vitandū malū/ nō ad cōſequēdum bonū. Melius eſt eñ in ſe bonū cōſequi/ ꝙ vitare malū in alio. a Modū .i. finem: b Furori eoꝝ ſilētio meo ponere .i. refrenare furorem eoꝝ ꝙ me ſilentio meo. c Et quotidie noui aliquid ſcriptitantē .i. frequēter ſcribentē: vñ maiorē accipiebant materiā detrahendi.

d Inuidoꝝ inſaniā ꝓuocare. q.d. meli⁹ erat me ſilentio refrenare eos ꝙ ſemꝑ noui aliquid ſcribēdo ꝓuocare inſaniā eoꝝ. Iſtos hodie hȝ ſocios hieronym⁹. Vñ miri vnde deberēt reddere grās deo/ detrahūt. Vnde Seneca. Malis diſplicere laudari ē. Nō pōt nullā auctoritatē hr̄e ſentētia/ niſi q damnat⁹ eſt de re mala loqt̄. Aliq̄ ꝯtrarij .ſ. adulatores q ſemꝑ rn̄dent ad placitū ei⁹ q loquit̄: De quibus Sap. xvij. d. Reſonās de altiſſimis montib⁹ echo. Tales eñ nō initiant vocē ſꝫ finiūt ſicut echo .ſ. cōmēdando qd illi dicūt vel addēdo de ſuo.

Explicit expoſitio ꝓlogi ſancti Hieronymi.

Reuerēdiſſimi in chriſto patris ⁊ dñi dñi Hugonis ⁊c. Cardinalis: Poſtilla ſuper Hieremiā ꝓphetā/ Incipit.

Expoſitio Ca. I.

V Erba hieremie fi. ⁊c. Iſte liber principaliter diuiditur in tres partes. Quaꝝ pma eſt q̄ſi ꝓhemiū. Secūda ꝯtinet narrationē. In tertia ponit̄ epilogatio. Diuidit̄ aūt pma pars in tres partes. In pma nomen exprimit: ibi: e Verba hieremie ſupple h ſt. In ſecūda gen⁹ ⁊ locū: ibi: f Filij helchie .i. q fuit filius helchie: g De ſacerdotib⁹ q fuerunt in anathot .i. hieremias q nat⁹ ē de genere ſacerdotū q fuerūt i anathot .i. q viculus eſt: h In terra beniamin .ſ. in tertio miliario ab vrbe. Tertio oſtēdit in q tpe: ⁊ ſub quibus regib⁹ ꝓphauit. Vñ/ i Quod .i. qd vbū. Vñ Septuaginta habēt verbū: vbi nos habem⁹/ vba: et tunc planior eſt littera ꝓpter ſingularē relationē. Sic lege: Qd .ſ. vbū hieremie: qd dico: k Verbū dñi factū ē ad eū .i. hieremiā: vt ꝑ eodē ſupponat verbū dñi ⁊ verbū hieremie: qr verbū hieremie/ verbū dñi eſt. Vñ vbi habem⁹/ vba hieremie: ſeptuaginta dicūt/ verbū dñi. Vel/ Qd factum eſt .i. qr factū ē: et tūc planū eſt. Verbū dico factū ad eū: l In diebus ioſie filij amon regis iuda .ſ. amō reg iuda: vl ioſie regis iuda .i. duarum tribuū .ſ. iuda et beniamin: ſub q ioſia ꝓphetauit hieremias decē ⁊ nouē ānis. Et qr de dieb⁹ ioſie dubiū ē .ſ. quoto die regnauit ille: vel regni illi⁹ incepit ꝓphetare: ideo ſpecificat: m In tertiodecimo āno regni ei⁹ .i. ioſie. n Et qd factū ē verbū in dieb⁹ ioachim .i. in dieb⁹ regni ioachim. Ioachim dico/ o Filij ioſie regis iuda .i. filij ioſie q fuit rex iuda: vel q ioachim fuit rex iuda. Ille ioachi fuit fili⁹ ioſie: qui alio nomine dictus eſt heliachim. Sub ioachas filio ei⁹ pmo nihil ꝓphetauit: ſed ſub iſto ꝓphauit vndecim annis. Prophetauit autē ab initio regni ei⁹/ p Vſqꝫ ad ꝯſūmationem vndecimi anni ſedechie/ qui fuit vltimus rex iuda: vndecim annis ſb illo ꝓphetauit. Sedechie dico/ q Filij ioſie regis iuda: Verbū dico factū/ r Vſqꝫ ad trāſmigratiōē hierl̄m .i. eoꝝ qui de hierl̄m erāt in babylonē trāſmigrati ⁊ captiuati. Que trāſmigratio fcā ē: s In mēſe quito .ſ. q a babylonijs deſtructa et capta ē ciuitas illa. In q dei clemētia et ꝓphe audacia apparet: q captiuitate ita iminēte: imo iā exiſtēte/ ad pñtentiā ꝓuocabat eos: in q apparet quātū cōpatiebat̄ eis. Sed videt̄ ꝙ nō in quito: ſed i q̄rto mēſe fcā fuerit hec trāſmigratio: qr .j. xxxix. a. dī: Vndecimo anno ſedechie mēſe q̄rto quita die mēſis capta ē ciuitas: ⁊ igreſſi ſūt pncipes regis babylonis. Preterea Zach. viij. d. Ieiuniū quarti ⁊ ieiuniū quīti ⁊c. Ibi Glo. Ieiuniū quarti arbitrant̄ iudei eſſe diē ſeptimā ⁊ decimā

a b rat mōdū furōri eoꝝ ſilentio c meo ponere: ꝙ quotidie noui aliquid ſcriptitantē inui- d dōꝝ inſaniā ꝓuocare.

Explicit prologus.

Item pfatio in Hieremiā ꝓphetam.

H Ec interptatio hieronymi eſt. Si qd in ea nouerit ſm hebreos codices exploretur. Alia eſt ſeptuaginta interptū eccliis viſitata. Que ꝙuis nōnulla alit̄ habeat ꝙ in hebreis codicibus inuenit̄: tñ vtraqꝫ .i. ſm ſeptuagita ⁊ ſm hebreā: aplica auctoritate firmata ē: nō errore neqꝫ repꝛehenſiōe ſuperiori/ ſꝫ certo cōſilio ſeptuaginta nōnulli aliter dixiſſe vl cōtexuiſſe itelligunt̄. Qd ideo pmonem⁹/ ne qſꝙ alteram ex altera velit emēdare: Qr ſingulorū in ſuo genere veritas obſeruāda eſt.

Itē ali⁹ ꝓlogus in eundē.

I Oachim fili⁹ ioſie: cuius tertiodecimo āno ꝓphetare orſus ē hieremias: ſub q et olda mulier ꝓphauit: ipſe eſt q alio noie appellat̄ heliachi: ⁊ regnauit ſup tribū iuda ⁊ hierl̄m ānis vndecim. Cui ſucceſſit in regnū fili⁹ ioachin cognomēto iechonias/ q tertio menſe regni eius die decima capt⁹ a ducibus nabuchodonoſor/ duct⁹ ē in babylonē: ⁊ i loco ei⁹ cōſtitut⁹ ē ſedechias fili⁹ ioſie patru⁹ eius: cui⁹ anno vndecimo hierl̄m capta atqꝫ ſubuerſa ē. Nemo igit̄ putet eundē i danielis pncipio ioachin/ q i ezechielis exordio ioachim ſcribit̄. Iſte extremā ſyllabā chim habet: ille chin. Et ob hāc cauſā i euāgelio ſm mattheū vna videt̄ deeſſe generatio: qr ſecūda theſſeredecas i ioachim deſinit filiū ioſie: et tertia incipit a ioachin filio ioachim. Qd ignorās porphiri⁹/ calūniā inſtruit eccliē/ ſuā oſtēdens impitiā: dū euangeliſtā mattheū arguere nitit̄ falſitatis. Qdqꝫ traditū ſcribit̄ ioachi mōſtrat nō aduerſarioꝝ fortitudinis fuiſſe victoriā: ſed domini volūtatis.

Explicit prologus: Incipit argumentū.

H Ieremias anathotites/ q ē vicul⁹ trib⁹ a hieroſolymis diſtās milibus apud thānas i egypto a pplo lapidib⁹ obrut⁹ occubuit. Iacet vo in eo loco ſepult⁹/ q dudū pharao rex habitauerat. Et qm̄ poſtulatione ſua defugatis ab eodem loco ſerpētib⁹/ egyptios a tactu aſpidū facit eſſe ſecuroſ: magna eū ibi religione egyptij venerant̄.

Explicit argumentū.

Incipit liber Hieremie ꝓphete. Capitulū .I.

V Erba hieremie filij helchie de ſacerdotibus q fuerunt in anathot
h i in t̄rā beniamin. Quod fa-
k l ctū eſt verbū dñi ad eū i diebus ioſie filij amon regis iu-
m da in tertiodecimo anno re-
n gni ei⁹. Et factū ē i diebus
o ioachim filij ioſie regis iuda
p vſqꝫ ad ꝯſūmationē vndeci-
q mi anni ſedechie filij ioſie re
r gis iuda: vſqꝫ ad trāſmigra-
s tionē hierl̄m in mēnſe quito.

A

Al. tamos

a Et factum eſt verbū domini
b ad me dicens: Prius ꝙ̄ te
c formarem in vtero/ noui te:
e ꝛ anteꝙ̄ exires de vulua ſan
f ctificaui te: et prophetam in
g gentibus dedi te. Et dixi: A
i a a dñe de⁹: Ecce neſcio lo
k qui: quia puer ego ſum.

dicē ſeptimā et decimā eiuſdē: qn̄ primū iuxta hieremiā muri
ciuitatis rupti ſunt. Solutio. Pōt eſſe ꝙ cōpleto mēſe q̄rto
ꝛ incepto quīto/facta eſt captiuitas: Unde vtrūꝗ verū eſt.ſ.
qḋ ibi dicit: ꝛ qḋ hic. Uel dic ꝙ mēſe quarto apta eſt ciuitas:
ſ₃ nō fuit deſtructa/ donec rediret nūcꝗ a nabuchodonoſor: q̄
erat i ātiochia: qḋ fuit
B quinto mēſe. Ubi nos
habem⁹/ trāſmigra-
tionē: Septuaginta
dicūt/ captiuitatē. Et
magis ꝓprie: Trāſmi
gratio eñ dicit ꝓprie
volūtaria redditio. Et
nota ꝙ tm̄ ꝑ tres reges dicit hic ꝓphetiā eius eſſe ꝓtenſam:
lic₃ imo ꝑ quīꝗ: quia duos alios.ſ. ioachaç ꝓmū filiū ioſię: ꝛ
iechoniā filiū ioachim filij ioſię/ nō cōputat: eo ꝙ quilibet eo-
rū nō niſi trib⁹ mēſib⁹ regnauit. Uel cōputant in ſupra dictꝭ
anniſ triū regū ꝑdictoꝝ: q₂ ſb ioſia ꝓphauit decē ꝛ nouē anniſ:
ꝛ vndecim ſub ioachim: ꝛ vndecim ſb ſedechia. Patet ḡ ꝙ ꝓ-
phetauit q̄draginta vnū annis. Ezechiel ſo tricesimoquinto
anno ꝓphetię hieremię/ cepit ꝓphare in babylone/ his q̄ cū
eo captiuati fuerūt. a Et factū eſt ꝛc̄. Secūda ps libri
vbi incipit narrationē ſuā. Et hęc diuidit in q̄ttuor ptes. In
ꝓma oſtēdit quō ꝑdicatiōis officiū ei fuerit iniūctū: ibi: Pri⁹
ꝙ̄ te. In ſecūda ꝑdicit captiuitatē duaꝝ tribuū ꝑ ſilitudinē
duaꝝ viſionū: ibi: Quid tu vides. In tertia oſtendit quō
facta ſit illa captiuitas: vt.j.xxxix.a. Anno nono ſedechię ꝛc̄.
In q̄rta et vltima/ captiuitatē iā factā deplorat: vt in libro
lamentationū: qui lic₃ vnus liber ꝑ ſe videat: tamē nō eſt/ ſed
quędā ꝑticula hieremię: ſed ſeorſū ſeparatus eſt ꝓpter verſus ꝛ
modū metricū. Hęc aūt totalis ſecūda ps libri durat vſꝗ ad
q̄nquageſimūꝓmū capitulū: vbi incipit epilogatio q̄ ē tertia
ps totalis huius libri. Diuidit aūt hoc ꝓmū capitulū in tres
ꝑtes. In ꝓma ponit q̄ſi ꝓhemiū/ cōtinens nomē/ gen⁹/ ꝛ locū
ꝛ quo tpe ꝓphauit: vt ꝑdictū eſt. In ſecūda oſtēdit quō iniū-
ctū ē ei officiū ꝑdicatiōis: ꝛ quō excuſet ſe ꝓpter puericiā: ſed
Secunda pars cōfortat eum dñs ad ſuſceptionē illiuſ: ibi: Et factū eſt ꝛc̄.
In tertia captiuitas ei ꝑ reuelationē duaꝝ viſionū oñdit: ibi:
Quid tu vides. Dicit ḡ: a Et factū eſt verbū dñi
ad me dicēs: Ecce vt ſibi cōparet auctoritatē/ ꝛ dictis ei⁹
maior adhibeat fides: dicit ſibi dñm locutū. Uñ/ Factū eſt
vbū dñi ad me.i. ꝑ vbū loq̄t mihi.ſ. ꝑ vbū q̄ ē fili⁹: i q̄ dico:
et ꝑ quē mihi reuelat q̄ dico. b Pri⁹ ꝙ̄ te formarē i vte
ro noui te.i. ꝓus ꝙ̄ de neruis ꝛ oſſib⁹ i matris vtero cōpe-
giſſē. Uñ Job.x.c. Pelle ꝛ carnib⁹ veſtiſti me: oſſib⁹ ꝛ neruis
cōpegiſti me: q̄ſi anteꝙ̄ nat⁹ eſſes i vtero: noui te in ꝑſciētia.
Nōne ſilr quēlibet aliū ꝑdeſtinatū? Solutio. Hoc dic: q₂ ad
maiora ꝑdeſtinat⁹ fuit ꝙ̄ ali⁹. Ro.iiij.c. Qui vocat ea q̄ non
ſunt tanꝙ̄ ea q̄ ſunt: q₂ oīa anteꝙ̄ ſint/ ei nota ꝛ ꝑſentia ſunt.
Unde Joh.j.g. Anteꝙ̄ eſſes ſub ficu vidi te. e Et anteꝙ̄
exires de vulua.i. anteꝙ̄ nat⁹ eſſes de vtero: f Sācti-
ficaui te.i. ab originali mūdaui te. In q̄ notat expſſe ꝙ ſan-
ctificat⁹ fuit in vtero. Siĉ Eſa.xlix.a. Dñs ab vtero vocauit
me: de ventre mr̄is mee recordat⁹ ē nomis mei. Itē ibidē.b.
Formās me ex vtero ſeruū ſibi. Uñ potuit dicere illud apli:
Gal.i.c. Cū aūt placuit ei q̄ me ſegregauit ex vtero matrꝭ meę: ꝛ vo-
cauit ꝑ grāʒ ſuā vt reuelaret filiū ſuū i me vt euāgelizarē illū
i gentib⁹. Hoc aūt qḋ dic: b Pri⁹ ꝙ̄ te formarē i vtero
noui te: dicūt aliq̄ ꝙ annūciat⁹ fuit ſuę mr̄i aн̄ conceptionē
ꝙ futur⁹ eſſet naçare⁹. Uñ ꝛ mat poſt ipſi⁹ cōceptionē abſti-
nuit ab his a q̄b⁹ abſtinēt naçarei: ꝓpter qḋ dicit/ nor⁹ anteꝙ̄
nat⁹. g Et ꝓphetā in gentib⁹ dedi te.ſ. in gentib⁹ iu-
deoꝝ/ vl̄ ꝯ gētes. Prophauit eñ deſtructionē gētiū i ſolatiū
iudeoꝝ: ꝛ q₂ nō ſolū de iudeis ꝓphetauit: ſ₃ etiā de natiōib⁹ q̄
ſunt circa iudeā: vel q₂ multa ꝓphauit de cōuerſione gentiū.
Myſtice Uel de chriſto: b Prius ꝙ̄ te formarē/ ſm humanitatē:
c In vtero/ virginis: d Noui te/ ſm deitatē: ſm qḋ ſp
in me es. e Et anteꝙ̄ exires de vulua/ beatę virginis:
f Sanctificaui te: nō q₂ vnꝙ̄ peccatū habuit: ſed in h̄ di-
cit ſanctificat⁹: q₂ caro illa de qua corpus humanū cōtraxit/
ab originali peccato mūdata eſt. Qui ꝛ ꝓpheta i gentib⁹ di-
ctus eſt: Uñ/ g Et ꝓphetā in gentib⁹ dedi te. Abdię
j.a. Legatū ad gentes miſit. Sed quō/ cū ipſe dicat Math.
xv.c. Nō ſum miſſus niſi ad oues q̄ ꝑierūt dom⁹ iſrl: Ergo
nō fuit ꝓpheta gentiū. Solutio. Judeoꝝ fuit q̄tū ad doctri
nę adminiſtrationē: ſed
gentiū ad q̄ eoꝝ vti-
litatē: vel q₂ ꝑ apoſto
los gentes vocauit.
Moralit: b Pri⁹
ꝙ̄ te formarē i vte
ro.i. i eccľia o tu ꝑla-
te: d Noui te.i. ap-
probaui te ꝑ ſufficiētiā vitę/ ſcię/ eloquētię. e Et anteꝙ̄ exi-
res de vulua.i. de ſtudio: qḋ eſt vulua eccleſię: q₂ ibi dicūt
cōcipi filij eccleſię/ exire.ſ. ad docēdū. Cañ.vij.d. Egredia-
mur in agrū. f Sanctificaui te: id eſt ſanctū te vidi vl̄ co
gnoui. g Et/ tūc/ ꝓphetā in gētib⁹ dedi te: q₂ nō de-
bet ꝑdicator vel ꝑlatus inſtitui/ niſi q̄ ꝓus ſanct⁹ eſt. Prius
eñ ſanctificata ſunt vaſa templi ꝙ̄ in eis adminiſtret. Unde
Eſa.xlix.b. Formās me ex vtero ſeruū ſibi: In q̄ notat ſan-
ctificatio. Et poſt ſubdit: Dedi te in lucē gentiū/ Ecce ꝑdica-
tio. Grego⁹. Neceſſe eſt vt mūda eſſe man⁹ ſtudeat q̄ diluere
ſordes curat: ne tacta magis inq̄net/ ſi ſordida ſequēs lutū te-
net. Exo.xxxiij.d. Teipſū noui ex nomie. Teipſū dic/ nō pe-
cuniā tuā/ nō ſeruitiū tuū/ nō parētes rogātes ꝓ te. His eñ
modis cōmittit ſimonia. Uñ Exo.xxxj.a. Uocaui ex noie be-
ſeleel filiū huri. Beſeleel interꝑtat vmbra dei. Talis debet
eſſe oīs qui habet curam: vt.ſ. vmbrā faciat dei.i. iram dei ꝑ
peccatꝭ ſubditoꝝ offenſi monitis ꝛ oratiōib⁹ refrigeret. Hu-
ri interꝑtat illuminator me⁹: quia ſibi cōmiſſos debet illumi-
nare exemplo ꝛ doctrina. Et hoc eſt qḋ dicitur Eſa.xlix.a.
Dñs ab vtero vocauit me ꝛc̄.i. a ſcholis debēt vocari ad ꝑla-
tiones. Uñ Mich.v.a. Et tu bethleē ephrata paruul⁹ es in
milib⁹ iuda: ex te exiet dux ꝛc̄. S₃ multi nunꝙ̄ vocāt exiſtētes
in ſcholis niſi ſibi ꝓmo illi miniſtrauerint: vt ſic nō tā dēt bñfi-
cia ꝙ̄ vendāt: ꝛ illi nō tā recipiāt ꝙ̄ lucrent. De his Math.
iij.b. Progenies viperarū: quis demōſtrabit vobis fugere a
ventura ira? Uipera dicit eo ꝙ vi pariat: quia anteꝙ̄ temp⁹
partus veniat/ filij viperę matris viſcera dirumpunt ad ex-
eundū: Sic hi ſtudiū dirumpūt qḋ eſt vter⁹ eccleſię: in quo
nutriunt filij eius. Nota aūt ꝙ quidā heretici dixerūt hiere-
miā fuiſſe anteꝙ̄ natus eſſet/ eo ꝙ dictū eſt ei: Prius ꝙ̄ te
formarē ꝛc̄. Uñ dicūt eū fuiſſe angelū icarnatū. h Dedi
te: quaſi nō vendidi te/ in gentib⁹: q₂ dic Greg⁹. Uecordē
ſe aſſerit q̄ hortis ſitiētibus i flumine aquam ſpargit. i Et
dixi: A a a dñe de⁹ ecce neſcio loq̄. Ter dic ꝓpter de-
fectū ętatꝭ: quia puer erat ꝛ ſciētię ꝛ eloquētię: vl̄ vitę/ ſciētię/
doctrinę. Eſa.iij.b. Nō ſū medic⁹: ꝛ i domo mea nō ē panis
ꝛc̄. Et ad litterā/ multi ſūt ꝑlati/ ętate pueri. Eſa.iij.a. Dabo
pueros principes eoꝝ et effeminati dñabunt eis. Et ideo vt
ibi dicit: corruet populus.ſ. malo exemplo eorum ꝓuocatus
ad peccandum. Et ſubdit ibidem: Tumultuabit puer contra
ſenem: ignobilis contra nobilē.ſ. in electione ꝑlationū. Pul-
chre autē iſte in puerilis ętatis excuſatiōe/ eandē vocem emi-
ſit quā ſolent pueri vagiētes emittere. Sic ꝛ moyſes excuſa-
uit ſe: Exo.iiij.c. ſc₃ propter impeditiorē loquelā: ſicut iſte ꝓ-
pter verecūdā ętatem. Sed nōne iſte peccauit renuendo dei
officiū/ cū Eſa.vj.c. ad idē ſuſcipiēdū vltro ſe obtulerit/ dicēſ:
Ecce ego: mitte me? Sed nō ſūt contrarij ſm Gregoriū: q₂
ille ꝑ actiuam vitam ꝓdeſſe proximis cupiēs/ officiū ꝑdicatio-
nis appetijt: Iſte aūt ꝑ cōtemplationē dei amori inhęrere de-
ſiderās/ mitti ad ꝑdicādum renuit. Itē Eſaias ſecur⁹ ſe obtu-
lit illi officio: quia iā ſe ꝑ calculum purgatū viderat: vt Eſa.
vj.b. Sed iſte nullū ſignum purgationis in ſe ꝑceſſiſſe ſenſe-
rat: propter qḋ tale officiū recipere timuit. Forte eñ ſe fuiſſe
i vtero ſanctificatū ignorabat: q₂ illā ſanctificationem nullo
mō meruerat. Unde dicit: k Quia puer ego ſum.i. in-
ſcius.q.d. ſi maturus eſſem/ ꝑdicationis officiū non refuta-
rem, Sicut quidā faciūt: Cōtra quos Gregori⁹ in paſtorali:
Qui eximia virtutū

Moralit. j.14.b. 8.q.1.c. in ſcriptura

Qui eximia virtutū dona ſuſcipiūt/ ſi ſua nō alioꝝ lucra cogi-
tant/ ipſis ſe que priuata habere appetūt donis priuant. Idē
ſup illud Ioh.xxj.c. Si diligis me/ paſce oues meas. Quiſ-
quis virtutibꝰ pollens/ gregē dei renuit paſcere/ paſtoꝛē ſum-
mū cōuincitᷓ nō amare. Unde/ a Et dixit dn̄s ad me:
q̄ſi coꝛroboꝛans ad ꝑ-
dicatiōis officiū ſuſci-
piendū/ licꝫ arduū vi-
deretᷓ: b Noli dice-
re qꝛ puer ſum: q̄ſi
noli ꝯſiderare tuā im-
becillitatē: ſed mitten-
tis poteſtatē: Apꝛi em̄ Pſ.80.
os tuū ⁊ iplebo illud.
Un̄ ⁊ dn̄s dixit moyſi
q̄ ſe excuſauerat: Per-
ge ⁊ ego ero i oꝛe tuo:

a Et dixit dominꝰ ad me: No-
b li dicere/ qꝛ puer ſum: qm̄ ad
c omnia que mittam te/ ibis: et
d vniuerſa quecūqꝫ mādaue-
e f ro tibi/ loqueris. Ne timeas
a facie eoꝛū: qꝛ tecū ego ſum
g vt eruam te dicit dominus.

Exo.iiij.c. Sic et dn̄s dicit cuilibet p̄lato ex quo recepiſti
curā/ noli excuſare etatē: obligatꝰ em̄ es ad doctrinā ex q̄ ſu-
ſcepiſti curā. Prouer.vj.a. Fili ſi ſpopōderis ꝓ amico tuo.ſ.
curā ſuſcipiēdo/ defixiſti apō extraneū manū tuā.i.erga dn̄m/
q̄ malis in iudicio apparebit extraneꝰ: Illaqueatꝰ es v̄bis oꝛis
tui ⁊ captꝰ ꝓpꝛijs ſmonibꝰ: Fac ḡ qđ dico fili mi/ ⁊ temetipſū
libera: qꝛ incidiſti i manū ꝓximi tui.ſ.chꝛiſti: q̄ factꝰ ē ꝓximꝰ
tuus ꝑ hūanitatē. Diſcurre/ feſtina/ ſuſcita amicū tuū.ſ.ꝑ p̄di-
cationē ⁊ exemplū. Uel/ b Noli dicere qꝛ ego puer.i.
ex quo p̄latus es/ noli te gerere vt puerū. Hoc enim peſſimū
eſt: vt dicᷓ Seneca: qꝛ multi habēt auctoꝛitatē ſenū ⁊ vitia pu-
eroꝛū. c Qm̄ ad oīa q̄ mittā te/ ibis: q̄ſi tm̄ velis ire
quocūqꝫ mittā te: ⁊ in omnibꝰ iuuabo te. d Et vniuerſa
quecūqꝫ mādauero tibi/ iubendo: tu volūtatē adhibe: ⁊
ego adhibebo poteſtatē. Et vniuerſa/ tam aduerſa q̄ꝫ pro-
ſpera: e Loqueris/ nunqꝫ veritatē tacendo vel palliādo
cōtra adulatoꝛes. Ezech.iij.d. Filij homīs ſpeculatoꝛē dedi
te domui iſrael: ⁊ audies ex oꝛe meo verbū ⁊ annūciabis eis
ex me. Et ibidē.c. Oēs ſermōes meos q̄s ego loquoꝛ ad te:
aſſume in coꝛde tuo: ⁊ auribꝰ tuis audi ⁊ vade ⁊ ingredere ad
trāſmigrationē ad filios ꝓpl̄i mei/ ⁊ loq̄ris ad eos. Et hoc eſt
ꝯ illos q̄ ſolū miſericoꝛdiā p̄dicāt: vel ſolū iuſticiā. f Ne ti-
meas a facie eoꝝ qꝛ tecū ego ſū: q̄ſi nō cōſideres multi-
tudinē eoꝝ ad q̄s miſſurꝰ es: ſ3 me q̄ tecū ſū: ſiue ad pugnādū
ꝯ eos: ſiue ad te erudiēdū: ⁊ me iuuāte cūcta cōplebis. Ezech.
ij.c. Fili hoīs ne timeas eos: neqꝫ ſermones eoꝝ metuas. Et
Ezech.iij.b. Dedi faciē tuā valentioꝛē faciebꝰ eoꝛū: ⁊ frontē
tuā durioꝛē frōtibꝰ eoꝝ: vt adamātē et vt ſilicē dedi faciē tuā:
Ne ḡ timeas eos neqꝫ metuas a facie eoꝛū. Facies p̄lati de-
bet eſſe vt adamas.ſ. vt ſubditos retrahat ꝑ miſcōiā ⁊ māſue-
tudinē: ⁊ vt ſilex/ vt duros frangat ꝑ iuſticiā. Ul̄ adamas de-
bet eſſe ꝑ patiētiā: qꝛ ſm̄ Gregō. Adamas ꝑcuſſus vel vitu-
ꝑatus nō ꝯdicit: laudatꝰ nō exhilareſcit. Eſa.xlj.c. Ne time-
as/ qꝛ ego tecū ſū: ne declines/ qꝛ ego deꝰ tuus. Cōfoꝛtaui te ⁊
auxiliatꝰ ſū tibi: ⁊ ſuſcepit te dextera iuſti mei. Ecce ꝯfundentᷓ
et erubeſcent oēs q̄ pugnāt aduerſum te. Un̄ ſubdit: g Ut
eruā te: non q̄ a te remoueā ꝑſecutiōes ⁊ anguſtias: ſed qꝛ ꝑ
oēs patiēter trāſibis ⁊ nō cades.q.d. q̄ tibi nōdū nato in cōſe-
rēda ſanctitate nō defui/ non deero iā ſancto ⁊ ꝓ me ꝯ gentē
incredulā decertāti: vt eis audacter reſiſtas: ⁊ ꝑſecutiōes eoꝝ
patientᷓ feras. Gregoꝛ. Deliꝰ liberat cū patiētiā dat. h Et
miſit dn̄s manū ſuā ⁊c̄. Imaginaria potuit eē hec viſio:
in q̄ videbat q̄ viſibilitᷓ appareret q̄ſi manꝰ hoīs deſcēdēs de
celo: ⁊ tāgēs os eiꝰ: ⁊ manū ſup os eiꝰ poſuit dn̄s: vt ſimilitudine
hac viſa q̄ ſequerentᷓ/ non expaueſceret. Et nota diſcretā dn̄i
diſpenſationē. Eſaias vt vir magnꝰ iā in etate ⁊ q̄ plura pctā
fecerat/ nō facilitᷓ ſed cū anguſtia.ſ. ꝑ carbonē quē angelꝰ tulit
de altari purgatꝰ ē: vt Eſa.vj.c. Ezechiel aūt vt ꝓuectioꝛis
adhuc etatis purgatꝰ ē duriꝰ: qꝛ librū comedit ⁊ amaricatꝰ ē
venter eius: Ezech.ij.d.et.iij.a. Hieremias autē vt adhuc
iuuenis: ⁊ q̄ paucioꝛa peccata fecerat/ tactu manꝰ dn̄i ſolū/ et
facilitᷓ purgatꝰ ē. Et in h̄ notantᷓ tria q̄ p̄dicatoꝛi cōueniūt.ſ.
ſcia/ q̄ ſignificatᷓ i libro miſſo ad ezechielē: Ezech.ij.d. Et elo-
quētia/ q̄ ſignificatᷓ i calculo q̄ purgauit labia eſaie: Eſa.vj.c.

Et vita que ſignificatᷓ ꝑ manū.i.opationē/ que mittitᷓ ad re-
gendū os hieremie. Hec tria debet habere p̄dicatoꝛ i manu.
Eccl̄i.xxix.d. Que i manu habes ciba ceteroſ. Inde ē qđ Le-
uit.j.d. p̄cipitᷓ/ q̄ os turturis retoꝛqueatᷓ ad aſcellas. Turtur
eſt p̄dicatoꝛ: q̄ alios debet pꝛouocare ad gemitū: ⁊ ad vtrūqꝫ
irriguū vocare. Sed
dꝛ Prouer.xix.d. Ab-
ſcōdit piger manū ſuā
ſub aſcella: nec ad os
ſuū applicat eā. Ma- 36.diſ.c.q̄ eccle-
nū ſuā/ nō meā: qđ vi- ſiaſtꝫ. de maio.
detᷓ potiꝰ debere dici et obe.c. ſolite.
ſm̄ hāc expoſitionē:
qꝛ Ro.ix.c. Nō volē-
tis neqꝫ currētiſ ⁊c̄. Et
vij.c. Uelle mihi adia-
cet ⁊c̄. Eſaie.xxvj.c.

h Et miſit dn̄s manū ſuam/ et
tetigit oſ meū: ⁊ dixit ad me:
i Ecce dedi v̄ba mea i oꝛe tuo:
k ecce ꝯſtitui te hodie ſup gen-
l m tes ⁊ ſuper regna: vt euellas
n o et deſtruas ⁊ diſꝑdas et diſ-
p q r ſipes et edifices et plantes.
s

Oīa opa nr̄a ⁊c̄. Iō ḡ dicᷓ/ ſuā: vt hō bonū ſuū deo attribuat.
i Et dixit ad me dn̄ſ: Ecce dedi v̄ba mea i oꝛe tuo:
q̄ſi mō ſecure potes p̄dicare: qꝛ verbis meis impleui os tuū.
Pſ. Apꝛi os tuū ⁊ implebo illud. Luc.xxj.c. Dabo vob os Pſ.80
⁊ ſapiētiā: cui nō poterīt reſiſtere oēs aduerſarij vr̄i. Et cōpe-
tēter oꝛdinatᷓ h̄ ad p̄cedēs: vt p̄mo ſit opatio/ deinde doctria.
Act.j.a. Cepit ieſus facere ⁊ docere. k Ecce cōſtitui te
hodie ſup gentes ⁊ ſup regna: q̄ſi nō opoꝛtet te timere
decetero: qꝛ cōſtitui te ſup gentes ⁊ regna miſterio et auctē.
Sitᷓ/ Exo.vij.a. Ecce cōſtitui te deū pharaonis. Et bonꝰ oꝛ-
do hic notatᷓ. Pꝛimo em̄ dantᷓ ei v̄ba/ poſt p̄fertᷓ. Un̄ idē no-
tatᷓ Prouer.j.a. Audiēs ſapiēs ſapiētioꝛ erit: ⁊ intelligēs gu-
bernacula poſſidebit. Qui ḡ nō habet vitā ⁊ ſciētiā/ nō debet
inſtitui in p̄latiōe. Ecce ꝯſtitui te: q̄ſi nō tu te.i.nō tua vo-
lūtas ſed mea. Heb.v.a. Nec q̄ſqꝫ ſumit ſibi honoꝛē: ſ3 q̄ vo-
catᷓ a deo tanq̄ꝫ aaron. Sed multos hodie ꝯſtituit caro ⁊ ſan-
guis. Ul̄/ Ecce ꝯſtitui te.i.cū te ſtatui te: qꝛ ad h̄ q̄ fiat hō
p̄latꝰ/ opoꝛtet q̄ adhibeat ꝯſenſū. Un̄ Gen.xxiiij.g. matᷓ ⁊ fratᷓ
puelle q̄ ſierūt aſſenſū puelle vtrū vellet ire ad iacob ⁊ ei ma-
trimonialiter coniungi. l Sup gentes: id eſt peccatoꝛes
gentilitᷓ viuentes ad coꝛrigendum. Gen.ix.a. Terroꝛ veſter
ac tremoꝛ ſit ſup oīa aīalia tre. Ibi Gregꝰ. vbi nō delinq̄mꝰ
pares ſumꝰ: Sic ⁊ patᷓ filiū cōſtituit nō tm̄ ſup iudeos: ſ3 ſup
gentes. Un̄ Pſ. Dabo tibi gentes hereditatē tuā. m Et Pſ.2.
ſup regna. Quidā bn̄ ſtᷓ ſup gētes.i. ſup minoꝛes: ſ3 nō ſup
regna: qꝛ timēt arguere p̄ncipes. Un̄ Oſee.xiij.a. Loquente
ephꝛaim.i.diuite/ hoꝛroꝛ inuaſit iſrl̄. S3 moyſes qn̄ egyptij
oppꝛimebāt filios iſrl̄/ p̄mo inuaſit pharaonē. Eccl̄i.xlviij.b.
In diebꝰ ſuis nō pertimuit p̄ncipē. n Ut euellas.i.iudeos
eē euellēdos de tra ſua annūcieſ. o Et deſtruas.i.ciuitatē
hieru̅ſm deſtruēdā ⁊ trā eoꝝ ꝓphetes. p Et diſꝑdas.i.eoſ
diſꝑdēdos a p̄ncipibꝰ chaldeoꝝ p̄dices. q Et diſſipes.i.
diſſipādū eē p̄dices regnū iudeoꝝ ꝑ captiuitatē. Et ne iudei
deſparēt: ⁊ iō nō tm̄ eoꝝ captiuitatē/ ſ3 et a captiuitate libera-
tionē p̄dicit. Un̄ dicit: r Et edifices.i.ciuitatē reedifican-
dā nūcies. s Et plātes.i. iudeos adhuc plantādos i iu-
dea p̄dices. Un̄.j.xxxj.e. Sic vigilaui ſup eos vt euellerē et
demolirer et diſſiparē et diſꝑderē ⁊ affligerē: ſic vigilabo ſup
eos vt edificē ⁊ plantē/ dicit dn̄s. Et.j.xij.d. Ego euellā eos
de tra ſua: ⁊ domū iudā euellā de medio eoꝝ: ⁊ cum euulſero
eos cōuertar ⁊ miſereboꝛ eoꝝ: ⁊ ꝑducā eos ad hereditatē ſuā.
Myſtice: n Ut euellas/ herbas inutiles.ſ. cogitationes Myſtice
malas ꝑ ꝯtritionē. o Et deſtruas/ nociuas delectatiōes/
mūda ꝯfeſſiōe. p Et diſꝑdas/ pctā male adunata cōpetē-
ti ſatiſfactiōe. q Et diſſipes/ colligationē male ꝯſuetudiniſ
ꝑ bonā aſſuefactionē. r Et edifices/ ſup firmā petrā meri-
toꝝ cumulatiōe. s Et plātes/ lignū vite in te: ⁊ i alijs v̄tu-
tū radicatiōe. Ul̄/ n Euellas/ actū peccādi. o Deſtruas/
ꝯſuetudinē. p Diſꝑdas/ circūſtātiā. q Diſſipes/ occaſi-
onē. Ul̄/ n Euellas/ malā delectationē: q̄ eſt ſagitta infixa
femoꝛi canis: Eccl̄i.xix.b. Un̄ phus in ethicis: Difficillimum
eſt ꝯ delectatiōes bellare/ eo q̄ inate ⁊ ꝯtēpoꝛanee ſūt nobis.
o Deſtruas/ ꝯſenſū malū/ vt malū filiū q̄ naſcitᷓ ex delecta-
tiōe. p Diſꝑdas/ opus. q Diſſipes/ ꝯſuetudinē. r Edi-

ſices/ bonum in malorib9: Plantes/ bonũ in minorib9. Uel/ Edifices/ cõuertendo: Plantes/ in bono cõfirmando: vt poſſit dici illud .j. Corinth. iij. b. Dei enim adiutores ſumus: dei agricultura eſtis: dei edificatio eſtis. Ut eñ hic dicit Glo. nõ poterãt edificari bona/ niſi deſtructa eſſent mala: nec plantari optima/ niſi euellerent peſſima. Omnis eñ plantatio quam non plantauit pater meus

C
J.24.b. celeſtis/ eradicabit: vt dr̃ Matth. xv. b. Et omnis edificatio que ſupra petrã nõ habet fundamentũ/ minatur ruinã: vt dr̃ Matth. vij. d. Scd̃m hoc videtur ꝙ remiſſio peccatorum prior ſit gratiarũ infuſione. Solu

a Et factũ eſt vbũ dñi ad me/ dicens: Quid tu vides hie
b remia? Et dixi: Uirgam vigi lantem ego video. Et dixit
c dominus ad me: Bene vi
d e diſti: quia vigilabo ego ſup
f verbo meo vt faciam illud.

tio. Hec que hic dicuntur intelliguntur tñ de actib9. ſ. de euulſione malorũ operum: et edificatio dicitur exercitatio bonorum operum vel in bonis actibus. Uel dic ꝙ hic malorũ euulſio nihil aliud eſt ꝙ̃ a peccato ceſſatio: quam reuera non p̃cedit infuſio gratie. Uel dic ꝙ intelligitur de virtutũ radicatiõe/ quã reuera p̃cedit expulſio peccati. Primo enim ſm naturã adeſt gratia: poſt/ expulſio peccati: poſt/ virtutũ confirmatio. Ponit autẽ quattuor verba deſtructiõis: et duo tñ cõſtructionis: quia in peccato ſũt quattuor: quia. ſ. deus ꝓpter illud cõtemnitur: diabolus eligitur: ipſe homo occiditur: proximus ſcandalizatur. In bono ſunt duo. ſ. bona conſcientia ad deum: bonum exemplũ ad

Tertia pars proximũ. a Et factum eſt verbũ ⁊c. Quid tu vides hieremia? Interrogatiue excitat eum ad intelligendũ qd̃ ſibi oñditur: b Et dixi: Uirgã vigilantẽ ego video. Uirga vigiliarũ vel vigilans hic dicitur vicinus/ quẽ latrones dormiente familia per tecta vel feneſtras ſubmittunt in domibus ad extrahẽdas veſtes. Unde per hoc expoliatio iudeorum ſignificatur. Unde/ Uirgam vigilantem: id eſt virgam vigilãtis domini: vel vigilantis nabuchodonoſor ad expoliandũ iudeos. i. captiuitatem inſtantẽ quaſi furem cũ virga. Septuaginta habent: Uideo baculũ nuceum. Per baculum intelligitur correctio: per nucem/ cuius cortex eſt amariſſimus/ ſignificatur correctionis amaritudo. Huius autẽ tranſlationis ratio eſt: quia vigilia ⁊ vigilare ⁊ vigil hebraice ſeched dicitur: nux autem ſeded. Et ideo ꝓpter verbi ſimilitudinẽ nomen nucis transfertur ad nomẽ vigilis. Simile. j. v. b. Pardus vigilãs ſup ciuitates eorũ. Alia littera habet: Uirgã amygdalinã: ſiue baculũ amygdalinũ: in q̃ ꝓpter amaritudinẽ corticis eius/ amaritudo correctionis ſiue captiuitas deſignatur. In hoc autẽ ꝙ fructus eius p̃cioſior ⁊ omnes arbores p̃cedit floribus/ acceleratio captiuitatis notatur. c Et dixit dñs ad me: Bene vidiſti ⁊c. Alludit eius reſponſioni: ſic daniel reſpõſionib9 ſacerdotũ: Daniel. xiij. f. Quia ſm interpretationẽ theodotiõis legitur ibi: Sub qua arbore vidiſti eos? Dixit vnus: Sub ilice: vbi habemus ſub cino. Et reſponſum eſt ei: ilico pereas. Alius dixit ſe vidiſſe ſub lentiſco: vbi habem9 ſub prino. Et reſponſum eſt ei: non lente pereas. Sic quia dixerat hieremias ſe vidiſſe: virgã vigilantem: ideo dominus reſpondet: Bene vidiſti. ſ. ſm rei future congruentiam. d Quia vigilabo ego/ omnia ſubtiliter conſiderans. e Super verbo meo. ſ. verbo de captiuitate: quod p̃dixi p ꝓphetas: vt per Amos/ Oſee/ ⁊ alios. f Ut faciam illud: id eſt opere impleam. i. ſi ipſi p negligentiam dormierint. Eodem modo: quia vidiſti virgam amygdalinã: Bene vidiſti: quia captiuitatem accelerabo: quia illa arbor ſuper omnes alias in flore accelerat. Sicut ſi diceret: Uidiſti virgam populeã: Bene vidiſti: quia populabo ſiue depopulabo ⁊c. Poſtea oſtendit per quem eos ſpoliabit. ſ. per nabuchodonoſor/ ⁊ exercitum eius. Unde/ g Et factum eſt verbũ domini ſecũdo ad me/ dicens: Quid tu vides? Et dixi: Ollã ſuccenſã ego video. Predicta

viſio ad auctorẽ captiuitatis ꝑtinet: hec ad miniſtrũ. ſ. regem babylonis. Ordo autem congruus eſt: quia dominus p multas captiuitates ꝑticulares populum caſtigabat. Unde/ virgam vigilantẽ/ quaſi ad correctionem eorum p̃nunciauerat ꝓpheta. Sed quia correcti non ſunt: ideo dominus eis vniuerſalẽ deſtructionẽ futurã ſubiungit/ dicẽs: h Ollam ſuccenſam ego video.

g Et factum eſt verbum domini ſecundo ad me dicens:
Quid tu vides? Et dixi: Ol
h lãm ſuccenſã ego video: ⁊ fa
i ciem eius a facie aquilonis.
k Et dixit dñs ad me: Ab aq̃
l lone pandetur omne malum

Hec olla ẽ hieruſalẽ: in qua erãt iudei cõgregati. Hec ad litteram/ ſuccenſa eſt a nabuzardan: ⁊ vallata flamma chaldeorum. Sic olla flamma vallatur vt decoquantur carnes ex omni parte: ſic iudei fame et peſtilentia intra hieruſalem in obſidione decocti ſunt. Alij autem fugerunt ⁊ gladio interfecti ſunt/ ⁊ cõprehẽſi in campis hierichontinis. J.39.b. i Et faciem eius a facie aquilonis: quia oppreſſio ſuccendij eius deſtructionis venit a nabuchodonoſor q̃ venit de chaldea: de qua neſcitur vbi ſit ſita: Sed quia chaldei tũc habebant monarchiã totius terre/ dicitur ꝙ venientes ad vaſtationem hieruſalem/ venerũt per ſyriam: que reſpectu hieruſalẽ erat a parte aquilonis: ⁊ ideo ab aquilone. i. a ſyria dicitur pandere omne malũ. Unde/ k Ab aquilone: id eſt a ſyria: l Pandetur omne malum: id eſt maxima deſtructio. Sup oĩs habitatores

Myſtice: b Uirgam vigilantẽ ego video: quia predicator annũciare debet ꝙ dominus vigilat ad corrigendum delinquẽtes. d Quia vigilabo ego ſuper verbo meo. Uñ Matth. xxiiij. c. Celum et terra tranſibunt: verba autẽ mea non p̃teribunt. Matth. v. b. Iota vnum aut apex vnus non p̃teribit a lege donec omnia fiant. Hanc virgam: id eſt vindictam domini ſubitam ad ꝑcutiendum peccatores/ deberent oĩs videre ⁊ attendere. Thren. j. c. Uigilauit iugum iniquitatũ mearum in manu eius. Hic ẽ eñ vigil et ſanct9 quem vidit daniel: Daniel. iiij. b. clamantẽ: Succidite arborem. Alia littera habet: Baculum nuceũ/ vel amygdalinũ: p quẽ ſignificatur chriſt9/ vel tribulatiões vel infirmitates quas pro eo patimur: quorum cortex amarus exterius: ſed fruct9 dulcis interi9. Uñ Heb. xij. d. Oĩs diſciplina in p̃ſenti quidẽ videtur nõ eſſe gaudij ſed meroris: poſtea aũt fructũ pacatiſſimũ exercitatis p eã reddet iuſticie. Uel bacul9 nuce9 eſt chriſtus ꝓducens nuces: id eſt filios eccleſie. Ibi enim eſt amarus cortex/ quo ad ſtatum penitentium: teſta ſolida/ quo ad ſtatum ꝓficientium: ſed nucleus dulcis in ſtatu iuſtorum vel bonorum. Sic eſt in penitentia cortex amarus incipientibus: teſta ſolida: id eſt iam portabilis ꝓficientibus: ſed nucleus dulcis ꝑuenientib9. Eſa. xxx. d. Si reuertimini/ quo ad primũ: et quieſcatis/ quo ad ſecundũ: ſalui eritis/ q̃ ad tertiũ. Pſ.22.
Hec eſt virga de qua Pſ. Uirga tua ⁊ baculus tuus ipſa me cõſolata ſunt: quia ad hoc corrigit dominus vt emendet. Uel virga eſt chriſtus/ que de radice ieſſe: que poſtq̃ mortua eſt/ in reſurrectione euigilauit et floruit. h Ollam ſuccenſam: id eſt eccleſiã vel peccatorẽ diuerſis turpitudinib9 cõturbatam. Cui9/ i Faciem eius a facie aquilonis: id eſt diaboli. Uñ Iob. xlj. b. Halitus eius prunas hui9 olle ardere facit. i. fideles eccleſie diuerſis turpitudinib9 inſtigat. Diabolus enim in hac olla coquit peccata ſua/ quaſi carnes ſuas. Oſee. vij. a. Oẽs adulterãtes q̃ſi cliban9 ſuccẽſus a coquẽte. Coquus nõ intrat ollã: ſed exterius adminiſtrat ligna ad ſuccendendũ ignem: Sic diabolus temptans nõ illabitur anime/ ſed ſuggeſtiões malas immittit. Iob. xlj. b. De narib9 eius ꝓcedit fumus ſicut olle ſuccenſe atq; feruentis. Greg9. Olla ſuccenditur cum mens humana maligni hoſtis ſuaſionibus inſtigatur. Olla feruet: cum iam p cõſenſum in deſiderijs praue ſuaſionis accenditur: et tot vndas quaſi feruendo proijcit

per quot nequitias

F a Sup omnes habitatores terre.i. ſup duas tribus. Uel per aquilonē/ qui eſt frigidus et durus vent⁹: vt dicitur Eccl. xliij.c. Frigidus ventus aquilo flauit: intelligunt chaldei qui toti mūdo/ ⁊ maxime iudeis duri fuerunt. Et nota ꝙ dupliciter poteſt olla ſuccēdi. Quādoq̧ exterius: cum ponit ſuper carbones: ⁊ tūc facies que eſt verſus ignē dicit fundus olle. Quādoq̧ aūt interi⁹: vt cum carbones ponunt intus ollā: ⁊ tunc facies verſus ignē dicit os olle. Ita babylonij p̄mo obſederunt ciuitatē: in qua obſidione ciues fame ⁊ peſte peribāt: et tūc fundus olle erat a facie aquilonis.i. obſeſſio a babylonijs.

a ſūp oīs habitatores terre.
a Quiā ecce ego conuocabo
c oēs cognatiōes regnoꝝ aq̄-
d lōis ait dn̄s: ⁊ venīet ⁊ pōnet
e vnuſquiſq̧ ſolium ſuū in in-
f troitu portarum hieruſalē: et
g ſuper omnes muros eius in
h circūitu: et ſuper vniuerſas
i vrbes iuda. Et loquar iudi-
k cia mea cū eis ſup omnē ma
l liciā eoꝝ qui dereliquerunt
m me/ ⁊ libauerūt dijs alienis/
n et adorauerūt opus manuū
o
p ſuarū. Tū ergo accinge lum
q bos tuos ⁊ ſurge: et loquere
ad eos oīa q̄ ego p̄cipio tibi.
r Ne formides a facie eoꝝ: nec
s eīn timēre te faciā vultū eoꝝ.

B Poſtea autē eam ſuccenderūt: ⁊ tunc os eius.i. flamma aſcendens p̄ domos/ erat a facie aquilonis: id eſt a babilonijs: quia ſucceſſio ab eis facta eſt ſicut obſeſſio. Hec eadē viſio apparuit ezechieli: Ezech. xxiiij. a. Pone ollam eneam et mitte in eam aquam: pinguiſſimum pecus aſſume/ congere fruſta eius in eam ⁊c. quia omnes principes et minores ibi combuſti ſunt. b Quia ecce ego conuocabo. Ecce oſtendit quomodo fiet illa vaſtatio: quia.ſ. per regem babylonis: cui tunc erat totus mūdus ſubditus. c Oīs cognationes regnoꝝ aq̄lonis/ ait dn̄s.i. oēs natiōes regi babyloniorū ſubiectas. d Et venient/ citati ex omni parte. e Et ponent vnuſquiſq̧ ſoliū ſuum.i. tentorium ſuū ad obſidendū hieruſalē. f In introitu portarum hieruſalē.i. ante portas/ ne quis poſſet exire. g Et ſup omnes muros eius in circūitu: ſupple ponēt vexilla/ capta ciuitate.ſ. ſuper muros vel portas. h Et ſuper vniuerſas vrbes iuda.i. ſuper omnes vrbes que ſunt in iudea: quaſi non tm̄ ſup hieruſalē. i Et loquar iudicia mea cum eis.q.d. cum ciuitas capta fuerit/ oſtendā iudicia mea iuſta et recta fuiſſe: p̄ que receperūt ſinguli qđ merebant.i. ſingule vrbes vel iudei de vrbibus. Uel/ cum eis.i. cum chaldeis.q.d. ego faciam qđ exigunt iudicia mea. Iudicia dico/ k Super omnē maliciā eorum: quaſi exequar vindictam meā ſuper omni peccato iudeorum. Unde/ l Qui dereliquerūt me.ſ. per idolatriā: m Et libauerunt dijs alienis.i. obtulerūt libamina vel libamenta. n Et adorauerūt op⁹ manuū ſuarum: id eſt ſimulacra que ipſi fecerūt ꝓprijs manibus.

Myſtice ✲ per quot nequicias ſe vſq̧ ad opa exteriora extēdit. Sic ḡ vt idē Greg⁹ dic. Ab aq̄lonis facie olla humani cordis incendit: cū p̄ inſtigationē aduerſarij ſpirit⁹ illicitis deſiderijs inflammat. Ipſe enim dicit: Ponam ſedem meā ad aquilonem. Et totiēs halitus ei⁹ prunas ardere facit: quotiens ei⁹ occulta ſuggeſtio humanas mentes ad delectatiōes illicitas ꝯtrahit. Eccl. xx. b. Apertio oris ei⁹ inflāmatio eſt. c Omnes cognatiōes regnoꝝ aquilonis: ſic deus in finali pſecutione antichriſti cōcitabit ꝑmiſſiue omnia regna aduerſus eccleſiam. Contra quos autē dominus huiuſmodi ſuggeſtiones vel pſecutiones imitrat/ dicit: a Super oēs habitatores terre. Un̄ Apocl. viij. d. Ue ve ve habitantib⁹ in terra. Eſa. xxiiij. c. Formido ⁊ fouea ⁊ laqueus ſuper te: q̄ habitator es terre.i. luxuria/ auaricia/ ſuperbia. Et he ſūt omnes cognatiōes regni diaboli. Hec omnia veniūt ab aquilone: quia aquilo eſt frigidus ventus: quia a frigore materiali/ ſcʒ a ſuggeſtione diaboli: per quā refrigeſcit charitas multorum/ veniunt omnia peccata. Non eſt ergo mirum ſi coꝛ peccatoris tot ſuggeſtionibus diaboli accenſum rubiginoſum eſt ⁊ denigratum ſup carbones. Un̄. Ezech. xxiiij. b. Ue ciuitati ſanguinū olle cuius rubigo in ea eſt: ⁊ rubigo eius non exiuit de ea. Ideo neceſſe ē vt dominus hanc ollam ſepe confricet: vt exeat rubigo. Et hoc quādoq̧ fit.ſ. quōd exit per conflationem. Unde Pſ. Moab lebes ſpei mee. e Et ponēt vnuſquiſq̧ ſolium ſuum in introitu portarū hieruſalem: quia reges ⁊ principes in fine eccleſiam perſequent. Pſ. 107.
g Et ſuper omnes muros eius in circūitu.i. fortiores eccleſie. h Et ſup vniuerſas vrbes iuda: id eſt confitentium. Sed quia hec faciet domin⁹ ad probationem bonorū et penā malorū: ideo ſbdit: i Et loquar iudicia mea cum eis/ vt purgem i electis quicquid purgandum eſt: vł puniendo pſecutores poſtq̧ ipſi perſecuti fuerint bonos. k Sup omnē maliciā eorū qui dereliquerūt me. Hoc dicit: quia illo tempore maxime vigebat idolatria. Uel moraliť c Oīs cognatiōes ⁊c. Oīs cognationes regni aquilonis ſunt principatus ⁊ poteſtates diaboli: qui aduerſus eccleſiā influunt: e Et ponēt vnuſq̄ſq̧ ſoliū ſuū in introitu portaꝝ.i. in p̄latis: per quos intrandum eſſet in regnū celorum. Unde Eſa. xxvj. a. Aperite portas ⁊ ingrediet gens iuſta: ⁊ cuſtodiens veritatē. Demon enim in eis ponit ſoliū auaricie vel ſuperbie ⁊ luxurie: ⁊ ſic de alijs. l Qui dereliquerūt me/ per ſuperbiā. m Et libauerūt dijs alienis/ per luxuriā ⁊ gulam. Un̄: Quorum deus venter eſt. n Et adorauerūt opus manuū ſuaꝝ: per auariciā pecunie: que eſt idolorū ſeruitus. Uł per portas hieruſalē intelligunt quinq̧ ſenſus hominis: quos demones obſident: vt os p̄ mendacia/ detractiones/ adulatiōes caſtrimargiā: Aures/ p̄ rumoꝝ curioſitates/ ⁊ auditū mali de ꝓximo: ⁊ huiuſmodi. Tactū/ per immūdiciā luxurie ⁊ ſuperfluitatē veſtiū: et ſic de alijs. Per vrbes iuda/ religioſi: quos ⁊ diabolus obſidet. Per muros/ p̄lati. Eſa. xxxvj. c. dixit rapſaces/ ꝙ faceret viros q̄ erant ſup muros bibere vrinā pedū ſuorum.i. reuerti ad vomitū peccatorū. o Tu ergo: quaſi ex quo oſtenſa ſunt tibi que ſunt ventura ciuitati: p Accinge lumbos tuos ⁊ ſurge.i. prepara te ⁊ vade cito vt p̄dices verba mea. Curſores eīn ad currendū ſic ſe ſolent accingere vt cito currant. Uel poteſt intelligi ſic illud: p Accinge lumbos tuos: quaſi ad preliandum iturus: vt ipſo habitu te aduerſari monſtres prauis actibus eorum/ cum q̄bus locuturus es ⁊c. o Tu vero precinge lumbos tuos et ſurge et loquere ad eos omnia que ego p̄cipio tibi: quaſi etſi hec aſpera et dura ſint/ que eis dicturus es/ nihil tamen dimittas/ ſed dicas totum. Quia autem aſpera et dura dicturus erat eis: poſſet timere cum eos ſciret rebelles ⁊ promptos ad occidendum ꝓphetas: ideo confortat eū dicens: r Ne formides a facie eorū/ licʒ plures ſint quib⁹ locuturus es. s Nec eīn timere te faciā vultū eoꝝ. Liptote eſt: qꝛ minus dicit ⁊ plus ſignificat.i. faciā te nō timere p̄ſentiā eorū: ſʒ magis ꝯ eos dabo audaciā. Ad litterā

Unde: Ego

Myſtice: dr̄ p̄dicatori: p Accinge lūbos tuos/ p̄ carnis mortificationem: quia dicit Gregorius: qui carnalibus deſiderijs incubat vitam aliorū ſpiritualē conſtituere/ neceſſe eſt/ erubeſcat. Job. xl. a. Accinge ſicut vir lumbos tuos. Luce. xij. e. Sint lumbi veſtri p̄cincti ⁊c. Quia omnis virt⁹ diaboli eſt in lumbis: vt Job. xl. b. Surge ergo p̄ vigorem quaſi expeditus ſis ab omni onere temptationum ⁊ peccatorum quicūq̧ debes p̄dicare. Debet enim p̄dicator eſſe curſor per vniuerſam terram: ideo debet eſſe leuis. q Et loquere ad eos oīa q̄ ego p̄cipio tibi.q.d. nō trufas. Matth. iiij. d. Circūibat ieſus p̄ caſtra ⁊ ciuitates/ p̄dicās euāgeliū regni. s Nec eīn timere te faciā vultū eoꝝ. De hoc.ꝫ. Myſtice

Al. ttimeas.

Moraliter

Phil. 3. d.

✲ In ciuitatē munitā

a Egō quippe dedi te hodie i
b ciuitātē munitā / ⁊ in cōlūnā
c ferreā: et in mūrū ęneū ſupēr
d omnē ťrā regib⁹ iuda / ⁊ ꝑnci
pib⁹ eius ⁊ ſacerdotib⁹ ⁊ om
f ni pplo terrę: ⁊ bellābūt ad
g uerſum te ⁊ nōn ꝑualebunt:
h quia ēgo tecum ſum ait do
i minus vt libērem te.

¶ Capitulū. II.

k ¶ ET factū ēſt verbū dñi
ad me dicēs: Uade et
l clama in aūrib⁹ hieru
m ſalē / dicēns: Hęc dicit dñs:
n/o Recordāt⁹ ſum tui miſērās
p adoleſcētiā tuam / et chārita
tem deſponſatiōis tuę: quā
q dō ſecuta es me ī deſerto: in
r/s tērra ꝗ nō ſeminaẗ. Sānct⁹
t iſrľ dñō primitię frugū eius.

¶ Unde / a ¶ Ego ꝗppe dedi te hodie / in ꝑſenti: b ¶ In ciuitatē munitā / ꝗ nō timet inſult⁹ hoſtiū. c ¶ Et in colūnā ferreā: ꝗ adhuc min⁹ timet ꝙ̄ ciuitas. d ¶ Et i murū ęneū: qđ adhuc plus ē. Qñꝗ ēm ferrū rubigine ꝯſumiẗ: ſed mur⁹ ęne⁹ / nō: imo vetuſtate fit fortior. Quia aūt ꝑdicare non habebat niſi per duas trib⁹ et non ſup alios / ideo ſubdit: e ¶ Sup omnē terrā regib⁹ iuda ⁊c. q̄ſi hāc fortitudinē ⁊ ſecuritatē dabo tibi ſuper omnē terrā duarū tribuū: ⁊ nō ſolū ꝯ ei⁹ reges / ſed etiā ꝯ oēs ꝑncipes et poteſtates et ſacerdotes: ⁊ totū populū terrę ꝑmiſſiōis. f ¶ Et bellabūt aduerſum te / reſiſtēdo verbis tuis ⁊ te incarcerādo: g ¶ Et nō ꝑualebūt / vt ſuccūbas ꝑ impatiētiā. h ¶ Quia ego tecū ſū ait dñs: fortior illis. i ¶ Et liberē te / dando patiētiā in his malis ꝗ tibi faciēt ꝑ quā ꝑualebis eis: ⁊ nō dimittes ꝓpter hoc q̄n increpando pugnes cōtra eos.

Myſtice ✠ b ¶ In ciuitatē munitā / ꝑ ſuſceptionē omniū. ſ. notoꝝ ⁊ ignotoꝝ debet eſſe ꝑlatus ciuitas: vt ſine ꝑſonaꝝ acceptiōe ſit ciuitas ſupra montem poſita / nō collocata in occultis vel in angulis. Ro. j. b. Sapiētib⁹ ⁊ inſipiētib⁹ debitor ſum: qđ facit charitas. c ¶ Et in colūnā ferreā / ꝑ infirmoꝝ ſuſtentationē. Ro. xv. a. Nos ꝟo firmiores debem⁹ imbecillitates infirmoꝝ ſuſtinere. Hoc facit miſericordia ⁊ pietas. Ro. xiiij. a. Infirmos ī fide ſuſcipite. d ¶ Et muꝝ ī ęneū / ſe exponēdo ꝑſecutiōib⁹ ⁊ morti ꝓ ouib⁹ ſuis vt bonus paſtor ꝑ patiētiā. Uel / Murū ęneū / ꝑ defenſionē ouiū a lupis: qđ facit zelus iuſticię. Eſa. xxvj. a. Urbs fortitudinis nrę ſion. Ęneū / ꝑ ſonū ꝑdicationis: Niſi ēm ſacerdos intret tabernaculū cū ſonitu tintinnabuloꝝ morieẗ: Exo. xxviij. f. Uel / b ¶ Ciuitatē munitā / cōtra mala. c ¶ Colūnam ferreā / ad bonū fortē. d ¶ Murū ęneū / ꝑ ꝑſeuerantiā in vtroq;. Uel / b ¶ Ciuitatē munitā / armis virtutū ⁊ fidei. c ¶ Colūnā ferreā / ꝑ doctrinā ꝑdicatiōis. Gal. ij. b. Cephas ⁊ iohānes ꝗ videbanẗ colūnę ⁊c. j. Timoth. iij. d. Quę eſt eccleſia dei viui: colūna ⁊ firmamentū veritatis. d ¶ Murū ęneū / ꝑ audaciam increpatiōis. Uñ ſubdit: e ¶ Sup oēm ťrā regib⁹ iuda ⁊c. Ezech. iij. b. Dedi faciē tuā valentiorē facieb⁹ eoꝝ: ⁊ frōtem tuā duriorē frontib⁹ eoꝝ. f ¶ Et bellabunt aduerſū te ⁊ nō ꝑualebūt: q2 in tribulatiōibus deū habes adiutorem. Ps. Cum ipſo ſum in tribulatione: eripiā eum ⁊ glorificabo eum. Ps. 90.

¶ Expoſitio Capi. II.

ET factū eſt verbū dñi ⁊c. In ꝑcedenti capitulo dixit futuram deſtructionē hieruſalē: In hoc oſtēdit cauſam deſtructiōis / peccata. ſ. populi. Hoc capitulū diuidiẗ in duas partes. In ꝑma enumerat bñficia quę cōtulit dñs iudęis. In ſecūda enumerat eorū peccata / ꝓpter ꝗ ingrati fuerant bñficijs: ibi: Et ingreſſi cōtaminaſtis ⁊c. Dicit ꝗ: k ¶ Et factū ē ⁊c. Uade et clama / alte ⁊ apte vt nemo excuſationē habeat: l ¶ In aurib⁹ hierlm. i. habitatoꝝ ei⁹: m ¶ Dicēs: Hec dicit dñs: q̄ſi dic eis quia ego mādo eis hoc. n ¶ Recordat⁹ ſū tui. ſ. bñficioꝝ tibi exhibitoꝝ. o ¶ Miſerās adoleſcentiā tuā: q̄ſi hoc ē de ſola miſericordia mea / nō de tuis meritis: q2 te quaſi adoleſcētulā ſuſcepi: ſuſceptā nutriui: nutritā deſpōſaui. p ¶ Et charitatē deſpōſatiōis tuę / quā habebas ad me tpe deſponſationis tuę recordatus ſum / quādo legis ornamentū ⁊ cultū tibi dedi adinſtar ſponſalioꝝ: ꝗ notanẗ ꝑ illa ornamenta quę enumeranẗ Ezech. xvj. a. data ſponſę hieruſalem: de qua loquiẗ ibi / vt ſit deſponſata / ſiē ⁊ hic: Tantū ēm amaſti me tūc ꝙ ꝓmiſiſti ꝙ ſolum me ſequereris: ⁊ mihi quaſi viro ꝑpetuo cultu adhęreres: quādo. ſ. fidē mihi ſeruandā ꝓmiſiſti. Quę dominus fecit in adoleſcentia eorum. ſ. tempore illo quo educti ſunt de ęgypto: quādo data eſt eis lex in monte ſinai. Uel expone de hoc qđ dicit: n ¶ Recordat⁹ ſū / vel recolo hęc quę mihi in principio adoleſcentię tuę exhibuiſti: ſum tui miſerans. Sicut cū aliqs attendit ꝙ vxor eius ꝗ modo cū oīb⁹ fornicaẗ / ꝑus valde dilexit eū: ⁊ ille eā: miſeretur illius conferens bonū ſtatum priorem poſteriori malo. q ¶ Quādo ſecuta es me in deſerto: Exo. xij. Sicut virgo quę multū diligit hominem vel ſponſum / ſequiẗ etiam eum extra patriā ſuam in deſertū. r ¶ In terra quę non ſeminaẗ: id eſt erat ſterilis ab omni bono temporali: quod erat ſignū maioris dilectionis. Non autē tm̄ compungor / conſiderans amorem quem ad me habebas in adoleſcentia tua: ſed quia ſimiliter te multum diligebam. Et hoc eſt: s ¶ Sanctus iſrael. i. ſanctus populus iſrael in principio adoleſcentię ſuę fuit. t ¶ Domino primitię frugum eius. i. tunc dilexit eum domin⁹ plus ꝙ̄ omnes gentes: ſicut primitię frugum: id eſt primę fruges prę cęteris diliguntẗ: quaſi populus peculiaris domini tunc erat. Ps. Memor eſto cōgregatiōis tuę quā poſſediſti ab initio. Ps. 77. Uñ Deut. vij. b. Elegit te dñs vt ſis ei populus peculiaris de cunctis populis qui ſunt ſuper terrā: Uobis iunctus ē dominus / et elegit vos: quia dilexit vos: qui ⁊ fuit ſanct⁹: id eſt ſanctificat⁹. Dicunẗ autē iudęi primitię domini: quia primo iudęi: deinde gētiles in meſſē dñi collecti ſūt. Uel iſrľ fuit tūc ſanct⁹ ꝑplus / ⁊ ꝑmitię frugū ei⁹ debenẗ dño. Et ſiē peccabāt

comedentes

Moraliter: n ¶ Recordat⁹ ſum tui miſerans adoleſcentiā tuam. Hoc poteſt dici monachis et religioſis: quorum feruorem in principio ſuę inſtitutionis recordaẗ domin⁹: Sed modo ꝯuerſi facti ſūt: ⁊ ideo dolet domin⁹. Oſee ix. c. Quaſi vuas in deſerto inueni iſrael. In principio enim prę feruoris magnitudine dulces erant domino: ſicut vua ꝗ reperiẗ in deſerto. Prouerb. v. d. Lętare iuuenis cū muliere adoleſcētię tuę. Malach. ij. d. Cuſtodite ſpiritū veſtrū ⁊ vxorem adoleſcentię tuę noli deſpicere. p ¶ Et charitatē deſponſatiōis tuę. i. feruorem quē ad me habebant religioſi antiquit⁹: quādo ꝑmo mihi cōiuncti ſunt: cum tamē ſiē diciẗ Numeri. xxviij. a. Pinguior agn⁹ offereẗ in veſpere ꝙ̄ i mane. Debent ēm eſſe religioſi vt cādelę: quę in principio debiliter ardent: ⁊ quāto magis ardent / magis creſcit ignis. Prouerb. iiij. c. Iuſtoꝝ ſemita quaſi lux ſplendens creſcit vſq; ad ꝑfectum diem. Ideo Cañ. j. a. Adoleſcentulę dilexerūt te nimis. Hz. j. lj. d. Deuorauit me nabuchodonoſor rex babylonis: reddidit me quaſi vas inane. q ¶ Quādo ſecuta es me in deſerto / ꝑnitētię. Uel / deſerto / ad litterā: vt faciebant antiquit⁹ heremitę: vt iohannes in deſerto vixit vſq; ad oſtenſionē ſuā ad iſrael. Sed heu ibi hodie repiunẗ oēs ferę ⁊ monſtra vitioſa. Threñ. iiij. d. Velociores fuerūt ꝑſecutores noſtri aquilis cęli: ſup mōtes ꝑſecuti ſunt nos / in deſerto inſidiati ſunt nobis. r ¶ In terra quę nō ſeminaẗ: ad litterā vbi nō ſunt diuitię vel poſſeſſiōes. Modo autē nō dominū ſequunẗ: ſed magis cibos / pecunias ⁊ honores: non in clauſtris pauperib⁹ / ſed in quib⁹ ſunt ꝓmptuaria plena eructantia ex hoc in illud. i. ne frumenta putreſiant / de loco ad locum mouēt: ⁊ ī quib⁹ ſūt oues fętoſę / ad litterā. Tūc erāt charitatiui: ſed nūc auariſſimi ⁊ ꝓprietarij. Uľ / nō ſeminaẗ / illo ſemine: de quo Gal. vj. b. Quę ſeminant in carne ſua: de carne ⁊ metet corruptionē. s ¶ Sanct⁹ iſrael. i. religioſi: tūc / t Dño ꝑmitię frugū eius: quia ipſi tunc reficiebāt pauperes de ꝑmis ⁊ optimis frugib⁹: quę ſibi datę erāt a ꝑncipib⁹

* vt melius

A J. 3. d.

a Omnēs qui deuorant eum
b c delinquūt / malā veniēt ſup
d eos / dicit dominus: Auditē
e verbū domini domus iacob
⁊ omnes cognationes dom⁹
f iſrael. Hec dicit dñs: Quid
inuenerūt patres veſtri i me
iniquitatis: q₂ elongauerunt
g a me: ⁊ ambulauerūt poſt va
b nitatē: et vani facti ſunt: Et
i nō dixerūt / vbi eſt dominus
k qui aſcēdere nōs fecit de t̄ra
l egypti: qui traduxit nos per
m deſertū: ꝑ terrā inhabitabilē
n o ⁊ inuiā: ꝑ terrā ſitis ⁊ imagi
p q nē mort᷒: ꝑ t̄rā i q̄ nō ambu
r lauit vir neq₃ hitauit hō. Et
s induxi vos in terrā carmeli

comedentes primitias niſi eſſent ſacerdotes vel de eorum familia: ſic quia iudei erant tm̄ domini quaſi eius ꝑmitię: ⁊ ei⁹ populus peculiaris / peccabant eos conculcantes. Unde / a Omnes qui deuorant eum / vaſtando ⁊ diripiendo bona eius. b Delinquūt: quaſi rei ſunt ſceleris: ſicut comedentes primitias qui non ſunt de genere ſacerdotali / rei ſunt ſceleris. c Mala venient ſup eoſ dicit dñs. Licꝫ em̄ iſrael ꝓpter peccata ſua iuſte ſit punitus: tamen vaſtatores eius peccabāt: q₂ nō fecerūt hoc rigore iuſticię vl̄ amore: ſed libidine vindictę ⁊ cupiditate. Ideo

Ps.16. Ps. Qui tribulāt me inimici mei / ipſi infirmati ſūt ⁊ ceciderūt.

Moraliter * vt melius cōtemplationi vacarēt: Juxta illud Prouer. iij.b. De primitijs omniū frugum tuarū da pauperib⁹. Sed modo totū expendunt in comeſatiōibus ⁊ ebrietatibus / in cubilibus ⁊ impudicitijs. Ul̄ cōtemplatiui tūc erant / ſiue iſrael deū videntes: vl̄ fortes cum deo luctantes.ſ.cum eo per orationem: et ideo erant primitię domini.i. peculiaris populus eius. Eſa.xix.d. Hereditatas mea iſrael. Et ideo: a Oēs qui deuorant eum ⁊c̄. Quia Zach.ij.c. Qui tetigerit

Ps.104. vos tangit pupillam oculi mei. Ps. Nolite tangere chriſtos meos. Uel / Oīs qui deuorant eum.i. poſſeſſiones antiquoꝝ religioſoꝝ: q̄d faciūt moderni / expendētes eas in ſupfluis: deliquūt. Et ideo / c Mala / ęterne damnatiōis: venient ſup eos. Uel poteſt exponi de militib⁹: qui cęnobia religioſoꝝ deuorant / dicētes nō eſſe peccatū: q₂ nimis habēt. Contra quos / Johel.iij.a. Quid mihi ⁊ vobis tyrus ⁊ ſidon ⁊ oīs termin⁹ paleſtinoꝝ: Nūquid vltionē vos reddetis mihi: Quaſi etſi peccēt iſti male expēdēdo: nō ē tamē veſtrū rapere bona eorum. Tyrus interꝑtaƭ anguſtia: ſidon venatio: ⁊ ſignificāt principes ſeculares: qui in anguſtia mundi poſiti ſunt: venātes ad mortē homīes ⁊ eoꝝ bona. Eſa.iij.b. Populū meū exactores ſui ſpoliauerunt. Et nota q̄ ē q̄ſi dñs dicat ꝑdicatori: q̄d ego ꝑdico / religioſis ꝑdica: Uade et clama in aurib⁹ hieruſalē: q̄ſi hęc ꝑdicta tm̄ religioſis ꝑdica coram ipſis / non coram ſecularibus. Multi em̄ hoc dicunt eis non in auribus eoꝝ: ſed in auribus ſeculariū: ſic eos ſcandalizantes ⁊ populum ꝓuocantes ad contemptū eorū.ſ. religioſorū ⁊ ad deſtructionē. Eſa.xl.a. Loquimini ad cor hieruſalē

Ad litterā ⁊ aduocate eam. d Audite verbū dñi. Improperat eis peccata patrū quę imitati ſunt: ⁊ recolit beneficia quę eis contulit: ⁊ ſic ingratitudinē eorum oſtendit: e Domus iacob ⁊ omnes cognatiōes domus iſrael. Hęc duo nomia / nō ad duas ⁊ decē trib⁹ ꝑtinēt: ſ₃ vtrūq₃ ad oēs trib⁹. Ponit autem ꝑmo iacob: ⁊ poſtea iſrael: vt recolat beneficiū illud / quo nomē iacob ex dilectione mutauit in nomen iſrael. f Quid inuenerūt patres veſtri i me iniq̄tatis ⁊c̄. q.d. inuenerunt aliquid vñ debuiſſent ſe a me elongaſſe.i. tam longo tempore me dereliquiſſe.ſ.ꝑ idolatriā: Unde / g Et ambulauerūt poſt vanitatē.i. idola vana. h Et va

Ps.113. ni facti ſunt: quia Ps. Similes illis fiant q̄ faciūt ea. Improperat aūt illis peccata patrū: nō quia illa filijs imputenƭ: cum ſcriptū ſit Ezech.xviij.e. Filius nō portabit iniquitatē patris: ſed q₂ ea imitati ſunt. Unde Exo.xx.a. Ego ſum dñs de⁹ tuus / fortis zelotes: viſitās iniquitatē patrū in filios vſq₃ in tertiam ⁊ quartā generationē eoꝝ qui oderūt me. Similis cōqueſtio poniƭ Mich.vj.a. Popule me⁹ quid feci tibi aut

Ps.108. quid moleſtus fui tibi: Reſponde mihi. Uñ Ps. Retribuūt mihi mala ꝓ bonis: ⁊ odium ꝓ dilectione mea. Dicunƭ autē idola vana: quia nihil poſſunt facere cultoribus ſuis. i Et non dixerūt vbi eſt dominus: id eſt facto nō reduxerūt me ad memoriā. k Qui aſcendere nos fecit de terra egypti / vbi viles ⁊ deiecti iacebamus in valle ſerū ſtutis. Uel ad litterā: quia iudęa in alto loco eſt reſpeitu terrę egypti. l Qui traduxit nos per deſertū: vt patet Exo.xij. vſq₃ ad Nume.xxv. m Per terram inhabitabilē: in quo notaƭ bñficiū quo eos ibi cuſtodiuit. n Et inuiā: in quo notaƭ difficultas itineris. o Per terrā ſitis: id eſt quę caret aqua. p Et imaginē mortis: quia ibi paſſi ſunt ſerpentes ignitos et pſecutionem egyptioꝝ ⁊ ignem a domino conſumentē: ⁊ multa bella ibi paſſi ſunt: in quib⁹ erant in periculo mortis. q Per terrā in qua non ambulauit vir / ante illum diem: vel quia raro ibi ambulabāt homines: r Neq₃ habitauit homo / propter ſerpentes et beſtias ⁊ terrę ſterilitatē. s Et induxi vos in terram carmeli.i. in terrā ꝓmiſſionis. A pte totū. Uel tota illa t̄ra diciƭ carmel⁹ ꝓpter fertilitatē ſuā: q₂ fertilis erat ſic mons ille.

B

Et comederetis

Mystice Myſtice: f Quid inuenerunt patres veſtri ⁊c̄. Dici poteſt hoc religioſis: qui relicto deo cum quo frequēter in lectione / in oratione / in meditatione loquebanƭ. g Poſt vanitatē / abierūt.i. poſt temporalia vana: quę nullam ſatietatem dant. h Et vani facti ſunt / ſequēdo vanitatem: q₂ nihil vani⁹ q̄ ſequi vanitatē. Oſee.xij.a. Ephraim paſcit ventū ⁊ ſequiƭ ęſtū. Sic em̄ q̄ paſcit vētū opponēdo ei aliq̄d obſtaculū: tāto fortiorē eū inuenit: et q̄ ſequiƭ ęſtū / tāto mag᷒ ęſtuat: Sic quāto plus de vanitate tēporaliū cōgregāt / et laborāt vt ęſtū cupiditatis extinguāt: tāto vanitat᷒ ventū in ſe fortiorem inueniūt: ⁊ ęſtu cupiditatis magis calēt. His diciƭ Johel.iij.b. Concidite arata veſtra in gladios: ⁊ ligones veſtros in lanceas.i. operam quā aratris ad terras colendas expenditis / in gladiū ſpiritus quod eſt verbū dei: et in lanceas orationū conuertite. Lancea em̄ longa eſt oratio: quę vſq₃ ad cęlū penetrat. Sed tunc primū q̄n acuta eſt ferro humilitatis: quę ſemꝑ deorſum tendit vt ferrum: et omnes alias virtutes domat ne ſuperbiāt. Ecci.xxxv.d. Oratio humiliātis ſe nubes penetrabit. Sed Oſee.vij.d. Uę eis qui receſſerūt a me. i Et non dixerūt / vbi eſt domin⁹: qui aſcendere nos fecit de terra egypti: quaſi nō recogitant beneficiū quo domin⁹ eos de mūdo extraxit / qui ꝑ deſertum intelligiƭ: in quo filij iſrael ꝑ quadraginta annos circūierunt: et ꝓximiores fuerunt terrę ꝓmiſſionis ꝑmo anno q̄ triceſimo primo: quia multi boni ſunt in ꝑncipio: ſed poſtea quādo ſecularibus curis ſe implicāt: tanto magis a terra cęleſtis ꝓmiſſionis recedūt. In t̄ra em̄ ſitis ē. Quo plus ſūt potę plus ſitiunƭ aquę.ſ. diuitiarū. Eccs.v.b. Auarus nō implebiƭ pecunia. Eccs.j.b. Non ſatiabiƭ oculus viſu. m Per terrā inhabitabilē: quia nō habemus hic manentem ciuitatem. Boni em̄ hic aliquid ſibi neceſſariū nō inueniunt. Quicquid enim in mundo eſt / eſt concupiſcentia carnis / concupiſcentia oculorum / et ſuperbia vitę. Unde / q Per terrā in qua nō ambulauit vir neq₃ habitauit hō.ſ. q̄ eſſet hō re et nomie: ſed pueri ⁊ effęminati habitāt i ea. Tales em̄ ſunt dñi mūdi. Uñ Eſa.iij.a. Dabo pueros ⁊c̄. Ul̄ dr̄ inuia q̄ ad peccata. Uñ Sap.v.b. Ambulauim⁹ vias difficiles. Ecci.xxj.b. Uia impioꝝ cōplātata lapidib⁹. Licꝫ em̄ ibi ſit facilis via q̄ ad gen⁹ opis / q̄d carni delectabile ē: tn̄ aſpeꝝ ē ſpūi ꝓpƭ remorſū ꝯſcię / ⁊ ꝓpƭ infamiā ⁊ ꝓpƭ ſpei fruſtrationē. Dr̄ etiā imago mort᷒: q₂ pctm̄ ē ſilitudo mortis: q₂ ſic ibi aia a corꝑe: ſic hic de⁹ ab aia ſepaƭ: ⁊ ſic mors hoiēꝫ ſepat ab hereditate ſua: ſic pctm̄ vl̄ mūd⁹ ab hereditate ęt̄na. ij. Cor.v.b. Q̄z diu ſum⁹ i corꝑe ꝑegrinamur a dño. s Et induxi vos i t̄rā carmeli.ſ. clericos in ſacrā ſcripturā: q̄ interꝑtaƭ ſcia circūciſionis.

Ouidi⁹.1. faſtorum

Heb.13.c.

1.Joh.2.c.

Ut comederetis

a Ut comederetis fructũ eius ⁊ bona illi⁹.ſ. terrę. Unde Deut.xxxij.b. dicit̃ de populo iſraelico: Cõſtituit eum ſup excelſam terrã.i.iudęam / vt comederet fructus agrorum: vt ſugeret mel de petra / oleũq3 de ſaxo duriſſimo: butyrum de armẽto: ⁊ lac de ouib⁹ cũ adipe agnorum ⁊ ariẽtũ filiorum baſan: et hircos cũ medulla tritici: ⁊ ſanguinẽ vuę biberet meraciſſimũ.

Secunda pars b Et ingreſſi terrã p̃dictã: c Cõtaminaſti / p idolatriã / terrã meã. d Et hereditatẽ meã poſuiſtis i abominationẽ / p imũdicias v̄ras. Idẽ eſt hereditas quod terra. Nec ſolũ minores quib⁹ facile indulgendũ eſſet / deliquerunt: ſed ⁊ maiores. Unde dicit: e Sacerdotes nõ dixerũt / facto / vbi ẽ dñs: q̄ſi nõ q̃ſierũt me i opib⁹ ſuis. f Et tenẽtes legẽ.i. doctores / g Neſcierũt me.i. fecerũt ac ſi neſcirẽt. h Et paſtores.i. p̃ncipes populi: i Preuaricati ſunt in me.ſ. idola colẽdo: ⁊ alios ad hoc cogendo: de quib⁹ p̃cepi vt non colerent̃. k Et pphetę pphetauerunt in baal: quia reſponſa accipiebant ab idolo baal / vt pphetę iecabel: quos interfecit helias.iij. Regum.xviij.g. l Et idola ſecuti ſunt: quia frequẽter idolatrauerũt. Et ne videret̃ dominus eos opprimere p potentiã ⁊ iniuſte agere: ideo dicit ſe velle cum eis ſubire iudiciũ. Et oſtendit eos valde deliquiſſe / comparatiõe gẽtilium: qui deos ſuos nunq̃ mutauerũt ſic ipſi. m Propterea adhuc. In hoc notat̃ q̄ ſępe fecerat hoc.ſ. ſubierat iudiciũ cũ eis. Oſee.ij.a. Iudicate matrẽ veſtrã iudicate: quoniam ipſa nõ vxor mea: ⁊ ego nõ vir ei⁹. Unde n Iudicio contendã vobiſcũ ait dñs: q̄ſi oſtendã vobis q̄ nõ iniuſte / ſed pp̄t merita veſtra puniã vos. o Et cũ filijs v̄ris diſceptabo.i. oſtẽdã eis q̃liter i malo ptinaces fuerũt. p Trãſite ad inſulas cethim. Per cethim: q̃ ẽ vrbs in cypro inſula q̃ eſt verſus occidentẽ / intelligit italiã vel ptes occidẽtales. In p̃ncipio tñ Machabeorũ in Glo. dicit̃ / q̄ cethim eſt grecia. Cethim eñ fuit de iaphet filio noe: ⁊ tenuit inſulã illã q̃ modo dicit̃ cyprus: vt narrat ioſephus. Et ab illa / oẽs inſulę ⁊ loca maritima cethim vocãt̃ hebraice: q̄ſi cõſiderate gẽtes vſq3 ad ptes occidẽtis. q Et videte: q̄ſi cõſiderate bñ: r Et in cedar mittite: q̃ eſt regio ſolitudinis hiſmaelitarum ſiue ſaracenorum / q̃ eſt citra mare reſpectu terrę pmiſſiõis: inſulę aũt marinę vltra: q̄ſi cõſiderate gẽtes q̃ ſũt citra mare ⁊ vltra / ſi peccauerũt tantũ cõtra deos ſuos / ſicut vos cõtra me. s Et cõſiderate vehemẽter.i. valde diligẽter: t Et videte ſi factũ ẽ huiuſcemodi: id eſt cõſimile / ſicut vos feciſtis. v Si mutauit gens / aliqua p̃dictarũ: x Deos ſuos.i. idola quę pro dijs colit. y Et certe ipſi / quos p dijs colunt: z Nõ ſunt dij / ſed opera manuũ hominũ. a Populus vo meus: id eſt iudei: qui aliquando fuerunt mei: ⁊ ad huc deberent eſſe. b Mutauit gloriam ſuam in idolum: id eſt me qui deberem eſſe eorum gloria / dereliquerunt p idolo. In quo notatur magna ſtulticia iudęorum: quia illi falſos ſuos deos nõ mutauerũt / ſ ipſis fideliter ſeruiebãt: iſti autẽ verũ deũ dereliquerũt ⁊ p falſis dijs.

Myſtice a Ut comederetis fructũ ei⁹ ⁊c. q̄ſi non tñ vt ſcirent vel docerent: ſed vt fructus / non folia.i. opera / nõ verba haberent. Sed ipſi eam cõtaminant.ſ. eam ad libitũ ſuũ exponẽdo: ⁊ rigorẽ ei⁹ emolliẽdo: vt Eſa.j.f. Caupones tui miſcẽt vinũ aqua: Et hereditatẽ dñi.i. eccl̃iã pprio ei⁹ ſanguie acquiſitã p praua exẽpla / aboiationẽ alijs ſimplicib⁹ fecerũt. Pſ.78. Pſ. Deus venerũt gentes in hereditatẽ ⁊c. Uel expone de religione: cui⁹ fructus ſunt refectiones in cõtemplatione: labores in actione / intelligentię in lectione. Sed cõtaminant

a vt comẽderetis fructũ eius
b et bona illi⁹. Et ingreſſi cõ
c tãminaſtis terram meam: et
d hęrẽditatem meam poſuiſtis
e in abominationem. Sacerdotes non dixerunt / vbi eſt
f dominus: et tenẽntes legem
g neſciẽrũt me: et pãſtores p̃
h i uaricãti ſunt i me: et pphę
k tę prophetauerũt in baal: et
l m idõla ſecuti ſunt. Propter
n ea adhuc iudiciõ cõtendam
o vobiſcũ / ait domin⁹: et cũm
filijs v̄ris diſceptabo. Trãſi
p q te ãd inſulas cethim et vidẽ
r te: ⁊ in cedãr mittite et conſi
s t dẽrate vehementer: ⁊ vidẽte
ſi factum eſt huiuſcemodi:
v x ſi mũtauit gens deõs ſuos.
y z Et cẽrte ipſi nõn ſunt dij.
a b Popũlus vero meus mutã
uit gloriam ſuam in idolum.

eam: q̄z dimiſſis laborib⁹ neceſſarijs / ſupfluis curis et illicitis ſe implicãt: dimiſſa refectiõe cõtemplatiõis / comeſatiõib⁹ et ebrietatib⁹ intendũt: dimiſſa lectione / vaniloquis cauſarum tractatib⁹ ſe occupant: pp̄ter quod religio q̃ erat antiquitus hereditas dñi / ſęcularibus abominabilis reddita eſt. e Sacerdotes nõ dixerũt vbi eſt dñs: q̄z diuina officia nõ pp̄t deũ ſed pp̄ter lucrũ celebrant. Malach.j.c. Quis i vob q̃ claudat oſtia: ⁊ incẽdat altare meũ gratuito: Quaſi null⁹: Nõ eñ ad deũ ſed ad denariũ reſpiciũs. f Tenẽtes legẽ.i. theologiã.i. tenere debentes manib⁹ / nõ tñ ore. g Neſcierũt / ex eis / me. Nõ mirũ eſt / cũ dñs i ſcripturis vbiq3 ſit: et tñ voluẽtes et reuoluẽtes eas non inueniũt eũ. Et hoc eſt: q̄z ibi nõ quęrũt eum / ſed magis lucrũ vel fauorẽ. Matth.xxiij.b. Uę vobis ſcribę ⁊ phariſęi q̃ clauditis regnũ celorum ante homines: Uos eñ nõ intratis / nec alios intrare pmittitis. Ipſi eñ malo exemplo ſimplices q̃ eos ſequunt̃ intrare non pmittunt: dũ credũt bñfacere / faciẽdo quod illi faciũt: quos deputãt magiſtros legis. Ideo Seneca: Summa malorũ eſt q̄ viuit̃ ad exemplũ. Similit̃ ſi ab eis aliquis accipiat cõſiliũ intrãdi religionẽ: illi nõ pmittũt / imo conſilijs ſuis phibẽt. Matth.xx.d. Qui p̃ibant increpabãt illũ vt taceret.i. qui p̃ire videbant̃. Cęc⁹ ille qui conſiliũ ſanitatis quęrebat / ſunt ſęculares ſimplices q̃ ab illis quęrũt conſiliũ. h Et paſtores p̃uaricati ſunt i me.i. p̃lati qui populũ dñi quẽ vt ſerui noctes cuſtodire deberent / ſicut pmiſerunt / magis prędant̃. Ezech.xxxiiij.a. Uę paſtorib⁹ iſrael qui paſcebãt ſemetipſos: Nõne greges a paſtorib⁹ paſcunt̃: Lac comedebatis ⁊ lanis opiebamini: ⁊ quod craſſũ erat occidebat̃: gregẽ aũt meũ nõ paſcebat̃. Eſa.iij.c. Uos depaſti eſtis ⁊c. Soph.iij.a. Sacerdotes pollueruñt ſanctũ: iniuſte egerũt ꝯ legẽ. k Et pphetę pphauerũt i baal.i. p̃dicatores q̃ p̃dicãt futuru iudiciu ⁊ futurũ p̃miũ: ſed totũ quod faciũt cõuertũt in ambitionẽ honorum. Baal eñ ſupior interp̃tat̃. Soph.iij.a. Prophę ei⁹ veſani viri infideles. l Et idola ſecuti ſũt.i. auariciã: q̃ eſt idolorum ſeruit⁹. Unde Mich.iij.d. Pricipes ei⁹ in muneribus iudicabant / quo ad primum: et ſacerdotes eius in mercede docebãt / q̃ ad ſecũdũ: ⁊ pphę i pecunia diuinabãt / q̃ ad tertiũ. n Iudicio cõtẽdã vobiſcũ. Mich.vj.a. Surge cõtende iudicio aduerſũ mõtes: ⁊ audiãt colles vocẽ tuã. Audiant mõtes iudiciũ dñi: q̄z iudiciũ dñi cũ pplo ſuo: ⁊ cũ iſrl̃ diiudicabit̃. p Trãſite ad inſulas ⁊c. q̄ſi amatores mũdi ardenti⁹ mũdo ſeruiũt q̃3 vos clerici deo: ſaltẽ eñ vellet dñs q̄ ita ardẽter ei ſeruirem⁹ / ſic ſeruim⁹ mũdo vel carni. Ro.vj.d. Sic exhibuiſti mẽbra v̄ra ⁊c. q̄ſi ita velocit̃ / ita abũdãter / ita lętant̃. Nota q̄ dic: Huãnũ dico.q.d. h par ẽ. Cethim interp̃tat̃ mare cõgeleſcẽs. Cupidis eñ videt̃ eẽ ſolida pſpitas terrena: quã i mari.i. i tribulatiõib⁹ mltis acq̄rũt: ſ tñ ſubito ꝯſtringet̃ glacies. Cedar interp̃tat̃ tenebrę: ⁊ ſignificat luxuriã: quę totũ hoiem excęcat. Iõ Eſa.xxiij.a. Erubeſce ſidon ait mare.i. p̃late negligẽs / ait ſubditus diligẽs: vel.i. clerice auaricia ardẽs: ait laic⁹ / largitate pollẽs: vel.i. o clauſtralis torpẽs / ait ſęcularis feruẽs. Sidon eñ interp̃tat̃ venatio: ⁊ ſignificat p̃latos / clericos / clauſtrales: q̃ ſalutẽ hominũ deberẽt venari p̃dicatiõe / orõne / exẽplo. Mare ſũt illi qui i mũdo ſũt / lucra ſequẽtes in multis anguſtijs ⁊ tribulatiõib⁹ ⁊ piculis: qui valde ſũt diligẽtes ad ea q̃ habẽt facere pcurãda: Clerici aũt torpidi i bonis opib⁹. a Pplus vo me⁹ mutauit gl̃iã ſuã i idolũ / vanęgl̃ię / cũ ęterna ex eis poſſẽt haberi bona.i. mutauerũt gl̃iã icorruptibilis dei i ſilitudinẽ imaginis corruptibil̃. Ro.1. Ul̃ ꝯ eos loq̄t̃ q̃ ſb admonitiõe ſpiritati mlta falſa ꝯ fidẽ docẽt.

Obſtupeſcite cęli

ꝟ a Obſtupeſcite celi ſup hoc: q̄ſi tantū ē ſcelꝰ ꝙ ſi poſ/ſet fieri/celū deberet admirari. b Et porte eiꝰ deſola/mini vehemēter dic̄ dn̄s. Loquit metaphorice: ſic aliqs ſtās in porta vidēs aliqd nefariū ⁊ ſuſtinere nō valēs/claudit portā vl' recedit a porta: q̄ſi tātū ē ſcelꝰ ꝙ ſi eēnt porte i celo ⁊ viderēt clauderent ꝓ indignatiōe: vel aliqs de eis recederet ſi eſſet in eis ⁊ videret. Vel ꝑ celos ⁊ portas/angeli maiores ⁊ minores: qꝛ oēs deberēt indigna/ri ſup peccatis talibꝰ. Deut. xxxij. a. Audi/te celi q̄ loquor/ audiat terra ⁊c̄. quaſi ſup hoc totus mūdus obſtupeſcat. Ro. viij. d. Oīs em̄ creatura ingemiſcit ⁊ ꝑturit ſup hoc.

a Obſtupeſcite celi ſup hoc: ⁊
b porte eiꝰ deſolamī vehemēt
c dic̄ dn̄s. Duo em̄ mala fecit
d e ppl'us meꝰ. Me dereliq̄/
f runt fontem aque viue: ⁊ fo/
g derunt ſibi ciſternas diſſipa
tas/ que cōtinere nō valent
h aquas. Nunquid ſeruus eſt
i iſrl'/ aut vernaculus: Qua/
k re ergo factus eſt i predam:

c Duo em̄ mala fec̄ ppl'us meꝰ/ iudaicꝰ: e Me dereliquerūt/a cultu meo recedēdo: h' ē vnū. f Fō/tē aque viue. i. qui ſum fons aque viue. g Et foderūt ſibi ciſternas diſſipatas q̄ cōtinere nō valent aq̄s/ idolis adherēdo: hoc ē ſecūdū: q̄ſi me dereliquerūt ꝓ idolis qui ſum incōparabilit' eis melior: ſicut fons aque viue me/lior eſt ciſternis diſſipatis. Comparat aūt ſe dn̄s fonti aque viue: quia in eo oñe ⁊ ſemꝑ refrigeriū inuenit: inſup ⁊ potā/tibus vita eterna ꝓſtatur. Itē ſicut fons aque viue ⁊ ſi nunq̄ꝫ aquas recipiat ab extrinſeco/ſufficiētes tamē de ſe prebet: ſic dominꝰ in omni bono ⁊ gaudio ſibi eſt ſufficiēs: etſi ei ab ho/minibꝰ nunq̄ꝫ ſeruitiū vel honor impendat. Idola aūt ciſter/nis cōparat: qꝛ nihil ſunt niſi eis ab hominibꝰ impendat cultꝰ: ſic ciſterna nihil valet niſi ab extrinſeco aq̄s recipiat. Quas etiā diſſipatas vocat: quia quātuſcūq̄ꝫ hic honor eis impen/dat/retinere eum nō poterūt: ſed perdet cum cultoribꝰ ſuis. Vel ideo ſūt ciſterne diſſipate: quia in cultoribꝰ eorum nulla ſapiētia/nulla virtus eſt: ſimiliter nec in idolis. Vñ Abacuk ij. d. Ecce iſte coopertus eſt auro ⁊ argento: ⁊ oīs ſpūs non eſt in viſceribꝰ eius. Itē ab illis idolis nullū refrigeriū auxilij vl' cōſilij habere poterāt/me relinquētes q̄ ſum fons indeficiēs.

Ps. 35. Ps. Apud te ē fōs vite. Joh. iiij. b. Qui biberit ex hac aqua
Ps. 67. quā ego dabo ei: nō ſitiet i eternū. Ps. Bn̄dicite dn̄m de fō/tibꝰ iſrl'. Eſa. xij. a. Haurietis aq̄s de fōtibꝰ ſaluatoris. Eccl. xxiiij. d. Ego q̄ſi fluuius dorix. Eſa. xlj. e. Aperiā in ſupinis collibus flumīa: ⁊ in medio campoꝝ fontes: ponā deſertū in ſtagna aquaꝝ: ⁊ terrā inuiā in riuos aquaꝝ. Mirū eſt q̄ ꝙ me
Ps. 36. dereliquerūt ac ſi inſufficientē reputarēt: cū tamē dicat: Nō vidi iuſtū derelictum: nec ſemen eiꝰ q̄rens panē. g Et fo/derūt ſibi ciſternas diſſipatas. Hoc faciūt: q̄ ꝯgregāt ſibi merces in saccū ꝑtuſū: qꝛ auarus impleri nō pōt. Hec eſt

De clericis ciſterna verꝰ q̄ nunq̄ꝫ implet aqua. Silit: d Populꝰ meꝰ. i. clerici/ faciūt duo mala. e Me dereliq̄rūt fontē aq̄ vi/ue. i. q̄ ſū eis ſufficiēter miſtrās aquā ſapiētie ſalutar'. i. ſacrā ſcpturā/deſerūt. g Et foderūt ſibi ciſternas diſſipa/tas. i. acq̄rūt ſcias in q̄bꝰ nō eſt vera ſapiētia: ſ; fetida ⁊ imū/

De platis da: vt ſunt ſcientie lucratiue. Vel/ d Populꝰ meꝰ. i. ꝓlati/ e Me dereliq̄rūt fōtē aq̄ viue/male viuēdo. g Et fo/derūt ſibi ciſternas diſſipatas/ꝑuerſo exēplo alios cor/

De claustralibꝰ rūpendo. Vel/ d Populꝰ meꝰ. i. clauſtrales: e Me de/reliq̄rūt fontē aq̄ viue. i. q̄ ſum refrigerū oīm tēptationū me nō petierūt auxiliū i tribulatiōibꝰ. g Et foderūt ſibi ciſternas ⁊c̄. i. corda ſua tēporalibꝰ ꝯſolationibꝰ: q̄ replere ⁊ durare nō poſſūt/ cumulare voluerūt. Primū fit: qñ i tēpta/tiōibꝰ oro faſtidit. Secūdū eſt: qñ ꝓ eiſdē mitigādis iocoſis verbis ⁊ inutilibus diſſolutiōibꝰ vacat. Sed cum ſm Aug'. peccatum ſit ſpreto incōmutabili bono/bono cōmutabili ad/herere: videt ꝙ hec nō ſint duo mala ſed vnū. ſ. deū derelinq̄/re ⁊ ciſternas fodere. Solutio. In veritate vnū ſt: ſed dic̄ iude/os feciſſe duo peccata: qꝛ nō ſolū dereliq̄rūt cultū dei: ſed illū deſeruerūt ⁊ idolis adheſerūt: et in vtroq̄ꝫ peccauerūt. ſ. cul/tū eius deſtruēdo: ⁊ idolis ſeruiēdo. Vñ derelinq̄re hic ſumit ꝓ peccato omiſſionis: fodere ꝓ peccato idolatrie. Sup hoc em̄ dicit celos obſtupeſcere: Elemēta em̄ ad cōpatiendū ſuo creatori imutant. Vñ Sap. v. d. Pugnabit cū illo orbis ter/rar ⁊c̄. Sap. xvj. d. Creatura tibi factori deſeruiēs ⁊c̄. Vl' a Obſtupeſcite celi. Celi. i. viri ꝯtēplatiui q̄ celicā vitā du/cūt. Vl' celi. i. ꝓlati ꝑ q̄s itur i regnū celoꝝ/ valde deb̄ dolere deberent. ij. Cor'. xj. g. Quis infirmat ⁊c̄. j. ix. a. Quis dabit capiti meo aquā ⁊c̄. b Nūquid ſeruꝰ ē iſrl' ⁊c̄. Quidā de decem tribubus iā captiuatis hoc expo/nūt. q. d. dn̄s: nūquid decē tribus captiuate ſūt ꝓ ignobilitate: qꝛ ſ. ſeruilis conditionis ſunt: Nūquid fuerūt de chā: qꝛ eius filiꝰ. i. chanaan ſeruꝰ factus eſt: q. d. non: imo de abraā libero fuerūt ſic et vos: et ſic eis nō peperci: ſic nec vobis parcā. Sed meliꝰ de duabꝰ tribubꝰ exponit. q. d. dn̄s eis: nō ꝓpter ignobilitatē veſtrā: ſed ꝓpter duo ꝓdicta mala captiuabimi. Vñ/ h Nūq̄d ſeruꝰ ē iſrl'. i. due tribꝰ/ q̄ſi nō ſeruꝰ empticiꝰ: i Aut vernaculꝰ. i. filiꝰ ſerui natꝰ in domo dn̄i ſui: q. d. neutrū eſt. Propt' hunc locū iudei in ſupbiā elati ſunt/dicentes/ Joh. viij. d. Semē abrae ſumꝰ ⁊ nemini ſeruiuimꝰ vnq̄ꝫ: Nō attēdētes ꝙ oīs q̄ fac̄ pctm̄ ſeruꝰ ē pcti. k Quare q̄ factꝰ ē i ꝓdā. i. ab hoſtibꝰ ꝓdādꝰ ꝟ eſt/ exquo non

Moraliter Vl' totū expōe de futuro/ licꝫ dicat ꝓteritū ꝓphali certitudie. Sic diabolꝰ aīas ꝑ pctm̄ redigit i ſolitudinē: vt ñ habeāt deū

De omnibus chriſtianis habitatorē ſuū. Vñ/ h Nūquid ſeruꝰ ⁊c̄. q̄ſi quō chri/ſtianꝰ factꝰ ē ſeruꝰ peccati/q̄ vere liber erat: qꝛ eū filiꝰ libera/uerat: vt Joh. viij. e. Si q̄ filius vos liberauerit ⁊c̄. i Aut

De clericis vernaculꝰ. i. clerici q̄s liberaui a labore manuū/a timore ex/ercituū/ab exactiōe talliaꝝ. Et ideo recte minat dn̄s/ videns multos clericos q̄ tonſurā debitā q̄ ſignū eſt triplicis ꝓdicte libertat' quā habēt abiecerūt. Vl'/ Iſrael. i. ꝓlatꝰ: nūq̄d ē

De platis ſeruus: Quare timet exequi iuſticiā eccl'iaſticā ꝓpter timorē

Ps. 77. ſui vel parentum de potētia ſeculari: Vñ filij ephraim iten/dētes ⁊ mittētes arcū cōminatiōis. ſ. in die belli. i. ꝓlati noſtri fructificare i tꝑalibꝰ plus q̄ꝫ in ſpūalibus intendētes/ ꝓ culpa ſubditoꝝ arcū ſentētie vel excōicatiōis in ipſos dirigere timo/re cōminatiōis eoꝝ/ qꝛ verent illi ſibi vl' parētibꝰ/ nō audent: ⁊ ideo cōuerſi ſunt/ ſuā ſententiā retinentes. Itē: Nūquid

De religioſis ſeruꝰ ē iſrl'. i. religioſi: q̄s ab omī ſollicitudine mūdana abie/cerā: quare iterū redeūt ad vomitū/de tꝑalibꝰ magis ſolliciti q̄ꝫ vnq̄ꝫ ante/ ⁊ q̄ꝫ laici: Geñ. xlix. c. Iſachar aſinus fortis. i. religioſus q̄ portat crucē cōtinue in pelle ⁊ ſignū in carne: ac/cubās int' termios. i. in religiōe: q̄ eſt media int' celū ⁊ mūdū/ vel inter ſpem ⁊ timorē: vidit requiē ꝙ eſſet bona/quā puta/uit ſibi acq̄rere diuitias acq̄rēdo: ⁊ t'rā vicini ſui ꝙ eēt optia. i. fertilis ⁊ ſibi vicina: ſtatim ſuppoſuit humeꝝ ſuū ad portā/dū: factuſq̄ꝫ ē tribut' ſuiēs/Ecce ſuitꝰ ꝓdicta. k Quare q̄ factꝰ ē in ꝓdā/iſrl'. i. ſecularis q̄re eſt in ꝓdā regū et princi/pū ⁊ bedelloꝝ: qꝛ alijs iniuriatꝰ eſt male acq̄rendo. Vñ Eſa. xxxiij. a. Ve q̄ ꝓdaris: nōne ⁊ ipſe ꝓdaberis. Similit'/ Qua/re factꝰ eſt in ꝓdā/iſrl'. i. clericus in ꝓdam leonis diaboli. ſ. qꝛ fera factꝰ eſt/capillaturā ſuā cōtra ſtatuta canonū creſcere faciendo: ⁊ idō venatio demonū factꝰ ē. Eſa. xxxiiij. c. Occur/rent demonia onocentauris: ⁊ piloſus clamabit alter ad al/terū. i. diabolꝰ ad clericū comatū. Itē qꝛ factus eſt onager. i. animal luxurioſiſſimū/vxoribus vicinorū ⁊ cognatis ꝓprijs non parcendo. Unde Eccl. xiij. c. Venatio leonis onager in heremo. Similiter: Quare/iſrl'. i. ꝓlatꝰ/ factus eſt in pre/dā. ſ. cardinaliū ⁊ legatoꝝ romanoꝝ: qꝛ ſacrilegiū cōmittūt: vt dicit Hieroꝰ: res pauperū detinētes: et ideo iuſtum eſt vt res eoꝝ/ imo furta eorū et ſacrilegia/ ad eccleſiā q̄ ē mat' oīm deportent: ⁊ qd̄ noluerūt partiri paupibus: diuitibꝰ cardina/libꝰ impertiant. Similit': Quare/iſrl'. i. religioſus/factꝰ eſt i predā. ſ. archiepiſcopoꝝ/epoꝝ/archidiaconoꝝ: qꝛ ipſi de anathemate hiericho ꝑ ꝓprietatē furati ſunt: et ideo iuſtū eſt vt ad ioſue qui typū gerit ꝓlatoꝝ/furta abſcōdita reportent. Itē qꝛ q̄ ſolitarij eſſe deberēt i ſiluis/ diſcurrūt tanq̄ꝫ merca/tores ꝑ oēs nūdinas ⁊ curias ⁊ negociatiōes illicitas: ⁊ ideo inuēti i talibꝰ vt fere/capiunt ⁊ interficiunt. Vñ. j. Machab.

¶ ã/exq̃ nõ p fulture: ex q̃ intelligẽdũ ē q p peccatū p̃dandꝰ ē.
a ¶Sup eũ rugierũt leones.i.p̄ncipes gentiũ/sennache/
rib/nabuchodonosoꝛ:q̃ dicunt leones: qꝛ cũ impetu venerũt
sicut leo cũ rugitu ad p̃dã. Uñ vocant leones rugiẽtes.i. cru/
deles ⁊ p̃dãtes. Dicit autē/rugierũt/in p̄terito:qꝛ iam mul/
totiēs p̄ticulariter vastati erãt. Uł dicunt rugiẽtes/ cõuocan
tes alias nationes ad
veniẽdum.s.ad destru
ctionē iudeoꝝ: vel qꝛ
cõminabãt iudeis. Uel
Quare factꝰ est in
p̃dã:q̃si in primo est
vt fiat eoꝝ destructio.
c ¶Et dedeꝛt vocē
suã/clamãtes ad p̃liũ:
vel leti de p̃dę adepti
one/ vł in subsãnatio/
ne iudeoꝝ.

a Sũp eũ rũgierunt leones/ ⁊
b c dedērũt vocē suã: posuērũt
d e terrã eius i solitũdinē. Ciui/
f g tãtes eiꝰ exustę sunt: ⁊ nõ ēst
h qui habitet i eis. Filij quõq
i mẽphẽos ⁊ thãneos constu/
k l prãuerũt te vsq ãd verticē.

d ¶Posuerũt terrã eiꝰ in solitudinē: qꝛ nõ
poterat fructificare t̃ra tp̄e exercitꝰ. f ¶Ciuitates eiꝰ exu/
stę sũt.i. iudeę q̃ circa hierl'm erãt. g ¶Et nõ ē q̃ habitet
i eis. Multę em̃ alię cũ hierl'm i iudea tũc vastatę sũt.

Moraliter * vlt.c. Interfectꝰ fuit simon i doch: qđ interp̄tat sollici/
tudo. a ¶Sup eũ rugierũt leones:s.sup laicũ/p̄nci/
pes ⁊ bedelli crudeliter opp̄rimẽdo: c ¶Et dederũt vocē
suam/falsi iudicij: vt ab ipsis emendas habeant. Esa.x.a.
Ve qui cõdunt leges iniquas/⁊ scribẽtes iniusticiã scripserũt
scꝫ falsa iudicia sugillãdo: vt opp̄imerẽt i iudicio paupes: et
vim facerẽt causę hũiliũ p̄p̄li mei: vt essent viduę p̃da eorum.
d ¶Posuerũt terrã eiꝰ in solitudinē: qꝛ rapiũt equos ⁊
boues vt nõ possint paupes terrã suã excolere. Uł a ¶Sup
De clericis eũ.i.clericũ: b ¶Rugierũt leones/demões crudeles: vsq
ad interitũ nõ parcẽtes. c ¶Et dederũt vocē suã/ cogi/
tatiões multas/⁊ imissiões malas suggerẽdo: vł cũ eũ q̃si bo
uē ad victimã trahũt: de luxuria.s. i gulã trahẽdo eũ: vł ecõ/
uerso: d ¶Posuerũt t̃rã eiꝰ i solitudinē/eũ iutilē reddẽ/
Ps.106. do ad bona opa vel ad studiũ. Ps. Terrã fructiferã i salsugi/
nē/ a malicia inhabitãtiũ i ea. Johel.ij.a. Quasi hoꝛtꝰ volu/
ptat̃ t̃ra ⁊c.s. florẽs bonis cogitatiõibꝰ/ frondẽs v̄bis hone/
stis ⁊ exhoꝛtationibꝰ/fructificãs bonis opibus: sed post eum
solitudo deserti: qꝛ p peccata p̄dictis bonis priuat. f ¶Ciui/
tates eiꝰ exustę sunt.i.cõsilia taliũ ad quę cõfugiebãt pau
De p̄latis peres/ꝯsumpta sũt igne peccati. Similit: a ¶Sup eũ.i.p̄/
latũ: b ¶Rugierũt leões.i.legati romani: q̃ st dñi mũdi: si/
cut leo rex animaliũ. c ¶Dederũt vocē suã/ p eo in cu/
ria allegãdo. d ¶Posuerũt terrã eiꝰ.i.episcopatũ: e ¶In
solitudinē.i.in excõicationē/nisi faciat q habeãt salariũ ad
volũtatē suã. f ¶Ciuitates eiꝰ exustę sunt/ igne cupidi/
tatis. g ¶Et nõ est q̃ habitet in eis: qꝛ ipsi ab illis p̃da/
ti/statim depdant villas suas ⁊ hoies suos: vñ subditi sub eis
De religiosis habitare refugiũt: vñ ⁊ ville eoꝝ iterdicunt. Silit a ¶Sup
eũ.i.religiosũ: b ¶Rugierũt leones.i.episcopi/archidia
coni/officiales ⁊ socij eoꝝ/ eos falsis ⁊ sepe veris criminibus
accusando: vt ab eis pecuniã trahant: vel pcurationes super
eos faciẽdo vel inquisitiões: d ¶Posuerũt terrã eiꝰ.i.ab/
batiã/ e ¶In solitudinē/ qñando eã omni bono sp̄uali et
tempoꝛali: qꝛ sepe oĩa bona eius expendunt/q̃ dat abbas ne
deponat. f ¶Ciuitates eiꝰ exustę sunt: ⁊ nõ est q̃ ⁊c.
qꝛ tũc cõuentꝰ dissoluit ⁊ dispergit ⁊ religio. Esa.j.b. Terra
vestra deserta: ciuitates vestrę succẽsę igni. h ¶Filij q̃z ⁊c.
Ad litterã Hic ostẽdit a quibꝰ p̄mo cultũ idolatrię accepẽrũt.s.ab egy/
ptijs. Et ponit hic duas maximas ciuitates egypti: vt p illas
totã egyptũ det intelligere: Uel qꝛ maxime i his viguit ido/
latria super omnes ciuitates egypti. Dicit ergo. h ¶Filij:
id est habitatores. i ¶Mẽpheos ⁊ thamneos.i. harũ
duaꝝ ciuitatũ: k ¶Cõstuprauerũt te vsq ad verticē.i.
p totũ cõtaminauerũt te idolatria. Causa em̃ fuerũt illi ⁊ ex/
emplũ deturpatiõis isrł p idolatriã. Uel/ l ¶Vsq ad ver/
ticē: qꝛ ⁊ sacerdotes ⁊ maioꝛes ⁊ oẽs principes etiã i idola/
tria polluti sũt p eos/sicut ⁊ alij minores. Esa.j.b. A planta
pedis vsq ad verticē nõ est in eo sanitas. Uel exp̄obrat hic
illis: qꝛ illi in quibꝰ habebãt fiduciã.s.egyptij tributarios fe/
cerũt eos. Quãdo em̃ occisus ē a pharaõe nechao/iosias: vt
habet.iiij. Regł. xxiij.g. pharao et egyptij imposuerũt eis
tributum. Unde/ h Filij mẽpheos ⁊ thamneos/ egy/
ptij.s.in quibꝰ cõfidebas: k ¶Cõstuprauerũt te vsq ad
verticē.i.subiecerũt seruituti: nõ solũ minoꝛes tuos sed etiã
maioꝛes: q̃re hoc p̄misit dñs: q etiã ⁊ verticē occiderũt.s.io/
siam/⁊ hierusalem cę/
perunt que est vertex
totius terrę. m ¶Nũ/
quid non istud fa/
ctum est tibi: q ido
lis pollutꝰ es: n ¶Qꝛ
dereliquisti domi
num deum tuum/
magis ꝯfidēs de coꝛ
rectione q̃ de ipso:
Aliter em̃ nõ p̄misisset

m Nũquid n̄ istũd factũ ē tibi:
n qꝛ derelīq̃sti dñm deũ tuũ eo
o tp̄ē q̃ ducebat te p viam: Et
p nũc quĩd tibi vis in via egy/
pti/ vt bibas aquã turbidã:
q Et quĩd tibi cũ via assyrioꝝ:
vt bibas aquam fluminis:

D

Al. Nec

vos deus tantis criminibus pollui: o ¶Eo tēpoꝛe quo
ducebat te p viã.i.p desertũ. Ibi em̃ vitulũ adoꝛauerunt.
Uł/ m ¶Nũq̃d n̄ istud factũ ē tibi.s.q factꝰ es tributarius ser
uiẽs: n ¶Quia dereliquisti dominũ deũ tuũ/p peccatũ
idolatrię: o ¶Eo tempoꝛe quo ducebat te p viam.i.
ostendebat p p̄phetas quõ eũ sequi deberes: Mystice/per
Mystice verticē/fides mẽtł vł synderesis vł ratio significat. Cũ em̃ i
peccatū cõtra moꝛes ē hõ/in mẽbꝛis coꝛrumpit. Cũ em̃ fidē
perdit vel in sensum rep̄robum cadit p errorem: tunc vsq ad
verticē constuprat. Uñ dic Hieronymꝰ sup Ezech.j. q sepe
synderesis p̄cipitat.s. dũ eius imperiũ a ratione nõ p̄ficitur.
Moraliter: Mẽphis interp̄tatur ex oꝛe siue os eius. Hi
Moraliter aduocati sunt: qui toti sunt in verbis. Thamnes interp̄tat
deficiens vł cõsummatio eoꝝ vł numerãs/vł fidelis. Hi sũt
vsurarij: qui bene sciũt numerare pecuniã: qui semp deficiũt
quãto plus habẽt: q semp auarus eget: qui sunt fideles.i.pa/
tientes in longa expectatiõe: sed sunt cõsumptio eoꝝ quibus
accõmodant. Hi duo hodie destruxerũt ecclesiã/maxime ab/
batiaꝝ. Uel/thamnes/mandatũ hũile. Hi sunt mali theo/
logi: p̄pter quoꝝ peccata hodie mãdata domini despiciunt.
l ¶Vsq ad verticē: qꝛ hęc peccata sunt in p̄latis ecclesię.
Esa.xix.b. Stulti p̄ncipes thãneos: sapiẽtes cõsiliarij pha/
raõis dederũt ꝯsiliũ insipiēs. m ¶Nũq̃d nõ istud factũ ē
tibi: qꝛ dereliq̃sti dñm deũ tuũ/nõ obediẽdo mãdatis
eiꝰ. Esa.j.b. Dereliquerũt dñm/blasphemauerunt sanctum
isrł: ab alienati sunt retroꝛsum. Et post pauca subdit: Terra
v̄ra deserta: ciuitates v̄rę succẽsę sũt igni: regionē vestrã coꝛã
vob alieni i ꝯspectu v̄ro deuoꝛãt: qꝛ p̄pt debita monachoꝝ vł
ecclesiaꝝ metunt vsurarij segetes earum. Et derelinquet filia
sion vt vmbraculũ in vinea: ⁊ sicut tuguriũ in cucumerario.i.
sic vmbraculũ custodia vineę: ⁊ parua domꝰ custodis cucur/
bitarũ pꝰ collectionē relinquit: sic sola relinquit abbatia/q̃si fru/
Ad litterã ctꝰ tẽpoꝛales desũt. p ¶Et nũc q̃d tibi vis i via egypti
⁊c.i.quare facis talia/ p̄pter q̃ captiueris ⁊ descẽdas in egy/
ptũ vbi bibas aquã nili/ quę ē turbida: Unde vulgata ẽditio
habet geon: qđ idē est q nilus. q ¶Et q̃d tibi cũ via as/
syrioꝝum ⁊c.i.quare facis talia vnde opoꝛtet te captiuari a
chaldeis vt bibas
Moraliter Moraliter: n ¶Et nũc q̃d tibi vis in via egypti
⁊c.i. in discursu ad romam p̄pter litigationes vbi est meroꝛ
⁊ tenebrę: quia sapientes ibi munerib̄ sepe obcecant. Simi/
liter in mũdo nõ ē nisi meroꝛ ⁊ tenebrę: cuꝰ aqua turbida.i.
delectatio mũdi: cuꝰ claritas cõtinue fluit: sed feditas pecca/
ti vel reatꝰ manet. Uel hęc ē scientia secularis: quę nõ nisi de
terrenis est: ⁊ ideo turbida est. Sed in sacra scriptura est cla/
Ps.11. ritas: de qua Ps. Argentũ igne examinatũ/p̄obatum terrę
purgatũ septuplũ.i.ab omni terrenitate separatũ. Sed Esa.
viij.b. Abiecit populus iste aquas siloe quę vadũt cum silen
tio.i. doctrinã filij ad nos missi: quę ab omni pompa remota
est: ⁊ assumpsit magis rasin ⁊ filiũ romelię. Rasin interp̄tat
pictura vł varietas: qꝛ huꝰ mũdi scientia veritatē scientię nõ
habet/sed falsam similitudinē: nec est ibi veritas/sed multitu/
do opinionũ. Romelias interp̄tat fugans vel firmans la/
boꝛantes. q ¶Et q̃d tibi cũ via assyrioꝝ ⁊c.i. arrogan/
* tiũ.i. supboꝝ

g chaldeis vt bibas aquã euphratis: qui eſt fluuius aſſyriorũ: q.d. in tãta vilitate ibi eris vt nõ bibas aquã de puteis vl' viuũ/ ſed de paludibus. Dicit autẽ facere illud.ſ. vt bibat has aq̃s: ſic dr̃ puero: tu facis hoc vt verbereris.i. ꝓpt' h verberaberis: vel tu facis h ac ſi velles verberari. a Arguet te malicia tua.i. captiuabũt te peccata tua: quia pro illis captiua beris. Vl' Arguet te malicia tua.i. pena quam ſuſtinebis p eis. b Et auerſio tua.i. pena pro auerſione a deo. Vel a Arguet te malicia tua: id eſt cõſciẽtia. b Et auerſio tua/ a me.i. pena pro auerſione: c Increpabit te.i. increpabilem oſtẽdet. d Scito ꝛ vide.q.d. recogita et tunc videbis: vl' certiſſime ſcies h.ſ. f Quia malũ/ ꝓpt' culpã. g Et amarũ ẽ/ ꝓpt' penã: h Reliquiſſe te dominũ deũ tuũ.i. a cultu ei' receſſiſſe. i Et nõ eſſe timorẽ ei' apud te: qḋ patet: q: idolis de quibus p̃ceperam tibi/ ne ea adores: adheſiſti/ k Dicit dñs de' exercituũ: qui timendus eſt/ etſi eũ non timeas. Abſentia enim timoris eſt principium omnis mali: quia timor domini ꝑncipiũ ẽ ſapiẽtie: ꝛ ſic oĩs boni. Vñ Ps. Non ẽ timor dei ante oculos ei': Et ideo inquinate ſunt vie illi' in omni tempore. Vel d Scito/ quo ad damnũ: e Et vide/ quo ad penam: que facit peccatum cauere. Vñ Oſee.ij.b. Sepiam viam tuam ſpinis: et ſepiã eam maceria: et ſemitas ſuas non inueniet/ et ſequet' amatores ſuos et non apprehendet eos. f Quia malũ.ſ. laboraſſe in vanũ: g Et amarũ/ perdidiſſe bonũ vel premiũ: ſed peſſimũ offendiſſe deũ. Et ex his/ a Arguet te malicia tua: qñ expenſis et laborib' ꝓpt' eã pditis iã dolebis confuſus. Arguit autẽ malicia ex ſeipſa.ſ. propter damnũ: propter penam inde conſequẽtem: propter eius turpitudinẽ: propter ei' crudelitatem. Vñ dicit Ecc'.xxj.a. Quaſi a facie colubri fuge peccatum ꝛc. Ro.viij.a. De peccato damnauit peccatum ĩ carne. Et Joh.xvj.b. Arguet mundũ de peccato.

Ps.35.
Ps.9.

a Arguet te malicia tua: et auerſio tua ĩcrepabit te. Scito ꝛ vidẽ quiã malũ et amarũ eſt reliq̃ſſe te dominũ deũ tuum: ꝛ nõn eſſe timorẽ eius apud te/ dicit domin' deus exercituũ. A ſeculo confregiſti iugum meũ/ rũpiſti vincula mea/ et dixiſti: Nõn ſeruiam. Jn õmni eñ colle ſublimi/ ꝛ ſub õmni ligno frondoſo tu ꝓſternebaris meretrix. Ego autẽ plantaui te vineã† electã: omnẽ ſemẽ verũ: Quõmodo ergo cõuerſa es mihi in prauũ vineã alienã:

Moraliter
* tiũ.i. ſuperborũ: qḋ faciunt qui honorũ ambitioſi ſunt et diuitiarũ. Aqua fluminis eſt delectatio carnis vel mũdi: que fluũt in mare amaritudinis eterne. Unde Eccs.j.b. Omnes aque intrant mare. Eſa.vij.c. Sibilabit dominus muſce que eſt in extremo fluminũ egypti: ꝛ api que eſt in terra aſſur: id ẽ peccatorꝫ in mũdo inſtabili ꝛ in extremo voluptatũ habitanti/ inſpirabis.ſ. vocans ad penitentiã: quia in his fluminibus

Ad litterã
mergit diabolus omnes maſculos: Exo.j.d. l A ſeculo ꝛc. quaſi nõ de nouo incepiſti hoc agere/ qḋ facili' poſſet ſuſtineri: ſed iam diu eſt. Unde hic arguit eos a peccati diuturnitate. Et loquit' ad eos ſub pſona meretricꝭ. l A ſeculo: id eſt ab antiquo: m Cõfregiſti iugũ meũ/ matrimonij: ſcꝫ qḋ erat inter me ꝛ te/ vel federis/ vel iugũ legis. n Rupiſti vincula mea.i. p̃cepta q̃b' te ↄſtrixerã ne peccares. Vl' Rupiſti vincula mea.i. q̃b' ligata eras. Et hic arguit eos a facilitate peccãdi: quaſi facilis fuiſti ꝛ impetuoſa ad peccandũ: ſic ille qui nõ poteſt tãdiu expectare ꝙ ſoluat' ei' vinculũ niſi illud rumpat. Arguit etiã eos ab ĩduſtria peccãdi nõ ex ignorantia. Unde/ o Et dixiſti: Non ſeruiã.ſ. facto dixiſti/ etſi nõ verbo ꝙ non ſerujes domino. Sic poteſt dici

Moraliter
monachis: l A ſeculo cõfregiſti iugũ meũ.ſ. poſtq̃ꝫ non fuiſti puer. Qr diu eñ ſunt pueri ſub magno iugo/ ſunt regularis diſcipline: ſed poſtq̃ꝫ iam non vocant' pueri/ nõ ita iugo ſubdunt'. n Rupiſti vincula mea/ quotiẽs per inobedientiã p̃lati peccaſti. Oſee.xj.b. Jn funiculis adã trahã eos.i. ĩ p̃ceptis iuris naturalis: ĩ vinculis charitat' .i. ĩ ↄſilijs vel p̃ceptis in euangelio ſupadditis. o Et dixiſti: Non ſeruiam: quia nõ ſolum verbo inobediens fuiſti: ſed ꝛ facto. Q̃ꝫ multo melius vt expectemus ꝙ domin' in fine a nobis ſoluat hec vincula: q̃ꝫ nos ante mortem ea ſoluamus vel rũpamus tanq̃ꝫ furioſi qui nec vinculis poſſunt teneri. Tũc eñ dicemus: Dirupiſti vincula mea. Unde ſolutis.ſ. iam vinculis: tibi ſacrificabo hoſtiam laudis. p Jn omni enim colle ſublimi. Hoc dicit: quia in excelſis montibus immolabãt. Unde ſepe dicit' de regibus: Verũtamẽ excelſa nõ abſtulit. q Et ſub omni ligno frondoſo/ ꝓpter refrigerium ꝛ placentiã vmbre: r Proſternebaris.i. idolis ſeruiebas: qḋ eſt proſterni. s Meretrix: quaſi ita viliter ſicut ꝓſternit' meretrix omnibus trãſeuntib'. Vel eam meretricẽ vocat: quia viro relicto.i. deo viuo/ idolis q̃ſi adulteris adherebat. Myſtice: Hoc faciunt q̃ pollere querũt in ſciẽtia ſeculari/ que per excelſos mõtes: ꝛ in pulchra ꝛ cõpoſita eloquẽtia/ que p frondoſas arbores deſignatur: relicta ſacra theologia: que eſt vera anime ſpõſa. Vl' ad litteram: multi fornicantur in locis virentibus et amenis. Sap.ij.b. Nullũ ſit pratum qḋ nõ ptranſeat luxuria noſtra. Joh.iiij.g. Fili' reguli infirmabat' capharnaũ: qḋ iterp̃tat' villa fortitudinis vel cõſolatiõis: q: pulchritudo creaturarũ multos facit fornicari. t Ego aũt plantaui te vineã electam. Loquit' de populo q̃ſi de vinea/ improperans ei bñficia patrũ q̃s nõ eſt imitatus.ſ. de bonis palmitib': ſicut de plantatura electa te feci.i. de bonis patribus. Alia littera habet: Ego te plãtaui vineã ſoreth: qḋ eſt locus vbi ſunt optime vinee. Vl' ſm alios eſt genus optime vitis.q.d. plãtaui te de optimis patrib'/ quaſi de optimis palmitib' et electis. v Omne ſemen verum/ plãtaui in te.ſ. p̃mos patres: vt abraam/ iſaac/ iacob: ꝛ alios. x Quomõ g̃ cõuerſa es mihi in prauũ.q.d. mirũ eſt ꝙ facis fructum prauũ/ cum de tam bonis plãtata fueris. y Vinea aliena: ſupple facta es: quaſi nõ es illa.i. talis qualẽ plãtaui. Hãc g̃ vineã duas trib' vocat: de q̃ Eſa.v.b. Vinea dñi exercituũ dom' iſrl' eſt ꝛ viri iuda germẽ ei' delectabile. Septuaginta: Quõ mihi verſa es ĩ amaritudinẽ vitis aliena: Jbidẽ.a. Cãtabo dilecto meo in cornu filio olei.i. in loco vberi. Hoc canticũ lugubre ẽ. Vñ Luc.xix.f. Vidẽs dñs ciuitatẽ fleuit ſup eã. Cauſa autẽ fletus ibi ſubdit': Expectaui vt faceret vuas/ fecit autẽ labruſcas. Sic myſtice. Religio/ vinea electa fuit in p̃mis religioſis. Hanc dñs muniuerat foſſa humilitat' ꝛ paupertat' et muro patiẽtie: et edificauit in ea turrẽ.ſ. charitatẽ: ꝛ putauit eam p iuges cõfeſſiones vl' maceratiões. Jbi etiã erat torcular regulariũ obſeruãtiarꝫ. x Quõ g̃ ↄuerſa es mihi ĩ prauũ vinea electa: Quia exterminauit eã aper de ſilua .ſ. p gulã ꝛ luxuriã/ q̃ ĩ apro ſignificant': qḋ ẽ aĩal imũdũ. Singularis fer' depaſt' ẽ eã.i. p ꝓprietates burſarꝫ vl' voluntatũ deſtructa ẽ maceria ei' p impatientiã. Cecidit turris charitatis: dũ oẽs q̃ ſua ſũt querũt/ nõ q̃ ieſu chriſti: q: ꝓpria cõmunib' anteponũt. Perditus etiã ẽ ſarcul' cõfeſſiõis: dũ ſapiũt eis carnalia ꝛ deſipiũt eterna. Repleta ſũt foſſata paupertatis ꝛ hũilitatis: quia diabol' apportauit aggerẽ ad capiendã munitionẽ.ſ. multitudinẽ tempaliũ: vt dr̃ Abacuk.j.c. Hec ẽ vinea aliena: q: de manu naboth iezraelite/ trãſiuit in dominiũ achab: vt dr̃.iij. Regl.xxj.i. de manu chriſti ad manũ diaboli. Naboth eñ interp̃tat' ꝓphetãs. Chriſt' eñ fuit vir ꝓpha potens in ope ꝛ ſermone. Jpſe iezraelita eſt qḋ interp̃tat' ſeminãs.ſ. mundũ ſemine verbi p ſe ꝛ ap'los. Achab interp̃tat' frater patris: hic eſt diabol' q̃ voluit eſſe frater patris.i. ſimilis altiſſimo. Bñ g̃ facta ẽ aliena. Vñ Threñ.iiij.a. Qui nutriebant' ĩ croceis amplexati ſũt ſtercora. Qui eñ bibebãt vinũ clariſſime ĩtelligẽtie iã bibũt potũ aque turbide egypti.i. voluptatis que turbida dr̃: q̃ ſm Gregl. imaginẽ nõ reddit: q: mortis memoriã tollit. Vñ Threñ.j.c. Sordes ei' ĩ pedib' eius.i. in affectibus:

Ps.114.
Ad litterã
3.et.4.Regl.
Eſa.5.a.
Al. ſoreth
Myſtice
Myſtice
Ps.79.
Phil.2.c.
Luc.24.c.

eius.i.i affectibus:nec recordata ē finis ſui. Similiter bibūt
aquā aſſyriorū: que ad litterā ē euphrates: qui ſignificat fru
ctificationē i tēporalibꝰ. a Si laueris te nitro ⁊c. Red
Ad litterā arguit hic quoſdā de iudeis qui credebāt ſe iuſtos ꝓpter opa
quedā q̄ faciebāt de genere bonoꝝ. Et nota ꝙ nitria vl' india
q̄dā eſt regio/ vbi cū
pluit in eſtate/ē vehe
E mētia calorꝭ ⁊ humor
ſtatim cōſolidat i mo/
dū lapidis vl' cryſtal/
li:ſolidatū/dr nitrū:qd
poſtea terit i puluerē
⁊ ponit i aqua loco ci/
neris. Et illa aq̄ opti/
ma eſt ad lauandū ve/
ſtes: q2 tenaciſſimas
ſordes purgat. Unde
ſup illud Prouer.xxv.c. Acetum in nitro qui cantat carmina
cordi peruerſo:dicit Glo. ꝙ nitrū dicit a nitria regione: que
forte idem ē qd india: nec multū vt dicit a ſpecie ſalis diſtat:
quia ſicut feruor ſolis ſalem cōficit in litore maris vt induret
aqua marina in petroſam naturam:ſic ibi fit ex pluuia eſtiua:
vt dictū ē. Unde/ a Si laueris te nitro:qd optime ſor/
des abluit. b Et multiplicaueris tibi herbam bo/
rith:qua cōiuncta aque/optime ſordes abluunt. Borith em̄
hebreū vocabulū eſt:⁊ nomē eſt cuiuſdam herbe: que valde
purgatiua eſt pannorum. c Maculata es iniquitate
tua corā me.i. in peccatis tuis in cōſpectu meo/ licȝ mūda
videaris ꝑ hypocriſim in ꝯſpectu hominū. Septuaginta ha/
bent: Herbā fullonū/ q̄ naſcit in locis virentibus ⁊ humidis
in paleſtina regiōe: que vim habet ad abluēdas ſordes. Di/
cit autē hic Hieronymꝰ ꝙ leuia peccata leuiter purgant:pec/
cata vo grauia q̄ ad mortē trahūt/nec nitro nec herba borith
dilui poſſunt. Ipſe autē dicit ꝙ ꝑ nitrū ⁊ herbā borith intelli/
gitur penitentia. Contra/ Ezech.xviij.f. Quacumqȝ hora
⁊c. Solutio. Opera exteriora penitentie non ſufficiunt ad
remiſſionem criminis cum deeſt in homine interior motus
contritionis/qui ſolus poteſt delere peccatum: Unde ſumit
hic penitētia pro motu eius exteriori. Uel etiam dicit: quia
aliqui habent aliqua peccata ita tenacia ꝙ nulla penitētia eis
iniuncta poteſt illa delere: nec poſſunt ita conteri ꝙ illa di/
mittant niſi egritudo adueniat vel excommunicatio. Et hec
vocat Hieronymꝰ grauia tormēta: quibꝰ dicit reſeruāda eſſe
hec peccata/ quibus non ſufficit nitrum vel herba borith.
d Quomō dicis: nō ſū polluta ⁊c. q̄ſi fruſtra iactas
mūdiciam/cum ſequaris idolatriā. e Poſt baalim nō
ambulaui/ipſi ſacrificādo. Baal ⁊ baalaim/idē ſūt in diuer
ſis linguis. f Uide vias tuas: q̄ſi ſi excuſare te vis/cō/
ſidera q̄d feceris: g In cōualle.ſ. filioꝝ hennō: vbi co/
luiſti baal:quia ibi erat phanū eius. Septuagita. Uide vias
tuas in poliendion:qd interꝑtat ſepulchrū multitudinis. Lo
cus eſt quidā pulcherrimus iuxta hieruſalē vbi ſacrificabant
traijcientes filios ſuos ꝑ ignem in illa valle. Et loquitur ſicut
ſi diceret adultere neganti adulteriū: vide domū illius vetu/
le vbi in adulterio dephenſa es. Qr aūt illa vallis dicit ſepul
chrū multitudinis: hoc dicit ꝑ anticipationē: quia poſtea ibi
interfecta eſt maxima multitudo idolatraꝝ. h Scito q̄d
feceris.q.d.cogita quomodo idola ibi coluiſti:⁊ filios tuos
ꝑ ignem topher traieciſti. i Curſor leuis explicans
vias ſuas ⁊c. Oſtēſa grauitate pcti eoꝝ: vbi dixit: Si la/
ueris te nitro: oſtendit deſideriū peccandi/ cōparans eam
capree que velociter currit ad paſcua:et onagro qd ē animal
impatiēs libidinis: ⁊ quādo ē i ſummo ardore aperit os ſuū
in ſupcilio mōtis vt ventū pcipiat: ꝑ quē diſcernit in qua pte
ſit animal qd geſtit: ⁊ multū delectat in illo vento: Sic iudei
libenter cōfabulabant cum illis a q̄bus ritū idolatrie accepe/
rant vel accipere volebant:in quibꝰ verbis quaſi in vento de/
lectabant inueniēdo nouā idolatriā. Uñ dic/ i Curſor le/
uis.i.caprea:vt dicit Glo. k Explicans vias ſuas.i.
citiſſime ꝑcurrens:quaſi tu es ſicut caprea ꝑtranſiens vias ci/

a Si lāueris te nitro et multi/
b plicāuerꝭ tibi herbā borith:
c maculāta es iniquitate tua
d corā me dicit dn̄s deꝰ. Quō
e dicis/non ſum polluta:pōſt
f baalim nō ambulaui: Uidē
g vias tuas i cōuālle: ſcitō q̄d
h
i fecēris. Curſor lēuis expli/
k cāns vias tuas: onāger aſ/
l
m ſuetꝰ in ſolitudine/in dēſide/
n rio anime ſue attrāxit ventū
o amorꝭ ſui. Nūllꝰ auertet eā.
p Oēſ qui q̄rūt eā nō deficiēt:
q in mēſtruis eiꝰ inueniēt eam.

to ꝓpᵗ paſcua:ſic ſepe diſcurriſti ꝓpᵗ idolatriā. Hic ē/ ſuas/
vl' tuas: ⁊ ē idē ſēſus. Explicās vias ſuas.ſ.i cāpo la/
to q̄s hȝ implicitas/ dū i ſilua manet. l Onager aſſuetꝰ
i ſolitudine i deſiderio aie ſue .i.i feruore cōcupiſcētie
aialitatis ſue. n Attraxit vētū amoris ſui/ad diſcernē/
dū animal qd geſtit.
Sic toto impetu ⁊ de/
ſiderio libidinis i om/
niū idoloꝝ amorē fer Al. tuas
ues. Unde/ o Nul/
lus auertet eā: ſic
onager ſi pōt auerti a
ſua libidine. p Oēs
q̄ querūt eā nō de
ficiēt/ q̄n inueniāt eā
in idolatria: ſicut pu/
blica meretrix ſemper
inuenit in ꝓſtibulis:q̄ſi nō laborabūt in querēdo: q2 cito in/
uenient. q In mēſtruis eius inueniēt eā. Hic redar/
guit eos de impudētia. Ualde em̄ impudēs eſt mulier:q̄ etiā
[?] tempore menſtrui
Myſtice: a Si lauerꝭ te i nitro ⁊c. Per nitrū ⁊ borith Myſtice
q̄ ſordes valde abluūt/auſtera penitētia itelligit. Et cōuenit
religioſis: q̄ etſi mlta auſtera patiant i ieiunijs ⁊ obſeruātijs
alijs:tn̄ q2 nō faciūt ex amore/ſed tm̄ timore: vel nō ꝓpᵗ deū
ſed ꝓpᵗ apparentiā. Tales ſūt maculati in conſpectu dei/ licȝ
appareāt mūdi i cōſpectu hoim. Nihil em̄ pōt mūdare aiaȝ
niſi ſolus deꝰ:⁊ ideo cū nō ē deus in cōſpectu homis:inqna/ Ps.9.
te ſunt vie illius in omni tēpore. Ipſe em̄ ſolus eſt ignis con/
flās ⁊ mūdās argētū ⁊ purgat filios leui: vt dr Malach.iij.
a. Uñ.j.xvij.b. Sana me dn̄e ⁊ ſanabor. Ps. Lauabis me Ps.50.
et ſup niuem dealbabor. Quod eſt cōtra illos qui magnā pe/
nitentiā faciūt in mortali. d Quō dicis/nō ſum pollu
ta: Cōtra illos qui dicūt larga cōſciētia ſe nō peccare cū fa/
mam appetant vel fauorem. Baalim em̄ idem eſt qd ſupior.
f Uide vias tuas in cōualle: q̄ſi hūiliter cōſidera pec/
cata tua: ⁊ cōfitere:nō excuſa/ſed magis accuſa: vt veniā me/
rearis. Eccl.xxi.a. Fili peccaſti nō adijcias iterū:ſed ⁊ de pri
ſtinis depcare vt tibi dimittant.q.d. ſi peccaſti nō inuenias
excuſationē:ſ magꝭ ꝑ oratiouē ipetra diuinā miſcdiam. Uel
Uide vias tuas i ꝯualle.i.i chriſto hūiliato iterꝰ ⁊ exte
riꝰ. Si q̄s q̄ vult fieri mūdus/cōparet opera ſua iſti cōualli.
Thren.iij.e. Scrutemur vias noſtras ⁊ queramꝰ ⁊ reuerta/
mur ad dn̄m. Ps. Abſorpti ſunt.i.reputāt ſe abſorptos/⁊ ni Ps.140.
hil eſſe:iuncti petre iudices eoꝝ.i.chriſto cōparati. i Cur/
ſor leuis: quia virtꝰ lenta/vitiū impetuoſū: vt dic Seneca.
j.viij.c. Omnes conuerſi ſunt ad curſum ſuū quaſi equus in
impetu vadens ad ꝑliū: Et ideo corruūt ⁊ neſciūt vbi: vt dr
Prouerb.iiij.c. Hoc etiā faciūt illi qui tota die vadunt ro/
mā:q̄ diligūt mouere pedes ſuos ⁊ dn̄o nō placēt: vt.j.xvij.
l Onager aſſuetꝰ in ſolitudine.i.monachꝰ tedio affe/
ctus in religione. m In deſiderio aie ſue.i.pro deſide/
rio ſue animalitatꝭ implēdo. n Attraxit ventū amoris
ſui/ inanis appellatiōis vel cuiuſlibet vani opis. o Nullꝰ
auertet eam: quia ꝓ nullo dimittet appellationē: quia non
curat quātūcūqȝ expendat dūmodo diſcurrat ⁊ impleat qd
vult. p Oēs q̄ q̄rūt eā nō deficiēt: nō erit i curia oſtia/
rius vel aduocatꝰ qui nō habeat de ſuo. q In mēſtruis
eius inueniēt eā. Mēſtruū venit ex ſupfluitate ⁊ imūdū
eſt:⁊ ſignificat ſupfluas cōcomitatiōes ſomarioꝝ ⁊ ſocioꝝ q̄s
ducūt ad curias ꝑ imūdas comeſatiōes. Uł/ In mēſtruis
eius.i.in peccatis laicoꝝ:quibꝰ etiā hodie peiores ſunt mo/
nachi. Hoc etiā exponit de fornicarijs ad lrāȝ: Onager em̄
ē agreſtꝭ aſinꝰ: q2 ita i voluptate ligati ſūt ꝙ oēs ſēſus rōnis
et ſcie dei in eis euacuatꝰ ē ⁊ obſcuratꝰ: oīs em̄ libido nō niſi
in ventre eſt:⁊ ꝓpter breuitatē ⁊ ꝓpter vanitatē/q2 ſine fru/
ctu eſt:⁊ ꝓpᵗ verboꝝ de luxuria vanā ⁊ deceptoriā ſimulatio/
nē. Uñ Prouer.vij.c. Irretiuit eū multis ſermonibꝰ ⁊ blan/
ditijs labioꝝ ꝑtraxit illū: Statim eā ſequit quaſi bos ductus
ad victimā. De talibꝰ dr/ Curſor leuis. Uñ ibidē dr: Gar/
rula et vaga

tempore mēſtrui adulterat. a Prohibe pedē tuū a nuditate ⁊c. Irriſio eſt. q. d. dñs: fac ſi potes vt nō captiueriſ: et caueas mala que facturus ſum tibi: que captiuis ſolēt accidere. Prohibe pedē tuū a nuditate: ⁊ guttur tuū a ſiti. Ad lrām eñ captiui ſepe ⁊ famē ⁊ ſitim ⁊ nuditatē ⁊ ſilia patiunt. Vel ē admonitio. i. nō facias ea ꝓpter q̄ faciā te/ vel nudis pedibus/ vel ſitire vel eſurire: ⁊ hmōi. Et loquit ꝑ ſimilitudinē: Solent eñ mariti ſpoliare vxores et facere eas ieiunare vt corrigant ab adulterijs ſuis: ⁊ cōminant eis talia mala ſi adulterauerint. b Et dixiſti: Deſperaui. Reſpōdet q̄ſi adultera irata que q̄ſi improperat ei

J. 32. f. peccatū ſuū/ ⁊ monet redire ad virū ſuum/

a Prohibe pedē tuū a nuditate: ⁊ guttur tuū a ſiti. Et dixiſti: Deſperaui/ nequaq̄ faciā. Adamaui quippe alienos: et poſt eos ambulabo. Quōmō ↄfundit fur q̄ñ deꝑhendit: ſic confuſi ſunt domus iſrl'/ ipſi ⁊ reges eoꝝ/ principes ⁊ ſacerdotes eoꝝ ⁊ ꝓphete eoꝝ/ dicētes ligno: pater me⁹ es tu: et lapidi/ tu mē genuiſti. Verterūt ad me tergū ⁊ nō faciē: ⁊ in tpē afflictionis ſue/ dicēt: ſurge ⁊ libera nos. Vbi ſunt dij tui q̄s feciſti tibi? Surgant ⁊ liberēt te in tpē afflictiōis tue. Scōm numerū q̄ppe ciuitatū tuaꝝ erāt dij tui iuda. Quid vultiſ mecū iudicio ↄtēdere? Oēs dereliquiſtiſ me dicit dñs. Fruſtrū ꝑcuſſi filios vr̄os: diſciplinā nō receperūt. Deuorauit gladius vr̄ ꝓphas vr̄os:

accipit q̄ñq̄ occaſionē nō redeūdi ab alio/ dicēs: Ego intantū eum offendi q̄ decetero nō haberē pacem cū eo: ⁊ ex quo ita ē nō reuertar: ſed faciā qd̄ voluero. Vñ ſeq̄t/ c Nequaq̄ faciā: Adamaui ⁊c. q: intantū deliqui q̄ nō poſſem dño recōciliari. Hoc aūt dicit: non quia ita ſentiat/ ſed q: nō vult redire: quaſi ex hoc accipiēs velamē malicie. Nequaq̄ faciā. i. nō redibo ꝓpter minas tuas. d Et poſt eos ambulabo/ idola colendo. e Quō ⁊c. q. d. dñs: q: nō vis idola dimittere/ ex hoc accidet tibi cōfuſio ⁊ ignominia. Vñ Quō cōfundit fur q̄ñ deꝑhendit/ in facto: f Sic cōfuſi ſunt. i. in primo eſt vt cōfundant: g Dom⁹ iſrl': id eſt due trib⁹. Eſa. j. g. Cōfundent ab idolis quib⁹ ſacrificauerūt: ⁊ erubeſcetis ſup hortis quos elegeratis. h Ipſi ⁊ reges eoꝝ ⁊c. i. ⁊ maiores ⁊ minores: q̄ſi cōmunis erit omnibus cōfuſio. i Dicētes. i. quia dicebāt: k Ligno. i. idolo ligneo: l Pater me⁹ es tu: q̄ſi ꝓcuras mihi oīa bona: m Et lapidi. i. idolo lapideo: n Tu me genuiſti: q̄ſi multa bona mihi feciſti: Sic dicit de aliquo diuite q̄ ditauit aliū: ille fecit totū eū. Hec oīa idola inuenerūt chaldei deſtruētes ea in domib⁹ illoꝝ: vnde maxime corā illis cōfuſi ſūt: ſic cū latro furtū ſuū portat ſup collū ſuū/ maxie cōfundit cū ſic ducit ad ſuſpendiū. o Verterūt ad me tergū et nō faciē. i. cōtēpſerūt me/ cōuertētes ſe ad idola. p Et in

Eſa. 28. c. tpe afflictiōis. i. captiuitatiſ ſue dicēt: q Surge ⁊ libera nos: q: tu dormis in captiuitate nr̄a: q̄ſi multū audacter peterēt auxiliū: Quem eñ ꝑ bñficia nō ſenſerunt/ ꝑ tormenta

Eſa. 28. e. ſentient: q: vexatio dabit intellectū auditui. Pſ. Cognoſcet

Pſ. 9. dñs iudicia faciens. Et ſubdit quid eis r̄ndeat dñs. r Vbi ſūt dij tui q̄s feciſti tibi? q̄ſi pete ab eis auxiliū/ nō a me. s Surgāt ⁊ liberēt te ⁊c. Irriſio eſt. Bñ aūt deberēt te liberare: q: plures ſūt. Vñ ſeq̄t: t Scōm numeꝝ q̄ppe ciuitatū ⁊c. Vel hoc dicit ne excuſent ſe q̄ non debeant omnes puniri. q. d. imo: q: in omib⁹ ciuitatib⁹ eoꝝ fuerūt idola: vnde omnes debent puniri.

Myſtice. ... rula ⁊ vaga/ quietis impatiēs: nec valēs in domo cōſiſtere pedib⁹ ſuis: Nūc foris/ nūc in plateis/ nūc iuxta angulos inſidiās. a Prohibe pedē tuū a nuditate ⁊ guttur tuū a ſiti. i. a peccato: qd̄ facit nudū ⁊ ſitire. De pmo Apoc. xvj. c. Beat⁹ q̄ cuſtodit veſtimēta ſua/ ne nud⁹ ambulet. Calciamēta ſūt de pellib⁹ mortuis. i. de exemplo ſanctoꝝ: q̄ calciamēta hr̄e iubent paſcha comeſturi: Exo. xij. b. Ergo facta ꝑcedentiū recolam⁹/ ⁊ nō erūt grauia que ſuſtinem⁹: Vel de cogitatiōib⁹ mortis. Vñ Cant. vij. a. Q̄ pulchri ſūt greſſ⁹ tui in calciamētis filia pncipis. i. q̄ pulchra opa tua in memoria finis. Guttur ꝓhibet a ſiti. i. a cupiditate ⁊ eſtu tpaliū. Sic febricitās/ quāto plus bibit: tanto plus ſitit: ſic q̄ cōgregat tpalia magis ⁊ magis appetit. Vñ Joh. iiij. b. Qui biberit ex aqua hac ſitiet iterū. Hieronym⁹. Cupiditas habita famē nō ſatietatē parit. Sicut ḡ infirm⁹ ꝑ cōſideratiōe infirmitatiſ debet potū reſtringere: ſic petōꝝ ſitim ↄſideratiōe mortiſ. Vñ Hieronym⁹: Facile contemnit oīa q̄ ſp ſe cogitat moriturꝝ. Vel/ a ſiti/ doctrine. Vñ Eſa. v. d. Captiu⁹ duct⁹ ē ꝑplus me⁹: q: nō habuit ſciētiā. e Quō confundit fur ⁊c. Confundant monachi q̄ñ inueniunt eoꝝ ꝓprietates/ q̄ in ꝟitate furta ſunt. Silr fures ſūt ⁊ latrōes: qui pauperum bona diripiūt: vt vſurarij ꝑlati: q̄ metūt tpalia/ nec ſeminat ſpūalia. Similit̄ i iudicio apparebūt peccata cuiuſlibet coram iudice ac ſi eſſēt ſuſpēſa ad collū. Threñ. j. c. Cōuolute ſūt ⁊ impoſite iniq̄tates mee collo meo: infirmata eſt virt⁹ mea. Pſ. Cōfuſi ſunt q̄m deus ſpreuit eos. J. xx. c. Confundant oēs qui ꝑſequunt me: quia non intellexerūt opprobriū ſempiternū quod nunq̄ delebit. o Verterūt ad me tergū ⁊c. Sic apoſtatāt multi a religione: ſed poſtea pudore ⁊ fame cōpulſi redeūt/ miſericordiā poſtulātes: dicēdo: q Surge ⁊ libera nos. Zach. vij. c. Auerterūt ſcapulā recedētes: ⁊ aures ſuas aggrauauerūt ne audirēt legē. r Vbi ſunt dij tui ⁊c. Hoc pōt dici multis ꝑlatis q̄ ponūt cōfidentiā in cardinalib⁹ et epis/ facientes eos ſibi amicos de mammona iniq̄tatis: ſed q̄ñ depoſiti ſūt/ illi ſunt q̄ magis nocēt. Deut. xxxij. c. Vbi ſunt dij eoꝝ in quib⁹ habebāt fiduciā? Vñ Eccl. vj. a. Eſt eñ amic⁹ ſm temp⁹ ſuū ⁊ nō ꝑmanebit in die tribulatiōis. t Scōm numerū q̄ppe ciuitatū ⁊c. i. ſm diuitiaꝝ multitudinē erit vitioꝝ multiplicatio. Oſee. iiij. b. Scōm multitudinē eoꝝ ſic peccauerūt. Pſ. A fructu frumēti vini ⁊ olei ſui multiplicati ſunt. ſ. i peccatis. v Quid vultis ⁊c. quaſi ita patet omnib⁹ q̄ dereliquiſtis me: q̄ non poteſtis vos excuſare. Vel ſic: Quid vultis mecū iudicio cōtendere: q̄ſi dicētes/ nō debere oēs puniri: imo/ quia/ x Oēs dereliq̄ſtis me. Stultū eſt cū deo cōtendere. i. ſe de peccato excuſare/ cū deus eū accuſet. Vñ Pſ. Nō iuſtificabit in cōſpectu tuo omis viuēs. Job. xxv. a. Nūquid iuſtificari pōt hō cōparat⁹ deo? Oēs dereliquiſtis me. Pſ. Nō eſt qui faciat bonū: nō eſt vſq̄ ad vnū. Et ne forte dicāt q̄ penituiſſent ſi correxiſſet eos/ ſubdit: y Fruſtra ꝑcuſſi filios vr̄os: quaſi correxi eos vt plagis filioꝝ diſcereti: qd̄ auſteriori medicamie eſſetis medicandi. Fruſtra dico: quia/ z Diſciplinā nō receperūt: quaſi plagas receperūt/ ſed nō diſciplinā: q: nō inde correcti ſunt. Filios aūt vocat ciuitates iudee: q̄ iā oēs fere vaſtate erant a ſennacherib: Vnde debuiſſent cogitare/ iā ſodomite puniti ſunt qui minus q̄ nos peccauerunt: q: templum habem⁹ iux̄ nos: vñ magis puniemur niſi peniteam⁹. a De uorauit gladi⁹ vr̄ ꝓphas vr̄os: q̄ſi correxi vos ſ vos diſciplinā nō recepiſtiſ: ſ iterfeciſtiſ ꝓphas ad vos miſſos. Jō dicit/ veſtros: ſicut eſaiā ⁊ zachariā filiū barachie ⁊ etiā hieremiā: vt Matth. xxiij. d. Hierlm hierlm q̄ occidis ꝓphas et lapidas eos q̄ ad te miſſi ſunt. Vel/ Deuorauit gladi⁹ vr̄ ꝓphas vr̄os. i. meritis vr̄is interfecti ſūt ꝓphe vr̄i. ſ. pſeudo: ſic ꝓphe baal q̄s interfecit helias. iij. Regi. xviij. g. Et hieu. iiij. Regi. x. c. Dic aūt Glo. Gladi⁹ veſter/ nō me⁹. Sed vl' h itelligit de pena inflicta/ aut de iſligēte. Si de pmo: nōne Amos. iij. b. Si erit malū i ciuitate qd̄ dñs nō fec? Si de ſecūdo: nonne. Eſa. x. b. Ve aſſur virga furoris mei. Solutio Ezech. xviij. e. Non eſt volūtatis mee mors impij: q̄ſi nō mee abſolute ſ coacte: Sic q̄ ipſi iterficiebāt ꝓphas bonos/ nō fuit volūtatiſ dñi: ſic q̄ ſimilit iterficiebant illi pſeudo

In ꝓlogo biblie, ca. 8.

Deut. 32. c.

J. 11. c.

Pſ. 52.

Pſ. 4.

Ad litterā

Pſ. 142.

Pſ. 13. et. 52.

a dño nõ fuit.ſ. volũtatis eiꝰ ſimpliciter: ſed q̃ſi coactus hoc pmiſit. Unde Threñ.iij.d. Nõ hũiliauit ex corde ſuo: et abiecit filios hominũ. Intelligit hoc de infligẽte pena.ſ. de nabuchodonoſor. Unde/ a Quaſi leo vaſtatur generatio veſtra. Ecliptica eſt oratio: vnde eſt ſupple ꝙ quaſi leo vaſtat.ſ. ſic vaſtat generatio vr̃a ab hoſtibus: et tamẽ vos i ſcelere vr̃o pmãſiſtis: i q̃ apparet et dei magna miſericordia: ꝙ p aliorũ penã voluit vos reuocare: ſicut coram magno leone corripit leunculus: et ſic corripit leo magnꝰ/ et magna veſtra ſtulticia: q̃ nec ſic correcti eſtis.

Al. † vaſtator.

a quaſi leo † vaſtat generatio
b
c veſtra. Uidete verbũ domi-
d ni. Nũquid ſolitudo factus
e ſũ iſraeli/ aũt terra ſerotina?
f Quare ergo dixit populus
g meꝰ/ receſſimꝰ: nõ veniemus
h
i vltra ad te? Nũquid obliui-
k ſcet virgo ornamẽti ſui: aũt
ſpõſa faſcie pectoralis ſue?
l Populꝰ vo meꝰ oblitꝰ ẽ mei
m
n dieb' inumeris. Quid nite-
o ris bonã oſtẽdere viam tuã
p ad querẽdã dilectionẽ: que
q
r inſup et malicias tuas docu
s iſti vias tuas: et in alis tuis
inuẽtꝰ ẽ ſanguis aiarꝫ paupe
t rũ et innocẽtũ? Nõ i foſſis in-
v ueni eos: ſꝫ in õmibꝰ q̃ ſupra

litus eſt mei: qui i infinitũ ſum pcioſior omnibꝰ opibus: et oĩa que deſiderant nõ valẽt mihi cõparari: Prouerb.iij.b. n Diebꝰ inumeris.i.multis. Unde aggrauat peccatum a diuturnitate. Sic eccleſia ſponſa chriſti eſt/ non habens maculam nec rugam.ſ. mortaliũ peccatorꝫ/ q̃ ad militãtẽ: vl' venialiũ vel aliciꝰ corruptiõis/ quo ad triũphantem. Iob.iij.d. Qui habet ſpõſã ſpõſus eſt. Per faſciã pectoris ſapia vel intelligẽtia doctrine ſacre ſignificat: p cetera ornamẽta virtutes aie. Ũn ſacerdotibꝰ in lege dabat pectuſculũ eleuationis et armus ſeparationis: q: hi ſunt q̃ pcipue debent pollere in doctrina et vita. Ũn et rationale ſuphumerali iũgebat: Exo.xxviij. Diligẽter ḡ debet q̃libet ſe ornare vt poſſit placere tã magno et nobili viro vel ſponſo: qui etiã eſt ornamentũ ipſiꝰ ſpõſe: qñ traducet i amplexꝰ ſpõſi.ſ. in glia. Ũn Eſa.xxviij.b. In illa die erit dñs exercituũ corona glorie: et ſertũ exultatiõis reſiduo pplĩ ſui. Sꝫ nõ traducet i amplexꝰ eiꝰ/ q̃ nõ placuit. j. Cor.x.g. Ego p oĩa omibꝰ placeo. Ioh.viij.d. Que placita ſunt illi facio ſemp. o Quid niteris bonã oſtẽdere viã tuã. Hoc dicit ↄtra quoſdã hypocritas de iudeis: q̃ ppter exteriora bona q̃ faciebãt pmittebãt ſibi impunitatẽ. p Ad querẽdã dilectionẽ: quaſi ad placandũ me. q Que inſup et malicias tuas.i. ſuper et vltra malicias q̃s faciebas. r Docuiſti vias tuas.i. peccata tua alios. Ul' hec dictio/ malicias/ appoſitiue cõſtruit cũ hac dictiõe vias. Sic Inſup docuiſti vias tuas.i. peccata tua: q̃ non ſolũ feciſti ſed oſtẽdiſti. Uias dico/ malicias tuas.i. q̃ ſũt malicie tue: quaſi nõ ſolũ peccaſti/ ſed ſm vias malicioſas aliis vicinis ciuitatibus oſtendiſti. Ul' Uias tuas docuiſti malicias: id eſt malicioſe in eis ambulaſti: et alios malicioſe docuiſti. Talis doctor ſedet in cathedra peſtilentie. s Et in alis tuis inuẽtꝰ eſt ſanguis aiarꝫ pauperum et innocentum: id eſt in tuis pncipibus qui alios regere et ptegere deberẽt/ inuẽta eſt ſubſtãtia pauperũ quã in ſudore et ſanguie aie acq̃ſierãt: q: bona eorũ rapiebãt. Ul' ideo dicit ſubſtãtia ſanguis: q: eſt vita hois paupis. Ũn qui rapit eã rapit vitã: vnde homicida eſt. Eccl.xxxiiij.d. Panis egentiũ vita pauperꝫ ẽ: q̃ defraudat illũ hõ ſanguinis eſt. Ibidẽ: Qui offert ſacrificiũ de ſubſtantia paupis: q̃ſi qui victimat filiũ in cõſpectu patris. Ul' In alis tuis.i. i manibꝰ tuis: ad litterã: q: homicida es imolando filios tuos et traijciẽdo p ignẽ. Unde Eſa.j.d. Manꝰ veſtre plene ſunt ſanguie. Uel due ale ſunt poteſtas ſecularis et corporis fortitudo: quibꝰ mali verberãt et ſpoliant paupes. Uel alas hieruſalẽ vocat vicinas ciuitates: quarum ipſa eſt metropolis et que ad eam ptinebant. Sanguis animarum pauperum.i. rapina vicinorũ pauperũ ſuorꝫ. Depdabant eñi vicinos ſuos exẽplo et fortitudine hieruſalẽ: vel ſanguis effuſus: q̃ſi vos effudiſtis ſanguinẽ o vos hieroſolymite: alarꝫ veſtrarꝫ.i. hominũ in ciuitatibꝰ vobis vicinis habitantiũ. Uel ale plati ſunt diuitie et poteſtates eiꝰ: Per diuitias debẽt defẽdere ſubditos ſuos a paupertate: Per poteſtatẽ/ ab inimicorꝫ impugnatiõe. Sꝫ ecõtra eos expoliãt et cõculcant. Oſee.iiij.d. Ligauit eũ ſpũs in alis ſuis.i. diabolus ne p diuitias releuẽt paupertatẽ eorꝫ: vl' p poteſtatẽ eos defẽdat. Zach.v.d. Due mulieres egrediebant et ſpũs i alis earꝫ: et habebant alas quaſi alas milui. t Nõ in foſſis inueni eos: q̃ſi nõ occulte ſꝫ aperte peccauerũt. Eſa.iij.b. Peccatũ ſuũ q̃ſi ſodoma pdicauerũt. Ũn ſeq̃t/ v Sed i oibꝰ q̃ ſupra memoraui: q̃ſi ſub oi colle ſublimi: et ſub oi ligno frondoſo. Eſa.lvij.b. Dilexiſti ſtratũ eorꝫ manu apta.q.d. aperte homicidia ppetrabãt. Uel/ t Nõ in foſſis inueni eos: id eſt interfectos in abſcõdito illos q̃s interficiebas. v Sed in omibꝰ q̃ ſupra rc. q: ſi inuenirent illi interfecti i foſſis poſſent ſe excuſare

Eph.5.

B

Ps.34. Ps. Diſſipati ſũt nec cõpuncti.
Ps.88. Ps. Deſtruxiſti eos ab emũdatiõe.i. a tribulatiõe que deberet eos mũdare.j.vj.g. Fruſtra conflauit conflator: malicie eñi eorũ nõ ſunt cõſumpte. Unde põt exponi ſic alio mõ et ſine ſuppletiõe: a Quaſi leo vaſtatur generatio veſtra.i. ſicut leo corripit ab hominibus et fugatus ne capiat predam redit: ſic generatio veſtra a ꝓphetis corripit p minas et tamẽ in malo pſeueratis. Ideo Ezech.xvj.e. Zelus meus receſſit a te: nõ iraſcar tibi in perpetuũ. Oſee.iiij.c. Nõ viſitabo ſuper filias veſtras cũ fuerint fornicate. Uel ſic puncta: Gladiꝰ veſter pphas vr̃os deuorauit q̃ſi leo.i. crudeliter.i. ſicut leo vaſtare ſolet et auidiſſime predã repertã lacerat: et ꝓpt h b Uaſtat.i. vaſtabit generatio vr̃a. Alia littera habet: Quaſi leo pugnator generatio vr̃a.i. generatio vr̃a ſemp remanet crudelis: et iã illa capta et deſtructa oẽs alie natiões ↄ eã inſultauerũt q̃ſi cõtra leonẽ vel lupũ: ſicut leoni et lupo oẽs ex omi pte inſidiant qñ vidẽt eos: quia rapiũt oues. Et hec inſultatio ponitur Amos.iij.d. Quõ ſi eruat paſtor de ore leonis duo crura aut extremũ auricule: ſic eruent filij iſrael q̃ habitãt in ſamaria. a Quaſi leo rc. Sic etiã eccl'ia modo q̃ſi ab omibꝰ circũquaq; impugnatur: ſicut nauicula petri circũq; ab oibꝰ marinis fluctibꝰ. c Uidete verbũ dñi. Hic improperat eis beneficia fertilitatis terre quã dedit eis: q̃ſi itelligite q̃ dicã vl' q̃ feci vob. d Nũquid ſolitudo factꝰ ſũ iſraeli.i. terrã q̃ nullũ fac fructũ. e Aut terra ſerotina: q̃ interpolatim facit fructũ ab anno tertio in tertiũ vel quartũ: q̃ſi nõ dedi eis terrã ſterilẽ/ nec interpolate ferentẽ/ ſed ↄtinue fertilẽ. Ul' d Nũquid ſolitudo rc.q.d. videt ꝙ ego ſim vobis q̃ſi terra ſterilis/ aut q̃ raro portat fructũ: q: ſicut talis terra inuite habitat et colit: ſic vos dimiſiſtis meũ cultũ. Septuaginta p/ ſerotina/ habẽt: plena ſentibꝰ. Talis eñi terra ideo relinquit: q: pauci eã inhabitãt: ſic iudei cultũ dei reliquerãt: q: pauci illũ tenebãt et multitudinẽ hoim in idolatria ſequebant. Cõtra illud Exo.xxiij.a. Nõ ſequeris turbã ad faciendũ malũ: q̃ſi nunq̃ cultꝰ meꝰ inutilis et infructuoſus eſt: ꝙ.ſ. cultoribꝰ meis nunq̃ retribuã premiũ/ vel nõ cõtinue tribuo ſubſidiũ. f Quare ḡ dixit populꝰ/ quõdã/ meus/ g Receſſimꝰ/ a cultu tuo: h Nõ veniemꝰ vltra ad te/ colendũ vel adorandũ. Sic eñi dicebãt deſperãtes: quaſi vltra nõ reuertemur ad dñm ex quo ſemel a cultu eiꝰ receſſimꝰ. Sic nõ põt dicere aliq̃s obediẽs dño/ ꝙ ſit deꝰ terra ſterilis ei. Ũn
Ps.18. Ps. In cuſtodiẽdis illis retributio multa. Tob.iiij.d. Multa bona habebimꝰ ſi timuerimꝰ deũ et receſſerimꝰ ab omi peccato et fecerimus bñ. i Nũquid obliuiſcet virgo ornamẽti ſui.q.d. virgo nõ libẽter obliuiſcit anulũ et alia ornamẽta deſpõſatiõis ſue: vt placeat ſponſo cui debet tradi nuptui: q̃ tñ parua ſũt reſpectu mei. k Aut ſpõſa faſcie pectoralis ſue.i. vitte ligãtis mãmillas.ſ. cũ iam deſpõſata eſt/ cui iã mãmille creſcũt/ vt decẽter defluãt.q.d. dominus: ſi tu oblita es ornamẽti legis qđ tibi dedi/ et timoris mei q̃ deberes te reſtringere ne deflueres i peccata. Ũn/ l Populꝰ vo meꝰ: qui tñ erã ornamẽtũ eorꝫ: et faſcias ligãs et cuſtodiẽs eos. m Ob-

poſſent ſe excuſare / dicētes: Nō licuit eos nobis interficere: q; latrones erāt: inuenim⁹ em̄ eos ī foſſis: q; lex cōcedit occi/ di furē de nocte pfodiētē domos: Sed iniuſte occidiſtis eos: et de hoc ſū teſti; : q; nō inueni eos ī occultis locis. a Et dixiſti: Abſq; peccato ⁊ innocēs ego ſū. Faciebant em̄ ſe iuſtos in reſpectu decem tribuū: ⁊ ideo non debere puniri. b Et propterea auertat̄ ⁊c̄. Malū ē peccare: peī⁹ ē peccatum factum manifeſtare: ſed peſſimū ipſū defendere ⁊ ſe innocētē reputare: qd faciūt excuſātes ſe. Et iō dic̄
Ps.140. Ps. Nō declines cor meū in verba malicie ⁊c̄. Et ideo q; dicebas te non iuſte puniri: c Ecce ego iudicio cōtendā tecū: quaſi iudicio iuſto nō poſtēria te puniā. d Eo q dixeris: nō peccaui / vt pus. Hieronym⁹. Mal⁹ pctm̄ ē pctm̄ factū nō lugere ſiue excuſare / q; peccatū illud pus feciſſe. e Q̄ vilis facta es nimis / iterās vias tuas. i. ſepe reiterās peccata.
Ps.81. Ps. Diſperierūt ī endor: qd interptat̄ fons generatiōis. Hi ſūt q generationē peccati ſemp habēt in fonte: q; ſunt ſemp ī pncipio peccādi: Et ideo facti ſunt vt ſtercus terre. Eſa. lvij. b. Humiliata es vſq; ad inferos: in multitudine vie tue laboraſti: nec dixiſti / quieſcā. f Et ab egypto ꝯfunderis ſic ꝯfuſa es ab aſſur. Qn̄q; iudei vt ipetū egyptiorꝫ declinarent / fugiebāt ad aſſyrios: q nihil profuerūt eis: Ab egyptijs em̄ victi ſūt: vt dr̄. iiij. Reg. xxiij. f. qd patet ī occiſiōe ioſie a pharaone nechao. Rurſus aūt vt irā aſſyriorū fugerēt / ad egyptios cōfugiebāt: ſed nō min⁹ victi ſunt ab eis: vt patet. ī. xliij. g. Increpant̄ g̊ q; ſpem ponūt in homie. q. d. ſicut cōfidēs in aſſyrijs decepta es: ſic cōfidēs in egyptijs ꝯfunderis. g Nā ⁊ ab iſta egredieris. i. a ꝯfuſiōe aſſyriorꝫ q iā facta erat tpe pphe huius: et illa de egyptijs erat futura. Uel / egredieris / a cōfederatiōe cū egyptijs facta ſpe fruſtrata in qb⁹ tm̄ cōfidebas. Cū em̄ iuiſſēt ī egyptū ſic credētes euadere man⁹ nabuchodonoſor: poſtea venit ibi nabuchodonoſor et eoſ deſtruxit cū egyptijs. h Et man⁹ tue erūt ſup caput tuū: q̄ſi ponēſ man⁹ tuas ſup caput tuū p dolore. Uñ ſic thamar corrupta ab amnō ſparſit ſup caput cinerē ⁊ man⁹ ſupra poſuit: vt dr̄. ij. Reg. xiij. d. Uel q; h̄ē: nihil facietis. i. nihil ꝯ hoc poteritis facere. i Qm̄ obtriuit dn̄s. i. cito deſtruxit / vel cito deſtruet. k Cōfidentiā tuā / quā in alijs a me poſuiſti. l Et nihil habebis pſperū. Mali em̄ nihil pſperum habēt in veritate / licꝫ opinent̄ ſe eſſe in pſperitate.
Moraliter Amiſſo em̄ deo / nihil in veritate pſperum eſt. Moraliter: Egypt⁹ ſunt diuitie q ſūt nigror: q; ſpine ſunt: Matth. xiij. c. Multi g̊ cōfidūt in egypto. i. in diuitijs. Itē multi in aſſyrijs. i. in ſcientijs ſuis De pmis dr̄ Eſa. xxxj. a. Ue q deſcendūt ī egyptū ad auxiliū. Et. xxx. a. Erit vobis fortitudo pharaonis in ꝯfuſionē: ⁊ fiducia vmbre egypti ī ignominiā. Ps.
Ps.19. Oculos ſuos ſtatuerūt declinare in t̄rā. Ideo nō eſt mirū ſi diuitie ſunt eis tenebre: q; ſunt ſicut talpe. De ſecūdis. ī. x. c. Stult⁹ fact⁹ ē oīs hō a ſciētia ſua. h Et man⁹ tue erūt ſup caput tuū. Hoc facit hō qn̄ magnos ict⁹ patit̄ ſup caput ſuū: Sic cōtinue ī inferno venient ictus ſup damnatos: ⁊ vndiq; patebūt ictibus: nec ab eis poterūt ſe ꝓtegere. Luc. xix. g. Circūdabūt te vallo inimici tui: ⁊ ad litteram: coanguſtabūt te vndiq; ⁊ ad t̄rā pſternēt te. In h g̊ notat̄ oīm malorꝫ pſētia q ineriit ibi. l Et nihil habebis pſperꝫ: In h oīm bonorꝫ abſentia. Job. xx. c. Nihil remanebit de bonis ei⁹: cū ſatiat⁹ fuerit artabit̄ ⁊ eſtuabit ⁊ oīs dolor irruet ſup eū.

V Ulgo dicit̄ ⁊c̄. In h tertio capitulo loqt̄ ad duas trib⁹ metaphorice / q̄ſi vir zelotyp⁹ de vxore ſua: q ipſo relicto ſe vni vel plurib⁹ copulauit: quā nūc blandiēdo / nūc cōminādo ad ſe nitit̄ reuocare. Diuidit̄ aūt h capitulū in qnq; ptes. In pma oſtēdit dn̄s clementiā ſuā in hoc q vir vxorē ſuā in adulterio dephēſam nō recipiat: ipſe tn̄ duas trib⁹ de adulterio cōuictas blande reuocat. In ſecūda pte vt magis erubeſcāt / ad cōſiderationē ſuorꝫ operū exhortat̄: ibi: Leua oculos tuos. In tertia pte facit cōpationē int̄ duas trib⁹ ⁊ decē / oſtēdens eas grauī⁹ peccaſſe q; decē: q; cum vidiſſent decē trib⁹ p peccatis ſuis captiuatas fuiſſe: nō tn̄ emēdauerūt ſe: et q; in loco ſancto idola coluerūt: vñ vocat duas trib⁹ aduerſatricē iſrl̄: ⁊ duas tribuſ puaricatricē iuda: qd grauī⁹ ē: ibi: Et dixit dn̄s ad me. In q̄rta pte dirigit̄ ſermo ad duas ⁊ ad decē tribus: ⁊ eorꝫ reuerſio p dicit̄: nō q decē trib⁹ ſint reuerſe: ſed aliq de illis: ibi: Uade ⁊ clama. In qnta oñdit quō data licētia redeūdi a cyro: illi de duab⁹ tribub⁹ īuerūt ꝯſiliū cū illis q de decē tribub⁹ cū eis fuerāt captiuati / qn̄ vel q̄lit̄ redirēt: ibi: In dieb⁹ illis ibit dom⁹ iuda ⁊c̄. Dic̄ g̊: m Ulgo dr̄. i. i vulgari locutiōe. n Si dimiſerit vir vxorē ſuā ⁊ recedēs ab eo. ſ. mulier p adulteriū: o Duxerit virū alterꝫ: nūqd reuertet̄ ad eā vltra / vir? p Nūqd nō polluta ⁊ ꝯtaminata erit mulier illa? Hebrei habēt / t̄ra illa: p qd innuit̄ q de t̄ra iſrl̄ loquit̄ / q adultere mulieri cōpat̄: q; a ſuo ſpōſo receſſit p idolatriā ſe copulās idolis. De hoc Deut. xxiiij. a. Cū vxor a viro ſuo egreſſa duxerit virū alterū: ⁊ ille poſtea oderit illā ⁊ dederit ei libellū repudij: dimiſeritq; eam de domo ſua: vel certe mortu⁹ fuerit / nō poterit pꝰor marit⁹ recipe eā in vxorē: q; polluta ⁊ abomiabilis facta ē corā dn̄o. Qd ⁊ itelligit̄ h mō niſi illa honeſte incepit cōuerſari: ⁊ de peccato penituerit: et tunc miſericordit̄ debet eā recipe marit⁹. Et hoc pōt dici myſtice cōtra quoſdā hereticos: q tpe hieronymi erāt: qui cū nō auderēt pdicare publice ſuā hereſim / veniebāt ad ſimplices ſacerdotes ⁊ ſub falſa hūilitate cōfitebant̄ pctā ſua / q̄ſi vellēt redire ad priſtinā fidē eccl̄ie. Sed ipſi hoc faciebāt vt caute ſimplices ad ſuā hereſim traherēt. Dicebāt em̄: mihi aliqn̄ viſum eſt de tali ſacramēto ſic ſentire ꝓpter has ⁊ has rōnes: ⁊ maxime q; ille magn⁹ ita dixerat. Si g̊ viderēt ſacerdotē dubitare ſup hoc / apte aſſererēt: ſi aūt arguebant̄ / dicebāt ei ſe nō ꝯſentire: Tales reuera nō recipit dn̄s. q Tu aūt fornicata es cū amatorib⁹ multis. i. idolis q̄ſi fornicarijs. r Tn̄ reuertere ad me dicit dn̄s ⁊c̄. In pmo g̊ oſtēdit̄ nobis exemplū iuſticie. In ſecūdo exemplū pietatis ⁊ miſcdie q plures fornicatores ſuſcipit penitētes: in q oſtēdit̄ cū peccātib⁹ dn̄s ex tanta pietate cōpatiat̄ / quāta ſit nr̄a ingratitudo ⁊ nr̄a improbitas in peccatis pſeuerare. Non em̄ ceſſat dn̄s a peccatis nos reuocare: Et ideo vt dic̄ hic Grego⁹. tanto grauiori improbitate dn̄s a nobis cōtemnit̄: quāto cōtempt⁹ adhuc vocare non dedignat̄. Unde Eſa. xxx. e. Erunt oculi tui videntes pceptorem tuū: ⁊ aures tue audient verbū poſt tergū monētis. Et Cañ. vj. d. Reuertere / reuertere ſunamitis: reuertere reuertere vt intuemur te. ſ. oculo illo q reſpiciēs petrū fleuit amare: Matth. xxvj. g. Et q vidit et mattheū ſedentē in teloneo: in cuius aſpectu ille ſubito pfecte cōuerſus / ita vt ad vnū vbū. ſ. ſequere me: relictis oīb⁹ ſeqbat̄ eū: Matth. ix. a. A
Eſt em̄ dn̄s vt caladrius poſit⁹ ante infirmū: ſi oculos in illū dirigat / ſignū eſt ſanitatis future: ſi aūt auertat / ſignū eſt future mortis. Hec pietas notat̄ in illo patre: q filiū pdigū reuertentē blande ⁊ letāter ſuſcepit: Luc. xv. d. Inde ē q dn̄s voluit crucifigi habens faciem ad occidentē: ⁊ crux adhuc ſic portat̄ in eccleſijs: vt oſtendat̄ q p peccatoribus ad occaſum eternū tendētib⁹ paſſus ē dn̄s. Unde Zach. j. a. Cōuertimini ad me ⁊ ego cōuertar

memoraui. Et dixiſti: Abſq;
a peccato ⁊ innocēs ego ſum:
b ⁊ ꝓpterea auertat̄ furor tuus
c a me. Ecce ego iudicio con-
d tendā tecum: eo q dixeris /
e non peccaui. Q̄ vilis facta
es nimis / iterans vias tuas.
f Et ab egypto cōfunderis / ſi-
g cut cōfuſa es ab aſſur. Nam
h ⁊ ab iſta egredieris: et man⁹
tue erunt ſup caput tuū: qm̄
i k obtriuit dn̄s cōfidentiā tuā:
l ⁊ nihil habebis pſperū.
m Ulgo dicit̄: Ca. III.
n V Si dimiſerit vir vxo-
rē ſuā ⁊ recedēs ab eo
o duxerit virū alterū: nūquid
reuertet̄ ad eā vltra? Nūqd
p nō polluta et cōtamiata erit
q mulier illa? Tu autem forni-
cata es cū amatorib⁹ multis:
r tn̄ reuertere ad me dicit dn̄s:

ad me ⁊ ego ꝯuertar ad vos. a Leua oculos tuos ĩ dire/
ctũ.i. o tu hierl̃m circũſpice huc ⁊ illuc. b Et vide vbi
nũc ꝓſtrata ſis.i.quõ tu colis idola ꝑ q̄ fornicaris a deo.
c In vijs ſedebas expectãs eos. Iudei phana baal
faciebãt ĩ biuijs vbi erat cõcurſus populoꝝ: vt ſic plures iui/
tarent ad idolatriã: ſic
meretrix ibi ſedet vt
plures decipiat. d
Quaſi latro ĩ ſoli/
tudine/ occidẽs eos
ſpũalit̃ ꝑ ĩductionẽ ad
idolatriã: ſic latro oc/
cidit corporalit̃. Q̃ð
ſic iunge: Quaſi la/
tro expectãs eos:
q2 ſic ſolẽt latrões iu/

a Leuã oculos tuos ĩ directũ:
b ⁊ vidẽ vbi nunc ꝓſtrata ſis.
c In vijs ſedẽbas expectans
d eos q̄ſi lãtro in ſolitudine: et
e pollúiſti terrã ĩ fornicatiõib⁹
tuis: et in malicijs tuis. Ꝓ
f ꝓbrẽ ꝓhibitę ſũt ſtellę pluui/
g arũ: ⁊ ſerõtin⁹ imber nõ fuit.
h Frõns mulieris meretricl̃ fa
cta ẽ tibi: noluiſti erubeſcere.
i k Ergõ ſaltẽ amodo võca me
l m pat̃ me⁹/ dúx virginitãtl̃ meę
n tu es. Nũq̃ uid iraſceris ĩ ꝑ/
o p pẽtuũ aut ꝑſeuẽrabis ĩ finẽ?

B
Al. ſtille

xta veſperã in deſertis locis viatorib⁹ inſidias parare: ſic tu ĩ
biuio ſedebas colens idola: vt ad hoc inuitares trãſeuntes: et
ſic ſpũalit̃ interficeres. Ubi nos habem⁹: quaſi latro: in he/
breo habet̃: q̄ſi arabs: q2 gẽs illa latrocinijs valde dedita ẽ.ſ.
gẽs arabũ. Un̄ deſcẽdentib⁹ de hieruſalẽ in hiericho obſidet
vias ⁊ parat inſidias: quia in via illa eſt deſertũ: ſicut habet̃
Luc̃.x.e. e Et polluiſti terrã ĩ fornicatiõib⁹ tuis:
id eſt malo idolatrię tuę. De hoc Oſee.vj.c. Galaad ciuitas
oꝑantiũ idolũ ſupplantata ſanguĩe: ⁊ quaſi fauces virorũ la/
tronum: particeps ſacerdotũ ĩ via interficientiũ ꝑgentes de
ſichem. f Ꝓobrẽ ꝓhibitę ſũt ſtellę pluuiaꝝ.i.tantũ
eſt peccatũ tuũ ꝙ etiam iumenta tua interfecta ſũt ꝑ ſiccitate
⁊ terrę ſterilitate. Un̄/ Ꝓobrẽ ꝓhibitę ſũt ſtellę pluui/
arũ.i.pluuię q̄ in ſtellaꝝ cõſtellatiõe abũdant. Sũt eñ ſtellę
ſigna pluuiarũ: vnde maiores ſũt circa ſeptẽbrẽ. Uel ibi eſt:
ſtillę: De qb⁹ Iob.xxxvj.d. Qui aufert ſtillas pluuiaꝝ ⁊ ef/
fundit imbres adinſtar gurgitũ. g Et ſerotinus imber
nõ fuit: de quo magis dolent in terra palęſtinę cum deficit.
Dicit̃ imber ſerotin⁹: qui venit ad maturandũ fruges: tempo
rane⁹ aũt dicit̃: q̃ venit iactis ſeminib⁹: qui ſi deficit: nihil va/
lere põt tẽporane⁹. Ul̃ ſtillas pluuiaꝝ vocat doctores ⁊ p̄di/
catores: q̃ debẽt eſſe ignei ꝑ charitatẽ ⁊ zelũ: clari ꝑ intelligẽ/
tiã ⁊ exemplũ: fixi per ęternoꝝ cõtemplationẽ lumĩe doctri/
nę mundũ illuminãtes. Un̄ Matth.v.b. Uos eſtis lux mũ/
di. Unde Apoc̃.vj.c. Factus eſt ſol niger ſicut ſaccus cilici/
nus: Quia vita p̄dicatoris in cõſpectu dei fulgens/ deſpecta
videt̃ in cõſpectu mũdi. Uel expone in malo de malis p̄dica/
toribus. Unde.j.iiij.f. Aſpexi cęlos ⁊ non erat lux in eis: qui
erũt ſol in patria: quia ſol de die lucet. Per diem autẽ patria
ęterna intelligit̃. Sed modo ſunt ſtellę/ quę de nocte lucẽt: q2
tenebras mũdi/ verbo ⁊ exemplo debẽt illumĩare: qð eſt plu/
uijs doctrinaꝝ mundũ irrigare. Sed/ f Ꝓrohibitę ſunt
ſtellę pluuiaꝝ: q2 ꝓpter peccata populi ſępe fit vt domi/
nus claudat ora p̄dicatorum. Unde Ezech.iij.g. Erit tacens
nõ quaſi vir obiurgans: quia domus exaſperãs eſt. Eſa.v.b.
Mãdabo nubib⁹ vt nõ pluant ſuꝑ eos imbrẽ. Uel/ f Pro/
hibitę ſunt ſtellę pluuiaꝝ: quia p̄lati qui debẽt eſſe illu/
minatores ⁊ irrigatores eccleſię/ potius errores ſeminãt: ⁊ ꝑ
exemplũ ſuũ alios corrumpũt. Un̄ lr̃a alia habet: Habuiſti
paſtores multos in offenſionẽ tui. Q̃ð ⁊ domin⁹ ꝑmittit ꝓpt̃
peccata populi: Unde Iob.xxxiiij.d. Qui regnare facit hy/
pocritã propter peccata populi. Amos.iiij.b. Ego ꝓhibui a
vobis imbrẽ cũ adhuc ſuꝑeſſent tres mẽſes vſq3 ad meſſem.
g Et ſerotin⁹ imber nõ fuit.i.gratia ꝑ quã fructificat et
matureſcit ſemẽ boni ꝓpoſiti vel bonę volũtatis in nobis/ vt
creſcat in opus vel ꝑfectionẽ. Temporane⁹ autẽ imber ẽ gra/
tia operãs vl̃ liberãs volũtatẽ vt bene velit. Hę duę alę ſunt
quib⁹ volat mulier in deſertũ pęnitẽtię: Apoc̃.xij.d. Hę ſũt
Myſtice duo vbera ſponſę: Cañ.iiij.b. Myſtice: a Leua ocu/
los tuos in directũ: quaſi ſuꝑ oĩa tranſitoria leua oculos
Pſ̄.16. cordis/ ad cõſideranda ęterna. Un̄ Pſ̄. Oculos ſuos ſtatue/
rũt declinare in terrã.i.q̄ſi de hoc pactũ fecerũt: q2 tales cum
ĩferno fecerũt pactũ: vt dr̄ Eſa.xxviij.d. Hi habẽt oculos tal/
pę: quę nõ quęrit niſi terrã. Uel/ in directũ.i. intentionem
referas ad deũ. Grego⁹. Diſtorti nõ niſi ad regulã corrigunt̃.

Cañ.j.b. Recti diligunt te. Ezech.j. Pedes eorũ pedes re/
cti et: ideo quocũq3 ibat ſpiritus ibant animalia ⁊ rotę ſimul.
c In vijs ſedebas expectãſ eos q̄ſi latro ⁊c̃. Ad lraz
exponit̃ h de meretricib⁹. Prouer.vij.b. Conſidero vecordẽ
iuuenẽ q̃ trãſit ꝑ plateas iuxͣ angulũ ⁊ ꝓpe viã dom⁹ illi⁹ gradit̃
in obſcuro adueſpaſcẽ
te die in noctis tene/
bris ⁊ caligine: et ecce
mulier occurrit illi or/
natu meretricio p̄pa/
rata ad capiẽdaſ aiaſ:
garrula/ vaga/ quietis
ĩpatiẽs. Iõ dr̄ Eccl̃i.
ix.b. Noli circũſpicere
vias ciuitatis/ nec ab/
erraueris in plateis il/
li⁹. Uel/ Expectãs eos.i. demones: vt exponat̃ hoc de ꝑ/
uenientib⁹ temptatiões diaboli: ⁊ q̄ſi illis occurrẽtib⁹ vt cum
eis vadãt ⁊ ſe aſſocient ad faciendũ malũ. Threñ.j.b. Abie/
rũt abſq3 fortitudine ante faciem ſubſequẽtis. b Frons
Ad litterã mulieris meretricis facta eſt tibi ⁊c̃. Hoc reſpicit ad
hoc ꝙ ipſa dixerat ſe eſſe innocentẽ ⁊ abſq3 peccato: ⁊ ad hoc
ꝙ flagellauerat ⁊ tamẽ nõ recipit diſciplinã: imo nec erubuit:
imo q2 magis ĩ hoc peccabat ꝙ ſua ſcelera denegabat. Dic̃ q̄
Frons mulieris meretricis ⁊c̃. q̄ verecũdiã omnẽ ami
ſit: vt q̄ dicunt̃ mulieres vię/ q̄ omnib⁹ ſe exponũt nullũ eru/
beſcẽtes. Q̃ð et põt dici de omni homĩe qui in peccatis ſuis
gloriat̃. Ezech.xvj.b. Expoſuiſti fornicationẽ tuã omi trãſ/
eunti vt eius fieres. Ibidẽ. c Feciſti tibi lupanar ⁊ ędificaſti
tibi proſtibulũ in cũctis plateis: ad oẽ caput vię ędificaſti ti/
bi ſignũ ꝓſtitutiõis tuę. Sic iſti publice ⁊ inuerecũde adora/
bant idola ſua. Eſa.xlviij.a. Sciui quia durus es tu et ner/
uus ferreus ceruix tua: ⁊ frons tua ęrea. Ezech.iij.b. Omis
quippe domus iſrl̃ attrita fronte eſt ⁊ duro corde. Hi ſunt pe/
iores demonib⁹: qui vt dicit̃/ de aliquib⁹ vitijs erubeſcũt tem
ptare homĩes: vt dicit̃ Ezech.xvj.g. de filijs paleſtinaꝝ quę
erubeſcũt in ſcelerib⁹ hieruſalẽ. i Ergo ſaltẽ: eſti ampli⁹
non vis facere: k Amodo voca me pater meus: ſcʒ
creatorem. l Dux: qui doceo quomõ ab errore tuo de/
beas recedere. m Uirginitatis meę tu es/ in patrib⁹
qui idola non coluerũt: quaſi anteq3 idola colerem fuiſti dux
virginitatis meę. Ipſe eñ animas eorum et omniũ fidelium
deſpondet amplexib⁹ ſuis.ij. Corinth. xj.a. Deſpondi vos
vni viro virginẽ caſtam exhibere chriſto. Debet autem eum
homo vocare patrẽ: nõ tm̃ ore/ ſed ⁊ corde et opere: quia nõ
omnis q̃ dicit mihi: dñe dñe/ intrabit in regnũ cęloꝝ: vt dicit̃
Matth.vij.c. Nec oẽs q̃ dicũt pater noſter ore/ ſũt ei⁹ filij:
ſed ſi qs eũ timet ⁊ reueret̃ filiali reuerẽtia: ſcḋm illð Malach.
j. b. Si ego pater vbi honor me⁹: ſi ego dñs vbi timor me⁹:
Itẽ qui eum imitat̃ ſcḋm poſſibilitatẽ ſuã tanq3 filius patrem.
j.Corinth.xj.a. Eſtote imitatores mei ſicut ⁊ ego chriſti: ſcḋm
illud Ioh.viij.e. Si filij abrahę eſtis opera eius facite. Item
qui eius diſciplinã patienter patitur. Unde Heb.xij.b. Ca/
ſtigat omnẽ filium quẽ recipit: Si ergo extra diſciplinã eſtis
⁊c̃. Hęc tria faciunt hominẽ deũ vocare patrẽ ſuum. Tertiũ
eſt dux virginitatis: quãdo virginitas ⁊ alia bona quę facim⁹
ꝑ quę ei deſponſamur/ ipſi ſoli attribuunt̃. Hoc autẽ congrue
poteſt dici de illis q̃ in peccatis ſuis ꝑſeuerãt. Amodo ſal/
tem/ ſatis peccaſti/ modo quieſce.j. Pet.iiij.a. Sufficit eñ
p̄teritũ tẽpus ad voluntatẽ gẽtiũ cõſummandã his q̃ ambu/
lauerũt ĩ luxurijs ⁊c̃. De fine aũt dic̃ ibidẽ.b. Oim aũt finis
appropinquabit: Eſtote itaq3 prudẽtes/ ſobrij ⁊ vigilate ĩ ora
tiõibus Et hoc eſt: k Uoca me pater me⁹: vt in oróne
dñica dicim⁹: Pater noſter ⁊c̃. Quãto ergo vt dicit Hiero/
nym⁹/ deus eſt clementior qui ſalutis viam poſt fornicationẽ
oſtendit: tanto miſerior peccator/ qui poſt tot ⁊ tanta vulnera
nõ vult recipe ſanitatẽ. quã tamẽ ita benigniter offert medic⁹.
n Nũquid iraſceris in ꝑpetuũ: q̄ſi ita dicas mihi: ecce
tanq3 dux monet ab errore idolatrię recedere ⁊ ad ſe viã redi/
re: vt virginitatẽ quã dedit ante/ iterũ det: o In perpe/
tuũ.i.diu: p Aut ꝑſeuerabis in finẽ.i. diutiſſime: q̄ſi
ita dicas mihi

ſta dicas mihi: Tūc eñ dimittā tibi iraſci/ qſi dimittes a me fornicari. Domin⁹ eñ vltim⁹ recedit ab aīa: q̄ nō relinq̄t niſi qñ reliquiꝶ: ⁊ prim⁹ ſe offert reuertēti: qꝛ niſi ꝓus reuertaꝶ ad nos/ ad eū nō poſſumus reuerti. Siĉ dicit penitens in Pſ.
Pſ. 12. Uſq₃quo dñe obliuiſceris in finē vſq₃quo auertis faciē tuā a me. De hoc Geñ. vi. a. Non permanebit ſpūs meus in homine i eternū: qꝛ caro eſt. i. fragiľ. a Ecce locuta es/ v̄bis ſupbe: q̄ hūiliꝶ debuiſſes petere veniā. Un̄ ſubdit: d Et pro verbis penitētię. ſ. q̄ magiſ deberes habere i ore hūiliꝶ petendo veniā. e Uerbis ſupbię blaſphemaſti: qḋ dici pōt ꝫ illos q̄ non ſolū peccant: ſed ⁊ de
Pſ. 51. peccatis ſe iactāt. Un̄ Pſ. Quid gl'iaris i malicia: qḋ ē blaſphemare dñm. In h̄ eñ apparet magna igratitudo hoiſ. Job xxiiij. d. Dedit ei de⁹ locū penitētię: ⁊ ipſe abuſ⁹ ē eo i ſupbia. a Ecce locuta es/ q̄ ad pctm̄ oris. f Et impleſti cogitationē tuā malā/ q̄ ad pctm̄ cogitatiōis. Un̄ exponit ſe: Cogitationē tuā malā. ſ. ope. Un̄ Mich. ij. a. Ue q̄ cogitatiſ iutile ⁊ opami malū i cubilib⁹ vrīs. Ibidē. Cōtra dñm ē man⁹ eoꝝ: qm̄ ꝯcupierūt agros ⁊ violēter tulerūt domos ⁊ rapuerūt. Huanū ē eñ cogitare malū: ſ; diabolicū ē ope cogitationē adimplere. b Et feciſti mala/ q̄ ad pctm̄ opis. c Et potuiſti/ q̄ ad pctm̄ ꝯſuetudinis. Tūc eñ hō potēs ē i pctō/ cū ꝯſuetudinē ⁊ ꝯtinuationē h₃ i illo. Un̄ exponit ſe: g Oñdiſti ꝯtra viꝝ. ſ. deū ſpōſū tuū: h Fortitudinē tuā. ſ. potētiā tuā i adulterādo. i Et poſſis facere qḋ ſmone tractaſti: Un̄ dixit: Et potuiſti. i. potentē te ꝫ me viꝝ tuū factis oſtendiſti: Siĉ adultera in deſpectū mariti corā eo facit ſigna luxurię cū adultero: ⁊ mľtiplicat ea ꝑ ꝯſuetudinē: qḋ eſt oñdere fortitudinē. q. d. illū nō timeo/ magis poſſum ꝫ eum q̄ ipſe ꝫ me. Un̄ ad talē diĉ dñs/ Eſa. lvij. b. Iuxͣ me. i. corā me/ diſcooꝑuiſti ⁊ ſuſcepiſti adulterū: dilataſti cubile tuū ⁊ pepegiſti cū eis fędus: dilexiſti ſtratū eoꝝ manu apta: ⁊ ornaſti te regio vnguēto ⁊ mľtiplicaſti pigmēta tua. k Et dixit dñs ad me ⁊c̄. Hic exprobrat dñs pctā duaꝝ tribuū loquēs ſub metaphora duaꝝ ſoroꝝ de duab⁹ ⁊ decē tribub⁹: q̄ de vna ſtirpe natę ſunt. ſ. abraā/ iſaac et iacob: ſicut Ezech. xvi. et. xxiij. oſtendiꝶ ꝙ duę magiſ peccauerunt. l In diebus ioſię regis/ ſub q̄ hieremias exorſ⁹ ē ꝓphare: vt. ſ. j. a. m Nūqd vidiſti q̄ fecerit aduerſatrix iſrľ. i. decē trib⁹? Quid ē illud qḋ fecit? Ecce/ n Abijt ſibimet ſup omnē montē excelſū ⁊c̄. qſi ad libitū ibat tanq̄ q̄ nō eſſet ligata aliqb⁹ p̄ceptis. i. ꝑ volūtatē ſuā. o Et fornicata ē ibi/ cū idolis: qſi exponēs ſe omi idolatrię/ q̄ ꝑ fornicationē hic intelligiꝶ: qꝛ in dan ⁊ in bethel cōſtituerūt vitulos: vt dꝛ. iij. Reg. xij. g. p Et dixi: cū feciſſet hęc oia ⁊c̄. poſt tanta peccata. q Et vidit p̄uaricatrix ſoror ei⁹ iuda. i. duę trib⁹. Plus diĉ cū vocaꝶ eā p̄uaricatricē q̄ dixerit de decē tribub⁹/ vocās eas aduerſatricē. Pl⁹ eñ peccauerūt duę trib⁹: qꝛ templū habebant/ ſacerdotes ⁊ ꝓphas ⁊ leuitas: peccauerūt etiā ſine cauſa: S₃ decē trib⁹ hęc oia nō habuerūt: ⁊ nō niſi ex cā peccauerūt ne regnū amitterēt. Lic₃ q̄ vidiſſent duę trib⁹ decē trib⁹ ꝓpē idolatriā eſſe ab aſſyrijs captiuatas: ⁊ iō exemplo illaꝝ ſibi magis debuiſſēt cauere: tñ vicerūt decē tribuū ſcelera ⁊ peccauerūt magis: intantū eñ peccauerūt ꝙ in tēplo dei poſuerūt idola. Illa q̄ aduerſatrix dꝛ: qꝛ deo aduerſata ē/ ponēs vitulos in dan ⁊ bethel: vt ſic nō irēt iudęi in hierſm adorare. r Quia ꝓ eo ꝙ męchata eēt aduerſatrix iſrľ. ſ. religiōis dei: q̄ apud eā vigebat quā dimiſit imitatiōe ſororis ſuę: s Dimiſiſſē eam. ſ. vltim⁹. Neminem eñ dimittit de⁹ niſi ꝓus dimiſſus. t Et dediſſē ei libellū repudij: quaſi ad tpus dimiſi/ paratus recipe ſi pęniteret. Pręcipiꝶ eñ

a Ecce locuta es ⁊ feciſti mala
b ⁊ potuiſti. c Et ꝓ verbis peni
e tētię verbis ſupbię blaſphe/
f maſti: ⁊ impleſti cogitationē
g tuā malā: ⁊ oſtēndiſti ꝫ virū
h i fortitudinē tuam: vt poſſis
facere qḋ ſermone tractaſti.
k Et dixit dominus ad me/ in
l m diebus ioſię regis. Nūqd
vidiſti q̄ fecerit aduerſatrix
n iſrael? Abijt ſibimet ſup omnē montē excelſū: ⁊ ſub omi
o ligno frōdoſo: et fornicāta ē
p ibi. Et dixi: cūm feciſſet hęc
oia: ad me reuertere et nō eſt
q reuerſa. Et vidit p̄uaricatrix
r ſoror ei⁹ iuda: qꝛ ꝓ eō ꝙ męchata eēt aduerſatrix iſrľ di/
s t miſiſſēm eā/ ⁊ dēdiſſē ei libel/
v lū repudij: ⁊ nōn timuit pręuaricatrix iuda ſoror ei⁹: ſed
x abijt ⁊ fornicāta eſt etiā ipſa

Deut. xxiiij. a. mľieri diſplicenti viro dari libellu₃ repudij: in quo ſcriptę teneꝶ cauſę repudiatiōis. Sed nōne Eſa. l. a. dꝛ: Quis eſt iſte liber repudij mr̄is vr̄ę q̄ dimiſi eā? Ibi Glo. Libellū repudij q̄ dimiſiſſē vos oñdere nō poteſtis. Ergo nūq̄ dñs dedit libellū repudij. Solo. Sup eſaiā ibidem dicit alia Glo. Dicitis iudęi ꝙ abieci matrē veſtrā: ſ; ipſa prior abiecit me:
ſ. 2. d.
qſi ego dimiſi eam: qꝛ ipſa prior dimiſit me: vñ non dedi libellum ꝓprie. Qui eñ ꝓor dimittebat/ libellū ꝓprie dabat. Hic aūt dꝛ tñ dediſſe: qꝛ dimiſit ea₃ q̄uis poſterior: ⁊ poniꝶ antecedēs ꝓ cōſequēte. Qui eñ dabat libellū ñ poterat decętero accipe illā quā dimiſit: ſ; dñs ſemꝑ pat⁹ erat recipere ſynagogā ſi pęniteret: ⁊ iō ꝓprie libellū nō dedit. Pręterea nec dñs libellū dari p̄cepit in lege/ niſi tñ ꝑmittēdo hoc ob duriciā cordis iudęoꝝ: vt dꝛ Matth. xix. a. Dimittēs eñ vxorē peccabat: ſ; p̄ceptū tñ erat dimittēti vt non dimitteret ſine libello. i. vt daret libellum dimittēdo/ in q̄ ſcriberēꝶ cauſę q̄re dimittebat. v Et nō timuit p̄uaricatrix iuda ſoror eius. Lic₃ vidiſſet ꝙ ꝓ cōſimili peccato dimiſiſſem decē trib⁹ ⁊ captiuari eas dimiſiſſē. x Sed abijt ⁊ fornicata ē etiā ipſa/ me relinquēdo ⁊ ad idola ſe ꝯuertēdo:

C

Al. ⁊ aduerſatrix

Myſtice/ ſm Origenē: per iſrael intelliguꝶ iudęi: per iuda chriſtiani: q̄ꝝ vt ipſe diĉ maiora i fine futura ſūt peccata q̄ fuerīt i p̄ncipio iudęoꝝ. i. ⁊ etiā illoꝝ q̄ erāt de iuda. Un̄ Matth. xxiiij. b. Cū mľtiplicata fuerit iniqtas refrigeſcet charitas mľtoꝝ. Sed ꝫ Cañ. vj. d. dꝛ de ecclīa ꝙ eſt terribilis vt caſtroꝝ acies ordinata: Sed i caſtroꝝ acie fortiores ponūꝶ i p̄ncipio ⁊ i fine: ſ; in medio debiles. Dañ. xij. c. vbi loquiꝶ de fine mūdi: Dealbabunꝶ qſi ignis ꝓbabunꝶ multi. Loquiꝶ eñ ibi de illis q̄ erūt tpe antichriſti. Solˀ. Tēpore ꝓxio ante tpus antichriſti erūt mľti peſſimi ⁊ pauci boni. Et ad h̄ tpus reſpicit h̄ Origenes. In ipſo aūt tpe antichriſti erūt optimi: qꝛ cū ſupbit impi⁹/ incēdiꝶ pauꝑ et fit fortis: ⁊ h̄ tpus reſpicit Daniel: et ſic etiā i fine exercit⁹ erūt fortiores. Un̄ poti⁹ de moderno tpe loquiꝶ Origenes hic. Un̄ Luc. xviij. b. Putas fili⁹ hois veniēs iueniet fidē ſup ťrā? Si q̄ attēderim⁹ q̄ paſſi ſūt iudęi ꝓpter incredulitatē ſuā/ magis crederem⁹. Si eñ de⁹ naturalib⁹ ramis nō pepcit: quāto magiſ nobis nō parcet: q̄ qſi exciſi de naturali oleaſtro/ inſerti ſum⁹ i bona oliua: vt dꝛ Ro. xj. c. Uel ꝑ iſrael ꝓpter multitudinē laici: ꝑ iuda clerici: q̄ deberēt eſſe cōfitētes dño: ſ; imitātes peccata laicoꝝ peiores facti ſunt illis. Eſa. xxiij. a. Erubeſce ſidon ait mare. Threñ. iiij. a. Maior effecta ē iniqtas filię ꝓpli mei pctō ſodomoꝝ. Et ibidē. b. Meli⁹ fuit occiſis gladio q̄ interfectis fame. Occiſi fame ſūt illi q̄ obſidenꝶ i ciuitate: Occiſi gladio ſꝫ q̄ foris a ciuitate repti ſꝫ. Sic clerici i ciuitate ſūt: qꝛ filij electi ſūt: ⁊ ad eos ꝑtinet religio ecclīę: ſ; laici ſꝫ foris. n Abijt ſibimet ſup oēꝫ montē ⁊c̄. Et. j. addit tertiū/ Et męchata ē cū lapide. Per montē excelſū/ ſupbia: ꝑ lignū frōdoſū vł nemoroſū/ carnis voluptas: ꝑ lapidē/ cordis duricia/ q̄ ꝓprie eſt in auaris: quoꝝ corda nllā miſcōię vel cōpaſſiōis mollitie leniunꝶ: qꝛ ſꝫ ſine miſcōia/ ſine affectiōe/ ſine fide. Per hęc q̄ tria aīa miſera fornicaꝶ a deo. De his trib⁹/ Ezech. xvj. c. Fornicata es cū filijs ęgypti vicinis tuis magnarū carnium: quo ad peccatū luxurię. Et poſt pauca: Et fornicata es in filijs aſſyrioꝝ: quo ad peccatū ſupbię. Aſſyrij eñ interpꝛtanꝶ dirigētes. Et poſt: Et multiplicaſti fornicationē tuā in terra chanaan cum chaldęis/ quo ad peccatū auaricię. Chanaan interpꝛtaꝶ cōmota: in quo ſignificaꝶ ſollicitudo auaroꝝ. Chaldęus interpꝛtaꝶ ferox: quia tales habēt viſcera crudelia: i quib⁹ nō eſt charitas patris: quia claudūt viſcera ſua fratri neceſſitatem habenti.

Myſtice

Pſ. 9.

a et facilitate fornicatiõis ſuę
b ↄtaminauit trā: ⁊ męchata ē
c cū lapide ⁊ ligno. Et in õibꝰ
his nõ eſt reuerſa ad me ꝑua
ricatrix ſoror eiꝰ iuda in toto
e corde ſuo: ſed ĩ mēdacio ait
dñs. Et dixit dñs ad me: Ju
f ſtificauit aīam ſuā aduerſa
trix iſrael cõparatiõe ꝑuari
g catricis iuda. Uade ⁊ clama
h ſermones iſtos contra aqlo
i nē ⁊ dices: Reuertere aduer
ſatrix iſrael/ ait dominꝰ: ⁊ nõ
k auertam faciē meā a vobis:
l quia ſanctus ego ſum dicit
dominꝰ: ⁊ non iraſcar in per
m petuū. Uerūtamē ſcito iniq
n tatē tuā: qūia ĩ dominū deū
o tuū ꝑuaricata es. Et diſper
p ſiſti vias tuas alienis ſub õi
ligno frõdoſo: ⁊ vocem meā
q nõ audiſti/ ait dñs. Conuer
r timini filij reuertentes dicit
s dominꝰ: quiā ego vir veſter.

¶ et facilitate fornicationis ſuę. Multotiens eſt mulier fornicaria: tamē nõ habet facultatē explēdi fornicationē ſuā: qꝛ nõ eſt diues: vl' qꝛ nõ habet paratū leccatorē ſuū. Sꝫ decē tribꝰ ⁊ pſperitatē habebāt ⁊ idola pata ⁊ aīalia ad ſacrificiū. Uel/ facilitate: qꝛ defacili colebāt queq̄ idola. Et ob hoc

b ¶ Contaminauit terrā: quia alijs fuit occaſio ſimilit̄ peccandi: ſicut meretrix quā-

B do habet facultatē fornicandi/ maculat totā viciniā. c ¶ Et męchata eſt cū lapide ⁊ ligno. i. cū idolis lapideis ⁊ ligneis.

al. ⁊ auerſatrix. d ¶ Et ĩ omibꝰ his non eſt ⁊c. in toto

3. 2. a. corde ſuo. ſ. intellectu et affectu. Johel. ij. c. Cõuertimi ad me

al. ⁊ auerſatrix. ĩ toto corde vr̃o. Uult eñ dñs ſibi offerri cor ĩ holocauſtū: ſ3 corpꝰ ĩ ſacrificiū. ſ. vt de corde nihil ſibi retineat hõ: ſed de corpore tm̃ ſibi neceſſaria retineat. e ¶ Sed ĩ mēdacio ait dominꝰ. Hoc dicit: qꝛ quidā eoꝝ ꝓpter cõminationē ꝓphetarū ſimulabant ſe pęnitere: ſed falſo. Orabant eñ ore in templo: ⁊ hmõi exteriora ſigna ſimulate faciebāt: ſm illō Eſa. xxix. d. Populus hic labijs me honorat ⁊c. f ¶ Juſtificauit animā ſuā aduerſatrix iſrl' ⁊c. i. minꝰ peccauit cõgregatio decē tribuū in cõparatiõe duarū tribuū. Et eſt ſimile/ Ezech. xvj. f. Juſtificata ē ſoror tua ſodoma ex te. Et Luce. xviij. c. Deſcendit hic iuſtificatus in domū ſuā ab illo. Et Matth. xij. d. Regina auſtri cõſurget ĩ iudicio cõtra generationē iſtā. Et ibidē, b. Jpſi iudices veſtri erūt. Dicit autē Glo. ꝙ ideo dicit: Juſtificauit animā ſuā ⁊c. quia ſtatim ĩ pncipio perijt/ cuiꝰ cruciatibꝰ potuit emēdari ꝑuaricatrix iuda. Ergo ſm Glo. videt̄ ꝙ adā ſtatim electꝰ de paradiſo minꝰ peccauit q̄ꝫ aliquis hõ: qꝛ in principio ſuę creationis peccauit. Nõ ſequit̄: qꝛ optima habebat naturalia.

Myſtice ✻ a ¶ Et facilitate fornicatiõis ſuę ↄtaminauit terrā. Nulli eñ tantā opportunitatē peccandi habent ſicut clerici: qꝛ in diuitijs abundāt ⁊ ocioſi ſūt ⁊ honorant̄: q̄ tria cauſa ſunt peccati. Uñ Ezech. xvj. f. Hęc fuit iniquitas ſodomę ſororis tuę: ſuperbia: ſaturitas panis ⁊ abūdātia: ⁊ ociū ipſiꝰ. Et ꝑterea: quia nõ habēt correctores. Quis eñ medebit̄ incantatori pcuſſo: vt dr̄ Ecci. xij. c. Uñ gratiā dei transferūt in luxuriā: vt ĩ Canonica Judę: qꝛ libertate ſua abutunt̄/ habētes velamē malicię ſuę libertatē: vt dr̄. j. Pet. ij. c. c Et męchata eſt cū lapide ⁊ ligno: quia ad litterā gloriant̄ ĩ la-

Ps. 47. pideis domibꝰ vel palatijs. Unde põt dici: ꝙ diabolꝰ in domibus eius cognoſcet̄/ nõ dominꝰ. Jn talibꝰ enim domibus nõ fuit dominꝰ natus: ſed potius in ꝑſepio: quia nõ erat ei locus in diuerſorio. Unde Abacuk. ij. c. Lapis de pariete clamabit: ⁊ lignū quod inter iuncturas ē ędificioꝝ reſpondebit. Unde Luc. xix. f. cum turbę in occurſum domini in ciuitatē/ dicerēt: Benedictꝰ qui venit in nomie domini: Et quidā de phariſęis dicerēt ei: Magiſter increpa diſcipulos tuos: Dixit: Dico vobis: qꝛ ſi hi tacuerint/ lapides clamabūt. e ¶ Sed in mendacio. Dicunt eñ: Ego hęc ędificaui nõ ꝓpter me ſed ꝓpter eccleſiam: cui eam dabo vel hmõi alias excuſationes ponūt. Et eſt hic argumentū ꝙ qui non ex toto corde ad deū conuertunt̄: non in veritate ſed in mēdacio conuertunt̄. j. xij. a. Prope es tu ori eorum: et longe a renibus eorum. f ¶ Juſtificauit animā ſuā aduerſatrix iſrl' ⁊c. cū tamē dicatur Oſe. iiij. d. Si fornicaris tu iſrael. i. o laici: non delinquat ſaltem iuda: id eſt o vos clerici. Sed iā laici ſunt iuſtiores clericis. Unde. j. v. b. Jbo ergo ad optimates ⁊ loquar eis: Jpſi enim cognouerunt viam domini et iudicium dei ſui. Et ecce magis hi ſimul confregerūt iugū: ruperunt vincula.

Ad litterā g ¶ Uade ⁊ clama ⁊c. Tēpore ioſię q̄ hieremias exorſus eſt ꝓphetare/ iam ductę erāt decē tribus in captiuitatē vltra montes caſpios. Sed tamē quidā de illis non ſunt captiuati: ſed reuerſi ſūt cū duabꝰ tribubus cum quibꝰ poſtea ſunt captiuati. Videt̄ ergo ꝓpheta hic innuere reductionē decē tribuū: qd̄ verū eſt ꝓ illis qui cū duabus captiuati ſunt/ quos in ſpeluncis latentes tēpore poſtq̄ꝫ captiuati ſūt fratres eoꝝ: quibꝰ ezechias mandauit vt habitarēt in terra duarū tribuū: vt. iiij. Regū. xix. h ¶ Contra aquilonē. Hoc dicit: quia terra medoꝝ in qua captiuati erant illi ꝓ vna ſui pte erat ad aqlonē: licꝫ ꝓ alia

E eſſet ad orientē. Decē enim tribus captiuatę erāt apud aſſyrios: duę autē tribus apud chaldęos: et chaldęa ſitr̄ ad aqlonē erat. i ¶ Reuertere aduerſatrix iſrl' ait dñs. Dirigit̄ ſmo ad duas tribꝰ ⁊ ad decē. ſ. ad paucos de decem. Reuertere ⁊c. q̄ſi age pęnitentiā vt poſſis reuerti. k ¶ Et nõ auertā faciē meā a vobis. ſ. faciē miſcdię: De q̄ Ps. Ps. 79

Oſtēde faciem tuā ⁊ ſalui erimus. Aliqñ autē per faciē intelligit̄ auſteritas iudicis: vt ibi: Auerte faciē tuam a peccatis Ps. 50.

meis. Ps. Uultꝰ aūt dñi ſup facientes mala. l ¶ Quia ſanctus ego ſum dicit dñs ⁊ nõ iraſcar ĩ ppetuū: q̄ſi nõ Ps. 33.

ſum ſicut homo fragilis: qui nunq̄ꝫ fere dimittit plene iniuriā ſibi illatam: ſed firmus ſum ⁊ non teneo rancorē: ſed dimitto ex toto corde. Numeri. xxiij. c. Non eſt deus quaſi homo vt mentiat̄: nec vt filiꝰ hominis vt mutet̄. m ¶ Uerūtamē ſcito iniquitatē tuam ⁊c. quaſi nõ remittā tibi niſi peccatū tuū pęnitēdo cognoſcas. Unde ſi peccati tui habeas memoriā/ miſerebor tui. Uñ Ps. Peccatū meū corā me eſt ſemp. Ps. 50.

S. ij. c. Uide vias tuas in conualle: ſcito quid feceris. Peccatū autē ſuum debet quilibet habere in memoria: non ad delectandū ſed ad dolendū ⁊ ſatiſfaciendū ⁊ cauēdū. Deut. ix. b. Memēto ⁊ non obliuiſcaris quomõ ad iracundiā ꝓuocaueris dominū deū tuum in ſolitudine: ex eo die quo egreſſus es ex ęgypto vſq̄ꝫ ad locū iſtū/ ſemꝑ aduerſum dominū contendiſti. Uerūtamē ſcito iniquitatē tuā: quātū ſit damnoſa/ quo ad ſpiritualiū bonorū amiſſionē. Uñ Jaco. ij. b. Quicūq̄ꝫ aūt totā legē ſeruauerit: offendat aūt in vno: factꝰ eſt omniū reꝰ. i. dignꝰ amiſſiõe oīm bonoꝝ ſibi a deo datoꝝ. Quātū etiā ſit venenoſa quātū ad corpꝰ. Uñ Ecci. xxj. a. Quaſi a facie colubri fuge pctā ⁊c. Quātū etiā ignominioſa ſit/ q̄ꝫtū ad animā. Unde. S. ij. g. Q̄ꝫ vilis facta es ⁊c. Jtē quātū timēda ⁊ horrenda ꝓpter pęnā futurā. Ro. vj. d. Stipendia peccati mors: gratia autē dei vita ęterna in chriſto ieſu dño nr̃o. n ¶ Quia in dominū deū tuū ꝑuaricata es. Uñ Ps. Ps. 50.

Tibi ſoli peccaui. Oē eñ peccatū eſt auerſio ab icõmutabili bono. o ¶ Et diſpſiſti vias tuas alienis. i. idolis et demonibꝰ. Diuerſa eñ colebant idola vicinarū gentiū. Sed et alienarū: p ¶ Sub omni ligno frondoſo/ propter loci amęnitatē. Qd̄ ⁊ dicit̄ hereticis: q̄ varijs dogmatibꝰ credūt ⁊ voluptatē gulę et luxurię cõſequunt̄. De his dicit̄ in Ps. Ps. 52.

Qui deuorāt plebē meā ſic eſcā panis. De quibꝰ etiā. ij. Timoth. iij. b. Qui penetrāt domos ⁊ captiuas ducūt mulierculas oneratas peccatiſ q̄ ducunt̄ varijs deſiderijs: ſemꝑ diſcētes ⁊ nunq̄ꝫ ad ſciētiā ꝟitatis ꝑuenientes. Jſti etiā ꝑ aquilonē ſignificant̄/ ⁊ ſimilit̄ oms peccatores ad q̄s dirigit̄ hic ſermo: qꝛ ĩ calore fidei ⁊ charitatiſ nõ ſūt. Uñ nõ põt de eis dici illud Ro. xij. c. Spū feruētes. Sic eñ filij illiꝰ q̄ dixit: Eſa. xiiij. d. Sedebo ĩ mõte teſtamēti in lateribꝰ aqlonis. q ¶ Conuertimini/ ad pęnitētiā vl' ad deū q̄ ab eo auerſi eſtiſ. r ¶ Filij reuertētes. i. ad malū vos vertētes/ habētes dorſū ↄ tēplū/ ⁊ faciem ad orientē: Ezech. viij. f. Hęc ſunt duo vbera ſponſę: de quibꝰ Cant. iiij. d. s ¶ Quia ego vir veſter/ q̄ deſpõſaui vos mihi ꝑ legē. Alia lr̃a habet: Ego dñator vr̃.

Et aſſumā vos

a ¶ Et aſſumā vos vnū de ciuitate .i. de m̄ltis aſſumā paucos. Pauci em̄ de decē tribubus redierūt de captiuitate hieruſalem: tū q: pauci ducti erāt de illis in illā captiuitatē .ſ. dua rū tribuū: ⁊ fere oēs ꝑ maiori ꝑte eſſent traducti ī medos: tū q: illi q̄ de iudea trāſlati fuerāt/ iā mortui erāt: ⁊ filij eoꝝ qui ī chaldea nati fuerāt habuerūt t̄rā illā ꝑ patria ⁊ poſſeſſiões ibidē habebāt. Vn̄ data a cyro licētia/ noluerūt reuerti vt habet̄ .j. Eſdre. i. ſicut iudei qui nati ſūt in francia habēt illā ꝑ patria.

a Et aſſumā vos vnū de ciui/
b tate: ⁊ duos de cognatiõe: ⁊
c introducā vos ī ſion. Et da/
d e bo vobis paſtores iuxtā cor
f meū: et paſcent vos ſcientia
g h ⁊ doctrina. Cumqꝫ multipli/
i cati fuerit et creueritis ī ter/
ra in diebus illis/ ait domi/
k nus: nõ dicēt vltra/ arca te/
l ſtamēti dñi: neqꝫ aſcēdet ſup
m cor/ neqꝫ recordabunt̄ illi⁹/
n nec viſitabit̄/ nec fiet vltra.
o p In tempore illo vocabunt
hieruſalem ſolium domini:

b ¶ Et duos de cognatiõe .i. de tribu vel familia paucos. c ¶ Et introducā vos in ſion .q.d. ad libitū meū faciā: quoſdam introducam ī ſiō/ quoſdā nō. d ¶ Et dabo vobis paſtores iuxta cor meū ⁊c. Paſtores/ çachariā .ſ. ⁊ malachiā/ aggeū/ ⁊ eſdrā ⁊ neemiā: ſub q̄b⁹ reducti ſūt q̄ docuerunt eos legem ⁊ cerimonias. h ¶ Cūqꝫ multiplicati fueritis .i. multi adducti. i ¶ Et creueritis ī t̄ra ⁊c. ꝑ pluris ſucceſſionē. k ¶ Nō dicēt vltra: arca teſtamēti dñi: q̄ſi nō habebunt arcā. ⁊ ideo in illa non habebunt fiduciam. Iudei em̄ t̄n̄ in arca cōfidebāt ante ſuā captiuitatē: ⁊ credebant ſe nō captiuari q̄diu illā habebāt. S; t̄pe captiuitatis inuenit hieremias: vt dr̄ .ij. Machab. ij. a. locū ſpelūce ⁊ tabernaculū ⁊ arcā/ ⁊ altare icēſi itulit illuc ⁊ obſtruxit oſtiū ſpelūce. Et dixit hieremias q̄buſdā locū illū notātib⁹: q̄ ignot⁹ erit loc⁹ donec cōgreget de⁹ cōgregationē ꝑp̄li ⁊ ꝓpitius fiat: et tunc dñs oſtendet hoc qd̄ erit in fine. Ibidem legitur q̄ inuenitur hoc in deſcriptiõib⁹ hieremie .ſ. hoc. Illū em̄ locū null⁹ deinceps inuenire potuit ſ̄m dei diſpoſitionē: vt decetero nō cōfiderēt in arca: q: illā nō habebant. Vn̄ nec rome eſt illa arca quā fecit moyſes: licꝫ h̄ a m̄ltis dicat̄: ſed illa quā iudei fecerūt redeūtes de captiuitate ad ſil̄itudinē illi⁹. k ¶ Nō dicēt vltra/ arca teſtamēti dñi .ſ. nobiſcū ē: vl̄ cōſeruabit nos. l ¶ Neqꝫ aſcēdet ſup cor/ vt ſperēt ī ea. m ¶ Neqꝫ recordabūt̄ illi⁹ nec viſitabit̄ .i. manifeſtabit̄ vbi ſit. n ¶ Nec fiet vltra/ vt habeāt in illa fiduciam. Sed hoc meli⁹ exponit̄ de aduētu chriſti: in q̄ ⁊ de iudeis ⁊ de gentib⁹ quidā ſūt cõuerſi ad dñm. Sed dicit vnū ⁊ duos: q: multi vocati/ pauci ṽo electi: q: nō oīm ē fides: vt dr̄ .ij. Theſſal. iij. a. Et h̄ ideo dic̄: q: ſine fide trinitat̄ nemo pōt cognoſcere deum. Vel dicunt̄ duo: q: debent ſeruare duo p̄cepta charitatis: vel eſſe in vita actiua ⁊ ꝯtēplatiua: vel eſſe ꝑfecti in ſcia ⁊ vita. Sed debēt eē vnū ꝑ mutuā charitatē: q̄ diuerſa mēbra ī vnū corp⁹ eccleſie cõnectit. Vl̄ vnū dic̄: q: nō debēt q̄rere niſi vnū. Vl̄ moraliter: a ¶ Et aſſumā vos vnū de ciuitate .ſ. mūdi: q̄ ē ciuitas ī q̄ pauci ſūt viri ṽilit̄ agētes: vt dr̄ Eccs. ix. d. b ¶ Et duos de cognatiõe .ſ. religioſoꝝ: vn̄ vocāt ſe fratres. Innuit q̄ h̄ q̄ ⁊ de ſeclarib⁹ ⁊ de religioſis ſaluabunt̄ aliq̄. Et t̄n̄ cū pauciores ſint clauſtrales q̄ꝫ ſeculares/ dicit duos ſaluari de religione ⁊ vnū de ſeculo: ad innuendū q̄ ſecurior ⁊ melior eſt religio q̄ꝫ ſeculū: et plures damnabunt̄ de ſeculo q̄ꝫ de religione. Si q̄s ḡ dicat q̄ nō intrabit religionē: q: nō oēs de religione ſaluabunt̄: ergo nec debet manere in ſeculo: q: multo plures de ſeculo damnabunt̄ q̄ꝫ de religione. Beati ḡ erūt illi quos aſſumet dominus. Vn̄ Pſ. Beat⁹ quem elegiſti ⁊ aſſumpſiſti: inhabitabit in atrijs tuis. Sed infelix/ qui a domino relinquetur. Matth. xxiiij. d. Vnus aſſumetur ⁊ vnus relinquet̄: id eſt illi glorificabuntur q̄ vnitatē q̄rūt: ⁊ illi dānabunt̄ q̄ diuiſionē vl̄ diſcordias q̄rūt. c ¶ Et introducā vos ī ſion: id eſt in ciuitatē ſupernā: q̄ in alto eſt vt ſpecula. Eſa. xxxiij. c. Oculi ei⁹ t̄rā cernēt delonge: ſed deū de ꝓpe: q: ſemꝑ p̄ ocl'is habebūt ſpeculū eternitatis. Vn̄ ibidē: Regē ī decore ſuo videbūt. d ¶ Et dabo vobis paſtores/ ap̄los ⁊ apoſtolicos viros: q̄ debent paſcere ṽbo ⁊ exemplo ⁊ t̄pali ſubſidio: vt dr̄ Ioh. xxj. d. Paſce: paſce: paſce. e ¶ Iuxta cor meū. In corde ſita eſt ſapiētia: In hoc notat̄ q̄ debent eſſe ſapiētes a ſapiētia diuina: qui alios debēt paſcere ſapientia. Sed Oſee ix. b. Scitote iſrael ſtultū prophetā inſanum. Et Eſa. xix. b. Stulti principes thāneos: ſapiētes cõſiliarij pharaonis dederūt cõſiliū inſipiēs. Itē in corde ē volūtas: In quo notat̄ q̄ debēt fieri vel eligi p̄lati ſ̄m volūtatē dei: q̄ſi nō ꝓpter pecuniā/ vel ꝓpter populi fauorem/ vel non ꝓpter tēporalia habēda. Vn̄ Oſee. viij. a. Ipſi regnauerūt ⁊ nō ex me: p̄ncipes extiterunt et nō cognoui .i. nō approbaui: aurum ſuū ⁊ argentū ſuū fecerūt ſibi idola. In hoc notat̄ eoꝝ auaricia vl̄ ſupbia de ſciētia ⁊ de eloquētia eoꝝ/ vel de claritate dignitat̄ eoꝝ. Itē a corde dependet tota vita homīs: hoc ſignificat q̄ debet ab eis deſcendere fons vite in ſubditos .ſ. per p̄dicationem ⁊ exemplū eorum. Sed heu vt .j. xxiij. c. potius ab ipſis egredit̄ pollutio ſuper omnē terrā. Oſee. ix. c. Ephraim ducit filios ſuos ad interfectorē: id eſt per malū exemplū occidit eos. Sed Ezech. iij. e. Sanguinē eius de manu tua requirā. f ¶ Et paſcent vos ſciētia/ quo ad ea que ſunt fi dei. g ¶ Et doctrina/ quo ad ea que ſunt operationis. k ¶ Nō dicēt vltra/ arca teſtamēti dñi. Dicit hoc Hieronymus exponendū de nouo teſtamēto/ cum quo nō debet ſaluari vetus teſtamētū: licꝫ hoc dicerēt quidā qui vocabant̄ hebionite: ⁊ quidā etiā q̄ dicebant̄ naçarei/ qui dicebant nouū teſtamentū nō ſufficere ad ſalutem ſine obſeruantia veteris. Duo em̄ fuerunt genera naçareoꝝ. Quidā qui propter ſimillimā vitā quā cum chriſto habebant dicti ſunt naçarei: ⁊ hi boni fuerūt: qui etiā ſcripſerunt euangeliū qd̄ autenticū ē. Alij fuerūt heretici: qui dicebāt euangeliū ſine lege nō ſufficere: qui ⁊ naçarei vocabant̄ ꝓpter falſam ⁊ ſimulatā religionem. Dicit autē Hieronym⁹: ideo per arcā teſtamēti ſignificari legem veterē: quia ipſa cuſtos fuit legis moſaice. Sed contra .ij. Paral. v. c. Nihil aliud erat in arca niſi due tabule quas poſuerat in oreb/ q̄n legem dñs dedit filijs iſrael: ſed in illis nō erat niſi decalogus/ que non dicit̄ lex: quia de ea dicit̄ Heb. x. a. q̄ lex ē vmbra futuroꝝ: qd̄ nō poteſt dici de decalogo. Solutio. Intellige ſic: nihil aliud .i. ita p̄cipuū. Simile .ij. Paral. x. d. vbi dicit̄ q̄ nulla tribus ſecuta eſt roboam niſi tribus iuda .i. nō ita principaliter. De hoc dicit̄ Deut. xxxj. f. vbi p̄cipit̄ q̄ deuteronomi⁹ penderet ī latere arce. Hec ergo eſt ꝓphetia de ceſſatiõe legaliū in aduentu chriſti. Vn̄ Pſ. Holocauſtū ⁊ ꝑ peccato nō poſtulaſti. Eccl. xliij. b. Aperti ſunt theſauri .i. ſacramēta noui teſtamēti: ⁊ auolauerūt nebule .i. obſcuritates legaliū. Vel moraliter: h ¶ Cū multiplicati fueritis in t̄ra/ viuentiū: multiplicati ꝑ ſtolā aīe. i ¶ Et creueritis/ per ſtolam corporis. Per arcam ſignificant̄ prelati: in quib⁹ debent eſſe tria .ſ. doctrina legis/ quo ad tabulas: virga correctiõis: manna cõſolationis. Per q̄ tria mō prelati multiplicant̄ ⁊ creſcunt in terra: quia in omnē terram exiuit ſon⁹ eoꝝ .i. doctrina ⁊ fama ⁊ exemplū. Sed in patria eterna/ k ¶ Non dicent vltra/ arca teſtamenti dñi: q: his nō indigebūt: Tunc erūt docibiles dei: vt dicitur Ioh. vj. e. id eſt docti a deo. Vnde .j. xxxj. f. Nō docebit vir vltra ꝓximū ſuū: et vir fratrem ſuum/ dicēs: cognoſce dominum: omnes em̄ cognoſcent me a minimo vſqꝫ ad maximū. Et .j. Corinth. xiij. Ceſſabit omnis prelatio. o ¶ In tempore illo. Poſtqꝫ reuerſi fuerāt iudei de captiuitate: oēs gentes habebant hieruſalē in maxima reuerentia: ⁊ dicebāt eam eſſe ſolium regni. Vnde vt habetur Act. ij. a. omnes gentes de diuerſis mūdi partibus ibi cõgregabant̄. p ¶ Vocabunt hieruſalē ſolium domini. Cum iā nō dicat̄ q̄ ipſe ſedeat ſuper cherubin/ vt olim dicebatur: quando enim propitiabat̄ populo/ tunc apparebat gloria eius: id eſt claritas vel fumus ſuper propitiatorium inter duo cherubin: ſed modo ſcꝫ poſt captiuitatē ipſa ciuitas erit eius ſolium: quaſi dominus

tūc valde honorabit̄

Marginal notes: De aduētu chriſti. — Matth. xx. b. — Moraliter — Pſ. 64. — Pſ. 39. — Moraliter — Pſ. 18. — Ad litterā

a ꝛ cõgrẽgabunt ad eam oĩs gẽtes in nomĩe dñi i hierlm: b ꝛ nõ ambulabũt poſt praui/tatem cordis ſui peſſimi. c In d diebus illis ibit e dom⁹ iuda f ad domũ iſrł: ꝛ g vẽniẽt ſimul h de t̃ra aq̃lonis ad t̃erra quã i dedi patribus veſtris. k Egõ aũt dixi: Q̃uõ ponã te i fili/ l os ẽt m tribuã tibi terrã deſide/ n rabilẽ: n hereditatẽ p̃clarã ex/ o ercituũ gẽtiũ: Et dixi: p Pã/ trẽ vocab me: q ꝛ põſt me igre/ r di nõ ceſſab. Sȝ quõ ſi con/ tẽnat mulier amatorẽ ſuũ: ſic ꝯtẽpſit me dom⁹ iſrł dic dñs.

¶ tunc valde honorabit illam ciuitatem totã: ꝛ non ſolum tem/plum: qḋ ſolum p̃us honorabat̃ anteq̃ .ſ. eſſet deſtructum. a ¶ Et cõgregabunt̃ ad eã oẽs gentes ꝛc̃. q: deũ ho/norabunt ſic̃ ꝛ iudei. Ut em̃ habet̃ in principio Eſdre: multi alij tũc cũ iudeis fuerũt in hierlm ꝓſelyti facti. Uñ Eſa. xiiij. a. Miſerebitur dñs ꝛ eliget adhuc de iſrł: ꝛ requieſcere eos fa/ciet ſup humũ ſuã: Adiunget̃ aduena ad eos ꝛ adherebit do/mui iacob. b ¶ Et nõ ambulabũt p⁹ pra/uitatẽ cordis ꝛc̃. Nõ em̃ legit̃ ꝙ iudei poſt illam reuerſionẽ vnq̃ poſtea fuerunt

De aduẽtu chriſti

idolatre. Sed veri⁹ ẽ hec ꝓphetia de aduen/tu chriſti/ q̃ñ abolitis figuris legalib⁹ iã nõ apparebit dñs ſic pa/tribus ſuper picturas cherubin vt ſolebat: ſȝ erit hierlm .i. eccłia ſoliũ ei⁹: q: mẽtes fideliũ ſũt ſedes ꝛ thro/

Ps. 75. nus dei. Hierlm em̃ interp̃tat̃ viſio pacis. In pace em̃ fact⁹ eſt loc⁹ eius. Sed ſi dñs ꝑ gratiã in oĩb⁹ ſedet: ꝛ ita oẽs tã an/geli q̃ aĩe ſũt throni dei: quõ ḡ ſpecialit̃ quidã ordo int̃ ange/los dicit̃ throni? Solutio. In oĩb⁹ ſanctis ſedet de⁹ ad iudi/candũ ipſos: ꝛ ideo dicunt̃ throni dei: ſed ſpecialiter ſedet in illis q̃ ſpecialit̃ throni dicunt̃ ad iudicandũ alios. a ¶ Et cõ/gregabunt̃ ad eã oẽs gentes ꝛc̃ .ſ. iudei ꝛ gẽtiles ĩ vni/tate fidei. Uel religioſi q̃ ſe cõgregãt in vno loco/ ſub vno mõ viuẽdi: ꝛ ſub vno p̃lato. Oſee. j. d. Cõgregabũt̃ filij iuda ꝛ fi/lij iſrael parit̃: ꝛ ponẽt ſibi caput vnũ. Ezech. xxxvij. e. Ecce ego aſſumã filios iſrł de medio nationũ: ꝛ cõgregabo eos vn/diq̃: ꝛ adducam eos ad humũ ſuã: ꝛ faciã eos in gentẽ vnã in terra in mõtib⁹ iſrł: ꝛ rex vn⁹ erit oĩb⁹ imperãs: ꝛ nõ erũt vl/tra due gentes: nec diuident̃ ampli⁹ ĩ duo regna: neq̃ pollu/

Ad litterã ent̃ vltra ĩ idolis ꝛ iniq̃tatib⁹ ſuis. c ¶ In dieb⁹ illis/ data a cyro licẽtia redeundi: nõ ſtatim redierũt ſed morati ſunt per duos annos: ꝛ inierũt inter ſe cõſiliũ illi de duab⁹ tribub⁹ cũ illis de decẽ qui cũ ipſis fuerant captiuati/ q̃ñ .ſ. vel quõ redi/rent. Unde/ In dieb⁹ illis ꝛc̃ .ſ. q̃ñ erit data licẽtia a cyro redeũdi de captiuitate. d ¶ Ibit .i. inibit cõſiliũ: e ¶ Dom⁹ iuda .i. captiui de duab⁹ tribub⁹: f ¶ Ad domũ iſrł .i. cũ captiuis de decẽ tribub⁹ q̃ cũ illis erãt. g ¶ Et veniẽt ſimul de t̃ra aq̃lonis .i. illi de duab⁹ tribub⁹ et illi pauci de decẽ redibũt de captiuitate chaldeoꝝ ſiue babylonioꝝ. h ¶ Ad terrã quã dedi .i. ꝓmiſi/ i ¶ Patrib⁹ vr̃is .ſ. abraã iſaac ꝛ iacob. k ¶ Ego aũt dixi: Quõ ponã te ĩ filios .i. quõ multiplicabo te vt habeas multos: vel quõ habebo te ꝓ filijs q̃ñ toties ꝛ tantũ me dereliquiſti? Uł/ Quõ ponã te ĩ fili/os .i. dimittã: q̃ſi quõ te relinquã int̃ filios gentiũ captiuã: q̃/ſi nõ dimittã. l ¶ Et .i. ſed/ m ¶ Tribuã tibi t̃rã deſidera/bilẽ/ ne miſcearis gentib⁹ ꝛ diſcas cultũ eaꝝ. n ¶ Heredi/tatẽ p̃clarã exercituũ gentiũ .i. quã exercit⁹ gẽtiũ deſi/derãs cõgregauit ſe ad eam capiendã/ vł poſſidendam: quã p̃ alijs terris cupiebat: et ideo vocat eã p̃clarã. o ¶ Et dixi: Ecce quõ dabo tibi terrã illã .ſ. ſi tñ volueris pẽnitere: q̃ſi ſi hoc facias/ reducã te in terrã ſanctã. p ¶ Patrẽ vocabis me/ exhibendo mihi cultum diuinũ vel latriam ꝛ nõ idolis. q ¶ Et poſt me ingredi nõ ceſſabis .ſ. per imitationẽ vel obediẽtiã mihi exhibitã. Quis aũt ita tibi ꝓmiſiſſẽ: ꝛ modũ habẽdi qḋ ꝓmiſi tibi/ docuiſſem. r ¶ Sed quõ cõtemnat mulier amatorẽ ſuũ ꝛc̃. que quãto magł videt ſe diligi vel zelari/ vel ſigna amoris ſibi impendi a marito vel amato/re ſuo: tanto magis ipſum cõtemnit: Sic iſrael quãto magis diligebat̃ a dño effectu: tãto magis ipſum cõtemnebat. Sed

De aduentu chriſti hec melius exponunt̃ de chriſti aduentu/ q̃ñ de vtriſq̃ tribu/bus .ſ. de duab⁹ ꝛ decẽ/ aliqui aquilonẽ relinquẽtes .i. a dia/bulo recedentes: qui eſt duriſſimus ventus aquilonis: quia fortiſſime affligit ꝛ tẽptat iuſtos: dño ꝛ euãgelio crediderũt. Scd̃m illud Cantł. iiij. d. Surge aquilo et veni auſter. Aliq̃ em̃ de decẽ tribubus crediderũt: vt apoſtoli. Uñ Ps. Prin/cipes zabulon ꝛ p̃ncipes neptalim. Per iſrael ꝛ iuda/ iudei et gentes qui cõiũcti ſunt in vno angulo .ſ. in vnitate fidei: quã/do ille qui eſt pax noſtra/ fecit vtraq̃ vnũ: vt dicit̃ Eph. ij. c. Ps. 67. vñ et vocat̃ lapis angularis. Uel laici et clerici: q̃ ſimul exi/re debent de regione aquilonis .i. peccati. Zach. ij. b. O o fugite de terra aquilonis .ſ. vt eatis in terrã celeſtẽ. Ibidem: O ſion fuge que ha/bitas apud filiã baby/lonis. Ibi em̃ non eſt requies. Thren. j. a. Migrauit iudas ꝓp̃ afflictionẽ ſeruitutis ꝛ Thren. j. habitauit inter gentes: nec iuenit requiẽ. Ibi diabol⁹ affligit ꝛ redi/git in ſeruitutẽ/ faciẽs nos ſuire ĩ luto/ latere ꝛ paleis: vt dr̃ Exod. j. c. k ¶ Quõ po/nã te in filios ꝛc̃. q̃ tantũ fuiſti ſeru⁹ diaboli: o tu popul⁹ iudeoꝝ quõ adoptabo te in filios ſicut adoptaui credẽtes de gentibus: qḋ tamẽ faciam in fine/ quãdo reliquie ſalue fient. Eſa. 10. c. Quotquot enim ad deũ conuertunt̃/ fiunt eius filij: vt dicit̃ Ro. 9. f. Joh. j. a. Quotquot autẽ receperũt eum dedit eis poteſtatẽ filios dei fieri his qui credũt in nomine eius. Uel/ Ponã te in filios .i. vt habeas filios .i. operũ multiplicationẽ q̃ tam diu fuiſti ſterilis. Senſualitas em̃ hominis debet eſſe vxor ra/tionis: q̃ eſt ſicut vitis abũdans .ſ. in operib⁹: qḋ tũc eſt/ q̃ñ ẽ in laterib⁹ dom⁹ .i. q̃ñ ſenſualitas ẽ in latere/ nõ ĩ capite: tũc ẽ vxor ratiõis ſubiecta ei⁹ imperio: ꝛ tũc ſũt filij ſic nouelle oli/uaꝝ ĩ circũitu menſe dñi .i. mltũ fertiles ſũt ſic nouelle oliue: in q̃b⁹ debet hõ delectari ſic delectat̃ ĩ mẽſa. Sȝ ſũt q̃dã q̃ de/ſperãt de generatiõe filioꝝ: q: diu fuert̃ ſteriles ꝛ ĩ p̃ctis ꝑſe/uerantes. Et iõ deſperãt de filijs .i. de bonis opib⁹: cũ tñ ab/raam ꝛ ſara deſperata etate cũ ambo eſſent ſeniles genuiſſẽt iſaac. Iõ multi in p̃ctis ꝑſeuerãtes deridẽt p̃dicatorẽ/ cũ eis p̃dicat ꝙ filios generẽt .i. bona opera: ſic ſara riſit cũ ꝓmiſſũ Gen. 18. b. fuit ei parere. Gen. xix. c. Uidebatur eis quaſi ludens loqui. Uel/ k ¶ Quõ ponã te in filios/ qui non diligis eſſe niſi in ꝓſperitate/ cum tamẽ omnẽ filiũ quẽ recipit corrigat ꝛ fla/gellet? n ¶ Hereditatẽ p̃clarã exercituũ gẽtiũ. Alia lra hȝ. Hereditatẽ dei fortiſſimi gentiũ .i. quã nob acq̃ſiuit chri/ſtus ꝑ ſuũ fortiſſimũ brachiũ .ſ. in cruce ꝑ ſanguinẽ ꝓpriũ: Uel ad quã acquirendã fortiſſimi exercit⁹ laborauerũt .ſ. apo/ſtoloꝝ ꝛ martyrũ ꝛ cõfeſſoꝝ: ꝛ ideo nõ ibi ocioſi intrabũt: ſed vt dicit̃ Math. xj. b. Regnũ celoꝝ vim patit̃: ꝛ violenti ra/piunt illud. Sed tot labores ſanctoꝝ iam p̃ceſſerũt ꝛ paſſio/nes ꝛ chriſti paſſio/ per que nobis acquiſita eſt illa hereditas eterna: ꝙ iam ꝓ paruo habebim⁹ illã .ſ. pro parua pẽnitẽtia: ita vt nob poſſit vere dici illḋ Joh. iiij. c. Alij laborauerũt et vos ĩ labores eorum introiſtis. Hereditatẽ p̃clarã: quaſi eius claritatem omni temporali claritati debemus p̃ponere. Ps. 15. Ps. Hereditas mea p̃clara eſt mihi. p ¶ Patrẽ voca/bis me .ſ. per verã confeſſionẽ oris ꝛ cordis. q ¶ Et poſt me ingredi nõ ceſſabis/ per imitationẽ operis: quia per hec duo habebis hereditatẽ. Nõ ceſſabis .ſ. tua reputatio/ne: ſm illud Eccłi. xviij. a. Cum cõſũmauerit homo tunc inci/ Ps. 38. piet. Ps. Et dixi nũc cepi. Ps. Tota die cõtriſtatus ingre/ Ps. 37. diebar. Eccłi. xliij. a. Luminare qḋ minuit̃ in cõſummatione. Eſa. xxvij. b. Florebit ꝛ germinabit iſrael: quaſi quãdo eſt in flore adhuc debet ſe reputare eſſe in germine. Amos vlt̃. d. Cõprehendet arator meſſorem: ꝛ calcator vue mittentem ſe/men. r ¶ Sed quomõ ſi cõtemnat mulier amatorẽ ſuũ ꝛc̃. quãto plus dominus quoſdam ad pẽnitentiã expe/ctat: vt diuites vel ſuperbos: quos ponit in ꝓſperitate et non flagellat: tanto magis illi eũ cõtemnũt. Eſa. lvij. b. In multi/tudine vie tue laboraſti: nec dixiſti/ quieſcã: viam man⁹ tue in/ueniſti: propterea nõ rogaſti. Sicut naute in p̃iculis cõſtituti timent: ſed cũ ſecuri ſũt/ tũc vacãt luſib⁹ ꝛ potib⁹. Oſee. xiij. b. Adimpleti ſunt

b. Adimpleti ſūt ⁊ ſaturati ſūt: eleuauerūt cor ſuū ⁊ obliti ſūt mei: Immo ꝯtēpſerūt me: vt h̄ dī: et Deut. xxxij. b. Incraſſatus eſt dilect⁹ ⁊ recalcitrauit ⁊c. Geñ. xl. d. Succedētib⁹ ꝓſperis: ꝓpoſit⁹ pincernaꝝ oblit⁹ ē interp̄tis ſui. a Vox i vijs ⁊c. Hic ꝓdicit eoꝝ captiuitatē ꝑpł eoꝝ obſtinatā maliciam.

a Audita ē. i. cito audiet/ b In vijs: q̄ſi n̄ in ſecreto ⁊ thalamis flebitis/ q̄ñ ducemini in captiuitatē: ſed ī aperto ⁊ publico. Vł/ In vijs/ ꝑ quas ducemini ī captiuitatē. d Plorat⁹ ⁊ vlulat⁹/ ꝓ nimio dolore: f Filiorū iſrł/ q̄ñ ducentur captiui. g Qm̄ iniquā fecerūt viam ſuā. i. peccatis ſuis fecerūt ꝙ ſic ꝑ viā ducātur ad captiuitatē. h Obliti ſūt dñi dei ſui/ et beneficiorum

J. 31. c. Danb. 2. c.

H

a Vox in vijs audita eſt/ plo
b c d e ratus ⁊ vlulatus filiorū iſrł:
f quoniā iniquā fecerūt viam
g h ſuam/ obliti ſunt dñi dei ſui.
i Conuertimi filij reuertētes: et
k ſanabo auerſiones veſtras.
l Ecce nos venim⁹ ad te. Tu
m eni ēs dñs de⁹ noſter. Vere
n o mēdāces erāt colles: et mul
p titudo montiū. Verē in dño
deo noſtro ſalus iſrł. Cōfu
q ſio comedit laborē patrū no
r ſtroꝝ ab adoleſcētia noſtra:
s greges eoꝝ ⁊ armenta eorū:
t filios eoꝝ ⁊ filias eorū. Dor
miemus in ꝯfuſiōe noſtra: ⁊
v operiet nos ignominia nr̄a:
x quoniā dño deo noſtro pec
cauim⁹ nos et patres nr̄i ab
y adoleſcentia noſtra vſq̄ ad
z hanc diem: ⁊ nō audiuimus
vocē dñi dei nr̄i. Ca. IIII.
a Si reuerteris iſrael ait
b dñs/ ad mē cōuerte

Geñ. xlvij. f. Sal⁹ nr̄a i manu tua ē. Oſee. xiij. c. Perditio tua iſrł tm̄mō ex me auxiliū tuū. Vñ vbi habem⁹: ſanabo auerſiōes: dic̄ alia lr̄a/ Cōuerſiōes: q̄ quātūcūq̄ noſ ad eū ꝯuertim⁹: ⁊ quātācūq̄ volūtatē habeam⁹ cōuertēdi nos ad eū: tn̄ oportet ꝙ ab illo iuuemur: ⁊ volūtaſ nr̄a ab ipſo trahaꝶ. Sine ipſo em̄ oēſ iuſticię nr̄ę iiuſticię ſꝶ: ⁊ oīs potētia nr̄a infirmitas eſt. Ideo Ro. viij. e. Ipſe ſpūs adiuuat infirmitatē noſtrā. Vñ ſic lege: Sanabo ꝯuerſiōes. i. ſupplebo eaꝝ defectū. q Cōfuſio comedit laborem patrū ⁊c. i. peccata quib⁹ debem⁹ ꝯfundi: et oīs ea faciētes deſtruxerūt poſſeſſiōes patrū nr̄oꝝ: Et h/ r Ab adoleſcētia: q̄ aliqui erant tp̄e hieremię: q̄ i adoleſcētia ſua

A

ei⁹. Vel loquiꝶ admonēs eos ad pęnitētiā: qđ ſi volūt ꝙ dñs recipiat eoſ reuertētes/ oportet ꝙ veniāt ad eū ī fletu ⁊ vlulatu: ſicut pius paꝶ filiū reuertentē ⁊ pęnitentē benigne ſuſcepit et oīa amiſſa ei dedit: Luc. xv. e. e Vlulat⁹/ eſt vox cōfuſa: quā debet habere pęnitens ꝓ timore inferni. ſ. planctum. J vj. g. Luctū vnigeniti fac tibi plāctū amarꝝ. Pš. Rugiebā a gemitu cordis mei. b In vijs/ quib⁹ reuertunꝶ ad pęnitētiā. Vel/ In vijs/ q̄bus ſibi vidēt appropinquare mortē ſuā vel iudiciū. J. xxxj. b. In fletu veniēt ⁊ in miſcōia reducā eos: et adducā eos ꝑ torrētes aquaꝝ in via recta. Vł/ e Vlulatus/ cōtritiōis vel verę ꝯfeſſiōis in vijs. i. opibus ſatiſfactionis. i Cōuertimi filij ⁊c. Hic monet eos an̄ captiuitatē. q. d. ſi vultis reuerti/ non captiuabimini. Vel in captiuitate monet eos: q̄ſi ſi vultiſ reuerti ꝑ pęnitētiā/ a captiuitate reducemini: cōuertimi/ ab actu peccati ⁊ a volūtate ⁊ oib⁹ circūſtātijs. Ideo dicit: i Cōuertimi filij reuertētes. i. ex toto vertimini. Qui ergo vnum ſine alio dimittit non conuertiꝶ: ſed vertiꝶ. Iohel. ij. c. Cōuertimi ad me in toto corde veſtro. Ideo Geñ. xix. d. Nō ſtes ī omni circa regiōe. Ideo legiꝶ Exo. x. f. cū diceret pharao moyſi: Ite ſacrificate dño: oues tm̄ vr̄ę ⁊ armēta remaneāt: paruuli vr̄i eant vobiſcum: ait moyſes: Cuncti greges ꝑgent nobiſcū: non remanebit ex eis vngula q̄ neceſſaria ſunt in cultū dñi dei nr̄i. Eſa. xiiij. e. Perdā babylonis nomē ⁊ reliq̄as ⁊ germen ⁊ ꝓgeniē. Heb. xij. a. Deponētes oē pond⁹ ⁊ circūſtās nos pctm̄. k Et ſanabo auerſiōes vr̄as. i. auferā pęnā ꝓ auerſiōib⁹ debitā vel iā inflictā. Vel/ auerſiōes. i. peccata q̄ ſūt auerſio ab incōmutabili bono. Et ideo dicit: Cōuertimi filij. ſ. q̄ fuiſtiſ reuertētes. Vel/ Cōuertimi filij reuertētes. i. exteri⁹ ꝑ ſigna pęnitētię ⁊ pctā dimittendo. l Ecce nos venim⁹ ad te: quaſi ita vos dicatis/ vt miſerear veſtri: quod eſt ſignum/ pęnitētię/ ⁊ hoc mihi dicatiſ. Hoc debent dicere oēs reuertentes ad dñm: q̄ ipſe ē loc⁹ vbi ſolū req̄eſcere pn̄t. Vñ Aug⁹. Inquietū ē cor nr̄m dñe donec q̄eſcat in te. Vñ ibi ſolū tendere deberem⁹ tanq̄ ad centrū nr̄m. Zach. j. a. Cōuertimi ad me: ⁊ ego cōuertar ad vos. Vñ/ m Tu eni es dñs de⁹ nr̄. Et dicatiſ etiā hoc: n Vere mēdaces erāt colles. i. cult⁹ idolatrię exhibit⁹ ī mōtib⁹: ꝑ quē falſi ꝓphę ꝓmittebāt nos habituros ꝑpetuā ꝓſpitatē. Vñ Threñ. ij. e. Prophetę tui viderūt tibi falſa ⁊ ſtulta: nec apiebant iniq̄tatē tuā vt te ad pęnitētiā ꝓuocarēt: Viderūt aūt aſſūptiōes falſas ⁊ eiectiōes. o Et mltitudo mōtiū: Ad litterā/ i mulꝶ mōtib⁹ idolatrabāt. Alia lr̄a: Altitudo montiū. i. ſupbia pſeudo ꝓphaꝝ eleuantiū ſe ꝯ dñm: Sic ⁊ delitię ⁊ diuitię ⁊ honores potentū hui⁹ ſecłi vanę ſūt ⁊ falſę. ꝯ. ij. a. Ambulauerūt poſt vanitatē ⁊ vani facti ſūt. Pš. Ecce hō q̄ nō poſuit deū adiutorē ſuū: ſed ſpauit ī mltitudine diuitiaꝝ ſuaꝝ ⁊ ꝓualuit ī vanitate ſua. Jō ſubdit: p Vere in dño deo nr̄o ſal⁹ iſr̄.

Pš. 37.

Pš. 51.

viderant p̄res ſuos ꝓpł pctā ſua mlta mala ꝓtuliſſe: ⁊ in corpe ſuo ⁊ ī reb⁹ ſuis ⁊ ī filijs. Vñ/ s Greges eoꝝ ⁊c. Sic etiā pn̄t dicere diſcipli hereticoꝝ ꝙ oēz laborē hereticoꝝ quē habēt ī exponēdo ſcp̄turaſ ad ꝯfirmādū ſuas hereſes ſequiꝶ ꝯfuſio: De q̄b⁹ Pš. Defecerūt ſcrutātes ſcrutinio. i. heretici qui ſcrutāꝶ expoſitiōes ſcp̄turaꝝ. Pš. Cōfuſi ſūt qm̄ de⁹ ſpreuit eos. J. xx. c. Cōfūdanꝶ q̄ nō intellexerūt opprobriū ſempiꝶnū qđ nunq̄ delebiꝶ. Sic ſepe accidit ī eccl̄ijs ꝙ aliq̄s ꝓlat⁹ nitiꝶ ſublimare parētes ſuos ī ꝓbēdis: ꝯ q̄ñ moriꝶ tūc ſequēs epūs illos deſtituit vt ſuos ꝓmoueat. Vñ pn̄t illi tūc dicere: Cōfuſio comedit laborē patꝝ nr̄oꝝ. t Dormiem⁹ ī ꝯfuſiōe nr̄a. i. moriemur ꝓ pctis nr̄is. v Et operiet noſ ignominia nr̄a. i. pęna q̄ iſligiꝶ ꝓ pctis nr̄is ignominioſe abūdabit ī nobis. x Qm̄ dño deo ⁊c. Sic debēt cōfiteri pęnitētes: q̄ vt dic̄ Hiero⁹: pars ſalutis ē noſſe pctā ⁊ ꝯfiteri. Jō dic̄/ ꝓs: q̄ nō ſufficit cōfeſſio ſine ꝯtritiōe ⁊ ſatiſfactiōe. Eſa. xliij. d. Dic tu ꝓor iniq̄tates tuas vt iuſtificeris. z Et nō audiuim⁹ vocē dñi dei nr̄i: q̄ n̄ audiuim⁹ vocē moyſi ī q̄ ⁊ ad quē dñs locut⁹ ē: Et iō nō audiēdo eū/ nō audiuim⁹ dñm. Vñ Joh. v. g. Si crederetis moyſi crederetiſ forſitan ⁊ mihi: ille em̄ de me ſcp̄ſit. y Ab adoleſcētia ⁊c. i. a tpe q̄ egreſſi ſum⁹ de egypto. Moralit: In iferno poteꝶ impij dicere: v Et operiet nos ignomia nr̄a: q̄ vndiq̄ vel ex omi pte in inferno punienꝶ mali. Pš. Operianꝶ ſicut diploide ꝯfuſiōe ſua. i. pęna corpis ⁊ pęna aię. y Ab adoleſcētia. Pš. Errauerūt ab vtero ⁊c. Et Pš. In iniq̄tatib⁹ ꝯcept⁹ ſū. Itē Delicta iuuētutis meę: ⁊ ignorātias meas ne memineris.

Pš. 65.
Pš. 52.

Moraliter

Pš. 108.
Pš. 57.
Pš. 50.
Pš. 24.

Si reuerteris iſrł ⁊c. In fine Expo. Ca. IIII.

ꝓcedētis capituli poſuit hieremiaſ ꝓmiſſionē dñi populū excitātis vt ad ſe rediret: ⁊ rn̄ſionē ꝓpli ſtulticiā ſuā cognoſcētiſ: ⁊ damna iobediētię ſuę ꝯfitētis: qđ ē p̄ma ꝑs ſalutis ⁊ reuerſiōis ad deū: Ideo ī p̄ma pte hui⁹ capituli docet dñs modū et formā reuerſiōis ad deū. In ſecūda pte hortaꝶ ꝓphas vt annūciēt iuda et beniamin fugere ī ciuitates munitas a facie nabuchodonoſor cōtra ipſos veniētis: ibi: Annūciate ī iuda. In tertia pte deſcribiꝶ ſtat⁹ iuda: ⁊ ſtat⁹ exercitus cū nabuchodonoſor veniētis: ibi: Et erit ī die illa. In q̄rta pte poniꝶ cōpaſſio ꝓphę ſup afflictiōe ⁊ miſeria iuda quā venturā ī ꝓximo ꝓuidebat: ibi: Ventrē meū doleo. Dicit ḡ ꝓpha in ꝑſona dñi rn̄dens hūilib⁹ p̄cib⁹ ꝓpli cōfitētis peccata ſua: q̄ aures dñi in p̄ces eoꝝ. Unde/ a Si reuerteris iſrł ⁊c. ſ. vbo vel ab actu peccati. b Ad me cōuertere/ volūtate: Et etiā modū cōuertēdi ad me oſtēdā vob/ vt vob dimittā. Vñ dic̄/ a Si reuerteris: q̄ſi vos petitiſ ⁊ ego dimittā vobis. b Cōuertere. ſ. volūtate ⁊ ope: q̄ſi ex toto cōuertere. Simile/ Eſa. xxj. c. Si queritis querite: conuertimini ⁊ venite. Vel/ a Si reuerteris. i. ſi reuerſionē inceperis declinādo a malo ⁊ mala ꝯfitēdo. b Cōuertere: q̄ſi eā ꝑfice plene in me

plene in me credẽdo: et ſemꝑ de bono in meliꝰ ꝓficiẽdo: ⁊ ad melioꝛa vos ꝯuertẽdo. Jõ Apoc. xxij.c. Qui iuſtꝰ ẽ iuſtificet adhuc. Alia lr̃a habet: Si cõuerſus fuerit iſrl̃ ad me cõ uertet: q̃ſi ſi ad me reuerſus fuerit dimittẽdo idola/ reuertet de captiuitate. a ❡Si abſtuleris offendicula tua a fa cie mea.i. occaſiões peccatoꝝ q̃ faciũt rue re in peccatũ: vel pec cata q̃ faciũt ruere in
22.q.1.c. et iurabũt infernũ: ſic offẽdiculũ
De iureiurã.c. et ſi chriſtus ĩ via facit ruere. Jdo/ la em̃ faciebãt eos rue re ad peccata et ad in/ fernũ: vñ erant eis la/
Al.nõ habet ⁊habitatori pis offẽſiõis. b ❡Nõ cõmoueberis/ a ter
De.ver. ſignifi.c.1. ra tua in captiuitatẽ: vel ꝑ peccatũ: q̃ꝛ ipſa idola ſũt tibi fere oĩm pctõꝝ cauſa. Thꝛeñ.j.c. Peccatũ peccauit hierl̃m: ꝓpterea i/ ſtabilis facta eſt. Eſa.lviij.c. Si abſtuleris de medio tui cate/
Ps.72. nã ⁊c. oꝛiet in tenebꝛis lux tua. De hoc motu Ps. Mei autẽ pene moti ſunt pedes: pene effuſi ſũt greſſus mei. Qð eſt: q̃ꝛ ante pedes ponimus offendicula.ſ. peccatoꝝ vel occaſionũ peccãdi. Eſa.lvij.c. Auferte offendicula de via populi mei. c ❡Et iurabis/ viuit dñs: q̃ſi iuramẽta tua confirmabis ꝑ dñm/ nõ ꝑ idolũ: ſicut faciũt idolatrę. Matth.v.c. Reddes dño iuramẽta tua. Deut.vj.c. Dñm deũ tuũ timebis: et illi ſoli ſerues: ac ꝑ nomẽ illiꝰ iurabis. Jurabis inquã: d ❡Jn veritate/ rei vel iurantis. e ❡Jn iudicio/ vt diſcrete et ex cauſa rõnabili iures. f ❡Jn iuſticia: vt licitũ vl̃ vtile iu/ res. Sed videt q̃ iudiciũ ſufficiat: q̃ꝛ ſi ibi eſt diſcretio: ibi eſt veritas rei vel iurãtis: ⁊ iurat licitũ: Ergo ꝓ nihilo dic̃ Hie/ ronymꝰ/ tres comites debere habere oĩe iuramẽtũ: aut ſemꝑ ꝑiuriũ eſt ſi vnũ defuerit. Solutio. Reuera q̃ ibi diſcrete iu/ rat ſiue ĩ iudicio/ alios duos habet comites: ſed nõ q̃ꝛ iudiciũ alia duo impoꝛtat/ ſed ꝓpter virtutũ cõnexionẽ: ⁊ q̃ꝛ diſcre/ tio eſt auriga virtutũ: ⁊ dirigit oẽs virtutes: et ideo illa non ſupfluũt: q̃ꝛ licz ẜm habitꝰ ſint cõnexa: tamẽ ẜm vſus diſtin/ guunt. Qꝛ aũt dicit: Et iurabis/ viuit dñs: dicit ad con/ dẽnationẽ ⁊ deriſionẽ eoꝝ q̃ iurabãt in noĩe idoloꝝ: q̃ nõ vi/ ua ſed moꝛtua ſũt. g ❡Et bñdicẽt eũ oẽs gẽtes.ſ. popu/ lũ iſraeliticũ cũ hec fecerit. h ❡Jpſũq̃ laudabunt. Vñ Joh.iiij.c. Salus ex iudeis ẽ.i. chꝛiſtꝰ: vl̃ ꝑdicatio ſalutis ex apl̃is q̃ fuerũt ex iſrl̃. Vl̃/ g ❡Bñdicẽt eũ oẽs gẽtes ⁊c. q̃ſi ⁊ tu dices/ o tu iſrl̃ q̃ dñs ẽ talis q̃ gẽtes debẽt eũ bñdice/ re ⁊ laudare. Vel/ d ❡Jn veritate/ cõſciẽtię. e ❡Jn iudi/ cio/ deliberatiõis rõnis. f ❡Jn iuſticia/ in veritate rei iu/ rate: q̃ſi qð iurat ſit verũ in re ⁊ in cõſcientia iurãtis: ⁊ anteq̃ iuret bñ deliberet/ ſi eſt verũ vel vtile ad iurandũ. i ❡Hec em̃ dic̃ dñs viro iuda ⁊ habitatoꝛi hierl̃m: q̃ ad ma/ ioꝛẽ ſui partẽ.ſ. totã ciuitatẽ ⁊ templũ qð erat in ſoꝛte benia/ min: vt dicit ſup illud Deut.xxxiij.b. Beniamin amãtiſſimꝰ dñi in eo q̃ſi in thalamo requieſcet. Quãtũ ẜo ad aliquã ſui partẽ vbi erat domus regis: ſic̃ ſoꝛte in vna parte mõtis q̃ ſi/ ta erat ĩ eiꝰ ſoꝛte. q.d. dic illis q̃ ſunt ĩ tẽplo ⁊ in familia regis: vel dic illis q̃ ſunt maioꝛes q̃ habitãt in ſupioꝛi ꝑte ciuitatis: ⁊ illis q̃ ſunt minoꝛes q̃ habitãt in inferioꝛi eius ꝑte.ſ. ipſi ple/ bi. k ❡Nouate vobis nouale: et nolite ſerere ſup ſpinas. Metaphoꝛice loquit: ſicut fruſtra ſemiat alicubi ſi/ ne terrę innouatiõe a vepꝛibꝰ ⁊ ſpinis ⁊ alijs herbis nociuis: ſic fruſtra fit opus bonũ ſine ſoꝛdiũ ſpũaliũ abiectiõe et coꝛ/ dis circũciſione. Vñ/ l ❡Circũcidimi dño/ ꝑ remotionẽ peccatoꝝ ⁊ circũſtantiaꝝ eoꝝ a coꝛꝑe: qð fit ad honoꝛẽ dñi: vt ibi.ſ. iueniat dñs locũ vbi digne poſſit habitare. Vñ Sap. j.a. Jn maliuolã animã nõ introibit ſapiẽtia ⁊c. m ❡Et au ferte ꝑputia coꝛdiũ vroꝝ: que ſunt ꝓpꝛia volũtas/ ſen/ ſus ſingularis/ amoꝛ domeſticꝰ. Simile Deut.x.d. Circũci/ dite ꝑputiũ coꝛdis vrĩ. Que oĩa tãq̃ ſpinę ſuffocãt ſemẽ grẽ vl̃ verbi dei: vt dĩ Matth.xiij.c. Qꝛ autẽ dic̃: k ❡Nouate

a re. Si abſtũleris offẽdicula
b tua a facie mea nõ cõmõue/
c beris. Et iurãbis/ viuit dñs
d e in vẽritate/ et in iũdicio et in
f g iũſticia ẽt bñdicẽt eũ oẽs gẽ/
h tes: ipſũmq̃ laudabũt. Hec
i em̃ dic̃ dñs virõ iuda ⁊ habi
k tatoꝛi hierl̃m: Nõuate vob
noualé: ⁊ nolite ſerere ſuper
l ſpinas. Circũcidimini dñõ:
m ⁊ aũferte pꝛeputia coꝛdium
veſtroꝛum viri iuda ⁊ habi/
n tatoꝛes hierl̃m: ne foꝛtẽ egre/
diatur vt ignis indignatio
o mea ⁊ ſuccendatur: ⁊ nõn ſit
p qui extinguat ꝓptẽr maliciã
cogitationũ veſtraꝝ. Annũ/
q r ciãte in iũda ⁊ in hieruſalem

vobis nouale: ⁊ nolite ſerere ſuꝑ ſpinas: bonum eſt thema ĩ capite ieiunij. Qñ em̃ ager diu fuit incultꝰ: ⁊ debet ibi fieri nouale: ꝑmo ponit ignis ad comburendũ ⁊ cõſumẽ/ dum fruteta: ſic pꝛimo debet eſſe ignis indignationis cõtra peccatũ: ita q̃ homo qui ꝑus fuit incultꝰ ab omĩ pęnitentia/ diſciplina poſſit coli.ſ. xj.c. Ad vocẽ loque/ lę grandis exarſit ĩ ea ignis: et combuſta ſũt frutera eius. Et ideo ibidem dicit: Oliuam vberẽ/ pulchꝛã/ fructi/ ferã/ ſpecioſam voca/ uit dominꝰ nomẽ tuũ. Ager enim ſic purga/ tus ⁊ combuſtus val/ de bene poſtea fructifi cat. Et eſt hec cõſola/ tio magna peccatoꝛi/ bus: q̃ꝛ nouale/ quãto plures ſpinas habuit: tãto plures fructꝰ afferet ſi bene colatur ⁊ purget. Roma.v.d. Vbi abundauit delictum: ſupabundauit ⁊ gratia. Fruſtra ſerit qui ſuꝑ ſpinas ſerit.i. qui cum peccato vult facere bonum. Vñ Eſa.xxviij.f. Nũquid tota die arabit arans vt ſerat: ꝓſcindet ⁊ ſartiet hu/ mũ ſuam: Nõne cum ad ęquauerit faciẽ eiꝰ: ſeret gith: q.d. tunc pꝛimo ſeret poſtq̃ pꝛoſciderit ⁊ arauerit. Simile Oſee x.d. Seminate vobis in veritate iuſticiam: ⁊ metite in oꝛe mi ſericoꝛdię: ⁊ innouate vobis nouale. m ❡Et auferte pꝛę/ putia coꝛdiũ veſtroꝛũ: contra hypocritas: qui nõ mun/ dant niſi qð exterius eſt calicis/ cum interius ſint pleni omni ſpurcitia: vt dĩ Matth.xxiij.c. Eccl̃i.xix.d. Eſt q̃ exterius ſe humiliat: ⁊ interioꝛa eius plena ſunt dolo. Et ideo nõ domi/ no ſed mũdo vel vanęgloꝛię circũcidunt.j.ix.g. Oẽs gen/ tes habent pꝛęputiũ: omnis antẽ domus iſrael incircũciſi ſũt coꝛde.j. Machab.j.b. Fecerũt ſibi pꝛęputia: ⁊ receſſerunt a teſtamento ſancto. n ❡Ne foꝛte egrediat vt ignis in/ dignatio mea ⁊ ſuccendat: id eſt valde feruẽs ⁊ omnia cõſumens perſecutio. o ❡Et non ſit qui extinguat: id eſt poſſit extinguere. Eſa.j.g. Erit foꝛtitudo veſtra vt fauilla ſtupę: et opus veſtrum quaſi ſcintilla ſuccendetur vtrumq̃ ſimul: et non erit qui extinguat. Et hoc: p ❡Pꝛopter maliciam cogitationum veſtrarum. Jn hoc em̃ ma/ xime peccabant.ſ. in cogitatione: quia ex infidelitate multa infirma de deo putabant vel cogitabant: et falſa eſſe omnia verba pꝛophetarũ de captiuitatis comminatione. Vel ma/ liciam cogitationum/ vocat adinuentiones nouę ido/ latrię. Vel de inferno expone: vbi erit ignis qui extingui nõ poterit. Vñ Eſa.xxx.f. Ardens furoꝛ eius et grauis ad poꝛ/ tandum: Labia eius repleta ſunt indignatione/ et lingua eius quaſi ignis deuoꝛans. Spiritus eius velut toꝛrens inundãs vſq̃ ad mediũ colli: ad ꝑdendas gentes in nihilũ. Et.xxxiij. b. Erit terra eius in picem ardentem/ nocte ac die non extin/ guet in ſempiternũ. Aſcẽdet fumꝰ eius a generatiõe in gene/ rationẽ: ⁊ deſolabit ĩ ſecula ſeculoꝛũ. Et.lxv.a. Jſti fumꝰ erũt in furoꝛe meo/ ignis ardens tota die. q ❡Annunciate in iuda ⁊ in hieruſalẽ ⁊c. Hic ſubdit q̃ ſit hec indignatio q̃ vt ignis egrediet.ſ. aduentus babyloniõꝛũ: quem pꝛęcipit ꝓ/ phetis vt annũcient populo. Unde/ Annũciate in iuda et in hieruſalẽ/ O vos pꝛophetę iõ ꝑdicite captiuitatẽ: q̃ꝛ non pęnitebunt/ cum tamẽ poſſent ſi vellent. Vel hoc dicit: vt audita aſperitate captiuitatis/ ſic ſaltem pęniterent. Non enim niſi coactus eos dominꝰ puniet. Vñ Thꝛeñ.iij.d. Nõ ex coꝛde ſuo humiliauit ⁊ abiecit filios hominũ. Et ideo omibꝰ modis quibus

Moꝛaliter/ dicit dñs ꝑdicatoꝛibꝰ: q ❡Annũciate/ pec/ catoꝛibus crudelitatẽ iudicij futuri. Et hoc/ r ❡Jn iuda ⁊ hieruſalẽ.i. tam clericis q̃ laicis. Laicoꝛũ em̃ eſt confiteri: et ideo ꝑ iuda intelligunt. Clericoꝝ autẽ habere pacem et fa/ cere inter alios: et ideo ꝑ hieruſalẽ. Vñ Eſa.xl.b. Aſcende in montẽ tu q̃ euangelicas ſion.i. laicis: exalta in foꝛtitudine vo/ ✱ cem tuã qui

B

Moꝛaliter

modis quibus pōt reuocat eos.ſ.vel ꝑmiſſis/vł monitis/vł cōminatiōibus. a Auditū facite/loq̄mi: quaſi ſic clamate vt omnes audiāt. b Et canite tuba in t̄ra.i. habete vos ad modū ſpeculatoris vidētis venientem exercitū. Eſa.lviij.a. Clama ne ceſſes: q̄ſi tuba exalta vocē tuā. c Clamate fortiter. Eſa.xl.b. Exalta in fortitudine vocē tuā. d Et dicite: quaſi ꝑ vocē preconis: vt facilꝰ ab omnibꝰ audiat aduentus chaldeoꝝ. e Cōgregami/ad vos defendendū. f Et ingrediamur: Ideo i ꝓma pſona loquit: qꝛ ipſi ꝓphe erāt de ꝑplo.

a auditū facite/loq̄mini/et cā
b nite tuba i terra: clāmate for
c d titer/ēt dicite: Cōgrēgami et
e f ingrēdiamur ciuitātes muni
g h tas: leuāte ſignū i ſiō. Cōfor
i k tāmi et nōlite ſtare: qꝛ mālū
l m ego adduco ab aq̄lōe ēt cō
n o triti ōnē magnā. Aſcēdit lēo
p q de cubili ſuo ēt predō gētiū
r ſe/leuabit: ēgreſſus ē de lo
s co ſuo: vt pōnat t̄rā tuā i ſo
t litudinē. Ciuitātes tuę vaſta
bunt remanētes abſq̄ hita
v x tore. Sūꝑ h̄ accigitē vos ci

g Ciuitates munitas: ſicut fit cū exercitꝰ cōtrariꝰ appropinquat. h Leuate ſignum in ſion.i. vexillū in turre ſion: quę eſt ſuꝑ montē: vt ſpeculator vertat illud ſignū verſus illam partē in qua debet eſſe inſultus: vt populꝰ de ciuitate illuc cōfluat: ſicut fit in multis locis. i Cōfortami.ſ. vos inuicē: ꝛ vnus aliū animet ad ſe defendendū. Vł Confortamini/ad currendū et fugiendū. k Nolite ſtare: quaſi non eritis ocioſi: qꝛ magnū bellum iminebit vobis. Et loquit ironice: loquens eis quaſi ipſi deberēt eſſe victores: et ideo ſubdit: l Quia malū ego adduco ab aq̄lone. m Et/pro id ē: n Cōtritione magnā.i. exercitū q̄ vos cōteret. De qua cōtritione ſubdit: o Aſcēdit leo de cubili ſuo.i. nabuchodonoſor de chaldęa vt vaſtet iudeā: ſicut leo exit de cubili vt ꝑdet. p Et/pro id ē: q Predo gentium ſe leuabit.i. mouebit vt veniat ad vos depredandū. r Egreſſus eſt de loco ſuo vt ponat t̄rā tuā in ſolitudinē.i. ſine cultu/ſine fructu/ſine habitatiōe. Vñ/ t Ciuitates tuę vaſtabunt ꝛc̄. Simile/Eſa.j.b. Terra v̄ra deſerta eſt: ciuitates veſtrę ſuccēſę ſunt igni: Regionē veſtrā corā vobis alieni deuorant.

Moraliter ✱ cem tuā qui euāgelięas hieruſalē. a Auditū facite loq̄mini/ꝑ verboꝝ conculcationē ꝛ iterationem. Hic notat q̄ debet eſſe ꝑdicatio: nō tm̄ oportuna/ ſed et inſtās ꝛ importuna: vt etiā predicet inuitis ꝛ inuite audiētibꝰ: ſicut infirmo inuito datur cibus ꝛ medicina.ij. Timoth.iiij.a. Inſta oportune importune/argue/obſecra/ increpa in omni patientia et doctrina. b Et canite tuba. Numeri.x.a. Fac tibi duas tubas argēteas ductiles ꝛc̄. Et dicit ibi q̄ tuba ad quattuor incitabat.ſ. ad prelia: ad mouēda caſtra: ad nuptias: ad epulas. Sic predicator debet animare homines ad pugnandum cōtra carnē/mundū/diabolū. Eph.vlt.c. Accipite armaturā dei/vt poſſitis reſiſtere in die malo. Itē debet monere ad nuptias.i. ad penitentiā de peccatis factis: in qua deſponſat anima cū deo. Matth.j.c. Noli timere accipe mariā cōiugē tuā. Maria ſignificat penitentiā. Deinde debet monere ad caſtra mouēda.i. ad profectū de bono in melius.j. Pet.ij.a. Rationabiles ſine dolo lac cōcupiſcite/vt i eo creſcatis in ſalutē. Vltimo ad epulas ęterni cōuiuij. Luc.xiiij.d. Beatus qui mādúcabit panē i regno dei. c Clamate fortit: vt loquami de altitudine ęternę glorię: ꝛ hoc ſignificat clamor ꝑdicatiōis. Vł vt loquami de aſperitate penaꝝ: quibꝰ nihil poterit reſiſtere: ꝛ hoc ſignificat fortitudo clamoris. Oſee.viij.a. In gutture tuo ſit tuba. e Cōgregami. Predicator nō debet dicere/ cōgregemur: qꝛ ꝑus debet eſſe cōgregatus dño q̄ alios cōgreget: ſed dicere debet: f Ingrediamur ciuitates munitas.i. clauſtra. Debet em̄ ꝑdicator verbo ꝑdicare ꝛ exemplo mōſtrare qđ docet. Ro.ij.c. Qui ꝑdicas non furandū furaris. Vel ciuitates munitę ſūt munimēta fidei chriſtianę: q̄ debemꝰ intrare cū inſurgūt bella hereticorū. Oēs em̄ qui inueniēt extra hanc ciuitatē peribūt diluuio ęterno: ſicut oīa extra arcā repta diluuio perierunt: vt dr̄ Geñ.vij.d. Hec eſt ciuitas de q̄ dicit Ezech.lx.a. q̄ ciuitas vergebat ad auſtrū.i. tendit ad habendā vitā ęternā: vel ad habendū ſpiritūſanctū.j.xxxj.d. Reuertere ꝟgo iſrł: reuertere ad ciuitates tuas iſtas: Vſq̄quo delitijs diſſolueris filia vaga: b Leuate ſignū in ſion: qđ interꝑtat ſpecula vel ſpeculū.i. crucē vel ſignū pęnitētię in clericis et ꝑlatis religioſis: vt peccatores aſpiciētes in eos quaſi in ſpeculū: ꝛ ſic ꝓprias maculas vidētes/ tergāt ꝛ lauent ſe. Ideo vt dicit Exo.xxxviij.a. mare ęneum factū erat de ſpeculis mulierū: vt lauantes ſacrificia ibi maculas reſpicerēt et abluerēt. Pš. Virgam virtutis suę emittet dñs ex ſion. Pš. Confeſſio ꝛ pulchritudo in conſpectu eiꝰ: q̄ſi ꝑ cōſpectū ꝑlati debēt aliq̄ accipe pulchritudinē ꝛ decorē. i Cōfortami. Hoc dič ne deſperēt ꝓpter aſperitatem pęnitētię. Eph.vlt.b. Cōfortamini in dño ꝛ in potentia virtutis eius. k Nolite ſtare/ocioſi: ſed magis ambulate de virtute i virtutē. l Quia malū ego adduco ab aq̄lone ꝛc̄.i. temptationē: Et ideo ea adueniēte nō debetis ſtare ocioſi: ſed magis occurrere armati qꝛ ꝑmitto venire cōtra vos temptatiōes vt probet fortitudo veſtra. Unde Eccł.ij.a. Fili accedēs ad ſuitutē dei/ſta i iuſticia ꝛ timore: ꝛ ꝑpara animā tuā ad temptationē. o Aſcendit leo de cubili ſuo ꝛc̄.i. de malis hoībꝰ exit ad temptādū bonos: qui eſt tanq̄ leo q̄ circuīt querēs quē deuoret.j. Pet.vlt.b. Dicit em̄ leo ꝓpter crudelitatē. Unde.j.vj.f. Crudelis eſt ꝛ nō miſerebit. Et ꝓpter potentiā: qꝛ nō eſt poteſtas ſuꝑ terrā q̄ poſſit ei cōparari: vt dicit Iob.xlj.d. Qui et dicit predo ꝓpter rapacitatē. Omnia em̄ bona animę depredat qui eam ꝑ peccatū intrat. Vñ Eſa.xxxiij.a. Vę q̄ ꝑdaris: nōne ꝛ ipſe ꝑdaberis: Thren.j.d. Miſit hoſtis manū ſuā ad oīa deſiderabilia eius. Unde et dicit diabolꝰ in pſona ſennacherib: Eſa.x.c. Abſtuli terminos populoꝝ: ꝛ ꝑncipes eorū deꝑdatꝰ ſum: et detraxi quaſi potens in ſublimi reſidētes: et inuenit quaſi nidū manꝰ mea fortitudinē populoꝝ. r Se leuabit/egreſſus ē de loco ſuo. Dicit Glo. de abyſſo in qua ē religadꝰ: in quā ne mittat exorat. Si ergo ſm̄ hoc nō ē i abyſſo quō ſe ab ea leuat: Solutio. Dr̄ ab ea leuare ſe: qꝛ quātū pōt ab ea ſe elongat. Vñ etiā dicunt demones: Matth.viij.d. Quid nobis ꝛ tibi ieſu fili dei: Cur veniſti huc ante tēpus torquere nos: s Et ponat terrā in ſolitudinē. Vñ Iohel.ij.a. Ante faciē eiꝰ ignis vorās: ꝛ poſt eū exurēs flāma: q̄ſi hortus voluptatis t̄ra corā eo: et poſt eū ſolitudo deſerti: neq̄ eſt qui effugiat eū. v Super hoc: id eſt ꝓpter hoc malū vobis iminēs niſi pęnituerit. x Accingite vos cilitijs: Sicut modo ꝓpter mala iminentia ſepe indicunt ieiunia: ſic tunc accingebant ſe cilitijs. Et dicit/accingite.ſ. quaſi pugnaturi cōtra temptatiōes. Cingunt enim operaturi. Eccš.ix.c. Quodcūq̄ facere poteſt manus tua inſtāter operare: qꝛ nec opus/nec ratio/nec ſapiētia/ nec ſcientia erunt apud inferos quo tu properas. Accingimur pugnaturi. Geñ.xlix.c. Gad accinctus prelia bit ante eum: et ipſe accinget retrorſū. Succingimur ituri: vt ꝑegrini proficiēdo de bono in melius. Prouerb.xxx.d. Gallus ſuccinctus lumbos ſuos. Sicut em̄ longe veſtes ſuccindunt ne pedes impediant ad eundum: ſic fluenta deſideria reſtringenda ſunt. Ideo dicitur Deut.xxij.a. Non induet vir veſte muliebri. Mulier enim ſolet habere veſtes longas. Ioh.xxj.b. Petrꝰ tunica ſuccinxit ſe ad veniēdū ad chriſtū. Precingimur miniſtraturi.ſ. miniſtrando cor noſtrū deo. Prouerb.xxiij.c. Prębe fili mi cor tuū deo: proximo temporalia. Eſa.lviij.c. Frange eſurienti panem tuum. Sic chriſtus miniſtraturus diſcipulis precinxit ſe lintheo: Ioh.xiij.a. Homo qui eſt ſine cingulo/ſinum non habet: Sic qui profluit ꝑ carnalia deſideria ſpem glorię habere non poteſt. Ioh.xix.d. Repoſita eſt hęc ſpes mea in ſinu meo x Accingite ꝫ vos cilicijs: ꝫ carnis cōcupiſcētias.

Marginal notes: Al. fleuauit. — †Pš.109. — †Pš.95. — Al. bono

a Plangite:cōtra luxum carnis per terrenam ambitio/
nem vel auariciam. b Et vlulate:contra peccatū oris.
Quo ad primū/ſatiſfacite: quo ad ſecundū/ cōtinemini: quo
ad tertiū/cōuertimini. Johel.ij.c. Cōuertimini ad me in ieiu/
nio et planctu et fletu ⁊c. Johel.j.c. Accingite vos ⁊ plāgite
ſacerdotes:vlulate mi
niſtri altaris : ingre/
dimini/ cubate i ſacco
miniſtri dei mei:quo/
niā interijt de domo
dei veſtri ſacrificiū et
libatio. c Quia nō
eſt auerſa ira furo/
ris dñi a vobis.i.
furens ira dñi.Eſa.ix.
c. In omnibꝰ his nō
ē auerſus furor eiꝰ:ſed
adhuc manus eius extenta:et/id eſt quia populus non eſt re/
uerſus ad percutientē ſe: ⁊ dominū exercituū non exquiſierūt.
Ps.84. Jō dic̄ Ps. Cōuerte nos deus ſalutaris noſter:⁊ auerte irā
tuā a nobis. Ira etiā furoris domini ſatis aperta eſt: quādo
ciuitates eccl'ię vł diuerſaꝝ religionū vaſtatę ſ꞉t p defectū ſbl
dei: vel diſſenſionē prelatorū. Vñ Hieronymꝰ. Dū vaſtat
eccleſia/ira dei apta eſt. d Et erit in die illa dicit dñs.
Cōminat aduentū nabuchodonoſor ⁊ exercitus ſui. Sed qꝛ
poſſent iudei reſpōdere: Bene habebimꝰ regē ⁊ pncipes qui
defendāt nos:⁊ ſacerdotes ⁊ ꝓphetas q̄ nos cōſolent ⁊ pre/
dicent quid habeamꝰ facere. Hic reſpōdet dominꝰ ꝙ non ſic
erit. e Peribit cor regis ⁊ cor principū.i. audacia
eorum ad bellandum ⁊ ad reſiſtendum hoſtibus ⁊ liberandū
vos ab eis. f Et obſtupeſcent ſacerdotes/neſcientes
apponere conſilium. g Et ꝓphete cōſternabunt.ſ.
pſeudo.i. erubeſcent vel confundent: quia ꝓſperitatem pro/
miſerāt/ quā tunc videbūt non euenire: vt ſic nec loqui amo/
do audeant ſicut ſolebant:quia tūc falſitas eorum apparebit.
Jdeo di Eſa.j.b. Omne caput languidū ⁊ oē cor merens:a
planta pedis vſqꝫ ad verticē/non eſt in eo ſanitas. Quia ⁊ ſa/
pientia mūdi ⁊ ſupbia principū perijt p ſtulticiā crucis chriſti:
vt iam non valeat ad reſiſtendum hereſibꝰ vel erroribus ec/
cleſię. Jdeo di Job.xij.c. Adducet cōſiliarios in ſtultū finē
⁊ iudices in ſtuporem:baltheum regum diſſoluit:⁊ precingit
fune renes eorum:ducit ſacerdotes eorum inglorios: ⁊ opti/
mates ſupplantat: cōmutans labium veracium /⁊ doctrinam
ſenum auferens:effundit deſpectionem ſuper pncipes:et eos
qui oppreſſi fuerant releuans: qui reuelat profunda de tene/
bris:⁊ producit in lucē vmbrā mortis. h Et dixi: Heu
heu heu dñe deus. Ecce quia puer erat vt puer loquit/
vtens iſtis interiectionibꝰ. Et turbatū ſe dicit ꝙ putaſſet deū
in ſe fuiſſe mentitū: Promiſerat enim pacem futurā in terra
iudeorum ſi penituerent: Vnde videns in ſpeculo eternitatis
aduentum nabuchodonoſor ad deſtruendum eos iminentem
eſſe/ dicit quaſi deſperatus ⁊ turbatus: i Ergo ne dece/
piſti populū iſtū ⁊ hieruſalē: Nōne intelligit ꝓpheta
ꝙ promiſſio domini de pace futura:quā.ſ.iij.f. promiſit di/
cens: In tempore illo vocabūt hieruſalē ſolium domini ⁊c.
non ſit implenda donec poſt multa tempora: vt.ſ.poſt redu/
ctionem: Ergo ne decepiſti ⁊c. k Dicens/ per me:
l Pax erit vobis/ſi penitere velitis: Vel in veritate ſiue
ad literā: Ne decepiſti.ſ.pmiſſiue.ſ.per pſeudo ꝓphetas
qui pmittebant eis pacem ex parte domini. Vnde.j. vj.c.
A ꝓpheta vſqꝫ ſacerdotes cuncti faciunt dolum: et curabant
cōtritionem filię populi mei cum ignominia/ dicentes: Pax
pax:⁊ non erat pax. Vnde/ m Et ecce puenit gladius
vſqꝫ ad animā:id ē vſqꝫ ad mortē:qſi nō ſolū vulnerās ſed
etiā interficiens. Vñ/ n Vſqꝫ ad animā.ſ. a corpore tol/
lendam. Sed nōne hieremias hic fuit infidelis ſm primam
opinionem/credendo.ſ.deum fuiſſe in ſe mentitum: Videbat
enim ioſiam interfectū fuiſſe ⁊ tamē penituiſſe:⁊ propter hoc
credebat pmiſſionē dei eſſe falſam:qd male credebat:qꝛ non
ꝓpter vnius penitentiā dominꝰ parcet multitudini. Ad hoc
dicendū ꝙ ſic loquēdo non exprimit ꝓpriū affectū:ſed illorū
qui ſic eſtimabāt.ſ.populoꝝ: ſicut ſalomon in libro Eccleſia/
ſtes:qui cōcionator dicit:in plerīſqꝫ locis aſſumit pſonā ſtul/
ti: in alijs aūt pſonam ſapiētis. Tamē credo ſecundā expoſi/
tionē eſſe veriorem: vt exponat: Ergo ne decepiſti:q.d.
nō: ſed ipſi pſeudo p/
phete. Sꝫ nota ꝙ dic
ter: Heu heu heu:
eadem ratione q̄ pus
dixit ter: A a a: vt.ſ.
j.b.ſ.ꝓpter penam in/
flictā p tribus pecca/
tis.ſ.cordis/oris/ope/
ris. Vel quia mali pu/
nient in tribꝰ.ſ.i ppe/
tuis tenebris/ et odio
dei/ et pena exteriori:
ſicut boni remunerabunt in tribus cōtrarijs.ſ.in cognitione/
dilectione/fruitione. Propt hec tria dicit Johel.j.d. A a a
diei:quia ꝓpe eſt dies domini:⁊ quaſi vaſtitas a potente ve/
niet. l Pax erit vobis.i. ꝓſperitas erit:ita pmittunt
delitię ⁊ honores mundi. m Et ecce puenit gladius
vſqꝫ ad animā.ſ. culpa/ vel reatus occidens animā: quia
dic̄ Glo. vbi eſt infidelitas nihil vitale in anima remanet:qd
intelligendū eſt.ſ. qd poſſit animā viuificare: ſed tamē ibi re/
manet vitale qd poſſit viuificari.ſ.ſyndereſis. Hec em ē ſcin/
tilla conſciētię:q̄ nec i cain fuit extincta. n Vſqꝫ ad animā.
Perſecutio vel tribulatio temporalis /ē gladiꝰ tm pungens
vſqꝫ ad corpus: ſed peccatū vel infernꝰ vſqꝫ ad animā. Iſte
autē gladius ē tempꝰ pacis pſentis amariſſimus. Vñ dicit
Eſa.xxxviij.d. In pace amaritudo mea amariſſima. Quod
exponet:quia i tempore martyꝝ fuit eccleſia amara. In tem
pore hereticoꝝ amarior. Nūc autē quādo nō ſunt martyria/
dę ⁊ deſtructę ſūt hereſes/et ē pax magna/⁊ amaritudo ama/
riſſima:quia magis peccāt nūc homies q̄ tūc. Jdeo loquēs
de hac pace/dicit: i Ergo ne decepiſti populū iſtū.
Pax em pſens ē quaſi decipula diaboli ad capiēdas aias.
Ps. Zelaui ſuper iniquos pacem peccatoꝝ vidēs. Et poſt: Ps.72.
Verūtamē ꝓpter dolos poſuiſti eis. Luc.xix.g. Et quidem
in hac die tua quę ad pacē tibi: nūc autē abſcondita ſunt ab
oculis tuis: quia venient dies in te: ⁊ circūdabunt te inimici
tui vallo et circundabūt te ⁊ coanguſtabūt te vndiqꝫ o In
tempore illo dicetur populo huic ⁊c. id eſt afferent
tunc rumores de aduentu chaldeorum: ſicut ſolet fieri in tē/
pore guerrę: Ecce iam hoſtes i loco iſto. Et loquitur de na/
buchodonoſor ⁊ exercitu ſb metaphora auſtri. Vñ/ p Vē/
tus vrens.i. nabuchodonoſor qui omnia terrę naſcētia iu/
deę deſtruet: ſicut talis ventus ſolet deſtruere virorem her/
barū ⁊ arborū ⁊ frugum. q In vijs quę ſunt in deſer
to vię filię populi mei. Nota ꝙ deſertū eſt inter hieruſa/
lem ⁊ egyptū imeabile:ſed inter hieruſalē ⁊ chaldeam artū ē:
quia ibi terminat: et ideo ibi eſt meabile:qꝛ ex parte chaldeę
illud deſertum eſt terminabile ⁊ artum: licꝫ nō ex omni parte
egypti. Et eſt ibi via per quam venit nabuchodonoſor:⁊ per
illam erat tranſitus de vna ciuitate ad aliam/ vel ad alias ter/
ras: quę ciuitates dicunt filię hieruſalem vel filię populi do/
mini: quia ſub dominio eius erāt/ſicut filia ſub dominio ma/
tris. Vel ꝙ dicit: In vijs quę ſunt in deſerto ⁊c. meta/
phora eſt: qꝛ ſicut ventus/maxime auſter/qui valde eſt vrens
impellit in deſerto ſine obſtaculo: quia ibi non habet obſta/
culum arborum vel domoꝝ vel huiuſmodi: ſic nabuchodo/
noſor vos impellet

Moraliter: p Ventus vrens in vijs quę ſunt i deſerto ⁊c. Moraliter
Vię in deſerto ſunt diuerſi modi viuendi in mū/
do. Per ventum temptatiōes/detractiones/adulatiōes: quę
exterminant omne qd eſt virēs in homine: id eſt omne bonū.
Ps. Contritio ⁊ infelicitas i vijs eorum. Amos.iiij.c. Per/ Ps.13.
cuſſi vos in vento vrente ⁊ in aurugine multitudinem horto/
rum veſtrorum et vinearū veſtrarum /oliueta veſtra ⁊ ficeta
veſtra comedit heruca: et nō rediſtis ad me dicit dominus.
* Nō ad ventilādū

a b litijs:plāgite ⁊ vlulāte:qꝛ nō
c ē auerſa ira furoris dñi a vo
d bis. Et ērit i die illa dic̄ dñs:
e pēribit cor regis et cor prin/
f cipū:⁊ obſtūpeſcēt ſacerdo/
g tes ⁊ ꝓphēte cōſternabunt.
h Et dixi: Heu heu heu domi
i ne deus: Ergo nē decepiſti
k pplm iſtū et hierlm/ dicēns:
l m Pāx erit vobis. Et eccē p/
n uenit gladiꝰ vſqꝫ ād animā.
o In tpē illo dicet pplo huic
p ⁊ hierlm: vēntꝰ vrens in vijs
q q̄ ſūnt i deſerto vię filię ppli

nosoꝛ vos impellet ſine obſtaculo: qꝛ ei nõ poteritis reſiſtere. a Nõ ad ventilandũ ⁊ ad purgandũ: ſicut aliq̃n vẽtilant ſegetes cũ vento vt ſic a paleis purgent: qꝛ nihil vtilitatis afferet vobis nabuchodonoſoꝛ: ſed multũ nocumẽti: qꝛ totũ deſtruet. Vñ Eſa. x. b. Ad gentẽ fallacẽ mittã eũ: et ↄtra ꝑplm furoꝛis mei mãdabo illi/ vt auferat ſpolia ⁊ diripiat pꝛedã: ⁊ ponat illũ in conculcationẽ q̃ſi lutũ plateaꝝ: Ipſe autẽ nõ ſic arbitrabit: ⁊ coꝛ eiꝰ nõ ita eſtimabit: ſꝫ ad cõterendũ erit coꝛ eiꝰ et ad internetionẽ gẽtiũ nõ paucaꝝ. b Spiritus plenꝰ ex his veniet mihi: q̃ſi per ħ plene de ꝑpłõ meo vindicaboꝛ: qꝛ pleniſſime hoc facere diſpoſui ex ſpiritu .i. indignatiõe quã habeo ad vos. Vñ dr̃ Geñ. vj. a. Non ꝑmanebit ſpũs meus in homie in eternũ/ qꝛ caro ẽ .i. indignatio mea. Vł eſt vox ꝓphe .i. ſpiritus ꝓphetie in me adimplebit ⁊ magis cõfirmabit ꝑ hoc: qꝛ ego ꝑ talẽ tribulationẽ purgaboꝛ/ non ꝑplus. Per hoc eñ ꝙ vidit impletũ qḋ ꝑdixit/ magis purgatꝰ ẽ: et ſpũs ꝓphetie in eo cõfirmatꝰ ẽ ⁊ virtutes eius magis ꝑ hoc ꝓbate ſũt. Vł b Spũs plenꝰ ex his .i. hec indignatio nabuchodonoſoꝛ vł dñi: c Veniet mihi .i. ad vtilitatẽ meã/ nõ ꝑpłi. Vel/ Spiritꝰ plenꝰ ex his veniet mihi .i. mee diſpoſitiõis de his q̃ ꝑdixi hec vẽtura plenitudo veniet mihi/ ⁊ etiã actu implebit. d Et nũc ego. Defectꝰ ẽ in ſermone: qḋ ẽ Apoſiopiſis. Unde ſupple: quõ poſſum hec pati: vel q̃d dicã: quaſi parcã eis. e Sed/ tamẽ ꝑus/ f Loquar iudicia mea cum eis .i. oſtendã ꝙ pena quã paſſuri ſunt iuſta erit: et ex iudicio meo iuſto. g Ecce q̃ſi nubes aſcẽdet .i. cito et ſubito aſcendet in hierl̃m/ vt ducat eos in captiuitatẽ. Nubes enim ſubito apparet ⁊ ſbito diſparet: ⁊ cito a vento impellit. h Et quaſi tẽpeſtas currꝰ eius .ſ. veniet: q̃ſi nulli parcens ſed totũ cõſumẽs. i Velociores aq̃lis equi illiꝰ. Unde Abacuk. j. b. Suſcitabo chaldeos gẽtẽ amarã ⁊ velocẽ ambulãtẽ ſuꝑ latitudinẽ tre: vt poſſideat tabernacula nõ ſua: Hoꝛribilis ⁊ terribilis eſt: ex ſeipſa iudiciũ et onus eius egredit. Leuioꝛes pardis equi eius: ⁊ velocioꝛes lupis veſpertinis. k Ve nobis q̃m vaſtati ſumꝰ. Vox eſt ꝓphete in pſona ꝑpłi dicẽtis ſic: qꝛ iã videbat in ſpũ/ q̃ſi iã pñtia ⁊ nõ futura. Se aũt cõnumerat cũ eis/ ad innuendũ ſe cõpati afflictiõi populi ſui. Simile Eſa. iij. b. Ve anime illoꝝ quoniã reddita ſũt eis mala.

Moraliter ✱ a Nõ ad vẽtilandũ ⁊ purgãdũ: qꝛ mali cũ deberẽt emẽdari ⁊ coꝛrigi ex his .ſ. detractiõibꝰ ⁊ temptatiõibꝰ/ magł peioꝛant ⁊ deterioꝛes fiũt. Cõcipiũt eñ ex adulatiõibꝰ vanã gloꝛiã: ex detractiõibꝰ rancoꝛẽ: ex temptatiõibꝰ peccatũ. Sꝫ boni ꝑ hec purgant: Sciũt eñ ħ vẽtilabꝛũ et purgatoꝛiũ hic eſſe. Vñ in pſona bonoꝝ dicit: b Spũs plenus ex his veniet mihi: q̃ſi ex hoc vento acq̃rã mihi plenitudinẽ gratiarũ. Vñ Oſee. xiij. d. Adducet dñs ventũ vrentem de deſerto aſcẽdentẽ: ⁊ ſiccabit venas eiꝰ ⁊ deſolabit fontẽ eiꝰ .i. omnẽ affectionẽ terrenitatis ⁊ carnalitatis. Sed mali magis inde euacuant a ſpũ q̃ꝫ repleant. Vñ Pš. Deſtruxiſti eos ab emũdatiõe .i. ꝑ hoc vnde deberẽt mũdari. Vel ventꝰ vrens ẽ diabolꝰ: qui nõ habitat niſi i vijs deſertis a gr̃a dei: in quibꝰ nullũ hoſpitiũ inuenit dñs. Soph. ij. c. Moab vt ſodoma erit ⁊ filij ãmon vt gomoꝛra: ſiccitas ſpinaꝝ ⁊ aceruí ſalis ⁊ deſertũ vſq̃ in eternũ. Per pꝛimũ ſignificat ſterilitas bonoꝝ operũ: ꝑ ſecũdũ ſitis peccandi: ꝑ tertiũ defectus gratie. d Et nũc ego .ſ. taceo in pñti diſſimulãdo peccata hoim ꝓpt penitẽtiã. e Sꝫ loq̃r iudicia mea cũ eis/ i futuro iudicio. Vñ Eccs. iij. b. Tempꝰ tacẽdi ⁊ tẽpꝰ loquẽdi. Vñ Eſa. xlij. c. Dñs ſic foꝛtis egredit: ſic vir ꝑliatoꝛ ſuſcitabit celũ: Vociferabit ⁊ clamabit: ſuper inimicos ſuos cõfoꝛtabit. Tacui/ ſemꝑ ſilui/ paciẽs fui/ ſic parturiẽs loquar. Diſſipabo ⁊ abſoꝛbebo ſimul. g Ecce q̃ſi nubes aſcẽdet: q̃ſi ſbito veniet diabolus cũ exercitu ſuo vt auferat oĩa bona in q̃bꝰ hõ mõ cõfidit ⁊ ducat eũ in captiuitatẽ inferni. Mõ eñ floꝛẽt mali: ſed ſubito diabolꝰ deſiccabit eos oĩno. Lucł. xij. c. cũ diceret ille diues cuiꝰ ager multos fructꝰ attulit: Aia habes m̃ta bona poſita in annos plurimos: requieſce/ comede/ bibe/ epulare: Dixit aũt illi deus: Stulte hac nocte animã tuã repetunt a te: Que aũt paraſti cuiꝰ erũt: j. xlviij. b. Date floꝛem moab: quia floꝛẽs egredit quaſi ante meſſẽ: qꝛ illã nũq̃ꝫ habebit. Non erit ipius. Eſa. xviij. c. Ãn meſſẽ totꝰ effloꝛebit: ⁊ imatura ꝑfectio germinabit. h Et q̃ſi tẽpeſtas currus eiꝰ. Vñ Prouer. x. d. Quaſi tẽpeſtas trãſiẽs ⁊ nõ erit impiꝰ. Tũc eñ in tẽpeſtate veniet oĩa ſubuertens: qui hic venit in roꝛe et vt pluuia in vellus/ ad penitẽtiã benigne vocãs. Naũ. j. a. Dñs in tẽpeſtate ⁊ turbine vie eius: ⁊ nebule puluis pedũ eiꝰ: qꝛ oĩa ſubuertet q̃ſi i cinerẽ redigẽs. i Velocioꝛes aq̃lis eq̃ illiꝰ .i. ꝑdicatoꝛibꝰ: qꝛ demones cũ maioꝛi deſiderio ⁊ impoꝛtunitate incitãt homĩes ad peccandũ q̃ꝫ ꝑdicatoꝛes ad bñ agendũ. Semꝑ eñ circũit diabolꝰ querens quẽ deuoꝛet. De quibus aq̃lis/ Exo. xix. a. Vos ipſi vidiſtis q̃ fecerim egyptijs: quõ poꝛtauerim vos ſuꝑ alas aquilaꝝ ⁊ aſſũpſerim mihi. De hoc Threñ. iiij. d. Velocioꝛes fuerũt ꝑſecutoꝛes noſtri aq̃lis celi: ſuꝑ montes ꝑſecuti ſunt nos: in deſerto inſidiati ſunt nobis. l Laua a malicia coꝛ tuũ ⁊c̃ .q.d. pꝛedixi vobis ante captiuitatẽ: ſed adhibeo remediũ qua illam poteſtis euadere ſi vultis. Eſa. j. c. Lauami mũdi eſtote. n Vſq̃quo moꝛabunt i te cogitatiões noxie/ tanq̃ꝫ mali hoſpites oĩa furãtes ⁊ vaſtãtes: Inſanus eſſet q̃ talẽ hoſpitẽ libẽter vellet moꝛari in ſuo hoſpitio. Sap. j. a. Peruerſe cogitatiões ſeparãt a deo. Ibidẽ. b. Auferet ſe a cogitatiõibꝰ q̃ ſũt ſine itellectu. Eſa. j. c. Auferte malum cogitationũ ab oculis meis dicit dñs. m Hierl̃m .i. o plebs iudeoꝝ: vł oĩm cõfitentiũ deo. Ideo aũt opoꝛtet vt laueris ꝑ penitẽtiã: o Vox eñ annũciantis a dan .ſ. aduentum chaldeoꝛum .q.d. ecce iam veniet nuncius de dan dicens ipſum oppidum iam eſſe deſtructum a chaldeis: et ideo laua te ne ⁊ tu in ꝓximo deſtruaris: Ideo enim caſtrum .ſ. dan/ nabuchodonoſoꝛ pꝛimo deſtruxit. Et hoc dicit: quia nabuchodonoſoꝛ venit a ꝑte aquilonari: et pꝛimo intrauit per terrã tribus dan: ⁊ deinde venit per terrã ephꝛaim. p Et notũ facientis idolum de monte ephꝛaim .i. ecce vox nunc ij nũciantis idolum: id eſt manifeſtantis peccata idolatrie per penam pꝛo peccato inflictam. Vel emphatice vocat nabuchodonoſoꝛ idolum: quaſi q̃ erat ſumme idolatra/ q̃ſi pꝛinceps idolatrarũ. Et ħ nũciat de monte ephꝛaim: id eſt per penã quam inflixit iam in terra ephꝛaim poſtq̃ꝫ inflixit eam in tribu dan: vł in illo oppido qḋ dicit dan. Vel ſic: Ego ipſe vobis pꝛedico ꝙ ita adueniet: vt ita nomine nũciantis intelligat ꝓpheta. Et dico hoc totum accidere pꝛo peccato idolatrie: Unde dicit: Et notũ facientis idolum de monte ephꝛaim. Sed quia decẽ tribꝰ hoc peccatũ cõmittebant/ pꝛecipue in monte ephꝛaim: quia de ephꝛaim ꝑmus rex eoꝝ fuit: ideo dicit de mõte ephꝛaim. Myſtice: Dan interpꝛetat iudiciũ: ephꝛaim vbertas: qꝛ iudiciũ imminebit diuitibꝰ huiꝰ mũdi. Vñ Lucł. vj. d. Ve vobis diuitibꝰ. Iaco. v. a. Agite nũc diuites: ploꝛate vlulantes in miſerijs veſtris que aduenient vobis. Et poſt. Theſauriſaſtis vobis iram in nouiſſimis diebus. Dicit autẽ ꝙ vox annũciantis veniet a dan: quia vox ꝑdicationis debet incipere ab incuſſione terroꝛis iudicij. Et dicit: Annũciantis idolum de mõte ephꝛaim: qꝛ debet oſtendere in ꝑdicatione ꝙ omnes poteſtates ⁊ honoꝛes ⁊ delitie huiꝰ mũdi/ non ſunt niſi queda ſomnia: ſicut idolũ nihil eſt. Pš. Doꝛmierũt ſomnũ ſuũ: ⁊ nihil

a mei/ nõ ad ventilandũ et ad
b purgandũ. Spiritꝰ plenꝰ ex
c his veniet mihi. Et nũc ego:
d
e ſed loquar iudicia mea cum
f
g eis. Ecce quaſi nubes aſcen
h det: ⁊ quaſi tẽpeſtas currus
i eius. Velociores aq̃lis equi
k illius. Ve nobis q̃m vaſtati
l ſumus. Laua a malicia coꝛ
m tuuꝫ hierusalẽ vt salua fias.
n Vſq̃quo moꝛabunt in te co
o gitationes noxie? Vox enim
p annũciãtis a dan: ⁊ notũ faciẽtis idolũ de mõte ephꝛai.

B

Sap. 1. 8.

1. Pet. 5. b.

Pš. 88.

Myſtice

Pš. 75.

nū ſuū: ꝛ nihil inuenerūt oēs viri diuitiaꝝ i manib⁹ ſuis. a
Cōcitate gētes. i. iudeos vt eāt vobiſcū ad muniēdū ciui/
tatē hierl'm. Et eſt q̄ſi irriſio. Vel ſic: q̄ſi vos facitis talia vel
facietis ꝓpter q̄ gentes. i. chaldei cōcitabunt ꝫ vos. b Ec/
ce auditū eſt i hierl'm cuſtodes venire ꝛc̄. q̄ſi rumo/
res venerūt ꝙ veniāt
Ar. † Dicite gentibus. chaldei / vt obſideant
hierl'm: ꝛ cuſtodiāt ne
q̄s de vobis inde exe/
at: vel cuſtodiāt vos i
carcere. c Et dare
ſup ciuitates iuda
vocem ſuā. Clama/
bunt em̄ ad mortē / ad
mortem: ad gladiū / ad
E gladiū: ad arma / ad ar/
ma. d Quaſi cuſto
des agroꝝ facti ſt̄:
q̄ſi ita cuſtodient ciui/
tatē: ſicut q cuſtodiūt
agros vl' vineas / ne q̄s ingrediat̄ vl' egrediat̄. e Sup eā.
i. ſup / notat oppſſionē: q̄ſi vndiqꝫ ſpectabūt ſi q̄s egrediat̄.
Vel / d Quaſi cuſtodes agroꝝ facti ſūt: qꝛ vr̄a bona
colligēt ꝛ auferēt. Sic em̄ cuſtodit̄ ager ab aliq̄ vt nō niſi ipſe
inde fruct⁹ colligat. Qꝛ aūt h̄ patiant̄ iudei / non h̄ faciet potē/
tia hoſtiū ſ; tm̄ culpa ipſoꝝ: Vn̄ / f Quia me ad iracū/
diā ꝓuocauit. Vn̄ Glo. Quicq̄d nobis male accidit / vitij
noſtri eſt / nō dei: qui ipſum nobis dulcē vertim⁹ in crudelē et
amarū: Peccata em̄ noſtra cogūt eum ſeuire ꝯtra nos. Sed
quō hoc dic̄ / cū dicat̄ Iob. xvij. a. Nō peccaui: ꝛ tn̄ i amari/
tudinib⁹ morat̄ oculus meus. Ibi Glo. Nō peccauit vt hęc
flagella mereret̄. Preterea diſtinguit Beda i q̄rto ſentētiaꝝ:
quędā mala infligi ad correctionem: quędā ad initium pęnę
ęternę: quędā ad cuſtodiā virtutū: quędā ad gloriā vl' augmē
tū gratię. Solutio. Intellige ſic: quicquid patimur / vitij nr̄i
eſt. i. ex vitio adę eſt: nihil em̄ nocere poſſet homi niſi pecca/
tū adę p̄ceſſiſſet / quo tota natura hūana corrupta ē ꝛ paſſibi/
lis facta ab infimis creaturis. Vel loquit̄ Glo. vt in plurib⁹.
g Vię tuę ꝛ cogitatiōes ꝛc̄. ſ. maloꝝ operū. b Iſta
eſt malicia tua. i. pęna pro malicia. ſ. idolatrię. i Quia
amara. i. qꝛ eſt ꝯtra deū directe: nec habet colorē excuſatio/
nis: ꝛ ideo valde amaricat aīaꝫ. In alijs em̄ peccatis: vt i pec
catis carnis videt̄ eſſe delectatio ſine amaritudine: ſed in pec/
cato idolatrię ꝛ infidelitatis nō apparet niſi amaritudo: ꝛ ſem
per eſt cū remorſu ꝯſcię: qꝛ fomes nō ita inſtigat ad hoc vitiū
ſic̄ ad alia vitia. k Quia tetigit os tuū. ſ. os oſſis: Tūc
mortifera ꝛ ꝯſūmata ē ęgritudo q̄n attingit os. q. d. malicia
tua cōſūmata ē ꝛ mortifera / ꝛ omnē fortitudinē i te deſtruxit.
Vl' / os oris: Tūc malicia dicit̄ tāgere os: q̄n ꝓrūpit in iactā/
tiā / vl' i excuſationē. Alia lr̄a habet. ſ. lr̄a Hieronymi: Quia
tetigit cor tuū: q̄ſi malicia tua penetrauit vſqꝫ ad interiora
tua. ſ. medullā aīę deſtruēs: qd̄ fit p infidelitatē. Vn̄. ſ. c. Gla/
di⁹ ꝑuenit vſqꝫ ad aīaꝫ. Et. ſ. ij. c. Cōſtuprauerūt te vſqꝫ ad/
Myſtice verticē. Myſtice: a Cōcitate gētes. Sic pagani ꝛ hęre/
tici concitant̄ ꝫ eccleſiā: ꝛ laici ꝫ clericos. Eſa. ix. c. Eleuabit
dn̄s hoſtes raſin ſup eū ꝛ inimicos ei⁹ i tumultū vertet / ſyriā
ab oriēte ꝛ philiſtijm ab occidente et deuorabūt iſrl' toto ore.
Per raſin. i. picturā / mūdani vl' auari ſignificāt̄: q ponūt ſpē i
figura hui⁹ mūdi q̄ p̄terit. Per ſyriā. i. ſublimes / ſupbi. Per
philiſtijm. i. potiōe cadētes / luxurioſi. Per iſrl' / clerici vl' reli/
gioſi. d Quaſi cuſtodes agroꝝ facti ſt̄: q n̄ cuſtodiūt
agros niſi q̄n i eis ſūt fruct⁹: ſ; poſtea dimittūt eos cōculcari
ferī ꝛ ab eiſ depaſci: Sic p̄lati alio mō n̄ cuſtodiūt eccl'ias niſi
ꝓpt̄ fructū: Et tūc tm̄ veniūt ad eas q̄n colligūt̄ fruct⁹. Ps.
Ps. 78. Poſuerūt hierl'm q̄ſi pomoꝝ cuſtodiā. Tales ꝑnt dicere illō
Can̄. j. b. Poſuerūt me cuſtodē i vineis: vineā meā nō cuſto
diui: ſupple / niſi q̄n in ea erāt fruct⁹. Et tūc eam cuſtodiui: nō
ꝓpter ſe ſed ꝓpter fruct⁹. Vn̄. ij. Cor'. xij. c. Nō quero quę
vr̄a ſunt: ſed vos. Phil'. vlt'. d. Nō q̄ro datū ſ; fructū abun/
dantem in ratione veſtra. l Ventrē meū / ventrē meū

a
b † Cōcitatē gētes: ecce audi/
tū eſt in hieruſalē cuſtodes
venire de terra longinqua: ꝛ
c dāre ſup ciuitates iuda vo/
d cem ſuam. Quaſi cuſtodes
e agroꝝ facti ſunt ſupér eam
f in gyro: qꝛ mé ad iracundiā
ꝓuocauit dicit domin⁹. Vię
g tuę ꝛ cogitatiōes tuę fecerūt
b hęc tibi. Iſtā malicia tua: qꝛ
i
k amāra: quia tetigit † os tuū.
l Ventrē meū / ventrē meū do
m leo: ſenſus cordis mei turba
n ti ſunt in me. Nōn tacebo:
o q̄n vōcem † buccinę audiuit
p aīa mea: clāmorē prelij. Cō/
q
r tritiō ſup cōtritionē vocāta
eſt: et vaſtata eſt omīs terra.
s Repētē vaſtata ſūt taberna/
t cula mea: ſubitō pelles meę.

doleo: Qꝛ p̄dixit eis mala eoꝝ futura / me videat̄ h̄ dicere ex
odio vel appetitu vindictę exercēdę i eos / innuit hic ſe eis cō/
pati. Et qꝛ duę ſunt ventris paſſiōes. ſ. iliaca paſſio: ꝛ illa q̄ ē
parturiētis: q̄b⁹ nulla maior. Vt ḡ oñdat ſe ſūme dolere / bis
dicit / Ventrē meū: q̄ſi tantū habeo dolorē pro vobis ac ſi
me ambę hę paſſiōes
torq̄rēt. In q oſtēdit
Ar. tam. magnitudo ſuę cōpaſ/
ſiōis. Vn̄. ij. Machab.
xv. c. Hic ē fratꝝ ama
tor ꝛ ꝓpl'i iſrl': hic eſt q
multū orat pro ꝓplo ꝛ
Ar. tuba. vniuerſa ſancta ciuita/
te hieremias ꝓpheta
dei. Vel ideo bis dic̄ /
Ventrē meū: ꝓpter
deſtructionē duoꝝ re/
gnoꝝ. ſ. duarū tribuū
ꝛ decē. Et ſic p̄lati de/
berēt lugere pctā ſb/
ditoꝝ: ꝛ damnationē eoꝝ. Ps. Turbat⁹ eſt i ira ocul⁹ me⁹: Ps. 30.
aīa mea ꝛ vēter me⁹. Glo. ſup Ps. Pctā primoꝝ ſūt frixo/
ria iuſtoꝝ. Sic̄ aūt mlier tūc maxie dolet vētrē i partu q̄n pa
tit̄ abortiuū: ſic p̄lat⁹ q ſperabat ꝙ aliq̄s p eū deberet cōuer/
ti ꝛ ſic ab eo generari: ꝛ reuertit̄ ad peccatū / maxie dolere de/
bet. Vn̄ Eſa. xxxvij. a. Dies tribulatiōis ꝛ anguſtię ꝛ corre/
ptiōis ꝛ blaſphemię dies hęc: qꝛ venerūt filij vſqꝫ ad partū
ꝛ nō eſt viri⁹ pariēdi. Ps. Vidi p̄uaricātes ꝛ tabeſcebā. Hęc Ps. 118.
cōpaſſio ſignificata ē Ioh. xj. e. in hoc ꝙ dn̄s ſup lazarū in/
fremuit ꝛ gemuit. Et Luc'. xix. f. vbi fleuit ſuper ciuitatē.
m Senſus cordis mei turbati ſūt i me. Exponit do/
lorē: qꝛ ſicut i ventre ꝓles cōcipit̄: ſic in mēte dolor cōcipit̄
p cogitatiōes malas torquētes cor. n Non tacebo: q̄ſi
dolor nō ꝑmittit me tacere. o Q̄n vocē buccinę au/
diuit aīa mea: q̄ſi in ſpū ꝓphię / vel ſpeculo ęternitatis vidi
clamorē exercit⁹ nabuchodonoſor / nō hortātiū ad epulas ſed
ad bella ꝛ pugnas. Vn̄ / p Clamorē p̄lij. Expoſitio eſt
p̄cedētis: q̄ſi nō ad iocūditatē audiui buccinā: ſed ad hortan/
dū ad prelīū cōtra vos. q Cōtritio ſup cōtritionē. ſ. cō/
tritio aīaliū ſup cōtritionem ciuitatis ꝛ poſſeſſionū. Vel con/
tritio terrę ſup cōtritionē ciuitatis. Vel cōtritio duaꝝ tribuū
ſup cōtritione decē tribuū. r Vocata eſt / a dn̄o. i. veniet
cito: ſicut nūcius vocat⁹ nō morat̄ ſed ſtatim obedit: ſic ho/
ſtes i h̄ mihi obediūt. Vn̄ Eſa. x. b. Aſſur v̄ga furoris mei ꝛ
bacul⁹ ipſe eſt: i manu eius mea indignatio: ad gentē fallacem
mittā eū. s Repēte vaſtata ſūt tabernacula mea.
Loq̄t i ꝑſona ꝓpl'i / ſibi attribuēs qd̄ ē ꝓpl'i p̄ magnitudine cō/
paſſiōis. Tabernacula: ad lr̄aꝫ / ciuitatū. t Subito pel/
les meę. In hebręo habet̄: cortię: vbi nos habem⁹ / pelles.
Tabernacula ꝓtendebant̄ a ſūmo ad imū: cortinę ex trāſuer
ſo. Et hoc dic̄: qꝛ cortinę q̄ fiebāt de pellib⁹: ꝛ tabernacula q̄
faciebāt iudei ꝓpter intemperiē aeris: q̄ſi oīa tūc deſtruent̄.
Vel ideo vocat
Myſtice: o Q̄n vocē buccinę audiuit aīa mea. ſ. Myſtice
voces detractionū / vel adulationū / vel cantantiū in choreis /
vl' mendacia: quę omnia impingere faciunt equos diaboli in
prelīū contra dominū. Unde / p Clamorē prelij. Iob
xxxix. c. Ubi audierit buccinam / dicit vah. Deridet em̄ dia/
bolus tales / ꝛ maxime in choreis exultant̄ ambulātes. Unde
ibidē: Terrā vngula fodit: exultat audacter. De pellib⁹ enim
ſuis faciūt ſacrificia diabolo. q Cōtritio ſup cōtritio/
nē. i. pęna corporis ſup pęnā aīę. Vel / Cōtritio / inferni: ſup
cōtritionē / pęnę p̄ſentiſ. s Repēte vaſtata ſūt taber
nacula. i. diuerſę eccl'ię mūdi: i quib⁹ vix vn⁹ bon⁹ ſacerdos
vl' canonic⁹ inuenit̄. j. x. d. Tabernaculū meū vaſtatū ē / oēs
funiculi mei dirupti ſunt: nō eſt q vltra extēdat tentoriū meū
ꝛ erigat pelles meas: qꝛ ſtulte egerūt paſtores ꝛ dn̄m nō q̄ſi/
erūt: ꝓpterea nō intellexerūt: et oīs grex eoꝝ diſpſus ē. Vn̄
t Subito pelles meę. i. religioſi qui debent eſſe ornatus
eccleſię tanq̄ eius cortinę. Can̄. j. b. Nigra ſum ſed formoſa
ſicut tabernacula

s Uel ideo vocat eoꝝ domos tabernacula ⁊ pelles: q2 ita faci/ le deſtruent / ſicut tabernacula vel vmbracula de pellib⁹. Uel lo quit dñs in pſona ſua: Uaſtata ſunt tabernacula mea: id eſt iudei in quibus ſoleo habitare p fidem ⁊ cultum legis ⁊ intelligentiam. Et ideo dicit: pelles / in quibus ſcribitur.

a Uſq̄quo vide/ bo fugientes.ſ. iu/ deos regē babylonis: Ier. 7.c. et hoc dicit ꝓpha / eis cōpa/ tiens. Ul / fugiētes: id ē a meo ſeruitio re/ cedentes. b Quia f ſtult⁹ popul⁹ me⁹. Reſpōſio dñi ad pro/ phete interrogationē: qſi ideo hec mala eis eueniūt: Quia ſtul/ tus populus: qſi peccata eorū hoc exi/ gūt: nec mutabit dei ſentētia de pena eis i/ fligēda niſi mutent eoꝝ peccata.

a Uſq̄quo videbo fugiētes:
audiā vocē buccine? Quia
b c ſtultus popul⁹ meus mē nō
d cognouit. Filij inſipiētes ſūt
e et vecordes. Sapiētes ſunt
f vt faciāt mala: bene autē fa/
g cere neſcierūt. Aſperi terrā
h ⁊ ecce vacua erat et nihil: et
i k l celos ⁊ nō erat lux i eis. Ui/
m di mōtes: ⁊ ecce mouebant:
n ⁊ oēs colles ꝯturbati ſunt.

o Intuit⁹ ſū ⁊ nō erat homo:
p ⁊ omne volatile celi receſſit.
q Aſperi: ⁊ ecce carmel⁹ deſer
r tus: et omnes vrbes ei⁹ de/
ſtructe ſunt a facie domini: ⁊
s t a facie ire furoris eius. Hec
em̄ dicit dominus: Deſerta
t erit omnis terra: ſed tamē cō
v ſummationē nō faciam. Lu/
x gebit terra: et merebunt celi
y deſuper: eo ꝙ locutus ſum.

Et ſic ſtult⁹: quia / c Me Eſa.1.a nō cognouit: cū tñ bos cognoſcat poſſeſſorē ſuū: ⁊ aſinus pſepe dñi ſui. Sic / Eſa.v.d. Propterea captiuus duct⁹ eſt ppl̄s me⁹: q2 nō habuit ſciētiā. Ier.viij.c. Miluus i celo cogno/ uit temp⁹ ſuū: turtur ⁊ hirūdo ⁊ ciconia cuſtodierūt tēp⁹ ad/ uent⁹ ſui: ppl̄s aūt me⁹ nō cognouit iudiciū dñi. Ubi nos ha/ bem⁹ / Quia ſtult⁹ ppl̄s me⁹ me n̄ cognouit: Septuagi/ ta habēt / Quia pncipes ppl̄i mei me nō cognouerūt. Et ē hic argumentū ꝙ ſupponit hic ꝓpha / ignorātiā eē peccatū.ſ. igno rantiā eoꝝ q̄ ſcire nolūt: vt dr̄ ſup Ro.ij. Siue volūtas igno/ randi: Unde Oſee.iiij.b. Quia tu ſcientiā repuliſti: non dic / nō habuiſti: ego te repellam vt nō fungaris ſacerdotio mihi. d Filij inſipiētes ſūt ⁊ vecordes.i. ſine corde vel ſine intelligētia. Oſee.vij.c. Ephraim q̄ſi colūba ſeducta nō ha/ bens cor: q̄ſi nō ꝯſiderātes ꝙ malū ſequat eos ex peccato eo/ rū. e Sapiētes ſūt vt faciāt mala.i. aſtuti malicia. f Bene aūt facere neſcierūt.i. nō approbauerūt. Luc.xvi.b. Filij hui⁹ ſeculi ſapiētiores ſūt filijs lucis in generatiōe ſua: q2 doloſi ſunt ⁊ aſtuti ad faciēda mala ⁊ tpalia acq̄renda: ſicut et villic⁹ iniq̄tatis: ſm̄ qđ et dicit ſerpens callidior fuiſſe ho/ mine. Hec aūt ſapiētia nō eſt deſurſum deſcēdens a patre lu/ minū: ſed terrena / carnalis ⁊ diabolica: vt dicitur Iaco.iij.d. Et.j. Cor.iij.d. Sapiētia hui⁹ mūdi ſtulticia eſt apud deū. Ut aūt dicit hic Hiero⁹: vera ſapientia eſt q̄ dei timori iun/ git: Uera em̄ ſciētia addit dolorē. Un̄ Eccs.j.d. Qui appo/ nit ſcientiā / apponit et dolorē.

Myſtice ✠ ſicut tabernacula cedar: ſicut pellis ſalomonis. In reli/ gioſis em̄ eſt albedo ꝑpter cōtēplationē: in p̄latis eccleſie ni/ gredo ꝑpter actionē. Tamē dicit Abacuk.iij.b. Turbabūt pelles tre madian: qđ interp̄tat ex iudicio.ſ. iudicio ſuꝑ ſius: Prouer.18.c. q2 iuſt⁹ in pncipio accuſator ē ſui. Et hoc ſignificat habitus Ad litterā monachoꝝ: q̄ fact⁹ eſt in modū crucis. g Aſperi terrā. Hec eſt viſio deſtructionis hierl̄m: vbi vidit captiuitatē fu/ turam. q.d. ne dicatis q̄ſi veniet nabuchodonoſor / nihil mali faciet nobis: q2 vidi q̄d factur⁹ eſt. Aſperi terrā / p ſpm̄ ꝓphe tie: h Et ecce vacua erat / ab habitatore: i Et nihil / in valore: q2 tota cōſumet. k Et celos / ⁊ nō erat lux in eis: ſm̄ opinionē poſitoꝝ i captiuitate. Tantū em̄ terrorē ⁊ dolorē habebāt: ⁊ ita turbati erāt ꝙ videbat ſol obtenebrar⁹: ſicut homini multū dolenti ⁊ lachrymas effundenti apparet. m Uidi mōtes ⁊c. Hoc etiā videbat eis ex nimia ꝑturba tione et dolore ⁊ ſtupore. Montes.i. mōtium ſummitates. n Colles.i. latera mōtiū. o Intuit⁹ ſū ⁊ nō erat hō: q2 t̄ra vaſtata ē ab habitatorib⁹ ſuis. p Et oīe volatile celi receſſit. Aues em̄ ⁊ piſces ⁊ beſtie etiā ſilueſtres q̄ ſolēt habitatores ſeq̄ / abierūt ⁊ perierūt. Et i ħ innuit ꝙ ꝓpt hoīes facte ſūt. q Aſperi / ⁊ ecce carmel⁹ deſert⁹ / q̄ ē mōs ferti/ liſſim⁹ ⁊ amenīſſim⁹: in q̄ notat oēm fertilitatē ⁊ amenitatē eē deſtruendā. r Et oēs vrbes ei⁹ deſtructe ſūt a facie dñi.i. a iuſticia exercitata p nabuchodonoſor ⁊ ei⁹ exercitū. s Et a facie ire furoris ei⁹.i. ab iſtātia vel euētu chalde/ orū: q̄ oia fiēt ꝓpter offenſā q̄ deū offēderūt: quā q2 dñs vindi cabat / dicit irat⁹. t Hec em̄ dic dñs: Deſerta ⁊c. ſed tñ ꝯſūmationē nō faciā / terre: q2 adhuc ihitabit ⁊ colet: vel non oīno deſtruā iudeos: quia quidā de captiuitate redibunt. v Lugebit t̄ra / i ſte rilitate: q̄ dr̄ ridere in fertilitate. Sic / Oſee iiij.a. Lugebit terra ⁊ infirmabit oīs q̄ habi tat i ea: i beſtia agri ⁊ i volucre celi / ſ et pi/ ſces maris ꝯgregabūt. Ibi Glo. Naturale ē vt hitatore ſublato be ſtie q̄s ⁊ volucres ⁊ pi ſces deficiāt. Uel / Lugebit t̄ra.i. amato/ res t̄renoꝝ p illoꝝ amiſſiōe. x Et merebūt celi deſup.i. viri ſancti: vt hieremias ⁊ baruch eis cōpatiēdo. y Eo ꝙ locut⁹ ſum.i. q2 faciā ea q̄ dixi. Sed ideo ſic dicit: q2 lo/ qui dñi / facere eſt. Un̄ / Dixit ⁊ facta ſūt. Alia lr̄a habet / Ce/ Pſ.32. li nigreſcēt.i. videbunt nigreſcere p̄ maximo dolore / timore / ⁊ ſtupore.

Myſtice: g Aſperi terrā.i. laicos. i Et nihil / ꝓpter Myſtice peccata que faciūt. Ier.l.d. Uox belli in terra et contritio ma/ gna: In eis em̄ ſunt rixe / diſcordie ⁊ ire. k Et celos / cleri/ cos: i quib⁹ debēt eſſe luminaria vite ⁊ ſciētie: ſed / l Et nō erat lux in eis. Apoc.vj.d. Et ſol fact⁹ eſt niger tanq̄ ſac cus cilicin⁹. Eſa.l.b. Induā celos tenebris. Uel / g Aſperi terram ⁊c.i. temporalia: que reuera vacua et nihil. Unde Gen̄.j.a. Inanis ⁊ vacua: q2 ſatiare nō poſſunt / ideo inanis ⁊ nihil: q2 nihil inde auferre poſſum⁹ nobiſcū / et ideo vacua. Act.ix.b. Paulus apiens oculos nihil videbat. Un̄ qui hic aliquid ſe eſſe putant / patet ꝙ cordis oculos clauſos habent. o Intuit⁹ ſum ⁊ nō erat hō: quia.ſ.ij.a. Abierūt poſt vanitatē: ⁊ vani facti ſunt. Et ideo qui ſequit ea q̄ nihil ſunt / de iure nō eſſe hō dicit. Eſa.l.a. In ſcelerib⁹ dimiſi matrem veſtrā ⁊ veni ⁊ nō erat vir: Sed magis ē beſtia: quia facti ſūt abomiabiles / ſicut ea que dilexerūt: ab alienati ſunt de cōfu/ ſiōe: Oſee.ix.c. p Et oīe volatile celi receſſit. Iob v.b. Homo natus ad laborem / auis ad volandū: quaſi non ſunt actiui: ⁊ non ſunt contemplatiui. Non ſunt ergo aues in terra: ſed multa ſunt reptilia ⁊ ſerpentes.ſ. peccatores: qui nō poſſunt volare ad celum. q Aſperi et ecce carmelus deſertus: quod interp̄tatur ſciencia circūciſionis vel tenel/ lus: ⁊ ſignificat religionem / in qua eſt regula circūcidens vi/ tia: quod ſi faciant tenerrime diliguntur a deo. r Et / ideo / omnes vrbes ei⁹ deſtructe ſunt.i. eccleſie. Eſa.xxix.f. Chermel in ſaltū reputabit. Chermel.i. carmelus. Per ſaltū homines mundani / infructuoſi. Iam enim omnes fere reli/ gioſi conant viuere ſeculariter. t Sed tñ cōſummatio/ nem nō faciā. Cum em̄ flagellat domin⁹ in p̄ſenti non cō/ ſumit: quia ad correptionem hoc facit / nō ad cōdemnationē: ſed in futuro in malis penam conſūmabit. Eſa.xxx.g. Erit tranſitus virge fundatus quā requieſcere dominus faciet ſu/ per eū. Sed dic Pſ. Non relinquet domin⁹ virgam pecca/ Pſ.129. torū ſuper ſortē iuſtoꝝ. Modo em̄ in p̄ſenti nō cōtinet in ira Pſ.76. miſericordias ſuas. v Lugebit terra. Terreni de terre/ norū amiſſiōe: qđ ē triſticia ſeculi: que operat mortem: vt di/ cit.ij. Corinth.vij.c. Simile Eſa.xxiiij.a. Luxit et defluxit terra. x Et merebūt celi.i. ſancti viri: y Deſup.i. pro supernoꝝ gaudioꝝ dilatione: quaſi non pro damno tem/ poraliū. Unde deorſum luget ⁊ non deſurſum: qui luget pro temporalib⁹. Eccl.xxxv.c. Nōne lachryme vidue ad maxil/ lā deſcendūt: ⁊ exclamatio eius ſup deducentē eas? A maxil/ la enim aſcendunt vſq̄ celum: ⁊ dñs exauditor nō delectabit ✠ in illis. Cogitaui

r et ſtupore. a Cogitaui ⁊ nō pęnituit me.i.deliberaui
apud me. Pęnitere dicit de⁹: quādo aufert ſententiā ſuę cō/
Jone.3. minatiōis: ſicut p̄ ionam minatus eſt deſtructionē niniue: ſed
mutauit ſententiā/ illis mutantibus merita. b Nec auer/
ſus ſū: ſm retractationē: c Ab eo/ qd̄ cogitaui. d A
voce equitis ⁊c.
Hoc dicit: q2 chaldęi
et medi ⁊ pſę boni eq̄/
tes ſunt/ et boni ſagit/
tarij ſūt/ q̄ cū chaldęis
B venient: e Fugit
omis ciuitas.i. ha/
bitatores ciuitatum.
f Ingreſſi ſūt ar/
dua ⁊c.i.iudęi timē/
tes hoſtes. g Vni/
uerſę vrbes ⁊c. et
nō habitat i eis hō
.i.nō habitabit.
ho in illis.

a Cogitaui et nō pęnituit me:
b c nec auerſus ſū ab eo. A vo/
d cē equitis et mittētis ſagittā
e f fugit omis ciuitas. Ingreſſi
ſunt ardua: ⁊ aſcenderūt ru/
g pes. Vniuerſę vrbēs dereli/
ctę ſunt: ⁊ non habitat in eis
h homo. Tu aūt vaſtata quid
i facies: Cū veſtieris te cocci/
k no: cū ornāta fueris monili
l aureo/ ⁊ pinxeris ſtibio ocu/
m los tuos/ fruſtra cōponeris.
n Contēmpſerūt te amatores
o p tui: animā tuā quęrēt. Vocē
eñ quaſi parturiētis audiui
q r angūſtias vt puerperę. Vox
s t filię ſiōn inter moriētes/ ex/
v pāndēteſq3 man⁹ ſuas. Vę
x mihi qūia defecit aīa mea
y proptēr interfectos.

Myſtice a Cogi/
taui et non pęnituit me: quia ipſi non pęnitent. Vnde.j.
xviij.b. Si pęnitentiam ęgerit gens iſta a malo ſuo qd̄ locu/
tus ſum aduerſus eam.i. de quo reprhendi eam/ agam ⁊ ego
pęnitentiā ſup malo qd̄ cogitaui vt facerem ei. d A voce
equitis ⁊ mittētis ſagittā. Eques eſt diabol⁹/ ſic ⁊ equ⁹
dicit peccator. Vnde Exo.xv.a. Equū et aſcenſorem ꝓiecit
in mare. Iſte eques emittit ſagittā detractionis per hominē
quaſi per arcum ſuum. j.ix.c. Sagitta vulnerans lingua eo/
rum/ dolum locuta eſt. e Fugit omnis ciuitas: quia
multi ꝓpter detractiones bonū qd̄ incęperāt/ dimittunt: vel
ꝓpoſitum non audent ad effectum deducere. f Ingreſſi
ſunt ardua ⁊c. Ecce remediū contra detractiōes. Quādo
enim detrahit homini bene faciēti/ ⁊ dicit ſimulator ē vl pa/
pelardus: tūc intret religionē: ⁊ tūc ceſſabit omnis detractio:
tūc enim apparebit q non erat hypocrita. Sic iudęi in aduen
tu holofernis: q̄ interpretat infirmans vitulum ſaginatum: ⁊
ſignificat detractorem: aſcenderunt in montana: vt dicit Iu/
dith.v.d. Iob.xxxix.d. Nūquid ad pręceptum tuū eleuabit
aquila: ⁊ in arduis ponet nidum ſuum: b Tu aūt vaſta/
ta ⁊c. Loquit ad totā plebem ſicut ad quādam meretricē.
Per coccinū et monile ⁊ ſtibiū/ ſignificat cultus idolatrię: de
cuius pulchritudine ⁊ ſumptu ſe iactabant ⁊ credebant pro/
pter ornatū quem exhibebant idolis/ omnes gentes ſibi fore
pacificas. Hanc ergo vanā cōfidentiam hic eis improperat:
Tu autē vaſtata q̄d facies: Alia littera h3: Tu miſera/
quę.ſ. deū clementię fontē amarum reddidiſti: dicit Hierony
mus. Sed quomō hoc dicit/ cum potius homo p peccatū ſe/
ipſum reddat amarum q̄3 deum/ ⁊ palatum cordis ſui inficit.
Pręterea deus in infinitū eſt dulcior q̄3 aliquod peccatū ſit
amarum: ergo illud nō poteſt deum amaricare. Solutio. Di
amaricari non in ſe/ ſed in nobis: quia.ſ. per peccatū noſtrum
ad iracundiā prouocat. Vel quia videtur amarus peccatori
propter timorem pęnę/ ſicut bono dulcis eſt iuſticia: ſed cum
malus fuerit/ tunc ei eſt amara propter pęnam quā timet: ſi/
cut oculus clarus delectatur videndo lucem/ ſed oculus ęger
contriſtat. i Cum veſtieris te coccino ⁊c. Per hęc
tria vt dixi: intelligitur cultus idolatrię: per quem iudęi crede/
bant omnib⁹ gentibus placere: ⁊ habere illorum amorem: ſi/
cut meretrix per talem ornatū quęrit placere hominib⁹: S3
talis cultus nō profuit iudęis quin captiuarentur: et ideo di/
cit: Fruſtra componeris. Quare: n Contempſe/
rūt te amatores tui.i.aſſyrij ⁊ chaldęi: quib⁹ aliquādo te
confęderaſti: vel quibus per hunc cultum placere credebas.
Vel/ amatores.i.dęmones/ ſm Glo. Vnde/ o Animā
tuā quęrent: id eſt animę tuę interitum per peccatum in
his non tuam placentiam. Sic et illi.ſ.chaldęi quęrunt te in/
terficere ⁊ non tuam idolatriā. Sed quomō vocat dęmones
amatores: ipſi enim nō amant ſed odiunt: Vnde vocat dia/
bolus inimic⁹ homo/ Matth.xiij.d. Ecci.xviij.d. Ne dede/
ris aīę tuę cōcupiſcētias eius: ne faciat te in gaudiū inimicis

tuis. Ibi Glo.id eſt dęmonib⁹. Solutio. Dicunt amatores.ſ.
corruptores: Et ponit antecedēs ꝓ conſequēte. Vel dicunt
amatores ſm opinionē illo2 q̄ credunt q ille qui ſuggerit eis
furari vel fornicari diligat eos: lic3 eñ nō credāt diabolū eſſe
dilectorē/ tamē faciūt ac ſi crederent. p Vocē eñ quaſi
parturiētis audi/
ui: quaſi hn̄ ſcio q te
quęrūt interficere: q2
iam ſpū ꝓphetię au/
diui vocē tui clamātis
et eiulātis p̄ dolore et
afflictione quā habe/
bis in aduētu chalde/
orū. q Anguſtias
vt puerperę: q̄ mul/ Ar. finem tis expād
tū dolet i parturiēdo.
Puerperā vocat mu/
lierē q̄ pmo parturit ⁊
nunq3 alīs parturiuit.
Talis magis affligit
q̄3 illa q̄ cōſueuit parturire. r Vox: hęc vox ſupple/ s Fi
lię ſion.i.populi hierlm. Et dicit filia ſiō: q2 ē ſub mōte vel
arce ſion: a quo protegit tanq3 a matre filia. Filię dico/ exiſtē/
tis ſupple/ t Inter morientes: et ita exponit: quid vo/
cauit puerperā.ſ. filiā ſion. v Expandēteſq3 manus
ſuas/ p̄ dolore mortis: Percuſſi eñ p̄ dolore extēdūt ſe. Et
quę ē iſta vox/ ſubdit: x Vę mihi q2 defecit aīa mea:
q̄ſi ita tūc dicet popul⁹: vel hoc dicet ꝓpheta populo com/
patiens. y Propter interfectos: Hic hebręus habet:
ꝓpter interfectores. Myſtice: i Cū veſtieris te coc/ Myſtice
cino. Pugiles ꝯſueuert indui coccineis ne pcipiētes ꝓprij
ſāguinis effuſionē/ ptimeſcāt. Talib⁹ iduunt mulieres ad ꝓ/
pugnādū ꝓ diabolo cōtra dn̄m. Et diabolus vult eas talib⁹
indui/ ne pcipiant ſuum ſanguinē.i. peccati turpitudinem vel
mortis ęternę. Credunt eñ q diabolus nō odiat eas/ cum ita
bene eas iduat. k Cū ornata fueris monili aureo:
qd̄ claudit collum: ne leccator ponat manū ſuā in ſinū eius/
vnde dicit a monendo. Sed in fatua muliere ſignificat q ita
diligit fornicariū ſuum et ille eam q ad inuicem ſe tenent in
peccato ⁊ amore malo. l Et pinxeris ſtibio oculos
tuos. Sed timere debēt ne accidat eis ſicut accidit ięzabel:
De qua.iiij. Regꝫ.ix.f. dicit q cum audiret ipſa q hieu ve/
niret i ięzrael/ depinxit oculos ſuos ſtibio ⁊ ornauit caput ſuū
et reſpexit per feneſtram ingredientē hieu per portam: et cū
hieu leuans faciem ſuā videret eam/ dixit: Pręcipitate eam:
⁊ ita fecerunt: ⁊ ſic mortua eſt: Et tamē regina erat quę ma/
gis debet hn̄ ornari q̄3 alia mulier. Vl loquit cuiq3 ſe a deo Aliter
alienanti per peccatū/ cum tamē fuerit ei iunctus per matri/
moniū ſpirituale: i Cum veſtieris te coccino.i. ſan/
guinis chriſti habueris fidē. k Cū ornata fueris mo/
nili aureo.i. habueris corporis ꝟginitatē. l Et pinxe/
ris ſtibio oculos tuos/ p cognitionē ſecretorū. m Fru
ſtra cōponeris: quia ſcientia magis nocet peccanti q̄3 iu/
uet: quia per illā occultat maliciā ſuam. n Cōtempſerūt
te amatores tui. Poſtq̄3 enim diabolus iam duxit homi/
nem ad peccandi conſuetudinē/ tunc cōtemnit: lic3 prius blā/
ditus fuerit/ alliciendo eū ad peccatū: Sicut amnon cōtem/
pſit thamar poſtq̄3 amauerat eā.ij. Regꝫ.xiij.c. Et Ezech.
xvj.d. Et dabo te in animas odientiū te filiarum paleſtinarū
quę erubeſcunt in via tua ſcelerata. p Vocem eñ qua/
ſi parturiētis audiui ⁊c. Ecce poſt eorum ornatū ſequit
dolor q̄ſi parturiētis: Null⁹ tāt⁹ ē dolor vt dolor parturiētij:
⁊ maxime puerperę: Sic erit dolor taliū: Extrema eñ gau/
dij luctus occupat: Prouer.xiiij.b. r Vox filię ſion ⁊c.
q̄ſi hęc dic̄ eccleſia dolens de filijs ſuis. Vnde dic̄: x Vę
mihi ⁊c. Ps. Defectio tenuit me pro peccatorib⁹ derelin/ Ps.iii.
quētibus legem tuā. j.ix.a. Quis dabit capiti meo aquam ⁊
oculis meis fontem lachrymarū: et plorabo die ac nocte in/
terfectos filię ꝑpli mei. j. Machab.ij.a. Vę mihi/ vt qd̄ nat⁹
ſū videre ꝯtritionē ꝑpli mei: ⁊ ꝯtritionē ciuitatis ſanctę:
Circūite vias

a C Ircūitē vias hieruſalē ꝛ aſpicite et Ca.V.
b conſiderate ꝛ querite i
c plateis ei⁹ an inueniatis vi
d rum facientē iudiciū: ꝛ q̄rē
e tem fidem/ et ꝓpiti⁹ ero eis.
f Quod ſi etiā viuit dñs dixerint
g ꝛ hoc falſo iurabūt. Dñe
h oculi tui reſpiciūt fidē. Per
i cuſſiſti eos ꝛ nō doluerūt:
k attriuiſti eos ꝛ renuerūt acci
l pere diſciplinā. Indurauerūt facies ſuas ſupra petrā:
m ꝛ noluerūt reuerti. Ego au
n tem dixi: Forſitan paupe
o res ſunt et ſtulti: ignorantes
p viam domini ꝛ iudicium dei
q ſui: Ibo igit͛ ad optimates ꝛ
r loq̄r eis. Ipſi enim cognouerūt
s viā dñi et iudiciū dei ſui. Et
t ecce magis hi ſimul cōfrege
u runt iugū: ruperūt vincula.

C Ircūite vias hieruſalē ꝛc. Expo. Ca.V. Enumerauit ꝓpheta mala que facturus eſt duab⁹ tribubus. Sed ne diceret aliq̄s q̄ dñs eſſet crudelior q̄ olim: qui ꝓpter decē volebat parcere ciuitatib⁹ ſodomoꝝ: vt legit͛ Geñ.xviij.d. Ideo hoc remouet hic ꝓpheta: qꝛ ſi eſſent aliqui iuſti in hieruſa/
A. lem/ ꝓpt͛ illos parceret dñs ciuitati. Diuidit aūt h̄ capitulū in tres partes. Primo oſtendit nullos eſſe iuſtos i tota hieruſalē ꝓpter quos debeat parcere ciuitati: Oēs enim mali ſunt/ vel aperte vel occulte/ tam maiores q̄ minores. Secūdo oſtēdit iudeā ꝓpt͛ hoc iam in pte vaſtatā ab aſſyrijs: ꝛ adhuc omnino vaſtandā a chaldeis: ibi: Idcirco ꝑcuſſit eos. In tertia deſcribit ferocitatem chaldeorum/ enumerans etiam maliciam iudeoꝝ ꝓpter quā merito patiant͛ a chaldeis: ibi: Ecce ego adducam. Dicit ergo: a Circūite ꝛc. quaſi bene meruiſtis talē penam: qꝛ inter vos null⁹ eſt iuſtus. b Et aſpicite/ oculis: c Et cōſiderate/ corde: d Et q̄rite in plateis ei⁹/ vbi ſolēt eſſe plures. e An inueniatis vir. Nōne ad min⁹ ibi erāt duo. ſ. baruch et hieremias: Solutio. Dñs loquebat͛ hec ad illos duos: ꝛ iō de illis nō intelligebat: vel ipſi nō erāt hieroſolymite: ſ; de anathot. Sz ſi obijciat͛ de eunucho q̄ hieremiā extraxit de lacu. j.xxxviij.d. Dic q̄ ille erat ethiops: vt ibidē di. Virū: nō dic/ viros: in q̄ notat͛ maxima dñi demētia. Iam enim non querit ſi ibi inueniant͛ decē viri iuſti: vt fecit Geñ.xviij. ſed ſi vnus. f Facientē iudicium/ iuſtum ꝛ rectū/ ſine pſonarū acceptione: ꝛ ſine doloſitate ſe habentem ad primū. g Et querentē fidē. i. fidelitatē vel credulitatē in deū. h Et ꝓpitius ero eis: quaſi omnib⁹ alijs ꝓpter illū. Vel/ f Facientē iudiciū/ q̄ ſe diſtricte iudicet. g Et querentē fidē. i. fidelitatē vt iudiciū exequat͛
Ps.118. per iuſticiā: ſm illud: Feci iudiciū ꝛ iuſticiā. j. Corinth.xj.g. Si noſmetipſos dijudicarem⁹/ non vtiq̄ iudicaremur. De h̄ Luc.xviij.b. Fili⁹ homis veniēs/ putas inueniet fidem ſup
Ps.11. terrā: Et notat͛ hic defectus bonorū in eccleſia. Ps. Saluū
Ps.13. me fac dñe quoniā defecit ſanct⁹. Alibi. Nō eſt qui faciat bonū/ non eſt vſq̄ ad vnū. Eſa.lix.a. Non eſt qui inuocet iuſticiā/ nec qui iudicet bene: ſed confidūt in nihili ꝛ loquunt͛ vanitates. Vl͛ d Q̄rite i plateis ei⁹. i. i lata via hui⁹ mūdi.
Ps.54. Unde Eſa.lix.c. Corruit in plateis veritas. Ps. Nō defecit de plateis eius vſura ꝛ dolus. h Et ꝓpitius ero eis: quaſi ꝑ vno ſaluabo alios. Sic Act͛.xxvij.e. Paulo nauigio romā venienti date ſunt omnes anime que cum eo erant in naui. Sed qꝛ poſſent reſpondere: imo aliqui ſunt inter nos fideles: qui iurant in dño: et nullo modo iurarent per idola: parce ergo nobis ꝓpter illos. Ideo reſpōdet dñs: Verū eſt: ſed totū faciūt ſimulatorie. Vñ/ i Q; ſi etiā viuit dñs dixerint. i. ſi ꝑtendāt fidē vel iuſticiā. k Et hoc falſo iurabūt. i. ſimulatorie: ꝛ ideo nō hoc reputo iuſticiā/ niſi cū labijs corda cōſentiāt. Et hoc ē: l Dñe oculi tui reſpiciūt fidē. q. d. ꝓpha: Dñe opa exteriora videm⁹: ſed fidē nō nouimus: ſed tu bñ potes illam videre: qꝛ ſcrutaris cor. Prouerb. xvj.a. Oēs vie hominū patēt oculis eius. Heb.iiij.d. Oia nuda et aperta ſunt oculis eius ad quem nobis ſermo. Vel ꝓſpiciūt. i. approbant fidē: quaſi dei gratiā/ nō legalia opa q̄ iam reprobata ſunt: qꝛ fide iuſtificati ſum⁹: vt dicit͛ Ro.iij. ſed ex opibus legis non iuſtificabit͛ oīs caro. Illa autē fides
Ps.77. ꝓſpicit͛ a dño: q̄ eſt opans ꝑ dilectionē: alia nō. Vñ ſup illud Ps. Nec fideles habiti ſunt in teſtamento eius. Glo. Augꝰ. Fideles nō erāt: quia fidei opa nō habebāt. Eſa.xj.b. Erit fides cinctoriū renū ei⁹: q̄ſi fides habet opa cōtinētie/ ſimilit͛ et alia/ ſi vera ē: qꝛ fides ſine opib⁹ mortua eſt. Quaſi q̄ diceret: Jaco.2.d.
Dñe tibi placēt cordis ornamēta/ nō corpis: vt ſunt coccinū/ ſtibiū/ ꝛ alia ꝑdicta: Multū q̄ diſſimiles ſunt oculi dei/ oculis mūdi: quib⁹ tm̄ placēt ornamēta exteriora. m Percuſſiſti eos/ vt ad fidē cōuerterent͛ ꝑ correptionē flagelloꝝ: vt ſic ad eos reſpiceres: qꝛ ſine fide nihil tibi placet. Ut frequētius enim dñs quos ꝑcutit/ ad h̄ ꝑcutit vt corrigat: vt mariā percuſſit lepra: Numeri.xij.c. q̄ ideo reuerſa eſt. Aut ad initiū damnatiōis: vt herodē: Act͛.xij.d. Aut
B vt manifeſtet gloriam ſuam: vt cecum natū: Joh.ix.a. Aut vt ꝓbet: vt Iob. Aut vt humiliet: vt paulum. n Et non doluerūt.
Ps.34. Ps. Diſſipati ſunt nec cōpuncti. Prouer.xxiij.d. Verberauerūt me ꝛ nō dolui: traxerūt me ꝛ nō ſenſi. o Attriuiſti eos ꝛc. Cōculcat verba ad maiorē affirmationē. p Indurauerūt facies ſuas ſupra petrā. i. plus q̄ petrā. ſ. ꝑ inuerecundiā ꝛ impudentiā peccandi. Ezech.iij.b. Attrita fronte ꝛ duro corde. q Et noluerūt reuerti: ſaltē pudore. Aggei.ij.c. Percuſſi vos vento vrēte ꝛ aurugine ꝛ grādine oia opa manuū veſtraꝝ: ꝛ nō fuit i vobis qui reuerteret͛ ad me. Eſa.j.b. Vulnus ꝛ liuor ꝛ plaga tumens/ non eſt circūligata/ nec curata medicamie/ nec fota oleo. Triplici remedio/ quaſi triplici funiculo ſolent emendari peccatores. Primus eſt eruditio per ſcripturas/ quaſi faſcia qua ligat͛ vuln⁹: quo ad hoc/ non eſt circūligata. Secūdus eſt correptio ꝑ flagella/ quaſi medicina mordens: quo ad hoc/ nec curata medicamine. Tertius eſt conſolatio ꝑ beneficia/ quaſi oleum mitigans ꝛ ſuaue: quo ad hoc/ nec fota oleo. De hoc/ Eccs.iiij.c. Funiculus triplex difficile ſoluit͛. Hec remedia mali quaſi furioſi non curant: ꝛ ideo non ſanant͛. Sed quo ad bonos. Ps.
Ps.93. Qui fingis laborem in ꝑcepto. Qd̄ fit/ cum a malo cohibet͛ quis labore tribulationis quaſi ꝑcepti vice: In alijs autem qui per flagella non corrigunt͛/ mutabunt͛ flagella in eternam damnationē. Unde Deut͛.xxxij.c. Ignis exarſit in ira mea: ꝛ ardebit vſq̄ ad inferni nouiſſima. r Ego autem dixi. Exprimit in ſe affectū infirmorū: qui cogitabant verum eſſe q̄ domin⁹ dicebat. ſ. multos eſſe peccatores in populo: ſed hi erant ſtulti ꝛ idiote: ſed principes ꝛ ſacerdotes credebant eſſe bonos. Unde/ Ego autē dixi: mecū cogitans. s Forſitan. Verbo ambiguo vtitur/ nō vt dubietas notet͛: ſed vt liberum hominis oſtendat͛ arbitriū. t Pauperes ſunt in plebe: v Et ſtulti. ſ. ſcientia. Et ideo hi x Ignorantes viam domini ꝛ iudiciū dei ſui. i. hec mala non ſunt niſi in idiotis ꝛ ſimplicibus de plebe. y Ibo igit͛/ ego hieremias: z Ad optimates/ qui preſunt populo. a Et loquar eis. i. iquirā vtrū faciāt hec mala. b Ipſi enim cognouerūt viā dñi ꝛc. i. ſenſum dei: ꝛ ſcientiā ꝛ ei⁹ voluntatem tanq̄ docti ꝑ legem. c Et ecce magis hi ſimul cōfregerūt iugū/ cōcordes in malo. Eſa.xxxiiij.d. Illic cōgregati ſunt milui/ alter ad alterū. d Iugū/ legis ꝛ ꝑceptoꝝ. e Ruperūt vincula: inſtitutionē eccl̄ie/ vel legis diuine/ vl͛ legis naturalis: q̄ſi iueni magros peiores diſcipulis. Tales ſunt optimates nr̄i tpis. Vñ Iob.xl.c. Huic. ſ. behemoth mōtes herbas ferūt. Eccī.xliij.c. Frigid⁹ ventus aq̄lo flauit et ꝯgelauit cryſtall⁹ ab aq̄: ſup oēm cōgregationē aquaꝝ. i. ſup laicos redeſcet: ꝛ ſic lorica induet ſe aq̄s: ꝛ deuorabit mōtes. Amos.vj.a. Ve vobis q̄ opulēti eſtis i ſion ꝛ in mōte ſamarie/ optimates capita ꝓploꝝ ingredientes pompatice domum iſrael. Abacuk.j.d. Incraſſata eſt ps eius/ cibus ei⁹ electus. Ruperunt vincula: quia nulli volunt ſubeſſe: nec etiam deo. Eccī.vj.d. Vincula illius alligatura ſalutaris.

 Idcirco/ qꝛ tales ſūt

a Idcirco/qꝛ tales ſt: ꝑcuſſit eos leo de ſilua.i.ꝑcutiet
ꝛ iā ꝑcuſſit i pte. Leo ē ꝛ audax ꝛ ſupbiſſimꝰ. Uñ Prouerb.
xxx.d. Leo fortiſſimꝰ aīaliū/ad nulliꝰ pauebit occurſū. Talis
fuit nabuchodonoſoꝛ q̄ venit de ſilua.i.de chaldeis: q̄ erāt fe/
rociſſimi ꝛ inculti q̄ſi ſilueſtres: ſicut i ſilua ſunt feꝛe. b Lu/
pus ad veſperam
vaſtauit eos: q̄ tūc
.ſ.in veſpe/ē velociſſi/
mus ad pꝛedā capien
dā ꝓpt noctē inſtantē.
Hi ſunt medi ꝛ pſe: q̄
fuerūt tpe aſſueri poſt
nabuchodonoſoꝛ: Et
ideo dicit/ad veſpe/
rā. Uel ſicut dixi: qꝛ
tūc lupus eſt famelicꝰ:
in quo innuit deſide/
riū qd̄ ipi habebāt de
deſtruēdo eos. Aba/
cuk.j.b. Suſcitabo
chaldeos gentē ama/
ram ꝛ velocem: leuioꝛes pardis equi eius: ꝛ velocioꝛes lupis
veſpertinis. c Pardus vigilās ſuper ciuitates eo/
rū: qui ē varij coloris. Per hūc alexāder magnꝰ ſignificat: q̄
oīs varietates gentiū ſubiugauit/etiā occidentales: q̄s nul/
lus alius ſubiugare potuit. d Uigilans/ ad deſtruendum
eos. In vigilantia ſignificat impetus eius: qꝛ velociter mul/
Myſtice ta regna deſtruxit. Myſtice: Leo eſt diabolus/inquātū eſt
ſupbus: ꝛ inquātum de ſuperbia tēptat. Lupꝰ/ipſe idem/in/
quātū de luxuria: quia lupus gaudet de effuſione ſanguinis.
Pardus/inquātū de auaricia: quia variat ꝛ turbat coꝛ: et in/
quātū de doloſitate ꝛ fallacia. Eccl.xxviij.d. Exardebit i illis
ꝛ non extinguet ꝛ immittetur in illos quaſi leo ꝛ quaſi pardus
ledet eos. d Omnis qui egreſſus fuerit ex eis ca/
piet. Sicut lupus/leo ꝛ pardꝰ rapiunt egredientes de ciui/
tatibus de nocte vl' de veſpere: Et in hoc etiā foꝛte notat ro/
manum exercitū: Sic omnis qui inuentus fuerit extra eccle/
ſiā/capiet a diabolo: Sicut omnes inuenti extra arcā/ perie/
runt diluuio. Sic ꝛ ipſe nabuchodonoſoꝛ per hec tria poteſt
ſignificari.ſ. per leonem ꝓpter eius ſuperbiam ꝛ foꝛtitudinē:
per lupū ꝓpter eius fraudulentiā: per pardū ꝓpter eius ma/
licioſā ſollicitudinē. e Quia multiplicate ſūt p̄uari/
catiōes eoꝝ.ſ.pctā/ inquātū cōtra p̄cepta dei ſūt. f Cō/
foꝛtate ſūt auerſiones eoꝝ.ſ.peccata quo ad damnū: qꝛ
.ſ.ſepant ab incōmutabili bono. g Sup quo ꝓpitiꝰ ti/
bi eſſe potero: quaſi tot mala feciſti ꝙ nō habeo occaſionē
qua poſſim tui miſereri. Ul' Sup q̄.ſ.peccato vl' ꝓpt qd̄ bo/
num. Eſa.j.b. Sup quo percutiā vos vltra addentes p̄uari/
cationē. h Filij tui dereliquerūt me. Loquit ad totū
populū. i Et iurant in his qui non ſunt dij: in hoc
eis honoꝛē dei tribuētes. Soph.j.a. Extendam manū meā
ſup iudam ꝛ ſup omnes habitatoꝛes hieruſalē: ꝛ diſperdā de
loco hoc reliquias baal: ꝛ nomīa edituoꝛū cum ſacerdotibus
ꝛ eos qui adoꝛant ſuper tecta militiā celi: et adoꝛant ꝛ iurant
in domino/ ꝛ iurant in melchon: ꝛ qui auertunt de poſt tergū
domini. Et qui credūt ſe poſſe ſimul adoꝛare deū ꝛ melchon:
qd̄ non poteſt eſſe: quia pallium breue ē: nec vtrūqꝫ cooperi/
re poteſt: vnde neceſſe ē vt alter decidat: vt dicit Eſa.xxviij.
e. k Saturaui eos ꝛ mechati ſunt /ad litteram: vel
cum idolis. Hec enim ſunt duo vitia annexa: quia venter ꝛ ge
nitalia vicina ſunt. Exo.xxxij.b. Sedit populus manducare
et bibere: et ſurrexerunt ludere. Sic clerici ſaturati patrimo/
nio crucifixi/ ſuam luxuriam vbiqꝫ extendunt. Deut.xxxij.b.
Incraſſatus eſt dilectus ꝛ recalcitrauit: incraſſatꝰ/impingua/
tus dilatatus: Dereliquit deum factoꝛem ſuū: ꝛ receſſit a deo
ſalutari ſuo. Et Ezech.xvj.b. Tuliſti vaſa decoꝛis tui de au/
ro meo ꝛ argēto meo q̄ dedi tibi: ꝛ feciſti tibi imagines maſcu
linas: ꝛ foꝛnicata es in eis. Oſee.viij.a. Argentū ſuum et au/
rum ſuum fecerūt ſibi idola vt interirent. l Et in domo

a Idcirco percuſſit eos leo de
b ſilua: lupus ad veſperā va/
c ſtauit eos: pardus vigilans
d ſup ciuitates eoꝝ. Oīs qui
egreſſus fuerit ex eis capiet:
e qꝛ multiplicate ſūt p̄uarica/
f tiōes eoꝝ: ꝯfoꝛtate ſūt auer/
g ſiones eoꝝ. Sup quo ꝓpitiꝰ
h tibi eē potero: Filij tui dere
i liquerūt me: ꝛ iurāt i his qui
k nō ſunt dij. Saturaui eos et
l mechati ſt ꝛ i domo meretri/
m cis luxuriabant. Equi amato/
n res i femias: ꝛ emiſſarij facti
o ſunt: vnuſq̄ſqꝫ ad vxoꝛē pri
p q mi ſui hinniebat. Nūq̄d ſup
his nō viſitabo dicit dñs: ꝛ i
r s gēte tali nō vlciſcet aīa mea?
t Aſcendite muros eiꝰ ꝛ diſſi/
v pāte: cōſummationē aūt no/
x lite facere. Auferte ppaga/
y tiones eiꝰ: quia nō ſūt dñi:

meretricis luxuriabant/ad litterā: vel in phano idoloꝝ
cum idolis. Sic diuites luxuriant: quia diuitias in luxurijs
expendunt: vt ille filius pꝛodigus omnia bona ſua expendit
viuendo luxurioſe: Luc. xv.c. m Equi amatoꝛes in
feminas.i.ipſi ſūt amatoꝛes i feminas/quaſi equi i equas:
ſupple.ſ.non diſcernē/
tes aliquā nec erubeſ/
cētes. Unde: Homo †Pſ.48.
cum i honoꝛe eſſet nō
intellexit ꝛc. Unde de
clericis dicunt laici ꝙ Ezech.22.
ideo nolunt hr̄e vxo/
res: quia volūt habe/ j.9.c.
re omnes. Unde ſigni
ficant per gallū: quia
gallus plures fecūdat
gallinas. n Et emiſ
ſarij facti ſunt. In
hebꝛeo dicit: trahen/ Al.t ppa
tes.i.cito ad h̄ ꝓmpti Al.tiq
ſunt ſine diſcretione ꝛ
verecūdia cū omnibꝰ luxuriātes. In quo notat magnitudo ꝛ
impetuoſus ardoꝛ libidinis eoꝛum. Johel.j.d. Computrue/
rūt iumēta in ſtercoꝛe ſuo. Ezech.xxiij.c. Quoꝛum carnes vt
carnes aſinoꝛū: ꝛ fluxus eoꝛū ſicut fluxus equoꝛū. Apoc.ix.
d. Poteſtas equoꝝ in oꝛe eoꝛum ꝛ in caudis eoꝛū.i.in gula ꝛ
luxuria: in quibus ſunt ſimiles equis. o Unuſquiſqꝫ ad
vxoꝛē ꝓximi ſui hinniebat. Seruat metaphoꝛā equo/
rum feruentiū ad libidinem. Equus enī aliquādo inſanit p̄e
ardoꝛe libidinis: Sic ipſi: ad litteram: cōcupiſcebant vxoꝛes
ꝓximoꝝ: vel cum idolis vniuſcuiuſqꝫ gentis volebāt mecha/
ri. Unde luxuriā/litteralem vel myſticā/vbiqꝫ ſine verecūdia
effūdebant. Unde Sap.ij.b. Nullū ſit pratū qd̄ non ptranſe/
at luxuria noſtra: vbiqꝫ relinquamus ſigna leticie: nemo ve/
ſtrum expers ſit luxurie noſtre. p Nunquid: quaſi cum
hec feceritis: q Sup his nō viſitabo: q̄ſi imo.i.vlciſ/
car. Unde exponit ſe: r Et in gente tali nō vlciſcet:
vt ſic viſitatio ſumatur hic i malo: Ut ibi: Uiſitabo in virga Pſ.88.
iniquitates eoꝝ. Eſa.xxiiij.d. Poſt multos dies viſitabunt:
ſcꝫ in inferno. Et.xxvij.a. Uiſitabit dominꝰ ſuper leuiathan
in gladio ſuo duro ꝛ grandi ꝛ foꝛti. s Anima mea: id eſt
voluntas mea: que ab eis receſſit: quia a me receſſerūt: Sicut
illd̄ itelligit/Eſa.j.b. Neomenias vr̄as ꝛ ſabbata vr̄a odiuit
anima mea. Ezech.xxiij.c. Receſſit anima mea ab ea/ ſic re/
ceſſerat anima mea a ſoꝛoꝛe eius: multiplicauit enim foꝛnica/
tiones ſuas. Ul' p Nūquid: quaſi vix hoc faciā: ꝛ qua/
ſi coactus: quia dolet quotiens cogit eſſe ferox. Unde Eſa.j.
f. Heu conſolaboꝛ ſup hoſtibus meis: ꝛ vindicaboꝛ ſic de ini
micis meis. t Aſcendite muros eius. Hic dirigit ſer
monē ſuum ad chaldeos/inuitans eos ad inuaſionem ciuita/
tis. Sꝫ ꝓhibet ne omnino faciāt cōſumptionē. Unde/ v Et
diſſipate/cōſummationē aūt nolite facere: quaſi nō
omnino interficite. Unde Eſa.x.b. Ego mādabo vt auferat
ſpolia ꝛ diuidat pꝛedam: et ponat illū in conculcationē qua/
ſi lutum platearum: Ipſe autē nō ſic arbitrabit: ſed ad cōte/
rendū erit coꝛ eius. x Auferte ꝓpagationes eiꝰ/ vel
pꝛopagines: quaſi non radices. Uolo enim radices ſerua/
ri: vt aliqui remaneant: vel vt affigantur non conſumant: ſed
aliquādo fructificent. Et loquitur de captiuitate eoꝛum ſub
metaphoꝛa deſtructionis vinee. In hoc myſtice notat ꝙ nō
omnes iudei perditi ſunt: ſed quedam remanſerunt reliquie:
vt apoſtoli/ ad annūciandum gentibus gloꝛiam dei. Unde
Eſa.j.c. Niſi dominꝰ ſabaoth reliquiſſet nobis ſemen: qua/
ſi ſodoma fuiſſemus: ꝛ quaſi gomoꝛra ſimiles eſſemus. Re/ Eſa.10.c.
quie etiā in fine ſalue fient. Uel per hoc intelligit ꝙ licꝫ eccle/ Ro.9.d.
ſia multis tribulatiōibus exponatur: vt nauicula petri iacta/
batur fluctibus: tamē non ſubmergit: quia eccleſia nunqꝫ de/
ficiet: imo/ vt dicit Math.vlt.d. Uobiſcū ſum vſqꝫ ad cō/
ſummationem ſeculi. y Quia nō ſunt domini.i. eius
cultoꝛes/vel abeo

¶ cultores/ vel ab eo poſſeſſi: quia ſibi/ non deo ſunt obedie͂tes.
a ¶ Preuaricatione em̃ ꝑuaricata eſt in me. In quo
notatur duplex ꝑuaricatio. ſ. legis nature/ ⁊ legis ſcripte: vel le/
gis moyſi et euangelij: vel cõmiſſio ⁊ omiſſio. Vel per ipſam
geminationẽ notatur ꝑtinacia ⁊ cõfirmatio malicie. b ¶ Do/
mus iſrael/ decem tribus: c ¶ Et domus iuda: id eſt
due trib⁹: vel clerici et
laici: vel iudei ⁊ genti/
les: d ¶ Negaue/
rũt dominũ/ verbis
⁊ factis: e ¶ Et dixe/
rũt: Nõ eſt ipſe/ cre
ator omniũ vl' redem/
ptor: vel cuius iudicio
omnia fiũt ⁊ diſpoſi/
tiõe omnia reguntur: nõ
eſt ille a quo hi loquũ/
tur. ſ. prophete. Pſ.
Pſ. 52. Dixit inſipiẽs in cor/
de ſuo/ non eſt deus.
B f ¶ Neq; veniet ſup
nos malũ: vt ꝓphe

a Preuaricatione em̃ ꝑuari/
b cata eſt in me domus iſrael
c et domus iuda/ ait domin⁹.
d e Negauerũt dominũ/ ⁊ dixe/
f runt: Nõ eſt ipſe: neq; veni/
g et ſuper nos malũ: gladiũ et
h famẽ nõ videbim⁹. Prophe/
te fuerũt in ventum locuti: ⁊
i k reſpõſũ nõ fuit i eis. Hec ꝗ
l eueniẽt illis: Hec dicit do/
m min⁹ deus exercituũ: Quia

minantur. g ¶ Gladiũ ⁊ famẽ nõ videbim⁹: quaſi ꝓ obſi/
dionẽ nõ erit fames: nec gladi⁹ ꝑ hoſtiũ ꝑſecutionẽ. Sic dicũt
multi increduli/ ſibi impũitatẽ ꝓmittentes: nec credẽtes in/
fernũ fore. h ¶ Prophete fuerũt in ventũ locuti: id ẽ
inaniter: quia irrita ſunt ⁊ falſa que dixerũt. Unde dicunt ta/
les ꝓdicatorib⁹ illud Job. vj. d. Ad increpandũ tm̃ eloquia
cõcinnatis: ⁊ in ventũ verba ꝓfertis. Uentus em̃ pro menda/
cio vl' vanitate ſumitur. Un̄ Prouer. x. a. Qui innititur mẽdacijs
hic paſcit ventos: idem autẽ ipſe ſequitur aues volãtes. i ¶ Et
reſpõſum nõ fuit i eis: q̃ſi a reſpõſo domini nõ habuerũt
hec que ipſi dixerũt: quaſi ſpũſſanctus nõ eſt in eis locutus.
k ¶ Hec ergo/ dicit ꝓpheta. ſ. quia non credũt hec que ꝑus
cõminatus ſum vel dominus: euenient illis. l ¶ Hec. ſ.
ſequẽtia q̃ ſubdit: m ¶ Quia locuti eſtis verbũ iſtud:
ſcʒ ꝓphetas non in ventum eſſe locutos: nec euenire que di/
cunt. n ¶ Ecce/ o tu ꝓpheta/ o ¶ Ego do verba mea
in ore tuo in ignem: id eſt que ignis habeant poteſtatem
vt vertant populũ in ligna. Un̄/ p ¶ Et populũ iſtũ in li/
gna ⁊ vorabit eos: quaſi verba mea cremabũt eos: quia
quod per verba mea cõminatus ſum/ veniet ſuper eos: et ſic
ignis concomitabitur verba. Et eſt idem ſenſus: quaſi qđ dico
fiet. Unde ſubdit: Ecce ego adducam ſuper vos ⁊c̃.
Myſtice Vel in bono expone myſtice: vt verba dicantur ignis. ſ. conſu/
mens vitia incredulorũ/ in eis cõſumens omne peccatũ. Un̄
Deut. iiij. d. Deus noſter ignis cõſumens eſt. Conſumit em̃
in homine/ ligna/ fenum/ ſtipulam: per que quandoq; morta/
lia/ quãdoq; venialia intelliguntur. j. xxiij. f. Verba mea ſunt
quaſi ignis dicit domin⁹: ⁊ quaſi malle⁹ conterens petram:
Pſ. 118. Pſ. Ignitum eloquiũ tuum vehemẽter. Sicut enim ignis
incinerat ligna: ſic predicator debet facere vt faciat eos reco/
gnoſcere cinerem ſue fragilitatis. Ideo i linguis igneis dat⁹
eſt ſpiritusſanctus: Actl. ij. a. Sap. iij. b. Tanq̃ ſcintille in
arũdineto diſcurrent. Scintille diſcurrendo arũdinetũ in ci/
nerem conuertunt ⁊ incendunt: ſic verba predicatorum hu/
miliant ⁊ incendunt corda auditorũ. ſ. ſi illa verba q̃ impẽdũt
ſunt ignis. ſ. ex cõpaſſionis zelo ⁊ charitatis prolata. Ecci. xl/
viij. a. Surrexit helias ꝓpheta quaſi ignis ardens: et verbũ
ipſius quaſi facula ardebat. Zach. xij. b. In die illa ponam
duces iuda ſicut caminũ ignis in lignis: ⁊ ſicut facem ignis in
feno: ⁊ deuorabunt ad dexteram ⁊ ad ſiniſtram omnes popu
los in circũitu. Si autẽ excuſet ſe homo/ dicens: Domine fri/
gidus ſum/ non mittas ergo me: quia/ quomodo verba ignita
proferam qui ignem nõ habeo: quia qui non ardet quõ incen
det: Sed reſpõdeo. Frater collide lapidem ad lapidem ⁊ ha/
bebis ignem: Sic collide te durum ad chriſtũ lapidem angu/
larem: ⁊ habebis verba ignita. Preterea etſi verba te nõ ca/
lefaciant: tamẽ ex his exire poteſt ignis ad ſuccẽdendũ alios:

ſicut calculus non caleſit nec calefacit/ tamẽ ex illo exit ignis.
Unde auditores non debent indignari contra ꝓdicatorẽ ma/
lum: quia licʒ malus ⁊ frigidus ſit/ tamẽ ex verbis eius pote/
runt calefieri. Sed multi auditores ſunt ſicut putrida ligna:
que ardere non poſſunt/ ſed tm̃ fumare: ſic multi ex predicati/
one fiunt peiores: ⁊ detrahunt ꝓdicationi ⁊ predicatori. Sed
dicitur predicatori: Eſa.
vij. a. Noli timere: et
cor tuum non formi/
det a duab⁹ caudis ti/
tionum fumigantium
iſtorum. q ¶ Gen/ Ad litterã
tem de lõginquo
domus iſrael: id eſt
babylonis de chal/
dea: que triginta die/
tis diſtat a hieruſalẽ:
quaſi ſi ꝓpinqui eſſent
ꝓpter affinitatem vel
familiaritatẽ poſſent
eis vel aliquãdo miſe/
reri. Et in hoc notat

locuti eſtis verbũ iſtud: Ec/
n o ce ego do verba mea in ore
p tuo in ignem/ et populũ iſtũ
in ligna ⁊ vorauit eos. Ecce
q ego adducam ſup vos gen/
tem de longinquo dom⁹ iſrl'/
r ait dominus: gentẽ robuſtã/
s t gentem antiquã: gentẽ cui⁹
v ignorabis linguã: nec intelli
x ges quid loquatur. Pharetra
eius quaſi ſepulchrũ patens:

quoniã immiſericordes erunt perſecutores. r ¶ Gentẽ ro/
buſtam: quaſi eis non poteritis reſiſtere. s ¶ Gentem an
tiquã: cui quõdam dominatus eſt nemroth gigas: De quo
Geñ. x. b. qui fuit non multũ poſt noe. Et ita patet ꝙ antiqui
ſunt: q; non ſunt ignari bellorum. Unde Job. xij. b. In anti/
quis eſt ſapientia: et in multo tẽpore prudentia. t ¶ Gentẽ
cuius ignorabis linguam: quaſi precibus non poteris
eos flectere ad miſericordiã. v ¶ Nec intelliges quid lo
quatur: Unde nec te excuſare poteris: vel emere aliquo pre/
cio impunitatem. Sed ne dicant: nos fugiemus/ ſubdit:
x ¶ Pharetra eius quaſi ſepulchrum patens: quaſi
optimi ſagittarij ſunt: Unde etſi fugias te ſagittando interfi/
cient. Unde ⁊ dicitur/ ſepulchrũ: qđ nunq̃ mortuis ſatiatur:
ſic nec chaldei occiſione. Patens/ dicitur: q; tunc horribile
ẽ viſu propter carnes ſemiputrefactas: ſic chaldei multos oc/
ciderunt et ſagittas cruentatas in pharetra repoſuerãt: q̃ ſũt
horribiles viſu. Et dicitur/ patens ſepulchrũ: quia ita pa/
tet vt poſſit ſtatim extrahi ſagitta ad occidendum: poſt quod
ſequitur ſepulchrum: vt ibi intumulentur. Vel/ Patens ſe/
pulchrum: id eſt certi ſunt de morte inferenda poſt ſagit/
tationem: ſicut certum eſt ſepulchrum eſſe mortui. Sequitur
¶ Uniuerſi fortes:
Myſtice: q ¶ Gentem de longinquo ⁊c̃. Gentes Myſtice
de longinquo ſũt demones: qui de celo in infernum lapſi ſũt.
r ¶ Gentem robuſtam. Job. xlj. d. Non eſt poteſtas ſup
terram que comparetur ei: qui factus eſt vt nullum timeret.
Abacuk. j. c. Super omnẽ munitionẽ ridebit et comportabit
aggerem et capiet eam. s ¶ Gentem antiquam. Et ideo
callidus eſt diabolus: quia in antiquis eſt ſapiẽtia. t ¶ Gen/
tem cuius ignorabis linguam. Sed nõne peccatores
linguam diaboli cognoſcunt: et linguam dei ignorant: Un/
de Geñ. xj. b. illi ſuperbi gigantes confuſas linguas habue/
runt: in quo notatur ꝙ deum non intelligebãt: Confuſio em̃
lingue ex cordis oritur confuſione. Solutio. Licet pecca/
tor credat ſe intelligere linguam diaboli/ tamẽ non intelligit.
Dicit enim diabolus delectandũ eſſe in diuitijs/ honoribus:
⁊ huiuſmodi: Et hoc credit peccator per diaboli ſuggeſtionẽ:
ſed in veritate non eſt verum. Difficile eſt enim cognoſcere
aſtutias diaboli. Sed paul⁹ cognouit. Un̄ dr̃. ij. Corinth. ij.
c. Non em̃ ignoramus aſtutias eius. x ¶ Pharetra eius
quaſi ſepulchrũ patens. Pharetra diaboli eſt lingua
detractoris: ex qua quaſi ex pharetra ſagittas extrahit: qui/
bus interficit innocentes: que dicuntur ſepulchrum propter fe/
torem verborum qui inde exit. Pſ. Sepulchrum patens eſt Pſ. 5.
guttur eorum: linguis ſuis doloſe agebant/ iudica illos deus.
Eorum lingua nõ ſatiatur interfectis: q; ſemper vellent plu/
ra mala in hominibus inuenire: vt magis poſſent detrahere.
✠ Uniuerſi fortes.

a Uniuerſi fortes: Et cõmedet
b ſegetes tuas ⁊ panem tuum:
c d e f deuorabit filios tuos et fili-
g as tuas: comedet gregẽ tuũ
h ⁊ armenta tua: comedet vi-
i neam tuã ⁊ ficum tuam: ⁊ cõ
k teret vrbes tuas munitas in
l m quib⁹ tu habes fiduciã/ glã-
n dio. Uerũtamẽ in dieb⁹ illis
ait domin⁹/ non faciã vos in
o cõſummationẽ. Q̄ ſi dixe-
ritis: quare fecit nobis dñs
p deus noſter hec oĩa? Dices
q ad eos: Sicut dereliquiſtis
me et ſeruiſtis deo alieno in
r terra veſtra: ſic ſeruietĩ dijs
s alienis in terra nõ vr̃a. An-
t nũciate hoc domui iacob et
auditum facite in iuda/ di-
v centes: Audi popule ſtulte
x qui non habes cor: q̃ habẽn
tes oculos nõ videtis: ⁊ au-
y res ⁊ nõ auditis. Me ergo
z nõ timebitis ait domin⁹: et a
facie mea nõ dolebitis? Qui
a b poſui arenã ẽminũ mari/ p̃-
ceptũ ſempiternũ qđ nõ p̃te-
c ribit: et cõmouebuntur ⁊ nõ
d poterĩt ⁊ intumeſcẽt fluct⁹ ei⁹
e ⁊ nõ tranſibũt illud: Po-
f pulo autem huic factum eſt
g cor incredulũ ⁊ exaſperans.

E a Uniuerſi fortes. Quia poſſet dicere: aliqui ex illis ſũt fortes: ſed aliq̃ debiles: q̃s bene poterim⁹ eos ſuperare. Ūñ dicit: b Et comedet .ſ. gens p̃dicta: c Segetes tuas ⁊c̃. quaſi ⁊ vos deſtruẽt ⁊ oĩa bona veſtra diripiẽt. m Gladio/ hoſtiũ. n Uerũtamẽ in dieb⁹ illis ait dñs: nõ faciã vos ĩ ꝯſũmationẽ: q: nõ oẽs ꝯſumẽt: Quidã em̃ illoꝝ relicti fuẽt a captiuitate ĩ iudea/ vt t̃rã illã colerẽt: vt vinitores ⁊ agricole ⁊ alij plebei. Ita exponit Hiero⁹. Cõ. ij. Machab. j. a. Fratrib⁹ q̃ ſũt ꝑ egyptũ iudeis: ſalutẽ dicũt fratres q̃ ſũt ĩ hieroſolymis iudei. Sed Ƶ. j. xlij. c. Oẽs viri q̃ poſuerũt faciẽ ſuã vt ingrediant̃ egyptum vt habitent ibi/ morient̃ gladio ⁊ fame ⁊ peſte: ⁊ null⁹ de eis remanebit: nec effugiet a facie mali qđ ego afferam ſup eos. Sed ꝯſtat q̄ ille reliquie que remãſerũt ad cultũ terre/ voluerũt ire in egyptũ: ⁊ fuerũt cõtra p̃ceptũ hieremie. Solutio. Reuera oẽs multa mala paſſi ſunt: ſed nõ oẽs fuerũt occiſi. Multi em̃ in ſuis ꝑſecutiõibus fidẽ chriſti nõ dimiſerũt: ⁊ hi redierũt vel nõ cõtriti ſunt: alij etiã ꝑ fugã euaſerũt.

Ƶ. j. 16. b.

Ƶ. 4. 6. b. ⁊ dijs

Myſtice

✠ a Uniuerſi fortes. Quõ: cũ dicat Hieronym⁹: Debilis e hoſtis qui nõ vincit niſi volentẽ. Solutio. In ſe fortis eſt: ſed debilis in cõſpectu dei: q: nihil põt niſi ꝑmiſſus: ⁊ non permittit̃ nocere niſi volenti. b Et comedet ſegetes tuas/ ꝯtutũ. d Pane tuũ/ robur ſacramẽtoꝝ. e Filios tuos/ opera bona perfectoꝝ. f Et filias/ opera imperfectoꝝ. g Gregẽ tuũ ⁊ armẽta tua/ cõpoſitionẽ rectam tã hominis interioris q̃ exterioris. h Comedet vineam tuã/ vinũ cõpũctiõis. i Et ficũ tuã/ delectationẽ de eternis. k Et cõteret vrbes munitas/ diuitias ⁊ honores ⁊ delitias mũdi: l In quib⁹ tu habes fiduciã: q̃ ſepe ꝑ peccatũ cõmittunt̃. Hec oĩa cõteret gladius extreme ꝑſecutionis: vel diabolus: de quo Iob. xix. d. Fugite a facie gladij q̃m vltor iniquitatũ gladi⁹ eſt: ⁊ ſcitote eſſe iudiciũ. Oſee. vij. c. Comederũt alieni robur eius: ⁊ ipſe neſciuit. o Q̄ ſi dixeritĩ: quare fec̃ nobis dñs de⁹ nr̃ hec oĩa: qđ ſtultũ eſt querere/ cũ tanta ⁊ tot feceritis mala. Unde/ p Dices ad eos/ in ꝑſona mea o tu ꝓpheta. q Sicut dereliq̃ſtĩ me ⁊ ſeruiſtis deo alieno in t̃ra vr̃a .i. idolis. r Sic ſeruietis dijs alienis .i. babylonijs ⁊ chaldeis: quorũ iugo ſubijciemini. Ul' dijs/ idolis chaldeoꝝ: Exq̃ em̃ eoꝝ ritũ ſeq̃mini/ ſequamini ⁊ cohabitationẽ: vt ſitis cũ illis/ imo ſub illis: quoꝝ deos colitis. Et hoc eſt/ s In t̃ra nõ veſtra .ſ. chaldea. q. d. ꝓpter peccatũ idolatrie hoc patimini. Sic peccatores: q: hic ſeruierũt diabolo/ erũt ſub eo vel cũ eo ĩ inferno: vbi erit terra nõ ſua: quia ibi nõ facient voluntatẽ ſuam. Ƶ. xvj. c. Ecce vnuſquiſq̃ ambulat poſt prauitatẽ cordis ſui: vt me nõ audiat: ⁊ eijciam vos de terra hac in terrã quã ignoratis vos ⁊ patres veſtri: ⁊ ſeruietĩ ibi dijs alienis die ac nocte: qui non dabũt vobis requiem. Modo em̃ iſti mali ſunt cum bonis in terra eccleſie: ſed tunc eijcientur omnes qui nõ de ea ſunt nomine vel merito/ in tenebras exteriores/ quaſi in terrã non ſuam. De quibus. j. Ioh. ij. c. Ex nobis exierunt: ſed ex nobis non erant: Nam ſi fuiſſent ex nobis/ ꝑmanſiſſent vtiq̃ nobiſcũ. t Annũciate hoc domui iacob: ⁊ auditũ facite in iuda. Idẽ intelligit ꝑ iudã ⁊ iacob .ſ. duas tribus: Nõ em̃ loquit̃ decẽ tribub⁹ q̃ iã ante ĩ aſſyrijs captiuate erãt. v Audi populi ſtulte q̃ nõ habes cor .i. viſum rõnis obſcuratũ habes/ ꝑ quẽ ſine p̃cepto vel lege ſcripta naturalit̃ poſſes intelligere q̃ recta ſũt: vt deũ creatorẽ eſſe tuũ/ qđ naturalit̃ dictat ꝯſcia. x Qui habẽtes oculos nõ videtĩ: ⁊ aures ⁊ non auditis: q̃ſi ſiles eſtis vr̃is idolis: De q̃b⁹ dicit̃: Oculos habẽt ⁊ nõ videbũt: aures habẽt ⁊ nõ audiẽt: ſiles illis fiãt q̃ faciũt ea: ⁊ oẽs q̃ ꝯfidũt ĩ eiſ. Sed nõ videt neq̃ audiũt: q̃ nõ habẽt peccatũ. Itẽ Ioh. ix. g. Si ceci eſſetis/ peccatũ non haberetĩ. Solutio. Sic intelligit̃ illud: Si vos cecos reputaretis vel ignorãtes: tũc em̃ mihi crederetis/ vel peccatũ non habuiſſetĩ .i. tantũ. Dicunt̃ q̃ idolatre oc'los hẽre ⁊ nõ videre: q: rationẽ habẽt cui⁹ viſum in diſcernẽdis veris ⁊ falſis/ bonis et malis nõ habẽt: quia nolunt diſcernere cũ poſſent ex lege naturali. Similit̃ aures habẽt exteriores: ſed nõ interius audiũt. Myſtice: Nõ habet cor: q̃ nõ habet audaciã reſiſtẽdi cuilibet temptatiõi: ſ ſtatim in tpe tribulatiõis recedit. Sꝫ dr̃ Prouer. xxx. d. Leo fortiſſim⁹ aialiũ/ ad nulli⁹ pauebit occurſum. Sicut aũt hõ patit̃ ab humorib⁹ vſq̃ ad cor aſcendẽtibus: vt ex hoc hõ q̃ſi mortuus mouere ſe nõ poſſit: ſic mali motus ⁊ deſideria euntia ad cor/ nõ ꝑmittũt hoiem ad bonũ moueri: nec videre gloriã quã amittit: nec pẽnã quã acq̃rit. Oſee. vij. c. Ephraim quaſi colũba ſeducta nõ habẽs cor. Eſa. vj. c. Excẽca cor ppl'i hui⁹ ⁊ aures ei⁹ aggraua ⁊c̃. y Me ẽ nõ timebitis: q̃ tãta vob̃ ꝓſtiti: q. d. nõ dilectionẽ deſidero ꝑfectoꝝ: ſ timorẽ incipientiũ. Uel q̃ tã mali eſtĩ ſi nõ vultis a vitio ceſſare amore/ ſaltẽ ceſſate timore. Malach. j. b. Si ego dñs vbi timor me⁹. Ƶ. x. a. Quis nõ timebit te o rex gẽtiũ? z Et a facie mea nõ dolebitĩ .i. a vultuoſitate ire ⁊ furoris mei. Ūñ Ps. Uult⁹ aũt dñi ſup facientes mala. Malach. iij. a. Quis ſtabit ad videndũ eũ? a Qui poſui ⁊c̃. Ecce narrat bñficia ⁊ potẽtiã ſuã vt arguat ingratos ⁊ timeat̃. b Arenã terminũ mari/ p̃ceptũ ſempiternũ qđ nõ p̃teribit: q̃ſi mirũ eſt q̄ vos qui eſtis rõnales non timetis me/ cũ etiam mare mihi obediat. Ut em̃ litora nõ egrediat̃ cõcluſit illud talib⁹ terminis. Ūñ Iob. xxxviij. a. Quis cõcluſit oſtijs mare? Ibidẽ: Circũdedi illud terminis meis: ⁊ poſui vectẽ ⁊ oſtia ⁊ dixi: vſq̃ huc venies/ ⁊ nõ ꝓcedes ampli⁹: ⁊ hic cõfringes tumẽtes fluct⁹ tuos. Ūñ narrat Solin⁹ quãdã eſſe iſulã/ q̃ mare ẽ multo alti⁹: tñ nũq̃ ſupgredit̃ iſulã. Sic Matth. viij. c. Precepit vẽtĩ ⁊ mari ⁊ ceſſauit tẽpeſtas. d Fluct⁹ ei⁹ .i. marĩ. c Et cõmouebũt et non poterunt et intumeſcent: quaſi litoribus refrenati intumeſcẽtes fluctus maris: vt ꝓpter quãcũq̃ fluctuationem nõ exeant terminos ſuos. Ps. Terminũ poſuiſti quẽ non tranſgredientur: neq̃ conuertentur operire terram. Ūñ e Et non tranſibunt illud/ p̃ceptũ quod illis poſuit. f Pplo aũt huic ⁊c̃. quaſi mare mihi obedit: ⁊ non populus iſte. g Et exaſperans: id eſt ad iracundiam me ꝓuocãs ꝑ pctã ſua

F

Ps. 113.

Myſtice

Ps. 33.

Ps. 103.

Myſtice

G

Myſtice: Mare eſt elementũ ꝑ ſe inſtabile/ ex ſe motũ habens: tamẽ nõ niſi ad voluntatẽ dei mouet̃: et terminũ ſibi a deo poſitũ nõ tranſgredit̃: ſed homo q̃ factus eſt imobilis et ſtabilis/ receſſit a deo: ⁊ non ſ̃m voluntatẽ eius mouetur per omiſſiones: ⁊ tranſgredit̃ per p̃ceptorũ tranſgreſſiões. Uel per mare intelligit̃ peccator. Ūñ Eſa. lvij. d. Cor impij quaſi mare feruens quod quieſcere non poteſt. Huic poſuit dominus terminum. b Arenam: id eſt mortis memoriam:

✠ per quã cõuertit̃

H provocans per peccata sua et contemptum. a Recesse/runt/ a me/ relinquēdo me fontē aque viue. b Et abierūt/ post idola/ fodientes sibi cisternas dissipatas. c Et non dixerūt in corde suo: quasi conscientia eorum posset eos retrahere a malo ſm legē naturalē: nō tamē retraxit. Non dixerūt inq̄: d Metuamus dnm̄ deū nostrū. Duo sunt q̄ incutiunt timorē. s. cōsideratio potentie: de qua ṗus actū est: ⁊ cōsideratio bñficiorū collatorū ne auferāt a datore. Vñ de h hic dic: Metuamus dnm̄. e Qui. i. q2/ f Dat nobis pluuiā temporaneā: que fouet semina iacta. g Et serotinā i tpe suo: q̄ fac ea maturescere: que. s. pluit versus autumnū. Magnū autē est bñficiū i terra illa: q2 terra illa valde calida ē. Vñ etiā dr̄ q̄ i egypto q̄ ē ei vicina nunq̄ pluit sed abūdat riuis: hierosolymitana aūt t̄ra non hȝ aquā nisi de cęlo. s. p beneficiū pluuię. Vñ Deut. xj. b. Terra ad quā īgredieris possidendam/ nō est sicut terra ęgypti: vbi iacto semie in horторū morē aque ducunt̄ irriguę: sed mōtuosa est ⁊ campestris de cęlo expectans pluuias. h Plenitudinem annuę messis custodientē nobis. Sic lege. Pluuiā dico/ custodientē plenitudinē annuę messis: q2 temporanea pluuia custodit semē a putrefactione: serotina autē ab ardore: vt p primā habeam⁹/ sicut dicit hebre⁹/ spicā in pascha: ⁊ panē in pentecostē. i Nobis. i. ad nostrā vtilitatē.

a Recesserūt ⁊ abierunt/ et nō
b c d dixerūt i corde suo: Metu
amus dominū deum nostrū
e f qui dat nobis pluuiā tempo
g raneā/ ⁊ serotinam in tempo
h re suo: plenitudinem annuę
i messis custodientem nobis.
k Iniq̄tates nr̄ę declinauerūt
l hęc: ⁊ peccata nr̄a ꝓhibue
m rūt bonū a nobis: q2 inuen
ti sunt in populo meo impij:
n insidiantes q̄si aucupes: la
o p queos ponentes et pedicas
q ad capiendos viros. Sicut
decipula plena auib⁹: sic do
r mus eorū plenę dolo. Ideo
s magnificati sunt ⁊ ditati/ in
t v crassati sūt ⁊ ipinguati: et p̄
x y terierūt sermōes meos pessi
z me. Causā viduę nō iudica
a uerūt: causā pupilli nō dire
b xerūt: ⁊ iudiciū pauperū non
c iudicauerūt. Nūquid sup his
d e nō visitabo dic dn̄s: aūt sup
gentē huiuscemodi nō vlcis
f g cet aīa mea? Stupor ⁊ mira
h bilia facta sunt i terra. Pro
i phetę ꝓphauerūt mēdaciū:

Mystice ⁂ per quā conuertitur homo in arenam. Hec arena intumescentes fluctus confringit: vt dictum est Job. xxxviij. b. quia per hanc memoriā cessat omnis superbia. Unde p̄ceptū est Leuit. j. d. q̄ vesiculę auis ⁊ plumę ꝓijcerent in locū vbi cineres effūdi solebāt. e Qui dat nobis pluuiā tēporaneā. i. legē. g Et serotinā. i. euangeliū. Vel/ Pluuiā temporaneā/ gratiā p̄uenientē: Serotinā/ cooperātē ⁊ cōsummantē. Vel/ Pluuiā temporaneā/ doctrinam in iuuentute: Serotinam/ doctrinam in senectute. Vel bene morientes in iuuentute: ⁊ bene morientes in senectute. Idē em̄

Matth. 20. a. premiū datur operātib⁹ in vinea a p̄ma hora ⁊ ab vndecima hora. h Plenitudinē annuę messis custodientē nobis: q̄si p vtrāq3 pluuiā habemus plenitudinē glorię. ij. Timoth. iiij. b. De reliquo reposita est corona iusticię ⁊c. Et hoc dicit: q2 vtraq3 ducit ad cōsummationē pfectiōis. Zach. x. a. Petite a dn̄o pluuiam in tempore serotino: et dn̄s faciet

Ad litterā niues ⁊ pluuiā imbris. k Iniq̄tates nostrę declinauerūt hęc. s. a nobis. Et vere/ declinauerūt/ transitiue. i. repulerūt. l Et peccata nr̄a ꝓhibuerūt bonū a nobis/ temporale: vt pluuiā ⁊ alia. Nō em̄ ē abbreuiata man⁹ dn̄i: vt dr̄ Esa. lix. a. vt nō faciat h semp si vellet: sed peccata nostra hoc impediunt. Propt̄ qđ dr̄ Esa. v. b. Mādabo nubibus meis ne pluant super eam imbrem. Et Amos. iiij. b. Ego ꝓhibui a vos imbrem. Esa. lix. a. Iniquitates vestrę diuiserunt inter vos ⁊ deum vestrū: ⁊ peccata vestra absconderūt faciē eius a vobis. i. misericordiā eius. m Quia inuenti sunt in populo meo impij/ cōtra deū. i. negantes deum. Pietas em̄ est theosebia: iniquitas autē dicit̄ peccatū cōtra ꝓximū: qđ facilius est ⁊ remissibili⁹. Unde. j. Reg. ij. b. Si peccauerit vir in virū/ placari ei pōt deus: si aūt peccauerit in deū/ quis orabit p eo? n Insidiātes q̄si aucupes. i. latrones qui inter eos abundabāt: vel illi qui p blanda v̄ba decipiebāt simplices vt idola colerēt: sic auceps dulci cātu decipit volucres: o Laqueos ponētes. i. deceptionē p pulchritudinē ꝓborū vel simulationē religiōis. p Et pedicas ad capiēdos viros. Cōstruebāt enim phana idolorū ⁊ pulchra idola: p quorū pulchritudinē multi decipiebant̄: credentes q̄ tam pulchra possent iuuari ⁊ deberēt adorari: sicut pedica tegit̄ stramine vel aliquo tali/ ꝓpter qđ decipit̄ homo/ ibi figens pedē. q Sicut decipula plena auibus: sic dom⁹ eorū plenę dolo. i. diuitijs acq̄sitis p dolum. Per dolū em̄ simulationis religionē simulāt: ⁊ vera falsis ꝓmiscent in doctrinis suis ⁊ impunitatē ꝓmittūt ⁊ diuitias acquirūt dolose: et aīas simplicium decipiunt: vt cum eis trahant̄ ad interitum. Sic ⁊ multi: vt clerici in capitulis: ⁊ mercatores in negociationibus suis: et milites in tallijs p verba blanda ⁊ falsa/ apparentia vera: decipiūt simplices vt emūgant pecunias. Sȝ. j. Thessal. iiij. b. dr̄: Ne quis supergrediat̄ neq3 circūueniat in negocio fratrē suū: quoniā vindex est domin⁹ de omnib⁹ his. Vel hi sunt illi: qui p verba blanda ad peccandū alios alliciūt. j. Machab. j. b. Exierūt de israel viri iniqui ⁊ suaserūt multis/ dicētes: Eamus ⁊ disponam⁹ testamentū cū gentibus que circa nos sūt: quia ex quo recessimus ab eis/ inuenerūt nos mala multa: ⁊ visus est bon⁹ sermo in oculis eorum. r Ideo magnificati sunt/ in honoribus. j. xij. a. Quare via impiorū ꝓsperat̄: bene est omnib⁹ qui p̄uaricant̄ ⁊ inique agunt: plantasti eos ⁊ radicem miserunt: ꝓficiunt et faciūt fructū. s Et ditati/ in possessionib⁹ multis. t Incrassati sunt/ i. multa familia: v Et impinguati/ i. multis delitijs. x Preterierūt sermōes meos. Vñ in cantico Deut. xxxij. b. Incrassatus ē dilect⁹ ⁊ recalcitrauit ⁊c. Osee. xiij. b. Adimpleti sūt ⁊ saturati: ⁊ leuauerunt cor suum et obliti sunt mei. y Pessime: id male/ non faciendo p̄ceptū. z Causam viduę non iudicauerunt. i. ad vtilitatem viduę: vt sit viduę datiui casus. Esa. j. f. Pupillo non iudicāt: ⁊ causa viduę nō ingredit̄ ad eos. a Causam pupilli non dixerūt. i. non fuerūt aduocati pro eis: sed magis p diuitibus ⁊ nobilibus. Unde/ b Et iudiciū pauperū non iudicauerūt: sed magis diuitū/ eos iustificātes p muneribus: ⁊ iusticiā iusti auferūt ab eo: vt dr̄ Esa. v. f. Jō dr̄ Prouerb. vlt. b. Aperi os tuū muto: ⁊ causis omniū filiorū qui ptranseunt. Aperi os tuū: decerne quod iustū ē: et vindica inopem ⁊ pauperē. Ibi Beda. Pro causa paupis qui p se i iudicio loqui nō valet/ ipse loqui meměto. c Nūquid sup his/ peccatis: nō visitabo: e Aut sup gentē huiuscemodi/ tam malā: f Nō vlciscet̄ anima mea: quasi voluntas/ vel affectus meus. Vel/ c Nūquid sup his/ oppressis a tam malis iudicib⁹: d Visitabo/ restituendo quicq̄d eis ablatū ē/ vel i eis damnificatū. e Aut sup gentē huiuscemodi. i. tam iniustos iudices. Simile. s. eo. c. g Stupor. i. pctā p quib⁹ stupendū est: q2 nō fecerūt iustū. h Et mirabilia facta sūt in t̄ra: q2 fecerūt malū. Peccata p̄latorū dicunt̄ mirabilia: q2 tanq̄ monstrū speculū peccādi facta sūt subditis ⁊ minorib⁹. Unde Eccl. x. a. Qualis est rector ciuitatis ⁊c. Vel quia res miranda est q̄ peccant cum scientiam legis habeant: que ꝓhibet eis malum facere: ⁊ docet bonum tenere. Unde. Ie. ij. b. Tenētes legem nescierūt me. Sic ergo patet q̄ in hoc p̄terierunt sermonē domini male/ in hoc. s. q̄ p̄ceptū non fecerunt: peius autē in hoc q̄ alios ad malum incitauerunt. Unde/ i Prophetę ꝓphetauerūt mendaciū: q2 dicebant simplicibus: si imolaueritis baal nō sentietis

Esa. i. f.
I. 9. c.

a ⁊ ſacerdotes applaudebant
b manib⁹ ſuis: ⁊ popul⁹ meus
c dilexit talia: quid igit̃ fiet in
nouiſſimo ei⁹? ¶Ca. VI.
d COnfortamĩ filij ben/
e iamin in medio hieru
f ſalẽ: ⁊ in thecua clan/
g gite buccina: ⁊ ſup bethaca/
h ren leuate vexillũ: quia ma/
lũ viſum eſt ab aq̃lone ⁊ cõ/
i tritio magna. Specioſe ⁊ de
k l licate aſſimilaui filiã ſion: ad
m eã venient paſtores et greges
n eoꝝ. Fixerũt in ea tentoria
o i circuitu: paſcet vnuſquiſq;
eos qui ſub manu ſua ſunt.

ritis baal: non ſentientis malũ. Unde dicunt̃ ꝓphete: q2 futu/
ra populo p̄dicebant. ſ. impunitatẽ eis ꝓmittentes ſi ſeque/
rent̃ idola. Sic et multi falſi p̄dicatores/ ſic et pecuniarij qui
pro eccleſijs ſuis p̄dicãt/ mltas falſas adinuẽtiões admiſcẽt ⁊
dicũt. Peſſime aũt errauerũt errorẽ ꝯfirmãdo ſacerdotes: Uñ
ſeq̃t̃ a ¶Et ſacerdotes applaudebãt manib⁹ ſuis.
Peſſimũ eñ ẽ illos ꝯfirmare errorẽ/ et int̃ alios ſemĩare/ ⁊ de
illo gaudere/ q̃s magis illumĩare deberẽt. Oſee. iiij. b. Pec/
cata populi mei comedẽt: ⁊ ad iniquitatẽ eoꝝ ſubleuabũt aĩas
eorum. Sacerdotes eñ illius temporis cõfirmabant ſenten/
tias falſoꝝ ꝓphetaꝝ:
q̃d peſſimũ erat/ cum
magis deberent eorũ
ſentẽtijs cõtradicere.
b ¶Et popul⁹ me⁹
dilexit talia. ſ. impu
A nitatẽ quã illis p̄dice/
bant illi ꝓphete ⁊ quã
p̄dicatã ſacerdotes con
firmabãt eẽ verã. Sic
popul⁹ peccat ſepe ad
exempla p̄latoꝝ: et ea
diligũt que vidẽt eos
diligere: quia regis ad exemplũ totus cõponit̃ orbis. Ezech.
xvi. e. Sicut mater: ita et filia eius: Filia matris tue es tu.
b ¶Et populus meus dilexit talia. Hieronym⁹. Qui
meus eſſe deſijt/ quãdo talia dilexit. c ¶Quid igitur fiet
in nouiſſimo eius. ſ. in captiuitate/ vel in iudicio futuro:
quaſi que ꝓpter hec mala habere meruerunt. Et ideo in ſe/
quẽti capitulo enumerat penam quã ꝓpter hoc aſſequet̃.

COnfortamini ⁊c. Enume/ ¶Expo. Capi. VI.
ratis peccatis populi: ꝓpter que meruit captiuari:
deſcribit penas ꝓpter illa infligẽdas. Et diuidit̃ hoc
capitulũ in tres partes. In prima deſcribit exercitum chal/
deorum contra hieruſalẽ venientẽ ⁊ eam in circuitu obſiden/
tem et vaſtantem. In ſecũda tangit quedam peccata populi
ꝓpter que affligi meruit. ſ. calumniã et contemptũ audiendi
verbũ dei ⁊ auariciam ſacerdotũ ⁊ dolum: ibi: Omnis ca/
lumnia. In tertia iterum cõnumerat aduentum chaldeorũ
contra hieruſalẽ/ excitãs iudeos vt ſe in munitiõibus tuean/
tur: ibi: Hec dicit domin⁹. Dicit ergo ꝓpheta ad popu/
lum d ¶Cõfortamini filij beniamin. Loquit̃ duabus
tribub⁹ ironice: ſic̃ quãdo in ciuitate ſunt multa cibaria ⁊ mul/
ti defenſores: ⁊ ciuitas eſt fortis ⁊ munita: tunc confortant̃ ci/
ues: Sic dicit eis ironice: Cõfortamini filij beniamin:
q. d. in veritate nõ poteſtis confortari: quia hec non habetis.
Et nota q̃ tota ciuitas hieruſalẽ erat diuiſa duabus tribub⁹:
quia mons ſion in quo erat arx erat in tribu iude: Ciuitas au/
tem que in decliui montis erat/ erat in tribu beniamin. Et ita
in diuerſis ſortibus erat ſita: ſm̃ diuerſas ſui partes. Et ideo
dicit: e ¶In medio hieruſalẽ: per hoc tangens tribum
iuda: q2 mons erat q̃ſi in medio ciuitatis q̃ erat in tribu iuda.
f ¶Et in thecua clangite buccina. Thecua quoddam
caſtꝝ erat/ quod erat in via per quã venit nabuchodonoſor i
hieruſalẽ: q̃d erat ſitum/ vt dicit Hieronym⁹/ duodecim mi/
liarib⁹ a hieruſalẽ: inter q̃d ⁊ hieruſalẽ ioſias fuit vict⁹/ vt di.
g ¶Et ſup bethacaren leuate vexillũ. Bethacaren ali⁹
eſt viculus ſitus inter hieruſalẽ ⁊ thecuam: ſm̃ Hieronymũ:
qui erat ſimiliter in via per quã venerũt chaldei. Quaſi ergo
diceret iudeis: arma capite ad vos defendendũ cõtra hoſtes
per hũc locum venientes: ⁊ clangite tubis ⁊ vexilla leuate ad
vocãdum populos veſtros/ vel in ſignum victorie. Et eſt to
tum hoc ironia. h ¶Quia malũ viſum eſt ab aquilo/
ne ⁊ cõtritio magna/ oppreſſionis infligendũ ab hoſtib⁹.
Moraliter Moraliter: d ¶Filij beniamin. i. o vos oẽs boni qui
eſtis filij dextere: id eſt filij dei per creationẽ ⁊ gratiã: ſed tñ
filij ſunt ſiniſtre qui nõ niſi per naturam ſunt filij. Uel/ Filij
beniamin: id eſt filij chriſti: qui eſt filius dextere. i. dei pa/
tris: ad cui⁹ ſedet dexterã. Uel filij ſunt dextere: qui in tribu/
latione ſũt: filij ſiniſtre/ qui in ꝓſperitate. Et ideo illi ſedebũt
ad dexteram iudicis/ qui hic dexteram dilexerunt: illi autem
ad eius ſiniſtram/ qui eam amauerũt. Et ideo ita chare debet
homo amplecti dexteram/ ⁊ cõtemnere ſiniſtram: ſicut chare
vellent tranſire ſi poſſent illi qui tunc erunt in ſiniſtra ad dex/
teram. Unde Sap. iiij. d. Uenient in cogitatione peccatorũ
ſuorum timidi: ⁊ traducẽt illos ex aduerſo. ſ. ad dexteram/ ne
ad eam poſſint tranſire iniquitates ipſorum. d ¶Confor/
tamini/ ad preliandũ contra mundũ/ carnem/ diabolũ: qui
ſignificant̃ p tres hoſtes ſalomõis. iij. Reg. xi. Itẽ. j. Ma/
chab. ij. g. Uos ergo
filij cõfortamini et vi/
rilit̃ agite i lege Et. j.
Machab. iij. g. Ac/
cingimini ⁊ eſtote filij
potentes: ⁊ eſtote pa/
rati i mane vt pugne/
tis aduerſus nationes
has que conuenerunt
diſperdere nos ⁊ ſan/
cta noſtra: quoniã me/
lius eſt nos mori i bel
lo q̃ videre mala gen/
tis noſtre et ſanctorum. f ¶Thecua/ interpretatur tuba:
per quam ſignificantur predicatores ⁊ doctores qui vocant
ad preliandum. g ¶Bethacaren/ interpretatur villa vi/
nee: et ſignificat religionem: que putatur ⁊ excolitur magno
labore/ per diſciplinarũ ⁊ ieiuniorum aſperitatem. Continue
enim in ea fiunt putationes/ cum in materialib⁹ vineis non fi/
ant niſi ſemel. A religione etiam debet exire vinum: vt om/
nino inebriet per predicationem ⁊ exemplũ. Tuba vel bucci/
na clangit̃ ad educendum exercitum. Inde eleuatur vexillum
ad quod ſe congregat: quia per p̄dicatores debent tanq̃ per
tubam educi et conuocari exercitus: et ad hoc inuitandi ſunt
p̄dicatores vt hoc faciant. Religio autem eſt locus ad quem
debent conuocari. Eſa. xiij. a. Super montẽ caliginoſum le/
uate ſignum: tanq̃. ſ. ad quod debet conuocari exercitus: ex/
altate vocem: leuate manũ/ quaſi hoc opere ⁊ p̄dicatiõe aliq̃s
nunciate. h ¶Quia malũ viſum eſt ab aquilone: id
eſt a diabolo: a quo dependet omne malũ: vt dicit̃. ẽ. j. c. Et
ſuper thecuam ⁊ bethacaren leuandũ eſt ſignum ⁊ tuba clan/
gendũ: id eſt clericis ⁊ laicis p̄dicanda ẽ penitentia: vt per eã
pugnent contra diabolum. i ¶Specioſe: ꝓpter pulchra
valde edificia que ibi erãt. k ¶Et delicate: que moleſti⁹
fert tribulationes q̃ non delicata. Sic iudei ꝓpter abundan/
tiã quã habuerãt moleſtius tulerunt captiuitatẽ: Uñ di. deli/
cata/ ꝓpter temporaliũ abũdantiã quã habuerũt. l ¶Aſſimi
laui filiam ſion: id eſt hieruſalem que erat ſub protectiõe
montis ſion: ſicut filia ſub ꝓtectione matris. Hanc ergo aſſi/
milat ſpecioſe ⁊ delicate mulieri: ad quã tanq̃ ad mulierẽ cor/
rumpendã ⁊ polluendã amatores accedunt chaldeorum exer
citus: vt eam cõculcent et deuaſtent. Unde/ m ¶Ad eam
venient paſtores: id eſt principes chaldeorum. n ¶Et
greges eorum: id eſt eorum exercit⁹: qui dicunt̃ greges:
quia ſicut paſtor vbi vult gregem ſuum ducit: et ab eo facit
depaſci quã vult partem paſcue: Sic principes vbi volebãt
ſuos ſubditos ordinabant ⁊ faciebant ab eis obſideri: et vio/
lari quam partem ciuitatis volebant: ⁊ depaſcebãt vl̃ auferre
bant omnia bona ciuitatis. o ¶Fixerunt in ea tentoria
in circuitu: hieruſalẽ. ſ. ad obſidendam vrbẽ: ſicut paſtores
inuenientes locum aptum paſcuis/ ibi faciunt tentoria: ⁊ ma/
xime qui nõ habitant in domibus. p ¶Paſcet vnuſq̃ſq;
eos qui ſub manu ſua ſunt: id eſt ſub poteſtate ſua: qua/
ſi dabit eis ſtipendia vel ſumptus q̃ non oportebit eos rece/
dere ab obſidiõe ꝓpter victualiũ penuriã. Uel ſic: Ducet qui/
libet p̃nceps illos qui ſub poteſtate ſua ſunt ad vaſtandũ ciui/
tatẽ quacũq; parte volet: ſic̃ paſtor q̃ parte vult ducit gregẽ
ad depaſcẽdũ pratũ: q̃ſi diuerſi i diuerſis ptib⁹ expugnabãt.
Qui p̃ncipes ſiue paſtores ita dicẽt gregib⁹ ſiue familijs ſuis.

A a Sanctificate ſup eam bellū .i. ſanctū dicite h bellū eſſe: eo ꝙ iuſte impugnemꝰ hanc terrā. Uñ ſic dicentes/magis animāt ſubditos ad bellādū: quia oſtēdūt ſe iuſte bellare: et tñ peccauerūt mortaliter deſtruēdo ciuitatē: quia malo fine hoc fecerūt: ſicut qui honorat patrē ꝓpter vanamgloriam

a Sanctificāte ſuper eam bel
b lum: cōſurgitē ⁊ aſcēdamus
c in meridie. Ue nōbis qꝛ de
d clinauit dies: quia lōgiōres
e facte ſunt vmbre veſpi. Sūr
gite et aſcēdamus in nocte:
f et diſſipēmus domus eius:
Quia h dic dñs exercituū:
g h Cedite lignum eius: ⁊ fodi
i te circa hierlm aggerē. Hec
k ē ciuitās viſitatiōis: ōis calū
l nia i medio eiꝰ. Sic frigidā

ſolum/peccat mortaliter: licꝫ pceptum ſit patrē honorare. Et h dico ideo/qꝛ dic Glo. iō dicēt ſanctū bellū: qꝛ dñi impiū ē. Sed ꝯtra videt per Glo. q̄ dicit ſup Eſa. xxxvj. ꝙ domino permittente venit/et ipſo pꝛecipiente receſſit: ergo ſimiliter ⁊ nabuchodonoſor. Sol. Non valet: qꝛ ipſi nabuchodonoſor fuit inſpiratū ꝙ veniret/qḋ nō rapſaci: ſed magis ſennacherib. Uñ Eſa. xiij. a. vbi loquit de babylonijs: Ego mādaui ſanctificatis meis/⁊ vocaui fortes meos in ira mea. Uel poteſt dici ꝙ vterqꝫ venit dño pmittente nō pcipiente. Qꝛ aūt dicitur hic: domini imperium ē: intellige vt .ſ. iudei patiant: ſed nō ꝙ illi eos deſtruāt vel puniant: Sicut volūtas patris fuit chꝛiſtū pati vl' mori/ſꝫ nō iudeos illū occidere. Uel dic ꝙ dñi pceptū fuit: vt chaldei venirēt ⁊ punirēt iudeos: nec in h peccauerūt: ſꝫ i h ꝙ ex ipietate ⁊ zelo vindicte h fecerūt. Similiter ſumit ſanctificare vt hic Michee. iij. b. Si qs nō dederit in ore eoꝝ quippiā/ſanctificabūt ſup eū pliū. Dicētes/ b Conſurgite ⁊ aſcēdamus in meridie. i. nō in dolo ſed aperte: ⁊ in luce nō in nocte inſultū faciamus: q̄ſi fortes ſumus/nō oportet nos doloſe eos decipere ad capiendā ciuitatem: Uel ſic aperta eſt iuſticia/qua debent deſtrui iudei: et ideo ſecure eos impugnemus. c Ue nobis quia declinauit dies. Uox ē iudeoꝝ timentiū ꝓpter noctem: et ideo neſcimus quo fugere poſſimꝰ. Uel/quia declinauit dies: q̄ſi ſi tanta patimur per diem: q̄ta patiemur in nocte: vbi nullū remediū defenſionis vel fuge iuenire poterimꝰ. Uel ē vox chaldeoꝝ dolentiū ꝙ ñ potuerūt cōtinuare obſidionē ꝓpt noctē. d Quia lōgiores facte ſūt vmbre veſpi. In mane eñ ⁊ in veſpere lōgiores ſūt vmbre. Et iterū ſupple dicēt/ e Surgite ⁊ aſcēdamꝰ i nocte: q̄ſi etiā nocte ipugnemꝰ: qꝛ ipugnationē nō pfecimus de die. Ul' ꝑ hoc ꝙ dicit/in meridie/notat inſultū ⁊ impugnationū manifeſtationē. Per h ꝙ dic/in nocte/notat eoꝝ cōtinuationē. f Et diſſipemꝰ domꝰ eiꝰ: q̄ſi h pcepit nob: ⁊ iō de victoria ſecuri ſumꝰ. Uel ꝑ h ꝙ dicit/in nocte: oſtendūt ſuā audaciā: vt ſic notēt/nō beneficio tēporis/ſed magis ꝓprijs viribꝰ ſe vincere: q̄ſi vi capiemus ciuitatē. Multi eñ gentiles multū confidūt in tēpore: Uñ in plenilunio libentius obſidēt ciuitates/credētes ꝙ tūc eis non poſſit reſiſti. Sed iſti nō in tēpore/ſed in virtute cōfidunt magis. g Cedite lignum eius. i. arbores que ſunt circa ciuitatē ad faciendū machinas ⁊ habitacula ad manendū. h Et fodite circa hieruſalē aggerē. i. qui eſt circa ciuitatē: ſup quē eſt murus/vt cū foſſo aggere poſſint muri rimari. i. terra que ſub eis eſt fodi/et ſic murus habeat ſeparari ⁊ ſic ruat. Alia littera habet/fūdite: q̄ſi portate terrā ad implēda foſſata: vt ſic ad muros libere poſſitis accedere. Et per hoc notat: non ſtatim eſſe captā ciuitatē/ſed longam pceſſiſſe obſidionē. Non eñ fiunt talia/niſi longa credat eſſe obſidio. i Hec eſt ciuitas viſitationis. i. digna viſitatione: q̄ſi digna eſt vt viſitet per penam vel tribulationē. Uel ē ibi/viſionis: q̄ſi corā omibus deſtruet. k Omis calūnia in medio eius. i. aperte: id eſt falſa accuſatio vel incerta oppreſſio. Eccs. vij. b. Calumnia cōturbat ſapiētē et pdet robur cordis eiꝰ. Sed ſup illud Eſa. xxxiij. c. Qui proijcit auariciā ex calūnia: dicit Glo. ꝙ calumnia ē maximum pctm̄: qḋ intellige/ē valde magnū: qꝛ idolatria ē maius. Uñ ſup illud Ioh. xvj. b. Arguet mundū de pctō dic. Glo. ſcꝫ infidelitatis: quo manēte cetera manēt. l Sicut frigidam ⁊c. In ciſterna ſunt aque pluuiales: que ſemper magis ac magis frigeſcūt: ſic et ipſi in peccatis magis ac magis: quia omnis calor charitatis per peccatum cōſumitur. Uñ Math. xxiiij. b. Refrigeſcet charitas multoꝝ. Uñ boni ⁊ charitatiui vocantur ſpiritu feruentes: Ro. xij. c. Bene autem comparat malos ciſterne ſiue lacui: quia in profundum peccatorum merguntur. Pſ. Aſſimilabor deſcēdētibꝰ in lacū. Et alibi. Infixus ſum in limo pfūdi ⁊c. Et de h lacu ad lacum inferni pfundiſſimū deſcendēt. Uñ Eſa. xiiij. d. Uerumtamē detraheris in pfundū laci. Exo. xv. b. Submerſi ſunt q̄ſi plumbum in aquis vehemētibus. Peccatores eñ relicto fonte aque viue: fodiūt ſibi ciſternas diſſipatas: vt dicit Ie. ij. c. Hec frigiditas maxime locum habet in hereticis: q̄ vtinā eſſent aut calidi aut frigidi/aut crederent aut oīno nō crederēt: ſꝫ magis tepidi ſunt: qꝛ ſe bonis et chꝛiſtianis aſſimilāt vt eis magis credat. Sed q̄mō h malitia vocat frigiditas cū ſit ignis: Quia Iob. xxxj. b. Ignis eſt vſqꝫ ad cōſūptionē deuorās: qḋ dr̄ d luxuria. Et Iob. xv. d. Ignis deuorabit tabernacula eoꝝ qui libēter munera accipiunt. Et Iohel. j. d. Ignis deuorauit ſpecioſa deſerti. Et Pſ. Incēſa igni ⁊ ſuffoſſa. Ibi diſtiguit Augꝰ duas eſſe radices pctoꝝ. Solutio. Pctm̄ dicit frigꝰ vl' gelu: qꝛ ſicut gelu heterogenea cōglutinat

Pſ. 17.

†Pſ. 68.

Al. ꝓfundite.

B

Pſ. 79.

⁂ a Sanctificate ſuper eā bellū. Cū eñ certant p decimis habēdis ⁊ bonis pauperū rapiēdis/dicūt ſe defendere ius eccl'ie ſue: vñ hoc bellū reputant ſanctū. b Conſurgite et aſcēdamus in meridie: temporalis abundātie: Iō dauid timet ſibi ab altitudine diei: quia pflāt altiſſima venti: Sic etiā maxime inſidiat illis q̄ feruēt in charitate. Uñ Abakuc. j. d. Cibꝰ eius electus. Iob. xlj. d. Sub ipſo erunt radij ſolis et ſternet ſibi aurū quaſi lutū. c Ue nobis qꝛ declinauit dies ⁊c. Umbra veſpi ē vanitas mūdi. Sap. v. b. Oīa tranſierūt ſicut vmbra. Quā quidā prolongāt vſqꝫ ad mortē: ⁊ q̄to morti ꝓpinquiores: tāto ipſi ſūt vaniores: ſed iam moriētes dicūt: Ue nobis qꝛ declinauit dies vite noſtre. d Quia longiores facte ſunt vmbre veſperi. i. magis amplexati ſumus vanitatē mūdi. Pſ. Ut qd diligit' vanitatē ⁊ q̄ritis mendaciū. Thren. iiij. a. Filij ſion inclyti amicti auro primo: quō reputati ſūt in vaſa teſtea. Ibidē. Qui veſcebant voluptuoſe et nutriebant in croceis amplexati ſūt ſtercora. Hoc ergo dicit de eis qui quāto magis ſeneſcūt vel ad mortē tendunt: tanto magis inherēt tēporalibꝰ. Qñ dormiens in die ſurgit/reſpicit vmbrā ſuam: ⁊ qñ magna eſt/tūc ſcit ꝙ parum reſtat de die: ſic ſenibus quando vident tēporalia magis bona/ſignū eſt ꝙ prope mortē ſūt. Ul' c Ue nobis qꝛ declinauit dies: gratie. i. chꝛiſtꝰ: d Quia lōgiores facte ſūt vmbre veſpi. i. qꝛ creuit i nob amor vanitatꝭ ſcli. Q̄to ſol magꝭ declinat: tāto maior ē vmbra. Uñ ⁊ luna q̄to a ſole remotior: tāto apparet maior: ⁊ q̄to ꝓpinquior: tanto minor: ⁊ iō luna ſub pedibꝰ eiꝰ. Uñ Apoc. xij. a. Mulier amicta ſole: ⁊ luna ſub pedibꝰ eius. g Cedite lignū eiꝰ. i. arbores fructuoſas. i. bonos: ita dic diabolꝰ. Scit eñ diabolꝰ ꝙ arbor ceſa/fructū ñ fert: ſic homo a deo ſeparatꝰ vl' a fide. h Et fodite circa hierlm aggerē. i. tēporaliū cōgregationē. Qui fodit aggerē/terrā terre accumulat. Uñ fodere aggerē ē amorē tēporaliū terrene mēti imprimere: vl' diuitias diuitijs ⁊ redditꝰ redditibꝰ cōiūgere. Per talem aggerē capit ciuitas dei. Abakuc. j. c. Sup omnē mūnitionē ridebit ⁊ cōportabit aggerē ⁊ capiet eā. Iō dic Eſa. v. c. Ue qui cōiungitis domū ad domū/⁊ agrum agro copulatis. l Sicut frigidā facit ciſterna aquā ſuam ⁊c. Aqua pluuialis ñ omino ē frigida cū cadit: ſꝫ i ciſterna p moram tēporis magis infrigidat: ſic homo diu in pctō morando penitus congelat. Et ſicut aqua p motū incaleſcit: ſic homo per bonoꝝ operū exercitiū. Uñ: Et capiūt vitiū ni moueant aque.

Myſtice

Pſ. 55.
Ouidius de remedio amoris.

Pſ. 4.

h eterogenea conglutinat ⁊ q̄ſi congelat: ſic peccatū animā cū temporalibꝰ / ſicut gelu lignū cum lapide vel aqua. Sicut aūt ignis homogenea diſſoluit / vt cerā vel metalla: ſic pc̄m̄ animā a ſpūalibus frigidam: id eſt congelatam ⁊ induratam. a Iniq̄tas ⁊ vaſtitas audiet in ea. Iniq̄tas in deum.

b Et vaſtitas / depꝛedatio ad ꝓximū. Uel Iniq̄tas / aperta depꝛedatio per poteſtatem: et vaſtitas / latēs deſtructio ꝑ calliditatē. Al' Iniq̄tas et ꝓ id eſt vaſtitas: q2 iniq̄tas oīa vaſtat. c Corā me ſemꝑ infirmitas et plaga. i. ſemꝑ conſidero penas quibus affligā hieruſalē. Iniquitas enim cōuertet in infirmitatem: vaſtitas in plagā quibus percutiā hierl'm. d Erudire hieruſalem. i. per infirmitatē ⁊ plagā eruditionē accipe.

facit ciſterna aquā ſuam: ſic
frigidam fecit maliciā ſuam.
a b Iniquitas ⁊ vaſtitas audie
c tur in ea: corā me ſemꝑ infir
d mitas ⁊ plaga. Erudire hie
e ruſalē: ne forte recedat ani
f ma mea a te: ne forte ponā
g te deſertam terrā inhabita
h bilem. Hec dicit dominꝰ ex
i ercituū: Uſqꝫ ad racemum
k colligēt quaſi in vinea reliq
l as iſrael. Conuerte manum
tuam quaſi vindemiator ad
m cartallū. Cui loquar / et quē

Un̄ Septuaginta habēt: Per oēm dolorem et flagellū erudire hieruſalē. e Ne forte recedat anima mea a te. i. dilectio. Flagella eīm ⁊ correptiones ſigna ſūt paterne dilectionis. Un̄ Apoc. iij. d. Ego q̄s amo / arguo ⁊ caſtigo. Heb. xij. b. Flagellat deꝰ oēm filiū quē recipit. Jō dr̄ Ezech. xvj. e. Zelꝰ meꝰ receſſit a te: nō iraſcar tibi in ꝑpetuū. f Ne forte ponā te deſertā terrā / ab oī fertilitate. g Inhabitabilē / ab oī hoīe.

Myſtice ※ uant aque. Apoc. xvij. d. Aque multe populi multi. Joh. v. a. Angelus dn̄i deſcendebat in piſcinā / ⁊ mouebat aqua: ⁊ qui prior deſcēdebat in piſcinā poſt motionē aque / ſanus fiebat quacūqꝫ detinebat infirmitate. c Corā me ſemꝑ iniq̄tas ⁊ plaga. Dn̄s eīm tribulatos habet añ oculos ſuos ſicut pia mater filiū infirmū. Un̄ beatꝰ Egidiꝰ petijt ꝙ nūqꝫ ab eo recederet quedā infirmitas quā habebat / vt dn̄s in eū

Ps. 90. reſpiceret. Un̄ Ps. Cum ipſo ſum in tribulatiōe. Eccl. xj. b. Eſt homo marcidus egens recuperatiōe plus deficiēs virtute ⁊ abundās paupertate ⁊ oculus dei reſpexit illū. d Erudire hieruſalem. Judic. iij. a. He ſūt gētes quas dn̄s dereliquit vt erudiret in eis iſrael. e Ne forte recedat anima mea a te: per ſubtractionē omnis boni. f Ne forte ponam te deſertam terram inhabitabilē: per inflictionē oīs mali: propter quā nō poſſet ibi eſſe habitatio. i. quies / qđ erit ī iferno. h Hec dic dn̄s exercituū: vſqꝫ

Ad litteram ad racemū colligēt. Sicut locutus fuerat ſub metaphora paſtorū ⁊ gregum: ſic hic de eis loquit ſub metaphora vindemiatoꝝ. Sic eīm vindemiātes vindemiant ꝓ poſſe ſuo nec grana aliq̄ dimittūt niſi vilia ⁊ inutilia: Sic chaldei nō dimiſerūt ī vrbe niſi paupes ⁊ viles. Un̄ / i Uſqꝫ ad racemū colligēt: q̄ſi ſic ī vindemia relinquūt aliq̄ racemi vt viles ⁊ q̄ſi inutiles: ſic viles ⁊ paupes relicti ſūt a captiuitate: vt vinitores q̄dā ⁊ agricole: vt dr̄. iiij. Reg. vlt. c. k Quaſi in vinea reliq̄as iſrael. Uel reliq̄as vocat duas tribꝰ que ſunt q̄ſi relique reſpectu decē tribuum: vel li / vſqꝫ / eſt excluſiuū: vt intelligat ꝙ ſic nec racemꝰ relinq̄t ī vinea: ſic nec maiores ſolū / ſed ⁊ minores capti ſunt. Un̄. l Conuerte manū tuā quaſi vindemiator ad cartallū. Loquit ad exercitū chaldeoꝝ. Cartallus ē vas paruū qđ fit de aſſeribꝰ flexis ad modū dolij: in quo deferunt racemi calcaturi ad torcularia vel ad quadrigas. Si eīm deferrent in calathis q̄ fiūt de virgis vel iuncis / vinū efflueret: quia calcate ſunt vue: tamē in calathis prius ponūt: cū. ſ. abſcindunt de vite. Tūc eīm non ſunt calcate ſed adhuc dure / vñ nō fluit vinū: Sic chaldei prius vindemiauerūt eos ī hieruſalē q̄ſi in calathis. Deinde duxerunt in captiuitatē q̄ſi vindemiā cum cartallis ad torcular. Et intellige qđ dixit / q̄ſi vindemiator: ſic intelligit illud

Uſqꝫ ad racemū: q̄ſi ſic vindemiatoris manꝰ nō effugiūt niſi racemi inutiles: ſic nabuchodonoſoꝛ nō dimiſit in iudea niſi inutiles et debiles. Conuerte / ſꝫ manū tuam quaſi vindemiator ad cartallū: vt ſicut ille racemos ad toꝛcular trahit ī cartallo: ſic tu hierl'm captā trahe in babylonē.

n cōteſtabor / vt audiat? Ecce
incircūciſe aures eorū ⁊ au
o dire non poſſunt. Ecce ver
bum dn̄i factū eſt eis in op
p pꝛobriū: et n̄ ſuſcipiēt illud.
q Idcirco furore dn̄i plenus
r ſum: et laboraui ſuſtinens.
s t Effunde ſuper paruulū foris
v / et ſuper concilium iu
x uenum ſimul. Uir eīm cūm vxore capietur: ⁊ ſenex cum
y pleno dierum. Et tranſi
bunt domus eorum ad alte
ros / agri et vxores pariter:

m Cui loq̄r ⁊ quē ꝯteſtabor vt audiat: i. adiurabo: q̄ſi ſepe ⁊ pluries dixi eis ⁊ adiuraui et tñ nolunt me audire. n Ecce incircūciſe aures eoꝝ ⁊ audire non poſſūt. i. nolūt / ſꝫ cōtemnūt. Incircūciſas aures habere / eſt non intelligere p̄cepta dn̄i vel intellecta nō velle opere implere: q̄ſi aures habent ſurdas vel pctis velatas. Act. vij. f. Dura ceruice et incircūciſis cordibus et auribus / vos ſemꝑ ſpiritui ſctō reſtitiſtis.

C

Eſa. i. d. j. 15. b. Al. ... Al. ... Al. ...

Diabolus aūt eſt q̄ſi vindemiator in vinea dn̄i / ſed dn̄s non eſt niſi q̄ſi grapator. Ille enim accipit integras vuas. i. maiores ⁊ plures: ſed chriſtus nō niſi reliquias et viles ⁊ paucos. Abdie. j. b. Si vindemiatores introiſſent ad te: nonne ſaltē racemū reliq̄ſſent tibi? Michee. vij. a. Ue mihi quia factus ſum ſicut qui colligit in autumno racemos vindemie: nō eſt botrus ad comedendū. Diabolus eīm accipit magnos ⁊ groſſos. i. diuites ⁊ potētes: q̄ in facie mūdi videnť meliores: ſed dn̄o remanēt paupes ⁊ abiecti. Eſa. xxiiij. c. Quomō ſi pauce oliue que remanſerūt excutiant ex olea ⁊ racemi cū fuerit finita vindemia: hi leuabūt vocē ſuam ⁊ laudabūt. Per cartallum ſignificat obſtinatio / qua portat peccator ad torcular eterne damnationis. o Ecce verbū dn̄i factū eſt eis in opprobriū: quia illud cōtēnunt ⁊ deridēt / dicētes / Eſa. xxviij. c. Māda remanda. Jere. xx. b. Factus ē ſermo dn̄i in opprobriū ⁊ deriſū tota die: maxime v̄bū crucis qđ ꝑeuntibꝰ ſtulticia ē. j. Cor. j. c. Sic et verbum penitētie: q2 oēm eſcā abominata eſt anima eoꝝ. p Et / ideo / nō ſuſcipient illud. ſ. itellectu ⁊ affectu: qui ſunt due tabule cordis carnales in q̄bus debēt inſeri verba dn̄i. Prouerb. iij. a. Miſericordia ⁊ veritas ñ te deſerāt: circūda eas gutturi tuo ⁊ deſcribe eas in tabulis cordis tui: ⁊ inuenies gratiā ⁊ diſciplinā bonā corā deo ⁊ hominibꝰ. q Idcirco furore dn̄i plenus ſum: id ē furorē dn̄i plene ꝓuideo. Unde dicit ſe plenū furore / nō quo crucietur: ſed quē effundat in alios. Un̄. r Et laboraui ſuſtinens. ſ. furorē: q̄ſi nō poſſū cōtinere quin furorem in eos effundā / vel in eis effundēdū enunciē: quia pleniſſime hoc ꝓuideo: ⁊ cogit me ſpiritꝰ vel veritas hoc enūciare qđ video. Uel exponit de chriſto / ſm̄ illud Eſa. xliij. d. Laborare me feciſtis in iniquitatibus veſtris. s Effunde ⁊c. Loquitur dominus prophete: quaſi ex quo verba mea contemnunt / abundāter effundēdum eſſe in eis furorem meum per chaldeos enūcia. Uel dicit h' dn̄s exercitui chaldeoꝝ. Ps. (Ps. 106)

Effūde irā tuā in gētes / q̄ te nō nouerūt ⁊c. t Sup paruulū foris: q̄ſi ſuper eos qui ſunt extra ciuitatē moratos. (Ps. 78) v Et ſup conciliū iuuenū ſimul: q̄ſi ſup eos qui ſunt in ciuitate. q. d. nec multitudo ſiue cōciliū nec iuuētus eos defendet: q̄to ergo ſup reges ⁊ inueteratos effūdet furorē ſuū. Unde. x Uir eīm cū vxore capiet / ⁊ ſenex cū pleno dierū: q̄ſi nulli ſexui / nulli etati parcet. Per h' ꝙ dicit et ſenex cū pleno dieꝝ / patet ꝙ ſenectꝰ nō ē vltima etas: ſꝫ ſequitur decrepita etas. Simile in cātico Deut. xxxij. d. Foris vaſtabit eos gladius et intus pauor: iuuenē ſimul ac virginē lactentē cū homine ſene. Sic hodie caro cū ſpiritu / prelatus cum eccl'ia heu deſcendūt ad inferos. Un̄ Math. xv. b. Si cecꝰ cecū ducat ambo ī foueā cadūt. y Et trāſibūt domꝰ eoꝝ ad alteros

G eoꝝ ad alteros ⁊c̃. Threñ. vlt. a. Hereditas noſtra verſa ē ad alienos: dom⁹ nr̃e ad extraneos. a Quia extẽdam manũ meã. Qui manũ eleuat nõdũ ꝑcutit ſ3 minat᷑: ⁊ q̃nto magis eleuat᷑ man⁹ / tãto fortius ꝑcutit: ſic dñs tota die nob cõminat᷑: ſ3 nõ ꝓpter hoc a pctõ reſilim⁹: Ergo tãto atrocius ꝑcutiet: quãto magis hic minat᷑. Vl' / Extẽdam manũ meã. Iam ſecuris ad radicem poſita eſt: q̃ſi nõ / dũ ſecat: ſed tñ minatur. Eſa. ix. c. In omnibus his nõ eſt auerſus furor eius: ſed adhuc manus eius extẽta eſt. Ezech. xx. f. Manu forti ⁊ brachio extẽto ⁊ i furore effuſo regnabo ſup vos. b Super habitantes terrã dicit dñs. Vñ Apoc. viij. d. Ve ve ve habitãtibus in terra. Tales aũt ſunt iſti. Vñ ſequit᷑. c A minore q̃ppe vſq3 ad maiorẽ oẽs auaricie ſtudẽt: q̄ eſt radix oĩm maloꝝ: vt dr̃. j. Timoth. vj. b. vt ſumat᷑ auaricia / nõ tñ ꝓ amore pecunie / ſed ꝓ quacũq3 ↄcupiſcẽtia illicita. Duo em̃ ſunt in peccato. ſ. auerſio ab incõmutabili bono: ſm̃ q̄ ſupbia dicit᷑ initium oĩs mali: Eccl. x. b. Et cõuerſio ad cõmutabile bonũ: ſic cõcupiſcẽtia ſiue auaricia dicit᷑ radix oĩs mali. Vñ Aug⁹. Omne malũ ē ex ↄcupiſcẽtia. Vñ ſup illud Eccl. x. b. Initiũ oĩs peccati ē ſupbia: dic̃ Glo. Caueam⁹ ſupbiã et cupiditatẽ: nõ duo mala ſ3 vnũ. Dicit aũt Aug⁹. differẽtiã horũ duorũ principioꝝ in encheridion / dicẽs cupiditatẽ eſſe radicẽ oĩs mali origine ⁊ cauſalitate: ſuperbiã xo tẽpore ⁊ actione. Amos. ix. a. Percute cardinẽ ⁊ cõmoueant᷑ ſuplimi / naria. Auaricia em̃ in capite omniũ eſt. i. in eis q̄ ſunt capita. Eſa. lvj. d. Oẽs in viã ſuã declinauerũt: vnuſq̄ſq3 ad auariciã ſuã a ſummo vſq3 ad nouiſſimũ. Et h̄ dicit / quo ad laicos. d Et a ꝓpheta vſq3 ad ſacerdotẽ cuncti faciũt dolum: hoc quo ad clericos: q̄ ꝓphetant mendaciũ / et peruerſe exponũt legem que q̄rit᷑ a ſacerdotib⁹. Malach. ij. b. Labia ſacerdotis cuſtodiũt ſciẽtiã ⁊ legem de ore eius requirũt. Aggei. ij. b. Interroga ſacerdotes legẽ. Prius aũt ponit ꝓphetã ⁊ poſt ſacerdotẽ: q2 vt. ſ. v. g. dr̃. Sacerdotes dictis illoꝝ applaudebãt: q̃ſi. ſ. ꝓphete ꝓphetabãt mendaciũ. Vñ de mẽdacio eoꝝ ſ3dit. e Et curabãt cõtritionẽ filie populi mei. i. hieruſalẽ: q̃ſi dicebãt q̄ nõ ↄtererent᷑ ab hoſtib⁹: vel faciebãt ꝑ dicta ſua q̄ non cõtererent᷑ de pctĩs ſuis ꝓpter. ſ. ſuas falſas ꝓmiſſiones. Vel / Curabãt cõtritionẽ. i. faciebant vt nõ timerẽt. Timore enim conuertebantur quidam iudei / quãdo audiebant cõminationes domini: ipſi autẽ per adulationes ſuas et falſas promiſſiones ſuas faciebant vt nõ timerent. Et hoc faciebãt / f Cum ignominia: que ſecuta eſt / quando accidit oppoſitũ ſuarũ falſarum ꝓmiſſionum. g Dicentes pax / in p̄ſenti: h Pax / in futuro. Sic multi mali p̄lati / vſurarq3 ⁊ alijs malis diuitibus ꝓmittũt bona. ſ. et pacẽ temporalẽ ⁊ pacem eternã / viuificãtes aĩas que moriunt᷑ ꝓpter pugillũ hordei ⁊ fragmẽ panis / mẽtiẽtes populo credenti mendacijs: vt dr̃ Ezech. xiij. c. i Cõfuſi ſunt: cũ interrogatione: q̃ſi nõ: q2 nõ ſunt cõtriti in ſcelerib⁹ ſuis. Vñ / k Quia abominationẽ fecerũt: ⁊ ideo cõfũdi vel erubeſcere deberẽt. Ezech. xliij. c. Oſtende domui iſrael templũ ⁊ cõfũdant᷑ in abominatiõib⁹ ſuis. Vel lege aſſertiue / i Cõfuſi ſũt. i. digni ſũt cõfũdi. k Quia abominationẽ fecerũt. Ro. vj. d. Quẽ fructũ habuiſtis i illis: in q̄b⁹ nũc erubeſcitis: Vel ponit᷑ antecedẽs ꝓ cõſequẽte. i. audiũt ꝓpter q̄ deberẽt cõfũdi. Scd̃m primã expoſitionẽ loq̄t᷑ de bona cõfuſione. Scd̃m duas alias / de mala: q2 Eccl. iiij. c. dr̃. Eſt cõfuſio adducens gloriã ⁊c̃. Vel q̄ dicit / cõfuſi ſunt: loquit᷑ ironice de bona confuſione. Unde ironiam exponit dicens. l Quinpotius confuſione non ſunt confuſi. Debet

j.8.d. — Eſa.56.d. — B

a quiã extendã manũ meã ſup
b habitantes terrã dicit dñs.
c A minorẽ q̃ppe vſq3 ad ma
d iorẽ oẽs auaricie ſtudẽt: ẽt a
ꝓpheta vſq3 ad ſacerdotem
e cuncti faciunt dolũ. Et curã
bant contritionẽ filie populi
f g mei cũ ignominiã / dicẽtẽs:
h pax pax / ⁊ nõ erat pax. Cõ
i k fuſi ſunt: quiã abominatio /
l nẽ fecerũt: Quinpõtius cõ
m fuſione non ſunt confuſi / ẽt
n erubeſcere neſcierunt. Quã
o obrem cadẽnt inter ruẽtes:
p in temporẽ viſitationis ſue
q corruẽnt dicit domin⁹. Hec
r dicit dñs: Statẽ ſuper vias
s t et audite / ẽt interrogate de
v ſemitis antiquis que ſit via
bona / et ambulate in ea:

em̃ vere penitẽs cõfũdi iteri⁹ ⁊ exteri⁹: vt operiat᷑ ſicᷓ diploide cõfuſione ſua. m Et erubeſcere neſcierũt. i. noluerũt: ſiue approbauerũt: ſm̃ illud: Noluit intelligere vt b̄n ageret: imo cõtemnũt omne bonũ ꝓpter nimiã mali ſui conſuetudinẽ. ſ. iij. b. Frons meretricis facta eſt tibi / noluiſti erubeſcere. Phus erubuit: ſalua res eſt. Durũ q̄ neſcire erubeſcere: q2 ſenſum nõ habuerunt mali. i. nõ ſenſerunt q̄ malũ erubeſcẽdũ ſit. Ideo em̃ peccatũ eis placet: q2 tñ ſufficiẽ eius exteriorẽ lingũt. Vñ Michee vlt. d. Lingũt puluerẽ ſicut ſerpẽtes. Sed ſi iteri⁹ morderẽt. ſ. aſpiciẽtes ⁊ peccati feditatẽ ⁊ dãnoſitatẽ ⁊ ſequẽtẽ penalitatẽ / bene ſentirent quid in eo diſpliceret. Tales ergo dati ſũt in reprobũ ſenſum: q2 nec fetorẽ ſentiũt in eo qd̃ ſumma imũdicia eſt. Cui⁹ ratio Ezech. viij. g. Replentes terrã iniq̄tate / cõuerſi ſunt ad irritandũ me: ⁊ ecce applicãt ramũ. ſ. tẽporaliũ / ad nares ſuas. Nec dolorẽ ſẽtiũt vbi tot ſũt puncture ⁊ ꝑcuſſiões q̃s īfert diabol⁹ ī pctõ. Vñ Prouerb. xxiij. d. Eris q̃ſi dormiẽs ī medio mari: ⁊ q̃ſi ſopit⁹ gubernator amiſſo clauo / ⁊ dices: Verberauerũt me ⁊ nõ ſẽſi. Nec dulcedinẽ ī eo qd̃ ſũme ſaporabile ē et dulce. ſ. in deo. Vñ: Guſtate et videte qm̃ ſuauiſ ē dñſ. Cui⁹ ratio: Quia corrupti ſũt ⁊ abomiabiles facti ſũt ī ſtudijs ſuis. Nec timorẽ ſẽtiũt vbi tot ⁊ tãta ſupplicia eminẽt. Vñ. j. xx. c. Cõfundent᷑ q2 nõ intellexerũt opprobriũ ſempiternũ: qd̃ nunq̄3 delebit᷑. n Quãobrem. ſ. propter hec oĩa mala. o Cadẽt inter ruentes: q̃ſi licz ꝑmũ ſtare viderent᷑. ſ. ſm̃ opinionẽ ſuam / ⁊ falſoꝝ ꝓphetarũ adulationẽ: tñ cadẽt vere inter ruentes. i. inter eos / qui peccatis irruunt. p In tp̄e viſitatiõis ſue. ſ. captiuitatis ⁊ iudicij futuri. q Corruẽt / in captiuitatẽ vel in infernũ: de quo nõ poterũt ſurgere: q̃ſi ruentib⁹ aſſociabunt᷑ nõ ſtantib⁹ / ⁊ ſic falſum eſſe reperiẽt qd̃ ꝓmittebant eis falſi ꝓphete. r State ſuper vias ⁊c̃. Quia poſſent aliqui dicere non eſt mirum ſi nos peccem⁹ ⁊ erremus / cũ tot habeam⁹ falſos ꝓphetas: ⁊ nõ p̄latos bonos / vel p̄dicatores. Ideo reſpõdet q̄ imo: q2 boni ꝓphete bene dicebãt eis v̄itatẽ. Vñ / State ſup vias: ſicut dicit᷑ illi qui nõ vadit viam rectã: ſiſte / attende q̄d facis: q̃ſi cõſiderate quo tenditis ꝑ ea q̄ facitis dũ colitis idola: q̃ſi anteq̄3 voluntatẽ ope impleatis / videte que ſit bona volũtas an nõ. s Et audite. i. diligẽter attẽdite. t Et iterrogate de ſemitis antiq̄s ⁊c̃. q̃ſi vt bonã inueniatis viã: et inuẽtã ambulet᷑: pri⁹ ad modũ viatorũ querite viã. Vl'. r State ⁊ iterrogate de ſemitis antiq̄s ⁊c̃. q̃ſi q̄ ſit via ſtrata vl' ſemita antiq̄⁹ facta: q̃ſi ⁊ vr̃as ↄuerſatiões ↄſiderate / ⁊ cõuerſatiões anteceſſoꝝ: ſi parẽtes vr̃i ſic fecerũt / vt ex ↄſideratiõe illoꝝ viã meli⁹ diligat᷑. Eſa. xxx. e. Audiẽt vocẽ poſt tergũ mouẽtis: hec ē via / ambulate in ea. Cito em̃ iuenit᷑ bona via eã q̄rẽti: q2 multoꝝ ſctõꝝ trita veſtigijs. Hoc ē qd̃ dicit᷑ Matth. xiij. f. q̄ bonus negociator q̄rit margaritas: et inuenta vna p̄cioſa. i. recta et certa via ad paradiſum / ꝓ illa cõparãda ſua oĩa dimittit. Threñ. iij. e. Scrutemur vias nr̃as ⁊ q̄ram⁹ ⁊ reuertamur ad dñm. Aggei. j. b. Ponite corda vr̃a ſup vias vr̃as. s Et interrogate. A q̄b⁹ debeat iterrogari via / dic̃ Iob. xxj. d. Interrogate quẽlibet de viatorib⁹: vt ab illis q̄ velociter currũt ad dñm / eã velociter ſciatis. Nõ debet aũt dedignari hõ viã q̄rere a cecis vl' cõtractis / licz nõ videãt vel nunq̄3 per viã eãt: tñ docere eã ſciũt. v Antiquis: q2 vt dicit᷑ vulgariter / Antiq̄ via melior ē ⁊ ſecurior. Cõtra illos qui ſemꝑ adinuentiões vanas in penitẽtia vel in religiõe adiueniũt: ⁊ fabricãt nouas religiões. Sed ꝓpẽ hec noue religiones iã facte q̃ſi odio habẽt᷑. Dicit᷑ Leuit. xxvj. b. Vetuſtiſſima veterũ comedetis: ⁊ nouis ſupuenietibus vetera ꝓjicietis. Religio em̃

Pſ.108. — Pſ.55. — Bl. ſ videte. — Pſ.33. — Pſ.13.et.52.

[H]ris. Religio eṁ beati auguſtini ⁊ bti bṅdicti noue fuerūt: et nouitatē retinuerūt q̄diu fūdamētū paupṫatis habuerūt: ſ ꝓſpitate adueniēte facte ſūt veteres. Uñ mō iterū adueniente ſtatu paupṫatis/ille ſūt ꝓꝗciēde q̄ fūdamētū ſuū ꝓiecerūt: ⁊ noue/ſiue vt meli⁹ dicā/innouate accipiēde: Nō eṁ noue ſed que veteres fuerunt ꝑ eas innouate ſūt. De h Eccli.ix.c. Ne dereliquas amicū antiquū: nou⁹ eṁ n̄ erit ſimilis illi: Uinū eṁ nouū amicus nouus: inueteraſcat ⁊ cū ſuauitate bibes illud. Uñ Deut.xxxij.a. Memento dierū antiquorū: cogita generatiōes ſingulas. j. Machab. ij.f. Memētote operum patrū q̄ fecerūt in generatiōib⁹ ſuis: ⁊ accipietis gloriā magnā et nomē eternū.

Al. ✝ſpeculatores. Al. ✝Et dixi. Al. ✝cognoſcite.

Ezech. 19.a.

a et iuēnietꝭ refrigeriū anima-
b bus vr̄is. Et dixērūt: nō am-
c bulabimus. Et cōſtitui ſu-
d per vos✝ſpeculatorē. ✝Audite
e dite vocem tube. Et dixē-
f runt: Nō audiemus. Ideō
g audite gentes/ et✝cōgnoſce
h cōgregatio: q̄tā ego faciam
i k eis. Audi tērra: Eccē ego
l m adducā māla/ſupēr populū
n iſtū / frūctū cogitationū ei⁹:
o qꝛ vērba mea nō audierūt:
p et lēgē meā ꝓiecerūt. Ut q̄d
q mihi thūs de ſaba affertis: ⁊
r cālamū ſuaue olentē de ter-
s ra lōginq̄: Holocāuſtoma-
t v ta vr̄a nō ſūnt accepta: et vi-
x ctime vr̄e/ n̄ plācuerūt mihi.
y Propterea h dic dn̄s: Eccē
ego dabo i pplm iſtū ruinas
3 et ruēnt in eis patres et filij
ſimul: vicin⁹ et ꝓxim⁹ ꝑibūt.

nient ab iniq̄s eorū cogitationib⁹. i. ꝓpter malas cogitatiōes ſuas. i. ꝓpter peccata idolatrie/vl' infidelitatē: que maxime cōſiſtit in mentis cogitatiōe. Alia littera: Fructū auerſiōis eius: qꝛ que ſeminauerit hō hec ⁊ metet: vt dꝛ Gal.vj.b. ſ. bona vel mala. Eſa.iij.b. Ue anime eoꝝ/ quoniā reddita ſunt eis mala: dicite iuſto q̄m bene: q̄m fructum adinuētionū ſuarum comedet: Ue impio i malū / retributio manuū ei⁹ fiet ei. Et hoc o Quia v̄ba mea non audierūt. i. dicta ꝓphetarum non audierunt corde. p Et legē meā ꝓiecert/ cōtēptu: vt nec etiā aure cordis audire vellent: vel ſi audierūt/ deridebāt. Pſ. Tu vero odiſti diſciplinam: et proieciſti ſermōes meos retrorſum.

Eſa.1.b. Pſ.49.

a Et inuenietis refrigeriū animabus veſtris: Sicut homo qui diu deuiauit: cum viam inuenit / cōſolationē recipit ꝓpter ſpem veniēdi cito ad finē: q̄ſi bene erit vobis ⁊ veniet vobis ꝓſperitas ⁊ tēporalis ⁊ ſpūalis. Matth.xj.d. Uenite ad me oēs q̄ laboratꝭ ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego reficiā vos. b Et dixerūt: nō ambulabim⁹: per rectā viam. ſ. per viā fidei ⁊ charitatis. Eſa.xxxiij.a. Angeli pacis amare flebūt: qꝛ diſſipate ſūt vie: ceſſauit trāſiēs ꝑ ſemitas. Et.xxx.b. Qui dicūt vidētib⁹ nolite videre: ⁊ aſpiciētib⁹ nolite aſpicere nob̄ q̄ recta ſūt: auferte a me viā: declinate a me ſemitā/ceſſet a facie mea ſcūs iſrl'. c Et cōſtitui ſup vos ſpeculatorē: vel/ſpeculatores. i. multos veros ꝓphas q̄ rectā vobis oñdāt viā. Uel ſingulariter hieremiā: et ſupple/p̄cepi vobis ꝑ illū ſpeculatorem. d Audite vocē tube. i. ꝓphete apte: vel ſpiritus ſancti qui ꝑ ꝓpherā q̄ſi per tuba loquiꝭ. Eſa.xl.b. Exalta ſicut tuba vocē tuā/ q̄ annūcias hierlm. Sic ⁊ q̄libet p̄dicator ſpeculator eccleſie diciꝭ: ⁊ maxime apli. Unde Ezech.iij.d. Speculatorē dedi te domui iſrl'. e Et dixerūt: nō audiemus. Hoc eſt qđ diciꝭ Luc.xiiij.d. q dn̄s miſit ſeruos ſuos ad inuitandū ad nuptias: ſed inuitati noluerunt venire: qđ exponiꝭ de iudeis. Sed quō/cū ſignificātꝭ ꝑ illū ſecūdū filiū q̄ patri ſuo dicēti ei: Uade opare hodie in vineā meā: dixit/eo dñe/ſed nō iuit: Matth.xxj.c. Et Exo.xix.b. dixerūt: Oīa que locutus eſt dn̄s faciemus et audiemus. Solutio. Dixerūt. ſ. opere licet nō voce. Uñ p̄feruntꝭ gētiles iudeis/ qui ſignificantꝭ per primū filiū qui dixit: nolo/ ſed penitētia motus iuit. f Ideo. i. ex quo iudei nolunt audire: audite gentes. Uñ Act.xiij.g. dicūt apli iudeis: Uobis oportebat primū loq̄ verbū dei: ſed qꝛ repelliſtis illud ⁊ indignos vos iudicatis vite eterne: ecce ꝯuertimur ad gentes. g Et cognoſce congregatio: quaſi nō ſolū ſinguli ſed oēs. i Audi terra. i. totus orbis. h Quāta ego faciā eis ſcꝫ malis. Simile Eſa.j.a. Audi celū ⁊ aurib⁹ p̄cipe terra. ſ. que dn̄s facturus eſt pplo iudeorū. Ideo autē oēs gentes et totū mundū ad audienda que inflicturus eſt pplo ſuo/ ⁊ cauſam inflictiōis/inuitat: ne per potentiā ⁊ iudicij inequalitatē ſe oppreſſos cauſarentꝭ. k Ecce ego adducā mala ⁊c. Ecce q̄ verus ſpeculator iſte: q̄ nō ridet ſ lachrymis monet: qui nō adulaꝭ peccatorib⁹/ſed veritatē nudā dicit. Uñ Eſa. iij.c. Popule meus qui te beatū dicūt/ipſi te decipiūt. Prouerb.xxvij.c. Qui bṅdicit ꝓximo ſuo voce grandi de nocte ꝯſurgēs/maledicēti ſimilis erit. Tales q̄ n̄ docēt rectā viā: qꝛ recta via ē ꝑ tribulatiōes ⁊ anguſtias ⁊ aſperitates ⁊ ꝑ timorē et cōminationem. Anguſta eſt eṁ via que ducit ad vitam: vt dꝛ Matth.vij.b. Sed amāti ⁊ ab oīi onere peccatoꝝ alleuiato/lata ⁊ ſuauis ē. Talib⁹ eṁ fiūt praua in directa et aſpera in vias planas. l Mala. i. pena vl' ſupplicia: m Super populū iſtū: q̄ dixit/nō audiem⁹. n Fructū cogitationū ei⁹. i. tormēta que originē habēt ab eis ⁊ eis aduenient ab iniq̄s eorū cogitationib⁹.

Eſa.58.a. Eſa.40.a.

q Ut q̄d: quaſi ex quo me nō vultis audire: vt quid mihi thus de ſaba affertis: Quāuis eṁ deo noluit credere vel ꝓphis dn̄i: tn̄ i duas ꝑtes claudicātes volebāt deo ſeruire ⁊ idolis: q̄nq̄ꝫ deo munera offerētes/ q̄nq̄ꝫ idolis. De ſaba: ad litterā de illa regiōe afferebaꝭ thus. r Et calamū ſuaue olētē de t̄ra lōginq̄: qꝛ de india de q̄ ꝑ mare afferebaꝭ calam⁹ cinnamomū ⁊ alie ſpecies aromatice ex q̄b⁹ ꝯficiebāꝭ vnguēta ſuauiſſimi odoris: vt dicitur Exo.xxx.c. s Holocauſtomata: que tota cōburebantur. t Nō ſunt accepta. ſ. ex quo me audire non vultis vel verba mea. Simile Eſa.j.c. Quo mihi multitudinē victimarū vr̄aꝝ dicit dn̄s: Plen⁹ ſum holocauſta arietū ⁊ adipē pinguiū ⁊ ſanguinē vituloꝝ ⁊ hircorū ⁊ agnorū nolui. Calēdas vr̄as ⁊ ſollēnitates vr̄as odiuit aīa mea: facta ſunt mihi moleſta. Et intelligiꝭ de oꝑibus oꝑatis: q̄ nūq̄ꝫ abſoluta voluntate p̄cepit dn̄s: ſed q̄ſi coacta: qꝛ. ſ. videbat iudeos ꝓnos ad ſacrificādū idolis: ⁊ ideo mallebat ſibi ſacrificari q̄ idolis: ꝓpter q diciꝭ Ezech.xx.d. Dedi eis precepta non bona. v Et victime/ de quibus ſacerdotes habebāt partem ⁊ aliam partē ipſi offerētes. Et ſic dicte ſunt: quia offerebantur pro hoſtibus victis. x Non placuerūt mihi: qꝛ in mortali hoc faciebāt: ⁊ magis ex timore q̄ amore. Et ē hoc apte cōtra quoſdā religioſos qui ꝑ magnitudine vel lōgitudine ſeruitij ⁊ ſuarū regularū obſeruantia nolūt audire p̄dicatiōes: vel ſi volūt nō niſi paruas. Sed melius eſſet q mediā partem ſeruitij reſcinderēt: Melius enim appreciat dn̄s ſermones ſuos audiri/ q̄ thus et holocauſta offerre. Per q̄ etiā itelligūꝭ cāt⁹ vocales ⁊ eccl'ie ſolēnitates. Uel hoc diciꝭ ꝯtra illos q̄ de rapinis pauperū credūt ſe poſſe facere elemoſynas deo gratas/ ⁊ ꝑ hoc redimere pctā ſua: cū potius dicaꝭ Prouerb.xiij.b. Redēptio aīe viri ꝓprie diuitie. Eccl.xxxiiij.c. Immolātis ex iniquo oblatio eſt maculata. Ibidē.d. Qui offert ſacrificiū d̄ ſbſtātia pauperū: q̄ſi q̄ victimat filiū in ꝯſpectu pr̄is. Eſa.lxj.c. Ego dn̄s diligēs iudiciū: ⁊ odio habēs rapinā in holocauſtū. Sed ſm h videꝭ q vſura nō trāſit in dn̄ium: quō q̄ audēt hoīes ab eis mutuare: ſm hoc eṁ videꝭ q tenerentꝭ reſtituere cū illi denarij non ſint illi⁹ q̄ mutuat/nec illi⁹ a quo mutuat: ſ ſm hoc ager quē emit iſte de vſura nō eſt ſuus. Solutio. Reuera nō trāſeunt vſure in dn̄iū / nec poſſunt inde facere elemoſynas: niſi ipſi alia habeāt de q̄bus poſſint ſoluere vſurā: ſed aliter peccarēt: qꝛ ſic facerēt ſe impotētes reſtituere. Ad aliud dico q nō ē ſimile de denarijs ⁊ alijs rebus: aliud eſt eṁ de equo furato et hmōi alijs: pecunia eṁ cōmunis ē: ⁊ iō illi ſoli a q̄ accipit hō pecuniā teneꝭ reſtituere. y Ecce ego dabo i pplm iſtū ruinas: q̄ſi in p̄cipitiū vt ruant de pctō in pctm: vel de captiuitate in captiuitatē: vel qꝛ vn⁹ ruit ad exēplū alterius. 3 Et ruēt in eis patres ⁊ filij ſimul: vicin⁹ ⁊ ꝓximus ꝑibūt: q̄ſi ⁊ ꝯſanguinei carne ⁊ affines in ciuitate: ⁊ ꝓpterea ſicut in culpis aſſociantur: ſic et in penis. Uñ dicere poſſent tales: Sanguinis eius

tales: Sanguis ei⁹ ſup nos ⁊ ſup filios noſtros. Filij em̄ qui ſequunt patrū culpas/ſequent ⁊ eorū penas. Per quos autē fiēt hec mala illi p̄p̄lo ſbdit. a Ecce pp̄lus venit de terra aq̄lonis.i.exercit⁹ chaldeoꝝ: b Et gēs magna/numero ⁊ poteſtate ⁊ ſtatura. c Sagittā ⁊ ſcutū arripiet: qſi et a remotis et de prope pugnabunt. d

Mathe. 27. c

letis.i.qui nūc cōtemnitis penitere/nō poteritis cū velletis: q2 tūc oīno a demōe poſſidebimini. Et hoc eſt: Pauor in circūitu. Moraliter. l Audiuim⁹ famā eius.i.de detractione: vel q aliqs detraxit nobis: Et iō. l Diſſolute ſūt man⁹ nr̄e. Loquit eis qui impatiēter ſuſtinēt q de eis mala dicantur/vel q eis improperia inferant vl' correctiōes. m Tribulatio ap̄p̄hēdit nos/ipatientie vel murmuratiōis vel rancoris. Ul' Audiuim⁹ famā ei⁹/dicūt meretricule: famā ei⁹.i.amici nr̄i formoſi. l Diſſolute ſunt man⁹ nr̄e: qſi ſtatim diſſolute ſumus ad min⁹ p̄ cogitationem luxurie. Eſa. xxxv.b. Confortate

Moraliter

Al. ⁊ vineam

G

f Crudelis ē ⁊ nō miſerebit/parcēdo pro quātiſcūq; p̄cibus vel munerib⁹. e Uox ei⁹.i.vlulatus illi⁹ exercit⁹. f Quaſi mare ſonabit: qd magnū tumultū facit cū intumeſcit fluct⁹ ei⁹: qſi p̄ ipetu ⁊ multitudine magnū tumultū faciet. g Et ſuper equos aſcendent p̄parati quaſi vir

a Hec dicit dn̄s: Ecce popu-
lus venit de terra aquilōis:
b et gēns magna cōſurget a fi-
c nibus terre. Sagittā ⁊ ſcutū
d arripiet: crudēlis eſt ⁊ nō mi-
e f ſerebit. Uox ēius quaſi ma-
g re ſonabit: ⁊ ſup eq̄s aſcēdēt
h p̄parati q̄ſi vir ad preliū ad-
i uerſum te filia ſion. Audiui-
k l mus famā ēi⁹/diſſolute ſunt
m man⁹ noſtre. Tribulatio ap-
n p̄hēdit nos/dolōres vt ptu-
o p riētē. Nolitē exire ād agros
q r et in viā ne ambuletis: quō-
s niā gladius inimici pāuor
t i circūitu. Filiā populi mei:
u x accingere cilicio: ⁊ cōnſper-
y z gere cinere. Luctū vnigeni-
ti fac tibi planctum amarū:
a quia repēte veniet vaſtator
b ſuper vos. Probātorē de-
di te in populo meo robuſtū

ad preliū: qſi non erūt pedites nec laſſi. b Aduerſum te o filia ſion. Ecce q ita terret eos vt ſaltē timore concuſſi agant penitentiā qua dn̄m eis offenſum placent: ⁊ mutent ei⁹ p̄poſitū de captiuitate tanta infligenda. Unde.i.xviij.b. Si penitentiā egerit gens iſta a malo ſuo: agam ⁊ ego penitentiā ſuper malo qd cogitaui vt facerē ei. Moraliter. a Ecce pp̄ls venit de terra aq̄lonis. Unde.ſ.i.c. Ab aquilone padet oē malū ſup oēs habitatores terre. b Et gēs magna ⁊c̄. numero. Un̄ Ps̄. Multiplicati ſunt ſup numerū. Et poteſtate. Un̄ Job.xlj.d. Nō ē poteſtas ſup terrā q̄ cōparetur ei. Sagitta: eſt illata temptatio. Scutum: peccatoris obſtinatio/qua peccatum ſuū defendit cōtra predicatorē. De p̄mo Ps̄. Sagittas ſuas ardētib⁹ effecit. Has em̄ p̄feret de olla ſuccēſa: quā vidit.ſ.i.c. Un̄ et ſignificatur per iacula ignea diaboli: q̄ oīa extinguit ſcutū fidei: vt d̄r Eph.vi.c. De ſcd̄o Job.xl.a. Corp⁹ ei⁹ q̄ſi ſcuta fuſilia cōpactū ſquamis ſeſe p̄mentibus ⁊ vna vni coniungit: ⁊ nec ſpiraculū quidē incedit p̄ eas. d Crudelis ē ⁊ nō miſerebit. Greg⁹. Quāto magis hō ſe ei ſubijcit: tanto eū ſibi intolerabiliorē reddit. Idē. Graue ē ſeruire offenſo: qui nullo placat obſeqo f Quaſi mare ſonabit: qſi ſicut illi qui p̄mo vident mare/ad fremitū eius pauent: ſic innocētes timēt ſuggeſtionē diaboli: ſed aſſueti non. Un̄ balaā ad vocē aſine nō pauit: q2 aſſuet⁹ erat mōſtris. g Et ſup equos aſcēdēt ⁊c̄. quia illos qui in equis ⁊ curribus cōfidunt ⁊ gloriant.i.in honorib⁹ ⁊ pompis ſeculi obſidet ⁊ ipugnat diabol⁹. i Audiuimus famam. Reſponſio eſt pp̄li/cui locutus eſt dn̄s p̄ p̄phetā ⁊ cōminat⁹. k Ei⁹.i.exercit⁹ babylonici. l Diſſolute ſunt man⁹ nr̄e: qſi adeo timore magno preſſi ſumus q leuare nō poſſum⁹ man⁹ nr̄as: qſi tāta erit illa captiuitas q etiā anteq̄ veniat fatebūt ipſi iudei ſaltē facto nō poſſe ſe eleuare ꝯ hoſtes ⁊ ſe ſupādos eſſe ⁊ deſtruēdos. m Tribulatio ⁊c̄. vt parturiētē: q̄ dolore null⁹ ē grauior. Hoc em̄ dicēt ipſi iudei qn̄ videbūt eos venire ſup ſe etiā anteq̄ illi p̄uenerint. Uel vox ſit ei⁹ exercit⁹: ⁊ in h̄ notat magnitudo deſtructiōis vel captiuitatis ex quo etiā extranei ⁊ hoſtes ita eis cōpatient ⁊ p̄e admiratiōe tormentoꝝ timore ⁊ dolore ita p̄turbabunt. Et poſſent rn̄dere iudei: verū eſt q fortes ſūt babylonij: tn̄ etſi nō poſſum⁹ eis reſiſtere/poterim⁹ tn̄ eos fugere: Ideo dicit q non. Un̄. o Nolite exire ad agros: qſi nō fugietis: ſed clauſi tenebimini in ciuitate obſeſſa intus. s Pauor in circūitu.ſ.ciuitatis: ⁊ ideo fugere nō auderetis: nec poſſet'. Uel vt ſit ꝯſiliū cū ironia: qſi mag' ꝯſulerē q clauderetis vos in ciuitate ⁊ munitionibus muniēdo q̄ extra vagaremini. Uel q2 ſupra dixerat eis: State ſup vias ⁊c̄. Et dixerūt q ipſi hoc nō facerēt: nec p̄ rectas vias ambularent: et iuſto dei iudicio dicit eis q q2 noluerunt hoc facere cū potuerūt tūc nō poterūt cū vellēt. Et hoc ē/Nolite exire ad agros.ſ.a p̄ctō ad bene agendū. q Et in via ne ambu-

Moraliter

Ps. 7.

Ad litteram

manus diſſolutas/⁊ genua debilia roborate. n Dolores vt parturiētē. Sic em̄ an̄ emiſſionē part⁹ habēt mulieres maximū dolorē/ita etiā q aliqn̄ ſtatim poſt partū moriunt: ſic peccator aliqn̄ ⁊ poſt peccati p̄petractionē in magno eſt dolore: ſed poſt ad vltimū erit i maximo dolore.ſ.iferni. Boeti⁹. Quid dicā de voluptatib⁹ hui⁹ mūdi: quaꝝ appetitus in anxietate eſt/⁊ ſatietas famam parit: Thren̄.i.a. Migrauit iudas ⁊c̄. o Nolite exire/a clauſtro. p Ad agros.i.ad mūdū. r Qm̄ gladi⁹ inimici pauor i circūitu: mundi. Ecc̄i.ix.d. In medio laqueorū ingredieris et ſup dolentiū arma ambulab.i.xiiij.d. Cū egreſſus fuero ad agros ⁊c̄. Unde dina/quia egreſſa eſt foras vt videret ⁊c̄. corrupta eſt: vt d̄r Gen̄.xxxiiij.a. Qui ſup tectū ē/nō deſcēdat aliqd tollere de domo. t Filia pp̄li mei ⁊c̄. qſi peniteas/ne ea q̄ cōminat⁹ ſum tibi eueniāt: cinis ⁊ ciliciū/arma ſūt penitētiū. u Accingere cilitio: ꝯ luxuriā/eā affligēdo. x Et ꝯſpergere cinere: ꝯ ſupbiā/mortē iugiter cogitādo. y Luctū: p̄ oculoꝝ lachrymationē/ꝯ auariciā vel oculoꝝ ꝯcupiſcētiā. z Unigeniti: qſi luctū q̄ fit de morte vnigeniti: q̄ dolore nullus eſt maior. Ergo ad hoc q ſit vera cōtritio/oportet q tantus ſit ibi dolor: quāt⁹ ſit p̄ morte vnigeniti. Preterea pl⁹ tenet qlibet diligere vitā ſpiritualē q̄ corporalē/vel ſuā vl' vnigeniti: Ergo pl⁹ dolere debet d̄ morte ſua ſpūali q̄ de morte vnigeniti: Sed cū d̄ morte vnigeniti ploret abūdātiſſimis lachrymis: q̄ ſimiliter debet pro p̄ctis flere. Sol. Cū dolor ſit paſſio vel ſignificet paſſionē/nō ē ſub libero arbitrio nr̄o: vn̄ nec paſſionib⁹ meremur: vn̄ nō tenemur ad pl⁹ dolēdū: ſ; tenemur pl⁹ velle dolere vl' mag'. Uel dic q q̄libet etiā quātulacūq; contritio maior eſt quātocūq; dolore qui fit p̄ morte vnigeniti. Sed iō iſte oſtendit lachrymis/ille nō: q2 hic videmus q flemus oculis corporis/ibi nō: et ideo oculi nr̄i non poſſunt hic cōtinere ſicut ibi. Uel/Luctū vnigeniti.i.p̄ p̄ctis tuis plora: qb⁹ i te occidiſti filiū dei vnigenitū. Johel.i.b. Plange q̄ſi virgo accincta ſacco ſup virū pubertatis ſue. Tunc em̄ maxime dolet mulier. Un̄ p̄mia hui⁹ puelle/Eſa.lxj.a. Dabo coronā p̄ cinere.i.regni p̄petuitatē: q2 vitā hāc momentaneam reputauit mortis memoriā/q̄ per cinerē deſignat: oleū gaudij pro luctu.i.gaudiū iocundū in regno eterno/qd gaudiū erit in mēte: ⁊ dicit oleū/q2 gaudiū mētis omi gaudio alteri ſupenatat. Et quō oleū in lāpade exteri⁹ refulgentiā emittit: ſic ex gaudio mētis exibit refulgētia q̄ erit ſtola corp̄is. De q̄ ſbdit: Et palliū laudis p̄ ſpū merōris. Hoc autē ideo facias: a Quia/niſi hoc feceris: repente veniet vaſtator ſup vos. Cōnumerat ſe eis p̄pha: vt oſtendat ſe eis cōpati reputās penā ſuā penā illoꝝ. Uaſtator.i.nabuchodonoſor: vel myſtice diabolus. Uel q dicit: Filia pp̄li mei ⁊c̄. nō eſt hortatio ad p̄niam ſ; p̄dictio qd faciēt in captiuitate: qſi hec facies in ſignū doloris maximi. b Probatorē dedi te in pp̄lo meo robuſtū. Loquit ad nabu-

Al. ⁊ ante

Matth. 24. b.

chodonoſoꝛ ⁊ exercitū eius: qꝛ ſicut ignis ꝓbat metallū/ vbi qd purū ē purgat: ſed qd imundū eſt ↄſumit: ſic mali attriti fuerūt a nabuchodonoſoꝛ: ſ; boni nō: ſed magis ī magno honoꝛe habiti: vt hieremias/ baruch/ ⁊ alij boni. Uel/ Probatoꝛē ⁊c. ſicut ꝓbat moneta. Illi em̄ qui ꝓbare volūt monetā anteq̄ȝ dimittāt aliquā currere/ accipiūt portionē et ponunt in ignē: vt videant ſi tantum ē ibi de argento q̄ntū debet eſſe/ et aliā retinēt: ſic ⁊ nabuchodonoſoꝛ q̄ſdā retinuit ſiue dimiſit ī hieruſalē: alios autē q̄ſi poſuit in fornacē/ ducēs eos in captiuitatē. a Et ſcies ⁊ ꝓbabis vias eoꝝ. ſ. q̄ntum ſit mala vita illoꝝ. Aliter em̄ niſi eſſet mal⁹ ppl's/ nō te faceret ei⁹ ꝓbatorē. ſ. ꝑ penas. Uel loquit dn̄s ad ꝓphetā. q. d. volo ꝙ tu ꝓbes q̄ȝ malus eſt ppl's me⁹. Sed qꝛ poſſet dicere: Bn̄ volum⁹ ꝙ purgemur: vt ſic inter nos ſeparent boni a malis: Ideo dic ꝙ hec ſeꝑatio nō fiet: qꝛ int' eos nullus eſt bo[n]us: qꝛ qui melioꝛes deberēt eſſe mali ſunt. Un̄ b Oēs iſ[ti] ꝑncipes declinātes: ꝑ omiſſionē. c Ambulātes: per trāſgreſſionē: d Fraudulēter: qꝛ nō ſolū ꝑ potentiā manifeſte opprimūt alios/ ſ; ⁊ occulte ꝑ fraudē. Uel q. d. de oībus illis qui declināt. ſ. a mādatis dei: ⁊ fraudulenter ambulāt/ agēdo ꝯ ꝓximū: iſti ſūt maxime ꝑncipes eoꝝ. e Es/ qd ꝑcuſſū remurmurat ⁊ rauce ſonat: in quo notat eoꝝ ipatiētia. Job. xl. b. Oſſa ei⁹ velut fiſtule eris. f Et ferrū/ qd indomabile ⁊ inflexibile ē: ⁊ ad incudē magis indurat ⁊ in igne magis denigratur: ſignificat obſtinatos in peccatis. g Uniuerſi coꝛrupti ſunt: ꝑ culpā/ ⁊ iō fornax tribulatiōis nō purgat eos: ſed magis nocet eis. Un̄. h Defecit ſufflatoꝛiū: q̄ſi nō ꝑfecit eis: qꝛ materiā purgabilē nō inuenit: ⁊ iō de talibus nihil pōt fieri qd dn̄o placeat: ſicut nec de ferro indurato q̄ȝdiu induratū eſt/ niſi ꝑ ignē fiat molle et tractabile. Un̄. ꝯ. xv. c. Nunqd federabit ferrū ferro ab aqlone ⁊ es: q̄ſi de ifrigidato ⁊ indurato in pctīs: q. d. nō: ſ; magis de reſoluto per ignem ſpūſſancti. Unde Job. xxviij. a. Lapis caloꝛe ſolut⁹ in es vertit. i In igne cōſumptū eſt plumbū. Qn̄ metalla adulterata ſunt aliena materia/ tūc eis immiſcet plumbū: vt in cōflatione ſeparet aliena materia. Si autem ſeparata vel purgata nō fuerint metalla/ tūc plumbū oīno cōſumit ⁊ in nihilū redigit: ſic oīs diſciplina/ oīs ꝑ̄dicatio/ oīs coꝛreptio adhibita his qui ↄtemnūt ⁊ in pctīs pſiſtūt perit ⁊ inutiliter exponit: q̄ſi ergo dicat: ſicut qn̄ deeſt ſufflatoꝛium ⁊ plumbū/ nō pōt purgari argētū: ſic nec iſti. Myſtice. Natura plūbi ē vt dixi ꝙ metallū adulteratū purgat/ puꝝ ab impuro ſeparās/ ⁊ metallū bonū ſeruat a cōbuſtione: ſic hūanitas chriſti q̄ ꝑ plūbū deſignat/ ī fornace paſſiōis cōſūpta ē: vt oē ipurū a nob ſepararet: ⁊ nos cōſeruaret a cōbuſtiōe eterna. Zach. iiij. c. Uidebūt lapidē ſtanneū ī manu ȝorobabel. ſ. diuinitatē hūanatā ī filio: q ē man⁹ pr̄is. Conq̄rit ḡ dn̄s h̄ ꝙ hūanitas ſua cōſumpta eſt: et tn̄ pauci purgati: Unde Eſa. xlix. a. In vacuū laboꝛaui ſine cauſa ↄſūpſi foꝛtitudinē meā. Un̄ ſeq̄t. Fruſtra ⁊c. quia/ malicie ⁊c. Uel ꝑ ſufflatoꝛiū ignis/ tribulatio: ꝑ plūbū/ ↄſolatio tp̄alis ſignificat: q̄ oīa cōſūpta ſūt: qꝛ nec ꝑ tribulatiōes reſipiſcūt a pctīs/ nec ꝑ ꝓſperitates. Utrūq̄ȝ em̄ ē ꝓbatio: ⁊ ꝓſperitas ⁊ aduerſitas. De p̄mo Prouerb. xxvij. c. Quō ī ↄflatoꝛio ꝓbat argētū ⁊ ī fornace aurū: ſic ꝓbat hō oꝛe laudantiū. De ſecūdo/ Eccl. ij. a. In igne ꝓbat aurū ⁊ argentū: hoīes vo receptibiles in camino humiliatiōis. Et. xxvij. a. Uaſa figuli ꝓbat foꝛnax. Ad h̄ ergo ꝙ ꝓbet hō ⁊ nō deficiat/ opoꝛtet ꝙ ſit auꝝ/ qd valde ductibile ē ⁊ ꝑ tunſiones dilatat: ⁊ de quo fiūt vaſa p̄cioſa. Job xxiij. c. Ipſe ſcit viam meā: ⁊ ꝓbabit me q̄ſi aurū qd per ignē trāſit: q̄ſi nō ī igne deficit/ ſ; trāſit. ſ. puꝝ ⁊ purgatū. Sed hodie magis ſūt q̄dā es ꝑ impatiētiā/ q imitant argētū ꝑ hypocriſim: ferrū qd oīa metalla domat/ ꝑ alioꝝ oppſſionē: plūbū qd coīnq̄nat ⁊ cito ī igne defluit/ ꝑ malū exēplū ⁊ incōſtātiā: Iō dic: In igne ↄſūptū ē plūbū. De his q̄ttuoꝛ dr̄ Ezech. xxij. d. Uerſa ē mihi dom⁹ iſrael in ſcoꝛiā: oēs iſti es ⁊ ſtānū ⁊ plumbū ⁊ ferrum ī medio foꝛnacis/ ſcoria argenti facti ſunt. Un̄. k Argētū reꝓbū vocate eos. Si em̄ eſſent verū aurū vel argētū igne nō cōſumerent ſ; purgarēt. Eſa. xlviij. b. Excoxi te: ſ; nō q̄ſi argentū/ qꝛ nō ē purgat⁹ ſcꝫ. l Quia dn̄s ꝓiecit illos: lōge a ſe: ⁊ iō nullus ignis tribulatiōis pōt illos purgare: Sola em̄ gr̄a dei eſt locus in quo ↄflat aurū vel argentū: quā qui nō habet igne pōt incēdi/ nō purgari. Un̄. j. Coꝛ. xiij. b. Si tradidero coꝛpus meū ⁊c. charitatē aūt ⁊c. Iō dr̄ Job. xxviij. a. Auro locus eſt in q̄ conflat. Et locus iſte eſt vnitas eccleſie: in qua ſola locus eſt purgationis.

Ar. ↄ̄ decli- nantium. a Et ſciēs ⁊ ꝓbabis vias eoꝝ. b Oīnes iſti principēs ↄ̄ declinantes: ambulātes fraudulēter: ēs ēt ferrū vniuerſi coꝛrupti ſunt. Defecit ſufflatoꝛiū: in ignē cōſumptū eſt plūbū. Fruſtra ↄflauit ↄflatoꝛ: Malitie em̄ eoꝛum nō ſunt k conſumpte. Argētū reprol bum vocate eos: quiā dominus ꝓiecit illos. Capi. VII.

m Verbū qd factum eſt ad hieremiam a dn̄o dicēs: Stā ī porta domꝰ dn̄i ⁊ ꝑ̄dica ibi v̓bū iſtud: et dic: Audite v̓bū dn̄i oīs n iuda: q igrēdimini ꝑ poꝛtas has vt adoꝛetis dn̄m. Hec dicit dn̄s exercituū deus iſo rael: Bonās facite vias veſtras et ſtudiā veſtra: et haq bitābo vobiſcū in loco iſto.

Expoſi. Capi. VII.

Verbū qd factū eſt ⁊c. Oſtendit hic dn̄s ꝓphete quō poſuerit eum ꝓbatoꝛē ꝑplī ſui. Miſſus eſt enim hieremias vt ꝑplō nūciaret cōminatiōes: q nō audierunt eū ſed ↄtēpſerūt: ⁊ in h̄ ſatis ꝓbauit malicias eoꝝ. Hoc aūt capl'in diuidit in q̄ttuoꝛ ꝑtes. In p̄ma iubet hieremias ſtare ī porta ꝑ quā multitudo ꝑplī igredit ad oꝛādū: vt ſic ſaltē audiāt ei⁹ ꝑ̄dicationē. In ſcd'a oſtēdit/ q̄ mala euenict iudeis qꝛ ꝓphetas ad ſe miſſos audire noluerūt/ ſ; potius ↄtēpſerūt: ꝓpter qd iubent ꝓphete nō oꝛare ꝓ illis: ibi. Et nunc qꝛ feciſtis. In tertia oſt̄dit holocauſta ⁊ ſacrificia iudeoꝝ in qb⁹ ↄfidebāt nunq̄ȝ deo placuiſſe: nec ea fieri p̄cepiſſe q̄ ipſi faciebant/ magis ne eis idolatrarēt ⁊ vt deum eis honoꝛarent: ibi. Hec dicit dn̄s de⁹ ⁊c. In q̄rto monet ppl'm ad planctū ſuꝑ pctīs q̄ fecit ⁊ miſerijs q̄ euenict eis: ibi: Tōde capillum. Ad l̄ram q̄ hic ꝑ̄cepit hieremie ſtare ī porta dom⁹ dn̄i: vt qui verbū dn̄i nolebāt audire: ſaltē intrādo per portā audirent/ ī poꝛta ꝑ̄dicātē: Sic ⁊ dn̄s fecit freq̄nter. Legit em̄ ꝑ̄dicaſſe in ſabbatis in ſynagogis/ qn̄ ↄueniebat ppl's: idē docēs nos facere pro tp̄e/ ⁊ loco. Un̄. ij. Timoth. iiij. a. Inſta opoꝛtune īopoꝛtune. Un̄. m Sta in poꝛta dom⁹ dn̄i ⁊c. vbi oēs ↄueniūt: vt ſic audiāt/ velint/ nolint. Et ꝑ̄us monet eos cū māſuetudine/ vt ſic magis attēti reddāt: Erāt em̄ eoꝝ coꝛda dura ⁊ obſtinata ⁊ iō mītis attrectatiōib⁹ ⁊ attētis hoꝛtationib⁹ erāt molliēda. Moꝛalit. Predicatoꝛē ſtare ī poꝛta domus dn̄i/ ē igreſſū ſuū ⁊ egreſſū ī hac vita attēte cōſiderare: ⁊ idē alijs annūciare. Un̄ agar fugiēti/ dicit angel⁹/ Gen̄. xvj. b. Agar ancilla ſarai: vn̄ venis/ aut q̄ vadis: Gen̄. xlix. c. Iſachar aſinus foꝛtis accubans inter terminos: vidit requiē ꝙ eſſet bona ⁊ terrā ꝙ optima/ ⁊ ſuppoſuit humerū ſuū ad poꝛtandū. Duo termini ſūt initiū vite et finis. Uel ſtare in poꝛta ē ſe reputare ſemꝑ eſſe in introitu boni: vt dicit Eccl. xviij. a. Cum ↄſummauerit hō tūc incipiet. Et Ps. Dixi nunc cepi. Et alibi. Tota die cōtriſtat⁹ ingrediebar. Uel ꝑ̄dicare ī poꝛta dom⁹ dn̄i/ eſt ꝑ̄dicare ingreſſum in domū dn̄i. Eſa. ij. a. Uenite aſcendam⁹ ad montē dn̄i ⁊ ad domū dei iacob. n Qui ingredimini ꝑ poꝛtas ⁊c. tēpli ad l̄ram/ vel hieruſalem. Ps. Qui exaltas me de poꝛtis moꝛtis vt annunciē oēs laudationes tuas in poꝛtis filie ſion. o Bonas facite vias. i. volūtates. i. coꝛrigite eas: qꝛ ꝑuerſe ſūt ⁊ male: quia nō ad dexterā tendūt: ſed ad ſiniſtrā. Prouerb. iiij. d. Uias q̄ a dextris ſūt nouit dn̄s: ꝑuerſe vo ſunt q̄ a ſiniſtris ſunt. Ibidē. Dirige ſemitas pedib⁹ tuis: ⁊ oēs vie tue ſtabilient. p Et ſtudia vr̄a. i. oꝑatiōes. q Et habitabo vobiſcū in loco iſto. i. in patria vr̄a

Myſtice

Ps. 76.
Ps. 37.
Ps. 9.
Moralit

j. 26. d.

A

a Nolite cōfidere in ꝟbis mē
b dacij/dicētēſ: templū dñi/tē/
plū dñi/tēplū dñi eſt. Qm̄ ſi
c d bñdixēritis viās vīas ⁊ ſtū
e f dia veſtra: ſi fecērit̄ iudiciū
inter virum ⁊ ꝓximum eius:
g aduēne et pupillo et vidue
h non feceritis calumniā: nēc
ſanguinē innocentē effude/
i ritis in loco hoc: et pōſt de/
os alienos nō ambulaueri/
tis ī malum vobiſmetipſis:
k habitābo vobiſcum in loco
iſto ī terra quā dedi patrib'
vr̄is a ſeculo vſq; in ſeculū.
l Eccē vos cōfiditis vobis in
ꝟbis mendacij que non
m ꝓderunt vobis/furāri/occi/
dere/adulterari/ iurare men
n daciter libare baalim: ⁊ ire
poſt deos alienos q̄s igno/
o ratis. Et veniſtis/et ſtētiſtis
corā me in domo hac in q̄ in
p uocatū ē nomē meū: ēt dixi/
ſtis: liberati ſum' eo ꝙ feceri
muſ oēs abomīatiōes iſtas.

co iſto.i.in patria vr̄a. Alia lr̄a. Cōfirmabo vos in loco iſto
⁊ habitationē veſtrā faciā ſtare vt nullus hoſtis poſſit ei no/
cere. Vobiſcū: q: Matth.xviij.c.dr: Ubi duo vel tres ſūt
cōgregati in noīe meo/illic ſū ī medio eoꝝ. a Nolite cōfi/
dere ī ꝟbis mēdacij.i.ī ꝟbis pſeudo ꝓphetaꝝ mēdacib'/
b Dicentes tēplū
dñi/tēplū dñi/ tē/
plum dñi eſt: apud
nos.ſ.nō poſſum' ca/
ptiuari: Ter dic̄ tem
B plū: quia ter in anno
Al. ſpene ꝓteritis aſcendebāt in templo
ad orandū. Qm̄ aūt ve
ri ꝓphe dicebāt eis ꝙ
23.q.5.ſi aregū. nabuchodonoſor ve/
niret: ñ ē veꝝ dicebāt:
q: nō dimittet dñs tē
plū ſuum qḋ ita pul/
chrū/ita ꝓcioſū ⁊ ſctm̄
ē deſtrui ⁊ ꝯculcari: ⁊
maxime q: ibi ter ī an
no cultū ⁊ honorē ex/
hibemus. Non em̄ tē
plū ſuū reputat dñs
tēplū manu factū/nec laq̄aria ⁊ ſplendida et aurata edificia:
ſ animam in q̄ habitat moꝝ ⁊ virtutū ⁊ ſanctitat̄ decor. Vel
ter dic̄/ꝓp̄ tres vires aīe. Vñ Matth.xxiiij.a. Videtis has
oēs edificatiōes: amē dico vobis nō remanebit lapis ſup lapi
dē q̄ nō deſtruat̄. Hoc etiā dicit̄ cōtra quoſdā: qui nimis cōfi
dunt de religiōibus ſuis ⁊ ſanctitate loci in quo ſunt: vt q: ibi
ſūt mlte religē. Vl' dic̄ ter/tēplū: q: iactāt ſeu' gl̄iant̄ q: tria
vota religiōis emiſerūt ibi: Et allegāt illud qḋ dr eis.j.Cor.
iij.d. Tēplū dei ſctm̄ eſt qḋ eſtis vos. Vñ ⁊ q̄dā dicūt ꝑſum
ptuoſe: ex quo templū dei ſumus et fecit nos de' nō dānabit
nos/q: nō feciſſet nos ſi deberem' dānari. Cōtra aūt gloriā/
tes de loco ꝙ.ſ.ꝓp̄ ſanctitatē ei' nō poſſet deſtrui ſi habita/
tores ei' peccēt: dicit̄.ij.Machab.v.c. Non ꝓpter locū gen
tē: ſed ꝓpter gentē locū elegit dñs: ideoq; ⁊ ipſe locus pticeps
fact' ē maloꝝ ꝑplī. Et ibidē: Propter pctā hominū cohabi/
tātiū iratus fuit ciuitati dñs: ꝓpter qḋ ⁊ accidit circa locū de/
ſpectio. Nō ḡ ſic cōfidatis in tēplo vr̄o: ſed cōfidere poteri/
tis: c Si benedixeritis vias vr̄as.i.ſi tales eas fece/
ritis.ſ.declinādo a malo ⁊ faciēdo bonū/vt ſint digne bñdicti
one: d Vias.ſ.opū. e Et ſtudia.ſ.cogitationū: vt nec
ope vel cogitatiōe eatis poſt idola vel pctā: q̄ſi ſi munde vos
habueritis ⁊ inter' in mēte/⁊ exter' in corpe ⁊ ope: ſm illud
Ps.102. Bñdic aīa mea dñm: ⁊ oīa q̄ intra me ſunt nomini ſcto eius.
Vñ pōt expōi/bñdixeritiſ.ſ.deū.i.bñdixeritiſ mēte ⁊ opatio
ne. f Si feceritis iudiciū inter virū ⁊ ꝓximū eius:
q̄ſi ſi iuſtū iudiciū ⁊ iuſticiā equā in oībus ſecuti fuerit̄ erga
ꝓximū. Ezech.xviij.b. Si iudiciū verū fecerit int̄ virū ⁊ vi/
rū ⁊ iudicia mea cuſtodierit vt faciat veritatē/hic iuſtus erit ⁊
vita viuet. g Aduene ⁊ pupillo ⁊ vidue nō feceritiſ
calumniā: q: maxie tales nō poſſunt ſe defendere. Leuit.
xix.c. Nō facies calumniā ꝓximo tuo: nec vi opprimes eū.
Exo.xxij.a. Peregrino moleſtus nō eris: ſcitis etem̄ pegri/
noꝝ aīas q: ⁊ ipſi peregrini fuiſtis in terra egypti. h Nec
ſanguinē innocentē effuderitis in loco hoc: ad litte
rā ꝑ homicidiū: Quia Gen.ix.a.dr: Quicūq; effuderit ſāgui/
nē humanū fundet̄ ſanguis eius. Vel/effuderitis: vt dicit
hic Glo.proximū ſcādalizādo: Et eſt argumentū: ꝙ q̄ malo
exēplo alios ad pctm̄ trahit ꝙ eos occidit. Leuit.xix.c. Nō
ſtabis ꝯtra ſanguinē ꝓximi tui. Jō ad malos ꝑlatos qui ad
bonū exemplū tenent̄/dicit̄ Ezech.iij.e. Sanguinē eius de
manu tua requirā. Gen.iiij.d. Occidi virū in vuln' meū.i.ex/
emplo vulneris mei. Ro.xiiij.c. Noli cibo pdere illū ꝓ quo
1.Joh.3.c. chriſt' mortu' ē. Vl'/effuderitis/ꝑ odiū fraternū: q: q̄ odit
fratrē ſuū homicida ē. Vel ꝑ rapinā bonoꝝ ei'. Vñ dr Eccl.
xxxiiij.d. Panis egentiū vita paupis eſt: q̄ defraudat illū hō
ſanguinis ē. Itē occidit eū q̄ vitā ſbtrahit ei/nō dādo ei in ne/
ceſſitate: Quia dic̄ Hiero'. Paſce fame morietē ⁊c. Prouerb.
xxviij.d. Qui ſubtrahit aliq̄d a patre ſuo ⁊ a mr̄e ⁊ dicit hoc
nō eſſe peccatum/particeps homicide eſt.ſ.aliq̄d de neceſſa/
rijs exhibēdis. Ambroſius. Nō ē minoris delicti cū poſſis ⁊
habeas indigētibus nō dare/q̄ ſua homini tollere. i Et
poſt deoſ alienos
non ambulaueri/
tis in malū vobiſ/
metipſis.i.qḋ cedet
vobis in penam ⁊ cul
pam: deos alienos.ſ. Al. ſermōib'
idola adorando vel
peruerſa dogmata ſe/
ctando vel tēporaliū
cupiditatē nimiā/que Al. ambulare
eſt idolorum ſeruit'.
k Habitabo vobi
ſcū in loco iſto ⁊c.
q̄ſi ſecure poſſidebitiſ
tunc locū vr̄m ⁊ tem/
plū. Sicut em̄ ꝓpter
pctā habitātiū deus
q̄n̄q; locū eoꝝ ihono/
rat: ita ſi boni fuiſſent
locū eorum honoraſſet: Unde.ij.Machab.v.c. Ipſe locus
factus eſt pticeps ꝑplī maloꝝ: poſtea aūt fiet ſocius bonoꝝ: ⁊
q̄ delict' ē ī ira dei oīpotētiſ/iterū ī magni dñi recōciliatiōe
cū ſūma gl̄ia exaltabit̄. Hoc etiā pōt dici ꝯ illas virgines fa/
tuas q̄ habēt lampadē ſine oleo.i.corpis caſtitatē ſine mētis
mūdicia vel ꝯtinētia: Tales gloriant̄ in tēplo ſm ſupficiē ei'
exteriorē: cū intus ſit plenū omni ſpurcitia. Vñ apl's ſolā illā
virginē eſſe deſcribit.j.Cor.vij.f. que caſta eſt corpe ⁊ ſpū.
Jō.ij.Cor.vij.a.dr: Has habētes ꝓmiſſiōes mūdem' nos
ab omi inq̄namēto carnis ac ſpūs/pficiētes ſanctificationē in
timore dñi. l Ecce vos cōfiditis vobis in verbis
mēdacij ⁊c. q.d. fruſtra cōfiditis in tēplo vr̄o ⁊ gloriami/
ni in edificijs terre vr̄e/credētes ꝙ deus habitet ī eis/cū ipm
expellatis de cordib' vr̄is: que debēt eſſe eius tēpla: q: ea pol
luitiſ furtis/mēdacijs/homicidijs: ⁊ hmōi. Vñ/Confiditis
in verbis mēdacij.i.in falſis verbis falſoꝝ ꝓphetarū: qui
ꝓmittūt vob pacē. Vel ꝯfiditis in mēdacijs/ac ſine vīdicta
poſſitis mētiri ⁊ alia mala agere: q̄ hic enumerat. Vel/ī ver/
bis mendacib'/vos ſupple/dicentes: m Furari/occi/
dere ⁊c. ſupple bonū ē. Vel loquit̄ hic ꝓpheta: Furari oc
cidere: vt ſit antiq̄ grāmatica.ſ.infinitiuū ꝓ idicatiuo.i.fura/
mini: et occiditis: Vel pro impatiuo.i. furamini: et occidite/
ſupple ſic dicitis ꝓximis vr̄is ⁊ vobiſmetipſis. Hec ſūt ꝟba
mēdacia: q: nō hec faciēda ſunt. Hoc etiā dicit̄ ꝯtra eos q̄ in
tēplo vocaliter orāt ⁊ flectūt genua crucifixo ſicut iudei chri/
ſto: ⁊ tm̄ hec oia mala occultāt. Ille libat baalim: q̄ ſeruit ven
tri: q: baalim interꝑtat̄ vorator. Taliū de' vēter eſt. n Et Phil.3.d.
ire poſt deos alienos ⁊c.i.poſt idola vel ꝯcupiſcētiā tē/
poraliū. o Et ſtetiſtis corā me ⁊c.i.ī tēplo vbi me ado/
rant fideles. Sed dr Eſa.j.d. Cū extēderit̄ man' vr̄as: auer
tam oculos meos a vobis/⁊ cū multiplicaueritis orōnē nō ex
audiā: man' em̄ vr̄e ſanguine plene ſunt. p Et dixiſtis:
liberati ſumus: eo ꝙ fecerim' oēs abominationes
iſtas. Li eo ē ablatiuus.i.liberati ſum' a pctō: qḋ cōtraxim'
faciēdo abominatiōes iſtas. Vel ad lr̄am iō credūt ſe libera/
tos: q: idolis ſeruiūt: qḋ ē abomīationē facere. Vel/dixiſtis
.i.feciſtis ac ſi putaretis ꝙ ꝓpter h liberati eſſetis a ꝑſecutiōe
nabuchodonoſor: q: hec facitiſ q̄ ī veritate ſūt abominatiōes.
Sic etiā mlti adhuc faciūt: q̄ ita felicitate ⁊ ꝓſꝑitate mūdi ob/
cecati ſūt ꝙ putāt vl' faciūt ac ſi putarēt ſe pctm̄ agere īpune
vl' deū ñ videre pctā ſua: ⁊ iō q: de' patiēt̄ expectat pctōres
nec ſtati punit. Vñ Eccs.viij.b. Quia ñ ꝓfert̄ cito ꝯ malos
ſnīa: filij hoīm abſq; timore ꝑpetrāt mala. Et q: etiā vidēt ſibi
ꝓſpera ſuccedere/ī hac falſa ꝯſciētia mag' peccāt. Jō dr Eccl
v.a. Ne dixeris: peccaui ⁊ q̄d mihi accidit triſte: Altiſſimus
em̄ ē patiēs redditor: q̄ſi lꝫ ſit miſericors/nihilomin' eſt iuſt'.

 Nunq̄d ergo ſpelunca

B a Nunq̄d ergo ſpelūca ⁊c̄. q̄ſi qui cum furto vel poſt
furtum intratis in eam: videtur ꝙ reputetis eam ſpeluncā la/
tronū: quia in ea cōuenitis cū latrones ſitis. In ſpelunca em̄
cōueniūt latrones. Hoc etiā dicit̄ de eccleſijs in q̄bus recipi
unt̄ res vel elemoſyne feneratoꝝ vel raptoꝝ: Latrones enim
ſpolia ſua reponūt in
ſpeluncis. Uel q2 ſm
C Aug. furtū eſt attre/
Eſa. 56. c. ctatio rei aliene inui/
Math. 21. b. to dño: cum oēs ani/
j. 32. f. me ſint dñi: vt dicit̄
Ezech. xviij. a. Ecce
om̄es anime mee ſūt:
vt anima patris/ita ⁊
filij mea eſt: furtū ġ
Ul. tque. faciunt mali p̄lati
malo exēplo vl' doctri
na animas dño aufe/
rētes. Ūn̄ Oſee. vj. c.
Ul. opera. Galaad ciuitas ope/
rantiū idolū ſupplan/
tata ſanguine: ⁊ quaſi
fauces viroꝝ latronū:
p̄ticipes ſacerdotū in
via interficientiū pergētes de ſichem. Hec eſt eccl'ia in qua
filij ei' opant̄ idolū. i. malū eligūt p̄latū. Ūn̄ Zach. xj. d. O
paſtor ⁊ idolū. Hec ſupplātat̄ ſanguine: q2 talis p̄latus ſup/
plantat eā. i. defraudat eam ſanguine. ſ. in ea p̄mouendo con
ſanguineos ſuos/edificādo eā i ſanguinib': Et p̄ticipes ſacer
dotum. i. eoꝝ vicarij ⁊ collaterales magnoꝝ p̄latoꝝ/ſunt
fauces latronū per rapinā bonoꝝ pauperū quos ſpoliant: q2
ad nihil aliud accipiunt eccleſias: vel per receptionē oblatio/
num vſurarioꝝ. Et interficiūt p̄gentes de ſichem. i. ſubditos
volentes egredi de pctō/ſuo malo exemplo p̄dunt. Sichem
em̄ interp̄tat̄ labor: q2 in pctō eſt labor magnus. Et de hoc
loco ſumptū eſt illud Math. xxj. b. Domus mea dom' ora
tionis vocabit̄: vos aūt feciſtis illā ſpeluncā latronū. ſ. q̄tum
ad hāc vltimā partē. Sed q̄tum ad primā/ab illo Eſa. lvj. c.
Domus mea domus oꝛonis vocabit̄ cūctis pp'lis. Sed ma/
ġis eſt hodie domus negociationis: vt dicit̄ Joh. ij. c. Ibi
em̄ ſunt venditores columbarū. i. ſacramentoꝝ que ſunt va/
ſa gratiaꝝ ſpūſancti: ⁊ ouiū ⁊ boū: q2 niſi p̄pter terrenas poſ
ſeſſiones hodie accipiunt̄ vel appreciant̄ eccl'ie vel p̄bende: ⁊
ſūt ibi nūmularij: q2 pecunijs ſimoniace acq̄runt̄ eccl'ie et or/
dines. b Ego ego ſum: qui poſſum omnia. c Ego
vidi dicit dñs/ om̄ia que putatis a me occultari: ⁊ ideo nō
dicatis ꝙ ego puniā vos p̄ re quā neſcio. Per verbū ġ eſſen/
di notat̄ ꝙ ipſe ē iudex. Per v̄bū vidēdi/ꝙ idē ip̄e erit teſtis.
Ūn̄. j. xxix. f. Ego ſum teſtis ⁊ iudex dicit dñs. Malach. iij.
b. Accedā ad vos in iudicio ⁊ ero teſtis velox. d Ite ad
locū meū in ſilo vbi habitauit nomē meū a p̄nci
pio. ſ. a p̄ncipio habitationis eoꝝ terre p̄miſſionis vſq3 ad
dauid: q2 ibi tabernaculū dñi i p̄ncipio poſitū fuit: vt habet̄
j. Reg. iij. ꝙ apparuit dñs in ſilo: ⁊ ibi erat arca teſtamen/
ti. e Et videte quid fecerim ⁊c̄. q̄ſi ne cōfidatis in tē/
plo vr̄o: q2 p̄pter pctā vr̄a deſtruet̄. Sicut em̄ p̄pter pctā fi/
lioꝝ heli deſtruxi tabernaculum qđ erat in ſilo et arcam dei
capi p̄miſi ⁊ ſacerdotes occidi. ſ. ophni et phinees: vt dicit̄. j.
Reg. iiij. ſic p̄pter pctā vr̄a deſtruā hieruſalē et templum.
Ps. 77. Ūn̄ Ps̄. Repulit tabernaculū ſilo. Myſtice: ſicut deſtru/
Myſtice ctio ſilo exemplū fuit deſtructiōis hierl'm vel tēpli: ſic deſtru
ctio tēpli deſtructionis eccl'ie. Ro. xj. c. Si em̄ naturalib' ra
mis nō pepercit/timendū eſt ne forte nobis nō parcat. f Et
nunc quia feciſtis omnia hec: mala p̄dicta. g Et
locutus ſum ad vos mane conſurgens. ſ. per p̄phe/
tas: q̄ ad l'ram mane cōſurgebāt: vt vobis p̄dicarēt/⁊ maxime
hieremias: qui nō manebat in ciuitate: p̄ hoc innuēs ꝙ de te/
nebris pctōꝝ et captiuitatis volebat eos liberare/monēs illa
facere p̄ q̄ liberarent̄ ſi vellēt. Et dicit̄ hoc cōtra pigros q̄ no
lūt mane ſurgere ad orādū vl' opandū: q̄ſi et aīa p̄ſpicacior ē
⁊ liberior ad itelligēdū ⁊ ad meditādū habilior/⁊ ip̄e ſenſus

a Nunquid ergò ſpelunca la/
tronum facta eſt domus iſta
in qua inuocatū eſt nomen
b meū in oculis veſtris? Egò
c ego ſum: egò vidi dicit dñs.
d Ite àd locum meum in ſilo
vbi habitauit nomen meū a
e principio: ⁊ vidēte q̄d fece/
rim ei p̄pter maliciā populi
f mei iſrael. Et nùnc quia feci
ſtis om̄ia hec dicit domin'
g ⁊ locùtus ſum ad vos mane
h cōſurgens: ⁊ lòquēs/ ⁊ nō au
i diſtis/⁊ vòcaui vos ⁊ nō re/
k ſpōdiſtis: faciā dòmui huic
in qua iuocatū ē nomē meū
⁊ in qua vos habetl fiduciā:
l et locò quem dedi vobis et
m patribus vr̄is ſicut feci ſilo:
n ⁊ proijciā vòs a facie mèa: ſi
cut proieci oēs fratres vr̄os
o vniuerſum ſemen ephraim.
p Tu èrgo noli orare pro po/
q pulo hoc/nec àſſumas p̄ eis
r laudē ⁊ oràtionē: ⁊ non òbſi
s ſtas mihi q2 nō exaudiā te.

human' minus occupat' exterioꝛib'/⁊ a cibis ⁊ a voluptatib'
magis abſtract': vt dic̄ Hiero. Ps̄. Mane aſtabo tibi ⁊ vi/
debo. Alibi. Mane exaudies vocē meā. Nō em̄ niſi in mane Ps. 5.
colligebat̄ manna: Exo. xvj. c. Et nō niſi in mane cadit ros
de celo. Eſa. xxvj. b. Aīa mea deſiderabit i nocte: ſed ⁊ ſpū
meo in p̄cordijs meis
de mane vigilabo ad
te. Eccl's. xj. c. Mane Prouerb.
ſemina ſemē tuū. Ja/ Eſa. 65. b.
cob mane cōſurgēs la/ Gen. 28.
pidē tulit ſub capite
ſuo et erexit illū in ti/
tulū: qđ eſt i mane va
care oꝛonib' ⁊ vigilijs.
Sic et moyſes mane
aſcēdit i mōtē ad reci/
piēdū legē: Exo. xix.
a. Si p̄pter hoc obijci B
as ꝙ nō eſt p̄dicādū j. 14. b.
poſt p̄ādiū. Dico ꝙ
imo: ſ melī' debet p̄/
dicari in mane. Ps̄.
Ueſpere et mane et Ps. 54.
meridie narrabo opa
dñi. h Et loquēs ⁊ nō audiſtis. Prouerb. j. c. Quia
vocaui ⁊ nō renuiſtis. i Et vocaui vos ⁊ nō r̄ndiſtis:
obediēdo p̄ceptis vel cōſilijs. Prouerb. j. c. Deſpexiſtis oē
cōſiliū meū: ⁊ increpatiōes meas neglexiſtis. k Faciā do
mui huic in q̄ iuocatū eſt nomē meū. i. templo i quo
confiditis ⁊ gloꝛiamini. l Et loco ⁊c̄. ſ. hierl'm. m Si
cut feci ſilo. ſ. deſtruendo locū illū expellēdo tabernaculū:
q̄ſi ſic etiā deſtruā tēplū. Et ſic p̄ieci decē trib': ſicet p̄ijciā
duas. Ūn̄: n Et p̄ijciā vos a facie mea: ſicut p̄ieci
oēs frēs vr̄os. ſ. decē trib'. Ūn̄. o Uniuerſum ſemē
ephraim. Decē trib' vocat ephraim: q2 p̄mus rex eoꝝ. ſ.
hieroboā fuit de ephraim. p Tu ergo noli orare p̄ po
pulo hoc. Hoc dic̄ dñs ex magna liberalitate: Sicut aliq̄s
volēs oībus modis aliq̄d facere: q2 videt ſic expedire/et alio
modo nō poſſe fieri/ dicit amico ſuo: nolite me rogare ſup̄ h̄
vt alit̄ faciā: q2 nullo mō facerē: et ideo hoc dico vob̄ q2 nolo
vos cōfundere vi repellēdo: Sic de' dicit idē p̄phete: ne forte
illū rogātē/⁊ nō impetrātē qđ rogaret/ videret̄ dñs offende/
re vel deſpicere: iuſtū eſt ꝙ nō exaudiat̄ orans p̄ pp'lo peccā
te. p Noli orare/ ſponte niſi te rogent ſup̄ hoc p̄ponen/
tes penitere. q Nec aſſumas pro eis laudem: id eſt
ne mihi p̄ponas bona eoꝝ opa vl' patrū ſuoꝝ/credēs ꝙ p̄ hoc
poſſis me flectere. r Et oꝛōnē/ p̄ malis remouēdis vel bo
nis apponēdis: Ul' laudē vocat captationē beniuolētie quā
facias vt meli' me te exaudire dep̄cātē credas. Ūn̄ in illa oꝛo/
ne p̄us captat̄ beniuolētia: cū dicit̄: De' cui' p̄priū eſt miſere
ri ſēp ⁊ p̄cere. Et poſt ſeq̄t̄ oꝛo: Suſcipe dep̄cationē nr̄am ⁊c̄.
s Et nō obſiſtas mihi. Ut dicit Hiero. ſanctoꝝ p̄ces ire
dei ſepe obſiſtūt: vt preces moyſi furori dñi obſtiterūt volēti
p̄dere pp'lm: ſ p̄ces illi' ei' furorē tenuerīt: vt dī Exo. xxxij. c.
Et Sap. xviij. d. de aaron dī: Properās hō ſine q̄rela dep̄/
cari p̄ pp'lis p̄ferēs ſeruituꝭ ſue ſcutū oꝛonē: ⁊ p̄ incēſū dep̄ca
tionē allegās reſtitit ire. Ūn̄ dī Numeri. xvj. g. Cū aaron cu
curriſſet ad mediā multitudinē quā iā vaſtabat incēdiū/obtulit
thymiama ⁊ ſtās inter mortuos ⁊ viuētes p̄ pp'lo dep̄catus
eſt ⁊ plaga ceſſauit. Unde Ps̄. Stetit phinees ⁊ placauit et Ps. 105.
ceſſauit quaſſatio. Ūn̄ cōquerit̄ dñs/q2 nō eſt p̄latus q̄ ei ob
ſiſtat: Ūn̄ dicit̄ Eſa. lxiiij. c. Nō ē q̄ inuocet nomē tuū q̄ cō/
ſurgat ⁊ teneat te. Et Ezech. xiij. a. Nō aſcēdiſtis ex aduerſo:
neq3 oppoſuiſtis vos murū p̄ domo iſrael vt ſtaretis in p̄lio
in die dñi. Sed quō ire dei reſiſtere q̄s pōt/ cum dicat̄ Job.
ix. b. Deus cui' ire nullus reſiſtere pōt? Solutio. Sic intelli/
ge. i. null' cui de' ſit irat': ſ ſctūs hō bn̄ pōt. Uel dic ꝙ du/
plex ē ira. Una. ſ. ſentētialiter determinata. ſ. ad illos qui iam
dānati ſūt. Huic reuera nemo reſiſtere pōt: De hac intelligit̄
in Job. Et ē ira conditionata/qua domin' iratus fuit inimi/
cis: ꝙ. ſ. eos puniret ſi non peniterent: De hac in telligitur

hic: Sicut quidā

ff hic: Sicut qdā ſūt damnati ſimpliciter: vt pilat⁹ ⁊ iudas: qui/
dam ſub cōditione.ſ. niſi oret ꝓ eis: vt fuit traianus. Vñ ſan/
cti obſiſtentes ire dñi per oratores ſuas dicunt edificatores
ſepiū/ auertētes ſemitas iīqtatū: Eſa. lviij. d. Ubi nos habe/
mus: edificator ſepiū/ dic alia littera: murū opponēs cedēti.
Et vbi habem⁹: auer/
tens ſemitas iniquita
tum: ibi: ꝯuertēs ſemi
tas in qetē. Dicit aūt
ſup hūc locū Hiero⁹
duo eſſe que obſiſtūt
orōnibus ne exaudiā/
tur a dño. Primū eſt
j.44.c. ptinax infidelitas. Ta
lis em̄ ſm Hierony/
mum nō meret veniā:
eo.ſ. ꝙ extinguit fun/
damētum merendi.i.
fidē. Et ideo ſic expo

a Nonne vides/ quid iſti faci
unt in ciuitatibus iuda et in
b plateis hieruſalē? Filij colli
c gunt ligna: ⁊ patres ſuccen/
d dunt ignē: ⁊ mulieres ꝯſper
e gunt adipem/ vt faciant pla
f g centas regine celi et libent
h dijs alienis: ⁊ me ad iracun
i diam prouocēt. Nunqd me
ad iracundiā prouocāt dicit
k dñs? Nōne ſemetipſos in cō
fuſiōe vultus ſui? Ideo hec
l dicit dñs deus: Ecce furor
m n meus/ ⁊ indignatio mea cōn
o flatur ſup locū iſtum: ſup vi
ros ⁊ ſup iumēta ⁊ ſup lignū
regionis/ ⁊ ſup fruges terre:
p ⁊ ſuccendet ⁊ nō extinguet.

ne/ne opponat illud. j. Timoth. j. c. Miſericordiā conſecut⁹
ſum: quia ignorās feci: licꝫ em̄ fuerit ignorās/ nō tamē errās
ſcꝫ errore ptinaci vl' cōtinuato. Et reuera nō loqt de quocūqꝫ
errore: ſꝫ tm̄ de illo qui ē in via fidei/ q eſt infidelitas: vbi verꝫ
pro falſo vel ecōuerſo ptinaciter aſſerit. Secūdū eſt cor impe
nitens.i. ex deſperatione vel ꝓſumptione/ habēs ꝓpoſitū non
penitēdi. Talis em̄ impenitentia ē peccatū in ſpiritūſanctū:
vt dicit Hiero⁹/ ſicut et blaſphemia.ſ. verbi vel cordis: qua
ſcienter qs impugnat dei bonitatē ex certa malicia. De quo
pctō dicit Matth. xij. c. ꝙ nō habet remiſſionē in eternum.
Vñ de hoc ītelligit illud. j. Joh. v. d. Eſt peccatū ad mortē:
nō ꝓ illo dico vt roget qs. Qd qdruplicit exponit. Primo
ſic: Eſt pctm̄ ad mortē.i. qd ducit vſqꝫ ad mortē incluſiue.i.
in ipſa morte. Pro tali em̄ nullus exaudit: tunc em̄ eſt finalis
impenitētia: q facit peccatū in ſpiritūſanctū eſſe irremiſſibi/
le. Vl' ſic: Eſt pctm̄ ad mortē: nō ꝓ illo dico vt roget qs.i. nō
qcūqꝫ ſꝫ aliqs magnus. Vel/ nō ꝓ illo dico vt roget qs ſolū
publice ſicut ꝓ alijs pctīs. Vl' nō dico.i. nō precipio. Et ſm
tres vltimas dicit peccatū in ſpiritūſanctū nō remiſſibile/ nō
ꝓprie: ſed qꝛ nō habet colorē excuſationis: ⁊ ideo nihil meret
habere excuſatorie remiſſionis. Hoc pctō impugnat hō fra/
ternā charitatē ⁊ dei bonitatē. Itē qꝛ nec in tali peccato exi/
ſtens homo ſe pōt humiliare ad penitētiā. Vñ Aug⁹. Tanta
eſt labes illi⁹ peccati: vt depcandi humilitatē nō poſſit ſubire.
a Nonne vides: qſi non putes me crudelē/ quia nō exau/
diam te pro eis rogantē/ ſed magis imputes eis: Libēter em̄
exaudirē ſi illi penitere vellēt: ſed nolunt/ imo in peccatis per/
ſiſtunt. Vñ: a Nonne vides quid iſti faciūt in ciui
tatibus iuda: ⁊ in plateis hierlm̄? qſi ⁊ in ciuitate ⁊ ex/
tra ciuitatē/ mala hec faciunt q ſequunt. Vl'.i. occulte ⁊ aper
te. Thren. j. g. Foris interficit gladius: ⁊ domi mors ſimilis
Matth. 9. eſt. Peccatū occultū ſignificat per mortē puelle ſuſcitate in
Luc. 7. c. domo: apertū per mortē iuuenis in porta ſuſcitati. Eſa. iij. b.
Peccatū ſuum qſi ſodoma ꝑdicauerunt nec abſconderunt.
b Filij colligunt ligna: qſi fortiores robore: qꝛ in iuuen
tute homo habet ſuā fortitudinē. c Et patres ſuccen/
dunt ignē: qſi magis ꝑfecti: ⁊ ideo melius ſciētes ordina/
re ſtruem lignorū ad faciendū ignem. d Et mulieres cō
ſpergunt adipē: vt meli⁹ ardeat ignis. q. d. ſicut ad faciē/
dum ignē iſti omnes cooperant: ſic omnes in quacūqꝫ etate:
in quocūqꝫ ſexu cōſentiūt idolatrie. Vñ ad litterā filij q erāt
robuſtiores colligebāt ligna ad ignē ſacrificij idolorꝫ: patres
vero qui magis diſcreti erant/ faciebāt ignem/ ſtruem lignorꝫ
ſuper carbones accendētes: ⁊ mulieres adipē in ignem pone
bant/ ſic ꝙ ſolius dei erat/ idolis īmolātes. Leuit. iij. d. Om/
nis adeps dñi erit iure perpetuo. e Ut faciāt placen/
tas.i. oblationes qbus placerent idolo: tamē placēta eſt ꝓ/
prie panis factus de ſimila: qui dicit gallice foiſſe. f Re/
gine celi.i. lune: eo ꝙ de nocte lumē confert/ ⁊ ideo eā ado/
rabāt. Vel/ Regine celi: id eſt militie celi.i. omnibus ſtellis.
g Et libēt dijs alienis.i. libamina offerant.ſ. idolis: que

vocāt deos: ſꝫ nō ſūt. h Et ſic/ me ad iracundiā pro/
uocent: non ꝙ ira in mente afficiar que me ledat per ꝑtur/
bationē. Unde: i Nunqd me ad iracundiā ꝓuocāt
dic dñs: vt.ſ. ira cadat in me qua ꝑturber? q. d. nō k Nō/
ne ſemetipſos in confuſione vultus ſui: qſi magis ſe
ꝓuocāt.ſ. per cauſā:
quia faciunt vnde pu
nient eterna confuſio
ne: quia ꝑ peccata ſua
deum nō perturbāt:
ſed ſibi eternū interi/
tum ꝑparāt: theſauri/
zātes ſibi irā ī die ire:
vt dr̄ Ro. ij. a. Ubi/
cūqꝫ legit ꝙ peccato/
res deū ad iracundiā
prouocāt: vt maxime
Oſee. xij. d. Ephraim
ꝓuocauit me ad ira/
cūdiam in amaritudinibus ſuis: intelligit quia faciunt ꝙ.ſ. de
us in eos vindictā exerceat/ qd conſequi ſolet hominē iratum
aduerſus alium. Moraliter: b Filij colligūt ligna. Moraliter
Per ligna ſignificantur male cōcupiſcētie: quibus ſuccendi/
tur ignis diaboli in cordibus peccatorum per conſenſum et
opus exhibitū illis cōcupiſcētijs. Eſa. xxx. g. Nutrimēta ei⁹
ignis: ⁊ ligna multa. Nutrimēta ignis ei⁹.ſ. ignis inferni/ ſūt
ligna multa. Numeri. xv. d. Lapidatus eſt ille qui colligebat
ligna in ſabbato. Peccatores em̄ maxime hmōi ligna colli/
gunt in dieb⁹ feſtiuis: ⁊ ideo ſabbata eorū ⁊ ſolēnitates eorꝫ
odiuit anima mea/ dicit dñs: Eſa. j. b. Uiderunt eā hoſtes.i.
demones/ ⁊ deriſerūt ſabbata ei⁹: Thren. j. c. c Et patres
ſuccēdūt ignē: qꝛ nō corrigūt filios ſuos: ſed magis dant
eis veſtes ⁊ denarios ⁊ alias occaſiōes qbus facilius colligūt
hec ligna.i. nociuas cōcupiſcētias. j. Reg. iij. c. Iuraui do/
mui heli ꝙ non expiet iniqtas domus eius victimis et mu/
nerib⁹ vſqꝫ in eternū: eo ꝙ nouerat indigne agere filios ſuos
⁊ nō corripuerit eos. d Et mulieres ꝯſpergūt adipē/
delitioſe filios ſuos nutriēdo ⁊ ſupflue ornādo/ ⁊ nimis delica
te eos amādo. Thren. iiij. b. Man⁹ mlierꝫ miſericordiū coxe
rūt filios ſuos.i. q nimis ſūt miſericordes filijs: ⁊ iō in eis ac
cendūt ignē noxie ꝯcupiſcētie. e Ut faciāt placētas re/
gine celi: per pctm̄ luxurie corpus ſuū ſacrificantes lune.i.
omī tēporali gaudio ſe exponētes: vt n̄ ſit ꝑatū qd nō ꝑtrāſ/
eat eorū luxuria. i Nunqd me ad iracundiā ꝓuo/
cat? q. d. nō. Vñ Sap. xij. c. Tu aūt dñator virtutis cū trā/ Sap. 2. b.
qllitate iudicas ⁊ cū magna reuerētia diſpōis nos. l Ec/
ce furor me⁹: quem habeo cōtra eos in diſpoſitione ⁊ co/
gitatione/ quomodo me de eis vindicabo. m Et indigna/
tio mea: qua furorē conceptū vel diſpoſitum per vindicte
illationē exerceo. n Conflatur ſuper locū iſtum: ſiue
ſtillauit/ ſm aliā litterā. Nō dicit effuſus ē/ ſed ſtillauit/ vel
conflatur: quaſi moderate et infra merita penam infligam.
Si ergo in ſtilla furoris tanta ē duricia: vt dicit Hiero. quā/
ta eſſet ſi tot⁹ effuſus eſſet. Simile Job. xxvj. d. Cū vix par/
uam ſtillam ſermonū eius ſuſtinuerimus/ tonitruū magnitu/
dinis quis poterit ſuſtinere? Vel/ conflatur: quia quod diu
facere nolui vos expectans patienter ad penitentiā/ peccato/
rum veſtrorꝫ multitudine ⁊ prolongatione compellor facere
vt me ſentiatis iratum quē benignū ſuſcipere noluiſtis. Un/
de non ego me facio vobis iratum/ qui naturaliter manſuetus
ſum: ſꝫ voſmetipſi me mutatis in crudelē. Job. xxx. c. Mu/
tatus es mihi in crudelē. Thren. iij. d. Nō enim ex corde ſuo
humiliauit ⁊ abiecit filios hominū. o Sup viros ⁊ ſup iu
menta: ⁊ ſuper lignū regionis: ⁊ ſup fruges terre:
vt deſtruantur et ipſi poſſeſſores ⁊ eorum poſſeſſiones: vt ſi/
milem iram ſentiant homines ⁊ ipſorū res in quibus ipſi pec
cauerunt: ſm illud Eccl. xiiij. c. Omne opus corruptibile in
fine deficiet: et q illud operatur ibit cum illo. Ideo rex nini/
ue indixit ieiuniū ⁊ hominib⁹ ⁊ iumētis: Jone. iij. c. et iō cōſe/
cut⁹ ē miſcdiam. p Succēdet ⁊ nō extinguet. Suc/
ff cendet.ſ. furor

Hec dic͛ dñs exercituū de⁹
a iſrael: Holocauſtomata vr̄a
b addite victimis vr̄is / et cō/
c medite carnes: q꞉ n̄ ſū locu/
d tus cū prib⁹ vr̄is ⁊ nō p̄cepi
eis in die q̄ eduxi eos de t͛ra
egypti d̄ v̄bo holocauſtoma
e tū ⁊ victimarū: ſed h̄ v̄bū p̄/
cepi eis dicēs: Audite vocē
f meam: et erō vobis deus: et
g vōs eritis mihi populus: et
h ambulāte in om̄i via quā mā
i daui vobis/ vt bn̄ ſit vōbis.
k Et nōn audierūt/ nec inclina
l uerunt aurē ſuā: ſed ābierūt
m in voluptatib⁹ ſuis/ ⁊ in prā/
n uitate cordis ſui mali: fācti
qʒ ſunt retrorſum ⁊ nō in an/
o te/ a diē qua ingreſſi ſunt pa
tres eorū de terra egypti vſ/
p qʒ ad diem hanc. Et miſi ād
vos om̄es ſeruos meos pro
q phetas per diem cōnſurgēs
diluculo: et mittens/ et non
r audierūt me/ nēc inclinaue/
s runt aurem ſuam: ſed indū/
t rauerunt ceruicē ſuam/ ⁊ pē/
ius opati ſūt q̄ʒ patres eoꝝ.
v Et loqūeris ad eos oīa ver/
x ba hec/ ⁊ nō audient te: ⁊ vō
y cabis eos / ⁊ nō rēſpōdebūt
z tibi. Et dices ad eos: Hēc
a eſt gens/ qūe nō audiuit vo/
b cem domini dei ſui: nēc rece
c pit diſciplinam. Pērijt fi/
d des et āblata eſt de ore eoꝝ.

☞ cēdet.ſ. furor ⁊ indignatio mea ſup eos. Et nō extinguet
q꞉ nō agūt vel agēt p̄ qḋ poſſit extingui.ſ. p̄nitētiā. Eſa.j.g.
Erit fortitudo veſtra vt fauilla ſtupe: ⁊ opus veſtrū q̄ſi ſcin/
tilla: ⁊ ſuccendetur vtrūqʒ ſimul/ ⁊ non erit qui extinguat. a
Holocauſtomata veſtra ⁊c̄. Ironice loquit͛: quaſi hec
om̄ia ſacrificia veſtra
nihil ꝓderunt vobis.
E Sicut em̄ repulit eoꝝ
templum: ſic et ſacri/
ficia eorum nō curat/
ex quo deum a ſe ab/
iecerūt. Holocau/
ſtomata: que tota
deo offerebātur: vic/
time/ de quibus par/
tem habebant ſacer/
dotes/ et aliam par/
tē offerētes. b Et co
medite carnes/ de
ſacrificijs veſtris: q̄ſi
non in mei veneratio/
nem ſacrificatis mihi:
ſed magis epularum
auiditate. c Quia
non ſum locut⁹ cū
patribus veſtris
⁊c̄. de verbo ho/
locauſtomatum ⁊
victimarum. Con/
tra Ezech.xx.d. De/
di eis precepta. Glo.i. multiplices legis cerimonias. Ergo
precepit. Solutio. Non dedit eis hec precepta in die qua
eduxit eos de egypto/ ſed poſt. Et hoc innuitur hic per textū
et Glo. Unde. d Non precepi eis ⁊c̄.ſ. primo: immo
dedi eis decalogum preceptorum: vt dicitur Exo.xx.a. Sed
mandatum de cerimonijs ⁊ ſacrificijs faciendis nō dedit eis
niſi poſt peccatum idolatrie eorum quod commiſerūt in vi/
tulo/ occaſiōe cuius tn̄ dedit eis p̄cepta ſacrificioꝝ/ malens
ea ſibi offerri q̄ʒ idolis. Un̄ ⁊ poteſt exponi: Non p̄cepi:
i. ſpontanee vel ex corde: ſed q̄ſi coactus ne peius facerent.
Uel/ Nō p̄cepi/ niſi ꝓpter myſteriū et in ſignū: nō ꝓpter ſe.
Uel/ Nō p̄cepi. i. nō dedi eis hoc in preceptū ſed in onus
ſuperborū. e Sed hoc verbū precepi eis dicens:
hoc ſcʒ/ Audite vocē meā. i. precepta mea que dedi eis
in tabulis lapideis: que p̄ncipaliter volui ab eis obſeruari et
in quib⁹ erat vera religio. Que ſi feceritis: f Et ero vo/
bis deus: vos ꝓtegens ⁊ fouens ⁊ ſaluans. g Et vos
eritis mihi ppl̄s/ mihi ſoli ſeruiēs ⁊ obediēs. h Et am
bulate in om̄i via ⁊c̄. proficiēdo magis ac magis in cu/
ſtodia preceptoꝝ ⁊ in dilectione. i Ut bene ſit vobis:
in p̄ſenti per gratiā: in futuro per gloriā. Un̄ benedictiones
ꝓnūciant͛ ſuper obedientes mandatis dn̄i/ Deut.xxviij.a.
Quaſi hoc ſolū vobis precepi ꝓpter cōmodū veſtrū/ nō ꝓ/
pter meū: quia bonis veſtris nō īdigeo/ nec ſeruitijs veſtris:
⁊ ideo hec magis volui p̄cepta ſeruari: q̄ʒ mihi ſacrificia imo/
lari. k Et nō audierūt/ nec iclinauerūt aurē ſuā. i.
attēte n̄ audierūt. ſ. corde memorādo/ ⁊ ope obediēdo. Joſue.
xxij.a. Cuſtodiatis attente ⁊ opere compleatis mandatum ⁊
legē. Deut. viij.a. Omne mandatū qḋ precepi tibi caue dili/
gēter vt facias/ vt poſſitis viuere ⁊ mltiplicari. l Sed abi/
erūt i voluptatib⁹ ſuis/ eas ad ꝯſenſū ⁊ opus ꝓtrahēdo:
Cōtra illud Eccl.xviij.d. Poſt cōcupiſcētias tuas nō eas: ⁊
a volūtate tua auertere. m Et in prauitate cordis ſui
mali. i. p̄ erroꝝ infidelitatē. n Factiqʒ ſūt retrorſū ⁊
nō in ante. i. peiores q̄ʒ ante: quaſi magis receſſerunt. ſ. in
pctā ante facta recidiuātes: vel etiā deteriora q̄ʒ ante perpe/
trantes: q̄ʒ antecederēt. ſ. ꝓficiendo ad meliora: Cōtra illud
Phil.iij.c. Que retro ſunt obliuiſcēs ad ea que priora ſunt
me extendo. Simile. j.xj.b. Dixi: audite vocem meā ⁊ nō au
dierūt nec inclinauerūt aurē ſuam: ſed abierūt vnuſquiſqʒ in
prauitate cordis ſui mali: Reuerſi ſūt ad iniq̄tates patrū ſuo/
rum priores: ⁊ poſt deos alienos abierunt vt ſeruirent eis.s.
ij.f. Uerterunt ad me tergum ⁊ nō faciem. Judic.ij.c. Cito
deſeruerūt viam p̄ quā ingreſſi fuerāt patres eorū: ⁊ audien/
tes mandata dn̄i om̄ia fecerunt cōtraria. Et hoc. o A die
qua ingreſſi ſunt patres eoꝝ de terra egypti vſqʒ
ad diē hanc: q̄ſi in
toto tp̄e illo medio n̄
ꝓfecerūt: ſ ſēp magiſ
ac magis deteriorati
ſūt. Et h̄ dico de plu/
rib⁹ eorū/ non de bo/
nis qui in eis fuerūt.
Et ne forte excuſarēt
ſe iudei ꝓpter defectū
p̄dicatiōis vel admo
nitiōis/ addit. p Et
miſi ad vos oēs
ſeruos meos pro I.16.c.
phetas: per quos
vobis locutus ſum.
q Per diē cōſur/
gēs diluculo: q̄ſi
attente monui vos ⁊
ſollicite. Hec eadē.s.
eodē.c. Uel loq̄t con
tra adulatores/ quoꝝ
minores.ſ. filij/ adula
lari incipiunt: maio/
res aūt v̄ba eoꝝ ex/
cipiūt ⁊ mulieres pec
catū ꝑficiunt et cōſummāt. r Nec inclinauerūt aurē
ſuā. vt.s. s Sed idurauerūt ceruicē ſuā/ p̄ obſtina/
tionē ⁊ contēptū preceptoꝝ meorū.s.v.a. Indurauerūt fa/
cies ſuas ſupra petrā: ⁊ noluerūt reuerti. Deut.xxxj.g. Ego
ſcio contentionē tuam: ⁊ ceruicē tuā duriſſimā. Om̄is quip/
pe domus iſrael attrita fronte ⁊ duro corde eſt: vt ḋr Ezech.
iij.b. t Et peius operati ſunt q̄ʒ patres eoꝝ. Juſta
eſt ergo ira dn̄i ſuper eos ⁊ furoris ⁊ indignatiōis conflatio:
q꞉ aīa q̄ peccauerit ipſa morie͛t: Ezech.xviij.a. v Et/ tamē
vt minus ſint excuſabiles ⁊ vt magis videar eos affligere nō
ſpontaneus/ ſed magis coactus: q꞉ nō ex corde meo abieci fi/
lios hominum: loqueris ad eos omnia verba hec:
vt moneas eos ad p̄nitētiā: ⁊ tamē nō audiēt te iterū ⁊ iterū
loquētē. Un̄ nō ꝓpter hoc debet p̄dicator dimittere p̄dicare
licʒ videat auditores eſſe inobediētes: nec debet indignari ſi
illi nō obediāt ei: nec ꝓpter hoc reputare ſe indignū. Magis
enim dn̄s in hoc ſibi imputat iniuriā eſſe factā q̄ʒ p̄dicatori.
Un̄ Ezech.iij.b. Domus iſrl̄ nolūt audire te: q꞉ nolūt audi/
re me. Et.j. Reg.viij.b. dicit dn̄s ad ſamuelē: cui diſplice/
bat ꝙ ppl̄s petierat regē: Audi vocem ppl̄i in om̄ib⁹ que lo/
quunt͛: nō em̄ te abiecerūt/ ſed me ne regnarē ſup eos x Et
vocabis eos/ ad p̄nitētiā. y Et nō reſpōderūt tibi:
obediēdo: Ut etiā cū vocaueris eos ad audiēdū: tāte ſūt ſup
bie/ ꝙ nō dignabunt͛ reſpōdere tibi. Poſſet ḡ mirari ꝓpheta
q̄re dn̄s mittit eū/ cū ipſe ei dicat ꝙ ſermo ſuus non ꝓderit
eis. Sed magis volebat obtēperare ꝯſilio diuino q̄ʒ ſm̄ ſuū
humanū reſpuere p̄ceptū dn̄i. Un̄ ⁊ dn̄s cū diceret moyſi vt
ipſe iret ad pharaonē ⁊ diceret ei: Dimitte ppl̄m meū: Ipſe Exo.5.f.
idē dn̄s dixit moyſi: Ego tn̄ ſcio ꝙ nō dimittet eū nec audiet
te: ⁊ tn̄ nihilomin⁹ iuit: q꞉ cogitabat ꝙ ſi nō ſtatim dimitte/
et: tn̄ ſepi⁹ cōpulſuſ dimitteret. Sic n̄ pōt eſſe quin frequēs p̄
dicatio cōuertat aliquos: vel ſaltē in h̄ ꝓficit ꝙ p̄dicator ſe li/
berat ⁊ ſubditos reddit inexcuſabiles. z Hec eſt gens.i.
gētiliter viuēs/ ⁊ talis q̄lis genita.ſ. in pctīs ꝑmanēs. Unde
nō eſt ppl̄s dei: a Que nō audiuit vocē: mādatoꝝ: b
Nec recepit diſciplinā: ꝯſilioꝝ: Ul a Que n̄ audiuit
vocē/ vt faceret qḋ dn̄s p̄cepit. b Nec recepit diſcipli/
nā: vt n̄ faceret q̄ ꝓhibuit. c Perijt fides/ a corde: q꞉ corde Ro.10.b.
credit͛ ad iuſticiā. d Et ablata ē de ore eoꝝ: q꞉ ore ꝯfeſ/
ſio fit ad ſalutē. Oēs em̄ declinauerūt ſimul͛ inutiles facti ſūt. In Ps.13.a.
hebreo habet͛ fidelitas: q̄ hodie ī multiſ perijt. Prouerb.xx.a

☞ Multi viri miſericordes

F Multi viri miſericordes: virum autẽ fidelem quis inueniet? Luc. xviij.b. Filiꝰ hoīs veniēs: putas iueniet fidẽ ſup terrā? a Tonde capillū tuū ꝛ ꝓijce. Quia eos monuerat verbo: ſ nec ſic audierāt: ideo iubet eos monere facto: q2 rudes erant ꝛ ſimplices: vnde pꝛecipit ꝓphete vt tondeat ſe et ꝓijciat capillos: ad innuendū ꝙ prius inhęrebant dn̄o per amorẽ et cultū / ꝛ ad oꝛnatū ipſiꝰ erant / ſicut capillꝰ capiti: ſed dominꝰ ꝓiecit eos.

a Tonde capillū tuū et ꝓijce: b et ſumẽ in directū plāctum: c quiā ꝓiecit dn̄s / et rēliquit d generatiōnẽ furorꝭ ſui: e quiā f fecerunt filij iuda malum in g oculis meis dicit dn̄s. h Poſuerūt offendicula ſua in do mo in q̄ inuocatū eſt nomen i meū vt polluerūt eā: et ędifi k cauerūt excelſa tophet: quę eſt in valle filij hennon: vt l incēdērēt filios ſuos ꝛ filias m ſuas igni: quę non pꝛęcepi nec cogitaui in coꝛde meo.

c Et ſume in directum planctū: q̄ſi tonſos capillos ꝓijce in directū coꝛam te / et illos reſpiciēs ploꝛes ꝛ doleas: ꝛ hoc ē flere in directū capilloꝝ tonſoꝝ. Tonſio ergo capilloꝝ et ꝓiectio / G ſignificat ꝓiectionem iudęoꝝ a dn̄o: vt iam non hereāt ipſi tanq̄ capiti. Et ſicut funere p̄ſente ille q̄ ploꝛat / oculos habet directe ad funꝰ: ſic dicit̃ iſti vt capillos ꝓiectos directe reſpiciat tanq̄ illos deploꝛās: ad innuendum ꝙ q̄uis iudęos dn̄s ꝓiecerit: tamen illos deflebat. Proiecit / i culpa: Reliquit / in pęna. Vñ. d Quia ꝓiecit dn̄s ꝛ reliq̄t generationẽ furoꝛis ſui: in quēpiā furit vel furorẽ extendit. Et p̄terea quia apud antiquos erat cōſuetudo. ſ. lugētes tōdere cęſariē: ſic iob. ſ. audita nece filioꝝ / tōſo capite coꝛruit in terrā: Job. j. d. Vñ et tonſio ipſa deſignat luctū. g Quia fecerūt filij iuda malū in oculis meis dic̄ Pš. 50. dn̄s: q2 eū nihil latet. Vñ tibi ſoli peccaui. Uel / In oculis meis. i. in tēplo meo vbi apparebat gloꝛia eiꝰ. h Poſuerūt offēdicula ſua i domo i q̄ iuocatū ē nomē meū vt polluerent eā. i. idola q̄ fuerunt eis cauſa ruinę. i Et ędificauerūt excelſa tophet. Tophet locꝰ ē iuxta hieruſalē valde amęnus ꝛ nemoꝛoſus ꝛ aquis ſiloe irrigatꝰ. Vñ ibi ſunt delitioſi hoꝛti. k Quę eſt in valle filij hennō: ſcꝫ cuiuſdā hominis q̄ ſic vocabat̃: In quo loco erant tophi vel cophi. i. lapides ſpongioſi et concaui / in q̄bus dicit̃ fuiſſe ignis ꝑpetuus: ꝛ ideo tranſlatū eſt hoc nomē ſm̄ hebręos ad ſignificandū ignem ęternū. Vñ Eſa. xxx. g. Ab heri ꝑparata eſt tophet: Et inde dictā eſſe gebennam: a ge qḋ ē terra: ꝛ hennon: q2 ibi populꝰ iudęoꝝ offēdēs dn̄m perijt. Sed cum eſſet q̄dā vallis / vt h̄ dr̄: videt̃ eē oppoſitio i adiecto / ꝙ dicit̃: ędificauerūt excelſa i valle. Solutio. Excelſa dicunt̃: nō ꝓpter loci altitudinē / ſ arboꝝ q̄ ibi erāt. Uł ędificauerūt excelſa. i. ibi faciebāt quę ſolebant facere in excelſis. In montanis em̄ ꝛ delitioſis locis ꝛ frondoſis ſolebāt antiqui hmōi facere: ꝛ ideo ab illa cōſuetudine dicunt̃ idola excelſa: q2 in excelſis vt frequētius idolis ſacrificabāt. l Et incēderēt filios ſuos ꝛ filias ſuas igni: eos ꝑ ignē traijciendo: et nō penitus comburēdo. Unde. iiij. Reg. xvij. c. Non audierunt ſed indurauerūt ceruicē ſuam iuxta ceruicē patrū ſuoꝝ qui noluerūt obedire dn̄o deo ſuo. Et. ĩ. Fecerūt ſibi conflatiles duos vitulos ꝛ lucos: ꝛ adoꝛauert̃ vniuerſā militiā cęli: ſeruierūtq̄ baal: ꝛ cōſecrauerūt filios ſuos ꝛ filias ſuas per ignē. Sicut mō pueri ꝑ aquā baptiſmi traijciunt̃: ſic tūc ꝑ ignē Pš. 105. ab idolatris. Pš. Immolauerūt filios ſuos ꝛ filias ſuas dęmonijs. m Quę n̄ p̄cepi nec cogitaui i coꝛde meo. Nulli em̄ legi dei h̄ ꝯcoꝛdat. Sed nōne iepte obtulit ſiue imolauit filiā ſuā dn̄o: vt dr̄ Judic. xj. g. q2 h̄ voto ꝓmiſit dn̄o: Fuit ergo ne idolatria?

Myſtice Myſtice. a Tonde capillū tuū et ꝓijce. Cōtra Leuit. xxj. a. Capillos ꝛ barbam non radent: Hoc p̄cipitur ſacerdotibꝰ: ſ cōſtat ꝙ hieremias fuit ſacerdos: vt habet̃. ē. j. a. Solutio. Ipſe ē dn̄s legis ꝛ p̄cepti: vñ potuit legē pręcipere ꝛ ꝯtra legē p̄cipere / niſi illud defoꝛmitatē ipoꝛtaret: vt foꝛnicari et huiuſmōi: vñ hoc nō poſſet p̄cipere: q2 nihil eſt Moraliter malū ꝓhibitū ſm̄ ſuā opinionē. Scḋm alios dic ꝙ illa ſola potuit p̄cipere quę nō ſunt mala i ſe. Moraliter. Tondere capillos / eſt erogare tēpoꝛalia. Luc. vij. f. Maria rigauit lachrymis pedes dn̄i. i. cōpaſſa eſt pauperibꝰ: et capillis terſit. i. refrigeriū de ſuis ſup̄fluis illis p̄buit. Eſa. lviij. c. Si effuderis eſurienti animā tuam: ꝛ animā afflictā repleueris: ecce duo p̄dicta. ſ. cōpaſſio et tēpoꝛaliū refrigeriū. De h̄ Numeri. viij. b. Leuitę radent oēs pilos carnis ſuę: Contra illos qui nō oīa tempoꝛalia: ſed pauca relinquūt cum intrāt religionē: vel qui pauca dant pauꝑibus. Quāto magis radūtur capilli / tāto magis multiplicātur: ſic eſt de tēpoꝛalibus. Luc. vj. f. Date ꝛ dabitur vob. Prouerb. iij. b. Honoꝛa dn̄m de tua ſubſtātia ꝛ de ꝓmitijs frugū tuaꝝ da pauꝑibus vt ipleāt̃ hoꝛrea tua ſaturitate. Nō dicit euelle / ſ tonde: In tōſura em̄ nō ē doloꝛ. Jō dr̄. ij. Coꝛ. ix. b. Nō ex triſticia aut neceſſitate: hilarē em̄ datoꝛē diligit deꝰ. Eccł. xxxv. b. In oī dato hilarē fac vultū tuū: ꝛ i exultatiōe ſctifica decimas tuas. Eccł. iiij. a. Inclina pauꝑi ſine triſticia aurē tuā ꝛ redde illi debitū tuū. Dicit aūt capillū: nō capillos: cū tn̄ capillos totondit: q2 quātūcūq̄ det homo / debet ei videri ꝙ nihil det. Nihil em̄ eſt reſpectu illius qḋ dominꝰ ꝓmittit dantibꝰ. b Proijce: quaſi procul extraneis eroga: nō ſolūmodo vicinis vel cognatis tuis. Multi enim ita prope ꝓijciunt / ꝙ quaſi de vna manu in aliā. Nō em̄ dant niſi illis a quibꝰ credūt aliq̄d accipere / vel tempoꝛalia / vel laudē / vel aliquod tempoꝛale emolimētum. Jō dr̄ Matth. vj. a. Neſciat ſiniſtra tua quid faciat dextera tua. Pš. Dextera eoꝝ repleta eſt muneribꝰ. Eccł. xxix. b. Pš. 25. Perde pecuniā propter fratrem et amicum. c Et ſume in directū planctum: quaſi propter deum tm̄ / non propter fauoꝛē humanū: qḋ eſt flere in obliquū. Eſa. xv. c. Per aſcēſum luith flens aſcēdit: qḋ interpꝛetat̃ genę / vel maxillę: per quas licet viſibiliter deſcendant lachꝛymę / tamē inuiſibiliter aſcendunt. Unde Eccł. xxxv. c. Nonne lachꝛymę viduę a maxilla deſcendūt: a maxilla aſcendūt vſq̄ ad cęlum? Eſa. xv. a. Aſcēdit dibon vſq̄ ad excelſa in planctum. Dibon interpꝛetatur ſufficiēs ad intellectum temptationis / vel abundāter intelligēs latrunculū accinctū. d Quia ꝓiecit / in culpa. e Et reliquit / i pęna. f Generationē furoꝛis ſui: ſcribas ꝛ phariſęos / vel clericos: qui dicuntur generatio praua et peruerſa: Matth. xij. c. De quibꝰ Eſa. j. a. Filios enutriui ꝛ exaltaui: ipſi aūt ſpꝛeuert̃ me. g Quia fecerūt filij iuda malū i oculis meis. j. xj. c. Quid ē qḋ dilectꝰ meꝰ i domo mea facit ſcelera mł'ta? Sic et malū clericoꝝ ē in oculis dn̄i: q2 tota die ſacramēta eius adminiſtrāt: imo ipſū dn̄m manu ꝛ oꝛe tāgūt. h Poſuerūt offēdicula ſua i domo in qua inuocatum eſt nomen meum et polluerūt eam. Hęc ſunt peccata pꝛęlatoꝛum: ad quę offendūt alij qui ſunt de domo dn̄i. i. de eccleſia. ſ. ꝑ illoꝝ imitationē Sūt em̄ pręlati laqueus ſpeculatiōis ꝛ ſicut ręte expāſū ſup Oſee. 5. a. taboꝛ: Taboꝛ interp̄tat̃ veniens lumen. Ab eis em̄ deberet venire lumē in eccleſia: ſ ab eis magis venit nox. Uel offēdicula in domo / ſunt pręlati in eccleſia. Oſee. vj. d. In domo iſrael vidi hoꝛrēdū: ibi foꝛnicatiōes ephraim. i Et ędificauerunt excelſa tophet: id eſt moꝛtem ęternam acquiſierunt peccatis ſuis. Sap. j. d. Iniuſticia moꝛtis eſt acquiſitio: impij autē manibus et verbis accerſierunt illam. Contra Eſa. xxx. g. Parata eſt ab heri tophet / a rege pręparata. Item ibidem. Flatus domini ſicut toꝛrens ſulphuris ſuccedens eam. Solutio. Reuera dominus pręſciuit eam futuram eſſe et etiam curauit. ſ. illam gehennam: ſed illam non feciſſet niſi peccata pręceſſiſſent: vnde pꝛopꝛie homines fecerunt eā: Sicut dicitur puero male facienti: tu facis virgā vnde verberaberis. Hennon interpꝛetatur fons triſticię vel męroꝛis: Ibi traijcientur mali per ignem: id eſt per diuerſa toꝛmenta ignis.

Sequit̃ littera k

k Ideo ecce dies

❡ Fuit ergo ne idolatra? Et ſoluit Hieroꝰ: ꝙ nō. Nec tamē ꝓ‑pter hoc in oblatione ſua placuit dño: qꝛ vt ipſe dicit hic: nō ſacrificiū deo/ ſꝫ animꝰ placuit offerētis. Nec ẽm ſi canis vł aliud animal immundū ei p̄mo occurriſſet debuit propť hoc dño illud offerre: qꝛ ſm̄ hoc eſſet trãgreſſoꝛ legis: Leuit. xi. Sed ſi animus eius placuit deo: ergo voluntas eius fuit bona: ergo ⁊ fructꝰ eius bonꝰ: qđ ꝓbaṫ ꝑ Aug. qui dicit ſuper Heb. xi. ꝙ iepte laudatur de immolatione filie ſue: quod et patet per hoc ꝙ dicit Judic. xi. e. Irruit ſpiritus dñi ſup iepte: Ergo videṫ ꝙ operatio illa a ſpirituſancto exiuit. Sed ꝯ Michee. vi. b. Numqđ dabo primogenitū meū pro ſcelere meo: fructum ventris mei ꝓ pctō anime mee: q̄ſi / non. Solutio. In iepte fuit triplex voluntas. ſ. vouendi propter victoriã: ⁊ vouendi ꝙ offerret quicq̄ꝫ occurreret: ⁊ implendi votū. Prima bona: qꝛ animꝰ vouẽdi cōiṫ deo placuit: q̄ aīo credidit deo iuuãte ſe victurū hoſtes: alie aūt due fuerūt male.

Ezech. 20. c.

a Ideo ecce dies veniũt dicit
b
c dñs: ⁊ nō dicẽt ãmplius to‑
phet ⁊ vallis filij hēnon: ſed
d vãllis interfectionis: ⁊ ſepē‑
e f g lient in tophēt/ ēo ꝙ non ſit
h locus. Et ērit morticinū po‑
puli huius in cibū volucri‑
bus celi ⁊ beſtijs terre: ⁊ nō
erit q̄ abigat: Et q̄eſcere fa‑
ciam de vrbibus iuda et de

Litterã ❡ a Idō ecce dies veniūt ⁊c̄. Idō/ ꝓpter hec mala: b Ecce dies veniūt/ obſidiōis/ quã ꝑpeſſi ſūt iudei a nono anno reg. ſedechie vſq̄ꝫ ad vndecimū: vt. iiij. Reg. xxv. a. c Et nō dicent ampliꝰ tophet ⁊ vallis filij hennon. ſ. non tm̄ h̄ noīe vocabiṫ: ſꝫ/ d Vallis iterfectiōis. i. mutabitur nomē illud in iſtud. ſ. ꝓpter interfectionē multoꝝ que ibi fiet a chaldeis. Vñ/ e Et ſepeliẽt: chaldei/ f In tophet. ſ. cadauera iudeoꝝ ibi occiſoꝝ: ne a fetore corrūperenṫ. Vel/ Sepeliẽt. ſ. illi qui remanebunt in ciuitate poſt deſtructionem: vt quidã ignobiles ⁊ pauperes. ſ. vinitores et agricole. f In tophet. ſ. in loco qui ad religionē eis deputatꝰ erat. g Eo ꝙ nō ſit locus. ſ. ita ꝓmptus ad ſepeliendū: qꝛ. ſ. ibi fuerūt occiſi: vñ graue eſſet eos portare alibi. Vel quia vt dicit/ locus ille ꝓfundus erat nec habebat fundū. Unde tradunt hebrei ꝙ ibi eſt quedã fouea que dicit os inferni: quia nunq̄ꝫ impleri potuit/ ⁊ ibi miſerūt corpora. Tedio em̄ multitudinis affecti nō poterat facere foueas. Vel/ Eo ꝙ nō ſit locus: q̄ſi cimiteria nō ſufficerẽt multitudini occiſoꝝ. Dicit em̄ ꝙ cū nabuchodonoſoꝛ vellet venire ad deſtruendū hieruſalē/ iudei ſunt cōfederati cū pharaone rege egypti: qui cū magna multitudine venit eis in auxilium. Unde venientibus chaldeis/ exierūt obuiam ꝯtra eos ad preliãdū: vbi maxima multitudo iudeorum ⁊ egyptioꝝ occiſa eſt. Et hoc fuit in tophet: pharao aūt fugit i egyptū. Vñ Nabuchodonoſoꝛ partē exercitus ſui duxit ſecū vt deſtrueret egyptū/ et aliã partē dimiſit cum nabuçardan in obſidionē ciuitatis/ qui iudeos et egyptios occiſos ſepelirẽt in tophet: ne fetore corrumperenṫ exercitꝰ: et q̄s ſepelire nō potuerūt pre paruitate loci/ aues et beſtie deuorauerūt. Vñ: h Et erit morticinū ppl̄i ⁊c̄. de plateis hierl̄m. i. q̄ i ciuitate illa erãt: et q̄ ciuitati illi adiacebãt. i Vocē gaudij et vocē leticie. i. auferã omnē leticiã a loco illo ⁊ cantilenas q̄ ſolent fieri in nuptijs: ſcꝫ locus eoꝝ delitioſus vbi peccata ſua ꝑpetrabãt/ verſus fuit in ſepulchra: vt in eo puniant in quo peccauerãt. Mystice: tophet/ interpretaṫ fomes triſticie: ⁊ ſignificãt pctm̄: quia non amplius mali habebūt poteſtatē vel ſpaciū peccandi: ſed erunt in valle interfectionis: quia tm̄ penam habebunt nō peccati delectationē: ⁊ ibi deuorabūṫ cadauera a demonibus: Vel/ moraliter/ ꝑ volucres q̄dã clerici currentes de eccleſia in eccleſiã ad acq̄rẽda beneficia ſignificanṫ. Per beſtias/ reſidẽtes: q̄ malo exẽplo ſuo totū ꝯſumūt. Iſti comedūt morticinum populi. i. oblationes ⁊ redditus eccleſie/ que data ſunt pro mortuis. Ps. Poſuerūt morticina ſeruoꝝ tuoꝝ eſcas volatilibꝰ celi: carnes ſanctoꝝ tuoꝝ beſtijs terre. Oſee

Myſtice

Moraliter

Ps. 78.

iiij. b. Pctã ꝑpl̄i mei comedẽt. i Vocē gaudij. ſ. ſpiritualis interioris. k Leticie: id eſt hilaritatis vel exultatiōis exterioris. ſ. bone/ ꝑ bonã cōuerſationē. l Vocē ſponſi ⁊ vocē ſponſe: q̄ſi deficiet cãtilena ſpiritualis matrimonij: quia deficiẽt ſpirituales nuptie in hieruſalē. i. in eccleſia/ De qbꝰ nuptijs. ij. Cor. xi. a. Deſpōſi vos vni viro ꝟginē caſtã exhibere chriſto ⁊c̄. Spirituale em̄ coniugium qđ fit per penitētiam/ gaudium habet ſpirituale: qđ tñ nō multis videṫ ꝓpter penitentie amaritudinem: Sed reuera i p̄ncipio videṫ amara penitentia/ ſꝫ poſt iocūda fit. Vñ Prouerb. iiij. b. Ducam te ꝑ ſemitas equitatis quas cū ingreſſus fueris non artabunṫ greſſus tui. Vñ in nuptijs qbꝰ iterfuit dñs/ dicit maria: Vinū nō habẽt: ⁊ mutata eſt ibi aq̄ in vinū: Joh. ij. a.

A

Al. tregã.

i plateis hierl̄m/ vocēm gau‑
k l dij et vocem lēticie: vocēm
ſponſi et vocem ſponſe. In
deſolatione enim erit terra.
m In tpe illō Ca. VIII.
n ait dñs: Eijciēt ōſſa re
o gũ iuda/ ⁊ ōſſa p̄ncipū
p eiꝰ/ ⁊ ōſſa ſacerdotū/ ⁊ oſſa ꝓ
phetaꝝ/ ⁊ oſſa eoꝝ q̄ habita‑
uerũt hierl̄m ō ſepulchrĩ ſuis

❡ Expo. Capi. VIII. In tempore illo ait dñs ⁊c̄. Adhuc proſequitur penam eoꝝ: Primo determinans ꝙ cadauera regum/ principū/ ꝓphetarū/ ſacerdotū ⁊ totꝰ populi de ſepulchris eijcienṫ. Secūdo poſt p̄dictionē huius cōfuſionis inuitat eos ad penitentiã: ibi: Numq̄d qui cadet: ibidē enumerãs eoꝝ peccata a q̄bus debẽt conuerti. Tertio eorum ignorantiã ⁊ ſtoliditatem animalibus irrationalibus cōparat: immo illa eis p̄fert: ibi: Miluus in celo. Quarto p̄latos illoꝝ arguit de mendaci doctrina ⁊ de radice omnium vitioꝝ. ſ. auaricia: ⁊ ſubdit eoꝝ ⁊ populi eos imitantis deſtructionē: ibi: Quomō dicitis. Quito qđ generaliter cōminatus fuerat/ ſpecialiter determinat/ modū afflictionis ⁊ caſus eoꝝ ponens: ibi: Congregãs congregabo. Sexto vocem populi penitẽtis introducit ⁊ nihilominꝰ proſequitur ibidem penam impenitẽtiū introducẽs dominū cōpatientē eis ⁊ admirantē ſuper tãta populi deſtructione: ibi: Quare ſedemꝰ. Quia q̄ poſſẽt dicere iudei: n̄ curamꝰ ⁊c̄. n Eijcient oſſa. Hoc factū eſt in captiuitate babylonica ⁊ in romana: ſm̄ Hiero. m In tēpore illo. Quia poſſẽt dicere iudei: nō curamus ſi deſtruamur: quia poſt mortem erimus extra laborē quieſcẽtes in ſepulchris noſtris. Reſpōdet dñs ꝙ nō: imo chaldei eos ſepultos effodiẽt ꝓijciẽtes oſſa. Sicut enim dicit ſup Joh. xix. iudei cum magno ſumptu veſtium ⁊ ornamentoꝝ aureoꝝ et argenteoꝝ ſepeliebãt mortuos ſuos: ꝓpter q̄ habẽda chaldei effoderūt illos. n Eijcient oſſa regis iuda. Cōtra. Sedechias ipſe ductꝰ fuit in babylonē ⁊ regio honore ibi ſepultus ē. Solutio. Nō intelligiṫ h̄ de ſedechia: ſꝫ de p̄deceſſoribus regibus. o Et oſſa p̄ncipum et oſſa ⁊c̄. vt omnes qui in culpa fuerunt/ ſimiles ſint et in pena.

❡ Moraliter/ ꝑ regē et principes/ ſeculares doctores ⁊ p̄dicatores ſignificãṫ: Per ꝓphetas ⁊ ſacerdotes/ p̄lati eccleſie: ꝑ habitãtes hierl̄m/ religioſi. n Eijciet de ſepulchris. Carne putrefacta in terra oſſa arida remanẽt: ſic poſt mortē p̄latoꝝ durant eoꝝ peccata alijs in exemplū peccãdi. Diabolus autē nititur effodere hos mortuos hyena que ſequit mortuos: ⁊ hoc facit ꝑ detractores: qui per detractionē aperiunt fetorem peccatoꝝ aliorum. i. xij. c. Numq̄d auis diſcoloꝛ hereditas mea mihi: Ibi alia littera. Numquid ſpelunca hyene hereditas mea mihi. Ideo exemplo tobie ꝓpter periculum detractionū ⁊ odium ꝓximorum vitandū: debemus magis ſepelire mortuos/ et etiam propter hoc facta prandia noſtra dimittere ⁊ periculo mortis nos exponere: ſicut ipſe fecit: vt dicit Tob. ij. a. Sepelire mortuos/ eſt abſcondere peccata proximoꝝ: vt. ſ. ea per detractionē non ꝓpalemus alijs. Eccl. xix. b. Audiſti verbū aduerſus proximū tuū cōmoriaṫ in te/ fidens ꝙ non te dirūpat. Sic moyſes ꝑcuſſum egyptiū abſcondit in ſabulo.

Moraliter

a ⁊ expandent ea ad ſolē ⁊ lu/
b nā: et omnē militiā celi/ que
c dilexerunt ⁊ quibus ſeruie/
d runt: ⁊ poſt que ambulaue/
e f runt: ⁊ que queſierūt/ ⁊ adō/
g h uerūt. Nō colligent ⁊ nō ſe/
i pelient: in ſterquiliniū ſuper
k faciē terre erūt. Et eligēt ma
l gis mortē q̄ꝫ vitam oēs qui
reſidui fuerint de cognatio/
ne hac peſſima/ in vniuerſis
locis q̄ derelicta ſunt: ad q̄
eieci eos dic dn̄s exercituū.
Et dices ad eos: Hec dicit
m dn̄s: Nūnqd q̄ cadit nō re/
n o ſurget: et qui auerſus eſt nō
p q reuertet: Quare ergo auer/
ſus eſt populus iſte in hieru
ſalem auerſione contentio/
r ſa: Apprehenderunt men/
s dacium: et noluerunt reuer/
t v ti. Attendi et auſcultaui:

¶ les ſint ⁊ in pena. a ¶ Et expandēt ea ad ſolē et lunā. Nota q̄ ſicut ꝑus eos ſepeliēdos in tophet dixit vbi idolis imolauerūt/ vt ibi punirent in q̄ deliquerūt: ita hic dicit cadauera illoꝝ pādere ſoli ⁊ lune ⁊ ſtellarū aſpectui: vt q̄bus ſeruierūt derelicto deo/ eoꝝ paterent aſpectibus relicti a deo et proiecti. b ¶ Et omnem militiā celi: id eſt ſtellas: vt q̄ hic illi adorauerūt/ q̄ſi in conſpectu eorū ✝ ꝓferrent: vt om̄es videntes q̄ illa que adorauerūt nō poſſent eos iuuare/ magis reſilirēt a peccato idolatrie: vł vt innueretur q̄ alĳ deo in vita nō ſeruierant. c ¶ Que dilexerunt ⁊ q̄bus ſeruierūt: mēte ſeruierunt culture mancipatione. d ¶ Et poſt q̄ ambulauerūt: reſponſa ab eis querēdo ⁊ eis obediendo et in eis cōfidendo. e ¶ Et que queſierūt: de ciuitate in ciuitatē/ adinuētiones nouas idolatrie q̄rēdo/ q̄ſi induſtria ⁊ ſollicitudine. f ¶ Et adorauerunt: qḋ ſolius dei eſt/ eis attribuendo. g ¶ Nō colligent ⁊ nō ſepelient ⁊c̄. q̄ſi inhumati remanebūt tanq̄ꝫ excōicati a chriſtianoꝝ cōſortio: Sic dicit de nabuchodonoſor/ Eſa. xiiĳ. e. Tu aūt ꝓiect⁹ es de ſepulchro tuo q̄ſi ſtirps inutilis/ pollutus et obuolut⁹ cum his q̄ interfecti ſunt gladio/ ⁊ deſcēderūt ad fundamēta laci: quaſi cadauer putridū nō habebis cōſortiū: neq̄ꝫ cum eis eris in ſepultura. i ¶ In ſterquiliniū: q̄ſi erūt in plateis ſic ſterquiliniū putridū ⁊ fetidum: quia in cumulū redigent. k ¶ Et eligēt magis mortē ⁊c̄. q̄ſi ſi q̄ effugere potuerūt ⁊ ad loca ad q̄ nō ꝑuenerūt hoſtiles exercit⁹ ꝑuenerint: ibidē tot mala peſtis ⁊ famis ⁊ cōfuſionis ſuſtinebūt q̄ mortē ꝓferent tali vite. l ¶ Oēs q̄ reſidui fuerint ⁊c̄. i vniuerſis locis q̄ derelicta ſūt. i. eis reſeruata ad fugiēdū.

ꝓpādent.

t. ꝓijcerēt

B

Moraliter

✱ abſcōdit in ſabulo: vt dr̄ Exo. ĳ. b. Propter hoc q̄ſi tota deleta eſt in vna die fere tota tribus beniamin: q2 ille leuites vxorē ſuā mortuā ⁊ interfectā a beniamitis/ nō abſcōdit nec ſepeliuit: ſed cadauer cū oſſibus in fruſta concidēs detulit in oēs terminos iſrael: vt dicit Judic. xix. g. i ¶ In ſterquiliniū ſup faciē terre erūt: qḋ cōgregatū ⁊ fetet ⁊ corrumpit: ⁊ ſparſum ſuper terrā excultam/ eam impinguat ⁊ fructificare facit. Sterq̄liniū ſpargit minutatī: q̄n ſingula pctā cōfitemur: que cōfeſſio terrā liberi arbitrĳ per cōtritionē excultam/ valde impinguat ad bona opa ꝓducēda. Sed pctā accumulata ⁊ in ſupficie terre eleuata per malū exemplū/ corrumpunt. Job. xx. a. Si aſcēderit vſq̄ꝫ ad celū ſupbia ei⁹ et caput ei⁹ nubes tetigerit. ſ. per ſuperbiā ⁊ mundi faſtū: q̄ſi ſterquiliniū in fine perdetur: ⁊ qui eum viderāt dicent: vbi eſt? velut ſomniū auolās nō inuenietur: tranſiet ſicut viſio nocturna: oculus qui eum viderat nō videbit: nec vltra intuebitur eum locus id eſt deus/ in quo ſolo ē quies: q̄re nec a deo nec ab hominibus talis reputabitur in fine. k ¶ Et eligent magis mortē q̄ꝫ vitā. Hoc erit in inferno: Ibi em̄ illud magis deſiderabitur qḋ hic magis timebatur et odio habebatur. Apoc. ix. b. In diebus illis q̄rent homines mortē ⁊ non inuenient eam: et deſiderabūt mori/ ⁊ mors fugiet ab eis. Itē oſſa mortuorū ⁊ potentū ⁊ doctorū effodere ⁊ de ſepulchris eorū exterius dealbatis ⁊ interius fetidis eĳcere/ i. ē magnorū huius mūdi putridam eorū fortitudinē ⁊ vanitatē cōſiderare/ vel infirmitatē ſuā ⁊ mori neceſſitatē. Ille ergo ſepulchra effodit/ alios morientes intuendo ⁊ ſuam in eis infirmitatē cogitando: cum. ſ. ea que ſunt in homīe fortiora. ſ. oſſa ita videt putreſcere: ⁊ ad nihilū redigi. Job. iĳ. d. Qui expectant mortē et non venit: q̄ſi effodiētes theſaurū gaudētq̄ꝫ vehemēter cum inuenerint ſepulchrū. Qui em̄ ſic effodit ſepulchrū/ inuenit theſaurū timoris. Eccs. vĳ. a. Meli⁹ ē ire ad domū luct⁹ q̄ꝫ ad domū cōuiuĳ: i illa em̄ finis cūctoꝝ admonet hoīm ⁊c̄. Eccl. xxviĳ. a. Memēto nouiſſimorū ⁊c̄. Et dic: Eĳciēt oſſa regū ⁊ ꝓncipum ⁊ ſacerdotū: nullū excipiens: quia mors eſt omnibus cōmunis. Sine em̄ differētia accipit oēs. Vñ Eccl. ix. d. Cōmunionē mortis ſcito. Eccs. ĳ. c. Moritur doctus ſimiliter et indoctus. a ¶ Et expandent ea ad ſolē ⁊ lunam: qḋ fit quādo claro itellectu diſcutimus opera malorū vel eorū ✝ mores.

Al. ✝mortes

Vel h̄ faciunt qui de operib⁹ ſuis bonis vł malis gloriātur: Gloria em̄ claritas ē. Sed dr̄ Job. xxxi. c. Si vidi ſolē cū fulgeret: ⁊ lunam incedentē clare: ⁊ letatū ē in abſcondito cor meū ⁊c̄. que eſt iniq̄tas ⁊c̄. Et tales oſſa propria ad ſolem extendūt. Illi autē oſſa alioꝝ ad ſolem extendūt eorū vanitatem ad detractionē in ſe cōuertere ⁊ cōſiderare. g ¶ Nō colligent: velut digna imitatiōe. h ¶ Et nō ſepelient: id eſt non abſcondent: ita vt nulla om̄ino ſit memoria. i ¶ In ſterquiliniū: vt inde ſtercoremus agrum mentis noſtre. Unde Prouerb. xxi. b. Mulctato peſtilēte ⁊c̄. Ps̄. Diſperierūt in endor: facti ſunt vt ſtercus terre. Hi ſunt luxurioſi: quoꝝ cōſideratio ad dolēdū multū impinguat mentē.

C

Ps̄. 82.

m ¶ Nunqd q̄ cadit. Poſt tāta mala eos ad penitentiā ꝓuocat q̄ potuerit remanere: Siue pri⁹ q̄ꝫ veniāt q̄ cōminatus ē hortatur eos ad ꝯuerſionē ⁊ dat locū penitētie/ dicēs: m ¶ Nūquid q̄ cadit: peccādo ⁊ ad creaturas inferiores ſe ꝯuertēdo: n ¶ Nō reſurget/ penitēdo. o ¶ Et q̄ auerſus ē/ a me cōtemnēdo. p ¶ Non reuertet/ ad me: q̄ſi etſi humanū eſt cadere ⁊ peccare/ ſed diabolicū eſt in peccato ꝑſiſtere. Ps̄. Nunqd q̄ dormit nō adĳciet vt reſurgat.

Ad litteram

Ps̄. 40.

Ponit autē duo hic que ſunt in om̄i peccato. ſ. ꝯuerſionē ad creaturas: ibi/ Cadit: ⁊ auerſionem a deo: ibi: Auerſus: Quia dicit Aug⁹: peccatū eſt ſpreto incōmutabili bono ⁊c̄. Ubi nos habem⁹: Qui auerſus eſt non reuertet: In hebreo habet: Qui auerſus eſt nō auertet: quinimmo q̄ auerſus fuerit a culpa auertetur ab ire dn̄i perpeſſione. Vel/ Qui auerſus eſt non auertet: quaſi immo. ſ. auertet a ſe iram dei/ qui auerſus fuerit a culpa ꝑ penitētiā. Dicit aūt Nunqd: q̄ſi admirans: quaſi mirū eſt ex q̄ ita ſepe vocaui vos q̄ nō venitis ad me. Vel loquitur q̄ſi cōfidens: q̄ſi vix erit quin aliq̄s peniteat ex quo ita ſepe eos voco: Sicut cū aliq̄s ſepe vocat aliquē fugientē/ vix accidit q̄n ille reuertatur. Sed dr̄ Amos. v. a. Dom⁹ iſrael cecidit: ⁊ non adĳciet vt reſurgat. Vel pōt eſſe interrogātis. i. Nūqd reſurget? q ¶ Quare q̄ auerſus ē pp̄ls iſte in hieruſalem auerſione cōtentioſa: Auerſione ꝯtentioſa auertitur: qui totiens vocatus ad deum venire dedignatur: quaſi auerſi ſunt a me contentioſe: quia quanto magis eos ad penitentiā ꝓuocaui: tāto illi plus receſſerunt a me/ nō tam peccandi ſtudio q̄ꝫ me ſubſānādi et cōtēnēdi. Sed Eſa. xxx. e. dicit: Aures tue audient verbū poſt tergū monentis. r ¶ Apprehēderūt mendaciū. i. ideo contentioſe auerſi ſunt: quia apprehenderunt mendacium/ vel q̄dlibet peccatū: q̄ſi cito ei adheſerunt ⁊ firmiter illud tenuerūt: quia proni ſunt ad peccatū et difficiles ad bonū. Mendaciū ē vanitas tēporaliū. Ps̄. Ut quid diligitis vanitatē ⁊ q̄ritis mēdaciū.

Ps̄. 4.

Eccl. xxxiiĳ. a. Vana ſpes ⁊ mendaciū viro inſenſato ⁊ ſomnia extollunt imprudentes: quaſi qui apprehēdit vmbrā ⁊ ꝑſequitur ventū: ſic ⁊ q̄ attēdit ad viſa mēdacia. s ¶ Et noluerunt reuerti. Nō dicit nō potuerūt/ ſed noluerūt: q̄ſi cū om̄i ſtudio mala amplexati ſūt. S. v. a. Indurauerūt facies ſuas ſup petrā ⁊ noluerūt reuerti. t ¶ Attēdi. q. d. quia ipſi cōtemnūt me nec volunt attēdere ad me: ſ ego nō cōtēno eos: immo attēdi ad cor eoꝝ vtrū cōtritionē cordis in eis inuenire: v ¶ Et auſcultaui

G ¶ ad verba eoꝝ

ad verba eorū vtrum peccatoꝝ confeſſionē audirē. a Ne-
mo quod bonum eſt loquit: et ita perit ab eis cōfeſſio.
b Nullus eſt qui agat penitētiā ſup peccato ſuo:
et ita perit cōtritio: qꝛ in eis nō eſt pnia/ nec opis ſatiſfactio.
Nō em̄ ē inter eos qui eā exequat: cū tamē maximus ſit fru-
ctus ↄtritionis vel pe-
nitentię. Vñ. ij. Corſ.
vij. c. Ecce enim hoc
ipſum ſm deū contri-
ſtaui vos quātā i vo-
bis operat ſollicitudi-
nem/ de querēda ſalu-
te: defenſionē veri-
tatis/ cōtra voſmetip-
ſos in vera ↄfeſſione:
ſed idignationē/ ↄtra
peccatū: ſed timorem
cautelę/ ne iterū cada-
tis: ſed deſideriū be-
ne agendi ⁊ in melius
ꝓficiendi: ſed ęmula-

a nemo qḋ bōnū eſt loquitur.
b Nūllꝰ eſt q̄ agat penitētiā ſu
c d per pctō ſuo/ dicēs: q̄d fēci:
e Oēs ↄuērſi ſunt ad curſum
f ſuū: quāſi equus impetu va
g dens ad prēliū. Miluūs in
h cęlo cognōuit tēpus ſuum:
i turtūr ⁊ hirūdo ⁊ ciconia cu
ſtodierūt tēpus aduētꝰ ſui:
k ppl̄s aūt mēus nō cognouit
l m iūdiciū dn̄i. Qūō dicitis/ ſa

tionē imitandi bonos: ſed vindictā puniēdi in vobis qḋ cōmi
ſiſtis p iuſtā ſatiſfactionē. c Dicēs quid feci: Dicēs/
ore vel corde/ d Quid feci/ i. delicti ꝑpetratione. i. q̄ vile
⁊ ignominioſū. Vñ Thren. j. b. Receſſit a filia ſion ois decor
eiꝰ. ſ. imago dei: cui ſucceſſit in aīa p pctm̄ imago diaboli. Itē
q̄ momentaneū. Momētaneū em̄ eſt qḋ delectat/ ęternū qḋ
cruciat. j. Ioh. ij. c. Trāſit mūdūs ⁊ cōcupiſcētia eiꝰ. Nō in-
utile/ imo q̄ nociuū ⁊ damnoſū: qꝛ deū amiſi/ in gehennā in-
curri/ corpus ⁊ aīam ꝑdidi. Vult ergo dicere ꝙ nullus eſt q̄
in dolore vel cōtritione cogitet de pctīs ſuis: Sicut ille q̄ fa-
cit ↄtra ſe impiū loqui ⁊ rixari: ⁊ ſibi obijcit bona q̄ ab eo ac-
cepit/ et quę mala reddidit. e Oīes cōuerſi ſunt ad
curſum ſuū: q̄ſi oēs malū ſequunt ad qḋ proni ſunt: Nō
em̄ ſolū vadūt/ ſ; ⁊ currūt poſt ↄcupiſcētias ſuas. Cōtra illud
Ecc̄i. xviij. d. Poſt cōcupiſcētias tuas nō eas. Geñ. viij. d.
Sēſus ⁊ cogitatio hoīs ꝓni ſuut in malū ab adoleſcētia ſua.
f Quaſi equus impetu vadēs ad prēliū. i. ſine diſ-
cuſſione ⁊ recognitione: qꝛ cū tanta celeritate et feruore/ cum
quāta equus currit ad p̄lium. Iob. xv. c. Cucurrit aduerſus
deum extento collo ⁊ pingui ceruice armatus eſt. Per exten-
tum collū/ audax ⁊ ſupbus animꝰ: p pinguē ceruicē elatio ꝓ
tēporali abundātia/ ſiue opulēta ſupbia. Sed dicit peccatori
Act. ix. a. Durū ē tibi ↄ ſtimulū calcitrare. Peccator em̄ vo-
luntarie impingit in pctm̄: ſicut equus ↄtra armatos in p̄liū.
Gregꝰ. Erecto collo aduerſus deū currit: qui ea quę creatori
diſplicēt cum audacia ꝑpetrat. Cōtra illud Ecc̄i. vj. a. Nō te
extollas in cogitatiōe animę tuę velut taurus: ne forte elidat
Pſ. 13. virtꝰ tua per ſtulticiā. Et dicit/ omnes: quia Pſ. Omnes
Pſ. 11. declinauerūt ſimul inutiles facti ſūt ⁊c̄. i. fere oēs. Pſ. Saluū
me fac dn̄e qm̄ defecit ſctūs. g Miluꝰ ⁊c̄. Hic eorū ſtul-
ticiā oñdit: ꝙ maior ē q̄ ſtulticia auiū. Aues em̄ recognoue-
rūt ſerenitatē tēporis vel intēperiē aeris. ſ. qñ debet eſſe frigi
dum tēpus vel tēpeſtuoſū/ declinare ⁊ ad alias regiōes trāſ-
ire: ſed homo factus ꝑditus: iudiciū dei nō recogitat ⁊ negli-
git ſibi ꝓuidere in futurum. Vñ/ Miluus/ qui eſt/ in cęlo:
id eſt in aere. h Cognouit tempus ſuū: ſc; coeundi ⁊
generādi: ⁊ ad alias regiones veniendi ⁊ intēperiē aeris decli
nandi. Eccs. iij. a. Omnia tempus habēt. i Turtur ⁊ hi-
rundo ⁊ ciconia cuſtodierūt tēpus aduentus ſui.
Suis etenim tēporibus venīūt ad aptas regiones ⁊ recedūt.
Eſt aūt duplex genus turturis. Omni tēpore vnū p̄ſens eſt:
aliud pro diuerſitate temporis aduenit vel recedit. Sic et pi-
ſces in vno tpe in vna aqua: alio in alia. k Populus au
tem meus nō cognouit. i. ſcire ⁊ recogitare contempſit.
l Iudiciū dn̄i. ſ. futurū. ſ. iudiciū cōdēnatiōis vel mortis:
q̄ſi noluerūt cogitare de iudicio futuro/ vel de morte q̄ venit
inſperate. Ecc̄i. vij. d. Fili memorare ⁊c̄. Vl/ Iudiciū/ diſ-
cuſſionis. i. noluerūt penitere/ nec cōſcientias diſcutere. Vel/
Iudicium domini. i. legē domini/ quā iudicant eſſe tenē-
dā: ſiue volūtatē domini/ quam iudicant eſſe faciendā. Vnde

Eſa. j. a. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū: ⁊ aſinꝰ p̄ſepe dn̄i ſui:
iſrael autē me nō cognouit: ⁊ ppl̄s meus nō intellexit. Iob
xij. b. Interroga iumēta ⁊ docebūt te: ⁊ volatilia cęli/ ⁊ indi-
cabunt tibi: loq̄re terrę ⁊ reſpondebit tibi: ⁊ narrabūt piſces
maris. Vbi nos habemꝰ/ miluus: alia l̄ra habet: herodia-
na. Vbi habemus:
hirundo: Septua-
ginta habēt: agri paſ-
ſeres. Vel/ Iudiciū
dn̄i. i. tēpꝰ oppreſſio-
nis ſuę a nabuchodo-
noſor ex iudicio dei
ꝑuenietis. m Quō
dicitis ſapientes
nos ſumꝰ. Poſtq̄
arguit populi ſtolidi-
tatē/ arguit hic docto
rū et prelatorū eorū
doctrinam mēdacem Ezech. 13. b.
et auariciam tenacē: Eſa. 56. d.
qui ſeducebāt popu-

n piētes nos ſumus: ⁊ lēx dn̄i
o p nōbiſcū eſt: Vēre mēdaciū
opatus eſt ſtilus mēdax ſcri
q barū. Cōnfuſi ſunt ſapiētes
r s ꝑtērriti ⁊ capti ſunt. Vērbū
t em̄ dn̄i ꝓiecerūt: et ſapiētiā
v nulla eſt in eis. Propterēā
dabo mulieres eoꝝ exteris:
x y agrōs eoꝝ herēdibꝰ: Quiā
z a minimo vſq; ad maximū
omnes auariciam ſequunt:

B

lum. Et loquit ad ꝓphetas pſeudo et ſcribas ⁊ phariſęos et
ſacerdotes ⁊ prelatos noſtri temporis. n Et lex domini
id eſt iactatis vos de ſcientia. o Nobiſcum eſt/ per ope-
rationē: quaſi quomodo iactatis vos de ſcientia et de vita:
cum nec ſcientiā legis habeatis: nec cuſtodiā opis. Sapien-
tiores em̄ ſunt aues q̄ vos/ ⁊ diligētiores in p̄cauendo ſibi et
neceſſaria ꝓuidendo. p Vere mendaciū opatus eſt
ſtilus mendax ſcribarū: id eſt ſcriptitauit ⁊ ſtatuit men-
dacē legem ⁊ ſtatutū fallax: q̄ſi iactatis vos de legis noticia: ⁊
tamē ſcribitis iniquitatē ⁊ mēdacia: et ſic ſubuertitis populū
per expoſitiōes ⁊ traditiones vr̄as ⁊ pauperes opprimitis p
ſtatuta veſtra. Vñ Eſa. x. a. Vę qui condūt leges iniquas et
ſcribētes iniuſticiā ſcripſerūt vt opprimerēt in iudicio paupe
res ⁊ vim facerēt cauſę humiliū populi mei: vt eſſent vidue p̄
da eorū ⁊ pupillos diriperēt. Matth. xv. a. Quare trāſgre-
dimini mandatū ꝓpter traditiones vr̄as: q Confuſi ſunt
ſapiētes. i. confundent tēpore captiuitatis doctores eoꝝ ⁊
ſacerdotes/ quoꝝ erat et ſcire et docere legē dn̄i. Et iō dicunt
ſapiētes: nō quia eſſent: ſed quia eſſe debuerūt/ vel ſe eſſe eſti-
mabant. Vel/ ſapientes. i. aſtuti in malicia ⁊ traditionibus
⁊ ſtatutis faciēdis. Sapiētia autē illoꝝ cōuincit ꝓprie eſſe ſtul
ticia: vt dicit Hieronymꝰ: quia ſua ꝓpria ſciētia/ vel ſuo pro-
prio iudicio ſe cōdemnāt: vt illi qui p̄dicant nō furari furant:
q̄bus dicit: Aliū doces teipſum nō doces: Ro. ij. c. r Per-
territi ⁊ capti ſunt. i. ꝑterrebunt in hoſtiū aduētu ⁊ vrbis
obſidione: ⁊ tandē capient in vrbis deſtructione. Et h qꝛ s
Verbum dn̄i proiecerunt/ ne illud opere cuſtodirent.
t Et ſapiētia nulla eſt in eis: quia legem dn̄i nō reuol-
uunt in mēte. Falſo ergo dixerūt ſe eſſe ſapiētes ⁊ legem dn̄i
ſecū eſſe. Fruſtra em̄/ vt dicit Hieronymꝰ/ iactāt legis noti-
ciā: qui deſtruūt opībus doctrinā. Vñ Ecc̄i. xxxiiij. d. Vnus
ędificans ⁊ vnus deſtruēs. ſ. exemplo vel vita: quid prodeſt
eis niſi labor. i. gehennę cruciatus: Augꝰ. Bene loqui ⁊ ma-
le viuere/ nihil aliud eſt q̄ ſe ſua voce damnare. Bene dicit
In eis: quia alios docēt/ ſe nō. Vnde nō ſibi ſed alijs ſciūt.
Oſee. iiij. b. Quia tu ſcientiā repuliſti a te: ecce ego expellā te
ne fungaris ſacerdotio. Iō dic: ꝓiecerūt: quia alijs effun-
dunt nihil ſibi retinēt. Vnde Eſa. xlvij. c. Sapiētia tua ⁊ ſciē
tia tua hec decepit te. v Propterea dabo mulie-
res eorū exteris. i. vxores eorū extraneis. ſ. hoſtibus eoꝝ
tradā eas: vel filias eoꝝ vt eas violent: qḋ ē maxima cōfuſio
viris. x Agros eorū: id eſt poſſeſſiones quaſcūq; eoꝝ:
y Heredibus. i. alienis qui eas in perpetuū teneant: q̄ſi
iure hereditario eas poſſidētes: ⁊ nō tm̄ ad tēpꝰ. Sic eccl̄ię
⁊ animę ſubditorū tradent demonibus ꝓpter pigriciā ⁊ aua-
riciā p̄latorū. z Quia a minimo vſq; ⁊c̄. ⁊ ita per cōſe
quēs oīa alia mala. j. Timoth. vj. b. Radix omniū maloꝝ
eſt cupiditas ⁊c̄. ſ. vj. b. A minore vſq; ad maiorē oēs aua-
ricię ſtudent. Amos. ix. a. Percute cardinem ⁊ cōmouebunt
ſuꝑliminaria: Auaricia em̄ in capite omniū ⁊ nouiſſimū eorū
in gladio interficiā.

g in gladio interfictā. Eſa. j. b. Omne caput languidũ. i. plati ꝛ principes: ꝛ oĩe cor mẽrens. i. ꝓphetę ꝛ ſapiētes / a plāta pedis vſqꝫ ad verticē nō eſt in eo ſanitas. Vñ. a A ꝓpheta vſqꝫ ad ſacerdotē cuncti faciũt mendaciũ. i. fingunt mendacia: ꝛ cōponũt detractiones frauduletēr / ſiue fallaciter aliena rapiendo decipiunt alios. Hiero⁹. Qui alios peccantes ꝓhibere deberēt / ꝑmi ſceleribus ſubiacent. Vl' / cuncti faciunt mendaciũ. i. loquũtur. Vel / faciũt mēdaciũ. i. peccata / maxime adorando idola que nō niſi mendacia ꝛ falſa figmenta ſunt. b Et ſanabāt con

a A ꝓphēta vſqꝫ ad ſacerdotē
cuncti faciũt mendaciũ: Et
b ſanabāt cōtritiones filię pō-
d puli mei ād ignominiā / dicē
e tēs: pax pax / cũ nō ēſſet pax.
g Cōfuſi ſunt / qꝛ abominatio
h nē fecerũt: Quinimō ꝯfuſio-
i ne nō ſunt cōfuſi / ꝛ erubēſce

tritiones filię populi mei. i. cōminationē ꝓphetarũ et legis factam in hieruſalē / cōtra tranſgreſſiones molliebāt: ꝛ ſic ſanabant contritionem: id eſt ſanādam dicebāt: vel de facili eis veniam obtinendam predicabant / dicentes: Nolite triſtari / de⁹ miſericors ē. c Filię populi mei. i. hierl'm / dicentes ꝙ nō cōterent ab hoſtibus: ꝛ ita ſanatā vel ſanandā / dicebāt. Sed hęc ſanatio vel ꝓmiſſio ē / d Ad ignominiā: id eſt ad deceptionē vel cōfuſionē eorũ qui in talibus verbis confidũt / vel eorũ qui h̄ dicũt cũ viderint oppoſitũ euenire. Sanabāt / dico: e Dicētes pax pax. i. firma eſt pax: vt repetitio ſit firmitatis oſtēſio. f Cum nō eſſet pax: imo imminēs bellũ chaldęoꝝ. Vl' / pax / in ꝑſenti: ꝛ pax in futuro. Vel pax mētis: ꝛ pax corporis. Vel ſm Hiero. Sanabāt contritiones: poſt ꝑdicta mela / q̄ſi eſſent boni medici. i. ſicut viri ſancti / aliena vulnera verbis ſanare curabant: quia ipſi erāt oĩm ſcelerũ retinacula. Sed dicͭ Greg⁹. Mũd⁹ debet eſſe a ſordib⁹ q̄ aliena corrigere curat. Qḋ eſt in ignominiā vel eorũ qui decipiunt / vel eorũ qui decipiunt per ipſos. Tales dicũt: Pax pax: cũ tamē nec ad deum / nec ad proximũ pacem habeant. Oſee. iiij. b. Peccata populi mei comedent. i. annihilabunt: ꝛ nulla eſſe dicũt: ꝛ ſic ad iniquitatē ſubleuabunt animas eorũ. i. pronos eos faciēt ad maiora peccata. Ecce quō ſanāt ad ignominiā: Dicũt eñ ſe ſanaturos vulnera eorũ p oꝛōnes / ſ; nō ſanant. De hoc. j. xlj. b. dꝛ: ꝙ octoginta viros raſos barba veniētes ad godoliā / hiſmael promittens eis pacē occidit: Sic ſacerdotes fęneratorib⁹ ꝛ luxurioſis licentiā fęnerādi ꝛ fornicādi cōcedũt pro anniuerſarijs / tricenarijs et alijs oblatiōibus / quas eis iniungũt palpando eoꝝ vitia: ꝛ q̄ſi diſſimulādo: qḋ eſt licentiā peccādi dare. Et hoc faciũt ad ignominiā ſuę auaricię ꝛ dicũt: Pax pax: q̄ſi date mihi hoc / ꝛ deus ꝓpitius erit vobis. j. Machab. vij. b. Cōuenerũt ad alchimũ: qui volebat fieri ſummus ſacerdos cōgregatio ſcribarũ: q̄ volebāt requirere quę iuſta ſunt ꝛ exquirebant ab eo pacē. Dixerũt enim: homo ſacerdos de genere aaron venit: nō nos decipiet: et locutus eſt cũ eis verba pacifica dicens: nō inferemus vobis malũ / neqꝫ amicis vr̄is: et crediderũt ei: ꝛ cōprehendit ex eis ſexaginta viros ꝛ occidit eos: Vñ incubuit timor ꝛ tremor i oēm ꝓpl'm: qꝛ dixerũt: nō ē in eis veritas ꝛ iudiciũ: trāſgreſſi ſũt eñ conſtitutũ ꝛ iuſiurandũ qḋ iurauerũt. Alchimus interpretat̄ fermentũ vani cōſilij. Hi iuſtificāt impiũ pro muneribus: vt dicit̄ Eſa. v. f. Viuificāt aīas q̄ moriunt̄ ꝓpt pugillũ hordei: vt dꝛ Ezech. xiij. c. g Cōfuſi ſunt / quia abominationē fecerũt: Scdm Hiero. legit̄ h̄ interrogatiue: q̄ſi / erubuerũt ne in ſceleribus ſuis: intellexerũt abominatiōes quas fecerũt: q̄ſi nō: ſed in tantā eruperũt amentiā: vt nec cōfuſione corrigerēt vitia / nec ſpe venię ſcelera ſua cōfiterent̄. Unde h Quinimmo cōfuſione nō ſunt cōfuſi: ſalubriter ad pęnitentiā. i Et erubeſcere neſcierũt. i. noluerũt. ſ. iij. b. Frōs meretricis facta eſt tibi: noluiſti erubeſcere. ſ. confuſione quę adducit gloriā: vt dicit̄ Ecci. iiij. c. k Idcirco cadet inter corruētes. i. morientur inter morientes de ꝓplo. l In tēpore viſitatiōis ſuę. i. captiuitatis eis p meritis cōpetentis. m Corruēt. i. ſimul cũ minorib⁹ maiores ruēt: et ecōuerſo: id ē toti ꝛ oĩno ruent. Ecce iſti magni quia ſua dignitate abuſi ſunt: cum minimis de populo in pęna aſſociabunt̄: immo inferiorē in pęna gradum tenebũt / tanto quāto a maiori dignitate deſcēdũt.

k re neſcierũt: Idcircō cadēt
l inter corruētes: in tēpōre vi
m ſitationis ſuę cōrruent / dicit
n o dñs. Congregāns cōgregā
p bo eos ait dñs. Nōn eſt vua
q in vitibũs: ꝛ nō ſunt ficũs in
r s ficũlnea: foliũm defluxit: et
t v dēdi eis quę ꝑtergreſſa ſũt.

Inde ad principē angelorum dictum eſt: Eſa. xiiij. d. Verũtamen ad infernũ detraheris in profundũ laci. Quia enim in vitio ſunt ſimiles / et erunt omnes ſimiles in tormento. Oĩes enim a minimo vſqꝫ ad maximum auaricię ſtudēt: et ideo ſimul oēs corruent. Vocat autē aduentũ nabuchodonoſor viſitationē: qꝛ ſicut papa viſitans prouinciam per legatos ſuos alios ſublimat p illos / alios deponit ꝛ deprimit: ſic dñs viſitauit iudęos p nabuchodonoſor: qui quoſdā deiecit / quoſdā etiā ſublimauit. n Congregans. Hic poſt redargutionē eorum de peccatis ꝛ cōminationē captiuitatis / determinat modum caſus ꝛ afflictiōis eoꝝ. o Congregabo eos. ſ. in hieruſalem: vt ibi a chaldęis obſideant̄ longo tēpore. Imminente enim obſidione / congregauerũt ſe vt poſſent ciuitatē munire. Ibi eñ famis inopiam ſuſtinebunt: quia / p Nō eſt vua in vitibus ꝛc̄. ſ. vobis / ſed hoſtibus: quaſi nō capietis fructus vinearũ veſtrarũ ꝛ aliarum arborũ: ſed hoſtes veſtri capient tēpore collectionis ꝛ vindemię. t Folium defluxit: q̄ſi tempus tranſibit ꝛ autumnus ſuccedet ęſtati / ꝛ hyeme aduenientē folia defluēt / ꝛ illos videbitis fructus terrę veſtrę colligere: ꝛ ex eis nō capietis vobis cibum. Vñ. v Et dedi eis quę pꝛętergreſſa ſunt: id ē dedi iudęis ad vidēdũ quę ꝑterierunt ab eis. i. dedi ipſos videre quōmō hęc ꝑterirent ab eis ꝛ darent̄ eorũ inimicis: qḋ erat eis maximus dolor. ſ. cernere bona ſua vnde nihil capere auderēt: ſed tranſire ea in manus hoſtiũ. Eſa. j. c. Regionē veſtrā corām vobis alieni deuorāt: Sicut dicit̄: Hoc trāſibit ante oculũ tuũ vel naſũ ꝛ nō guſtabis. Vel / v Dedi eis. i. in t̄ra ſua dedi eis copiā oĩm bonorũ: x Quę / tamē / ꝑtergreſſa ſũt. i. q̄ ꝑterierũt ab eis ꝛ ad hoſtes deuenerũt / Vl' / v Dedi eis quę ꝑtergreſſa ſunt: id ē quę dedi eis alijs annis iam ꝑterierunt: quia iam oĩa comederũt ꝛ expenderũt quę prius dederam eis: ita ꝙ in obſidione nihil habebunt ad comedendum / nec de ꝑteritis annis nec de futuro: quia agros et vineas eorũ demetent hoſtes: q̄ valde fertilia tũc erant: vt magis dolerent iudęi videntes hoſtes oĩa diripere. Moraliter p Non eſt vua: id eſt peccati memoria ex qua exprimat̄ vinum cōpunctionis. Pſ. Potaſti nos vino compũctionis. q In vitibus: id eſt in pęnitētibus. r Neqꝫ ficus: id eſt dulcedo animi ꝛ ſuauitas ſpirit⁹ / ſiue dulcis ꝛ hilaris voluntas bene agendi. s In ficulnea. i. in ꝓficientibus vel ꝑfectis vel religioſis ꝛ cōtemplatiuis. In vtriſqꝫ enim hodie magis inuenit̄ ſpina per auariciā ꝛ cupiditatē: ꝛ tribulus / per carnalem cōcupiſcentiā. Et ideo nec vuam habēt / nec ficum: id eſt pęnitentiā pungitiuā vel animi delectationē. Matth. vij. c. Nunqd colligunt de ſpinis vuas / aut de tribulis ficus? t Folium defluxit: id eſt verbũ eorũ tanqꝫ inane ꝛ ſiccũ humore gratię ꝛ ideo defluit. i. deorſũ fluit: qꝛ ſine deuotiōe ꝛ vtilitate ē / vel nō niſi vanitatē q̄rēs. Sed. j. Reg. iij. d. dꝛ: Creuit ſamuel ꝛ dñs erat cum eo / ꝛ nō cecidit ex omibus verbis eius in terrā. Prouerb. xj. d. Qui cōfidit in diuitijs ſuis corruet: iuſti autē quaſi virens folium germinabũt. j. xvij. b. Non timebit cum venerit ęſtus / ꝛ erit foliũ eius viride. Et Ecci. xxj. d. Verba iuſtoꝝ ſtathera pōderabunt̄. v Et dedi eis quę ꝑtergreſſa ſunt: id eſt dedi eis hęc tēporalia trāſitoria: quę nō eſſe ꝑſentia ſed ꝑterita dici debēt. Iſta ergo ē ratio q̄re defluxerunt folia ſpiritualia: quia. ſ. ſuperuenit

Moraliter

Pſ. 59.

* temporaliũ abundãtia: que eſt pteregreſſio/ quia in trãſitu eſt
Ad litteram tota. a Quare ſedemus. Vox eſt populi cohortãtis ſe
mutuo vt ciuitates ingrediant munitas/ vel vnã.ſ. hieruſalẽ:
q2 pter illã iã capte erãt cetere. Vñ dicit: b Cõuenite et
ingrediamur ciuitatẽ munitã/ oẽs nos: a Quare ſe
demus.ſ. in domib⁹
nr̃is extra loca muni/
tionũ ⁊ in villis q̃ſi ſe/
curi exiſtentes/ cũ ho/
ſtium aduentus ita ſit
imminẽs: Unde hoc di
cunt illi qui manebãt
extra ciuitatẽ. d Et
ſileamus ibi: id eſt
J.14.d. ſine murmure obſeſſi/
onem ⁊ famẽ in ea ſu/
ſtineamus. Vel/ Si/
leamus: ſicut obſeſſi
in ciuitatibus de die ſilent vt audiant ex qua parte ſit inſult⁹
et illuc currãt: de nocte autẽ clamant/ ne dormiãt: ⁊ vt videã/
tur nõ timere hoſtes. Vel/ ſileam⁹ ibi.i. nõ pſumamus vo/
ce aperta orare deum: ſed ſilenter in corde peccata noſtra co
gitemus ibi. e Quia dñs noſter ſilere nos fecit.i.
tot flagella nobis intulit q2 iam nõ habemus fiduciã depre/
cãdi/ vel iactãdi de legis ſcientia. Alia littera habet: Abijcia/
mur ibi/ ſiue pijciamur: ibi.ſ. inſtar ſtercox: quia dñs abiecit
nos a ſe. f Et potum dedit nobis aquã fellis: id eſt
aquas amaras dedit nobis i obſidiõe ⁊ putridas. Vel dedit
nobis amariſſimã tribulationẽ: q̃ſi tribulatio erat vita no/
ſtra: quia in miſeria viuebam⁹. Et q̃re: g Peccauimus
enim dño.i. ipſo vidente/ vel cõtra ipſum. h Expecta/
uim⁹ pacem: id eſt tẽporis trãquillitatẽ: qui tamẽ nihil bo
ni feceram⁹. i Et nõ erat bonũ.ſ. expectare. Vel/ Nõ
erat bonũ.i. bonũ expectatũ nõ ſuberat noſtre expectatio/
ni. k Tempus medele.ſ. expectauimus. l Et ecce
formido/ in aduentu hoſtiũ: quia quaſi vulnerati fuerũt iu/
dei tẽpore ſennacherib: ſed poſtea pacẽ habuerũt. Vñ tẽp⁹
illud q̃ ſub ezechia fuerãt i pace/ tẽp⁹ reputabãt medele: ⁊ cre/
debãt in pace pſeuerare: ⁊ q2 haberẽt abũdãtiã tẽporaliũ: qḋ
eſſet q̃ſi medela reſpectu priox malox. Vl' dic q2 tẽpore q̃ re/
ceſſit nabuchodonoſor a iudea i egyptũ: dicebãt iudei q2 itex
nõ reuerteret: et pmittebãt ſibi pacẽ tẽporis ⁊ medelã prio/
ris afflictiõis. Sed iterũ i aduẽtu exercit⁹ ei⁹ i iudeã/ aduenit
Moraliter eis formido ſubito: ⁊ bonũ qḋ ſperabãt defuit. Moralit.
a Quare ſedemus.i. per peccandi conſuetudinẽ quieſci
mus: q̃ſi quid nobis ad vltimũ proderit ſuperbia/ aut diui/
tiarũ iactantia quid conferet nobis: Sap.v.b. Nã ſtipendia
pcti mors: Ro.vj.d. b Cõuenite: q̃ſi in cõuẽtũ vel reli/
gionem venite. c Et ingrediamur ciuitatẽ.i. religio/
nẽ in qua ſecure viuit/ ſicut in ciuitate munita. d Et ſilea/
Ps.140. mus ibi. Ad litterã teneamus ibi ſilentiũ noſtrũ. Ps. Po/
ne cuſtodiã ori meo ⁊c. Eſa.xxxij.d. Cultus iuſticie ſilẽtium.
Ibidẽ.xxx.d. In ſilẽtio ⁊ ſpe erit fortitudo vr̃a. e Quia
dñs noſter ſilere nos fecit: q̃ſi dedit nobis occaſionem
ſilendi.i. nõ murmurandi.ſ. memoriã peccati: que valde facit
hominẽ eſſe in pace: vt.ſ. nõ loquat/ vel murmuret i flagellis.
Vñ aũt dicit in ſilẽtio ⁊ ſpe erit fortitudo vr̃a: q2 ſpes.ſ. eter
ne menſe ẽ fortitudo hominis cõtra illa que patit in ſe ⁊ a ſe:
ſez cõtra ieiuniũ ⁊ alias carnis maceratiões: ſilentiũ autẽ con
tra ea que patit ab alio/ ne.ſ. murmuret ↄtra obedientiã pre/
Aliter latorũ vel vituperia ⁊ opprobria ſibi ab alijs illata. Vel põt
h dici ad theologos ſtudẽtes nimis diu pariſi⁹. a Quare
ſedemus: cõuenite ⁊ ingrediamur ciuitatẽ.ſ. ad pre
Ps.126. dicandũ. Ps. Surgite poſtq̃ ſederitis qui mãducatis panẽ
doloris: qui eſt ſacra ſcriptura: que tota eſt plena dolore.i.
chriſti paſſione irrigata. Geñ.iij.d. In ſudore vultus tui ⁊c.
Eſa.xxj.b. Pone menſam/ cõtemplare in ſpecula: comeden/
tes et bibẽtes ſurgite/ principes arripite clypeum.i. verbũ qḋ
ẽ clype⁹ ignit⁹: vt dr̃ Prouerb.xxx.a. Sed dr̃ Geñ.xxxviij.
c. Thamar q̃ vidua erat abſq2 viro ſedit i biuio itineris: eo q2
creuiſſet ſela ⁊ nõ accepiſſet eũ in maritũ. Unde ibi ſequit: q2

a Quarẽ ſedemus? Cõuenite
b et ingrediamur ciuitatẽ mu/
c nitam/ ẽt ſileamus ibi: quiã
d dominus noſter ſilere nos
e fecit: ẽt potum dedit nobis
f aquã fellis. Peccauim⁹ enĩ
g dño: Expectauim⁹ pacẽ/ et
h nõ ẽrat bonũ: tẽpus medele
i
k
l ⁊ eccẽ formido. A dãn audi
m tus eſt frẽmit⁹ equorũ eius:
n a vocẽ hinnituũ pugnatorũ
o eius cõmotã eſt omnis terra.
p Et vẽnerũt ⁊ deuorauerunt
q terrã/ ⁊ plenitudinẽ ei⁹. vrbẽ
r ⁊ habitatoreſ ei⁹: q2 eccẽ ego
s mittã vob ſerpẽteſ pessimos
t
v
x
y

fornicata ẽ: dixerat ẽñ ei iudas: Eſto vidua in domo pr̃is tui
donec creſcat ſela fili⁹ me⁹. f Et potũ dedit nob aquã
fellis.i. aquã priſtine delectatiõis nob reuocat ad memoriã.
vt habeam⁹ amaritudinẽ mẽtis. Vel aqua q̃ refectionẽ facit/
ſignificat bñficia data religioſis et clericis: q̃ debẽt accipere
quaſi fel.i. cũ luctu et
amaritudine. Unde.
Ps. Cibab nos pane
lachrymax: et potum
Ps.79. dab nob i lachrymis
in mẽſura. Vel aq̃ fel/
lis ẽ delectatio cordis
ſpiritualis: q̃ habet cũ
amaritudine carnis ⁊
maceratiõe. Et hoc ẽ
comedere agnũ cũ la/
Si. tregu ctucis agreſtib⁹. Vel
aq̃ fellis eſt penitẽtia:
q̃ ẽ dulcis cordi ſano/ ẽ egro ẽ horribilis: in q̃ tñ i potu de/
Ps.101. bet homo delectari. Unde. Ps. Cinerem tanq̃ panem man
ducabã: que tamẽ horribilis eſt peccatori. Vñ Ecci.j.d. Ex/
ecratio peccatori cultura dei. g Peccauimus enĩ do/
Ps.50. mino. Luc.xv.c. Pater peccaui in celum ⁊ corã te. Ps. Ti
bi ſoli peccaui ⁊ malũ coram te feci. h Expectauimus
pacem: tempus.ſ. verie/ vel eternitatis. i Et non erat
bonum.ſ. mundane pſperitatis. Simul enĩ debẽt iungi ex/
Matth.ſ. pectatio bonorũ eternox ⁊ carẽtia pſentium: Quia beati pau
peres ſpiritu ⁊c. k Tempus medele.ſ. in futuro: quãdo
abſterget de⁹ oẽm lachrymã ab oculis ſanctorũ ſuorũ: vt dr̃
Apoc.xxj.a. Quãdo dñs alligabit vulnus populi ſui et p/
cuſſurã plage ei⁹ ſanabit: vt dr̃ Eſa.xxx.f. l Et ecce for/
mido.ſ. timoris i pſenti: quo timetur pena gehennalis. Si/
mul enĩ debent copulari ſpes premij/ ⁊ timor ſupplicij. Ps.
Ps.85. Letetur cor meũ vt timeat nomẽ tuũ. m A dan audit⁹
Ad litte eſt fremitus ⁊c. Tribus dan habuit ſortem ab aquilone: ⁊
per eam tranſijt exercitus nabuchodonoſor ad hieruſalẽ. Vl'
dan quoddã eſt caſtrum ſic dictũ qḋ erat in ſorte dan. In
quo loco/ vt dicit Hiero⁹/ oritur fluuius iordanis. Sed ↄtra
ſuper illud Matth.xvj.b. Venit ieſus in partes ceſaree phi/
lippi. Ibi dicit Glo. q2 iordanis oritur ad radices montis li/
bani. Solutio. Non eſt cõtrarietas: iuxta illum montem eſt
oppidũ dan. n Fremitus equorũ eius.i. nabuchodo/
noſor: vt.ſ.iiij.d. Vox annũciantis a dan ⁊ notũ faciẽtis ido
lũ de mõte ephraim. o A voce hinnituũ pugnato/
rũ ei⁹.i. exultãtiũ clamoris pugnatox. Vel a clamore hinnit⁹
equorum p quos vel ſup quos pugnabãt equites. p Cõ/
mota ẽ oĩs t̃ra. Hyperbole ẽ: q̃ſi tãta erat mltitudo pugna
tox/ vt qñ exultãdo clamarẽt/ vel eq̃ eox hinnirẽt/ t̃ra videret
moueri. Vel/ Cõmota ẽ oĩs t̃ra.i. habitãtes i tota iudea
terrebunt q̃cũq2 audierit ſonitũ eorũ. Hypbole/ dr̃ ab hyper
quod eſt ſuper: et bole vel bolus quod eſt iactus vel eſt ſentẽ/
tia: quia minus dicit/ cum maius dicere videatur. q Et ve/
nerunt/ pugnatores. r Et deuorauerunt terram: ſi/
ue venient ⁊ deuorabũt terram. s Et plenitudinem ei/
us: id eſt ea que implent terram.ſ. homines vel fructus vel
alia terre: ⁊ non ſolũ terrã circũadiacentẽ vaſtabũt ⁊ in ſolitu/
dinẽ redigent: ſed etiã. v Urbẽ ⁊ habitatores eius.ſ.
hieruſalẽ. x Quia ecce ego mittã vobis ſerpentes
peſſimos: vel mortiferos/ ſm̃ ſeptuagita: vel regulos/
𝔓 vt trãſtulit aquila
Moralit. Moralit. m A dan: qḋ interptat iudiciũ. n Audi
tus ẽ fremit⁹ equox.i. ſuggeſtio ſatellitũ diaboli. Judiciũ
enĩ ſiue iudicij timor apit aures ad intelligẽdũ pſuaſiões ⁊ tẽ
ptatiões diaboli. o A voce hinnituũ pugnatox.i. ſug
geſtione demonũ: p Cõmota eſt oĩs terra.i. terreni ad
peccandũ.j.xj.c. A voce loq̃le grãdis exarſit ignis in ea. q
Et venerũt.i. veniẽt demones: r Et deuorauerunt:
id ẽ deuorent. s Terrã ⁊c.i. quicquid in ea ẽ. v Ur/
bem ⁊ habitatores eius: id eſt animam inquinant ⁊ bo/
na naturalia corrumpunt: ⁊ virtutes in ea deſtruũt. Hos aũt
ſuggeſtores.i. demões vocat/ y Serpẽtes peſſimos.i.
* regulos qui ſolo flatu

a qbꝰ nō ē icantatio: ⁊ mor-
b
c debūt vos/ ait dn̄s. Dolor
d
e meus/ ſup dolorē: in mē cor
f meū merens. Eccē vox cla-
g moris filię ppl'i mei dē terra
h longinqua. Nūqd dn̄s nō
i eſt in ſion: aut rēx eius nō eſt
k in ea? Quare ergo me ad ira
cundiā cōcitauerūt in ſcul-
l ptilibꝰ ſuis: ēt in vanitatibꝰ
m alienis? Trānſijt meſſis/ fini
n
o tā eſt eſtas: ⁊ nōs ſaluati nō
p ſumus. Sūp cōtritione filię
q populi mei contritꝰs ſum ⁊
contriſtatus/ ſtupor obtinu
r it me. Nūnquid reſina non
s eſt in galaad: aūt medicus
t nō eſt ibi? Qūare igitur non
v eſt obducta cicātrix filię po-
puli mei?

G vt traſtulit aquila .i. chaldeos qui inſanabilit̄ ꝑcutient vos: et qui nullo modo ꝑſuadeant̄ ad pacem. Vn̄. a Quibus nō eſt incantatio: quia nō audient ꝑſuaſionē vel ſupplicationem. Unde .5. v. d. Gentē cuius ignorabis linguā. Unde in hoc notat̄ crudelitas. b Et mordebūt vos .i. vaſtabūt vos ⁊ occidēt. In morſu em̄ ſerpētiū ē horror ⁊ periculū mortis: ſicet in aduentu chaldeorū. Deut. xxxij. d. Dētes beſtiarū immittam in eos cum furore trahentiū ſuper terrā atqꝫ ſerpētiū. Uel ad litterā ſerpētes qui expellēt vos de cauernis/ ita vt non poſſitis latitare: ſed hoc non legitur.

Moraliter * regulos qui ſolo flatu mortiferę ſuggeſtionis deijciūt aues volātes. Demones em̄ flatu ſuggeſtionis deijciūt cōtēplatiuos pennis virtutū alta petētes: vl' ꝑlatos pennis vitior̄ ad ꝑlatiōes ⁊ dignitates aſcēdētes. a Quibꝰ nō ē icātatio. Diabolꝰ em̄ ē crudelis: qꝛ n̄ miſerebit̄. Ul' ſerpētes flatu iterficiētes/ ſūt detractores quibus nō ē incātatio: q̄ in om̄i ſermōe ſuo alijs detrahūt: q̄ ad modū regulor̄ omnē virorē bonor̄ iuxta ſe in alijs exiſtētes vel diminuūt vel annihilāt ꝑ detractionē ⁊ inuidiā. Eccl. xij. c. Quis medebit̄ icātatori .i. ꝑdicatori a ſerpēte ꝑcuſſo? Predicatores em̄ maxime grauat detractio. c Dolor meus.

Ad litteram Hic magna dn̄i clemētia oſtēdit̄/ euerſionē hierl'm ⁊ eius miſerias ex cōpaſſiōe n̄ ferētis: vt nō tm̄ dolorē ſ; vt dolorē ſup dolorem dicat̄ habere pro eis. Vn̄ Eſa. j. f. Heu conſolabor ſup hoſtibꝰ meis. Uel ſunt vba ꝓphetę iudeorum captiuitatē plāgentis. Dolor meus: de deſtructione duarū tribuum accumulatus eſt. d Sup dolorē/ de deſtructione decem tribuū. e In me cor meum merens .i. mēte doleo pro deſtructione populi mei. Septuaginta ſic habent: Mordebūt vos ait dn̄s inſannabiliter cum dolore cordis veſtri deficiētes.

Moraliter Moralit̄. Quęlibet iuſta aīa in exilio poſita/ debet habere dolorē ſup dolorē .i. cumulatū dolorē: vel dolorē irrigui ſuperioris et dolorē irrigui inferioris: vt dicat. e In me cor meū merēs .i. dolorē habeo ꝑ pctīs iteriorē quē nō exteriꝰ oſtento/ vt hypocritę vani: q̄ oſtētant penitētiā ⁊ lachrymas ſuas. Ul' i ſe cor habet merēs nō extra ſe: q̄ ꝑ de-

Ps. 142. fectu interiori virtutū luget nō ꝑ exteriori tpaliū. Ps. Anxiatus ē ſup me ſpūs meus: in me turbatū eſt cor meū. Gen̄. vj. b. Tactꝰ dolore cordis intrinſecus dixit: delebo hoīem. Dn̄s

Ad litteram em̄ dolet ꝑ defectu nr̄o interiori nō exteriori. f Ecce vox clamoris ⁊c̄. q̄ſi valde ex intimo doleo ꝑ ppl'o meo: Quia f Uox clamoris filię ppl'i mei .i. cuiuſlibet ꝑſonę de populo meo q̄ eſt in hierl'm: audita eſt/ g De terra longinqua .i. tanta eſt ꝙ pōt audiri de terra remota a loco i quo eſt fletus .ſ. a hierl'm. Uel/ De terra lōginq̄/ ꝓpter ingreſſum chaldęor̄: q̄ veniūt de terra longinq̄: qꝛ multū remoti ſunt a hierl'm: q̄ clamāt pre gaudio de futura victoria quā ſpectant. Ul'/ Uox clamoris filię ppl'i mei de terra longinq̄: qꝛ materia ſiue occaſio clamoris: vel cauſa fletus eius fuerūt chaldęi veniētes de terra longinq̄. h Nūqd dn̄s nō eſt in ſion: aut rex eiꝰ nō eſt in ea? q̄ſi nō habēt dn̄m defenſorē/ aut eorū rectorē cōtra hoſtes: imo receſſit ab eis/ ⁊ iō ꝑ nihilo ꝯfidunt de liberatiōe/ cū ſine me nō poſſint ſe defendere. Michęę. iiij. c. Nunqd rex nō eſt tibi/ aut ꝯſiliariꝰ tuus perijt: qꝛ cōprehēdit te dolor ſicut parturiētē? Sic ipſi iō clamant: qꝛ nō ē q̄ defendat eos. h Dn̄s/ pater. i Rex/ filius. k Quare ergo me ad iracūdiā concitauerūt in ſculptilibus ſuis? id ē idolis: l Et in vanitatibus alienis .i. in ritibꝰ ⁊ cerimonijs gentiliū. Ab alienis em̄ gentibus idola ⁊ cultūm idolorum accęperant. Et dicit: Quare ergo. q. d. eq̄dē ex hoc ꝙ idola coluerūt ꝓuenit eis vl' accidit hoc q̄d dictū eſt: ꝙ .ſ. dn̄s nō eſt in eis: ſed receſſit ab auxilio eor̄: quia dicit dn̄s: me qui rex eor̄ erā/ per idolorū cultū ad iracūdiā ꝓuocauerūt. Uel/ Quare q̄ .ſ. ab eis receſſit: qꝛ ſupple/ ad iracūdiā ⁊c̄. m Trāſijt ⁊c̄. Hic ppl's loquit̄ qui in hierl'm longa obſidione concluſus eſt. Trāſijt meſſis: finita ē eſtas: q̄ſi mutata ſunt tpa: reuoluti ſunt annorū circuli. o Et nō nos ſaluati nō ſumus .i. ab obſidione liberati: ſicut ꝓmiſerant pſeudo ꝓphetę: ſed ſpes nr̄a irrita eſt.

Moraliter Moralit̄. m Trāſijt meſſis .i. q̄drageſima: i qua aīa debet metere ⁊ horrea ſua .ſ. vires ſuas bonis fructibus replere. n Finita eſt eſtas .i. tempus caloris gratię: vl' tēpus ꝑſentis vitę: in q̄ colligere debemꝰ q̄d in futura vita comedamꝰ: Sicut facit formica: cū nō habeat ducē/ nec ꝑncipē/ nec ꝑceptorē: parat eſtate cibū ſibi ⁊c̄. Prouerb. vj. a. o Et nos ſaluati nō ſumus: qꝛ tpe ſalutis/ ſalutē nō q̄ſiuimus: qꝛ nunc eſt tēpus acceptabile/ nūc ſūt dies ſalutis: vt dꝛ. ij. Cor. vj. a. Vn̄ hic poſſunt dicere damnati in inferno. p Sup cōtritione filię ppl'i mei. Anthropoſpathos. Inducit em̄ ꝓpheta dn̄m dolētē de ꝯtritiōe filię ppl'i ſui: ⁊ ꝑ̄ icurabilitate eiꝰ admirātē.

Ad litteram Unde. q Cōtritus ſum ⁊ cōtriſtatus: ſtupor obtinuit me: pro plaga ppl'i mei: qꝛ nō ſanat̄ cū habeat medicos ⁊ medicamēta mlta. Vn̄/ r Nūqd reſina n̄ ē i galaad. Duo ponit q̄ ſunt infirmo neceſſaria .ſ. medicina/ ⁊ medicus. Unū em̄ ſine alio parū ꝓdeſt. Hęc duo erāt i galaad .i. in iudęis: q̄bus aceruꝰ teſtimonior̄ ꝓpheraliū creditus erat. Habebāt em̄ reſinā .i. legē vel purificationes legales ⁊ circūciſionē/ maxime ⁊ penitētiā: ⁊ habebāt medicos .i. ꝓphas ⁊ ſacerdotes. Vn̄/ Nunqd ⁊c̄. q̄ſi imo legē habēt iudęi ꝑ medicina ſi volūt. Sed ſm̄ Hiero. ꝑ reſinā i galaad/ ſignificat̄ penitētia ſiue facultas penitēdi. Ad lraꝫ em̄ reſina medicialis ē/ fluēs a terebintho q̄ abūdat in galaad: Per galaad intelligit̄ hierl'm. s Aut medicꝰ nō ē ibi .i. ꝓpha vl' ſacerdos: q̄rū orōnibꝰ vl' ꝑdicatiōibꝰ ppl's valeat curari? q̄ſi imo. Luc. xvj. g. Habēt moyſen ⁊ ꝓphetas/ audiāt illos. t Quare igit̄ nō eſt obducta .i. curata: v Cicatrix filię ppl'i mei .i. plaga pcti/ vel flagelli: ſicut cutis eſt obducta qn̄ vulnus ſanat̄. Tunc em̄ cutis ſupducit̄ ⁊ obducit̄.

Moraliter Moralit̄. r Reſina ē penitētię medicina: q̄ eſt i galaad .i. in eccl'ia: vbi eſt aceruꝰ teſtimonior̄ .ſ. veteris ⁊ noui teſtamēti: ⁊ aceruꝰ teſtiū .ſ. apl'or̄/ martyrū/ cōfeſſor̄/ vginū. Heb. xij. a. Habētes itaqꝫ ipoſitā nubē teſtiū/ deponētes om̄e pondus et circūſtans nos pctm̄ ꝑ patiētiā curramꝰ ⁊c̄. Ul'/ Reſina/ ſūt ſacramēta: q̄ ꝓfluxerūt a terebitho .i. a chriſto. Eccl. xxiiij. b. Ego q̄ſi terebinthꝰ expandi ramos meos ⁊ rami mei honoris ⁊ grę. Dicit̄ em̄ ꝙ lꝫ reſina cōmuni noīe dicat̄ q̄ libet gumi: a reſin q̄d eſt fluere: tamē reſina terebinthina ꝑcioſiſſima ē/ maxīe illa q̄ ſpōte fluit. Terebinthus em̄ ſb̄ q̄ iacob idola abſcondit/ Gen̄. xxxv. a. ſignificat crucē: ſub cuiꝰ vmbra ⁊ ꝓtectiōe abſcōdere debemꝰ pctā nr̄a. Et ab hac arbore ſpōte reſina fluit: qn̄ ad crucis chriſti imitationē penitētiā volūtariā aſſumimꝰ: ⁊ hęc ē valde ꝑcioſa. Sed ſic̄ reſina nihil ē in cōparatiōe terebinthi ex q̄ fluit: ſic fere nihil ē q̄d agimꝰ in reſpectu dn̄icę paſſiōis. Oēs em̄ iuſticię nr̄ę q̄ſi pān̄ꝰ mēſtruatę: Eſa. lxiiij. b. Et dic̄ Gregꝰ. ꝙ oīs iuſticia nr̄a iuſticię dei cōparata/ iniuſticia eſt. Iō nō dic̄ apl's: ꝙ credere abrae ſit iuſticia/ ſ; reputet̄ ei ad iuſticiā: vt dꝛ Ro. iiij. d. Magna miſcdīa dei ē: ꝙ aliq̄d opus hoīs vult dici iuſticiā. s Aut medicꝰ n̄ ē ibi? q̄ſi imo ē. Eccl'ia em̄ habet doctores ⁊ ſacerdotes vulneribꝰ pctōr̄ medelā adhibētes. Sed heu dicere ꝟe poſſūt illō. Eſa. iij. b. Nō ſū medicus ⁊ in domo mea non eſt panis neqꝫ veſtimentum. Quō em̄ ſanabūt qui infirmi ſunt? Dicitur enim eis: Medice cura teipſum: vt dꝛ Luc. iiij. d.

Quis dabit capiti meo aquã. Expoſi. Ca. IX.
Adhuc h in pricipio capituli/ ppl'i ſui interfectionẽ pro/pheta in pſona dñi/ lugẽti ⁊ cõpatienti animo recolit. Secũdo facultatem vitandi conſortia iſtorũ petit propter mali/cias ⁊ iniq̃tates eoꝝ: ibi: Quis dabit me in ſolitudinẽ. Tertio propheta q̃ an/te contritionẽ populi

A planxerat/ iterũ ter/re vaſtitatẽ ⁊ ciuitatũ deſtructionẽ plangit: ibi: Super mon/tes aſſumã fletũ. Quarto inuitat ſacer/dotes vt cauſam tãdẽ

Al. diuer/ſoriorum tanti flagelli conſide/rent ⁊ intelligãt: quia ſcʒ legem populi dere/liquerũt et alia idola fecerunt/ que ibi addit: ibi: Quis eſt vir ſapiens. Quinto lamẽtatrices vocat ad fletũ aſſumen/dum: ibi: Contẽplamini ⁊ vocate lamẽtatrices. Sex/to ne ſapiẽtes ⁊ fortes et diuites predictã calamitatẽ ſe poſſe euadere putent: ſapientiã eorũ ⁊ fortitudinẽ ⁊ diuitias cõ/fundit: ibi: Non glorietur ⁊c. Septimo in cõſolationem gen/tis ſue vaſtationẽ aliarũ gentiũ inimicarũ deſcribit: ibi: Ec/ce dies veniunt. Dicit ergo propheta in pſona ſui vel dñi plan/gẽs.

a Quis dabit Cap. IX.
b capiti meo aquam: et
c oculis meis fontẽ la/
d chrymarũ: Et plorabo die
e ac nocte/ interfectos filie po/
f puli mei. Quis dabit me in ſo/
g litudinẽ diuerſoꝝ viatoꝝ:

h Et derelinquã ppl'm meũ ⁊
i recedã ab eis: q: oẽs adulte
k l ri ſũt: ⁊ cet⁹ p̃uaricatoꝝ: ⁊ ex
tenderũt linguã ſuam quaſi
arcũ mẽdacij ⁊ nõ veritatis.
m n Cõfortati ſunt i terra: q: de
o malo ad malũ egreſſi ſunt:

a Quis dabit capiti meo aquã: ⁊ oculis me/is fõtẽ lachrymarũ. i. abũdantiã: d Et plorabo die ac nocte. i. aſſidue. e Interfectos filie ppl'i mei. i. hie/rusalẽ. q. d. ſi tot⁹ vertar i fletũ: ⁊ nequaq̃ guttẽ ceſſent lachry/marũ/ q̃ſi in abundantiã fluminis decurrentes: tamẽ interfe/ctos filie ppl'i mei de hierl'm digne flere nõ potero. Tãta eñ ſunt mala: vt omnẽ vincant dolorẽ ſui magnificentia. j. Ma/chab. ij. a. dicit mathathias: Ue mihi: vt q̃d natus ſum vide/re ↄtritionẽ populi mei: ⁊ ciuitates ſancte: ⁊ ſedere illic cũ da/tur ſanctum in man⁹ inimicoꝝ. Hic ergo oſtendit hieremias fuiſſe mire compaſſionis: qui tam aſſiduum/ tam copioſum ⁊ affectuoſum luctum aſſumit pro populo ſuo: dans formã ſic faciendi prelatis pro populo ſibi cõmiſſo. Unde Threñ. ij. d. Defecerũt pre lachrymis oculi mei/ ſuper cõtritione filie po/puli mei. ij. Machab. vlt. c. Hic ẽ fratrũ amator ⁊ populi iſ/rael: q̃ multũ orat pro ppl'o ⁊ vniuerſa ſancta ciuitate hierl'm/ hieremias propheta dei. Hic eſt notandũ: quãtum ſit lugendũ ipſi peccatori/ cum tantũ lugeat iuſtus cõpatiens ei. Hic au/tem duplicẽ fletum. ſ. interiorẽ ⁊ exteriorẽ oñdit. Aqua enim capitis/ eſt dolor interior mentis: Fons oculoꝝ/ eſt abundan/tia lachrymarũ exterior. Sunt eñ quidã: qui oculos ſuos pro/ducere lachrymas docuerũt: cũ tamẽ interius cor habeãt ari/dum ⁊ ſiccum. Uel duplex eſt fletus. Unde dicit: a Quis dabit capiti meo aquam: Aquã. ſ. torrẽtis ſiue aquam pluuialẽ/ pro irriguo ſuperiori: Torrens eñ qui ex aquis plu/uialibus deſurſum veniẽtib⁹ ẽ/ eſt luctus pro irriguo ſuperiori. b Et oculis meis fõtẽ. i. abũdãtiã. c Lachrymaꝝ: pro irriguo inferiori: Aqua eñ fontis ex imo ſcaturiẽs/ ſurſum aſcẽdit. Irriguũ inferi⁹ ẽ luct⁹ pro ſuis ⁊ alienis peccatis/ ⁊ pro incolatu miſerie p̃ſentis. Que aqua ſurſum aſcendit: q: facit ſalire in vitã eternã: vt dr Joh. iiij. b. Item per torrentẽ la/chrymarũ/ ſignificat violentia q̃ deũ lachryma penitẽtis cõ/pellit: Torrens eñ violenter currit. Ut eñ dicit Glo. ſuper Tob. orõ lenit/ lachryma cogit: hec vngit/ illa pungit. Et ſi/cut torrẽs diuerſa obſtacula diruit: ſic lachryma feruẽtis de/ſiderij oĩa peccata diluit: oĩa tormẽta contẽnit/ ⁊ curſum ſuum ad deum peragit/ vſq; perueniat ad aſpectũ dei. Eccl. xxxv. c. Nõne lachryme vidue ad maxillã deſcendũt ⁊ excla/matio eius ſuper deducentẽ eas: A maxilla eñ aſcendũt vſq; ad celum: ⁊ dñs exauditor nõ delectabitur in illis. Item per fon/tem lachrymarũ/ copia ⁊ aſſiduitas flet⁹ ſignificatur. Fons eñ copioſe ⁊ aſſidue fluit ⁊ ex interiorib⁹ viſceribus terre na/ſcitur. Berñ. Si de corde iſte lachryme procederẽt: non ita

Ps. 118. facile in riſum ſoluerentur. Ps. Exitus aquarũ deduxerũt ocu/li mei. Cant. vij. b. Oculi tui ſicut piſcine in eſebon: q̃ ſunt in porta filie multitudinis. Lachryme bonorum ſunt in porta filie multitudinis: quia omnibus ſunt communes ⁊ ad ablu/tionem ſordium/ ⁊ ad refrigerationẽ temptationũ cedunt in populo pro quo flent. Lachryma ẽ ſalſa/ humida/ pura/ cali/da. Salſa pro peccatis proprijs. Humida pro alienis: vt. ſ. du/ricia cordis proximi emolliatur. Pura pro incolatu huius miſe/rie. Calida pro deſi/derio eterne patrie. f Quiſ dabit me in ſolitudinẽ diuer/ſoꝝ viatoꝝ. Optat fugere conſortia eorũ propter mala eorum. g Diuerſorũ via/torũ: id ẽ p quã trãſ/eunt viatores q̃ veniũt ex diuerſis partibus: vel loco ſolitario ⁊ ſecreto/ ad quẽ ſolẽt viatores diuertere vt ſecuri⁹ panſent. h Et derelinquã populũ meũ ⁊ recedam ab eis: q̃ſi meli⁹ ẽ habitare in extrema ſolitudine: q̃ inter tãta hoim ſcelera habitare ⁊ cõmorari. Et h: i Quia oẽs adulte/ri ſũt. Ecce q; poſt fletũ ſequitur deſertio male ſocietatis/ ne iterum per eam in peccatum decidat. Unde. j. Cor. xv. d. Corrũpũt bonos mores colloq̃a praua. Hoc eſt q; Matth. iiij. a. poſt baptiſmum dñs ductus eſt in deſertũ. Eſa. lij. c. Recedite/ recedite: exite inde/ pollutũ nolite tãgere: exite de medio ei⁹/ mundamini qui fertis vaſa dñi. j. xv. d. Non ſedi cum cõcilio ludentiũ: ⁊ glorjatus ſum a facie manus tue: So/lus ſedebã/ quoniã amaritudine repleſti me. Threñ. iij. d. Se/debit ſolitarius ⁊ tacebit. Ps. Factus ſum ſicut paſſer ſolita/ Ps. 101.
rius in tecto. Berñ. O deſertũ/ chriſti florib⁹ vernans: o he/remus familiarius deo gaudẽs: quid agis frater in ſeculo/ qui maior es mũdo: In hoc deſerto ſunt viatores/ q̃ nõ habent Heb. 13.
hic manentem ciuitatem: Quia omnes adulteri ſunt. Ideo fuge: quia qui tetigerit picem/ inquinabitur ab ea. Eccl. xiij. a. Adulteri. Adulterant enim in vxores proximorum ſuorum: Ideo bonũ eſt tales deſerere: ⁊ dicere cum domino: Matth. xvij. c. O generatio incredula ⁊ peruerſa q̃diu vobi/ſcũ ero: q̃diu vos patiar: Adulteri: quo ad peccatũ luxu/rie. k Et cetus preuaricatorũ/ contẽnẽtes obſeruan/tiã legis ⁊ mandatorũ dei: quo ad peccatũ contemptus et ſu/perbie. l Et extenderũt linguã ſuam quaſi arcum mendacij ⁊ non veritatis: doloſe ⁊ fallaciter loquendo cum proximis ſuis: vt mercatores ⁊ auari/ vt ſibi accumulẽt terrenas opes. Arcus mendacij ſiue doloſus videtur iace/re ſagittã extra arcũ: ſed nõ iacit/ ad minus ad directum: Sic aliud ipſi verbis ſuis pretẽdebãt ⁊ aliud faciebant. Et exten/dere linguam in celum/ eſt os ponere ⁊ loqui blaſphemiã/ vel in deum/ vel in prelatum/ vel in proximũ. Hoc proprie dici/citur detractoribus: quorum lingua eſt arcus valde longe ia/ciẽs: q: tranſit bene vſq; ad quadraginta leucas. Eſt eñ lin/gua vniuerſitas iniq̃tatis: vt dr Jaco. iij. b. Hic ẽ arcus qui non fallit: quia ad minus ſe interficit: ⁊ ideo doloſus eſt. Ps.
Dentes eorum arma ⁊ ſagitte. Prouerb. xxv. c. Jaculum ⁊ Ps. 56.
gladius ⁊ ſagitta acuta/ homo qui loquitur contra proximum ſuum falſum teſtimoniũ. m Confortati ſunt in terra: id eſt multiplicati ſunt in terrenis per linguã mendacij: ſicut mercatores et doloſi et auari. Et ſic ſumitur hic terra: ſicut ibi: Terra es: Geñ. iij. d. Sepe eñ qui peiores ſunt/ magis flo/rent in temporalibus. j. xij. a. Quare via impioꝝ proſperatur: bene eſt omnib⁹ qui iniuſte agunt: Proficiunt ⁊ faciunt fru/ctum. n Quia de malo ad malum egreſſi ſunt. q. d. ideo dico eos preuaricatores: quia de malo ad malum tranſ/eunt/ poſt vnum idolum aliud idolum colendo: vel peccata pctis addendo: vel de malo obſidionis ad malum captiuita/tis/ o Egreſſi ſunt: id eſt tranſierũt. Sed de ſanctis di/ Ps. 83.
cit Ps. Ibunt de virtute in virtutẽ: videbitur deus deorũ ⁊c. Et in hoc tangit eorum iniquitatem/ vel culpam. ſ. cum dicit: De malo ad malum. Eorũ autẽ infidelitatem/ cũ ſubdit.

Et me nõ cognouerũt

a et mē nō cognouerunt dicit
b dñs. Unuſqſq; ſe a ꝓximo
c ſuo cuſtodiat: ēt in oīni fra-
tre ſuo nō habeat fiduciā: qꝛ
d e oīnis frater ſupplantās ſup
f plantabit: ēt omnis amicus
g fraudulēter icedet: ēt vir fra
trē ſuū deridebit: et veritatē
nō loqueť. Docuerunt eī̄
linguā ſuā loqui mendaciū:
h vt inique agerent laboraue-
i rūt. Habitatio tua in medio
k l doli: in dolo renuerūt ſcire
m me dicit dñs. Propterea
hec dicit dominꝰ exercituū:
n Ecce ego cōflabo et ꝓbābo
o eos. Quid enim aliud faciā
p a facie filie ppłi mei? Sagit-
q ta vulnerās lingua eoꝝ: do-
r lum locuta eſt. In orē ſuo
pacē cum amico ſuo loqui-
s tur: ēt occulte ponit ei inſi-
t dias. Nunquid ſuper his
v nōn viſitabo dicit dominꝰ:
x aūt in gente huiuſcemodi
y nōn vlciſcetur anima mea?

A a Et me nō cognouerūt. i. me cognoſcere cōtempſerūt. Uel, De malo ad malū: quia de aliqbꝰ periculis eos erui aliquādo: ſed tanto peiores facti ſunt. b Unuſqſq; ſe a ꝓximo ſuo cuſtodiat. Hoc dicit: qꝛ qlibet fratrē ſuū ad idolatriā inuitabat: et ꝓximus ꝓximū ad alia mala: ⁊ vnus aliū dolo decipiebat in contractibus ſuis.

B c Et in oīni fratre ſuo non habeat fiduciā. Unde Michee. vij. a. Uir fratrem ſuū venatur ad mortem. Ibidem. b. Ab ea que dormit i ſinu tuo cuſtodi clauſtra oris tui: quia filiꝰ facit cōtumeliā patri ⁊ filia cōſurgit aduerſus matrē, neptis contra ſocrū ſuā ⁊ inimici hoīs domeſtici eius. Greg. Callidus hoſtis cū a bonoꝝ cordibus repelli ſe ꝯſpicit: eos a qbꝰ valde diligunť exqrit: ⁊ ꝑ eoꝝ verba blanditijs loquiť, q plus ceteris amanť: vt dum vis amoris cor ꝑforat, facile ꝑſuaſionis gladius ad intime rectitudinis munimina irrumpat. Unī Boetius. Nulla peſtis efficacior ad nocendū q̄ familiaris inimicus. (Boetiꝰ de ꝯſol. l. 3. proſa. 5.) Unī ſathan, cum abſtulit iob filios ſuos ⁊ oīa bona ſua, vxorē reliqt intactā: vt quē per alia damna mouere non poterat, per familiarem ſubuerteret inimicum. Sic duoꝝ iuuenū bonoꝝ. ſ. marcellini ⁊ marci corda q̄ ꝑ tormenta flecti non poterant, audito parentū vlulatu flecterenť. Poeta. Cognatū fratrēq; caue charūq; ſodalē. Hoc aūt dicit hic: ne forte ſe excuſarēt, dicētes: quō ego dimitterē illos adulteros cū ſint parētes mei? Hiero. Per calcatū perge patrē per calcatā perge matrē. d Quia oīnis frater. i. q omnino videbať eſſe frater. ſ. carne ⁊ amore. e Supplatās ſupplantabit. i. valde ſupplantabit. f Et omīs amicꝰ fraudulenter incedet. i. qui omino videbať eſſe amicus ſed non erat amicus verus, ſed ſimulatorius. Unī Michee. vij. a. Nolite credere amico, ⁊ nolite ꝯfidere in duce. g Et vir fratrē ſuum deridebit: ⁊ veritatē nō loqueť: qſi mentieť ⁊ mentiendo deridebit. i. deludet et decipiet eū. Et nota q ſupplantatio ꝑtinet ad opationē: fraudulentus inceſſus ad cordis excogitationē: quādo. ſ. homo cōtra amicū ſuū deceptionē excogitat: deriſio aūt mendax, que idē eſt qd dolus, ꝑtinet ad oris locutionē. Et ne credať h fieri ex ſurreptione ⁊ nō ex ſtudio ⁊ cōſuetudine mentiendi, quā iā quodāmodo in naturam ꝯuerterūt: vt eī̄ hic dicit Glo. vſus facit magiſtrū, ⁊ conſuetudo altera natura ē: ſciēter ⁊ ex pꝛemeditatione fingebāt mendacia: vt nō apertis verbis ea dicerēt, ſed fictis ⁊ ſimulatis. (Ps. 11.) Ps. Diminute ſunt veritates a filijs hoīm. Sed Eph. iiij. f. dr: Deponētes mēdaciū loquimini veritatē vnuſqſq; cum ꝓximo ſuo. h Ut inique agerent laborauerunt. i. cum ſtudio ⁊ labore iniqua ꝑegerunt. In actione eī̄ ꝑuerſa eſt labor. Unde Eſa. i. c. Quieſcite agere ꝑuerſe. Sap. v. b. Laſſi ſumus in via ꝑditionis. i Habitatio tua i medio doli: Uel ſm Hiero. in dolo. i. in medio populi doloſi. Et h dicit dñs ꝓphete, vel ꝓpheta populo: qſi tu habitas i medio populi doloſi ⁊ mentiētis. Eſa. vi. b. In medio ppłi pollura labia habētis ego habito. k In dolo. i. in medio ppłi, dolo dolū addētis. Unī dic littera Septuaginta. Uſura ſub vſura, ⁊ dolꝰ i dolo: ſiue vſura ſuꝑ vſurā et dolꝰ ſuꝑ dolū. Ut: In medio idoli: ſm aliā lrām. i. in aperto culturā idolis exhibes. l Renuerūt ſcire me: qſi ꝑdicta mala fecerūt: ⁊ pctā peccatis accumulauerūt: ⁊ me qui hoc eis ꝓhibebā, ⁊ q̄ faciēda eis docebā ſcire ꝯtempſerūt. Job. xxi. b. Qui dixerūt deo: recede a nobis, ſcientiā viarum tuarū noluimus. Aliqui ſic pūctant. l Habitatio tua in medio doli: Et poſt ſubdūt: In dolo renuerūt ſcire me: id eſt ꝑ dolum. Dicebant eī̄: nolumꝰ audire verbū eius: quia ſic peiorare mur illud non faciendo: ſm illud: Noluit intelligere vt bene ageret. (Ps. 35.) m Propterea. ſ. propter pꝛedicta mala que fecerunt. n Ecce ego conflabo eos: in fornace et ardore tribulatiōis et captiuitatis vel obſidiōis. n Et ſic ꝓbabo eos. i. ꝓbos eos faciam purgādo eos. Uel ſm aliam litterā: Ecce ego examinabo eos, ſic examinať argentum, vel ſicut lutum ſolidať et purgať in igne.

C Eccl. xxvij. a. Uaſa figuli ꝓbat fornax ⁊ homines iuſtos tribulationis temptatio. (Ps. 27.) (ſ. 5. c.) Hiero. quotieſcūq; anguſtijs ſubiacemus, mala a deo recipimus ⁊ examinamur ꝑſecutionibus: vt qcquid in nobis adulterine materie eſt, tribulationū ⁊ miſeriaꝝ excurať igne ardoribus. Argentum enim dñi examinatū probatum terre purgatū ſeptuplum. (Ps. 11.) o Quid enim aliud faciam a facie filie populi mei? id eſt pro impudentia filie populi me: id ē hieruſalem, in qua habitat populus ille: qui quondam erat meus propter ſpecialē cultum ab eis mihi exhibitū. q. d. quid aliud potero populo illi facere q̄ per flagella purgare et per ignem conflare? Malach. iij. a. Sedebit conflans ⁊ emūdans argentum: et purgabit filios leui. Qd eī̄ flagellū grano ⁊ lima ferro: h facit tribulatio viro iuſto. p Sagitta vulnerans lingua eorum. Tangit peccatū lingue, in quo illi abundabant: et qd maxime indiget flagello ⁊ examinatiōe. Lingua detractioris maxime dicitur ſagitta vulnerans: quia tres vno ictu vulnerat: proferentem: audientem: ⁊ illum ad quē poſtmodum deuenit. Ille primus eſt qui materiam inuenit detrahendi ⁊ qui fingit: ſecūdus qui multiplicat referēdo ⁊ addit: tertius qui auctoritatē pꝛeſtat et aſſenſum pꝛebendo corroborat. Ps. Lingua eorum gladius acutus. (Ps. 56.) Item Prouerb. xxv. c. Iaculum ⁊ gladius et ſagitta, homo qui loquitur contra ꝓximū ſuū falſum teſtimonium. Unde detractor ſignificať per illam beſtiam, que ſimilis erat vrſo: q̄ tres ordines dentiū habebat in ore ⁊ in dentibus: Daniel. vij. b. Sancti aūt ſunt maxime q ab hac ſagitta vulnerant. Unī Threñ. iij. b. Poſuit me qſi ſignū ad ſagittā. q Dolū locuta ē. i. doloſe: Quia, r In ore ſuo pacē cū amico ſuo loquiť. i. ſuꝑficialiter habet pacē cum illo q illū amat et loquitur pacē cum eo ⁊ promittit: tīn in ore eam habēs nō in corde. Unī de iuda dicit q pacē in oſculo ferebat quā i pectore nō gerebat. Unī, s Et oculte ponit ei inſidias. Ps. Labia doloſa in corde et corde locuti ſunt. (Ps. 11.) Ps. Qui loquūtur pacem cum ꝓximo ſuo: mala aūt in cordibus eorum. (Ps. 27.) Ps. Uenenū aſpidum ſub labijs eorum. (Ps. 13.) Uel enim in labijs, ſed ſub labijs eſt venenum: id eſt in corde. Et Eccl. ij. c. Ue duplici corde ⁊ labijs ſceleſtis ⁊ manibus malefacientibus ⁊ peccatori terram ingredienti duabus vijs. t Nunquid ſuper his: id eſt tot ⁊ tantis malis? Uel, ſuper his: id ē qui ſic doloſe loquūtur: vt ponatur li, his, maſculine. v Non viſitabo: eos puniendo? x Aut in gente huiuſcemodi. i. tā iniqua: y Nō vlciſceť anima mea? quaſi immo attēte ⁊ ex animo puniam eam. In quo notatur magnitudo ſcelerū eoꝝ: que requirit exqſitionē et ſtudium tormentoꝝ. Unī Eſa. i. b. Suꝑ quo ꝑcutiā vos vltra addētes ꝑuaricationē: qſi genus tormēti exqro ⁊ ſtudeo ad puniendū vos: qꝛ qtidie pctā pctis additis. ſ. v. c. Nunqd ſuꝑ his nō viſitabo dic dñs: ⁊ in gēte tali nō vlciſceť aīa mea? Iō aūt h dicit: vt oſtēdat ſe eos iuſte punire meritis eorum exigētibꝰ.

A a Sup mõtes. Hic vaſtitatẽ terre/ ⁊ ciuitatũ deſtructio/ nẽ deplorat. b Aſſumã: vel aſſumite/ ſm Hiero. c Fle tum ac lamentũ. i. ſup terrã iudee: q mõtuoſa eſt flebo ⁊ la/ mẽtabor: vt fletus referat ad lachrymas: ⁊ lamẽtũ ad voces qruloſas ſiue ad euulſionẽ membrorũ. Uel/ b Aſſumã. i. aſſumi faciã. a Sup mõtes: qſi vt etiã a lõge audiãt. c Fle/ tũ / p malis: d Ac lamẽtum / p bonis amiſſis. Uel a Sup mõtes. i. maiores: qſi nõ ſolũ minores ⁊ ſtulti peccant: ſ; ⁊ ma/ iores/ et illi q videt eſ/

B ſe ſapiẽtes. Ezech. vj. a. Fili hoĩs/ pone fa/ ciẽ tuã ad mõtes iſrł / ⁊ dices: Hec dic dñs mõtib⁹ ⁊ collibus/ ru/ pibus et vallib⁹: ecce

a b Super montes aſſumã fle/
c d tũ ac lamentũ: et ſup ſpecio/
e f ſa deſerti planctũ: qm incen/
g ſa ſunt/ eo q non ſit vir per/
h tranſiens: et nõ audierũt vo/
i cem poſſidentis. A volucre
k celi vſq ad pecora tranſmi/
m grauerũt ⁊ receſſerũt. Et da/
bo hierłm in aceruos arene/
n o et cubilia draconũ: et ciuita/
p tes iuda dabo in deſolatio/
q nem / eo q nõ ſit habitator.
r s Quis eſt vir ſapiẽs q intelli/
t v gat hoc: et ad quẽ vbũ oris
x dñi fiat vt annũciat iſtud: qre
y z pierit terra ⁊ exuſta ſit qſi de/
a ſertũ/ eo q nõ ſit q ptrãſeat.
b Et dixit dñs: Quia dereliq/
runt legẽ meã quã dedi eis:
c d et nõ audierũt vocẽ meã: et
e nõ ambulauerũt i ea: ⁊ abie/
rũt poſt prauitatẽ cordis ſui:

ego inducã ſup vos gladiũ ⁊ diſpergã excelſa veſtra. e Et ſup ſpecioſa deſerti planctũ. i. ſup ſpecioſa ⁊ fertilia lo/ ca plangã / eo q verſa ſunt in deſertũ. Uel/ ſpecioſa deſer/ ti / vocat pulchra paſcua: que ſunt iuxta deſertũ. Johel. j. d. Ignis deuorauit ſpecioſa deſerti. f Quoniã incenſa ſunt/ exercitu babylonico oia vaſtante. g Eo q non ſit vir ptranſiens. Terra em redigit in ſolitudinẽ: quãdo nõ eſt per eam homo gradiẽs. h Et nõ audierũt vocem poſſidentis. i. nullius habitatoris/ vel rari vox audiet: ſed omino terra in ſolitudinẽ rediget. Soph. iij. a. Deſolate ſunt ciuitates nõ remanẽte viro nec habitatore. j. xij. a. Lugebit terra ⁊ herba ois regionis ſiccabit ꝓpter maliciã habitantiũ in ea: cõſumptũ eſt animal ⁊ volucres. Unde. i A volu/ cre celi vſq ad pecora trãſmigrauert ⁊ receſſerũt. q. d. nihil remãſit. Oſee. iiij. a. Infirmabit terra et omis qui habitat in ea: in beſtia agri/ ⁊ in volucre celi. Et dicit ibi Glo. q ſolitudinem hominũ ſequitur ſolitudo animaliũ. m Et dabo hierłm in aceruos arene: qſi non ſolũ vaſtabitur terra: ſed etiã ciuitates deſtruent/ ⁊ etiã hierłm. Michee. iij. d. Sion qſi ager arabit/ ⁊ hieruſalẽ qſi aceruus lapidũ erit: ⁊ mons templi in excelſa ſiluarũ. n Et cubilia draconũ id eſt ſerpentũ. In ciuitatib⁹ em deſertis ſolent habitare ſer/ pẽtes. Eſa. xiij. d. Requieſcẽt ibi beſtie: ⁊ replebunt dom⁹ eoꝝ draconibus. o Et ciuitates iuda dabo in deſolatio nem/ eo q nõ ſit habitator: qd ẽ magna deſolatio in ci/ uitatibus. Ciuitates iuda. i. ciuitates duarũ tribuũ alias a hieruſalẽ: non ſolũ ciuitates decẽ tribuũ: que iam captiua/

Myſtice te erant. Myſtice. a Sup montes. i. ſuper ꝓlatos: qui pl⁹ q̃ alij radios veri ſolis ſuſcipiũt/ ad min⁹ ratiõe ordinis ⁊ dignitatis: ⁊ in eminẽtiori loco cõſtituti ſũt. e Et ſup ſpe/ cioſa deſerti. i. ſuper eoſdẽ prelatos: qui debẽt eſſe ſpecies ⁊ ornatus deſerti. i. huius mũdi. Unde dicunt lux mũdi ⁊ ſal terre: Matth. v. b. Qui cum deberent eſſe montes per vite eminentiã ⁊ tanq̃ ſpeculatores in alto poſiti / alijs ꝑicula ſua nunciare: ⁊ eos morũ ⁊ doctrine honeſtate ornare. f In/ cẽſa ſunt: igne cõcupiſcẽtie ⁊ luxurie: De quo Job. xxxi.

Ps. 57. b. Ignis eſt vſq ad cõſumptionem deuorans ⁊c. Ps. Sup/ cecidit ignis ⁊ nõ viderũt ſolem. Sed ſicut iſti ꝓ alijs ſuſcipi/ unt radios diuine cognitiõis: ita pre alijs ſuſcipiẽt in iudicio radios ſue indignatiõis. Ideo ſpecialiter ꝓpheta pro eis fle/ tũ aſſumit. Eos em crudelior expectat ira dei. Uñ Sap. vj. a. Potẽtes potẽter tormẽta patient: ⁊ iudiciũ duriſſimũ his qui preſunt fiet. Uñ Eccl. xliij. a. Tripliciter ſol exurẽs mon tes radios igneos exufflãs. Uel ꝑ ſpecioſa deſerti clauſtrales ſignificat. Sup qs aſſumẽd⁹ ẽ flet⁹/ lamentũ/ plãctus: q2 tri/

1. Joh. 2. c. plici vitio laborant. ſ. concupiſcentia oculorum: cõcupiſcentia carnis/ ſupbia vite. Propter primũ ſunt lugendi: ꝓpter ſcdm lamẽtãdi: ꝓpter tertiũ plãgẽdi. Johel. j. d. Ignis deuorauit ſpecioſa deſerti. i. clauſtrales: quoꝝ cõuerſatio debet eſſe de/ cor mũdi. g Eo q nõ ſit vir ptranſiẽs. i. aliqs virtuo/ ſus vel rationalis vel diſcretus/ hec tpalia contemnendo pfe/ cte tranſiẽs: Omes enim adherẽt huic mũdo tanq̃ nõ ſit vl/ tra ꝓgrediendũ: cum tñ veris iudeis in egypto nõ ſit imorã/ dum. Uñ Heb. xiij. c. Non habem⁹ hic manẽtẽ ciuitatẽ: ſed futurã inqrim⁹. Luxuria g ẽ pma cauſa flet⁹: vñ dicit/ Incẽ/ ſa. Secũda eſt auari/ cia: vñ dicit. Nõ eſt vir pertrãſiẽs. Ter/ tia eſt ſupbia: vñ dic/ Oſee. 14. a. b Et nõ audierũt vocẽ poſſidẽtis. i. admonitionẽ dei con/ tempſerũt reuocantis eos/ ⁊ poſt tergũ mo/ nẽtis: qd ptinet ad ſu/ perbos: Supbia em claudit auditũ ſiue in/ tellectũ/ ſicut humili/ tas aperit. Uñ. Ps. Declaratio ſermonũ Ps. 118. tuorũ illuminat: et in/ tellectũ dat paruulis. Et iõ tripliciter ſol exere dicit mõtes in iudicio triplici de cauſa ꝑdicta. i A volucre celi. i. ab hoie ſpũali/ vel cõtẽplatiuo: k Uſq ad pecora. i. vſq ad beſtialit viuẽtes: vel vſq ad actiuos vel ſimplices laicos. l Trãſmigrauerũt. ſ. cõtẽplatiui ⁊ actiui a deo receſſert: qſi ⁊ maiores ⁊ miores: ⁊ clerici ⁊ laici. Ps. Oẽs declinaue/ Ps. 13. rũt ⁊c. m Et dabo hierłm i aceruos arene. i. multi/ plicationẽ tpaliũ ⁊ redditũũ: q q multiplicat / arenã ſibi coa/ ceruat. Tẽporalia em ſũt qſi arena: q2 ſũt labilia: ⁊ ad caſum ipellẽtia: ⁊ ſterilia. i. ſterilẽ faciẽtia ⁊ incõpactũ. n Et cu/ bilia draconũ. i. ſpirituũ malignoꝝ: qui hodie quieſcũt in eccłia ꝓpter tpaliũ abundãtiã. Unde qñ dignitates et faculta tes collate ſunt eccleſie a cõſtantino: audita ẽ vox dicẽs: Ho/ die venenũ diffuſum eſt in eccłia dei. Eſa. xiij. d. Replebunt dom⁹ eorũ dracõib⁹ ⁊ habitabũt ibi ſtruthiões/ ⁊ piloſi ſalta/ bũt ibi. Eſa. xxxiiij. c. Erit cubile draconũ ⁊ paſcua ſtruthio/ nũ/ ⁊ occurrẽt demonia onocẽtauris/ ⁊ piloſus clamabit alt ad alterũ: q2 eccleſia abundat monſtris. ſ. pctõꝝ enormitatib⁹. o Et ciuitates iuda. i. clauſtraliũ cõuerſatiões. p In deſolationẽ. ſ. ſpiritualiũ. q Eo q nõ ſit habitator: clauſtrorum. Licet em in clauſtro ſint corpe: nõ tamẽ mẽte: Uel habitator/ deus. ſ. qui dic Ezech. xxxvij. g. et Leuit. xxvi. b. Inhabitabo ⁊ ambulabo in eis ⁊ ero illorũ deus. r

Quis eſt vir. Interrogat ꝓpheta ſi quẽ ſapientẽ in hierłm Ad litteram valeat reperire: ⁊ aliquẽ eoꝝ ad quẽ fiat ſermo dei: et q poſſit enũciare dñi volũtatẽ: ⁊ cauſas reddere cur iudea ſit redacta i ſolitudinẽ: ⁊ oib⁹ iterfectis null⁹ ꝑ eã trãſeat q remãſerit i hie/ ruſalẽ: s Uir. i. virtuoſus: s Sapiẽs. i. diſcret⁹. t Qui itel ligat hoc. i. cauſam hui⁹ qd ſequit: ⁊ hui⁹ etiã qd ꝑdictũ ẽ. v Et ad quẽ verbũ oris dñi ⁊c. digne. ſ. i. q ſit dign⁹ audire de ore dñi. i. de ꝓpheta: vel de reuelatiõe ⁊ inſpiratiõe diuina: ⁊ annũciare qd ꝑdictũ ẽ: ⁊ qd ſequit. ſ. x Quare perierit terra/ ⁊ quo ad habitatores hoĩes/ ⁊ quo ad peco/ ra. y Et exuſta ſit. i. deſolata ⁊ vaſtata. z Quaſi de/ ſertũ/ quo ad fructus ⁊ arbores. a Eo q non ſit q per/ trãſeat: oib⁹ interfectis/ tã hoibus q̃ aialib⁹. Ps. Quis ſa Ps. 106. piẽs ⁊ intelliget hec: qſi null⁹ eſt int vos q credat vel attẽdat cauſas ꝓpter qs dñs hoc facere velit: nec aliqs eſt inter vos q ſciat verbũ dei annũciare vel itelligere. Sed ecce cauſa deſtru ctionis eoꝝ: b Quia dereliqunt legẽ meã. Et rñdet dñs ad interrogationẽ poſitã/ reddens cauſam tanti flagelli. Dereliqrũt legẽ: eã ñ amãdo corde vł affectu. c Et nõ audierũt vocẽ meã: aure exteriori vel interiori. i. intellige re eã cõtẽpſerũt. d Et nõ ambulauerũt in ea: per ope ris impletionẽ. Sed dic Ps. Uiã mãdatorũ tuoꝝ cucurri. i. Ps. 118. hilariter ⁊ ſtrenue mãdata tua ipleui. e Et abierũt poſt prauitatẽ cordis ſui. i. opati ſunt ſm ſuggeſtionẽ ⁊ cõcu/ piſcẽtiã cordis ſui mali: Cõtra illud Eccl. xviij. d. Poſt cõcu piſcẽtias tuas ne eas ⁊c. Prauũ em ẽ cor hoĩs: vt dr. j. xvij. b. De corde em exeunt cogitationes male: vt dr Matth. xv. b.

a et pòſt baalim† q̃uos didice
b c rũnt a patrib⁹ ſuis. Idcirco
hec dicit dñs exercituũ de⁹
d iſrael: Eccè ego cibabo po/
pulũ iſtum abſinthio: et po/
e tum dabo eis aquã fellis: ẽt
diſpergã eos in gẽtibus q̃s
nõ nouerũt ipſi ⁊ p̃res eoꝝ: ⁊
f g mittã pòſt eoſ gladiũ donẽc
cõſumãt. Hec dicit dñs ex/
h ercituũ: Contemplàmini/et
i vocatè lamentatrices et ve/
k niant: ⁊ ad ẽas que ſapiẽtes
l ſunt mittite: ⁊ ꝓpèrent/feſti/
m nent ⁊ ãſſumãt ſuper nos la
n mentũ. Deducãnt oculi no
ſtri lachrymas / et palpebre
o nře defluant aq̃s: quià vox
lamentationis audita eſt de
p ſion: Quomò vaſtàti ſum⁹:
q ⁊ cònfuſi vehemẽter: Quia
r dereliq̃mus terrã: q̃ñ† dèie/
s cta ſũt tabernacula nřa. Au
dite ergo mulieres vbũ dñi:

G a Et poſt baalim.i.poſt idola: b Quos.ſ.quorum cultũ. c Didicerũt a patrib⁹ ſuis: q̃ſi ſecuti ſũt prauitatẽ cordis ſui / idola noua adiuenĩẽdo ⁊ noua pctã: ⁊ ſequũt errorẽ patꝝ ſuoꝝ/idola q̃ illi coluerũt colẽdo. Baal/idolũ eſt ſidoniorũ/ ſm Hiero. et eſt numeri ſingularſ: baalim autẽ eſt pluralis. Tñ ſup illud Matth.x.c. Si patrẽ familiaſ beelzebub vocauerũt: q̃nto mag̃ domeſticos ei⁹: dic̃ Glo. q baal eſt idolũ philiſteoꝝ. Solutio. Paleſtina ſiue philiſtea aliq̃ñ large ſumitur vt etiã cõplectat vicinas ciuitates: vt ſidonẽ ⁊ aliaſ circũadiacẽtes quinq̃ principalibus ciuitatib⁹ philiſteoꝝ. Propt̃ hec ergo pctã et pauci ſunt q̃ verbũ dei velint audire: et ſi aliq̃ audierit/nõ tñ ſic vt annunciẽt. Multi em̃ audiũt pariſius/ſed aliq̃s nolũt enũclare: cum tñ dicat Apoc̃.vlt.d. Qui audit dicat veni. Talentũ em̃ dñi magis abſcõdũt in terra. Ideo Matth.xiiij.b. dñs dedit panẽ diſcipulis: ⁊ illi dederũt turbis. Jõ dr̃ Prouerb.xj.d. Qui abſcondit frumẽta maledicet in pplis: benedictio autẽ ſup caput vendentiũ. Quare autẽ exuſta ſit terra et perierit/ſubdit: Eo q nõ ſit qui ptranſeat/ Moraliter/ em̃ oẽs ſunt habitatores q̃rentes hic ſibi mãſionẽ: Et iõ exuſtum eſt deſertũ.i.clauſtrũ per cupiditatẽ. Quia enim doctrina defecit.i.aqua: ideo igne totum exuſtũ eſt. Johel.j.d. Exiccati ſunt fontes aquarũ ⁊ ignis deuorauit ſpecioſa deſerti. Vñ Threñ.v.b. Pellis nřa exuſta eſt q̃ſi clibanus a facie tempeſtatũ famis.ſ.q2 ibi eſt defectus verbi dei. d Ecce ego cibabo pplm iſtũ abſinthio ⁊c.i.abundãter dabo ei anguſtias ⁊ amaritudines ad eorũ purgationẽ/ ſicut abſinthiũ ad purgationẽ valet: qḋ intelligit factũ in captiuitate babylonica vel romana: vt dicit Hiero. Uel in obſidione: q̃ñ amarus fuit ei cibus ⁊ pot⁹. e Et diſpergã eos i gentib⁹ q̃s nõ nouerũt ipſi ⁊ patres eoꝝ: qḋ factũ eſt per chaldeos: ⁊ maxime p romanos: q̃ñ p diuerſas gẽtes ⁊ nationes diſperſi ſunt. Sed ne etiã ibi ſe eſſe ſecuros credãt /ſubdit. f Et mittã poſt eos gladiũ donec cõſumant: ſ.illi qui remanſerãt a gladio: vt qui fugerant vel latitauerãt: nõ tamẽ penitus om̃es/ ſed pro maiori parte/ q2 cõſummationẽ non facit: vt.s̃.iiij.f. Hoc factũ eſt quãdo fugerũt reliq̃ iudeoꝝ i egyptũ: ⁊ exercit⁹ chaldeoꝝ eos ibi deſtruxit. Myſtice. d Ecce ego cibabo ⁊c. Pctm̃ ẽ abſinthiũ ⁊ fel: licz em̃ i ſupficie ſit ibi delectatio: tñ itus habet venenũ interficiens. Act.viij.d. In felle amaritudinis ⁊ obligatione iniq̃tatis video te eſſe. Job.vj.b. Anime eſuriẽti amara etiã dulcia vident: Sic mulier impregnata cõcupiſcit etiã carbones. Hoc autẽ abſinthiũ purgatiuũ eſt: nã boni inde purgant/ vñ aliq̃ damnant.ſ.p exẽplũ illoꝝ: q2 vidẽtes illoꝝ penã cauẽt ne patiant ſimilẽ per eorũ culpã. Uel abſinthiũ ſũt amaritudines ⁊ tribulatiões que dant in cibũ illis qui in tribulationib⁹ ſũt gaudẽtes. Vñ Threñ.iij.d. Saturabit opprobriis. Ibidẽ.b. Impleuit me amaritudinibus/inebriauit me abſinthio. e Et diſpdã eos i gẽtib⁹ ⁊c. Tales ſunt illi q̃ ꝯuertunt ad hereticos. Joh.v.g. Ego veni in noie patris mei/ ⁊ nõ recepiſtis me: ſi alius venerit in noie ſuo/illũ accipietis. Et dñs tñ mittit gladiũ.i.difficultatẽ peccãdi vel aliq̃s ſpũales inſpiratiões/ q̃bus tñ nolũt credere: g Donec cõſumant.i. ne cõſumant.ſ.in inferno: q̃ſi ꝓpter hoc mitto eis gladiũ/ q̃ diuidat eos a ꝯſenſu pcti. Uel/Donec.i.vt ꝯſumant.i.pereant in eo q mali ſũt. De h̃ gladio Ezech.v.a. Sume tibi gladiũ acutũ radẽtẽ pilos: poſt illos q̃ fugerũt a deo i infernũ. Ibidẽ/

Ad litteram f.Ezech.v. Gladium nudabis poſt eos. b Cõtemplamini. Hic ꝓpter captiuitatẽ futurã/et euerſionẽ hieruſalem lamẽtatrices vocari iubet: q̃ ſolẽt i luctu voce flebili ⁊ humeros manib⁹ ṽberãdo ad lachrymas pplm ꝓuocare: q̃ mos manebat in iudea antiq̃tus. Mulieres em̃ ſparſis crinibus ⁊ nudatis pectorib⁹ flebãt ⁊ ad fletũ alios incitabãt. Vñ dicit. h Cõteplamini.i.ꝯſiderate/ vel intelligite captiuitatẽ vřam que vobis iminet. i Et vocate lamẽtatrices et veniant: vt.ſ.vos incitent ad plorandũ. k Et ad eaſ q̃ ſapiẽtes ſũt in carmine lugubri: q̃ facilius vos moueant ad fletũ / mittite. l Et properẽt/feſtinent/venire. m Et aſſumant ſup nos lamentum: propter magnitudinẽ malorũ que nobis imminent. Al. t deſerta n Deducãt oculi noſtri lachrymas ⁊ palpebre noſtre defluãt aq̃s.i.abundãtiſſime ploremꝰ ⁊ aſſidue.i. inceſſanter. Coniũgit aũt ſe ꝓpheta/ vel dñs flentib⁹ ex cõpaſſione: vt dicat ſe ſuſtinere mala q̃ ppl's ſuſtinet. o Quia vox lamẽtatiõis audita eſt de ſion: quõ vaſtati ſum⁹ ⁊ ꝯfuſi vehemẽter: q̃ſi hec eſt vox lamentãtiũ ſion. Solẽt em̃ ibi lachrymãdo cãtare: ⁊ carmina lugubria dicere: vt mag̃ ad lugẽdũ iuitent. p Vaſtati: q̃ ad ciuitatũ deſtructionẽ ⁊ aialiũ ⁊ fructuũ t̃re direptionẽ ⁊ diſſipationẽ. q Cõfuſi: q̃ ad pſonarũ deiectionẽ ⁊ ignominioſã tractationẽ. Jõ ſic ſum⁹: r Qm̃ deiecta ſunt tabernacula nřa.i.q2 ꝓpter pctã nřa meruim⁹ t̃rã nřam amittere: Et mãſiones q̃s vocat tabernacula: q2 cito erãt deſtruẽde: ⁊ defacili ſic̃ tabernacula. Uel q2 ad lr̃am: ſm morẽ paleſtine manebãt in tabernaculis ⁊ tẽtoriis. Uel/Deiecta ſunt tabernacula nřa: id eſt feſta nřa. In feſtiuis em̃ dieb⁹ ſcenophegie habitabãt i tabernaculis: ſm q p̃cipit in lege. Myſtice. i Et vocate lamẽtatrices ⁊c.i.o vos pctõres rogate ſctõs viros vt lamẽtẽt ad dñm ⁊ defleãt ꝓ vobis pctã vřa. Talis lamẽtatrix erat ſamuel. Vñ dic̃ ei dñſ.j.Reg̃.xvj.a. Quouſq3 luges ſaul/cũ ego ꝓiecerim eũ: Talis etiã fuit dauid: q̃ lamẽtũ ſũpſit ꝓ fortib⁹ iſrt̃ in monte gelboe interfectis.ij.Reg̃.j.c.Vñ. n Deducãt oclĩ nřĩ lachrymas ⁊c.i.i diuerſa ducãt: q2 diuerſe ſunt cauſe q̃bus debet hõ flere.ſ.nũc ꝓ culpa ſua. Vñ Ps. Lauabo p ſingulaſ nocteſ lectũ meũ. Nũc ꝓ aliena culpa: vt Ps.6.
s̃.a. Quis dabit capiti meo ⁊c. Hoc ẽ q magdalena iceſſant lachrymis ſuiſ lauabat pedeſ ieſu: vt dr̃ Luc.vij.f. Per pedes poſſũt itelligi plorãtes: nũc ꝓ icolatu hui⁹ miſerie. Ps. Heu Ps.119.
mihi q2 icolat⁹ me⁹ ꝓlõgat⁹ ẽ. Nũc ꝓ dilatiõe patrie.s̃.vij.f. Tonde capillũ tuũ ⁊ ꝓiice: ⁊ ſume plãctũ in directũ. Capillus tõſus ꝓiicit: cũ tpalia dimittũt. Plãct⁹ in directũ ſumit: cũ lachryme ꝓ dilatiõe patrie fũdũt. De vtroq3 Judic̃.j.c. Axa petiit irriguũ ſupi⁹ et inferi⁹: Nũc aũt ꝓ vitãda gehẽna. Threñ.ij.f. Deduc q̃ſi torrentẽ lachrymas p diẽ ⁊ noctẽ/nõ des requiẽ tibi: neq3 taceat pupilla oculi tui. Propt̃ oẽs has cauſas dic̃: Deducãt. Ps. Exit⁹ aquaꝝ deduxert oculi mei. Ps.118.
Sed Apoc̃.xxj.a.dr̃. Abſterget de⁹ oẽm lachrymã.i.oẽm cauſam lachrymãdi ⁊ oẽm fletũ. Ubi eſt deductio: ibi eſt luſus et delectatio: ſic ⁊ lachryme deducẽdo vadũt in paradiſum. Ps. In volũtate tua deduxiſti me: ⁊ cũ gl'ia ſuſcepiſti me. Sap.x Ps.72.
b. Juſtũ deduxit dñs p vias rectas. s Audite ergo mulieres vbũ dñi. Ad litteram
Sup dixerat q ad eas q̃ ſapiẽtes ſũt mitterẽt: a q̃bus.ſ.melius ad flendũ cõmouerent: nũc hic ꝓpha q̃ſi p̃ſentib⁹ loquit/in condẽnationẽ doctorũ ⁊ ſacerdotũ: vt illis ceſſantib⁹ a doctrina/ille audiãt vbũ dñi ⁊ audiãt ſermones oris ei⁹ doceantq3 filias ſuas ⁊ vicinas planctũ cauſamq3 planct⁹. Vñ dic̃/Audite mulieres: q̃ſi ex quo ſacerdotes ⁊ doctores nolũt audire nec viri: Audite mulieres: Uel adhuc cõuertit ſe ad lamẽtatrices vt augeant lamẽtũ ſuum.

G Et aſſumãt aures vře

a ⁊ aſſumant aures veſtrę ſer/
b c monē oris eius: ⁊ docete fili
d as veſtras lamentū: et vnā/
quęcꝫ ꝓximā ſuam planctū:
e f quiā aſcēdit mors pēr fene/
g ſtras veſtras: ingreſſā eſt do
h mos vīas diſꝑdere paruu/
k los deforis: iuuenes de plā/
l is. Loquere: Hęc dicit dn̄s.

m Et cadet morticinū homi/
n nis quāſi ſtercus ſuper faciē
o † regionis: ⁊ quāſi fęnū poſt
tergū metentis ⁊ non eſt qui
colligat. Hęc dicit dominus:
p Nōn glorietur ſapiēs in ſa/
q pientia ſua: ⁊ nō gloriet for/
r tis in fortitudine ſua: ⁊ nōn
gloriet diues in diuitijs ſuis:

a Et aſſumāt aures vrę .ſ. iteriores: ſmonē .i. ad ſe ſumāt vt nō elongare vel pręterire ꝑmittant. b Oris eius .i. ꝓphetę. c Et docete filias veſtras lamentū / pro peccatis ⁊ calamitatibus ⁊ miſerijs: qḋ ad litterā ē contra mulieres quę magis docent filias ſuas cantilenas ⁊ ducunt eas ad choreas et ludos / ſic immolantes filios ſuos ⁊ filias demonijs. d Et vnaqueq̄ ꝓximam ſuam planctū. Lamentū refertur ad voces flebiles: planctus ad corporis tunſiões. ij. Reg. j. c. Planxit dauid planctum magnū ſup ſaul ⁊ ſup ionatham ⁊ pręcepit vt docerent filios iuda planctum. Et ibidē. Filię ſion flete ſup ſaul: qui veſtiuit vos coccino in delitijs: qui prębebat ornamēta aurea cultui veſtro. e Quia aſcēdit mors ꝑ feneſtras vras .i. chaldei occidētes. g Ingreſſa ē dom⁹ vras diſꝑdere .i. ad diſperdendū. i Paruulos deforis: iuuenes de platęis: qḋ de babyloniorꝫ impetu intelligi pōt: ꝙ tāta ſit fortitudo et velocitas ꝓliandi vt nō expectent reſerare fores / ſed ꝑ feneſtras ⁊ tecta conſcendāt ⁊ domos vaſtent: Et tanta ſit crudelitas vt paruulos deforis occidāt: ⁊ iuuenes de platęis hieruſalē diſperdant / educēdo eos in captiuitatē et ſeruitutē. Simile Iohel. ij. b. Urbem ingredient: in muro currēt: domos cōſcendent: per feneſtras intrabunt quaſi fur. Moraliter. e Quia aſcēdit mors. Mors .i. pctm̄ aſcēdit vſq̄ ad cor. f Per feneſtras: id eſt ꝑ ſenſus noſtros. Cum em̄ nobis dati ſint ſenſus tanq̄ portę ad recipiendū lumen diuinū: vt per auditum verbi diuini recipiamus intellectū / ⁊ obedientiā: per viſum oculorꝫ / cōpaſſionem ⁊ congratulationē ꝓximis: per os cōfiteamur peccata / ⁊ proximos exhortemur: et in laude dei ⁊ in oratione iugiter cōmoremur: ⁊ manib⁹ ꝓximis ſubueniē do miſericordes ſimus: per has tamen feneſtras mortē cum miniſterio ſenſuum ꝓpoſitum peccandi cōcipimus. Thren. iij. f. Oculus meus deprędatus eſt animā meam in cūctis filiab⁹ vrbis meę. Iō dr̄ Iob. xxxi. a. Pepigi fędus cum oculis meis / vt nec cogitarē de virgine. Ibi Glo. Uiſum ſequit delectatio: delectationē / cōſenſus: cōſenſum / opus: opus / cōſuetudo: cōſuetudinē / neceſſitas: neceſſitatē / deſꝑatio: deſperationē / damnatio. Greg⁹. Deprimēdi ſūt oculi quaſi quidā raptores ad culpam. Nec em̄ eua lignum vetitū cōtigiſſet niſi prius illud intente reſpexiſſet. Gen̄. iij. b. Uidit mulier ꝙ bonum eſſet lignū ad veſcendū / et pulchrū oculis aſpectuq̄ delectabile: et tulit de fructu eius et comedit. Ibi. Greg⁹. Nō licet intueri qḋ nō licet ꝯcupiſci. Idē. Qui icaute exterius reſpicit: plerumq̄ in delectationē peccati cadit. Unde. ij. Reg. xj. a. Uidit dauid vxorem vrię ſe lauantē ex aduerſo: ⁊ ideo cōcupiuit eam. Ibi. Glo. Plerumq̄ mulier innocenti mēte conſpicit: ſ ipſo aſpectu q̄ſi gladio anim⁹ effodit: Nō em̄ dauid i cōiugē vrię ſtudioſe cōſpexit q2 cupiebat: ſ poti⁹ cupiebat q2 incaute cōſpexit: Iuſto vero iudicio q̄ oculo exteriori negligēter vtit / iteriori oculo excęcat. Hiero⁹. Periculoſe tibi miſtrat cui⁹ faciē libēter intueris. Iō dr̄ Ecci. ix. a. Uirginem ne cōſpicies / ne forte ſcandaliçeris in decore ei⁹. g Ingreſſa eſt domos vras .i. vires animę. Sed cōtra Matth. xv. b. De corde exeūt cogitationes malę: Ergo peccatū exijt de corde ad ſenſus / ⁊ nō ecōuerſo. Solutio. Mors id eſt mortis occaſio ingredit per ſenſus ad animā: ſed ipſum peccatū de cogitatiōe exit in opus per membra. Iō dr̄ Iob. xxxj. a. Si ſecutus eſt oculus meus cor meum. Unde de ſanctis dicit Eſa. lx. b. Qui ſunt iſti qui vt nubes volant .i. a terrenis cōtagijs ſe ſubleuāt: ⁊ quaſi columbę ad feneſtras ſuas ſcꝫ conuertent / non egredientes videre vanitates exteriores: ſm illud Ps. Auerte oculos meos ne videant vanitatem. Eſa. xxvj. d. Popule me⁹ itra i cubicula tua: claude oſtia tua ſup te. h Diſꝑdere paruulos de foris: ⁊ iuuenes de platęis. Illos enim diſperdit peccatū: qui ſunt paruuli ſenſu / nō malicia: vt dr̄. j. Cor. xiiij. d. Et qui deforis ſunt q̄rentes forinſeca. Uel .i. qui ſunt extra aliorꝫ conuictū: vt ſunt ſuperbi ⁊ ſingulares. Uel .i. extra eccleſiā: extra quā q̄ eſt diſperdit. Un̄. ꝯ. Quō vaſtati ſumus ⁊ ꝯfuſi vehementer: quia dereliq̄m⁹ terrā .i. eccleſiā. k De platęis: Hi ſunt illi qui ambulant ſpacioſam viā huius mundi quę ducit ad mortē: vt dicit Matth. vij. b. l Loq̄re. In hebręo ſm Hieronymū ponitur h̄ quoddā vbū: qḋ tribus litteris ſm varios ſcribit .ſ. daleth / beth: res. Un̄ ſm arbitriū legentis pōt dici: ꝙ ibi ē daber: et idē ē qḋ loq̄re: ⁊ tūc pręcipit dn̄s ꝓphę narrare ea q̄ ſequūt. Ul pōt dici ꝙ ibi ē dabar: ⁊ ſignificat ſmonē. Uel ibi eſt deber qḋ idem eſt qḋ mors. Unde ſm theodotionē: ⁊ ſeptuagita debet hoc iungi ꝓmiſſis / ſic: Diſperdere paruulos de foris: iuuenes ď platęis. m Et cadet morticinū hominis: id eſt cadauera mortuorum. n Quaſi ſtercus ſuper faciē regionis / vel / terrę: q̄ſi quādo om̄es interfecti fuerint in captiuitate: tunc cadauera corꝫ erūt in ſterquiliniū ſuper faciē terrę: quia inſepulta erūt. o Et quaſi fęnum poſt tergū metentis: ⁊ nō ē qui colligat: id eſt ſicut ſtipula quę poſt tergum metentium dimittit / ⁊ vt inutilis nō colligit: ita ipſi poſt tergū hoſtiū mortui ⁊ inutiles dimittent / nec erit q̄ eos colligat .i. ſepeliet: Uel id ē ſicut qui metit vel colligit fęnum / vno abſciſo nō reſpicit illud: ſed procedit ad aliud: ſic pręauiditate chaldei vnum iudeum occidentes / nō reſpiciebant eum / ſed procedebāt ad occidendū alios. Moraliter. Peccator comparat ſtercori ꝓpter feditatem: ⁊ ſtipulę propter ſterilitatē et inutilitatē. Ps. Fiant ſicut fęnum tectorū: quod prius q̄ euellat exaruit: de quo nō implebit manū ſuam qui metet: et ſinū ſuum qui manipulos colliget: Quia domin⁹ malos qui ſunt palę nō colliget .ſ. in horreū ſuum cęleſte eos reponendo: ſed magis igne inextinguibili: vt dr̄ Matth. iij. c. Sed de granis .i. ſanctis implebit manū ſuam: Iuſtorū enim animę in manu dei ſunt. vt dr̄ Sap. iij. d. Et eos reponet in horreū ſuum: id eſt cęlū. Licet autē mali fetidi ſint ⁊ deteſtabiles in ſe ſicut ſtercus: habent tamē vim fecūdandi iuſtos: quibus omnia in bonum cedunt: vt dicit Prouerb. xxj. b. Mulctato peſtilēte ſapiētior erit paruulus. De hoc. ꝯ. viij. a. Non colligētur et nō ſepeliētur / in ſterquiliniū ſuper faciem terrę erūt. Ecci. ix. b. Omnis mulier quę eſt fornicaria quaſi ſtercus in via conculcabit: Et ideo tāta ē mortalitas in eccleſia dei / ſicut in locis corruptis propter cadauera inſepulta ſolet accidere mortalitas magna. p Non gloriet ⁊c. Hic remouet confidentiā in ſapiētia: potentia ⁊ diuitijs / admonens magis in deo eſſe confidendū quē noſſe ⁊ ſcire gloria ē: qḋ facit / ne potētes ⁊ ſapiētes ⁊ diuites iudęorū putent ſe euadere pręedictā calamitatē. p Nō gloriet ſapiens in ſapientia ſua: id eſt nō de ſapientia eleuet: nec quęrat habere ſcientiā vt inde habeat gloriā. q Et nō gloriet fortis in fortitudine ſua: q2 fortitudo hominis nulla eſt. Eſa. j. g. Erit fortitudo veſtra quaſi fauilla ſtupę. r Et nō gloriet diues in diuitijs ſuis. Oēs em̄ diuitię mūdanę putrefactioni ⁊ corruptioni ſubiectę ſunt. Iaco. v. a. Diuitię veſtrę putrefactę ſunt. In his em̄ tribus ſolent cōfidere ꝓcipue obſeſſi in ciuitate: cum .ſ. ſunt magnę prudentię et magnę fortitudinis ⁊ quādo diuites. Hic autem confūdit triplicē ſuperbiam .ſ. primam quę naſcitur de ſcientia / quę oritur in doctoribus et clericis: quia .j. Cor. viij. a. ſcientia inflat. Et alię quę naſcuntur ex potentia et dignitatibus / in prętatis et principibus ſecularibus tam nobilibus q̄ ignobilibus: Uermis enim diuitum eſt ſuperbia: vt di/

Marginal notes (left): Ps. 105. — Moraliter — Ps. 118.

Marginal notes (right): Al. terre — 1. Cor. 1. a — 2. Cor. 10 — Moraliter — Ps. 118.

citur ſup. j. Timoth. vj.

ꝯ citur ſup.j.Timoth.vj.Salomon in ſapientia confuſus eſt: ſanſon in fortitudine: diues epulo in diuitijs ſuis. Nō ergo ꝑ hoc putent ſe euadere boni iudei: ſed magis per dei cultū ⁊ legis eius ſtudiū ⁊ diligentiā. Vñ. a ¶Sed in hoc glorieꝶ qui gloriaꝶ/ ſcire ⁊ noſſe me: q̄ſi ī bonitatis mee ⁊ legis mee ſcientia ⁊ noticia gloriā cōſcientie que/ rat: ⁊ in me quē noſcit bonū ⁊ manſuetū con fidat. Ex hoc ſumi/ tur illud.ij.Cor.x.d. Qui gloriaꝶ / in dño glorieꝶ. Hec ē eñ ve/ ra et ſola gloriatio: vt dicit Glo. ſcire deum ⁊ intelligere. Vñ in ſo la deiviſione erit tota merces in patria. Nō propter hoc excludi/ tur dilectio: quia vbi vnum ꝓpter alterū/ vtrobiq₃ vnum: Non eñ diligeꝶ niſi quia cognoſceꝶ. b ¶Scire: per intellectū/ quo ad cognitionē ſim/ plicē. c ¶Noſſe: ꝑ affectū/ ꝑ approbationē. Vel/ Scire/ in pñti ꝑ fidē. Noſſe/ in futuro ꝑ ſpeciē. Sap.xv.a. Noſſe enim deū iuſticia eſt cōſūmata: ⁊ ſcire iuſticiā ⁊ virtutē ſuam radix eſt imortalitatis. Vnde Joh.xvij.a. Hec eſt vita eter/ na ⁊c. Vel/ ſcire/ quid credendū: noſſe/ voluntatē ſuā.i.q̄d agendum. Deuꝶ.iiij.a. Scitis ꝙ docuerim vos iuſticias et mādata ſicͭ mādauit mihi dñs deus meus / ſic facietis in ter/ ra quā poſſeſſuri eſtis. Hec eñ ē vera ſapiētia ⁊ intellectus. Sap.vj.c. Cogitare de illa ſēſus ē cōſūmatꝰ. Hoc aūt de/ bes ſcire ⁊ itelligere de me: d ¶Quia ego ſum dñs q̄ fa cio miſcđiam/ cū bonis ⁊ penitētibus. e ¶Et iudiciū/ cū malis ⁊ rebellibꝰ. f ¶Et iuſticiā/ cū vtriſq₃. Et hec om/ nia facio/ g ¶In terra.i. in hominibꝰ mortalibus. h ¶Hec enim placent mihi.ſ. miſericordia et iudicium et iuſticia: ſc₃ vt hec in hominibꝰ faciā: ⁊ hec mihi exhibeāt.ſ. miſericor diam in corde: iudiciū veritatis in ore: iuſticiā in operatione. Hec autē oīa ipſe facit in hominibꝰ: quia oīa opera noſtra operatus es in nobis: vt diciꝶ Eſa.xxvj.c. Vel/ miſericor/ diam/ ad proximū: iudiciū/ ad ſeipſum: iuſticiā/ per recti/ tudinē opeꝝ ad deū. Vñ Michee.vj.c. Indicabo tibi o hō q̄d ſit bonū: Facere iudiciū/ q̄ ad primū: diligere miſcđiam/ q̄ ad ſecūdū: ſollicite ambulare cū deo tuo/ q̄ ad tertiū. Sed quō dicͭ ꝙ ī h̄ ſolo ſit gloriādū/ cū dicat ap̄ſ.ij.Cor.xij.b. Glori/ abor ī infirmitatibꝰ meis.ij.Cor.j.c. Gloria nr̄a hec ē/ teſti/ moniū cōſciētie noſtre. Solutio. Verū eſt ꝙ in oībus his eſt gloriandum: ſed tamē in vno ſolo.ſ. deo: quia hec ſunt via ad deum. i ¶Ecce dies venient. Hic ad conſolationem gentis ſue/ comminationē infert/ ⁊ deſtructionē aliarum gen/ tiū. Solatiū eñ ē afflictorū participes habere ſuarū preſſu/ rarū.ſ. quia ſimiles fuerūt in culpa: ⁊ maxime illarū gentium que inimice fuerūt iudeis ⁊ letate ſūt in deſtructione iudeoꝝ. In hoc etiā tollit confidentiā iudeoꝝ: ꝙ.ſ. nō poterunt immi nente captiuitate ſua cōfugere ad auxiliū vicinarū gentiū: q₂ deſtruerenꝶ. k ¶Et viſitabo.q.d.i. ꝓximo erit ꝙ affligā et deſtruā eos. l ¶Sup omnem qui circūciſum habet preputiū: q̄ſi non ſolum ſup iudeos ſed ⁊ ſuper alias natio nes que habēt cōſuetudinē circūciſionis faciēde ſicut ⁊ iudei. In q̄ ſuperbiā cōfundit iudeorū q̄ gloriabanꝶ de circūciſiōe: ſicut de ſapiētia ⁊ fortitudine ⁊ diuitijs. Cum eñ alias gētes circūciſas dicat/ ſicͭ ⁊ iudeos/ eos etiā ipſis pariter in pena ſo/ ciat. Ille eñ gētes q̄ iudee ⁊ paleſtine erāt vicine/ circūcide/ banꝶ ex conſuetudine ſicut ⁊ iudei / vt dicit Hieroꝰ: vt egy/ ptij/ ⁊ illi qui erāt in egypto iudei/ idumei: āmonite/ moabite. Vnde. m ¶Super egyptū ⁊c. Egyptus enim ſpecialiter decepit iudam: ⁊ iudas confiſus eſt in egypto cōtra dñi pro/ hibitionē. Eſa.xxxj.a. Ve qui deſcēdūt in egyptū ad auxiliū in equis ſperātes. Vel/ ſup egyptū.i. ſup iudeos q̄ illuc fu/ gerunt. n ¶Et ſup oēs q̄ attōſi ſūt ī comā ⁊c.i. ſup ara/ bes: q₂ oēs erāt tōſi in rotūdū. Sicͭ adhuc eſt in aliq̄bꝰ ꝑtibꝰ ꝙ vſq₃ ad aurīū reuelationē ſolēt tonderi. Vel q̄ſdā alias gen tes q̄ hanc habuerūt ꝯſuetudinē. Nō ergo glorieꝶ iuda in cir cūciſione/ cū ⁊ alij hanc faciētes/ mādata dei nō ſeruāt/ ⁊ deū ignorāt/ ⁊ captiuitatē ñ euadēt. Nō eñ ꝓdeſt circūciſio exte rior ſine mādatoꝝ dei obſeruatiōe. Ro.ij.d. Circūciſio quidē pro/ deſt ſi legē obſerues. Sicut nec come attō/ ſe in q̄buſdā gentibus aliq̄d cōferūt ſine dei cognitiōe. Vel hoc di cit ſm̄ cōſuetudinem athletarū q̄ ſolēt alte tōſorari/ vt expeditiꝰ pugnēt. o ¶Quia oēs gētes ⁊c.q.d. bñ dico/ ꝙ p̄dicte gē/ tes circūciſe ſunt ſicut ⁊ iudei / et bñ poſui exemplū de his gētibus: Quia omes gētes/ alie ab iſtis: p ¶Habēt p̄putiū/ carnis ad litterā. Et nō ꝓpter h̄ dicas ipſas eſſe puniēdas et nō te o tu iuda: q₂ etſi carnis p̄putiū nō habeas: habes tñ cordis p̄putiū. Vñ. q ¶Oñis aūt domus iſrl̄ incircūciſi ſunt corde: et ita ipſi nō ſunt meliores alijs gentibꝰ: q₂ incircūciſi ſunt cor/ de vt illi carne: maxime cū deꝰ magis req̄rat circūciſionē cor dis q̄ȝ carnis. Deuꝶ.x.d. Circūcidite p̄putia cordiū veſtroꝝ. Et.ē.iiij.a. Circūcidimini dño: ⁊ auferte p̄putia cordiū vr̄o/ rū viri iuda: ⁊ habitatores hierl̄m. Moraliter. n ¶Et/ viſi/ tabo/ ſup oēs qui attonſi ſunt in comā habitātes in deſerto. Hi ſunt religioſi habitātes in clauſtro: q̄ ſunt atton ſi vſq₃ ad aures ⁊ deſup: in ſignū ꝙ aurē obedientie debēt ha/ bere expeditā. Et deſup raſi ⁊ attōſi ſūt: ī ſignū ꝙ volūtatē ⁊ mētis intētionē ad p̄mia celeſtia nudā hr̄e debēt et īmediate ꝯiūctā: ñ ꝑplexā ⁊ inuolutā capillis voluptatū vl̄ tꝑaliū. Sed hodie iſti mltū indigēt viſitatiōe correctiōis. Ps. Viſitabo in virga iniq̄tates eoꝝ: ⁊ in verberibꝰ pctā eoꝝ. Sed heu viſi tatores eoꝝ nō viſitāt eos in v̄ga ad corripiēdū/ ſed in lingua ad comedendū. Nō eñ veniūt niſi vt comedāt: cum tñ dicaꝶ Eſa.lx.d. Ponā viſitationē tuā pacē ⁊ p̄poſitos tuoſ iuſticiā. Quare aūt viſitatione indigeāt/ ſbdit. o ¶Quia oēs gen/ tes: vt laici. p ¶Habēt p̄putiū.i. laborāt vitijs carnis: q̄d humanū ē/ ſed tñ graue. q ¶Oñis aūt domꝰ iſrl̄.i. cleri/ ci vel religioſi: q̄ cōtēplatione debēt deū videre: r ¶In cir/ ciſi ſunt corde.i. laborāt vitijs ſpūalibus: q̄d ſignificatū ē in tēplo/ Ezech.viij.d. vbi omniū reptiliū abominatio inte/ rius erat depicta ꝑ totū/ cū tñ exterius eſſet pulchrū. Vñ ſunt ſiles ſepulchris dealbatis/ repletis intus oñi ſpurcitia: vt dr̄ Matth.xxiij.c. Et vt dr̄ Ezech.viij.f. q̄to magis ꝓpha īgre/ diebaꝶ ad īteriora tēpli: tāto maiores repiebat abomīatiōes. ¶Expoſi. Ca. X. Audite v̄bū ⁊c. Hic p̄mo reprobat: ⁊ reprobādos demōſtrat falſos deoſ gētiū: quos etiā colebāt plurimi iudeoꝝ. Secūdo calamita tē ⁊ captiuitatē iudeoꝝ/ q̄ p̄dictos deos colebāt oſtendit: ibi: Congrega de terra. Tertio orōnē penitentiū inducit: ibi: Scio dñe/ q₂ ñ ē hoīs. In p̄ma aūt pte/ q̄ ē de reproba/ tiōe falſoꝝ deoꝝ: Primo ſigna celi/ ſiue celi militiā/ ſolē / lunā ſtellas/ timēda nō eſſe ſiue adorāda dicͭ. Scđo idoloꝝ fictitio rū materiā vilē ⁊ fragilē ⁊ ipoꝝ idolorū īpotētiā/ oſtēdit: ibi: Quia lignū de ſaltu. Tertio dei potētiā ⁊ magnitudinē ſubiūgit: cōparādo eā idoloꝝ fragilitati ⁊ inutilitati: ibi: Nō eſt ſimilis tui. Quarto ex p̄dictis idola eſſe anathematicā da ⁊ deteſtāda ꝯcludit: ibi: Sic ergo dicetꝭ eis. Quīto ad dei ſapiētiā ⁊ potētiā ꝓſequēdā redit: ibi: Qui fecit terrā. Sexto oñſa dei potētia ⁊ ſapiētia/ ſtultas oñdit eē oēs gētiū nationes ab eo recedētes ꝯfidētes in ſculptili: ⁊ veros iudeos q̄ ſapiētes ſūt/ nō hāc ptē elegiſſe ſubdit: ibi: Stultꝰ eſt oīs hō. Dicit ḡ. s ¶Audite v̄bū q̄d locutꝰ ē dñs ſup vos .i. ꝯtra vos: ⁊ in vr̄am ignominiā: q̄ colitis idola ⁊ militiā celi. ꝯ Dehortaꝶ autē hic

a ſed in hoc glorieꝶ qui gloria
b tur/ ſcirē c ⁊ nōſſe me: q₂ ēgo
d ſum dñs qui facio miſericor
e f diā ēt iudiciū ēt iuſticiā in
g h terra. Hec eñ placent mihi
i ait dñs. Ecce dies venient
k l dicit dñs: et viſitabo ſuper
omnē qui circumciſum ha/
m bet p̄putium / ſuper ēgyptū
et ſuper iudā/ ⁊ ſup edom: ⁊
ſup filios āmon/ ⁊ ſup moab
n ēt ſuper omnes qui attonſi
ſunt in comā/ habitantes in
o deſerto: quiā omnes gentes
p q habēnt preputium: ōmnis
autē domus iſrael incircū/
r ciſi ſūnt corde. ¶Capi. X.
s Audite v̄bū q̄d locutꝰ eſt dñs ſup vos domꝰ iſrael. Hec dicit dñs:

Moraliter

Ps. 88.

a Juxtā vias gentiū nolite di
b c ſcere: et ā ſignis celi nolitē
d metuere/ q̄ timent gentes: qꝛ
e leges populorū vane ſunt.
f g Quia lignū de ſaltu p̄cidit
h i op⁹ manuū artificis in aſciā
k Argētō ⁊ auro decorauit il
l lud: clauis et malleis cōpe
m n git/ vt nō diſſoluat̄. In ſilitū
o dinē palme fabricata ſūt: et
p ſi loquet̄/ portata ⁊ tollūt̄: qꝛ
q r icedere non valēt. Nolite ḡ

¶ Dehortatur autem hic eos dominus ab idolatria / propter
idolorū impotētiam ⁊ vilitatē/ prouocās eos ad cultum dei
propter eius potētiam/ nobilitatem ⁊ ſapiētiam quā oſtendit
dicens. a ¶ Juxta vias gentium nolite diſcere: id eſt
iuxta eorum conſuetudines ſiue iuxta ea que addiſcunt ⁊ do/
cēt. b ¶ Et a ſignis
celi: id eſt a ſignis ce
leſtib⁹. i. a ſole et luna
⁊ ſtellis: q̄ ſunt poſita
i ſignū annorū/ tēporū
menſiū et dierum / vt
d̄r Geñ. j. b. c ¶ No/
lite metuere: tanq̄
habeant aliquid in ſe
qd̄ ſit diuinum/ qd̄ ſit
metuendū. Non em̄ ſunt dij/ licz hoc credāt gētes: qui dicūt
deos eſſe talia. Timenda ſunt autē hec q̄tum ad hoc q̄ ſunt
ſigna tēpeſtatis/ frigoris/ ſerenitatis et caloris: ſicut dicit̄ ſup
illud Luc. xxj. e. Erūt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis ⁊c. Et etiā
ſuper Geñ. j. Ideo dicit: d ¶ Que timēt gentes: q̄ſi no/
lite ea timere illo modo quo timēt gentes. ſ. reuerēdo ⁊ colen
do. Ab eis em̄ eſtimant regi genus humanū/ ⁊ ex cauſis cele/
ſtium terrena moderari. Deut. iiij. c. Caue ne forte oculis ele
uatis ad celum videas ſolem ⁊ lunā ⁊ om̄ia aſtra celi ⁊ errore
deceptus adores ea ⁊ colas que creauit dn̄s deus tuus in mi
niſteriū cunctis gētibus que ſub celo ſunt. Jd̄ aūt h̄ nolite fa
cere: e ¶ Quia leges populorū vane ſunt. i. ritus eo/
rum de idolis colendis. Exponit tamē Hiero. ſic. i. om̄is hu/
mana ſapiētia futilis eſt in ſe/ nullam habēs vtilitatē. Cōtra
Eccl. j. a. Om̄is ſapiētia a dn̄o deo eſt. Solutio. Non ſumit̄
hic ſapiētia p̄ cognitiōne/ ſed p̄ cultu idolorū ab homine inuē
to: ſiue pro legibus ⁊ cōſuetudinib⁹ gentiū de idolatria: ſicut
cult⁹ dei dicit̄ ſapiētia ⁊ pietas. f ¶ Quia lignū de ſaltu
p̄cidit. Deſcribit materiā idolorū: q̄ſi ideo leges gentiū va/
ne ſunt: qꝛ docēt colere idola que vana ſunt: qd̄ oſtēdo p̄ ma/
teriā idolorū ⁊ artificē. Vn̄/ lignū de ſaltu p̄cidit: homo
ſcz ad idolū faciendū: ⁊ ita materia idolorū eſt vilis et corru/
ptibilis. h ¶ Opus manuū artificis in aſcia/ dolatū:
quia in illo ligno operat̄ artifex. In hoc ergo notat̄ mortali/
tas ⁊ tēporalitas idoli: cū artifex ſit mortalis / mortalia ſunt
illa que fabricat: nō enim poteſt facere maius ſe: ſed ille q̄ eſt
immortalis pōt facere mortalia que ſunt minora ipſo. Sap.
xv. d. Nemo ſibi ſimilē hō poterit deū fingere: cū em̄ ſit mor
talis/ mortuū fingit manibus iniq̄s: melior eſt ipſe his q̄s co/
lit: qꝛ ipſe vixit cū eſſet mortalis/ illi autē nūq̄. Vel ſic iunge.
Lignum de ſaltu p̄cidit opus manuum artificis:
id eſt artifex operans ſiue operoſus: p̄cidit ⁊c. et hoc / in
aſcia. Et ita notat̄ auctor ⁊ inſtrumētū ⁊ materia. Sed qꝛ li
gnū nō de facili crederet̄ eſſe deus ſi appareret ſicut eſt: ideo
dicit. k ¶ Argento ⁊ auro decorauit illud: vt ſic ful/
gor deciperet ſimplices. Nō ſolū aūt pulchros faciebāt: ſed
⁊ fortes ⁊ ſtabiles. Vn̄: l ¶ Clauis ⁊ malleis cōpegit:
id eſt per clauos ictu malleorū infixos. De hac materia ſa/
tis habet̄ Sap. xiij. et. xiiij. ⁊. xv. fere p̄ totū. Et Eſa. xliiij. b.
Plaſte idoli oēs nihil ſūt: ⁊ alia mlta ibidē. De h̄ Baruch.
vj. a. Ligna expolita a fabro: ipſa etiā inaurata et argentata
falſa ſunt et nō poſſunt loqui. Et. j. b. Hi nō liberant̄ ab eru/
gine ⁊ tinea: Extergēt faciē eorū p̄pter puluerē dom⁹. Ibidē.
Sine pedibus in humeris portant̄: oculi eorū pleni ſunt pul
uere a pedibus introeuntiū ⁊c. Eſa. xl. e. Forte lignū ⁊ impu
tribile elegit artifex ſapiēs: q̄rit quō ſtatuat ſimulacrū vt nō
moueat̄. Eſa. xlj. b. Confortauit eum clauis vt non moueat̄.
m ¶ Ut nō diſſoluat̄: a pariete cui infigit̄: vel ne cōpactio
membrorū ſoluat̄. In hoc notat̄ idolorū impotētia: que nec
per ſe ſtare poſſūt/ niſi clauis et malleis cōpingant̄. n ¶ In
ſimilitudinē palme fabricata ſunt. i. artificioſe ⁊ ſub/
tiliter: qꝛ ſicut palma arbor ē pulchra ⁊ q̄nq̄ pingit̄ artificio/
ſe ⁊ ſubtiliter decorat̄: ita ſculptura idoli honeſta ē ⁊ formoſa.
Vel hoc dicit q̄tum ad hoc q̄ de palma fiūt idola. Vel/ In
ſimilitudinē palme. i. ſimilia ſūt palme depicte: que ſup/
inductis coloribus p̄cioſis exterius / interius nihil veritatis
vel fructuoſitatis habēt: ita idola habēt pulchritudinē metal
lorū: ⁊ picture arte decorata ſunt/ ſ3 vtilitatē nō habēt que fru
ctum p̄beat artifici: ſic nec palma depicta habet vtilitatē fru
ctus ſed ſpeciē. Nō em̄ pingunt̄ palme vt fructū habeāt: ſed
vt pulchre ſint viſu.
o ¶ Et nō loquent̄.
Nihil em̄ in ſe vitale
habēt. Vn̄ Pſ. Os Pſ. 113.
habēt ⁊ nō loquet̄ ⁊c.
p ¶ Portata tollū/
tur: Vn̄ fortior q̄ por
tat. q ¶ Quia ince Al. nolent
dere nō valēt. Vn̄
Pſ. Pedes habēt et Pſ. 113.
nō ambulabūt. r ¶ Nolite ergo timere ea: qꝛ nec ma/
le poſſunt facere nec bn̄. Hoc dicit cōtra quorūdā erro
rē: qꝛ quidā ſolēt demones colere ⁊ illos exorare / vt bn̄ficia
p̄ſtēt: ſ3 nec poſſunt iuuare eos nec nocere. Vn̄ Sap. xiij. d.
Nō erubeſcet loq̄ cū illo qui ſine aīa eſt: ⁊ p̄ ſanitate ⁊c. Vn̄
d̄r idolis Eſa. xlj. f. Bn̄ q̄z aut male ſi poteſtis facite: q̄ſi ni/
hil poteſtis facere. Myſtice. f ¶ Quia lignū de ſaltu Myſtice
p̄cidit. Arbores in ſaltu infructuoſe ſunt: Hi ſūt canonici in
cap̄lis vbi vix reperiet̄ vn⁹ bon⁹. Tūc p̄cidit̄ lignū d̄ ſaltu: q̄n
d̄ tali īfructuoſa ꝯgregatiōe aliq̄s ad p̄laturā eligit̄. Judic.
ix. b. Juerūt ligna vt eligerēt ſup ſe regē. Uere em̄ regē eligūt
nō patrē vl̄ p̄latū: qꝛ nr̄i p̄lati in oībus ſe gerūt ac ſi dn̄i ⁊ re/
ges eſſēt: Totū em̄ ius reḡ faciūt/ ſicut deſcribit̄ ius regis. j.
Reḡ. viij. c. Hoc erit ius reḡ q̄ vob̄ ipatur⁹ ē: Filios vr̄os
tollet et ponet i currib⁹ ſuis: facietq̄ eq̄tes ⁊ p̄curſores q̄dri/
garū ſuarū: Agros vr̄os ⁊ optima queq̄ vr̄a tollet: Et cetera
q̄ ibi ponūt̄. Eſa. xliiij. b. Succidit cedros/ tulit ilicē ⁊ quercū
q̄ ſteterat int̄ ligna ſalt⁹. Iſte due arbores fructū vl̄ cibū por/
tāt beſtijs vel porcis vtilē. Vn̄ ſi q̄reret̄ a porcis: quē regem
vellēt ſibi eligere: nō eligerēt niſi q̄rcū vel ilicē. Tales ſūt illi
q̄ nō eligūt aliquē niſi qꝛ ille bn̄ paſcit eos. Eſa. iij. a. App̄hē/
det vir frēm ſuū domeſticū p̄ris ſui: ⁊ dicet: veſtimētū tibi ē/
p̄nceps nr̄ eſto. Iſti q̄ edificāt eccleſiā de lignis infructuoſis
dn̄o: ſ3 nō ſibi. Sed. iij. Reḡ. vj. d̄r: Edificauit ſalomō tēplū
d̄ lignis libani: q̄ fructifera erāt p̄ bonā vitā: ⁊ odorifera p̄ bo/
nā famā. Et vt d̄r ibidē: oſtia tēpli fecit d̄ lignis oliuarū: qꝛ p̄/
lati eccl̄ie viſcerib⁹ miſcd̄ie debēt effluere: ⁊ totā eccleſiā do/
ctrina ⁊ exēplo illuminare. g ¶ Precidit. In q̄ notat̄ q̄ tales
q̄n electi ſūt peiores fiunt q̄ an. h ¶ Op⁹ manuū artifi/
cis. In hoc notat̄ calliditas ⁊ doloſitas eligentiū eos. Mul
ti em̄ electi nō ſūt niſi opere hoim ⁊ nō dei volūtate: ſ3 hoim
fraudulēta doloſitate electi ſūt. Sed d̄r in Pſ. Opa manuū Pſ. 27.
ei⁹ deſtrues illos ⁊ non edificab̄ eos. Sed Pſ. Opa manuū Pſ. 101.
tuarū ſūt celi. i. illi de q̄b⁹ ali⁹ Pſ. Celi enarrāt gloriā dei ⁊c. Pſ. 18.
i ¶ In aſcia. In hoc ītelligit̄ litigatio in qua eligunt̄. Aſcia
em̄ eſt inſtrumētū formā habēs malleoli/ ad religanda dolia
vacua: ſed niſi interponat̄ lignū dū ea p̄cutit̄/ ligaturas dolij
frāgit. Sed hi nullā memoriā ligni crucis habēt. Pſ. In ſe/ Pſ. 73.
curi ⁊ aſcia deiecerunt eā. i. eccleſiā. Sed. iij. Reḡ. vj. a. In
edificatiōe tēpli/ nō ſunt audita ſecuris/ malle⁹ ⁊ ferramētū. i.
oppreſſiōes ⁊ ſchiſmata. k ¶ Argēto ⁊ auro decorauit il
lud. i. ſapiētia ⁊ eloquētia q̄bus fulget vt adoret̄ ſicut deus.
Mos ē ruſticorū illas ſolas vocare reliq̄as ſctās q̄ bene argē
tate ⁊ inaurate ſunt: ſed in his nō eſt niſi ſpecies ⁊ nō veritas.
Zach. xj. d. O paſtor ⁊ idolū. l ¶ Clauis ⁊ malleis cō/
pegit. i. appellatiōib⁹ ⁊ colligatiōibus ⁊ expenſis multis.
n ¶ In ſimilitudinē palme: quā ſicut dicit̄/ q̄ plātat/ nūq̄
de fructu eius edit: qꝛ ad minus q̄n eam plantat habet vigin
ti annos vel plus: ſed ipſa nō fructificat niſi poſt cēteſimū an
nū: Sic q̄ talē eligūt/ nunq̄ fructū ab eo accipiūt/ nec in ſpūa
libus/ nec in t̄palib⁹: ſed magis ab eo opp̄munt̄. Vn̄ Judic.
ix. b. illa ligna de ſaltu/ elegerunt rhānū: ſ3 de rhāno egreſſus
ē ignis qui ea cōbuſſit. o ¶ Et nō loquent̄: qꝛ p̄dicare ne/
ſciunt. Eſa. lvj. d. Canes muti nō valētes latrare. p ¶ Por/
tata tollunt̄: cū prius forte patres eorū vix poſſent habere
¶ iumentū ad aratrū.

timere ea:q᷑ nec male poſſūt
a facere nec bñ. Nō eſt ſimi/
b lis tui domie: magnus tu: ⁊
c magnū nomē tuū in fortitu/
d dine. Quis non timebit te o
e rex gentiū? Tuū ēſt eñ dec⁹
inter cunctos ſapiētes gen/
f tiū: ēt in vniuerſis regnis
eorum nullus ē ſimilis tui.

s Pariter īſipiētes ⁊ fatui ꝓ
h babunt: doctrina vanitatis
i k eoꝝ lignū ēſt/ ⁊ argēnto inuo/
l m lutū: de tharſis affert/ ⁊ aūꝝ
n o de ophir: op⁹ artificis ⁊ mā/
p nus erarij: hiacynth⁹ et pur/
pura indumentum eorum.
q Op⁹ ārtificū vniuerſa hec:
r s dñs āūt deus ver⁹ eſt: Ipſē

iumentū ad aratrū. Ps. Hi in curribꝰ ⁊ hi in equis. Hec etiā
Ps.19. omnia de hereticis poſſunt exponi: qui ſpeciem tm̄ veritatis
habēt: ſ ꝟitatē eiꝰ abnegāt: a Nō ē ſimilis tui. Oñſa ido
li infirmitate/ oſtēdit dei potentiā ⁊ fortitudinē: vt ex ea im/
potentiā idoli cōuincat/ dicēs: a Nō ē ſimilis tui dñe:
in dijs gentiū: quia il
li inutiles: vt dictū ē.
b Magnus tu.
Baruch.iij.c. Ma/
gnus ⁊ immenſus/ ex/
celſus ⁊ nō habens fi/
nem. c Et mag/
Apoc.15.b. num nomē tuū in
fortitudie: id eſt po/
tentia tue maieſtatis
quā oſtendis in operi
bus tuis/ reddit te no/
minabilē et famoſum.
Cum ergo tātus ſis:
d Quis non timebit te o rex gentium? quia nullus
eſt qui nō debeat te timere: quia nullus ſapientiam et cogni/
tionem tuam effugit: nullus potentie tue manum euadit. Tu
enim es ſumme ſapiens: ⁊ ſumme potens. Job.xxxvi.c. Ec/
ce deus excelſus in fortitudie ſua: ⁊ nullus ei ſimilis in legiſla
torib⁹.j.xxxij.d. Fortiſſime magne ⁊ potēs/ dominus exer/
cituum nomē tibi: magnus cōſilio ⁊ incōprehenſibilis cogi/
tatu: cuius oculi aperti ſunt ſup om̄es vias filioꝝ adam: vt red
das vnicuiqꝫ ſm̄ vias ſuas. e Tuū eſt enim decus in/
ter cūctos ſapiētes gentiū.i. ſuper om̄es habes hono/
rem ſapiētie: ſiue oēs excedis in ſapiētia. Hiero. In verita/
te eſt decor: in mendacio turpitudo. Et eſt argumentum: ꝙ
om̄e mendaciū eſt peccatū. Non eñ loquit hic niſi de turpi/
tudine ſpirituali. f Et in vniuerſis regnis eoꝝ nul
lus eſt ſimilis tui: quia om̄es excedis in fortitudine et ſa/
pientia.ſ. om̄es reges ⁊ om̄ia regna. Cum ergo ſis ſapiētior
ſapiētibus/ ⁊ potētior potētibus: qs nō timebit te? g Pa
riter inſipiētes ⁊c. q̄ſi in cōparatione ſapiētie tue omnes
ꝓbantur eſſe fatui ⁊ inſipiētes/ quātacūqꝫ etiā ſapientiā mun
di videant habere. Excedis eñ/ immo deprimis omnē potē/
tiam humanā ⁊ ſapientiā: ⁊ omniū philoſophoꝝ ⁊ heretico/
rum ⁊ auaroꝝū.ſ. filioꝝ agar: qui exquirūt ſapiētiā/ que de ter
ra eſt: vt dicit Baruch.iij.c. Et.j. Cor.j.c. Perdā ſapiētiā
ſapientiū: ⁊ prudētiā prudētiū reprobabo: qd ſumit de Eſa.
xxix.c. ſm aliā litterā. Omnes eñ alij ſapiētes/ ſiue philoſo/
phi/ ſiue quicūqꝫ alij dicētes ſe eſſe ſapiētes.i. reputātes/ ſtul
ti facti ſūt: Quia. h Doctrina vanitatis eoꝝ lignū
eſt.i. de ligno.i. ligneo idolo colendo: q̄ſi ideo fatui ſunt vel
ſtulti: quia doctrina eoꝝ docet colere idola lignea. Alia litte/
ra habet: Parit ſapiētes ⁊ fatui: q̄ſi tui cōparatiōe pares ſūt
om̄es.ſ. ⁊ ſapiētes ⁊ inſipiētes. Reſpectu eñ tui omniū ſapiē
tia inſipiētia ē. Et in hoc cōfundit ſapiētia ſapientū: q̄ equat
inſipiētie vel fatuitati. Vel/ g Pariter inſipiētes ⁊ fa
Ps.10. tui ꝓbabūt.i. examinabunt a deo: ſm illō Ps. Dñs iter/
rogat iuſtū ⁊ impiū. Et iō timēdū: Principiū eñ ſapiētie ti/
mor dñi: Prouerb.j.a. Et Eccl.j.c. Timor dñi expellit pec/
catum. Prouerb.xiiij.d. In timore dñi fiducia fortitudinis.
Iō h cōſiderans dixit: Quis nō timebit te o rex gētiū?
Tria aūt ſunt q̄ timorē icutiūt.i. iudicij diſtrictio: incertitudo
venie: incertitudo finis. Diſtrictio iudicij in hoc ē ꝙ nihil im/
punitum relinqt/ nec etiā verbū ocioſum. Vñ Eccs. vlt.d.
Cuncta adducet deus in iudiciū pro om̄i errato/ ſiue bonū ſi/
ue malum ſit. De incertitudine venie: Eccl.v.b. De ꝓpitiatu
peccatoꝝ noli eſſe ſine metu. De incertitudine finis.i. iuſticie
finalis: Eccs.ix.a. Sunt iuſti atqꝫ ſapiētes: ⁊ opa eoꝝ in ma
nu dei ſunt/ ⁊ nemo ſcit vtrū amore vel odio dignus ſit.ſ. fina
liter. Et iō valde timendū eſt: q᷑ ſi in tota vita ſua homo iuſt⁹
fuerit: ⁊ in fine peccauerit/ omniū prioꝝ iuſticiarū eius apud
deū nō erit recordatio: vt dr̄ Ezech.xviij.c. h Doctrina
vanitatis eoꝝ.i. vana eoꝝ doctrina. i Lignū ē ar/
gento inuolutū.i. de colēdo idolo ligneo ob decorē ⁊ ful/
gorem argento ſupueſtito ⁊ inuoluto. Vñ autē illud argentū
accipiunt/ ſubdit: l De tharſis affert/ illud argentum
q̄ idola lignea ſupueſtiunt. Vel ſic pūcta/ h Doctrina va
nitatis eoꝝ/ lignū ē: lege vt prius. k Argētū inuo/
lutum de tharſis
affertur: q̄ſi diligen/ Al.† ſapientes et fatui
ter affertur argentum
non apertum/ ſed inuo
lutum: ſicut mercato/ Al.† argētum
res mercimōia ſua be
ne inuoluunt. Scōm
ioſephum/ tharſis eſt Al.† ophaz
regio: vnde affereba/
tur aurum ſalomoni:
vt dr̄.ij. Paral.viij.d
et.iij. Reg.ix.d. Ta Al.† verax
men ꝓut ſumit in Io
na: vbi dicit: Vt fuge Jone.i.a.
ret in tharſis/ ſumitur ibi pro ciuitate cilicie: vt ibi dicit Glo.
Vel ſm Hiero. pelagus tharſis hic dicit. Vnde ſm hoc eſt
ſenſus: De tharſis: id eſt de mari vel per mare: vel quia in
arenis maris ſolet aurum reperiri. Vñ de zabulon: q̄ habita/
bat in litorib⁹ maris: dicit Deut.xxxiij.c. Inundatiōes ma/
ris q̄ſi lac ſugent ⁊ theſauros abſconditos arenarū. m Et
aurum de ophir/ vel ophaz: inſula quedā ē: ad quā mitte/
bat ſalomon pro auro afferendo. Vel ſm Hiero. apud hebre
os appellatur aurū ophaz: qd dicit auꝝ obrizū. Vnde ſic eſt
ſenſus. Aurum de ophir: id ē aurum obrizum: vt ſit par/
titiua cōſtructio. Aurum autē obrizum dicit aurum optime
radicis/ vel optime radians: Et vt dicit ſuper Job.xxxj. au/
rū obrizū ē rude auꝝ: ſiue rudis moles auri: qd licet ſit rude:
tamen in viſceribus terre radios emittit/ propter ſui maximā
puritatē. Preterea aurum obrizum tale eſt intus/ quale eſt ex
tra: quādo autē ibrunitum eſt/ lucidius eſt extra q̄ intus. n Al.† fornitum
Opus artificis ⁊ manus erarij: quaſi dixi ꝙ doctrina
eoꝝ ē lignū: quia docent colere lignū: qd lignū eſt opus
artificis: id ē opere artificis decoratū auro obrizo ⁊ argen/
to. o Et manus erarij: quia ſicut auro ⁊ argēto indue/
bat q̄dā idola: ita ⁊ q̄dam ere. Vel/ artificis dic/ quātū ad li/
gnū: erarij/ quātū ad aurifabrū. Vel q᷑ q̄dam idola de ere
ornabat: iō dic erarij. p Hiacynth⁹ ⁊ purpura indu/
mētū eoꝝ. Induebant eñ idola ad ſimilitudinē hominū/ vt
magis ꝓpter ſupficiē hoies deciperent. Ezech.xvj.b. Feciſti
tibi idola hincinde ꝯſuta.i. valde ſtricte ſuta/ ſic hoies ſtrictis
veſtib⁹ induunt ad decorē. Vel h dicit: q᷑ in ſimilitudinē pur/
pure ⁊ hiacynthi diſtinguebat ibi aurū et argentū. q Op⁹
artificum vniuerſa hec/ idola. Alia littera. Sapiēter.
Et loquitur ironice: quaſi hoc faciūt ſapientes gentilium.
Vel/ artificū: quaſi dij credūtur eſſe: ſed ſunt opera manuū
hominū. Myſtice. h Doctrina vanitatis: id eſt ſa/ Myſtice
pientia philoſophoꝝū/ vel inanium theologoꝝū: que dicitur
lignū: q᷑ vile et inutile: Tamē. k Argento inuolutū:
quia eloquētie venuſtate/ et verboꝝū artificio deceptionē do/
ctrine ſue et vanitatē tegunt. Non enim querunt in doctrina
ſua niſi vanitatem: et ideo tota doctrina eoꝝ eſt in verborum
cōpoſitione ⁊ inuolutiōe. Sed dr̄ Eccl.iiij.c. Nō abſcondes
ſapientiā in decore eius. Ideo dicit: Inuolutum: quia ver
bis compoſitis eam inuoluunt: vel quia diuina ſapiētia ob/
ſcura eſt ⁊ occulta. Vnde Job.xxviij.c. Traditur ſapientia
de occultis: ſed expoſitionibus fit aperta. l De tharſis
affertur. Tharſis eſt mare. Mare autē ſpeciem celi habet:
ſic doctrina eorum vana/ eſt ſimilis catholice ⁊ celeſti doctri/
ne. p Hiacynthus et purpura indumentum eo/
rum: id eſt idoloꝝum: que ſignificant prelatos: qui mollibus
induuntur. Mollia enim indumenta molliciem animi decla/
rāt. Sed dic Hiero⁹ ad ruſticū: Sordes veſtiū candide men/
tis indicia ſunt. r Domin⁹ autē deus verus eſt: q̄ſi
idola mēdaciter vocant dij: ſed dñs eſt de⁹ verus. s Ipſe

B

H S deus viuens:

deus viuẽs: ſed illa mortua. a Et rex ſempiternus: ſed illa tranſitoria. b Ab indignatione eius cõmouebiꝭ terra .i. qui terrena habẽt opera: ⁊ terrena fingunt ſimulacra. c Et nõ ſuſtinebũt gentes cõminationẽ ei⁹: id eſt nõ poterũt ſuſtinere penam quã deus eis cõminaꝭ: ſed deficient omnino ad tactũ eius/ gẽtes .i. idola colẽtes. Sed populus dñi poteſt ſuſtinere manũ dñi: quia dominꝰ eũ p̄cutit ad correctionẽ/ nõ ad interitum. Si ergo nõ poterunt mali ſuſtinere ei⁹ cõminationẽ: quomodo ſuſtinebunt ipſius pene comminate inflictionẽ?

a deus viuens ẽt rex ſempiter
b nus. Ab indignatione eius
c cõmouebiꝭ terra: ẽt nõ ſuſti
nebunt gentes cõminationẽ
d eius. Sic ergo dicetis eis:
e Dij qui celos ⁊ terrã nõ fe
cerunt pereant de terra: ⁊ de
f
g his que ſub celo ſunt. Qui
h facit terrã i fortitudine ſua:
i
k p̄parat orbẽ in ſapiẽtia ſua:
l ⁊ prudẽtia ſua extẽdit celos.
m
n Ad vocẽ ſuã dat mltitudinẽ
o
p aquarũ in celo: ⁊ eleuat nẽ
q
r bulas ab extremitatib⁹ terre

d Sic ergo dicetis eis .i. artificib⁹ vel cultorib⁹ idolorũ. Et ex p̄dictis infert ꝙ idola ſunt anathematicanda. e Dij qui celos ⁊ terrã nõ fecerũt pereãt de terra: ⁊ de his/ ſuppſe locis: f Que ſub celo ſunt: q̃ſi nuſq̃ ſint: ⁊ ille ſolus appelletur de⁹/ q̃ fecit celũ ⁊ terrã. Myſtice.

Myſtice e Dij/ dicunꝭ p̄dicatores: qui cooperatione ſue p̄dicationis gratia dei adiuuãte/ faciũt homines eſſe celos per celeſtẽ cõtemplationẽ: ⁊ terrã per ſtabilẽ ⁊ pſeuerantẽ in bono cõuerſationẽ. Nota ꝙ hanc vltimã clauſulã habent hebrei ſcriptam chaldaice: qd ideo fecit hieremias/ vt hãc hebrei ſententiã q̃ſi chaldeos corriperẽt: vel quãdo ab eis ad idolatriã inuitarentur/ ad manũ haberẽt: ⁊ chaldei ſuum idioma intelligerẽt. g

Ad litteram Qui facit terrã: q̃ſi illa nihil ſunt: ſed iſte eſt verus deus qui facit terram creando. h In fortitudine ſua: quia potẽtie que patri attribuitur/ opus creationis appropriaꝭ. i Preparat orbẽ in ſapiẽtia ſua: diſponẽdo: Sapiẽtie em̃ que filio appropriatur/ attribuiꝭ diſpoſitio. l Et prudentia ſua extendit celos: ſole/ luna/ ſtellis ornatos. In quo notaꝭ ornat⁹ vel ordinatio/ que attribuiꝭ ſpirituiſancto: cui attribuiꝭ bonitas/ ſiue prudẽtia: q̃ſi om̃ia/ tam ſupiora/ q̃ inferiora ipſe fecit: continẽtia ⁊ cõtenta/ potẽter/ ſapiẽter/ prudenter. Uel fortitudinẽ ⁊ prudentiã ⁊ ſapiẽtiã dei patris q̃ fecit om̃ia/ vocat filiũ: qui eſt virtus ⁊ ſapiẽtia dei patris: vt dr̃ j. Cor. j. d. In quo ⁊ per quẽ de⁹ pater om̃ia fecit/ diſpoſu

Pſ.103. it ⁊ ornauit. Un̄ Pſ. Omnia in ſapiẽtia feciſti. Geñ. j. a. In principio creauit deus celum ⁊ terrã .i. in filio/ ⁊ per filiũ. Origenes autem ſic exponit. Qui facit terrã in fortitudine ſua .i. qui ſua fortitudine terrã ſolidauit/ ⁊ ſtabilem ſup nihilũ ſedere fecit. Alia em̃ ſuper terrã fundata ſunt: ſed terra ſup ni

Pſ.135. hilum: vt dr̃ Job. xxvj. b. Or aũt diciꝭ in Pſ. Qui fundauit terrã ſup aquas: non hoc dicit/ quia ſup aquã ſit terra fundata: ſed qr aqua eſt ei adiacens/ ſicut caſtrũ diciꝭ fundari ſuper fluuiũ. Alter em̃/ ſi terra ſuper aliquid fũdareꝭ/ mobilis eſſet.

Pſ.103. Un̄ id immobilis: quia ſup nihilũ fundata eſt. Un̄: Qui fundaſti terrã ſuper ſtabilitatẽ ſuam. In medio em̃ mũdi .i. aliorum elementorũ terra ſita eſt: et ideo infima eſt inter alia elementa: In om̃i em̃ corpore ſperico/ qd mediũ eſt: infimũ eſt.

Moraliter Moraliter. g Qui facit terrã in fortitudine ſua:

Geñ.3.d. id ẽ carnẽ noſtrã: cui diciꝭ: Terra es/ ⁊ in terrã ibis: corroborat ad vincendũ temptatiões. Col. iij. a. Mortificate mẽbra veſtra/ que ſunt ſup terrã .ſ. vt ſubijciãꝭ voluntati ſpũs. Ro. viij. c. Si ſpũ facta carnis mortificaueritis viuetis. i Preparat orbem in ſapiẽtia ſua: quia nõ ſolum terrã carnis corroborat per flagellorũ caſtigationẽ: ſed orbem .i. animã preparat .i. ad celeſtia erigit/ per ſapientiã .i. celeſtiũ cõtẽplationẽ. Orbis em̃ grece diciꝭ/ οἰκουμενη/ inhabitatio: hec ẽ anima q̃ dei eſt habitatio: vt Joh. xiiij. c. Manſionem apud

Pſ.50. eum faciemus: dicit trinitas. Pſ. Spiritu p̄ncipali cõfirma me .i. in patre: ſpiritũ rectũ inoua in viſcerib⁹ meis .i. filiũ: ſpiritum ſanctũ tuum ne auferas a me/ quo ad tertiã perſonam. l Et prudẽtia ſua extendit celos .i. chriſtus q̃ eſt prudentia/ extendit animas quas inhabitat in anteriora/ poſterioribus oblitis. Uel/ Qui facit terrã in fortitudine ſua:

id eſt qui iuſtificat peccatorẽ terrenis omnino deditum: et hoc quaſi cũ violẽtia: quẽ demones terrere ⁊ cõprimere ſicut terram cõſueuerant. Licet autẽ iuſtificatio ſit miſcdia dei: tamẽ potẽtia eius diciꝭ eſſe q̃tum ad hoc .ſ. vt homo illectus peccandi cõſuetudine/ q̃ſi vi abſtrahaꝭ a peccatis. Propter hoc dicit Aug⁹: ꝙ maius ẽ de impio facere piũ ⁊c. Unde Joh. vj. c.

J.vi.b. Nemo venit ad me niſi pater meus traxerit eũ. Pſ. Qui educit vinctos in fortitudine.

Pſ.67. i Qui p̄parat orbẽ .i. eccleſiã: extra quã nihil viuit ſpiritualiꝭ. Sap. j. b. Spiritus domini repleuit orbem terrarũ. k In ſapiẽtia ſua: quia de demonibus ſapiẽter triũphauit: cum in cruce pendens eccleſiã ſibi copulauit. l Et prudẽtia ſua extẽdit celos .i. viros perfectos: vt eſſent dei capaces. Eſa. xl. c. Qui extendit quaſi nihilum celos: id eſt ſine difficultate: ⁊ expandit eos q̃ſi tabernaculũ ad habitandum. Uel/ Extendit celos: id eſt ſacrã ſcripturã/ aperte eam omnibus predicãdo. Unde: Qui ex

Pſ.103. tendit celos ſicut pellẽ. m Ad vocem ſuam: id eſt ad imperium ſuum. n Dat multitudinẽ aquarũ: id eſt copioſe pluuias effundit. o In celo/ aerio: a quo deſcen

Ad litter dunt/ ⁊ in quo concreſcũt ipſe aque. p Et eleuat nebulas ab extremitatibus terre. Loquiꝭ ſm opinionem hominũ: quibus ab extremis terrarũ finibus nebule ſurgere videntur. Uel extrema terre vocat imas terrarum valles: vel aquas terrarum oras ambientes/ a quibus videntur oriri

Pſ.134 nebule. Pſ. Producens nubes ab extremo terre: vel a circumdatione finium terre: vt dicit ibi Glo. Hoc autẽ dicit: quia calor ſolis attrahit ſibi fomentum ab extremo terre: id eſt ab aquis que dicuntur extrema terre: qr eã totã ambiunt ⁊ inde concreſcunt

Myſtice Myſtice. m Ad vocem ſuam: qua loquiꝭ ad cor interius inſpirando ſcientiã/ vel infundendo gratiam. n Dat multitudinẽ aquarum: expoſitionum vel doctrinarum. o In celo: ſacre ſcripture. Ul/ m Ad vocẽ ſuã: p̄dicationis. n Dat multitudinẽ aquarum: id eſt copioſitatẽ lachrymarũ in celeſtibus p̄dicatorib⁹. Uel/ m Ad vocem dat multitudinẽ: quãdo dat predicatori gratiã cum verbo. Nihil enim proficit exterius vox doctoris/ niſi intus

Pſ.67. operetur gratia conditoris. Pſ. Dabit voci ſue vocem virtutis. p Et eleuat: ſurſum ad celeſtia/ per deſiderium vel ſpẽ. Ul/ Eleuat: i dignitatẽ vel p̄lationẽ. q Nebulas: vel nubeculas .i. ſanctos p̄dicatores. r Ab extremitatibus terre: ad litteram de vltimis finibus terre: vt apoſtolos. Uel Ab extremitatibus terre: id eſt de maximis peccatorib⁹/ maximos fecit predicatores: vt paulus de perſecutore factus ẽ predicator: Act. ix. Mathheus de telonio aſſumptus eſt in apoſtolũ: Matth. ix. Predicatores autẽ dicuntur nubes/ vel nubecule: quia pluũt doctrinis: coruſcant miraculis: intonant minis: circũferuntur ventis: id eſt perſecutionibus impiorum. Unde Matth. x. c. Si vos perſecuti fuerint in vnam ciuitatem/ fugite in aliam. Uel quia per ventum ſpiritusſancti feruntur: vt diciꝭ Job. xxxvij. c. Nubes ſpargunt lumen ſuum/ ⁊ illuſtrant cuncta per circuitũ quocũq̃ eas voluntas gubernãtis duxerit. Et ſicut ex nubium colliſione fulgura procedunt/ et ſicut ignis exijt ex duris lapidib⁹ ſimul cõploſis: ſic ex ſanctorũ colliſione: id ẽ mutua collocutione coruſcans et illuminans doctrina procedit. Moyſes enim ⁊ ioſue/ tanq̃ nubes colloquẽtes pentateuchũ ⁊ librum ioſue tanq̃ micantia lumina ediderunt. Sic hieremias et baruch ſibi colloquẽtes rutilantia fulgura micant: id eſt verba ⁊ ſcripta lucentia ⁊ micantia. Dicunꝭ autem nubecule propter humilitatem ⁊ ſue fragilitatis cõſiderationem. De his nubibus: Eſa. lx. b. Qui ſunt iſti qui vt nubes volant. Eſa. v. b.

Mandabo nubibus

et inde concreſcūt ⁊ creantur nubes. a Fulgura in pluuiā facit .i. fulgurationes cōuertit in pluuiarū inundatiōes. Statim eñ deficiūt vel ceſſāt fulgura ꝑ pluuias. Scōm Origenē/ fulgura ex nubiū colliſione generant̃/ vel ex nubibus de quibus fiunt imbres: ſicut ex duris lapidibus ſibi complosis generatur ignis: colliſe aūt nubes reſoluūt̃: ⁊ ſic fulgura deficiūt.
C
Ps.134. Ꝟl/ Fulgura i pluuiam facit: quia fulgura ſine pluuia terrerēt ⁊ nihil darēt. Fulgur eñ terrorē facit: ⁊ pluuia gaudiū. Qui ergo terruit fulgure/ reficit pluuia.

a Fulgūra in pluuiam facit:
b c Et educit ventum de theſau
d ris ſuis. Stultus factus eſt
e omnis homo a ſcientia ſua:
f confuſus eſt omnis artifex in
g ſculptili: quoniā falſum eſt
h quod conflauit: et nō eſt ſpi
i k ritus in eis. Vana ſunt: et
l m opus riſu dignum. In tem
pore viſitationis ſue peribūt.

b Et educit ventum de theſauris ſuis .i. de ſecretis ſuis. Unde eñ veniunt vel oriant̃ neſcimus: ſed ſcimus ꝙ iuſſu dei flant: vt dicit Glo. Ps.134. ſuper illud Ps. Qui ꝓducit vētos de theſauris ſuis: ſed qua cauſa vēti flant/ neſcim⁹. Uel/ De theſauris .i. de occultis nature finibus. Occultū enim eſt/ vnde in aere illi motus flāt qui ventum procreant. Hebrei autē dicunt/ vnum celum eſſe per ſe/ in quo tanꝗ̃ in theſauro dicunt ventos eſſe repoſitos: quos domin⁹ cum oportunum viſum fuerit educit. Et idē dicunt de niue ⁊ grādine. Quibus cōſentire videtur illud Job xxxviij.c. Nūquid ingreſſus es theſauros niuis: aut theſauros grandinis aſpexiſti? Tamē contra has expoſitiones videtur eſſe Origenes: qui dicit hic in Glo. Uenti qui terras ꝑflāt in theſauris dei nō ſūt: qꝛ natura eoꝝ manifeſta eſt .ſ. philoſophis: ſed ſunt theſauri ventorū: id eſt ſpirituū .i. ſpirituales theſauri: vt ſpiritus ſapientie/ ⁊ ſpiritus intellectus: et ſic de alijs: Qui theſauri ſunt in chriſto abſcōditi: vt dicit̃ Col. ij.a. Qd̓ hic intelligit̃ nō ad litterā de ventis qui terram perflant: ſed de ſpiritualibus. Solutio. Natura ventorū ad litteram ignota eſt ſimpliciter: tamē quo ad quid manifeſta .ſ. reſpectu donorū ſpiritusſancti/ que mētē perflant: que omi humano ſenſui ſunt ignota: quia neſcit homo vnde veniat ſpiritusſanctus aut ꝗ vadat: vt dꝛ Joh. iij.a.

Myſtice ✻ Mandabo nubibus ⁊c̃. a Fulgura in pluuiam facit. Predicatores ſunt fulgura cōminādo: ſunt pluuia mulcendo et fecundando. Fulgura autē cōminationū pro loco et tempore ⁊ perſonis/ conuertenda ſunt in pluuiam cōſolationis. Fulgur magis ſolet cadere in montibus et turribus et capitibus eccleſiarum: id eſt ſuper ſuperbos prelatos/ tam eccleſiaſticos/ ꝗ̃ ſeculares: ſed modo cadunt in vallibus et tegulis: quia prelati modo faciūt oēs cōminationes ſuper minores. Uel fulgura ſūt mine et flagella ꝗ mali inferunt bonis: ſꝫ dn̄s hec flagella bonis ꝯuertit in pluuiā gratie amplioris vel Ps.59. eterne retributionis. Ps. Da mihi auxilium de tribulatiōe. Daniel. iij.e. Fecit mediū fornacis ꝗ̃ſi ventum roris flantē. Flagella eñ ſunt quaſi ſtimulus iuſtorum: vt ſtrenue currant Ps.32. per viam mādatoꝝ. Ps. Congregās ſicut in vtre aquas maris: ponēs in theſauris abyſſos. Mare ſūt potētes ⁊ ꝑſecutores: Aque ſiue fluct⁹ maris ſunt vexatiōes tribulationū quibus iuſtos impellunt. Has aquas dn̄s in vtre congregat/ vt inde potent̃ ⁊ reficiant̃ iuſti in eterna beatitudine: vel in preſenti ꝑ gaudiū cōſcientie: Ponēs in theſauris abyſſos: quia iuſtis reſeruat premij theſaurū/ ꝑ fluct⁹: id ē tormēta abyſſorum: id eſt perſecutorū: ꝗ ſunt ſine candore virtutū. Uel congregat dn̄s aquas maris ꝗ̃ſi in vtre: cum vagos ⁊ inquietos ad ſtatū tranſfert tranquillitatis. Et ponit ī theſauris abyſſos: cum iuſtificatos in eterna beatitudine/ tanꝗ̃ in theſauris reponit. b Et educit ventū de theſauris ſuis .i. ꝑdicatores: qui ſunt venti propter velocitatē ⁊ ſtrenuitatē diſcurrendi: ⁊ quia debēt eſſe leues/ pondere peccatoꝝ nō depreſſi. Hos de theſauris ſuis .i. de ſecretis cōtēplationis educit dominus ad publicū predicationis. In cōtemplatione eñ hauriūt: qd̓ poſtmodū ꝑ predicationē effundūt. Unde Ps. Cir Ps.47. cundate ſion ⁊ cōplectimini eam .i. ſitis aſſidui in ſtudio ⁊ cōtemplatione: et poſtea narrate in turribus eius .ſ. in predicatione. De his ventis Job. xxviij.d. Qui fecit ventis pondus ⁊ aq̄s appēdit in mēſura. Pōd⁹ vētorū/ ē charitas ꝑdicatoꝝ. Uel/ b Educit vētum .i. flatū inſpirationis gratie. c De theſauris ſuis .i. de ſe: ī ꝗ ſunt oēs theſauri ſapiētie et ſciētie dei abſcōditi: Col. ij.a. De plenitudine ei⁹ nos oēs accepim⁹: vt dicit̃ Joh. j.b. Uel/ b Educit vētum .i. dat ſpiritūſanctū. c De theſauris .i. de occultis ſuis: qꝛ nemo ſcit vnde veniat/ aut ꝗ vadat: vt dꝛ Joh. iij.a. Et Job. ix.b. Si venerit ad me nō videbo eū: ſi abierit nō intelligā. De h vēto Oſee xiij.d. Adducet dn̄s ventum vrentē: ⁊ ſiccabit venas eius .ſ. vrentē vitia. Un̄ Deut. iiij.d. Deus noſter ignis cōſumens eſt. Hic ventus deſiccat venas mortis .i. vires animales/ per quas omēs operatiōes currūt ſicut ſanguis per venas. Uel/ b Educit vētum .i. q̄ttuor virtutes cardinales: De quib⁹ Zach. vj.b. Iſti ſunt q̄ttuor vēti celi ꝗ egrediunt̃ vt ſtēt corā dominatore vniuerſe terre .i. faciunt hominem paratum ſtare ad voluntatē dei faciendam. Ezech. xxxvij.c. A quattuor plagis terre veni ſpirit⁹ ⁊ īſuffla ſuper interfectos iſtos. Fortitudo flat ab aq̄lōe: qꝛ ab aq̄lone pādet̃ oē malū: ꝯ quē fortitudo habēda eſt. Z.1.c. Tēperātia a meridie .i. a feruore proſperitatis: cōtra quē tēperātia eſt habēda. Eccl. xxxj.b. Qui potuit tranſgredi ⁊ nō ē trāſgreſſus: ⁊ facere mala ⁊ nō fecit. Prudētia ab oriente .i. de futuris que poſſunt oriri et euenire: quia qui prudens eſt longe prouidet futura. Prouerb. iiij.d. Oculi tui recta videant: ⁊ palpebre tue ꝑcedant greſſus tuos. Juſticia ab occidēte: id eſt a peccatis. Ps. Feci iudiciū ⁊ iuſticiam ⁊c̃. Ps.118. Hi venti educunt̃ de theſauris dn̄i .i. de occultis ei⁹: quia nobis ab eo occulte veniunt. Nemo eñ ſcit vtrū ſit dignus ira vel odio: vt dꝛ Eccs. ix.a. Theſaurus eñ tripliciter accipit̃. Aliquando pro ꝑcioſitate: vt Prouerb. xxj.c. Theſaurus deſiderabilis requieſcit in ore ſapientis. Aliquando ꝓ reſeruatione: vt Matth. vj.c. Theſauriçate vobis theſauros in celo. Aliquādo ꝓ occultatione: vt hic. d Stult⁹ factus eſt omis homo. Ad litterā Prius oſtēdit impotentiā ⁊ vilitatem idoli ⁊ potentiā ⁊ dignitatē ⁊ ſapientiā dei: ex quibus hic concludit ſtulticiā eorum/ qui derelicto deo idola colunt. e A ſciētia ſua .i. ꝓpter ſcientiā ſuam ⁊ ſtudium qd̓ cōuertit in facturā idoli. Uel/ A ſcientia ſua: ꝗ ſciunt facere pulcherrimū idolum. Illa infatuauit eū intantū: vt propter pulchritudinē illud crederet eſſe deū ⁊ adoraret. Uel/ Stult⁹ a ſcientia ſua .i. ſi ſcientiā ſuam ſciētie dei cōparet/ eā ſtulticiā reputabit. Job. iiij.d. Nunqd homo cōparatione dei iuſtificabit̃? Quia ſapiētia huius mūdi ⁊ cuiuſcūꝗ̃ hominis/ ſtulticia eſt apud deum .i. ſapiētie dei comparata. Qd̓ eñ ſtultum 1.Cor.1.d. eſt dei: ſapiētius eſt hominibus. Ps. Mirabilis facta eſt ſciē Ps.138. tia tua ex me. Eccs. vij.c. Dixi ſapiēs efficiar: ⁊ ipſa longius receſſit a me multo magis ꝗ̃ añ erat. Uel/ A ſciētia ſua: qꝛ ſciētia multos obcecat/ ⁊ īflat ꝑ elationē: vt dꝛ .j. Cor. viij.a. Job. v.c. Per diē īcurrēt tenebras. Eſa. xlvij.c. Sciētia tua hec ipſa decepit te. ī. xlix.b. Perijt conſiliū a filijs: inutilis facta ē ſcientia eoꝝ. f Cōfuſus ē oīs artifex in ſculptili .i. in cōfidentia habita in ſculptili fruſtratus eſt: vel confuſus in factura ſculptilis/ vel in cultu ei⁹. g Qm̄ falſū ē qd̓ cōflauit: qꝛ nō habet illā potētiā quā videt̃ habere: vel qꝛ aures habet ⁊ nō audit: oculos ⁊ nō videt: ⁊ huiuſmōi. Unde h Et .i. qꝛ. i Nō eſt ſpiritus in eis .i. vita vel anima. k Uana ſunt/ idola ⁊ ſculptilia. l Et op⁹ riſu dignū: id eſt irriſione. Finē autē eorū ſubiungit breuiter dicens. m In tēpore viſitationis ſue peribūt .i. idola et cultores eoꝝ tpe aduētus chaldeoꝝ. Moralit̃. f Cōfuſus ē oīs Moraliter artifex in ſculptili. Per ſculptile ꝑlat⁹ eccl̄ie ſignificat̃: ꝗ a mltis adorat̃ ⁊ conflat̃/ vel ſculpit̃ .i. eligit̃ a volūtate multoꝝ: Sed dꝛ ī Ps. Confundant̃ oēs qui adorant ſculptilia ⁊c̃. h Ps.96. Et nō ē ſpirit⁹ in eis .i. benignitas quā credebāt in eo eſſe illi qui eū cōflauerunt. Abacuk. ij.d. Ecce iſte coopertus eſt auro ⁊ argento:

* auro ꝛ argẽto: ꝛ oĩs ſpũs nõ ẽ in viſceribꝰ eiꝰ: Sic oĩa falſa dogmata hereticoꝝ ꝑ ſpeciẽ eloquẽtie exterioꝛis/ vel falſã ꝛ apparẽtẽ ſimilitudinẽ veritatis/ exteriꝰ argẽtea ſũt: ſꝫ interiꝰ vacua ab oĩ ſapiẽtia aurea: Peribũt. Pſ. In illa die peribũt

Pſ.145. Ad litteram oẽs cogitatiões eoꝝ. a Nõ ẽ his ſimilis pars iacob: id eſt deus quẽ iacob ꝛ eiꝰ ſucceſſoꝛes ꝛ imitatoꝛes elegerunt ꝓpte ſua. Uel/ Nõ eſt his ſimilis. i. idolis ꝓdictiſ: q̃ ſũt moꝛtua: id eſt ſine ſpiritu ꝛ vita. Numeri. xviij. c. Ego parſ ꝛ hereditas tua i medio filioꝝ iſrl̃.

Pſ.72. Pſ. Parſ mea deus in eternum b Qui eñ foꝛmauit omnia: tam in anima q̃ꝫ in coꝛpoꝛe: ſiue tam coꝛpoꝛalia q̃ꝫ ſpiritualia: contra manicheos. ſ. deus iacob. c Ipſe eſt: id eſt verum eſſe habet: qđ nõ habẽt idola. Exo. iij. d. Qui eſt/ miſit me ad vos. d Et iſrael virga hereditatis eius. i. hereditas eius. i. dei populus iſrael/ populus eiꝰ: que hereditas ſolet virga menſurari: et ideo diciẗ virga. Deuẗ. xxxij. a. Pars domini populus eius/ iacob funiculus hereditatis eius. Uel/ iſrael: eſt genitiui caſus: ꝛ pꝛemittiẗ vt locum habeat ſequẽs relatio. Uñ/ iſrael/ deꝰ eſt virga hereditatis eiꝰ. i. iſraeł: id ẽ pars eius populꝰ dñi diciẗ iacob per vicioꝝ ſupplantationẽ: iſrael per dei contẽplationẽ. De hoc Numeri. xxiij. c. Nõ eſt idolum in iacob: neq̃ꝫ videtur ſimulacrum in iſrael: dñs deus eius cũ eo eſt. e Dominꝰ exercituũ nomen illi. In hebꝛeo habeẗ: Dñs ſabaoth: id eſt virtutũ vł exercituũ: q̃ſi nomẽ meũ ẽ dñs: Uñ mihi ſoli hoc reſeruatur: Uñ nihil aliud debet dici deus vel dñs. Unde Eſa. xlij. b. Ego dñs: hoc nomen meũ: Gloꝛiã meam alteri non dabo ꝛ laudem meã ſculptilibus. f Congrega. Poſt repꝛobationem idoloꝝ: hic penam iudeoꝝ qui pꝛo maioꝛi parte idola coluerũt/ ſubiungit. Et loquiẗ ꝓpheta populo iſraelitico/ q̃ ſcꝫ quicq̃d habet foꝛis rerum vel ſubſtantiarũ/ in vrbem munitiſſimam congreget: ꝛ longe obſidioni alimẽta paret: quia pꝛedicit captiuitatẽ imminentẽ ꝛ quaſi pꝛoximã. Uñ: Congrega: o hieruſalẽ. g De terra. i. de agris. h Confuſionẽ tuã: ſiue ſubſtãtiã: ſcđm Septuaginta. Quicq̃d eñ habes confuſione dignũ eſt. i Que habitas in obſidione: id eſt que in pꝛoximo habitatura es ibi. ſ. in ciuitate obſeſſa: ꝛ iõ congrega victualia: q̃ vocaẗ confuſionẽ ſuã: quia talis congregatio victualiũ vertetur ei in confuſionẽ: quia licet i victualibꝰ cõfidas/ nihilominꝰ tñ deſtrueris. Alr̃ ſic: Oĩa tua cõgrega ſi potes: ꝛ pone in locum munitiſſimũ/ ne hoſtes ea rapiant. Et ſm̃ hoc loquiẗ eis ironice: Ita enim confidebant iudei in munitione ciuitatis q̃ pꝛo nihilo reputabãt aduentum hoſtium/ et ideo nitentur eis reſiſtere: et hoc erit eis ad confuſionem/ quia ab eis deſtruentur. Unde: l Ecce ego longe pꝛoijciã habitatoꝛes terre: id eſt iudee. ſ. a terra ſua in chaldeã: que valde remota eſt a iudea. o In hac vice: id ẽ in inſtãti tẽpoꝛe. Hoc dicit: quia alia vice iudeos puniuit per ſennacherib ꝛ commouit eos: et poſtea per pharaonẽ nechao: ꝛ tertio per chaldeos in ꝑmo eoꝝ aduentu. Sed in his oĩbus ciuitatẽ eoꝛum nõ deſtruxit: ſicut hac vice in vltimo aduentu chaldeoꝛũ. Ubi nos habemꝰ: longe ꝓijciã: alia lr̃a habet: Inſtar fũde cũ oĩ impetu abijciã. o Et tribulabo eos/ ita vt non inueniantur: q̃ſi tanta erit tribulatio/ ꝛ afflictio/ ꝛ occiſio: vt nõ inueniãtur ꝓpter paucitatẽ relictoꝝ. Scđm Hiero. et ſm̃ Septuaginta nõ ẽ ibi/ Nõ: ſed ſic: Tribulabo eos/ ita vt inueniãẗ: q̃ſi ſic anguſtabo eos i obſidiõe ꝛ coanguſtabo/ vt oẽs i vrbe reperiãẗ: ꝛ fugere nõ poſſint inde vel ſe abſcondere. In hebꝛeo habeẗ: vt inueniant. ſ. mala que cõminatus ſum eis.

Moꝛaliter. Moꝛaliter. f Congrega de terra cõfuſionẽ tuã: id eſt aceruã theſauros ꝛ diuitias que vertentur tibi o anima

a Nõ ẽ his ſimiliſ pãrs iacob.
b Qui eñ foꝛmauit oĩa/ ipſẽ
d eſt: ẽt iſrael virga hereditatĩ
e eiꝰ: dñs exẽrcituũ nomẽ illi.
f Cõgrẽga dẽ terra cõnfuſio
g h nem tuã/ quẽ habitas in obſ
i k ſidiõe: qꝛ hec diĉ dñs: Eccẽ
m ego longe ꝓijciam hãbitato
n o res terrẽ: i hãc vice: ꝛ tribulabo eos/ ita vt ꝛ nõ iueniãẗ.
p Ue mihi ſũp ꝯtritione mea:
q r pẽſſimã plaga mea. Egõ au
s t tẽ dixi: Plãne hec ĩfirmitas
v x mea eſt: ꝛ põꝛtabo illã. Tãbernaculũ meũ vaſtatũ eſt: oẽs funiculi mei dirupti ſũt:

re in eternam damnationẽ vel confuſionẽ. Phil. iij. d. Gloꝛia in confuſione eoꝛum qui terrena ſapiunt. i Que habitas/ tanq̃ꝫ heres ꝛ manſionarius/ non tanq̃ꝫ aduena ꝛ peregrinus. k In obſidione: id eſt in hoc mundo: qui vndiq̃ꝫ obſidetur ab hoſtibus. Apocł. viij. d. Ue ve ve habitãtibus in terra. Abacuk. ij. c. Ue qui cõgregat auariciã malã domui ſue: vt ſit in excelſo nidus eiuſ ꝛ liberari ſe putat de manu mali: cogitaſti cõfuſionem domui tue. Al. nõ hĩ... l Ecce ego longe pꝛoijciam: a terra viuentium. m Habitatoꝛes terre: nõ ꝑegrinos. n In hac vice. ſ. perfecte ſcꝫ in moꝛte. Et hic notatur magna ira dei: qui q̃ſi cũ impetu funde diciẗ eos a ſe ꝓijcere. Qui eñ lapidẽ funda pꝛoijcit: longe diu ante circũrotat ꝛ circũuoluit: ſic tempoꝛaliũ amatoꝛes modo per diuerſas curas circumrotanẗ/ vt tãdem longius a deo pꝛoijciantur. j. Reg. xxv. c. dixit abigail ad dauid: Si ſurrexerit hõ aliquãdo ꝑſequi te querẽs animã tuã/ erit aĩa dñi mei cuſtodita q̃ſi in faſciculo viuentiũ apud dñm deũ tuũ: Poꝛro inimicoꝝ tuoꝝ aĩa rotabiẗ: q̃ſi ĩpetu ꝛ circulo funde. Anima enim amicoꝛũ dñi/ ne per peccatũ vel illicita deſideria defluat/ circũligatur quaſi faſciculus: ſed anima inimicoꝝ vt longius pꝛoijciaẗ rotatur. Unde Pſ. In circuitu impij ambulant. Sicut autẽ fit ſtrepitus in iactu lapidis a funda: ſic in moꝛte auaroꝛũ ẽ ſtrepidus: quia ſtatim cõmouetur terra erga eos dicẽs: multa mala fecit: et repetunẗ debita et vſure ꝛ non poſſũt haberi. Uñ Pſ. Perijt memoꝛia eoꝛũ cum ſonitu. o Et tribulabo eos/ ita vt inueniantur. In iudicio enim effugere non poterunt: quia vndiq̃ꝫ circundabit eos tribulatio. Tunc enim inuenietur iniquitas eoꝛum ad odiũ: Nihil eñ fecerũt qđ nõ puniatur. p Ue mihi ſuper cõtritione mea. Loquiẗ in perſona hieruſalem quã introducit loquentem ꝛ plangentem captiuitatem ſuam quaſi eſſet pꝛeſens. q Peſſima plaga mea: id eſt deſperata ꝛ inſanabilis: quaſi vehemẽter affligoꝛ penam ſuſtinens inſanabilẽ. Alia littera habet: Ue ſuper cõtritione tua/ peſſima plaga tua. j. xxx. c. Inſanabilis fractura tua/ peſſima plaga tua. Et paulo poſt. Quid clamas ſup contritione tua: Inſanabilis eſt doloꝛ tuus: pꝛopter multitudinem iniquitatis tue: et dura peccata tua feci tibi hec. r Ego autem/ videns plagam meam/ ꝛ cognoſcens culpam meam: s Dixi/ cõfitendo iuſtam dei vindictam. t Plane hec infirmitas mea eſt: id eſt mihi competens ſm̃ merita peccatoꝛum meoꝛum: quaſi planum eſt ꝛ euidens q̃ hec pena mihi debuiẗ infligi/ quia eam merui. v Et/ ideo/ poꝛtabo illam: id eſt patienter ſuſtinebo. Michee. vij. b. Iram dñi ſuſtinebo: quoniã peccaui ei: quaſi penã hanc mihi acquiſiui. Uñ lr̃a Septuaginta ẽ: Plane hoc vulnꝰ meũ qđ apꝓhẽdit me: q̃ſi hoc vulnꝰ mihi pꝛocuraui: ꝛ iuſte appꝛehendit me: q̃ſi iam cepit ꝛ diu tenebit. j. xv. d. Quare factus eſt doloꝛ meus perpetuus: ꝛ plaga mea deſperabilis renuit curari. Plaga coꝛpoꝛis ẽ mala: plaga peccati peioꝛ: ſed plaga inferni peſſima: ideo dicit/ peſſima. x Tabernaculum meũ vaſtatum eſt: oĩes funiculi mei dirupti ſunt. Siue: oĩes pelles mee conciſſe ſunt: ſm̃ aliam litteram: quaſi de facili oĩes muri ꝛ omnia menia ꝛ pꝛeſidia eoꝛum deſtruentur: ac ſi tabernaculi vel tentoꝛij/ non ciuitatis eſſet deſtructio. Et ideo habitationẽ eoꝛum vocat tabernaculum. Turres autem et alias munitiones que ſuſtentant ciuitatem/ vocat funiculos: quia ſicut funiculi tabernaculũ tenent. Dico autẽ facilem fuiſſe illam deſtructionem: non quia non fuiſſet longa obſidio: quia in tribus annis ꝛ dimidio obſeſſa fuit: ſed loquiẗ de dirutione muroꝛum et aliarũ munitionum iã capta ciuitate: q̃ ꝛ tãta fuit vt nec veſtigia remanerẽt.

Pſ. 11. Pſ. 9. Ad litteram

B

Filij mei exierũt a me

a Filij mei exierūt a me: ducti ī captiuitatē. Septuagin/ta habet: Oues mee exierūt ⁊ pecora: qđ ſm Hiero. ſtare nō pōt ſm hiſtoriā: Tamdiu em̄ fuit illa ciuitas obſeſſa: qꝛ tan/ta fuit ibi famis anguſtia/ ꝙ nullo modo credibile eſt ꝙ dura/rent ibi pecora vſqꝫ ad ciuitatis captionem. b Et nō ſub ſiſtunt/ filij. i. non cō/parēt: qꝛ mortui ſunt. Nec em̄ om̄es trāſla/ti ſunt in chaldeā: ſed magna eoꝝ pars in/terfecta ē et deleta. c Non eſt qui extē/dat vltra tentoriū meū: et erigat pel/les meas. Seruat me/taphorā tabernaculi: quaſi ita ſunt deſtru/cta omnino vt nec ha/beant ſpem redificationis: quia nō eſt qui extēdat ⁊c. id ē qui mihi prepararet habitationē/ vel inſtauret muros ⁊ alia que habebā. Uel ad litterā loquit̄ ſm morē paleſtine: in qua tabernacula de pellibus erigūt: qbus ſolent vti propter aeris intēperiē. Uel/ Nō eſt qui extendat ⁊c. Tētoria ⁊ taber/nacula ſunt pauperū habitationes: quaſi nō eſt etiam aliquis q̄ pauperē ⁊ fragilem habitationē mihi edificet. Cauſam aūt tante deſolationis et fruſtrationis omnis ſpei ſubdit eſſe tm̄ in paſtorib᷒ eoꝝ. d Quia ſtulte egerunt paſtores: q̄ſi in paſtoribus nō confido ꝙ me redificet: qui deſtructio/nis mee cauſa fuerunt. d Paſtores. i. reges ⁊ ſacerdotes: ſtulte/ idola colendo. e Et dn̄m nō queſierunt: poſt peccata penitendo ⁊ bona opera multiplicando. f Pro/pterea non intellexerūt/ deum: vel mala eis vententia: Ita infatuati erant propter mādatorū dei tranſgreſſionē: vt ſibi de malis imminētibus non prouiderent: nec deum cōmi/nātē cognoſcerēt. Sicut em̄ a mādatis dn̄i illuminat̄ intellec/
Ps. 118. tus ad cognoſcēdū: vt dic̄ Ps. A mādatis tuis intellexi: ita a negligentia ⁊ contēptu eoꝝ ſequitur infatuatio ⁊ ignorantia cognoſcendoꝝ. g Et oīs grex eorum diſperſus eſt: id eſt populus ei ſubditus in captiuitatē tranſlatus eſt. Cui᷒ tranſlatiōis cauſa fuit peccatū prelatoꝝ: qđ de facili imitan/tur ſubditi. Unde Zach. xiij. c. Percutiā paſtorem ⁊ diſper/gentur oues gregis. Amos. ix. a. Percute cardinem ⁊ cōmo/ueantur ſuperliminaria: Auaricia enim in capite omniū: ⁊ no/uiſſimū eoꝝ in gladio interficiā. Jere. l. a. Grex perditus factus eſt populus meus: paſtores eorum ſeduxerunt eos. Sic autē
Myſtice ⁊ myſtice deplorat eccleſia/ videns totius ruine ſue eſſe cauſā pctā prelatoꝝ: q̄ dominū nō queſierūt: ſed magis mundi glo/riā ⁊ vanitatē. Que eccleſia vocat ſe tabernaculū: quia in ea accipiuntur arma. ſ. ſacramentoꝝ et virtutum ad pugnandū contra diabolum. Unde Threñ. ij. b. Diſſipauit quaſi hortū tentoriū ſuum/ demolitus eſt tabernaculū ſuum. Sicut fructi/bus horti collectis dimittit̄ hortus ſine ſepe: ſic prelati colle/ctis fructibus decimarū ⁊ redditū ſuorum in eccleſia/ de om/nib᷒ alijs. ſ. ſpiritualibus nō curant/ ſed om̄ino derelinquunt: quia aliud q̄ꝫ temporalia ibi non querunt. Eſa. j. c. Derelin/quet̄ filia ſion ſicut vmbraculū in vinea: ⁊ ſicut tugurium in cu/cumerario: ſicut ciuitas q̄ vaſtatur. Dicit etiā funiculos ſuos dirutos: id eſt precepta et prohibitiones. S. ij. d. Confregiſti iugum/ rupiſti vincula: dixiſti non ſeruiam. His enim funicu/lis tenet̄ eccleſia ne cadat. a Filij mei exierūt a me/ ⁊ nō ſubſiſtunt: quia nō ſunt reuerſi per penitentiā. Threñ. j. f. Idcirco ego plorans ⁊ oculus meus deducens aquas: quia factus eſt a me longe conſolator conuertens animam meam: facti ſunt filij mei perditi/ quoniā inualuit inimicus. Jere. xxxj. c. Rachel plorans filios ſuos/ noluit conſolari: qꝛ nō ſunt. c Non eſt qui extendat ⁊c. cum tamen dicatur prelatis Eſa. liiij. a. Dilata locum tentorij tui et pelles tabernaculoꝝ tuorum extende: ne parcas: longos fac funiculos tuos et cla/uos tuos cōſolida. Ad dexterā enim: ⁊ ad ſiniſtrā penetrabis et ſemen tuum gentes hereditabit. q. d. O prelati per predi/cationem et exemplū multiplicate filios eccleſie. h Uox auditionis ecce venit. Uox ē prophete predictam ſen/tentiā quā dixerat de hieruſalē cōfirmantis. Uox auditio nis ecce venit: q̄ſi ecce rumores iam venerunt de exercitu babylonis cum impetu veniente: vel ſonitus ⁊ fremitus ba/bylonici exercitus ve/nientis ſuper vos au/ditur. i Et cōmo tio magna/ venit. k De terra aqui/lonis: id eſt cum tan to exercitu et impetu venit: vt q̄ſi terra vi/deatur moueri a fra/gore ei᷒. l Ut po/nat ciuitates iuda: non ſolū hieruſalem: ſed ⁊ om̄es alias. m In ſolitudinem: habitatoribus interfectis. n Et ha/bitaculū draconū. Uel ſm Septuagita: Cubile ſtruthi/onū. Ul̄ ſm ſymmachū: Sirenarū: q̄ſi p̄ hoīb᷒ faciet ibi dra cones ⁊ alia venenoſa aīalia habitare. Struthio em̄ ſepe ha/bitat ī locis deſertis ⁊ ibi orit̄: ⁊ maxime ī calidis regiōib᷒ ha/bitāt dracones/ ⁊ alia venenoſa aīalia. Sic moraliter/ exercit᷒ diaboli venientis contra eccleſiam ponit eam in ſolitudinem: vt iam ibi fere nulli boni inueniātur. Threñ. j. a. Quomodo ſedet ſola ciuitas plena populo. Facit etiam eam habitatio/nem draconum. Draco animal eſt intus† venenoſe nature: et Al. ⁊ valde
tamē habet pellem q̄ſi auream/ ⁊ fumum quaſi ignis videtur frigide.
emittere/ ⁊ valde ſitibundū eſt animal: ſic multi exterius ap/parent boni/ ſed intus ſunt venenoſi et alios corrumpentes ⁊ cupidi. Eſa. xiij. d. Non paſtores requieſcent ibi/ ſed beſtie: et replebuntur domus eorum draconibus: et habitabunt ibi ſtruthiones. o Scio domine. Prius oſtendit obſidio/nē ⁊ captionē ciuitatis ⁊ dirutionē omniū ciuitatū/ ⁊ deſpe/rationem redificationis/ ⁊ draconū et animaliū venenoſoꝝ habitationē: Hic autē propheta in perſona ſui vel populi pe/nitentis ad preces ſe cōuertit. Sic enim dicendo/ docet popu/lum formā orādi. p Quia nō eſt hominis via eius: vt. ſ. proſpere incedat. r Nec viri eſt vt ambulet ⁊ di rigat. i. ambulando dirigat: v Greſſus ſuos: id eſt pro poſitū ſuum: vel ad litterā iter in certum compleat. q. d. quic/quid a babylonijs ſuſtinemus: nō eſt tm̄ eorum ſapiētie ⁊ for/titudinis: ſed magis ex permiſſione tua dn̄e peccatis noſtris exigentib᷒. i. chaldei nō nos poſſent deſtruere niſi ꝓpter pctā nr̄a eſſes nobis irat᷒. Uel ſic/ p Nō ē hoīs: q̄ſi etiā q̄tū/cunqꝫ rationalis ⁊ diſcreti. q Uia eius. i. vie vel vite bo/ne electio per mentis diſcretionem. r Nec viri. i. virtuoſi vel virilis: s Eſt/ vt ambulet/ ꝑ bonā operationē. t Et dirigat greſſus ſuos/ ꝑ bonā intentionē: qꝛ nec diſcretio hoīs ſufficit ad eligendū bona: nec eius potentia ad exequē/dū: ſ; dn̄s q̄ operat̄ in nobis ⁊ velle et ꝑficere: vt dr̄ Phil. ij. b. Eſa. xxvj. c. Oīa opera nr̄a opat᷒ es ī nob dn̄e. Ps. Apud Ps. 36.
dn̄m greſſus hominis dirigetur. Prouerb. xvj. a. Hominis eſt animū p̄parare: ⁊ dn̄i eſt gubernare linguā. Ibidē. b. Cor hominis diſponit viam ſuam: ſed domini eſt dirigere greſſus ei᷒. Sicut in naui vnus nauigat/ ⁊ alius remigat: ſic dn̄s gu/bernat nauē noſtram: tamē noſtrū eſt eam preparare vel mo/uere ad bonū. x Corripe me dn̄e. Hec oratio tria com/plectitur. Primo enim confitet̄ ſuam ſcientiā ⁊ potentiā eſſe inſufficientē: vt dictū eſt ibi: Nō eſt hominis. Scđo petit miſericordē correptionē: ibi: Corripe me. Tertio hoſtiū ſu/uerſionē: ibi: Effūde idignationē. x Corripe me/ fla/gellādo pro peccatis y Uerūtamē in iudicio. i. in pena ad correptionē ſm iudiciū miſericordie tue/ pro mea poſſibi/litate diſcrete mēſures afflictionem/ vt cū ea des mihi prouē/tū/ vt poſſim ſuſtinere: vt dr̄. j. Cor. x. c. Uel ideo talis pena dicit̄ iudiciū: q̄ſi non ad iudicium damnationis me punias: ſed temporalis dijudicationis vel diſcretionis. Per eam em̄ diſcernunt̄ vel diſgregant̄ boni a malis: ſicut granū a paleis

a
b Filij mēi exierūt a me: ēt nō
c ſubſiſtūt. Nōn eſt q̄ extēdat
vltra tentoriū meū: et erigat
d pelles meas: quia ſtulte ege
e rūt paſtores: ēt dn̄m non q̄/
f ſierūt: ꝓptérea nō intellexe/
g runt: ēt omnis grex eoꝝ di/
h ſpſus eſt. Uōx auditiōis ec/
i ce venit: ēt cōmotio magna
k dē terra aq̄lonis vt pōnat
l
m ciuitates iuda in ſōlitudinē
n ⁊ hābitaculū draconū. Sciō
o dn̄e qꝛ nō ēſt hoīs viā eius:
p
q nēc viri ēſt vt ambulet ēt di/
r
s rigat greſſus ſuos. Cōrripe
t
v me dn̄e/ vērūtamē ī iudicio:
x
y

diſiungitur ꝑ flagella.

¶ diſiungiẗ per flagella. Pſ. de hoc iudicio. Judica me deꝰ: et
Pſ.42. diſcerne cauſam meā ꝛc. De iudicio autē condēnatiōis. Pſ.
Pſ.142. Nō itres ī iudiciū cū ſeruo tuo dñe. Vl' In iudicio: q̄ſi ſi/
cut in omni iudicio tuo ꝯcurrūt miſericordia ꝛ veritas: ſic hic
reperiaẗ miſericordia. a ¶ Et nō in furore tuo. i. nō ad in/
teritū damnationis:
vel ciuitatis noſtrę ꝑ/
petuam ꝛ omnimodā
Pſ.78. deſtructionē. b ¶ Ne
forte ad nihilū re/
digas me: ſi omni/
no diſtricte me ꝛ mea
iudicare volueris. Si
Pſ.129. enī iniquitates obſer/
uaueriſ dñe/ dñe quis
ſuſtinebit: Eſa. lxiiij.
c. Ne iraſcaris domi/
ne ſatis. i. nimis: ſꝫm
Septuaginta: et ne
memineriſ iniquitatis
Pſ.6. et. 37. noſtrę. Pſ. Domine
ne in furore tuo argu/
as me. Ibi Augꝰ. Hic vreſ̄ ſeca: vt in futuro pcas. Abacuk
iij. d. Ingrediaẗ putredo in oſſibꝰ meis: ꝛ ſubter me ſcateat:
vt requieſcā in die tribulatiōis. Quaſi ergo diceret: Corripe
me vt pater/ nō vt aduerſariꝰ. Caſtigas enī filiū quē recipis:
Heb. xij. b. Sed in hoſtes nō iudiciū moderatę correptio/
nis: ſed omnimodā: c ¶ Effunde indignationē tuam:
i. pęnam. Non eſt autem imprecatio/ ſed pędictio/ vel diui/
Pſ.78. nę iuſticię aſſertio ꝛ ꝯgratulatio. Simile in Pſ. Effunde irā
tuam in gentes quę te nō nouerunt: ꝛ in regna quę nomē tuū
nō inuocauerūt. d ¶ Quę nō cognouerūt te: per fidem.
e ¶ Et ſuper prouincias. i. regiones. f ¶ Quę nomen
tuum nō inuocauerunt: per orationē et adorationē. g
¶ Quia comederūt iacob ꝛ deuorauerūt eū. i. omni/
no vaſtauerunt. h ¶ Et conſumpſerūt illum: populum.
i ¶ Et decus eius diſſipauerūt. i. templū et oīa vaſa
templi: ꝛ omnē decorē ciuitatis ꝛ munitionē: q̄ſi ita aggraua/
uerunt iugum ſuper eos: ꝙ nulli ętati/ nulli ſexui/ nulli digni/
tati/ nulli loco pepercerūt: cum tamen dñs non tradidiſſet iu/
dęos gentibus niſi ad hoc/ vt illi eos purgarent: ꝛ nō oīno
deſtruerēt. Ita exponit hic Hiero. Sed illi eos punierūt ex/
tra meritū. Sed ꝫ. Idē Hiero. diẗ hic. Quę patimur magna
ſūt: ꝛ maiora meremur. Sol. In h ꝙ diẗ hieronymꝰ/ ꝙ iugū
ſuū ſuꝑ eos aggrauauerūt/ intelligiẗ nō grauauerūt ſuꝑ meri/
tum/ ſed ſupra formā meriti. Mandabo ei vt auferat ſpolia: ꝛ
diripiat pędam: ipſe autē non ſic arbitrabiẗ/ ſed ꝛc. Eſa. x. b.
Sic hodie milites ꝛ pędones et pęlati comedūt ꝛ deuorant
iacob. i. ſubditos qui ſunt in labore acq̄rendi ſibi victum.

a ꝛ nōn in furore tuo: nē forte
b ad nihilū redigaſ me. Effūn
c de idignationē tuā ſuꝑ gen/
d tes quę nō cognouerunt te:
e ēt ſuper prouincias quę no/
f men tuum nō inuocauerūt:
g quia comederūt iacob/ ꝛ de/
h uorauerūt eum/ ēt conſum/
i pſerunt illum/ ēt decus eius
diſſipauerunt.

¶ Capitulum. XI.

k V Erbū̄m qđ factum eſt
l ād hieremiā a dño/ di
m cēs: Audite v̄ba † pā/
n
o cti huiꝰ: ēt loq̄mini ād viros
p iuda ēt habitatores hierl'm:
q et dices ad eos. Hęc dicit
r dñs deꝰ iſrl': Maledictꝰ vir
s q̄ nō audierit v̄bā pacti huiꝰ
t qđ ꝑcēpi patribus veſtris/
v in diē qua eduxi † vos dē ter
x ra egypti/ de fornace ferrea/

V Erbum qđ factum eſt ꝛc. ¶ Expo. Capi. XI.
Hoc capl'm in octo partes diuidiẗ. Primo dicit dñs
ꝓphetę vt pactum legis per moyſen eis exhibitū ad
memoriā reuocet/ monens vt illud impleant/ vt bene ſit eis.
Secūdo iniungit dñs prophetę/ vt pędicti pacti conteſtatio/
nem ſępius per prophetas factam a patribus eorū neglectā
et contēptā fuiſſe ab eis oſtendat: ibi: Vociferare omnia
verba hęc. Tertio ipſos eſſe imitatores patrū ſuorum ma
lorū ꝛ inobedientiū ꝛ idola colentiū demōſtrat: ibi: Inuen
ta eſt coniuratio. Quarto pęnam infert a qua nō poterūt
eos liberare dij ſui quos multiplices habuerūt/ nec deus libe
rabit eos: ibi: Ecce ego inducā ſuper eos. Quinto ſb/
lata fiducia idolo ſuorum/ ſubtrahit eis confidentiā oratio/
num: ibi: Tu ergo noli orare. Sexto aufert eis confiden/
tiam templi ꝛ ſacrificio/ in quibus ꝛ contra quę peccauerūt:
quia in ipſo templo idolis immolauerūt: ibi: Quid eſt qđ
dilectꝰ meꝰ. Septimo ſublata iā omni ſpe ꝛ cōfidētia libe/
ratiōis/ dicit totā terrā ꝛ ciuitatē hieroſolymitanam de ſtatu
pulchritudinis ꝛ ſpecioſitatis ꝯuertēdā ī ſtatū deſolatiōis ꝛ
cōbuſtionis/ ſiue per chaldęos ſiue p romanos: ſꝫm diuerſas
expoſitiones: ibi: Oliuā vberem. Octauo hieremias inſi/

dias eorum cōtra ſe ſibi manifeſtatas a deo oſtendit: quomo/
do. ſ. ei pro cōminatione ꝛ correctione prophetali mortē pa/
rauerant/ et ideo de eis precaẗ vltionem: maxime autē de vi/
ris anathot: q̄ ei prophetare ꝓhibebant: ꝛ ei per alios mor/
tē ꝓcurabāt: ꝛ hoc ſꝫm litteralē ꝛ fabuloſam itelligētiā iudęo/
rum: ſed ſꝫm verā ſan/
ctorum expoſitionem
mors chriſti innocen/
tis prophetaẗ: et pro
eius crucifixiōe pęna
iudęo per romanos Al. ꝛ teſta menti.
infligēda ſubinfertur:
ibi: Tu autē domi/
ne ſabaoth. Diẗ er
go. k ¶ Verbum
qđ factum eſt ꝛc.
Nō dicit quo tempo/
re/ vel ſub quo rege/ ꝛ
quoto eius anno hęc Al'. eos
ꝓphetia facta ſit: ideo
intelligendum eſt/ vel
priori ꝓphetię et tem/
pori hęc eſſe iungēda: vel certe poſt aliqđ tēporis interuallū
prioris prophetię/ hunc ſermonē dñi factū eſſe ad ꝓphetam.
l ¶ Ad hieremiā a dño. i. hoc eſt verbum qđ dñs locutus
eſt ad hieremiam/ vel inſpirando ea quę dicēda ſunt/ vel per
ſubiectam creaturā proferendo. Et nota ꝙ eſt verbum inſpi/
ratū: qđ fit ad prophetas in corde. Et eſt verbum prolatū:
qđ fit ad prophetas in aure. Et eſt verbū operatū: qđ fit ad
ꝓphetas in manus eo: q̄ñ. ſ. per opera prophetarū aliquid
futurū ſignificaẗ: ſicut eſaias prophetauit opere ſaccū lum/
borū diſſoluendo/ ꝛ nudus incedendo: Eſa. xx. a. Vñ Oſee
xij. c. In manibus ꝓphetarum aſſimilatus ſum. Et eſt ver/
bum ęternum: qđ factum ē ad prophetas/ quādo eis innotu/
it illud eſſe incarnādū. m ¶ Audite verba pacti huius.
Scđm hebręos alloq̄ẗ h dñs hieremiā ꝛ baruch: ꝛ hieremiā
principaliter: Unde ſequiẗ ſingulariter: Et dices ad eos.
n ¶ Pacti: vel teſtamenti: ſꝫm aliā litterā. o ¶ Et loqui/
mini ad viros iuda: id eſt de tribu iuda. p ¶ Et ha/
bitatores hieruſalē: qui erāt de tribu beniamin: quaſi ad
duas tribus ſermonē dirigite. q ¶ Hęc dicit dñs deus
iſrl'. Quia ſuꝑ dixerat: Audite verba pacti huiꝰ: Nūc
determinat quid ſit illud pactum. Poterant enim dicere: nos
faceremꝰ quicquid dñs pęciperet/ niſi impoſſibilia pęcipe/
ret: ꝛ ideo nō debet dñs nos punire. Ideo reſpōdet ꝙ iſtud
non eſt verum: quia nō pęcipit eis niſi vt legem obſeruent.
r ¶ Maledictus vir qui nō audierit: id eſt audire con/
tempſerit per attentionē et executionē. s ¶ Verba pacti
huius: id eſt legis: quā ſi obſeruaſſent/ dñs pepigit eis ꝙ
eos nō puniret. t ¶ Quod pęcepi patribꝰ veſtris: per
moyſen: q̄ fuit miniſter ipſius legis. v ¶ In die qua edu/
xi vos: in patribus veſtris. i. patres veſtros. x ¶ De terra
egypti de fornace ferrea: id eſt de dura et intolerabili
preſſura. Caminus enim ꝛ fornax ferrea atq; ſuccenſa ſignifi/
cat tribulationis et pęnę magnitudinem. Vel diciẗ egyptus
¶ fornax ꝓpter eius calorem

Myſtice: k ¶ Verbū qđ factum eſt ad hieremiam: Myſtice
id eſt verbum ęternū innotuit hieremię incarnandū: per qđ
verbū inſtructus ē ad loquendū ſequentia. o ¶ Ad viros
iuda: id ē pęnitētes ꝛ actiuos. p ¶ Et habitatores hie/
ruſalē. i. ad innocētes ꝛ contēplatiuos. Vel/ o Ad viros
iuda. i. clericos. p ¶ Et habitatores hieruſalē. i. reli/
gioſos: quibus fit conteſtatio teſtamēti dei ꝙ in tranſgreſſio/
ne eius ſunt primi. Vñ. j. Eſdre. ix. a. Manus principum et
magiſtratuū fuit in trāſgreſſiōe hac prima. r ¶ Maledictꝰ
vir qui nō audierit ꝛc. Chriſtus per precium ſui ſangui/
nis in paſſione ſua eduxit nos. x ¶ De terra egypti de for
nace ferrea: id eſt de pena inferni/ vel de ſtatu peccati. Za/
charię. ix. c. Tu in ſanguine teſtamēti tui ꝛc. Status autem
peccati dicitur fornax: quia aſcēdit. ſ. per delectationē. Diciẗ
✤ ferrea: quia retinet

¶ fornax ꝓpter eiꝰ calorē imēſum. a ¶ Dicēs: Audite vocem meam: attētas aures prębēdo ad verba mea. b ¶ Et facite oīa que pręcepi vobis. i. opere q̄ auditis implendo. c ¶ Et/ſic/eritis mihi in populum: peculiarē vel ſpecialem: vt mihi ſeruiatis tanq̄ populus meus. d

a dicēs: Audite vocē meā: et
b facitē omnia q̄ pręcepi vobis: ēt eritis mihi i populū:
d ēt ego ero vobis in deum: vt
e ſuſcitēm iuramentū qđ iurā
g ui patribus veſtris: dāturū me eis/terram fluētem lacte
h et melle: ſicūt eſt dies hec.

Et ego ero vobis in deū: ſpecialiter: qui ſum oīum deꝰ generaliter: quia ſpecialiter vos defendā ⁊ protegam. Eorū enim deus ſpecialiter ē: quibꝰ ſe per gratiā largitur. Vñ Eſa. xliij. a. Ego ſum dñs deus tuus ſanctus iſrael ſaluator tuꝰ. Ezech. xxxiij. f. Ego dñs ero eis in deū: ⁊ ſeruus meꝰ dauid p̄nceps in medio eoꝝ. Exo. iij. b. Ego ſū deꝰ abraam: et deus iſaac: et deus iacob. Exo. iiij. f. Filius meus p̄mogenitus iſrael. e ¶ Vt ſuſcitē iuramentū. Hoc dicit: qꝛ ꝓmiſſio fertilitatis ⁊ ꝓſperitatis/de q̄ loquitur hic/facta priꝰs patribus eorū quodāmodo irrita fuerat meritis illoꝝ exigentibus. Terra eñ ſepe fuerat ſterilis ꝑ peccatis eoꝝ: Jđ dic: vt ſuſcitē iuramētū qđ iuraui patribus vr̄is: hoc. ſ. g ¶ Daturū me eis terrā fluentē lacte et melle. i. abundatē in omnibus paſcuis ⁊ herbis: quę ſunt materia copie lactis et mellis. h ¶ Sicut eſt dies hec. i. ſicut rebus ipſis hodie comprobat. Promiſſio aūt ideo additur poſt p̄cepta/ne graue eis videat ſeruare legem. Cōſideratio eñ pręmij/minuit vim flagelli. De hac ꝓmiſſione lactis ⁊ mellis dicit Exo. iij. b. Educam illos de terra illa in terram bonā et ſpacioſam: in terrā q̄ fluit lacte et melle. Jdē Exo. xxxiij. a. et Leuit. xx. d. Per lactis aūt ⁊ mellis abundantiā/intelligit abūdātia omniū rerū. Sed ↄtra. Sup illud Eſa. xlix. d. Jn manibus meis deſcripſi te: dicit Glo. q̄ hieruſalem ſterilliſſima eſt: quę ſaxoſis montibꝰ exaſperata eſt ⁊ fontiū patitur penuriam: Ergo nō ē fertilis. Solutio. Qđ ibi dicit/reſpicit ſitum ciuitatis: in loco eñ ſterili ſita eſt hieruſalē: qđ autē dicit hic/reſpicit terrā adiacentē q̄ optima ⁊ fertiliſſima eſt: quā eis ꝓmittit/vt leuius ferant onus pręceptoꝝ. Et vocat hāc ꝓmiſſionē iuramētum. i. firmā: ſicut iuramētū debet eſſe/vt melius credāt.

¶ Et reſpondi et dixi

Myſtice. ferrea: quia retinet violēter ⁊ ſtringit. ſ. per cōſuetudinē. Hęc autem fornax: vt dicitur Daniel. iij. e. ſuccenſa erat napta ⁊ ſtupa ⁊ pice ⁊ malleolis: Napta eſt amurca ſiue fex olei: ⁊ ſignificat diuitias. Amurca eñ valet quādiu cōtinet oleum: ſic diuitię proſunt quādiu cūm oleo miſericordię et pietatis tenētur. Sed expreſſo oleo. i. operibus miſcdię relictis/non ſunt niſi materia ignis babylonici: id eſt cupiditatis. Pręſtupam/pręſumptiones et ambitiones ⁊ iactantię. Stupa enim in momento ad nihilum redigitur. Vñ Eſa. j. g. Erit fortitudo veſtra ſicut fauilla ſtupę. Per picem/carnales cōcupiſcētię. Malleoli. ſ. ſarmenta vinearum abſciſſa ab ipſa vite/ ſignificāt maloꝝ conſortia: qui abſciſſi ſunt vita ⁊ merito de bonoꝝ ſocietate. Hi accendūt fornacē babylonis: quia perſuaſionibꝰ ſuis multos trahunt ad ignem babylonis vel ambitionis vl' cupiditatis. De hac fornace nos eduxit dñs ſanguine veri agni: de q̄. j. d. Ego q̄ſi agnus māſuetꝰ qui portat ad victimā. Pactum fęderis qđ tunc pepigit dñs nobiſcum/eſt euangeliū qđ in paſſione ſua conſummatū reliquit. Tunc enim librum perfecit: quādo id qđ ſcripſerat in vita/rubricauit in morte. Heb. ix. f. Jpſū librū ⁊ oēm ꝑp̄lm aſperſit ſanguine/dicēs: Hic eſt ſanguis teſtamenti qđ mādauit ad nos deus. Vel pactum fęderis factum in eductione de ęgypto/fuit conſecratio ⁊ forma conſecrationis corporis ⁊ ſanguinis ſui tradita ab eo in ſua paſſione. Jnchoata enim paſſione/terminās vetus paſcha ⁊ incipiens nouum/dixit diſcipulis: Hoc eſt corpus meū ⁊c̄.

Matth. xxvj. c. Hic eſt ſanguis noui teſtamēti ⁊c̄. Hanc q̄ maledictionē quā hic dic ꝓpheta/ icurrūt ingrati ⁊ indeuoti: ⁊ maximę clerici ⁊ ſacerdotes: q̄ nō in cōmemoratione dñicę paſſionis: ſed ꝓprię cupiditatis conficiūt ſacramētum: Cū tamē dicat eis: Hoc facite in meā cōmemoratio Luc. 22. b.
nē. Frequēter etiā dicit comedētibus agnum/Exo. xij. a. Memētote noctis huiꝰ vel diei in qua eduxit vos de ęgypto. Jbidē. b. Habebitis hāc i monimentū. Deut. iiij. c. Tulit vos deꝰ ⁊ eduxit de fornace ferrea ęgypti vt haberet populum hereditariū. a ¶ Audite vocem meā: ⁊ facite oīa quę pręcepi vobis: quia nō auditores verbi: ſed factores iuſti ſunt apud deū: Ro. 2. b.
vt dicit Jaco. j. c. c ¶ Et eritis mihi in populum: peculiarem. d ¶ Et ego ero vobis in deum: ſpecialē et familiarem: quia non propter legalia/vel aliqua alia erit populi deus: ſed tm̄ propter obedientiam: vt dicit Hiero. Tunc enim fit populi deus: quando ab eis ꝑ gratiā poſſidet: vt deꝰ ſit poſſeſſus/ppłus poſſidēs. Sed ipſe ab ęterno poſſidet nos per pręſcientiā. Unde dicit: Ero vobis in deum/ſiue deꝰ: qđ videret falſum eſſe/ſi deus diceret perſonam poſſidentis. Et nota q̄ dicit: Audite et facite et eritis ⁊c̄. Qui autē audiunt et faciunt amici ſunt. Unde Joh. xv. b. Vos amici mei eſtis ſi feceritis quę ego pręcipio vobis. Et poſt ſequit: Ero vobis in deum: q̄ſi ero pater veſter. Jđ dic hic Hiero. q̄ cū amici fuerint/de amicis trāſeūt i filios. Sed nonne maiꝰ ē eſſe amicū q̄ filium? Quia amicus dicitur quaſi animi cuſtos: cui conſilia referātur. Vñ: Vos autē dixi amicos: quia quęcūq̄ Job. 15. b.
audiui a patre meo nota feci vobis: filius autē eſt quicūq̄ per gratiam adoptatus. Solutio. Amicus hic dicitur quicunq̄ per gratiam reconciliatus tranſit in filium: id eſt in ſtatum filioꝝ vel ſtatum filialem: qui eſt perfectoꝝ. Unde filijs dicitur Matth. v. g. Eſtote perfecti ſicut pater veſter perfectus eſt. Jn lege enim per obedientiā operum exteriorum fiebant amici: ſed in euangelio per executionē operum interiorum. Per opera enim interiora deo aſſimilamur/nō per exteriora. Poſſunt eñ fieri exteriora malo fine: et ſic non aſſimilant proprie deo. Hęc autē aſſimilatio pręcipit modo omnibus: quę conſiſtit in virtutibus. Hęc eſt enim perfectio ſufficientię: de qua Matth. v. g. Eſtote perfecti ſicut pater veſter perfectus eſt. Alię enim ſunt quinq̄ ꝑfectiones: quę nō ſunt in pręcepto: ſed magis in conſilio: ⁊ ad ſtatum perfectionis pertinent: Cōparationis. ſ. reſpectu aliorum hominū: vt dicit Geñ. vj. b. Noe erat perfectus in generationibus ſuis. Jtem ſacri ordinis propter quē tenetur homo ad continentiā. Matth. xix. b. Sunt eunuchi qui ſeipſos caſtrauerūt propter regnū cęlorum. Jtem religionis. Matth. xix. c. Si vis perfectus eſſe vade et vende omnia quę habes et da pauperibus. Jtem pręlationis: in qua tenetur pręlatus ſe morti exponere pro ſubditis. Joh. x. b. Bonus paſtor animā ſuam ponit pro ouibus ſuis. Jtem tranquillitatis vel contēplationis. Hi habent vitam in patientia/ac mortem in deſiderio. Phil. j. c. Cupio diſſolui et eſſe cum chriſto. e ¶ Vt ſuſcitem iuramentum: id eſt firmam promiſſionem/ ſiue firmum pactum: quod mortuum eſt ⁊ fruſtratum in peccatoribus. Luc. j. g. Erexit cornu ſalutis nobis. f ¶ Quod iuraui patribus veſtris. i. apoſtolis ⁊ ſanctis viris. g ¶ Daturum me eis terram fluentē lacte et melle: id eſt patriam cęleſtem: quę ſuos habitatores ſatiat lacte humanitatis/⁊ melle diuinitatis. Hęc eſt enim vita ęterna vt cognoſcant te ſolum deum verum: et quē miſiſti ieſum chriſtum: Joh. xvij. a. Mel enim eſt de rore cęli ⁊ de floribus: lac autē de terrę naſcentibus. h ¶ Sicut eſt dies hec: qꝛ etiā in pręſenti ſtillat nob deus de dulcedine ſua cęleſti.

 Secunda pars

a Et reſpondi ⁊ dixi: Amē do
mine. Et dixit dominus ad
b me: Vociferāre om̄ia verba
c hęc in ciuitatib⁹ iuda: ēt fo
d ris hieruſalē/dicens: Audi
e te vērba pacti huius et faci
f te illa: quia conteſtans cōte
g ſtatus ſum patres veſtros in
h diē qua eduxi vos de terra
i egypti vſqȝ ād diem hanc.
k Manē conſurgens cōteſta
l tus ſum/ēt dixi: audite vocē
m meam/⁊ nō audierūt/nēc in
clinauerunt aurē ſuam: ſed
n abierūnt vnuſquiſqȝ in pra
uitate cordis ſui mali. Et in
o duxi ſuper eos omniā verba
p pacti huius: quod precepi
q vt facerent et non fecerunt.
r Et dixit dn̄s ad me: Inuēn
s ta ē cōiuratio in viris iūda
t ēt in habitatoribus hieruſa
v lem. Rēuerſi ſunt ad iniqui
tates patrum ſuoꝝ priores:
qui noluerunt audire ver
x ba mea. Et hi ērgo abierunt

G a Et reſpondi et dixi: amen dn̄e. i. vere impleſti dn̄e qd̄ pollicit⁹ es patrib⁹ nr̄is. Vl' ſm̄ Septuaginta: Fiat dn̄e: id eſt ſemꝑ maneat qd̄ dediſti. i. ſemꝑ maneam⁹ in hac terra/⁊ habeamus abundantiā promiſſorū bonorū: et ſic pactū tuū impleaꝫ. Sed nōne ſciebat propheta q̄ cōtra voluntatē dn̄i erat vt impleretꝫ: Solutio. Volebat deuno q̄ꝫ ꝓpheta ꝓ pl'o q̄ cō/ uerteretꝫ: quia neſcie/ bat vtrū dominus vel/ let illum conuerti: et hoc facto impleretur ꝓmiſſio.

B Secūda pars

b Vociferare om/ nia verba hęc: pre dicta vel dicenda. c

Al. ⁊ eos In ciuitatibus iu da. i. iudeę. i. duarū tribuū. Vn̄ ſumiꝫ hic iuda non pro tribu re gia/ſed ꝓ regno dua/ rum tribuum. d Et foris hieruſalē: id eſt his qui ſūt in agro extra vrbē. e Audite ⁊ facite: q̄ſi auris ſit ꝓmpta ad au/ diendum/⁊ manus ad operandum. f Verba pacti hu/ ius. ſ. legis: quā obſeruanti pactū fecit deus q̄ eum introdu/ ceret in terram fluētē lac ⁊ mel. Similiter nobis diciꝫ de euā/ gelio: q̄ qui ſeruat pactum/ſimile facit de eo dn̄s. Eſa. j. c. Si volueritis ⁊ audieritis me/bona terrę comedetis. g Quia conteſtans: q̄ſi audite verba mea: et non contēnite ea/ſicut fecerunt patres veſtri: g Quia cōteſtans cōteſtatus ſum patres veſtros: id eſt firmiter et ſępe conteſtat⁹ ſum eos adiurando vt pactum meū audirent ⁊ facerent. i. nō ana/ thematiçādo cōtēnerēt. h In die qua eduxi vos de terra egypti: in patrib⁹. Vel/ eos/ i Vſqȝ ad diem hanc: q̄ſi continue monui eos vſqȝ modo: nec ceſſaui conte/ ſtari eos. ſ. vt facerent quę precepi eis. Nō ſolū cōtinue mo/ nui/ſed ⁊ diligenter: Vnde. k Mane conſurgens cō/ teſtatus ſum: id eſt cum magna diligētia ⁊ attentione mo/ nui vos: ſicut attentus ⁊ ſollicitus de opere ſuo ſurgit mane. Vel/ Mane cōſurgens conteſtatus ſum: ꝑ prophe/ tas: qui mane ſurgebant vt vobis pdicarēt/⁊ maxime hie/ remias: qui non ita manebat in ciuitate. De hoc. ſ. vij. c. Lo cutus ſum ad vos mane conſurgēs: ⁊ loquens/⁊ nō audiſtis. l Et dixi: audite vocem meā/et nō audierunt: per animi attentionē. m Nec inclinauerūt aurem ſuam: ꝑ obedientiā ⁊ humilitatē. Vn̄. n Sed abierūt vnuſ/ quiſqȝ in prauitate cordis ſui mali. j. xvij. b. Prauum ē cor hominis. Sequi prauitatē cordis ſui/ē malas cogitatio nes exequi ſiue mala cogitata opere implere: Contra illud. Ecc̄i. xviij. d. Poſt cōcupiſcētias tuas nō eas. o Et/ ideo/ induxi ſuper eos: quaſi in pondus et in oppreſſionem. p Omnia verba pacti huius/ predicti. ſ. legis: id eſt om̄ia quę cōminatus ſum eis in lege/ſuper eos. ſ. ſuper tranſgreſſo/ res eius hęc omnia impleui: Malach. ij. Mala commina/ tur dn̄s ſuper tranſgreſſores legis: vt diciꝫ Deut. xxvij. Pa/ cti dico: q Qd̄ pręcepi vt facerent ⁊ non fecerunt: quia pactum legis nō ſolum pręcepta continebat: ſed ⁊ pęnā continebat ⁊ tormēta tranſgreſſorū. Pręcepi/inquā: et tn̄ non fecerunt: ideo iuſte induxi ſuper eos mala quę commina/ tus ſum. r Inuenta eſt coniuratio in viris iuda. i. de tribu iuda. t Et in habitatoribus hieruſalē: id eſt qui ſunt de tribu beniamin: q̄ſi pari mente ⁊ ſtudio mandata dei contēnunt: ⁊ idolorū cultui inſiſtunt. Eſa. viij. c. Quęcū/ qȝ loquiꝫ populus iſte cōiuratio eſt. Coniuratio enim in ſcri/ ptura/ſm̄ Hieronymū proprie diciꝫ: quādo nō ſubito vel for tuito peccato/ſed preparatis inſidijs ⁊ cōiuratione tendiꝫ ad delictum/⁊ pari mente vnoqȝ ſtudio id agunt vt mādata dei contemnāt. Coniurabant enim inuicem de ritu idolorū exe/ quendo. v Reuerſi ſunt ad iniquitates patrū ſuo/ rum priores ⁊c. quia ſicut patres: ita filij mādata mea cō/ temnūt: et idola colunt quę patres eoꝝ priores in egypto co luerunt. Vnde. x Et hi ergo abierunt: id eſt filij ſicut patres: vel duę tribus ſicut decē: vel maiores ſicut minores.

Myſtice. r In Myſtice uenta eſt coniura/ tio in viris iuda. i. in clericis/ quoꝝ offi/ cium eſt deum cōfite/ ri. t Et in habi/ tatoribus hieruſa lē. i. clericis vel laicis vl' religioſis: quaſi pa riter clerici ⁊ laici con iurati ſunt: ⁊ conſpira uerūt ꝯtra chriſtū ſtu dioſe ⁊ pari mēte pec cantes/⁊ mādatis dei reſiſtētes. Vnde Eſa. xxiiij. a. Sicut ppl'us ſic ſacerdos. Bern. Videꝫ bone ieſu ad/ uerſum te coniuraſſe vniuerſitas chriſtianorū: et illi in perſe/ cutione tua primi ſunt: q̄ in eccleſia tua primatū gerūt/et dili/ gunt ꝑncipatū. Sic in capitulis clericoꝝ fiūt cōiurationes ap/ pellationū ⁊ litium cōtra deum ⁊ eccleſiā. Alia littera habet: Inuēta ē colligatio ī viris iuda. Et nota q̄ ē colligatio Multiplex colligatio erroꝝ. Vn̄ Prouerb. xxij. c. Colligata ē ſtulticia ī corde pue/ ri: ⁊ virga diſciplinę effugabit eam. Item eſt colligatio ſiue perplexitas ſermonū et q̄ſtionū. Vn̄ Eccl'. vij. d. Solūmo/ do hoc inueni q̄ fecerit deus hominē rectum: ⁊ ipſe infinitis ſe miſcuit q̄ſtionibus. Item eſt colligatio pecunię: ſiue reddi/ tuū ⁊ diuitiarū. Oſee xiij. c. Colligata ē iniq̄tas ephraim. i. inequalitas diuitū huius mūdi: abſcōditū eſt peccatū illius: quia ſub diuitijs latet peccatū cupiditatis. Itē eſt colligatio iniquitatū ⁊ peccatoꝝ. Eſa. lviij. b. Diſſolue colligationes im/ pietatis. Diciꝫ autē colligatio q̄ſi ſimul ligatio. ſ. per conſue/ tudinē peccādi. Cōſuetudo eīn hominē ligat. Et hac catena trahit dn̄s hominē in infernum. Vn̄. iiij. Reg. vlt. b. diciꝫ q̄ nabuchodonoſor occidit filios ſedechię. i. bona opera per cul pam mortificauit: et oculos eius effodit. i. per errorē intelle/ ctum obfuſcauit: vinxitqȝ cū catenis. i. cōſuetudine ⁊ ꝑplexi/ tate peccādi: ⁊ adduxit eum in babylonē. i. in ęternā gehennę confuſionē. De hac catena Eſa. lviij. c. Si abſtuleris de me/ dio tui catenā: ⁊ deſieris digitū tuū extendere/⁊ loqui qd̄ nō prodeſt: orietur in tenebris lux tua. Hanc catenā fabricat il/ le faber: de quo Eſa. liiij. d. Ego creaui fabrū ſufflantē ī igne prunas. Pſ. Supra dorſū meū fabricauerūt peccatores ⁊c. Pſ. 118. Pſ. Funes peccatorū circumplexi ſunt me. Prouerb. v. d. Pſ. 118. Funib⁹ peccatorū ſuoꝝ vnuſquiſqȝ cōſtringiꝫ. Vel iniq̄tas di/ citur colligata/q̄ſi collo ligata per vſum male loquēdi. Vnde ſic conſtringit collum q̄ homo nō audet ſacerdoti peccatum ſuum confiteri. Thren. j. c. Vigilauit iugum iniquitatū mea/ rum: et in manu eius conuolutę ſunt' et impoſitę collo meo. Eſa. lij. a. Solue vincula colli tui. Itē ē colligatio malorū: q̄ cōiurationes ⁊ conſpirationes contra maiores ſuos faciunt. Ecc̄i. xxj. b. Stupa collecta ſynagoga peccantium. Ezech. xxij. f. Cōiuratio ꝓphetarū in medio eius/ſicut leo rugiēs ca/ piensqȝ predā animas deuorauerūt/⁊ opes ⁊ preciū accepe/ runt. Iſte oēs ꝯiurationes ſunt. s In viris iuda. i. in cle/ ricis. t Et ī habitatorib⁹ hieruſm̄. i. religioſis. v Re/ uerſi ſūt ⁊c. Vn̄ dic: q2 duplices habēt patres. ſ. demones: qui ſunt ꝑmi patres nr̄i: q2 oēs naſcimur filij irę. Vn̄. j. Joh. Ep̄ſ. 1. i. iij. b. Quia facit pcm̄ ex diabolo nat⁹ eſt. Joh. viij. f. Vos ex patre diabolo eſtis. Eſt aūt de⁹ alius pater/ꝑ quē ſecūdo na/ ſcimur filij gratię. Jaco. j. c. Voluntarie eīn genuit nos verbo veritatis. Illi ergo reuertunꝫ ad iniquitatē patrū ſuorū prio/ rum: qui poſt habitā gratiā reuertunꝫ ad vomitū peccatorū.

Poſt deos alienos.

a Poſt deos alienos.i.per affectum. b Ut ſeruirēt eis/per cultum. Hoc autē fecerunt nō pauci de illis/ſed omnes: Unde/ c Irritum fecerunt domus iſrael.i. decem tribus. d Et domus iuda.i. due tribus. e Pactum meū qđ pepigi cū patribus eoꝝ.i. pactū legis in quo ꝓhibui cultū idoloꝝ: Exo.xx.a.

Myſtice. a Poſt deos alienos: diuerſis peccatis ſe ſubijciēdo. c Irritū fecerūt domus iſrl' ⁊c. pactum/baptiſmale vel penitentiale. Cum autē ſm Origenem/maloꝝ pater ſit diabolus: totiēs homo ex diabolo naſcitur/ quotiens peccatū facit: ſic ⁊ totiēs ex deo naſcitur/ quotiēs bene agit: ſicut filius ſemper de patre ſubſtantialiter naſcitur: ſicut de lumine ſemper ſplendor naſcitur: Ipſe enim eſt ſplendor lucis eterne: vt Sap.vij.d. Un̄ Prouerb.viij.c. Ante omnes colles ⁊c. Dicit enī Origenes ibi eſſe generat/⁊ nō generauit. Sed ꝫ Gregoriꝰ ſuper Iob. Chriſtus in hoc ꝙ virtus ⁊ ſapiētia dei eſt/de patre ante tempora natus eſt: vel potiꝰ qꝛ nec cepit naſci/nec deſijt: dicamus verius/ſemper natus: Non autem poſſumꝰ dicere/ſemp naſcit/ne īpfectū eſſe videat. Solutio. Uerius intellige.i.expreſſius: qđ dicit ꝯtra quoſdā/q̄ dicebāt generationē filij nō eſſe eternā. Ideo aūt ſic expreſſius dicit: qꝛ preſens eſt/cuius pars preterijt ⁊ pars futura eſt: ⁊ ſic intelligeretur nunꝙ̄ perfecta eſſe generatio/ſi diceret ſemper gignitur. Origenes autē habet reſpectum nō ad hoc ꝙ preſens ſic ſumatur ſtricte/ ꝙ res que eſt non fuit vel erit: ſed hoc dicit.ſ. ꝙ ſemper naſcitur: ne generatio videatur nō eſſe ſic̄ preteritū nō ē vel futurū. Et poſt ſubdit Origenes. Tu ergo in ſimilitudinē filij/ſi tū ſpiritū adoptionis habes/ſemper filius per ſingula opera efficeris.i.amplius efficeris. f Ecce ego inducam ſuper eos: id eſt ſup patres ⁊ filios de quibus predixi. g Mala: captiuitatis. h De quibus exire non poterunt: id eſt ſe expedire. i Et clamabūt ad me: in tēpore neceſſitatis et anguſtie. Pſ.119. Pſ. Ad dominū cum tribularer clamaui. Oſee.vj.a. In tempore tribulationis ſue mane conſurgēt ad me. k Et non exaudiam eos: quia me audire noluerunt precipientē/non exaudiam eos deprecātes. Ezech.vij.g. Anguſtia ſuperueniēte requirent pacem: et nō erit. Sic ⁊ ſaul qꝛ dominū per peccata ſua offenderat: cū conſuleret dominū/non reſpōdit ei: neqꝫ per ſacerdotes/neqꝫ per ſomnia/ neqꝫ ꝑ prophetas: et ideo ad phytoniſſam ſe cōuertit: vt dicit.j.Regl.xxviij.a. Sic iſti ad idola ſua/deum contēnentes. Ezech.vij.g. Querent viſionem a propheta: ⁊ lex peribit a ſacerdote/⁊ conſiliū a ſenioribus. Unde. l Et clamabūt ad eos quibus libāt.i.ad deos ſuos implorandos cōuertent quādo viderint ſe ꝓiici a deo. Qđ nō ē faciendum: ſed ſemper inſiſtendū eſt clamore ad deum donec exaudiat: ſm illud Eccl.xxxv.d. Oratio humiliātis ſe nubes penetrabit: ⁊ donec propinquet nō conſolabit/et non diſcedet donec altiſſimus aſpiciat: et dn̄s non elongabit. m Et non ſaluabūt eos: quia rogant deum nō ſaluantē. Unde Eſa.xlv.d. Neſcierūt qui leuāt ſignum ſculpture ſue/⁊ rogāt deum nō ſaluantē. Et non ſaluabunt/dico. n In tempore afflictionis eorū: quādo magis ē ſalus oportuna: ⁊ ita Pſ.9. deficiunt in neceſſitate. Sed ecōtra: Adiutor in oportunitatibus in tribulatione. Et bene dico: Clamabunt ad eos: id eſt ad idola: quia. o Scōm numerum ciuitatū tuarum erant dij tui iuda.i.o vos due tribus. Non enim leguntur decem tribus aliqua coluiſſe idola: ſed tm̄ aureos vitulos in dan/⁊ in bethel: vt legit.iij.Regl.xij.g. Sed due tribꝰ/ q̄t

a b pōſt deos alienos/ vt ſerui-
c rent eis. Irritūm fecērūt do
d mus iſrael/ et dōmus iuda
e pāctum meū qđ pepigi cum
patribꝰ eorū. Quāobrē hec
f dic̄ dn̄s: Ecc̄e ego iducā ſup
g eos malā/ de q̄bꝰ exire nō po
h i k teſt: ⁊ clāmabūt ad me ēt nō
exaudiā eos. Et ibūt ciuita-
tes iuda et habitatores hie-
l ruſalē: ⁊ clāmabūt ad eoſ q̄-
m buſ libāt/⁊ nō ſaluābūt eos
n in tēpore afflictiōis eorum.
o Scōm nūmerū enī ciuitatū
p tuaꝝ erāt dij tui iuda: ēt ſm
numerū viarū tuarum hie-
q ruſalē pōſuiſti araſ ꝯfuſiōis
r s ād libādū baalim. Tū ḡ no-
t v li orare prō pplo hoc: ēt ne
aſſumas ꝓ eis laudē ⁊ orō-
x nē: qꝛ nō ēxaudiā in tpe cla-
y moris eoꝝ ad me: in tpē affli
z ctionis eoꝝ. Quid eſt quod
a b dilectūs meꝰ in dōmo mea

habebant vrbes/tot habebant idoloꝝ ſpecies. Et quotquot etiam erāt in hieruſalem platee vel viarum capita: tot habebant aras: in quibus idolis victimas immolabant: vt dicit Hiero. Hoc enim maxime fuit tēpore manaſſe: vt dicit.iiij.Regl.xxj.a.et.ij.Paral.xxxiij.a. Et habet.ſ.ij.d. fere idē. Oſee.x.a. Secundū multitudinē fructus ſui multiplicauit altaria: iuxta vbertatē tre exuberauit ſimulacris. p Et ſm numerū viaꝝ tuarū hierlm: id eſt ſm numerū plateaꝝ ⁊ capita viarum: q Poſuiſti aras confuſionis: id eſt altaria ad ſacrificandū erexiſti pro quibus cōfunderis. Aras dico/ r Ad libandum baalim: id eſt idolis diuerſis. Sic multi ꝑlati in qualibet ciuitate pro poſſe ſuo multiplicāt redditus ⁊ prebendas. Uel illi ſm numerum ciuitatum idola colūt: qui ſm ꝙ plus abundant in redditibꝰ et dignitatibꝰ ſm hoc plus ⁊ pluribus vitijs ſe ſubijciunt. ſ.2.f. s Tu ergo noli orare. Tollit cōfidentiā orationū: ſic̄ ſi amicꝰ dicat amico: Nolite me rogare ſuper hoc: ſ.7.c.et j.14.b. qꝛ nullo modo hoc facerem/⁊ nolo vos cōfundere in repulſa. t Pro populo hoc: id eſt tali manente.ſ. peccatore ⁊ nullā penitentiā agente: ſed gratiā īpugnāte. De cōſe.diſ.2. c.qui ſcelerate. Si enī mutarēt vitam: mutarē ſententiā/vt feci niniuitis. Un̄.j.xviij.b. Si penitentiā egerit gens iſta a peccato ſuo: agam ⁊ ego penitentiā ſuper malo qđ cogitaui vt facerē ei. v Et ne aſſumas pro eis laudem ⁊ orationē: vt me laudes in oratione tua. Laus eſt de preteritis/oratio de futuris: vt primo per laudem captet beniuolentia: quaſi non per aliquā laudem vel beniuolentie captationē meam putes mutare ſententiā: Sicut in illa oratiōe/ Deus cui proprium eſt miſereri ⁊c. primo per laudem captatur beniuolentia: deinde ſubinfertur oratio. Idē dicitur omnino.ſ.vij.d. Quare autem non debeat pro eis orare/ſubdit. x Quia non exaudiam in tempore clamoris eorum ad me facti/vel directi a me. y In tempore afflictionis eorum: q̄ſi ideo nō exaudiam eos: quia me neceſſitatis tempore rogare cogunt. Hiero. Ex his diſcimus fruſtra aliquē rogare pro alio/cum ille non mereatur accipere pro quo rogatur deus.j.xv.a. Si ſteterit moyſes ⁊ ſamuel coram me: non eſt anima mea ad populum iſtū. Et eſt argumētum apertum ſm Hiero. ꝙ nō proſunt ſuffragia damnatis. Sed tamē ſoluūt illi qui ſunt in cōtraria opinione: qꝛ hic loquit tm̄ ꝺ de viuis. z Quid ē qđ dilectꝰ meus. Hic aufert ab eis cōfidentiā templi ⁊ ſacrificioꝝ: qꝛ templū violabāt ibi idolis imolādo. a Dilectꝰ meꝰ.ſ.ppl's iudaicꝰ. b In domo mea: id eſt in templo. Hebrei ſic legunt. z Quid eſt quod dilectus meus: id eſt hieremias. b In domo mea/ſcꝫ ſtat ad orandum. Scōm hebreos Quia facit ſcelera multa.

Moraliter. z Quid ē qđ dilectꝰ ⁊c. Sacerdoti enī q̄ſi quadā familiari dilectiōe cōceſſit dn̄s tractare ſacramētū corporis ⁊ ſāguinis ſui/et ꝯficere: qđ nec angelis/nec etiā matri ſue conceſſit. Eſa.v.b. ſm aliā litterā: Uiri iuda: id eſt clerici et ſacerdotes/plātatio eiꝰ nouella dilectiſſima. Uere dilectus: quē creaui: ſanguine proprio redemi: ſpecialiter mihi aſſumpſi: et omnibus bonis/tam temporalibus/ꝙ̄ ſpiritualibus ditaui. Quid/lege admiratiue: cū.ſ. tam ſit/dilectꝰ/ et tamen omnibus bonis tam excellentibus ſibi datis ingratus. b In domo mea.i.in eccleſia. Ezech.xliij.b. Qui fabricati ſunt limē ſuū iuxta limē meum: ⁊ poſtes ſuos iuxta poſtes meos: ⁊ murꝰ erat inter me ⁊ eos: ⁊ polluerūt nomē ſcīm meū in oībus abominationibꝰ ſuis. Uel/In domo mea.i.
* corpore qđ eſt domus

※ id eſt in templo: a Facit ſcelera multa: ibi colendo ⁊ venerando idola: q. d. magnum eſt hoc ſcelus / etiam in domo mea me inhonorare.

Scđm hebreos ※ Quia a Facit ſcelera multa. ſ. iuda ꝓ quo orat: ⁊ ideo non exaudiam. b Nunquid carnes ſancte auferēt a te malicias tuas: in quibus / ſcʒ maliciis: c Gloriata es: ſm illud Prouerb. ij. c. Qui letantur cum male fecerint: et exultēt in rebus peſſimis. Vel In q̄bus. ſ. ſacrificiis gloriabantur de ritu ſacrificiorū ſuorum: que. ſ. ſacrificabant idolis: ⁊ de multitudine ſimiliter idolorum gloriabantur. Vel poteſt intelligi et melius de ſacrificiis legalibus deo exhibitis: ꝑ que quidā iudeorū ſe credebant iuſtificari / licet etiam de peccatis ſuis nō penitererēt. Sic et multi per multas elemoſynas ſe credunt iuſtificari / licet permaneāt in ſceleribus multis: Quibus dicitur: Nunquid carnes ſancte auferent a te malicias tuas: id bona exteriora: q. d. Non: quia iactantia ſepe ſequitur opera exteriora: ⁊ exteriora bona ſine bonis interioribus nō valent. Unde vidua que minus dedit / reputatur plus dediſſe in gaçophylaciū: q̄ ille qui plus dedit: vt dicit Marci. xij. d. et Luc. xxj. a. Tunc redemptio viri ſunt diuitie proprie: vt dicit Prouerb. xiij. b. quādo ſic dātur elemoſyne: vt nō laus queratur exterius in operibus exterioribus: ſʒ tm̄ amor dei et vtilitas ꝓximi.

Moraliter ✻ corpore: quod ē domus domini vel templum. Vñ. j. Cor. vj. d. An neſcitis q̄ mēbra veſtra templū ſunt ſpiritusſancti: a Facit: q̄ſi nō facit / ſed magis cōtinue facit q̄ ſemper eſt in faciēdo / b Scelera: q̄ſi non tm̄ mediocria peccata ⁊ laicalia: ſed enormia ⁊ inaudita que adinuenit et nō pauca: ſed / c Multa: vt ſint grauia in pondere / multa in numero: et in menſura non ſit modus. ſ. v. b. Ibo ad optimates et loquar eis: Ipſi enim cognouerūt viam domini et iudiciū dei ſui: Et ecce magis hi ſimul confregerūt iugum: ruperunt vincula. Oſee. vj. d. In domo mea vidi horrendū: ibi fornicationes ephraim: ꝯtaminatus eſt iſrael. Eſa. xxxiiij. d. Requirite diligenter in libro domini: id eſt in ſacerdotibus. Unde ex eis nō defuit. ſ. ex monſtris peccatorum: de quibus locutus eſt Ezech. viij. d. Ingreſſus. ſ. in templum: vidi ⁊ ecce omnis ſimilitudo reptilium ⁊ animalium abominatio / ⁊ vniuerſa idola domus iſrael depicta in pariete: in circumitu per totum. Non ergo hoc deberent facere iſti tam dilecti a domino: ſed magis illa que dicit eis apoſtolus Col. iij. b. Induite vos ſicut electi dei ſancti ⁊ dilecti viſcera miſericordie / benignitatem / humilitatē / patientiā / modeſtiā / ſupportantes inuicem et donantes vobiſmetipſis. Intantū enim dñs dilexit eos: inquātum iacob dilexit filiū ſuum ioſeph p̄ aliis fratribus: In cuius dilectionis ſignum / dedit ei agrum vltra partem ſuā: quē tulit de manu ſichen / in gladio ⁊ arcu ſuo: vt dicit Geñ. xlviij. d. Gladius ⁊ arcus fuit paſſio chriſti: per quā deuicit demones. Gladio enim de prope ꝑcutitur: quia demonem regnantem ſuper eos in preſenti deuicit. Arcu de longe percutitur: quia diabolū deuicit detinentem eos in inferno. Ager ergo acquiſitus arcu ⁊ gladio / eſt patrimonium crucifixi. d Nunquid carnes ſancte auferēt a te malicias ⁊c. quaſi immolatio ⁊ confectio corporis ⁊ ſanguinis chriſti: nō

j. Cor. 11. g. aufert a te iniquitatē: vt dicit Aug. Quia iudicium tibi manducas ⁊ bibis. Mēſam dñi immūdā facis: vt dicit Malach. j. d. Menſa domini cōtaminata ē: et q̄ð ſupponitur / contēptibile eſt. Oſee. v. a. Audite hoc ſacerdotes: quia vobis eſt iudicium: quoniā laqueus facti eſtis ſpeculationi: ⁊ ſicut rete expanſum ſuper thabor et victimas declinaſtis in profundum. Unde corpus dñi q̄ð eſt aliis benedictio / conuertitur eis in maledictionem. Unde Malach. ij. a. Maledicā benedictionibus

Ad litteram veſtris. e Oliuam. Hic oſtendit hieruſalē eſſe cōuertendam a ſtatu pulchritudinis de qua ſuperbiebat / ad ſtatū de-

a facit ſcelerā multa. Nun- b quid carnes ſancte auferent c a te maliciaſ tuas in quibus d gloriata es: e Oliuam f vberē / g pulchram / h fructiferam / i ſpe- k cioſam vocauit dominus no- l mem tuum. Ad vocem lo- m quele grādis exarſit ignis in n ea: et combuſta ſunt fruteta o eius. Et dominus exercituum

ſolationis ⁊ deſtructionis. Comparat autē hieruſalē / ſiue populum iudeorum oliue / propter reges ⁊ ſacerdotes / qui iungebant: quā dicit / vberē et fructiferā / in terre naſcentiū coploſitate: pulchrā et ſpecioſā: in vrbiū ⁊ domorum edificatione. Vñ. Oliuā vberē / pulchrā / fructiferā / ſpecioſam / vocauit dñs nomen tuum. i. fecit te ſicut oliuā pulchram in edificiis: vberē in fructibus ⁊ diuitiis: ⁊ in hoc fecit nobilem et famoſam. Et ſeruat metaphorā oliue: q̄ dicit pulchra colore: ſpecioſa membrorum diſpoſitione / ſiue forme compoſitione: fertilis i ramis vel fructibus. l Ad vocē loquele grādis. i. q̄ deum blaſphemaſti: et omnipotētiam / que ſolius dei eſt / idolis cōfitēdo attribuiſti. Vel Ad vocem loquele grādis: te iactaſti: m Exarſit ignis in ea: id ē ꝑplo iudeorum. Unde alia littera habet. ſ. ij. d. Ego te plantaui vineā fructiferā: quō conuerſa mihi es in amaritudinē vitis alienae: n Et cōbuſta ſunt fruteta eius: id eſt ciuitates ⁊ ſuburbana. Vel / loquela grandis / fuit q̄ reges petierant: q̄ hoc fuit reuera ſuperbia magna: et propter hoc deſtructi fuerunt: quia reges induxerunt eos ad idolatriā: propter quod captiuati ſunt. Vel ſm Hiero. Loq̄la grādis fuit blaſphemia in chriſtū / ⁊ clamor q̄ clamauerunt: Crucifige crucifige. Joh. 19. a

Eſa. v. b. Expectaui vt faceret iudiciū / et ecce iniq̄tas: ⁊ iuſticiā / ⁊ ecce clamor. Et iō vaſtati ſūt a romanis: ſm illud / Ex- Pſ. 79.

terminauit eā aper de ſilua. i. veſpaſianus: et ſingularis ferus depaſtus ē eā. i. titus ſuus. Vñ ſm Hiero. cū dicit: Exarſit ignis i ea: intelligitur de captiuitate facta a romanis / qui hieruſalem ſuccēderūt. Quidā habēt: Exarſit i ea / nō habētes ibi / ignis: cū tm̄ in littera hieronymi ſit. Et legunt: Exarſit ſcʒ peccatum idolatrie: quo in vocem grandem blaſphemie vel iactantie accendebātur. Jactabant enim ſe de hoc q̄ dominus vocauit eos oliuam vberem / pulchram ⁊c. quaſi hec domini vox qua eos magnificauit / fuit eis occaſio damnationis. o Et dñs: quaſi q̄ð tibi comminatus ſum / non eſt auctoritate mea: ſed domini. Unde. Et dominus exercituum: q̄ſi quia contra dominum ſuperbiſti ꝑ blaſphemiam:

※ Qui plantauit te:

Myſtice. e Oliuam vberē: Prelatus debet eſſe oliua: qui a deo vocatus eſt in prelationem. Radix oliue ē amara et fructus dulcis: ſic ipſe debet eſſe in amaritudine penitentie: vt fructus ſequatur dulcedinis eterne. ij. Cor. xij. c. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis / ecce radix: vt inhabitet in me virtus chriſti / ecce fructus. Oſee. xiiij. c. Ero q̄ſi ros: et iſrael germinabit ſicut lilium: ⁊ erumpet radix eius vt libani: Ibunt rami eius: ⁊ erit quaſi oliua gloria eius: ⁊ odor eius vt libani. Debet enim effluere oleo miſericordie ⁊ conſolationis ad ſubditos: ⁊ exuberare debet bonis operibus ⁊ exemplis. f Uberem / in cōtemplatione: vbi haurit anima fecunditatē gratie ⁊ bonorum deſiderior. g Pulchrā / in gloria interioris conſcientie. h Fructiferam / in bonorum operū multiplicatione. i Specioſam / in conuerſationis exterioris honeſtate: ⁊ morum grauitate. Cant. iiij. a. O pulchra es amica mea / q̄ pulchra es. k Uocauit dominus nomen tuū: quia non ſolum talē te fecit ꝑ gratiā: ſed ⁊ nobilē ⁊ vocabilē te fecit per bonā famā. Sed / l Ad vocem loquele grandis: id eſt ad vocē adulationis magnitudinis. Vel: id eſt ad ſuggeſtionē demonis. Vel: id eſt ad incitationē mūdi vel carnis vel ventris: m Exarſit ignis in ea. ſ. amor laudis / vel ignis cupiditatis ⁊ libidinis. n Et combuſta ſunt fruteta eius: id eſt rami / vel ea que de radice exeunt. Hec ſunt bona naturalia: que in peccato diminuta ſunt: vel gratuita que ſublata ſunt. Hic enim eſt ignis vſq; ad cōſumptionem deuorans / ⁊ om̄ia eradicans genimina: vt dicit Job. xxxj. b. Et Prouerb. xxvij. c. Qui benedicit proximo ſuo voce grādi de nocte cōſurgēs / maledicēti ſimilis eſt.

※ Qui plantauit

B a Qui plantauit te.i.in terra tua firmiter ⁊ ſecure collo/cauit. b Locutus eſt ſuper te malū.i.diſpoſuit inferre tibi malū pēne.i.per me tibi nūciauit p̄dictā parabolā. Et h̄ nō iniuſte/nec ſine cauſa: ſꝫ c Pro malis domus iſrl: id eſt decē tribuū: de quibus quidā ꝯfugerāt ad hieruſalē tē/pore ezechie. d Et domus iuda: id eſt duarum tribuum. e Que fecerūt ſibi: id ē apud ſe diligēter et ſtudioſe. Vel/ Sibi: id ē cōtra ſe. Ipſi dico. f Libantes baalim: q̄ſi dijs alienis ſacrificātes ⁊ libamina offerētes. Q̄d ſi

a b qūi plantauit te/ locūtus eſt
c ſuper te malū/ prō malis do
d e mus iſrl/ ⁊ dōmus iuda q̄ue
f fecerūt ſibi ad irritandū me
g h libātēs baalim. Tū aūt dn̄e
i k dēmōſtraſti mihi/ ⁊ cōgnoui:

hoc referat ad tempus: tunc dicendū eſt/ q̄ obſeruantia legalium poſt cognitā veritatē reputat cultus idolorum: vt dicit ſuper illud Gal.iiij.b. Nunc aūt cū cognoueritis deū: immo cogniti ſitis a deo: quō cōuertimini iterū ad infirma et egena elemēta q̄b⁹ denuo ſeruire vultis: Galathe per pſeudo decepti/ poſtq̄ꝫ a paulo cōuerſi fuerant/ legalia ſeruabāt: quibus tamē ante ſuam conuerſionē nunq̄ꝫ ſeruierant: quia gentiles erant/ nō iudei: Sed tñ dicit/ iterū: q̄r idolatria reputat legalium obſeruātia/ poſtq̄ꝫ iā veritas ꝓpalata eſt. Elemēta enim ibi vocat legalia: in q̄bus pplus iudeorū initiat⁹ fuit: ſic puer in elementis litterarum.

Myſtice a Qui plantauit te: in p̄latione: b Locutus eſt ſup te malum/ pene: per ſcripturas/ per creaturas/ per p̄dicatores: quoꝝ eſt officiū excitare prelatos/ vt ſint ſolliciti pro grege ſuo. Ezech.iij.d. Speculatorē dedi te.ſ.ad euigilādū dormientes. c Pro malis dom⁹ iſrael ⁊ domus iuda: .i.clericoꝝ ⁊ laicoꝝ. Illi idolis libamina cōferūt: q̄ in diuerſis peccatis delectationē querūt/ ⁊ in eis faciēdis ⁊ attenti ⁊ ſolliciti ſūt. g Tu aūt dn̄e. Illud vſq̄ꝫ ad finē capituli ſm iudeos exponit de hieremia: ſcdm autē ſanctos de chriſto. Supra exprobrauerat ꝓpheta ꝓplo pctā ſua/ ⁊ penā cōminatus fuerat: et ideo volebāt iudei eum occidere: ⁊ parabāt ei inſidias quas ipſe neſciebat dū hoc agerent: Sed poſtea innotuit ei a dn̄o ſtudiū eoꝝ ⁊ machinatio ad eum occidendū. Unde vt in ſumma perſtringamus expoſitionē iudeorū/ quia plana eſt: Primo dicit ꝓpheta ſibi reuelatas eoꝝ inſidias ⁊ ſtudia: ⁊ ſe q̄ſi agnū manſuetū geſſiſſe q̄ neſcius ad victimā portat. Un̄: i Demōſtraſti mihi/ illa que cōtra me cogitauerūt: quia voluerūt me interficere: quia odio habuerūt arguentē in porta: Amos.v.c. o Mittam⁹ lignū in panē eius.i.cōfringamus eum: q̄ſi hec fuerūt conſilia eorū: vt ſicut vitrum ponitur in pane/ vt canis inde edens moriatur. Uitrum eñ cum tranſglutit/ dirumpit inteſtina: ſic ipſi occulte mortē machinabant hieremie per alios: vt ſic totum facerent ⁊ nihil feciſſe viderent. Un̄. o Mittamus lignū in panē ei⁹: id eſt occulte/ occidamus. Simile Sap.ij.c. Circūueniamus iuſtum ⁊c. Vel ſic: Lignum/ aliq̄d venenoſum ⁊ toxicatum q̄d ſi radat vel terat ⁊ ponat vel miſceat pani vel vino: inde homo edens/ ſtatim morit. Vel/ Lignū.i.ſucū ligni vel arboris alicuius venenoſe: vt taxi. Hanc autē expoſitionē reuera Hiero⁹ nō videt acceptare. Dic eñ: Neſcio quō iudei vel nr̄i iudaizantes/ hic poſſint approbare hieremiam eſſe crucifixū/ cū hec ſcrptura nō memoret: niſi forte cogitauerit ⁊ nō fecerint. Tñ videt poſtea ꝯſentire/ q̄ de eo poſſit exponi: maxime ꝓpt illō q̄d h̄ ſubdit: Hec dic dn̄s ad viroſ anathot: Ibi eñ iram ſuperuenturā predicit illis: quia conſilia cōtra hieremiā cogitauerant: Illi autem erant maxime anathotite .ſ. qui in villa eius erant. Sed melius ſm ſanctos totum de

De chriſto chriſto exponit. Supra dixerat iudeorū deſtructionē ⁊ combuſtionē hieruſalē per romanos factam: hic autem cauſam illius tante deſolationis oſtēdit: quia.ſ.in mortē chriſti machinati ſunt: quē tñ latere ſuas inſidias eſtimabant. Unde chriſtus loquēs ſm q̄ homo dicit: h Domine/ pater. i De monſtraſti mihi: ſm q̄ hō ſum. k Et cognoui: ꝑfecte.

Ps. Scrutati ſunt iniquitates: Ibi Aug⁹. Ita totū volebāt facere q̄ nihil facere viderent. Sed.ſ.vij.c. Ego ego ſū: ego vidi. Ps. Dn̄s ſcit cogitatiōes hoim: q̄m vane ſunt. l Tu oñdiſti mihi ſtudia eorū.i. machinationes et inſidias eoꝝ cōtra me. Hec eñ omia oñdit pater filio/ inq̄ꝫtū homini. Solus eñ deus eſt magiſter: qui a nullo accipiat doctrinam ⁊ cōmunicet omnibus: etiam homini chriſto. Un̄ Matth.xxiij.a. Unus eſt magiſter.ſ. per doctrinam/ et illuminationē: ſꝫ m̄lti alij ſūt magiſtri.ſ.alijs referēdo q̄d audierūt/ vel didicerunt. Ps.63. Ps.93.

l tū oſtēdiſti mihi ſtudia eoꝝ:
m ⁊ ēgo q̄ſi agnus manſuetus
qui portat ad victimam. Et
n nō cognōui quia cogitaue/
runt ſuper me cōſilia. Mit/
o tāmus lignū in panē eius:

m Et ego q̄ſi agnus mā ſuet⁹: q̄ſi ipſi maliciose tractauerūt cōtra me: ſed ego manſuete ⁊ benigne ſuſtinui. Eſa.liij.c. Sicut ouis ad occiſionē ductus eſt: ⁊ q̄ſi agn⁹ coram tondente ſe obmutuit/ ⁊ nō aperuit os ſuū. Tōſus fuit quādo omes relicto eo/ fugerunt. n Et non cognoui.i. diſſimulaui ⁊ tacui: ac ſi neſcirē inſidias eorum. Nec fugi ab eis: ſꝫ magis me querētib⁹ occurri dicens: Ioh.xviij.a. Ego ſum: ac ſi neſcirē que cōtra me cogitauerūt: Vel ſm Hiero. Et nō cognoui.ſ.peccatū.i.neſciui.ſ.per approbationem vel per experientiā/ cauſam.i.peccatū propter q̄d deberēt cōtra me cogitare mortem. Et hoc ē. n Et nō cognoui q̄r cogitauerūt ſup me cōſilia.i.non cognoui peccatū quare deberēt in me mortē machinari: Sicut dicit.ij. Cor.v.d. Qui cum non cognouiſſet peccatū/ pro nobis peccatū factū ē. Ita dicit alia littera: vbi nos habem⁹: Eū qui nō nouit peccatū/ pro nobis peccatū fecit.ſ. de⁹ pater.i.hoſtiā ꝓ peccato: ſm illud Oſee.iiij. Pctā ꝓpli mei comedent.i.oblata ꝓ peccatis. Ps. Que ignorabā īterrogabāt me. Cōſilia inq̄ꝫ hec. Ps.34.
o Mittamus lignum in panem eius: id eſt doctrine eius cōtradicamus: ⁊ offendiculum crucis/ ſiue crucifixionis doctrine ſue opponam⁹. Per lignū eñ hic intelligit crucis offendiculū: per panem doctrina ei⁹ ſalutaris: quia homo viuit ex verbo q̄d procedit ex ore dei: vt dicitur Matth.iiij.a. Sed lignum miſſum in panem meliorauit panem: quia eum .ſ. doctrinā dulciorē fecit: ſicut lignū per moyſen miſſum in amarā aquā/ fecit eam dulcem: vt dicit Exo.xv.d. Ideo frequēter in predicatione mors chriſti admiſcēda eſt: quia inde fit p̄dicatio ſuauior ⁊ dulcior. Iō.j.Cor.ij.a.dr: Nihil iudicaui me ſcire inter vos niſi ieſum chriſtū: ⁊ hūc crucifixum. Vel/ Mittam⁹ lignū in panē ei⁹.i.in corpus eius q̄d ſepe dixit eſſe panē predicando nobis: vt dicit Ioh.vj.e. Ego ſum panis viuus ⁊c. Et niſi mādūcaueritis panē ⁊c. affigamus vel aptem⁹ lignū crucis. Sap.ij.d. Morte turpiſſima condēnemus eum. De hoc pane Gen̄.xlix.c. Aſer pinguis panis eius: prebebit delitias regibus: id eſt bene ſe regētib⁹. De hoc ligno Sap.xiiij.a. Benedictū lignum per q̄d fit iuſticia.ſ.de demonibus/ qui in cruce appenſi ſunt. Ideo ſignificatur crux eius per illud lignum in quo ſuſpenſus eſt rex hai: Ioſue.viij.f. Sed nonne magis deberet dicere ecōuerſo.ſ.mittam⁹ panē in lignū ei⁹: Et eſt ibi hypallage.i. panem.ſ.corpus in lignū. Sed potius dictū eſt ecōuerſo: ad innuendū q̄ maiorem habebat potentiam ille panis ſuper lignum q̄ꝫ lignum ſuper panem: ſm illud Abacuk.iij.a. Cornua in manib⁹ eius. Vel alia ratio moralis poteſt eſſe. Arbor enim ponit in terra vt fructificet: ⁊ non econuerſo. Ideo ergo crux in chriſtū dicit poſita: vt fructus crucis ex tali terra procrearet: Ibi enim cecidit in terram bonā/ immo optimā. Crux enim nō erat fructifera anteq̄ꝫ chriſtus in ea poneret: Immo ſm legem Deut.xxj.d. maledictus erat omnis qui pendebat in ea. Vel/ Mittamus lignum in panem eius.i.famam

Moraliter. o Mittamus lignum in panem eius ⁊c. Lignum in panem mittere/ eſt memoriam paſſionis chriſti in lachrymis habere: que ſunt panis lachrymarum: vt ſic iſte panis ſit ſuauior Moraliter

✳ eius: id eſt famam eius per turpiſſimam crucis mortem ex/
tinguamus: vt amplius nomen eius non memoretur. Unde
a Et eradamus eum de terra viuentiũ .i. penitus eũ
et eius memoriam de terra iſta in qua viuimus deleamus/ ſi/
cut qđ raditur omnino deletur. Unde. b Et nomẽ eius
non memoretur amplius. Sed totũ in contrariũ ceſſit:
quia qui ante paſſio/
Ps̃.75. nem erat notus in iu/
dea tm̃: poſt paſſionẽ
Ps̃.18. in omnem terram exi/
uit ſonus eius. Niſi
enim granum frumen
ti cadens in terrã mor
tuum fuerit/ ipſum ſo/
lũ manet: ſi autẽ mor/
J.20.c. tuũ fuerit/ multũ fru/
ctũ affert: Joh.xij. d
Hiero⁹. Mors ieſu
ſpica frumẽti facta ẽ:
que ſeptuplũ ⁊ multo
ampli⁹ reſtituit q̃ꝫ fue
rat ſeminatum. Si autem mors tantas attulit fruges: reſurre
ctio quãte erit vbertatis:

a ⁊ eradamus eum de terra vi
b uentiũ: ⁊ nomen eius nõ me
c moreẽ amplius. Tu autem
d dñe ſabaoth: qui iudicas iu
e f ſte: et ꝓbas renes ⁊ corda:
g videam vltionẽ tuã ex eis:
h Tibi enim reuelaui cauſam
i meam. Propterea hec dicit
k l dominus ad viros anathot
m n qui querũt animã tuã: et di/
o cunt: Nõ ꝓphetabis ĩ noĩe
p dñi: et nõ morieris ĩ manib⁹
q nr̃is. Propterea hec dicit
r dñs exercituũ: Ecce ego vi/
s t ſitabo ſup eos: iuuenes mo
rienẽ in gladio: filij eorũ et fi
v x lie eoꝝ morienẽ in fame: ⁊ re
y liquie nõ erũt ex eis. Indu/
cã em̃ malũ ſup viros ana/
z thot: annũ viſitatiõis eorũ.

Moraliter ✳ iſte panis ſit ſuauior ad edẽdũ. Ps̃. Fuerũt mihi lachryme
Ps̃.41. mee panes die ac nocte. Ruth.ij.c. Intinge buccellam tuã
in aceto. Uel lignum in panẽ mittere/ eſt imitationem crucis
chriſti in corpore ſuo et opere gerere: ſm illud Gal'. vlt.d.
Stigmata ieſu chriſti in corpore meo porto. Sequitur in per
De chriſto ſona chriſti. c Tu autẽ domine ſabaoth: id eſt o pa/
ter qui es domin⁹ angelicarum virtutum. Loquitur enim fi/
lius ſm carnem ad patrem/ ⁊ iudicium eius imprecaẽ/ dicẽs:
d Qui iudicas iuſte: reddendo vnicuiqꝫ qđ mereẽ: vt dr
Ro.ij.a. e Et probas: id eſt examinas ⁊ iudicas f Re
nes ⁊ corda: id eſt eorum voluntates prauas ⁊ deſideria ⁊
cogitationes .ſ. de me interficiendo. Or autem dominus in/
tueatur renes .ſ. delectationum: ⁊ corda cogitationum/ dicit
Ps̃.7. Ps̃. Scrutans corda ⁊ renes deus. j. Reg. xvj.b. Deus in/
tuetur cor. g Uideam vltionẽ tuam ex eis. Uide/
tur ſibi contrarius petenti: Luc.xxiij.e. Dimitte eis quia ne
ſciunt quid faciunt. Solutio. Duo fuerunt genera hominum
conuenientiũ in mortem chriſti/ vel conſentientiũ. Quidã em̃
in eã conſenſerunt ex inuidia/ ſcientes q ipſe erat meſſias/ et ſi
neſcirẽt ipſum eſſe filiũ dei. Unde de pilato dicitur Matth.
xxvij.b. Sciebat em̃ q per inuidiam tradidiſſent eum. Et de
his imprecatur hic vltionem: qui erant obſtinati/ nec peni/
tere volẽtes: qđ ſciebat domin⁹. Alij autem conſenſerũt ex ig
norãtia. Et de illis dicitur Luc.xxiij. Pater ignoſce illis ⁊c.
quia illi penituerũt. g Uideam vltionẽ tuã ex eis:
id eſt viſibilẽ vindictam de eis exerce per romanos: vel eter/
nam damnationẽ infer eis. h Tibi enim reuelaui cau/
ſam meã. Nunqꝫ em̃ pater filij cauſam ignorauit: ſed ẽ mo/
dus loquẽdi: id eſt cauſam meã om̃ino proieci ſuper te: ⁊ om/
nino eam tibi cõmendaui. Sicut homo loquiẽ deo/ ⁊ expan/
dit ei cor ſuum: licet deum ſciat nõ ignorare qđ cogitat. Uel/
Tibi reuelaui cauſam meam: id eſt meis bonis ope/
ribus oſtendi q nõ merito meo: ſꝫ ꝓ populi ſcelere crucifixus
ſum. Unde Joh.v.f. Opera que ego facio teſtimoniũ per/
hibent de me. Itẽ Joh.xiiij.d. Uenit princeps mũdi hui⁹:
et in me nõ habet quicqꝫ. Uel/ Tibi reuelaui .i. tu ſcis ſic
ꝑ reuelationẽ reuelaẽ aliqđ. i Propterea hec dic dñs
⁊c. Plana eſt expoſitio vſqꝫ ad finem capituli: quomõ hoc
intelligaẽ de hieremia propheta: Uidit em̃ diuinã vltionẽ de
anathot venturã propter machinatiões quas in hieremiã fe/
cerant. Anathot quidam viculus eſt/ tribus miliarib⁹ diſtans
a hieruſalem: in quo natus fuit hieremias: Ideo hanc expo/
ſitionem quia plana eſt omittimus: et illam de chriſto proſe/
quimur. Poſt ergo filij orationẽ: hic ſubditur patris reſpon/
ſio. k Hec dic dñs/ pater. l Ad viros anathot: id
contra iudeos: qui quondam fuerunt viri anathot: id viri obe
dientie ⁊ obediẽtes/ vel qui tales deberent eſſe. Anathot em̃
interpretaẽ obediẽtia. m Qui querunt animã tuam:
id eſt vitam tuã o fili: dicẽtes: Crucifige eum. n Et dicũt: Joh.19.a.
non prophetabis in nomine dñi: id eſt non docebis
nos de futuris que tu dicis te dicere in nomine domini. q.d.
ipſi volunt auferre vitam tuam/ ⁊ doctrinã tuam. Unde ipſi
dixerunt: Eradam⁹
eum de terra viuẽ
tium ⁊c. Hoc autẽ
faciebant inſidioſe/ et
nõ aperte: ne forte tu/ Math.
multus fieret in popu
lo. Unde dixerũt. p
Et nõ morieris in
manibus noſtris:
quaſi non occidemus
te manibus noſtris: q̃/
ſi magis occulte ⁊ per
alios mortẽ tuam pro
curabim⁹. Qđ verũ fu
it: Nõ enim manibus
ſed linguis eorum eum crucifixerunt. Unde dixerunt: Non li Joh.18.f.
cet nobis interficere quemqꝫ: quia .ſ. tota auctoritas iam de/
lata erat ad pilatum. Aliter enim dicerent falſum: quia lex pre
cepit eis: Exo.xxij.c. Maleficos nõ patieris viuere. Ipſi au/
tem hunc maleficum reputabant. Uel nõ licet .ſ. in die feſto.
Uel/ o Nõ ꝓphetabis in nomĩe dñi: ⁊ nõ morie/
ris in manibus noſtris: quaſi ceſſabit doctrina tua qua
nos arguis: ⁊ nos ceſſabimus a morte tua. Hec autẽ omnia
plana ſunt/ et de chriſto/ et de hieremia. q Propterea/
inquã. Hec em̃ dixerat ſed repetit propter interruptionem
quã fecerat. r Ecce ego viſitabo ſuper eos: viſitatio/
ne pene. s Iuuenes morienẽ in gladio .ſ. romano/
rum. v Filij eorum ⁊ filie eorum moriẽtur in fame:
quaſi quidam eorum morientur in gladio: quidã fame: ⁊ hoc
ſine recuperatione. Unde. x Et reliquie nõ erunt ex
eis: quaſi nulli remanebũt a gladio ⁊ fame: vel ita pauci: vel
ita viles q indigni erunt numero ⁊ nomine. y Inducam
enim malum ſuper viros anathot: id ẽ ſuper iudeos:
qui mihi obedientes eſſe debuerunt/ et non fuerunt. Ne autẽ
credatur illud malum eſſe momentaneũ/ ſubdit. z An/
num viſitationis eorum: id eſt aduerſitatẽ vel captiuita
tem longam: que per annũ viſitationis intelligitur: ſicut bre/
uis captiuitas per diem viſitationis. Moraliter. l Ad Moralit
viros anathot. Uiri anathot hic dicunẽ religioſi: q obe/
dientiã quã vouerunt non tenent. Hi querunt animã chriſti:
n Et dicũt: non prophetabis in nomine domini:
quia et vitam chriſti ⁊ doctrinã in ſe extinguunt: quia mali ⁊
immũdi ſunt in vita: ⁊ hebetes in ſciẽtia et doctrina. De chri/
ſto enim dicitur Luc. vlt.c. Qui fuit vir propheta/ potens in
opere ⁊ ſermone. p Et nõ morieris in manibus no/
ſtris. Sic dicunt multi mali ꝑlatis ſuis: Deſiſte a correptio
ne ⁊ predicatione: ⁊ nos deſiſtemus a tua perſecutione/ ⁊ di/
mittemus te in prelatione. Poeta. Obſequiũ amicos multi/
plicat: veritas odium parit. Gal'. iiij.c. Factus ſum vobis ini
micus verum dicens vobis. r Ecce ego viſitabo ſup
eos: quaſi quia cõtemnitis minorem correptionem: faciam
fieri ſuper vos duram inquiſitionem a papa: ⁊ ideo diciẽ an/
nus viſitationis. s Iuuenes/ nouitij. t Morientur
in gladio/ diſcipline per quã eorum laſciuia iuuentutis pe/
rimitur. v Filij eorum ⁊ filie eorũ morientur in fa/
me: quaſi fortiores ⁊ debiliores de nouicijs artabũtur cibo/
rum ariditate. x Et reliquie non erunt ex eis: quaſi
ad litteram ita artabũtur in cibis q in menſa paruas facient
reliquias. Ita enim eſt in religione q ſenes abundant cibis et
veſtibus in cameris: ſed iuuenes non habent quid comedant
in conuentu. Cum enim viſitantur religiones: plus artantur
minores q̃ꝫ maiores.

Juſtus quidẽ tu es

Iuſtus quidē tu es dñe. ¶ Expo. Ca. XII.
Hoc capitulū diuidit in quinqꝫ partes. Primo pro/pheta de ꝓſperitate iudeorum eum odientiū cōque/rēdo admirat᷑/cū ipſe ecōtrario affligat᷑. Secūdo ꝓſperitatē eorum conuertendā eſſe in afflictionē oſtendit: vnde occiſio/nem illoꝝ determinat
A & terre eorū vaſtatio/nem: & duram eorum in babylonē ꝑ violen/tiam ductionē: & vici/
Job.21.a. narum cōtra ſe gentiū
Abacuk.1.a. q̄s ſibi beniuolas eſti/mabant impugnatio/nem: ibi: Congrega eos. Tertio diuinū auxiliū ab eis receſſu/rum in ꝑſona domini

a Iuſt⁹ quidē tu es dñe ſi diſpū/ ¶ Ca. XII.
b c d tem tecū: verūtamē iu/
e ſta loquar ad te. Quare via
f g impioꝝ ꝓſperat᷑: bñ eſt ōmi/
h i bus q̄ p̄uaricāt᷑ et iniq̄ agūt:
k l Plātāſti eos & radicē miſe/
m n rūt: p̄ficiūt & fāciūt fructū.
o Prope es tū ori eoꝝ: & lōge
p q a renib⁹ eoꝝ. Et tū dñe nōſti
r s me: vidiſti mē/ & ꝓbāſti cor
t meū tecū. Congrega eos q̄ſi
v gregem ad victimam: & ſān/
x ctifica eos in diē occiſionis.

dicit: ibi: Reliqui domū meā. Quarto cauſam tanti exci/dij in paſtores iudeorū refundit/ ſm vnam expoſitionē: ſm autē aliam ipſos miniſtros deſtruccionis determinat. ſ. prin/cipes chaldeoꝝ: ibi: Paſtores multi. Quinto vicinis gen/tibus genti ſue inimicātibus captiuitatē futurā denūciat: ibi: Hec dicit domin⁹ aduerſū. Dicit ergo: a ¶ Iuſtus quidē tu es dñe: quaſi dñe tu cōminat⁹ es mala ſuꝑ eos qui contra me cogitauerūt mala: ſed tamē adhuc video illos florere cum ego torquear: vnde admiror/ et quaſi de iuſticia tua cōqueror: non tamē p̄ſumo tuam arguere iuſticiam: quia iuſtus es in omnib⁹ operib⁹ tuis. b ¶ Si. i. q̄uis/ c ¶ Diſ/putem tecum. i. q̄uis de factis tuis videar conqueri: tamē ſcio q̄ iuſtus in omnib⁹ inuenieris/ et ſemꝑ rectus apparebis. Vel/ Iuſtus es ſi diſputē tecū. i. ſi diſcutiā opa tua & ea intima cordis mei cogitatiōe inſpiciā/ eorum querendo rati/onem: ſcio/ quia in te nihil iniuſtum inueniā. Sed quia ī ſuꝑfi/cie ea conſidero: ideo frequēter me inducunt in admirationē. d ¶ Verūtamē iuſta loquar ad te. i. licet diſputare tecū videar/ & te arguere: tamen mihi cauebo a blaſphemia. De q̄ aūt velit diſputare/ ſubdit: e ¶ Quare via impioꝝ pro/ſperat᷑/ in temporalib⁹. f ¶ Bene eſt. i. ꝓſpere. Vel bñ eſt/ ſm hominū opinionē: g ¶ Omnib⁹/ iudeis: h ¶ Qui p̄uaricant᷑/ in lege: i ¶ Et inique agūt/ in ꝓximos/ eos ſpoliando & affligendo. k ¶ Plantaſti eos/ in terrenis: l ¶ Et radicem miſerūt. i. ſtabiliti ſunt & ſolidati ī diuitijs. Et non ſolū in his multiplicati ſunt/ ſed & in filijs et filiabus. Unde/ m ¶ Proficiūt/ ſiue generāt filios: n ¶ Et faciūt fructū. ſ. in heredibus. Similē/ Job. xxj. a. Ego quādo re/cordatus fuero pertimeſco: et concutit carnem tremor: Quare impij viuūt/ ſublimati ſūt/ cōfortatiqꝫ diuitijs: Semē eorum ꝑmanet coram eis/ ꝓpinquoꝝ turba & nepotū in cōſpectu eo/rum: domus eorū ſecure ſunt & pacate: & nō eſt virga dei ſuꝑ illos. Et cetera multa q̄ ibi dicit. Sed ſubdit: Ducūt ī bonis dies ſuos &c. Unde & ſequit᷑ hic: Cōgrega &c. Sicut autē exponitur hoc de hieremia cōquerente de ꝓſperitate iudeo/rū: ita & de chriſto exponi poteſt/ cōquerente apud patrē de iudeis vel hereticis vel quibuſcūqꝫ peccatoribus/ qui florent in temporalib⁹ & multiplicant᷑ in ſequacib⁹ eorū: cū ipſe chri/ſtus in hoc mūdo in ſe & in membris afflictus fuerit: qd̄ tamē
Ps.72. non meruit. Vel hoc legit᷑ in ꝑſona infirmoꝝ conturbatoꝝ p̄ admiratione de ꝓſperitate malorum. Unde Ps. Mei autē pene moti ſunt pedes: pene effuſi ſunt greſſus mei: quia zela/ui ſuper iniquos/ pacem peccatorum videns. Et Job. xij. b. Abundant tabernacula predonū: & audacter ꝓuocant deum: cum ipſe dederit omnia in manibus eorum. Sed ne quis di/cat q̄ illi qui ſic multiplicant᷑ non ſunt impij: quia legem & ea que ſunt legis/ ſciunt: & de deo loqui ſciunt/ et alios inſtruere: ſicut ad litteram erat in iudeis / vnde & boni reputant᷑: & ideo homines dicunt eos iuſte ꝓſperari: Ideo ſubdit: o ¶ Pro/pe es tu ori eorum: & longe a renibus eorum: id eſt
Math.15.a. ab affectionibus cordis. Eſa. xxix. d. Populus hic labijs me honorat &c. quaſi non iniuſte admiror: quia temporalibus

proſperant᷑: & tamē mali ſunt. p ¶ Et tu domine noſti me. q. d. illi mali ſunt/ & tamen proſperantur: & tu ſcis q̄ bo/nus ſum/ & tamē valde affligor & anguſtor ab eis. q ¶ Noſti me/ in ore: r ¶ Vidiſti me/ in operatione: s ¶ Et pro/baſti cor meū tecum/ in cogitatiōe & affectione. Ecce tri/plex teſtimoniū. ſ. cor/dis/ oris/ operis: quod habeo coram te. Cum ergo noueris bonita/tem meā in his trib⁹: quare ſemper ſum in miſeria: Ideo ſubdit᷑ hec conſolatio: quia. ſ. hec proſperitas malo/rum nō eſt diu ꝑman/ſura. Unde/ t ¶ Con/grega eos q̄ſi gre/gem &c. quaſi/ licꝫ floreant modo & impinguent᷑: hec floritio non eſt niſi quedam ſaginatio ad victimam: id eſt ad mortem. Unde/ Congrega &c. i. tu cōgregabis eos in hieruſalē: ſi/cut grex congregat᷑ ad victimam. Quando eñ venerūt chal/dei/ tūc omnes congregati fuerūt in hieruſalē ꝓpter ſolēnita/tem paſche: vł vt inirēt cōſiliū quomō ſe defenderent. Simi/liter & omnes congregati erant in hieruſalē ꝓpter ſolennita/tem paſche: quādo ciuitas a romanis fuit obſeſſa/ in vindictā quia chriſtū occiderunt in tali feſtiuitate. v ¶ Et ſanctifica eos: id eſt ſerua eos tanq̄ animalia deputata ſacrificijs: que ſancta reputabant᷑. Et hoc: x ¶ In die occiſionis: vt. ſ. poſt ſeruationē occiſioni exponant᷑. Vel/ Sanctifica eos in die occiſionis: id eſt peccata eorum purga per occiſio/nem exercit⁹ babylonis. Iudei enim/ ad litteram/ per illam captiuitatē ſunt purgati a multis peccatis. Occiſio enim ſan/ctificat: ſm illud Job. v. c. Ipſe vulnerat & medetur. i. vulne/rando medet᷑. Vł. i. ſanctificabis quoſdam illorū in tempore in quo alij interficient᷑: ſm regulā Ticonij. Vel ſi intelligat᷑ de deſtructione facta per romanos: tunc ſic lege: v ¶ San/ctifica eos: id eſt adduces eos in hieruſalē in paſcha vt ſan/ctificet᷑: x ¶ In die occiſionis/ chriſti. i. in diebus paſche. Tūc enim obſeſſi ſunt a romanis: quādo cōuenientes in hie/ruſalem voluerunt ſanctificari: vel in ipſo die feſto occiſi ſunt qui erat dies ſanctificatus ꝓpter ſolēnitatem: ſed occiſionis ab euentu.

Moraliter Moraliter: t ¶ Congrega eos &c. Competēs eſt re/ſponſio ad querimoniā infirmorū p̄cedentem: quaſi videntur mali eſſe beati dum florent hic: ſed hec iocūditas & floritio ꝑ me ꝑtitur ad hoc vt ſaginent᷑ et pingues interficiant᷑/ quan/do ſimul congregabunt᷑ ad eternam occiſionē. Unde/ v ¶ Et ſanctifica eos: id eſt firma eos et impingua in ſtatu ꝓſpe/ritatis. Et hoc/ x ¶ In die occiſionis: quo eos occides ſicut animalia quibus liberius indulgent᷑ paſcua vt ad imo/landum fiant pinguiora. In hoc ergo pacat᷑ conqueſtio infir/morū admirantiū de malorum proſperitate: quia. ſ. cedit eis ad penam. Unde poſtq̄ dixit Ps. Mei aūt pene moti ſunt Ps.72.
pedes: pene effuſi ſunt greſſus mei: quia zelaui ſuꝑ iniquos pacem peccatorū videns: ſubdit: Verūtamen ꝓpter dolos poſuiſti eis: deieciſti eos dum alleuarentur. Et Job. xxj. a. poſtq̄ dixit: Sublimati ſūt &c. ſubdit: Ducunt in bonis dies ſuos &c. Eſa. xxxiiij. b. dī de pena malorum diuitū: Gladius domini repletus eſt ſanguine: incraſſatus eſt adipe de ſangui/ne agnorum et hircorū: & de ſanguine medullatorū arietum: Victima enim domini in boſra: et interfectio magna in terra edom: et deſcendent vnicornes cum eis: et tauri cum poten/tibus. Item Gregori⁹ ſuꝑ illud Job. xxxj. a. Nūquid nō ꝑ/ditio ē iniquo & alienatio opantib⁹ iniquitatē/ ſic dī: Iniuſt⁹ ad debitā mortē currēs effrenatis voluptatibus vtitur: quia et vituli qui mactandi ſunt in liberis paſcuis relinquuntur. At ecōtra iuſtus a delectatiōis tranſitorie iocūditate reſtrin/git᷑: quia & nimirꝫ vitulus ad laboris vſū vite deputatus/ ſub iugo tenet᷑. Negant᷑ electis in hac vita bona terrena: q2 egris

a Uſqꝫquo lugebit terra: ⁊ her-
b ba omnis regionis ſiccabitur
c ꝓpter maliciā habitantiū in
d ea: Cōſumptū eſt animal et
e volucre: qm̄ dixerūt: nō vi-
f debit nouiſſima nr̄a. Si cū
g peditib⁹ currēs laboraſti:
i quō cōtendere poteris cum
k equis: Cum aūt in terra pa-
l cis ſecur⁹ fueris: quid faci-
es in ſupbia iordanis: Nā ⁊
m n fratres tui ⁊ dom⁹ patris tui:

ab euentu. Ul' ſ. ꝑ occides eos: in quo apparebis iuſtus ⁊ ſanctus. ſ. ꝑ vindictā. Simile Leuit. x. a. vbi filijs aaron combuſtis. ſ. nadab ⁊ abiu dixit moyſes: Hoc eſt qđ locut⁹ eſt dominus: ſanctificabor in his qui appropinquāt mihi: ⁊ in cōſpectu omnis populi glorificabor. Iuſtus enim ⁊ ſanctus in hoc apparuit q̄ vindictam exercuit ⁊ de ꝓpria familia. a Uſqꝫquo lugebit terra. Loquitur i pſona ipſorum cōquerentiū de terre ſterilitate: quā magnam valde paſſi ſunt in anno precedente obſeſſionem ⁊ ſubſequente et concomitante: quia victualia non habebant in obſidione. Dicitur eīm tunc lugere terra: quando ſterilis eſt ⁊ vacua. Uel lege hoc de tempore ſequēte iudeorum deſtructionē: qua facta terra in ſolitudinē redigetur: quā ſolitudinem ita longam hic admiratur ꝓpheta. b Et herba omnis regionis ſiccabitur: id eſt totius iudee. i. ⁊ iudei occidentur ⁊ terra vaſtabitur ⁊ deſolabitur. Et hoc c Propter maliciam habitantiū in ea: ſcꝫ terra. d Conſumptū eſt animal ⁊ volucre: quaſi ⁊ terra deſolata eſt ⁊ omnia pecora inde receſſerūt propter eorum peccata. f Quoniā dixerunt: non videbit nouiſſima noſtra: ſiue nō videbit deus vias noſtras: quaſi ideo hec eis cōtingent: quia in tantā blaſphemiā proruperūt, vt dicerent deum ignorare vias ſuas: id eſt operationes: ⁊ neſcire quid vnuſquiſqꝫ ſit paſſurus in futu-
Ps. 72. rum ſiue in nouiſſimis. Ps. Dixerūt quomō ſcit deus ⁊ ſi eſt ſcientia in excelſo. Eccl. xxiij. c. Omnis homo qui tranſgreditur lectū ſuū cōtemnens in animā ſuam, et dicēs: quis me videt: tenebre circūdant me: ⁊ parietes cooperiūt me: ⁊ nemo circūſpicit me quem vereor: delictorum meorū non memorabitur altiſſimus: ⁊ nō intellexit quoniā omnia videt oculus ei⁹: quoniā expellit a ſe timorē dei. Sed ibidem: Oculi domini multo plus lucidiores ſunt ſuper ſolem, circūſpicientes omnes vias hominum. Ut eīm hic dicit Hieronym⁹: omnia in prouidentia dei aguntur. Sed contra Hiero. Abſurdum eſt ad hoc deducere diuinā maieſtatē vt ſciat ꝑ momēta ſingula quot. ſ. muſce moriantur vel naſcantur. Solutio. Scit q̄ moriantur vel naſcantur ſingula ꝑ momēta: ſed neſcit hec ꝑ momēta ſingula: quia eius ſciētia non variatur ꝑ tempora.

Moraliter * quibus ſpes viuēdi eſt, nequaqꝫ a medico cuncta que appetunt conceduntur. Dantur autem reprobis bona que in hac vita appetūt: quia deſperatis egris omne qđ deſiderāt non negatur. Perpendant igitur que ſint mala iuſti que iniquis imminent: ⁊ nequaqꝫ eorū felicitati inuideāt que ꝑcurrit. Quid enim eſt q̄ de eorum gaudijs admirantur: quādo ⁊ ipſi per iter aſperū ad ſalutis patriā redeūt ⁊ illi ꝑ amena prata ad foueā tendunt: Uel Sanctifica eos in die occiſionis: quia tribulatio purgat ⁊ ſanctificat hoiem. Eccl. ij. a. In igne purgatur aurum ⁊ argentum ⁊c. Et. xxvij. a. Uaſa figuli probat fornax. a Uſqꝫquo lugebit terra: id eſt eccleſia: Quia b Et herba omnis regionis ſiccabitur. i. flores virtutū ⁊ operum bonorū ⁊ doctrine: quia in ea nō apparent niſi ſpine ⁊ vrtice vitiorum: cum tamē dicat ſponſa de primitiua eccleſia, Cant. ij. c. Flores apparuerunt in terra noſtra. Unde
Ps. 146. Ps. Qui producit in montibus fenum et herbam ſeruituti hominum: quia per prelatos bonos adminiſtrat doctrinam
Ps. 71. ſubditis. Unde Ps. Suſcipiant montes pacem populo: et colles iuſticiam. d Conſumptum eſt animal: id eſt actiui: qui ſtudere debent in depaſcendis paſcuis ſcripturarum. e Et volucre, contemplatiui. Iob. v. b. Homo natus ad laborem, auis ad volandū. g Si cum pediti-
Ad litterā bus ⁊c. Poſt terre deſtructionē ⁊ iudeorum interfectionē hinc oſtendit duram hoſtium dominationē: cui non poterunt reſiſtere: quare dure trahūt eos in captiuitatem in chaldeā. h Currēs laboraſti, laſſitudine: i Quomō contendere poteris cū equis: Ad litterā: ſic facere fatuū eſſet:

ſcꝫ q̄ aliquis qui nō poſſet currere cum homine eunte pedes cōtenderet currere cū veloci equo: quaſi ſi moleſtū eſt tibi et durum trahi pedes a pedite: quāto moleſtius tibi erit q̄ traheris pedes ab equite. Ul' quaſi aliquādo captiuati fuiſtis et ducti in captiuitatem a peditibus quos ſequi durum erat vobis: quando. ſ. multa paſſi eſtis ab idumeis et ammonitis ⁊ moabitis ⁊ alijs vicinis regionibus: qui in centuplum a chaldeis excedūtur in velocitate ſiue minoris ſūt duricie ⁊ poteſtatis q̄ chaldei: quātum minoris velocitatis ſūt i currēdo pedes ſiue pedites q̄ equi ſiue equites: quō ergo poteritis reſiſtere ipſis chaldeis. Uel g Cū pedibus. i. peditibus: ⁊ idem eſt ſenſus. Chaldei enim ⁊ perſe vt dicit Hieronym⁹: gaudent in equitatu: ſed iſte vicine gentes ꝓpter locorū ſuorum difficultatē, non tam pugne ⁊ equitatui apte ſunt q̄ latrocinijs. Eſt autē hec vox ꝓphete reſpōdentis populo, q̄ imo domin⁹ videbit nouiſſima veſtra: id eſt deſtructionē: quia, ſi cum peditibus ⁊c. k Cum aūt in terra pacis ⁊c. quaſi etſi i terra tua tempore pacis aliquam habuiſti ſecuritatem: quid acturus es cum iordanem tranſieris ⁊ gurgites illius ſuſtinueris: Unde, l Quid facies i ſuperbia iordanis: Alia littera: in fremitu iordanis. i. in tumore ⁊ inundatione eius: q̄ſi multū fatigaberis in tranſeundo ⁊ in eundo in captiuitatē: non ſolum quia dure te ducent ⁊ velociter trahēt iuxta equos ſuos: ſed etiam quia mala erit via propter iordanis inundationē, que totam viam quaſi imeabilem reddit. Ad litteram eīm iordanis intumuerat cum illum deberēt tranſire. Per illum enim oportuit eos tranſire a terra ſua in chaldeam. Uel Quid facies in ſuperbia iordanis. i. quid facies quādo non ſolum hoſtilis exercitus te vaſtabit: ſed etiā inundatio iordanis bona terre tue operiet, ⁊ inutilia reddet: Sed ne reſpondere poſſent, ſcio quid faciam: Ego eīm fugiam ad amicos ⁊ cognatos meos. ſ. idumeos, moabitas ⁊ āmonitas qui iuuabunt me cōtra chaldeos: ideo dicit q̄ immo ipſi pugnabunt contra te. Unde m Nā ⁊ fratres tui: id eſt idumei: n Et domus patris tui: id eſt moabite ⁊ āmonite: q̄ de abraā ꝑ loth generati ſunt: Gen. xix. g.

Myſtice: g Si cum peditibus currēs laboraſti. Hoc dicitur ad nouicios qui volunt excedere in abſtinentia illos: qui diu fuerunt in religione. Unde, Si cū peditibus: id eſt cum bonis in ſeculo: h Currens laboraſti, non potens facere bona que faciebant: i Quomō cōtendere poteris cū equis: id eſt cum eis qui iā diu fuerunt in religiōe: ⁊ nō iā eūtes ſed currētes ſūt quaſi equi vel equites reſpectu ſeculariū, et in ſemita viuendi: tu autem es in via ⁊ nōdum in ſemita. Unde Hieronym⁹ ad quēdam religioſū: Nō moderata tibi ieiunia imperamus, quib⁹ ſtatim corpora delicata frangunt, ⁊ ante incipiunt egrotare q̄ ſancte conuerſationis iacere fundamenta. Ibidem. Sic debes ieiunare vt nō palpites ⁊ reſpirare vix poſſis ⁊ comitū tuorum vel porteris vel traharis manibus. k Cum autē in terra pacis ſecurus fueris: id eſt in clauſtro: Mūdus enim terra guerre eſt. Ioh. xvi. g. In me pacem in mūdo preſſuram habebitis ſcꝫ propter diuerſas eius curas. Sed ex hac pace naſcitur in eis quādoqꝫ pugna ſuperbie et contentionū ⁊ diſcordiarum: Unde, l Quid facies in ſuperbia iordanis: id eſt in ſuperbia que naſcitur ex iordane: id eſt ex humili deſcenſu: quia eīm omnia reliquerūt ⁊ ſe alijs ſubiecerunt, ex hoc ſuperbiūt. Ideo Iob. xl. c. Abſorbebit fluuiū: id eſt ſeculares per varia peccata fluentes: ⁊ non mirabitur et habet fiduciam q̄ defluat iordanis in os eius. m Nā ⁊ fratres tui. Hoc de chriſto exponitur: quia iudei de quorū genere ſm̄ carnem fuit chriſtus, aduerſus eum pugnauerunt, ⁊ dictis ⁊ factis. In dictis enim ſuſtinuit contradictores: in factis obſeruatores: in tormentis illuſores.

ꝟ rati ſunt: Gen̄.xix.g. q̃ fuit frater abrae: et idumei/ ab eſau. a Etiã ipſi/ cũ chaldeis/ b Pugnauerũt aduerſũ te .i.pugnabũt. c Et clamauerũt p⁹ te plena voce: q̃ſi nõ ſolũ manu pugnabũt ꝯ te: ſ; ꝛ lingua calamitati tue inſultabũt apte/ q̃ añ ꝯ te nõ audebãt mutire. Ul̃ c Clamauerũt poſt te plena voce. Tãgit neq̃ciã idumeo rũ: q̃ poſt iudeos fugiẽtes clamabãt: redi te ad nos et occultabim⁹ vos a facie chal deoꝝ ꝛ ſaluabimi: quos rediẽtes interfici ebãt/ vel chaldeis vẽdebãt/ vl̃ ꝓpalabãt: vt apte improperat eis Abdias in ꝓphetia ſua. Uñ/ d Ne credas eis cũ locuti fuerint tibi bona: q̃ſi noli confidere in ꝯſanguinitate eoꝝ: licȝ bona tibi ꝓmittãt.ſ. auxiliũ vl̃ defẽſionẽ. Hic dic̃ Glo. Nemo nociuioꝛ q̃ȝ familiaris inimic⁹. Jdeo Mi chee. vij.b. dr̃: Ab ea q̃ dormit ĩ ſinu tuo cuſtodi clauſtra oris tui. Et ẽ cõtra eos q̃ ſine ꝯſilio parentũ nolũt intrare clauſtrũ. Gen̄.xxxj.d. Jacob receſſit a labã nocte: nec indicauit ei ꝯſiliũ ſuũ: qui inſecut⁹ eũ dixit ei: Quõ ſic feciſti: Quare nõ magis indicaſti mihi vt ꝓſequerer te cũ gaudio et tympanis ꝛ choris: Sic dicũt parẽtes illi qui intrauit clauſtrum: Quare ſaltem nõ indicaſti nobis: Uel ħ dicunt abbati: Nõ deberetis recepiſſe filiũ noſtrũ ſine noſtra licentia. Sed iacob duxit ſecum filias laban ſine illius licentia: et reſpõdit ipſi labã: q͛ te inſcio profect⁹ ſũ: timui ne violenter auferres filias tuas. Jdeo Eccl̃i.xxxvij.a. Noli cõ ſiliari cũ ſocero tuo: ꝛ a celantibus te abſconde cõſilium tuũ. e Cum locuti fuerint tibi bona: id eſt ſub ſpecie boni promittant falſa bona. ꝟ.ix.c. Jn ore ſuo pacem cum amico ſuo loquit̃: ꝛ occulte ponit ei inſidias.

Myſtice ⁂ mentis illuſores. c Clamauerunt poſt te plena voce/ dicentes: Crucifige/ crucifige eum: Joh.xix.a. Eſa. v.b. Expectaui vt faceret iudiciũ/ ꝛ ecce iniq̃tas: ꝛ iuſticiam/ ꝛ ecce clamoꝛ. Uel expone vt prius de illis qui intrare volũt clauſtrum. Talem enim impugnant magis parentes q̃ȝ alij retrahere volentes eum ab omni bono propoſito dicentes: Nonne bene poſſum⁹ ſaluari in ſeculo: ꝛ facere elemoſynas de ꝓprijs redditibus: ꝛ dare bonum exemplum alijs. Et ſe quitur conſilium: d Ne credas eis cum locuti fue rint tibi bona. Sic ꝛ chriſtus non credidit iudeis/ quando locuti ſunt ei bona: vt dic̃ Math.xxij.b. Magiſter ſcimus quia verax es ꝛ viam dei in veritate doces: et nõ eſt tibi cura de aliquo ꝛc̃. Joh.ij.d. Jpſe autẽ ieſus nõ credebat ſeipſum eis: eo q͛ ipſe noſſet omnes: ꝛ q̃ opus ei nõ erat vt quis teſti moniũ ꝑhiberet de homine: Jpſe eñ ſciebat quid eſſet ĩ ho

Ad litterã mine. f Reliqui domũ meã. Loquit̃ in ꝑſona domini qui pro illoꝝ crudelitate ꝛ blaſphemia dicit ſe eos deſerturũ ꝛ auxiliũ ſuum ab eis ſubtracturũ. Reliqui domũ meã.i. templũ deſtructuꝝ apoſui per chaldeos. g Dimiſi he reditatem meã: id auxiliũ meũ a iudeis ſubtrari: qui pri⁹ erant hereditas mea quam colebam. Eſa.xix.d. Hereditas mea iſrael. Deut̃.xxxij.a. Jacob funiculus hereditatis eius. ꝟ.x.c. Qui formauit omnia/ ipſe eſt: ꝛ iſrael virga hereditatis eius. h Dedi dilectam animam meam: id eſt ple bem meã: quã p̄ nimia dilectione vocat animã ſuã: ſicut de illo quem multũ diligimus/ dicimus: q͛ anima noſtra eſt. Uel hieruſalem ideo vocat animã: quia ipſa fuit vita circũſtantis iudee: quia in illa erat templum: et extra illam non erat locus ſacrificij. Uel/ Dedi dilectam animam meam.i. homi nes.ſ. iudeos mihi quõdam dilectos: ſicut illud Ezech.xviij a. Anima que peccauerit ipſa morie̾t.i. homo. k Jn ma nus inimicoꝝ eius: id eſt chaldeoꝝ. Et loquit̃ de futu ris tãq̃ȝ ſint p̄terita ꝓphetica certitudine. Jdeo iquã hoc fa ciam: quia/ l Facta eſt mihi hereditas mea quaſi leo in ſilua/ per crudelitatem mẽtis ꝛ operis. m Dedit contra me vocem.i. blaſphemiã oris. q.d. crudeles fue runt iudei in proximos/ ꝛ blaſphemi contra me.ſ. legem meã

a etiãm ipſi pugnãuerunt ad
b uerſum te: ꝛ clamãuerũt poſt
c te plena voce. Ne crẽdas eis
d cũm locuti fuerit tibi bona.
e Reliqui domum meam: di
f miſi herẽditatẽ meam. Dẽdi
g dilẽctã animã meã in mãn⁹
h inimicoꝝ eius: factã eſt mihi
i hereditas mea q̃ſi leo i ſilua.
k Dẽdit cõtra me vocẽ: idẽo
l odiui eã. Nũq̊uid auis diſ
m color hereditas mea mihi:
n Nũq̊uid auis tincta p totũ:

deſerendo et idola colendo. n Jdeo odiui eam: id eſt abieci a me: vt que quõdam fuit dilecta ꝛ chariſſima: nunc fit odioſa. Et ne quis dicat: Non eſt ita: nunq̃ȝ enim dominus deſtruet hereditatem ſuam quã ſic varijs donis exaltauit et doctoribus honorauit: Jdeo ſubdit: o Nũquid auis diſcoloꝛ: id diuerſoꝝ coloꝝ: quã hiero nym⁹ vocat pauonẽ. p Hereditas mea mihi: quaſi imo valde pulchra eſt hereditas mea ꝛ diuerſis dignitatibus et ꝓſperitatibus colorata. q Nũquid auis tincta per totum: quaſi imo ita pulchra eſt hereditas mea inter omnes alias nationes: ſicut pauo pulcher ꝛ depi ctus diuerſis coloribus inter alias aues: ꝟ Et tamẽ licȝ ita

Aliter ſm hiero. Scdm̃ Hieronymũ melius exponit̃ hoc de chriſto: f Reliqui domũ meã.i. populũ iudeoꝝ: qui erat mea propria fa milia. Uñ Joh.j.a. Jn ꝓpria venit ꝛc̃. g Dimiſi hereditatẽ meã/ deſerẽdo eos et deſtruendo p romanos. Uel p domũ tẽ plũ: per hereditatẽ/ tota iudea: vel ſpecia liter ipſa hieruſalẽ: que omnia a romanis vaſtata ſunt. Math.xxiij.d. Relinquet̃ vobis domus veſtra deſerta. Joh.xiiij.d. Surgite eamus hinc: Jn quo ſignificabat̃ chriſtũ relicturum eſſe iudeos: et expoſiturũ eos captiuitati romanoꝝ. Jn paſſiõe etiã chriſti audita eſt vox angeloꝝ/ dicentiũ/ quãdo templũ ſciſſum eſt: Tranſeamus ab his ſedibus. h Dedi dilectã animã meã.i. ſynagogã: quam nimio amore aliq̃n dilexi. k Jn man⁹ inimicoꝝ eius.i. romanis eã expoſui/ vel demoni bus: q̃ q̃ſi leo crudelit̃ cõtra me rugiẽdo clamauit: Crucifige crucifige eũ: Joh.xix.a Ul̃. f Reliqui domũ meã.i. celeſtem hieruſalẽ/ vel ſinum patris ſiue patrẽ/ in incarnatio ne.i. formã aſſumpſi hominis quã pater non aſſumpſit. Cũ enim dicat/ Joh.xiiij.b. Pater in me eſt ꝛ ego ĩ patre: nunq̃ȝ ab eo ſeparat⁹ fuit. Uel ſic: quaſi talẽ naturã accepi: in qua.i. per quã in mũdo cõuerſatus ſum/ non in celo: quãdo.ſ. eam accepi: tunc enim mũdo viſibilis factus ſum/ qui ante nõ erã viſibilis: q̃ñ tm̃ apud patris maieſtatẽ ꝯuerſabar. m Dedit cõtra me vocẽ/ blaſphemando. Uel leo fuit ꝑſequẽdo fa ctis: dedit vocẽ lingua blaſphemãdo. g Dimiſi heredi tatem meã.i. celeſtem angelorum cohabitationẽ/ q̃ȝtum ad ꝑſentiam.ſ. aſſumpte forme. Non eñ erat in celo inquãtum homo. h Dedi/ in redemptionẽ ꝛ p̄cium: quaſi volũtarie poſui: i Dilectã aĩaȝ meã in man⁹ inimicoꝝ ei⁹/ in paſſione: ſm̃ illud Joh.x.d. Poteſtatẽ habeo ponendi ani mam meã: quaſi ego tot ꝛ tanta feci pro te o eccleſia: vt te ha berẽ in vxorem: ꝛ tu quid feciſti mihi: Ecce/ l Facta eſt mihi hereditas mea quaſi leo i ſilua: quaſi beneficio mee paſſionis nõ fuiſti grata ſed ingrata. Jbi eñ agnũ man ſuetũ in imolatione me exhibui: ſ; ecõtrario facta es q̃ſi leo.ſ. ſuperbie crudelitate: ꝛ dediſti contra me vocem blaſphemie ꝛ iactãtie ꝛ illuſionũ ꝛ falſorum teſtimonioꝝ. o Nũquid auis diſcoloꝛ ꝛc̃. quaſi imo pulcherrime eã decoraui.ſ. plebem iudaicã. Unde dic̃ vitis frondoſa: Oſee.x.a. Dic̃ ⁂ oliua fructifera

C

Al. ſpelũce hiene

Moraliter Moralit̃: f Reliq̃ domũ meã.i. meos: g Dimiſi hereditatẽ meã.i. mea: h Dedi dilectã animã meã: id eſt me. Jõ dr̃ Math.xvj.d. Qui vult venire poſt me ab neget ſemetipſũ.i. ſuos/ ſua/ ſe.i. voluntatẽ ſuam que p animã intelligit̃. Gen̄.xij.a. Egredere de terra tua ꝛc̃. o Nũq̃d auis diſcoloꝛ. Coloꝛ religioſi eſt honeſtas cõuerſationis ei⁹: q̃ debet indui purpura et byſſo.i. exterioris carnis mace ratione: ꝛ interioris mẽtis puritate. Ezech.xvj.b. Ueſtiui te diſcolorib⁹. Sed Thren̄.iiij.a. dic̃ Quõ obſcuratũ ẽ aurũ/ mutat⁹ ẽ coloꝛ optimus. Uel illi ſũt auis diſcoloꝛ in malo/ q̃ exterius ſigna bonitatis habent: ſed interius immũdi ſunt: vt hypocrite: Cõtra illõ Leuit̃.xix.d. Ueſte q̃ ex duob⁹ ꝯtexta eſt nõ indueris. Et ħ eſt: q Nũquid auis tincta p to

 * tũ: Tales eñ

☙ Et tamē licʒ ita pulchra ſit: a Venite cōgregami oēs beſtię terrę.i. multitudo diuerſarꝫ gentiū crudelium venite cum chaldęis. b Properate ad deuorandū.i. oīno et irrecuperabiliter ⁊ celeriter vaſtate eā. Et loquit̄ ad modū alicuiꝰ/ qui cū habet pulchrā auē quā dilexit multū/ ſi aliquid ꝯtra eū cōmiſerit/ dic: Nunqd non pulchra eſt auis mea: ⁊ tamen dabo eā eſcam catto vel cani ad deuorandum: q.d. ꝓpter pulchritudinē et dignitatem hereditatis meę/ ⁊ licʒ ſit hereditas mea/ nō dimittā quin deſtruam eā. Vel ad litterā ſic eſt: ꝙ quādo auis tincta ē vel auis diſcolor.i. alteriꝰ coloris q̄ȝ alię aues: vt dicit̄: non quia diuerſos habeat colores: ſed quia diuerſum habet colorem ab alijs auibus: contra ipſā talem inſurgant alię aues et eam deplumant: ſic contra populū iudęorum qui alium deum coluerunt q̄ȝ gentes: ⁊ alij aſſignati erant/ inſurrexerūt oēs gentes. Et hoc eſt: Nunquid auis diſcolor: quaſi īmo talis eſt. Sed quia colorē ſuum nō honorat: nec ſe occultat ab alijs auibus.i. gentibus/ immo in eis cōfidit: et apud eas conuerſat̄ per illorum idolatriam: Ideo/ Venite ⁊ cōgregamini ⁊c.

Scōm hiero. ✱ oliua fructifera/ ſpecioſa et pulchra.ſ̄.xj.c. Dicitur populus peculiaris: Deut̄.vij.b. Et tamē quia ingrata fuit bonis meis ⁊ me eſt ꝑſecuta: a Venite cōgregamini omnes beſtię terrę.i. omnes gentes cum romanis venite ad vaſtādū eam. Hoc ſignificatū eſt Judic̄.xiiij.a. vbi habet̄ ꝙ ſanſon reliquit patriam ſuam vadens in thānata philiſtinorū.i. mundū. Interpretat̄ eñ thānata exploratores aſcēſionis. Ad hoc enim in mundū venit vt illos vinculo charitatis necteret/ qui ſūt ſolliciti aſcendere in cęlum. Et ibi aſſumpſit vxorē.ſ. iudaicā plębem: ſed dimiſit eam: vt ibi dr̄/ reuertens ad patriā ſuā. In cuiꝰ reuerſu illa vxor copulauit ſe alij: et ideo quādo redijt combuſſit terrā eorꝫ: vt dicit̄ Judic̄.xv.a. Littera Septuaginta habet: Nūqd ſpelunca hienę hereditas mea mihi: Hiena eſt nocturna beſtia: quę viuit de cadaueribus mortuorū. De ſepulchris enim effodit corpora: ⁊ nō eſt aliqua immūdicia qua non vtatur. Et dicit̄ ꝙ eſt quidam ſerpens qui naſcit̄ de putredine dorſi hominis mortui: ⁊ ſignificat populū iudęorum: qui ī ſpurcitijs peccatorꝫ ſuorum offendit. Nūquid ſpelunca hienę hereditas: quaſi nunquid mortem meā intantū ſitiūt iudęi vt in me mortuū deſeuiant me lacerando: ſicut hiena cadauera mortuorꝫ corrodit ⁊ dilaniat:

Moraliter ✱ tum: Tales enim tincti ſunt exterius: Non enim tincti ſūt in lana.i. interiꝰ: ſed tm̄ in ſigno extrinſeco qḋ eſt in ſuperficie exteriori: et ideo cito deletur color.ſ. per modicū humorem ſuperiectum.ſ. ꝑſecutionis vel blaſphemię vel vanę laudis. Vel auis diſcolor ⁊ tincta per totum/ poſſunt dici mulieres ornatę diuerſis gemmis/ et coloribus meretricijs fucatę. De quibus Hieronymꝰ dicit: quarꝫ facies nimio candore deformatę idola mentiunt̄. Tales non ſunt hereditas domini: et ſi ſint creatione.ſ. et redemptione: tm̄ eas dominꝰ proijcit a ſe/ dicens: a Venite cōgregamini ⁊c. Eſa.lvj.c. Omnes beſtię agri venite ad deuorandū/ vniuerſę beſtię ſaltus. Et ſubdit cauſam: Speculatores eiꝰ cęci omnes/ neſcierunt vniuerſi: canes muti non valentes latrare: videntes vana: dormientes et amantes ſomnia: et canes impudentiſſimi

Pſ̄.73. neſcierūt ſaturitatē. Sed dic̄ Pſ̄. Ne tradas beſtijs animas

Ad litterā confitentes tibi. c Paſtores multi demoliti ſunt. Hic ponit cauſam deſtructionis ꝑdictę: et ſm̄ aliam expoſitionē oſtendit qui ſunt miniſtri ꝑdictę deſtructionis. Paſtores multi demoliti ſunt vineam meā.i. ꝑlati ipſorum iudęorum.ſ. principes ⁊ ſacerdotes fuerunt cauſa demolitionis ſubditorū. Vel/ c Paſtores multi.i. principes chaldęorum: de quibus.ſ̄.vj.a. Ad eam venient paſtores ⁊ greges eorum: fixerunt in ea tentoria: quaſi principes chaldęorꝫ cum ſuo exercitu eam obſiderunt. d Demoliti ſunt: id

a Venitē cōgregami oīs be-
b ſtię terrę: ꝓperāte ad deuo-
c randū. Paſtores multi de-
d e moliti ſūt vineā meā: cōcul-
f g cauerūt ꝑtē meā. Dederunt
h portionē meā deſiderabilē i
i deſertū ſolitudinis: poſuerūt
k eā i diſſipationē/ luxitq; ſup

eſt demolient̄: e Vineam meā: id eſt plębem iudaicā. Unde Eſa.v.b. Vinea domini exercituum domus iſrael eſt. f Conculcauerūt: id eſt conculcabunt et vaſtabunt ſiue potentia opprīment. g Partē meā: id eſt ſortem.i. populum iudęorum: qui eſt pars mea et hereditas. h Dederūt portionem meā deſiderabilē in deſertum ſolitudinis.i. vt ſit deſerta ⁊ ſolitaria.ſ. deſerta ſine habitatore: ſolitaria ſine deo adiutore vel ſolatiū prębente. i Poſuerunt eam in diſſipationē/ per omniū bonorū eius vaſtationē. k Luxitq; ſuper me: id peccauit cōtra me. Simile Apoc̄.j.b. Planget ſe ſuper eum omnes tribus terę.i. q2 peccauerunt ꝯtra eum. Ideo/ luxit.i. in męrore captiuitatis fuit. Vel/ Luxit ſup me.i. de me.i. q2 auxiliū meū ꝑdidit: ſic̄ miſer plorat ſup filio.i. de filio. Vł/ ſup me.i. ad me vt vindicarē eam de hoſtibus: ſicut aliquis plorat ad ☙ amicū qui poteſt

Myſtice: c Paſtores multi. Pñꝰ cōparauerat dominus eccleſiā aui diſcolori vel tinctę per totū: ⁊ ꝑdixerat eā ab omnibꝰ beſtijs deuorandam.i. diuerſis vitijs ſubijciendā ⁊ dęmonibus ad deuorandum: cuius rei cauſam in paſtores refundit. Vñ/ Paſtores multi. Simile/ Eſa.lvj.c. Oēs beſtię agri venite ad deuorandū. Et ſubdit cauſam: Speculatores eius cęci omnes ⁊c. Illi autē paſtores ſunt multi: qui in ouibus nō vnū ſed multa quęrunt.ſ. non earum ſalutē/ ſed lac ⁊ lanam: propter quod ab illo vno ſummo paſtore diuiſi ſunt: qui dicit Joh.x.c. Ego ſum paſtor bonus. Hi enim a fructibus frumenti vini ⁊ olei ſui multiplicati ſunt. Unde de his dicit̄ Ezech.xxxiiij.a. Vę paſtoribus iſrael qui paſcunt ſemetipſos ⁊c. Vel/ Multi.i. ſtulti: quia ſtultorū infinitus eſt numerꝰ: vt dicit̄ Eccīs.j.c. d Demoliti ſunt vineā meā.i. eccleſiā a mole ſanctitatis ⁊ grauitatis morū ⁊ bonorꝫ operum diuiſerūt. f Conculcauerūt partē meā: ſpiritualia in eccleſijs ſuis vilipendendo. Non autē conculcāt ſuā partē: quia de temporalibꝰ cōgregandis/ tota eſt eorum ſollicitudo. Unde Ezech.xxxiiij.e. Cum limpidiſſimā aquam biberetis: id eſt florem temporaliū vobis retineretis: reliquam pedibus veſtris turbabatis.i. partē dñi.ſ. ſpiritualia vilipendendo: ⁊ ſic oues ſine paſtu dimittebatis. Zach.xj.d. O paſtor ⁊ idolum derelinquēs gregem. Eſa.iij.c. Depaſti eſtis vineā meā: cum magis eam paſcere deberetiſ. Vel/ g Partem meā.i. religioſos/ orphanos/ pauperes/ viduas/ et pupillos. Zach.xj.a. Paſce pecora occiſionis quę qui poſſidebant occidebant et non dolebant et vendebant ea. h Dederunt portionem meā deſiderabilē in deſertū ſolitudinis. Portio domini quā vult ipſe habere/ ſunt animę quas ipſe redemit ſanguīe ꝓprio. Tātū eñ emit vt ſolus poſſideat: vt dicit Auguſtinꝰ. Quę portio eſt deſiderabilis: q2 deſiderat animas ⁊ affectat ſibi deuotas. Sap.xj.d. Tua ſūt domine omnia qui amas animas. Hanc portionem in deſertum ⁊ in ſolitudinem ponunt: qui animas ſubditorū inculcas ⁊ deſertas dimittunt in culpam eas deducendo/ per quam a deo deſerunt̄. i Poſuerunt eam in diſſipationē: vt non tm̄ vni vitio ſubiacerent: ſed per diuerſa diſtrahant̄. Quodlibet eñ vitium accipit vnum fruſtum: vt ſingula mēbra per ſingula vitia diſſipent̄. Pſ̄. Exterminauit eam aper Pſ̄.79. de ſilua.i. pręlatus dente.ſ. aduocationis vel rapacitatis vel mali exempli: et ſingularis ferus depaſtus eſt eam.i. ceruus qui tempore amoris ſui libidinoſi ſingulariter vadit. Hi ſunt pręlati: hi ad modum cerui venenum deberent extrahere de corde peccatorū: ſed ipſi in terrenorū abundantia volūt ſoli eſſe. k Luxit ſup me.i. ad me: vt de malis ꝑlatis eā vindicarē q̄ eā diripiunt. Luget eñ eccleſia ꝑ diſſipatione ſua a paſtoribus facta. Vñ clamat ad deū. Vñ Eccī.xxxv.c. Non deſpiciet dñs ꝑces pupilli: nec viduā ſi effūdat loq̄lā gemitꝰ: Nōne lachrymę viduę ad maxillā deſcēdūt: ⁊ exclamatio eiꝰ ✱ ſup deducētē eas:

(Margin, beside "Myſtice" paragraph: Myſtice; beside "fructibus frumenti": Pſ̄.4.)

ꝶ amicū qui pōt eū vindicare de iniria ſibi illata. a Deſola/
tione deſolata eſt omnis terra.i.tota iudea oīno ⁊ pſe/
cte deſolabit̄ et vaſtabit̄. Et h̄ ē: b Quia null⁹ eſt qui
recogitet corde.i.ideo vaſtabit̄ ꝑplus/ q̄ꝛ nō eſt p̄latus vl̄
aliquis iuſtus qui ꝑplo ꝓuideat recogitādo ex corde quō ire

d Quia gladi⁹ dñi.i.ei⁹ vindicta: e Deuorabit ab
extremo tre vſq₃ ad extremū ei⁹.i.a cogitatiōe vel affe
ctiōe aie terrene vſq₃ ad cōpletionē opatiōis male. Sap.iiij.
d. Cōmouebit illos a fundamentis vſq₃ ad ſupmū.ſ. operū
deſolabūt̄:q̄ſi a minorib⁹ vſq₃ ad maiores vindicta dñi ſe ex/

dei poſſint orationib⁹
reſiſtere. Vl̄ iō:q̄ꝛ nul/
lus ē q̄ affectuoſe deū
recogitet ad eū colen/
dū/⁊ ei deuote ſeruiē/
do. Vl̄ iō:q̄ꝛ null⁹ ē q̄
cauſam tante deſolati/
onis attendat.i.pecca
ta ſua ꝑpēdat ⁊ ꝓpo/
nat emendare. S̄.viij.
c. Nullus ē q̄ pgnitē/
tiam agat ſuper pec/
cato ſuo/dicens:quid
feci? Et ne credāt q̄
poſſint euadere p fu/
gā.ſ. in loca deſerta et

a me. Deſolātiōe deſolata eſt
b oīs terra: q̄ꝛ nūll⁹ eſt q̄ reco/
c gitet corde. Sūper omnes
vias deſerti venerunt vaſta
d tores terre: q̄ꝛ glādi⁹ domi/
e
f ni dēuorabit ab extrēmo tre
g vſq₃ ad extremū ei⁹. Nōn eſt
h
i pax vniuērſe carni. Sēmia/
k uerūt triticū/ ⁊ ſpinās meſſu/
l erūt:hereditātē accēperūt:⁊
m
n nō ēis proderit. Cōfundēmi

o
p a frūctibus veſtris ꝑptēr irā
q furoris dñi. Hēc dicit dñs
r aduērſū oīs vicinos meos
s peſſimos:q̄ tāngūt heredita
tem quā diſtribui pplo meo
t iſrl̄. Ecce ēgo euellā eos de
v tra ſua: ⁊ domū iuda eūellā
x de medio eoꝝ. Et cū eūulſe/
y ro eos cōuertar/ ⁊ miſerēbor
3 eoꝝ ⁊ reducā eos/ viꝝ ād he/
a reditatē ſuā:⁊ viꝝ i terrā ſuā.

tēdet. g Nō ē pax
vniuerſe carni.i.il/
lis q̄ ſt̄ verſi in carnē
Pax.ſ.pectoꝛiſ i via/ B
nec eīnitatis i patria.
Eſa.lvij.d. Nō ē pax
ipijs dic̄ dñs. i Se/
minauerūt triticū
.i.opera de genere bo
norum: vl̄ verbū do/
mini alijs p̄dicauerūt.
k Et ſpinas meſſu
erūt/ tpaliū mercedē
queſierūt ⁊ habuer̄t.
Spine em̄ ſt̄ diuitie:
vt dr̄ Matth.xiij. c.

occulta: Jdeo dicit: c Sup oīs vias deſerti vene/
runt vaſtatores terre.i.per omnes. Vel dicit/ c Sup
oēs vias: q̄ꝛ oīs vias opient:quaſi tāta erit hoſtiū multi/
tudo/⁊ ita vbiq₃ diffuſa: vt null⁹ eorum poſſit euadere fugien
do in deſertū. Jn hoc etiā q̄ dicit/deſerti: tangit viam que
eſt de chaldea in iudeā: Per deſertū em̄ eſt via. d Quia
gladius dñi.i.vindicta vl̄ ſentētia dñi q̄ cōtra iudeos iam
data ē. Vl̄/gladi⁹:ad litterā:exercit⁹ hoſtilis a dño miſſus:
e Deuorabit/omnia vbiq₃. f Ab extremo tre vſq₃
ad extremū eius.i.a termino vſq₃ ad terminū:ita vt nihil
remaneat. Sed ne credant ſe poſſe ſibi reconciliare ⁊ placare
hoſtes: Jdeo dicit: g Nō eſt pax: quaſi quid p ſingula
dicā:generaliter dico q̄ non eſt pax/ h Vniuerſe car/
ni.i.alicui viuenti in terra illa.ſ. neq₃ nobili neq₃ ignobili:iu/
ueni vel ſeni:diuiti vel pauperi. Vel/ g Nō eſt pax/fugiē
tibus de vrbe.ſ.ſi etiā fugiēdi inuenirēt facultatē. Sed ne di/
cant: bene victualibus muniemus ciuitates noſtras: ita q̄ in
eis bene poterimus reſiſtere hoſtibus. Sed dicit q̄ non:quia
nec terra reddet ſemen ſuum. Et hoc eſt: i Seminaue/
rūt triticū/ ⁊ ſpinas meſſuerūt:quaſi loco tritici ſemia/
ti/nō inuenerūt i meſſe niſi carduos ⁊ herbas ſpinoſas ⁊ inuti/
les. l Hereditatē accēperūt/a deo: m Et nō eis
ꝓderit:quia nō eis ſed hoſtib⁹ fructificabit. Vel ſic: i Se/
minauerūt triticū ⁊ ſpinas meſſuerūt.i.meliora expe/
ctauerūt/⁊ venerūt peſſima: Sperabāt em̄ ꝓſpera ſe ſeminaſſe
vl̄ meruiſſe/⁊ aduerſa ꝑpeſſi ſunt. l Hereditatē accepe
rūt:⁊ eis nō ꝓderit.i.a deo accēperūt rerū omniū abun/
dantiā que eis nō ꝓderit:quia.ſ.ea abuſi ſunt. n Cōfun/
demini.i.vilificabimini ab hoſtibus: o A fructib⁹ ve/
ſtris.i. ꝓ operib⁹ veſtris malis. p Propter iram furo
ris dñi: quia dñs iratus vindicabit ⁊ puniet vos ⁊ peccata
veſtra:quaſi erubeſcetis de peccatis veſtris in vobiſmetipſis
q̄ꝛ videbitis ⁊ ſentietis iram dñi in vos. Unde Eſa.j.g. Eru/
beſcetis ſup hortis quos elegeratis vobis cum fueritis velut
quercus. Vel/ n Cōfundemini a fructibus veſtris:
quaſi cum tempus fructuū euenerit/nihil in agris reperietis:
qui ſemina iacta tempore meſſis vos collecturos ſperabatis:
⁊ ſic erubeſcetis.

Myſtice ꝯ ſuper deducentem eas: a Deſolatione deſolata
Ut t̄q̄dru/ ē oīs tra.i.eccl̄ia:q̄ ꝗduplicit̄ ē deſolata.ſ. a grā ⁊ doctrina.
plicater Eſa.xxiiij.d. Cōfractiōe ꝯfringet̄ tra:ꝯtritiōe ꝯteret̄ tra:cō/
motiōe cōmouebit̄ tra:agitatiōe agitabit̄ tra. b Q̄ꝛ null⁹
ē q̄ recogitet corde.i.q̄ ex itimo cordiſ affectu curā habeat
aiaꝝ eccl̄ie vel plebis ſibi cōmiſſe. Eſa.lvij.a. Juſt⁹ perit.i.i
p̄iculo ē/ vl̄ a iuſticia cadit:et nō ē q̄ recogitet. c Sup oēs
vias deſerti ⁊c̄. Vie deſerti ſūt cogitatiōes vel affectiōes
⁊ opatiōes peccatoris:q̄s oēs ſibi ſubijciūt demones i p̄ſen/
ti p culpā/ vt i futuro eas opp̄rimāt.i.ꝑ eis malos opp̄rimāt p
pgnā. Vñ de peccatore dr̄ Job.xx.d. Vadēt ⁊ veniēt ſup eū
horribiles:⁊ omnes tenebre abſcondite ſunt in occultis eius.

Matth.vj.a. Receperūt mercedē ſuā. Aggei.j.b. Semiaſtſ
multū.i.ſpūalia p̄dicauiſtis:vel bona opa feciſtis:⁊ intuliſtis
parum.i.tpalia/ q̄ nihil ſunt in reſpectu vite eterne vl̄ bonoꝝ
opeꝝ ſpūaliū. l Hereditatē accepert̄.i.abūdātiā tpaliū
.ſ.manib⁹ obuijs ⁊ expāſis:nō ad dandū/ſ ad accipiendū ſp.
m Et nō eis ꝓderit/i futuro. Vñ Prouer.xi.a. Nō ꝓde/
rūt diuitie i die vltiōiſ. Ezech.vij.e. Argētū eoꝝ foꝛſ eijciet̄:
⁊ auꝝ eoꝝ i ſterq̄liniū erit: Argētū eoꝝ ⁊ auꝝ eoꝝ nō valebit
eos liberare in die furoris dñi. n Cōfundemi a fructib⁹
vr̄is ꝑpt̄ irā furoris dñi.i. erubeſcetis de diuitijs vr̄is
q̄s tanto ſtudio cōgregaſtis:⁊ nimio affectu dilexiſtis/cū eas
inutiles eē ⁊ deficere videbit̄ſ i die furorſ dñi.i.iudicij vl̄ mor
tis. Job.xxj.b. Ducūt in bonis dies ſuos/Ecce fruct⁹ malo/
rū: Et in pūcto ad inferna deſcendūt/Ecce eoꝝ cōfuſio. Quē Ro.6.d.
fructū habuiſtſ illis i q̄b⁹ nūc erubeſcitis? Vl̄ p fruct⁹/opera
mala eoꝝ/de quib⁹ tūc erubeſcēt. Alia lr̄a habet: Cōfundemi
a gloriatiōe vr̄a.i. a veſtib⁹ vr̄is ornatis ⁊ domib⁹ laqueatis
⁊ dignitatib⁹ ⁊ nobilitatib⁹/de quib⁹ ſupbitis. Origenes. Nō
eſt glīoſa nobilitas q̄ in locis tā turpib⁹ generat̄. q Hec di Ad litterā
cit dñs. Hic dñs i cōſolationē ꝑpl̄i ſui/ſicut mos eſt in ꝓphe
tis/vaſtationē p̄dicit hoſtiliū nationū. Dñs em̄ eſt tanq₃ pia
mater:q̄ cū filiū ſuū iuſte ꝟberauerit/idignat̄ tñ virge q̄ filiū
leſit:et ideo eā cōburit. Jta dñs cū p idumeos ⁊ alios iudeo/
rū hoſtes iudeos iuſte afflixerit/q̄ſi tñ ex idignatiōe eos igne
captiuitatſ cōburit. q Hec dic̄ dñs. Hoc dic̄ ꝓpha/ſ tñ
pſonā mutat i pſonā dñi/dicēs: r Aduerſū oēs vicinos
meos peſſimos.i.idumeos/moabitas/philiſteos/āmoni/
tas:q̄ ad lraz/vicini erāt tre ſancte. s Qui tangūt here/
ditatē ⁊c̄.i. vaſtāt iudeoſ. t Ecce ego euellā eos ⁊c̄.q̄ſi
vtroſq₃.ſ.iudeos ⁊ illos vicinos captiuabo. v Euellam
de medio eoꝝ.ſ.iudeos de tra ſua/vl̄ idumeos. x Et cū
euulſero eos cōuertar/ad miſcōiā. y Et miſerebor
eoꝝ ⁊ reducā eos.i.miſericordit̄ reducā eoſ. 3 Viꝝ ad
hereditatē ſuā.i.quēlibet ad hereditatē ꝓpriā. a Et viꝝ
ꝗ in terrā ſuā.ſ.
Myſtice: r Aduerſū oēs vicinoſ ⁊c̄. Licȝ dñs p pſe/ Myſtice
cutores in p̄ſenti ſepe puniat malos,p meritis eoꝝ/nihilomi/
n⁹ nō obliuiſcet̄ punire ipſos pſecutores. s Qui tāgūt he/
reditatē ⁊c̄. Vñ Eſa.xxvj.b. Jn tra ſanctoꝝ iniq̄ geſſit:nō
videbit glīā dñi. Jpſis em̄ nō ſufficit torq̄re malos: ſ oēs in/
differēt̄ torq̄nt.ſ.bonos ⁊ malos. Pſ. Nolite tāgere chriſtoſ Pſ.104.
meos. Vñ Zach.ij.c. Qui tetigerit vos/tangit pupillā oculi
mei. Jtē Luc̄.x.c. Qui vos ſpernit me ſpnit. Vl̄ vicini peſſi/
mi ſūt ſacerdotes:p̄cipue q̄ ſt̄ vicini chriſti:q̄ q̄tidie tāgūt ei⁹
corp⁹ ⁊ ſanguinē. Sȝ ſūt peſſimi. Mali/ꝑpl̄m ſibi cōmiſſū nō
docēdo vl̄ orōnib⁹ ꝓtegēdo. Peiores i ſe male viuēdo:⁊ cor/
pus dñi pollutis manib⁹ ⁊ polluto ore ⁊ ſordido corde attre/
ctādo. Peſſimi p malū exemplū totū mūdū corrūpendo. s
Qui tāgūt hereditatē/pauper bona diripiēdo. t Ecce
ego euellā eos de tra ſua/ꝓijciendo in infernū.

¶ in terrã ſuã.ſ.iudeū in iudeam: idumeū in idumeam: moab ſimiliter in terrã ſuã: ⁊ ſic de alijs. Tamē dicūt quidã hoc tm̄ eſſe verū de iudeis.ſ. quia redierūt poſt ſeptuaginta annos: ſed nō ſic alij.ſ.idumei ⁊ alij. a ¶ Et erit.i.accidet hoc quod ſequit: b ¶ Si eruditi didicerint vias ppli mei.i.legitima et cerimonias ei⁹ ⁊ ritū colendi deū: Ita/ c ¶ Ut iurēt in nomie meo/ hoc.ſ. modo: d ¶ Uiuit dominus.i.ſi qn̄ iurare oportebit/ per nomen meū ⁊ non per nomen ſuorū idolorū iurauerint: e ¶ Sicut/ olim/ f ¶ Docuerunt populū meū iurare i baal.i.ꝑ nomē idoli ſui baal: vt ſicut populum ad legitima ſua et cultum idolorū ſuorū

A

a Et erit ſi eruditi didicerint
b
c vias populi mei/ vt iurēnt in
d nomie meo/ viuit dn̄s: ſicut
e
f docuerūt populū meū iura/
g re i baal: edificabunt in mē/
h
i dio populi mei. Qđ ſi nōn
k audierint/ euellam gentē il/
l lam euulſione ⁊ ꝑditiōne ait
m dominus. ¶ Ca.XIII.
n Hec dicit dn̄s ad me:
o Uade et poſſide tibi
lumbare lineū: ⁊ pones illud
p ſup lumbos tuos: ⁊ in aquã
q nō inferes illud. Et poſſedi
lumbare iuxta verbū dn̄i: et
poſui circa lūbos meos. Et
factus ē ſermo dn̄i ad me ſe/
r cūdo/ dicēs: Tolle lumbare
qđ poſſediſti: quod eſt circa
s lumbos tuos: ⁊ ſurgēns vā/
t
v de ad euphraten/ ⁊ abſcōde
ibi illud in foramine petre.

traxerūt: ⁊ ꝑ nomē illoꝝ iurare fecerūt: ita modo ecōtrario ad legitima populi mei cōuertant: ⁊ nomē meū nō nomē idoloꝝ ad affirmãda iuramēta ſua aſſumpſerint: Iuxta illud Deut. vj.c. Dominū deū tuū timeb: ⁊ illi ſoli ſeruies: ac ꝑ nomē ei⁹ iurabis. Si inqꝫ hꝫ fecerint: Edificabunt ꝛc. Ubi nos habem⁹/ Si eruditi ꝛc. alia littera habet: ſi eruti. Et tūc ſic lege: Eruti/ de captiuitate: g ¶ Edificabunt.i. habebunt ciuitates edificatas: h ¶ In medio/ terre/ populi mei. Et hoc erit: Si didicerint vias populi mei ꝛc. ſicut docuerūt pplm̄ meū iurare in baal/ ante captiuitatē ſuã. Uel lege ſic iacet littera: b ¶ Si eruditi ꝛc.ſ. de captiuitate: q̄ſi ſi poſtqꝫ redierint de captiuitate/ nō ſtatim ad peccata ſua reuerſi fuerint. Uel/ Si eruditi/ a pctō idolatrie: g ¶ Edificabunt ꝛc. q̄ſi ipſi erūt inter ꝓſos meos ꝓprie: ⁊ erūt hereditas mea: ⁊ multiplicabo eos in ꝓſis q̄ ante non erãt ꝓſus: qn̄.ſ. idolatre erãt. i ¶ Qđ ſi nō audierit/ vba mea aure attēta ⁊ obediēti corde. k ¶ Euellã gente illã: q̄ſi iterū captiuabo eos.ſ. captiuitate ꝑ romanos: l ¶ Euulſione/ q̄tum ad illos qui captiui ducentur: vel fugitiui per mundum vagabunt. m ¶ Perditione/ q̄tum ad illos qui occidentur. ¶ Expo. Ca.XIII.

Hec dicit dn̄s ꝛc. Sicut ſupra iudeis peccātibus ⁊ ꝑnitere nolētibus/ cōminatus eſt futurã captiuitatē: vt ſic ꝑ terrorē penaꝝ ꝯuerterent ad deū: Ita adhuc hic cōminat ⁊ apte ⁊ ſub metaphora eandē captiuitatē. Et diuidit hoc capitulū in quiqꝫ ptes. Primo ſub metaphora lūbaris qđ poſitū i euphrate cōputreſcit/ iudeoꝝ captiuitas oſtēdit: qui tanqꝫ lumbare dn̄i erãt ei ꝑ familiaritatē cōiuncti: ſed ab eo in regionē chaldeoꝝ vbi erat ad litterã fluuius euphrates deiecti ſunt: ⁊ ibi cōputruerūt ⁊ viles facti ſūt. Secūdo ſb metaphora laguncule plene vino/ repletio oim̄ doloꝝ ⁊ amaritudinū ⁊ tribulationū i eis cōplēdaꝝ oſtendit: ibi: Dices ergo ad eos ſermonē. Tertio ꝑdicta eorū captiuitate et calamitate/ ad attentionē ꝑdictoꝝ eos iuitat ⁊ ad penitentiã ⁊ correctionē delictoꝝ anteqꝫ cōminatio in eis compleat: ibi: Audite ⁊ auribus ꝑcipite. Quarto eoꝝ inobedientiã ⁊ rebellionē deplorat ⁊ iobedientiū penã: quã quia eam ſupra ꝑ metaphorã dixerat: in qua aptius declarat ꝑdicens ois iudaice ꝑuaricatiōis ⁊ regis vel regni deiectionē/ remouens ab eis egypti auxiliū: et dicit ſupuenientiū hoſtiū maximã multitudinē ab aquilone venturã totiuſqꝫ iudaici ꝓpli dolorē q̄ſi parturientis futurum intolerabilē: ibi: Qđ ſi hoc nō audieritis. Quinto cauſam predictorū malorū determinat.ſ. multitudinē iniquitatū illorū ad obſtinationē ſiue impenitētiã illoꝝ ⁊ durã ceruicē: ibi: Qđ ſi dixeris in corde tuo. Dicit ergo. n ¶ Uade/ quaſi ad forum vt emas: o ¶ Et poſſide tibi lumbare lineū ꝛc. qđ delicatū eſt. p ¶ Et in aquã non inferes illud/ donec.ſ. ad te loquar ⁊ precipiã tibi qđ de illo debeas facere. Uel. In aquã nō inferes illud.i. donec ſis ad euphraten. Et hoc dicit qꝛ forte in via ſua vſqꝫ ad babylonē ꝑ iter fluebat euphrates. q Et poſſedi lūbare iuxta vbū dn̄i ꝛc. q̄ſi emi vt eēt meū. Per lūbare ꝓplus iudeoꝝ ſignificat. Hieremias ñ mutuo accepit ſꝫ poſſedit lūbare: vt itelligas dn̄m/ ñ aliena ſꝫ ꝓpria curatiōe ⁊ miſeratiōe ꝓplm̄ ſibi ꝯiunxiſſe et cōglutinaſſe. Dicit autē/ lumbare lineū. Linū eñ de terra orit ſine candore: ſic populus ille non meritis ſuis deo copulat⁹ eſt: ſed per dei miſcōiã. r ¶ Tolle lūbare.i.a te ſepara: q̄ſi facta figura q̄ ſeparat⁹ eſt ꝓplus a me ꝑ peccata ſua. s ¶ Et ſurgens/ facto figurans q̄ ſurgã in vindictã ꝯtra eos quos diu expectaui ad penitentiã. t ¶ Uade ad euphratē/ et abſcōde illud in foramie petre.i. in cauerna alicui⁹ crepidinis riparū euphratis. In quo notat ſtrictã ⁊ firmã captiuitatem factã ꝑ aſſyrios: apud quos captus eſt ꝓplus ꝓpter peccata ſua. Et ibi abſcōditus eſt: quia ibi ſunt i multitudine gentiliū idolatrarū:

Myſtice: n ¶ Uade ⁊ poſſide tibi lūbare lineū. Lūbare hieremie ē q̄libet iuſt⁹: qꝛ ſic lūbare latet: ſic iuſt⁹ nō maniſeſte ſed latenter deo adheret. Uñ cōparat iuſtus theſauro abſcōdito in agro: Matth. xiij.f. Nullo mō vellet hō eſſe ſine lumbari: multū offenderet ſi auferret ei violēter: ſic multū debet dolere hō qn̄ a deo ſeparat: qꝛ multū deus inde offendit. Hō lumbare dicit eſſe lineū: qꝛ ois homo de limo terre fact⁹ eſt: ſicut de terra naſcit linū/ et multis tunſionib⁹ ꝑuenit ad candorē iuſticie: et tunc ꝑfecte adheret deo. j. Corſ. vj. d. Qui adheret deo vnus ſpūs eſt: qn̄.ſ. redit ad ꝑſtine innocētie candorē ꝑ multiplices cōtritiones. Hoc lūbare dicit poſſidere dn̄s: qꝛ ꝓprio iure ⁊ ꝓpria miſeratiōe nos poſſidet.ſ. iuſtos. Deut. xxxij. a. Nūquid nō ipſe eſt pat tuus q̄ poſſedit te: ⁊ fecit ⁊ creauit te? p ¶ Et in aquã nō inferes illud/ carnalis voluptatis/ vel abundãtie tpalis: quia hec memoriã dei tollunt a corde: ſi fixerint in illo radicē. Uñ Deut. vj. b. Cūqꝫ introduxerit te dn̄s de⁹ tuus in trã ꝓ q̄ iurauit patrib⁹ tuis/ abraam/ iſaac ⁊ iacob: ⁊ dederit tibi ciuitates magnas ⁊ optimas q̄s nō edificaſti: domos plenas multaꝝ opū q̄s nō extruxiſti: ciſternas q̄s nō fodiſti: vineta ⁊ olíueta q̄ nō plantaſti: ⁊ comederis ⁊ ſaturat⁹ fueris: caue diligēter ne obliuiſcaris dn̄i dei tui. Sap. iiij. c. Faſcinatio nugacitatis obſcurat bona ⁊ incōſtantia cōcupiſcētie trãſuertit ſenſum. Inferre ergo lūbare i aquã/ ē ire poſt cōcupiſcētias ⁊ vanitates mūdi: q̄ ꝑ varia vitia more feruētis vel fluētis aq̄ fluere faciūt. j. Timoth. vj. b. Qui volunt diuites fieri ꝛc. Eccl. xviij. d. Fili poſt cōcupiſcētias tuas nō eas ꝛc. Sz/ Eccs. j. b. dr̄: Oia flumina.i. fluidi intrãt mare. Sed magis dicit vnicuiqꝫ. v ¶ Abſconde ibi illud i foramie petre.i. in chriſti vulnerib⁹ ꝑ iugē meditationē. Eſa. ij. c. Ingredere in petram: ⁊ abſcondere in foſſa humo. Cañ. ij. d. Ueni amica mea in foraminib⁹ petre: in cauerna macerie. Petra eñ ē chriſtus: vt dicit. j. Corſ. x. a. Uel in malo: v ¶ Abſconde ibi illud in foramine petre.i. in ꝓfunda obſtinatiōe: vbi computreſcit hō ita vt nulli vſui bono aptus ſit. In euphrate aūt abſcōdi/ ē i abūdantia diuitiaꝝ ⁊ delitiaꝝ abſorberi: vbi penit⁹ cōputreſcit abſcōdit⁹ vt nulli vſui bono ſit apt⁹: qꝛ quãto q̄s deo familiarior: tãto cadēs fuit abiectior. Uñ Ezech. xv. a. Fili hois q̄d fiet de ligno vitis ex oib⁹ lignis nemoꝝ? Nunq̄d vtile erit ad op⁹: etiã cum eſſet integrum nō erat aptum ad opus: quãto magis cū ignis illud deuorauerit ⁊ combuſſerit/ nihil ex eo fiet operis. Eſa. xxx. c. Contereт ſicut conterit lagena figuli contritione ꝑeualida: et non inuenietur de fragmentis teſta in qua portet igniculus de

Et abij ⁊ abſcōdi illud in eu
phrate ſicut p̄ceperat mihi
a dominus. Et factū eſt poſt
dies plurimos/dixit dominꝰ
ad me: Surge ⁊ vade ad eu
phraten ⁊ tolle inde lumba
re qđ p̄cepi tibi/ vt abſcōde
res illud ibi. Et abij ad eu
phraten ⁊ fodi: ⁊ tuli lumba
re de loco vbi abſconderam
b illđ. Et ecce cōputruerat lū
c bare/ità vt nulli vſui aptum
d eſſet. Et factū eſt verbū dñi
ad me/dicens: Hec dicit do
d minꝰ: Sic cōputreſcere faciā
e ſuperbiā iuda et ſupbiā hie
ruſalē multā: populū iſtum
peſſimū q̄ nolūt audire v̇ba
f mea: ⁊ ambulānt in prauita
te cordiſ ſui: abieruntq́ꝫ poſt
deos alienos vt ſeruirēt eis
⁊ adorarēt eos. Et erūt ſicut
lumbare iſtud: qđ nulli vſui
aptū eſt. Sic eñ adheret lū
bare ad lumbos viri: ſic ag
g glutinaui mihi omnē domū
h iſrael: ⁊ omnē domū iudā di
i cit dñs: vt eſſent mihi in po
k pulū et i nōmē ⁊ in laudē ⁊ i
l gloriā: ⁊ nō audierūt. Dicēſ
ḡ ad eos ſermonē iſtū: Hec
m dicit dñs deꝰ iſrl̄: Oīs lāgū
cula implebit̄ vino. Et dicēt
n o ād te: Nūquid ignoramꝰ: q̄r
p oīs lāgūcula implebit̄ vino?
Et dices ad eos: Hec dicit
q dñs: Ecce ego implebo oēs
bitatores t̄re huiꝰ: ⁊ reges q̄
ſedent de ſtirpe dauid ſuper
thronū eiꝰ ⁊ ſacerdotes ⁊ ꝓ

h filium idolatrarū: et q̄ſi abſorptus ē ⁊ nihil reputatꝰ. a Et
factum eſt ⁊c̄. Surge ⁊ vade ad euphraten ⁊ tolle
inde lumbare ⁊c̄. in ſignū reuerſiōis populi ab illa capti
uitate facta poſt ſeptuaginta annos. b Et ecce compu
truerat lumbare. ſ. in captiuitate: quia omnes ibi fere mor
tui ſunt q̄ illuc deſcen
derūt: vł ſaltē oēs fere
mali. i. in malicia pſe
uerantes. Vel Ecce
cōputruerat/ q̄ ad
q̄ſdā q̄ ibi peccauerūt
magis q̄ꝫ ante: illi aūt
q̄ emendati ſit ⁊ etiā ſi
lij defunctorū reuerſi
ſunt. c Ita vt nul
li vſui aptū eſſet:
q̄r ibi ꝑ vilitatem pe
ne oīno abiecti erant:
vel quidam per culpe
ignorātiā. Vel loquit̄
ſm Hiero. de q̄buſ
dā etiā reuerſis: quia
B poſt reditū nō ſic ceſ
ſauerūt a peccatꝭ: imo
et poſtea idola colue
rūt: ad vltimū manus
in filium dei miſerūt.
Vñ nulli vſui apti fue
rūt niſi eterne cōbuſti
oni. d Et factum
eſt ⁊c̄. Sic compu
treſcere faciā. Ex
poſitio ſimilitudinis. Lumbare enim ē populus iudeorum:
qui fide et dilectione prius adheſit deo: ſed poſt dereliquit
eū: propter qđ tranſlatus eſt trans euphraten in chaldeam:
vbi maxime cōputruit ⁊ in peccatis ⁊ i penis: vbi abiectꝰ eſt
⁊ ad nihilum vtilis: quod propter ſuperbiā eorum fuit: Ideo
dicit: e Superbiā iuda ⁊c̄. i. due tribus ꝓpter ſuper
biā. f Et ambulant ⁊c̄. ſic agglutinaui mihi: ſpe
cialiter per legis dationem. Deut. x. c. Patribus tuis con
glutinatus eſt dominꝰ et amauit eos / elegitq́ꝫ ſemen eorum
poſt eos. g Omnē domū iſrael. i. decē tribus: h Et
omnē domū iudā. i. duas tribꝰ: i Ut eſſent mihi in
populū/peculiarē: vt dicit̄ Deut. vij. b. k Et in nomē
⁊ in laudem ⁊ in gloriā. Ideo eñ eum aſſumpſit vt talia
facerent in illo populo ꝓpt̄ qđ nomen eius dilataret̄ et lau
daretur.

Myſtice ⁂ igniculus de incēdio/aut hauriat̄ parum aque de fouea.
Qđ ꝓprie dr̄ de clericis: q̄r ſi ſeculares milites vł alij ſecula
res in peccatis cōputreſcant/ nihilominꝰ apti ſūt ad eccleſiā
defendendā/ vł eā ſuſtendādam in neceſſitatibus tēporalibꝰ:
ſed clerici vł religioſi ad nihilū vtiles. Cum ergo quilibet iu
ſtus ſit lumbare/caueat ne veniat ad euphratē ⁊ computreſ
cat: cum ſit palmes vinee/ne abſcidat̄ et areſcat ⁊ ſic in igne
ardeat: cum ſit lagena/caueat ne confringat̄ ⁊ irrecuperabilit̄
pereat. Sed quia dicit: c Ita vt nulli vſui aptū eſſet:
videtur ꝙ per penitentiā non iuſtificat̄ prior innocētia. Vñ
hic ponendo hoc Origenes dicit: d Sic cōputreſcere
faciā: et q̄uis redeat in vſū dei/tamen priſtinā pulchritudi
nem habere non poterit. Cōtra Auguſtinꝰ: Penitentia abla
ta reſtituit. Preterea Ezech. xviij. f. Quacūq́ꝫ hora inge
muerit peccator ⁊c̄. Preterea Ezech. xxxvj. c. Ecce ego con
uertar ad vos: ⁊ arabimini ⁊ accipietis ſementē. Et poſt pau
ca: Et habitare vos faciam ſicut a principio: boniſq́ꝫ donabo
maioribus q̄ꝫ habuiſtis ab initio. Solutio. Qđ hic dicit tex
tus et Glo. refertur ad ſtatum priorē. ſ. ad gloriā cōſcientie:
qua ſibi dictabat cōſcientia ſe nō cecidiſſe vł corruptā fuiſſe.
Vel ideo hoc dicit ꝙ poſt hereſim vł aliud peccatū notoriū
niſi per magnā diſpenſationem nō reditur ad priorem digni
tatem. ſ. eccleſiaſticā quam añ habebat. Vel ꝙ dicit: Nulli
vſui aptū: intelligit̄ de diuitibus: qui in euphrate compu
treſcunt: qui ideo nulli vſui dicunt̄ apti: quia nomine nō ſunt
digni: Soli eñ nomine chriſtiano digni ſūt/qui chriſtū pau
perē imitant̄. Ad qđ innuendū/ non exprimit̄ Gen. ij. c. per
quā t̄rā trāſit euphrates. Preterea ex q̄ trāſit euphrates. i.
tēporalis abundantia
que tranſitoria eſt/ nō
poteſt denominare il
los ſuꝑ quos tranſit:
ſicut nemo ideo dicit̄
gallicꝰ/ qui per galliā
trāſit: ſed magis pau
pertas hominē nomi
nat vel denominat: q̄r
in ea natus eſt homo
⁊ in ea morit̄. Vł ꝑ lū
bare ꝯtinētia ſignifica
tur: q̄r renes ſtrīgit: qđ
poſſidet̄ cum pſeuerā
ter habet̄: que nō de
bet mitti i aquā. i. ex
poni delitijs carnali
bus ne ibi putreſcat.
Vñ Hieroꝰ. ad euſto
chiū: Uinum ⁊ adole
ſcentia ꝑma arma ſūt
voluptatꝭ: Ideo chri
ſti virgo vinū et ado
leſcentiā fugiat ꝓ ve
neno. Unde Ezech.
xxix. a. Ecce ego ad te
qui cubas i medio flu
minū. ſ. delitiarum: ⁊ extraham te de medio fluminū tuorū:
⁊ proijciam te in deſertum. i. in infernum: vbi omniū bonorū
penuria eſt: Oīa eñ flumina delectationū intrāt mare eterne
amaritudinis. l Dices ergo ad eos ⁊c̄. Predicta iu
deorum reprobatione/loquēs iterum metaphorice/predicit
eorum excecationē/oſtendens eos nec dicta nec facta ꝓphe
tarū intelligere ⁊ nec propria flagella aduertere. m Omnis
laguncula implebit̄ vino: qđ ita ſolet eſſe ad litteram:
ꝙ vaſa vinea continent vinum bonum vel malū. Eſt autem
hec expoſitio predicte parabole. q. d. ꝓpones eis hoc meta
phorice: Omnis lagūcula ⁊c̄. Sed/ n Et dicent ad
te: Nūquid ignoramus ⁊c̄. quaſi aliter intelligent. ſ. in
bono: quaſi bene ſcimus ꝙ fertilitas erit nobis. Sed magis
intelligit dominus propoſitam parabolam de vino furoris
et captiuitatis q̄ꝫ temporalis abundantie. Metaphorice er
go laguncula eſt omnis homo: qui eſt vas fragile: quia ha
bemus theſaurum animarū noſtrarū in vaſis fictilibus: vt di
cit̄. ij. Corinth. iiij. b. Quia nō habitat i me/ hoc eſt in carne
mea bonū: Roma. vij. c. id eſt virtus que hominē roboret:
q̄r vt ibidem dr̄: Non eñ qđ volo bonū/hoc ago: ſed quod
odio malū/illud facio. De hac laguncula/ Eſa. x. g. Confrin
get dominus lagunculam in terrorē: id eſt corpus in morte.
p Quia oīs laguncula implebit̄ vino. Quedā im
plent̄ vino amaro: quedā dulci. Mali eñ homies h̄ implent̄
vino peti: ꝑ qđ tāq́ꝫ ebrioſi dei ⁊ bñficioꝝ eiꝰ obliuiſcūt̄. De
q̄ vino dr̄ Deut. xxxij. c. De vinea ſodomoꝝ vinea eoꝝ: vua
eorum vua fellis ⁊ botrus amariſſimꝰ. De hac vinea: Pſ.
Percuſſit vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝝ ⁊ contriuit lignū finiū Pſ. 104.
eoꝝ. Hoc eſt vinū noxie delectationis: in quo ē luxuria. Qui
h̄ vino h̄ inebriat̄/ i futuro replebit̄ vino eterne ꝯfuſiōis: De
q̄ Apoc. xiiij. b. Si q̇s adorauerit beſtiā ⁊ imaginē eiꝰ ⁊ acce
perit characterē eiꝰ i frōte ſua/aut i manu ſua: h̄ bibet de vino
ire dei. Sꝫ mali ceci facti ignorāt ꝙ h̄ vinū ducat ad vinū et̄ne
pene/ꝯſiderātes t̄m p̄ſētē delectationē. Vñ dicūt: o Nūq̇d
ignoramꝰ: q̄r oīs lagūcula iplebit̄ vino. Sꝫ Thren.
iiij. d. Gaude ⁊ letare filia edom q̄ hītas in t̄ra hus: ad te q̄ꝫ
ꝑueniet calix/inebriaberiſ atq́ꝫ nudaberis. Ideo exponit de q̄
vino intellexerit/dicēs: q Ecce ego implebo oēs ⁊c̄.

qui ſedēt ⁊c. q̄ſi ⁊ ꝓphos ⁊ ſimplices ⁊ maiores: a Ebri/
etate.i.multitudine penaꝝ. Unde/ b Et diſpergā eos:
q̄ſi ſicut ebrij diſpergunt: ita vos diſpergā per babylonios.
Sic etiā modo ſunt diſperſi iudei in nationibꝰ: vt dicit Oſee
ix.d. c Virū a fratre ſuo ⁊c. Ecce magna deſolatio: vt
nec in miſeria captiui/
tatis habeāt facultatē
alloquēdi parētes vel
amicos ſuos: qd ſaltē
eſſet conſolatio in tor/
mentis. De hoc vino
j.xxv.d. Sume calicē
C vini furoris huius de
manu mea: ⁊ ꝓpinabis
de illo cūctis gentibꝰ
ad q̄s ego mittā te ⁊c.
Et poſt pauca: Et di/
ces ad eos: Hec dicit dn̄s exercituū deus iſrael: Bibite ⁊ in/
ebriamini ⁊ vomite ⁊ cadite: neqꝫ ſurgatis a facie gladij quem
ego mittā inter vos. Eſa.xxix.c. Inebriamini ⁊ non a vino:
mouemini ⁊ nō in ebrietate: quoniā miſcuit vobis dn̄s vinū
ſoporis.ſ.eterni ſupplicij vel captiuitatis. d Nō parcam/
alicuiꝰ p̄cibus vel muneribus: quia ira ⁊ furor viri nō parcet
in die vindicte: nec acquieſcet cuiuſqꝫ p̄cibus: nec ſuſcipiet p
redemptiōe dona plurima: vt dicit Prouerb.vj.d. e Et
non concedā/ veniā de culpa: f Neqꝫ miſerebor/ in
pena: quia ſm̄ merita puniā eos. Nec eſt hoc ex crudelitate
domini/ ſed ex veritate iudicij. Iudiciū eñ ſine miſericordia
fiet illi q̄ non fecit miſericordiā: vt di. Iaco.ij.c. Tūc autē vt
maior ſit deſolatio. b Diſpergā viꝝ a frē ſuo ⁊ patres
⁊ filios ⁊c. Heu qꝫ magna deſolatio: vt q̄ ſe hic tenerrime
dilexerūt/ ita ſepabunt qꝛ magnū chaos inter vtroſqꝫ ponet:
ita qꝛ nec hi ad eos/ nec illi ad hos poſſint remeare: vt dicitur
Luc.xvj.g. Ideo di. Oſee.xiij.d. Cōſolatio abſcōdita ē ab
oculis meis: qr ipſe inter fratres diuidet.ſ.infernꝰ: de quo ibi
ante loquit. Un̄.j.Reg.xv.g. dixit ille rex pinguiſſimꝰ agag:
Siccine ſeparat amara mors? Si autē hec ſit laguncula igne
charitatis cocta ⁊ tribulationū patiētia ſolidata: tūc eſt fortis
et bona lagūcula: vt dicit Eccl.xxvij.a. Vaſa figuli probat
fornax. Talis ḡ implebit vino bono.ſ. in p̄ſenti vino cōpun/
ctiōis vel iocūditatis cordis. Un̄ Cañ.v.a. Bibite ⁊ inebria/
mini chariſſimi. Prouerb.ix.b. dic̄ ſapiētia: Venite comedi/
te panē meū: ⁊ bibite vinū qd miſcui vobis. Hoc vinū ē de vi
nea dn̄i electa: de vinea ſoreth: de q̄ Eſa.v.a. Vinea facta eſt
dilecto meo i cornu filio olei.i.in loco vberi. De h vino/ Ps
Ps.22. Calix meꝰ inebriās qꝫ p̄clarꝰ ē. Gratia eñ vel charitas in p̄ſēti
debet eſſe calix/ p quē menſurate debemꝰ diligere proximū: ⁊
inebrians vt ſine menſura diligamus deū. Un̄.ij. Corinth.
v.c. Siue eñ mēte excedimus deo: ſiue ſobrij ſumus vobis.
De tali ergo vino veniet ad vinum eterne iocunditatis. Tūc
eñ omnis aqua momētanee tribulationis/ vertet in vinū eter
ne remunerationis: vt dicit Ioh.ij.b. De quo vino/ Heſter
j.b. Vinū vt magnificentia regia dignū erat/ abūdans ⁊ p̄ci/
Ps.35. puū ponebat. Tūc eñ implebit h: quādo torrēte voluptatis
ſue potabit eos. g Audite ⁊ auribꝰ pcipite ⁊c. Ad at/
tētionē p̄dictoꝝ eos inuitat ⁊ ad correctionem delictoꝝ ⁊ pe/
nitentiam anteqꝫ compleat cōminatio predicte calamitatis.
Audite ⁊ auribus pcipite: quaſi ⁊ auditu exteriori per
diligentē attentionē/ ⁊ interiori per obediētiā ⁊ credulitatem
audite que dixi. Math.xiij.a. Qui habet aures audiēdi au/
diat. Vel ſic: Quaſi locutꝰ ſum metaphorice: ⁊ ideo duplici
auditu indigetis.ſ. vt non tm̄ exteriori ſignificatiōe verba in/
telligatis: ſed ⁊ interiori p intelligentiā metaphorice. Audi/
te/ que dixi de penis veſtris futuris: h Nolite eleuari:
in ſuperbiā.ſ. mihi non credendo ⁊ cōminatam calamitatem
vos poſſe fugere p̄ſumendo: i Quia dominꝰ locutus
Myſtice eſt: qui nō poteſt mentiri. Hoc autē ꝓprie dicit p̄dicatoribꝰ
⁊ doctoribꝰ: h Nolite eleuari/ quia dominꝰ locutus
i.Cor.8.a. eſt: quaſi ne extollamini de ſcientia veſtra: quia ſciētia inflat.
Eccl.vj.a. Non te extollas in cogitatione tua: ne forte elidat

phetas/ et om̄s habitatores
a hierl'm ebrietate: ⁊ diſpergā
b c eos/ virum a fratre ſuo ⁊ pa/
tres ⁊ filios pariter/ ait dn̄s.
d e Nō parcā ⁊ nō cōcedā: neqꝫ
f miſerebor vt nō diſpdā eos.
g Audite ⁊ auribꝰ pcipite: no/
h i lite eleuari: quia dn̄s locutꝰ
k eſt. Date dn̄o deo vr̄o glo/
l riā anteqꝫ tenebreſcat: et an/
m teqꝫ offendant pedes veſtri
n ad montes caliginoſos. Ex/
o p q pectabitis lucē ⁊ ponet eam
r s i vmbrā mortis ⁊ i caliginē.

virtus tua. Eccl.xxxij.a. Rectorē te poſuerūt/ noli extolli ⁊c.
Ideo autē/ h Nolite eleuari/ de ſciētia veſtra: i Quia
dominꝰ locutus eſt.ſ.in vobis: qr non vos. Un̄ Math.
x.c. Non eñ vos eſtis qui loquimini ⁊c. Hoc autē bene iungit
poſt illud: g Audite ⁊ auribꝰ pcipite.ſ. penas eternas
vobis cōminatas. Et
ideo/ h Nolite ele
uari. Unde Iob.xl.
d. Memēto belli ⁊ nō
addas vltra loqui. j.
Pet.v.b. Humiliami
ſub potenti manu dei
⁊c. Luc.xviij.c. Qui
ſe humiliat exaltabi/
tur ⁊c. k Date do/
mino deo vr̄o glo
riā anteqꝫ tenebre/
ſcat: id eſt penitētiā agite anteqꝫ veniāt tenebre captiuitatis.
Facere eñ penitentiā/ eſt dare laudē deo. Unde Ps. Date Ps.65.
gloriā laudi eius. Qd ꝓprie facimus p humilitatē penitētie.
Quanto eñ nos magis deprimimus: tanto deū in nobis ex/
altamus. Unde dixit ioſue ad achor: Ioſue.vij.a. Fili mi da
gloriā deo iſrael ⁊ confitere: ⁊ indica mihi quid feceris. Vel/
l Anteqꝫ tenebreſcat.i. ante mortē que obtenebrabit
omnes ſenſus. Et ideo ſanum cōſiliū dicit Eccl.xvij.d. Sa/
nus ⁊ viuus cōfiteberis. Et.xviij.c. Ante iudiciū para iuſti/
ciam. Ioh.xij.e. Ambulate dum lucē habetis ⁊c. Eccs.xij.a.
Memēto creatoris tui i diebꝰ iuuentutis tue: anteqꝫ veniat
tempꝰ afflictiōis tue: ⁊ appropinquēt anni de quibꝰ dicas: nō
mihi placent: anteqꝫ obtenebreſcant ſol ⁊ lumen ſtelle ⁊ luna:
Tūc eñ vt ibi dicit: obtenebreſcūt vidētes p foramina. Ioh.
ix.a. Opamini dum dies eſt: venit nox quādo nō licet opari.
m Et anteqꝫ offendant pedes veſtri ad mōtes ca
liginoſos.i. anteqꝫ ducamini p captiuitatē in babylonem.
Terra enim babylonica mōtuoſa eſt: ⁊ in mōtibus ſolent eſſe
pruine/ ⁊ fumoſitates ibi naſci. Unde Eſa.xiij.a. Sup mōtē
caliginoſū leuate ſignū. Vel/ Anteqꝫ offēdāt pedes vr̄i
ad mōtes caliginoſos.i. ad demones p̄ſumptuoſos: q̄
et p ſuperbiā ceciderūt/ ⁊ malis i tormētis p̄poſiti ſūt: vt dic
hic Hieronymꝰ: quod intelligendū ē: qꝛ.ſ. torquebūt malos
in inferno: non miniſterio vel pene inflictiōe: ſed tm̄ aſpectus
ſui horribilitate. Aliter eñ contrariū eſſet hoc illi quod dicit
ſuper.j. Corinth.xv. Ceſſabit omnis prelatio in die iudicij:
quia nunc quādiu durat mūdus/ angeli angelis/ homies ho/
minibꝰ p̄ſunt ⁊ demōes demonibꝰ. Ab his ḡ mōtibꝰ offen/
dunt pedes noſtri in p̄ſenti per conſenſū adhibitū eorū ſug/
geſtioni: ſed in futuro offendent pedes maloꝝ ad illos p tor/
mentorū varios cruciatus/ quos ſuſtinebūt in viſione demo/
nū horribili. Qui dicunt caliginoſi: qr in ppetuis tenebris
ſunt concluſi: ipſi ⁊ omnes qui imitati ſunt eos: vel q̄ fuerunt
ex pte eorum. Soph.j.d. Dies tribulationis ⁊ anguſtie: di/
es calamitatis ⁊ miſerie: dies tenebraꝝ ⁊ caliginis: dies nebu
le ⁊ turbinis. Tunc eñ transferent montes.i. demones in cor Ps.45.
maris.i.in pfūditatē omniū amaritudinū. Tūc etiā tenebre
operiēt trā ⁊ caligo populos: vt di. Eſa.lx.a. Vel dicunt ca/
liginoſi: quia omnis lux vere intelligentie in eis obſcurata ē.
Unde Ezech.xxviij.e. Perdidiſti ſapientiā in decore tuo: in
terrā proieci te. Ibidē: Perdidi te o cherub: eieci te de mō/
te ſctō dei. n Expectabitis lucē.i. pſperitatē: o Et
ponet/ dominus/ p Eam.i.lucem/ q In vmbrā.i.
ſimilitudinē: r Mortis.i. loco eius ponet ſimilitudinem
mortis.i. ita anguſtiabimi ac ſi videretis gladiū acutum ele/
uatum ad vos occidendum: que eleuatio eſt ſimilitudo et ſi/
gnū mortis. s Et in caliginē: captiuitatis: vt i caligino/
ſis carceribꝰ clauſi teneamini: vel captiuitatis/ vbi ē habitatio
montiū caliginoſoꝝ: vt dictum eſt.ſ.in babylone: Sic etiā in
die iudicij omnis lux pſperitatis vertetur in tenebras eterne
damnatiōis. Que damnatio dicit caligo: qr ibi erit abſentia
omis claritatis ⁊ omnis boni. Et dicit mors: qr ibi erit p̄ſen/
tia ois mali: ḡ qr nunqꝫ deficiet. di. non ſolū mors/ ſed vmbra
mortis. Simile

moꝛtis. Sire. ỹ. viij. f. Expectauim⁹ pacem/⁊ nō erat bonū: tempus medele/⁊ ecce foꝛmido. a Aꝛ ſi hoc nō audie/ ritis. Hic deploꝛat ſupbiā ⁊ impenitētiā iudeoꝝ. Aꝛ ſi nō audierit. Scōm Hieronymū ſic lege. Si nō audieritis in abſcōdito .i. ī myſterio: Vl' ſm aliā litterā: ī tenebris. Vñ Pſ. Domin⁹ poſuit tenebras latibulū ſuū: qꝛ myſteriū

Pſ.17. latet ſub coꝛtice littere. Unde manifeſta eſt auctoꝛitas contra iudeos: qui in ſcriptu/ ris ſolam litterā .i. ex/ terioꝛem recipiunt/ nō myſticā intelligentiā.

j.31.c. Vel/ b In abſcō/
Thre.1.a. dito ploꝛabit aīa
Al. reducet mea/ vt hoſtes nō vi/ deant me ploꝛare/ et ſic offendant ī me: qſi in coꝛde gemā. Vel vt nemo conſolet me: vt j. xxxj. c. Rachel plo/ rans filios ſuos ⁊c.

a Aꝛ ſi hōc non audieritis/ in
b abſcōditō ploꝛabit aīa mea
c a faciē ſupbie. Ploꝛās plo/
d
e rabit et †deducet ocul⁹ meus
f lachꝛymā: qꝛ captus ē grex
g dñi. Dic regi ⁊ dñatrici: Hu/
h
i miliamini/ ſedēte ī terra: qm̄
k
l deſcēdet de capite vr̄o coꝛo

Eſa. xxij. b. Recedite a me/ amare flebo: nolite incumbere vt cōſolemini me ſup vaſtitate filie populi mei: dies em̄ interfe/ ctionis ⁊ cōculcatiōis ⁊ fletuū. c A facie ſupbie .i. ꝓpter veſtrā ſupbiā/ qua impenitētes vos video: ⁊ ī peccatꝭ veſtris obſtinatos. d Ploꝛās ploꝛabit. In hoc em̄ inſtruit hie/ remias p̄latos. Acerrime em̄ hieremias ꝓp̄lm arguebat: ⁊ tñ ꝓ eo abūdāter ploꝛabat: Nec tñ in abſcōdito: ſed etiā ī apto ꝙ non valens retinere lachꝛymas ⁊ gemitus. Vñ p̄mo dicit: In abſcōdito ploꝛabit aīa mea: Et poſtea nō valens doloꝛē intrinſecū retinere/ ſubiūgit: Ploꝛans ploꝛabit et deducet ocul⁹ me⁹ lachꝛymā. Et hoc eſt: f Quia captus eſt grex dñi/ per laqueos pctōꝝ .ſ. a diabolo: vel a chaldeis/ ꝑ captiuitatis iugū. Sire. ỹ. ix. a. Quis dabit capi/ ti meo aquam ⁊c. ij. Coꝛ. xj. g. Quis infirmat ⁊c. Et nota ꝙ ter ponitur hoc verbum ploꝛādi: ꝓpter triplex peccatū quo īuoluit totus mūdus .ſ. ſupbie/ luxurie/ auaricie. Debet ergo p̄lat⁹ increpare ⁊ ploꝛare pctā ſubditoꝝ/ ⁊ benigne debet ar/ guere. ij. Timoth. iiij. a. Argue/ obſecra ⁊c. j. Regꝭ. xvij. e. dauid ꝯtra goliā pugnatur⁹ poſuit lapides in pera paſtoꝛali ī q̄ ſolet lac mulgeri. Per qd̄ ſignificat coꝛ p̄dicatoꝛis: qd̄ de/ bet eē māſuetū ⁊ dulce: ⁊ tñ ibi ſt lapides .i. dure īcrepatiōes. Ergo de pera extrahere lapides/ ē duras īcrepatiōes de dul ci ⁊ benigno coꝛde emittere. Sꝫ hodie vbiꝗ diripit grex dñi: ⁊ nō eſt qui curet. Unde Eſa. lvij. a. Perijt iuſtus ⁊ nō ē qui recogitet coꝛde. Bern. Perit anima/ non eſt qui curet: cadit aſina/ eſt qui ſubleuet. Duricia autē p̄latoꝛum maxime eſt cauſa direptionis ⁊ diſperſiōis gregis. Unde Ezech. xxxiiij. b. Cū auſteritate impabatis eis ⁊ cum potentia: et diſperſe ſūt oues mee/ eo ꝙ nō eēt paſtoꝛ/ ſ; depaſtoꝛ magis: ⁊ facte ſt ī deuoꝛationē oīm beſtiaꝝ ⁊c. e Et deducet/ vl' educet: qꝛ diuerſe ſūt cauſe ꝓpt q̄s debet p̄lat⁹ flere ſup populū ſuū .ſ. ꝓpt pctā eoꝝ diuerſa. Eſa. xix. b. Merebūt piſcatoꝛes ⁊ lu/ gebūt in flumine oēs mittentes hamū ⁊ expandētes rete ſup faciē aquaꝝ. Ubi nos habem⁹: Ploꝛabit aīa mea: dicit alia littera: Ploꝛabit aīa vr̄a: qſi vos ploꝛabitꝭ. A facie ſupbie: dic alia littera: cōtumelie: q̄ſi cū paſſi fueritis cō/ tumeliā .ſ. babylonioꝝ vel demonū in inferno: tunc ploꝛabi/

Matth.13.f. tis: qꝛ ibi erit flet⁹ ⁊ ſtridoꝛ dentiū. g Dic regi. Dicit h dñs ꝓphe vt dicat regi .i. ioachin minoꝛi: q̄ erat fili⁹ ioachim maioꝛis .i. dic ioachin iechonie: ſic em̄ vocabatur alio noīe.

4.Reg.14.c. h Et dñatrici .i. matri illi⁹. Iſte em̄ cū matre ſua ſpōte red/ didit ſe nabuchodonoſoꝛ. Vñ q̄ ad iſtos q̄ ſponte reddiderūt ſe/ vocat tranſmigratio deductio eoꝝ in babylonē: quātū ad alios aūt captiuitas. i Hūiliamini/ ſedete ī terra: q̄ſi omnē faſtū ſupbie ⁊ elationis auferatis. l Qm̄ deſcēdet de capite vr̄o coꝛona glie vr̄e: q̄ſi cito pdetis regiā di/ gnitatē: et regi babylonie trademi/ quia ⁊ regnum amittetis. m Ciuitates auſtri clauſe ſūt: q̄ſi ne credatꝭ ꝙ egyptij defendant vos: qꝛ ciuitates egypti q̄ eſt ad auſtrum reſpectu iudee/ clauſe ſunt .i. non egredient inde egyptij vt vobis ferāt

auxiliū: q̄ſi cū ciuitates q̄ ſūt ad auſtrū ī reſpectu hierl'm ſe ꝯ aſſyꝛios ad bellū p̄parāt .ſ. muniēdo ſe ⁊ claudēdo ꝓpter aduē tū hoſtiū: multo foꝛti⁹ debes hoc facere o hierl'm q̄ media es. o Trāſlata eſt .i. trāſfert/ p Ois iuda trāſmigratiōe pfecta .ſ. ſb ſedechia. Impfecta em̄ fuit trāſmigratio ſub io/ achin minoꝛe: ſiue ſub iechonia/ qd̄ idē eſt: ſed cōſūmata ſub ſedechia. Illa em̄ fuit vltima captiuitas: vt dꝛ. iiij. Regꝭ. vltꝭ.

m na glie veſtre. Ciuitātes au/
n ſtri clauſe ſunt/ ⁊ non ēſt qui
o
p aperiat. †Trānſlata eſt ōmis
†iuda trāſmigratiōe pfecta.
q Leuāte oculos veſtros ⁊ vi/
r dete/ qui veniūt ab aqūilo/
s
t ne. Ubi ēſt grēx qui datus ē
v tibi: pēcus inclytum tuum:

Scōm Glo. autem ci/ uitates auſtri vocat ci uitates duarū tribuū: q̄ ſunt ad auſtrū reſpe ctu chaldee/ ⁊ ſyꝛie vñ venit nabuchodono/ ſoꝛ. n Et nō eſt q̄ apiat .ſ. ciuitates ob/ ſidione circūdatas. q Leuāte oculos vr̄os ⁊ videte ⁊c. i. quales ſunt q̄ veniēt: qꝛ crudeles ⁊ foꝛtes. ỹ.

Al. †Trāſlat⁹
Al. †iudea

B

vj. f. Ecce ꝓp̄lus venit de t̄ra aq̄lonis: ⁊ gens magna ꝯſurget a finib⁹ terre: ſagittā ⁊ ſcutū arripiet: crudelis eſt ⁊ nō miſere/ bit. s Ubi eſt/ o hieruſalē/ t Grex q̄ datus eſt tibi: pecus inclytū tuum: quaſi vbi eſt populus tu⁹: vbi tua inclyta multitudo pꝛincipum ſapientum/ iuuenum foꝛtium ⁊ nobiliū: in quoꝝ

Myſtice Myſtice: g Dic regi ⁊ dñatrici .i. effeminatis p̄la/ tis eccleſie/ ⁊ abbatib⁹/ ⁊ abbatiſſis. Eſa. iij. b. Mulieres do/ minate ſt eis. Ibidē. a. Dabo pueros p̄ncipes eoꝝ: ⁊ effemi/ nati dominabunt eis. i Hūiliamini. Hoc p̄cipue requi/ rit in p̄latis .ſ. hūilitas ⁊ conſideratio fragilitatis ſue. Unde: k Sedete in terra .ſ. in puluere/ ne nimis indigemini cōtra ſubditos. Eſa. xlvij. a. Deſcēde/ ſede in puluere virgo filia ba bylon .i. cōfuſionis. Et hoc eſt: l Qm̄ deſcēdet de ca/ pite ⁊c. Eſa. xxviij. a. Ve coꝛone ſupbie/ ebꝛijs ephꝛaim/ et floꝛi decidēti gloꝛie exultatiōis ei⁹. q.d. gloꝛia dignitatis ve/ ſtre momentanea eſt/ non eterna: et ideo non debetis extolli. Sap. vj. a. Audite reges ⁊ intelligite: qm̄ data eſt a domino poteſtas vobis: ⁊ virtus ab altiſſimo: q̄ interrogabit opa vr̄a ⁊ cogitatiōes ſcrutabit. Et poſt pauca: Hoꝛrēde ⁊ cito appa/ rebit vobis: qm̄ iudiciū duriſſimū his qui p̄ſunt/ fiet. m Ci uitates auſtri clauſe ſunt. He ſunt domus religioſoꝝ: que feruent ⁊ perflant auſtro ſpūſancti. Cantꝭ. iiij. d. Surge aquilo ⁊ veni auſter: pfla hoꝛtū meū. Que olim apte fuerunt omnibus pegrinis ⁊ aduenis ⁊ pauperibus: ſed modo clauſe ſunt/ nec aperiunt niſi diuitibus. j. Job. iij. c. Qui habuerit ſubſtantiā huius mūdi ⁊c. Exemplū de quodā nobili qui in paupere habitu venit in quādā domū religioſoꝝ: ⁊ noluerūt eū recipere: poſtea venit in equis ⁊ veſtibus pulchꝛis: et fuit optime recept⁹: poſtea fecit ſermonē in capitulo: ⁊ finito ſer/ mōe depoſuit veſtes ſuas ī medio corā oīb⁹/ ⁊ inclinās/ dixit: Gratias ago vob veſtes mee de bono hoſpitio meo: Et ob/ ſtupuerūt omnes. Job. xxxj. b. Si deſpexi p̄tereuntem eo ꝙ non habuerit indumentū: ⁊ abſꝗ opimento pauperē: Jaco. ij. a. Si introierit in conuentū veſtrū vir aureum annulū ha/ bens ⁊c. Vel/ Clauſe ſūt/ ꝑ peccatū ad percipiendā gratiā. Daniel. xj. c. Veniet rex aquilonis ⁊ compoꝛtabit aggerem: ⁊ capiet vꝛbes munitiſſimas: et bꝛachia auſtri nō ſuſtinebūt: et cōſurgent electi eius ad reſiſtendū: ⁊ nō erit foꝛtitudo. q Leuate oculos veſtros ⁊ videte: quāt⁹ exercit⁹ demo/ nū veniet cōtra vos: r Ab aquilone: id eſt de inferno. s Ubi eſt grex qui datus eſt tibi. Hoc dicetur in die iudicij cuilibet p̄lato. j. xxxiij. b. Adhuc tranſibunt greges ad manū numerantis. v Pecus inclytum tuū: id eſt oues mee precioſo ſanguine meo redempte. Ezech. xxxiiij. g. Vos greges mei greges paſcue mee homines eſtis: et ego domin⁹ de⁹ veſter. s Ubi ē grex ⁊c. Utinā poſſem re/ ſpondere illud qd̄ dixit iacob ad laban/ Geñ. xxxj. e. Viginti annis fui tecum: oues tue ⁊ capꝛe ſteriles non fuerūt: arietes gregis tui nō comedi: nec captū a beſtia oſtēdi tibi: ego om̄e

a Quid dices cum viſitauerit
b c te? Tu em̄ docuiſti eos ad-
d e uerſū te: et erudiſti in caput
f tuū. Nūquid nō dolores ap-
g prehēderūt te quaſi mulierē
h parturientē? Quod ſi dixeris in
i corde tuo: quare venerūt mi-
k hi hec? Propter multitudi-
nē iniq̄tatis tue reuelata ſūt
l verecūdiora tua: pollute ſūt
m plante tue. Si mutare poteſt
ethiops pellē ſuam: aut par-
n dus varietates ſuas: et vos
o poteritis bn̄facere cū didice-
p ritis malū. Et diſſeminabo
eos quaſi ſtipulā que vento
q raptat̄ in deſerto. Hec ſors
r tua parſq; menſure tue a me-
s dicit dn̄s: q2 oblita es mei ⁊ cō-
t v fiſa es i mēdacio. Vn̄ ⁊ ego
nudaui femora tua ꝯ faciem
tuam: ⁊ apparuit ignominia
x y tua: adulteria tua, ⁊ hinnitus
tuus, ſcel9 fornicatiōis tue.

G ⁊ nobiliū: in quoꝝ cōgregatiōe ⁊ concordi ⁊ audaci ſocietate gloriabaris cōtra oēs alias natiōes. a Quid dices cū viſitauerit te, dn̄s per chaldeos viſitatiōe pene? b Tu em̄ docuiſti eos aduerſū te. i. hoſtes tuos. In h̄ em̄ q̄ confederationē amicitie cum illis querebas, ad eorū auxilia cōfugiēdo ⁊ idola eorum colēdo, ſuper hac occaſione amicitie dicerūt venire ad te: ⁊ intrare latibula tua: vt ſic, p quos peccaſti, p eoſdē punieris. e Et erudiſti in caput tuū: id eſt cōtra caput tuū: vt maxie quādo ezechias nūcijs babilonis oſtēdit quicq̄d erat in theſauris ſuis: Eſa. xxxix. a. Vl' ad auxilia eoꝝ cōfugiendo: vt dictū eſt. f Nūquid nō dolores apprehēderūt te. i. apprehēdēt te? g Quaſi mulierē parturientē. Sicut mulierē ſubito arripit partus ⁊ dolor i hora qua neſcit: ſic captiuitas repente tibi veniet. Eſa. xiij. b. Torſiones ⁊ dolores tenebūt eos: quaſi parturiētes dolebūt.

Al. rapprehendent. — Ii. 30. c.

Myſtice — ... damnū reddebā: quicq̄d furtim pibat a me exigebas: die noctuq; vrgebar gelu ⁊ eſtu: fugiebatq; ſomn9 ab oculis meis. a Quid dices cū viſitauerit te. ſ. dn̄s i morte tua: vel in die iudicij, dicēs: Redde rationē villicatiōis tue: Luc. xvj. a. Oſee. ix. a. Quid facietis in die ſolēni, in die feſtiuitatis domini? Et poſt pauca: Venerunt dies viſitatiōis tue: venerūt dies retributiōis. b Tu em̄ docuiſti eos aduerſū te. Hoc cōtra illos dicit, q̄ geſtibus ſenſuū ſuorū exterioꝝ docēt diabolū: q̄ ſecreta cordis non pōt cognoſcere niſi p ſigna exteriora. Auguſtin9. Impudicus oculus ipudici cordis eſt nūci9. Vel, b Tu, o prelate: c Docuiſti eos. i. ſubditos tuos: d Aduerſum te. ſ. per malū exemplū tuū: ꝓpter qđ peccata ſubditoꝝ accuſabūt prelatū in iudicio: quia hoc facere docuerūt. g Quaſi mulierē parturientē. Talis erit pena damnatoꝝ. Ps. Ibi dolores vt parturiētis: in ſpū vehemēti cōteres naues tharſis. i. ſpiritu indignatiōis tue. Vn̄ Eſa. xxx. f. Ardēs furor ei9 ⁊ grauis ad portādū: labia ei9 repleta ſūt indignatiōe: ⁊ lingua ei9 q̄ſi ignis deuorās: ⁊ ſpirit9 eius velut torrens inundans. Et nota q̄ propter illud verbū: Dic regi ⁊ dominatrici: hūiliami ⁊ ſedete in terra ⁊c̄. Et poſt ſequit̄: Ciuitates auſtri clauſe ſunt: habuit origenes occaſionē erroris ſui: q̄ dixit q̄ chriſt9 iterū ꝓ demonib9 pateret̄: ⁊ q̄ illi incarnarēt̄: ⁊ i humilitate agerēt penitentiā: ⁊ poſt nullus intraret infernū. h Quod ſi dixeris i corde tuo. Hic determinat cauſam omniū p̄dictorum malorū: i Quare venerūt mihi hec? Reſpōdeo: k Propt̄ multitudinē iniq̄tatis tue reuelata ſunt verecūdiora tua. i. peccata tua occulta. Pena em̄ eſt indiciū: vel oſtenſio pene. Vel quia ad litterā: nudi ducti ſunt ad captiuitatem ⁊ diſcalciati. Vnde. ſ. ij. c. Prohibe pedem tuū a nuditate: ⁊ guttur tuū a ſiti. Hoc aptū eſt i die iudicij: vbi omnia peccata que hic per penitentiā non fuerint tecta, erūt omnib9 manifeſta: quia nihil opertum quod nō reueleť ⁊c̄. Matth. x. c. Daniel. vij. c. Iudicium ſedit ⁊ libri aperti ſunt. Ps. Beati quoꝝ tecta ſunt peccata. Magna em̄ erit erubeſcētia: quādo omnes videbūt peccata q̄ modo latēt. Naum. iij. b. Reuelabo pudēda tua in facie tua, ⁊ oſtendā in gentibus nuditatem tuā ⁊ regnis ignominiā tuam. l Pollute ſunt plante tue. i. affectiones tue ⁊ operatiōes. Et loquit̄ ei q̄ſi meretrici publice: que ſpoliatis ornamentis ſuis oſtendit̄ ad deriſum ⁊ confuſionē cunctis gentibus. Naum. iij. b. Proijciam ſup te abominatiōes tuas ⁊ cōtumelijs afficiam: ⁊ ponā te in exemplū: et erit omnis qui viderit te reſiliet a te. m Si mutare poteſt ⁊c̄. Hic arguit eos de obſtinatiōe ⁊ impenitētia. q. d. ꝓpheta ꝓ nihilo hoc dico: quia nō emendabunt̄. Sicut em̄ ethiops vl' pardus non mutant̄ a colore ſuo: ſic populus non mutabit̄ a cōſuetudine ſua mala. n Et vos poteritis? quaſi nō poteritis. Per nigredinē pellis ethiopis intelligit̄ eoꝝ mala cōſuetudo que vix aut nunq̄ euellit̄: Hoc ē q̄ lazarus quatriduan9 cum magnis lachrymis et clamore ⁊ gemitu valido ſuſcitat9 eſt: Ioh. xj. e. Prouer. xxij. a. Prouerbiū ē: adoleſcēs iuxt̄ viā ſuā etiam cū ſenuerit nō recedet ab ea. Per pardi varietatē, deſignat̄ hypocritarū duplicitas: q̄ vix aut nūq̄ auellit̄. Hoc em̄ peccatū maxie adheret oſſibus: quia hō qui videt̄ ſanctus exterius, erubeſcit interiorem turpitudinē cōfiteri. Et ideo dominus tam crebro dicit, Matth. xxiij. et Luce. xj. Ve vobis hypocrite. Eccl. ij. c. Ve duplici corde. Ideo cōquerit̄ dn̄s contra tales, Amos vlt̄. b. Nūquid nō vt filij ethiopū vos eſtis mihi dom9 iſrael? Serpens aūt tunc pellem ſuam deſerit: quādo ponit ſe in arto: ſic per artum religionis poteſt homo dimittere vetuſtatem ſuā. Bn̄ aūt p pardū notat̄ hypocriſis: quia quādo pardus depingit̄, coronatus depingit̄: leo autē non ſic: nec tamen pardus rex eſt animaliū, ſed leo: Sic hypocrite credunt in futuro regnare: qui tamē nō regnabūt: Et ideo dicunt̄ ſepulchra dealbata: Matth. xxiij. c. Ex hoc loco ſurgit error quorūdam dicentium peccatū cōſuetudinis vel obſtinatiōis, vel aliq̄d peccatū non poſſe dimitti: ⁊ eſſe a natura. Cōtra quos eſt ipſe textus qui dicit: o Cū didiceritis malū: quicquid em̄ diſcit̄, non nature eſt ſed vitij: Ideo dr̄ Eſa. j. c. Si fuerit peccata veſtra vt coccinū: q̄ſi nix dealbabunt̄: ⁊ ſi fuerint rubra ſicut vermiculus: quaſi lana alba erūt. Tamē peccata ex peccati cōſuetudine quaſi in naturam conuertunt̄. Cōſuetudo em̄ ē altera natura. Et ita ꝓprie eſt verū qđ dicit̄ q̄ homo ē ſpūs vadens ⁊ nō rediens. ſ. ꝑ ſe: quia dn̄s ꝓprie in talibus operat̄ q̄ſi cōuertunt̄. Thren. j. c. Dedit me dn̄s i manū: de qua nō potero ſurgere. ſ. ꝑ me. Dicit aūt Hieronym9 q̄ h̄ nō poſſe habet anima nō vitio conditoris: ſed ſtudio inoliti ſceleris. p Et diſſeminabo eos q̄ſi ſtipulā ⁊c̄. que ſm̄ vnā ſui partem fertur ex vna parte: ſm̄ aliā ex alia: ſic de iſtis dicit̄ q̄ fiet eis. ſ. eodē. b. Diſpergam eos, virū a fratre ſuo ⁊ patres ⁊ filios pariter. In hoc notat̄ moraliter leuitas multorū: qui cuilibet vento temptationis cedunt. Ps. Ponam eos vt rotam ⁊c̄. Ps. Tanq̄ puluis quē proijcit ventus a facie terre. q Hec ſors tua. i. hoc accidet tibi, ꝓpt̄ peccata tua o tu hieruſalem: r Parſq; menſure tue. i. iuxta quātitatē pcti tui. Eſa. xxvij. b. In menſura ꝯ menſurā cū abiecta fuerit iudicabit eā. Deut. xxv. a. Iuxta menſurā pcti erit ⁊ plagaꝝ mod9. Matth. vij. a. In q̄ menſura menſi fueritis remetiet̄ vobis. s Quia oblita es mei: et ideo ſic diſpgeris in captiuitatē. t Et cōfiſa es i mēdacio. i. in ꝓmiſſiōib9 pſeudo, vel i idolis, vl' in egyptijs. Eſa. xxxvi. b. Ecce cōfidis ſup baculū arūdineū ⁊c̄. Vl' i tpaliū abundātiā ⁊c̄. inopia tibi veniet. Eccl. xxxiiij. a. Quaſi q̄ apphendit vmbrā ⁊ pſequit̄ ventū: ſic q̄ attēdit ad viſa mēdacia. v Vn̄ ⁊ ego nudaui femora tua cōtra faciē tuā. Loquit̄ ad pplm̄ idolatrā: q̄ſi ego manifeſtabo idola tua q̄ colis, ⁊ oīa alia peccata tua apta faciā p pene afflictionē quā mō ignras. Ps. Arguā te ⁊ ſtatuā ꝯ faciē tuā. x Adulteria tua, apparebūt ſcʒ ad ignominiā. Sʒ dr̄ Ezech. xviij. f. Quacūq; hora ingemuerit pctor ⁊c̄. y Et hinnit9 tuus ⁊c̄. i. impet9 i idolatriā, ſicut equus cū hinnitu fertur in libidinē: ⁊ quaſi cū inſania. ſ. v. c. Vnuſq̄ſq; ad vxorē

Ps. 47. — Ps. 31. — Ps. 77. — Ps. 82. — Ps. 1. — Ps. 49.

Unuſquiſqʒ ad vxorē ꝓximi ſui hinniebat. a Sup colles in agro vidi abomiatiões tuas.i.idolatrie: q̄ſi nō ſolū in ciuitatib⁹ ſed in campis ⁊ collibus. Et ideo/ b Ue tibi hierl'm: Nō mūdaberis.i. q: nō es mūdata: c Poſt me.i.me ſequēdo. d Uſqʒ q̄ adhuc: q̄ſi q̄diu te expectabo: q̄ſi non ſpero amplius tuā mundationē: exquo adhuc non es mūdata. Sic myſtice: ille in collibus fornicat vt nō videat: q̄ ꝑ
A ſupbiā elatus ad hūilitatē nō inclinat. Job xv.c. Cucurrit aduerſus deū erecto collo: ⁊ pingui ceruice armat⁹ eſt.

a Super colles in agro vidi abominatiões tuas. Ue tibi
b hieruſalē: Non mūdaberis
c d poſt me. Uſqʒquō adhuc?
e Uod fa- Ca. XIIII.
f ctū eſt verbū domini ad hieremiā de ſermo
g nib⁹ ſiccitatis. Luxit iudea ⁊
h portę ei⁹ corruerūt: ⁊ obſcu-
i k rate ſunt in terra: et clamor
l m n hierl'm aſcēdit. Maiores mi
o p ſerūt minores ſuos ad aquā:
q venerūt ad hauriēdū: nō iue
r nerūt aquā: reportauerūt va
ſa ſua vacua. Cōfuſi ſunt et
s afflicti: ⁊ operuerunt capita
t ſua ꝓpter terrę vaſtitatem:
v quia nō venit pluuia in ter-
x ram. Confuſi ſunt agricolę:
y operuerūt capita ſua. Nam
z a et cerua in agro peperit ⁊ re-
b liquit: quia non erat herba.

Expo. Ca. XIIII.

Uod factū eſt vbū ⁊c. Hoc capitulum in quinqʒ partes diuiditur. Primo comminatur de futura ſiccitate tanta vt lugeant homines in ciuitatibus: etiam maiores: vt duces/ ꝑncipes ⁊ diuites/ et nō ſolū paupes pre defectu aquę: ⁊ terra ꝑ ſiccitate vaſtet a fructib⁹ ⁊ herbis: et viri agricolę vacui ſint a fructib⁹: et aīalia a paſtu. Secundo poſt dn̄icā cōminationē ſubiungit orationē q̄ in ꝑſona ſui vel populi petit miſericordiā: et q̄rit cauſam q̄re dn̄s alienet ſe a pp̄lo ſuo ⁊ a terra ſua: ⁊ q̄ſi ꝑegrinans ab eis ſe transferat ad auxiliū aliaꝝ gentiū: ibi: Si iniq̄tates noſtrę. Tertio cauſam ꝑdictę deſolatiōis ⁊ alienatiōis ſuę ab eis dn̄s determiat: quia.ſ. pp̄lus dilexit mouere pedes inſtabiles in cultu ſuo ⁊ in confidētia auxilij ſui nō ꝑſiſtens: ſed ad alias gentes confugiens: vnde ꝓpter hoc ꝑcedentē ⁊ ꝓphę ⁊ pp̄li orationē non exaudiēdā ꝑdicit: ⁊ eos gladio/ peſte/ fame perituros/ oſn̄dit: ibi: Hec dicit dn̄s pp̄lo huic ⁊c. Quarto audita ⁊ intellecta ſentētia dn̄i in malū iudeoꝝ/ cōqueritur ꝓpha de pſeudo ꝓphetis: qui cōtrariū ꝑdicabant: et ideo a dn̄o tam eis q̄ꝫ populo vindictā futurā ꝑdicit: ita vt in agris moriantur gladio: in ciuitatibus peſte ⁊ fame: vel in longinquā terram captiuent: ibi: Et dixit domin⁹ ad me. Quinto iterum ꝓpheta in ꝑſona ſui vl' populi penitentis inter flagella/ ad orationem ſe cōuertit/ peccaſſe ſe denūcians/ fędus ſecum factū in patrib⁹ ⁊ deo/ et bn̄ficia ſibi pręſtita ab ipſo cōmemorans: et idoloꝝ inutilitatē ⁊ impotentiā confitens: quia cunctā prędictā ſiccitatem/ pluuias ⁊ nubes dare non poſſunt: ſed deus ſolus qui omnia fecit: ibi: Nūquid proijciens. Dicit ergo: e Qd factum eſt ⁊c. quaſi vere tibi cōtinget hęc prędicta mala. e Q: id eſt quia/ f Factum eſt verbum domini de ſermonib⁹ ſiccitatis.i. cōminātibus ſiccitatē. g Luxit iudea. Sicut dicit pratū ridere cū floret: ſic terra lugere ꝓ ſiccitate ⁊ ariditate. Ul' Luxit terra.i. habitatores ei⁹ lugebūt ſiccitatē ⁊ ariditatē quā ſuſtinebūt in obſidione. h Portę eius corruerūt.i. concluſi intra portas: vt ſumant continēs ꝓ cōtēto. Ul' Corruerūt.i. ſolitarię factę ſūt: q: nō ē q̄ ferat ꝑ eas cibaria. Uel ad litterā/ dirupte ſūt per exercitū chaldęorum. k Obſcurate ſunt in terra: id eſt ſpurcę factę ſunt per ruinas: quę prius lucebant per pulchrā compoſitionem. l Et clamor hieruſalē aſcendit. Clamabunt em̄ valde ꝑ famis anguſtia ⁊ anxietate: ⁊ ꝑ ſiccitate potus vel terrę. Unde/ n Maiores miſerūt minores ⁊c. et operuerunt capita ſua/ prę dolore: t Propter terrę vaſtitatē: quę facta eſt propter tātam ſterilitatem: ⁊ ariditatē. Quę tanta erat: y Nam et cerua in agro peperit et reliquit.ſ. fętū ſuum: b Quia non erat herba/ quam ſumeret ad paſtū: et ideo nō habebat lac quo aleret fętum.

Et onagri ſteterūt

Myſtice Myſtice: g Luxit iudea.i. eccleſia: q̄ luget ꝓ incolatu ꝑſentis miſerię ⁊ ꝓ dilatione patrię. Un̄ ſignificat ꝑ axam q̄ ſedens ſup aſinā flens ⁊ eiulans petijt a patre ſuo irriguum ſuperi⁹ ⁊ inferi⁹: vt dicit Judic.j.c. Uel/ Luxit iudea/ ꝓpter defectū ⁊ arefactionē fontium.i. doctoꝝ ⁊ ꝑdicatorum. Johel.j.d. Exiccati ſunt fontes aquarū: et ignis deuorauit ſpecioſa deſerti. b Portę eius/ ꝑlati. Pſ. Diligit dominus portas ſion ſup omnia tabernacula iacob. Per q̄s tanqʒ per portas deberent intrare ſubditi ad vitam. i Corruerunt/ in terrā ꝑ cupiditatē. k Obſcuratę ſunt in terra/ amiſſa luce gratię et itelligētię ꝑ terrenoꝝ amorem: ita vt iā nulli ꝑ ipſos mittant ad vitam. Matth. xxiij.b. Uę vob ſcribę ⁊ phariſęi qui habetis clauē ſciētię: nec intratis nec alios intrare ſinitis. l Et/ ideo/ clamor hieruſalē.i. eccleſię: m Aſcendit/ ad deū pro caſu pręlatorum. Thren̄.j.b. Uię ſion lugent eo q̄ nō ſint qui veniant ad ſolēnitatē: om̄s portę eius deſtructę/ ſacerdotes eius gementes. Thren̄.ij.c. Defixę ſunt in terra portę eius: ꝑdidit et cōtriuit vectes eius. De hac ꝑlatoꝝ obſcuratiōe/ Thren̄.iiij.a. Quō obſcuratū eſt aurū: mutatus eſt color optimus: diſperſi ſunt lapides ſanctuarij in capite omniū plateaꝝ. Lux em̄ antiquitus erāt in mūdo: vt dicit Matth.v.b. n Maiores/ ꝑlati: o Miſerūt minores ſuos.i. ſbditos: p Ad aquā doctrinę verbi dei: quos inuitāt ad audiendā doctrinā: ⁊ cum venerint nullā doctrinā aut eruditionē īueniūt. Un̄/ q Uenerūt ad hauriēdū: nō inuenerūt aquā: q: cū faciūt ſuas viſitatiōes/ nec ipſi ꝑdicāt/ nec alios ꝓ ſe ꝑdicare faciūt. Eſa.xlj.d. Egeni ⁊ paupes q̄rūt aquas ⁊ nō ſunt: lingua eoꝝ ſiti aruit. Thren̄.iiij.a. Paruuli petierūt panē ⁊ nō erat q̄ frāgeret eis. r Reportauerūt vaſa ſua vacua.i. corda ſine doctrina: s Et operuerūt capita ſua/ dolentes: q: nō inuenerūt aquā doctrinę: t Propt terrę vaſtitatē.i. eccleſię deſtructionē: q̄ fit ꝓpter defectū ꝑlatoꝝ q̄ nō docent vt deberēt. Prouer.xxviij.b. Regnātib⁹ impijs ruinę hoīm. Et.xxix.c. Cū defecerit ꝓphetia diſſipabit pp̄lus. Un̄ Job xij.c. Si cōtinuerit aquas oīa ſiccabunt. Un̄/ v Quia nō venit pluuia in trā/ doctrinę. Et ideo/ x Cōfuſi ſt agricolę: operuerūt capita ſua.ſ. mitris vel capillis/ nolentes diſcooprire ad ꝑdicandū vel celebrandū: cū tn̄ dicat.j. Cor.xj.a. Oīs vir orās aut ꝓphetās velato capite deturpat caput ſuū. y Nam et cerua.i. eccleſia/ trāſiliens luto ſa luxurię/ ſpineta auaricię/ mōtuoſa ſupbię. Cerua aūt maxię ſūt ꝑlati: q: inter oīa animalia h̄ tm̄ animal lachrymat: ad innuendū q̄ inter omnes homies ꝑlati debent effluere viſcerib⁹ miſericordię ⁊ pietatis: Juxta illud qd̄ dicit ad eccleſiam/ Can̄.vij.b. Oculi tui ſicut piſcinę i eſebon: qd̄ interꝑtat cingulū mgrorıs. z In agro peperit. Parit em̄ cerua in via ſtrata: quia ſcit q̄ ibi non vadit lupus qui rapiat fętum: Sic ꝑdicatores ⁊ doctores debent ducere cōuerſos ad vitam cōmunē: nō ad incōſuetos mores: ne diabol⁹ eos deuoret ꝑ recidiuū. Job.xxxix.a. Nūquid parturiētes ceruas obſeruaſti? dinumeraſti mēſes cōceptus earum: ⁊ ſciſti tempus partus earū? Incuruant ad fętum ⁊ pariunt: ⁊ rugitus emittunt: quaſi ad hoc vt pariant oportet eas incuruari ꝑ doctrinę humilitatē ⁊ rugire per compaſſionē. a Reliquit: vt faciunt illi qui ſemel ꝑdicauerunt aliquibus: ⁊ poſtea ad eas nunqʒ redeunt. Uel vt faciunt illi qui parochias ſuas dimittunt. Job.xxxix.b. In terra derelinquit oua ſua: obliuiſcit q̄ pes cōculcet ea aut beſtia agri conterat. Uel/ z In agro peperit: id eſt in aperto aliqua bona opera fecit. a Reliquit.i. bn̄ operari ceſſauit: b Quia nō erat herba.i. doctrina q̄ reficiat ⁊ pcipiat lac ad alendū ſe vl' alios. Dicitur q̄ cerua odore narium attrahit ſerpētes de cauerna: ſic ꝑlati odore verbi dei ⁊ exēpli debēt fugare diabolū de cordib⁹ pctōꝝ. Eſa.xj.b. Cu ablactatus fuerit/ manū ſuam mittet i cauerna reguli: et

Pſ.86.

ſuper foramina aſpidū

B a Et onagri ſteterũt in rupibus: ne caperent a venatoꝛibus. d Traxerũt ventum/ pꝛe nimia ſiti: vt ſaltem e vẽto haberẽt refrigeriũ: quia onagri maxime ſitibundi ſũt: e Quaſi dracones: qui etiam maxime ſitibundi ſunt. Non eñ poſſunt ſatiari aqua: vnde aperiunt os vento vt ſic extinguãt ardoꝛem ſitis ſue. Unde cum vident naues in mari: quia maxim⁹ eſt ventus circa velũ/ volant ad velum vt ibi ſitim extinguãt: ⁊ quãdoq̄ pꝛe magnitudine ſua euertunt nauem. Uñ cum vident naute ꝑpe ſe eſſe dracorẽ i aqua: qd̄ ꝑcipiũt ex tumoꝛe aque ſuper ipſum/ ſtatim deponunt velum.

a Et onãgri ſtetẽrunt in rũpi-
b bus/ traxẽrũt ventum quãſi
c d dracones: defecẽrunt oculi
e f
g eoꝛum: quiã non erat herba.
h Si iniquitãtes noſtre reſpõ-
i derint nobis: dñe fac ꝓpter
k nomẽ tuũ: quõniã multe ſũt
l auerſiones noſtre. Tibi pẽc-
m cauimus expẽctatio iſrael:
n o ſaluãtoꝛ eius in tempõre tri-
p bulationis. Quãre quaſi co
lonus futurus es in terra: et
q r quaſi viãtoꝛ declinãs ãd ma
s nendũ? Quãre futur⁹ es ve-
t v lut vir vag⁹ ⁊ fõrtis qũi non
x y pȏt ſaluare? Tũ aũt i nȏbis
z a es dñe: ⁊ nȏmẽ tuũ iuȏcatũ
b ẽ ſuꝑ nos: ne derẽlinq̄s nos.

Et ꝓpter hoc habitãt onagri i ſolitudinib⁹/ vt ꝓpter beneficiũ ventoꝛũ diu ſine potu viuãt. Quõ autẽ ſerpentes vel dracones attrahant ventũ/ dicũt phyſici naturales: qꝛ anguſta inteſtina habẽt/ vnde frequẽtius attrahunt aera: ⁊ hoc maxime ꝓpter ſagacitatẽ narium/ quã ad hoc habent. Unde ⁊ maxiẽ draco attrahit odoꝛem: in quo tangit anguſtia tribulationis iudeoꝛum: quaſi cum hec animalia que maxime ſine potu viuunt ita ꝑ ſitis magnitudine attrahunt ventũ: multo foꝛtius tũc alia aĩalia nõ poterũt viuere. f Defecerũt oculi eoꝛum/ pꝛe doloꝛe ⁊ turbatiõe.

Myſtice ✠ ſuper foꝛamina aſpidũ. a Et onagri: qui in altis locis habitant ⁊ ſine potu diu viuunt: hi ſunt clauſtrales. Job xxxix. a. Quis dimiſit onagrum liberum ⁊ vincula eius quis ſoluit? cui dedi in ſolitudine domũ: ⁊ tabernaculũ eius in terra ſalſuginis? cõtemnit multitudinẽ ciuitatis: clamoꝛẽ exactoris nõ audit: circũſpicit mõtes paſcue ⁊ virẽtia queq̄ ꝑquirit. b Steterũt/ nõ egredientes a clauſtro: c In rupib⁹. i. in duricia ⁊ auſteritate vite clauſtralis. Sed ꝓpt defectũ pluuie. i. ſpiritualium: d Traxerunt ventũ: id tempoꝛalia deſiderauerũt: que vana ſunt ⁊ inflant quaſi vent⁹ vł fumus. Oſee. xij. a. Ephꝛaim paſcit ventũ ⁊ ſequit eſtũ. e Quaſi dracones. i. q̄ſi ſeculares/ imo frequẽti⁹ vel ardẽti⁹ inhiãt ipſi cõgregãdis vel multiplicandis tempoꝛalib⁹ q̄ȝ ſeculares. Oſee. v. c. Facti ſunt pꝛincipes iuda quaſi aſſumẽtes terminũ. Oſee. iiij. b. Erit ſicut populus ſic ſacerdos. Berñ. Utinã nõ peioꝛ q̄ȝ popul⁹ ſit ſacerdos. Sȝ de bonis onagris ſcȝ
Pſ. 103. de religioſis/ dic̃ Pſ. Expectabũt onagri i ſiti ſua. ſ. donec i-
Pſ. 35. ebꝛientur ab vbertate dom⁹ domini. Uñ Matth. v. a. Beati qui eſuriũt ⁊ ſitiũt iuſticiã ⁊c̃. Miſerũ eſt talibus inhiare: ⁊ tamẽ in rupib⁹ ſtare. i. in duricia religionis: vt faciũt ciſterciẽſes. f Defecerũt oculi eoꝝ/ ꝯtemplatiõis: g Quia nõ erat herba. i. doctrina q̄ viroꝛe ſpei ꝑmiſſionũ eternaꝝ reficeret oculos ſpũales. h Si iniquitates. Inſtruit populũ quid debeat dicere in tẽpoꝛe ſiccitatis. Si iniq̄tates noſtre reſpõderint nobis/ ꝑ penã. i. ſi omniũ ꝑdictoꝛũ maloꝝ ⁊ ſiccitatis terre/ cauſe fuerũt malicie noſtre: qd̄ verũ eſt/ ſm illud Eſa. iij. b. Agnitio vultus eoꝝ reſpondebit eis. Et. ſ. ij. d. Arguet te malicia tua: ⁊ auerſio tua increpabit te. Ideo/ i Dñe fac ꝓpter nomẽ tuũ: quaſi nõ ſm opa noſtra agas i nos: ſed ꝓpter miſericoꝛdiã tuã/ ꝓpter quã tan-
Pſ. 24. q̄ȝ ꝑ nomen valde nominabilis es: Pꝛopter enim nomẽ tuũ domine ꝓpitiaberis peccato meo: multum eſt enim. Quia di-
Pſ. 7. cit Pſ. Si iniquitates obſeruaueris dñe: dñe quis ſuſtinebit? k Qm̃ multe ſunt auerſiones noſtre. i. peccata quib⁹ a deo auerſi ſum⁹: Ideo nõ nos ea vincere poſſum⁹: qꝛ eis onerati ſum⁹: ſed tu vince/ cui⁹ miſericoꝛdia oĩe malũ noſtrũ vincit: ⁊ que ſuperexaltat iudiciũ: vt dicit Jaco. ij. c. Quia miſcõia eius ſuꝑ omnia opera eius. l Tibi peccauim⁹: id eſt cõtra te. Uel/ Tibi: qꝛ ab alio non poſſum⁹ liberari: ſi-
Pſ. 50. cut infirmus aliquis in medico. Pſ. Tibi ſoli peccaui. Uel/
Pſ. 7. tibi. i. te vidente. Unde Pſ. Scrutans coꝛda ⁊ renes deus. Jd̄ dꝛ Eſa. j. c. Auferte malũ cogitationũ veſtraꝝ ab oclis

meis. Sed o tu dñe cõtra omnia peccata tu es/ m Expectatio iſrael: qꝛ i te ſolũ ſperãt omnes fideles: q̄ ꝑ fidem te vident. Unde Oſee. xiij. c. Perditio tua ex te iſrael: tm̃mõ in me auxiliũ tuũ. Geñ. xlix. b. Ipſe erit expectatio gentium. Eſa. xxx. b. Beati oẽs q̄ expectant eũ. n Saluatoꝛ ei⁹: id eſt iſrael: o In tpe tribulatiõis. ſ. ſi ſalutem querat in tẽpoꝛe ꝓſperitatis. Unde Eſa. xxj. d. Si q̄ritis querite. Pſ. Ad dñm cum tribularer clamaui: et exaudiuit me. † Pſ. 119. p Quare q̄ſi colonus futur⁹ es in terra ⁊c̃. Pꝛopꝛie dicitur colonus qui de vna terra ducitur ad aliam vt eam excolat: quaſi quare vis deſerere iudeos/ de quibus quaſi genitus: cũ quibus quaſi ſemper fuiſti per illoꝛum ſaluationem et legis dationem: et vis modo habitare apud alios eos ſaluando et pꝛopꝛiã hereditatem tuam relinquendo? Dominus enim dicit fuiſſe cũ chaldeis ⁊ ceteris iudeoꝝ inimicis: quãdo dedit eis potẽtiã deſtruẽdi iudeos. Sed paruo tempoꝛe fuit apud eos. q Et/ ideo dꝛ fuiſſe ibi/ q̄ſi viatoꝛ: qꝛ ⁊ dedit medis potentiã deſtruendi ipſos chaldeos. Unde/ s Quare futurus es velut vir vagus: qui ſepe mutat hoſpitium. t Et foꝛtis. Sic lege: quaſi ⁊ tu q̄ foꝛtis es: quare futurus es: vt qui non poteſt ſaluare? Sed melius exponitur hoc de chꝛiſto in pauperũ cõſolationem: qui nõ habent hic manentẽ ciuitatẽ: ſed futuram inquirũt: vt dicit Heb. xiij. c. Et in cõfuſionẽ eoꝛum qui tm̃ de terrenis edificijs cogitant: Ideo chꝛiſtus ſibi fecit tabernaculũ. ſ. virginis vterum. Pſ. Sanctificauit tabernaculũ ſuũ altiſſimus. Unde/ p Quare quaſi colon⁹ ⁊c̃. quaſi non mãſionarius. Uñ Matth. viij. c. Filius homis non habet vbi caput ſuũ reclinet. Item Joh. j. a. In ꝓpꝛia venit ⁊ ſui eum non receperũt. r Declinãs ad manendũ: qꝛ ſicut hoſpes vel ꝑegrin⁹ trãſit de loco ad locũ: ſic chꝛiſtus de ꝑplo ad populũ trãſiuit. Eſa. xlj. a. Trãſibit in pace: ⁊ ſemita non apparebit in pedibus eius. t Foꝛtis ſm diuinitatẽ: quia ibi abſcondita ẽ foꝛtitudo ei⁹. v Qui nõ poteſt ſaluare/ ſm humanitatẽ: ſm quã impotẽs eſt et paru⁹. Uel foꝛtis miracula faciendo: ſed infirm⁹ iniurias patiẽdo. Uel foꝛtis reſurgẽdo: ⁊ infirmus moꝛiẽdo. Septuaginta: Nũquid eris q̄ſi homo doꝛmiẽs: ⁊ q̄ſi vir qui ſaluare nõ poſſit? Illis dicit dñs doꝛmire/ quos deſerit: vł cũ peccatoꝛes i ꝑſenti nõ punit. x Tu aũt ⁊c̃. q̄ſi nõ idẽ ẽ de nobis iudeis ⁊ de alijs gentib⁹: quia nos ſoli inuocam⁹ nomẽ tuũ in nobis/ vt rex i regno: qꝛ ipſe rex regũ. Apoc. j. b. Qui fecit nos regnũ ⁊ ſacerdotes. Pſ. Regnũ tuũ regnũ omniũ Pſ. 144
ſeculoꝝ. Apoc. xix. c. Rex regũ ⁊ domin⁹ dominantiũ. Ita y In nobis es dñe/ ſicut hoꝛtulan⁹ in hoꝛto: qꝛ nos ſumus ei⁹ hoꝛt⁹. Cañ. v. a. Ueniat dilect⁹ me⁹ in hoꝛtũ ſuũ ⁊ comedat fructũ pomoꝝ ſuoꝛũ. Joh. xx. d. Maria vidit ieſũ exiſtimas qꝛ hoꝛtulan⁹ eẽt. Ita vt pꝛ i domo: qꝛ ipſe ẽ pater/ nos domus. Heb. iij. a. Moyſes fidelis erat i tota domo tãq̄ȝ famul⁹ in teſtimoniũ eoꝛũ q̄ dicẽda erãt. Chꝛiſt⁹ ꝟo tanq̄ȝ filius/ cui⁹ domus nos ſumus: ſi fiduciã ⁊ gloꝛiã ſpei vſq̄ ad fidem firmam teneam⁹. z Et nomẽ tuũ inuocatũ eſt ſuꝑ nos/ vt vocemur chꝛiſtiani a te chꝛiſto. Eſa. iiij. a. Tm̃modo inuocet nomẽ tuũ ſuꝑ nos: aufer oppꝛobꝛiũ nr̃m. Eſa. lxv. c. Seruos ſuos vocabit noĩe alio: i q̄ q bñdict⁹ ẽ ſuꝑ terꝛã bñdicet i deo. Hoc eñ ẽ nomẽ q̄ nõ ẽ aliud ſb celo i q̄ opoꝛteat nos ſaluari: vt dꝛ Act. iiij. c. Dꝛ aũt: nomẽ chꝛiſti inuocatũ eſt ſuꝑ iudeos: qꝛ oẽs ꝓphe eis chꝛiſtũ eſſe venturũ ꝑdixerũt: ⁊ ab eis trãſiturũ ad nos. ſ. ad gẽtes. Et ideo/ b Ne derelinq̄s nos: qꝛ ſum⁹ illi ſpecialit quib⁹ aduẽt⁹ tuus ꝓmiſſ⁹ eſt. Uel/ z Nomẽ tuũ. i. miſcõia tua: a Inuocatũ ẽ ſuꝑ nos: qꝛ ꝑ eã ſolã opamur ⁊ meremur ſalutẽ noſtrã. Nec ẽ cõtrariũ qd̄ dicit. ij. Coꝛ. v. b. Ut referat vnuſquiſq̄

ꝓpꝛia coꝛpoꝛis

ꝓpꝛia coꝛpoꝛis ꝓut geſſit/ſiue bonū ſiue malū. Per quod
videt̃ haberi ꝙ quilibet ſaluet̃ ſuo pꝛopꝛio merito. Sed dicit̃
deus tripliciter nos ſaluare.ſ. ꝑ incarnationē nos liberando:
ſic nō ex merito noſtro/neq; ex operibus iuſticie que fecimus
nos: ſed ſm̄ miſericoꝛ
diā ſuā ſaluos nos fe/
cit: vt dr̃ ad Titū.iij.
b. Itē dr̃ ſaluare nos
gratiā dādo: ſic vt me/
rito nr̃o nō ſaluet nos.
Itē meritū cōferēdo:
ſic ꝑ meritū ſaluabit.
a Qui dilexit mo
7.d.et.11.c. uere pedes ſuos.i.
de pe.di.1.c. propter qđ moti ſūt
[illegible] eoꝝ pedes in captiui/
tatē. Vl' b Pedes
.i. affectiones eoꝝ de
bono in malū. Sc̃dm
Hiero. vt frequētius
ſemꝑ accipitur in ma/
lo in ſcripturis motus
pedū: vt hic: Et Gen̄.
xj.a. de illis q̃ mouerūt pedes ſuos ab oriēte vt ꝯtra deū tur/
rim altiſſimam edificarēt. Et Gen̄.iiij.b. de cain: qui electus
a facie dn̄i/ vag⁹ fact⁹ ē ſuꝑ terrā. Et eſau venatoꝛ: Gen̄.xxv.
d. Et Prouer.vij.b. Mulier garrula ⁊ vaga quietis ipatiēs
nō valēs cōſiſtere i domo pedibus ſuis. Prouer.j.b. Pedes
eoꝝ ad malū currunt. Thꝛen̄.j.c. Peccatū peccauit hierl'm:
ꝓpterea inſtabilis facta ē. Sed ſtare in bono ſumit̃: vt i Pſ̄.
Pſ̄.121. Stātes erāt pedes noſtri ꝛc. Alibi. Qui ſtatis in domo dn̄i
Pſ̄.134. ꝛc. Naum.ij.c. State ſtate ⁊ nō eſt qui reuertat̃. Tamē ſta/
re aliq̄n ſumit̃ in malo. Unde Matth.xx.a. Quid hic ſtatis
tota die ocioſi. Exo.xv.b. Fiant imobiles quaſi lapis. Et de
dn̄o dicit̃ malis/ Mich.ij.c. Surgite ⁊ ite: q2 nō habetis hic
requiē. Eſt em̄ duplex motus ſ. a centro: ſic peccatoꝛes ſemꝑ
ſunt mobiles. Et eſt motus ad centrū: ſic ſemꝑ ſunt imobiles.
Unde/ c Et non quieuit.ſ. in deo: qui eſt vera anime
quies. Auguſtin⁹. Inquietū eſt coꝛ noſtꝝ ꝛc. Sil' Ezech.ij.
Et/ideo/ dn̄o nō placuit. d Nūc recoꝛdabit̃ ꝛc.ſ.
per pene inflictionem: qui quaſi obliuiſci dicitur cum pecca/
tum nō punit: ſicut ⁊ doꝛmire et tacere dicit̃ eadem ratione.
Pſ̄.74. Modo em̄ quaſi nō eſt tempus dei: ſed dicit: Cum accepero
tempus ego iuſticias iudicabo. Ideo dicit̃ Eſa.xlij.c. Silui
ſemꝑ tacui/patiens fui/ vt parturiens loquar. e Et viſi/
tabit peccata eoꝝ: ſicut medicus viſitat egrotū/ vt ꝑ artē
Pſ̄.88. obſiſtat egritudini. Pſ̄. Viſitabo in virga iniq̄tates eoꝝ: et
in verberib⁹ peccata eoꝝ: vt ſic ſaltem ꝓpter penam peccare
deſiſtant. f Noli oꝛare ꝓ populo iſto in bonū.i. vt
eis donem bonū: q2 nihil faciunt qđ mihi placeat. Idem ha/
bet̃.ſ̄. vij.d.et.xj.c. In quo oſtēdit̃ grauitas peccati populi:
vt etiā ſancti pꝛohibeant̃ pꝛo eo oꝛare. Ipſi enim peccabant
peccato ad moꝛtē: De quo.j.Ioh.v.d. Eſt peccatū ad moꝛ/
tem: non ꝓ illo dico vt roget quis. Peccatū ad moꝛtē dicit̃:
cum poſt dei agnitionē que per gratiā dat̃/ gratiā eius impu/
gnamus.ſ. in ipſo/ et hoc pꝛeſumendo vel deſperando: vel in
alio/ et hoc per fraternitatis impugnationem vel veritatis
agnite rebellionē: vel in nobis per pꝛopoſitum non peniten/
di vel penitentiam de penitētia facta. Tunc autem pꝛopꝛiiſ/
ſime ad moꝛtem eſt: cū hoc peccatum concomitat̃ finalis im/
penitētia: et ideo ꝓ eo non eſt oꝛandū. Vel/ Pꝛo populo
iſto.ſ. exiſtente malo: q2 tali exiſtenti nihil impetrares. Un̄/
g Cum ieiunauerint non exaudiam pꝛeces eoꝝ.ſ.
dum tales exiſtant/ nec a malis deſiſtant. h Et ſi obtule
rint holocauſtomata ⁊ victimas: que etiam in lege di/
gnioꝛa erant q̄ȝ aliqua alia opera exterioꝛa: i Non ſuſci/
piā ea. Eſa.j.d. Cum extēderitis man⁹ veſtras/ auertā ocu/
los meos a vobis: ⁊ cū multiplicaueritis oꝛationē non exau/
diam: Man⁹ em̄ veſtre ſanguie plene ſunt. Malach.ij.c. Nō
reſpiciā vltra ad ſacrificiū/ nec accipiā placabile quid de ma/
nu veſtra. k Qm̄ gladio ⁊ fame ꝛc. quaſi nulli cuiuſ/

Hec dicit dominus populo
a huic qui dilexit mouere pe/
b c des ſuos: et nōn quieuit et
d dōmino nō placuit: Nūc re/
coꝛdabit̃ iniquitatū eoꝛum:
e et viſitābit peccata eoꝛū. Et
f dixit dn̄s ad me: Nōli oꝛare
ꝓ populo iſto in bonū. Cū
g ieiunāuerint nō exaudiā p̄/
h ces eoꝛum: ⁊ ſi obtūlerint ho
locauſtomata ⁊ victimas nō
i k ſūſcipiā ea: quōniā gladio ⁊
fame ⁊ peſte ego conſumam

l eos. Et dixi: A a a dn̄e de⁹:
m Prophēte dicūt eis: Nō vi
debitis gladiū/ ⁊ fames non
n erit in vobis: ſed pācem ve/
ram dabit in loco iſto. Et di/
o xit dominus ad me: Fālſo ꝓ
phete vaticinant̃ in nomine
p meo: Nōn miſi eos/ et nō p̄/
cepi eis: neq; locutus ſum
q ad eos. Viſiōnem menda/
r cem et diuinātionē fraudu/
s t lentam/ et ſeductiōnem coꝛ/
v dis ſui prōphetant vobis.

cuiuſq; ſit cōditionis/ parcā: ſi pauꝑ ē/ fame ꝑibit: ſi mediocris/
gladio exponet̃: ſi magn⁹/ i carcere peſte moꝛiet̃ vl' i ciuitate.
Moꝛalit̃: k Qm̄ gladio ꝛc. Gladi⁹ eſt luxuria. Pꝛo/ Moꝛaliter
uerb.v.a. Lingua ei⁹ acuta q̄ſi gladi⁹ biceps. Fames ē aua/
ricia: q̄ ſatiari nō pōt.
Eccl̃s.v.b. Auarus 5.1.a.
nō implebit̃ pecunia.
Peſtꝭ ē ſupbia: q̄ no/
biles moꝛiunt̃. Ezech
v.c. Qui longe eſt pe/
ſte moꝛiet̃. Longe eſt C
ſuperbus. Unde Pſ̄. † Pſ̄.137.
Et alta a longe cogno
ſcit. Hoc triplici malo
cōſumit̃ mūdus. Un̄ j.23.d.et.27.c.
j. Ioh.ij.c. Om̄e qđ et.29.b.
ē in mūdo/ ꝯcupiſcētia
carnis ē/ ⁊ ꝯcupiſcētia
oculoꝝ/ ⁊ ſupbia vite.
De hoc/ Ezech. v.c.
Tertia pars tui peſte
moꝛiet̃: ⁊ tertia fame
conſumetur in medio
tui: ⁊ tertia ps tui in gladio cadet in circūitu tuo. Vel gladius
eſt ꝑſecutio tyrannoꝝ. Fames defectus verbi dei ex vitio p̄/
latoꝝ. Peſtis coꝛruptio hereticoꝝ. Huic triplici pene ſubia/
cet totus mūdus. De pꝛima: Ezech.xxj.c. Percute manum
ad manū: ⁊ duplicet̃ gladius ac triplicet̃ gladius interfectoꝝ:
hic eſt gladius occiſionis magne. De ſecūda: Amos.viij.d.
Mittā famē in terrā: nō famē panis neq; ſitim aque: ſed au/
diendi verbū dei. De tertia.ij. Reg.xxiiij.c. Immiſit dn̄s
peſtilentiā in iſrl'/ de mane vſq; ad temp⁹ cōſtitutū: et moꝛtui
ſunt ex populo a dan vſq; berſabee ſeptuaginta milia viroꝝ.
l Et dixi: A a a dn̄e deus. Cōqueꝛit ꝓpheta ad dn̄m Ad litteram
de pſeudo ꝓphetis.q.d. dn̄e tu vis ꝙ p̄dicē captiuitatē: ſ; alij
ꝓphete p̄dicant ꝓſperitatem. Dicit autē ter/ a a a: cōtra p̄di/
cta tria.ſ. gladium/ famē/ peſtem. m Prophete/ pſeudo/
dicūt eis: Nō videbitis gladiū ꝛc. Quare nō reſumit
tertiū flagellum.ſ. peſtem: Reſpōdet hebꝛeus ꝙ gladi⁹ ⁊ fa/
mes manifeſta ſunt flagella dei: ſed nō ſic peſtis: quia aliquā/
do ꝓuenit ex ſola aeris coꝛruptione ſine aliqua dei ira. Vel
dic ꝙ ideo ſic dic: q2 iſta duo magis timebat popul⁹. Unde
dauid ꝓpoſitis ſibi tribus.ſ. fame ſeptem annoꝛum: ⁊ gladio
inimicoꝝ per tres menſes: ⁊ peſte trium dieꝝ: elegit peſtem
q2 cōmunis erat: vt dicit̃.ij. Reg. vlt.b. Et in hoc patet ꝙ
iſti pꝛophete erant adulatoꝛes dei: cum ea que magis ipſi ti/
mebant ꝓmittebant nō futura. n Sed pacem veram
dabit vobis in loco iſto/ in hieruſalē. o Falſo pꝛo/
phete vaticinant̃ in nomie meo.i. falſa. p Nō mi/
ſi eos ⁊ nō p̄cepi eis ꝛc. et ideo audiendi nō ſunt. Unde
Roma.x.c. Quomō p̄dicabunt niſi mittantur.ſ. interioꝛi vel
exterioꝛi miſſione: q Viſionē mendacē: qui dicebāt ſe
videre ſpiritu ꝓphetico q̄ dicebant: ſed nō videbant. r Et
diuinationē fraudulentā: quia ſic decipiebant populū
⁊ firmabant eum in peccatis ſuis. Mich.iij.c. Confundant̃
qui vident viſiones/ ⁊ confundant̃ diuini: et operient omnes
vultus ſuos: quia nō eſt reſponſū dei. s Et ſeductionē
coꝛdis.ſ. blanditijs ſermonū vel pꝛomiſſis allicientes ſibi
coꝛda ſimpliciū. Prouer.xxix.a. Hō q̄ blādis fictiſq; ſermo/
nib⁹ loquit̃ amico ſuo/ rete expādit greſſib⁹ ei⁹. t Coꝛdis
ſui: q2 nō ex ſpū dn̄i ſ; ſuo hec falſa dicebāt. Un̄ Ezech.xiij.
a. Hec dic dn̄s de⁹: Ve ꝓphis inſipiētib⁹ q̄ ſequūt̃ ſpm̄ ſuū.
v Prophetāt vobis/ de coꝛde ſuo. Sil'r ħ di ꝯ oēs adu/
latoꝛes falſos: qui q2 in trib⁹ dānificāt audiētes: q2.ſ. timoꝛē
dn̄i abijciūt a coꝛdib⁹ eoꝝ: ⁊ i pigriciā eos inducūt ad bn̄ agē
dū: ⁊ min⁹ cautos eos reddūt. Ideo dicit ter/ A a a. Cōtra q̄s
Ezech.xiij.c. Ve q̄ ꝯſuūt puluillos ſb omi cubito man⁹: ⁊ fa/
ciūt ceruicalia ſb capite vniuerſe etat̃ ad capiēdas aīas: ⁊ cū
caperēt/ viuificabāt aīas eoꝝ et violabāt me ad populū meū
ꝓpter pugillū hoꝛdei ⁊ fragmē panis: vt interficerēt animas
que nō moꝛiunt̃: ⁊ viuificarent animas que nō viuūt. Iſti di/

cunt: a Gladi⁹ ⁊ fames non erit in terra hac: quaſi nequaꝙ ꝑdet vos dominus in inferno vbi erit gladius: id eſt ꝑſentia omniũ malorũ: ⁊ fames .i. carẽtia oĩm bonoꝝ. De ꝑ/mo Job .xix. d. Fugite a facie gladij: qm̃ vltor iniquitatũ ẽ gladi⁹. De ſecundo / Eſa. lxv. c. Serui mei comedẽt ⁊ voſ eſu/rietiſ. Sʒ / b In gla/dio ⁊ fame conſu/mentur prophete illi ⁊ ppĺi ⁊c̃. ſcʒ qui illis acquieuerũt. Si/mile / Eſa. ix. c. Erunt qui beatificãt populũ iſtũ ſeducẽtes: ⁊ q̃ bñ/ficant̃ precipitati. Et Matth. xv. b. Si cec⁹ ceco ducatũ ꝑſtet: am/bo in foueã cadũt. Jõ/dĩ Prouer. j. b. Fili mi ſi te lactauerit pec/catores / ne acquieſcas eis. Threñ. iiij. a. La/mie nudauerũt mam/Threñ. i. f. mã: lactauerunt catu/los ſuos. Hoc eſt lac mulieris egyptiace q̃ vti nõ potuit moyſes: ſed magiſ lacte hebree: vt dĩ Exo. ij. b. Eccĺ. xij. d. In labijs ſuis indulcat inimicus: ⁊ in corde ſuo inſidiat̃ vt ſubuertat te in foueã. c Erũt proiecti in vijs hierl̃m ꝑ fame ⁊c̃. ſ. inſepulti: vt ab oĩb⁹ cõculcent̃ qui legẽ dei ꝑ cõtemptũ calca/

Myſtice uerũt. Uł myſtice: d In vijs hierl̃m .i. in ſtatib⁹ eccle/ſie: q̃ ſũt tres .ſ. ꝟginũ / cõiugatoꝝ / viduarũ: e Proiecti / vt ab omib⁹ hi cõtemnant̃: q̃ in his nõ repient̃. Eccĺ. ix. b. Mu/lier que eſt fornicaria quaſi ſtercus in via conculcabitur. e

Et non erit qui ſepeliat eos: in ſepulchro penitentie vbi teguntur peccata que ſunt veteris hominis membra. De quo Job. iij. d. Qui expectãt mortẽ ⁊ nõ venit: q̃ſi effodiẽtes theſauꝝ gaudentq̃ vehemẽter cũ inuenerint ſepulchrũ. q. d. peccata coꝝ erũt tũc apta: q2 nõ fuerũt hic tecta ꝑ penitẽtiã. f Et dices ad eos ṽbũ iſtud: Deducãt oculi mei lachrymã ⁊c̃. i. aſſidue. Sed cõtra / Berñ. Dolor ẽ bon⁹ ſi nõ ſit cõtinuus: Mel em̃ abſinthio addendũ eſt. Et. j. Joh. iiij. d. Perfecta charitas foras mittit timorẽ: qm̃ timor penã habet. Sed contra Aug⁹. Hic ſemꝑ hõ doleat / ⁊ de dolore gaudeat: quid em̃ reſtat nobis niſi dolere in vita? Ubi enim dolor finit̃: finit̃ ⁊ penitẽtia. Solutio. Intellige / aſſidue. i. bo/ris debitis: qd̃ eſt: quotieſcũq̃ hõ reuocat ad memoriã pctm̃ ſuũ: ⁊ videt illd̃ nõ penit⁹ eẽ deletũ / vł timet recidiuare. Sic͂ j. Theſſal. v. d. Sine itermiſſiõe orate. Glo. i. certiſ horis. Uł Per noctẽ ⁊ diẽ: tẽp⁹ aduerſitatiſ ⁊ ꝓſperitatiſ. Threñ. ij. f. Deduc q̃ſi torrentẽ lachrymas ꝑ diẽ ⁊ noctẽ: ⁊ nõ des requiẽ tibi: neq̃ taceat pupilla oculi tui. Loquit̃ aũt hic dñs in ꝑſo/na ſua vel ꝓphe vel ppĺi: cui precipit flere ꝓpter mala ſuper/uentura. Lachryme em̃ interiores ſunt in poteſtate noſtra: ⁊ ideo in ꝑcepto eſt flere: ſed nõ exteriores. De pnĩs. d̃. xiij. c. In abſcõdito plorabit aĩa mea. g Et nõ taceant: Et dĩc

Ps̃. 38. Glo. lachryme pondera vocis habent. Uñ Ps̃. Aurib⁹ pci/

Ps̃. 6. pe lachrymas meas. Et alibi: Exaudiuit dñs vocẽ flet⁹ mei. Quare aũt ſit flẽdũ ſb̃dit: h Qm̃ ꝯtritiõe magna ꝯtri/ta ẽ ṽgo filia ppĺi mei. i. plebs mea: q̃ ſm̃ Glo. nõ mõ ſ quõdã fuit virgo. ſ. nõ polluta ꝑ idolatriã. Sed ꝯtra / Ezech. xvj. a. In die ortus tui nõ eſt ꝑciſus vmbilic⁹ tu⁹ ⁊ aq̃ nõ es lota i ſalutem: nec ſale ſallita: nec inuoluta pannis. Preterea Ezech. xxiij. a. In adoleſcẽtia ſua fornicate ſunt: ibi ſubacta ſunt vbera eaꝝ: ⁊ fracte mãme pubertatis eaꝝ. Loquit̃ em̃ ſb ꝑſona duaꝝ mł̃ierũ: de duab⁹ ⁊ decẽ tribub⁹. Solutio. Ado/leſcẽtia ibi dĩ / egreſſus de egypto: dies ort⁹ / legis ſuſceptio. Qr aũt dicit h Glo. quõdã ṽgo / intelligit̃ de tpe patriarcha/rũ: vel virgo in malo. i. ſterilis in bonis opibus. Ponit autẽ tria verba. ſ. virgo / filia / ꝓplus: ad aggrauationẽ doloris. Na/turaliter enim cõdoleri ſolet filie ⁊ virgini ⁊ toti ꝓplo. l Si

Idcirco hec dicit domin⁹ de ꝓphetis qui ꝓphetant i no/mine meo / q̃s ego non miſi/
a dicentes: Gladius ⁊ fames
b nõ erit in terra hac. In glã/dio ⁊ fame cõſument̃ ꝓphe/te illi: et ppĺi q̃bus ꝓpheta/
c d uerit / erũt proiecti i vijs hie/
e ruſalẽ ꝑ fame ⁊ gladio: ẽt nõ erit q̃ ſepeliat eos: ipſi ⁊ vxo/res eorum / filij ⁊ filie eorũ / et effundã ſuꝑ eos malũ ſuũ.
f Et dices ãd eos ṽbũ iſtud: Deducãt oculi mei lachry/
g mã ꝑ noctẽ ⁊ diẽ ẽt nõ tace/
h ant: quõniã cõtritiõe magna
i cõtritã eſt ṽgo filia ppĺi mei:
k plãga peſſima vehementer.
l Si egreſſus fuero ad agroſ /
m ecce õcciſi gladio: et ſi in/
n o trõiero ciuitatem / eccẽ atte/
p nuati fame. Prophẽta q̃ʒ
q ⁊ ſacerdos ãbierũt in terram
r quam ignorabant. Nũquid
s proijciẽs abieciſti iudã / aũt
t ſion abominãta eſt aĩa tua?
Quare ꝰ ꝑcuſſiſti nos ita vt
v nulla ſit ſanitas? Expectãui/
x y mus pãcẽ ⁊ nõ ẽſt bonũ: ⁊ tẽ/
z a p⁹ cũratiõis ⁊ ecce turbãtio.

egreſſus fuero ⁊c̃. et ita erat i obſidiõe / ad litterã: q2 i ciui/tate defecit⁹ erat cibi ⁊ pot⁹. Sʒ ſi aliq̃s euaſit famẽ / gladio oc/cidebat̃: n Propheta q̃ʒ ⁊ ſacerdos abiert i trã quã ignorabãt. i. alienã et ignotã ꝑ captiuitatẽ. Et qd̃ mirꝝ h de minorib⁹ cũ etiã de maiorib⁹ ſit h vex. Sic myſtice ꝑ ꝯtritiõe eccĺie i mẽbris flendũ ẽ: q2 i eis ẽ ſterilis ab opib⁹ bonis. i Cõ/trita ẽ ⁊c̃. pctõrum multitudine. k Pla/ga peſſima vehe/mẽter / eorũdẽ magni/tudine. Mala fuit pla/ga eccĺie tpe martyri/ciadꝝ: peior tpe here/ticoꝝ: peſſima tpe fal/ſorũ fratrũ: ſicut mõ. Ideo dicit Eſa. xxx/viij. d. In pace ama/ritudo mea amariſſi/ma. Sed peſſima ve/hement̃ tpe antichri/ſti: qd̃ erit i fine mũdi: q̃ñ erit tanta tribula/tio quãta vnq̃ ñ fuit: ꝓpt̃ quã niſi abbreuia/ti eſſẽt dies illi nõ eſſet ſalua oĩs caro: vt dĩ Matth. xxiiij. b. l Si egreſſus fuero ad agros. i. ſeculares. m Ecce occiſi gladio. i. luxurie / inuidie / diſcordie / ⁊ rapine / vel ma/nifeſtiſ peccatiſ. Eſa. xxi. d. A facie em̃ gladioꝝ fugerũt / a facie gladij iminẽtis: a facie arc⁹ extẽti: a facie grauis ꝑlij. n Et ſi introiero ciuitatẽ / religiõis: o Ecce attenuati fa/me / verbi dei / vel cupiditate: vel fame dñici panis. i. ſpũalis refectiõis ⁊ pinguedinis charitatis: De q̃ Ps̃. Sicut adipe ⁊ pinguedine repleat̃ aĩa mea. Sed magis igne abũdãt q̃ nũ/q̃ dic̃ ſufficit: Prouer. xxx. c. i. cupiditate habẽdi. Sed tñ dĩ Threñ. iiij. b. Meli⁹ fuit occiſis gladio q̃ interfectiſ fame: qm̃ illi cito / iſti moroſe conſumpti ſũt. Maior em̃ eſt ſpes de cõ/uerſiõe laici mali q̃ religioſi mali. De h Deut̃. xxxij. d. Foris vaſtabit eos gladi⁹ ⁊ int⁹ pauor. Threñ. j. g. Foris interficit gladi⁹ ⁊ domi mors ſilis eſt. In ꝑlatis malis ⁊ intus ⁊ foris mors eſt: q2 ꝑ eos q̃ extra eccĺiã ſũt ſcãdalizant̃: q2 vita mala eoꝝ exteriores detinet i errore. Qui aũt i eccĺia ſũt moriunt̃ fame ṽbi dei. Threñ. iiij. a. Paruuli petierũt panẽ: ⁊ nõ erat q̃ frãgeret eis. p Propha q̃ʒ ⁊ ſacerdos. ſ. mali ⁊ pſeu/do ꝓphe vł ꝑlati. Uñ. d̃. vj. c. A ꝓpha vſq̃ ad ſacerdotẽ cũcti faciũt dolũ. q Abierũt i trã quã ignorabãt. i. i ifernũ: quẽ ignorare videt̃ / dũ ſic peccãt ac ſi nõ crederẽt ire illuc: ac ſi cũ morte ⁊ inferno feciſſẽt pactũ: vt dĩ Eſa. xxviij. d. i. ac ſi crederẽt illa ſibi non poſſe nocere. Sʒ vt ibidẽ. e. dĩ. Nõ ſta/bit pactũ vr̃m cũ morte: ſ flagellũ iundãs cũ trãſierit / eritiſ ei i ꝯculcatiõnẽ. Uł dicit̃ ignorare: q2 ſi ſcirẽt ꝑ experiẽtiã q̃lis ẽ / nõ ita illuc irẽt. Eſt em̃ ibi terra horroris ⁊ vaſte ſolitudinis: Deut̃. xxxij. b. Job. x. d. Terra miſerie ⁊ tenebraꝝ ⁊c̃. r Nũ/q̃d ꝓijciẽs abieciſti iudã. i. duas trib⁹ cũ i eis fuerit tẽ/plũ ⁊ religio cult⁹ diuini? s Aut ſiõ. i. i q̃ erat tẽplũ: t Abo/minata ẽ aĩa tua ⁊c̃. i. volũtas tua o dñe: vt ita repẽte ⁊ tã/ta plaga ꝑcuſſeris eos vt nulla poſſit adhiberi medicina. Uñ v Expectauim⁹ pacẽ / ꝓſperitatis: z Et tp̃us curati/onis. i. liberatiõis ab his tot malis q̃ iã itumuert. Sʒ ecõtra a Et ecce turbatio. ſ. ſeductiõis ⁊ fremit⁹ hoſtiũ. Myſti/ce: Mirat̃ ꝓpha q̃ dñs ꝓphas ⁊ ſacerdotes. i. ꝑlatos et do/ctores ita abiecerat. Sed nõ eſt mirãdũ: q2 iuſt⁹ eſt dñs. Qui em̃ ꝑmi ſũt i culpa / ꝑmi erũt i pena. Sap. vj. a. Diſcite iudi/ces finiũ terre ⁊c̃. Ibi. Judiciũ duriſſimũ his qui ꝑſunt fiet. v Expectauim⁹ pacẽ / cũ carne / mũdo / ⁊ diabolo. Matth. x. d. Nõ veni pacẽ mittere ſed gladiũ. Uel / v Expectaui/mus / nimis diu: x Pacẽ. i. facere pactũ cũ deo. ſ. vſq̃ ad mortẽ. y Et nõ eſt bonũ / tam diu expectare: z Et temp⁹ curatiõis. i. penitẽtie expectauim⁹ vſq̃ ad ſenectu/tem que nõ ſinit nos facere penitentiã. Nõ ꝰ miremur de dei iuſticia: ſed ei⁹ magis

Margin: Myſtice — B — Ps̃. 61. — Myſtice

iuſticia: ſed eius magis miſericordiam poſtulantes dicamus:
a Cognouimus dñe impietates noſtras/ in deum:
b iniquitates/ in ſe vel in ꝓximū. c Patrū noſtro/
rū qꝛ peccauim⁹ tibi: quaſi nos ꝛ patres noſtri peccaui/
mus: ꝛ vtroſqꝫ expectauit dei patiētia lōganimis. Impleui/
mus eñ menſurā patrū noſtroꝝ: Matth.xxiij.d. ſ.faciendo
mala que illi fecerūt: ꝛ
addendo ea que nō fe/
cerūt. Hoc autē ideo
dic: qm̄ aliqñ ſic eſt ꝙ
aliqs multū peccauit:
nec tñ adhuc meruit
amiſſionē tēporaliū.
Vñ Geñ.xv.d. Nō/
dum implete ſunt ini/
quitates amorreorū.
Ibi Glo. vt mereant̄
adhuc a terra ſua eīcī.
Sic illi iudei nōdū
meruerant captiuari.

a Cognouim⁹ domine impie/
b tates noſtras/ iniq̄tates pa/
c trum noſtrorū qꝛ peccauim⁹
d tibi. Ne nos dēs i opprobriū
e ꝓpter nomen tuū: neqꝫ faci/
f as nobis contumeliā. Solij
g glorie tue recordare: nē irri/
tum facias fedus tuū nobiſ/
h cum. Nūquid ſunt i ſculpti/

Sȝ ſi peccata patrū numerāt̄ cū peccatis filiorū/ bñ merue/
rūt: qꝛ ſepe ꝓ peccatis patrū puniunt̄ filij tēporalit̄/ cū.ſ.eos
Pš.108. imitant̄. Pš. In memoriā redeat iniquitas patrum eius ꝛc.
d Ne nos des in opprobriū ꝓpter nomen tuū.i.
ꝓpter miſericordiā tuā/ que nominabilē te facit ꝛ laudabilem.
e Neqꝫ facias nobis ꝯtumeliā: ꝙ dimittas affligere:
nō ꝓpter nos: qui nō bñ viuim⁹: ſed ꝓpter alias gētes/ ne.ſ.
ſupbiāt cōtra nos ꝛ cōtra te hoſtes nr̄i dicētes: Man⁹ noſtra
excelſa ꝛ nō dñs fecit hec oīa: Deut.xxxij.d. f Solij glo/
rie tue recordare.i.templi tui in q̄ iudicas ꝑ ſacerdotes ꝛ
glorioſus appares. Vel hieruſalē in q̄ erāt reges ꝛ ꝓncipes/ ꝑ
quos glorioſus apparuiſti aliqñ. g Ne irritū facias fed⁹
tuū nobiſcū: qd̄ feciſti nob̄ i patrib⁹ nr̄is antiqs. Sic̄ dep̄
cat̄ moyſes/ Exo.xxxij.c. Ne q̄ſo dicāt egyptij: callide edu/
xit eos vt interficeret i mōtib⁹ ꝛ deleret e t̄ra: q̄eſcat ira tua: ꝛ
eſto placabil' ſup neq̄ciā ꝓpli tui: Recordare abraā ꝛ iſaac ꝛc.
Myſtice de clericis et religioſis — Myſtice: f Solij glorie. Soliū glīe dñi ſūt clerici ꝛ re/
ligioſi. Pš. Qui ſedes ſup cherubin: Qui ſignificantur per
Pš.79. thronū ſalomonis: quem fecit de ebore grādi.iij. Reg.x.c.
Elephas eſt caſtū animal: et ebur cōſeruat pannum a cōbu/
ſtiōe: Sic tales debēt eſſe i ſe caſti: ꝛ ad hoc alios ꝓuocare.ſ.
verbo ꝛ exemplo. Luxuria eñ eſt aduſtio: qꝛ eſt ignis vſqꝫ ad
cōſūptionē deuorās: et oīa eradicās genimina: Job.xxxj.b.
j.Corinth.vij.b. Meli⁹ ē nubere ꝙ vri. Cañ.iij.d. Ferculū
fec̄ ſibi ſalomō de lignis libani: qꝛ debēt eē imunes ab oī pu/
tredine pcti: ꝛ ꝑ bonā famā odoriferi: et odore ſuo fugare ſer/
pentes.i.peccata/ hereticos ꝛ demones. Et dicit̄ ibi ꝙ illum
thronū veſtiuit fuluo auro nimis: qꝛ pleni debent eſſe chari/
tate. Tūc dñs hoꝝ recordat̄/ vt irritū non faciat pactū ſuū:
qñ ſe oppoſuerint dño ꝑ orōnes: ꝛ gemit⁹ ꝓ peccatis ꝓpli: ſic̄
moyſes irā dñi placauit: Exo.xxxij.c. Fed⁹ fec̄ dñs nobiſcū:
qñ ꝑ ſanguinē paſſiōis cōfirmauit teſtamentū nouū: vñ dr̄ ca
lix teſtamēti. Tūc aūt dñs hui⁹ federis recordaret̄ vt nō irritū
faceret illud: ꝓ diluuiū populū ſuū diſꝑgendo: ſi arcus ei⁹ po/
neret̄ i nubib⁹: vt dicit̄ Geñ.ix.b.id eſt ſcriptura vel vita chri
De btā ꝟgine — ſti in ꝑlatis luceret. Vel ſoliū glorie eſt beata virgo: que ſigni/
ficat̄ ꝑ matrē ſalomonis: De q̄ dicit̄.iij. Reg.ij.d. ꝙ thro/
nus eius poſitus eſt iuxta thronū regis: qñ ipſa venit ad eum
poſtulare ꝓ adonia. Et dixit ei ſalomon: Pete mater mea qd̄
vis: non eñ fas eſt vt auertā faciē tuā. Cū ergo ipſa ſit aduo/
cata noſtra/ oſtendēs filio pectus ꝛ vbera: O tu dñe/ Recor
dare ſolij glorie tue: quaſi audi eā ꝓ nobis orantē. Sic̄:
Memento ſalutis auctor ꝛc. Hoc eſt ſolium excelſum ꝛ eleua/
tum/ ſuper quod vidit ꝓpheta dominum ſedentem: Eſa.vj.
a.ij. Reg.xxiij.a. Dauid ſedet in cathedra ſapientiſſimus.
h Nūquid ſunt in ſculptilib⁹ gentiū q̄ pluant ꝛc.
qñ ſiccitas quā ꝑdixi venturā nō poterit tolli ab idolis q̄ iu/
dei coluerunt/ vt eis dent de celo pluuiā: et ideo dñe q̄ ſolus
hoc potes/ hoc fac. Vñ/ i Nōne tu es dñs deus no/
ſter.ſ.tu ſolus: Oēs eñ falſi dij nō hoc poſſūt. Idē.ȝ.x.b.
Dij q̄ nō fecerūt celū ꝛ t̄rā pereant. k Quē expectaui/
mus ꝛc. qꝛ in te ſolū eſt ſperandū: et ideo a te ſolū petendū
ē auxiliū: qꝛ nec etiā celi ſine te pluere ꝑ ſe poſſūt: ſic nec he/
retici vl' falſi ꝑdicatores pluuiā doctrine dare nō poſſunt: qꝛ
ſolus deus pluuiā volūtariā ſegregat hereditati ſue. Et ſi eñ Pš.67.
ꝑlati mali ſe putant eſſe celos ꝑ ſcientiā: tñ ſunt magis ſculpti
lia: quia per multas
malleoꝝ tūſiōes ſūt
ꝑlati.i.ꝑ multas alle/
gationes: ideo ab eis
nō pōt deſcēdere plu/
uia doctrine/ ſicut ſi ce
lū eſſet ferreū/ vel for/
titer malleatū/ nō poſ/
ſet pluere. Et hec eſt
maledictio quam cō/
minat̄ domin⁹/ Deut.
xxviij.c. Sit celum
qd̄ ſup te eſt eneum et
terra quā calcas fer/

libus gentium qui pluant:
aut celi poſſūt dare imbres?
i Nonne tu es dominus de/
k us noſter quēm expectaui/
mus? Tu enim feciſti omnia
hec.

Capi. XV.

Et dixit dominus ad me: Si ſteterint moy/ A
ſes ꝛ ſamuel corā me:

rea: det dñs imbrē terre tue puluerē: ꝛ de celo deſcēdat ſup te
cinis donec conteraris.

Expo. Ca. XV.

Et dixit dñs ad me: Si ſteterint ꝛc. Supra in
fine capituli ꝓpheta in ꝑſona ſua ꝛ ꝓpli miſericordiā ꝛ
liberationē a deo poſtulauerat: Hic aūt reſpōdet do/
min⁹ ꝑcedenti orōni/ dicēs: ꝙ nec moyſen nec ſamuelē ſuper
h exaudiret. Diuidit̄ aūt hoc capitulū i nouē partes. Primo
dñs orōnes ꝓphe ꝛ ꝓpli repellit: nec moyſen nec ſamuelē ſup
hoc exaudiēdos aſſerit: ſ populū orantē a facie ſua iubet egre
di tanqꝫ indignū exaudiri. Secūdo determiat quo ſint egreſ/
ſuri.ſ.ad mortē beſtiarū/ ad gladiū/ et famē/ ꝛ captiuitatē: ibi:
Q ſi dixerint ad te. Tertio ne ipſi aliquā miſericordiā et
cōpaſſionē gentiū ſibi ꝓmitterēt i terra captiuitatis: ideo ex/
cludit ab eis remediū hoc dicens: alienas gentes potius indi/
gnari ꝛ cōmoueri cōtra eos ꝙ eorum miſereri: ibi: Et dabo
eos in feruorē. Quarto cauſā tante calamitatis ꝛ vindicte
demōſtrat: quia.ſ. dominū dereliquerūt: nec verberati et fla/
gellati ab ipſo ſepius penituerūt: nec a vijs ſuis ſunt reuerſi:
et ideo ampliora mala eis cōminat̄.ſ. viduarum viris occiſis
multiplicationē: matrū occiſis filijs luctum ꝛ deſolationē: ci/
uitatū ꝛ populoꝝ ſubitam cōturbationē ꝛ terrorē: ꝛ lucis/ id
eſt ꝓſperitatis i tenebras captiuitatis ꝛ deſolatiōis: inſpera/
tam mutationem: reliquiarū interfectionē: vt ſi q̄ ab occiſio/
nis fame euaſerint/ gladio deuorent̄: ibi: Tu reliquiſti me.
Quinto conquerit̄ ꝓpheta ꝙ factus ſit occaſio rixe ꝛ diſcor/
die in tota terra iudee: nec ꝓfuerit eis ꝑdicando/ nec popul⁹
ei deuote obediendo: ſed omnes ei maledicūt: ibi: Ve mihi
mater mea. Sexto domin⁹ ei reſpondet/ reliquias eius fore
in bonū: licȝ in ꝑſenti ipſe torqueat̄: ꝛ in ipſo tempore tribula
tionis ei ſuum ꝓmittit auxiliū: ibi: Si non reliquie tue.
Septimo ꝓpheta rediens ad iudeorum vaſtationē/ crudeli/
tatem hoſtium.ſ. chaldeorum oſtendit ꝛ duriciam/ dicens ꝙ
nullo modo ferrum ferro aquilonari: id eſt iudeus chaldeo fe/
derabit̄: ibi: Nūquid federabit̄ ferrum ferro. Octauo
ꝓpheta iterum ad orationem ſe cōuertens citam liberationē
a tribulatione in qua erat petit ſe dignū exaudiri: i hoc oſten/
dens: qꝛ.ſ. ſermonē domini deuote ꝛ gaudenter ſuſcepit: ꝛ ex/
pulſus a conſortio malorū/ gloriatus in tribulatione iam diu
fuerit: vnde admirando de tanta tribulatione videt̄ conqueri:
dicens: Tu ſcis domine. Vltimo in conſolationē ꝓphete
reſpondēs/ ei fructum oſtendit ſui laboris: quia/ ſi conuerterit
alios ꝑdicando/ conuertet̄ ꝛ ipſe ad melius ſe ꝓmouendo: et
ideo familiariter aſtando in oratione et inſeparabiliter: ſicut
os non ſeparat̄ ab homine: ibi: Si conuerteris conuer/
tā te. Dicit ergo: l Si ſteterint moyſes et ſamuel
coram me: quorum vtrumqꝫ legimus ire dei pro populo
reſtitiſſe. De moyſe/ Exod.xxxij.c. De ſamuele.j. Reg.
xij.d. Abſit a me hoc peccatum vt ceſſem orare pro vobis.
Ideo autem hos ſolos duos patres nominat: quia hi ſoli in
veteri teſtamento pro inimicis oraſſe leguntur: quia moy/
ſen voluerūt lapidare

ſen voluerunt lapidare iudei. Unde dixit moyſes domino:
Exo.xvij.b. Quid faciam populo huic: adhuc paululum et
lapidabit me. Samuel etiam ab illorū principatu deiect⁹ eſt
pro quib⁹ orabat: vt quādo illi petierūt regē. j. Reg. viij.a.
a Nō ē anima mea ad populū iſtū: vt etiā pro ami/
cis eos exaudiā: quos
tamē ſcio tante eē cha
ritat/ vt pro inimicis
aliq̄ñ orarēt. Hic dič
Gregor⁹. Uirt⁹ vere
orationis eſt celſitudo
charitatis: et tunc quiſ/
q̄ʒ qd̄ recte petit adi/
Zach.ii.b. piſcit/ cū ei⁹ anim⁹ nō
in petitiōe odio īimici
fuſcat. Jō Matth.v.
g. Orate ꝓ pſequēti/
bus et calumniātibus
vos. b Iſtū: quia
eī eius ſunt implete
iniquitates/ merito ca/
ptiuitatis etiā eſt tēp⁹
impletū: Sic ecōtrario dicit/ Gen.xv.d. Nondū implete ſūt
iniquitates amorreorū. Ideo patet ꝙ penitentia populi pre/
miſſa/ nō vera ſed ficta fuit: ⁊ ideo exaudiri nō meruit. Unde
Matth.vij.c. Nō omnis qui dicit mihi domine domine/ in/
trabit in regnū celoꝝ. Simile/ Ezech.xiiij.e. Si beſtias peſſi
mas ꝑmiſero ſuper terrā vt vaſtēnt eam: et fuerint in ea tres
viri iſti: noe/ daniel ⁊ iob: viuo ego dicit domin⁹ nō liberabūt
filios neq̄ʒ filias: ſed ipſi ſoli liberabunt. Ideo autē tres illos
tm̄ ponit ibi/ ꝓpter exemplū rei de quo agitur: quia nec noe
oratione ſua diluuiū differre potuit: nec daniel iminentē po/
puli ſui captiuitatē vllis fletib⁹ mitigauit/ īmo et de captiuis
fuit: nec iob domū ſuam ⁊ filios ⁊ res ſuas a cōſumptione li/
berauit. Ul' ideo tres illos nominat: vt habeāt ſpem iudei de
liberatione ſi penituerint: quia ⁊ noe poſt diluuiū conſolatio/
nem in prole ſua ſuſcepit/ que cōſeruata eſt. Et daniel leticiā
in populi liberatione quā oratione ſua impetrauit: Daniel.
ix. Et iob in regni ſui ⁊ diuitiarum reſtitutione: Job. vlt. Si
ergo tam ſancti populum peccatorem orationibus et lachry/
mis liberare nō potuerūt/ non credat quis in peccatis exiſtēs
quantiſcunq̄ʒ meritis parentum carnalium vel ſpiritualium
poſſe ſaluari: q2 anima que peccauerit/ ipſa morietur. Fili⁹ eñ
nō portabit iniquitatē patris: ⁊ pater nō portabit iniquitatē
filij: vt dicit Ezech.xviij.e. c Eijce illos a facie mea:
id eſt predic eijciendos: vel oſtende abiectos. ſ. non loco: quia
de⁹ vbiq̄ʒ ē: ſed volūtate ⁊ miſericordie impēſione. Gen.iiij.
.b. Ecce hodie eijcies me a facie terre: ⁊ a facie tua abſcōdar:
Ps.50. ⁊ ero vagus ⁊ ꝓfugus in terra. Unde Ps. Ne proijcias me
a facie tua: que eſt tanq̄ʒ ſol cum lucet in virtute ſua: vt dicit
Apoc. j.d. Et ideo in tenebris erit qui ab eo eijcietur: que eie/
ctio proprie fiet in iudicio. Unde Eſa.xxvj.b. Tollat impi⁹
ne videat gloriā dei. d Et egrediant/ in tenebras exteri/
ores. e Q̄ si dixerint ad te ⁊c̄: Qui ad mortē/ ad
mortē: ⁊ qui ad gladiū ad gladium ⁊c̄. Prius ponit
cōmune. ſ. mortē: poſtea ꝑ ſpecies diuidit: quaſi quidā mori/
entur in agro/ gladio: quidā in ciuitate fame: quidā autē ibunt
in captiuitatē. g Et viſitabo ſuꝑ eos quattuor ſpe/
cies. ſ. contra eos: vt li/ ſuper/ dicat oppreſſionē: quia nō po
terunt ſe defendere. h Gladiū ad occiſionē/ ⁊ canes
ad lacerādū ⁊c̄. Hic nō ponit niſi duas ſpecies. ſ. gladiū
⁊ beſtiaꝝ vorationē: alie due ſūt fames ⁊ captiuitas/ quas ꝑ/
dixit. Sub qua etiā fame ꝑus comprehēdit peſtilentiā: q2 vt
frequēti⁹ famē ſequitur peſtilētia. Uñ Ezech.xiiij.g. dicit ſe dñs
īmittere quattuor iudicia peſſima ſup ꝓlm̄: ⁊ tamē ibi quiq̄ʒ
enumerat. ſ. famē/ gladiū/ beſtias/ captiuitatē/ peſtilentiā. Sed
famē ⁊ peſtilētiā ꝓ eadē ſumit. Beſtias aūt vocat canes ⁊ vo
latilia: vt hic dicit: quib⁹ tradita ſūt corpa iudeoꝝ deuorāda.
Ut eñ hic dič Hieronym⁹: offenſo creatore cōtra ſuos offen/
ſores inſurgit oīs creatura. Unde Sap.v.d. Pugnabit cum

a nōn eſt anima mea ad popu
b lū iſtūm. Eijcē illos a facie
d mea ⁊ egrēdiant. Q̄ ſi dixe/
e rint ad tē: q̄ egrediemur: di/
ces ad eos: Hec dicit dñs:
f Qui ad mortē/ ad mortē: et
qui ad gladiū/ ad gladiū: ⁊ q̄
ad famē/ ad famē: et q̄ ad ca/
ptiuitatē/ ad captiuitatē. Et
g viſitābo ſuꝑ eos q̄ttuor ſpe/
h cies/ dicit dñs: Glādiū ad

occiſionē/ ⁊ canes ad lacerā/
dū/ ⁊ volatilia celi et beſtias
t̄re ad deuorādū ⁊ diſſipādū:
i ⁊ dabō eos i feruorē vniuer/
k ſis regnis t̄re ꝓpt mānaſſen
l filiū ezechie regis iuda ſuꝑ
omnib⁹ que fecit in hieruſa/
m lem. Q̄uis enim miſerebitur
n tui hieruſalē: Aut q̄uis cō/
o triſtabit pro te: Aūt q̄s ibit
ad rogandum pro pace tua:

illo orbis terraꝝ cōtra inſenſatos. i Et dabo eos i fer/
uorē vniuerſis regnis. i. i rancorē feruētē i odiū. Et hoc
dicit ne promittāt ſibi proſperitatē in terra captiuitatis ſue.
k Propt manaſſē ⁊c̄. quē imitati ſūt i culpa. Ipſe eñ ciui
tatē hierlm̄ repleuit cruore occiſoꝝ multoꝝ: vt. dr̄ iiij. Reg.
xxj. et. ij. Paral. xx/
iij. Et eſaiam etiā ſer/
ra lignea ſerrauit: ⁊ fi/
liū ſuū ad honorē ido
lorū ꝑ ignem tophet
traiecit. Sʒ poſtea de
his oib⁹ penituit i ca/
ptiuitate. Ipſi ḡ imi/
tati ſūt eū i culpa: ſʒ nō
i pena. Uñ/ l Sup
oib⁹ q̄ fecit i hieru
lem. i. ꝓpt oia mala i B
q̄b⁹ eū imitati ſūt. Et
habet exēplū hic quō
ſubditi imitat dñs i/
cōmoda ꝓpter ꝑlato/
rū peccata: ſič ſepe i li
bro Regū reperit/ dñs populū ſuū deleuiſſe ꝓpt peccata re/
gū ꝑcedentiū. Myſtice: f Qui ad mortē ⁊c̄. Per mor Myſtice
tē ſignificat luxuria. Reddit eñ hominē fetidū ⁊ abominabi/
lē vt mors. Ecči.ix.b. Ois mulier q̄ ē fornicaria q̄ſi ſterc⁹ in
via cōculcabit. Uñ de muliere adultera dr̄ Ecči.xxiij.d. De/
relinquēt i maledictū memoriā ei⁹: ⁊ dedec⁹ illi⁹ nō delebit.
Per gladiū/ ſupbia: q̄ ē gladi⁹ bis acut⁹. i. ex vtraq̄ʒ parte ſci/
dēs: q̄ ꝑmo ſcindit ſe: ⁊ poſt alios. j. xlvij. d. Uſq̄ʒquo cōcide/
ris O mucro dñi: vſq̄ʒquo nō q̄eſces: Per famē/ auaricia.
Eccs.v.b. Auar⁹ nō implebit pecunia. Per captiuitatē/ tri/
ſticia vl' accidia q̄ captiuat ⁊ cōprimit cor homis. Ps. Dor/ Ps.118.
mitauit anima mea ꝑ tedio. Per occiſionē/ ira: q2 q̄ odit fra/ 1.Joh.3.
trem ſuū homicida eſt. Per canes/ inuidia ex qua ꝓcedit de/
tractio. Per volatilia/ inaniſgloria. De his Gal.vj.a. Non
efficiamur inaniſglorie cupidi: inuicem ꝓuocantes: inuicem
inuidētes. Per beſtias terre/ gula. m Quis eñ miſere/ Ad litte
bit tui hierlm̄. ſ. ex quo tui nō miſereor/ quis poteſt tui mi/
ſereri: Nō ergo cōfidas in regionib⁹ alienis: nō eñ tam mi/
ſericors poteſt eſſe creatura ſič creator. Deo ergo nob offēſo
nullus contra eū poteſt nos iuuare: ſicut illi nemo poteſt tā
miſereri vel eum defendere quem rex ſuſpendio adiudicauit:
ſic maxime apud illum. ſ. deū qui eſt ſumme miſericors/ ita
etiam ꝙ promptior ſit ſuis miſereri q̄ʒ eis iraſci: nullus iuua/
re poteſt ſuis orationibus eos quibus iraſcitur/ dum perſeue/
rent in peccatis. Job.ix.b. Deus cui⁹ ire nemo reſiſtere po/
teſt. Eccs.vij.b. Conſidera opa dei ꝙ nemo poſſit corrigere
quē ille deſpexerit. n Aut q̄s cōtriſtabit ꝓ te/ cōpatiē/
do: q2 nullus/ o Aut q̄s ibit ad rogādū ꝓ pace tua:
q.d. oñs derelinquēt te: qd̄ maxime factū eſt ꝑ deſtructionē
romanoꝝ: q̄ñ ꝓ peccato qd̄ cōmiſerūt dñm ſuū crucifigendo
dr̄ eis/ Matth.xxiij.d. Relinquet vob dom⁹ veſtra deſerta.
Angeli etenim qui eā cuſtodiebāt reliquerūt eā. Uñ dixerūt:
Recedam⁹ ab his ſedibus. Q̄ñ eñ tm̄ peccabāt in ꝓximum
orari poterat ꝓ eis: ſed q̄ñ in deū/ q̄s miſereri poſſet. j. Reg.
ij.c. Si peccauerit vir in virū/ placari ei pōt de⁹: ſi aūt in deū
peccauerit vir q̄s orabit ꝓ eo: Jā eñ nō cōtriſtomur ſup iu/
deo: ſed gaudem⁹ ⁊ ꝓpter chriſti paſſi cōpaſſionē/ et q2 eorū
ꝑditio ſalus nr̄a facta eſt: vt dicit Ro.xj.b. Ideo Thren.ij.
d. dr̄: Cui cōparabo te ⁊ cui adequabo te v̄go filia ſion ⁊c̄. Ul'
i malo expone: m Quis eñ miſerebit tui: q̄ſi de h̄ dolēt
pauci vel nulli ꝙ terra ſancta chriſti ſanguie dedicata a genti/
bus cōculcat: cū heli licʒ malus eſſet/ audita captiōe arce ex/
pirauit ꝑ dolore. j. Reg.iiij.d. Pri⁹ aūt audita morte filio/
rū nō mouit ſe: ſed tūc poſt q̄ñ audiuit captā arcā. Capta aūt
hierlm̄ captū eſt templū dñi/ qd̄ in infinitū maius eſt q̄ʒ arca.
Sed matathias de h̄ dolebat. j. Machab.ij.a. Ut qd̄ nat⁹ ſū
videre cōtritionē populi mei ⁊ cōtritionē ciuitatis ſancte ⁊c̄.
o Aut quis ibit ad rogandum ꝓ pace tua: Aliq̄ñ
pro pace illius

a Tu reliquiſti me dicit domi/
b nus: retrorſū abijſti. Et ex/
c tendā manū meā ſup te: ꝛ in/
d terficiā te. Laboraui rogās.
e Et diſpergā eos ventilabro
f g i port terre. Interfeci ꝛ diſ/
perdidi populū meū: ꝛ tamē
a vijs ſuis non ſunt reuerſi.
h Multiplicate ſunt mihi vi/
i due eius ſup arenā maris.

k l Induxi eis ſup matrē ado/
m n leſcētis vaſtatorē meridie:
o p miſi ſup ciuitātes repēte ter/
q rorē. Infirmata eſt q̄ pepit
r ſeptē: defecit aīa eius. Occi
ſ t dit ei ſol cū adhuc eēt dies:
v x cōfuſa ē ꝛ erubuit. Et reſidū
y os ei⁹ i gladiū dabo in ꝯſpe/
ctu inimicorū eorū/ ait dñs.
5 Ve mihi mater mea: q̄re ge/

Pš.121. p pace illius terre petenda/ ſolebat fieri pceſſio quolibet mē/
ſe: maxime in pmitiua eccleſia. Pš. Rogate que ad pacē ſūt
Pš.136. hieruſalē. Item Pš. Adhereat lingua mea faucib⁹ meis/ ſi
nō meminero tui: ſi nō pͥpoſuero ꝛc. a Tu reliquiſti me/
auertēdo te ab incōmutabili bono: qđ ē cauſa tante calamita
tis predicte. b Re/
trorſū abijſti/ con/
uertendo te ad bonū
cōmutabile. i. ad idola
que olim abieceras. ij.
ſ.6.c. Pet. ij. d. Si refugiē/
ſl. rogans tes coinquinatiōes mū/
di in cognitiōe dñi nr̄i
ſl. perdidi ꝛ ſaluatoris ieſu chri/
ſti/ his rurſus impli/
cati ſupant: facta ſunt
eis poſteriora deteri/
ora priorib⁹: Tales eñ
ſunt canis reuerſus ad
vomitū: Sic iudei car
nes derelictas in egypto/ deſiderauerūt i deſerto/ ꝛ perierūt:
Numeri. xj. b. Sed dr̄ Phil. iij. c. Poſteriorꝫ oblit⁹ ꝛc. Vñ
Luc. ix. g. Nemo mittens manū ſuam ad aratrū ꝛ reſpiciēs
retro/ aptus eſt regno dei. Vel/ Retrorſum. i. ad ea que de/
bent eſſe retro. ſ. temporalia. ñ. ij. f. Verterūt ad me tergum ꝛ
nō faciem. c Et extendam manū meā ſuper te ꝛc.
Extenſio manus/ ſignificat iram dei conſūmatā ad diſperdē/
dum. Ezech. xx. f. In brachio extento et in furore effuſo re/
gnabo ſuper vos. Eſa. ix. c. In omnibus his non eſt auerſus
furor ei⁹: ſed adhuc manus ei⁹ extenta. d Laboraui ro/
gans: quaſi ſepiſſime ad ſalutem pͥuocaui eos: in qua fre/
Pš.68. quētatione alius feſſus eſſet. Pš. Laboraui clamās/ rauce fa
cte ſunt fauces mee. Vel ad litterā: multū laborabat in diſcur
rendo ꝛ p̄dicando iudeis. Alia littera habet: Laboraui ro/
gatus. Sicut vir q̄ ad multas ꝛ inſtātes preces multorꝫ di/
miſit peccatū ſue vxori adulteranti/ ad vltimū poteſt dicere:
Laboraui rogat⁹. Unde Luc. xj. b. Ille ſi perſeuerauerit
pulſans/ dico vobis: etſi non dabit illi ſurgens/ eo q̄ amicus
eius ſit: pͥpter improbitatē tamē eius ſurget: ꝛ dabit illi quot
quot habet neceſſarios. Vl/ Laboraui/ p pͥphetas exhor
tantes ſepe eos ad dimittendū peccata. e Et diſpergā
eos ventilabro. i. per exercitū chaldeorum: qui erit vēti/
labrū in manu domini: quia p eum domin⁹ eos diſperdet: ſi/
cut ꝛ aſſur dicit̃ virga furoris in manu domini: Eſa. x. b. f In
portis terre: id eſt in chaldea: que eſt quaſi extrema pars
terre: quia in finibus eius eſt/ quaſi porta eſt extrema ps edi/
ficij: vt ſic ſaltē neceſſitate pene coacti/ dimitterent male age/
re. g Interfeci ꝛc. et tamē a vijs ſuis nō ſunt re/
uerſi: quaſi multa mala intuli eis vt peniterent: ꝛ tamen nō
penituerunt. Vel lege preteritum pro futuro. ñ. v. a. Percuſ/
ſiſti eos ꝛ non doluerūt. Cor enim taliū induratum eſt quaſi
lapis: vt Iob. xlj. c. qđ de diabolo dicit̃. Unde cor diaboli
Myſtice habent: qui per flagella nō corrigunt̃. Myſtice: Ventila/
brum eſt ſententia iudicij. Unde Luc. iij. d. Cuius ventila/
brum in manu eius: ꝛ purgabit aream ſuam ꝛ cōgregabit tri/
ticum in horreum ſuum: paleas autē comburet igni inextin/
guibili. Per portas dies iudicij: i qua aperiet̃ porta paradi/
ſi bonis: ꝛ porta inferni malis. Prouerb. vlt. c. Nobilis in
portis vir eius: quādo ſederit cum ſenatorib⁹ terre. Vel quia
per portam in domū intrat̃ et exitur/ per portas natiuitas et
mors ſignificat̃: in qb⁹ ventilat̃ homo: q2 i eorꝫ recordatiōe
ſeparatur a paleis vanitatis et leuitatis/ retinens ſola grana
virtutum. Geñ. xlix. c. Iſachar aſinus fortis/ habitans inter
terminos. h Multiplicate ſunt mihi vidue eius/
interfectis. ſ. viris ſuis. Et ita verū eſt quod dixi: Interfe/
ci ꝛc. i Super arenam maris: que innumerabilis et
ſterilis eſt: ſic ipſe remanſerunt ſteriles a conceptu: quia non
erāt viri. Unde/ k Induxi eis. i. ad eorꝫ damnū. l Su/
per matrē adoleſcentis vaſtatorem: quaſi interfeci fi/
lios matrū. Et hoc nō i nocte/ quaſi p inſidias: ſed/ in m Me/
ridie: quaſi aperta luce: vt ſic appareat maior violentia va/
ſtantiū. Qđ eñ aliquando ſolet homo inſidioſe agere/ h facit
ex timore: n Miſi terrorē/ hoſtiū/ o Super ciuita/
tes/ iudee. Eſa. j. b. Ciuitates veſtre ſuccenſe ſunt igni ꝛc.
p Repente. i. ſubito: vt nō ſit ſpes de effugio. q Infir/
mata eſt. i. liberis or/
bata: r Que pe/
perit ſeptem. i. mul/
tos. Vel/ Infirma/
ta eſt. i. timuit q̄ ante
nō timebat/ qñ habe/
bat/ ſeptē. i. multos fi
lios: qui iuuare eā po/
terant. Verbū eñ he/
breū/ ſaba: vbi habe/
mus/ ſeptē filios: vt di
cit Hieronymus: pōt C
ſonare/ ꝛ iuramentū/ ꝛ
ſeptem/ et plurimos.
ſ Defecit anima
eius. i. oīne gaudiū/ omnis cōſolatio/ omnis audacia fortitu
dinis. j. Reg. ij. a. Que multos habebat filios infirmata ē.
t Occidit ei ſol cū adhuc eſſet dies: ſm eius eſtima/
tionē: ꝛ hoc p dolore ꝛ nimia lachrymarū effuſione: quaſi qđ
debuit eſſe cōſolatio/ que intelligit̃ p ſolem: verſum eſt in cau/
ſam doloris. ſ. multiplicatio prolis. v Cōfuſa eſt ꝛ eru/
buit/ vidēs ſe ſolā ꝛ vacuā: q̄ añ erat plena liberis. x Et re/
ſiduos ei⁹/ ſi aliq̄ erūt: y In gladiū dabo ꝛc. vt null⁹
poſſit euadere irā dei ꝛ mortē. Myſtice: h Multiplicate Myſtice
ſūt ꝛc. Per viduas ſignificant̃ aīe a xp̄o ſpōſo diuiſe p pctm̄.
Vñ Eſa. lix. a. Iniq̄tates vr̄e diuiſerūt int̃ vos ꝛ deum vr̄m.
Sap. j. a. Peruerſe cogitatiōes ſepāt a deo. Vl̄ vidue ſt̄ eccl̄ie
ſuis paſtorib⁹ viduate: q̄ hodie multiplicate ſūt: q2 p̄lati dāt
eis libellū repudij/ qñ vocant̃ ad maiora bñficia: vl̄ cū bñficia
recipiētes/ nunq̄ ibi reſidēt: qđ peius ē. Prouer. vij. c. Nō ē
vir in domo ſua: abijt via lōgiſſima: ſacculū pecunie ſecū tu/
lit: in die plene lune reuerſus ē in domū ſuā. i. in autūno q̄ eſt
plenitudo fructuū. l Sup matrē adoleſcētis vaſtato
rē. Sepe mēs tanq̄ mat̃/ bona pͥpoſita cōcipit: ſꝫ ſepe ſi pa/
riat/ op⁹ nō cōfirmat p ſtabilitatē pſeuerātie. Diabol⁹ eñ q̄
ē vaſtator horꝫ puerorꝫ: irruit/ m Meridie. i. p tēptationē
apertā/ vel p tēptationē pſpitatis/ vel vane glorie/ q̄ eſt ſagit
ta volās in die: vel p peccatū prelati apertū/ qđ eſt demoniū
meridianū. De his Pš. Fiāt filij ei⁹ orphani: ꝛ vxor eius vi Pš.108.
dua. q Infirmata ē q̄ pepit ꝛc. Hoc factū eſt qñ pͥplus
iudeorꝫ ē obcecat⁹/ ſole iuſticie ei occidēte/ vt plenitudo gētiū
intraret. Vñ illo pͥplo facto ſterili/ gentiū pͥplus fact⁹ eſt fecū/
dus. Vñ Eſa. liiij. a. Lauda ſterilis ꝛc. De hac obcecatione
iudeorꝫ: Iob. v. c. Per diē icurrēt tenebras: ꝛ q̄ſi in nocte ſic
palpabūt i meridie: q2 i ipſa p̄ſētia xp̄iati ꝛ luce obcecati ſūt.
Vñ Ioh. xv. c. Quia ſi nō veniſſē ꝛ locut⁹ fuiſſē eis: pctm̄ nō
haberēt. Vñ ipſi dicūt/ Eſa. lix. b. Palpauim⁹ ſic ceci parie/
tē: ꝛ q̄ſi abſq; oculis attrectauim⁹: impegimus meridie qua/
ſi in tenebris/ in caliginoſis q̄ſi mortui. Ipſi eñ aperta chri/
ſti miracula videbāt: ꝛ adhuc tñ eū q̄ſi palpantes inquirebāt
cū dicebāt: Quouſq; aīaꝫ noſtrā tollis: Si tu es chriſt⁹ dic
nobis palā: vt dr̄ Ioh. x. c. Unde Eſa. xxj. c. Cuſtos q̄d de
nocte: cuſtos quid de nocte: Et dixit cuſtos. Venit mane et
nox: quia chriſto veniēte facta eſt nox iudeis: ꝛ lux gentibus.
Vel/ t Occidit ei ſol ꝛc. omnis pſperitas ſpiritualis et
cōſolatiōis eccleſie: qđ fit qñ/ q Infirmata eſt que pe/
perit ſeptem. i. qñ p̄dicator qui alios debet generare/ infir/
mat̃ pcto mortali. Amos. viij. c. Occidet ſol i meridie/ et tene
beſcere faciā t̃rā in die luminis. Unde Pš. Supcecidit ignis Pš.57
ꝛ non viderūt ſolem. Vel/ q Infirmata eſt que pepe/
rit ſeptē: q2 dr̄ Eſa. ix. a. Multiplicaſti gentē: non magni/
ficaſti leticiā. 5 Ve mihi mater mea ꝛc. Ad exprimē/
dum dolorem ſuū maximū quem habebat pͥpheta de popu/
li ſui calamitate
5 Ve mihi ꝛc. De chriſto planctor ē expoſitio: vt li/ ve/ nō De chriſto
ſonet in maledictionē

li ſui calamitate.ſ. peccati/ vel pene ſupuenture: conqueritur ad modū pueri cōquerētis cōtra matrē: q ſe non pōt vindicare. Et loquitur ad litterā/ matri ſue. a Uirū diſcordie. Omnes em̄ eū deridebāt qn̄ p̄dicabat eis/ magis q̄ ei obedirent. b In vniuerſa terra/ ſynagoge.i.in iudea/ vbi iudicoꝝ a iudeis. c Nō feneraui nec fenerauit mihi quiſq̄: q.ſi nullos ꝯtract⁹ cū eis inij: nec aliq̄ negocia cum eis tractaui: vn̄ neſcio q̄re me pſequunt. Aliqn̄ em̄ vſure ſunt cauſa litis vel

a nuiſti me virum rixe: virum
b diſcordie in vniuerſa terra:
c Non feneraui/ nec fenerauit
d mihi quiſq̄. Omnes maledicūt
e mihi/ dicit dn̄s. Si nōn relique

odij. Alia lr̄a h̄z: Non ꝓfui nec ꝓfuit mihi quiſq̄. Alia lr̄a: Nō debui nec debuit mihi q̄ſq̄: q.ſi mandata mea/ dicit dn̄s/ eis tribui: ſed ipſi ea nō receperūt p obediētiā: et idō eis nō ꝓfecerūt: et p hoc nec mihi. Quodāmō em̄ dn̄s lucrū et ꝓfectū ſuū reputat/ cum ad eū cōuertimur: ſicut medic⁹ in egrotantis curationē fructū laboris ſui cōſpiciēs. Uel/ Non debui ⁊c̄. Nemo em̄ mihi dedit ſe.i.cor ſuū/ vel aliq̄d pauperib⁹ ꝓpter me: quibus bn̄facere reputo mihi fieri: vt ſic in aliquo me ſibi cōſtitueret debitorē. Sic em̄ mihi feneraret q ꝓ minimo ſuo dato infinitū bonū ei daret. Vn̄ Prouer.xix. c. Feneratur dn̄o q̄ miſeretur pauperis. Itē nulli feneraui. Null⁹ em̄ tantū voluit accipere quātū paratus fui ei dare: Oīa em̄ bona ſua ꝓmittit deus cōuertentib⁹ ſe ad eum. Uel/ c Nō feneraui. Fenerator nō pōt fenerare niſi aliq̄s accipiat aliq̄d ad fenus: Sic null⁹ voluit accipe talentū v̄bi dei vt cū eo fenus bonoꝝ dn̄o redderet: vt ſic a deo fenus vite eterne omi bono p̄ponderās accipet: ⁊ ſic dn̄o feneraret. Vn̄ dn̄s arguit ſeruū pigrū: qui pecuniā dn̄i ſui abſcondit: nec eā multiplicauit vt fenus domino reportaret. Unde dicit ei dn̄s Math. xxv.c. Oportuit te cōmittere pecuniā meam nūmularijs: et ego veniens recepiſſem qd̄ meū eſt cum vſuris. Qd̄ ergo iudei nō fecerūt hieremie/ dn̄s ſibi nō factū reputat. Vn̄ Luc. x.c. Qui vos audit me audit: ⁊ q̄ vos ſpernit me ſpernit.

De chriſto ⁂ ſonet i maledictionē culpe ſed pene: q̄ plen⁹ fuit chriſt⁹ inq̄rtū homo. Vn̄ Eſa.iiij.a. Apprehēdēt ſeptē mulieres virū vnū.i. penarū vniuerſitas chriſtum. Iſte fuit vir rixe ⁊ diſcordie in vniuerſa terra: quia vſq̄ hodie quidā ei adherent/ licȝ pauci: ⁊ quidā.i.multi cōtradicūt ei. Unde Luc.ij.e. Poſit⁹ eſt hic in ruinam ⁊ reſurrectionē multoꝝ: ⁊ in ſignū cui contradicetur. Joh.vij.f. Diſſenſio facta eſt in turba ꝓpter eum: q quidā dicebant: q bon⁹ eſt: alij aūt q nō/ ſed ſeducit turbas. Unde/ d Oēs maledicūt mihi: vt iudei blaſphemādo: heretici nōn credendo: peccatores mādatis nō obediēdo: vel perverſe viuendo. Simile ve.ſ.pene et doloris dicit dominus/ Mich.vij.a. Ue mihi quia factus ſum ſicut qui colligit i autūno racemos vindemie. Mater mea.i. ſynagoga: de qua ſm̄ carnē nat⁹ ſum. Uel o ſapiētia eterna ſiue pater. Mich. vij.a. habet littera alia: Ue mihi anima mea: quia perijt reuertēs de t̄ra: vbi nos habem⁹: Perijt ſanct⁹ de terra. Et loquitur ibi ſm̄ humanitatē. Uel/ In vniuerſa terra: q quicūq̄ pſequit chriſtianos/ chriſtū pſequit et maledicit. Unde Act.ix.a. Saule ſaule quid me pſequeris: Eū etiā pſequūt: qui ſigna cōtraria vite chriſtiane gerūt: Qui dicūt: Eſa.liij. b. Reputauim⁹ eum virū leproſum.ſ.qui vitam eius abominātur. e Si non reliquie tue in bonū ⁊c̄. Hic reſpondet dn̄s hieremie/ ꝓmittens ei auxiliū ſuū in tempore tribulationis: quaſi noli cōqueri contra me de hoc q illi ad quos te miſi ita tibi diſcordant ⁊ maledicunt: quia in hoc ipſo tempore quo te pſequebantur/ dedi tibi auxiliū.ſ.patientie et ſpem premij eterni. Quia/ ſi nō reliquie tue in bonū ⁊c̄. q.ſi tribulatio tua quidē in p̄ncipio eſt amara: ſed in fine qui p reliquias intelligitur/ erit dulcis/ cū videbis me tibi occurrere ad auxiliū. f Si non: quaſi ſi hoc nō fecero/ nō credas mihi ampli⁹. g Occurri/ tanq̄ cōſolator ⁊ ꝓtector ne in tribulatione deficeres. Ecce q dn̄s q̄ ſuos in tribulatiōe videtur deſerere/ duo ꝓmittit eis.ſ.ſe eis occurrere in ipſo tribulationis

tēpore: ⁊ extrema eoꝝ fore i bonū/ licet p̄ncipiū videatur amarū. De p̄mo/ Eſa.liiij.b. Ad punctū i modico dereliq̄ te: ⁊ in miſerationibus magnis cōgregabo te. Pſ. Cum ipſo ſum in tribulatiōe ⁊c̄. Pſ.90. De ſecūdo/ Heb.xij.d. Omnis diſciplina in p̄ſenti videtur nō eſſe gaudij ſed merroris: poſtea autē fructum pacatiſſimū exercitatis per eā reddet iuſticie. Joh.xvj.d. Triſticia veſtra vertetur i gaudiū. Pſ. Relique hoi pacifico.i.patienti.ij. Cor.j.a. Deus toti⁹ cōſolationis q̄ ꝯſolatur nos i oīni tribulatiōe

†Pſ.36.

f tue in bonū/ ſi nōn occurri ti
bi in tēpe afflictionis ⁊ in tēpe
tribulatiōis ⁊ āguſtie aduer
g ſus inimicū. Nūq̄d federabitur
ferꝝ ferro ab aquilone ⁊ es:

nr̄a. Editio vulgata ſic habet: Fortitudo mea defecit in his qui maledicūt mihi: fiat domine dirigētibus illis ſi non aſtiti tibi in tempore afflictiōis eorum ⁊ in tempore tribulationis eorum in bona contra inimicum. Hic dicit filius vel ꝓpheta: quia eius fortitudo defecit illis: quia non intellexerunt q ibi in infirmitate abſcōdita fuit fortitudo ei⁹: Nā virt⁹ in infirmitate pficitur. Uel dr̄ virt⁹ eius deficere vl' minui i pctōrib⁹/ ſicut creſcere in iuſtis. Vn̄ Luc.ij.g. Proficiebat ieſus ſapiētia ⁊ etate ⁊ grā apud deū ⁊ homiēs. In ſe em̄ nunq̄ ꝓficiebat: ſed apud nos: cum eius fides in nobis augetur et multiplicatur. Sicut enim in iuſto creſcit lux iuſticie vſq̄ ad perfectū diem vel ꝓfectum i bono: vt Prouer.iiij.c. ita et in malis ſemp magis deficit: ⁊ ſic deficiunt a fortitudine dei: que maxime apparet in iuſtificatiōe: quia magis eſt de impio gaudendū ⁊c̄. Fiat dn̄e ⁊c̄. quaſi maledicta que loquūtur inimici eueniāt mihi: et illi dirigantur in bonū: ſiue i tempore tribulatiōis/ quādo vaſtabat eos inimicus/ ſteti in cōſpectu tuo rogans te ꝓ illis. Dixi enim Luc. xxiij.e. Pater ignoſce illis ⁊c̄. Uere enim in tempore afflictionis noſtre ꝓ nobis ſtetit in cōſpectu patris/ factus nobis ꝓpitiatio: quia cum adhuc peccatores eſſemus/ chriſtus ꝓ nobis mortuus eſt: vt dicitur Roma.v.b. In peccatis enim noſtris nos affligebat diabol⁹. Sic ⁊ hieremias ſepe ꝓ populo ſuo orauit. b Nūquid federabitur ⁊c̄. Hic oſtendit iudeos nullo modo poſſe cōfederari vel recōciliari chaldeis: ſic ferrum ferro nō poteſt cōglutinari: vel eos non poſſe confederari hieremie/ audiendo eius monita.q.d. non doleas o ꝓpheta/ vel mireris ſi populus tuus tibi inimicetur. Te eni eis dura nunciante ⁊ aſpera: ipſi nō poſſunt te amare qui duri ſunt ⁊ congelati in peccati frigiditate/ vt nec minis nec ꝓmiſſionibus vel infirmitatum neceſſitatibus emolliri poſſint: ſicut nec ferrum vel es. Cor enim eorum eſt cor diaboli: De quo Job.xlj.c. Cor eius indurabitur tanq̄ lapis. Unde dicuntur eſſe ferrum ⁊ es ab aquilone: quia in peccati frigiditate indurati ſunt. Dicitur enim aquilo: quaſi ligans aquas. Unde.ſ.j.c. Ab aquilone pandetur omne malum. Unde dic̄ diabol⁹ Eſa.xiiij.d. Sedebo in mōte teſtamēti: in laterib⁹ aq̄lonis. Et ſic nō pōt ferrū frigidū ferro frigido cōglutinari: m̄lto min⁹ ergo es/ cū ſit alteri⁹ nature. Quaſi ergo dicat: ſi iudei exiſtentes in frigiditate peccati intra ſe non cōcordant: qui tamen ſunt ſimiles ſicut ferrum ferro: multo minus ipſi tibi cōcordabunt/ qui es eis diſſimilis.ſ. in vita. Tu es enim es per p̄dicationis ſonoritatem: ipſi aūt ſunt ferrum per duriciam.j. Joh.iij.c. Nolite mirari ſi odit vos mūd⁹: q ſi de mūdo fuiſſetis.i.mundo ſimiles/ mūd⁹ quod ſuū erat diligeret: ſed quia de mūdo nō eſtis/ ꝓpterea odit vos mūd⁹: Joh.xv.c. Quia volatilia ad ſibi ſiīa ꝯgregantur: vt dr̄ Eccl. xxvij.b. Ipſi em̄ ſūt ab aquilone: tu ab auſtro: q domin⁹ ab auſtro veniet: ſed diabolus ab aquilone: et ideo non poſſunt cōiungi. Unde Math.vj.c. Non poteſtis ſeruire deo ⁊ mamone. De⁹ em̄ colligit: diabol⁹ autē diſpergit q̄cq̄d ille colligit. Math.xij.c. Qui nō colligit mecū/ diſpergit. Quō autē iudei ſint ferrum/ dicitur.ſ.vj.g. Omnes iſti principes declinantiū ambulantes fraudulenter: es ⁊ ferrū vniuerſi corrupti ſunt. Uel/ b Nūquid federabitur ferrum ferro ab aquilone.i.per frigiditatem: quaſi nō: ſed potius p ignem vel calorem.ſ.

2.Cor.12. — 1.Joh.2. — Abacuk.

vel calorem.ſ.charitatis: que facit ſubditos obedire duris p̄ceptis p̄latorũ: et ſic federat ferrũ ferro. Quia ḡ poſſet deſolari p̄dicatores ꝙ nihil ꝓdeſſe poterint/ cũ nõ poſſit ferꝝ ferro federari: ideo dr̄ eis Ezech.iij.b. Ut adamantē ⁊ ſilicem poſui faciem tuã: dedi faciem tuam valentiorē faciebus eorũ. Uel ꝑ ferrũ frigidiſſimũ ⁊ indomabile/ babylonij ſignificant: q̄ ad litterã ab aquilõe veniēt: q̄ ſũt eis indomabiles: ⁊ omnia domãteſ: ⁊ iudeis duris ⁊ frigidis nõ poterũt amicitia copulari vt parcãt eis. a Diuitias tuas ⁊c̄. Redit ad cõminationē/ et loquit ad ꝑplm. Unde dicit hoſtibꝰ/ Naum ij.c. Diripite argētũ: diripite aurũ. b In direptionē dabo gratiſ: quãtũ ad chaldeos/ q̄ nõ meruerũt accipe: ſ3 merito quãtũ ad iudeos q̄ meruerunt amittere. c In oibꝰ peccatis tuis ⁊ in oibꝰ termis tuis.i.pro omibꝰ peccatis que exercuiſti i cũctiſ terminis terre tue. Ex quo pa r et ꝙ non ſunt vere diuitie que cum peccato habent. Unde Eccs.v.c. Eſt alia infirmitas peſſima quã vidi ſub ſole: diuitie conſeruate in malũ domini ſui: pereunt enim in afflictione peſſima. Job.xxj.a. Quare impij viuunt: ſublimati cõfortatiq̄ʒ diuitijs: Sed ille ſunt vere diuitie: de quibus dicit Eſa.xxxiij.a. Diuitie ſalutis ſapiētia ⁊ ſcientia: timor domini ipſe eſt theſaurus eius. In direptionē/ inimicis: dicit Glo. Sic multi cõgregãt que nunq̄ʒ comedunt: vel nõ diu poſſidebũt. Uñ Eccl.xiiij.a. Qui coaceruat ex animo ſuo iniuſte/ alijs cõgregat: ⁊ in bonis illius alius luxuriabit. Uel per theſauros itelligētia ſacre ſcripture intelligit: q̄ ablata fuit a iudeis ꝓpt peccata eorũ/ ⁊ data gentibus. Uñ Matth.xxi.d. Auferet a vob regnũ dei ⁊ dabit gēti facienti fructꝰ eiꝰ. Eſa.iij.a. Auferet dñs a hieruſalē ⁊ a iuda validũ ⁊ fortē: ⁊ omne robur panis: ⁊ oē robur aque: ⁊ fortē ⁊ virũ bellatorē ⁊ iudicē ⁊ prophetã ⁊ hariolũ ⁊ ſenē p̄ncipē ⁊c̄. d Et adducã inimicos tuos ⁊c̄. chaldeos ad vaſtandũ ⁊c. e Quia ignis: id eſt omimoda tribulatio. f Succenſus eſt in furore meo ⁊c̄. a vobis q̄ me ꝓuocaſtis. Sicut dicit: Tu paras tibi laqueũ per quē ſuſpenderis. Uel/ Ignis ſuccēſus/ inferni. Eſa.l.d. Ecce vos omnes accēdentes ignē accincti flammis: ambulate in lumine ignis veſtri: ⁊ in flãmis quas ſuccēdiſtis vobis. Deut.xxxij.c. Ignis ſuccēſus eſt in furore meo ⁊ ardebit vſq̄ʒ ad inferni nouiſſima. g Tu ſcis. Hic oſtēdit ꝓpheta ſe dignum exaudiri vt liberetur a tribulatione quã patitur: quia ſermones domini deuote ſuſcepit: et in tribulatione ꝓ dño gauiſus fuit. Tu ſcis.ſ. q̄re peto: vel iuſtam me habere cauſã petēdi vł impetrãdi. h Dñe recordare mei .ſ. hoc faciendo qđ ſequit: i Et viſita me ⁊c̄. Uñ Job.x.c. Uiſitatio tua cuſtodiuit ſp̄m meũ. k Noli i patiētia tua ſuſcipe me: ita.ſ. ꝙ non vindices me de aduerſarijs. Ier.xj.d. Uideã vltionē tuã ex eis. Uł Noli i patiētia tua ſuſcipere me.i. de meipſo ſm qđ merui noli habere patiētiã: q̄ſi noli ante penitētiã meã pactã terminare vitã meã. Deſiderãt eñ ſancti penã tēporalē: qꝛ ꝑ hãc ſciũt ſe euadere eternã. Uñ Ier.x.d. Corripe me dñe: verũtamē in iudicio ⁊ nõ i furore tuo. Auguſtinꝰ. Hic vre/ hic ſeca. Sic ⁊ petijt filia iepte a p̄re ſuo: Judic.xj.g. Dimitte me vt duobꝰ mēſibus circũeam montes: et plãgam virginitatem meã.ſ. anteq̄ʒ finias vitam meã. Job.x.d. Dimitte ergo me vt plangam paululum dolorem meũ anteq̄ʒ vadam ⁊ nõ reuertar ad terrã tenebroſã ⁊c̄. Abacuk.iij.d. Ingrediatur putredo in oſſibus meis: ⁊ ſubter me ſcateat. Uel poteſt hoc dicere filius ad patrē: Nõ eñ pater ſuſtinuit in patientia mortē filij: ꝓpter quã iudei ꝑ romanos ſubuerſi ſunt: ⁊ adhuc in miſeria ⁊ deſpectu vbiq̄ʒ ſunt. Dicit etiã hieremias vł filiꝰ: l Scito quoniã ſuſtinui ꝓpt te opprobriũ.ſ. a cõtemnētibꝰ ſermones meos ⁊ i cruce ſuꝑ me capita ſua mouētibꝰ: ⁊ me ignominioſe cõſpuētibꝰ ⁊ viliſſime crucifigētibꝰ. Ps. Opprobria exprobrãtiũ tibi ceciderũt ſuꝑ me. Hiero. Felix cõſcientia que ꝓpter deũ patit opprobria. Ideo dr̄ Act.v.g. Ibãt apoſtoli gaudētes a cõſpectu cõcilij ⁊c̄. Unde Phil.j.d. Donatum eſt vobis ꝓ chriſto non tm̄ vt i cum credatis: ſed etiã vt pro eo patiemini. m Inuenti ſũt ſermones tui.ſ. eſſe veri: id eſt vera ſũt v̄ba q̄ ex ore meo loquebaris: ꝓpter quorum veritatē ⁊ bonitem: n Comedi eos.i. in cibum et dulcedinē mihi ſunt: vt mihi ſint i gaudiũ: q̄ malis ſũt in opprobrium. Et ideo debes me liberare: quia non ſũ talis vt mali iudei. Apoc.x.d. Accepi librũ de manu angeli ⁊ deuoraui illũ: ⁊ erat in ore meo tanq̄ʒ mel dulce. Gregoriꝰ. Librũ deuoramꝰ: cũ v̄ba vite cũ dulcedine ⁊ auiditate ſumimꝰ. Ezech.iij.a. Uenter tuus comedet: ⁊ viſcera tua complebunt volumie iſto qđ ego do tibi. Et comedi illud: ⁊ factũ eſt i ore meo ſicͭ mel dulce. Ps. Q̄ʒ dulcia faucibus meis ⁊c̄. o Et factũ eſt mihi verbũ tuũ/ pro quo cõtumelias ſuſtinui: p In gaudiũ: quia in tribulatione conſolat. q Et in leticiã cordis mei: quia pro tribulatione momentanea ꝓmittit bona eterna. Zach.j.c. Dixit dominꝰ angelo qui loquebat in me verba bona: verba conſolatoria.ſ. poſitis in tribulatione captiuitatis. Ideo dr̄ Joh.vj.g. Uerba q̄ ego loquor ſpiritus ⁊ vita ſunt. Quare autē ſint in cõſolationē/ ſubdit: r Qm̄ inuocatũ eſt nomen tuũ ſuper me ⁊c̄. quaſi quia propter nomē tuum paſſus ſum. s Non ſedi in concilio/ ſiue ſecreto: dicit Hieronymꝰ: quaſi ideo me debes exaudire: qꝛ nõ fui i cõcilio: t Ludētiũ.i. vana facientiũ. Uł cõcilio.i. congregationi ⁊ machinationi eoꝝ nõ acquieui. Ps. Non ſedi in cõcilio vanitatis ⁊c̄. Contra euntes ad choreas. Unde de nazareis dicit Thren.iiij.b. Denigrata eſt ſuꝑ carbones facies eoꝝ ⁊ nõ ſũt cogniti i plateis. Tob.iij.c. Nunq̄ʒ cum ludētibus miſcui me: neq̄ʒ cum his qui in leuitate ambulant participē me p̄bui. v Et/ ideo/ gloriatus ſum a facie.i. a p̄ſentia: x Manus tue/ extenſe ad ꝑcutiendũ me.ſ. pena temporali/ ſic patienter et gaudenter in tribulatione expectando tuã liberatiõis mee ſententiã. y Solus ſedebã quoniã amaritudine repleſti me: quaſi dum conſidero amaritudinē tribulationis quam nunc patior a p̄ſentia manus tue extenſe ſuper me: tamen adhuc ſolus ſedeo.i. a tumultu vanorum operum et affectuũ/ tremēs abſtineo: quia magis timeo futura ſupplicia eterna que incurrerem ſi non ab his abſtinerē: Et ideo p̄ſentia tormenta patiar in mei cõſideratione ⁊ diſcuſſione totus tremens. Seneca. Nihil tam damnoſum bonis moribus q̄ʒ ſpectaculis reſidere. Recede inde quantũ potes/ fuge multitudinē/ fuge paucitatem/ fuge etiam vnũ. Unꝰ mihi ꝓ populo/ populus pro vno: ſatis eſt vnꝰ/ ſatis eſt nullus. Thren.iij.d. Sedebit ſolitariꝰ ⁊ tacebit. Hieroꝰ ad euſtochiũ. Nolo te videri frequēter: rarus ſit tibi egreſſus in publicũ: zelotypus eſt ieſus: nõ vult ab alijs videri faciē tuã: ſtulte virgines foris vagentur: tu intꝰ eſto cum ſpõſo tuo. Hic inſtruunt quidam: qui quãdo in tribulatione ſunt/ volunt recipere conſolationes colloquiorũ: Immo dicit hieremias: Solus ſedebam/ quoniã amaritudine repleſti me. Talibus enim dat dominus conſolationē. Intus eñ inuenit ieſus/ nõ extra: quia dominus in templo ſancto ſuo. Loquet enim pacem in plebem ſuam: ⁊ in eos qui conuertunt ad cor. Oſee.ij.c. Adducam eam in ſolitudinē

a Diuitias tuas et theſauros
b tuos in direptionē dabo gra
c tis/ in omnibꝰ peccatis tuis/
⁊ in omnibus terminis tuis.
d Et adducam inimicos tuos
e de terra quam neſcis: quia
f ignis ſuccenſus eſt in furore
g meo: ⁊ ſuꝑ vos ardebit. Tu
h ſcis dñe recordare mei ⁊ vi
i ſita me: ⁊ tuere me ab his q̄ ꝑ
k ſequũt me. Noli in patiētia
l tua ſuſcipere me. Scito qm̄
ſuſtinui ꝓpt te opprobrium.
m n Inuēti ſũt ſmones tui et cõ
o medi eos. Et factũ eſt mihi
p q verbũ tuũ i gaudiũ ⁊ i leticiã
r cordis mei: qm̄ iuocatũ ē nomē tuũ ſuꝑ me/ dñe deꝰ exer
s t cituũ. Nõ ſedi i cõcilio ludē
v x tiũ: ⁊ gloriatꝰ ſum a facie mã
y nus tue. Solꝰ ſedebã quoniã amaritudine repleſti me.

Ps. 68.

B

13.q.5.c.qm̄ ſ3

Ps. 118.

Ps. 25.

Ar. ſmiſe dias

Ps. 10.

Ps. 84.

Pſ.101. eam in ſolitudinem ꝛ loquar ad cor eius. Pſ. Vigilaui ꝛ fa/
ctus ſum ſicut paſſer ſolitarius in tecto. Tales ſũt reges ꝛ cõ/
ſules terrę: qui ędificant ſibi ſolitudines: vt dicit̃ Job.iij.c.
Unde.j. Reg.xx.c. habet̃ ꝙ ionathas exiuit cum dauid in
agrũ/ ꝛ ibi fędus inierũt. Pax em̃ inuenit̃ in ſolitudine. Sic
ſolus ſedebat in ama/
ritudine helias/cũ di/
cebat.iij. Reg.xix.b.
Dereliquerunt pactũ
domini filij iſrael: Al/
taria tua deſtruxerũt:
ꝓphetas tuos occide/
rũt gladio/ ꝛ derelict⁹
ſum ego ſolus et quę/
runt animã meã. Vel
Sol⁹ ſedebã ꝛc.
Qui em̃ de hoc mun/
do ſunt/in delitijs ſũt:
ſed q̃ mundũ dereli/
querũt/in amaritudine ꝛ tribulatiõe ſunt. Unde Joh.xviij.
g. Regnum meũ non eſt de hoc mundo: ſi em̃ de hoc mundo
eſſet regnum meũ/miniſtri mei decertarent vt nõ traderer iu/
dęis. Sed nonne chriſtus a facie manus domini non ſedebat
ſolus: quãdo abſcondit ſe ꝛ exiuit de templo/cũ volebãt eum
iudei lapidare: vt dicit̃ Joh.viij.g. Pręterea docet chriſtus
cedere tribulationibus ſiue eas fugere: Matth.x.c. Si vos
ꝑſecuti fuerint ꝛc. Solutio. Duplex eſt ceſſio qua ceditur tri/
bulationib⁹.ſ. corporalis ꝛ ſpiritualis. Corporalit̃ aliquãdo ẽ
cedendũ eis.ſ. propter aliquã vtilitatẽ. Sic ceſſit dominus
Joh.viij. Et ſic docuit Matth.x. Et ſic intelligitur illud
Eccl.iiij.d. Noli reſiſtere cõtra faciem potentis: nec coneris
contra ictum fulminis. Sed nunq̃ꝫ ſpiritualiter cedendun eſt:
vt.ſ. ꝓpter eas vitandas dimittat̃ deus qui eſt locus noſter.
Unde Eccl.x.a. Si ſpiritus poteſtatẽ habentis aſcenderit
ſuper te/locum tuũ ne dimiſeris. a Quare factus eſt
dolor meus ꝑpetuus: quaſi nullam conſolationẽ tempo
ralem in tribulatione mea quęſiui: ſed tñ futuram tuam ex/
pectaui (Tribulatio enim quę habet remedia pręſentiũ con/
ſolationũ/nõ eſt perpetua/cum habeat interualla) vt ſic ſatu/
rarer in pręſenti cum domino opprobrijs/ vt ĩ futuro cum eo
ſatiarer ęternis gaudijs: quãdo cumulus myrrhę vertet̃ in cu
mulum glorię/ ꝛ triſticia in gaudium. b Et plaga mea
deſperabilis: quia fortiores me erant qui me perſequebã/
tur: ꝛ confortati ſunt ſuper me. c Renuit curari.i. in pre/
Pſ.76. ſenti conſolationẽ recipere. Unde Pſ. Renuit conſolari ani/
ma mea: ſciens ꝙ ſolũ lugentib⁹ promittit̃ conſolatio: vt di/
cit̃ Matth.v.a. Sed in hoc eſt conſolatio mea/in tribulatio/
nibus meis: ꝙ d Facta eſt mihi q̃ſi mendaciũ aqua/
rum infideliũ. Hę ſunt ꝓprię aquę deficiẽtes/nõ de fon/
te viuo manẽtes: quę.ſ. aliquãdo ebulliũt: ꝛ tempore caloris
et ſiccitatis/quãdo magis eſſent neceſſarię tunc deficiẽt: qua/
ſi ſic ille defluũt ꝛ deficiũt: ſic omnis impet⁹ tribulationũ et
ꝑſecutionum peribit. Unde Eſa.liiij.d. Ad punctum in mo/
dico dereliqui te ꝛ in miſerationib⁹ magnis cõgregabo te.ij.
Corinth.iiij.d. Id qđ ĩ pñti ẽ momẽtaneũ ꝛ leue tribulatiõis
nrę/ſuꝑ modũ in ſublimitate etnũ glę põd⁹ opat̃ ĩ nobis ꝛc.
Vel mendaciũ aquarũ infideliũ/ eſt vanitas delitiaꝝ
ꝓſentium. Sicut ergo fluunt illę et deficiunt in peccatoribus
poſt hanc vitam ꝓſentem ꝛ ſuccedũt ęterna ſupplicia: ſic a iu/
ſtis tranſeunt tribulationes ꝛ ſuccedunt pręmia ęterna. Ideo
dr̃ Roma.viij.d. Non ſũt cõdignę paſſiones hui⁹ temporis
ꝛc. e Propter hoc hęc dicit dñs. Hic oſtẽdit do/
minus hieremię fructum laboris ſui: quia ſi cõuerterit alios/
conuertet eum domin⁹: ꝛ coniunget eum ſibi inſeparabiliter:
qđ eſt conſolatio in tribulatione ſua. f Si conuerteris/
populum a peccatis: g Cõuertam te/de tribulatione in
lętitiã. Prouerb.xj.d. Anima quę benedicit/impinguabit̃: ꝛ
qui inebriat/ipſe inebriabit̃. Jaco.v.d. Qui conuerti fecerit
peccatorẽ ab errore vię ſuę: ſaluabit aĩaƷ eius a morte ꝛ ope/

a Quare fact⁹ eſt dolor meus
b ꝑpetuus: ꝛ plaga mea deſpe
c d rabilis renuit curari: Facta
eſt mihi q̃ſi mendaciũ aqua/
e rum infideliũ. Propter hoc
f hec dicit domin⁹: Si cõuer/
g teris cõuertam te/et ante fa/
i ciem meã ſtabis: et ſi ſepara/
k ueris precioſum a vili: quaſi
l os meũ eris. Cõuertent ipſi
ad te: ꝛ tu non cõuerteris ad
m eos. Et dabo te pp̃lo huic i
n murũ ereũ forte: et bellabũt
aduerſum te: ꝛ nõ ꝓualebũt:
o qꝛ ego tecũ ſum vt saluẽ te: ꝛ
eruã te dicit dñs: Et libera/
bo te de manu peſſimorũ: et
redimã te de manu fortiũ.

rit multitudinẽ peccatorum. b Et ante faciem meam
ſtabis: quaſi mihi familiaris ꝛ gratus: ꝛ quaſi dapifer me⁹.
Job.xv.b. Vos autem dixi amicos ꝛc. Vel in futuro videns
me facie ad faciem: ſicut angeli ſemꝑ vident faciem patris: vt
dicitur Matth.xviij.b.iij. Reg.x.b. Beati viri tui ꝛ beati
ſerui tui hi qui ſtant
coram te ſemꝑ ꝛc. i
Et ſi ſeparaueris
precioſum a vili:
id eſt per pręedicatio/
nem tuam diſiũgeris
iuſtũ ab idolatria: vt
nõ cõmiſceat̃ cętibus
idolatrię ei⁹. Vel Se/ ſ.i.b.
parauerl ꝓcioſũ a
vili.i. aĩaƷ cuiuſcꝫ q̃
eſt ꝓcioſa: qꝛ ſanguine
chriſti empta: ꝛ heres
paradiſi a terrenis af/
fectionib⁹: vl' errorẽ a ꝟitate: q̃ duo ꝓmiſcẽt heretici: ſm illđ
Eſa.iij.f. Vinũ tuũ mixtũ ẽ aqua: argẽtũ tuũ verſũ ẽ ĩ ſcoriã.
k Quaſi os meũ eris: qꝛ in te vel ꝑ te loquor: ꝛ ſecreta
mea reuelo quod magnũ ẽ. Amos.iij.b. Nõ faciet dñs ver/
bũ qđ nõ reuelet ad ſeruos ſuos ꝓphetas. Gen.xviij.b. Nũ
potero quicq̃ꝫ celare abraã: Talib⁹ dic̃ dñs Matth.x.c. Nõ
em̃ vos eſtĩ q̃ loquimini: ſed ſpirit⁹ patris vr̃i q̃ loquit̃ ĩ vob.
Lucę.xxj.c. Ego dabo vobis os ꝛ ſapientiã ꝛc. Et ſic ſumit̃
os oris. Vel Quaſi os meũ eris.i. mihi firmiter ꝛ inſepa/
rabiliter adhęrebis. Et ſic ſumit̃ os oſſis. Pſ. Innocentes Pſ.14.
ꝛ recti adhęſerũt mihi. Alibi. Mihi adhęrere deo bonũ eſt. Pſ.72.
Prędicatores ergo cum ſint oſſa eccleſię/ non eſt mirũ ſi eis
confractis frangitur eccleſia. Pſ. Dum confringuntur oſſa Pſ.41.
mea: exprobrauerũt mihi qui tribulant me ꝛc. l Conuer
tent ipſi ad te ꝛc. quaſi bona eorum tibi attribuent̃ nõ tu
eis. Quicquid em̃ boni faciunt ſubditi per ꝓlatorum admoni
tionẽ/redundat in pręmiũ prelatorũ. Unde.j. Theſſal.ij.d.
Quę eſt ſpes noſtra aut gaudium aut corona glorię: Nõne
vos ante dominũ noſtrum ieſum chriſtum in aduentu eius:
Vel/Conuertent ipſi ad te: quaſi ipſi debent te imitari/
non tu eos. Debes em̃ eſſe forma eorum/non ipſi tua. Ignis
in omnia habet naturã conuertentẽ: quia omnia quę attingit
conuertit in naturã ſuam: ſed aqua habet naturã conuertibi/
lem: quę conuertit̃ in illud quod attingit: vt in panẽ vl' terrã.
Sic pręlati ſi eſſẽt ardẽtes ꝑ charitatẽ alios accẽderẽt: Qui
aũt nõ ardet nõ accẽdit. Sed ſũt magis aqua: qꝛ conuertunt̃
in vitam laicorum: licꝫ laici aliquãdo conuertant̃ ad bonum ꝑ
ꝓlorum ꝓdicationẽ. Unde ſic prelati fiunt in caudam: ꝛ ſub/
diti in caput: vt dr̃. Deut.xxviij.d. Ipſi erũt in caput ꝛ tu in
caudã. m Et dabo te populo huic in murũ ereũ: qꝛ
quãto magi ꝑſequũt̃ te: tãto magi ꝟba dñi reſonabis: vt nõ
ſolũ habeas pręmiũ in his qui ad te ꝯuertunt̃: ſed ꝛ in malis
qui te perſequunt̃: vt contra eos in ꝓſenti habeas potentiam
reſiſtendi per verba quibus non poterunt reſiſtere omnes ad/
uerſarij tui: ꝛ in futuro pręmiũ patientię. Es durum eſt ꝛ du/
rabile ꝛ ſonorum: ſic prędicator debet eſſe patiens in tormen/
tis/conſtans per audaciam ꝛ perſeuerantiã in bonis/et ſono/
rus per vocem ꝓdicationis. Et debet eſſe murus: vt ſe oppo
nat pro domo iſrael per defenſionem fidei/et ſcutum oratio/
nis.ſ.j.d. Dedi te in ciuitatẽ munitã ꝛ ĩ columnã ferream et
in murum ęneum ſuꝑ omnẽ terram. Sed habet̃ Ezech.xiij.
a. Non aſcendiſtis ex aduerſo neq̃ꝫ oppoſuiſtis vos murũ ꝓ
domo iſrael. n Et bellabunt aduerſum te: et non
ꝓualebũt: qꝛ aq̃ multę nõ poterũt extinguere charitatẽ: nec
flumina obruẽt illã: vt dr̃ Cant.vlt.c. o Quia ego te/
cũ ſum vt saluẽ te ꝛc. Eſa.xliij.a. Cũ trãſieris ꝑ aquas
tecũ ero: ꝛ flumina non operient te: cum ambulaueris in igne
non combureris: ꝛ flamma non nocebit te: quia ego domin⁹
deus ſaluator tuus.ſ.j.b. Ne timeas a facie eorum: qꝛ ego
tecum ſum vt eruam te dicit dominus.

Et factũ eſt

Et factũ eſt verbũ dñi ⁊c. ¶ Expo. Ca.XVI.
Hoc capitulũ i ſex partes diuidit. Primo iĩiũgit do
min⁹ pphete/ ꝙ vxorẽ ñ accipiat/ nec filios generet: i ſi
gnũ ꝙ filij ⁊ filie ⁊ vxores ⁊ viri iudeoꝝ gladio ⁊ fame ⁊ peſte
ꝯſumentꝰ/ ⁊ diſpergentꝰ i captiuitatẽ. Secũdo dicit mortuos eoꝝ
non eẽ ſepeliẽdos nec
A plãgẽdos: i cuiꝰ rei ſi
gnũ etiam pphete in
iũgit vt nõ ingrediatꝰ
domũ vbi fiant cõui
uia funebria/ nec plan
gat mortuos/ nec con
ſoletꝰ viuos deſolatos
p morte ſuoꝝ: ibi: Et
erit cadauer. Ter
tio cauſam predictoꝝ
maloꝝ oſtendit. ſ. pec
cata patꝝ ſuoꝝ ⁊ ſua:
ſcȝ cultũ idolorũ/ ⁊ le
gis diuine cõtemptũ:

Et factũ ¶ Ca.XVI.
eſt verbum dñi ad me
dicẽs: Nõn accipies
vxorẽ: ⁊ nõ erũt tibi filij ⁊ fi
b lie in loco iſto. Quia hec di
cit dñs/ ſup filios ⁊ filias qui
b generantꝰ in loco iſto: ⁊ ſuper
matres eoꝝ q̃ genuerũt eos:
⁊ ſup pr̃es eoꝝ de q̃rũ ſtirpe
c ſũt nati in t̃ra hac. Mortib⁹
egrotationum morientꝰ. Nõ
d plãgentꝰ ⁊ non ſepelientꝰ: in
e ſtẽrquiliniũ ſup faciem terre
f g erũt: et gladio ⁊ famẽ cõſu
h mentꝰ: Et erit cadauer eorũ
in eſcã volatilibus celi ⁊ be
ſtijs terre. Hec eñ dicit do
i minus: Nẽ ingrediaris do
k mũ cõuiuij: nec vadas ad
l plãgẽdũ nec cõſolẽris eos:

ibi: Et cũ annũciaueris populo huic. Quarto miſeri
cordiã ſuam eis promittit: ⁊ reducturũ ſe eos de captiuitate
predicit: et illã reductionẽ fore ꝯſolamẽ ⁊ memorabilẽ poſte
ris ſuis: ibi: Propterea ecce dies veniũt. Quinto ite
rum ad oſtẽdendũ iudeoꝝ captiuitatẽ redit ad duplicẽ capti
uitatem: primo p chaldeos: ſecundo p romanos: ſm iudeoꝝ
expoſitionẽ: ibi: Ecce ego mittam. Sexto viſa ⁊ intelle
cta iuſticia dei in captiuitate populi/ ⁊ miſericordia in eiuſdẽ
liberatione: de vtroqȝ exclamat deum auxiliatorẽ eſſe/ ⁊ refu
gium in omnib⁹ profitetꝰ: fallaciam ⁊ deceptionẽ idolorũ de
teſtãs: ibi: Domine fortitudo mea. Dicit ergo: a ¶ Nõ
accipies vxorẽ ⁊c. Querũt hebrei: q̃re hoc dñs p̃cepit
pphete/ cum virgo fuerit ⁊ in vtero ſanctificat⁹/ nec vnq̃ ppo
ſitum habuerit ducendi vxorẽ: Et reſpondent: quia in hiere
mia precipitꝰ hoc omnib⁹ iudeis: vt iminente captiuitate nõ
ducerent vxores. Sufficiet eñ cuilibet peccata ſua lugere: et
magis erit vacãdũ fletui q̃ȝ nuptui. Et maxime p̃cepit ei hoc
in ſignum p̃dictum. ſ. ꝙ omnes diſpergentꝰ vel morientꝰ p ca
ptiuitatẽ. ſ. viri/ filij ⁊ filie. Hoc etiã modo cuilibet cõſulitꝰ ab
apoſtolo. j. Corinth. vij. e. Solutus es ab vxore/ noli que
rere vxorem: ⁊ maxime in tempore fletus ⁊ ieiunioꝝ. Debẽt
etiam vxorati ab amplexibus abſtinere ad tempus vt vacent
orationi: vt ſic qui habẽt vxores ſint quaſi nõ habẽtes. Nec
ppter hoc hieremias incurrit legis maledictionẽ: in qua ma
ledicebatꝰ ſterilis/ Deut. vij. c. qꝛ h̃ ex p̃cepto domini eſt. Vl̃
hoc prohibet pphete/ ne vxor ⁊ filij ⁊ filie eſſent ei nimia cau
ſa ſollicitudinis: que impediret eum a negocijs ſpiritualib⁹.
Unde. j. Corinth. vij. f. Qui ſine vxore eſt/ ſollicitus eſt que
domini ſũt ⁊ cogitat quomõ placeat deo. Qui autẽ cũ vxore
eſt/ ſollicitus eſt que mũdi ſunt/ quomõ placeat vxori/ ⁊ diui
ſus eſt. b ¶ Quia hec dicit dñs/ ſup filios ⁊c. et ſup
matres eoꝝ ⁊c. Quare p̃ponit matres patribus: Reſpõ
det hebreus: propter maiorem in educanda prole afflictionẽ
quã habet mater magis q̃ȝ pater. c ¶ Mortibus egro
tationũ morientꝰ. i. languorib⁹ diuturnis ⁊ prolixis: quos
habebunt ex fame/ peſte ⁊ alijs miſerijs. Eccl. x. b. Languor
plixior grauat medicũ: breuem languorem p̃cidit medicus.
Et hoc erat ſignum maxime ire dei contra ipſos/ ꝙ ita lon
ga infirmitate conſumebantꝰ: ⁊ maxime ipſa impatiẽtia cõſu
mebat eos: ⁊ quaſi tabeſcere eos interi⁹ faciebat. De hac ira
dei dicitꝰ ad ioram filium ioſaphat. ij. Paral. xxj. c. Quia nõ
ambulaſti in vijs patris tui: ecce dominus percutiet te plaga
magna cum populo tuo: tu autẽ egrotabis peſſimo languo
re vteri/ donec egrediantꝰ vitalia tua paulatim per ſingulos
dies. Hoc aũt ſepe impletꝰ in illis qui accipiunt vxores: non
ppter prolem multiplicandã ad dei cultum: ſed magis pro
pter honores ⁊ diuitias ⁊ delitias q̃rẽdas. Et ideo quia hec
mala ſepe concomitantꝰ nuptias/ conſulit apoſtolus virginita
tem: Et dñs dicit/ Luc. xxiij. e. Ecce veniẽt dies in q̃bus di
cent: beate ſteriles ⁊ ventres que non genuerunt: ⁊ vbera que
nõ lactauerũt. Qđ etiã põt intelligi ad litterã de captiuita
te: quia magis dolent matres ppter filiorum captiuitatem
q̃ȝ ſi eos non haberent. Ideo ſcđm conſilium Eccl. xviij. c.
Ante languorem humilia te: et tempore infirmitatis oſtende
cõuerſationem tuam: quaſi magl p humilitatẽ p̃para te ante
languorẽ ⁊ ante mortẽ/ q̃ȝ per nuptiales honores. d ¶ Nõ
plangentꝰ ⁊ nõ ſe
pelientꝰ/ p̃ multitudi
ne morientiũ. Et ideo
e ¶ In ſterquiliniũ
ſuper faciem terre
erũt. Sic mali/ qꝛ nõ
ſepeliuntꝰ hic in ſepul
chro hũilitatis vel pe
nitẽtie: in ſterquiliniũ
ſunt per fetorem pec
cati ⁊ male fame. Iob
xx. a. Si aſcẽderit vſ
q̃ȝ ad celum ſuperbia
ei⁹: et caput eius nu
bes tetigerit: q̃ſi ſter
quiliniũ in fine perdetꝰ. Et iđ nec ſepelientꝰ poſtea i ſepulchro
glorie. De quo Iob. iij. d. Gaudent vehemẽter cum inuene
rint ſepulchrũ. Eſa. xj. c. Et erit ſepulchrũ eius glorioſum.
f ¶ Et gladio/ in agris: g ¶ Et fame conſumentꝰ/ in ci
uitate. Uel/ f ¶ Gladio/ diuine ſentẽtie in iudicio: g ¶ Et
fame/ in inferno. Eſa. lxv. b. Numerabo vos in gladio: ⁊ om
nes in cede corruetis. h ¶ Et erit cadauer eorũ in eſcã
volatilib⁹ celi ⁊ beſtijs terre. Ideo hoc ita conculcat:
qꝛ maxime honores querebant iudei in ſuis ſepulchris. Si
mile/ Eſa. lvj. c. Omnes beſtie agri venite ad deuorãdũ: vni
uerſe beſtie ſaltus. Sic in iudicio omnes ſancti gaudebũt de
reuelatiõe ignominie peccatoꝝ ⁊ de vindicta eoꝝ. Vl̃ p vola
tilia celi intelliguntꝰ ſancti cõtemplatiui: p beſtias terre ſancti
actiui. Vñ Eſa. vlt. g. Egredientꝰ ⁊ videbũt cadauera eoꝝ: q̃
p̃uaricati ſunt in me: ⁊ erũt vſqȝ ad ſatietatem viſionis omni
carni. i ¶ Ne ingrediaris domũ conuiuij: in ſignum
captiuitatis future: vbi nec plangentꝰ/ nec ſepelientꝰ. In cõui
uijs enim funebribus oporteret eum flere cum alijs/ vl̃ deſo
latos cõſolari. k ¶ Nec vadas ad plangendũ nec
conſoleris eos: quia indigni ſunt ⁊ cõſolatione ⁊ compaſ
ſione: quia nec planctũ ſuſcipiunt ad penitendũ de malo: nec
conſolationẽ pmouentẽ ad bonum. Unde Matth. xj. b. Ce
cinimus vobis ⁊ nõ ſaltaſtis: lamentauim⁹ vobis ⁊ nõ plan
xiſtis. Et ideo: quia digni ſũt morte: ppter hoc p̃cipit ei do
minus vt non comedat cũ eis. Unde. j. Corinth. v. d. Si is
qui frater nominatꝰ inter vos eſt fornicator/ aut auarus/ aut
idolis ſeruiens/ aut maledic⁹/ aut ebrioſus/ aut rapax: cũ hu
iuſmodi nec cibum ſumere. Et ij. Ioh. d. Nolite eum recipe
re in domũ: nec aue ei dixeritis. Et hoc figuratũ eſt in hoc ꝙ
phibuit domin⁹ apoſtolis/ Luc. x. a. ꝙ. ſ. neminẽ ſalutarent
in via. Quãtũ autẽ ad litterã ibi ponitꝰ antecedẽs p cõſequẽ
ti. i. p cõfabulatione/ que aliq̃n intermiſcetꝰ ſalutatiõi: vel p
mora que impediret eos a curſu p̃dicationis. Uel ſic: Nolite
eos ſalutare illo more vel illa cõſuetudine qua ſolent ſe homi
nes ſalutare in via. ſ. ex occaſione vel non ex intẽtione: ſed ma
gis exoptare deberis eis ſalutem ex intentiõe. Moraliter: Moraliter
i ¶ Ne ingrediaris domũ cõuiuij. i. delitias epularum
non queras. Eccs. vij. a. Meli⁹ eſt ire ad domũ luctus q̃ȝ ad
domum cõuiuij. Ibidem. Cor ſtultoꝝ vbi leticia: cor ſapien
tũ vbi triſticia. Que eñ pericula cõcomitentꝰ hmõi cõuiuia:
habes Marci. vj. c. de prandio herodis. Et Geñ. xl. d. de
prandio pharaonis: quoꝝ vterqȝ ſolẽnicabat in cõuiuio nati
uitatẽ ſuã. Et i prãdio qđ fecit abſalon: ad qđ prãdiũ veniẽs
amnon interfect⁹ ẽ. ij. Reg. xiij. c. Seneca. Malo adoleſcẽ
tem triſtẽ q̃ȝ hilarem ⁊ amabilẽ turbe. Prouer. xxiij. c. Noli
eſſe in cõuiuio potatorũ: nec in comeſſationib⁹ eorũ q̃ carnes
cõferunt ad veſcendũ. l ¶ Nec cõſoleris eos. Peniten
tes eñ nõ debẽt hic accipere ꝯſolationẽ. ſ. tẽporalẽ: qꝛ de ſpi
rituali dicit ſalomon/ Prouer. xxxi. a. Date ſicerã merẽtib⁹
⁊ vinũ his qui amaro ſunt aĩo: bibent ⁊ doloꝝ nõ recordentꝰ
amplius. Cõſolari eñ tales ſpũaliter/ opus eſt miſericordie.

a Quia abſtuli pacē meā a pp'lo iſto/ vt nō pacifice eos dimittā/ ſ; ſm merita ſua eos torqueā. b Miſcḋiam/ habitu: c Et miſeratiōes/ actu: q̄ſi nō in parte parcā/ qḋ eſſet miſcḋia: nec i toto/ qḋ eēt miſeratio. Hiero⁹ tñ ſumit h̄ p eodē. Et h̄ lō: q: oī miſcḋia mea indigni ſūt. Judiciū eñ ſine miſcḋia illi q̄ non facit miſericordiā: Jaco.ij.c. d Et morient grādes ⁊ parui i t̄ra iſta: q̄ſi nulli parcā grati. Vñ Sap. vj.b. Nō verebit magnitudinē cuiuſq;: q̄m puſilliū et magnū ipſe fec/ ⁊ eq̄liter ē illi cura de oib⁹. e Nō ſepelient neq; plāgēt: Tantam eñ oppſſionem patient q̄ nullus primo ſuo cōpatiet. f Et nō ſe incidēt ⁊c. ſicut erat mos quorūdā iudeoꝝ in luctu funerū mortuorū ſuorū ſic facere. Sic Job.j.d. ſcidit veſtes ⁊ tonſo capite corruit in t̄rā: qḋ bñ licuit iob quia gentilis erat: ſed iudeis nō licebat hoc aliquo modo facere: ſed quidam eorū hoc accepant a ritu gentiū: quib⁹ ſe cōmiſcuerāt. Et ideo ꝓhibet hic dñs ꝓ ph̄e illā ꝯſuetudinē: ⁊ maxie tūc ſicut ⁊ i lege h̄ ꝓhibet oib⁹ iudeis. Deut.xiiij.a. Nō vos incidetis neq; facietis vobis caluitiē ſup mortuo q̄m ꝑplus es ſanctus dño. Et Leuit.xix.f. Sup mortuos nō incidetis carnem v̄ras: neq; figuras aliq̄s/ aut ſtigmata facietī vob. b Et nō frangēt int eos lugēti panē ⁊c. ſicut fieri ſolet ſm ꝯſuetudinē eoꝝ: et hoc faciebāt vt ꝯſolarent flētes p mortuis ſuis. Hec ad litterā plana ſūt. i Et domū cōuiuij nō ingrediaris ⁊c. Repetit ad maiorē ꝯfirmationē. Diſtinguit aūt Hiero⁹ duplicē mortē.ſ. naturalē/ q̄ morit hō lege cōi: de hac nō ꝓhibet dñs q̄n lugeāt mortuos ſuos/ ⁊ fiāt eiſ exequie honorifice ſm eccl'ie ꝯſuetudinē. Vñ Eccl'i.xxij.b. Supra mortuū plora: defecit eñ lux ei⁹. Ibidē. Modicū plora ſup mortuū/ q̄m requieuit. Alia aūt ē mors q̄ ex dei ſentētia etiā in p̄ſenti infligit p manifeſto crimie ⁊ incorrigibili: et de tali hic ꝓhibet. Vel illḋ qḋ dī in Eccl'iaſtico p̄cipit vt fiat ex cōpaſſiōe: qḋ aūt hic dī ne fiat in ſignū captiuitatis future: et ideo nō ē cōtrariū. Vl moralit: f Et nō ſe incidēt/ p cōtritionem: g Neq; caluitiū fiet p eis/ p ꝯfeſſionē h Et nō frangēt ⁊c. p ſatiſfactionē/ vl' operū multiplicationē/ vl' gr̄e dei ꝯſolationē/ vel verbi dei predicationem. Vñ Matth.vij.a. Nolite ſanctū dare canib⁹: neq; mittatis margaritas v̄ras ante porcos. Que p̄dicatio dī panis vbi eſt difficilis: dicit pot⁹ vel calix vbi ē facilis. Prima ſignificat p cibū ſolidū: ſecūda p lac.j. Cor.iij.a. k Ecce ego auferā ⁊c. vocē gaudij/ interioris: l Et vocē leticie/ exterioris. Vel q: duplicē fletū habebūt.ſ. de amiſſiōe bonoꝝ ſuoꝝ oīm: ⁊ de inflictione oīm maloꝝ. m Et vocē ſpōſi ⁊ vocē ſpōſe: q̄ſi nō vacabūt gaudio nuptiali: vbi fiūt cantilene ⁊ gaudia: ſed mag' luctui. Sic a pctōrib⁹ aufert dñs oīe gaudiū.ſ. et ſpūale vie/ ⁊ etne patrie: vt nec gratiā dei habeāt p quā ſpōſo chriſto copulent: vel ſpōſe eccl'ie p fidē ⁊ meritū. Vñ Eſa.lvij.d. alia l'ra: Non eſt gaudere impijs dicit dñs. Oſee.ij.b. Ceſſare faciā oīe gaudiū ei⁹ ⁊ ſolēnitatē ei⁹ ⁊ neomentā ⁊ ſabbatū: ⁊ oīa feſta eius. S; bonis dī Phil.iiij.a. Gaudete i dño ſp: iteꝝ dico gaudete. n Et cū annūciaueris pp'lo ⁊c. Hic oſtedit cauſā oīm p̄dictoꝝ maloꝝ. o Quia dereliq̄rūt me pr̄es v̄ri. Ecce quō ſm myſteriū dñs totā culpā ſubditoꝝ refundit i p̄latos.

Moraliter

B

a quia ābſtuli pacē meā a po-
b pulo iſto dic dñs/ miſericor-
c d diā ⁊ miſerātiōes. Et mōrient
grādes et parui in terra iſta:
e Nō ſepēlient neq; plāgent/
f g ⁊ nōn ſe icidēt/ neq; cāluitiū
h fiet p eis. Et nōn frāgēt int
eos lugēti panē ad ꝯſolādū
ſup mortuo/ ⁊ nō dabunt eis
potū calicis ad conſolandū
i ſup pr̄e ſuo et matre. Et dō-
mū cōuiuij nō ingrediarī vt
ſedeas cū eis et comedas et
bibas. Q: hec dic dñs exer-
k citūū de⁹ iſrl: Ecce ēgo aufe
rā de loco iſto i ocl'is v̄ris ⁊ i
dieb⁹ v̄ris/ vocē gaudij ⁊ vō
l m cē leticie ⁊ vōcē ſpōſi ⁊ vo-
n cē ſpōſe. Et cū ānnūciauerī
populo huic oīa verba hec.
⁊ dixerīt tibi: q̄re locut⁹ ē dñſ
ſup nos omne malū grande
iſtud: Que iniq̄tas nr̄a/ aut
qḋ peccatū noſtrū qḋ pecca
uim⁹ dño deo nr̄o: dices ad
o eos: Quiā dereliquerūt me
p patres v̄ri/ ait dñs: ⁊ abiērūt
poſt deos alienos ⁊ ſeruiērt
q eis/ et adorauerūt eos: et mē
r dereliq̄rūt/ ⁊ lēgē meā nō cu
s ſtodierūt. Sed ⁊ vōs peius
t opati eſtis q̄ pr̄es v̄ri. Eccē
eñ ambulat vnuſq̄ſq; poſt
prauitatē cordis ſui mali: vt
v x mē nō audiat. Et ēijciā vos
y de t̄ra hac in tērrā quā igno-
z ratis vos ⁊ pr̄es v̄ri: ⁊ ſeruie
a tis ibi dijs alienis diē ac no-
b cte: q̄ nō dābūt vob requiē.
c Prōptea ecce dies veniūt

Oſee.v.a. Audite hec ſacerdotes ⁊ attēdite dom⁹ iſrl: ⁊ dom⁹ regis auſcultate: q: vobiſcū iudiciū: q̄m laque⁹ facti eſtis ſpeculationi: ⁊ ſic rete expanſū ſup thabor. p Et abierūt p⁹ deos alienos ⁊c.i. idola/ ad litterā. Vel pctā: q: ⁊ auaricia ē idoloꝝ ſeruit⁹: ⁊ vēter de⁹ guloſoꝝ: vt dī Phil.iij.d. Et vn⁹ Eph.5.b. quiſq; qḋ mag' diligit illḋ adorat: vt dic hic Glo. q Et me dereliq̄runt.ſ.ij.c. Duo mala fecit ꝑplus me⁹: I.5.e. me dereliq̄rūt fontem aq̄ viue: ⁊ foderūt ſibi ciſternas diſſipatas. C r Et legē meā nō cuſtodierunt/ in ſe eā iplēdo/ ⁊ alijs v̄bo ⁊ exēplo eā docendo: ad q̄ ꝓprie tenent ſacerdotes: vt dicit hic Interl. Et idē etiā dicit ſup illud Aggei.ij. I.7.f. b. Interroga ſacerdotes legē. Sed ne rñderent: Iniuſte arguit nos: q̄d eñ poſſum⁹ ſi pr̄es nr̄i peccauerūt: Nōne dī Ezech.xviij c. Filius nō portabit iniq̄tatē pr̄is. Et Gal. vj.b. Vnuſq̄ſq; onus ſuum portabit. Ibi I.23.b. Glo. nō alteri⁹: Iniuſtam eñ ſententiā ꝓfitet dñs Ezech.xviij.a. illoꝝ q̄ parabolā hāc dicebāt: Patres comederūt vuā acerbā: ⁊ dētes filioꝝ obſtupeſcūt: et.j.xxxj.e. Ideo ſbdit: s Sed ⁊ vos pei⁹ opati eſtis q̄ pr̄es v̄ri: ⁊ ideo pēnā nō euadetis: vt ſitis ſocij i pena ſic in culpa. Vñ Exo.xx.a. Ego de⁹ zelotes vindicās iniq̄tatē patꝝ i filios. t Ecce eñ ambulat vnuſq̄ſq; poſt prauitatē cordis ſui: contra illud Eccl'i.xviij.d. Poſt cōcupiſcētias tuas nō eas ⁊c. De corde eñ exeūt cogitatiōes male ⁊c. Matth.xv.b. v Ut me nō audiat/ aure interiori. x Et/ ideo/ eijciā vos de t̄ra hac: Ad l'raꝫ: de iudea: y In t̄rā quā igratis: in chaldeā: cui⁹ anguſtias q̄s ibi patiemi ſi intelligeretiſ/ ſic nō peccaretiſ. Sic ⁊ pctōres de mundo ꝓijciet in infernū: in terrā miſerie ⁊ tenebraꝝ: vbi vmbra mortis ⁊c. vt dicit Job.x.d. Siie habet.ſ. xliij.d. Ezech.xxxij.f. Deſcēderūt.i. deſcēdēt/ icircūciſi in t̄rā vltimā: q̄ poſuerūt terrorē ſuū in t̄ra viuētiū.i. q̄ ſupbi fuerūt in vita mūdi: ⁊ portauerunt.i. portabūt ignominiā ſuā cū his q̄ deſcēderūt i lacū.i. cū demonib⁹ q̄ de celo i infernū ceciderūt. Quā igratis: q: ſi pēnā ſciret/ pctm̄ euitaret. z Et ſeruieti ibi dijs alienis.i. idolis q̄ putant dij ſm eoꝝ errorē q̄ ea colit. a Die ac nocte: q̄ſi nūq̄ ceſſantes ab idolatria. b Qui nō dabūt vobis requiē: q: idola v̄ra nō liberabūt vos a captiuitate. Sic i inferno mali cōtinue a demonibus flagellabunt: q: ibi nulla ē redēptio. Sic ⁊ q̄ i pctō dñio demonū ſe ſubijciūt ab eis impellunt in ꝑpetuā peccādi pſeuerātiā: ſemp eñ pctā peccatiſ accumulāt. Et tūc p t̄rā quā ignorāt intelligit ꝯuerſatio maloꝝ: q̄ ē t̄ra tenebraꝝ interioꝝ ducēs ad t̄rā tenebraꝝ exterioꝝ. De hac incitatiōe q̄ diabolus hoīes iceſſant ad peccandū incitat/ dī ſup Exo.v. q̄ filij iſrl' ad iperiū pharaonis de nocte colligebāt paleas et de dié cōficiebāt lateres: per paleas praue cogitatiōes: per lateres mala opa. Threñ.j.a. Migrauit iudas ꝓpt afflictionē ⁊ multitudinē ſeruitutiſ: habitauit int gentes nec inuenit requiē. Vñ Eſa.lvij.d. Nō ē pax impijs. De crudelitate aūt demonū q̄ inceſſant affligūt malos i inferno/ dī Judith.iij.c. q̄ honorati exibāt cū ꝑplis obuiā holoferni veniēti/ excipiētes eū cū coronis ⁊ lāpadib⁹ ducētes choros i tibijs ⁊ tympanis: nec tñ iſta faciētes poterāt ferocitatē pectoris ei⁹ mitigare. Grego⁹. Graue ē ſeruire offēſo: q̄ nullo pōt placari obſeq̄o. c Propterea ecce dies

pterea ecce dies veniūt. Hinc ꝓmittit dñs ſe iudeos miſericordit reducturū de babylōe: qđ tantū erit bñficiū vt excludat memoriā reductiōis de egypto. Ut ergo ſpem in dño habeant/ ſperando liberationem: hic leuia triſtibus intermiſcet: ne in deſperationē caderēt ꝓpter p̄dicta/ ⁊ vt ſe ſubdāt ex ſpe bonis operib⁹.

a dicit dñs: ⁊ nōn dicet vltra:
viuit dñs q̄ eduxit filios iſrl'
b de t̄ra egypti: ſed viuit dñs
q̄ eduxit filios iſrl' de t̄ra aq̄-
c lōiſ: ⁊ dē vniuerſis t̄ris ad q̄s
d eieci eos: ⁊ reducā eos in ter-
rā ſuā quā dedi patrib⁹ eoꝝ.
e f Ecce ego mittā piſcatores
g multos/ dicit domin⁹: ⁊ piſcā
h bunt eos. Et poſt hec mittā
eis multos venatores/ ⁊ ve-
i nabunt eos de omi mōte/ et
k l de omi colle/ et de cauernis
m petraꝝ: q̄ꝛ oculi mei ſup oēs
n vias eoꝝ. Nōn ſunt abſcon
dite a facie mea: et non fuit
occulta iniquitas eorum ab
o oculis meis. Et reddam pri
p mū duplices iniq̄tates ⁊ pec
cata eoꝝ: quia cōtaminaue-
q runt terrā meā in morticinis
idolorū ſuoꝝ: et abomiatio-
nibus ſuis impleuerūt here-
r ditatē meā. Dōmine fortitu

a Et nō dicet vltra ⁊c. q̄ſi min⁹ ⁊ antiquū miraculū obfuſcabit aduenīēte recētiori ⁊ maiori: q̄ꝛ nouis ſuperuenientib⁹/ vetera p̄terīūt ⁊ nō curant. b Sꝫ viuit dñs qui ⁊c. de terra aquilonis/ p licētiā datā a cyro rege perſaꝝ: c Et de B vniuerſis t̄ris ad q̄s eieci eos. Hoc reuera nunq̄ꝫ ſub cyro factū ē/ ſub quo tm̄ de chaldea ad iudeā ſunt reducti iudei: ſed ſub chriſto implebit hoc ī fine mundi: q̄n plenitudo gētiū intrauerit: ⁊ tūc oīs iſrl' ſalu⁹ erit. i. oīs ꝑplus chriſtian⁹: vt dr̄ Ro. xi. f. Qn̄ diſpſos iſraelis ꝯgregabit: tūc reuera oia bñficia terrena collata iudeis/ nihil reputabunt in reſpectu illi⁹ eterni bñficij. Un̄/ d Et reducā eos in terrā ſuā ⁊c. a q̄ eiecti fuerāt p parētū iobediētiā. Mich. ij. d. Cōgregatiōe cōgregabo iacob totū/ ī vnū cōducā reliquias iſrl'/ pariter q̄ſi gregē ī ouili ponā illū: q̄ſi pec⁹ ī medio caulaꝝ. Ezech. xxxiiij. c. Uiſitabo oues meas ⁊ liberabo eas de oib⁹ locis ī q̄b⁹ diſpſe fuerāt ī die nubis ⁊ caliginis: ⁊ educā eas de ꝑplis: ⁊ ꝯgregabo eas de t̄ris: ⁊ īducā eas ī t̄rā ſuā: ⁊ paſcā eas in mōtib⁹ iſrl' in riuis ⁊ ī cūctis ſedib⁹ t̄re: ⁊ in paſcuis vberrimis paſcā eas: ibi requieſcēt ī herbis virētib⁹. Myſtice Uel p terrā hāc ſignificat eccl'ia militās: q̄ multū melior q̄ꝫ t̄ra egypti. Sancti em̄ apl'i ⁊ patres ꝓmitiue eccleſie erāt ī t̄ra aquilonis. i. diaboli ante ꝯuerſionē ſuā: ſed mō ſunt p̄ncipes eccl'ie nr̄e: q̄ ꝓmiſſa fuit eis in patrib⁹ antiq̄s ſpūalit tanq̄ꝫ veris heredib⁹ abrahe: hi em̄ ſūt filij ꝓmiſſiōis. Uel terra egypti eſt tenebre infidelitatis ⁊ ignorātie: Interp̄tat em̄ tenebre. Hoc fecit dñs ī p̄ncipio eccleſie ſue: q̄n peccabāt homīes ex ignorātia/ veritatē neſciētes: ſꝫ mō neceſſe eſſet ꝙ eos educeret de t̄ra aquilonis. i. frigiditate ⁊ duricia pctōꝝ: in quib⁹ ex certa ſcientia obſtinati ſunt. Uel t̄ra egypti eſt pctm̄: terra aquilonis penalitas: a qua nos eduxit ī morte ſua ⁊ iuſtificatiōe nr̄a: a ſecūda nos educet in glificatiōe eterna. e Ecce ego mittā: q̄ſi anteq̄ꝫ reducant de captiuitate/ oportet ꝙ captiuent. Et oñdit h̄ duplex captiuitas. Prima p chaldeos: ſecūda p romanos. f Piſcatores multos ⁊ piſcabunt eos. ſ. chaldei iudeos/ in p̄mo aduētu q̄n venerūt ad hierl'm h Et poſt hec mittā eis multos venatores. i. romanos/ i vltima eoꝝ captiuitate poſt chriſti reſurrectionē. Ul' dicit chaldeos: qui ſecūdo veniētes in hierl'm/ eā penit⁹ deſtruxerūt. i Et venabūt eos de omi mōte ⁊c. q̄ꝛ venati ſūt iudeos: q̄ſdā ī mōtib⁹: q̄ſdā ī collib⁹: q̄ſdā ī cauernis ⁊ vbicūq̄ꝫ latitabāt. m Quia oculi mei ſup oēs vias eoꝝ. ſ. ad puniendū: vt li/ ſup/ notet oppōſitionē. Uel. i. ꝯſideraui eoꝝ peccata ꝓpt q̄ eos puniā. Un̄/ n Non ſunt abſcondite ⁊c. et/ ideo/ reddā p̄mū duplices. i. penā ꝓ pctīs eoꝝ: q̄ fuerūt duplicia ī reſpectu eoꝝ q̄ cognitionē dei nō habuerūt: Et h̄ in eodē genere pctī dico. Primū/ anteq̄ꝫ bñficiū reductiōis p̄ſtē eis. Ul'. i. infligā eis duplicē penā: vnā ꝓ peccatis cōmiſſis: aliā ꝓ ꝯtēptu penitētie: q̄ꝛ admoniti a ꝓphis ⁊ cognoſcētes pctm̄ ſuū nolebāt illō dimittere. Ul' duplex iniq̄tas ē q̄ peccauerūt ꝯ legē naturalē: ⁊ ꝯ ſcriptā. Uel q̄ꝛ peccauerūt in ſe ⁊ ꝯ deū ⁊ ī ꝓximū p malū exemplū. Et ꝓpt h̄ dicit: p Iniq̄tates ⁊ peccata eoꝝ: q̄ꝛ cōtamīauerūt t̄rā meā ī morticinis idolorū. i. in ſacrificijs īmolatis ipſis idolis: q̄b⁹ illa venerabant: ſic corrūpētes oēs hītatores t̄re mee. Et h̄ eſt: Et abominatiōib⁹ ⁊c. Myſtice/ exponit h̄ de apl'is: q̄ꝛ multi ad litterā fuerūt piſcatores: vt petr⁹ ⁊ andreas/ iacob⁹/ iohānes. Unde/ e Ecce ego mittā piſcatores multos. Matth. iiij. c. Ambulās ieſus iuxta mare galilee vidit duos fratres/ ſimonē q̄ vocat petr⁹/ ⁊ andreā fratrē ei⁹: mittētes rete ī mare: erāt em̄ piſcatores. Alij aūt erāt venatores: vt philipp⁹ ⁊ nathanael: q̄ erāt de bethſaida: qđ interp̄tat dom⁹ venatiōis. Hos miſit dñs piſcari ⁊ venari hoīes. Unde Matth. iiij. d. Uenite poſt me faciā vos fieri piſcatores hoīm. Myſtice Hoc etiā exponit de oīb⁹ p̄dicatoribus: quos mittit dñs ꝯ tres hoſtes p̄ncipales extirpādos. ſ. luxuriā/ ſupbiā/ auariciā: quib⁹ diabol⁹ totū mūdum fere illaqueauit: propter quod diabolus tribus nominib⁹ vocat/ Iob. xl. ſ. bos/ vt ibi: Fenum q̄ſi bos comedet. ſ. q̄n temptat p luxuriā. Itē ſerpēs/ q̄n tēptat de auaricia. Un̄: Nūq̄d poteris extrahere leuiathā hamo? Itē auis/ q̄n p ſupbiā temptat. Un̄: Nūq̄d illudes ei q̄ſi aui? e Ecce ego mittā: nō ibunt ſua aucte. Un̄ Ro. x. c. Quō p̄dicabūt niſi mittantur? g Et piſcabūt eos: de aq̄s diuitiaꝝ ⁊ delitiaꝝ eos extrahētes. Piſcatores ſūt parui p̄dicatores: venatores magni p̄dicatores: q̄ capiūt feras. i. magnos pctōres. i Et venabunt eos de omi mōte/ ſupbie. k Et de oī colle/ auaricie. l Et de cauernis petraꝝ/ luxurie. Sed q̄ꝛ piſcatores ⁊ venatores paꝝ capiūt: iō cōquerūt/ Luc. v. b. Preceptor p totā noctē laborātes nihil cepim⁹. Sed ꝯſiliū dñi ē vt ducāt ī altū vel mittāt ad dexterā nauigij rete: vt dr̄ Ioh. xxi. b. Ducere ī altū ē ī p̄dicatiōe nō q̄rere niſi dei gl'iā. Mittere ī dexterā nauigij rete/ ē nihil ſiniſtꝝ dicere. i. nihil adulatoriū/ nullā veritatis palliationē: ſꝫ pure dicere veritatē ſine appetitu placētie hoīm. Sꝫ iō q̄ꝛ nullos vel paucos piſcant hodie: dr̄ Eſa. xix. b. Merebūt piſcatores ⁊ lugebūt oēs mittētes ī flumē hamū. Plures em̄ hodie piſcat diabol⁹ q̄ꝫ deus. Abacuk. i. d. Facies hoīs q̄ſi piſces maris: ⁊ q̄ſi reptile non habēs p̄ncipē: totū in hamū ſubleuauit. Diabol⁹ etiā ē venator. Eſt aūt duplex venatio. ſ. auiū ⁊ feraꝝ. Uenator auiū eſt capiēdo ſupbos. Uenator feraꝝ capiendo luxurioſos. Eccl'i. xiij. c. Uenatio leōis ē onager ī heremo. Sꝫ dr̄ bono venatori: Geñ. xxvij. a. Tolle arma tua/ pharetrā ⁊ arcū ⁊ affer mihi de venatione tua: vt bñdicat tibi aīa mea. Sicut ⁊ angelico miſterio fiet iudiciū/ i Uenabunt/ ſanctos/ de omi mōte. i. ſcie eminētia: k De omi colle/ operū bonoꝝ: l De cauernis petraꝝ. i. de hūilitate/ vel paſſiōis chriſti memoria. Tales em̄ trāſferēt angeli ī eternū palatiū. Sꝫ oportet ꝙ p̄us purgent accipiētes ī p̄ſenti q̄ meruerūt. Et h̄ eſt: o Et reddā p̄mū duplices: qđ exponit de clericis: q̄ q̄ꝛ ſciēter peccant: Errant em̄ corde: vt Abacuk. ij. c. Et peccauit aīa tua: iō dicūt dupliciter peccare. ſ. ī cōpatiōe laicoꝝ. Un̄ Luc. xij. f. Seru⁹ ſciens volūtatē dñi et nō faciens/ plagis vapulabit multis. Heb. x. c. Uolūtarie nobis peccātib⁹ nō relinquit hoſtia ꝓ peccatis. Et h̄: q Quia cōtaminauerūt t̄rā ⁊c. i. eccl'iā. Un̄. ſ. ij. b. Induxi vos in t̄rā carmeli: ⁊ ingreſſi cōtaminaſtis eā. Ideo ſim⁹ in mōte et in colle et in cauernis petrarū/ ſi volum⁹ trāſferri ad gl'iam. Oculi em̄ dñi ſup tales ſūt: ſꝫm illud: Oculi dñi ſup iuſtos. n Nō ſunt abſcōdite Pſ. 33. a facie mea ⁊c. Boni em̄ ſunt corā facie dñi: ſed mali nō. Un̄/ adā p⁹ pctm̄ abſcōdit ſe: q̄ſi. ſ. q̄ꝛ ꝯſcia ſua remordebat: ſꝫ boni nō. Un̄. i. Ioh. iij. d. Si cor nr̄m nō rep̄hēdit nos/ fiduciā habem⁹ ad deū: vt q̄cq̄d petierim⁹ accipiam⁹ ab eo: q̄m mādata ei⁹ cuſtodim⁹. Cū aūt hō poſtq̄ꝫ ſemel peccauit/ poſtea ad ꝑfectā ⁊ obſtinatā maliciā tranſit: tūc non abſcōdit a facie dñi: ſꝫ oīno egredit: vt de cain: Geñ. iiij. c. Egreſſ⁹ ē a facie dñi. r Dñe fortitudo mea ⁊c. Hinc viſa dei iuſticia in captiuitate ꝑpli

in captiuitate populi/ ⁊ miſericordia i eiuſdē liberatiōe: excla/
mat propheta de vtroqꝫ admirans: a Fortitudo mea
et robur meum/ in captiuando populum. b Et refu/
gium meum in die tribulationis/ liberando. Unde c
Ad te gentes venient. Sic deus eſt noſtra fortitudo/ ꝓ/
tegendo cōtra hoſtes ⁊ peccata: robur/ virtutem conferendo
⁊ operibꝰ confirmādo: refugiū/ poſt pctā ad pœnitentiā reuo/
cādo. ij. Regl. xxij. a.

Dñs petra mea ⁊ ro/
bur meū: ſaluator meꝰ
deꝰ dñs fortꝭ ſperabo
in eū. c Ad te ve/
nient gentes. ſ. per
fidē ad chriſtū/ iudeis
a regno expulſis. Uñ
dr ad eccleſiā/ Eſa. lx.
a. Filij tui de lōge venī
ent: ⁊ filię tuę de latere
ſurgēt. Eſa. ij. a. Fluēt
ad eū oēs gētes.

a dō mea et robur meū ⁊ refu/
b giū meū in die tribulationis.
c Ad tē gentes venient ab ex/
d trēmis terrę/ et dicent: Uerē
e mēdaciū poſſederūt patres
noſtri: vanitatē/ quę eis non
f ꝓfuit. Nūquid faciet ſibi hō
deos: ⁊ ipſi nō ſūt dij? Idcir
g co ecce ego oſtēdā eiſ ꝑ vicē
h hāc: oſtēdā eis manū meā et
i vtutē meā: ⁊ ſciēt qꝛ nomē
mihi dñs. Capi. XVII.
k l P Eccatū iuda ſcptum
eſt ſtilo ferreo in vn/
m n gūe adamātino: exāra
o tū ſup lātitudinē cordiſ eoꝝ:

d Ab extremis terę. i. ꝑ extremos terrę. ſ.
viles ⁊ abiectos apl'os. Eſa. xxiiij. c. A finibꝰ terrę audiuimꝰ.
Uñ. Matth. xj. d. Abſcōdiſti hec a ſapiētibꝰ ⁊ prudētibꝰ ⁊ reue
laſti ea paruulis. Ioh. vj. b. fragmenta repoſita ſunt i cophi/
nis. ſ. ſubtilis ſapiētię intelligētia in hūilibꝰ ⁊ abiectis ꝑſonis.
Iob. xl. d. Nūquid alligabis eū ancillis tuis? Prouer. ix. a.
Miſit ancillas ſuas: qſi nō epos vl' nobiles/ vt vocaret arcē.
Uñ. iij. Regl. xx. c. dixit ꝓpha ad achab: Ego tradā hāc mlti/
tudinē i manu tua hodie. Et ait achab: Per quē? Et dixit ei.
Per pediſſeqs ꝑncipū ꝓuinciaꝝ. e Uere mendacium
poſſederunt patres noſtri ⁊c. i. idola et falſa et erronea
dogmata. Ul' hoc dicūt iudei poſtqꝫ viderūt ſe ꝑ peccata ab/
iectos: Mēdaciū. i. ſpē falſā in ꝓmiſſiōibꝰ pſeudo. f Nū/
quid faciet ſibi homo deos ⁊c. quaſi ſtultū eſt hoc cre/
dere ꝙ homo poſſit facere deum/ cum deus magis ſit omniū
hominū creator. Adorant eñ idolatrę opera manuū ſuarū:
ſic ⁊ omnes qui creaturas illicite diligunt. g Idcirco ec/
ce ego oſtendā eis ꝑ vicem hanc. i. potentiā: quia hac
vice ꝑfecte ⁊ plene captiuabunt. Uel de gentibꝰ cōuerſis/ h
Oſtēdam eis manū meam. i. meipſum/ dicit filius/ per
quē pater omnia operat/ ſicut homo per manū vel brachiū.
Eſa. liij. a. Brachiū dñi cui reuelatū eſt. j. Cor'. j. d. Chriſtū
dei virtutē. Oſtendā/ ꝑ fidē in ꝑſenti: ⁊ veritatꝭ exhibitionē
in futuro. Quicqd eñ oſtēdi iudeis/ oſtēdi ꝑ vmbrā ⁊ figurā.
Uel/ Oſtendā/ i futuro ꝑ viſionē manifeſtā: qꝛ nō ſe oſtēdit
hic niſi ꝑ ſpeculū et ęnigma. i Et ſciet. Uñ. ij. Cor'. iij. d.
Nos reuelata facie gliā dñi ſpeculātes i eandē imaginē trāſ/
formamur a claritate i claritatē. Ul'/ Manū/ miſericordię: q̄
eſt hic clauſa bonis: ſicut et manū iuſticię oſtēdet malis q̄ hic
clauſa eſt eis: qñ manus dñi erit ſuꝑ eos extenta. Tunc enim
Pſ. 9. cognoſcet dominus iudicia faciēs: ⁊ manus eius inueniet ini/
Pſ. 20. micis ſuis. Expo. Capi. XVII.

P Eccatū iuda ⁊c. Hoc capitulū in ſeptē ꝑtes diui/
dit. Primo peccatū idolatrię in cordibꝰ eoꝝ ſcriptū
idelebilit/ ⁊ i aris eoꝝ exaratū recitat. Secūdo pctm
vanę cōfidētię eoꝝ improbat: qꝛ ꝯfidebāt i hoie. i. i egypto.
Egyptꝰ eñ hō ⁊ nō deꝰ: vt dr Eſa. xxxj. b. ibi: Maledictꝰ
hō qui cōfidit i hoie. Tertio ne oēs hac maledictiōe cre/
dant eſſe inuoluti/ quoſdā iudeoꝝ q̄ cōfidebāt in dño bñdicē/
dos: ⁊ ad melius fructificandū aſſerit eos tranſplātandos ſuꝑ
aquas babylonis: Boni eñ ad hoc captiuati ſunt vt poſtmo
dū amplꝰ fructificarēt: ibi: Bñdictꝰ vir. Quarto ne oñs
iudei hāc bñdictionē ꝓmittāt ibi/ ꝓ eo ꝙ ſe ꝯfidere in dño di/
cāt: ꝓpheta i ꝑſona dñi rñdet/ dicēs: ꝙ nō ē ita: Non eñ pñt
eū decipe/ licꝫ habeāt coꝛ ꝓfundū ⁊ hoibꝰ inſcrutabile. Ipſe
eñ cogitatiōes ⁊ affectiōes eoꝝ cognoſcit/ vias eoꝝ ⁊ adinuē
tiōes eoꝝ ꝓſpicit: quoꝝ ſtulticiā ꝑdici compat/ q̄ fouit partū
alienū: ⁊ ſō ab eo cū adoleuerit derelinquit poſtmodū: ſic ipſi
cōgregabunt diuitias ad rapinā/ q̄ cito ſūt ab eis auferēdę ꝑ
chaldęos: ibi: Prauū eſt coꝛ homis. Quīto oñſo qd ma
lis acciderit ſub figura ꝑdicis ꝓpter ſtulticiā derelictis/ dicit
bonos ad priſtinā gloriā templi ⁊ ciuitatis hierlm quā expe/

ctabāt reuerſuros: ſicut ecōtrario malos ad cōfuſionē aſſecu/
turos/ pro eo ꝙ dominū dereliquerūt: ibi: Solium glorię.
Sexto ꝓpheta paſſus a populo opprobria/ et crebro inſidijs
circūuentꝰ/ a domino ſaluari ⁊ curari cupit/ cuius vera eſt ſa/
lus ⁊ vera medicina: ſuam quoqꝫ patientiā ⁊ rectitudinē do/
mino oſtēdens/ ⁊ eoꝝ econtrario irriſiones ⁊ ꝑſecutiōes/ im/
precat eis duplicē contritionē: ibi: Sana me dñe. Septi/
mo/ quia dixerāt: vbi
eſt verbū domini: in/
iūgit dominꝰ ꝓphetę
vt pergat ad locū ce/
leberrimū/ vel porta/
rum vrbis vel templi:
ꝑ quas ꝑncipes ⁊ vul
gus ingredit et egre/
dit: vt neceſſitate co/
gant audire verbū do
mini qđ irriſorie req/
rebāt: primoqꝫ eis ꝓ/
ponat legꝭ et ſabbati obſeruātiā: ⁊ eorū ecōtrario trāſgreſſio/
nem/ ꝑmiaqꝫ obſeruātium/ ⁊ pœnā trāſgredientiū oſtēdat: ibi:
Hęc dicit dñs ad me. Dicit ergo: k Peccatū iu/
da. Quia prius loquebat de cōuerſione gentiū: poſſet quis
quęrere: quare ita repellit iudęos ⁊ gētes aſſummit: Reſpō/
det: propter obſtinationē ipſoꝝ iudęorū. Uñ/ l Scriptū
eſt ſtilo ferreo: id eſt non delebit ſicut illud quod ſcribitur
ſtilo ferreo. Unde Iob. xix. d. Quis mihi tribuat vt ſcri/
bant ſermones mei? Quis mihi det vt exarent in libro ſtilo
ferreo ⁊c. m In vngue adamantino. i. diligenter et
aperte vl' plane. Sed peccatū gentium iam deletum eſt: quia
conuerſę ſunt ad deum: ſed peccatū iudęorum obſtinatum eſt
nec vnqꝫ delendum: ſicut adamas indomabilis et infrangibi/
lis: et planiciem inſuper habet: et ideo dicit vnguis vt in eo
poſſit ſcribi ſtilo duriſſimo/ id eſt ferreo: vt ſic ſcriptura ſem/
per duret. Et loquitur metaphorice. q. d. apud ſententiā dei
peccatū iudęorum ſine fine manebit/ vt nunqꝫ ab eiꝰ memo/
ria auellatur. ſ. per diſtrictionis irrecuperabilis inflictionem.
n Exaratū: id eſt ſcriptum vel expſſum: o Super la/
titudinē cordis eoꝝ/ quo ad peccatū infidelitatis cordis.
Et in cornibus

Myſtice: k Peccatū iuda: id eſt clericorum: qui Myſtice
ſunt pauciores quo ad malos qꝫ laici. l Scriptum eſt
ſtilo ferreo: quaſi malicia indurata. m In vngue ada/
mantino. i. in obſtinato et infrangibili et manifeſto: et ideo
dicit vnguis. Adamas autē durus eſt. Uñ Zach. vij. c. Ag/
grauauerunt aures ſuas ne audirent: ⁊ coꝛ ſuum poſuerūt vt
adamantē: i quo nihil poteſt ſcribi. Sed i corde carneo: id eſt
dulci ⁊ tractabili poteſt ſcribi. De q̄ Ezech. xxxvj. f. Auferā
coꝛ lapideū de carne veſtra: ⁊ dabo vobis coꝛ carneū. Unde:
Audi iſrael pręcepta mea ⁊ ea in corde tuo qſi in libro ſcribe.
Liber fit de ꝑgameno a carne ſeparato/ et in duo ligna extē/
ſo ⁊ exiccato: ⁊ depilato ⁊ raſo ⁊ pumicato: ⁊ ſic fit aptum ſcri
pturę recipiendę: Sic coꝛ hominis debet a carnalitate ſepa/
rari per contritionem: depilari per confeſſionē: extendi inter
lignum crucis ⁊ feretrum mortis: ⁊ ibi deſiccari a prauo hu/
more cōcupiſcētię: deinde debet radi ꝑ opa pœnitētię: vt ſūt
ieiunium/ diſciplinę/ vigilię ⁊ huiuſmodi: ⁊ pumicari per om/
niū terrenorū abiectionē: ⁊ ſic in eo poterit ſcribi lex. Sꝫ coꝛ
noſtrū duriꝰ eſt qꝫ adamas: qꝛ etſi adamas tūſionibꝰ nō fran/
gat: tamen ſanguine hirci frangit: ſed nos nec chriſti paſſiōis
memoria emolliri poſſumus. Sed dicit Exo. xxxij. d. ꝙ poſt
qꝫ ſcripta fuerūt ꝟba dñi i tabulis lapideis/ fregit eaſ moyſes:
ſic eos qui hic lapidei ſunt confringet dominus in inferno: ſcꝫ
virga ferrea. Sed. ij. Corinth. iij. a. dicitur de bonis: Uos
epiſtola eſtis chriſti miniſtrata a nobis et ſcripta non atra/
mento ſed ſpiritu dei viui: non in tabulis lapideis: ſed in tabu
lis cordis carnalibus. Stilus ferreus qui peccatum in corde
ſcribit eſt conſenſus in malum: qui edomat omnē bonam vo/
luntatem. n Exaratum ſuper latitudinem cor/
dis eorum: id eſt ſuper coꝛ eorum dilatatū omni malicię ꝑ/
petrandę. Eſa. v. d. Propterea dilatauit infernꝰ animā ſuā.
Et in cornibus

a Et in cornibus ararū eoꝝ: quo ad peccatū operū: qꝛ ſanguine hoſtiarū tangebant cornu altaris imolando idolis. Quia notabilia ⁊ euidentia ſunt eorum peccata: dicunt̃ ſcribi in cornibus altaris. Et nota eorum peccatum indelebile: non quia nō poſſit deleri: ſed quia vix: ſicut peccatum in ſpiritum ſanctum irremiſſibile eſt. b Cum recordati fuerint filij eorum ararum ſuarum: quaſi hec eſt cauſa propter quā deſtruentur: quia. ſ. recordabitur araꝝ ſuarū/ vt in eis ſacrificēt. c Et lucorum lignorūq; frondentiū ⁊c̃. i. nemoꝝ cōdēſoꝝ in quib⁹ ſacrificabāt. Hoc dicit: qꝛ qñ īueniebāt platanū vl̃ alias pulchras arbores ⁊ frōdoſas ⁊ i loco pulchro: q̄ſi ꝓ deo eas habebāt: ⁊ ſb eis ſacrificabāt: vel in honore alicu⁹ idoli. d Sacrificātes i agro: q̄ſi etiā ſacrificātes in agro: e Fortitudinē tuā. i. fortia caſtra ⁊ fortes homies. f Et oēs theſauros tuos ⁊c̃. Ē. xv. c. Theſauros tuos in direptionē dabo. Naū. ij. c. Diripite argentū/ diripite aurū. g Excelſa tua. i. phana q̄ ſunt ī excelſis/ ſupple dabo i direptionē. h Et relinq̄ris ſola ⁊c̃. quia nō iudei ſed chaldei poſſidebunt eam. Thren. j. a. Quō ſedet ſola ciuitas ⁊c̃. l Qm̄ ignē. i. iram meam vl̃ tribulationem: m Succēdiſti in furore meo/ ꝑ peccata tua. Eſa. l. d. Ambulate in lumie ignis vr̃i: ⁊ in flāmis quas ſuccēdiſtis: n Uſq; in eternū ardebit/ vobis.

a b	⁊ in cornib⁹ ararū eoꝝ. Cūm
	recordati fuerint filij eorum
c	ararum ſuarum et lucorum
	lignorūq; frondentiū in mō-
d	tibus excelſis: ſacrificātes in
e f	agro fortitudinē tuā: et ōm̄s
	theſauros tuos in direptio-
g	nē dabo: Excelſa tua ꝓpter
	peccata in vniuerſis finibus
h	tuis. Et relinqueris ſola ab
	hereditate tua quā dedi tibi:
i	⁊ ſeruire te faciā inimicis tuis
k	in t̃rā quā ignoras. Qm̄ ig-
l m	nē ſuccēdiſti i furore meo/
n	vſq; in eternū ardebit. Hec
o	dicit dn̄s: Maledict⁹ hō q̄
p q	cōfidit in hōie: et pōnit car-
r s	nē brāchiū ſuū: ⁊ a dn̄o rece-
t	dit cor ei⁹. Erit ēm̄ q̄ſi myri-
v	ce i deſerto: et nō vidēbit cū
x	venerit bonū: ſed habitābit
	in ſiccitate i deſerto i t̃ra ſal-
y	ſuginis ⁊ ihabitābili. Bn̄di-
z a	ctus vir q̄ cōnfidit in dn̄o: et
b c	ērit dn̄s fidūcia ei⁹. Et ērit q̄-
d e	ſi lignū qd̄ trāſplātat̃ ſup aq̄s

Myſtice a Et in cornib⁹ araꝝ eoꝝ. i. in cordib⁹ anguloſis: vbi demonib⁹ ſacrificat̃. Uł h̄ ꝓprie dr̃ ꝯ illos q̄ aurea faciunt altaria ⁊ aureos calices de bonis pauperū. Eſa. xxx. e. Cōtaminabis laminas ſculptiliū argēti tui: ⁊ veſtimentū cōflatilis auri tui: ⁊ diſpges ea ſic imūdiciā mēſtruate. b Cū recordati fuerit filij eoꝝ/ ꝑ imitationē. c Araꝝ ſuaꝝ ⁊ lucoꝝ lignorūq; frōdētiū ⁊c̃. i. dignitatū q̄s appetūt vehement̃. e Fortitudinē tuā ⁊ oēs theſauros tuos i direptionē dabo. Hoc dicit̃ ꝯ clericos in mōtib⁹ ⁊ in agris ſacrificātes. i. i magnis ⁊ i paruis eccleſijs/ dignitates ⁊ bn̄ficia multiplicātes: quoꝝ tpalia i futuro oino diripient̃. Ezech. vij. e. Argentū eoꝝ foris ꝓijciet̃: ⁊ aurū eoꝝ i ſterquilinīū erit. Argentū eoꝝ et aurū eoꝝ non valebit liberare eos in die furoris dn̄i. g Excelſa tua ꝓpter peccata ⁊c̃. i. dignitas eccleſiaſtica ꝓpter peccatū clericoꝝ deſtruet̃. Ro. ij. d. Nomē dei ꝑ vos int̃ gētes blaſphemat̃. i Et ſeruire te faciā inimicis tuis. i. carni/ mūdo/ diabolo. k In terra quā ignoras. ſ. in t̃ra peccati. Un̄ Baruch. iij. b. Quid eſt iſrl̃ q̄ in t̃ra inimicoꝝ es: l Qm̄ ignē ſuccēdiſti i furore meo ⁊c̃. Deut. xxxij. c. Ignis ſuccēſus ē in furore meo: ⁊ ardebit vſq; ad inferni nouiſſima. Eſa. xxxiij. b. Cōcipietis ardorē ⁊ parietis ſtipulā: ſpūs vr̃ vt ignis deuorabit vos. i. mala voluntas vr̃a. o Maledict⁹ hō q̄ cōfidit ⁊c̃. Hic redarguit eos qui cū nō eſſent idolatre/ cōſiliū tamē dederūt vt inirēt fedus cū egyptijs: et ideo qꝛ cōfidebāt in egyptijs ꝓpter pharaonē nechao/ maledicti erāt. p In homie. ſ. puro: ad differētiā chriſti: vt. ſ. in puro homie ponat̃ ſpes venie vl̃ grē impetrāde: licꝫ ſpes auxilij in ſanctis poſſit poni. Un̄: Leuaui oculos meos i mōtes/ vnde veniet auxiliū mihi. Uel p In homine. i. in potētia ⁊ ſapiā hūana: q Et ponit carnē brachiū ſuū. i. poſſe qd̄ habet in opib⁹ bonis/ ſibi attribuit/ vel ſue potētie. Uel/ q Ponit carnē. i. generis nobilitatē dicit/ r Brachiū ſuū. i. fortitudinē ſuā. Multi ḡ maledicti ſunt: qꝛ cōfidūt in potētia ⁊ ſapiā hūana ⁊ nobilitate generis. Baruch. iij. b. Ubi ſūt ꝑncipes gentiū: ⁊ q̄ dn̄ant̃ ſup beſtias q̄ ſt ſup t̃rā: q̄ auꝝ theſaurizāt ⁊ argētū i q̄ ɔfidūt hoīes: ⁊ nō Ps. 120.

eſt finis acq̄ſitiōis eoꝝ: s Et a dn̄o recedit cor eius. Nō em̄ pōt eē finis t̃renoꝝ cū deo vel cū ſpūalib⁹. Matth. vj. c. Ubi ē theſaur⁹ tu⁹ ibi ē ⁊ cor tuū. j. eodē. b. Recedētes a te i t̃ra ſcribent̃. Jdeoq; hec ɔfidētia hūana ſepat a deo. Unde Mich. vij. a. Nolite cōfidere i duce: ⁊ nolite credere amico. Ps. Bonū ē ɔfidere i dn̄o q̄ȝ ɔfidere i ꝑncipib⁹. Un̄. j. Machab. viij. c. habet̃ de iuda: cui cū i oib⁹ factis ſuis ꝓſpe ſꝑ accideret ſ poſtq̄ȝ ɔfederationē et amicitiā fecit cū romāis nūq̄ȝ ei bn̄ p⁹ea accidit. t Erit em̄ q̄ſi myrice in deſerto: q̄ fetēt ⁊ ſine fructu ſūt/ licꝫ habeāt viriditatē: ⁊ quib⁹ purgant̃ dom⁹. Sic iudei fetebūt propter malā opinionem et inutiles erūt ⁊ ſine fructu tpaliū ⁊ ſpūaliū: licꝫ ante habuerūt ꝓſperitatē tranſitoriā: ⁊ viliſſimi reputabūt̃: q̄ſi purgamentū dom⁹. Talis ē hō carnalis florēs hic in tpalib⁹/ ſ infructuoſus in ſpūalib⁹: et ſꝑ iuxta terram arid⁹ verſans: ſicut myrica iuxt̃ t̃rā aridā ſꝑ ſerpit/ nec in altū creſcens. Ps. Oculos ſuos ſtatuerūt declinare in terrā. j. xlviij. b. Date florem moab: qꝛ florens egrediet̃. Un̄/ v Et nō videbit cū venerit bonū: qꝛ etſi in hyeme virēs ſit myrica: tamē cum venerit eſtas non dabit fructum. x Sed habitabit in ſiccitate in deſerto in t̃ra ſalſuginis: qꝛ in ſabulo ſolēt naſci: q̄ terra valde infructuoſa eſt: qꝛ nimiū arida. y Et ideo/ inhabitabili: ꝓpter bonoꝝ inopiā. Sic peccator/ non videbit cum venerit bonum. ſ. eterne felicitatis. Un̄ Eſa. xxvj. b. Tollat̃ impi⁹ ne videat gloriā dei. Talis aūt nō videbit bona in t̃ra viuentiū: ſed ipſe erit i terra: nō tm̄ morientiū/ qualis eſt vita p̄ſens: ſed in terra mortuoꝝ. i. i inferno: qui vocat̃ hic deſertū/ ꝓpter ois boni carentiā: ⁊ inhabitabilis ꝓpter omnis mali preſentiam/ ꝓpter qd̄ erit horribilis. Et habetur hic argumentū q̄ inter omnia peccata/ ſupbia magis damnoſa ē: que ita ab omni bono ſpūali hominē euacuat. Superbia enim ē: nō in deo/ ſed in ſe/ vl̃ in aliq̄ tēporali cōfidere. Ezech. xxviij. e. Eleuatū ē cor tuū in robore tuo et i decore tuo. Et id̄ vt ibi ſequit̃. In t̃rā proieci te: an̄ faciē regū dedi te. Dicit̃ t̃ra ſalſuginis/ ꝓpter bene volēdi vel operādi impoſſibilitatē: ſic myrica/ nihil valet niſi ad cōburendū. De hac ſalſugine dicit̃ Soph. ij. c. Siccitas ſpinaꝝ ⁊ aceruī ſalis et deſertū vſq; in eternum. Ualet tamē myrica ad purgandū domū/ ⁊ pueros verberandū: ſic ꝑ malos cum affligunt̃ boni inde purgant̃. z Bn̄dict⁹ vir ⁊c̃. q̄ſi nō oēs de iudeis ſūt maledicti: qꝛ etſi oēs iudei ducant̃ in captiuitatē/ tm̄ differēter: qꝛ mali vt cōſument̃: boni autē vt magis fructificent: ſic arbor trāſplantat̃ vt magis fructificet. Preterea multi boni de captiuitate redibūt: ſed nō mali. Ideo dr̃ Prouer. xj. d. Qui confidit in diuitijs ſuis corruet: iuſti autē q̄ſi virens foliū germinabunt. Talis dicit̃ vir. i. viriliter agens. ſ. cōtra carnē/ mundū/ diabolū. a Qui cōfidit/ toto corde/ in domino. Ps. Jacta cogitatum tuum in dn̄o: ⁊ ipſe te enutriet. Eſa. xl. g. Qui ſpāt i dn̄o mutabūt fortitudinē ⁊c̃. b Et erit dn̄s: nō caro nō mūd⁹: c Fiducia ei⁹/ tā in ꝓſpis q̄ȝ in aduerſia. d Et erit q̄ſi lignū qd̄ trāſplātat̃. Ois iuſt⁹ anteq̄ȝ fructū faciat trāſplantat̃ de terra culpe in terrā grē. Eph. v. b. Eratis aliq̄n tenebre: nūc aūt lux i dn̄o. j. Pet. ij. d. Eratis ſic oues errātes: ſ ɔuerſi eſtis nūc ad paſtorē ⁊ epm aīaꝝ vr̃aꝝ. Qui ſic nō trāſplantat̃/ poſtea trāſplantabit̃ de t̃ra grē in t̃rā glīe. Ro. vj. a. Si cōplātati facti ſum⁹ ſilitudini mortis ei⁹: ſil̃ ⁊ reſurrectiōis erim⁹. e Sup aq̄s/ grāꝝ vl̃ doctrinaꝝ vl̃ tribulationū. Niſi his aq̄s irrigemur/ nō bn̄ poſſum⁹ fructificare. Ezech. xlvij. c. Sup torrētē orit̃ i ripis ex vtraq; pte lignū pomiferū: nō defluet

Ps. 117. — Je. 58. a. — B — Ps. 1. — Ps. 16. — Ps. 54.

pomiferꝫ: nō deſluet foliū ex eo: ⁊ nō deficiet fructꝰ eiꝰ: ꝑ ſingu
los mēſes afferet ꝑmitiua: q2 aq̄ eiꝰ de ſanctuario egredient:
⁊ erūt fructus eius in cibum ⁊ folia in medicinā. a Qđ ad
humorē / gratie dei in quā ſperat. Job. xiiij. b. Lignū habet
ſpem: ſi preciſum fuerit / rurſum vireſcit ⁊c. ad odorem aque
germinabit. b Mittit radices ſuas / bone cogitatiōis
vel ꝓpoſiti. d Et
erit foliū eius vi/
ride. i. verbū efficax
et medicinale. Ezech.
xlvij. c. Erūt fructus
eius in cibum: et folia
†Pſ. i. in medicinā. Pſ. Et
foliū eius nō deſluet.
Al. †Profūdū Et hoc eſt: quia erat
lignū plantatū ſecus
decurſus aquarum: et
ideo fructū ſuum da/
bit in tempore ſuo. ſ.
oportuno: qñ. ſ. erit tēpus q̄etis finito tempore laboris. Nō
enim venit eſtas vel fructus niſi finita hyeme. c Et non
timebit cū venerit eſtus. ſ. ꝑſecutiōis ꝑſentis / vel iudicij
futuri furor: quia firmiter talis radicatus eſt ad humorē gra/
tie / vt nō ad quēcūq; ventū moueat vel ad eſtū areſcat. Non
eīm ſuper petrā ſed in terram bonam cecidit: vt dicit Matth.
xiij. e Et in tempore ſiccitatis. Tunc eſt ſiccitas: qñ
dominꝰ iratꝰ populo ſuo / mādat nubibus. i. apoſtolis ⁊ p̄di/
catoribus / ne pluāt ſup illum imbrē doctrine: vt dicit Eſa. v.
b. Quia ꝓpter peccata populi ſepe claudit deꝰ ora p̄dicantiū.
Vñ Ezech. iij. g. Linguā tuā adherere faciam palato tuo: et
eris tacēs / nec quaſi vir obiurgans: q2 domus exaſperās eſt.
f Non erit ſollicitū / mūdana ſollicitudine: q̄ animā ſuffo
cat: ſic ſpine ſemen ſeminatū i terra mala. Matth. vj. d. Ne
ſolliciti ſitis anime veſtre quid māducetis: neq; corpori vr̄o
quid induamini. g Nec aliqñ deſinet facere fructū /
bonorum operū: ſicut ficus cui maledixit dominus: Matth.
xxj. b. Per quā ſignificant iudei ⁊ omnes hypocrite. In ea
enim nō inuenit dominꝰ niſi folia / ⁊ ait: Nunq; ex te naſcatur
fructus in ſempiternū: ⁊ areſacta eſt continuo ficulnea: vt ibi
dicit. Ideo tam iudei q̄ hypocrite aridi ſunt ab omni humo/
re deuotionis. Juſtus ergo magis eſt lignū pomiferū: quod
per ſingulos menſes affert primitiua: vt dicit Ezech. xlvij. c.
quia oritur ſuper torrentē: cuius aque egrediunt de ſanctua/
rio. Apoc. xxij. a. Oſtēdit mihi flumē aque viue: ⁊ ex vtraq;
parte fluminis lignum vite afferens fructus duodecim / ꝑ ſin/
gulos menſes reddens fructum ſuum. g Nec aliqñ deſi/
net: q̄ſi ſemꝑ facit. Nō ē ergo bonū lignū nec bene radicatū:
qui in bono non ꝑſeuerat. Vel exponit de fructu vite eterne:
qui nunq; deſinet: quādo ſancti in tempore famis. ſ. inferna/
liū / ſaturabunt: quā habebūt q̄ nunq; deſinēt laborare. Gal.
vj. c. Bonū autē facientes nō deficiamus: tempore enim ſuo
metemus nō deficientes. h Prauū eſt cor homis ⁊c.
Ne poſſint dicere: nos oēs ſumus benedicti: quia confidi/
mus in domino: Ideo dominus reſpondet: quia licꝫ cor ho/
minis ſit ꝓfundum: ⁊ ideo homies ſeſe inuicē decipere poſ/
ſint: me tamē non poteſt homo decipe: quia ego ſcrutor cor/
da. Luc. vj. b. Ipſe eīm ſciebat cogitationes eorū. h Pra/
uū / quo ad effectū: i Et inſcrutabile / quo ad intellectū.
k Ego dominꝰ / ſolus ⁊ nō alius: l Scrutans cor ⁊
ꝓbans renes. i. ſciens cogitationes ⁊ examinās affectio/
nes. Prouer. xvj. a. Spirituū ponderator eſt dominꝰ. Tan/
te eīm tenebre ſunt poſite ſuꝑ faciem abyſſi. i. cordis humani:
vt nec etiam homo propriam conſcientiam poſſit ſcrutari.
Vñ. j. Corinth. iiij. a. Nihil mihi cōſcius ſū. Prouer. xx. b.
Quis poteſt dicere: mūdū ē cor meū / purꝰ ſū a peccato? Et
poſt pauca. Quis hoīm poteſt itelligere viā ſuā? Sꝫ de dño
dr̄ Eccl. xxiij. c. Oculi eiꝰ lucidiores ſole circūſpicientes oēs
vias hoīm. Prouer. xxiiij. b. Qui inſpector ē cordis / ipſe cō/
ſiderat: ⁊ ſeruatorē aīe tue nihil fallit. Septuaginta ſic habēt:
Profundū eſt cor hominis ⁊ inſcrutabile: Quod expoſuerūt
quidam de chriſto: ſic: id eſt nemo myſteriū natiuitatis chri/

a b qđ ad humorē mittit radices
c ſuas: ⁊ nō timebit cū venerit
d eſtus. Et erit foliū eiꝰ viride:
e f et in tēpore ſiccitatis nō erit
g ſollicitū: nec aliqñ deſinet fa
h cere fructum. †Prauū ē cor
i homis ⁊ inſcrutabile: Quis
k cognoſcet illud? Ego domi/
l nus ſcrutās cor ⁊ ꝓbans re/
m nes: q̄ dō vnicuiq; iuxta viā
n ſuā: ⁊ iuxta fructū adinuētio/
o p nū ſuaꝝ. Perdix fouit q̄ nō
q r peperit / Fecit diuitias ⁊ nō
s t in iudiciō. In†dimidiō dieꝝ
ſuorū derelinquet eas: et in
v nouiſſimo ſuo erit inſipiēs.

ſti hominis potuit ſcire. Unde Eſa. liij. c. Generationem eiꝰ
quis enarrabit? Sed ſolꝰ deꝰ hoc nouit. m Qui do vni/
cuiq; iuxta viā ſuā. i. iuxta oꝑa ſua: quibꝰ itur ad deū: vel a
deo recedit. n Et iuxta fructū adinuētionū ſuaꝝ. i. iuxta
noua oꝑa ſua bona vel mala ſubtilit cogitata. Sicut eīm mul/
tū diſplicēt deo adinuētiōes maloꝝ: ita placēt ei adinuētiōes
bonorū. Qđ ē 3 illos
q̄ reꝑhendūt noua bo/ Apoc. ij. i.
na faciētes. Eſa. iij. b.
Dicite iuſto qm̄ bene:
qm̄ fructū adinuētio/
nū ſuaꝝ comedet. Ve
impio i malū: retribu/
tio eīm manuū eiꝰ fiet
ei. o Perdix fouit Al. tmedi
q̄ nō pepit. Ad lraꝫ
oua aliena. ſ. alterꝰ ꝑ/
dicis. r Fecit diui/
tias. i. pullos: quaſi
ſimilit o vos iudei / multa nō veſtra ꝑ rapinā cōgregaſtis: que
chaldei rapient cito. Et hoc eſt t In dimidio dieꝝ ſuo
rū derelinquet eas / vel / derelinquet eā. ſ. pulli ꝑdicē.
v Et i nouiſſimo ſuo erit inſipiēs. i. apparebit q̄ ſtul/
ta fuit fouendo aliena oua. Sic apparebit iudeis q̄ inſipiētes
fuerūt rapiēdo aliena que ꝑdiderūt ita cito. Sic eīm ad litterā
eſt de perdice q̄ oua ſurripit aliena ⁊ incubat ſuꝑ ea et fouet:
Cuiꝰ vocem cū audierint pulli qñ fiunt adulti / ſtatim fugiunt
auolātes ab alieno parente: qđ videns ꝑdix / ſe fatuā reputat:
tunc magis triſtis / q̄ ante gaudens de partu illorum pulloꝝ.
Sic myſtice: diabolꝰ ꝑ hereticos cōgregat que non pepe/ Myſtice
rit. i. animas ſimpliciū: quos laqueo prauitatis heretice cōpre/
hendunt. Hoc autē faciūt non ex iudicio. i. iuſto dei cōſilio:
ſed ꝑ chriſti gratiā cōuerſi derelinquēt hunc ꝑdicē: vt in no/
uiſſimo ſuo ſint inſipiētes. ſ. ꝑ reputationē: quia dicētes ſe ꝓ
ſe eſſe ſapientes / ſtulti facti ſunt. Vñ. j. Corinth. iij. d. Si quis
vult eſſe ſapiens / ſtultus fiat vt ſit ſapiens: quia ſapientia hu/
ius mundi ſtulticia eſt apud deū. Vel / o Perdix / eſt frau/
dulētus: vel ſtultus auarꝰ: Qui / p Fouit / vel cōgregat: q
Que nō pepit / aliena rapiēdo. r Fecit diuitias: falſas
⁊ trāſitorias ⁊ nō veras ⁊ ꝑmanētes. s Et nō i iudicio / ſꝫ
in iniuſticia ⁊ fraude ⁊ violētia. Abacuk. ij. c. Ve q̄ cōgregat
auariciā malā domui ſue. ij. xxij. d. Ve q̄ edificat domū ſuam
in iniuſticia: ⁊ cenacula ſua nō in iudicio: amicū ſuū opprimet
fruſtra ⁊ mercedē eius nō reddet ei. t In dimidio die/
rū ſuoꝝ derelinquet eas. Unde Pſ. Viri ſanguinū et Pſ. 54.
doloſi non dimidiabūt dies ſuos. Unde Luc. xij. c. Stulte
hac nocte animā tuā repetūt a te: quia ſepe ſubita morte ra/
piunt. Eccs. iiij. b. Vnꝰ eſt ⁊ ſecūdū nō habet: nō filium nō
fratrē: ⁊ tamē laborare nō ceſſat: nec ſaturant oculi eius diui/
tijs / nec recogitat dicens: Cui laboro: ⁊ fraudo animā meam
bonis? Eccs. vj. a. Eſt et aliud malū qđ vidi ſub ſole / ⁊ quidē
frequēs apud homies: Vir cui dedit deꝰ diuitias ⁊ ſubſtātiā
⁊ honorē: ⁊ nihil deeſt anime ſue ex omnibus q̄ deſiderat: nec
tribuit ei poteſtatē deꝰ vt comedat ex eo: ſꝫ hō extraneus vo/
rabit illđ. Jō dr̄. j. Timoth. vj. d. Diuitibꝰ huiꝰ ſeculi p̄cipe
nō ſublime ſapere: neq; ſperare in incerto diuitiarū. Mediū
dierū auari eſt in culpa: ⁊ aliud erit in pena. v Et in no/
uiſſimo ſuo erit inſipiēs: q̄ ꝯgregādo diuitias modo vi/
det ſapiēs: ſꝫ tūc qñ videbit q̄ diuitie ſue nō poterūt eū iuua/
re: ſꝫ magiſ ipediēt / apparebit iſipiēs. Tūc eīm dicet illđ Sap.
v. b. Lumē ſapie nō luxit nob: qđ nob ꝓfuit ſuꝑbia: aut diui/
tiaꝝ iactātia / qđ cōtulit nob? Vñ. ij. Reg. xxij. d. Filij alieni
deſluxerūt ⁊ ꝯtrahent i anguſtijs ſuis. Eſa. vij. a. Noli time/
re: ⁊ cor tuū ne formidet a duabꝰ caudis titionū fumigātium
iſtoꝝ. Titio i p̄ncipio ardet: ſꝫ in fine dekrimū fumū emittit:
Sic mō auari ardēt igne cupiditatis: ſꝫ i fine fumū amare cō/
pūctiōis emittēt. ſ. itra ſe gemētes ⁊ ꝑ āguſtia ſpūs. ſ. qñ vide/
būt oīa i qbꝰ hic delectari ſūt trāſire ſic vmbrā. Jō dr̄ Eccl.
v. a. Noli attēdere ad poſſeſſiōes iniquas: ⁊ ne dixeris: ē m̄ ſufficiēs
vita: nihil eīm ꝓderit i die vidicte ⁊ obductiōis. Eccl. ix. c. Nō
zeles glīā ⁊ opes peccatoris: nō eīm ſcis q̄ ſit futura illiꝰ ſubuerſio.

a b Sõliũ glorie altitũdinis a
c ꝑncipio/lõcus ſanctificatio/
d nis noſtre/expẽctatio iſrãel.
e D ñe om̃s qui te dereliquũt
f g cõfundẽnt: recẽdẽtes a te in
h terra ſcribent: qm̃ dẽrelique
rũt venam aquarũ viuentiũ
i k dñm. Sanã me dñe et ſanã/
bor: ſaluũ me fac/ ⁊ ſaluꝰ ero:
l m qm̃ lãus mea tu es. Eccẽ ip/
ſi dicũt ad me: Ubi eſt v̇bũ
n o dñi: Ueñiat. Et egõ non ſũ
turbatꝰ te paſtorẽ ſequẽs: et
p q diẽm hois nõ deſidẽraui: tũ
r s ſcis. Qð ẽgreſſũ ẽ de labijs
meis: rectũ i ↄſpectu tuo fuit.

a Soliũ glorie ⁊c. Dicto quid malis acciderit/ dicit quid
bonis accidet. q. d. ſic mali captiuabuntur: ſed/ d Expe/
ctatio iſrael. i. bonoꝝ videntiũ deũ: eſt/ a Soliũ glorie:
id eſt ipſa hieruſalẽ que fuit ſoliũ dei. i. boni iudei expectant
ꝙ hierlm reſtituaꝛ: vt ſit ſoliũ glie dei/ ſic priꝰ fuit: qñ i ea ha/
bitabat ſup ꝓpitiato/
riũ: et in fumo et in nu
be apparebat in tẽplo.
Glorie dico/ b Al/
titudis a ꝑncipio:
id eſt ipſi expectabũt
ꝙ ita alta ⁊ nobilis ſit
ſicut fuit a principio.
c Locus. i. ipſi ex/
pectabũt ꝙ hieruſalẽ
ſit locus/ ſanctifica/
tionis noſtre. i. dei
ſanctificãtis ipſos vel
nos: ſicut fuit a ꝑncipio: quãdo ibi habitabat per miraculorũ
oſtẽſionẽ. Uel ſic: c Locus ſanctificatiõis nr̃e. i. ado/
rationis ⁊ culture: ꝑ que deꝰ in nobis fuit quõdam ſanctifica/
tus. i. ſanctus ⁊ glorioſus oſtenſus: vt vocet hieruſalẽ locus
ſanctificatiõis/ quo ad ſacerdotes ⁊ leuitas templi miniſtros:
ſolium autẽ glorie/ quo ad reges ⁊ principes: ꝑ quos tunc iu/
Myſtice diciũ exercebat. Et myſtice: d Iſrael. i. vidẽs deũ ꝑ fi/
dem: debet expectare/ a Soliũ glorie. i. vt ſedeat deus
in eo exercẽdo ꝑ eum iudicia ſua. Illi eñ ſoli ſunt digni iudi/
Phil. 3. d. care alios: qui ſunt ſoliũ dei: q̇ꝛ cõuerſatio in celis eſt. Quia
nõ niſi celũ eſt ſedes dei: vt dr̃ Eſa. vlt. a. j. Cor. ij. d. Spiri
tualis homo oĩa dijudicat. Uel ſic: d Expectatio iſrl̃:
id eſt oĩm credentiũ: eſt/ a Soliũ glorie altitudinis. i.
ipſe chriſtus: q̇ eſt thronꝰ glorioſus ⁊ excelſus omniũ chriſti/
anorũ. i. ſuſtẽtator omniũ: ſicut de helia dicit. iiij. Reg. ij. b.
ꝙ ẽ ipe currꝰ iſrl̃. i. eiꝰ ſuſtẽtator. Qui ẽ et/ c Locꝰ ſctifica/
tiõis nr̃e. i. ſctificatio nr̃a. s. xiiij. d. Solij glie tue recordare
ne irritũ facias pactum tuũ nobiſcũ. i. chriſti recordare aduo/
cati noſtri/ te ꝓ nobis interpellãtis. e Dñe om̃s qui te
derelinquũt/ ꝑ peccatũ vel idolatriã: f Cõfundent/ cõ
Ps. 108. fuſione eterna/ niſi penituerit. Ps. Operiant ſicut diploide
cõfuſione ſua. g Recedẽtes a te i t̃ra ſcribent: quaſi
de facili deleturi: quia terra mollis eſt nature. q. d. cito peribit
memoria eoꝝ: ⁊ oĩs eoꝝ poſſeſſio. Uel/ In terra ſcribent
. i. in terrenis aſcribent: quia ꝑ ea cognoſcent: tanq̃ aliquis ꝑ
aliquã magnã domũ ſuã: vl̃ aliqua magna q̃ fecit/ vnde dicit
dñs terre illius vel domus illius: ſic nihil fecerũt niſi terrenũ
nec aliquid queſiuerũt. Sicut eñ boni ſcribunt i celo vt he/
reditatẽ celi habeant: ſic iſti dicunt ſcripti in terra: quia nihil
habent niſi in terra ⁊ nihil i celo. s. xij. a. Plantaſti eos ⁊ ra/
Ps. 48. dicẽ miſerũt: ꝓficiunt et faciũt fructum. Ps. Uocauerũt no/
mina ſua in terris ſuis. Littere quibꝰ ſcribunt homies in ter/
ra/ ſunt diuitie/ delitie/ honores: que oſtendũt quales ſunt: ſcꝫ
auari/ ſuperbi/ luxurioſi. Quãto aũt magis homo ſic ſcribit
in terra: tanto magis deletur a ſcriptura qua ſancti ſcribunt
in celo: quibus dicit Luc. x. d. Gaudete: quia nomia veſtra
Phil. 3. d. ſcripta ſunt in celis: quod dicitur illis quorum conuerſatio
eſt in celis. Dicitur autem quis deleri de libro illo: non quo
ad ſcripturam/ qua quis ſcribit ibi per ꝑdeſtinationem: illa
eñ indelebilis eſt: ſed ab illa qua ſcribit ibi ꝑ p̃ſentẽ iuſticiã.
Uel dicit quis deleri a ſcriptura ꝑdeſtinationis: quãdo oſtẽ/
dit eſſe deletus. i. nunq̃ fuiſſe ſcriptus: quod fit quãdo homo
nõ niſi ad t̃rena ihiat. Iõ dicit Matth. vj. c. Nolite theſau/
rizare vobis theſauros in terra: vbi erugo ⁊ tinea demolit: et
vbi fures effodiũt ⁊ furant. Quare autẽ ſcribant in terra/ ſub/
dit: h Qm̃ dereliquerũt venã aquaꝝ viuentium
dñm. s. ij. c. Dereliquerũt me fontem aque viue: ⁊ foderunt
ſibi ciſternas diſſipatas. Dñs eñi eſt fons aquarũ. Unde di/
cit Ioh. vij. f. Si quis ſitit veniat ad me ⁊ bibat. Et ibidem:
Qui crediderit in me/ ſicut dicit ſcriptura: flumina de ventre
eius fluent aque viue. Hoc autẽ dicit de ſpiritu quẽ accepturi
erãt credẽtes. i Sana me dñe. Hic petit ꝓpha libe/
rari et ſanari. q. d. parce mihi vt non ꝑmittas me captiuari.
Uel/ Sana me dñe. i. libera me ab ipſis opprobrijs q̃ pa/
tior: ⁊ ab inſidijs q̇bꝰ a iudeis ſepe circũuẽtꝰ ſũ. A te eñ ſolo
peto medicinã: q̇ ſolꝰ es vera medicina. Multi eñi medici illã
emorroiſſam ad curam receperũt vt eam ſanarẽt: ſed nõ po/
tuerunt: licet illa mul/
ta expendiſſet: ſed ſo/
lus tu eam ſanaſti: vt
dr̃ Luc. viij. g. Sa/
na a pena: Salua a
culpa. Ps. Miſerere Ps. 6.
mei dñe quoniã infir/
mus ſum: ſana me dñe C
qm̃ cõturbata ſũt oſſa
mea. k Et ſana/
bor ⁊c. Tũc eñ me/
dicinam ſalus vl̃ ſani/
tas ſequit: qñ chriſtꝰ
aiaꝫ ad ſaluãdũ recipit. l Qm̃ laus mea tu es. i. ſolꝰ po
tes hoc dicere: qui relicta omni temporali gloria ⁊ delectati/
one/ in ſolo deo gloriã ⁊ delectationẽ habet: ſm illud. s. ix. g.
Nõ gloriet ſapiẽs in ſapiẽtia ſua: ⁊ nõ gloriet fortis in forti/
tudine ſua: ⁊ nõ gloriet diues in diuitijs ſuis: ſed in hoc glet
qui glat/ ſcire et noſſe me. m Ecce ipſi dicũt ad me:
Ubi ẽ verbũ dñi: q̇ſi nõ credũt eis q̃ dico eis. Nõ eñi cre
dunt venturã eis captiuitatẽ in diebꝰ ſuis/ licꝫ ſit ventura po/
ſteris eorum. Ubi eſt: q. d. n Ueniat: quaſi videamus
ſi verũ dicis. Sic multi dicũt/ non credentes cõminatiõibus
ꝑdicatoꝝ. Amos. v. c. Ue deſiderantibꝰ diem domini: ad q̇d
eam vobis: Eſa. v. c. Qui dicitis/ feſtinet: ⁊ cito veniat opus
eius vt videamus: appropiet ⁊ veniat conſiliũ ſancti iſrael: et
ſciemus illud. Eſa. xxviij. c. Erit eis verbũ domini: mãda re/
manda: manda remanda: expecta reexpecta: expecta reexpe/
cta: modicũ ibi: modicũ ibi: vt vadãt/ ꝑ delectationẽ: ⁊ cadãt
retrorſum/ ꝑ conſenſum: ⁊ conterant/ ꝑ actum: ⁊ illaqueent/ ꝑ
conſuetudinẽ: ⁊ capiant/ ꝑ impenitentiã in morte. o Et tñ
illis ſic dicentibus et improperantibus/ ego nõ ſum tur/
batus te paſtorem ſequẽs. i. tua ſequens veſtigia. Ille
dicit in via turbari: qui nõ poteſt inuenire viam ꝑ quã debet
ire. Quaſi ergo dicat: bonã viam iui: quia te non dereliqui.
Iob. xxiij. c. Ueſtigia eius ſecutus eſt pes meus: viam eius
cuſtodiui. p Et/ hoc ideo: quia/ diẽ hois nõ deſidera/
ui: id eſt laudem humanã/ vel fauorem/ vel quãcũq̃ tẽporalẽ
delectationem. Unde Gregoriꝰ: Qui laudem ſiue placentiã
nõ querit/ contumeliã nõ ſentit. Et ideo hoc faciẽs nõ fui tur
batus ad cõtumelias. j. Corinth. iiij. a. Mihi pro minimo ẽ
vt a vobis iudicer: aut ab humano die. Hũ ſic dicit: quia ipſe
humanꝰ fauor ẽ iudicij cõdemnatiõis cauſa: vel quia huma/
nus fauor magis querit iudicia hominũ q̃ dei. Itẽ Ps. Ab Ps. 55.
altitudine diei timebo. Alia expoſitio ponit in Glo. p Di
em hominis. i. vitam longiorem quam egrotantes deſide/
rare ſolent. Sic ergo ſm hoc/ longam vitam deſiderare non
eſt bonũ. Sed nõne ſciebat hieremias deũ velle eum diu vi/
uere: Solutio. Licꝫ deus vellet hoc de ſanctis: tamen ſancti
hoc non deſiderabant ꝓpter pericula huius vite. Et non di/
cit: non volui: ſed/ q Non deſideraui: quia deſideriũ vix
poteſt eſſe ſine delectatione: ſed velle quandoq̃ ſine ea eſt.
Unde non poſſet vitam p̃ſentem longã deſiderare ſine pre/
ſentis vite delectatione. r Tu ſcis: ipſum eundẽ inuocat
teſtem quem ⁊ iudicem. s Quod egreſſum eſt de la/
bijs meis: rectũ in cõſpectu tuo fuit: quaſi iniuſte di/
cunt mihi: Ubi eſt verbũ domini: quia non ſum mẽdax.
Iob. xvj. d. In celo eſt teſtis meꝰ: ⁊ cõſcius meus i excelſis.
Ibi Gregorius: Qui teſtem in celo habet: ſi ab hominibꝰ in
mũdo reprehendit/ non curat. Illi ꝓprie eum in celo teſtem
habent: qui eum per imitationẽ ſequũt. Tales enim nõ tur/
bant in vijs domini: ſed recte vadunt nec laſſantur. Numeri.
xxiij. c. ſcõm aliam litteram quam ponit Glo. Non eſt laſſi/
tudo in iacob: neq̃ dolor i iſrl̃. Uñ Matth. xj. d. Uenite ad
me. i. poſt me/ oẽs q̇ laboratiſ ⁊ onerati eſtiſ: ⁊ ego reficiã vos.

Non ſis tu mihi

a Nõ ſis tu mihi formidini:
b ſpes mea tu in die afflictio-
c nis. Cõfundant̃ q̃ me ꝑſe-
d quunt̃/ ⁊ nõ cõfundar ego:
e f paueant illi/ ⁊ nõ paueã ego.
g Induc ſup eos diẽ afflicti-
h onis: ⁊ duplici cõtritiõe con
tere eos. Hec dicit dñs ad
i me: Uade ⁊ ſta in porta filio
k rum populi ꝑ quam ingre-
l diunt̃ reges iuda ⁊ egrediunt̃:
et in cũctis portis hieruſalẽ/
m ⁊ dices ad eos: Audite ver-
bũ dñi reges iuda: et omnis
iuda: cunctiq; habitatores
hieruſalẽ/ qui ingredimini per
portas iſtas. Hec dicit dñs:
n o Cuſtodite aĩas vr̃as: ⁊ noli-
te portare pondera ĩ die ſab-
p bati/ nec inferatis per portas
q hierlm: et nolite eijcere one-
ra de domibꝰ vr̃is in die ſab
r bati: ⁊ om̃e opus nõ facietis.
s Sanctificate diẽ ſabbati/ ſicut
t u ꝑcepi patribꝰ veſtris. Et nõ
x audierunt/ nec inclinauerũt
y aurẽ ſuã ſꝫ indurauerũt ceruicẽ
z ſuã ne audirẽt me/ ⁊ nẽ acci-

a ¶Non ſis tu mihi formidini. Et eſt Liptote: quaſi da mihi fiduciã vt ꝯfortet auxilio tuo ⁊ viriliter agã. b ¶Spes mea tu in die afflictiõis. ſ. tu ſis. Septuaginta: Nõ ſias mihi alienus/ parcens mihi in die mala: quaſi nõ parcas nihi in die malo. ſ. in ꝑſenti ſeculo/ vt ſic magis parcas in futuro: Iuxta illud Abacuk iij. d. Ingrediatur putredo in oſſibꝰ meis: ⁊ ſubt̃ me ſcateat: vt requieſcã in die tribulatiõis. Tũc enĩ eẽs mihi alienus ſi mihi peccanti parceres/ nec in virga tua corripes: qꝛ omnẽ filiũ quẽ pater recipit corripit: Heb. xij. b. Apoc. iij. d. Ego q̃s amo arguo ⁊ caſtigo. S. xv. c. Noli in patiẽtia tua ſuſcipe
Abacuk.3.a. me: quia cum in ꝑſenti iratꝰ fueris miſcdię recordaberis. Et huic bñ cõcordat nr̃a lr̃a: q̃ dic: Nõ ſis tu mihi formidini: ſpes mea tu ĩ die afflictiõis. In die enim ꝓſperitatis ꝑſẽtis nõ ẽ ſpes. Un̄ Luc. vj. d. Ue vob diuitibꝰ q̃ habetis hic cõſolationẽ veſtrã. Sed magis ſpes ẽ in die tribulatiõis. Un̄ Matth. v. a. Beati q̃ ꝑſecutionẽ patiunt̃ ꝓpt̃ iuſticiã ⁊c. c ¶Cõfundant̃ q̃ me ꝑſequunt̃/ ſalubri cõ-
Ps.82. fuſione: q̃ſi de peccatis conterant̃. Ps. Imple facies eorum ignominia ⁊c. d ¶Et nõ ꝯfundar ego. i. nõ habeã cauſã cõfuſiõis. ſ. peccatũ: vel cõfuſionẽ ſuſtinere non timeã: vt. ſ. cõfuſio mea quã ſuſtineam/ nõ adducat ignominiã/ ſed magis gloriã. e ¶Paueãt illi. ſ. deũ: vel cõminationẽ eius/ vt peccare deſiſtãt ⁊ ꝑſequi me: ⁊ exprobrare verbũ dñi. f ¶Et nõ paueã ego. i. cauſã pauoris nõ habeã. ſ. peccatũ. g ¶Induc ſup eos diẽ afflictiõis/ ſiue vltionis. i. captiuitatis ꝑſentis: vt ſic ſaltẽ corrigant̃ ⁊ in illa captiuitate. h ¶Et duplici cõtritione cõtere eos. i. ꝓ duplici eorꝫ iniq̃tate eos cõtere: ſm illud. S. xvj. d. Reddã duplices iniq̃tates eorꝫ. i. penã ꝓ duplici iniq̃tate: qꝛ trãſgreſſi ſũt legẽ naturalẽ ⁊ ſcptã. Uł qꝛ mala cõmiſerũt/ ⁊ bona omiſerũt. Uł qꝛ deũ offẽderũt et ſe: ⁊ ꝓximũ offenderũt. ſ. malo exẽplo. Uł h ¶Duplici cõtritione. ſ. fame/ quo ad obſeſſos ĩ ciuitate: ⁊ gladio/ quo ad occiſos in agro. Uel loquit̃ de malis ⁊ afflictis/ nõ imꝑcãdo ſꝫ ꝑdicẽdo/ q̃ ĩ inferno ꝯterent̃ duplici ꝯtritiõe. ſ. ĩ aĩa ⁊ corpe: q̃ſi ſuſcipiẽt de manu dñi duplicia ꝓ pctĩs ſuis: vt dı̃ Eſa. xl. a. Un̄ cõtere. i. cõteres. i ¶Uade et ſta ĩ porta filiorꝫ ppł̃i. Quia ſic contemnũt verba tua/ vade ad locum aptũ. ſ. ad portã tẽpli vel vrbis: k ¶Per quam ingrediunt̃ ⁊ egrediuntur: vt ſic tamẽ ex neceſſitate cogantur audire: l ¶Reges iuda. i. principes. Scd̃m illud. ij. Timoth. iiij. a. Inſta oportune/ importune. Ibi Glo. Oportune/ ſm veritatem: importune/ ſm eorũ opinionem. Tu quidem oportune agis: ſed importunꝰ videris: vt ſic nõ poſſint ſe excuſare q̃ bonũ non fecerũt/ dicẽtes: quia nõ audiuimꝰ: ⁊ ideo oportune. m ¶Audite vbũ dñi reges iuda ⁊c. qui ingredimini ꝑ portas iſtas/ tẽpli vel vrbis. n ¶Cuſtodite aĩas veſtras/ ſollicite/ ne ibi intret diabolꝰ ꝑ peccatũ: ſic cuſtodit̃ domus a latronibus/ et ideo claudit̃. Deut. iiij. b. Cuſtodi temetipſũ ⁊ animã tuã ſollicite. o ¶Et nolite portare pondera ĩ die ſabbati. i. peccata: Et hoc maxie ĩ die ſabbati: q̃n ab omĩ ope ſeruili ceſſabũt homĩes: vnde multo magis a peccato tũc ceſſare debetis. Sic hõ maxime in feſtis debet abſti-
Ps.31. nere a peccato: qd̓ eſt pondus graue. Ps. Sicut onus graue grauatę ſũt ſup me. Eſa. lviij. b. Diſſolue colligatiões impietatis: ſolue faſciculos deꝓmẽtes: dimitte eos q̃ ꝯfracti ſũt liberos: ⁊ om̃e onus dirũpe. Heb. xij. a. Habẽtes tãtã impoſitã nubẽ teſtiũ: deponẽtes om̃e põdus ⁊ circũſtãs nos peccatũ.

Uł ad litterã ꝑcipit eis ſeruare diem ſabbati/ ſm legẽ: Exo. xx. b. p ¶Nec inferatis ꝑ portas hierlm/ ad litterã. Uł myſtice. i. ꝑ virtutes. Ita exponit Glo. Sed quõ põt inferri peccatũ ꝑ v̓tutes/ cũ virtꝰ ſit bona q̃litas mẽtis: quã deꝰ ĩ nobis ſine nobis infũdit: qua bñ viuit̃/ q̃ nemo male vtit̃: Ergo virtute nullꝰ põt male vti. Solutio. Peccatũ dı̃ ingredi ꝑ virtutes/ cũ ſub ſpecie v̓tutis malũ fit: vel q̃n ex v̓tute vel eiꝰ occaſiõe ſurgit elatio ſuperbię: qꝛ ſępe de bono ſupbit̃: vł q̃n bonũ fit nõ bñ. i. nõ ordinate/ vel eo mõ quo fieri debet. Uel/ ꝑ portas hieruſalẽ/ q̃ſi ꝑ ſenſus: ꝑ quos ingredit̃ pctm̃ in animã. Mors enĩ intrat ꝑ feneſtras: vt S. ix. f. q ¶Et nolite eijcere onera de domibꝰ vr̃is ĩ die ſabbati: Ad litterã: qꝛ hoc opus ſeruile erat ſm legẽ. Uł dicit onera pęnitẽtię: q̃ etſi abijciẽda nõ ſint/ niſi forte ad tempꝰ: tñ ꝑcipue ĩ die ſabbati ⁊ feſtis nõ ſunt abijcienda. Sed ꝯtra: Tũc nõ ieiunamꝰ ſed magis ĩ vigilijs ⁊ feſtis ẽ gaudiũ nõ luctus. Un̄ Neemię viij. c. Nolite lugere et nolite flere ⁊c. Ite comedite pinguia ⁊ bibite mulſum: ⁊ mittite ptes eis q̃ nõ ꝑparauerũt ſibi: qꝛ ſanctus dies dñi ẽ: ⁊ nolite cõtriſtari: Gaudiũ enĩ dñi ẽ fortitudo vr̃a. Solutio. Etſi aliquę pęnitẽtię nõ ſint faciẽdę ĩ feſtis: vt ieiunia ⁊ huiõi: nõ tñ ꝓpter hoc ſunt abijciẽdę: qd̓ ſi fieret peccatũ reſumeret̃. Tũc enĩ fundamẽtũ oĩs pęnitẽtię abijceret̃. ſ. ꝓpoſitũ nõ peccãdi: qd̓ nunq̃ abijciendũ ẽ: ⁊ ſic nunq̃ pęnitẽtia abijcit̃. Et ꝑterea ſi tunc nõ ſunt faciẽda ieiunia nihilominꝰ debẽt fieri alię pęnitẽtię. Uel onera eijciuntur: q̃n de corde exit peccatũ ad opꝰ. Simile ꝑceptũ quãtũ ad lrãm ſicut hic: habet̃ Neemię vlt. c. Clauſerũt ianuas ⁊ ꝑcepi vt nõ aperirẽt eas vſq; poſt ſabbatũ: et de pueris meis ꝯſtitui ſup portas vt nullꝰ inferret onus ĩ die ſabbati. r ¶Et om̃e opꝰ ſeruile/ nõ facietis: quale ꝓprie eſt peccatũ. Un̄ Ioh. viij. d. Qui facit peccatũ ſeruꝰ ẽ peccati. Sed ſemꝑ illud opus faciẽdũ ẽ: de q̃ Ioh. vj. c. Operamini nõ cibũ q̃ perit: ſed q̃ ꝑmanet in vitã ęternã. Sed in feſtis mali magis operant̃ cibũ q̃ perit. ſ. qui gulę tũc ſe exponũt. j. Corinth. vj. c. Eſca ventri et venter eſcis: deꝰ aũt ⁊ hũc ⁊ hanc deſtruet. s ¶Sanctificate diẽ ſabbati. i. in honore ⁊ ſanctificatiõe habete: vł ſanctum oſtendite/ tunc abſtinentes ab omni ope ſeruili: t ¶Sicut ꝑcepi patribꝰ veſtris: Exo. xx. b. Quod autem ſit pręmiũ obſeruantiũ ſabbatum/ vel litteraliter vel ſpiritualit̃ dicit̃ Eſa. lviij. d. Si auerteris a ſabbato pedem tuũ facere voluntatẽ tuam in die ſancto meo: ⁊ vocaberis ſabbatũ delicatum ⁊ ſanctũ domini glorioſum/ et glorificaueris eum dũ non facis vias tuas/ ⁊ non inuenitur voluntas tua vt loquaris ſermonem: tũc delectaberis ſuper domino ⁊ ſuſtollam te ſuper altitudinem terrę: et cibabo te hęreditate iacob patris tui. Sed ꝯ malos/ dı̃ Eſa. j. d. Solennitates veſtras odiuit anima mea. Threñ. j. c. Uiderunt eam hoſtes/ ⁊ deriſerunt ſabbata eius. Ideo dı̃ Exo. xxxj. c. Uidete vt ſabbatũ meũ cuſtodiatis: quia ſignũ eſt inter me ⁊ vos in generationibus veſtris. v ¶Et non audierũt/ aure exteriori: x ¶Nec inclinauerunt aurem ſuam/ mentis: y ¶Sed indurauerunt ceruicem ſuam ne audirent me/ tanq̃ animalia indomita/ reijcientes omne iugum legis. S. vij. f. Nõ audierunt me nec inclinauerunt aurem ſuam: ſed indurauerunt ceruicem ſuam: ⁊ peius operati ſunt q̃ patres eorum. Ezech. iij. b. Omnis domus iſrael attrita fronte eſt et duro corde. z ¶Et ne acciperẽt diſciplinã. i. diſciplinati fierent ꝑ doctrinã meã.

erent ꝑ doctrinā meā. a Et erit ſi audieritis me. Hic ponit p̄miū cuſtodientiū legem/ et ſanctificantiū ſabbatū. b Ut nō inferatis onera ⁊c̃. Expone vt p̄r⁹. c Ingredient̃ ꝑ portas ciuitatis hui⁹ reges ⁊ p̄ncipes: Ad l̃ram: q̄ſi honore et delitijs affluētes. Un̄: aſcēdētes ī currib⁹ ⁊c̃.

Moraliter B Uel/ moraliter.i. ſi bene cuſtodierit/ feſta hęc/ p̄mitto vobis q̄ bonos p̄ncipes ſeculares habebitis ⁊ bonos eccleſię p̄latos. Ad hoc autem q̄ boni ſint p̄lati: oportet eos ingredi ꝑ portas.ſ. q̄ canonice eligant̃: Aut aliter/ fures eſſent et latrones: q̄ per oſtiū nō ingrederent̃ in ouile ouiū: vt ḋr Joh.x.a. Oportet etiā q̄ ſint portę.i. alios introducētes in eccleſiā ꝑ doctrinę et exēpli dilucidationē: ⁊ q̄ ſint reges ⁊ p̄ncipes.i. bñ ſe regentes ⁊ carni ſuę p̄ncipantes:

a perēt diſciplinam. Et erit/ ſi audieritis me dicit dn̄s: vt
b nō inferatis onera per portas ciuitatis huius in die ſabbati: Et ſi ſctificaueritis diē ſabbati ne faciatis ī eo om̄e
c opus: ingrediētur ꝑ portas ciuitatis hui⁹/ reges et p̄nci-
d pes ſedētes ſup ſolium da-
e uid: ⁊ aſcēdētes in currib⁹ ⁊ equis/ ipſi ⁊ p̄ncipes eoꝝ: vi-
f g ri iudā ⁊ habitatores hierl̃m:
h ⁊ habitabit ciuitas hęc ī ſem-
i piternū. Et veniēt de ciuitatib⁹ iuda ⁊ de circūitu hierl̃m ⁊ de terra beniamin ⁊ de cāpeſtribus ⁊ de montuoſis ⁊ ab auſtro portātes holocauſtum ⁊ victimā ⁊ ſacrificiū ⁊ thus/ et inferēt oblationē in
k domum dn̄i. Si autē nō audieritis me vt ſctificetis diē ſabbati/ ⁊ ne portetis on⁹/ ⁊ ne inferatis per portas hie-
l ruſalē ī die ſabbati: ſuccendam ignem in portis eius/ ⁊ deuorabit domos hieruſalē
m ⁊ nō extinguet̃. Ca. XVIII.
n Uerbum quod factum eſt ad hieremiā a domino/ dicens: Surge et deſcende in domū figuli:

vt.ſ. non regnet pctm̄ in corꝑe mortali eorū: vt ḋr Ro.vj.b. Prouerb.xxj.a. Cor regis ī manu dei: q̄cūq̄ voluerit īclinabit illud. d Sedētes ſup ſoliū dauid.i. eccleſiam: quę ē ſoliū chriſti: qui per dauid ſignificat̃. e Et aſcēdentes in curribus ⁊ equis ⁊c̃. id eſt p̄erunt eccleſijs/ eas educētes ⁊ ꝑducētes ad paſtū verbi ⁊ exēpli: ad colles regni ęterni. P̄latus eñ ē currus eccleſię: qui infirmos debet ſupportare per cōpaſſionē. Eſt equus: q̄ debet ſubditos trahere ꝑ doctrinā ⁊ admonitiōes ⁊ cōminationes. Eſt ⁊ auriga: q̄ debet ducere ⁊ dirigere per bonę vitę exēplū/ eis demonſtrādo rectā viā: vt ſic ante eos vadat q̄ſi qui lucernā in manibus portat. Hi ſunt currus ignei: quibus helias raptus eſt in cęlum.
Pſ.67. iiij. Reg.ij.b. Pſ̄. Currus dei decem milib⁹ multiplex ⁊c̃. Abacuk.iij.b. Quadrigę tuę ſaluatio. f Uiri iuda: per fidei et operū confeſſionem. g Et habitatores hierl̃m: per cōtemplationē. h Et habitabit ciuitas hęc ī ſempiternū.i. longo tp̄e. Uel myſtice/ de eccleſia: quę nunq̄ poteſt deſtrui. Un̄ Matth.xxviij.d. Uobiſcū ſum omnibus diebus vſq̄ ad cōſummationē ſeculi. i Et veniēt de ciuitatib⁹ iuda ⁊ de circūitu hierl̃m ⁊c̃. ſic p̄ceptū fuit: vt tribus feſtiuitatibus anni in hierl̃m ꝯgregarent̃/ ⁊ nō apparerent vacui: vt ḋr Exo.xxiij.b. Uel de eccl̃ia expone. Per beniamin plaga orientalis: per cāpeſtria occidentalis: ꝑ montuoſa ſeptentrionalis: per auſtrū auſtralis/ quę eſt a meridie: q̄ſi de q̄tuor mūdi partibus ad eccleſiā cōfluent gētes: vt ḋr Matth.viij.b. Multi ab oriente ⁊ occidēte venient ⁊ recumbent cū abraā ⁊ iſaac ⁊ iacob in regno cęloꝝ. Uel per beniamin ⁊ hierl̃m/ docti in lege: per campeſtria ⁊ montuoſa indocti: q̄ſi vtriq̄ veniēt ad eccleſiā. Uel ꝑ beniamin.i. fili⁹ dextrę/ religioſi: q̄ offerūt holocauſtū/ omnibus renūciando: et ſeipſos ſeruitio dei mancipādo: per cāpeſtria/ ſeculares: qui victimas offerūt/ quędā ſibi retinētes/ ⁊ ſupflua pauꝑibus erogantes. Primi/ offerūt thus deuotionis in orōne: ſecūdi/ ſacrificiū contritionis in pęnitētia. Un̄ religioſi ſunt de auſtro p̄pter feruorē deuotionis: ſeculares ſunt montuoſi/ cum lucēt ꝑ exēplū. Ubi nos habem⁹: Sacrificiū/ ſm̄ Hiero. ṽitas hebraica habet manaa: qḋ peſſima ꝯſuetudine/ vt dicit Hiero. immo ſcriptoꝝ negligētia/ māna ī libris nr̃is legim⁹. Similit̃ Baruch.j.b. vbi habem⁹: Emite holocauſta ⁊ thus et facite manaa: legitur māna vel magna: ſed ibi debet eſſe manaa: qḋ idē ē qḋ ſacrificiū. k Si aūt nō audieritis me ⁊c̃. Ecce pęna tranſgredientium. l Succendā ignem in portis ei⁹ ⁊c̃. Ad litterā eñ portas ciuitatis cōbuſſerūt hoſtes. Et ſi obijciat̃ illud Pſ̄. Securibus exciderūt ianuas eius in id- Pſ.73.
ipſum: debet intelligi/ ianuā ei⁹.i. tēpli nō ciuitatis. m Et nō extinguet̃/ ab aliquo: ſed ardere q̄ntum poterit ꝑmittet̃. Uel h̃ dic: q̄ pęna q̄ tūc icępit ī malis/ fuit ītiū futurę ęternę: et ſicut adhuc eſt in multis. Uel ignē luxurię ⁊ cupiditatis: q̄ igne ꝑmittit dn̄s comburi inobediētes ſibi. De q̄ igne Oſee.vij.a. Om̄es adulterātes q̄ſi clibanus ſuccenſus a coquēte. Uel Nō extinguet̃: q̄ iſte ignis ducit ad ignē ęternū: de q̄ Job.xx.d. Deuorabit eū ignis qui non ſuccendit̃. Itē nec extinguet̃. Matth.iij.c. Paleas cōburet igne inextinguibili.i. q̄ nec extīguet̃: nec extīguet̃.

Expo. Ca. XVIII.

Uerbū qḋ factum eſt ⁊c̃. A
Hic loquitur dn̄s p̄phetę/ docēs eū de illis q̄ futura ſunt: nō ſolū verbo: ſed etiā viſibili ſigno/ p̄cipiens ei vt deſcēdat ad domū figuli. Et ſub metaphora figuli diſſipātis vas/ ⁊ poſt ad arbitriū ſuum reędificantis/ oſtēdit dn̄m iudęos poſt diſſipationē vaſtitatis ⁊ captiuitatis ſe reędificaturū ſi pęnituerint. Et diuidit̃ hoc capitulū in ſeptē partes. Primo ſub metaphora figuli/ oſtēdit̃ dn̄s potens diſſipare cōtemnētes/ ⁊ reędificare ꝓ ſua volūtate pęnitētes. Secūdo cōtra populū fictilem diffinitiua datur ſentētia/ pro eo q̄ pęnitere noluit: ibi: Ecce ego fingo cōtra vos malū. Tertio mutat ſententiā/ ſi voluerint mutare culpam: ibi: Reuertat̃ vnuſquiſq̄: Et ſic dupliciter eos attrahit: primo tormētis: ſecundo promiſſis. Quarto obſtinationē ⁊ durationē eoꝝ oſtendit: q̄ nec per tormēta redeūt timendo/ nec per ꝓmiſſa amando: ſed deſperātes ſequunt̃ cogitatiōes ſuas: ibi: Qui dixerūt: deſperauimus. Quinto deteſtat̃ horribilia pctā eoꝝ: quia.ſ. creaturis inſenſibilibus naturā ſuam nō mutantibus: ipſi tamē naturā ſuam mutāt: ⁊ deum p̄pter quem colēdū ⁊ amandū facti ſunt/ obliuioni tradūt/ legemq̄ ſibi datam vt in ea ambularēt/ ⁊ deum colerent contēnunt/ idola noua colendo/ ⁊ ſic via nō trita deambulando: p̄pter qḋ ⁊ pęnā eoꝝ ibidem ſubiūgit: ibi: Interrogate gentes. Sexto p̄pheta excogitationes illoꝝ contra ſe enumerat: ibi: Et dixerūt/ venite. Septimo ad orationē ſe cōuertēs oñdit ſuā innocentiā: ⁊ contra eoꝝ maliciā iuſtā eoꝝ vindictā: ibi: Attēde dn̄e. Dicit ḡ: n Uerbū qḋ ⁊c̃. Quia ḡ iudęi rudes erāt: ⁊ ñ niſi ꝑ ſēſū cognoſcētes: iō ꝑ facta eis h̃ loq̄t̃ dn̄s. Magis eñ retinet̃ qḋ oculis cernit̃: vt dicit hic Glo.

Myſtice. o Surge et deſcende in domū figuli. Myſtice
Volens p̄pheta dei oſtēdere potētiā: et hominis fragilitatē/ comparat deum figulo/ ⁊ hominē luto: q̄ nihil poteſt aduerſus deū: ſicut nec lutū aduerſus figulū. Un̄ Ro.ix.d. Nunquid poteſt figmētū ei qui ſe finxit dicere: quid me feciſti ſic? Eſa.xlv.b. Uę q̄ cōtradicit factori ſuo/ teſta de ſamijs terrę. Nūq̄d dicit lutū figulo: q̄d me fęciſti ſic? Eſa.lxiiij.c. Et nūc dn̄e pat̃ nr̃ es tu/ nos vero lutū: ⁊ fictor nr̃ tu/ ⁊ nos opa manuū tuaꝝ. Corpora aūt nr̃a dicūt̃ vaſa: q̄ ꝯtinēt liquorē ſiue theſauꝝ p̄cioſiſſimū.ſ. ſpiritū ad imaginē dei creatū. ij. Cor. iiij.b. Habemus theſaurū iſtū in vaſis fictilibus. Aīa etiā eſt vas: ī qua ē liquor p̄cioſiſſimus.ſ. gratię ⁊ ſapiētię: ⁊ ita tot⁹ homo vas dicit̃. Deus autē eſt figulus: qui coquit illud igne tribulationis: ⁊ roborat vt ſit vtile ad miniſterium dei. Eccl. xxvij.a. Vaſa figuli ꝓbat fornax ⁊ homines iuſtos tēptatio tribulationis. In domū figuli deſcendere/ eſt conſiderare fragilitatem carnis ſuę.

¶ vt dicit hic Glo. licet per omnes alios ſenſus ad intelligentiã poſſit animus duci. a ¶ Et ibi audies verba mea: que ſequunt̃. b ¶ Sup rotam: ſic ad litterã ſiunt vaſa. c ¶ Et diſſipatũ eſt vas ꝛc. ꝓpter rote curſum inſperatũ. f Si cut placuerat ꝛc. q. d. ad libitum ſuum: ſic dñs pro vo/luntate ſua oĩa facit.

g ¶ Nunquid ſicut fi gulus iſte ꝛc. q. d. primo fregit/ ꝛ poſt reedificauit: quaſi imo maiorẽ habeo poteſtatẽ ꝙ̃ figul⁹: vt q̃ fregi iudeos ꝑ captiuitatẽ/ eos reedificare poſſim ꝑ reductionẽ de captiuitate. h ¶ Ecce ſicut lutũ ꝛc. i manu mea. i. i poteſtate. Vñ Ro. ix. c. Nõne poteſtatẽ habet figul⁹ luti ex eadẽ maſſa facere aliud vas in honorẽ/ aliud i ꝯtumeliã. i. iudeos ignominioſe captiuare ꝛ poſt honorifice reducere/ ſi penituerint: Eccĩ. xxxiij. b. Omnes

Ro. 9. c.

22. q. 4. c. in/ cõmutabilis.

a ꝛ ibi audies v̓ba mea. Et de ſcendi in domũ figuli: ꝛ ecce b ipſe faciebat opus ſuper ro/ c tam: et diſſipatũ eſt vas qđ ipſe faciebat e luto manibus d e ſuis. Cõuerſuſq; fecit illud f vas alterũ ſicut placuerat in oculis eius vt faceret. Et factũ eſt verbũ dñi ad me di g cẽs: Nunquid ſicut figul⁹ iſte nõ potero vobis facere do h mus iſrael: ait dñs. Ecce ſi cut lutum in manu figuli: ſic vos in manu mea dom⁹ iſrl̃. i k ¶ Repente loquar aduerſũ gen l tẽ ꝛ aduerſus regnũ: vt era m n dicem et deſtruam et diſper o dam illud. Si penitentiam egerit gens illa a malo ſuo p quod locut⁹ ſum aduerſus q eam: agam ꝛ ego penitentiã ſup malo qđ cogitaui vt fa r cerem ei: ꝛ ſubito loquar de gẽte ꝛ de regno vt edificẽ et s plantẽ illud. Si fecerit ma t lum in oculis meis vt nõ au v diat vocem meam: penitentiã agã ſup bono qđ locut⁹ ſũ vt facerẽ ei. Nunc ergo dic viro x ro iude et habitatori hieruſalẽ y dicẽs. Hec dicit dñs: Ecce ego fingo contra vos malũ:

gulata eſt. i. ſanguine ꝛ ſemine parẽtũ. Sap. vij. a. In vẽtre matris figurat⁹ ſum caro: decẽ mẽſiũ tempore coagulat⁹ ſũ in ſanguine ex ſemine hoĩs ꝛ delectamẽto ſomni conueniente. Hãc domũ intrare multũ valet ad habendã humilitatẽ. Vñ Micheẽ. vj. d. Humiliatio tua in medio tui. Naũ. iij. c. Intra in lutũ et calca ꝛc. Ezech. iij. g. Ingredere et abſcondere in medio domus tue. Math. ix. a. Surge tolle lectũ tuũ ꝛ vade in domũ tuã. Propt quod aũt ibi deſcẽdẽdũ ſit/ ſubdit: a Et ibi audies v̓ba mea ꝛc. q. d. ibi ꝑparabit audit⁹ ſpũalis. Memoria enĩ ꝓprie fragilitatis dat intelligẽtiã ſpũalitatis. Threñ. iij. c. Memoria memor ero ꝛ tabeſcet i me anima mea. Eccĩ. vij. a. Melius ẽ ire ad domũ luctus ꝙ̃ ad domũ cõuiuij: i illa enim admonetur finis cũctorum

B

De pe. di. ſi agamus.

hoĩes de terra fecit vñ creat⁹ ẽ adã: in multitudine diſcipline dñi ſeparauit eos ꝛ immutauit vias eoꝝ: et ex ipſis bñdixit ꝛ exaltauit: ꝛ ex ipſis ſãctificauit ꝛ ad ſe applicauit/ ꝛ ex ipſis maledixit ꝛ humiliauit: ꝛ cõuertit illos ad ſeparationẽ ipſoꝝ: quaſi lutum figuli in manu ipſius plaſmare ꝛ diſponere illud: oẽs vie eius ſcḋm diſpoſitionẽ eius: ſic homo in manu illius qui ſe fecit. i ¶ Repente: quaſi ſicut repẽte cõfractũ ẽ vas. k ¶ Loquar aduerſum gentẽ ꝛc. Ad litterã cõtra gẽtẽ que impugnauit iudeos: que oẽs quaſi nõ ſint/ ſic ſunt corã deo: vt dr̃ Eſa. xl. d. Vel gentẽ/ vocat iudeos: quos dñs ꝓpter pctã ſua per captiuitatẽ contriuit: o ¶ Si/ tamẽ/ penitẽtiã egerit gens illa a malo ſuo/ culpe recedẽs. p ¶ Quod locutus ſũ aduerſus eã. i. de q̃ repħẽdi eã. q ¶ Agã ꝛ ego penitẽtiã ſup malo/ pene. i. ad modũ penitẽtis me habebo: vt nõ iferã malũ qđ cõminat⁹ ſũ. Cõtra. j. Reg. xv. f. Nõ ẽ de⁹ vt homo vt agat penitentiã/ ꝛ penitudine nõ flectet̃. Solutio. Ibi Glo. Nõ ẽ de⁹ vt homo: quaſi nõ penitet vt homo q̃ ꝑ mutationẽ penitet: qui qꝛ male iudicauit penitet: de⁹ enĩ imutabilis ẽ ſcḋm iuſticiã ꝛ veritatẽ: ſꝫ homo mutabilis. r ¶ Et ſubito loquar de gente ꝛc. quaſi nõ contra gentẽ. i. cito faciã ſicut vas ſubito reſtitutũ eſt. Sic autẽ dñs loquit̃: nõ qꝛ hoc vel illud ignoret. ſ. regni deſtructionẽ/ vel edificationẽ: ſed vt notet̃ libertas arbitrij hoĩs: i q̃ ẽ vt merito ſuo penã vl̓ miſericordiã recipiat: vt qualia merita ꝑmanſerint: talis merces ſequat̃. Et ſcḋm mutationẽ meritoꝝ/ ſic ꝛ mutatio cõminationis vel ꝓmiſſionis: qꝛ nec cõminatio iplebit̃ ſine pſeuerãtia malitie: nec ꝓmiſſio ſine pſeuerãtia boni meriti. Et nõ niſi ſb̃ ꝯditione pſeuerãtie ſũt itelligẽde cõminatiões vel ꝓmiſſiões: in q̇b⁹ oĩb⁹ dñs nõ ẽ mutabilis/ ſꝫ tñ i hoĩe ẽ mutatio. ſ. boni ad malũ/ vl̓ ecõuerſo: quã mutationẽ ſeq̇t̃ ſentẽtie mutatio. Sed s ¶ Si fecerit malũ i oculis meis: qꝛ Heb. iiij. d. oĩa nuda ſunt ꝛ apta oculis eius ad quẽ nobis ſermo. t ¶ Ut nõ audiat vocẽ meã. Prouerb. xxviij. b. Qui declinat aures ſuas ne audiat legẽ/ oratio eius erit execrabilis. v ¶ Penitentiã agã ſup bono ꝛc. i. ꝑ modũ penitentis aga. ſ. non dãdo eis bonũ qđ ꝓmiſi: nõ eis exiſtẽtib⁹ talib⁹/ ſed ſi penitẽtes eſſent: ꝙ cõditio in oĩ ꝓmiſſione dñi intelligẽda eſt. Vñ mutatio ꝓmiſſionis non eſt ex parte dei: ſꝫ tñ ex meritorũ mutatione. x ¶ Et habitatori hieruſalẽ. i. hominib⁹ de tribu beniamin. y ¶ Ecce ego fingo cõtra vos malum. Fingere ꝓprie ẽ figuli: Et ſic loquit̃/ vt pſequat̃ metaphorã ꝑdictã: cui⁹ impletionẽ hic dicit/ malũ pene: quaſi cito vobis ¶ inferam penam.

Al'. ꝯtpmia

Myſtice ✱ gilitatẽ carnis ſue. Caro enĩ nr̃a quaſi ex aqua ꝛ puluere coa/

hominum: et viuens cogitat q̇d futurum ſit. Bene ingreſſus erat in domum hãc/ qui dicebat Ro. vij. d. Quis me liberabit de corpore mortis hui⁹? Sic enim ibi ingreſſus/ intellexit corpus ſuum eſſe carcerem. Act. ix. a. Surge/ ingredere ciuitatem: ꝛ dicetur tibi quid te oporteat facere. Hoc autem vas recte dicitur fieri/ b ¶ Super rotam: propter eius. ſ. corporis iſtabilitatẽ. Iob. xiiij. a. Hõ nat⁹ de muliere breui viuẽs tẽpore ꝛc. Iaco. iij. b. Lingua ꝯſtituit̃ i membris nr̃is q̃ maculat totũ corp⁹ ꝛ inflãmat rotã natiuitatis nr̃e iflãmata a gehẽna. i. a diabolo. Vl̓ dicit̃ rota: qꝛ idẽ ẽ ꝑncipiũ ꝛ finis ibidẽ: ſcḋm illud Geñ. iij. d. Terra es ꝛ in t̃rã ibis. Eccĩ. xij. c. Ibit hõ in domũ eternitatis ſue: ꝛ circũibũt in plateis flẽtes anteq̃ rumpat̃ funis argenteus ꝛ recurrat vita aurea ꝛ conteratur hydria ſuper fontẽ: ꝛ cõfringat̃ rota ſuper ciſternã: ꝛ reuertat̃ puluis in terrã ſuã vnde erat. c ¶ Et diſſipatũ eſt vas. Eſa. xxx. c. Subito dũ nõ ſperat̃ veniet contritio eius ꝛ cõminuet̃ ſicut cõterit̃ lagena figuli cõtritione perualida. Eſa. xxxviij. c. Dũ adhuc odirer ſuccidit me. Hõ tot⁹ cõterit̃ per peccatũ: Sed. d ¶ Cõuerſus. ſ. deus ad miſericordiã: ſcḋm illud Zach. j. a. Conuertimini ad me et ego cõuertar ad vos. e ¶ Fecit illud vas alterũ: quia de vaſe cõtumelie fecit vas honoris et glorie. Ro. ix. c. Suſtinuit in multa paciencia vaſa ire apta in interitum/ vt oſtenderet diuitias glorie ſue in vaſa miſericordie que ꝑparauit in gloriam. Primũ vas qđ diſſipatũ ẽ/ fuit prim⁹ adã: q̃ diſplicuit deo. Secũdũ qđ reformatũ eſt ꝛ integrum mãſit/ fuit ſecũdus adam: id eſt chriſtus: qui patri per oĩa placuit. Vñ Math. iij. d. Hic eſt filius meus dilectus: in quo mihi bene complacui. Ideo dicit/ f ¶ Sicut placuerat. Hõ ergo dicit̃ vas cõtumelie cõuerſus in vas gratie: ꝛ poteſt dicere illud Gal. ij. d. Viuo ego/ iam nõ ego. Sic ſaul⁹ de vaſe reprobationis fact⁹ eſt vas electiõis. Sic dicit̃ ad ſaul. j. Reg. x. b. Inſiliet in te ſpiritus dñi/ ꝛ ꝓphetabis cum eis ꝛ mutaberis in virum alterũ. In ſignũ huius dicit dñs Ezech. xij. a. Tu fili hominis ſume vaſa tranſmigratiõis ꝛ tranſmigrabis per diem coram eis de loco tuo ad locum alterũ. l ¶ Ut eradicem/ ſeparando ab oĩ bono. m ¶ Et deſtruã/ exponendo omni malo. n ¶ Et diſperdã illud/ diuerſis tormẽtis i inferno affligẽdo. q ¶ Agam ꝛ ego penitentiã: quia niſi de culpis penituerimus/ deus de pena comminata inſligenda non penitebit. Quomodo autẽ deus peniteat: dicitur Oſee. xj. c. Conuerſũ eſt in me cor meum: pariter conturbata eſt penitudo mea: non faciam furorem ire mee: non conuertar vt diſperdam ephraim: quoniã deus ego ꝛ nõ homo in medio tui ſanctus.

¶ Interrogate gẽtes

Jnd dixit dominus

Quo melius ea progressum habeant que tempore non admodum longo inter
nos acta sunt, Memoriale reuerendissimo dignissimo secretario ac domino meo
magnopere liberalissimo porrigere statui de rosario ~~de gratiis~~ uidelicet benedicto ~~deu benedictis~~ etia generis
deque Indulgentijs Altari Euangelistarum concedendis me mir et de
Dei Agnis que haud dubie ad impietatem minime tendunt ~~[illegible]~~
uerum magnam pietatem et religionem erga optimum Maximumque
Deum magnamque piam memoriam uestrorum omnium potissimum autem
dignitati ~~[illegible]~~ uestræ :. Obnixe autem deprecor uehementerque exopto ne hanc
meam petendi audatiam egre feratis animo qui tanta mea proh dolor
ruditate ac imperitia dominum meum diuine tam atque humane
legis scientissimum aggredere tam uerbis quam scriptis audeo:-
hisce paucis disignatis in Nestorios usque annos optime Vale
Optimus Maximusque Deus suam minime dedignetur largire
gratiam nobis ad perfruenda coelestia regna: item Vale:-

20 Pr.Th. I. 375 (4) (2°)

Nach dem andechtige außerwelte mein herre sampt fleisser
vnd gutwillige zu hörer gott dem aller hochsten gutigsten barmhertzigsten
vnd barmhertzigsten vnerschaffener aller creatur so sichtbarlich
vnsichtbarlich

Nach dem Andechtiger außerwelte liebe herre vnd mit-
bruder sampt gutwillige christliche zuhörer JESUS Christo
vnser heiland vnd erloser vom obersten thron vnd schoß
des allmechtigste gewaltigsten gutigste vnd barmhertzigsten
gottes seines vaters himmel herab erstlich in den leib der
reiner vnd unbefleckter Jungfr Marie, bei ir vnd in ir nach
dem gemeine gsatz aller kinder neun monat verborgen gelege, doch
in aller volkommenheit seiner glieder vnd das durch die vnaus-
sprechliche krafft des h. geists vnd darnach zu bequemer zeit
in aller not armut vnd elendikeit auff diss iamerdal
voller betrübnis vnd schmertze komme ist

me tergū ⁊ nō faciē: vt.ſ.ij.f. Et hoc magis ꝓprie intelligit̄ cōpletū poſt captiuitatē romanoꝝ: qñ diſpſi ⁊ vagi ⁊ ꝓfugi facti ſunt in oib⁹ natiōib⁹: vt dr̄ Oſee.ix.d. Et h̄ corā inimi-co.ſ. vaſtatore vel diabolo: cui⁹ opa ſp ſequūt̄. Et dñs nunꝗ̄ mō eis oñdit faciē: q2 ſicut ipſi ab eo ſemꝑ recedūt: ſic ad eos nunꝗ̄ reuertit̄. Vñ.j. Paral.xxviij.c. dixit dauid ad ſalomonem: Si q̄ſieris eū īuenies eū: ſi aūt dereliqueris

93.diſ.c.diacōi: ibi: nunc aūt eū ꝓijciet te i eternū.

a In die ꝑditiōis eoꝝ.i. captiuitatis vl̄ iudicij futuri. Tūc em̄ vertet dorſum malis. Matth.xxv.a. Amē dico vob: neſcio vos.

B b Et dixerūt: Venite ⁊ cogitem⁹ cō tra hieremiā cogitatiōes. Vñ Amos v.c. Odio habuerunt corripientē i porta: et loquētē pfecte abominati ſunt. Vñ.iij. Reg.xxij.b. dixit rex iſrl̄ de michea: Ego odi eū: q2 nō ꝓphat mihi bonū ſ malū. Vñ vt ibidē dr̄: p̄cepit poſtea eū ligari ⁊ poni in carcerē: Et ſedechias etiā ꝑcuſſit eū in maxillā: et hoc fecit: q2 dixit falſos ꝓphas nō loqui a dño: ſ magl̄ hr̄e ſpm̄ mēdacij: q2 ſpm̄ mēdacij dederat dñs i ore oīm ꝓphaꝝ. Sic ſepe ſilētiū imponit̄ ei q̄ peccata arguit. Illi aūt habēt ꝓprie i ore ſpm̄ mēdacij: q̄ p̄cepta dñi vel ꝓhibitiōes ⁊ cōminatiōes emolliūt fouētes pctōres i peccatis ſuis: ⁊ loquētes eis placētia/ diminuētes veritates a filijs hominū. Sap.ij.c. Circūueniamus iuſtū qm̄ inutilis eſt nobis: ⁊ ɔtrari⁹ ē opib⁹ nr̄is ⁊ iproperat nobis peccata legis: ⁊ diffamat i nos peccata diſciplinę nr̄ę ⁊ promittit ſe ſciētiā dei hr̄e. c Nō em̄ ꝑibit lex a ſacerdote ⁊c̄. licz hoc ipſe dicat. Vñ dicebāt ſuos falſos ꝓphas hr̄e verā legis ſciētiā/ cū tñ dicat̄ Sap.j.a. In maliuolā aiaz nō itroibit ſapia: ⁊ veꝝ ɔſiliū dare ⁊ vere ꝓphare. Sz dr̄ Eſa.xxix.c. Admiratiōnē faciā ꝑplo huic miraculo grādi ⁊ ſtupēdo: Peribit em̄ ſapientia a ſapientib⁹ ei⁹: ⁊ intellect⁹ prudentiū ei⁹ abſcōdet̄. Sic aūt ē mō ad litterā: q2 hęc oīa remota ſūt a iudęis. Vñ ȝacharias ꝓpha facto in ſe ſpū dei egreſſus ē in occurſum aſa: vt.ij. Paral.xv.a. et dixit ei: Tranſibūt multi dies i iſrl̄ abſq3 deo vero: ⁊ abſq3 ſacerdote: ⁊ abſq3 doctore: ⁊ abſq3 lege. Ezech. vij.g. Peribit lex a ſacerdote: ⁊ ɔſiliū a ſeniorib⁹. d Venite et ꝑcutiam⁹ eū lingua: q̄ſi imponam⁹ ei ſilentiū mala de eo dicēdo ⁊ eū accuſādo. Ideo dr̄ Eſa.xxix.c. Peruerſa ē hęc cogitatio: quaſi ſi lutū ɔ̄ figulū cogitet. De hac ꝑcuſſiōe Eccl̄i.xxviij.c. Flagelli plaga liuorē fac̄: plaga aūt ligue cōminuet oſſa. Sic ⁊ ɔ̄ chriſtū mlt̄a falſa teſtimonia adduxerūt iu-

Joh.19.a dei: ⁊ ad vltimū lingua crucifixerūt/ dicētes: Crucifige eū. e Et nō attēdam⁹ ⁊c̄.i. nō credam⁹ ei. f Attende dñe ad me. Hic cōuertit ſe ad orōnē arti⁹ ſe ɔ̄ eos ꝓtegēs. Nō em̄ petijt vltionē de iimicis cā vidictę: Q2 dr̄ Eccl̄i.xxviij.a. Qui vindicari vult a dño/ inueniet vindictā ⁊ pctā ei⁹ ſeruās ſeruabit. Sed tñ oñdit deo ſuā innocentiā: vt ſic eum liberet a pęna: ⁊ illi corrigant̄ ꝑ flagella. g Et audi vocem aduerſarioꝝ meoꝝ. Sil̄e Eſa.xxxvij.c. Aperi dñe oclos tuos et vide ⁊ audi oīa v̄ba ſennacherib q̄ miſit ad blaſphemādū deū viuentē. b Nūquid reddit̄ ꝓ bono malū. Joh. x.f. Multa bona opa oñdi vobis ex p̄re meo: ꝓpt̄ qđ eorū

Pſ.108. opus me lapidatiſ. Pſ. Poſuerūt aduerſū me mala ꝓ bonis ⁊ odiū ꝓ dilectiōe mea ⁊c̄. Q2 ſcutū orōnis eis oppoſuit. Vñ ij Machab.vlt̄.b. Singulos illoꝝ armauit nō clypei ⁊ haſtę munitiōe: ſ ſermonib⁹ optimis ⁊ hortatiōib⁹. i Quia foderūt foueā aię meę. Lupo fodit̄ fouea ⁊ ſtramie ſuppo-ſito decipit̄ vt i eā cadat: ſic ꝑ v̄ba blāda ⁊ ꝑ multas interrogatiōes intēdebāt decipe hieremiā. Vñ/ i Foderūt foueā.i. deceptionē fecerūt: l Aię meę: tollēdę.i. vt eā tollerēt. Vl̄ ad litterā dicit chriſt⁹: i Foderūt.i. clauis cōfixerūt ⁊ pforauerūt. k Foueā aię meę.i. corp⁹ qđ ē q̄ſi fouea aię meę.i. carcer. Pſ. Foderūt manus meas ⁊ pedes meos. Pſ.21. Quia q̄ dñe ſic mihi reddūt mala ꝓ bonis. m Recordare q̄ ſteterim i ɔſpectu tuo vt loquerer ꝓ eis bonū: q2 licz ſic me ꝑſeq̄rent̄/ nō ceſſabā ꝓ eis orare te: ſic ⁊ chriſt⁹ i cruce ꝓ crucifixorib⁹ orauit: Luc̄. xxiij.e. Et ſtephanus ꝓ lapidātibus: Act̄. vij.g. n Et/ ſic oratione mea/ auerterē indignationē tuā ab eis.i. auerti peterē magis q̄ vltionē. Sil̄e Eſa.xxxviij.a. Memēto queſo dñe quō ambulauerim corā te i veritate ⁊ corde pfecto: ⁊ qđ bonū ē i oclis tuis fecerim. o Propterea: q.d. reddūt ꝓ bono malū: p Da filios eoꝝ i famē. Pdictio ē futuri/ nō imꝑcatio mali: qđ tñ vult ɔſentiēs iuſticię diuinę. Vñ ſuꝑ illō Act̄.viij.d. Pecunia tua tecū ſit i ꝑditionē: Gregori⁹. Iuſti cū ſentētiā maledictiōis ꝓferūt/ nō ad hāc ex voto vltiōis/ ſ ex iuſticia erūpūt. Iudiciū em̄ dei int⁹ aſpicietes q̄ maledicto mali debeāt forl̄ feriri agnoſcūt: ⁊ i maledicto nō peccāt: q2 a iudicio dei nō diſcordāt. Cū q̄ h̄ nō ſit imꝑcatio ſ p̄dictio: nō ē cōtrariū ſuꝑiori petitiōi/ q̄ petijt ꝓ eis bonū: licet bonū poſtulatū nō meruerūt accipe/ magl̄ i malicia ꝑſeuerātes/ vñ puniunt̄ i ſe ⁊ i filijs.ſ. ſe imitātib⁹: vt ſic exēplū cauēdi a ɔſili daret poſteris: ⁊ pctm̄ iultū nō daret filijs exemplū imitādi pr̄es. q Et deduc eos i man⁹ gladij.i. poteſtatē. r Fiāt vxores eoꝝ abſq3 liberl̄ ⁊c̄. Sil̄e Oſee.ix.c. Da eis dñe vuluā abſq3 liberl̄ ⁊ vbera arētia. Hęc aūt pęna manifeſte apparet i crucifixorib⁹ chriſti: q̄ i ſe puniti ſit ⁊ i filijs. Vñ dr̄ Matth.xxvij.c. Sanguis ei⁹ ſuꝑ nos ⁊ ſuꝑ filios nr̄os .i. pęna ꝓ ſanguis effuſiōe. s Audiat̄ clamor de domib⁹ eoꝝ.i. vlulat⁹. t Adduces em̄ ſuꝑ eos latronē ⁊c̄. Si p̄dicta exponat̄ de hieremia/ ꝑ latronē chaldęoꝝ exercit⁹: ſi de chriſto/ ꝑ latronē roman⁹ exercit⁹ ſignificat̄: q2 vterq3 ⁊ occidit ⁊ ſpoliauit iudęos ſic̄ latro. Ad hęc duo fac̄: Joh.x.b. Fur ñ venit niſi vt furet̄ ⁊ mactet ⁊ ꝑdat. v Et laqͦs abſcōderūt pedib⁹ meis.i. ꝑ blāditias v̄boꝝ ⁊ interrogationū me nitebant̄ decipe: ⁊ etiā alios bonos. Vñ.ſ.v.f. Inuēti ſūt i ꝑplo meo impij inſidiātes q̄ſi aucupes: laqͦs ponētes ⁊ pedicas ad capiēdos viros. Vel de chriſto: v Et laqͦs.i. clauos/ pedib⁹ meis. x Tu aūt dñe ⁊c̄. aduerſū me in morte: q2 tractāt de me occidēdo: ſic ⁊ iudęi chriſtū q̄rebāt ſępe interficere. y Ne ꝓpitieris iniq̄tati eoꝝ. Lege vt ꝑ̄us/ q2 nō ē imꝑcatio ſ p̄dictio: Vel ſi ſit imꝑcatio nō ē ex intuitu vindictę: ſ ex ȝelo iuſticię: cui cōſentit ꝓpha. Sil̄e Eſa. ij.c. Nō q̄ dimittas eis. z Et peccatū eoꝝ a facie tua nō deleat̄.i. habeas illud i memoria tua ad puniendū. Pſ. Pſ.108.

In memoriā redeat iniq̄tas patrū ei⁹ in ɔſpectu dñi: ⁊ pctm̄ matris eius nō deleat̄ ⁊c̄. Quia abuſi ſūt miſc̄dia dei q̄ dedit Job.24.a eis locū ad pęnitēdū: ⁊ ipſi eo abuſi ſūt in ſupbiā. a Fiant corruētes i ɔſpectu tuo. Per oē em̄ pctm̄ cadit hō in ɔſpectu dñi: q2 oē noſtrū pctm̄ ē ei manifeſtū. Vel q̄ſi a cōſpectu dñi.i. a facie miſc̄dię ei⁹.i. corruētes in ipſū tanq3 offendētes ad lapidē offenſiōis: ⁊ petrā ſcandali: vt dr̄ Eſa.viij.c. b In tp̄e furoris tui abutere eis. Populo em̄ ſuo q̄ natus erat ad gloriā

---

a in diē ꝑditiōis eoꝝ. Et dixe-
b runt: Venite ⁊ cogitem⁹ con
tra hieremiam cogitatiōes:
c Nō ēnim peribit lex a ſacer-
dote: neq3 conſiliū a ſapiēte/
d nec ſermo a ꝓpheta. Venite
et ꝑcutiamus eum lingua et
e nō attēdam⁹ ad vniuerſos
f ſermones ei⁹. Attēde dñe
g ad me ⁊ aūdi vocē aduerſa-
h rioꝝ meoꝝ. Nūquid reddit̄
i ꝓ bono malū: q2 foderūt fō-
k l ueam ānimę meę: Recorda-
m re q̄ ſteterim in cōſpectu tuo
n vt loquerer pro eis bonū: et
auerterē indignationē tuam
o p ab eis. Prōpterea dā filios
q eorum in famem: et dēduc
r eos i man⁹ gladij. Fiāt vxō-
res eoꝝ abſq3 liberl̄ ⁊ viduę:
⁊ viri earū iterficiant̄ morte.
Iuuenes eoꝝ ɔfodiant̄ gla-
s dio i ꝑlio: audiāt̄ clamor de
t domib⁹ eorū. Adducēs em̄
ſuꝑ eos latronē repēte: q2 fo-
derūt foueā vt caperēt me: ⁊
v lāqueos abſcōderūt pedib⁹
x meis. Tū aūt dñe ſcis oē
ɔſiliū eoꝝ aduerſū me i mor
y tē. Ne ꝓpitierl̄ iniq̄tati eoꝝ:
z ⁊ peccātū eoꝝ a facie tua nō
a deleat̄. Fiāt cōrruētes in cō
b ſpectu tuo: in tēmpore furo-
ris tui abutere eis.

tus erat ad gloriā abutit dñs illū captiuādo: qꝛ illo vtitur ad
aliud ꝙ ad qđ nat⁹ ē: Sic erit de infernalib⁹: qꝛ eñ abuſi ſūt
reb⁹ dñi.ſ. corpe ſuo ꝛ aīa/ exponēdo ea in aliis vſib⁹ ꝙ i vſu
dñi: iđ et dñs eis abutet i pena: vt q̄s creauit ad glīā cōſumet
ignominia.

Expo. Ca.XIX.

Hec dicit Ca.XIX.
a dñs: Uade et accipe
laguculā figuli teſteā
b de ſenioꝛib⁹ ppli ꝛ de ſenio/
c ribus ſacerdotū: et egrēdere
d ad vallē filioꝝ hennon: q̄ ēſt
iuxta introitū porte fictilis: ꝛ
e ꝑdicābis ibi verba q̄ ego lo/
f quoꝛ ad te/ ꝛ dices: Audite
g verbū dñi reges iuda ꝛ hābi
tatores hieruſalē. Hec dicit
h dñs exercituū de⁹ iſrl: Eccē
ego inducā afflictionē ſup
locū iſtū: ita vt ois q̄ audie/
i rit illā tinniānt aures ei⁹/ eo
k l q derelīqrūt me: ꝛ alienū fe/
m cerūt locum iſtum: ꝛ libāue/
rūt diis alienis quos neſci/
erunt ipſi et patres eorum et
n reges iuda: et replēuerūt lo/
cum iſtū ſanguine inocentū:
o p ꝛ edificāuerūt excelſa bāalim
ad comburēdos filios ſuos
igni in holocauſtum baalim
q que non precepi/ nec locut⁹
r ſum/ nec aſcenderunt in cor
meū. Propterea ecce dies
s veniēt dicit dñs: et nō vōca/
bit ampli⁹ locus iſte tophet
t ꝛ vallis filij hēnon: ſꝫ vallis

A Hec dic dñs ꝛc. Pri⁹ egit
de laguncule
cōfracte i domo figuli
reparatiōe: et hoc in
figura reductionis iu/
deoꝝ penitentiū: Hic
aūt agit de ois lagū/
cule cōfractiōe que nō
reſtauratur: qđ refert ad
malos ꝛ impenitētes de
iudeis q̄ i captiuitate
mortui ſunt. Ul' primo
refert ad captiuitatē ꝑ
chaldeos factā: ſecū/
do ad vltimā ꝑ roma/
nos factā. Uel ſic. In
ſ.6.c. ꝑcedēti capitulo loq̇t
de figulo typū dñi ge
rente: in hoc pncipalit
de lagūcula ꝓplm iude
oꝝ fictilē/ ꝛ fictilia ido
la colēte ſignificāte. Diuidit aūt h capitulū i duas ptes pnci/
pales. In pma ꝓpha ex dei ꝑcepto lagūculā teſteā accipiēs ꝑ
ſētib⁹ ꝛ vidētib' ſenioꝛib⁹ ꝓpli: q̄ teſtimoniū ꝓhiberēt de viſio/
ad vallē egredit filioꝝ hēnon: vbi idola colebāt: ꝛ ibi mala vē
tura ciuitati ꝛ tēplo denūciat: n̄ ſolū vbo ſꝫ ꝛ fctō lagenā.ſ. oī/
no ꝯterēdo: oñdēs etiā cām tāti mali ꝑ locū illū i q̄ idola cole/
bāt: ꝛ ꝑ ſeniores ſecū adductos/ q̄ ꝓplm ad h iuitabāt: ꝛ ꝑ ritū
loci/ q̄ loc⁹ dr eē iuxͣ itroitū porte fictilis: i q̄ innuit q idola fi/
ctilia colebāt: vel q ipſi q̄ſi fictiles ꝛ fragiles cōtritione capti/
uitati vicini erāt. In ſecūda pte redit ꝓpha de tophet ad ciui
tatē: ꝛ q̄ ibi dixerat corā ſenioꝛib⁹ replicat in atrio dom⁹ dñi
corā oīb⁹: ibi: Uenit aūt hieremias. Sic ḡ in pma pte in
loco in q̄ peccabāt mala eis vētura ꝓphat. In ſecūda in loco
ꝯ quē peccabāt. i. in tēplo ei⁹ cultū violabāt eadē replicat. In
pma etiā pte ſermo fit corā ſenioꝛib⁹. In ſecūda corā omib⁹.
Uñ dicit: a Uade ꝛ accipe lagūculā figuli teſteā/ in
ſignū ꝓpli iudeoꝝ q̄ vicin⁹ ē captiuitati ꝛ cōtritiōi tanq̄ fragi
lis ꝛ fictilis. Ul' qꝛ idola fictilia colit/ b De ſenioꝛib⁹ ppli
ꝛc. i. corā ſenioꝛib⁹ vl' ab ipſis. c Et egredere ad vallē
filioꝝ hennon: q̄ ē cuiuſdā hoīs ſic dicti: vbi erat loc⁹ ame/
nus fontibus ſilue irrigat⁹: vbi ꝓhanū baal erat. d Que ē
iuxͣ introitū porte fictilis: vbi.ſ. manēt figuli ꝓpt copiā
aq̄ ꝛ ꝭre/ apta ad faciēda vaſa talia. i. porte iuxͣ quā vaſa ficti/
lia fiebāt. Uñ ipſū loci ſitū cām deſtructiōis eoꝝ oñdit.ſ. ido
latriā q̄ i illo loco colebat: ꝛ qꝛ iuxta portā fictilē erat loc⁹ ille/ i
q̄ inuit eos idola fictilia adorare. De ſenioꝛib⁹ aūt facit mētio/
nē tanq̄ de illis q̄ ad hec mala eos iuitabāt. f Audite ver
bū dñi reges iuda: q̄ ad pncipes ꝛ maiores: g Et ha/
bitatores hierlm: q̄ ad ꝓplm: vt ſic oēs ſint inexcuſabiles:
Sicut dicit dñs iudeis/ Joh.xv.c. Si nō veniſſē ꝛ locut⁹ eis
nō fuiſſē/ pctm nō haberēt: nunc aūt excuſationē nō habēt de
peccato ſuo. h Ecce ego inducā afflictionē ſup lo/
cū iſtū ꝛc. Hic ꝓpha exiſtēs i valle hennon/ habebat ocl'os
ꝯtus templū qđ erat i ciuitate: ſic ꝛ dñs ſedēs in mōte oliueti
oñdebat diſcipl'is tēplū: Mar.xiij.a. i Tinniāt aures
ei⁹/ ꝑ dolore: k Eo q derelīqrūt me/ ꝑ idolatriā: l Et
alienū fecerunt locū iſtū ꝛc. ponētes/ ad lraz/ ibi idolū
baal ꝛ arā ei⁹ ꝛ ibi ſacrificātes ꝛ adorātes. n Et repleue/
rūt locū iſtū ſanguie inocētū: more gētiliū ibi traiiciē/
tes filios ſuos ꝑ igne. Sic h totū legit eſſe factū i tpe manaſſe
Ps.105. iiij. Regl.xxi. Ps. Effuderūt ſanguinē innocētē: ſanguinē fi
lioꝝ ſuoꝝ ꝛ filiaꝝ ſuaꝝ q̄s ſacrificauerūt. Ibidē. Immolauerūt
filios ꝛ filias ſuas demoniis. Ul' ad litterā īterficiebāt bonos
ꝓphas: ſic manaſſes ſanguie interfectoꝝ repleuit hierlm vſq̄
ad os: vt dr. iiij. Reg'.xxi.c.ꝟ.ij.g. In alio tuis inuēt⁹ ē ſan/
guis aīaꝝ pauperū. ſ.xxvj.c. dixit eis hieremias: Scitote et
recognoſcite q ſi occideritis me/ ſanguinē innocentē tradetis
ꝯ voſmetipſos. o Et edificauerūt excelſa baalim ꝛc.
i. ꝓhana q̄ frequēt fiebāt i excelſis. i. i mōtanis. q Que nō
ꝑcepi. Liptote ē. i. q̄ ꝓhibui. r Nec aſcēderūt in cor
meū ꝑ approbatio/
nem. s Et nō vo/
cabit ampli⁹ loc⁹
iſte tophet ꝛc. qua/
lit ante vocabat: q̄ lo/
cus erat i valle hoīs q̄
vocabat hēnon: q̄ he
braice/ gehēnon. i. ꝭra
hēnon. t Sꝫ val/
lis occiſiōis: qꝛ ibi
multos occidit nabu/
chodonoſoꝛ

Myſtice: a Ua/ Myſtice
de ꝛ accipe lagū/
culā ꝛc. Lagūculā q̄ B
ē vas fragile vocat fra
gilitatē hūane nature
Lagūculā ḡ de ſenio/
rib⁹ accipe ē fragilita/
tē ſuā ꝑ mortē ꝛ fragi/
litatē alioꝝ attēdere: ꝛ
maxie ꝑ mortē maioꝝ. Uñ Eccl.x.b. Ois potētat⁹ breuis vi
ta. Eccl.xxxviij c. Memor eſto iudicij mei: ſic erit ꝛ tuum:
mihi heri ꝛ tibi hodie. Ibidē. In reqe mortui qeſcere fac me/
moriā ei⁹. Et ecōtrario maiores ex ꝯſideratiōe ſue fragilitat
debēt ꝯdeſcēdere fragilitati minoꝝ. Uñ Eccl.xxxj.b. Intel/
lige q̄ ſunt ꝓximi tui ex teipſo. Job.v.d. Uiſitās ſpeciē tuā
nō peccabis. Gal'.vj.a. Cōſiderās teipſum ne ꝛ tu tēpteris.
c Et egredere ad valle filioꝝ hēnon: quod interꝑtat
fōs triſticie. Uallē aūt delectationē miſerie vl' vilitatē vocat.
Uallis ḡ hennon eſt ꝑſens mūdus vilitate ꝛ miſeria plen⁹ et
triſticia indeficiēti. Ad hāc vallē egredi/ eſt mūdi vilitatē cō/
ſiderare ꝛ miſeriā: quā q̄ bñ attēderet fugeret ꝛ ꝯtemneret eā:
vt dicit Nau.iij.b. Ois q̄ viderit te reſiliet a te. Pauci ergo
vidēt: qꝛ pauci reſiliūt. d Que eſt iuxͣ introitū porte
fictilis. i. natiuitatis cuiuſlibet hoīs: ꝑ quā in hūc mundū
ingredit: iuxta quā dr eſſe vallis hēnon. i. fōs triſticie ꝛ miſe/
rie: qꝛ cū puer naſcit tanq̄ ꝓpha ſue miſerie eiulat et vlulat.
Uñ Sap.vij.a. Ego nat⁹ accepi cōmunē aerē: ꝛ in ſilr factā
decidi terrā: ꝛ primā vocē ſimilē omnib⁹ emiſi ploꝛās. Ideo
eñ vt dic Hieronym⁹: dñs in ſuſcitatione laçari ploꝛauit: qꝛ
ad ꝑſētes miſerias eū reuocauit. e Et ꝑdicabis ibi vba
ꝛc. qꝛ int cetera talib⁹ debet ꝑdicatoꝛ imorari: q̄ maxie faciūt
ad ꝯſeruationē hūilitatis ꝛ ꝯtemptū mūdi. Uñ Plato. Sū/
ma philoſophia ē aſſidua mortis meditatio. Uñ Eccl.vij.d.
Memorare nouiſſima tua ꝛc. i Tinniāt aures ei⁹/ ꝑe
ſtupore ꝛ admiratiōe ꝛ timore: qꝛ cū minores audiūt peccata
maioꝝ/ debēt timere ꝛ admirari. Uñ Eſa.xxxij.c. Sup humū
ꝓpli mei ſpine ꝛ vepres aſcēdūt: quāto mag/ ſup oēs domos
gaudij ciuitatis exultātis. j. Pet.iiij.d. Temp⁹ ē vt incipiat
iudiciū a domo dei. Si aūt pmū a nob/ q̄s finis eoꝝ q̄ nō cre/
dūt dei euāgelio: Eſa.xix.c. Erit ꝭra iuda egypto i pauorē. i.
iuſti magni petōꝛib⁹: q̄ valde timere poſſūt/ cū penā iuſtoꝝ au
diūt. Uñ Luc'.xxiij.c. Si i viridi ꝛc. k Eo q derelīqrūt
me ꝛc. Hoc ē qđ dr.ꝟ.ij.c. Me derelīqrūt fōtē aq̄ viue ꝛc.
Deut.xxxij.c. Dereliqt deū factorē ſuū: ꝛ receſſit a deo ſalu/
tari ſuo: Immolauerūt demoniis ꝛ nō deo: diis q̄s igrabāt.
Iđ aūt derelīqrūt me: qꝛ/ m Et libauerūt diis alienis
ꝛc. Nō eñ ſilt pōt hēi cult⁹ dei ꝛ cult⁹ diaboli: ſic⁹ ꝛ vitiū: celū
ꝛ ꝭra. Matth.vj.c. Nō poteſt' deo ſuire ꝛ mām
ōe. Eſa.xx/
viij.c. Coanguſtatū ē ſtratū ita vt alt decidat. p Baalim
intꝑtat ſupioꝛ vl' voratoꝛ: Cui filios illi imolāt q̄ gule ꝛ ſup/
bie ſtudēt. Oſee.ij.b. Auꝝ ꝛ argētū mltiplicaui eis q̄ fecerūt
baal.ꝟ.vij.d. Filij colligūt ligna ꝛ patres ſuccendunt ignē: et
mulieres cōſpergūt adipē vt faciant placētas regine celi: ꝛ li/
bent diis alienis. s Et non vocabit ampli⁹ loc⁹ iſte

 tophet: qđ

a occiſiōis. Et diſſipābo cōſi/
liū iuda ⁊ hierl'm i loco iſto/ ⁊
b ſubuertā eos gladio i cōſpe/
c ctu inimicorū ſuoꝝ: ⁊ in ma/
nu q̄rentiū aīas eoꝝ/ ⁊ da/
d bō cadauera eoꝝ eſcā vola/
e tilibꝰ celi ⁊ beſtijs t̄re: et pō/
nā ciuitatē hanc in ſtuporē
f ⁊ in ſibilū. Oīs q̄ p̄terierit p̄
g eā obſtupeſcet: ⁊ ſibilābit ſu/
per vniuerſa plaga eius. Et
h cibābo eos carnibꝰ filioꝝ ſu/
orū: et carnibꝰ filiaꝝ ſuaꝝ: et
i vnuſquiſq; carnes amici ſui
comedet i obſidione ⁊ in an/
guſtia in q̄ cōcludēt eos ini/
k mici eoꝝ/ ⁊ q̄ q̄rūt aīas eoꝝ.
l Et cōterēs lagūculā i oculis
viroꝝ q̄ ibūt tecū/ ⁊ dices ad
eos: Hec dic dn̄s exercituū:
m Sic cōterā ppl'm iſtū ⁊ ciui/
tatē iſtā: ſicut cōterit̄ vas fi/
n guli: qd nō pōt vltra inſtau/
o rari. Et in tōphet ſepelient̄/
eo q̄ n̄ ſit aliꝰ locꝰ ad ſepeliē/
dū. Sic faciā loco huic/ ait
p dn̄s: ⁊ habitatoribꝰ eiꝰ: ⁊ pō/
q nā ciuitatē iſtā ſicut tophet.
Et erūt domꝰ hierl'm ⁊ domꝰ
regū iuda/ ſicut locꝰ tophet i/
r mūde oēs domꝰ i q̄rū dōma/
s tibꝰ ſacrificauerūt ōmi mili/
tie celi: ⁊ libauerūt libamina
t dijs alienis. Uenit aūt hiere/
v mias de tophet q̄ miſerāt eū
x dn̄s ad ꝓphandū: ⁊ ſtetit in

chodonoſor: vbi multos imolauerūt traijciētes p̄ ignē: ⁊ ido/
lis imolādo. a Et diſſipabo cōſiliū iuda ⁊c. q̄ſi nō erit
ſapiēs inter eos. Eſa. viij.b. Inite cōſiliū et diſſipabit̄. Un̄
Ps.32. Ps. Qui diſſipat cōſilia gentiū: reprobat autē cogitationes
ꝓploꝝ. Prouer. xxj.d. Nō eſt ſapiētia ⁊ nō eſt prudētia et nō
eſt cōſiliū cōtra dn̄m.
b Et ſubuertā eos
gladio in cōſpectu
inimicorū ſuorū:
chaldeoꝝ vel romano/
rū. c Et in manu
q̄rentiū aīas eo/
rū. i. vitā d Et da/
bo cadauera eoꝝ
eſcā volatilibꝰ ce/
Ps.78. li ⁊c. Ps. Poſuerūt
morticina ſeruoꝝ tuoꝝ
C eſcas ⁊c. Deut. xxxij.d.
E.18.c.J.49.d. et.50.c. Dētes beſtiaꝝ immittā
i eos: deuorabūt eos
aues morſu amariſſi/
mo. Eccli. x.b. Cū mo
rietur hō hereditabit ſer
pētes ⁊ beſtias ⁊ vermes.
e Et ponā ciuita/
tē hāc i ſtuporē/ ad
miratiōis ⁊ cōfuſiōis.
Dicet̄ eīm illud Eſa. j.
f. Quō facta ē mere/
trix ciuitas fidelis ple
na iudicij: Iuſticia habitauit i ea: nūc aūt homicide. f Et
in ſibilū/ deriſiōis. g Et ſibilabit ⁊c. p̄ admiratiōe: vel
vlulabit p̄ dolore. h Et cibabo eos carnibꝰ filioꝝ ſu/
orū ⁊c. Ad litterā: ſic in illa maria fame. iiij. Reg. vj. f. vbi
q̄dā mulieres inierūt pactū de comedēdis filijs ſuis ſucceſ/
ſiue. Thren. iiij.b. Manꝰ mulieꝝ miſericordiū coxerūt filios
ſuos: facti ſūt cibꝰ eaꝝ in cōtritiōe filie ppl'i mei. Thren. ij.g.
Ergo ne comedāt mulieres fructū ſuū: puulos ad mēſurā pal/
me. l Et cōteres lagūculā ⁊c. figurando cōtritionē
ppl'i p̄ chaldeos vel romanos. m Sic cōterā ppl'm ⁊c. ſic
cōterit̄ vas figuli: qd defacili cōterit̄: ſed nō defacili reſtau/
rat̄. n Qd nō pōt vltra iſtaurari: ſic cōtritio eoꝝ nunq̄
reſtaurabit̄. ſ. q̄ p̄ romanos facta ē: vel illa q̄ p̄ chaldeos/ q̄ ad
malos. Eſa. xxx.c. Subito dū nō ſperat̄ veniet cōtritio eius:
⁊ cōminuetur ſicut conteritur lagena figuli contritione p̄uali/
da: ⁊ nō inuenietur de fragmētis eiꝰ teſta i q̄ portet̄ igniculꝰ de
incēdio: aut hauriat̄ paꝝ aq̄ de fouea. o Et i tophet ſe/
pelient̄ ⁊c. i. ibi mortui relinquent̄. Alit̄ eīm eſſet cō illud. ſ.
Et dabo cadauera eoꝝ eſcā ⁊c. vt ibi ville p̄ijcient̄: vbi
ſuas delitias exercebāt: vt vbi erat antiquus locꝰ religiōis/ ſi/
at tumulꝰ mortuoꝝ. p Et ponā ciuitatē iſtā: q̄ ē ꝓpe lo/
cum illū. ſ. hierl'm. q Sicut tophet: q2 ſic ibi erat occiſio
magna: ſic erit i hierl'm. Ideo dr̄ Amos. vj.c. Deteſtor ego
ſup̄biā iacob: ⁊ domos eiꝰ odi: ⁊ tradā ciuitatē cū habitatori/
bus ſuis. Ibidē. d. Ecce dn̄s mādauit/ ⁊ p̄cutiet domū maio/
rē ruinis: ⁊ domū minorē ſciſſionibꝰ. Et p̄ hoc qd hic dicit̄ q̄
illa ciuitas cōterit̄ ſine repatiōe/ ſatis apparet mendaciū iudeo/
rū dicentiū futurā aureā hierl'm: vbi fient ſacrificia: ⁊ ducent̄
vxores ⁊ alia q̄ ibi ſcripta ſūt. Et tamē dicit Glo. q̄ hec que
dicūt/ damnare nō poſſumus: eo q̄ multi eccleſiaſtici hec te/
ſtant̄. Sed i veritate vidi in originali ⁊ nō repperi hec. Unde
magiſtralis eſt Glo. nō alicuiꝰ ſancti. Unde ſup illud. j. xxxj.
a. Rurſum edificabo te virgo iſrael. Et ſup Eſa. lx.a. Sur/
ge illumiare hieruſalē: dicit Hieronymꝰ hoc eſſe delyramē/
tū. Preterea textus iſte huic ſentētie manifeſte ē cōtrarius: q̄
dicit lagunculā nō poſſe reparari. Solutio. Sic intellige: non
poſſumꝰ damnare. ſ. ꝓpria auctoritate/ cum in ſcriptura non
reperiat̄ expreſſa auctoritas ſup hoc. Uel hoc dicit: quia hoc
nō eſt expreſſe contra articulū fidei: licz ſit cōtra cōſequentiā
articuloꝝ: ſic dicit̄ de hoc: fornicationē nō eſſe peccatū mor/
tale. r In quaꝝ domatibꝰ. i. ſuperioribus cenaculis vel
tectis ſacrificauerūt. Soph. j.b. Qui adorant ſup tecta
militiā celi. s Omi militie celi. i. ſoli ⁊ lune. Un̄ qd di/
cit hic: Immūde oēs domus ⁊c. cauſa eſt p̄dicte capti/
uitatis.
tophet: qd inter/ Myſtice
p̄tatur ſilentium/ vel
oris protectio: hoc eſt
oratio vel cōfeſſio. Hen/
non/ interp̄tat̄ oculꝰ me/
roris/ vel fōs triſticie:
et ſignificat penitētiā.
d Et dabo cada/
uera eoꝝ eſcā vo/
latilibꝰ celi. i. demo/
nibꝰ: q̄ paſcūt̄ peccātori/ B
bꝰ p̄ deſiderio punie/
di eos. Hanc penā mi/
nat̄ dn̄s tranſgreſſori/
bꝰ legis/ Deut. xxviij
c. Sit cadauer tuū in
eſcā cūctis volatibꝰ ce/
li: ⁊ beſtijs t̄re: nō ſit
q̄ abigat. Ul' p̄ volati/
lia/ itelligunt̄ illi quoꝝ
cōuerſatio ē i celis: qbꝰ
cadauera. i. carnales
homies ſunt in eſcam
p̄ increpatione vite eo/
rū. Un̄/ Cibabo ⁊c.
Per beſtias t̄re/ tyranni vel detractores: qbꝰ dat̄ cadauer/ cū
boni ſūt eſca eorū: et detractoribꝰ p̄ detractionē. Job. xix.c.
Quare pſequimini me ſic deꝰ: ⁊ carnibꝰ meis ſaturamini: h Et
cibabo eos carnibꝰ filiorū ſuoꝝ ⁊c. Hoc fit cū qs car/
nalitatē alioꝝ/ nō fortia opera imitat̄. Sed magis dicit ioſeph
fratribus ſuis/ Gen. vlt. d. Efferte oſſa mea hinc vobiſcum:
quaſi a fortibus operibꝰ nō a carnalibꝰ ſumite exemplū. Sed
vt dicit̄ Eccli. xxxij.c. Homo peccator vitabit correptionē: ⁊
ſcd'm voluntatē ſuā inueniet comparationē. Prouerb. xxiij.c.
Noli eſſe in comeſſatiōibus eorū qui carnes cōferunt ad ve/
ſcendū. i. carnalia ſanctorū opera recitant ad imitandū. Hoc
aūt malū ſuggerūt illi: k Qui q̄rūt animas. i. demo/
nes: q̄ dicunt Gen. xiiij.d. Da mihi animas/ cetera tolle tibi.
l Et cōteres lagūculā in oculis viroꝝ. i. bona opa
facies: et maxime carnis mortificationē in aperto/ ꝓpter ex/
emplū aliorū. Ut legitur factū Iudic. vij. f. q̄ in exercitu
gedeonis cōfractis lagūculis apparuerunt lampades. Unde
Luc. xij c. Sint lumbi veſtri p̄cincti: et lucerne ardentes
in manibus veſtris m Sic conteram populū ⁊c. ſi/
cut cōterit̄ vas figuli. Quāto magis homo eſt fictilis. i.
carnalis: tanto magis habilis ad contritionem ⁊ magis paſſi/
bilis eſt. Thren. iiij.a. Filij ſion incliti ⁊ amicti auro primo:
quomō reputati ſunt in vaſa teſtea opus manuū figuli. Ps. Ps.2.
Tanq̄ vas figuli cōfringes eos. Deut. xxxij.f. Gladiꝰ meꝰ
deuorabit carnes. Ideo dicit̄ Eccl'es. vlt. c. Memento crea/
toris tui anteq̄ cōterat̄ hydria ſup fontē. Itē illud qd dicit̄:
i Et vnuſquiſq; carnes amici ſui comedet in obſi/
dione: poteſt dici hodie: q2 ita eccleſia eſt obſeſſa: q̄ vnꝰ co/
medit aliū: p̄latus ſubditū: diues pauperē. Eſa. ix.d. Unuſ/
quiſq; carnē brachij ſui deuorabit. Deut. xxviij.f. In omni
t̄ra tua obſideberis ⁊ comedes fructū vteri tui: ⁊ carnes filio/
rum tuorū ⁊ filiarū tuarū in anguſtia qua opprimet te hoſtis
tuus. o Et in tophet ſepelient̄: qd interp̄tat̄ latitu/
do: ⁊ ſignificat vitam latam mūdi/ vbi modo abſcōdunt̄ ma/
li. Job. xl.c. Protegent vmbre vmbrā eius. t Uenit au/
tē hieremias de tophet: vbi fregerat lagunculā/ facto. ſ.
ꝓpherās predictā captiuitatē. Un̄/ v Quo miſerat eū
dominꝰ ad ꝓphetandū. ſ. facto ⁊ verbo. x Et ſtetit
in atrio domus dn̄i. In hoc notandū/ q̄ nō ſemp i eodē
loco p̄dicandū eſt. Un̄ Matth. ix.d. Circuibit ciuitates et
caſtella. Hec dicit

atrio domus dñi: et dixit ad
a omnē populū. Hec dicit dō
minꝰ exercituū deꝰ iſrl̄. Ecce
ego inducam ſuper ciuitatē
hanc ⁊ ſup omnes vrbes eiꝰ
vniuerſa mala q̄ locutꝰ ſum
b aduerſus eam: qm̄ indurā-
uerūt ceruicē ſuam vt nō au-
dirent ſermones meos.
c Et audiuit ¶ Ca. XX.
phaſſur filius emmer
ſacerdos qui cōſtitutꝰ
erat pnceps i domo domini
hieremiā ꝓphetantē ſermo-
nes iſtos: Et ꝑcuſſit phaſſur
d hieremiā ꝓphetā: et miſit eū
e in neruū quod erat in porta
f beniamin ſuperiori i domo
g domini. Cūmq̄ illuxiſſet in
craſtinū eduxit phaſſur hie-
remiam de neruo: ⁊ dixit ad
h eum hieremias: Nō phaſſur
i vocauit dñs nomē tuū ſꝫ pa-
uorē vndiq̄: q2 hec dic dñs:
k Ecce egō dabo te in pauorē
l te ⁊ oēs amicos tuos: ⁊ cor-
ruēt gladio inimicorū ſuorū
m n ⁊ oculi tui videbūt. Et om-
nē iudam dabo in manu re-
gis babylōis: ⁊ traducet eos
i babylonē ⁊ ꝑcutiet eoſ gla-
dio. Et dabo vniuerſā ſub-
o ſtātiā ciuitatis huiꝰ / et omnē
laborem eius / omneq̄ pre-
p ciū: et cunctos theſauros re-
gum iuda / dabo i manu ini-
micorum eorum et diripient
q eos ⁊ tollent ⁊ ducent in ba-
bylonem. Tu aūt phaſſur et
oēs habitatores domus tue
r ibitis i captiuitatē: ⁊ in baby
lonē venies / et ibi morieris /
s ibiq̄ ſepelieris tū ⁊ oēs ami-
ci tui qbꝰ ꝓphaſti mēdaciū.

caſtella. a ¶ Hec dicit dñs exercituū deꝰ iſrl̄ ⁊c̄. Quia locutꝰ fuit in tophet illis quos ibi inuenit: hoc idē dicit in hieruſalē illis q̄ eū noluerūt ſequi in tophet. Nō eñ debet ꝑdicator dedignari ꝑdicare eadē diuerſis. b ¶ Qm̄ indurauerūt ceruicē ſuam ⁊c̄. Ē. v. a. Indurauerūt faciē ſuā ſupra petram. Eſa. xlviij. a. Durꝰ es tu: ⁊ neruꝰ ferreꝰ ceruix tua. Deut. xxxi. g. Scio cōtentionē tuā et ceruicē tuā duriſſimā.

¶ Expo. Ca. XX.

A Et audiuit. Hic narrat q̄d ſuſtinuerit ꝓpt hoc q̄ verbo ⁊ facto captiuitatē irremediabilē ꝑpli petōris ꝓphetauit. Et diuidit i ſex ꝑtes h̄ capitulū. Primo dicit quō phaſſur pōtifex tēpli audit ꝑ̄dictis verbis cōminatiōis / eum ꝑcuſſerit et in neruo poſuerit. Secūdo dicit quō eductꝰ de carcere ꝓpt mala q̄ ibi ſuſtinuerat: nō timidior ſꝫ alacrior factus ꝑdictū pontificē increpās / in ſignū mutāde fortune eius ⁊ ꝑpli / nomē ei mutauerat: mīſtra mala ſibi ⁊ amicis ſuis totiq̄ ciuitati et omni ꝑplo ſuꝑuentura oſtēdens / eos in babylone captiuādos aſſerens: ibi: Cūq̄ illuxiſſet. Tertio ꝓpheta ad deū ſermonē dirigens / dicit ſe ſeductū a dño ⁊ deriſioni expoſitū a populo: et ideo ꝓponit ſe ſilere a bonis: ibi: Seduxiſti me dñe. Quarto dicit q̄ ſilendo a bonis / dolor eiꝰ aggrauatus eſt: et tacendo magis ꝑ zelum accenſus ꝓpter peccatum populi ſibi inſidiantis ⁊ eū ꝑſequētis: ſed inter ꝑſecutiones eoꝝ in deo forti liberatore ſuā cōfidentiā ponit: hoſteſq̄ ſuos cōfundendos aſſerit: qō et petit: ibi: Et factꝰ eſt in corde. Quinto in ſpem liberationis ſue ⁊ vaſtationis hoſtium gratias agit: ⁊ alios ad gaudiū inuitat / dicens: Cantate dño. Ultimo ad tempora ꝑiculoſa in quibꝰ erat / ⁊ ad maliciā ꝑenalē quā ſuſtinebat ſe cōuertēs / maledicit diei ſue: ibi: Maledicta dies. Dicit ergo: c ¶ Et audiuit phaſſur ⁊c̄. qui erat pontifex tēpli nouiter factꝰ: vnde non poterat audire templi deſtructionē. Sic multotiens per ꝑlatos impedit magis ꝑdicatio q̄ꝫ ꝑ alios. Et hoc / quia ſcriptura magis dicit eis cōtraria q̄ꝫ alijs. Unde Act. iiij. a. Sacerdotes ⁊ pncipatus poſuerunt petrū et iohannē in carcerem. Sic et. iij. Reg. vlt. d. ſedechias ꝑcuſſit micheam qui ei contrariū predicabat: Et rex iſrael illū eundem fecit mitti in carcerem: q2 nō ꝓphetabat ei niſi malū: vt ibidē dicitur. Amos. v. c. Odio habuerunt corripientem in porta. Sed dicitur Prouerb. iij. d. Noli ꝓhibere benefacere eum qui pōt: ſi vales ⁊ ipſe benefac. d ¶ Et miſit eū in neruum. Neruus genus tormenti eſt vel carceris. Iſte

Pſ. 16. bñ poterat dicere illud Pſ. Propter verba labiorum tuorū ego cuſtodiui vias duras. e ¶ Qd̄ erat in porta beniamin ſuꝑiori: que erat in atrio exteriori / vbi forte ponebant leuite qui aliq̄d cōmiſerāt vl̄ pſeudo ꝓphete. Et dicit ſuperiori: ad differentiā alteriꝰ porte que erat inferior: ⁊ erat in muro ciuitatis: q̄ etiā dicebat porta beniamin. f ¶ In domo dñi: iuxta templum .ſ. iuxta portam templi. Et ibi ꝓpe erat carcer ꝓpter malefactores puniēdos. Uel / In domo dñi .i. in atrio exteriori: ſicut ⁊ dicit Ioh. ij. c. Eiecit ementes ⁊ vendētes de templo .i. de atrio templi. In hoc ergo magis iſte peccauit q̄ ꝓphetā dñi in loco tā ſancto ꝑcuſſit. Sed hic reꝑhendit crudelitas multoꝝ ꝑlatoꝝ: de qbꝰ Ezech. xxxiiij. a. Cū auſteritate imperabatis eis ⁊ cū potentia: et diſꝑſe ſūt oues mee. Sic Ioh. xi. g. habet: q̄ illi q̄ tradiderūt dñm fuerūt pncipes ſacerdotū ⁊ de ſcribis ⁊ phariſeis. Sic Matth. xxi. c. dño interrogāte: Baptiſmū iohānis vñ erat: e celo / an ex hoibꝰ: nō auſi ſūt negare q̄ū eſſet de celo ꝓpt populū / ne eos lapidarēt: vt ibi dr̄. In q̄ innuit q̄ ſoli maiores et pncipes reſiſtebāt iō hanni. Al. ioño g ¶ Cumq̄ illuxiſſet ⁊c̄. eduxit phaſſur hieremiā ⁊c̄. q2 forte ſuper hoc reꝑhenſus fuerat. h ¶ Nō phaſſur vocauit dñs ⁊c̄. qd̄ interꝑtatr̄ nigredo oris: in q̄ notatr̄ imperiū iniuſte poteſtatis .i. quā iniuſte vſurpauit: vel q̄ iniuſte abuſꝰ ē. i ¶ Sed pauorem vndiq̄. B Scdm̄ Hieronymū: vbi habemꝰ / pauorē: in hebreo habetr̄ / magur. Septuaginta aūt habent / mechoon: qd̄ idē eſt q̄ migrās. Aq̄la h3 / ꝑegrinū. Symmachus / ablatū. Mutatio ergo nomis ſignificat eiꝰ ſuppliciū: quia ſcꝫ captiuus ducēdus eſt in babylonē: ꝓpter quod in pauore et in timore eris: nec amodo imperiū vel poteſtatē exercebis. Et nota ſcdm̄ myſteriū qd̄ dicit: In craſtinū. Mali enim nō habēt poteſtatē ꝑſequendi bonos niſi vſq̄ ad iudiciū: vel donec eis illuceſcat dies gratie. Phaſſur etiā qd̄ interꝑtatr̄ nigredo oris: ſignificat peccantes in lingua. Unde dr̄ / filius emmer: qd̄ interꝑtatr̄ verbū. Qui ergo lingua hic abutitr̄ / fiet in futuro pauor: q2 quicquid videbūt in inferno mali / erit eis pauor. Unde / k ¶ Ecce ego dabo te in pauorē ⁊ oms̄ amicos tuos. Scdm̄ Hieronymū iō cōminatr̄ / nō tm̄ iſti phaſſur / ſꝫ inuoluit totā cognationē ſuā / eo q̄ totū ꝑplm ſuū verbis mēdacibꝰ ꝓſꝑa pollicēdo decepit: vñ et crediderūt ⁊ i peccatis imitati ſūt. l ¶ Et corruēt gladio inimicoꝝ ſuoꝝ. Ecce q̄lia cōminatr̄ dñs impedientibꝰ fructū ꝑdicatiōis. Sic̄ Amos. vij. d. Tu dicis: nō ꝓphabis ſup iſrl̄: ⁊ nō ſtillabis ſup domū idoli: ꝓpt h̄ hec dicit dñs: vxor tua in ciuitate fornicabitr̄ ⁊ filij tui ⁊ filie tue in gladio cadēt: ⁊ humꝰ tua funiculo metietr̄: ⁊ tu in t̄ra polluta morieris: ⁊ iſrl̄ captiuꝰ migrabit de t̄ra ſua. Hec dixit amos ad amaſiā q̄ ꝓhibuerat eū ꝑdicare. m ¶ Et oculi tui videbūt: vñ dolebis. n ¶ Et oēm iudā ⁊c̄. i. duas tribꝰ. o ¶ Et omnē laborē eiꝰ .i. oia q̄ labore acq̄ſita ſūt. p ¶ Cunctos theſauros ⁊c̄. Sic̄ dr̄ ad ezechiā / Eſa. xxxix. c. Ecce dies veniūt ⁊ auferentr̄ oia q̄ i domo tua ſūt: ⁊ q̄ theſaurizauerūt patres tui vſq̄ ad hāc diē i babylonē: ⁊ nō relinquetr̄ q̄cq̄ꝫ ex eis. q ¶ Et ducēt ⁊c̄. eos .ſ. viros vl̄ theſauros. Thren. i. d. Miſit manū ſuā hoſtis ad oia deſiderabilia eiꝰ. r ¶ Et i babylonē venies ⁊ ibi morieris. Sed q̄ ad moralitatē dr̄ ſcdm̄ Mich. iiij. d. Uenies in babylone ibi liberaberis: ibi redimet te dñs de manibꝰ inimicoꝝ tuoꝝ. Babylon eñ interꝑtatr̄ cōfuſio. Cū ergo in babylone quidā moriūtr̄: quidā liberantr̄ / notat q̄ ē duplex cōfuſio. Una .ſ. adducēs gloriā: ⁊ alia ignominiā: vt dicitur Eccl̄i. iiij. c. Unde Pſ. Ex baſan cōuertam: cum Pſ. 67. ſcꝫ quis cōfunditr̄ de peccatis ſuis ſalubri cōfuſiōe: ſcdm̄ illud Imple facies eoꝝ ignominia: ⁊ q̄rēt nomē tuū dñe. s ¶ Tu Pſ. 82. ⁊ oms̄ amici tui quibꝰ ꝓphetaſti mēdaciū: quia / Si cecus ceco ducatū p̄ſtet: ambo in foueā cadūt: Matth. xv. b.

a Seduxiſti me dñe et ſeductꝰ
b ſum: fortioꝛ me fuiſti ⁊ inua-
c luiſti. Factꝰ ſum in deriſum
d tota die. Oēs ſubſānant
me: q꞉ iā olim loquoꝛ vociſe-
e f rans iniq̄tatē ⁊ vaſtitatē clā-
g h mito. Et factꝰ eſt mihi ſermo
dñi in opprobriū: ⁊ in deriſū
i tota die. Et dixi: Nō recor-
k daboꝛ eiꝰ: neq꞉ loquar vltra
l in noīe eiꝰ. Et factꝰ ē in cor-
de meo quaſi ignis exeſtuās
m clauſuſq꞉ in oſſibus meis: et
defeci, ferre non ſuſtinens.

a Seduxiſti me dñe ⁊c. Hic ꝓpha dicit ſe a dño ſeductū: q꞉ dictū fuit a dño. s. j. b. Prophetā in gentibꝰ dedi te: ⁊ cōſtitui te ſup gentes: et ideo credebat ſe nihil ꝯ iudeos dictuꝝ: ſ; tm̄ ꝯ gentes: Et ideo cū ei ꝯtrariū a dño iniūgatur, dicit ſe ab eo ſeductū. Captiuitatē em̄ in iudeos ꝑdicās, multas ꝑſecutiones patitur. Vel continua hoc ad illud qđ immediate ꝑdictū eſt: Predicta em̄ cōtinuatio nimis ē a remotis. q. d. i hoc ſeducis me: q꞉ facis me ꝑdicare talibꝰ q̄ me male tractant: vt phaſſur: b Fortioꝛ me fuiſti et invaluiſti: q̄ſi tu tantꝰ es q̄ tuo ꝑcepto ꝯdicere nō poſſū. c Factꝰ ſū in deriſū tota die. Jđ dicit ſe deriſū a ꝑplo: q꞉ olim locutꝰ ē ei mala: ⁊ nōdū aduenerunt: vñ tanq̄ falſū ꝓphetā deridebāt. Propheta em̄ credebat dñm ſtatim inferre cōminata: ⁊ ꝑplus credebat malū nequaq̄ vltra venire, quod ſtatim cōminatum non veniebat. Vñ ideo, d Oēs ſubſannāt me: q꞉ iā olim loquoꝛ vociferās: ⁊ nondū venit qđ loquoꝛ. e Iniq̄tatē. i. hoſtiū: f Et vaſtitatē, ꝑpli iudeoꝝ: g Clamito, iā olim ⁊ nōdū venit: q̄ſi diu ē q̄ dixi quō hoſtes ꝑ iniq̄uā ſuā crudelitatē deſtruāt iudeos. S; pari ratiōe videtur q̄ ſilr alia q̄ ꝓphauit credidit ſtatim ventura eſſe: Ergo aduentū ſaluatoris ſtatim eſſe credidit poſtq̄ dixit. j. xxxj. d. Mulier circūdabit virū. Solutio. Nō ē ſile: q꞉ illud videbat ſcriptū ſm̄ cauſas inferiores, q̄s iam videbat exiſtere. i. peccata ꝑpli: illud aūt videbat ſcriptū ſm̄ ſupiores: ibi em̄ nihil videbat niſi diuinā ꝓuidentiā. g Clamito: q̄ſi ſurdis: q̄ me nō poterāt audire: vel nō volebāt: vl' faciebāt ac ſi nō audirēt. Eccl. xxij. a. Qui docet fatuū, q̄ſi q̄ cōglutinat teſtā: Qui narrat ꝟbū nō audiēti: q̄ſi q̄ excitat dormiētē de graui ſomno. Cū dormiēte loquitur: q̄ narrat ſtulto ſapiētiā: ⁊ in fine narratiōis dicit: q̄s ē hic? h Et factꝰ ē mihi ſermo dñi i opprobriū ⁊c. Qui em̄ ꝑdicat ꝟitatē, deridetur ⁊ ꝯtēnitur. Job. xij. a. Deridetur iuſti ſimplicitas, lāpas ꝯtēpta apud cogitatiōes diuitū. S; dr̄ Luc. vj. d. Beati eſtis cū vos oderint hoīes: ⁊ exprobrauerint nomē vr̄m tanq̄ malū. Act. v. g. Ibāt apl'i gaudētes ⁊c. Sic etiā m'lti deridēt ꝑdicatorē: q꞉ nō vidēt infernū quē cōminatur. Vl'

Myſtice q̄ dicit: a Seduxiſti me dñe ⁊c. pōt eſſe ꝟbū filij ad patrē: vel ꝑdicatoris ad deū. Vtriq̄ em̄ cōmiſerat deus pater. Eſa. liij. d. Si poſuerit aīaȝ ſuā ꝓ peccato, videbit ſemē longeuū: ⁊ volūtas dñi i manu eiꝰ dirigetur. S; ecōtra euenit: q꞉ ⁊ chriſtꝰ i paſſiōe aīaȝ ſuā ꝓ nob̄ poſuit: Et ſilr ꝑdicatoꝛ i labore ꝑdicatiōis aīaȝ ſuā ponit ꝓ ſubditis: ſ; nō venit fructus quē ſperabat chriſtꝰ vel ꝑdicatoꝛ. Vñ cōqueritur vterq̄ Eſa. xlix. a. In vacuū laboraui, ſine cauſa ⁊ vane fortitudinē meā cōſūpſi. Sic ḡ iudiciū meū cū dño: b Fortioꝛ me fuiſti ⁊ inualuiſti. i. ingr̄tū ego ſū hō. Tibi em̄, c Factꝰ ſū, obediens, in deriſū: ad litterā: in cruce. d Oīs ſubſānāt

Ps. 68. me ⁊c. Ps. In me pſallebāt q̄ bibebāt vinū. Ps. Oīs vi-
Ps. 21. dētes me deriſerūt me ⁊c. Sic ꝑdicatores deridentur. Vñ illi nūcij q̄s mittebat ezechias ad cōuocandū iudeos ad faciēdū phaſe. ij. Paral. xxx. b. multū deridebantur. Vñ dr̄ ibi. Curſores ꝑgebant velociter de ciuitate in ciuitatē ꝑ terrā ephraim et manaſſe vſq̄ ad zabulon, illis irridētibꝰ ⁊ ſb'ſannātibꝰ eos: tñ nō ꝓpter hoc deſiſtebāt a ꝑdicatiōe: q꞉ fructꝰ inde ſequitur in multis, licet nō oībꝰ. Vñ ſtatim ibi ſubditur fructꝰ: Attamē q̄dā viri ex aſer ⁊ manaſſe ⁊ zabulon acq̄eſcētes ꝯſilio venerūt i hieruſalē. Vel pōt eſſe vox iudeoꝝ penitentiū de chriſti morte ad patrē dicentiū: a Seduxiſti me ⁊c. q̄ſi dñe niſi miſiſſes filiū tuū ad nos, i tā obſcura forma, nō peccaſſemꝰ i eū: Si

1. Cor. 2. b. eū cognouiſſemꝰ nūq̄ dñm glie crucifixiſſemꝰ. Jđ dicit Joh. xv. c. Si nō veniſſem ⁊ locutus fuiſſem eis: peccatū nō haberēt: nunc autē excuſationē nō habēt de peccato ſuo. Vel pōt eſſe vox peccatoris ad deū. Sicut em̄ mulier q̄ videns pueꝝ ſuū habere cultellū, timens ne ſe eo ledat, petit ab eo cultellū ſub conditione q̄ dabit ei aliquid: vel q̄ reddet ei cultellū: ⁊ tamē nō facit: Et tūc dicit puer: Seduxiſti me, mater mea: Sic ⁊ dñs ab aliquibꝰ petit in eorum corde temporalia, ne ſe ꝑ ea occidant: vt cum dat voluntatē intrandi religionē: ⁊ loco eorum dat eis ſpiritualē cordis conſolationē. Sed ex quo iā intrauit, ſepe remouetur ab eo omnis conſolatio, ne per elatione ſe interficiat. Vel ſicut mater ꝓmittit magna filio ꝓ cultello dimittendo: ſic dominus ꝓ temporalibus eterna: quia dabit ꝓ terra ſilicem: vt dicitur Job xxij. d. Matth. xix. d. Qui reliquerit domū vel fratres aut ſorores aut patrē aut matrē, aut vxorē aut filios aut agros ꝓpter nomē meū: centuplū accipiet ⁊c. Sed ſepe dicit hō ſe ſeductū: q̄ſi nō videt ſtatim premiū. Vnde Prouerb. xiij. b. Spes que differtur affligit animā. b Fortioꝛ me fuiſti ⁊ inualuiſti. Gen. xxxij. f. habetur q̄ iacob luctans cum angelo, benedictionē obtinuit: ⁊ hoc in mane ⁊ nō in nocte. Per opera em̄ non meremur facta in nocte peccati: ſed cum eſt mane. i. cum gratia in corde rutilat. Vnde Luc. v. b. Preceptoꝛ ꝑ totā noctē laborantes nihil cepimꝰ. Quādo autē benedictionē illā accepit: tūc factꝰ ē debilioꝛ q̄ ante. i. in terrenis vel carnalibus: licet fortioꝛ in ſpiritualibꝰ. Vnde Cañ. v. c. Amore langueo. Gregorꝰ. Vileſcūt temporalia cū deſiderantur eterna. Et hoc eſt poſt benedictionē marceſcere neruū. i Et dixi: Nō recordaboꝛ eis. q. d. ꝓpheta: q꞉ vidi ſic me ſeductū ⁊ multa mala me pati a iudeis ⁊ ſine eoꝝ fructu, apud me decreui non vltra eis loqui verba dñi. k Neq꞉ loquar vltra in nomine eius: quaſi nec nomē eius vltra nomiabo in ꝑdicatione. Vix em̄ poteſt eſſe quin predicatoꝛ aliquando indignetur de cōtemptu ꝑdicatiōis. Et poteſt hec indignatio eſſe ſancta ⁊ bona: ſm̄ illđ: Diſce ſanctā ſupbiā: quia Nō ē bonū ſumere panē filioꝝ ⁊ mittere canibus: vt dicitur Matth. xv. c. id eſt obſtinatis ⁊ incorrigibilibꝰ. Matth. vij. a. Nolite ſanctū dare canibus. Talē etiā indignationē videtur habuiſſe dominꝰ. Vñ Ps. Poſui ori meo cuſtodiā: cū cōſiſteret peccatoꝛ aduerſū me. Ps. 38.
Tamē q꞉ ex nimia indignatiōe poſſet impediri fructꝰ ſi nimis taceret homo: Ideo ſubdit: l Et factꝰ eſt in corde meo ⁊c. Dum enim ſic apud me cōſtituiſſem minus diſcrete forte, propter nimium zelum, cui neceſſario miſcenda eſt ſcientia: Factus eſt in corde meo quaſi ignis exeſtuans: id eſt factus eſt in corde meo ignis: id eſt zelus ſiue ira: vt per zelum ⁊ pre zeli magnitudine totꝰ interius arderem: Sermo enim dei in animo conceptus, nec ore prolatus in pectore ardet. Tacuit em̄: quia fructū non vidit: ſed cum creſcentia mala continue cerneret, intus exarſit zelo charitatis ⁊ cōpaſſionis: vt dicit Gregorꝰ. Juſti enim malorum culpe ſe participes credunt, cum in eis iniquitatē creſcere ſilendo ꝑmittunt. Vnde Ps. Concaluit coꝛ meū intra me Ps. 38.
⁊ in meditatiōe mea exardeſcet ignis. Vnde etiā paulus cum eſſet athenis, vidēs ciuitatē deditam idolatrie incitabatur ſpiritu ⁊ tota mēte fremebat: vt dicitur Act. xvij. d. Expectabat enim timotheū ⁊ ſilam: ⁊ cum veniſſent, verbo inſtabat paulus teſtificans iudeis eſſe chriſtum ieſum: licȝ etiam illi eſſent obſtinati. Vnde cū illi cōtradicerent ꝟbo ſuo ⁊ blaſphemarent, excutiens veſtimēta ſua, dixit ad eos: Sanguis veſter ſuper caput veſtrum: mundus ego ex hoc ad gentes vadam: vt dicitur Act. xviij. b. Ideo dicitur: m Clauſuſq꞉ in oſſibus meis ⁊ defeci ferre non ſuſtinens: quaſi non potui cōtinere quin verbū ardēter in me cōceptū, ꝓpter zelum peccatoꝝ exterius proferrē. Vñ Job. xxxij. d. Plenus ſum ſermonibꝰ: et coartat me ſpiritꝰ vteri mei: En vēter meꝰ quaſi muſtū abſq̄ ſpiraculo qđ laguncula nouas dirumpit: loquar et reſpirabo paululum. Et ſubdit cauſam: Neſcio enim q̄diu ſubſiſtam: et ſi poſt modicum tollat me factoꝛ meus.

Amos. iij. b. Dñs

Amos.iij.b. Dominus deus locutus eſt:q̄s non ꝓphetabit:
Interroga. Vn̄ Prouer.vj.d. Nūquid pōt hō ignē in ſinu
Pſ.118. ſuo abſcōdere.i. verbū: q: ignitū eloquiū tuū vehemēter.Ier.
v.d.Ecce ego do ỽba mea i ore tuo q̄ſi ignē. Thren.j.c.De
excelſo miſit ignē in oſſibus meis.i. i ꝑdicatorib⁹ ardorē celi.
Cauſā aūt celi ſubdit:
vbi ſic ordina lrām: a
Pſ.30. Audiui eñ cōtu/
melias multorū ⁊
terrorē in circūitu
ab omnib⁹ viris q̄
erāt pacifici mei ⁊
cuſtodiētes latus
meū. Viris dico di/
centibus: b Con/
tumelias /verborū:
c Et terrorem /cō/
miationum:qb⁹ mibi
mortē cōmiabant. d
Perſeq̄mi ⁊ ꝑſeq̄/
mur eū/mortem vel
verbera inferendo. e
Qui erant pacifi/
ci mei:id eſt qui de/
berēt eſſe pacifici mei.

a Audiui eñ cōtumelias mul
b c d torꝝ ⁊ terrorē i circūitu:ꝑſeq̄/
mini ⁊ ꝑſeq̄mur eum ab om/
e nibus viris qui erant pacifi/
f ci mei et cuſtodientes latus
g meū:ſi quo mō decipiat ⁊ ꝑ/
ualeamus aduerſus eū:⁊ cō
h ſeq̄mur vltionē ex eo. Domi
nus autē mecū eſt quaſi bel/
i lator fortis: idcirco qui ꝑſe/
k quunt me cadent et infirmi
l erūt ⁊ confundent vehemē/
m ter: quia nō intellexerūt op/
probriū ſempiternū qđ nūq̄
n delebit. Et tū dñe exercituū
o ꝓbator iuſti/ q̄ vides renes
p ⁊ cor: videā queſo vltionem
q tuā ex eis: Tibi eñ reuelaui
r cauſam meā. Cantate dño/
s laudate dominū: q: libera/
t uit animā pauꝑis de manu
v malorꝝ. Maledicta dies i q̄
x nat⁹ ſū:dies in qua pepit me
mater mea/ non ſit bn̄dicta.
y Maledict⁹ vir q̄ annūciauit
patri meo/dicēs:nat⁹ eſt tibi
z puer maſculus:et q̄ſi gaudio
letificauit eū. Sit homo ille

nō amore vindicte/ſ; zelo iuſticie diuine:cui ꝯſentit ⁊ quē de/
ſiderat:Si eñ peteret peccaret:ſm̄ illud Eccl.xxviij.a. Qui
vindicari vult a dño inueniet vindictā. Q: dī Deut.xxxij.c.
ſm̄ aliā lrāꝫ:Mibi vīdictā: ⁊ ego retribuā. Leuit.xix.d. Nō
queras vltionē/ nec memor eris iniurie ciuiū tuorꝝ. q Tibi
eñ reuelaui cau/
ſam meā.Glo.Felix
cōſcia cui⁹ cauſa dño
reuelat. Vn̄ Eph. v.
c.Omne quod manife/
ſtat lumē eſt. Illi eñ Ibi.d.
ſoli debet reuelari cā q̄
pōt liberare pauperē †Pſ.71.
a potēte: ⁊ pauperem
cui non erat adiutor. B
Vn̄.j. Ioh.ij.a. Ad/ Iob.3.a.
uocatū habem⁹ apud
patrē ieſū chriſtū iu/
ſtū: et ipſe ē ꝓpiciatio
ꝓ peccatis nr̄is: vt ita
ſoli deo attribuamus
vindictā:q̄ ꝓbat iuſti/
ciā iuſti ⁊ ꝯſiderat iiu/
ſticiā impij.Et ē argu
mētū q̄ ꝑfecti vt reli/
gioſi non debēt litigare vel hēre cām aduerſ⁹ quēq̄:ſ; dño vel
ꝑlato.ſ.epo q̄ loco dei eſt cām ſuā oñdere. Vn̄ Leuit.xix.d.
Nō q̄ras vltionē de inimicis tuis. r Cātate dño laudate
dñm. Vidēs ꝓpha ſpū ꝓphetico ꝑpl̄i liberationē futurā poſt
captiuitatē inuitat alios ad laudandū deū. s Quia libe/
rauit.i.liberabit/ t Animā pauꝑis.i. captiuorꝝ ꝑnitē/
tiū/de manu malorꝝ. Sic ⁊ pauꝑes ſpū dñs liberabit. Vn̄
Pſ. Adorabūt eū oēs reges:oēs gentes ſeruiēt ei:q: libera/ Pſ.71.
uit pauperē a potēte ⁊c̄. v Maledicta dies ⁊c̄. Hoc dic
ꝓpha cōquerēdo de phaſſur:q̄ſi potī⁹ nō fuiſſem nat⁹:q: me/
li⁹ eſſet mibi nō eē q̄z mala ſuſtinere. Vel loquit idicatiue/nō
optatiue/dicēs diē in q̄ nat⁹ ē/eſſe maledictā.ſ. maledictione
pene: q: in ea mala fiet.ſ.templi deſtructio. y Maledict⁹
vir q̄ annūciauit ⁊c̄. ſupple eſt.ſ.maledict⁹ q̄ annūciauit:
ſicut mal⁹ nūci⁹ q̄s dī/nō q: ſit malus i ſe:ſ; q: malū nūciat:
ſic ⁊ ille patri meo malū nūciauit.ſ. me naſciturū: q̄ tot miſe/
rias patior. Vn̄ mali nūcius ē: ⁊ ideo maledict⁹. z Et q̄ſi
gaudio ⁊c̄. Dic/ q̄ſi:q: illud gaudiū verſū eſt i triſticiā:q:
nō patior niſi mala. Vn̄ meli⁹ fuiſſet mibi ſi nat⁹ nō fuiſſē: vt Matth.26.b.
dicit de iuda. Sic Iob.iij.a. Pereat dies in q̄ natus ſū ⁊c̄.
Et h̄ eodē mō exponēdū eſt verbū iob quo ꝑus:q: dicit hie/
ronym⁹ q̄ meli⁹ ē nō eſſe q̄z in ſupplicijs eſſe. Et h̄ ꝓpter h̄ dic
tm̄:quia non eſſe damnū eſt tm̄ :ſed in ſupplicijs eſſe/pena ē ⁊
damnū. Vn̄ mors homis dr̄ ei⁹ requies: vt dī Eccl.xxij.b.
Paululū plora ſuꝑ mortuū qm̄ requeuit. Apoc.xiiij.c.Amo/
do iā dic ſpūs vt requeſcāt a laborib⁹ ſuis. Iō dī Iob.iij.d.
Quare miſero data eſt lux: ⁊ vita his q̄ in amaritudine ſunt:
Viro cuius abſcondita eſt via ⁊ circūdedit eū deus tenebris.
ij Ut ſunt ciuitates

Pſ.40. Pſ. Homo pacis mee i q̄ ſpaui:q̄ edebat panes meos /ma/
Pſ.54. gnificauit ſuꝑ me ſupplātationē. Pſ.Si inimic⁹ me⁹ maledi/
xiſſet mibi:ſuſtinuiſſem vtiq̄: Tu ỽo hō vnanimis:dux me⁹
et notus me⁹.ſ. mibi aduerſat⁹ es: qui tn̄ ſimul mecū dulces
capiebas cibos: ad litterā: cōicans corp⁹ meū/ vt iudas ⁊ ſui
ſiles. Luc.xxij.c. Man⁹ tradētis me mecū ē i mēſa. Abdie.
j.c.Oēs viri federis tui illuſerūt tibi:inualuerūt aduerſum te
viri pacis tue: qui comedunt tecum ponēt inſidias aduerſum
te. f Et cuſtodiētes lat⁹ meū.i.familiares/⁊ q̄ſi colla/
terales. Sic tales hodie ſunt magis inimici epoꝝ ꝑ mala cōſi
lia ⁊ adulatiōes:⁊ nō intēdūt niſi decipe ipſos. Bern̄.ad eu/
geniū papā. Bon⁹ quidē es: ſ; mala habes latera. Unde de
Paulo dr̄ q̄ habuit dolorē laterū. Vn̄/cuſtodiētes.i. qui
deberēt me cuſtodire: vt illi de anathot. Vel ſic: Et ipſi erāt
cuſtodiētes lat⁹ meū.i.obſeruabāt me vt me deciperent/di
cētes/ſupple: g Si quo mō decipiat: vl̄ perſequamur
ſi quo mō. h Dñs aūt mecū ē ⁊c̄. Sic debet hō dicere
Pſ.90. in ꝑſecutione. Vn̄ Pſ. Cū ipſo ſū in tribulatiōe. Iō dī Ro.
viij.f.Si de⁹ ꝓ nobis q̄s ꝯ nos: Sic/ Eſa.l.c. Faciē meā nō
auerti ab increpantib⁹ ⁊ cōſpuētib⁹ in me: Dñs de⁹ auxilia/
tor me⁹:⁊ ideo nō ſū cōfuſus. Ideo poſui faciē meā vt petrā
duriſſimā: ⁊ ſcio qm̄ nō cōfundar. Iuxͣ ē q̄ iuſtificat me:quis
ꝯdicet mibi: Vn̄.ſ. vbi habem⁹/ Olim loq̄r vociferās iniq̄/
tatē:dicit lrā ſeptuaginta: Amaro ỽbo meo ridebo ꝑuarica/
tionē ⁊ miſeriā iuocabo:q̄ſi iō gaudeo i tribulatiōe ⁊ eā ꝯſide
ro:q: ſcio eā in eternū gaudiū mutandā. Vn̄.ij. Cor.iiij.d.
Id eñ qđ in ꝑſenti ē momētaneū ⁊ leue ⁊c̄. i Idcirco q̄
ꝑſequūt me cadēt. Stare nō poterunt ꝯ me/cū tā potēs
iuuet me. Plures eñ ſūt mecū q̄z cū illis: vt dixit heliſe⁹.iiij.
Reg.vj.d. k Cadēt:ad litterā:ꝑ captiuitatē: l Et cō
fundent vehemēt/ qn̄ videbūt adimpleri ỽba ꝓphe qb⁹
ante nō credebāt.ſ.ij.c. Quō ꝯfundit fur quādo deprehen/
ditur:ſic cōfuſi ſūt domus iſrael. m Quia nō intellexe/
rūt opprobriū ⁊c̄.i.q̄ captiuitas eis immineret ꝓpter quā
in eternū confunderent. Sic etiā qui eternam damnationem
intelligeret ꝑ iugē cordis memoriā ſibi caueret ne i eā incide/
ret. Eccl.vij.d. Memorare nouiſſima tua: ⁊ i eternū nō pec/
cab. Quia: Malicia vni⁹ hore obliuionē facit luxurie maxi/
me: Eccl.xj.d. n Et tu dñe exercituū ꝓbator iuſti:
neutri generis ē.i. ꝓbator iuſticie. Sol⁹ eñ ꝓbare pōt iuſti/
ciā/q̄ ſol⁹ videt ꝯſcientiā. Ideo ſubdit: o Qui vides re/
nes ⁊ cor.i.cogitatiōes ⁊ affectiones: Vel ꝓbator iuſtoꝝ:
ꝑ tribulatiōes. Vn̄ Eccl.xxvij.a. Vaſa figuli ꝓbat fornax: et
Pſ.25. hoīes iuſtos tēptatio tribulatiōis. Pſ. Proba me dñe ⁊ tē/
pta me ⁊c̄. p Videā q̄ſo vltionē tuā ex eis. Hoc dic

Myſtice: v Maledicta dies.i.tpalis ꝓſpitas. x In Myſtice
qua natus ſum.i.ex patre diabolo et matre cōcupiſcētia.
Ezech.xvj.a. Pater tuus amorre⁹ ⁊ mater tua cethea. Vel
hoc poſſunt dicere magni prelati/quorum mater eſt eccleſia:
pater ille qui eos promouit. Legimus iohannē exultaſſe in Luc.1.d.
vtero matr. ſue: ſed nunq̄ legimus eum riſiſſe inde exeuntē.
Vl̄ pater mūdus ē:mater caro: puer ē opus bonum: vir an/
nūcians eſt adulator/ dicens: optime feciſti. Hic eſt pharao
cuius conſilio interficiunt maſculi. Exod.j.c. Hoc enim eſt
filios imolari demonijs.ſ. de bonis operibus fauorem appe/
tere. z Et quaſi gaudio letificauit eum: quia gau/
diū vanū ē nō verꝫ. Vn̄ Eſa.iij.c. Popule me⁹ q̄ te beatū di/
cūt ipſi te decipiūt. Hieronym⁹ ad euſtochiū: Adulator blād⁹
ē inimic⁹: ⁊ q̄uis nos naturali indignemur malo/ adulatorib⁹
noſtris libenter fauemus: ⁊ q̄uis nos reſpondeam⁹ nos indi/
gnos eſſe: tamen ad laudem ſuam intrinſecus anima letatur.
ij Ut ſunt ciuitates

ꝸ a ❡Ut ſunt ciuitates ꝗs ſubuertit dñs ⁊c̃.ſ.ſodomo/
rũ: Geñ.xix.e. q̃ſi hõ ille deſtruatꝛ i eternũ. Propt̃ hoc iacob
etiã dies ſuos quibꝰ vixit in tribulatiõe ⁊ miſeria/ vocat dies
paruos ⁊ malos. Geñ.xlvij.b. Et ſilr̃ dꝛ Eph.v.d. Qm̃ dies
mali ſũt: Ut hec oĩa intelligant/ nõ de malicia culpe/ ſ3 pene.
Si em̃ de maledictiõe
culpe itelligeret/ pec/
caret maledicẽdo tpi ⁊
creaturis: cũ nec dia/
bolo ſit maledicendũ:
ſm̃ illud Eccl. xxi. d.
Dũ maledicit impius
diabolũ: maledicit ip/
ſe aiam ſuã. b ❡Et nõ
penituit eũ.i.nõ re/
Job.3.b. ſtituit eas: ſed in ppe/
et.10.d. tuũ ſubuertit: qđ ſi fe/
ciſſet/ ad modũ penitẽ
tis ſe habuiſſet. c Au
diat clamorẽ ma/
A ne ⁊c̃. q̃ſi cõtinue in
luctu ſit. f ❡Qui.i.
quia/ g ❡Nõ me in/
terfec̃ a vulua: qđ
ſi feciſſet non eſſem in
tanta miſeria. Nec ẽ h
J.42.a. ſilr̃ imp̃catio: ſed p̃di/
ctio. h Ut fieret mi
hi matꝛ mea ſepul/
chrũ: q̃ſi ita fuiſſem i
conceptu ꝙ nunq̃ p/
ceſſiſſẽ ad ortũ. i ❡Et

a vt ſunt ciuitates ꝗs ſubuer/
b tit dominꝰ/ et nõ penituit eũ.
c Audiat clamorẽ mane ⁊ vlu
d e latũ in tempore meridiano:
f g qui nõ me interfecit a vulua
h vt fieret mihi matꝛ mea ſepul
i chrũ: ⁊ vulua eius cõceptus
k etnꝰ. Quare de vulua egreſ/
l ſus ſum vt viderẽ laborẽ et
m n dolorem ⁊ cõſumerent in cõ
fuſione dies mei. ❡Ca.XXI
o Verbũ qđ factũ eſt ad
hieremiã a dño/ q̃n mi
ſit ad eum rex ſedechi
as/ phaſſur filiũ melchie ⁊ ſo
phoniã filiũ maaſie ſacerdo
p q tẽ/ dicẽs: Interroga ꝓ no/
bis dominũ q2 nabuchodo/
noſor rex babylonis ꝓliatur
r aduerſum nos: ſi forte faciat

vulua eiꝰ cõceptꝰ eternꝰ: vt nunq̃ inde exiſſem. Quare
aũt hoc dicat/ ſubdit: k ❡Quare de vulua egreſſus ſũ
vt viderẽ ⁊c̃. Siĺe.j. Machab.ij.a. Ut qđ natꝰ ſũ videre
cõtritionẽ p̃pli mei ⁊ ciuitatĩ ſancte. Job.x.d. Quare de vul/
ua eduxiſti me: qui vtinã ꝯſũptꝰ eſſem ne oculus me videret:
fuiſſẽ q̃ſi nõ eẽm de vẽo trãſlatꝰ ad tumulũ. Nũqđ nõ pauci
taſ dierꝝ meorꝝ finietꝛ breui: Quia vt ibidẽ.xiiij.a.dꝛ: Hõ natꝰ
de muliere breui viuens tpe: repletꝛ m̃ltis miſerijs. Uel dic ꝙ
hieremias h̃ dixit ex ſbita animi ꝯturbatiõe: vt ſic ſit optatio:
qđ tñ ſcripſit ex deliberatiõe: vt ſic nõ deſpemꝰ ſi aliq̃n ex cõ/
turbatiõe aliq̃d minꝰ honeſtũ dixerimꝰ: vl' ſi cõtemptꝰ vir ſic
ex cõturbatione dixerit. Hec etiam nõ dixit tm̃ in ꝑſona ſua
ſed totius p̃pli: q̃ſi mõ ſolliciti eſtis ⁊ gaudetis in generatiõe
⁊ educatiõe filiorꝝ veſtrorꝝ: ſed poſtea vlulabitis q̃n videbitis
eos occidi corã oculis veſtris. Tũc em̃ beate erũt ſteriles q̃
nõ fuerũt pregnãtes in diebꝰ illis. Sic ſedechias multũ do/
luit: q̃n vidit filios ſuos occidi corã ſe: vt dꝛ.iiij. Reg. vlt.b.
Et nota ꝙ ex his verbis ⁊ verbis iob/ errorẽ ſuũ ſumpſerunt
quidã heretici: dicẽtes aĩas creatas eſſe ante corpora in celo:
⁊ ſic p̃cipitatas in peiorẽ ſtatũ q̃n ad corpora venerunt: et iõ
iſti ſancti ſic maledicũt diei ſue.

Myſtice ✻ a ❡Ut ſũt ciuitates ꝗs ſubuertit dñs ⁊c̃. q2 adu/
lator vix reſilit a pctõ ſuo. Gregoriꝰ. Cũq3 hoſtis malignꝰ nos
agere infirma cõſpexerit: ea q̃ſi fortia fauoribus extollit: ⁊ q̃ſi
maſculos natos loquitꝛ ſiue annũciat/ cũ corruptores veritatĩ
vl' innocẽtie ꝑ mẽdaciũ nos extitiſſe ꝯgratulatꝛ. Patri ḡ maſculũ
natũ denũciat: q̃n huic mũdo eum quẽ ꝑſuaſerit factũ inno/
centie corruptorẽ demõſtrat. c ❡Audiat clamorẽ ma/
ne.i.tẽpore mortis: q̃n hõ oritꝛ ad vitã imortalẽ. Uĺ c ❡Au/
diat clamorẽ mane/ demonũ: e ❡In tpe meridiano.i.
in iudicio: vbi nihil occultũ qđ nõ reueletꝛ. d ❡Et vlulatũ/
ꝓpriũ. f ❡Qui nõ me interfecit a vulua. Magis de/
bet quilibet aliũ interficere a vulua/ q̃3 ꝑmittere eum naſci.i.
vtiliꝰ eſſet ei vt eũ peccatorẽ diceret/ cũ eũ peccantẽ videt/ q̃3
eũ laudare: vt dicat illud Job.ix.f. In peccatis natus es to/
tus. k ❡Quare de vulua ⁊c̃. Simile/ Job.iij.b. Qua/
re nõ in vulua mortuꝰ ſum: egreſſus ex vtero nõ ſtatim perij:
Quare exceptꝰ genubꝰ: cur lactatꝰ vberibꝰ: Per vuluã/ cogi/
tatio mala cũ delectatiõe ſignificatꝛ: ꝑ vterũ vbi ſemẽ ꝑ vuluã
itrãs i puerꝝ iformatꝛ/ ꝯſenſus. Puer genibꝰ excipitꝛ/ cũ ꝯſenſꝰ
ad opus exteriꝰ ducitꝛ: qui vberibus lactatꝛ/ cũ in peccato per
ꝯſuetudinẽ mali ⁊ pcti ad gloriã fouetꝛ. l ❡Laborẽ/ ꝓ pena
pcti: m ❡Et dolorẽ/ ꝓ damno pcti. n ❡Et ꝯſũmerent i
fuſiõe dies mei/ ꝓ peccati vilitate et turpitudine.

dñs nobiſcũ ſm̃ oĩa mirabi/
s lia ſua ⁊ recedat a nobis. Et
dixit hieremias ad eos. Sic
dicetis ſedechie: Hec dicit
t dñs deus iſrl': Ecce ego con
v uertã vaſa belli q̃ in manibꝰ
x vr̃is ſũt: ⁊ quibꝰ vos pugna/
tis aduerſũ regẽ babylonis
y ⁊ chaldeos q̃ obſidẽt vos in
circuitu murorꝝ: et cõgrega/
bo ea in medio ciuitatis hu/
5 ius: ⁊ debellabo ego vos in
manu extenta et in brachio
a b forti ⁊ in furore ⁊ in indigna
c d tione ⁊ in irã grandi: ⁊ ꝑcu
tiã habitatores ciuitatis hu/
ius. Homies ⁊ beſtie peſtilẽ
tia magna morientꝛ. Et poſt h
e ait dñs: dabo ſedechiã regẽ
iuda et ſeruos eiꝰ et ppl'm eiꝰ

❡Expo. Ca.XXI.
Verbũ qđ fa
B ctum eſt ⁊c̃.
Predictũ eſt
de phaſſur põtifice q̃
ꝑcuſſit hieremiã ⁊ icar
cerauit/ eo ꝙ p̃diceret
mala futura ciuitati:
Hic aũt agit de phaſ/
ſur quẽ tpe obſidionis
miſit ſedechias ad hie
remiã vt ꝯſuleret dñm
ſuꝑ euẽtu ciuitatĩ. Pre
dictus phaſſur fuit fi/
liꝰ emmer: hic aũt filꝰ Et.ſeq.
melchie. Et diuiditꝛ h
capitulũ i q̃ttuor par/
tes. Primo oñdit qđ
rñderit hieremias ex
voce dñi ad nũcios ſe/
dechie.ſ. ꝙ fruſtra re/
pugnẽt ⁊ arma bellica C
ꝑꝑent: q2 nunq̃ vſũ
armorũ executi ſunt:
ſed tm̃ in ciuitate ar/
mati icedebãt. Secũ/
do dat hieremias cõ/
ſiliũ p̃pl'o ex voce dñi/ vt fugiat ad chaldeos: q2 ciuitas capietꝛ
⁊ cõburetꝛ: ibi: Et ad ppl'm. Tertio ꝓuocat p̃pl'm ad ſalutẽ
iã iminẽte captiuitate/ nõ ꝙ ignoraret ciuitatẽ capiendã: ſ3 vt
oſtẽderet liberũ arbitriũ hoim: qui etiã in ipſo neceſſitatis ar/
ticulo poſſunt penitere ⁊ miſcõiã inuenire: ibi: Audite vbũ
dñi. Quarto oſtẽdit ꝙ ciuitas capietꝛ: licꝫ iudeis videretꝛ in/
expugnabilis ꝓ ſoliditate ⁊ magnitudine murorꝝ: ibi: Ecce
ego ad te. Dic ḡ o ❡Verbũ qđ factũ ẽ ad hieremiã
a dño q̃n miſit ⁊c̃. occulte volẽs ſcire q̃d dñs rñderet ſuꝑ
vrbis ⁊ p̃pli ſententiã: vtrũ.ſ. deſtrueretꝛ vel non. Et patet hic
ꝙ ꝓpheticꝰ ſermo nõ ſeruat ordinẽ hiſtorie: q2 hic agit de ſe/
dechia qui fuit vltimꝰ rex in hierl'm: poſtea em̃ narratꝛ hiſto/
ria ioachim maioris fratrĩ eius: qui ante eũ rex fuit: ⁊ etiã io/
achin minoris filij p̃mi ioachim.i. iechonie/ qui ⁊ ante ſede/
chiã rex fuit. p ❡Dicẽs/ hieremie ꝑ illos: q ❡Interro/
ga ꝓ nobis dñm: q2 nabuchodonoſor ⁊c̃. Loquitur
em̃ ꝓ tpe iam iminẽtis captiuitatis: q̃ tpe ſedechie facta eſt.
Interroga/ inq̃: r ❡Si forte ⁊c̃. ſm̃ omnia mirabilia
ſua.i. ſm̃ miſericordiã ſuã q̃ mirabilia operatꝛ. s ❡Et rece/
dat a nobis/ nabuchodonoſor. Et ẽ hic argumentũ/ ꝙ tpe
aduerſitatĩ etiã corꝑales req̃rende ſũt orõnes bonorꝝ virorꝝ.
Uñ Jaco. vlt.d. Multũ valet depcatio iuſti aſſidua. Eſa.
xxxvij.a. Dies tribulatiõis ⁊ ãguſtie ⁊ correptiõis dies hec.
Leua ḡ orõnẽ ꝓ reliquijs q̃ reperte ſũt ſi q̃ modo audiat dñs
deꝰ tuꝰ. Pſ. Ad dñm cũ tribularer clamaui ⁊c̃. t ❡Ecce ego Pſ.119.
cõuertã.ſ. ad chaldeos: vt ſint eorꝝ/ nõ vr̃a: q2 nõ vtemi his Moralit
ꝯ hoſtes pugnãdo/ licet eis armati poſſitis icedere i ciuitate i illius v
q̃ eritis obſeſſi. v ❡Uaſa belli.i. iſtrumẽta bellica: x ❡Et q̃/ colũna ſ
bus vos pugnatĩ ⁊c̃.i. pugnare nitemi: vl' vultĩ. y ❡Et ti circa ill
chaldeos ⁊c̃.i. aduerſꝰ chaldeos. 5 ❡Et debellabo ego gnum ✱
vos i manu extẽta ⁊c̃.i. vindicta apta ad ꝑcutiẽdũ ⁊ de/
ſtruẽdũ. Eſa.ix.c. In oibꝰ his nõ ẽ auerſꝰ furor eiꝰ: ſ3 adhuc
manꝰ eiꝰ extẽta. a ❡Et i furore/ ꝯ peſſimos: b ❡Et i indi
gnatiõe/ ꝯ minus peccãtes. c ❡Et i ira grãdi/ ꝯ mediocrit
peccãtes. d ❡Et ꝑcutiã habitatores ciuitatis huiꝰ:
ſic ⁊ oẽs q̃ mãſionẽ terrenã q̃rũt diſꝑdet. Apoc. viij.d. Ue
ve ve habitantibus in terra. Apoc. xviij.c. Ue ve ciuitas illa
magna babylon/ ciuitas illa fortis: quoniam vna hora veniet
iudiciũ eiꝰ. e ❡Dabo ſedechiam regem iuda ⁊c̃.

ꝸ et qui derelicti

F et qui derelicti ſunt in ciuitate hac a peſte et gla/dio ⁊ fame. i. qui fuerint reſidui poſt peſtē ⁊ famē: quibus multi mortui ſunt: In manu nabuchodonoſor ⁊c. Deut. xxxij. d. Conſument fame: ⁊ deuorabūt eos aues mor ſu amariſſimo. Thren. iiij. d. Qui veſcebant voluptuoſe/ in/terierunt in vijs. a

Et in manu quęren/tiū animā eorū. i. vitā. b Et pcutiet eos i ore glad. i. i. vaſtatiōe. c Et nō flectetur neqꝫ par/cet. Iuſtum em̄ ē/ vt nullā a nabuchodono ſor reciperet ſedechias miſcōiam: cui⁹ fęd⁹ et neceſſitudinem piurio cōfirmatū deſeruit: vt dicit. iiij. Reg. xxv. Ezech. xvij. g. Faciā

J. 38. a. tibi ſic deſpexiſti iura/mentū / vt irritū face/res pactū. Ubi dicit Glo. ꝙ etiā inter ho/ſtes fides ſeruāda eſt. Sed nōne pceptū fuit eis ꝙ fędus nō inirent cū alienis gentib⁹: vt dr̄ Deut. vij. a. Solutio. Ibi pcepit de ſeptē gentib⁹: ſed nabuchodonoſor

Aliter nō fuit de illis. Uel de diabolo exponit. c Et nō flectet compatiēdo. d Neqꝫ parcet/ pęnā mitigādo. e Nec miſerebit / ſubueniendo/ vel pęnā tollendo. S. vi. f. Crude/lis ē ⁊ nō miſerebit. Ul' de dn̄o exponit. Quia h̄ tēpus ē tēp⁹ miſcōię dn̄i: ſ futurū erit tēp⁹ iuſticię ei⁹. Un̄ Prouerb. vj. d. Zel⁹ ⁊ furor viri nō parcet i die vindictę ⁊c. Un̄ Septuagita ſic habēt: Nō parcā neqꝫ miſerebor: vt ſic loqt ipſe dn̄s. Jō dr̄ Heb. x. f. Horrēdū ē incidere in man⁹ dei viuentis. Sed modo bonū eſt incidere in man⁹ eius magis ꝙ̄ in man⁹ homi

oraliter * nū: vt dicit dauid. ij. Reg. xxiiij. c. Or aūt ſupra dicit: Con uertā vaſa belli: exponit moraliter: ꝙ vaſa belli ſunt virt⁹ ⁊ ſciētia: ꝗ dn̄s dat hoī ad impugnandū tres hoſtes. ſ. carnē: mundū/ ⁊ diabolū. Hęc vaſa debēt eſſe in manib⁹ p exercitiū opū. Un̄ dic: Quę i manib⁹ vr̄is ſūt. Alioquin meli⁹ eſſet nō habere ꝙ̄ habere. Uirtus em̄ ocioſa/ nō eſt virtus/ et plus nocet ꝙ̄ iuuat. Un̄ Greg⁹ in paſtorali. Qui eximia dona vir tutū ſuſcipiūt/ ſed vocati culmen regiminis ſuſcipere renuūt: inde ſibi plurima dona adimūt: ꝗ nō pro ſe tantūmodo: ſed pro alijs acceperūt: cumqꝫ ſua nō aliorū lucra cogitant/ ipſis ſe ꝗ priuata habere appetūt/ donis puāt: Uirtute em̄ ocioſa nō terret diabol⁹. Un̄ Matth. xij. d. Veniēs inuenit domū vacātē ſcopis mundatā ⁊ ornatam: tūc vadit ⁊ aſſumit alios ſeptē ſpūs ſecū neqores ſe ⁊ itrātes habitāt ibi. Tūc aūt va ſa belli conuertunt ad inimicos: quādo de virtute vel ſciētia ſupbit. Sed dr̄. ij. Reg. j. d. Sagitta ionathę nunqꝫ abijt re/troſū: ⁊ gladi⁹ ſaul nō ē reuerſus ianis. Jō dr̄ Oſee. vij. d. Facti ſunt vt arcus doloſus: cadent in gladio pncipes eorū: a furore linguę ſuę. i. iactātię. f Ecce ego do corā vo/bis viam vitę et viā mortis. i. do vobis optionē eligēdi qd̄ vultis: vel remanete in ciuitate ⁊ moriemini: vel fugite ad chaldęos ⁊ viuetis. Un̄. g Qui habitauerit in vrbe

Ps. 65. hac ⁊c. quaſi ſpolium/ debebit reputare ꝙ aiam ſuā lu/crat⁹ ſit: vt vere dicat: Poſui aiam meā ad vitā: ⁊ nō dedi in

S. 20. d cōmotionē pedes meos. Et hoc dicit: nō ꝙ leue ſit eis ire ad chaldęos: Niſi em̄ graue eſſet/ non pus dixiſſet: Maledicta dies ⁊c. pphetās ibi de pęna eis futura i captiuitate. Sed mi nus graue eſt vtcūqꝫ ipſos captos viuere/ ꝙ̄ gladio fame et peſte ꝯſumi: qꝛ inter flagella poſſunt pęnitere: ⁊ miſericordiā dei ipetrare. Sic ⁊ nobis oib⁹ ppoit via vitę ⁊ mortis. Ciui/tas in q̄ morit hō gladio/ fame ⁊ peſte/ ē mūdus. Per gladiū ipugnatio hoſtis: p famē defect⁹ eruditiōis: per peſtē pnicies exēpli ſignificat. Ezech. vj. c. Heu ad oēs abominatiōes ma lorꝝ domus iſrael: qꝛ gladio/ fame ⁊ peſte ruituri ſunt. Qui er/

⁊ q̄ derelicti ſūt i ciuitate hac a peſte et gladio et famē/ in manu nabuchodonoſor re/gis babylōis/ ⁊ in manu ini/

a micorū eorꝝ: ⁊ in manu quę/

b rentiū animā eorū: ⁊ pcutiet

c eos in ore gladij/ ēt nō flecte

d e tur/ neqꝫ parcet/ nec miſerebi tur. Et ad populū hunc di/ces: Hęc dicit dn̄s de⁹: Ec/

f cē ego do corā vobis viā vi

g tę ⁊ viā mortis. Qui habita/uerit in vrbe hac/ morietur gla dio et fame et peſte: qui autē egreſſus fuerit ⁊ tranſfugerit ad chaldęos q̄ obſidēt vos/ viuet: ⁊ erit ei aīa ſua q̄ſi ſpo

b liū. Poſui em̄ faciē meā ſu/per ciuitatē hanc in malū/ et nō in bonū: ait dn̄s. In ma/nu regis babylonis dabit: ⁊

i exuret eā igni. Et domui re/

k gis iuda. Audite verbū dn̄i domus dauid. Hęc dic dn̄s:

l Iudicate mane iudicium: ⁊

m eruite vi oppreſſū de manu

n calūniātis: ne forte egrediat

o vt ignis idignatio mea/ ⁊ ſuc cendat: et nō ſit q̄ extinguat

p ppt maliciā ſtudiorꝝ vr̄orꝝ.

go de hac ciuitate n̄ fugerit/ morieť. Un̄. j. lj. f. Qui fugiſtis gladiū/ venite/ ⁊ nolite ſtare: recordamini pcul dn̄i: ⁊ hierl'm aſcēdat ſup cor veſtrꝝ. Apoc. xviij. a. Cecidit cecidit babylō: facta ē habitatio demoniorꝝ: ⁊ cuſtodia oīs ſpūs imūdi: ⁊ oīs volucris imūdę ⁊c. Et audiui vocē dicētē: Exite de illa pplus

me⁹: ⁊ ne pticipes ſis delictorū illius. Per chaldęos q̄ ſūt ⁊ fero/ces ⁊ extranei/ ſignifi/cat vita religioſorū ⁊ a mūdo ſequeſtratorꝝ. Per hierl'm/ vbi mo/rit hō fame/ eccl'ia: vbi

ē fames vl' defect⁹ vbi dei ⁊ ide ſeqt peſtis ⁊ gladi⁹. i. error hęretic⁹ Per chaldęā/ ſcientia

ſecularis. Ecci. xv. d. Appoſuit tibi aquā et ignē: ad qd̄ volueris porrige manū tuā: ań hominē vita et mors: bonū ⁊ malū: qd̄ pla/cuerit ei dabit illi. b Poſui em̄ faciem meā ⁊c. q̄ſi ſine du/bio ciuitas hęc deſtruet: ⁊ ideo ſapiēs erit quicūqꝫ effugerit. i Et domui regis iuda. ſ. dices o tu ppheta. i. domui ſi ue familię regis. Prius em̄ fuit ſermo ad ppl'm minorē: ppt domus em̄ regię culpā maxime ciuitas hęc poſſeſſa erat. k Audite verbū dn̄i domus dauid. i. vos q̄ eſtis de do mo regia. l Iudicate mane iudiciū. Ecce monet eos ad pęnitētiā ad ſalutē/ licꝫ ſciret vrbē eſſe cōburendā et ppl'm captiuandū: Loquebat em̄ iā iminēte captiuitate. Sic ergo facit/ nō qꝛ ignoret ꝙ captiuitas veniet: ſed vt ppl'i oſtēdat li/berū arbitriū/ vt appareat oibus ꝙ nō pter ignorantiā veri/tatis perierūt: ſ ppię volūtatis malignitate. Sicut ⁊ dn̄s ea/dem rōne monebat iudęos ſępe ad pęnitētiā: ⁊ tamē nō igno rabat quin iudęi ipm crucifixuri eſſent. Uel Iudicate ma/ne. i. i euidēti/ vt n̄ inde poſtea orīat lis: qd̄ ſępe fit cū cū ſcru pulo datur ſententia: q̄ſi iuſte iudicare/ vt iuſticia in iudicijs vr̄is oibus ſit apta. Uel/ Mane. i. cito: cōtra plōgātes ſen/tētias ⁊ cauſas iudiciorꝝ. Uel/ mane. i. ieiune: vt diſcreti⁹ fa/ciat. Ul'/ Mane. i. i luce grę vl' iuſticię: nō i tenebris iiqtatis: qꝛ Joh. iij. c. omis q̄ male agit odit lucē. m Et eruite vi oppreſſum de manu calūniātis: vt ſic i iudicio nō acci piatis pſonā/ iuſtificantes diuites p munerib⁹/ ⁊ iuſticiā iuſti paupis auferētes ab eo: Eſa. v. f. Eſa. j. e. Quęrite iudicium ſubuenite oppreſſo. De hoc Job. xxix. c. Cōterebā molas in/iqui ⁊ de dentib⁹ illius auferebā pdā: Cauſam quā neſciebā diligēter inueſtigabā. Prouerb. xxiiij. b. Erue eos q̄ ducunt ad mortē: ⁊ eos q̄ trahunt ad iteritū liberare ne ceſſes. Ecci. iiij. b. Erue eū q̄ iniuriā patit de manu ſupbi. De h̄ Eſa. xvj. b. Sedebit ſup ſoliū dauid: iudicās ⁊ q̄rens iudiciū/ ⁊ velocit reddēs qd̄ iuſtū ē. Et dicit/ velociter: ꝯtra illos q̄ ptelāt ſen/tētias q̄ ſunt ꝯtra amicos ſuos/ vel ꝯtra diuites. Jō dr̄ Exo. xxiij. a. Nō declinabis i iudicio paupis. i. a iudicio: ſicut q̄dā iudices ſubtrahūt ſe q̄ñ paup trahit diuitē i cauſam. Dn̄ aūt dic/ vi oppreſſū: qꝛ dr̄ Ecci. xiij. c. Uenatio leonis onager in heremo: ſic paſcua diuitū pauperes. n Ne forte egre diat vt ignis ⁊c. q̄ſi ſi hoc feceritis / furor meus nō com/buret vos: q̄ſi nō vaſtabo vos ex mea indignatione ſicut ma/los. o Et ſuccendat/ cōtra vos: p Propter mali/ciā ſtudiorū veſtrorū. i. pctōꝝ ſtudioſe factorum. Un̄ m̄ malicia hominum eſt materia ignis furoris dn̄i. Ideo dicit Bern̄. Tolle pctm̄ ⁊ nō erit infernus. Un̄ ſi aīa eſſet in infer/no ſine pctō/ nō cōbureret. Un̄ Eſa. l. d. Ambulate i flāmis q̄s ſuccēdiſtis vobis. Ibi Glo. Pro q̄litate peccati vnuſqſqꝫ ignē ſibi accēdit. Et ſic i eodē loco/ alij ſunt ſani/ alij febricitā/tes/ ex diuerſitate humorꝝ diuerſa ſupplicia ſentientes: ſic in pctōrib⁹ diuerſorū pctōrū materia plus minuſve ſuccendit.

B

J. 22. a.

F Ecce ego ad te habita.

a Ecce ego ad te habitatricē
b vallis ſolidē atqꝫ cāpeſtris/
d ait dñs: Qui dicitis: quis p
cutiet nos/ ⁊ quis ingredietur
e domus noſtras: Et viſitabō
ſuper vos iuxta fructum ſtu
diorum veſtrorū/ dicit domi
f nus: ⁊ ſuccēdam ignem in
ſaltu eius/ ⁊ deuorabit oīa
in circuitu eius. ❡Ca. XXII.
g H Ec dicit dñs: Deſcēn
de in domū regis iu/
da: ⁊ loqueris ibi ver
i bum hoc/ ⁊ dices: Audi ver
bum dñi rex iuda/ qui ſedes
k ſuper ſolium dauid/ tu ⁊ ſer/
ui tui ⁊ populus tuus: qui in
l gredimini per portas iſtas:
m Hec dicit dñs: Facite iudi/
n cium et iuſticiam: et liberate
o vi oppreſſum de manu calū
niatoris: et aduenā et pupil/
p lum et viduam/ nolite con/
triſtare/ neqꝫ opprimatis ini
q que/ et ſanguinē innocētem
ne effundatis in loco iſto.

a ❡Ecce ego ad te habitatricē vallis. Deſpectiue vo/
cat eam vallem: ſicut et hieruſalē Eſa. xxij. a. onus vallis vi/
ſionis/ licꝫ magis eſſet in monte: quaſi ſitus tuus nō tibi com
petit/ nec tibi proderit. Sic et dñs deſpectiue vocat hieruſalē
caſtellū: Matth. xxj. a. b ❡Solidē: quia te robuſtā repu/
tas ꝓ ſoliditate ⁊ ma/
gnitudine murorū: et
ideo te credis inexpu/
gnabilem. c ❡Atqꝫ
cāpeſtris: q̄ſi nō es
circumdata ſtagnis et
paludibus/ vt ſic for/
tior eſſes. Ubi habe/
mus/ ſolidē: ſeptua/
ginta habent/ ſor: qđ
idem ſonat qđ tyrus.
Unde vult dicere: ꝙ
ſicut tyrus grādi ma/
ri cingit̄: ſic hieruſalē
A babylonico exercitu/ ⁊
euadere nō pōt. Sor
etiā ſm hebreos idē
eſt qđ petra. Et vult
dicere ꝙ inſtar petrē
duriſſimē inexpugnabilē ſe putat. e ❡Et viſitabo ſuper
vos iuxta fructū ſtudiorū vrorū. Gregꝰ. In factis ſepe
negligētia/ vel īfirmitate/ vl' ignorātia peccat̄: ī ſtudijs vo ſēp
malicioſa ītētiōe. Vñ ſup illō: In cathedra peſtilētie nō ſedit:
dic̄ Gregꝰ. In uerſi cōſilij cathedra ſedet: q̄ tāta iniqtate ela/
tione extollit̄/ vt implere malū etiā p cōſilia conet̄. i. ꝑ magnā
deliberationē: Et hi ꝓprie errāt corde. f ❡Et ſuccēdā ig/
nē ī ſaltu eiꝰ ⁊ deuorabit ⁊c. i. in domos hierlm: q̄ ſūt de
lignis ſumptis in ſaltu: ⁊ p̄cipue illa domꝰ q̄ dr̄ domꝰ ſaltus:
iij. Reg. vij. a. Uel quia in eis erāt ligna depreſſa ſicut in ſal/
tu. Uel eos vocat ſaltū: quia erant infructuoſi in bonis ope/
Moraliter ribꝰ: ꝓpt qđ ad nihil aliud erāt apti niſi ad ignē. Moralit̄.
a ❡Ecce ego ⁊c. Habitatrix vallis/ ē mundꝰ: q̄ eſt vallis la/
Pš. 83. chrymarū. Pš. In valle lachrymarū ī loco quē poſuit. Hec ē
vallis ſilueſtris/ mītos habēs puteos bituminis: vt dr̄ Gen.
xiiij. b. id eſt multa peccatorū retinacula. Dicit̄ ſilueſtris: qr
eius heredes ſunt fere ⁊ beſtiē. i. crudeles ⁊ irrationales ⁊ car
nales. Uel dicit̄ campeſtris: quia lata ⁊ ſpacioſa ē vita mun/
di: qr per eam currunt mali/ quaſi per campos licentie. d
❡Quis percutiet ⁊c. Contra eos q̄ nō timēt mortē: vel fu/
turum iudiciū. Ignis in ſaltu: id eſt luxuria: que eſt ignis
vſqꝫ ad conſumptionem deuorans / ⁊ omnia eradicans geni/
mina: vt dr̄ Job. xxxj. b. Saltus eſt cōgregatio arborū infru
ctuoſarū. i. malorū. Eccī. xxj. b. Stupa collecta ſynagoga pec/
cantiū/ ⁊ ꝯſūmatio illorū flamma ignis. ❡Expo. Ca. XXII.
g H Ec dicit dñs ⁊c. Prius habitū eſt quid reſponde
rit ꝓpheta nuncijs ſedechie: Hic autē oſtendit quid re
Al. ⁊ nōnulla ſponderit ipſi ſedechie: ⁊ nulla alia hic ſine ordine hi
ſtorie narrant̄. Diuidit̄ aūt hoc capitulū in quattuor partes.
Primo precipit̄ ei vt nō iā per nuncios / ſed per ſemetipſum
loquat̄ regi iuda. ſ. ſedechie: ⁊ q̄ per nuncios triſtia nunciauit:
per ſemetipſum non triſtia: ſed quid facere debeāt/ vt euade/
re ſententiam domini poſſint/ oſtendit. Secūdo comminatur
domui regie ⁊ ciuitati ⁊ templo: ꝙ in ſolitudinē redigent̄ cū
vniuerſis vrbibꝰ ſuis: ibi: Quia hec dic̄ dñs. Tertio cō/
minatur ioachim fratri ſedechie: q̄ ante ſedechiā regnauit/ re/
prehendēs eū de auaricia ⁊ crudelitate: propter qđ inſepul/
tum eum fore oſtendit: ibi: Ue qui edificat. Quarto vati/
cinatur contra ioachin minorē filium ioachim maioris: qui
de conſilio hieremie ſe ſponte reddidit chaldeis cū matre ſua
⁊ multis nobilibꝰ: q̄s nabuchodonoſor duxit in babylonē: qđ
vocat̄ trāſmigratio: ibi: Uiuo ego ⁊c. Dic̄ g. h ❡Deſcē
de ⁊c. Immo deberet dicere/ aſcēde: qr erat ī mōte. Sed ī hō
myſteriū innuit̄: qr. ſ. habitare in domibus principū ē deſcen/
dere ſpiritualiter. Vñ poeta. Exit ab aula qui vult eſſe pius.
Job. xxiiij. d. Eleuati ſunt ad modicū: ⁊ nō ſubſiſtēt: ⁊ humi/
liabunt̄ ſicut oſtia. Unde petrus in curia principū ſacerdotū
negauit chriſtū: ⁊ ſic deſcēdit de gradu diſcipulatus. Prius
hieremias forte erat in tēplo/ quādo dictū eſt ei hoc: ⁊ ſic de/
ſcēdit/ ad iram. i ❡Audi vbū dñi ⁊c. Ecce p nūcios loq̄/
bat̄ ei triſtia: p ſemetipm aūt nō triſtia/ ſ q̄d facere debeat vt
euadere poſſit. ſ. imi/
nētē captiuitatē/ oſtē/
dit. Ita adhuc miſi fa
ciūt epiſcopi/ ſed mi/ Moraliter
nus recte/ vt mihi vi/
detur. Faciūt eñ ex/
cōmunicari/ vel excō/
municatos denūciari
nobiles per minores
ſacerdotes: ſed per ſe/ Z. 11. d.
ipſos abſoluūt eos: ⁊
ſic reddūt ſacerdotes
odioſos nobilibꝰ. De
bent eñ epiſcopi eſſe
reges/ ſe primo ⁊ poſt
alios regēdo. Ad hoc
eñ eligunt̄ vt regant:
vñ ⁊ rectores vocan/
tur. Eccī. xxxij. a. Re
ctorem te poſuerūt ⁊c. quaſi nō dominatorē/ aut pugnatorē/
aut oppreſſorē. Sed multi dimiſſo ꝓprio officio. ſ. regēdi ani/
mas/ alienum officiū vſurpant: Magis eñ vidētur comites
vel duces q̄ epiſcopi: qđ ꝓbat numerꝰ equorū/ oppreſſio ſub/
ditorū/ tumultus litiū ⁊ cauſarū. Contra primū dicitur Deut.
xvij. d. Cum fuerit cōſtitutꝰ rex/ nō multiplicabit ſibi equos.
Contra ſecundū/ Mich. iij. a. Audite p̄ncipes domus iacob:
qui violēter tollitis pelles eorū deſuper eos: ⁊ carnes eorū de
ſup oſſibus eorū. Cōtra tertiū. j. Timoth. iij. a. Oportet epi
ſcopū irreprehenſibilē eſſe: nō litigioſum. ij. Timoth. ij. d. Ser
uū dei nō decet litigare. Si eñ delectaret eos audire cauſas:
deberēt audire cauſas animarū/ ⁊ cauſas pauperū/ ⁊ viduarū.
Sed nō faciūt ſic: imo cōqrit̄ dñs Eſa. j. f. Pupillo nō iudi/
cāt: ⁊ cauſa viduē nō īgredit̄ ad illos. ſ. Deberēt eñ ſedere/ k
❡Sup ſoliū dauid: vt ſolo nutu ſuo deſtruerēt oē malū. Vñ
Prouerb. xx. b. Rex q̄ ſedet ī ſolio iudicij īntuitu ſuo diſſipat
oē malū. l ❡Qui igredimini p portas iſtas: tēpli/ vel
domꝰ regis: vel myſtice eccl'ie/ cuiꝰ ſūt porte p̄lati. m ❡Fa
cite iudiciū: in dādo ſentētiā. n ❡Et iuſticiā in exequē/
do. Cōtra quoſdā epiſcopos: q̄ bene p̄cipiūt in ſynodo ſacer/
dotibꝰ vt excōmunicēt malefactores: ſ qñ adducit̄ corā eis hō
q̄ iniuriā fecit/ vix audēt mutire. o ❡Et liberate vi oppreſ/
ſum de manu calūniatoris: ⁊ aduenā ⁊ pupillū et
viduā: qr hi facilius ſolēt opprimi a potētibꝰ. Eſa. j. c. Que
rite iudiciū: ſubuenite oppreſſo/ iudicate pupillo/ defēdite vi/
duā/ et venite ⁊ arguite me. Exo. xxij. c. Aduenā nō cōtriſta/
bis/ nec affliges eū. Ibidē. Viduē ⁊ pupillo nō nocebitis: ſi
leſeritis eos vociferabunt̄ ad me/ ⁊ ego audiā clamorē eorū: ⁊
indignabit̄ furor meus/ percutiāqꝫ vos gladio. Eccī. xxxv. c.
Nōne lachrymē viduē ad maxillam deſcendūt/ ⁊ exclamatio
ſup deducētē eas: A maxilla eñ aſcendūt vſqꝫ ad celū: ⁊ dñs
exauditor nō delectabit̄ in illis. p ❡Nolite cōtriſtare ⁊c.
vt nō ſolū eos nō cōprimatis vel ꝯtriſtetis/ ſed nec p̄mittatis
eos ab alijs ꝯtriſtari vel cōprimi. Ul' Iudiciū ⁊ iuſticiā:
primo in vobiſmetipſis. Unde. j. Cor. xj. g. Si noſmetipſos
iudicaremꝰ nō vtiqꝫ iudicaremur. Poſt ī alijs. Vñ Sap. j. a.
Diligite iuſticiā. i. ex dilectiōe eā facite: q̄ iudicatis trā. ſ. eccle/
ſie. q ❡Et ſanguinē inocētē ⁊c. Vñ Exo. xx. b. Nō occi/
des. Glo. inocētē. Effuſio eñ ſanguinis nocētiū vel latronū/
homicidarū ⁊ hmōi/ nō reputat̄ homicidiū: vt dic̄ hic Glo. ſ
magis legis miniſteriū: que dicit Exo. xxij. c. Maleficos nō
patieris viuere. Myſtice. Sanguinē innocētem effundit: q̄ Myſtice
malo exemplo ſimplices ſcandaliçat Gregꝰ. Scire debēt p̄e
lati ꝙ ſi puerſa vnquā ppetrārt: tot mortibꝰ digni ſūt: quot ad
poſteros pditionis exēpla trāſmittunt. Vñ Matth. xviij. a.
Qui ſcandaliçauerit vnum de puſillis iſtis qui in me credūt:
expedit ei vt

a Si ẽnim facientes feceritis
b verbū iſtud/ingrẽdiẽtur per
portas domus huius reges
c ſedẽtes dẽ genere dauid ſu/
per thronū eius ⁊ aſcenden/
d e tes cũrrus ⁊ equos ipſi ⁊ ſer
ui ⁊ populꝰ eorū. Qꝛ ſi non
f audieritis verba hec/in mẽ/
metipſo iuraui/dicit dñs:qꝛ
g in ſolitudinẽ erit domꝰ hec.
h Quia hec dicit dñs ſup do/
i mū regis iuda: Galaad tu
k mihi caput libani.Si nõ pō
ſuero te ſolitudinem/vrbes
l inhabitabiles: et ſanctificã/
bo ſuper te interficientẽ virū
m n ⁊ ãrma eius:⁊ ſuccẽndẽt ele
o ctãs cedros tuas ⁊ precipi/
p tabūt in ignẽ ẽt ptranſibunt
gẽtes multe p ciuitatẽ hãc:
⁊ dicet vnuſqſqꝫ ꝓximo ſuo:
q Quãre fecit dñs ſic ciuitati
r huic grãdi: Et rẽſpõdebūt:
s Eõ qđ dereliquerint pactum
t dñi dei ſui/ ẽt adorauerint
deos alienos/ ⁊ ſeruierit eis.

expedit ei vt ſuſpendat mola aſinaria in collo eiꝰ. Ibidẽ. Ve homini p quẽ ſcandalū venit. Uel ſanguinẽ effundit:q bona pauperū rapit. Vñ Eccl. xxxiiij. d. Qui aufert in ſudore panẽ qſi qui occidit ꝓximū ſuū: Qui effundit ſanguinẽ et q fraudẽ facit/fratres ſunt. Ibidẽ. Panis egentiū vita paupis eſt:qui defraudat illū homo ſanguinis eſt. a Si em faciẽtes fecerit' verbū iſtud: id eſt ſi hoc impleueri
B tis ⁊ voluntate ⁊ ope: b Ingredient per portas ⁊c. qſi ſi boni fueritis/bonos ſucceſſores habebitis/⁊ in regno reges ſedentes in pace.Sed in ꝟitate pauci de regibꝰ iuda dño placuerūt: vt dic hic Glo.ſ.tm̄ tres:dauid/ ezechias/ ioſias. Vñ Eccl. xlix.b. Preter dauid ⁊ ezechiã et ioſiã oẽs pctm̄ cõmiſerūt:qđ ex ponit/peccauerũt.ſ.finalit.Scđm hoc ſalomon dãnatꝰ ẽ. Vñ ſup illud Eſa.ij.d. In die illa ꝓijciet hõ idola argẽti ſui: dic Beda. Ni fallor/palã oñdit q ſalomon nũqꝫ pfecte penituit:qꝛ idola q edificauerat ñ deleuit. Cõtra ſup Eccleſiaſtẽ. j.Glo. Tradūt hebrei hũc librū ſalomõis eſſe agẽtis penitẽtiã. Hoc idẽ Hieroꝰ ſup Ezech.xliij. Similit exponit h de plãtis: q ſi boni eſſent/bonas pſonas ponerẽt i eccleſijs ſuis:q poſt eligeret bonū epiſcopū. Quidã cardinalis/ dixit pape: Si feceris aliquẽ cardinalẽ q merito nõ poſſet eſſe papa/dñs regret a te. Ita põt dici epiſ. Eccl.xxx.a. Mortuꝰ ẽ pater eiꝰ: ⁊ qſi ñ ẽ mortuꝰ:ſimilẽ em reliqt ſibi poſt ſe: In vita ſua vidit ⁊ letatus eſt in illo: in obitu ſuo nõ eſt ꝯtriſtatus / nec ꝯfuſus eſt corã inimicis: reliqt em defenſorẽ domus cõtra inimicos ⁊ amicis reddẽtem gratiã. c De genere dauid ⁊c. qui ſcz ſint manu fortes in ſe/p bone vite firmitatẽ: ⁊ aſpectu deſiderabiles/p bonū exẽplū alijs:q duo ſunt plãtis neceſſaria. d Currꝰ: virtutū. e Et equos.i.carnis laſciuiã refrenãtes. Iudic.v.b. Qui aſcẽditis ſup nitẽtes aſinos/⁊ ſedetis ſupra in iudicio/ ⁊ ambulatis in via. Abacuk.iij.b. Qui aſcẽdes ſup equos tuos:⁊ qdrige tue ſaluatio. f In memetipſo iuraui: qꝛ maiorẽ me nõ habui: vt dꝛ Heb.vj.c. g Qꝛ in ſolitudinẽ erit domꝰ hec. Ad lrãm ſic ⁊ i eccl'ia impletū ẽ hodie iuramentū dñi/q in ſolitudinẽ eſt redacta: vt iã nõ ſint in ea hoies/ſed tm̄ beſtie. Eſa.xxxiiij.c. Oẽs pncipes eius erunt in nihilū:⁊ orient in domibꝰ eius ſpine ⁊ vrtice ⁊ paliurus in munitiõibus eius:⁊ erit cubile draconū ⁊ paſcua ſtruthionū. h Sup domū regis iuda.i.de regno regis iuda. i Galaad tu mihi caput libani. Galaad ps mõtis ẽ libani eminẽtior: Sic locꝰ i q erat tẽplū erat altior qꝫ ciuitas ⁊ ideo caput: qſi ego feci q tẽplū ẽ caput ciuitatis. Et cõparat tẽplū libano:qꝛ de lignis libani erat factū. Preterea ſicut in libano ſunt arbores medicinales: ſic in tẽplo erãt remedia cõtra morbos ſpũales.ſ.orões ⁊ ritus ſacrificiox:qui ibi fiebãt/⁊ alia hmõi. Vñ.ſ.viij.g. Nunqd reſina nõ ẽ in galaad aut medicus nõ eſt ibi: Zach.xi.a. Aperi libane portas tuas. k Si nõ poſuero te ſolitudinẽ/vrbes inhabitabiles:qſi niſi h faciã/nõ credat mihi. l Et ſcificabo ſup te interficiẽtẽ virū.i.ſanctū oſtendã in oculis oium nabuchodonoſor ⁊ exercitum eius:qꝛ oẽs dicẽt q iuſte vos interficiẽt/cū audierint q trãſgreſſi eſtis fedus qđ habuiſtis cū eo. Uel etiã iudicio vrõ ſancti erũt/qđ apud vos iudicabit q iuſte vos deſtruũt. Uel/ſãctificabo.i.ſanctior te erit q te interficiet:qꝛ bñfaciet te iterficiẽdo cū merueris. Michee.iij.b. Si qs nõ dederit in ore eox q̄ppiã: ſanctificãt ſup eū pliũ. Uel in h dicũt ſancti chaldei: qꝛ ſentẽtiã dñi exequũt. Simile Eſa. xiij.a. Ego mãdaui ſãctificatis meis. Ul' tũc dicũt hoſtes ſanctificari: qñ ꝓſpere faciũt qcqd intendũt. n Et ſuccẽdẽt electas cedros tuas.i.pulchra tua edificia de cedris facta: Ul' Electas cedros.i. pncipes ⁊ potẽtes ⁊ nobiles ciuitatis. Amos.vj.c. Deteſtor ego ſupbiã iacob/ ⁊ domꝰ eius odi:⁊ tradã ciuitatẽ cū habitatoribꝰ ſuis. p Et ptrãſibūt gẽtes multe ⁊c. capita ciuitate:quã pus eis igredi nõ licebat:⁊ maxime in tẽplū. Vñ Thren.j.d. Uidit gẽtes igreſſas ſãctuariū ſuū/ de qbꝰ pceperas ne itrarẽt in eccleſiã tuã. q Quare fec̃ dñs ſic ciuitati huic grandi.ſ. mititudie hoim ⁊ domox/vel dei bñficiox ⁊ miraculox/vel multitudie pctõx: Ul.⁊ ſuccidẽt
r Et reſpõdebūt: iterrogãtibꝰ: Eo q dereliqrint ⁊c. Myſtice. i Galaad/eccleſia:q ẽ aceruꝰ teſtimoniox.ſ.miraculox vl' ſcripturarū/vl' martyrū. Sed hodie nec iueniũt martyres/nec doctores: nec miracula facientes:et iõ in ſolitudinẽ verſa ẽ eccl'ia. Ul' teſtimonia ſũt opa. C Deut.29. 3.Regl.9.b.
Vñ Ioh.v.f. Opa q ego facio teſtimoniū phibẽt de me. Libanꝰ:qđ iterptat cãdidatio/ẽ eccl'ia:q ẽ ſine macula ⁊ ruga: vt dꝛ Eph.v.f. Hec debet eſſe ꝯſita cedris.i. viris fructiferis p bonã opationẽ:⁊ odoriferis p bonã famã:altis ⁊ electis per eminẽtẽ conuerſationẽ. l Et ſctificabo ſup te interficiẽtẽ.ſ.diabolū:cuiꝰ currꝰ q ſup eccleſiã ſanctificat/ẽ triplex. Primꝰ ẽ currꝰ malicie:q habet qttuor rotas.ſ.ſeuitiã/ impatientiã/audaciã/ ipudentiã. Nimis velox ẽ ille currꝰ ad effũdendū ſanguinẽ inocentẽ:qꝛ nec innocẽtia ſiſtit: nec patiẽtia retardat:nec timore frenat/nec pudore cohibet. Trahit aũt duobꝰ eqs nimis pnitioſis.ſ.terrena potẽtia:⁊ ſeculari põpa. His duobꝰ pſident duo aurige.ſ.tumor q potẽtiã/ et liuor q pompã agitat. Scđs ẽ currus luxurie:q habet qttuor rotas: ſcz ventris ingluuiẽ:coitus libidinẽ/veſtiū mollicieẽ/ ociĵ reſolutionẽ. Et trahit duobꝰ eqs.ſ.ſanitate corpali/ et abundãtia tpali. Quibꝰ duo aurige pemineẽt.ſ.ſtulta ſecuritas vite ⁊ torpor ignauie. Tertiꝰ eſt currꝰ auaricie:cuiꝰ ſunt qttuor rote.ſ. puſillanimitas ⁊ inhũanitas:cõtẽptus dei ⁊ obliuio mortis. Equi trahẽtes/ſunt rapacitas ⁊ tenacitas:qbus pſidet vnicꝰ auriga.ſ.amor habẽdi. Hic triplex currus ſanctificatus eſt: ⁊ ꝯualuit nimis i eccl'ia dei. Vñ Cantic.j.c. Aſſimilaui te amica mea eqtatui in curribꝰ pharaonis. Sed dñs hos currꝰ ⁊ exercitū eiꝰ ꝓijciet i mare. m Et arma eiꝰ. Arma diaboli ſũt pctõres:qbus ꝓtegit ⁊ defendit ad impugnãdū eccleſiã malignãtiū. De armis diaboli/ Prouerb.xxij.a. Arma ⁊ gladij i via ſupbi.i.diaboli. Et Iob.xlj.a. Corpꝰ illiꝰ qſi ſcuta fuſilia cõpactū ſqmis ſe pmẽtibꝰ. De armis chriſti/ Cañ.iiij.a. Sic turris dauid collū tuū:q edificata ẽ cū ꝓpugnaculis:mille clypei pẽdẽt ex ea/ois armatura fortiū. n Et ſuccẽdẽt.ſ.demones i igne cupiditatis/luxurie/ambitiõis. o Electas cedros tuas.i.platos et pncipes eccl'ie:quorū maxima pars h triplici igne cõbuſta eſt. Eſa.j.b. Ciuitates vre ſuccenſe ſũt igni. Iohel.j.d. Ignis deuorauit ſpecioſa deſerti: et flamma ſuccẽdit oia ligna regiõis. Iohel.ij.a. Ante eū ignis vorãs: ⁊ poſt eū exurẽs flãma: Quaſi hortꝰ voluptatis ẽra corã eo: ⁊ poſt eū ſolitudo deſerti. p Et ptrãſibūt gẽtes mlte ⁊c. i.multi gẽtiliter viuẽtes erũt in eccl'ia. Ps. Deꝰ venerũt gentes in hereditatẽ tuã ⁊c. q Quare fecit dñs ſic ⁊c. vbi olim fuerãt hoies grãdes ſciẽtia ⁊ vita. Baruch.iij.c. O iſrl' qꝫ magna ẽ domꝰ dei ⁊ ingẽs locꝰ poſſeſſiõis eiꝰ: ibi fuerũt gigãtes noiati: illi q ab iitio fuerũt ſtatura magna/ſciẽtes bellũ. s Eo q dereliqrint pactũ dñi dei ſui. Pactũ baptiſmale: pactũ clericale/pactũ ꝯfederatiõis et amicitie. t Et adorauerit deos alienos.i. veſtes/denarios/tras/genꝰ: vnicuiqꝫ deꝰ ẽ/qđ plꝰ amat. Adorauert mẽte: ſeruierunt corpe. Deut.xxix.d. Tripler currꝰ Exo.15.a. Ps.78.

corpe. Deut. xxix. d. Dicēt gētes: q̄re ſic fecit dn̄s terrę huic: Que eſt hec ira furoris eius imenſa: Et reſpondebūt: qꝛ de-reliquerūt pactū dn̄i, qd̓ pepigit cū patribus eoꝝ: ⁊ ſeruierūt diis alienis, ⁊ adorauerūt eos q̄s neſciebāt et q̄bꝰ nō fuerūt attributi. a Nolite flere mortuū ⁊c̄. Hic incipit age-re de ioachim filio io-ſie: de q̄ inter doctores videt̄ eſſe ꝯtrouerſia. Videt̄ eñ q̄buſdā ꝙ nō regnauit niſi tribꝰ annis. Vn̄ Daniel. j. a. dicit̄, ꝙ i t̄rio anno ioachim reg̃ iuda ve-nit nabuchodonoſoꝛ ⁊ obſedit hierl̄m: ⁊ tra-didit dn̄s ioachim in manꝰ nabuchodono-ſoꝛ. Et ita videt̄, ꝙ tm̄ tribꝰ annis regnauit. Cōtrarium habet̄. ij. Paral. xxxvj. a. Vi-gintiq̄nq꜄ annoꝝ erat ioachim cum regnare cepiſſet: ⁊ vndecim an-nis regnauit i hierl̄m. Itē videt̄ eſſe alia cō-trarietas. Dicit̄ eñ. iiij. Reg. xxiiij. a. ꝙ dn̄s miſit latrūculos chaldeoꝝ et ſyrię et moab ⁊ filioꝝ āmon i iudeā, vt diſperde-rēt eā. Et poſt ſubdit̄. Et dormiuit ioachim cū patribꝰ ſuis: ꝑ qd̓ videt̄ ꝙ ab illis fuit iterfectꝰ. Hoc etiā hic apte dic̄ q̄dā Glo. Sed cōtrariū habet̄. ij. Paral. xxxvj. a. vbi ſic d̓r. Cō-tra hūc. ſ. ioachim, aſcēdit nabuchodonoſoꝛ: ⁊ vinctū cathenis duxit in babylonē. Preterea vtriq꜄ videt̄ ꝯtradicere ioſephꝰ q̄ dicit: Dū rex babylonis intraret ciuitatē, fidē nequaq꜄ ſer-uauit: ſ; iuuenes occidit vna cū rege ioachim: q̄ extra ciuitatē ꝓiectꝰ ē: ⁊ ita nec a latrūculis interfectꝰ, nec i babylonē ductꝰ ē. Solutio. Interfecto ioſia a pharaōe nechao, ꝑplˀs terrę ꝯſti-tuit regē ſup hierl̄m ioachaz filiū ioſię: Sed pharao veniēs i hierl̄m depoſuit eū a regno: ⁊ trāſtulit ſecū in egyptum, ibiq꜄ mortuꝰ ē. Et ꝯſtituit ioachim filiū ioſię fratrē ioachaz regē in hierl̄m, et ipoſuit ei tributū: qd̓ ipſe reddidit ei octo annis: ſ; poſtea veniēs nabuchodonoſoꝛ in iudeā ſbiugauit eū ſibi. Et fuit ei ioachim poſtea duobꝰ annis ſb̓ tributo. Sed poſtea rebellauit: ⁊ iō nabuchodonoſoꝛ miſit latrūculos q̄ vaſtauert̄ iudeā. Tādē venit nabuchodonoſoꝛ cū exercitu ⁊ cepit hierl̄z ⁊ ioachim vinctū duxit in babylonē: ⁊ ioachin eiꝰ filiū ſbſtitu-ens ꝓ ipō in regno. Sed ſtatim penitēs nabuchodonoſoꝛ re-duxit ioachim i hierl̄m, ⁊ corā oībꝰ iterfecit: ⁊ fecit ꝓiici extra muros: vt timerēt iudei rebellare. Et de h̓ hic: Sepultura aſini ſepeliet̄. Et de h̓ itelligit ioſephꝰ. Poſtea ṽo ad p̄ces iudeoꝝ ꝑmiſit nabuchodonoſoꝛ ioachim ſepeliri: ⁊ h̓ eſt qd̓ d̓r. iiij. Reg. xxiiij. ꝙ ſepultꝰ eſt cū patribꝰ ſuis. Timēs autē nabuchodonoſoꝛ ꝙ ioachin puer nūq꜄ fideliter ei ſeruiret eo ꝙ patrē eiꝰ ita viliter occidiſſet, duxit eum ſecū in babylonē ⁊ ſubſtituit ſedechiā auunculū eiꝰ ꝓ eo filiū tertiū ioſię: Et ſic patet ſolutio oīm ꝯtrarietatū. Qꝛ aūt videt̄ dicere liber Re-gū, ꝙ latrūculi interfecerūt ioachim: h̓ nō dicit: ſ; tm̄ ꝙ t̄rā va-ſtauerūt. Vl̓ latrūculi dicūt̄ illi: q̄ erāt i exercitu nabuchodo-noſoꝛ. Dicit ḡ. a Nolite flere mortuū. Dicūt hebꝛei ꝙ loq̄t̄ hic de tribꝰ filiis ioſię. ſ. ioachaz ioachim ⁊ ſedechia. Et dicūt hos tres vocari ſellū: qd̓ interp̄tat̄ ꝯſummatio vl̓ cōple-tio: qꝛ regnū iuda in eis finitū eſt. Vel ſm̄ Hiero. tm̄ intelli-git̄ de ſedechia: de quo p̄dicta expoſita ſūt: q̄ in babylonē du-ctus eſt. d Nec videbit terrā natiuitatis ſuę. ſ. qꝛ ex-cecatꝰ ē ⁊ mortuꝰ in babylone: in quo vere oīno finitū ē regnū

Myſtice iuda: ⁊ iō dicit̄ ſellū. i. ꝯſūmatio. Vl̓ a Nolite flere mor-tuū. ſ. corpe: ſ; b Plāgite eū q̄ egredit̄: a deo ꝑ ꝓtā ſpūalē: vel ab eccl̄ia. c Quia nō reuertet̄ vltra: ſic cor-uus q̄ nō reuerſus ē ad arcā: Gen. viij. a. Iō d̓r Eccl̄i. xxij. b. Modicū ploꝛa ſup mortuū qm̄ requieuit: Neq̄ſſimi eñ neq̄ſſi-ma vita ſup mortē fatui. Luctꝰ mortui ſeptē dies: fatui aūt ⁊

a Nolitē flere mortuū, neq꜄ lu-
b geatis ſup eum fletu. Plān
c gite eū qui egredit̄: qꝛ nō rē-
d uertet̄ vltra: nēc videbit ter-
rā natiuitatis ſuę: qꝛ hec di-
cit dn̄s ad ſellū filiū ioſię re-
gis iuda: q̄ regnauit ꝓ ioſia
B patre ſuo, qui egreſſus ē de
loco iſto: Non reuertet̄ huc
amplius: ſed in loco ad quē
trāſtuli eum, ibi morietur, ⁊ ter
ram iſtā nō videbit ampliꝰ.
e Vę qui edificat domū ſuā i
f iniuſticia: ⁊ cenacula ſua nō
i iudicio. Amicū ſuū oppri-
g met fruſtra: ⁊ mercedē eiꝰ nō
h reddet ei. Qui dicit: edifica
i bo mihi domū latā ⁊ cenacu-
la ſpacioſa: Qui apit ſibi fe-
neſtras: ⁊ facit laq̄aria cedri-
k na: pingitq꜄ ſynōpide. Nū-
l quid regnabis qm̄ cōferſ te
m cedro: Pater tuus nūq̄d
n nō comedit ⁊ bibit, ēt fecit iu-
dicū ⁊ iuſticiā tunc cum be-
o ne erat ei: Iudicāuit cauſā
pauperis et egeni in bonum
p q ſuum. Nūq̄d nō ideo quiā
r cognouit me dicit dn̄s: Tui
s vero oculi ⁊ cōꝛ ad auariciā

ipſi oēs dies vitę illoꝝ. d Nec videbit terrā natiuita-tis ſuę. i. nō redibit ad innocentiā baptiſmalē. e Vę qui edificat domū ſuā. Hoc dic̄ de ioachim ſecūdo filio ioſię q̄ ſbſtitutꝰ fuit rex i hierl̄m a pharaōe loco fratris ſui ioachaz quē ſecū duxit in egyptū. f In iniuſticia. i. alieno ere: quia crudeliſſimꝰ erat: ⁊ di-ripiebat bona alioꝝ. Eccl̄i. xxj. b. Qui edifi-cat domū ſuā ipēdiis alieniſ: q̄ſi q̄ colligit la-pides i hyeme. Tale edificiū cito corruit: qꝛ lapides congelati ſūt. Abacuk. ij. c. Vę qui cōgregat auariciā ma-lā domui ſuę. i. pecu-niā de bonis paupeꝝ ad faciēdū domū ſuā: vt ſit in excelſo nidus eiꝰ: ⁊ liberari ſe putat de manu mali. Ibidē. Lapis de pariete cla-mabit: ⁊ lignū qd̓ iter iuncturas edificioꝝ ē reſpōdebit. Et dicit h̓ ꝯ eos, q̄ de patrimo- E nio crucifixi pompoſa edificia ſibi faciūt. g Et mercedē eiꝰ nō reddet ei. ſ. laborātibꝰ i negocio eiꝰ: Cōtra illō Le-uit. xix. c. Nō morabit̄ merces mercēnarii tui apud te vſq꜄ mane. Malach. iij. b. Ero teſtis velox his q̄ calumniant̄ mer-cedē mercēnarii, ⁊ iudex. Et. j. xxix. c. Ego ſū iudex ⁊ teſtiſ. h Qui dic: edificabo mihi domū latā: ſic credebat iſte i ꝑpetuū ſe regnaturꝰ. i Et cenacula ſpacioſa ⁊c̄. i. ſola-ria alta q̄ ſup domos ſūt. k Pingitq꜄ ſynopide. Ad lraꝫ vt multi pingūt domos ſuas. Et dicit Glo. chꝛiſti ſanguine. Qd̓ dicit̄ maxime cōtra clericos: q̄ domos ſuas pingūt ſum-ptibus ſanguinis chꝛiſti. Abacuk. ij. c. Vę q̄ edificat ciuitatē i ſanguinibꝰ: et p̄parat vrbē i iniq̄tate. Aggei. j. a. Nūq̄d tē-pus vobis ē vt habiteris in domibꝰ laqueatis: ⁊ domꝰ mea deſerta ē: Mich. iij. c. Audite p̄ncipes domꝰ iacob q̄ edifica-tis ſiō i ſanguinibꝰ ⁊ hierl̄m i iniq̄tate ⁊c̄. Propter h̓ cauſa vr̄i ſiō q̄ſi ager arabit̄ ⁊ hierl̄m i aceruū lapidū erit. Si ita argu-unt̄ reges ⁊ p̄ncipes d̓ palatiis ſuis: iſte eñ nobil̓ rex erat: q̄d dicet̄ de pictis ⁊ deauratis palatiis religioſoꝝ et clericoꝝ: Marci. xiij. a. Nō relinquet̄ lapis ſup lapidē q̄ nō deſtruat̄. Diabolus dixit dn̄o Matth. iiij. a. Dic vt lapides iſti panes fiant: Ipſi aūt q̄ſi peioꝛes diabolo, de panibꝰ faciūt lapides: qꝛ ea q̄ data ſunt eis ad cibū ⁊ ſuſtētamētū, in lapidea palatia ꝯuertūt. l Nūq̄d regnabis qm̄ ꝯferſ te cedro. i. pa-tri tuo ioſię iuſtiſſimo regi: cuiꝰ vitā nō imitaris: m Nūq̄d nō comedit ⁊c̄. tanq꜄ diues ⁊ honoratꝰ i regno, ꝑ q̄ tm̄ deū nō dereliq̄t ſicut tu: n Et fecit iudiciū et iuſticiā tūc cū bn̄ erat ei: q̄ſi abūdās fuit: ⁊ tm̄ de abūdātia nō ſupbiuit: ⁊ iō bn̄ fuit ei in p̄ſenti, ⁊ erit in futuro. Quia o Iudicauit cauſā paupis ⁊ egeni in bonū ſuū: q̄ſi nō ſolū in bonū illoꝝ ⁊ in refrigeriū inopię illoꝝ: ſ; in aīę ſuę vtilitatē. Et eſt h̓ maxima cōmēdatio. ſ. iuſticiā ſeruare in tp̄e tp̄alis abundātię: q̄ tm̄ in mltis ꝯſueuit emollire iuſticiā. Talis fuit iob: q̄ dixit Iob. xxix. c. Iuſticia iduťꝰ ſū, ⁊ veſtiui me ſicvt veſtimēto ⁊ di-ademate iudicio meo: oculꝰ fui ceco, pes claudo, pat̄ erā pau-peꝝ: ⁊ cū ſederē q̄ſi rex circūſtāte exercitu: erā tm̄ merētiū cō-ſolatoꝛ. Deut. vj. b. Cū itroduxerit te dn̄s deꝰ tuꝰ in terrā ꝓ qua iurauit patribꝰ tuis: ⁊ dederit tibi ciuitates munitas ma-gnas ⁊ optimaſ, q̄s nō edificaſti, ⁊ domoſ plenas cūctaꝝ opū ⁊ comederſ ⁊ ſaturatꝰ fueris: caue diligēter ne obliuiſcariſ dn̄i dei tui. p Nūq̄d nō iō. ſ. hec oīa bona fec: q Quia cognouit me: et ideo me timuit offendere ꝑ pctā. r Tui vo oculi. ſ. o tu ioachim. s Et coꝛ ad auariciā, declināt aliena diripiendo. Abacuk. ij. b. Vę qui multiplicat non ſua. Vſq꜄quo aggrauat cōtra ſe denſum lutū: qꝛ tu ſpoliaſti gen-tes mltas, ſpoliabūt te oēs q̄ reliq̄ fuerit de ꝑplis. Eſa. xxxiij.

a. Vę q̄ p̄daris

F a. Vē q̄ ędificat ꝛc. nōne ꝛ ipſe ędaberꝫ ꝛc. a ¶Et ad ſanguinē innocētē fūdēdū. Expone vt ſ̄ꝰ. b ¶Et ad calūniā ꝛ ad curſum mali opis. Prouerb. xxviij. c. Dux idigēs prudētia / multos opprimet ꝑ calumniā: qui aūt odit auariciā longi fient dies eiꝰ. Eccl̃s. iiij. a. Vidi calūnias q̄ gerūť ſub ſole: ꝛ lachꝛymas innocentiū: ꝛ neminē ꝯſolatoꝛē / nec poſſe reſiſtere eoꝝ violētię cūctoꝝ auxilio deſtitutos. Eccl̃s. v. b. Si videris calūnias ege/noꝝū ꝛ iudicia violēta et ſubuerti in ꝓuincia iuſticiā / nō mireꝛ ſuꝑ hoc negocio: qꝛ excelſo excelſioꝛ eſt aliꝰ: q̄ ſcꝫ hoc iudicabit. c ¶Propterea hec dicit dominꝰ ad ioachim ꝛc. i. cōtra ioachim. e ¶Nō cōcrepabūt ei / dicētes. f ¶Ve dn̄e ꝛ vę iclyte: ſepultura aſini ſepelieť. i. inſepultꝰ a beſtijs ꝛ auibus lacerabiť. b ¶Proiectꝰ / ab ipſo nabuchodonoſoꝛ: vt dictū ē. Vł ꝑ alios / extra ciuitatē interfectꝰ a latrūculis ſyrię et āmō et moab. iiij. xxxvj. g. Hęc dic̄ dn̄s ꝯ ioachim regē iuda: Nō erit ex eo q̄ ſedeat ſuꝑ ſoliū dauid: et cadauer eius ꝓijcieť ad ęſtū ꝑ diē et ad gelu ꝑ noctē. Ibi dicit ioſephꝰ ꝙ nabuchodonoſoꝛ iſtū ioachim añ muros inſepultū ꝓiecit. Myſtice. d ¶Nō plāgēt eū ꝛc. In morte eñ epoꝝ: qui raptores fuerūt ſubditoꝝ / nō plorāt ſubditi: ſed multū gaudēt: Sed m̄ti plangūt ꝓncipes ſeculares / licet ſint mali. g ¶Sepultura aſini ſepelieť: qꝛ fetet eoꝝ memoria poſt moꝛtē: et bona eoꝝ ſtatim a multis dilaceranť. Vel / aſinꝰ / eſt pctōꝛ: cuiꝰ ſepultura eſt infernꝰ: vt dꝛ Luc. xvj. f. Moꝛtuus eſt diues ꝛ ſepultꝰ in inferno. i ¶Aſcēde o tu ꝓple: k ¶Libanum. i. in montana. l ¶Et clama in baſan / q̄ eſt mons trās ioꝛdanē / ſicut ꝛ libanus. m ¶Et clama ad trāſeūtes: q̄ſi etiā in montibꝰ ꝛ in plano clama ad eos. n ¶Quia ꝯtriti ſunt oēs amatores tui. i. cōtereť: nō poteꝛ in illis ꝯfidere. Sperabāt eñ in auxilio egyptioꝝ: ſed ꝛ ipſi a babylonijs ꝯtereť. Eſa. xxx. b. Egyptus fruſtra ꝛ vane auxiliabitur: ideo clamaui ſuꝑ hoc ſuꝑbia tm̄ ē quieſce. Eſa. xxxvj. b. Ecce ꝯfidis ſuꝑ baculū arundineū cōfractū iſtū ſuꝑ egyptū: cui ſi innixus fuerit hō / intrabit manū eiꝰ ꝛ ꝑfoꝛabit eā. Moraliter. Nemo debet clamare in baſan. i. in pctōꝛibꝰ: q̄ ſunt in ꝯfuſiōe adducēte ignominiā eternā / niſi aſcēderit libanū. i. candoꝛē ꝛ eminētiā virtutū. Unde Eſa. xl. b. Aſcēde in mōtē q̄ euāgelizas ſion. Et clama ad trāſeuntes: q̄ſi manſionarij mūdi nolūt audire: ſed trāſeūtes moꝛe viatoꝝ libēter audiūt doctrinā eū di. Jō dꝛ Thren. j. d. O vos oēs q̄ trāſitis ꝑ viā ꝛc. Eccl̃s. xj. a. Mitte panē tuum ſuꝑ tranſeuntes aq̄s. Eſa. xxxij. d. Beati q̄ ſeminatis ſuꝑ oēs aq̄s. Apoc. xvij. d. Aquę q̄s vidiſti ꝑp̄li ſunt ꝛ gētes. o ¶Locutus ſum ad te / ꝑ ꝓphas. p ¶In abundātia tua: dixiſti nō audiā: qꝛ diuitię ſunt occaſio ꝯtēnendi verbum dei: vel nō obediēdi eis. Tales ſunt vt gallinę: q̄ in autumno / vt diciť / ſurdę ſunt. Per autumnū ꝓſperitas tꝑaliū intelligiť. Quidam etiā ſunt piſces: q̄ auſtro flante ſurdi ſunt: ſed flante aq̄lone optime audiunt: Quia dꝛ Eſa. xxviij. e. Vexatio dat intellectū auditui. iij. v. b. Ibo ad optimates ꝛ loq̄r eis: ꝛ ecce hi magis ſimul ꝯfregerūt iugū / rupꝛūt vincula. q ¶Hęc ē via tua ab adoleſcentia tua: quaſi nō ſemel hoc feciſti. i. ꝯtēnere verba mea ꝛ me: ſꝫ ab egreſſu tuo de egypto. Quę

Hyſt. cōſummationem

a ꝛ ad ſanguinē innocētē fun/
b dēdū ꝛ ad calūniā ꝛ ad cur
c ſum mali opis. Proptérea
hec dicit dn̄s ad ioachim fi/
d liū ioſię regē iuda: Nōn plā
gēt eū: vę frater et vę ſoroꝛ:
e nōn cōcrepabunt ei: vę dn̄é
f ꝛ vę iclyte. Sepulturā aſini
b ſepelieť putrefactus ꝛ ꝓ
iectus extra portas hieruſa/
i lem. Aſcēnde libānū et clā/
k ma / in baſan da vocem tuā:
l
m et clāma ad tranſeuntes: qꝛ
n ꝯtriti ſūnt oēs amatoreſ tui.
o Locūtꝰ ſum ad te in ābūdan
p tia tua: dixiſti ñ audiā. Hęc
q ēſt via tua ab adoleſcentia
r tua: qꝛ nō āudiſti vocē meā.
s Omñes pāſtores tuoſ paſcet
t ventus: ꝛ āmatores tui in ca
v ptiuitatē ibūt. Et tūnc ꝯfun

F

Myſtice

Moraliter

añt ſit hęc via exponit. r ¶Quia nō audiſti vocē meā: ꝛ ideo: oēs paſtores tuos paſcet ventus / huc illucq̄ diſꝑſi ſunt. ſ. ꝑ captiuitatē a terra ſua. Vel / ventus. i. inanis ſpes quā habebāt ī auxilio egyptioꝝ / fuit cauſa diſꝑſiōis eorū / ꝛ ꝙ oīa bona eoꝝ depaſti ſunt ab hoſtibꝰ. t ¶Et amatoreſ tui ꝛc. egyptij ī q̄bꝰ ꝯfidebas. v ¶Et tūc ꝯfūdeꝛ ꝛc. vt poſſit tibi dici illō Ro. vj. d. Quē fructū habuiſtiſ ī illiſ: ī q̄bus nūc erubeſcitiſ: x ¶Quę ſedes ī libano: q̄ſi ſuꝑbis de templo facto de lignis libani. Vel credis illud nō poſſe deſtrui ꝓpter ſuā ſanctitatē. y ¶Et nidificas ī cedris: qꝛ habeſ domos cedrinas ꝛ altas / in q̄bꝰ cōfidis ꝛ inde ſuꝑbis. Sed dicitur Abdię. j. b. Si exaltatꝰ fueris vt aq̄la ꝛ inter ſidera poſueris nidū tuū: inde detrahā te dic̄ dn̄s. Job xx. a. Si aſcēderit vſq̄ ad cęlū ſuꝑbia eiꝰ / ꝛ caput eius nubes tetigerit: q̄ſi ſterq̄liniū in fine perdeť. z ¶Quō ꝯgemuiſti. i. cōgemiſces. a ¶Cū veniſſēt tibi doloreſ ꝛc. i. q̄ñ veniēt: q̄ſi repētinus doloꝛ captiuitatiſ et ſubitus tibi veniet inſtar mulieris puerperę. Oſee. xiij. d. Dolores parturientis veniēt ei: ipſe filius nō ſapiēs. Moralit. s ¶Oēs paſtoreſ ꝛc. Verū paſcere ē dicere ꝟba vana et ocioſa. Paſci a vēto / delectari in vanis delectatiōibus vel adulatiōibꝰ. Oſee. xij. a. Ephꝛaim paſcit ventū. iij. xiiij. a. Et onagri ſteterūt in rupibꝰ: traxerūt ventū q̄ſi dracones. b ¶Viuo ego dicit dn̄s. Poſtq̄ locutꝰ eſt de ſedechia vltimo rege iuda / ꝛ de ioachim fratre eius: q̄ ante eū regnauit: hic adhuc ordine ꝑpoſtero loq̇ť de ioachin minoꝛe: q̄ dictus ē iechonias / filio ioachim filij ioſię: q̄ cū matre ſua ꝛ ꝓncipibꝰ ꝛ multis nobilibꝰ reddidit ſe nabuchodonoſoꝛ: ꝛ ductꝰ eſt in babylonē. c ¶Quia ſi fuerit. i. q̄uis fuerit: d ¶Iechonias filius ioachim regis iuda anulus ꝛc. Anulꝰ antiq̇tus erat ſignū dilectiōis: ꝛ erat neceſſariꝰ / qꝛ erat ſigillū: q̄ſi etſi illi oſtēdero ſignū dilectionis: ꝛ q̄ſi fuerit mihi neceſſarius: ꝛ licꝫ anulꝰ de manu poꝛtātis difficiliter auellať: tñ f ¶Inde euellā eū / de terra ſua. ſ. ꝑ trāſmigrationē: qꝛ ſponte ſe tradidit: ſed patrē eius magis ꝑ captiuitatē: q̄ violēter de ciuitate eiectꝰ ē ꝛ iterfectꝰ a nabuchodonoſoꝛ / vel a latrūculis / vt dictū ē. i ¶Ibiq̄ moꝛiemini. Hoc dicit ꝯtra pſeudo: q̄ dicebāt ꝙ illi q̄ irēt in trāſmigrationē ſtatim redirent. Vñ. k ¶Et in terrā. ſ. iudęam. l ¶Ad quā ipſi leuāt aiam ſuā ꝛc. ſ. quā deſiderant ꝛ ad quā reuerti ſtatim ſperāt. Myſtice. e ¶Anulꝰ oꝛnat manū ꝛ in multis eſt neceſſariꝰ: vt ad ſigillādū: ꝛ habet decoꝛē exteriꝰ: ꝛ dať ſpōſis. Sic ꝑlatꝰ licꝫ in multis ſit vtilis eccl̃ię. ſ. ꝓpter doctrinā et multa alia: tñ abijcieť a deo ꝓpter malā vitā: qꝛ quē ꝑdit vita / nō pōt ſaluare doctrīa. Vñ ꝑlatꝰ debet eſſe anulus alios ſigillādo exēplo ſuo: ꝛ debet eſſe rotūdꝰ ꝑ eternoꝝ ꝯtēplationē. Aggei. ij. d. Aſſumā te o zoꝛobabel / dic̄ dn̄s: ꝛ ponā te vt ſigillū qꝛ elegi te. g ¶Et matrē tuā q̄ genuit te. i. eccleſiā q̄ te elegit in ꝑlatū. h ¶In trā alienā ī q̄ nati nō eſtiſ. i. in infernum / ad quē nō eſtis nati: ſed magis ad beatitudinem vbi ſemper viuunt qui ibi ſunt: ſed qui in inferno ſunt ſemper moꝛiuntur. Baruch. iij. b. Quid eſt iſrael ꝙ in terra inimicoꝝ es ꝛc. m ¶Nunq̇d vas fictile atq̄ cōtritū: qō nihil valet ꝛ nō pōt reſtitui: ſic ipſe in captiuitatē duceť / et ibi

deris ꝛ erubeſceſ ab omi malicia
x licia tua q̄ ſedes in libano
y et nidificas in cedris. Quō
z
a cōgemuiſti / cū vēniſſent tibi
dolores q̄ſi dolores parturi
b entis. Viuo ego dicit dn̄s:
c qꝛ ſi fuērit iechonias filiꝰ ioa
d
e chim regis iuda anulus in
f manu dextera mea / idē euel
lam eū. Et dabo te in manu
q̄rentiū aiam tuam: ꝛ in manu
nu quoꝝ tu foꝛmidas faciē:
et ī manu nabuchodonoſoꝛ
regis babylonis: et in manu
g chaldęoꝝ: Et mittā te ꝛ mā/
h trē tuā q̄ genuit te / ī trā aliē/
nā in qua nati nō eſtis: ibiq̄
i moꝛiēmini: ēt in terram ād
k quā ipſi leuāt aiam ſuā vt re
l uertāť illuc: ꝛ nō reuertenť.
m Nūnq̇d vas fictile atq̄ ꝯtri/

G

Moraliter

morieꝛ: nec vltra reduceꝛ ad priſtinũ ſtatũ. b Uir iſte iechonias. Uidetur ſm Hiero. ꝙ hic ſit chonias: Poſtq̃ em̃ auulſus ẽ a dei auxilio tãq̃ a dñi manu: ĩ hmõi ſignũ videꝛ dicere Hiero. ꝙ hec ſyllaba Je/trũcari debet: q̃ iterptaꝛ dñs: vt ſic intelligaꝛ a dei auxilio deſtitutꝰ ꝛ ꝑditioni ꝛ interitui deditus: Et hoc eſt. c

a b tũm vir iſte iechonias? Nũquid vas abſq̃ omĩ volũtate? Quare abiecti ſũt ipſe ꝛ ſemen eius et ꝓiecti in terrã
d quã ignorauerũt? Terrã terra terra: audi ſermonẽ dñi.
e Hec dicit dominꝰ: Scribẽ virum iſtum ſterilem/ virum
f qui in diebus ſuis non pro
g ſperabitur: Nec em̃ erit de ſemine eiꝰ vir q̇ ſedeat ſuꝑ ſo

Al. Iconias
Al. voluptate
Myſtice

Nũqd vas abſq̃ omi volutate: q̃re abiecti ſunt ꝛc. qꝛ erant inutiles. Origenes videꝛ hoc exponere de chriſto: q̇ q̃ſi anulus de manu dei patris auulſus ſit: q̃n miſſus eſt in terrã captiuitatis. i. in hãc vallẽ lachrymaꝝ. Uñ. ĩ. xij. b. Reliqui domũ meã ꝛc. Mater eiꝰ eſt ſynagoga: q̃ capta eſt ꝛ ꝓiecta ꝑ captiuitatẽ romanoꝝ ꝑ morte crucifixiõis chriſti.

a Nũqd vas fictile atq̃ cõtritũ/ inq̃tũ hõ. Uñ Eſa. liij. b. Attritꝰ ẽ ꝓpꝛ ſcelera nr̃a. Eius em̃ ꝉra tradita ẽ in manꝰ impij: vt dr̃ Job. ix. c. Uel exponiꝛ h̃ de peccatore: De quo Eccl. xxj. c. Cor fatui q̃ſi vas ↄfractũ: oẽm ſapiẽtiã nõ tenebit. d Terra terra tra. Ter dicit ꝓpter malitiã triũ. ſ. ioachim/ iechonie: ſedechie. Uel ꝓpꝛ malitiã ꝑncipũ vel regũ: ſacerdotũ vel ꝓphetarũ ꝛ ꝑpli. Et ideo dicit ter: qꝛ ſuꝑ dixerat ſermonẽ ad treſ ꝑtes terre. ſ. libanũ: baſan/ ꝛ hierlm̃: q̃ tria erãt in terra iude: ꝑ que tria totã terrã duarũ tribuũ noiauit. Uel qꝛ in illa terra ſicꝰ ꝛ in nr̃a/ tria vitia fere ab oibꝰ diliguꝛ: ſcꝫ illa tria. j. Joh. ij. c. Omẽ qd̃ ẽ in mũdo ꝛc. Apoc. viij. d. Ue ve ve habitãtibꝰ ĩ terra. e Scribe virũ iſtũ ſterilẽ Alia lr̃a: Abominabilẽ ꝛ abdicatũ. Diciꝛ ꝙ illa ſcr̃ptura quã ſcripſit dñs inclinãs ſe ĩ terrã: fuit hec: Terra terra ꝉra/ ſcribe viroſ iſtos ſteriles ꝛ abdicatos: Joh. viij. a. e Scribe: q̃ſi h̃ nũq̃ a memoria decidat: qꝛ hec miſeria regis ꝛ ꝑncipũ erit ꝑpetua. Qd̃ aũt diciꝛ de iechonia/ q̇ ad vilitatẽ ſue culpe: põt exponi de chriſto/ q̇ ad vilitatẽ ꝑne: ſicut diciꝛ de ipſo Eſa. liij. a. Non erat ei aſpectꝰ neq̃ decor ꝛc. Tamẽ reuera ſicut ꝛ vult Hiero. nõ eſt pulchrũ hoc exponere de chriſto: cũ nõ dicaꝛ niſi de malitia illius. Similiter moraliter: quicũq̃ in ꝉra ſcribiꝛ/ ſterilis efficiꝛ. ſ. ab opibꝰ bonis. ĩ. xvij. b. Dñe recedẽtes a te in ꝉra ſcribenꝛ. Ul'/ ſterilis vt nullꝰ talis ſpũaliter poſſit deo generare: Tales maledicti ſũt ſm legẽ. Deuꝛ. vij. c. f Qui ĩ diebꝰ ſuis nõ ꝓſperabiꝛ. Sed ecõtrario diciꝛ de ↄfeſſore: In diebꝰ ſuis placuit deo ꝛ inuẽtus ẽ iuſtus.

Eccl. 44.

Dies nr̃i ſunt opa ꝑ gratiã informata: ꝛ tũc deo placẽt/ q̃n recta intẽtione fiunt. g Nec em̃ erit de ſemine eiꝰ vir q̇ ſedeat ſuꝑ ſoliũ dauid: et poteſtatẽ habeat vltra in iuda. Quõ hoc dicit/ cũ dicaꝛ ſuꝑ illd̃ Soph. j. b. Et erit/ in die hoſtie viſitabo ſuꝑ ꝑncipes: ꝙ vſq̃ ad tẽpꝰ hoſtie filij dei fuerũt reges de dauid. Jta ſuꝑ Geñ. xlix. b. Nõ auferet ſceptrũ de iuda ꝛ dux de femore eius: donec veniat qui mittẽdus eſt. Glo. tãdiu de ſemie iude reges fuerũt apud iudeos: donec chriſtꝰ de virgine naſcereꝛ. De iechonia em̃ vt hic dicꝛ Glo. natꝰ eſt ſalathiel/ de quo ꝫorobabel: ꝛ ſic vſq̃ ad chriſtũ. Preterea: nõne ipſe chriſtꝰ rex fuit: q̇ de ſemine dauid fuit: et ſuꝑ ſolium eius ſedit? Uñ Luc. j. c. Dabit illi dñs ſedẽ dauid patris ſui et regnabit in domo iacob in eternũ. Solõ. Uſq̃ ad chriſtũ fuerũt ꝑncipes ꝛ ñ regeſ. Jlli em̃ ſalathiel ꝛ ꝫorobabel nõ ſucceſſerũt in regiã poteſtatẽ: ĩmo in captiuitate fuerũt ꝛ ĩ reductiõe tanq̃ ꝑncipes ꝑpli: nõ tanq̃ reges. Fratres aũt machabei filij matathie nõ fuerũt de ſtirpe iſtius/ ſed de leuitica: Uñ ꝛ matathias dr̃ ſacerdoſ. Sed nõne chriſtꝰ diciꝛ rex regũ? Solutio patet ꝑ lr̃am hebreoꝝ: In diebꝰ eiꝰ nõ erit de regno eiꝰ vir ꝛc. Nõ em̃ in diebꝰ eius ſucceſſit rex: ſed multo poſt tp̃e de ſemine eiꝰ natus eſt chriſtꝰ. Uel ſolue ꝑ hoc ꝙ dicit: Uir. ſ. purus: ſed chriſtꝰ fuit ꝛ hõ ꝛ deus. Et itellige h̃ de regno terreno: q̃le nõ fuit regnũ chriſti/ ſ magis eternũ ꝛ celeſte. Uel dic ꝙ ſi poſt eũ fuerũt reges/ tñ nõ diciꝛ fuiſſe: vel qꝛ pauca/ aut nulla de his ſcripta ſunt: vel qꝛ cito defecerunt vſq̃ ad chriſtũ. Moraliter. g Nec em̃ erit de ſemie eiꝰ vir ꝛc. Cõtra ꝑlatos eſt: q̇ hic ſubſtituũt poſt morte ſuã parẽtes ſuos ĩ ꝑlaturis ſuis. Uel h̃ dr̃ ↄtra malũ ꝑlatũ: q̇ nõ ꝓmouet niſi malos in ꝑlaturã: q̃ nullꝰ ẽ dignꝰ regere regnũ eccl'ie.

liũ dauid/ et ꝑtãtẽ habeat vltra in iuda. Cap. XXIII.

b Ue paſtoribꝰ q̇ diſꝑgũt et dilacerant gregẽ paſcue mee dic dñs. Jdõ hec dic dñs deꝰ iſrꝉ ad paſto
k res q̇ paſcũt ꝑplm̃ meũ: Uõſ
l diſperſiſtis gregẽ meũ et eie
m ciſtis eos ꝛ nõ viſitaſtis eoſ.
n Ecce ego viſitabo ſuꝑ vos maliciã ſtudioꝝ vr̃oꝝ ait dñſ

Expo. Ca. XXIII.

Ue paſtoribꝰ Prius ↄtra reges locutꝰ eſt ꝓpheta: hic aũt cõtra paſtoreſ malos. Et diuidiꝛ hoc capitulũ in tres ꝑtes. Primo loq̇tur principaliter ↄtra doctores iudeoꝝ et ſacerdotes eorũ/ oſtendẽs ꝙ ꝑ malitiã paſtorũ diſꝑſus ſit grex dñi. Scd̃o loquiꝛ ꝑncipaliter ↄtra pſeudo ꝓphetas: q̇ ſua malitia totũ populũ corruperũt: ibi: Ad ꝓphetas. Tertio loquiꝛ cõmuniter ad ꝓphetas ꝛ ſacerdotes ꝛ ꝑplm̃/ arguẽs eos ꝙ ṽba cõminatiõis dñi verterũt in ꝓuerbiũ deriſoriũ: Dicebãt em̃ ad ꝓphas veros: qd̃ eſt onus dñi: q̃ſi nihil loq̇mini niſi onus: ſed onus nõdũ venit: ibi: Si igiꝛ interrogauerit. Dicit ergo. b Ue paſtoribus q̇ diſꝑgũt ꝛc. qꝛ dederũt ꝑplo cõſilia vt intret fedus cũ egyptijs ꝓpter qd̃ captiuati fuerũt. i Qui paſcũt ꝛc. i. paſcere deberẽt. Uñ Ezech. xxxiiij. a. Ue paſtoribꝰ iſrꝉ: q̇ paſcebãt ſemetipſos. Uel/ Qui paſcũt. i. deuorãt/ ſic ouis paſcit herbã. Ezech. xxxiiij. a. Nõne greges a paſtoribꝰ paſcuꝛ. i. deuorãꝛ? Et oñdit ꝙ ſic. Lac comedebatiſ ꝛ lanis opiebamini: ꝛ qd̃ craſſũ erat occidebatiſ. ĩ. vj. a. Paſcet vnuſq̇ſq̃ eos q̇ ſub manu ſua ſunt: qꝛ eoꝝ bona diripiunt. Michee. iij. a. Audite ꝑncipes domꝰ iacob/ ꝛ duces domꝰ iſrꝉ: nũq̇d nõ vr̃m ẽ ſcire iudiciũ: q̇ odio habetiſ bonũ ꝛ diligitis malũ: q̇ violẽter tollitis pellẽ deſuꝑ eos. i. pelliciã: ꝛ carnẽ eoꝝ deſuꝑ oſſibꝰ eoꝝ/ attenuãtes eos in anguſtijs ꝛ oſſa eoꝝ ↄfregerũt: Cũ tñ dicat Johannes militibꝰ/ Luc. iij. c. Cõtenti eſtote ſtipẽdijs vr̃is. k Uos diſꝑſiſtiſ gregẽ meũ: malo ↄſilio vr̃o: vl' cũ auſteritate ꝛ potẽtia eis impando ꝛ onera iportabilia imponẽdo: Matth. xxiij. a. l Et eieciſtiſ eos ꝛ nõ viſitaſtis eos: qꝛ cũ multa mala acciderãt ꝑplo ꝑ ↄſilio eoꝝ malo/ ñ dicũt eis ↄſiliũ quõ ab illis liberareꝛ. Deberẽt em̃ eiſ ↄſulere ꝙ ipſi ſperarẽt ĩ deo ꝛ peniterẽt: vt ſic a malo liberareꝛ. Ul' Eieciſtiſ: iniuſte excõicãdo/ m Et ñ viſitaſt: bñ ĩ recipiẽdo/ nolẽtes ſine pecũia eos recipe. Michee. iij. d. Sacerdotes eiꝰ in mercede docebãt: ꝛ ꝓphete eiꝰ in pecunia diuinabãt: Et ſi q̇s nõ dederit in ore eoꝝ q̇ppiã: ſctificãt ſuꝑ eũ ꝑliũ. Et ita corꝑaliꝛ ꝛ ſpũaliter affligunt ꝑlati ſubditos. ſ. malo exẽplo eos corrũpẽdo: ꝛ bona eoꝝ auferẽdo. Ul' duo mala h̃ nota: Eieciſtis impugnãdo ꝛ opprimẽdo eos: qd̃ eſt trãſgreſſio. Nõ viſitaſtis/ ĩfirmos/ qd̃ eſt omiſſio. Ezech. xxxiiij. a. Qd̃ ĩfirmũ fuit nõ ↄſolidaſtis: ꝛ qd̃ egrotũ nõ ſanaſtis: qd̃ ↄfractũ eſt nõ alligaſtis: ꝛ qd̃ abiectũ ẽ nõ reduxiſtis: ꝛ qd̃ perierat nõ q̃ſiſtis: ſed cũ auſteritate imperabitiſ eis ꝛ cũ potẽtia: et diſꝑſe ſunt oues mee. Zach. xj. d. Suſcitabo paſtorẽ in terra: q̇ derelicta nõ viſitabit: diſꝑſa nõ q̃ret: ↄtritos nõ ſanabit: id qd̃ ſtat nõ enutriet ꝛ carnes pinguiũ comedet: ꝛ vngulas eoꝝ diſſoluet. In grege em̃ dñi ſũt q̃nq̃ bona: q̃ iſti paſtores in eis lacerãt. Scilicet/ ↄtẽptꝰ mũdi. Uñ: Renuit ↄſolari aĩa mea. Jtẽ memoria dei. Uñ: Memor fui dei. Jtẽ delectatio ĩ deo. Uñ: Et delectatꝰ ſũ. Jtẽ laboriſ exercitatio. Uñ: Et exercitatꝰ ſũ. Jtẽ ſpũs defectio ꝑ contẽplatiõis dei admiratiõe. Uñ: Et defecit ſpũs meꝰ. Jlli q̇ hec q̃nq̃ habẽt/ ſũt ꝓprie grex dñi. Ezech. xxxiiij. g. Uos greges mei/ grex paſcue mee hoies eſtis. n Suꝑ vos malitiã ſtudioꝝ veſtroꝝ. i. peccatoꝝ ex ſtudio ꝛ certa malitia factoꝝ. Pctm̃ em̃ ex negligẽtia vl' ĩfirmitate vel ignorantie factũ/ excuſationẽ habet: ſed illud nõ. Jõ

Ps. 76.

dicꝛ Matth. xij. c.

ſ dr̄ Matth.xij.c. Dico vob̄ oē pct̄m et blaſphemia remittet̄
hoib⁹/ſpūs aūt blaſphemię n̄ remittet̄. a ¶Et ego cōgre
gabo reliq̄ās greḡ mei de oib⁹ t̄ris. Prophia ḋ reduc
tiōe poſt captiuitatē facta: vl' de ↄuerſiōe reliq̄ay q̄ fiet i fine:
Ro.11.c. qn̄ reliq̄ę ſaluę fiēt: ⁊ plenitudo gētiū intrauerit. In reliquijs
notat̄/⁊ vilitas/⁊ pau
citaſ. De hoc Ezech.
xxxiiij.d. Educā oues
meas de pplis: et cō
gregabo eas de terris
et inducā eas in terrā
Joh.10.c suam: vt ſic fiat vnum
eorum ouile.ſ.iudęoꝝ
⁊ gentiliū in fide con/
gregatorum. Uel/de
oibus terris/ chal/
f.33.c. deoꝝ. c ¶Ad quas
eiecero eos illuc:

a Et egō congregabo reliq̄as
b gregis mei dē oibus t̄ris ād
c d q̄s eiecero eos illuc: ⁊ cōuer
tā eos ad rura ſua: et creſcēt
e f ⁊ mūltiplicabunt̄: ēt ſuſcita/
g bo ſup eos paſtoreſ/⁊ pāſcēt
h eos. Nō formidābūt vltra: ⁊
i non pauebūt: ⁊ nūllus q̄ret̄
k ex nūero dicit dn̄s. Eccē di/
l es veniūt dicit dn̄s: ēt ſuſci/
m n tabo dauid gērmē iuſtū: ⁊ rē
o gnabit rex/⁊ ſapiēs erit: ēt fa
ciet iudiciū ⁊ iuſticiā i terra.
p In dieb⁹ illiſ ſaluābit̄ iuda:
q r ēt iſrael habitābit ↄfidēter.
s Et hoc ē nomē qd̄ vocabūt
t v eū: dn̄s iūſtus nr̄. Prōpter
x hoc ecce dieſ veniūt dic dn̄s

per chaldęos. d ¶Et creſcēt/in poſſeſſiōe rex. e ¶Et mul
tiplicabunt̄/in numero pſonay. f ¶Et ſuſcitabo ſuper
eos paſtores.ſ.neemiā/eſdrā/zorobabel/ ⁊ aggeum/et za/
chariā. Uel/Paſtores/aplos ⁊ aplicos viros. g ¶Et pa/
ſcent eos/exēplo/v̄bo/corpali ſubſidio. Joh.xxj.c. Paſce/
paſce/paſce. Eccl.vij.c. Pecora tibi ſunt/attēde illis.3.iij.e.
Introducā vos i ſion: ⁊ dabo vobis paſtores iuxta cor meū
⁊ paſcēt vos ſciētia ⁊ doctria. Ibidē.f. In dieb⁹ illis ibit do
mus iuda ad domū iſrl': ⁊ veniēt ſimul de terra aq̄lonis ad ter
rā quā dedi patrib⁹ v̄ris. h ¶Nō formidabūt vltra: et
nō pauebūt. Ezech.xxxiiij.f. Faciā cū eis pactū pacis: ⁊
faciā ceſſare beſtias peſſimas de t̄ra: ⁊ q̄ habitant in deſerto/
ſecuri dormiēt i ſaltib⁹/⁊ ponā eos i circūitu collis mei bn̄di/
ctionē. Et poſt. Erūt i t̄ra ſua abſq̄ timore/⁊ ſciēt q2 ego dn̄ſ
cū ↄtriuero catenaſ iugi coꝝ ⁊ eruero eos de manu ipantiū ſi
bi: ⁊ nō erūt vltra i rapinā in gētib⁹: ſ3 habitabūt ↄfidēter abſ
q̄ vllo terrore. i ¶Et null⁹ q̄ret̄ ex numero.i.aliq̄s q̄ de/
ſit: ſic̄ illud qd̄ dicit cicero/platonis: Un⁹ duo tres/quart⁹ de
numero tu ne? q̄ſi req̄re q̄rtus deeſt. Similit̄ in patria nullus
remanebit de nūero p̄deſtinatoꝝ q̄ nō ſaluet̄: nullus etiā de p̄
ſcitis deerit ab iferno. Tūc em̄ trāſibūt oēs greges ad manū
numerātis: vt.j.xxxiij.b. Sic ⁊ null⁹ erit/de cui⁹ ſalute vl' pdi
tiōe n̄ oporteat p̄latoſ reddere rōnē. Gen̄.xxxj.f. Captū a be
ſtia n̄ oſn̄di tibi: oē damnū reddebā tibi: q̄cq̄d furti pierat a me
req̄rebas. Hoc em̄ q̄n accipiūt curas ſpondēt p̄lati.ſ. de red/
dēda rōne de eis. Un̄ Prouerb.vj.a. Fili mi ſi ſpopōderſ p
amico tuo defixiſti ⁊c. Ne q̄reret aūt q̄s/q̄n h̄ fiēt.ſ.liberatio
ppli: reſpōdet dicēs. k ¶Ecce dies veniūt: q̄ſi cito ⁊ eui/
dēter: ⁊ dies/ppter leticiā ⁊ euidētiā ⁊ pſperitatē. l ¶Et ſu
ſcitabo dauid: datiui caſus ē: m ¶Germē iuſtū.ſ.zoro
babel. n ¶Et regnabit rex.ſ.dux ppli. o ¶Et faciet iu/
diciū ⁊ iuſticiā in t̄ra/iudęoꝝ. p ¶Saluabit iuda.ſ.
duę trib⁹. q ¶Et iſrl'.i.decē trib⁹. r ¶Habitabit ↄfidēt̄:
ſ.ex duab⁹ tribub⁹ ⁊ decē fiet vn⁹ ppl's: q2 pauci de decē tribu/
b⁹ redierūt. s ¶Dn̄s iuſt⁹ nr̄: iudęi ſolēt noīa dei filijs ſuiſ
De chriſto iponere. Sed meli⁹ ⁊ veri⁹ totū de chriſto exponit̄: q̄ abiectiſ
paſtorib⁹/ſcribis ⁊ phariſęis: aplis ⁊ aplicis viris i loco coꝝ
ↄſtitutiſ ad ſaluādas gētes/⁊ reliq̄aſ iudęoꝝ: Dicit̄ em̄ paſtor
paſtoꝝ/⁊ dn̄s dominātiū. Un̄ expōit̄ h̄ de p̄mo aduētu: q̄ dr̄
dies: q2 tūc illūinat⁹ ē mūd⁹ cū ſol iuſticię incępit lucere ſup
terrā. Malach.iiij.a. Orief vobis timentibus nomē meū ſol
iuſticię. Ideo dicit Eſa.ix.a. Ppl's q̄ ambulabat in tenebris
Ps.111. vidit lucē magnā ⁊c. Ps. Exortū ē in tenebris ⁊c. l ¶Et ſu/
ſcitabo: q2 ſolo ope ſpūſſcti/nō viri ſemine fact⁹ eſt de ſtirpe
Ps.131. dauid.ſ.hō ⁊ h̄ ē dauid: q2 dr̄ i Ps. Jurauit dn̄s dauid ve/
ritatē ⁊ nō fruſtrabit̄ eū: de fructu vētriſ tui ⁊c. Eſa.ix.b. Sup
ſoliū dauid ⁊ ſup regnū ei⁹ ſedebit: vt ↄfirmet illud ⁊ corrobo
ret in iudicio ⁊ iuſticia amodo ⁊ vſq̄ i ſempit̄nū. Sed oēs alij
reges licz regnauerint: tn̄ mortui ſūt: iſte aūt cū cępit eſſe rex
de dauid/nunq̄ poſt deſijt/nec deſinet eſſe: et iō ppriē dicit̄
ſuſcitatus. m ¶Germē iuſtū.i.iuſtū in germine.i. in cōce/
ptione: qd̄ de ſolo ipo pōt dici. Un̄ alia l'ra habet: Orientē
iuſtū. Ezech.xxxiij.g. Suſcitabo eis germē iuſtū noiatū: ⁊
nō erūt vltra iminuti fame in terra: neq̄ portabūt ampli⁹ op/
pbriū gētiū: ⁊ ſciēt q2 ego dn̄s de⁹ eoꝝ cū eis. Dicit̄ etiā ger/
mē: q2 ad h̄ miſit eū pater vt h̄ germine vl' ſemine t̄ra fructifi/
caret. De q̄ Eſa.j.c. Niſi dn̄ſ exercituū reliq̄ſſet nob̄ ſemē ⁊c.
Ipſi q̄ſi radici inſerti ſum⁹ p fidē/vt ſic creſcere ⁊ fructificare
poſſim⁹: ſine q̄ aridi ⁊
ſteriles ſum⁹. Ro.xj.
c. Tu ex naturali exci
ſus es oleaſtro: ⁊ ↄtra
naturā iſert⁹ bonę oli/
uę. Ibidē. Si radix
ſancta et rami.ſ.q̄dū
rami radici ihęſerint.
Ideo dicitur Jaco.j. B
c. Abijciētes omnem
immunditiam ⁊ abun
dātiā malitię/ in man/
ſuetudine ſuſcipite in/
ſitū v̄bū: qd̄ pōt ſaluare aīas v̄ras.j. Pet.j.d. Simplici ex
corde inuicē diligite attēti⁹/renati nō ex ſemine corruptibili ſ3
icorruptibili p v̄bū dei viui ⁊ pmanētiſ i ęt̄nū. De hui⁹ ſemi/
nis radicatiōe et fructificatiōe/Ezech.xvij.a. Tulit medullā
cedri ⁊ trāſportauit eā in terrā chanaan: ⁊ tulit de ſemie terrę
⁊ poſuit illud in terra p ſemine vt ↄfirmaret radicē ſup aquas
multas. Cūq̄ germinaſſet creuit i vineā latiorē: Facta ē ḡ vi
nea ⁊ fructificauit i palmites ⁊ emiſit ppagines. Per medul/
lā cedri deitas ſignificat̄: p ſemen t̄rę/chriſti hūanitas: q̄ duo
ſunt ſemē ex q̄ i tā latū creuit hodie eccleſia. In hoc em̄ ſemi/
ne bn̄dictę ſunt oēs gētes: vt dr̄ Gen̄.xxij.f. De hoc Ezech.
xxxiiij.f. Suſcitabo ſup ea.ſ.pecora/paſtorē vnū q̄ paſcat ea:
ſeruū meū dauid: ipē paſcet ea: ⁊ ipē erit eis i paſtorē. n ¶Et
regnabit rex/⁊ ſapiēs erit.i.ſapiēt̄ regnabit. Un̄: oīa i ſa Ps.103.
piētia feciſti.i.ſapiēter: q2 vt dr̄ Eſa.vij.c. Butyꝝ ⁊ mel come
det vt ſciat reprobare malū ⁊ eligere bonū. Quia licz ſit puer:
tn̄ habebit diſcretionē boni ⁊ mali: q2 Col'.ij.a. in eo ſunt oēs
theſauri ſapiētię ⁊ ſciētię abſcōditi. Un̄. o ¶Et faciet iudi
ciū ⁊ iuſticiā in terra. Hoc erit in ſcd̄o aduētu: in q̄ iuſte
iudicabit. Un̄ Eſa.xj.a. Non ſm viſionē oculoꝝ ⁊c. et pcuti/
et terrā v̄ga oris ſui: ⁊ ſpū labioꝝ ſuoꝝ iterficiet impiū. Oēme
em̄ iudiciū pater dedit filio: Joh.v.d. Un̄ Ps. De⁹ iudiciū Ps.71.
tuū regi da: ⁊ iuſticiā tuā filio regis. Ecce ne ſpes p̄mi aduen/
tus cederet nob̄ i p̄ſumptionē: ſb̄dit de iudicio futuro ex quo
debet ſurgere timor. Similit̄ illud qd̄ dicit̄ de iudicio in Eſa.
xj. ſubdit̄ ſtatim poſtq̄ locut⁹ eſt de p̄mo aduētu. Gladiū em̄
vindictę habuit dn̄s tn̄ in ore in p̄mo aduētu: vt dr̄ Apoc'.
j.d. Gladius de ore eius exibat ex vtraq̄ pte acut⁹: ſ3 in iudi/
cio habebit/⁊ in ore/⁊ in manu: q̄n pcutiet terrā virga oris ſui
⁊ ſpū labioꝝ ſuoꝝ interficiet impiū. p ¶In dieb⁹ illis ſal
uabit̄ iuda ⁊ iſrl' habitabit ↄfidēter. Judęi ⁊ gēteſ/duę
trib⁹ ⁊ decē. Tūc em̄ cōgregabunt̄ pariter filij iuda ⁊ filij iſrl'
⁊ aſſumēt ſibi caput vnū: Oſee.j.d. q̄n.ſ. erit vnū ouile ex eis ⁊ Joh.10.c
vn⁹ coꝝ paſtor. Un̄ Ezech.xxxvij.d. Aſſume tibi lignū vnū
⁊ ſcribe ſup illud iudę: ⁊ aſſume lignū alterū et ſcribe ſup illud
ioſeph ⁊ ephraim: ⁊ adiūge illa/vnū ad alteꝝ tibi i lignū vnū:
⁊ erūt i vniōnē i manu tua. Et poſt pauca. Faciā eos i gentē
vnā i t̄ra: et rex vn⁹ erit oib⁹ imperās/⁊ nō erūt vltra duę gē/
teſ: nec diuidēt̄ ampli⁹ i duo regna. r ¶Habitabūt ↄfidēt̄:
q2 ad l'raz/chriſto icarnato/ſtatim ceſſauit guerra vniuerſalis i
mūdo. Un̄ Eſa.ij.a. Erit i nouiſſimis ⁊c. Et poſtea. Nō leua
bit gens cōtra gentē gladiū: nec exercebunt̄ vltra ad p̄liū. Et
Michęę.iiij.b. poſtq̄ ſit' dixit de p̄mo aduentu: poſt ſubdit:
Sedebit vir ſubt⁹ vineā ſuā ⁊ ſubt⁹ ficū ſuā ⁊ nō erit q̄ deterre
at: q2 oēs ppli ambulabūt vnuſq̄ſq̄ in noīe dei ſui. Uel hoc ex
ponit̄ ḋ ſecuritate felicitatiſ ęternę/q̄ dabit̄ beatiſ poſt iudiciū.
Un̄ Eſa.xxxij.d. Et ſedebit ppl's me⁹ i pulchritudine pacis: ⁊
in tabernaculis fiducię ⁊ in reqe opulenta. s ¶Dn̄s: ideo ti/
mēd⁹ ⁊ reuerēd⁹. t ¶Iuſt⁹: iō fiducialiter p ſecurā ſpē expec/
tād⁹: q2 ē iuſt⁹.i.iuſticia oim. Un̄.j. Cor'.j.d. Qui factus eſt
nob̄ ſapīa a deo ⁊ iuſticia ⁊ ſctificatio ⁊ redēptio. v ¶Noſter:
iō amād⁹ ⁊ cōplexād⁹. Un̄ emanuel.i. nobiſcū de⁹: Eſa.vij.c.
Ezech.xxxiiij.g. Uos greges paſcuę ⁊c. x ¶Propter hoc

 ecce dies veniūt

E ecce dies veniũt.ſ.ad hec ꝑdicta faciẽda. a Et nõ di-
cẽt vltra ⁊c.q̃ſi hãc formã iuramẽti nõ habebũt vltra. Idẽ
ſ.xvj.c. b Sed viuit dñs ⁊c. de terra aq̃lonis.i.de
babylõe:q̃ſi obſcurabit ⁊ minꝰ ⁊ vetus miraculũ ꝑ nouũ ⁊ ma
ius. Eccl.xxxvj.a. Innoua ſigna/imuta mirabilia / glorifica
manum ⁊ brachiũ de-
xtrũ. Vl' de chriſto:q̃-
ſ.16.c. ſi nequaq̃ ꝑ moyſen
liberabit ꝑpl's de pctõ
vel inferno vel diabo-
lo : a quo q̃ſi ab aq̃lo-
ne eſt om̃e malũ de cũ-
ctis terris:qđ erit i fi-
ne:q̃ñ ab oriẽte ⁊ occi-
dente veniẽt ⁊ recũbẽt
cũ abraã/iſaac ⁊ iacob
in regno celorũ: vt dr
Matth.viij.b. Ioh.
xj.g. Ieſus moriturꝰ
erat ꝓ gente: ⁊ nõ tm̃

a ẽt nõ dicẽt vltra: viuit dñs q̃
eduxit filios iſrl' de terra egy
b pti: ſed viuit dñs q̃ eduxit et
adduxit ſemẽ domus iſrl' de
terra aq̃lonis: ⁊ de cũctis ter
ris ad q̃s eiecerã eos illuc et
habitabũt in terra ſua. Ad
c d ꝓphẽtaſ. Cõtritũ ẽ cor meũ
e i medio mei / cõtrẽmuerunt
f oĩa oſſa mea. Factꝰ ſum q̃ſi
g vir ebrius: ⁊ q̃ſi hõmo madi
h dus a vino / ã facie dñi ⁊ a fa
i cie vẽrborũ ſanctorꝝ eius: qr
k ⁊ adũlterijs repleta eſt terra:
l m qr ã facie maledictiõis lũxit
n terra: ãrefacta ſũt arua deſer
o ti. Fãctꝰ ẽ curſus eorꝝ malꝰ ⁊
p q fortitũdo eorꝝ diſſimil'. Prõ
r s pheta nãq̃ ⁊ ſacẽrdos põl-
t luti ſũt: ⁊ i dõmo mea iueni

ꝓ gente:ſed vt filios dei q̃ erant diſꝑſi cõgregaret in vnũ. c
Ad ꝓphetas/ſupple eſt hic ſermo q̃ ſequit.i.cõtra pſeudo
ꝓphetas. d Cõtritũ eſt cor meũ in medio mei. Hoc
dicit cõdolẽs ꝓphis malis. Viri em̃ ſcti vidẽtes mala multi-
plicari/accẽdũt celo ↄtra vitia: ⁊ nihilominꝰ cõpatiẽtes ſunt
Ps.118. primis. Vñ. Ps. Vidi ꝑuaricãtes ⁊ tabeſcebã:qr eloq̃a tua
nõ cuſtodierũt. Eſa.vj.b. A voce loquẽtis repleta eſt domꝰ
fumo. Cõtremiſcũt etiã ex hoc timẽtes ſibi: Vñ. e Cõtre
muerũt oĩa oſſa mea.i.virtutes in q̃bus tota cõſiſtit for-
Ps.34. titudo aĩe:ſicut in oſſibꝰ fortitudo corpis. De q̃bꝰ Ps. Oĩa
oſſa mea dicẽt:dñe q̃s ſimilis tibi. Quia a facie tua.i.ↄſidera
tiõe iudicij tui/⁊ ſentẽtie ꝓferẽde ↄtra pctõres/in ipſis virtu-
tibꝰ meis totus ↄtremiſco. De his oſſibꝰ Geñ.l.d. Aſporta-
te hinc oſſa mea vobiſcum ⁊c. Eccl.xlix.c. Prophetarũ oſſa
pullulauerũt de loco ſuo:⁊ corroborauerunt iacob. Sic ergo
iſte ↄſiderãs pctã malorꝝ:⁊ diſtrictionẽ diuine ſentẽtie:ↄtritũ
⁊ ↄtribulatũ ſpm̃ deo affert i ſacrificiũ verũ. Hoc em̃ ẽ ſacrifi-
ciũ vel victima ꝑ quã ↄterit totus hõ vetus ꝑ abſtinentiã: vo
luntas ꝑ obediẽtiã:ratio ꝑ fidẽ:ↄſciẽtia iterior ſiue nouus hõ
ꝑ humilitatẽ q̃ cõterit virtutes ⁊ adnihilat q̃ ſunt mẽbra noui
hoĩs:quorꝝ tota fortitudo cõminuit in ↄtẽplatione dei ⁊ ver-
Ps.118. borum eius. Vñ Ps. Defecit in ſalutari tuo aĩa meã. Alibi.
Ps.76. Memor fui dei ⁊ delectatꝰ ſum:⁊ exercitatꝰ ſum ⁊ defecit ſpi
ritus meꝰ. Cantic.v.b. Aĩa mea liq̃facta eſt vt dilectꝰ locutꝰ
eſt. Verba em̃ eius ſunt ignis. f Factꝰ ſum q̃ſi vir ebri-
us.i.ſtupidus et ſtupefactus. h A facie dñi.i.reuela-
tiõe malorꝝ q̃ euenient ipſis. i Et a facie vborꝝ ſanctorꝝ
Moraliter eiꝰ:q̃bus reuelauit mihi terre deſtructionẽ. Moraliter. f
Factꝰ ſũ q̃ſi vir ebriꝰ/vino de cellario paradiſi:q̃ iebriant
ſoli amici. Vñ Cãtic.v.a. Comedite ⁊ bibite amici: ⁊ inebri-
amini chariſſimi. Prouerb.xj.d. Qui inebriat ipſe inebria-
bit.ſ.ꝑdicator qui inebriat alios vino doctrine:⁊ ipſe inebria-
bit vino celeſtis grẽ. Sic chriſtus nos inebriãs vino grẽ ſue/
inebriatus fuit vino amoris intãtũ.ſ.vt in cruce nõ erubeſce-
ret nuditatẽ. Geñ.ix.c. Noe plantauit vineã : bibenſq̃ vinũ
inebriatus eſt:⁊ nudatus in tabernaculo ſuo. g Et q̃ſi hõ
madidus a vino. Ebrius vino impedit a loq̃la: ſic ebriꝰ
a vino verborꝝ dei ꝑdit linguã mũdi. Exo.iiij.c. Ex q̃ locutꝰ
es ad ſeruũ tuũ:impeditioris et tardioris lingue ſum. Ebriꝰ
etiã audax ẽ:ſic talis ad ardua aggrediẽda.ij. Cor.xj.e. In
quo q̃s audet/audeo ⁊ ego. Phil.iiij.c. Om̃ia poſſum in eo
q̃ me cõfortat. Itẽ ſtultꝰ ẽ ⁊ reputat:ſic talis. Vñ.j.Cor.iij.
d. Sapiẽtia mũdi ſtulticia ẽ apud deũ:⁊ q̃ vult eſſe ſapiẽs ſtul
tus fiat vt ſit ſapiẽs. Iob.xij.a. Deridet iuſti ſimplicitas:lã-
pas cõtẽpta apud cogitationes diuitũ. h A facie dñi.i.
a cõſideratiõe patris. i Et a facie verborꝝ ſctorꝝ eius:
ſiue: A facie decoris glorie eius: vt dicit alia littera : id eſt fi-
lij qui eſt ſplendor glorie ⁊ figura ſubſtantie patris: vt dicitur
Heb.j.b.q.d. a cõſideratione horum animo ⁊ corpore per-
Ps.72. horreſco. Vñ: Ut iumentum factus ſum apud te. Sed quõ
hoc verũ ẽ/cũ reuelatio dei fiat cũ delectatione; ſ diaboli cũ

horrore: vt dicit ſuper Eccl.xxxiiij. Solutio. In reuelatione
dñi nõ ẽ horror de viſione/ſ de ꝓprijs pctis. Vñ horror in-
uaſit abraã: q̃ñ ipſo abigẽte aues a cadaueribꝰ ſol occubuit: vt
dr Geñ.xv.c. qđ ẽ ex ↄſideratiõe pctõrꝝ ſuorꝝ vel aliorꝝ in ſe
inhorreſcere poſt ↄſpectũ diuine maieſtatis. Iob.iiij.c. Ad
me dictũ eſt verbũ ab
ſconditũ: ⁊ q̃ſi furtiue
ſuſcepit auris mea ve
nas ſuſurrij eius: In
horrore viſiõis noctur
ne/ q̃ñ ſolet ſopor oc-
cupare hoĩes/ pauor H.tadu
tenuit me ⁊ tremor/et
oĩa oſſa mea ꝑterrita
ſũt. Ibi Gregꝰ. Quo
animus cõtẽplatione
leuatꝰ ſup ſe altiora cõ C
ſpicit / eo i ſe terribiliꝰ
tremit. Ubi eſt aũt re-
uelatio que non eſt de
deo/ ibi eſt horror non de peccatis ſed de viſione. Vel dic q̃
duplex eſt horror.ſ.nociui/hic non eſt in reuelatione dñi: ⁊ in
cõſueti/iſte eſt: de hoc Daniel.x.b. Ego relictus ſolꝰ vidi vi-
ſionẽ grandẽ hanc: ⁊ nõ remãſit in me fortitudo:ſed ⁊ ſpecies
mea imutata eſt ⁊ emarcui/nec habui quicq̃ virium. Et hoc:
k Quia adulterijs repleta eſt terra. Hec oĩa ſunt cau
ſa ſtupefactiõis ꝓphete. Sicut aũt ad litterã/adulter eſt qui in
vxore alterius delectat: ſic adulter ẽ intellectꝰ qui in alia veri-
tate vl' ſapiẽtia q̃ in ꝑma vult delectari: Hec em̃ ſola eſt ſpõ-
ſa intellectus. Vñ Sap.viij.a. Queſiui eã ſpõſam mihi aſſu
mere ⁊ amator factus ſum forme illius. Similiter affectꝰ adul
ter eſt/ q̃ in alia ſuauitate q̃ in prima delectat: q̃ ſola eiꝰ vxor
eſt. Vñ Numeri.xv.d. Loq̃re filijs iſrl': ⁊ dices ad eos vt faci
ant fimbrias per q̃ttuor angulos palliorꝝ: quas cũ viderint re
cordent omniũ mandatorꝝ dei ⁊ nõ ſequant cogitatiões ſuas
⁊ oculos ſuos/ꝑ res varias fornicãtes. Similiter adulteri ſũt
qui ꝓ lucro tꝑali vel laude /ꝑpl'm docẽt vel ꝑdicant.ij.Cor.
iiij.a. Habẽtes hanc adminiſtrationẽ miſcdiam cõſecuti ſu-
mus/nõ adulterãtes verbũ dei:ſed in manifeſtatiõe veritatis
cõmẽdãtes noſmetipſos ad oẽm ↄſcientiã hominũ corã deo.
Iſti falſi ꝓphe verbũ dei adulterabãt/vl' falſa ꝑdicãdo vel ꝓ
lucro placẽdi: vel aliud dicẽdo/aliud faciẽdo. l Quia a fa
cie maledictiõis luxit terra.i.ꝓpter maledicta eorũ: q̃bꝰ
blaſphemabãt deũ ⁊ veros ꝓphetas : vel q̃bus ſupflue iura-
bant: vel q̃bus falſa ꝑdicabant. Et ideo. m Luxit terra.ſ.
ſterilis facta ẽ: ſicut pratũ dicit ridere q̃ñ floret. n Areſa-
cta ſunt arua deſerti: qr nõ eſt qui ea excolat. Iohel.j.d.
Demolita ſunt horrea: diſſipate ſunt apothece: qm̃ ↄfuſum ẽ
triticũ. Abacuk.iij.d. Mentiet opus oliue: ⁊ arua nõ afferẽt
cibũ. o Factus eſt curſus eorꝝ malus.i.impetus eiꝰ
in pctm̃.ſ.viij.c. Oẽs cõuerſi ſunt ad curſum ſuũ q̃ſi equus
impetu vadẽs ad ꝑlium. Prouerb.j.b. Pedes eorũ ad ma-
lum currũt: ⁊ feſtinãt vt effundãt ſanguinẽ p Et fortitu-
do eorꝝ diſſimilis.ſ.bone fortitudini quã habẽt ſancti: q̃ ẽ
ad bona ardua aggrediendi/eorũ eſt autẽ ad peccata faciẽda.
Prouer.xv.b. Cor ſtultorꝝ erit diſſimile. Sed q̃ ſperãt i dño Eſa.40.g.
mutabũt fortitudinẽ.ſ.vt nõ ſint ſicut aſini : q̃rũ fortitudo ẽ i
poſteribꝰ nõ in anterioribꝰ. Sed dr Geñ.xlix.c. Iſachar aſi-
nus fortis/ vt ſit.ſ.fortis ad anteriora.i.ſp̃ualia: ſ debilis ad
poſteria.i.tꝑalia. Sed mali ſunt vt rota: que anterius cadit et
poſterius eleuat. Vñ. Ps. Pone illos vt rotã. Eſa.v.e. Ve Ps.82.
qui potẽtes eſtis ad bibendũ vinũ: ⁊ viri fortes ad miſcendã
ebrietatẽ. Fortitudo ergo ſanctorꝝ cõparat palme : q̃ in imo
debilis eſt ⁊ ſtricta: ſed in ſuperioribꝰ lata ⁊ ſpacioſa: vt dicit
Gregꝰ ſup illđ Iob.xxix.c. In nidulo meo moriar: ⁊ ſic pal-
ma multiplicabo dies. q Propheta nanq̃.i.doctores
iudeorũ. r Et ſacerdos/ templi miniſtri. s Polluti
ſunt. Simile.ſ.vj.c. A ꝓpha vſq̃ ad ſacerdotẽ cũcti faciunt
dolũ. Daniel.xiij.a. Iniq̃tas egreſſa eſt de babylone a ſenio
ribus iudicibus q̃ videbant regere ꝑpl'm. t Et in domo
mea inueni malũ eorꝝ.ſ.auaricie/luxurie/ſupbie: vel ido-
latrie.ſ.xj.c.

latrię.ſ.xi.c.Quid eſt qḋ dilect⁹ me⁹ in domo mea facit ſcelera multa.ſ.vij.g.Fecerūt filij iuda malū in oculis meis:poſuerūt offēdicula ſua in domo in q̄ inuocatū eſt nomen meū vt pollueręt eā. a Idcirco via eorū erit q̄ſi lubricū in tenebris.Qui em̄ pctō ɔſentit/a luce grē priuat: et ideo in tenebris ē:q2 nō ſequitur lumen/qḋ dicit Ioh.viij.b.Qui ſeqtur me nō ambulat in tenebris: ſed habebit lumē vitę. Et ideo de pctō in peccatū ruūt vl' in pęnā:q2 via eorū tenebroſa eſt ⁊ neſciūt vbi corruunt: vt dicit Prouerb.iiij.c.Pſ.

Pſ.34. Fiant vię illorū tenebrę ⁊ lubricū:⁊ angel⁹ dn̄i pſequēs eos. Vn̄ dauid bene in lubrico iuit: qn̄ de adulterio in homicidiū ruit. ij.Reg.xi. b Impellent em̄:omi vēto doctrinę ⁊ temptationū/incutiēte eos p hanc viā tenebroſam.

a malū eorū/ait dn̄s. Idcircō via eorū erit q̄ſi lubricū in te-
b nebris:impellent em̄ ⁊ cor-
c ruēt ī ea. Quia afferā ſuper
d eos mala:ānnū viſitationis
e eorū/ait dn̄s.Et ī pphētis ſa
f marię vidi fatuitatē:⁊ pphē
g tabāt in baal et decipiebāt
h pplm meū iſrl'.Et ī pphētis
i hierl'm vidi ſilitudinē adul-
k terātiū ⁊ iter mēdacij.Et cō
l fortāuerūt man⁹ peſſimorū
m vt nō cōuerterent vnuſqſq3 a
n malicia ſua. Fācti ſūt mihi
o omēs ſodoma: et hābitato-
p res ei⁹ q̄ſi gomorra. Pro-

tur homini iuſta ⁊ nouiſſima eius ducūt ad mortē. n Et ɔfortauerūt manus peſſimorū. Dicebāt em̄:nō timeatis qḋ dic̄ vob hieremias:q2 nō apprehēdet vos aliqḋ malū: Sic ⁊ mali p̄lati exēplo ſuo cōfortāt man⁹.i.mala opa hereticorū:vel malorū ſubditorū. In hoc em̄ maxime eos cōfortāt: q2 de bonis q̄ illi mali acquiſierūt accipiūt ⁊ inuitāt eoſ ſic ſuo exemplo ad male adhuc acq̄rēdū. Oſee.iiij.b. Peccata pplī mei comedent:et ad iniq̄tatē ſubleuabūt aīas eorū: ⁊ erit ſicut pplſ ſic ſacerdos. o Facti ſūt mihi omēs ſodoma:pctā ſua publice facientes. Eſa.iij.b. Peccatū ſuū ſicut ſodoma p̄dicauerūt/nec abſconderūt.Et ideo ſūt ſodoma.i.muti:q2 nō audēt de vitijs p̄dicare:immo p̄dicant ſepe p vitijs defendēdis. Eſa.lvj.d.Canes muti nō valētes latrare. p Et habitatores ei⁹ q̄ſi gomorra.

ſ.9.c.

pterea hec dic̄ dn̄s exercituū
q ad pphaſ.Eccē ego cibabo
eos abſinthio:⁊ potabo eos
r felle. A pphētis em̄ hierl'm
s egrēſſa eſt pollutio ſup oēm
terrā. Hec dicit dn̄s exerci-
t tuū: Nōlite audire v̄ba pro
phetarū qui pphetāt vobis
v ⁊ decipiūt voſ. Viſionē cor
dis ſui loquūt n̄ de ore dn̄i.
x Dicūt his qui blaſphemāt
y me:locūt⁹ eſt dn̄s: Pāx erit
z vobis:⁊ ōmni q̄ ambulat in
prauitate cordiſ ſui dixerūt:
nō veniet ſuper nos malū:
b Quis em̄ affuit ī ɔſilio dn̄i:

B

c Et corruēt ī ea: quia grē ſuſtentamentū nō habēt quo caſum vitent vel a caſu reſurgāt: Sunt em̄ ſoli.i.ſine deo/⁊ iō cū cadunt nō habēt ſubleuantē: vt dicit Eccs.iiij.c.Vere aūt corruēt : nō ſolū in pctm̄/ſed ⁊ in pęnā: d Quia afferam ſup eos mala: ſ.captiuitatis.Ergo ſm hoc malum a deo eſt:⁊ malū eſt.Ad idē Amos.iij.b. Nō eſt malū in ciuitate qḋ dominus nō fecerit. Solutio. De malo culpę planū eſt q2 nō eſt/ nec a deo eſt:nec etiā malū pęnę inq̄tum malū eſt/a deo eſt.Nō em̄ eſt de natura ignis vel aquę q2 ſint malum.i.homini nociua:ſed poti⁹ ē hoc pęna pcti:q2 vt dr Sap.v.c. Ipſe armauit creaturā in vltionē inimicorū. Tamē illud qḋ ē malū pęne.i.ipſa natura eſt a deo q̄ ex peccato hoīs facta eſt homini mala:nō ſimpliciter/ſed tm̄ ſm opinionē eorū q̄ hęc patiunt / cū tamē potius hęc mala cōuertit in bonū.ſ.per correctionē. e Annū viſitatiōis eorū.i.tēpus quo eos viſitabo.ſ.p flagella.

Pſ.88. Pſ. Viſitabo in virga iniq̄tates eorū ⁊c̄. f Et in pphetis ſamarię.Oſtēdit p ſimile q2 pſeudo pphę duarū tribuū debēt ſibi timere:q2 illi pſeudo de decē tribub⁹ captiuati ſūt: ideo ⁊ illi de duab⁹ tribubus captiuabunt / cū in ſimili culpa ſint. g Vidi fatuitatē:q2 falſam ſcientiā ſibi aſcribunt: et tanq̄ fatui ab illo qui vere ſapiētia eſt recedūt/⁊ adherēt mutis idolis.Vn̄/ h Et.i.quia. i Prophetabāt in baal: id eſt ſpiritu diabolico agitati ⁊ cōcitati erant ad pphandū q̄ dicebāt: cui ſpiritui idolū eorū conſecratū erat:vel q2 docent adorare idola quę demonibus conſecrata ſunt.

Myſtice Myſtice. Prophetę ſamarię ſunt doctores ecclię: qui fatuitatē habēt: quia pphetant in baal.i.vt ſint ſuperiores vel aliorū deuoratores/docēt vel p̄dicant: Sic em̄ interpretat baal. Michęę.iij.d. Principes eius in muneribus iudicabāt : et ſacerdotes eius in mercede docebāt:⁊ pphetę eius in pecunia diuinabāt. k Et in pphetis hierl'm vidi ſimilitudinē : q2 ſimiles ſūt illis de decem tribub⁹. Vel/ Vidi ſimilitudinem: id ē hypocriſim in doctorib⁹ eccleſię:ſpeciē veritatis habētes ſed virtutē eius abnegātes. l Adulterantiū/ad lrām:vel verbi dei:qḋ docēt pter laudē/vel tēporalē mercedē:vel cui falſitatē admiſcēt.ij.Corī.ij.d. Nō ſumus ſicut plurimi adulterātes verbū dei. Hiero. Adulterinę cogitatiōis reus ē q̄ oculis ſponſę placere appetit/per quē ſpōſus ſponſę v̄ba traſmittit. m Et iter mēdacij.i.cultū idolatrię:qui mēdaciū eſt.i.falſus cult⁹:⁊ decipit acquieſcētes ei. Vel/ Iter mēdacij/eſt ſollicitudo tēporaliū:q̄ vana ſunt.

Pſ.4. Pſ. Vt qd diligitis vanitatē ⁊ q̄ritis mendaciū. Prouerb.xiiij.b. Eſt via q̄ vide

res ei⁹ q̄ſi gomorra. Gomorra interptat aſpera: q2 tales ſūt muti ī bono:⁊ aſpi ī malo/vl' nimiſ arguēdo ſ̄bditos. Michęę.vij.a.Qui optimus ē in eis q̄ſi paliurus:⁊ q̄ rectus q̄ſi ſpina de ſepe. Vl' ad lrām: multi p̄lati ſūt ſodomitę. Eſa.j.c.Audite p̄ncipes ſodomorū.Vel Sodoma ⁊ gomorra: i.ſine reſtauratiōe ſubuertent p pęnā / ſicut ille ciuitates. q Ecce ego cibabo eos abſinthio.i.amaritudīe tribulationū ⁊ afflictionum. Idē notatur: Et potabo eos felle. In cibo notat duratio pęnę:q2 in comeſtione fit maior mora q̄ in potu: In potu autē notat frequentia ⁊ multitudo pęnę: q2 frequēti⁹ bibit hō q̄ comedat.Et merito ſic fecit eis:q2 alios cibauerūt malo exēplo ⁊ potauerūt pverſa doctrina.Eſa.xxx.e.Dabit tibi dn̄s panē artum ⁊ aquā breuē. r A prophetis em̄ hierl'm:q̄ deberēt regere pplm ei⁹. s Egreſſa eſt pollutio ſup oēm terrā:q2 eorū exēplo et mala doctrina tota terra polluta ē.Et hoc p̄cipue intelligit de hereticis:q̄ quos ſermone decipe nō poterāt/pter abſentiā ſcripto decipiebāt. Vn̄ vtrobiq3 ⁊ ī p̄ſentia ſua ⁊ ī abſentia blaſphemias ⁊ pollutionē ſciētię dei ſeminabāt.Daniel'.xiij.a. Iniq̄tas egreſſa ē a babylōe a ſeniorib⁹ iudicib⁹ q̄ videbant regere pplm. t Nolite audire verba pphetarū ⁊c̄. Oſtēſa malicia ppharū/monet pplm ne eis acq̄eſcat. Vn̄ hic Glo. Non putet ſe ppls eſſe alienū a culpa/ſi pverſis acq̄eſcat doctoribus: Par em̄ erit pęna ⁊ magro ⁊ diſcipulo.Sed cōtra Greg⁹ ſup illḋ Luc.xij.f.Seruus ſciēs volūtatē dn̄i ſui ⁊ nō faciēs ⁊c̄.dic̄: Vbi maius donū ſciētię:ibi trāſgreſſor maiori ſubiacet culpę. Preterea.Eccs.j.d.Qui addit ſciētiā:addit ⁊ dolorē.Solō. Intellige par.i.cōmunis:Sic̄ ſup.j.Corī.xv. In diſpari† claritate par gaudiū.i.cōmune. v Viſione

Al. ī charitate

cordis ſui loquunt nō de ore dn̄i:q̄ſi nō loquit in eis: ſ3 tamē ea q̄ dicūt ex cordis ſui malicia fingūt. Ezech.xiij.a. Hęc dicit dn̄s:vę pphetis inſipiētib⁹ qui ſequunt ſpiritū ſuū ⁊ nihil vidēt. x Dicūt his q̄ blaſphemāt me.ſ.idolatris ⁊ pverſis hereticis. y Locutus eſt dn̄s.ſ.in nobis qḋ dicimus. z Pax erit vobis:q̄ſi nō timeatis cōminatiōes hieremię ⁊ aliorū. a Et omni q̄ ambulat in prauitate cordis ſui.ſ.coli idola:q2 reuera prauitas ē:licz hoc bonū dicerēt. Michęę.iij.d. Prophetę ei⁹ in pecunia diuinabāt/⁊ ſup dn̄m acq̄eſcebāt/dicētes: Nūqd nō dn̄s ē in medio nr̄m: Nūqd veniēt ſup nos mala? b Quis em̄ affuit ī cōſilio dn̄i:q.d.illi:quō ſcit hieremias q2 puniet dn̄s. Vl' q.d.hieremias:quō ſcitis q2 non puniet dn̄s. Eſa.xl.c. Quis

cõſiliariꝰ eius fuit: ⁊ oſtẽdit illi: Sic dicũt ſepe aliq̃ alijs intra/
reuolẽtibus religionẽ: in bono ſtatu eſtis/ nõ mutetis illũ: iſti
qui cõſulũt vos intrare religionẽ/ modo feruẽtes ſunt: vñ no/
lite eis credere: q̃d eñ ſciũt de cõſilio dñi ſup h. Jõ dr Eſa.
xxxiij.c. Populũ impudẽtẽ nõ videbis: Ubi eſt literatus: vbi
eſt legis verba ponde
rãs: q̃ſi tales q̃ nimis
cõſilio ſuo nitunt̃/ cõtẽ/
nentes dei cõſiliũ/ nõ
erũt i gl̃ia. a Quis
hoꝝ pſeudo/ cõſide/
rauit verbũ illiꝰ:
q̃ſi nolite eis credere:
quõ ſciũt ipſi conſilia
eiꝰ. Eccl̃s.iij.d. Quis
nouit ſi ſpiritus filioꝝ
adã aſcẽdat ſurſum/ ⁊
ſi ſpũs iumẽtoꝝ deſcẽ
dat deorſũ: q̃ſi diſpo/
R.14.c.J.27.c.ct.29.b. ſitiones dei et iudicia
nemo ſcire põt/ niſi ip/

⁊ vidit ⁊ audiuit ſmonẽ eiꝰ:
a Quis cõſiderauit verbũ illi
b uſ ⁊ audiuit: Eccẽ turbo do
c minicẽ indignatiõis egrẽdie
d e tur/ ⁊ tẽpẽſtas erumpẽs ſup
f caput impioꝝ veniet. Nõn
reuertet̃ furoꝛ dñi vſq; dum
faciat/ et vſq; dum compleat
g cogitatione cordis ſui. In
h i nouiſſimis diebus intelligẽ
k tis cõſiliũ eius. Nõ mittẽbã

ſo deo reuelãte q̃ in eis loquit̃. Uñ Geñ.xviij.c. Nũ potero
q̃cq̃ celare abraã: q: dñs erat amicꝰ abraã. Uñ ſolis illis re/
uelat: q̃ amici eiꝰ ſunt. Uñ Amos.iij.b. Nõ poterit dñs face/
re ſbũ niſi illõ reuelet ad ſuos ſuos pphas. b Ecce tur/
bo dñicẽ indignatiõis: Sentẽtia animaduerſionis eiꝰ p
captiuitatẽ/ cõtra hoc qd dixerãt pphetẽ falſi q̃ eſſet pax. c
Egredie̾t: q̃ modo eſt clauſa intra ſinũ miſcd̃iẽ ſuẽ/ qua vo
cat mõ ad pẽnitẽtiã. Eſa.xxvj.d. Ecce dñs egrediet̃ de loco
ſctõ ſuo/ vt viſitet iniq̃tates habitatoꝝ terrẽ contra eũ: ⁊ ter/
ra reuelabit ſanguinẽ ſuũ: ⁊ nõ operiet vltra īterfectores ſuoſ.
d Et tẽpeſtas erũpẽs: q: ī iudicio veniet dñs in tẽpeſtate
⁊ turbine cõtra malos. Naum.j.f. Dñs in tẽpeſtate ⁊ turbine
viẽ eius. Eſa.xxx.f. Ardẽs furoꝛ eius ⁊ grauis ad portandũ:
lingua eius q̃ſi ignis deuorãs: ſpũs eius velut torrens inun/
dãs vſq; ad mediũ colli ⁊c. e Sup caput ipioꝝ veniet.
Sup eñ impios fundabit̃ ira dñi q̃ mõ p bonos currit. Eſa.
xxx.g. A voce dñi pauebit aſſur virga pcuſſus: ⁊ erit trãſitus
virgẽ fundatus quã reqẽſcere faciet dñs ſup eũ. f Non re
uertet̃ furoꝛ dñi ⁊c.i. nõ placabit̃ ſic olim: ſed qd tã ſepe
cõminatꝰ eſt ope cõplebit. g Cogitatione cordis ſui.i.
ꝓuiſionẽ qua ꝓuidet ſe īpleturũ qd cõminatus ẽ. Eſa.xxviij
f. Iraſcit̃ dñs vt faciat opus ſuũ. Prouerb.vj.d. Zelus ⁊ fu
roꝛ viri nõ parcet in die vindictẽ ⁊c. Dicit̃ autẽ vindicta dñi
turbo: q: ſubito veniet tẽpeſtas q̃ faciet omnẽ fertilitatẽ vi/
tioꝝ cito trãſire. Uñ Prouerb.x.d. Quaſi tẽpeſtas trãſiẽs
nõ erit impius. Dicit̃ furoꝛ: q: tũc ad plenũ effundet̃ pẽna ſu
per eos/ q̃ irẽ dei ſtillationẽ hic recipe noluerũt. Ezech.xx.f.
In furore effuſo regnabo ſup vos. Uel e Sup caput ipi/
oꝝ.i. platos: q̃ ſũt caput alioꝝ. Threñ.j.b. Hoſtes eiꝰ ī ca/
Pš.7. pite. Pš. Conuertet̃ doloꝛ eius in caput eiꝰ: ⁊ in verticẽ ipſi
us iniq̃tas eius deſcẽdet. h In nouiſſimis diebꝰ.ſ.tẽ/
poꝛe extremo captiuitatiſ expleto: q̃ñ.ſ. dñs adimplebit qd cõ
minatꝰ eſt. i Intelligetis cõſiliũ eius: qd vos modo
intelligere creditis: ſed reuera nõ ītelligitis: ſed tũc pẽna ape
riet qd mõ culpa claudit. Job.xxj.c. Deus ſeruabit filijs eiꝰ
dolorẽ patris: ⁊ cũ reddiderit/ tũc ſciet: videbũt oculi eius in/
terfectionẽ ſuã/ ⁊ de furore omĩpotẽtis bibet. Tunc eñ vt dr
Sap.v.a. turbabunt̃ horribili timore: et prẽ anguſtia ſpũs
dicẽt intra ſe pẽnitẽtiã agẽtes: nos inſenſati/ vitã illoꝝ ẽſtima
bamus inſaniã: quõ ergo cõputati ſunt inter filios dei: ergo
errauimꝰ a via veritatis. De hoc Eſa.xxiiij.c. Secretũ meũ
mihi: ſecretũ meũ mihi. Sup primũ ſecretũ/ dicit Interliñ.
ẽ. Sup ſecũdũ dicit/ nõ: q̃ſi primũ opto: ſecũdũ nõ. Duo eñ
ſunt ſecreta dñi.ſ. ꝓmiũ bonoꝝ: pẽna maloꝝ. k Nõ mit/
tebam pphetas. Loquit̃ ppha in pſona dñi. l Et ipſi
Job.10.b. currebãt: ſua auctoritate: Et ideo quotquot venerũt fures
ſunt ⁊ latrones: q: intrabãt in ouile ouiũ nõ per oſtiũ. Ro.x.
c. Quõ ꝓdicabũt/ niſi mittant̃: m Non loq̃bar ad eos
⁊ ipſi pphetabãt.i. de corde ſuo/ nõ de oꝛe dñi. Nemo q̃

debet ꝓdicare niſi dñs loquat̃ in eo.ſ. per gratiã/ vel p reuela
tionẽ ſcripturarũ. Ezech.ij.d. Aperi os tuũ ⁊ comede volu/
men iſtud. Ibi Hiero. Niſi apertũ volumẽ comederimꝰ/ do/
cere filios iſrl̃ nõ poſſumus. Ibidẽ Gregꝰ. Poſt apertionẽ
oris comedimꝰ: q: auget̃ in nr̃is ſenſibus cibus vitẽ cũ cẽpe/
rimus ꝓdicare. Uñ:
Os meũ apui ⁊ attra Pš.118.
xi ſpũm. Prouer.xij.
b. De fructu oris ſui
vnuſq̃ſq; replebit̃ bo/ E
nis. Ezech.iij.d. Au/
dies ex ore meo ſbũ: Al. ⁊ aduertis
⁊ annũciab eis ex me.
Hiero. Ne pſumas
loqui qd nõ audieriſ.
Uñ Pš. Inclinabo i Pš.48.
parabolã aurẽ meam
aperiã in pſalterio ꝓ/
poſitionẽ meã. Gregꝰ
Quis vulnera cogita
tionũ occultiora eſſe

l pphetas: ⁊ ipſi currẽbãt: nõ
m loq̃bãr ad eos: et ipſi ppha/
n bant. Si ſtẽtiſſent in cõſilio
o meo ⁊ nõta feciſſẽt ſba mea
p pplo meo ⁊ aũertiſſẽ vtiq; eoſ
q r ã via ſua mala et ã peſſimis
s cogitationibꝰ ſuis. Pũtas
ne dñs e vicino ego ſum dic
dñs: ⁊ nõ deus de lõgẽ: Si
t occũltabit̃ vir ī abſconditis
⁊ ego ñ videbo eũ dic dñs.

neſciat corpoꝝ vulneribꝰ: ⁊ tñ ſepe q̃ ſpũalia ꝓcepta nequaq̃
cognouerũt/ cordis ſe medicos ꝓfiteri nõ metuũt: ideo plerũ
q; qui magiſteriũ ſpũale neſciũt/ nõnulla bono aĩo ꝓponunt:
et cũ hoc elationis intẽtiõe appetãt/ operaturos ſecũ magna
ꝯtractãt: nam ſepe de ſe mens ipſa mentit̃ ⁊ fingit ſe de bono
ope amare qd nõ amat/ de mũdi gl̃ia ſe nõ amare qd amat:
cunq; pcẽpti ꝓncipatus officio ꝓfrui ſeculariter cẽpit/ libẽter
obliuiſcit̃ qd añ aĩo ꝯtractauit. Ul/ k Nõ mittebã pro/
phetas.ſ. per memetipm eis ꝓcipiendo: vel per reuelationẽ
inſpirãdo hoc eis: vel per ꝓlatos eccleſiẽ qui q̃ſi perſonã dñi
accipiũt/ ī mittẽdo ꝓdicatores auctoritate ſua. n Si ſtetiſ/
ſent in cõſilio meo.ſ. meẽ acq̃eſcendo volũtati/ nõ ſolum
ꝓcẽptis obediẽdo/ ſed etiã cõſilijs. Illi eñ qui ꝓdicant debẽt
implere ꝓcẽpta ⁊ cõſilia dei. Uel/ Si ſtetiſſent in cõſilio
meo/ priꝰ tacẽdo donec eos mitterẽ. Ezech.iij.d. Manſi ibi
ſeptẽ diebus flens in medio eoꝝ: cum autẽ ꝯtranſiſſent ſeptẽ
dies: factũ eſt verbũ dñi ad me. Ibi Gregꝰ. Miſſus ad pdi/
candũ fuerat: et tamen ſedens ſeptẽ diebus mẽrens tacebat:
q: ille loq̃ veraciter nouit: q̃ tacere didicit. Uñ ſi ppheta ſan/
ctus qui miſſus eſt ad quẽdã/ tacuit vt recte loquat̃: cõtra cul/
pa ẽ nõ tacere cũ neceſſitas loqui nõ vrget. Jõ dr Eſa.lviij.
d. Si nõ inuenit̃ volũtas tua vt loquaris ſermonẽ/ extollã te
ſup altitudinẽ terrẽ. o Et nota feciſſent verba mea
pplo meo: nõ ſua vel ſuo ingenio inuẽta: ſed ſbis meis ap/
probata ⁊ cõfirmata. p Auertiſſem vtiq; eos. Primũ
ergo eſt ſtare in cõſilio dñi: ſecundũ eſt ꝓdicare verbum dñi:
⁊ tunc ſequit̃ tertiũ.ſ. peccatoꝝ ꝯuerſio. Matth.v.c. Qui fe/
cerit ⁊ docuerit/ hic magnꝰ vocabit̃ in regno cẽloꝝ: q: pater
erit in eccl̃ia.ſ. per generationẽ filioꝝ. Jñ.xv.d. Si cõuerteris
conuertã te: ⁊ ante faciẽ meã ſtabis. q A via ſua mala:
operũ. r Et a peſſimis cogitatiõibus ſuis/ cordiũ:
q̃ſi nõ ſequerent̃ cõcupiſcẽtias ſuas male operãdo: ⁊ nota fe/
ciſſent veritatẽ/ non obſcurando per ſcripturẽ emollitionẽ vel
diuitũ adulationẽ. s Putas ne dñs e vicino ego
ſum dic dñs: et nõ deꝰ de longe: vt tm̃.ſ. prẽſentia per/
cipiã.i. q̃ ſunt: ⁊ nõ q̃ remota.i. futura ⁊ ꝓterita: q: vbiq; ſum.
Unde oĩa mihi ꝓſentia ſunt: q̃ ſunt/ ⁊ quẽ erũt. Pš. Ecce tu Pš.138.
dñe cognouiſti oĩa nouiſſima ⁊ antiq̃. Pš. Quo ibo a ſpiritu
tuo: ⁊ quo a facie tua fugiã. Uñ. t Si occultabit̃ vir ī
abſcõditis: ⁊ ego nõ videbo eũ dicit dñs. Uñ Heb.
iiij.d. Oĩa nuda ⁊ apta ſũt oculis eiꝰ ad quẽ nob ſmo. Pro/
uerb.xxiiij.b. Qui īſpectoꝛ ẽ cordis ipſe ꝯſiderat. Prouerb.
xvj.a. Oẽs viẽ hoĩm patẽt oculis eius. Eccl̃i.xxiij.c. Oculi
dñi multo plꝰ lucidiores ſũt ſole circũſpiciẽtes oẽs vias hoĩm.
Moraliter. Deus eſt dñs quibuſdã e vicino: quos.ſ. tangit Moraliter
in ꝓſenti: nec differt eoꝝ pẽnã/ ſed ſtatim vt peccauerint ver/
berat vt pater: quia omnem filium quẽ recipit caſtigat: vt di/
citur Prouerb.iij.b. Quibuſdam autẽ eſt de longe: q̃bus.ſ.
reſeruat ẽternã pẽnã/ permittens florere in prẽſenti: ⁊ magis
ac magis a ſe

ac magis a ſe elongari. Deut.xxxij.c. Abſcondam faciē meam ab eis: ⁊ cōſiderabo nouiſſima eorum: generatio eñi perverſa eſt ⁊ infideles filij. Et poſt pauca. Ignis ſuccēſus eſt in furore meo: et ardebit vſqȝ ad inferni nouiſſima: a Nunquid nō cęlum et terrā ego implebo ait dñs: quia vbiqȝ ſū: eſſentialiter/ potentialiter/pñtialiter: et ideo nihil abſcondi poteſt a me. Eccl.xxiij.c. Omis homo qui trāſgredit lectū ſuum cōtemnens in animā ſuam: ⁊ dicens/quis me videt tenebrę circūdant me et parietes cooperiūt me: ⁊ nō intelligit qm̄ oīa videt oculus ei⁹. Amos.ix.a. Si deſcē derint vſqȝ ad īfernū: inde manus mea educet eos: ſi aſcenderint vſqȝ ad cęlum: inde detraham eos. Et ſi abſconditi fuerint in vertice carmeli: inde ſcrutans auferā eos. Et ſi celauerint ſe ab oculis meis in pfundo

Ps.138. maris: inde mandabo ſerpēti et mordebit eos. Ps. Tenebrę a te nō obſcurabunt: nox ſicut dies illuminabit: ſicut tenebrę eius: ita ⁊ lumē eius. Moraliter. a Nunq̄d nō cęlū

Moraliter et terrā ego implebo.i. bonos et malos beneficijs meis: Matth.v.g. Qui ſolē ſuum oriri facit ſuper bonos ⁊ malos. Eccl.xxix.d. Paſcet ⁊ potabit ingratos: ⁊ adhuc amara audiet. b Audiui q̄ dixerūt pphetę pphetantes in nomie meo mendaciū. Sed cū boni et mali pphetę eundem habent modū pphetandi.ſ. in nomine dñi: quomō poterat populus ſimplex diſcernere bonos a malis: Sol. Per tria.ſ. per bonā vitam: ⁊ quia cum de ſuo ſpiritu falſum locuti fuerant/ ſtatim ſe corrigebāt boni: ⁊ qñ quę pꝑe ventura dixerant iā acciderant. Multa eñi ppinqua ventura dicebant: ⁊ ſtatim ppl's videbat illa venire. c Somniaui ſomniaui.i. viſionē quę fit p ſomnia vidi.i. habui reuelationē. Quę etiam dicebant diuinā reuelationē eſſe/ ſicut quod vidit pharao in ſomnio ⁊ nabuchodonoſor: viſio fuit ſiue reuelatio/ nō q̄ facta eſſet a deo illis ſomniantibus: ſed magis ioſeph ⁊ danieli illa ſomnia interp̄tātibus. d Uſqȝquo iſtud eſt in corde pphetarū vaticinantiū mendaciū: Michęę. iij.c. Confundant qui vident viſiones: ⁊ cōfundant diuini: et operiant vultus ſuos.ſ. cum viderint impleri contrarium illis quę credebāt viſiones. Zach.iij.b. In die illa confundent pphetę: vnuſquiſqȝ ex viſione ſua cum pphetauerint. e Et pphetantiū ſeductiones cordis ſui.i.q̄ de corde ſuo inuenīūt vt ſeducāt populū. Uñ. f Qui volunt facere vt obliuiſcat ppl's meus nois mei: ſicut populus anti

Ps.105. quus oblitus eſt ei⁹ qui eduxit eos de terra ęgypti. Uñ Ps. Obliti ſunt deū qui ſaluauit eos: q̄ fecit magnalia in ęgypto: mirabilia in terra cham: terribilia in mari rubro g Propter ſomnia eorum ⁊c̄. id eſt falſas adinuentiones quas vocāt ſomnia.i. reuelatiōes per ſomnia habita. Uolunt inqȝ facere vt obliuiſcatur ppl'us meus nominis mei. h Sicut obliti ſunt patres eoꝝ nomis mei.i. antiquus ppl's de ęgypto egreſſus.ſ. i Propter baal.i. pꝑter hoc q̄ credunt pphetantibus in baal. Quod ⁊ faciunt myſtice: q̄ nō ad dei gloriā p̄dicant: ſed ad hoc vt ſint ſuperiores ⁊ alioꝝ deuoratores. Oſee.ij.b. Argentū ⁊ aurū.i. eloquentiā et ſapientiā multiplicaui eis: ⁊ ipſi fecerūt baal. k Propha q̄ habet ſomniū/narret ſomniū: quaſi vnuſqȝqȝ dicat qd viderit: et nolite furari verba pphetarū verorū vt ea vobis attribuatis. Ipſi eñi pſeudo quaternos verorū pphetarum furabant anteqȝ ppalatę eſſent pꝑhic ⁊ ſibi attribuebāt. Uel ſm̄ Hiero. iſte eſt ſenſus.i. propheta qui habet reuelationē a dño/ debet narrare viſionē ſuam ſicut eſt a dño. l Et qui habet ſermonē meū: loquat ſermonē meū vere: qñ illi ſoli habent diſponere ſomnia: id ē reuelationē narrare: qui ſermonē

a Nūnq̄d nō cęlū et terrā ego
b implebo ait dñs: Audiui
q̄ dixerūt pphetę pphetantes in nomie meo mendaciū
c atqȝ dicētes: Sōmniaui/ſō-
d miaui. Uſqȝquo iſtud eſt in
corde pphetaꝝ vaticinātiū
e mēdaciū ⁊ pphētantiū ſedu-
f ctiōes cordis ſui: Qui volūt
facere vt obliuiſcat ppl's me
g us nois mei pꝑtēr ſōnia eorū q̄ narrat vnuſq̄ſqȝ ad pri-
h mū ſuū: ſicut obliti ſunt pa-
i tres eoꝝ nois mei pꝑtēr ba-
k al. † Prōpha q̇ habet ſom-
l niū/narret ſomniū: ⁊ q̇ habet
ſermonē meū/ loq̄t ſermonē
m meū vere. Quid paleis ad
n triticū dic̄ dñs: Nūq̄d nō verba mea ſūt q̄ſi ignis dic̄ dñs:

dei habent: et dicunt quę dixit dominus eis: non falſa quę fingūt de corde ſuo. Myſtice. Quidam prędicatores dicunt ſomnia: id eſt truphas ⁊ verba riſoria in ſermonib⁹ ſuis: alij autē ſermonem dei dicunt: vt boni prędicatores. Uel illi dicunt ſomnia: qui loquuntur propter temporalia: quę vana ſunt vt ſomnia. Eccs.v.a. Multas curas ſequuntur ſomnia. Ibidem.b. Ubi multa ſunt ſomnia/ plurimę ſunt vanitates ⁊ ſermones innumeri. Eccl.xxxiiij.b. Multos fecerūt errare ſomnia: ⁊ exciderunt ſperantes in illis. Tales ergo nō ſunt veri prophetę: ſed pſeudo. Ille autem ſermonē domini loquitur vere: q̄ propter vera bona.i. ęterna p̄dicat: vel qui veritatē aperte dicit: nō palliando/adulando principibus vel diuitibus. m Quid paleis ad triticū.i. ſomnijs pſeudo ad verba dñi: vel mēdacij ad veritatē.ij.Cor.vj.c. Quę cōmunicatio lucis ad tenebras: Ut palea dicat mēdaciū: triticū veritas. Uel p paleas mali: per triticum boni: q̄ſi quid malis ad bonos.ij.Cor.vj.c. Quę conuentio chriſti ad belial: aut quę pars fidelis cū infideli: Eccl.xiij.c. Quę cōmunicatio ſancti ad canem: aut quę pars diuitis ad pauperē: Matth.iij.c. Triticum reponet in horreum: paleas autem comburet igni inextinguibili. Uel per triticū ſacra ſcriptura. Prouerb.xj.d. Qui abſcōdit frumenta maledicet in populis. Zach.ix.d. Quid pulchrum eius: aut quid bonum eius: niſi frumentū electorum/ ⁊ vinum germinans virgines: Iob.xxxvij.b. Frumentum deſiderat nubes: id eſt veros prędicatores. Per paleas/ tēporalia propter breuitatem/leuitatem/ vilitatem. Exo.v.c. Diſperſus eſt populus per vniuerſam terrā ęgypti ad colligendas paleas: q.d. quid ſacra ſcriptura ad terrena lucra: quaſi nihil cōmune habent: quia ſacra ſcriptura docet temporalia contemni: vocans ea ſtercora: Phil.iij.b. Et Eccl.xxij.a. De ſtercore boū lapidat⁹ eſt piger. Ualde ſtultus ē mercator qui vendit triticum pro paleis: Hoc facit qui docet pro lucro tēporali: vel pro laude populi. Uel p triticū corpus chriſti. Ioh.xij.d. Niſi granum frumēti cadēs in terram mortuū fuerit/ ipſū ſolum manet ⁊c̄. Per paleas peccatores: qui nihil habēt cōmune cum corpore domini: Quia qui manducat et bibit indigne/ iudiciū ſibi manducat et bibit non dijudicans corpus domini.j.Cor.xj.g. Sępe etiā datur corpus domini propter paleas tēporales. Uel per paleas/ ſciētię ſęculares: quę nihil habent medullę ad paſcendū animas: ſicut habet panis doctrinę chriſti. n Nunquid non verba mea ſunt q̄ſi ignis dicit dñs: Quia pſeudo proſpera pollicebant: ideo verba eorum erant paleę ſine grano: id eſt ſpeciem veritatis habentes ſine virtute veritatis: ſed verba domini ſunt ignis: quia ſermo eius nunciat futura ſupplicia/ vt arceat homines a peccato: ⁊ paleis peccatorum et pſeudo decipientiū minatur incēdium. Quicunqȝ ergo blanda propter fauorem prędicāt ſunt paleę incendio domini reſeruatę: qd minantur eius verba. S.v.d. Ecce ego dedi verba mea in ore tuo quaſi

Ps.118. ignem. Ps. Ignitum eloquiū tuum vehementer. Frigidiſſimus ergo eſt/ quem ignis diuini eloquij nō incendit. Sed vt dicit: caro vetus nō poteſt excoqui: nec illi ſimiliter q̄ ſunt inueterati in peccatis ſuis. Daniel.xiij.f. Inueterate dieꝝ malorū/ nunc venerunt peccata tua. Ps. Filij alieni mētiti ſunt

Ps.17. mihi: filij alieni inueterati ſūt. Quia vt dicit Seneca: vitia ſenum p̄dicant in q̄d.i. inhęrent eſſentialiter. S.vj.g. Defecit ſufflatorium in igne: fruſtra ſufflauit cōflator: malitię eñi eoꝝ non ſunt conſumptę. Iuuenes enim frequētius mouentur in ſermonibus q̄ȝ ſenes: vt vere poſſint dicere illud. S.xx.c. Factus eſt ſermo domini in corde meo q̄ſi ignis exęſtuans ⁊c̄.

Margin: Myſtice — Al. † Propterea — F

a et q̄ſi malleus ↄterēs petrā.
b Propterea ecce ego ad ꝓ/
phas ait dn̄s: q̄ furant̄ verba
mea vnuſq̄ſq3 a ꝓximo ſuo.
c Eccē ego ad prophetas ait
dn̄s: qui aſſumūt linguas ſu
d as/ et aiunt dicit† dn̄s. Eccē
ego ad ꝓphetas ſomniātes
e mendaciū ait dn̄s: q̄ nārra/
f uerūt ea/ et ſeduxerūt pplm
g meū in mēdacio ſuo et in mi
raculis ſuis cū ego nō miſiſ/
ſem eos/ nec mandaſſem eis:
h q̄ nihil ꝓfuerūt pp̄lo huic di
i cit dn̄s. Si igit̄ interrogaue
rit te pp̄lus iſte vel ꝓpheta
k aut ſacerdos dicens: qđ ēſt
l on⁹ dn̄i: dices ad eos: Uos
m eſtis onus. Proijciā quippe
n vos dicit dn̄s. Et ꝓphēta et
ſacerdos et pp̄ls q̄ dicit on⁹
o dn̄i/ viſitābo ſup virū illum
p ⁊ ſupēr domū eius. Hec di/
cetis vnuſquiſq3 ad ꝓximū
q ⁊ ad fratrē ſuū: Quid reſpō
dit dn̄s: et quid locutus eſt
r dn̄s? Et ōnus dn̄i vltra non
s memorabit̄: quia onus erit
t vnicuiq3 ſermo ſu⁹. Et pēr/
uertiſtis verba dei viuentis:
dn̄i exercituum dei nr̄i. Hec
v dicēs ad prophetam. Quid
reſpōdit tibi dn̄s: ⁊ quid lo/
y cutus eſt dn̄s? Si aūt onus
dn̄i dixerit̄: ꝓpt̄ hoc hec di
cit dn̄s: Quia dixiſtis ſermo
nē iſtū on⁹ dn̄i: ⁊ miſi ad vos
dicens: nolite dicere onus
z dn̄i: propterea ecce ego tol/
a lā vos portās ⁊ dērelinquā
vos ⁊ ciuitatē quā dedi vo/
b bis ⁊ patrib⁹ vr̄is a faciē mea:

F a Et q̄ſi malleus ↄterens petrā. i. corda lapidea/ aufe/ rens cor lapideū ⁊ dans cor carneū: vt dr̄ Ezech. xi. d. Pſeudo em̄ ꝓphete indurāt corda eoꝝ. ſ. blanditijs ſuis liniēdo pariete cordis eoꝝ abſq3 tēperamēto: vt Ezech. xiij. b. quia vident ꝓp̄lo viſiones pacis: ⁊ nō eſt pax: vt ibidem dicit̄: dic ad eos qui liniūt parietē abſq3 tēpatura ꝙ caſurus ſit: erit em̄ imber inūdans/ ⁊ dabo lapides ꝑgrandes deſup ruentes et ventū ꝓcelle diſſipātē. Hoc ē dicere: verbū meū qđ ē ⁊ lapis irruēs ⁊ imber inūdās ⁊ vēt⁹ ꝓcelle: ↄteret duritiā cordiū q̄ ipſi idurabāt ⁊ liniērūt ꝑ blāditias ſuas. Hec aūt cōtritio pōt dici in bono ꝑ cordiū emollitiem: vel in malo ꝑ ↄfractionē/ q̄ fiet de malis i die iudicij. Un̄ ſignificat̄ verbū dn̄i ꝑ ſecurim/ quā dic iohānes poſitā ad radicē arboris. ſ. ad ſuccidēdū infructuoſos.

Al. nō hȝ ⁊ dn̄s

G Qui ergo ꝑma cōtritiōe ↄtriti nō fuerint: ſecūdā ñ euadēt. Sed dr̄. ſ. v. a. Indurauerūt facies ſuas ſup petrā. Poſuerūt em̄ faciē ſuā vt adamantē: Ezech. iij. b. Adamas etſi nullo malleo poſſit cōteri: tamē hircino ſanguine frangit̄: ꝑ quē ſignificat̄ memoria dn̄ice paſſionis: qua debet rubricari ꝑdicatio. Ipſe em̄ chriſt⁹ fuit hircus ꝓ pctō ꝓp̄li imolat⁹: cuius ſanguinis aſꝑſione expiat̄ ſanctuariū ab imundicijs filioꝝ iſrael: vt dr̄ Leuit. xvj. c. Malle⁹ nō vno ictu frangit lapidē: ſic nec ꝑdicatio vna duritiā cordis. Nec em̄ moyſes vno ictu eduxit aquā de petra: Numeri. xx. b. Sic nec ad primā ꝑdicationē vel orōnē eijciūtur lachryme de corde indurato. Cor em̄ pctōris iduratū ē q̄ſi lapis: vt dr̄ Iob. xlj. c. Multi ꝑdicatores tm̄ ignē ⁊ malleū habēt in ore/ ſicut ioculatores q̄ ignē habēt in ore/ flatū emittūt alios cōburendo ⁊ ipſi frigidi manēt: ita ⁊ hic/ qr ſermo dei nō eſtuat in corde eoꝝ: ſed tm̄ eſt in ore: et ideo nō niſi flatū vaneglorie emittūt. Ps. Gladius in labijs eoꝝ. ſ. tm̄/ qm̄ q̄s audiuit: ſimile. ſ.

Ps. 58.

b Propterea ecce ego ad ꝓphetas ait dn̄s q̄ furant̄ verba mea ⁊c. qui dicebāt q̄ ꝓphete veri dicebāt: ⁊ aſſumebāt ſcripta eoꝝ vt ſic crederent̄ eſſe veri ꝓphete/ ⁊ dicebāt: Hec dicit dn̄s/ cū dn̄s eis locut⁹ nō fuiſſet. Sic multi q̄cq̄d dicūt furant̄ i q̄ternis alioꝝ. Sed dr̄ Matth. xij. c. Ex abūdātia cordis os loquit̄: nō ex abundātia q̄terni. Act. xiij. c. Si q̄s eſt ex vob: nō dicit/ in q̄ternis vr̄is/ ſermo exhortatiōis ad plebē/ dicite. Iō dr̄ Ezech. iij. c. Oēs ſermones iſtos quos ego loquor ad te/ aſſume in corde tuo: nō in q̄terno alterius: et vade ad filios ꝓp̄li mei/ et loq̄re ad eos. c Ecce ego ad ꝓphetas ait dn̄s q̄ aſſumūt linguas ſuas ⁊ aiunt dic dn̄s: qr nō habēt ꝟitatē: quā dn̄s intellexit: ſ; tm̄ loquunt̄ q̄ ex corde ſuo fingūt. Alia lr̄a: Dormitāt dormitationē. Dormitatio eſt frequēs dormitio in q̄ multa falſa ſomniam⁹. Per hoc ergo innuit ꝙ pſeudo ſepe falſa vidēt. d Ecce ego ad ꝓphetas ſomniātes mendaciū: qr decepti a demonibus ſomnia reputabāt q̄ dicebāt. i. dicta ſua eſſe reuelationes. e Qui narrauerūt ea. i. verba furata. f Et ſeduxerunt pplm meū in mēdacio ſuo: qđ miſcebāt veritati verboꝝ que furabant̄ a veris ꝓphetis. Quia dicit Hiero. ſemꝑ imitat̄ mendaciū ꝟitatē: ⁊ niſi habuerit aliquā recti ſimilitudinē decipere nō pōt innocētes. g Et in miraculis ſuis ⁊c. qr miracula vident̄ ſimplici ꝓp̄lo que tales loquunt̄. Hiero. Uerba euoluere/ ⁊ celeritate dicendi apud imperitū vulgus admirationē ſui facere/ indoctoꝝ hominū eſt. Miracula em̄ dicebāt ſcȝ ꝙ malis euenirēt ꝓſpera/ bonis aduerſa: ſic docētes pplm ⁊ decipiētes/ turpis lucri grā. Contra illud. j. Pet. v. a. Prouidentes nō coacte ſ; ſpōtanee ſm̄ deū: neq3 turpis lucri grā ſ; volūtarie. h Qui nihil ꝓfuerūt pp̄lo huic. Liptote. i. nocuerūt. i Si igit̄ interrogauerit ⁊c. dicit dn̄s ad hieremiam. k Qđ eſt on⁹ dn̄i. Hoc q̄rebāt irridēdo: q̄ſi nō credim⁹ triſtia eſſe vētura q̄ dn̄s nobis minat̄. Sic em̄ credebant errore pſeudo decepti/ eo ꝙ non ſtatim viderēt impleri qđ dn̄s minabat̄. Onus ergo dei ſignificat triſtia que ſuberant cōminationi: ſicut verbū dn̄i/ vel viſio dn̄i vbi ponit̄/ ſignificat ꝙ ꝓſpera dicūt̄ vl̄ ꝓmittūt̄. Un̄. ſ. xvij. c. Ecce ipi dicūt ad me: vbi eſt verbū dn̄i/ veniat. Ezech. xxxiij. g. Audiūt ſermones meos ⁊ nō faciūt eos: qr i canticū oris ſui vertūt eos: ⁊ ē eis q̄ſi carmē muſicū qđ ſuaui dulciq3 ſono canit̄. l Uos eſtis on⁹. ſ. iportabile. m Proijciā q̄ppe vos dicit dn̄s: qr diu expectaui vos: q̄ſi vos diu ſuſtinēs: q̄ſi vos eſtis de illis i q̄b⁹ adiplebit̄ dei cōminatio. Un̄ dr̄ Eſa. ix. a. ꝙ alleuiata ē terra zabulō ⁊ terra neptalim. ſ. ꝓp̄lo q̄ erat onus graue ⁊ iportabile inde exeūte. Deut. xxxij. b. Expādit alas ſuas et aſſumpſit eū atq3 portauit in humeris ſuis. ſ. diu anteq3 eſſet on⁹ iportabile. n Et ꝓpheta et ſacerdos ⁊ pp̄lus qui dicit/ onus dn̄i: deridēdo viſionē in malo. o Uiſitabo ſuper virū illū: qui dicit onus dn̄i. p Et ſuper domū eius: id eſt familiā. q Quid reſpondit dn̄s ⁊c. Ecce docet eos modū interrogādi. Lege interrogatiue. r Et onus dn̄i vltra nō memorabit̄: id eſt nō memoret̄: q̄ſi nō dicat amodo quis irridēdo vbi eſt onus vel quod ē onus domini. s Quia onus erit vnicuiq3 ſermo ſuus: quaſi ſm̄ verba ⁊ opera ſua vnuſquiſq3 iudicabitur: ⁊ ideo loquēdo non derideatis dn̄m vel eius ꝓphetas ⁊ voluntatē dei interrogantis: ſ; magis humiliter loquamini. Matth. xij. c. Ex verbis tuis iuſtificaberis: ⁊ ex verbis tuis condēnaberis: q̄ſi illa irriſio cōdēnabit vos qua dicitis: onus dn̄i/ onus dn̄i. t Et puertiſtis verba dei viuētis. Dicit hieremias ad ꝓphas ⁊ ſacerdotes ⁊ populū irridētes: q̄ſi cōtempſiſtis que docui vos: ſed magis irridendo q̄3 humiliter verbum dei audiēdo/ ⁊ interrogando que eſſet eius voluntas de vobis. v Hec dices ad prophetā. Loquit̄ ꝓpheta toti populo quaſi ad vnum hominē/ docens eum quomodo debet interrogare prophetam. Ad prophetā. ſ. dn̄i. x Quid reſpōdit tibi dn̄s: et quid locut⁹ eſt dn̄s: q̄ſi non dicetis eis: onus dn̄i/ onus dn̄i: ſed magis ab eis queretis dn̄i voluntatē ⁊ iuſſionē/ vt ei obediatis. y Si autē onus ⁊c. quia dixiſtis ſermonē iſtum/ onus dn̄i: ⁊ miſi ad vos dicēs: nolite dicere on⁹ dn̄i: ⁊ tamē dixiſtis. z Propterea ecce ego tollā vos portās: q̄ſi abijciā a meo auxilio/ quos diu ſuſtinui: ⁊ per patiētie lōganimitatē i humeris meis portaui. a Et derelinquā vos et ciuitatē quā dedi vobis: indefenſos. b A facie mea: id ē a protectione mea: vt ſic verbum irriſionis veſtre in vobis compleam opere. ſ. vos faciendo onus: id eſt tanq3

ꝟ onus graue vos a me abijciēdo. a ¶ Et dabo vos in op probriū ſēpiternū ⁊c̄.i.longū. Uel Sēpiternū / q̄tū ad malos:q̄ nunq̄ redibūt. Uel ꝓprie hoc implebit in vltima captiuitate.ſ.romanoꝝ. ¶ Expoſi. Ca. XXIIII.

O Stēdit mihi dn̄s. Sicut ſuperiora facta fuerunt tēpore ſedechie:ita ⁊ hec viſio facta fuit tēpore eiuſdē poſtq̄ iechonias nepos ei⁹ hieremie cōſilio ſe reddidit regi babylonio. Cauſa hui⁹ viſionis fuit cōſolatio illoꝝ q̄ de cōſilio hieremie ducti fuerāt i babylonē cū iechonia. Illi eñ q̄ remāſerant in iudea/dicebāt hieremiā eſſe ꝓditorē ⁊ falſū q̄ tale ꝯſiliū dederat iechonie/q̄ñ bene erat illis q̄ remāſerāt/ ⁊ alijs

A male q̄ crediderāt hieremie. Idē dicebāt et illi q̄ cū iechonia iuerant in babylonē. Hic aūt oñdit hieremias ecōtrario eſſe futurū ſub figura ficoꝝ quas vidit i duob⁹ calathis. In vno bonas:ꝑ quas intelligunt illi q̄ cū iechonia transmigrauerāt:in alio malas ꝑ q̄s itelligūt illi q̄ remāſerāt:q2 ſic bone fic⁹ accepte ſūt comedēti:ita illi q̄ iuerāt i babylonē placuerūt deo. Et ſic male fic⁹ abijciūt: ita illi abijcient a terra. Et diuidit h̄ capl'm in duas partes. Primo figuratiua viſio oñdit. Secundo ſignificatio viſionis aperit:ibi: Et factū ē v̄bū dn̄i. Dic q̄. b ¶ Oñdit mihi dn̄s. Forte imaginaria fuit viſio. c ¶ Et ecce duo calathi pleni ficis poſiti ante tēplū. Forte tūc i atrio exteriori vel ante ipſū vēdebant fruct⁹: ſic mō ante portic⁹ tēploꝝ/vbi multitudines gētiū cōgregant/in feſtis maxime. Uel forte ibi erat q̄dā hort⁹. Ul' fortuito oñdit ei dn̄s. d ¶ Poſtq̄ trāſtulit ⁊c̄. ⁊ p̄ncipes ei⁹/exercit⁹ ſui/et ſacerdotes/ ⁊ doctores legis. g ¶ Et fabrū.i.artifices metalloꝝ. h ¶ Et incluſorē.i. lapidū vl' gēmaꝝ p̄cioſaꝝ. Ul' Incluſores dic̄ illos q̄ ſciūt ciuitates claudere muris ⁊ foſſatis: q̄s duxit nabuchodonoſor ſecum vt munirent caſtra ſua: vel ne illi munirent caſtra iude. Scd̄m aūt primā expoſitionē habet hic argumētū expreſſū q̄ p̄ctm̄ eſt chriſtianis habere hm̄ōi ornamēta.ſ. gemmaꝝ et lapidū/ cū tales q̄ etiā hec faciūt hic duci i captiuitatē dicāt: ⁊ maxime cū dicat h̄ Hiero. q̄ hm̄ōi ars apud barbaros p̄cioſa ē:q̄ſi nō debet pertinere ad chriſtianos. Un̄.j. Pet.iij.a. Quarū nō ſit extrinſec⁹ capillatura aut circundatio auri:aut indumēti veſtimētoꝝ cult⁹. Ibi dic̄ Glo. Serico ⁊ purpura indute/ chriſtū īduere nō poſſūt:margaritis ornate ⁊ monilib⁹ ornamēta cordis amiſerunt. Cōtra Ezech.xvj.b. Ornaui te diſcolorib⁹: ⁊ alijs q̄ ibi enumerat. Ibi Glo. q̄ mulierib⁹ ꝯueniūt. Sed verū ē ſi nō ſit ibi ſupfluitas: vel ſi nō fit ꝓpt̄ luxuriā ſui vel alteri⁹: ſic itelligunt ille Glo.ſup.j. Pet.iij. qd̄ aūt hic dicit q̄ apud barbaros hm̄ōi ſunt p̄cioſa: intellige maxime. l ¶ Ut ſolent ficus eſſe primi tēporis.i. que primo veniūt ad maturitatē. Per bonas fic⁹/iechonias cū ſuis transmigrātis:per malas/ſedechias excecat⁹ cū ſuis filijs occiſis ⁊ alijs ſuis principib⁹ violenter ductis in captiuitatem.

a ⁊ dabō vos in opprobrium ſēpiternū ⁊ ī ignominiā eternā q̄ nūq̄ obliuiōe delebit.
b O Stēdit ¶ Ca. XXIIII.
c mihi dn̄s: ⁊ eccē duo calathi pleni ficiſ po-
d ſiti ante tēplum dn̄i/pōſtq̄ tranſtulit nabuchodonoſor
e rex babyloniſ iechōniā filiū
f ioachim regem iuda ēt p̄ncipes eius ⁊ fābrū ⁊ inclūſorē
g h i k de hiēruſalē: ⁊ āddux it eos ī babylonē. Et calath⁹ vn⁹ fic⁹ bonas habebat nimis:
l vt ſōlēt ficus eſſe p̄mi tēporis. Et calath⁹ vn⁹ fic⁹ habebat malas nimis / q̄ comedi nō poterāt eo q̄ eſſēt male. Et dixit dn̄s ad me: Quid tu vides hieremia? Et dixi: Ficus: ficus bonas/ bonas valde: ⁊ malas/malaſ valde que comedi non poſſunt eo q̄ ſint male. Et factum eſt verbum dn̄i ad me dicens: Hec dicit dn̄s deus iſrael:

Myſtice Myſtice. b ¶ Oñdit mihi dn̄s ⁊c̄. Duo calathi ſūt boni ⁊ mali in mūdo. Illi veniēt ad eterne vite dulcedinē:mali aūt ad eterne pene amaritudinē. Uel ficus amare/ iudei clamantes/crucifige:ficus bone/credentes de iudeis: ⁊ maxime apoſtoli. Sed quia calathus ex multis viminibus texitur/ſignificat p̄cipue religioſos:quorum religio ex multis obſeruantijs et conſtitutionibus conſtruit: Unde ſignificat per ſagenam miſſam in mari: ⁊ ex omni genere piſcium congregantem: Math.xiij.f. Ficus/ſunt viri clauſtrales:qui ex dulcedine deuotionis debēt affluere: ⁊ p̄e amore illius/omnē prelationem reſpuere: Ut Judic.ix.b. dixerunt ligna ad arborem ficū: veni ⁊ regna ſup nos. Que r̄ndit: Nūq̄d poſſū deſerere dulcedinē meā fructuſq̄ ſuauiſſimos: vt inter cetera ligna promouear? Sic fuit quondā/quādo in clauſtris abūdabat deuotio: ſ̄ nunc areſecit deuotio/ ⁊ ideo clauſtrales libenter promouent. Johel.j.c. Uinea confoſſa eſt:id eſt eccleſia: ⁊ ficus elanguit/ ⁊ om̄ia ligna agri aruerunt:quoniā cōfuſum eſt gaudium a filijs hominū. Abacuk.iij.d. Ficus non florebit:et non erit germen in vineis. Oſee.ix.c. Quaſi vuas in deſerto inueni iſrael: quaſi prima poma ficulnee in cacumine eius vidi patres eorum: quaſi boni fuerūt antiqui⁹ ⁊ deuoti religioſi. Et ideo dicit hic q̄

B bone ficus erant in calatho vno: l ¶ Ut ſolent ficus eſſe primi temporis. Michee.vij.a. Ficuſ p̄ecoq̄s deſiderauit anima mea: id eſt bonos religioſos:qui imitantur vitam antiquorū patrū ſuorū.ſ.om̄es boni / qui imitant fidem abrae et opera eius ⁊ aliorū patrum antiquorū:q̄ dicuntur eſſe boni ſicut ficus primi temporis. Unde credētes dn̄s vocat filios abrae: Joh.viij.e. Si filij abrae eſtis/opa abrae facite. Et bene dicitur hic:q̄ ficus bone / valde bone ſunt:ficus male/valde male ſūt. Sic religioſi cū mali ſūt/peſſimi ſūt:cū boni ſunt/optimi ſunt. Unde Aug⁹. Sicut non inueni meliores q̄ illos qui in clauſtro profecerunt: ſic non inueni deteriores q̄ illos qui in clauſtro defecerunt. Unde Geñ.iij.b.dicit q̄ adam ⁊ eua conſuerunt ſibi periçomata de folijs ficuum ad tegenda ſua pudēda:ſic hodie multi verbo ⁊ habitu religionis velant turpitudinē vite ſue. Tamē Eſa.xxxviij.d. p̄ecepit ſeruis ezechie vt tollerent folia ficuum / et cataplaſmarent ſuper vlcus eius: ⁊ ſanatus ē ſtatim: Sic peccatoribus:id eſt infirmis ſpiritualiter p̄ecipit domin⁹ vt conſiderent vitā clauſtraliū / et ſuper ſe ponant: ⁊ ſic ſanabunt. Dicunt autē hi duo calathi eſſe pleni ficis: quia clauſtra plena ſunt/ſiue bonis/ ſiue malis. Et dicunt eſſe poſiti ante templum dei: quia qui ſunt boni et qui mali / notum eſt deo ſoli. Prouerb.xvj.a. Omnes vie hominum patent oculis eius: ſpirituum ponderator eſt dominus. Heb.iiij.d. Omnia nuda ⁊ aperta ⁊c̄. d ¶ Poſt q̄ tranſtulit nabuchodonoſor rex babylonis:id eſt diabol⁹. e ¶ Iechoniā filium ioachim regē iuda.i. p̄elatū eccleſie. f ¶ Et principes eius:epiſcopos ⁊ abbates. g ¶ Et fabrum ⁊ incluſorē:id ē doctorē et predicatorē. i ¶ De hier'l'm.i. de ſtudio cōtēplatiōis vl' lectiōis. k ¶ Et adduxit eos in babylonē:id eſt mundi ſollicitudinem. Ex hoc enim amiſerūt clauſtrales ſuam dulcedinem: et facti ſunt ſicut ficus fatua: que ſine fructu ē habēs folia:quia p̄elati et doctores eccleſie dimiſerunt vitam contemplatiuā adherentes curis mundi. Modo enim eſt religio ſine ficu: ſ̄ non ſine folijs: id eſt habitu exteriori.j. Reg'.xix.c. poſtq̄ aufugit dauid/michol tulit ſtatuam ⁊ poſuit ſuper lectum dauid: ⁊ pellem piloſam caprarum ⁊ poſuit ad caput: ⁊ cooperuit veſtimentis. Scd̄m Hiero. ficus valde bone ſunt illi q̄ cognoſcunt deum per fidem: Qui dicuntur valde boni comparatione illorū qui cognoſcunt deum extra eccleſiā ſolo ductu rationis/ vt philoſophi: qui ſunt foris templū penitus:q2 fidem nō habēt. Ficus autē valde male ſunt illi qui prius tenentes fidem ad infidelitatē cōuerſi ſunt:qui dicunt valde mali reſpectu infideliū qui nunq̄ fidem tenuerunt. Qui dicuntur eſſe ante templū:quia aliq̄ñ fuerūt de eccleſia / etſi nō modo.

ꝟ Sicut ficus he bone

ꝟ Quā emiſi de loco

a Sicut ficus hę bonę: ſic cō-
b gnoſcā trāſmigratione iuda:
c quā emiſi de loco iſto in ter-
d rā chaldęoꝝ in bonū: et pō-
f nā oculos meos ſuꝑ eos ad
g placādū: Et reducā eos in
h terrā hāc: ꝛ ędificabo eos et
i nō deſtruā: ꝛ plantabo eos
k ꝛ non euellā: ꝛ dabo eis coꝛ
vt ſciāt me: qꝛ ego ſum dn̄s.
l m Et erūt mihi in ppl'm: et ego
ero eis in deū: qꝛ reuertētur
ad me in toto corde ſuo. Et
ſicut ficus peſſimę q̄ comedi
non poſſunt eo ꝙ ſint malę:
hęc dicit dn̄s: ſic dabo ſede-
chiā regē iuda ꝛ p̄ncipes eiꝰ
ꝛ reliquos de hier'lm q̄ remā
n ſerūt i vrbe hac: ꝛ q̄ habitāt
o in terra ęgypti. Et dabo eos
p i vexationē afflictionēq̃ om
nibus regnis terrę/ in oppro
briū ꝛ i parabolā ꝛ in ꝓuer-
biū ꝛ in maledictionē in vni
uerſis locis ad q̄ eieci eos: ꝛ
mittā in eis gladiū ꝛ famē et
peſtē donec ꝯſumant̄ de ſra
quā dedi eis ꝛ patribꝰ eoꝝ.

q V Erbū qd̄ Ca. XXV.
r factū eſt ad hieremiā
dē omni pp'lo iudę in
anno q̄rto ioachim filij io-
s ſię regis iuda: ipſe eſt annus
p̄mus nabuchodonoſoꝛ re-
gis babylonis: qd̄ locutꝰ eſt
t hieremias ꝓpheta ad omnē
populum iuda: ꝛ ad vniuer-
ſos habitatores hieruſalē/

a Sicut ficꝰ hę bonę: Ecce expoſitio ꝑabolę. b Sic
cognoſcā: per bn̄ficioꝝ exhibitionē: ſicut dicit̄: Uos me nō
cognoſcitis: q̄ſi nullū beneficiū mihi exhibetis. c Trāſmi
grationē iuda. ſ. iechoniā cū ſuis ad cōſiliū dn̄i vel hiere-
mię ſe reddētes. Cognoſcā/ inq̄ȝ e In bonū. i. ꝑ bonoꝝ lar
gitionē. g Et redu
cā eos i terrā hāc/
a captiuitate. h Et
ędificabo eos ꝛ nō
deſtruā/ domos. i
Et plātabo eos et
nō euellā/ hortos et
vineas. k Et da-
C bo eis coꝛ vt ſciāt
me. Tūc ſeruꝰ ſcit dn̄ȝ
ſuū: q̄n ei ſeruit bene.
Ezech. xxxvj. f. Da-
bo vobis coꝛ nouū: et
ſp̄m nouū ponā in me
Ie.31.f. dio vr̄i: ꝛ auferā coꝛ la
pideum de carne vr̄a:
et dabo vobis coꝛ car
neū ꝛc̄. et faciā vt in
p̄ceptis meis ambule
tis. Eccl. vj. d. In mā
datis eius aſſiduꝰ eſto
ꝛ ipſe dabit tibi coꝛ/ et
cōcupiſcētia ſapientię
dabit tibi. Dabo/ qꝛ
Phil. ij. b. Ipſe ope-
rat̄ in nobis velle ꝛ ꝑ-
ficere. l Et erūt mihi in ppl'm: me credēdo/ mihi obedi-
endo. m Et ego ero eis i deū/ vob gratiā dādo ꝛ ab ho
ſtibꝰ tam corꝑalibꝰ q̄ȝ ſp̄ualibꝰ ꝓtegēdo. Ezech. xxxvj. f. Eri
tis mihi in ppl'm ꝛ ego vobis in deū. n Et q̄ habitāt in
ſra ęgypti: qꝛ q̄dā de iudęis trāſfugerūt ꝯ ꝯſiliū hieremię
in ęgyptū. o Et dabo eis in vexationē: qꝛ ipſi i ęgy-
pto ab ipſo nabuchodonoſoꝛ capti ſunt. p Oibꝰ regnis
ſrę i opprobriū: ſicut ficus malę cū guſtant̄ ꝓijciunt̄ ab
oꝛe ꝛ ſūt abominabiles: ſic iudęi erūt abominabiles oībus
gentibꝰ cognitis eoꝝ peccatis.
Myſtice ☙ d Quā emiſi de loco iſto in terrā chaldęorum ꝛc̄.
Scd̄m Hiero. delyrat h allegoricꝰ iterpres: q̄ de cęleſti hier'lꝫ
dicit angelos tranſlatos i infernū/ rurſum ad locū priſtinū re-
uerſuros. ſ. pęnitētes: n̄ pęnitētes aūt nūq̄ȝ: ꝛ h vult hr̄e ꝑ il-
lud Eſa. xxiiij. d. Claudent̄ ibi in carcere: ꝛ poſt multos dies
viſitabunt̄. Sed q̄re dicit̄ pctm̄ diaboli irremediabile: qꝛ nō
pōt hoc dici ex ꝑte dei remittētis q̄ oīa pōt: nec ex ꝑte peccā-
Ps.77. tis: qꝛ ſic oē pctm̄ hoīs eſſet irremediabile: qꝛ ē ſp̄us vadēs
ꝛ nō rediēs. ſ. ꝑ ſe. Sol. Dicit̄ pctm̄ hoīs remediabile ꝓpt̄
eiꝰ carnis fragilitatē. Unde Gen̄. vj. a. Nō ꝑmanebit ſp̄us
meus. i. idignatio/ in hoīe: qꝛ caro ē. Alia rō eſt/ ꝑſuaſio ſiue
ſuggeſtio diaboli ꝑ quā peccauit hō: ſed diabolus nec habuit
fragilitatē/ nec ſuggeſtorē: ꝛ ideo nō habuit excuſatiōis colo-
rē nec redēptorē. Tertia rō ē: qꝛ Dionyſius dic̄: peccatū an-
geli eſt ꝯ formę dei itellectū: pctm̄ hoīs ꝯ rōnē/ pctm̄ corpo-
ris cōtra naturā: ꝛ iō ſine deliberatiōe nō peccat/ in q̄ eſt mo-
ra ꝛ tēpus: nec ſine deliberatiōis mora pōt aliq̄d cognoſcere:
ſed angelus ſicut in inſtanti videt quę cognoſcit/ nec ad hoc
indiget deliberatiōe: ita ꝛ peccauit in inſtāti. Sicut ḡ in infini
tū ē maius tēpus inſtāti. ſ. ita in infinitū maioꝛ ꝛ darioꝛ ſciē-
tia angeli q̄ȝ ſciētia hoīs: ita ꝛ pctm̄ pctō grauiꝰ: qꝛ ſciētia eſt
circūſtātiā aggrauās. f Et ponā oculos meos ſuper
eos ꝛc̄. Dn̄s ardēter amat bonos: qꝛ oculos habet fixos ſꝑ
in amicā ſuā: nec ſatiat̄ reſpicere ipſam/ nec amica vera ipſū.
Cañ. vij. d. Ego dilecto meo ꝛ ad me cōuerſio illiꝰ. q. d. ego
reſpicio ip̄m et ipſe me. Mutuus em̄ aſpectꝰ eſt ſignū mutui
amoris: qꝛ vbi amoꝛ/ ibi oculꝰ. iij. Reg. ix. a. Sanctificaui mi
hi domū iſtā quā ędificaſti mihi: vt ponerē ibi nomē meū in
ſempiternū: ꝛ erūt ibi oculi mei ꝛ coꝛ meū cūctis diebꝰ. Ps.
Oculi mei ſēꝑ ad dn̄m. Et alibi. Oculi dn̄i ſuꝑ iuſtos. g Et Ps.14.
ędificabo eos ꝛ n̄ deſtruā. Hic diſtingue q̄tuoꝛ. Quoſ Ps.33.
dā ędificat ꝛ deſtruit: vt illos qbꝰ poſſeſſiōes/ delitias ꝛ hono
res ꝛ vires corporales aufert: ꝛ cōfert diuitias ſ̄turū et vires
ſp̄uales. Prouerb. xiij. a. Eſt q̄ſi pauꝑ cū i multꝭ diuitijs ſit.
Hos em̄ dn̄s deſtruit
exteriꝰ: ꝛ ędificat ite-
riꝰ. j. Reg. ij. b. Dn̄s B
pauperē facit ꝛ ditat: I.29.a.
humiliat et ſubleuat:
dn̄s mortificat et vi-
uificat. ij. Cor. iiij. c.
Semꝑ nos q̄ viuimꝰ i
mortē tradimur ꝑ ie-
ſum chriſtū. j. xiv. b.
Quos ędificaui ego
deſtruo: et q̄s plātaui
ego euello. Quoſdam
ędificat ꝛ nō deſtruit: A
vt illos qbꝰ dat bona
ſp̄ualia/ qbꝰ iteriꝰ ędi-
ficāt̄: ꝛ bona tp̄alia/ q̄-
bꝰ exteriꝰ ędificant̄: vt
ſunt boni diuites q̄ be
ne vtunt̄ diuitijs ſuis:
vt fuit iob. Un̄ Iob. j.
a. Erat vir ille ſimplex
ꝛ rectꝰ ac timens deū
ꝛc̄. Gen̄. xiij. a. Erat
abraam diues valde ꝛ
bonus in aīo. Quoſ-
dam deſtruit et non ędificat: vt illos quos exterius flagellat
ꝛ depauperat: ſed interius non emendat. Ps. Deſtrues il- Ps.17.
los et non ędificabis eos. Quoſdam nec deſtruit nec ędificat
. ſ. quibꝰ non aufert bona tp̄alia: nec dat bona ſp̄ualia: vt ſunt
diuites huius mūdi. Prouerb. xiij. a. Eſt q̄ſi diues cū nihil
habeat. Luc. j. e. Et diuites dimiſit inanes. o Et dabo
eos in vexationem ꝛc̄. ſic oēs benigni ꝛ benigne viuētes
hodie derident̄ ꝛ maledicunt̄. j. xxxiij. d. Populū meū deſpe
xerūt eo ꝙ nō ſit gens vltra corā eis. i. qꝛ nolunt eſſe cū illis
qui viuūt gētiliter. Un̄. j. xxxviij. e. Sollicitꝰ ſū ꝓpter iudęos
qui tranſfugerūt ad chaldęos ne forte tradar in manus illoꝝ
ꝛ illudant mihi: quia ſępe illi derident bonos qui magis illos
defendere deberent. Expoſi. Capi. XXV.

V Erbum qd̄ factū eſt. Hęc q̄ hic dicunt̄/ ſunt prio
ra illis quę dicta ſunt de p̄cedenti viſione. Illa em̄ vi
ſio facta eſt ſub ſedechia/ iam iechonia in babylonem
trāſlato: hęc vo quę hic dicunt̄ ſub ioachim patre iechonię
qui an̄ ſedechiā regnauit. Hoc cap'lm habet q̄nq̄ȝ ꝑtes. Pri-
mo oñdit hieremias laborē ꝛ ſollicitudinē ſuę diutinę p̄dica-
tionis ꝛ malitiā iudaicę obſtinatiōis. Scd̄o pęnā ſubiūgit ꝓ
hac obſtinatiōe: ibi: Propterea hęc dicit dn̄s. Tertio
oſtēdit babylonios ꝛ terram eoꝝ poſtmodū deſtruēdos: ibi.
Cūq̄ȝ impleti fuerint. Quarto texit ꝓpheciā de vaſtatiōe
omniū gentiū: et ad vltimū ipſius babylonis: ibi. Quia ſic
dicit dn̄s. Quinto poſita gentiū ꝛ regionū oīm deſtructio-
ne/ paſtores eoꝝ inuitat ad luctū ꝓ tāta deſolatiōe: ibi: Ulu
late paſtores. Dic̄ ḡ/ q Uerbū qd̄ factū ē ad hiere-
miā. ſ. hē. r De om̄i pp'lo iudę ꝛc̄. i. ꝯ omnē popu-
lum iudęoꝝ. s Ipſe eſt annus p̄mus nabuchodo
noſoꝛ ꝛc̄. q̄n. ſ. tenuit monarchiā p̄mo. Dicūt em̄ ꝙ rex aſſy
rioꝝ qui etiam chaldęā tenebat/ vidēs ꝙ nabuchodonoſoꝛ
ita ſtrenuus eſſet/ dedit ei chaldęā: qui videns ꝙ ita potens
eſſet etiam ſibi aſſyrios ſubiugauit/ ꝛ ita obtinuit monarchiā.
☙ Dicēs. ſ. qd̄ ſequit̄ Myſtice
Nota ꝙ dic̄ r De oī pp'lo iudę: qꝛ p̄dicatoris ſ̄mo debet
eē talis/ vt oībꝰ ſit vtilis/ bonis ꝛ malis: puis ꝛ magnis. Simi
lit̄ ꝛ vita p̄lati talis debet eſſe/ vt ſit oībꝰ i exēplū. Un̄ in veſte
aaron totꝰ orbis erat deſcriptꝰ: vt dicit̄ Sap. xviij. d. t Ad
oēm ppl'm iuda ꝛ ad vniuerſos hītatores hier'lm.
☙ id eſt ad ſeculares

℟ a ¶Dicẽs.ſ.qđ ſequit. Sed anteq̃ dicat qđ illud ſit / oñdit qñ icepit ꝓphetare. b ¶A tertiodecimo anno ioſie ⁊c. qui regnauit in hierl'm trigintaunum annis: ⁊ ꝓphetauit ſub eo decẽ ⁊ nouem annis. Ioſie aũt ſucceſſit in regno ioachaz fili⁹ eius: q̃ ſtatim duct⁹ eſt in egyptũ a pharaone: cui ſucceſſit ioachim iſte / frat ei⁹:

In cui⁹ regni q̃rto anno fact⁹ ẽ ad hieremiã iſte ſermo domini. Ita q̃ viceſimuſterti⁹ ann⁹ erat ex q̃ loq̃ cepit ad p̃plm. Unde / c Iſpe ẽ terti⁹ ⁊ viceſimus annus.ſ.cõplet⁹ ex q̃ icepit ꝓphetare. d ¶De nocte ꝯſurgẽs ⁊ loquẽs / ⁊ nõ audiſti: vt ſic ꝑus ibi eſſet ⁊ nõ eſſet q̃ audiret. Pplus eñ veniebat mane ad tẽplũ. In h patet diligẽtia hieremie ⁊ duricia iudeoꝝ. Ps. Ueſpere ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊c. ij. Timoth.iiij.a. Predica verbũ: inſta opoztune importune: argue / obſecra / increpa.

B

Ez.18.b.j.35.c. 4.Reg.17.b.

Ps.54.

Myſtice id eſt ad ſclares ⁊ religioſos: vl' ad laicos ⁊ clericos. Ro.j.b. Grecis ⁊ barbaris / ſapiẽtib⁹ ⁊ inſipiẽtibus debitoꝛ ſum.

a dicẽns. A tertiodecimo an-
b no ioſie filij amõ regis iuda
c vſq̃ ad diẽ hãc: iſpe ẽſt terti⁹
⁊ viceſimus annus: factũ eſt
ṽbũ dñi ad me: ⁊ locutus ſũ
d ad vos dẽ nocte cõſurgẽs ⁊
loquens: ⁊ non audiſtis. Et
miſit dñs ad vos oẽs ſeruos
e ſuoſ ꝓphas ꝯſurgẽs dilucu
f lo / mittẽſq̃ ⁊ nõ audiſtis: nẽ
g q̃ inclinaſtis aures veſtras
h vt audiretis / cũ diceret: Rẽ
uertimini vnuſq̃ſq̃ a via ſua
i mala: ⁊ ã peſſimis cogitatio
k bus vr̃is: ⁊ hãbitabitis in ter
ra quã dedit dñs vobis ⁊ pa
l trib⁹ vr̃is a ſclõ ⁊ vſq̃ in ſe-
m culũ. Et nõlite ire poſt deos
n alienos vt ſeruiatis eis ado
o retiſq̃ eos: nẽq̃ me ad iracũ
diã ꝓuocetis i opib⁹ manuũ
p veſtrarũ: ⁊ nõn affligã vos.
Et nõ audiſtis me dicit dñs

e ¶Cõſurgẽs diluculo ⁊c. Cañ.vij.d. Mane ſurgam⁹ ad vineas. Eſt eñ p̃dicatoꝛ ſpeculatoꝛ ſeruãs excubias eccl'ie. Eccl's.xj.c. Mane ſemina ſemẽ tuum. Prouerb.xj.d. Bñ cõſurgit diluculo q̃ q̃rit bona. f ¶Et nõ audiſti / dñm. Nũc habet ꝑ excõicato q̃ nõ vult audire verbũ illi⁹. Greg⁹. A vinculis diaboli ligat⁹ tenet / q̃ audire ṽbũ dei dedignatur. Prouerb.j.c. Uocaui ⁊ renuiſtiſ ⁊c. Bern. Ego ab oib⁹ corripi / ab oibus emẽdari poſco: ⁊ ſolũ eſtimo amicũ / p cui⁹ linguã añ apparitionẽ diſtricti iudicis mẽtiſ mee maculas tergo.

Ps.77. g ¶Neq̃z inclinaſti aures veſtras. Ps. Inclinate aurẽ vram in ṽba oꝛis mei. h ¶Reuertimini vnuſq̃ſq̃ a via ſua mala / opeꝝ. i ¶Et a peſſimus cogitatiõib⁹ vr̃is: q2 dr Sap.j.a. Peruerſe cogitationes ſeparant a deo. Eſa.lv.b. Derelinq̃t impi⁹ viã ſuã: ⁊ vir iniqu⁹ cogitatiões ſuas. Scdm q̃ cogitatio dicit rõnis coartatio ſiue dijudicatio: ſic cogitatio nõ eſt pctm: ſm aũt q̃ cogitatio eſt in cõuictu.ſ.p ꝯſenſum vel delectationẽ: ſic eſt pctm. k ¶Et habitabitis i terra ⁊c.i. viuẽtiũ: q̃ dabit obediẽtib⁹ verbo dñi. Matth.v.a. Beati mites qm̃ ipſi poſſidebũt terram. Et habitabitis inquã: l ¶A ſeculo ⁊ vſq̃z in ſclm.i. ſine fine / quo ad patriã eternã: vl' in longũ / q̃ ad ꝓmiſſionẽ terre ꝓmiſſionis. m ¶Et nolite ire poſt deos alienos.ſ.a me / ⁊ a cultu meo recedere. n ¶Ut ſeruiatis eis / ope. o ¶Neq̃z me ad iracũdiã ꝓuocetis ⁊c. qđ faciunt ꝓp̃ie q̃ cũ peccauerint nolũt corripi. Deus eñ inuit⁹ ferit / ſ volẽs miſeret. Threñ.iij.d. Se abiecit ⁊ miſerebit ſm multitudinẽ miſericordiarũ ſuarũ: Non eñ ex corde ſuo hũiliauit ⁊ abiecit filios hoim. Eſa.xxvij.a. Quis dabit me ſpinã ⁊ veprẽ / ingrediar p̃lians ſup eã: an poti⁹ tenebo foꝛtitudinẽ meã: faciet pacẽ mihi: pacẽ faciet mihi. p ¶Et nõ affligã vos ⁊c. ſi me audieritiſ: ⁊ ad iracundiã nõ ꝓuocaueritis. q ¶In operib⁹ manuũ vr̃aꝝ.ſ. pctis vel idolis. r ¶Ecce ego mittã ⁊c. dic Glo. angelos q̃ excitẽt aduerſarios ꝯ iudeos. Sed cõſtat q̃ aduerſarij deſtruẽdo iudeos peccabãt: ergo dñs excitat ad peccãdũ. Preterea dicit nabuchodonoſoꝛ ſeruũ ſuũ: ſ quõ põt q̃s deo ſeruire peccando: Solutio. Põt hoc intelligi de

malis angelis: q̃ excitãt ad malũ gentes: ⁊ dñs hoc pmittit: ⁊ ideo dicit mittere. Ul' dicit mittere: q2 volebat q̃ iudei eſſent afflicti. Unde in affligẽdo ſeruierũt dño / per hoc agẽdo voluntatẽ eius: ſed intẽtio mala quã habuerunt in affligendo et exercẽdi voluntas / nõ fuerunt a deo. Uñ ſup illud Iob.xl.d.

vt me ad iracundiã ꝓuoca-
q retis in ỏpib⁹ manuũ vr̃arũ
in malũ veſtrũ. Propterea
hec dic dñs exercituũ: Pro
eo q̃ non audiſtis ṽba mea:
r Eccẽ ego mittã et aſſumam
vniuerſas cognatiões aq̃lo-
nis / ait dñs: et nabuchodo-
noſoꝛ regẽ babylonis ſeruũ
s meũ: ⁊ adducã eos ſup terrã
iſtã et ſup habitatoꝛes eius:
t ⁊ ſupẽr oẽs nationes que in
circũitu illius ſunt: ⁊ interfi-
v ciam eos: ⁊ põnã eos in ſtu-
poꝛẽ ⁊ in ſibilũ: ⁊ in ſolitudi-
x nes ſempiternaſ. Pẽrdãq̃
y ex eis vocẽ gaudij: ⁊ võcẽ le
z ticie: vỏcẽ ſponſi ⁊ vocẽ ſpõ
a ſe / vocẽm mole ⁊ lũmẽ lucer
b ne. Et erit vniuerſa terra ei⁹
in ſolitudinẽ ⁊ in ſtupoꝛẽ: et
ſeruiẽt oñes gentes regi ba
bylonis ſeptuaginta annis.

Nunquid feriet tecũ pactũ: et accipies eũ ſeruũ ſempiternũ: dic Greg⁹. Seru⁹ accipi ꝓhibet: q2 ide obtẽperat nutib⁹ potẽtie diuine / vñ exercet irã neq̃ſſime voluñtatiſ ſue. Uñ diabolus fuuit aplo flagellãdo excõicatoſ. Uñ.j.Corſ.v.b. Iudicaui tradere hmõi hominẽ ſathane i iteritũ carnis vt ſpũs ſaluus fiat. Et.j.Timoth.j.d. Quoſ tradidi ſathane vt diſcant nõ blaſphemare. Mali ergo angeli excitauẽrt chaldeos ad deſtruendam hierl'm: ⁊ vt hoc facerent mala intentione. Deus aũt ⁊ boni angeli / de q̃b⁹ et hoc põt intelligi / excitauerunt chaldeos vt punirent iudeos: nõ tñ vt mala intẽtione hoc facerẽt. Myſtice. r ¶Ecce ego mittã ⁊c. Per C

nabuchodonoſoꝛ / diabol⁹: ꝑ oẽs natiões aq̃lonis / oia genera tẽptationũ. Hec oia adducunt: s ¶Sup terrã iſtã ⁊ ſup hitatoꝛes ei⁹. Apoc.xij.c. Ue terre ⁊ mari: q2 deſcẽdit ad vos diabolus / habẽs irã magnã: ſciẽs q2 modicũ tẽp⁹ habet. t ¶Et ſup oẽs nationes q̃ in circũitu illi⁹ ſunt.i. ſup gẽtes / in q̃b⁹ ꝯfidũt iudei.ſ. ſup egyptios: ⁊ alios circũſtãtes. v ¶Et põnã eos i ſtupoꝛẽ ⁊ in ſibilũ: q̃ſi in exẽplũ oim erũt / ⁊ oẽs admirent ꝑ ſtupoꝛe ⁊ deſtructiõe p̃pli dñi ⁊ ꝑ cõſideratiõe pctõꝝ illoꝛum. Eſa.vij.c. In die illa ſibilabit dñs muſce q̃ ẽ in extremo fluminũ egypti: ⁊ api q̃ ẽ i terra aſſur. x ¶Perdãq̃z ex eis vocẽ gaudij / interioꝛis. y ¶Et vocẽ leticie / exterioꝛis. z ¶Uocẽ ſpõſi / ⁊ vocẽ ſpõſe: q̃ſi ñ erũt ibi choꝛee / vel cãtica q̃ ſolẽt fieri in nuptijs. a ¶Uocẽ mole: q2 ꝑ defectu habitatoꝝ erũt mole molẽdinoꝝ ocioſe. Eccl's.xij.b. Erũt molẽtes i minuto numero ⁊ claudẽt oſtia i plateis in hũilitate vocis molẽtes. b ¶Et lumẽ lucerne. q̃ſi oiſ ꝯſolatio hũana ꝑibit.s.vij.g. Quieſcere faciã de vrbibus iuda ⁊ de plateis hierl'm vocẽ gaudij / ⁊ vocẽ leticie: vocẽ ſpõſi ⁊ ſpõſe: in deſolatiõe eñ erit tra. Myſtice: hic q̃ttuoꝛ bona eccl'ie deſtruẽda minat: ꝑ q̃ꝝ deſtructionẽ eccl'ia i ſolitudinẽ penit⁹ rediget: qđ fiet tpe antichꝛiſti. Per vocẽ gaudij ⁊ leticie intelligit officiũ eccl'iaſtici decãtatio: vbi debet hõ gaudere interi⁹ ⁊ exteri⁹. Phil.iiij.a. Gaudete in dño ſemp / iterũ dico gaudete: vt gaudeat hõ exteri⁹ ꝑ hilaritatẽ in bonis opibus: interi⁹ ꝑ ꝯſciẽtie iocũditatẽ. Ps. Cãtabiles mihi erãt iuſtificatiões tue i loco ꝑegrinatiõis mee: vt cũ hoiem ñ remoꝛdet coꝛ ſuũ: ſ dic: Dic aie mee ſal⁹ tua ego ſũ. Per vocẽ ſpõſi et ſponſe / ſacramẽtoꝝ diſpẽſatio: q2 ꝑ fidẽ illoꝛum cõiũgimur chꝛiſto. Uñ Oſee.ij.d. Spõſabo te mihi in fide. Ioh.iij.d. Qui habet ſponſam ſponſus eſt. Uox ſponſe eſt illa Canticſ.iij.a. Per vicos ⁊ plateas ciuitatis q̃ſiui quẽ diligit aïa mea. Hoc dicit eccl'ia: que ⁊ quo ad laicos / ⁊ quo ad clericos ẽ ſpõſa chꝛiſti. Uox ſpõſi eſt illa: Surge ꝓpera amica mea: veni.ſ. ad gloꝛiã. Per vocem mole / ſacra p̃dicatio: vbi a p̃dicatoribus conterunt frumenta per auctoꝛitatũ expoſitionẽ: vt ſic ꝑplis tradẽt ad veſcẽdũ. Sz dr Threñ.iij.b. Cõfregit ad numeꝝ dentes meos

Myſtice

Ps.118.

Ps.54.

Cant.2.c.

℟ dentes meos

a Cũq3 impleti fuerint ſeptua
b ginta anni/ viſitabo ſup regẽ
babylonis/ et ſup gentẽ illã
c dicit dñs iniqtatẽ eoꝝ/ et ſup
d terrã chaldeoꝝ: ꝛ ponã illã
in ſolitudines ſempiternas.
e Et adducã ſup terrã illã oĩa
f verba mea q̃ locutꝰ ſum cõ/
g tra eã: omẽ qđ ſcriptũ eſt in
libro iſto/ q̃cũq3 ꝓphetauit
hieremias aduerſum omes
h gentes: qꝛ ſeruierũt eis cum
eſſent gentes multę et reges
magni. Et reddã eis ſm opa
eoꝝ/ ꝛ ſm facta manuũ ſua/
rũ. Quia ſic dicit dñs exer/
i cituũ deus iſrł: Sume cali/
k cẽ vini furoris huius de ma
nu mea/ et ꝓpinabis de illo
l cunctis gẽtibꝰ ad quas ego
m mittã te/ et bibẽt ꝛ turbabun
tur ꝛ inſanient a facie gladij
quẽ ego mittã inter eos. Et
n accepi calicẽ de manu dñi: ꝛ
ꝓpinaui cũctis gentibus ad
o quas miſit me dñs: hieruſa/
lem ꝛ ciuitatibꝰ iuda/ et regi/
bus eius et pncipibus eius:
p vt darem eos in ſolitudinẽ ꝛ
in ſtuporẽ ꝛ in ſibilũ ꝛ in ma
q ledictionẽ ſicut eſt dies iſta.
r Pharaoni regi egypti ꝛ ſer/
uis eius ꝛ pncipibus eius: ꝛ
s omi populo eius: ꝛ vniuer/
ſis generaliter: cũctis regibꝰ
t v terrę auſitidis: ꝛ cũctis regi/
bus terrę philiſtijm ꝛ aſcalo
x lonis ꝛ gaçę ꝛ acaron ꝛ açço/
y ti ꝛ reliqs: idumeę ꝛ moab ꝛ
filijs ammon/ et cũctis regi/
z bus tyri ꝛ vniuerſis regibus
a ſidonis: ꝛ regibus terrę inſu
larum qui ſunt trans mare:
b c et dedan et themã et buç/ et
vniuerſis qui attonſi ſunt in
comã/ ꝛ cũctis regibus ara/
bię: et cũctis regibus occidẽ
tis qui habitant in deſerto:

F dẽtes meos. Superior mola ē ꝑdicatio de ſupernis: inferior illa in qua ꝑdicat̃ de pęnis ęternis. Per primã cõcipit̃ ſpes: ꝑ ſecũdã aũt timor. Deut. xxiiij. b. Nõ accipies loco pignoris ſuperiorẽ aut inferiorẽ molã. Per lumẽ lucernę/ ſtudiũ ſacrę
Pſ. 118. ſcripturę ſignificat̃. Pſ. Lucerna pedibꝰ meis ṽbũ tuũ. Pro/uerb. vj. c. Mãdatũ
j. 29. c. lucerna eſt/ et lex lux. Hec ꝓ magna pte iã in eccleſia deſtruunt̃. Daniel. ix. g. Confir/mabit pactum multis hebdomadas vna: ꝛ i medio hebdomadis deficiet hoſtia ꝛ ſacri/ficiũ: ꝛ erit in tẽplo abominatio deſolatiõis: ꝛ vſq3 ad ↄſũmationẽ ꝛ finẽ pſeuerabit deſolatio. a Cunq3 impleti fuerit ſeptuaginta anni: viſitabo ſup regẽ baby/
B lonis. Sicut eñ iudei qui tranſmigrauerũt expleto tpe ſupplicioꝝ/ quia deo obedierunt/ ad priſtinã felicitatem redierunt: ſic chaldei/ qꝛ ſugbierũt de iudeoꝝ captiuatione/ viribꝰ ſuiſ attribuẽtes/ nõ dei potẽtię/ deſtruentur venientibus medis ꝛ perſis contra eos. Unde de eorum onere/ vel vaſtatione agitur Eſa. xiij. d

Et ponam illã in ſolitudines ſempiternas. Unde dicit hic Hiero. q̃ illius vrbis. ſ. babylonis adhuc vſq3 hodie remanẽt reliquię ſiue ruinę: Ergo ꝑ Glo. ꝛ ꝑ textũ patet q̃ nũq3 babylõ reędificata ē poſtq3 ſemel deſtructa ē a medis et pſis. Ad idẽ Eſa. xiij. d. Et erit babylõ illa glorioſa ciuitas i regnis inclyta in ſupbia chaldeoꝝ/ verſa: ſic ſubuertit dñs ſodomã ꝛ gomorrã: nõ habitabit̃ vſq3 in finẽ: ꝛ nõ fũdabit̃ vſq3 ad generationẽ ꝛ generationẽ. Sed nõne adhuc eſt q̃dã ciuitas q̃ vocat̃ babylon: Solutio. Reuera illa babylon q̃ erat in chaldęa penitus deſtructa eſt: ꝛ nunq3 poſt reędificata fuit: ſed de illa fuerũt quędã ciuitates cõſtructę in egypto: vt alexandria: et babylon q̃ adhuc manet. e Et adducã ſup terrã illam oĩa verba mea ꝛc. qꝛ contra eã loquit̃ Eſa. xiij. et. xiiij. et. xlvij. et. j. lj. comminando eius deſtructionẽ. Et maximę g Omẽ qđ ſcriptũ ē in libro iſto q̃cũq3 ꝓphetauit hieremias aduerſũ oẽs gẽtes. ſ. aliaꝝ nationũ gẽtes/ q̃ adiuuerũt chaldeos ad deſtruendos iudeos: vt erant philiſtei: ãmonitę: moabitę. h Quia ſeruierũt eis. ſ. chaldeis: qꝛ
Moraliter fuerũt in eoꝝ exercitu/ ad vaſtandã iudęã. Moraliter. a Cũq3 impleti fuerint ſeptuaginta anni. i. poſt ↄſum/
Pſ. 89. mationẽ vitę pſentis: q̃ ſeptẽ diebꝰ agit̃. Unde: Dies annorũ noſtroꝝ in ipſis ſeptuaginta anni. Uel poſt cõſũmationẽ pęnitẽtię: q̃ debet agi de ſeptẽ pctis mortalibꝰ. Uel q̃ cõſiſtit in ſeptẽ illis bonis: de q̃bꝰ. ij. Cor. vij. c. Ecce hoc ipſũ ſm deum ↄtriſtari vos q̃ntã opat̃ i vobis ſollicitudinẽ/ ſ3 defenſionẽ/ ſed indignationẽ/ ſ3 timorẽ/ ſ3 deſideriũ/ ſ3 emulationẽ/ ſ3 vindictã. b Uiſitabo ſup regẽ babylõis. i. diabolũ: qui ē rex ↄfuſionis. Eſa. x. c. Et erit cũ impleuerit dñs cũcta opa ſua in mõte ſion ꝛ in hierłm/ viſitabo ſup fructũ magnifici cordis regis aſſur: ꝛ ſup altitudinẽ oculorũ eius. c Et ſup terrã chaldeoꝝ. i. mũdũ: cuiꝰ diabolꝰ ē pnceps. f Oĩa ṽba mea: qꝛ nõ pteribit vnũ iota de oibꝰ q̃ ꝓmiſit bonis: vel q̃ cõminatꝰ ē malis. i Sume calicẽ vini furoris huiꝰ ꝛc. Forte imaginaria fuit viſio: ꝛ ei videbat̃ q̃ dñs daret ei calicẽ plenũ felle: vel alia amaritudine/ vt daret illũ gẽtibus. Et aũt calix ꝓprie vas i q̃ bibit̃ ad mẽſurã/ ne vnꝰ bibat plus q̃ alius. In calice ergo ſignificat pęnã quã dñs ꝓpinauit iudeis ſm mẽſurã culpę illoꝝ: q̃ pęna fuit iudiciũ furoris ꝛ irę dñi cõtra iudeos: Et iõ dic̃. k Calicẽ vini furoris ꝓpinab. i. ꝓbabis ꝓpinationem calicis. l Cũctis gẽtibꝰ ad q̃s ego mittã te: q̃ ↄ pplm iudeoꝝ dimicauerũt. m Et bibẽt ꝛ turbabunt: a memoria diſtrictę ſẽtẽtię dei venientis ſup ipſas. Eſa. xix. c. Ois q̃ illius fuerit recordatꝰ pauebit a facie cõſilij dñi exercituũ qđ ipſe cogitauit ſup eam. n Et accepi calicẽ ꝛc. q̃ſi letãter putãs ſic q̃ ſolis gentibꝰ ꝓpinarẽ: ñ qꝛ gauderẽ de gẽtiũ deſtructiõe: ſ3 qꝛ credebam q̃ iudei nõ punirent̃. o Hie/
E ruſalẽ ꝛ ciuitatibꝰ iuda ꝛc. poſt: qꝛ primo ꝑdicaui cõtra iudeos: et ſic quodãmõ dñs ſeduxit me: ſm illud. ĩ. xx. b. Seduxiſti me dñe ꝛ ſeductꝰ ſum. Simile. Eſa. vj. c. cũ dixiſſet dñs: Quẽ mittã ꝛ q̃s ibit: credẽs eſaias ſe bona pplo nũciare/ dixit: Ecce ego/ dñe mitte me. Cũ aũt audiſſet a dño dicente: Excęca cor ppli huiꝰ/ ide doluit. Unde Eſa. xl. b. cũ dixiſſet ei dñs: Clama dixit: Quid clamabo: Sicut ꝛ ionas q̃dãmõ ↄtriſtatꝰ ē ↄ dñm cũ vidit niniuitas ↄuerti: nõ qꝛ doleret de eoꝝ bono: ſ3 qꝛ videbat ppli ſui excęcationẽ. p Ut darẽ eos i ſolitudinẽ ꝛ i ſtuporẽ ꝛc. Eſa. lj. f. Bibiſti de manu dñi calicẽ irę eiꝰ: vſq3 ad fundũ calicis ſoporis bibiſti: ꝛ epotaſti vſq3 ad fęces: nõ ē q̃ ſuſtẽtet eã ex oibꝰ filijs q̃s genuit: ꝛ nõ eſt q̃ apprehẽdat manũ eius ex oibus filijs quos enutriuit. q Sicut eſt dies iſta. i. ſic nunc apparet de hierłm/ ꝛ de alijs regiõibꝰ q̃ iã deſertę ſunt. r Pharaoni ꝛc. q̃ſi poſtq3 ꝓpinaui iudeis. i. ꝑdicaui ↄ eos irã dei eis annũciãs/ ꝑdicaui ↄtra egyptios. s Et oi pplo. i. iudeoꝝ q̃ in egyptũ fugerũt. t Cunctis regibꝰ trę auſitidis: q̃ hebraice dicit̃ hus: de q̃ natꝰ ē iob: q̃ dr̃ eſſe in finibꝰ idumeę ꝛ arabię. v Et cũctis regibꝰ trę philiſthijm: q̃ꝝ notat ciuitates q̃tuor: q̃ntã nõ ponit. i. geth: qꝛ intelligit eã ꝑ açotũ: qꝛ ei eſt affinis. Iõ dicit: x Açoti ꝛ reliqs. i. açoti: De reliquis eñ açoti eſt geth: eo q̃ ei ē affinis. De philiſtinoꝝ vaſtatiõe a babylonijs facta: habet̃ Eſa. xiiij. g. y Idumeę ꝛ moab ꝛc. q̃ſi ꝛ his ſimiliter ꝓpinaui: q̃ ſũt regiões circũadiacẽtes t̃ris iudeoꝝ: q̃ exultauerũt cõtra iudeos ꝑ eoꝝ deſtructiõe: vel ad eos vaſtãdos hoſtes iuuerũt. Hę etiã omes a babylonijs deſtructę ſunt. z Tyri ꝛ ſidonis: q̃ ſunt in littore mariſ cingẽtis phęnicẽ. a Et regibꝰ terrę iſulaꝝ q̃ ſũt trãs mare/ trãs cyprũ et rhodũ. b Et dedan ꝛ themã ꝛ buç. i. gẽtes q̃ ſũt vicinę regiõibꝰ hiſmaelitarũ: q̃s ſarracenos vocãt. c Et vniuerſis q̃ attõſi ſunt in comã ꝛc. Immo ſarraceni/ vt dicitur/ crines habent longos vt mulieres. Solutio. Uerum eſt de quibuſdam: ſed arabes attonſi ſunt valde a nobis remoti.

F Et cũctis regibus

Myſtice. i Sume calicem. Calix ē dñica paſſio. Unde Matth. xx. c. Poteſtis bibere calicẽ quẽ ego bibiturus ſum. Qui dicit/ k Uini furoris/ propter doloris acerbitatẽ. Myſtice

Thren. j. d. O vos

a Et cunctis regibus ʒambri ꝛc. Zambri et elā/regiones ſunt pſidis. Unde. b Et cūctis regibus medoꝝ: a qbus deſtructa eſt babylon: vt dꝛ Daniel. v. g. c Cunctis quoqꝫ regibꝰ aqlonis: qſi quaſdā regiones poſuit aquilonis: ſed qꝛ tędioſum eſſet apponere ſingulas: ideo dicit generaliter: Cūctis regibus aquilonis de prope ꝛ de longe. Et elam em̄ ꝛ media ꝛ babylon in aqlone ſunt. d Unicuiqꝫ cōtra fratrē ſuum. ſ. ꝓpinaui calicem amarum/vt conturbentur ꝛ inſanient. e Et oibuſ regnis terrę quę ſup faciem eius ſunt: qſi et oibus regnis orientalibꝰ ſimiliter ꝓpinaui. f Et rex ſeſach bibet poſt eos. q. d. oēs pdictę regiones babylonio impio ſubiacebūt: et ſubijciētur

a ꝛ cūnctis regibus ʒambri: et
b cunctis regibus elam: ꝛ cūn
c ctis regibꝰ medoꝝ: cūnctis
quoqꝫ regibus aquilonis de
d prope et de longe/ vnicuiqꝫ
e contra fratrē ſuum: ꝛ omni
bus regnis terrę quę ſup fa
f ciem eius ſūt. Et rex ſeſach
bibet poſt eos. Et dices ad
eos. Hęc dicit dominꝰ exer
g cituū deꝰ iſrael: Bibitē ꝛ in
h ebriāmini ꝛ vomite ꝛ caditē:
i k l ꝛ nolitē ꝯſurgere a facie gla
dij quē ego mittā inter vos.

calici. i. captiuationi eius. Unū. j. lj. a. Calix aureus babylon inebriās oēm trā. Sed nouiſſime poſt eos ſic potatos: bibet rex. ſ. babylōis. Seſach em̄ hebraice idē eſt qꝺ babylō. Cōſuetudo em̄ eſt apud hebręos ꝛ gręcos: vt cū aliqd volunt occulte dicere/ꝯuertūt ordinē litteraꝝ: vt ſi dicerē oma: ꝓ amo: ſic pro babel dicūt ſeſach. Cōſuetudo etiā ē apud eos ſicut ꝛ apud nos/ꝙ cū primo pueri addidicerint alphabetū ordine debito: poſtea vt melius illud ſciāt/ relegūt illud ordine retrogrado/ab vltima littera redeūdo vſqꝫ ad primā: ꝛ ordināt primā cum vltima: ſcðam cū penultima/ꝛ ſic deinceps. Eſt etiā apud eos conſuetū: vt cum aliqd occulte volūt dicere/ꝓ lrīs quas debēt ſcribere/illas ſcribūt quę cū ipſis cōbinant in cōuerſiōe retrograda. Beth ḡ ponūt ꝓ ſchin/ꝛ lameth ꝓ caph: vt in babel: ꝛ econuerſo/ſchin ꝓ beth/et caph ꝓ lameth: vt in ſeſach: qꝛ ī ordine retrogrado ꝑma tau: ſecūda ſchin. Caph aūt ē vndecima incipiētibꝰ a ꝑncipio: ſꝫ lameth vndecima icipiētibꝰ a fine ꝛc. ꝛ ſic de alijs. Jō aūt occulte hic ſic noiat babylonē/ne ꝯ ſe moueret inſaniā babylonioꝝ: qꝛ babylonij captiuabunt a medis. g Bibite ꝛ iebriamini ꝛ vomite ꝛ cadite ꝛ nolite ꝯſurgere. Cōtra: nōne Eſa. lj. f. Eleuare eleuare hierlm cōſurge: q̄ bibiſti de manu dn̄i calicē irę eiꝰ ꝛc. Sol. Hęc q̄ h̄ dicunt itelligunt poſt vltimā captiuitatē. ſ. romanoꝝ: poſt quā nō ſurrexerūt iudęi. Uel dic ꝙ h̄ loqꝛ de malis. ſ. de ſedechia ꝛ ſuis q̄ nūqꝫ cōſurrexerūt: ibi aūt de iechonia cū ſuis q̄ ſpōte trāſmigrauerūt/ ꝛ iō cōſurrexerūt. Sed ſolutio ꝑma melior ē: qꝛ ſeqtur ibi/in Eſa. Nō ē q̄ ſuſtētet eā ex oibꝰ filijs qs genuit: qꝺ verū ē de vltima captiuitate: ſed ī ꝑma ꝓphas habuerūt ī babylone q̄ eos ꝯſolarent: vt marie ezechielē. g Bibite ꝛ iebriamini ꝛ vomite ꝛ cadite: ꝛ nolite cōſurgere ꝛc. Ecce quō ꝑ pctm̄ cadūt in pęnam. Eſa. xxviij. c. Erit eis verbū dn̄i: manda/ remanda: expecta reexpecta: modicū ibi: modicū ibi: vt vadant ꝛ cadant retrorſum ꝛ conterent ꝛ illaqueent ꝛ capiant. m Cunqꝫ noluerint accipe calicē ꝛc. i. cōminatioibꝰ noluerit credere/dicētes: nō ita eueniet nobis ſicut tu cōminaris: n Bibētes bibetis: qſi velitis/nolitis: ſentētia dictę cōminatiōis cōplebitur in vobis. o Quia ecce in ciuitate in qua inuocatū ē nomē meū ꝛc. ſ. hierlm: qꝛ notus in iudęa: qſi boni iudei captiuati ſunt ꝛ ꝓphetę ꝛ illi q̄ ſe ſponte reddiderūt. p Nō eritis imunes/mali iudęi ꝛ alię gētes: qui nō habetis dn̄m niſi idola. q Gladiū em̄ ego voco ꝛc. Ecce expoſitio quā vocauerat. ſ. calicē.

Myſtice. Thren. j. d. O vos oēs qui trāſitis per viam/attēdite ꝛ videte ſi eſt dolor ſicut dolor meus. Hunc calicem iubet ſumere ꝑdicator ꝛ cunctis gentibus propinare/vt bibant: qꝛ ꝑmo debet in ſe ꝑdicator aſſumere paſſionis imitationē: et poſtea eā

alijs ꝑdicare. Sed calicē dn̄i pauci volunt bibere/ac ſi lepro ſus eſſet/aut excōmunicatus. Eſa. liij. b. Uidimus eū quaſi leproſū: vnde nec reputauimus eū. Sed calicē mundi multi libēter bibūt. j. lj. a. Calix aureus babylon in manu dn̄i inebriās oēm trā. i. oēs terrenos: de vino eiꝰ biberūt oēs gētes

m Cūnqꝫ noluerint accipe cali
cem de manu tua vt bibant/
dices ad eos. Hęc dicit
n dominꝰ exercituū: Bibētēs
o bibetis: Quia ecce in ciuita
te in qua inuocatū eſt nomē
meū ego incipio affligere: et
vos qſi innocentes imunes
p eritis? Nō eritis imunes.
q Gladium em̄ ego voco ſup
oēs hitatoreſ terrę dicit dn̄s
exercituū. Et tu ꝓpheta b̄ ad
eos oīa v̄ba hęc/et dices ad
r illoſ: Dn̄s de excelſo rugiet

ꝛ cōmotę ſunt. Item calix dn̄i eſt triplex. ſ. Gaudiū ęternū: qui ē calix vini meri. Alius pęna ęterna: q̄ eſt calix plenꝰ fęcis: hūc bibēt oēſ pctōres terrę. Tertiꝰ eſt pęnitētia ꝑſentis vitę. Primus ꝛ tertiꝰ ſūt ī manu dn̄i. Unde. Calix in manu dn̄i vini meri plenus mixto: ꝛ inclinauit ex hoc in hoc. Primus ergo calix eſt vini meri. Secūdus fęcis purę et furoris dn̄i: de quo hic. Tertius vini mixti: qui cōuertet in merū. Unū Job. xvj. d. Triſticia vr̄a vertet ī gaudiū. g Bibite ꝛ inebriamini. Hoc dicit cōtra †potatores/Eſa. v. c. Uę q̄ ꝯſurgitiſ mane ad ſectandā ebrietatē ꝛ potandū vſqꝫ ad veſperū. Eſa. xxviij. b. Sacerdos ꝛ ꝓpheta neſcierūt prę ebrietate/abſorpti ſunt a vino/errauerūt ī ebrietate/ignorauerūt iudiciū: oēs mēſę repletę ſūt vomitu ſordiūqꝫ: ita vt nō eſſet locus vltra. Uł/ g Bibite/ꝑ pctī ꝑpetrationē. h Inebriamini/ꝑ eiꝰ repetitionem. i Uomite/ per eius manifeſtationē. k Cadite/ per deſperationē. l Nolite cōſurgere/per ꝓſumptionē. De ꝑmo Johel. j. b. Ululate ꝛ flete qui bibitis vinū in dulcedine. i. pctm̄ facitis ex libidine. De ſecūdo. ſ. ij. g. Q̄ vilis facta es nimis: iterās vias tuas. De tertio/Eſa. iij. b. Peccatū ſuū qſi ſodoma ꝑdicauerūt nec abſconderūt. De qrto/ Prouerb. xviij. a. Impius cū in ꝓfundū venerit pctōꝝ contēnit. De qnto. Eccī. v. b. Ne dicas: miſeratio dei magna ē: mltitudinis pctōꝝ meoꝝ miſerebit: Miſcðia em̄ ꝛ ira ab illo cito ꝓximāt: ꝛ in pctōres reſpicit ira illius. m Cūqꝫ noluerint accipere calicē ꝛc. i. ſi noluerint hic facere pęnitētiā: in futuro facięt/velint/noluit. o Quia ecce ī ciuitate ī q̄ inuocatū ē ꝛc. j. xlix. c. Ecce qbus nō erat iudiciū vt biberēt calicē/bibētes bibēt: ꝛ tu qſi inocēs relīqris? Nō eris inocēs: ſꝫ bibēs bibes. j. Pet. iiij. d. Si primū a nobis/qs finis illoꝝ q̄ nō credūt euāgelio? ſi iuſtus vix ſaluabit/impiꝰ ꝛ pctōr vbi parebūt? Luc. xxiij. e. Si ī viridi hęc faciūt: in arido qꝺ fiet? Eſa. xxxiiij. b. Qm̄ in cęlo inebriatus ē gladiꝰ meus: ecce ſup idumęā deſcēdet: ꝛ ſup populū interfectionis meę. Eſa. xxxij. c. Sup limē populi mei ſpinę ꝛ vepres aſcēdent: qnto magis ſup oēs domos gaudij ciuitatis exultantis. Job. ij. c. Saniē teſta radebat. Ibi Gregꝰ. Hic pēſent reprobi qnta pęna ſint puniēdi: quāta em̄ ſupplicia expectabit iniquus/cū ſic puniatur q̄ a iudice laudat. r Dominus de excelſo rugiet. Loquitur de deo per metaphorā leonis: qui quādo eſurit rugit: ꝛ tunc aīalia figūt greſſus ſuos: et leo tunc deuorat qꝺcunqꝫ voluerit: quia ſic dominus quoſcunqꝫ volet deſtruet: nec eſt qui ab eo poſſit aufugere/vel ei reſiſtere/vel quos deſtruit defendere.

Myſtice. r Dn̄s de excelſo rugiet ꝛc. Decor domini ſunt religioſi ꝛ clerici. Pſ. Dominꝰ regnauit decorem indutus ē ꝛc. Hi enim ſunt ꝓprię veſtis dn̄i. Prouerb. xxxj. d. Fortitudo et decor indumentū eius. Sed heu iam pro maxima parte egreſſus eſt a filia ſion oīs decor eiꝰ: vt dꝛ Thren. j. b. Eſa. xlix. e. Omībꝰ his velut ornamento indueris. Modo rugit dn̄s ſup iſtos vt ſuſcitet eos/ſicut leo catulos ſuos. Uocat em̄ ꝛ rogat ꝑ ꝑdicatores. Sed ī fine rugiet ſup eos/ſicut ferus. His em̄ duabus de cauſis rugit leo. r Dn̄s de excelſo rugiet: qꝛ paī oē iudiciū dedit filio q̄ iudicatꝰ hic fuit.

Et de habitaculo

Calix dn̄i triplex
† Pſ. 74.
Johel. 3. c.
Amos. 1. a.
Al. † peccatores
Myſtice
Pſ. 92.

a et dē habitaculo ſancto ſuo
b dabit vocē ſuā. Rugiēs ru/
d giet ſup decorē ſuū. Celeu/
e ma q̄ſi calcātiū ꝯcinet aduer
ſus om̄es habitatores terrę.
f Peruenit ſonitꝰ vſqꝫ ad ex
g trema terrę: qꝛ iudiciū dn̄o
h cū gentibꝰ. Iudicat ipſe cū
omni carne: impios tradidi
gladio dicit dn̄s. Hęc dicit
i dn̄s exercituū. Ecce afflictio
k egredietur de gēte in gentem:
l et turbo magnus egredietur a
m ſummitatibꝰ terrę: ⁊ erūnt in/
n terfecti dn̄i in die illa a ſūmo
terrę vſqꝫ ad ſummū eiꝰ. Nō
plāgent ⁊ nō colligent neqꝫ

G truit/ defendere. Amos. iij. b. Leo rugiet/ quis non timebit:
a Et de habitaculo ſancto ſuo: id eſt de cęlo chaldęi habebūt a dn̄o nō a ſe potētiā deſtruēdi iudęos ⁊ alias gētes: ſm̄ illō Ioh. xix. b. Nō haberes i me poteſtatē niſi tibi datū eſſet deſuꝑ. Per rugitū ḡ dn̄i ſignificat iudiciū furoris eiꝰ: qō rugiet ſuper ꝑdic/ tas gētes. b Dabit vocē ſuā: qꝛ hic fu/ ror ꝑdicatus/ cunctos terrebit audientes. c Rugiēs rugiet ſu per decorē ſuū. i. tēplū/ vel ſacerdotes: a q̄bus cultus dei qui eſt eius ornatus in tē/ plo celebrat. d Ce/ leuma q̄ſi calcan/ tiū concinet. ſ. a ba bylonijs vaſtantibuſ.

G

e Aduerſus oēs habitatores terrę. Mos erat i paleſtina ꝙ paterfamilias poſt ꝙ collegerat totā vin/ demiā in cellariū ſuū: familię ſuę et om̄ibus vindemiatoribꝰ facie/ bat magnū cōuiuiū: ⁊ poſt prandiū pro lęti/ cia de abundanti collectione fructuū cantabāt: ⁊ cantilenę illę dicebant celeuma. Unde. j. xlviij. e. Sup meſſem tuā ⁊ vinde miā tuā ꝑdo ruit: ablata ē lęticia ⁊ exultatio de carmelo ⁊ de tra moab: ⁊ vinū de torcularibꝰ ſuſtuli: nequaqꝫ calcator vuę ſolitū celeuma cātabit. Uult ḡ hic dicere ꝙ deſtructores iu/ dęorū prę gaudio cantabūt in ſanguinis iudęoꝝ ⁊ aliarū gen tiū deſtructarū effuſione: ſicut vindemiatores pro copioſi/ tate finita vindemia. Sic ⁊ nautę gaudent viſa terra vel por/ tu ad quē tēdūt. Et vocat celeuma canticū lugubre: qꝛ cāticū erat in deſtruētibus/ cū eſſet luctꝰ in deſtructis. f Perue/ nit ſonitus vſqꝫ ad extrema terrę. ſ. celeumatis: id eſt prēmiſſi carminis. g Quia iudiciū dn̄o cum genti/ bus/ deſtructiōis in ꝑſenti/ ⁊ damnatiōis in futuro. h Iu/ dicatur ipſe cum om̄i carne: id eſt iuſtus apparebit in punitione omnis carnis. ſ. quem puniet: quia nihil eis faciet niſi ſm̄ ꝙ meruerunt.

Myſtice ⁂ a Et de habitaculo ſancto ſuo: qꝛ ſancti qui hic fuerūt templū eius iudicabūt cū eo. Rugitus emiſſio/ erit illa vox:
Matth. 25. Ite maledicti ⁊c̄. Uocis datio/ erit illa: Uenite bn̄dicti ⁊c̄. De his duobꝰ Eſa. xxx. g. Auditā faciet dn̄s gloriā vocis ſuę: ⁊ terrorē brachij ſui oſtēdet in cōminatiōe furoris ⁊ flāmę ignis deuorātis. d Celeuma q̄ſi calcātiū ꝯcinet. Calcātes ſūt iuſti: q̄ mō ſic muſtū calcat: ſ i fine calcabūt hoſtes ſuos. Malach. vlt. a. Salietis ſicut vitulꝰ de armēto/ et calcabitis īpios cū fuerint cinis ſub plāta pedū veſtroꝝ. Celeuma aūt calcātiū qō ꝯcinet aduerſus oēs pctōres/ erit gaudiū qō ha/
Ps. 57. bebūt de iuſta dei ſentētia. Un̄ Ps̄. Lętabit iuſtꝰ cū viderit vindictā. Apoc. xiiij. d. Miſit angelus falcē ſuam: ⁊ vinde/ miauit vineā terrę/ ⁊ miſit in lacū irę dei magnū/ ⁊ calcatus ē lacꝰ extra ciuitatē/ Ecce calcatio. Et poſt ſeq̄t cāticū/ Apoc. xv. a. vbi dicit: Uidi ſtantes ſup mare vitreū habētes citha/ ras dei: ⁊ cantantes canticū moyſi ſerui dei/ ⁊ canticū agni di centes: magna ⁊ mirabilia ſunt opa tua dn̄e deꝰ omnipotēs: iuſtę ⁊ verę ſunt vię tuę dn̄e rex ſęculoꝝ. Eſa. xxiiij. c. Cū glo rificatus fuit dn̄s. ſ. de eis/ hinniēt de mari. i. de pęna maloꝝ gaudebūt.

Ad litteram i Ecce afflictio egredietur de gente/ chal dęorū. k In gentē/ iudęorum. l Et turbo magnꝰ egredietur a ſummitatibꝰ terrę. i. a babylonijs: q̄ ſunt q̄ſi in extrema parte mūdi ꝓpter eorū remotionē. Uel hoc dicit qꝛ oēs vndiqꝫ nationes a chaldęis deſtruent. m Et erunt interfecti domini ⁊c̄. id eſt interfecti imperio ⁊ voluntate

o ſepelient: in ſterquilinium
p ſup faciē terrę iacebūt. Ulu/
q
r late paſtores ⁊ clāmate ⁊ aſ/
s ꝑgite vos cinere optimātes
t gregis: quia cōpleti ſunt di/
v es veſtri vt interficiamini ēt
x diſſipatiōes veſtrę: ⁊ cadētis
y quaſi vaſa ꝑcioſa. Et peri/
z bit fuga a paſtoribꝰ ⁊ ſaluā/
tio ab optimatibus gregis.
a Uox clamoris paſtoꝝ ⁊ vlu/
b latus optimatū gregis: quia
c vaſtauit dn̄s paſcua eoꝝ: ēt
d cōticuerunt arua pacis a fa/
e cie irę furoris domini. Dere
liquit quaſi leo tabernacu/
lū ſuū: qꝛ facta eſt terra eoꝝ

dn̄i. n A ſummo terrę vſqꝫ ad ſummū eius: q̄ſi oēs per circuitū nationes deſtruent a babylonijs: ⁊ ipſi etiā a me dis ⁊ perſis. Simile. ī. xij. c. Gladiꝰ dn̄i deuorabit ab extre/ mo terrę vſqꝫ ad extremū eius. o In ſterquiliniū ſup fa/ ciē trę iacebūt. Simile. ī. viij. a. Nō colligent et nō ſepe/ lient: i ſterquiliniū ſu/ per faciem terrę erūt. ī. vij. g. Erit morticī/ nū ppl̄i huiꝰ i cibū vo lucribꝰ cęli ⁊ beſtijs ter rę. Ex h autē loco vbi dic: Afflictio egre/ dietur de gēte i gen/ tē/ ſumpſit dn̄s illud Matth. xxiiij. a. Cō/ ſurget gens aduerſus gentē/ et regnū aduer/ ſus regnū. p Ulula/ te paſtores: ſcꝫ vos ſcribę ⁊ phariſęi iudę/ oꝝ: vlulate/ ꝓ pec/ catis ꝓprijs ꝓ q̄bꝰ pu niemini. q Et cla/ mate/ ꝓ pctis ſubdi/ toꝝ: q̄s cuſtodire de/ bebatis. r Et aſꝑgi/ te vos cinere. i. hu/ militate. s Opti/ mates gregis. i. prin/ cipes ꝑpl̄i: ſic duces/ reges: q̄ſi magnū dolorē habebitis iterꝰ et exterius t Qꝛ cōpleti ſūt dies vr̄i. i. cōplebūt: vt ſu/ mat h cōpletio/ nō ꝯſummatiōis vel ipletiōis: quō impleti di cūt dies bonoꝝ: ſ terminatiōis ⁊ ꝯſumptiōis. Cōtra em̄ p̄mā
Ps. 54 cōpletionē dr̄ potiꝰ de malis: Uiri īpij nō dimidiabūt dies ſuos. v Et diſſipatiōes vrę. i. tēpus diſſipationis. x Et cadetis q̄ſi vaſa ꝑcioſa. i. irrecupabilit: qꝛ quāto ante digniores eratis ceteris gētibꝰ: tanto deſtructio vr̄a dānoſior erit ⁊ vilior. Oēs em̄ alię gētes q̄ſi viles erāt in cōparatione duaꝝ tribuū: q̄ habebāt cultū dei. y Et pibit fuga a pa/ ſtoribꝰ: q̄ſi nō poterūt fugere. z Et ſaluatio ab opti/ matibꝰ gregis. i. n̄ poterūt ſaluari ab ęgyptijs. Moralit.
Moralit dr̄ ꝑlatis. p Ululate paſtores: qō ē luporū: ipſi em̄ ſūt lupi: qꝛ rapaces. Etſi em̄ aliq̄ veniūt i veſtimētis ouiū: iterꝰ tn̄ ſūt lupi rapaces. Ezech. xxxiiij. a. Lac comedebatis ⁊ lanis opiebamini: qō craſſū erat occidebatis: gregē aūt meū n̄ paſce batis. r Et aſpergite vos cinere: qꝛ cinis ⁊ ciliciū arma ſunt penitētiū. Michęę. j. c. In domo pulueris puluere vos ꝯſpergite. x Et cadetis q̄ſi vaſa ꝑcioſa. Uas ꝑcioſū ⁊ carius emitur/ ⁊ diligētius cuſtodit: ⁊ in eiꝰ caſu maiꝰ dānū incurrit/ et difficiliꝰ reparat: ſic in caſu ꝑlati. Un̄ Eſa. xxij. g. In illa die auferet paxillus q̄ erat in loco fideli/ ⁊ franget/ et cadet ⁊ pibit qō pepēderat ex eo. i. aię ſubditoꝝ q̄ depēdēt ex ꝑlato. Un̄ Iudith. viij. c. Et nūc frēs qm̄ vos q̄ eſtis pb̄yteri i ꝑpl̄o dei/ ex vob pēdet aia illoꝝ: ad eloq̄ū vr̄m corda illoꝝ dirigite. Uas ꝑcioſum etiā ē q̄libet hō ſanguine chriſti redē/ ptus. j. Cor. vj. d. Empti eſtis ꝑcio magno. y Et pibit fuga ⁊c̄. In iudicio nullꝰ poterit fugere/ vl euadere/ vl late/ re a facie iudicis. Amos. ij. d. Peribit fuga a veloce ⁊ fortis nō obtinebit virtutē ſuā/ ⁊ robuſtus nō ſaluabit aiam ſuā: ⁊ arcū tenēs nō ſtabit/ ⁊ velox pedibꝰ ſuis nō ſaluabit: ⁊ aſcenſor eq̄ nō ſaluabit aiam ſuā. a Uox clamoris ⁊c̄. ſ. audiet ꝙ clamabūt ꝑ dolore. b Quia vaſtauit dn̄s paſcua eoꝝ. Seruat metaphorā paſtoꝝ. Un̄ ꝑ paſcua ſignificant oēs ci/ uitates ⁊ poſſeſſiōes eis ſubditę. c Et cōticuerūt arua pacis. i. ſterilia erūt tpe pacis ꝓpter ſui fructuoſitatē/ vel fru ctuū ſuoꝝ abūdātiā: q̄ſi loq̄bāt pacē/ ad ꝯcordiā hoies icita/ bāt ⁊ mutuū amorē. Alia lr̄a habet: Specioſa pacis. Tēpo/ re em̄ pacis arua ſpecioſa ſūt: qꝛ culta ⁊ arboribꝰ ⁊ ſiluis ⁊ fru ctibꝰ ornata. d A facie irę furoris dn̄i. i. a ꝑſentia exer/ citꝰ babylonici. e Dereliquit q̄ſi leo tabernaculū ſuū.

G Bene patet ꝙ dn̄s

Al. tumulum

B Bene patet ꝙ dñs iratus eſt: qꝛ / dereliq̄t ⁊c̄. Qñ leo eſt in aliq̄ fouea / tunc nullũ aliud aīal audet ibi intrare: ſic qñ in illa terra erat dñs. i. qñ illi boni erant ⁊ dei ſeruitio dediti / nullus īgrediebaꝛ terrā illoꝝ. ſ. ad vaſtandũ: ſed cũ dereliq̄unt terrā ſuā meritis ſuis exigētibus: vel cũ ab eis dñs receſſit / tunc ingreſſe ſunt alie gentes ad diſſipandā illā terram. Vñ dicit dñs. ſ. xij. b. Dimiſi domũ meā: dereliq̄ hereditatem meā. Et ideo ipſo deſerēte eā / ſtatim datur alijs gētibus: iuxͣ illᷓ Eſa. lvj. c. Omnes beſtie agri venite ad deuorandũ: vniuerſe beſtie ſaltus. Eſa. j. c. de hac deſertione dicit: Derelinqueꝛ filia ſion / ſicut vmbraculũ in vinea: ⁊ ſicut tugurium in cucumerario: ſicut ciuitas q̄ vaſtaꝛ. a In deſolationē: ſ. p̄dictis beſtijs cuncta vaſtātib⁹.

a in deſolationē ā facie ire co-
b
c lũbe: ⁊ ā facie ire furoris dñi.
d I N p̄nci- Ca. XXVI.
pio regni ioachim filij
ioſie regis iuda / factũ
d ē verbũ iſtud a dño / dicēns:
e Hec dicit dñs. Stā in atrio
f dom⁹ dñi: ēt loq̄ris ad oēs ci
uitates iuda / de q̄bus veniũt
vt adorēt in domo dñi / vni-
uerſos ſmões q̄s ego māda
g ui tibi vt loq̄ris ad eos. Nō-
h li ſubtrahere v̄bũ: ſi forte au
diāt ⁊ conuertaꝛ vnuſq̄ſq꜄ a

b A facie ire colũbe. Sicut in his regionibus hirundines ad calidas regiones deuolāt / ⁊ in eſtate redeunt: ⁊ ſicut colũbe a paleſtina verſus aquilonē trāſuolāt in eſtate / ⁊ in hyeme in paleſtinā redeũt: Sic nabuchodonoſoꝛ ab aq̄lone venit ī paleſtinā / vt in ea faceret hyemē captiuitatis: et ideo dicit colũba. Vel ſicut colũba nō habet poteſtatē nocēdi alijs auibus: ſic nabuchodonoſoꝛ a ſe nō habuit poteſtatē nocēdi iudeis. Itē in paleſtina in domib⁹ nobiliũ nutriunꝛ columbe: qñ aũt debēt longius recedere / ⁊ ſi forte nō poſſũt ꝓpter aliq̄d īpedimētũ ad ſuas ciuitates reuerti illi nobiles vel nũcios mittere: ligāt lr̄as collo colũbe: q̄ dimiſſa redit ad locũ vbi nutrita fuerat: ⁊ ſic dñi ſui neſciēs fecit mādatũ: Sic nabuchodonoſoꝛ q̄ſi neſcius fecit īperiũ dñi. Vel ideo forte: qꝛ in vexillis nabuchodonoſoꝛ ⁊ exercitus eius erat ſignũ columbe depictũ. Vel p antiphraſim: qꝛ crudelis erat: vt. ſ. vj. f. Crudelis ē ⁊ nō miſerebiꝛ. Colũba aũt māſuetiſſima eſt: iō felle caret. Sic ⁊ luc⁹ dꝛ nem⁹ p antiphraſim. Vꝉ A facie ire colũbe. Greg⁹ in moralib⁹. Vt vim diuine diſtrictionis inꝑturbabilē demōſtraret: ⁊ irā dixit ⁊ colũbe: qꝛ nō niſi māſuetus punit. Iō dꝛ Sap. xij. c. Cũ trāq̄llitate oīa iudicat: etiā ī inferno: qꝛ citra meritum puniet. c Et a facie ire furoris domini: id eſt a preſentia. Expo. Ca. XXVI.

I N p̄ncipio regni ioachim ⁊c̄. In p̄cedenti capitulo ꝓphetauit cōtra oēs gentes vniuerſaliter: In hoc aũt ſpecialiter ꝓphetat ꝯtra iudeos / q̄s p chaldeos deſtruēdos cōminaꝛ. Fuit aũt hec viſio prioꝛ p̄cedente: qꝛ illa facta fuit in q̄rto anno ioachim regis iuda: hec autem fuit facta in p̄mo anno eiuſdē. Et diuidiꝛ hoc capl̄m in q̄nq꜄ partes. Primo p̄cipit dñs ꝓphete: vt ſtet in domo dñi ꝓphetās ꝑl̄m ⁊ ciuitatē et templũ / ſicut ſilo a gētibus eſſe deſtruendũ. Secũdo capiꝛ ꝓpheta a pſeudo ꝓphetis ⁊ ſacerdotib⁹ iratis eo ꝙ p̄diceret religionē eoꝝ deſtruēdā: ibi: Et audierunt ſacerdotes. Tertio ſacerdotib⁹ ⁊ pſeudo ꝓphetis accuſantibus hieremiā ad p̄ncipes / reddidit hieremias rationē ꝓ ſe ad p̄ncipes ⁊ ad totũ populũ / dicēs ſe nunciare a dño ea que dicebat: ibi: Et ait hieremias. Quarto principes et omnis populus audita ratiōe hieremie / dixerũt ad ſacerdotes ⁊ ꝓphetas qui hieremiā accuſabāt / ipm̄ hieremiā nō eſſe dignũ morte: exemplo michee oſtendētes / qui eadē p̄dicauit tempoꝛe ezechie: nec aliquid mali habuit propter hoc: ſed potius penituit ꝑl̄s: ⁊ dñs ꝓpitiat⁹ ē illis: ibi: Et dixerũt p̄ncipes. Quinto aliud exēplũ ponũt de vria ꝓpheta quē occidit ioachim de egypto: qꝛ ꝓphetauerat ꝯ ciuitatē: in q̄ reprehēſibilis māifeſte fuit: ſic ⁊ mō ſi hieremiā occiderēt: ibi: Fuit q̄ꝫ vir ⁊c̄. Dic q̄. d In p̄ncipio ⁊c̄. dicēs / ad hieremiā. e Sta ī atrio dom⁹ dñi. Ad litterā vt mel⁹ audiaris. f Et loqueris ad omnes ciuitates iuda. i. ad viros omniũ ciuitatũ iude. Vel myſtice. e Sta in atrio: id eſt in latitudine charitatis: vt ſe etiā ad inimicos extendat. Vnde Luc. x. a. Miſit illos binos ante faciē ſuā. Nemo predicationis officium ſuſcipere debet: qui erga alium charitatem non habet. Pſ. Stantes erant pedes noſtri ī atrijs tuis hieruſalem. Vel / Sta per vite et doctrine eminentiam. Sta. Nota ſtando p̄dicandum eſt laicis: ſedendo autem religioſis. Vñ dominus ſedēdo diſcipulis predicauit: Matth. v. a. Stando aũt turbis: Luc. vj. c. Illi enī ad laborē: iſti ad quietē exhortandi ſunt. g Nolite ſubtrahere verbũ: licꝫ triſte ſit eis: et licet ꝓpter hoc cōtra te ſeuiant: q̄ſi totũ dic ⁊ veritatē nō abſcōde. Vñ Prouerb. xj. d. Qui abſcōdit frumēta malediceꝛ ī pp̄lis. Quia Ezech. iij. c. Si dicēte me ad impium / morte morieris: nō annũciaueris ei: nec꜄ locut⁹ fueris vt auertaꝛ a via ſua impia et viuat: ipſe impi⁹ in iniq̄tate ſua morieꝛ: ſanguinē aũt ei⁹ de manu tua requirā. Greg⁹. Magnũ diſcrimē eſt / dei tacere ſermones / vel pigritia / vel adulatione. Ier. xlviij. b. Maledictus q̄ ꝓhibet gladiũ ſuũ a ſanguine. Greg⁹. Gladiũ a ſanguine ꝓhibere / eſt p̄dicationis verbũ a carnalis vite īterfectiōe retinere. Vñ Deuꝛ. xxxij. f. Gladi⁹ meus deuorabit carnes. De q̄ Eph. vj. c. Et gladiũ ſpiritus q̄d ē verbũ dei. Iō dicit paulus Actꝰ. xx. f. Cōteſtoꝛ vos hodierna die: qꝛ mũdus ſum a ſanguine oīm: nō enī ſubterfugi q̄ minus enunciarē omne cōſiliũ dei vobis. Et poſt parũ. Vigilate / memoria retinētes: qm̄ per trienniũ nō ceſſaui nocte ⁊ die cũ lachrymis monēs vnũquēq꜄ veſtꝝ. Iō. ſ. j. b. Ad oīa ad que mittā te ibis: ⁊ oīa q̄ mandauero tibi loq̄ris: q̄ſi nihil ſubtrahas. Sic ⁊ dixit micheas. iij. Regꝰ. vlꝰ. c. Viuit dñs: qꝛ quecunq꜄ dixerit mihi dñs hec loq̄r. h Si forte audiāt ⁊ cōuertaꝛ ⁊c̄. i. exaudiant. Li / forte / nō ē dubitatiuũ: ſed eſt nota euētus ⁊ libertatꝭ arbitrij. Ezech. iij. c. Vade ad trāſmigrationē ad filios ꝑl̄i mei: ⁊ loq̄ris ad eos / ſi forte audiāt ⁊ quieſcāt. i Et peniteat me mali ⁊c̄. i. faciā q̄d penitēs ſolet facere. ſ. mutādo ſententiā. ſ. xviij. b. Si penitētiā egerit gens iſta a malo q̄d locut⁹ ſum aduerſus eā / agam ⁊ ego penitētiā ſup malo q̄d cogitaui vt facerē ei. k Propter maliciā ſtudioꝝ coꝝ: q̄ ſi mutauerint / mutabo ⁊ ego ſententiā quā aduerſus eos cōminat⁹ ſum. Quo facto in veritate nihil mutaꝛ ex parte dñi: qꝛ nō cōminaꝛ ſentētiā niſi ſub cōditione hac. ſ. ſi nō penituerint. l Si nō audieritis me / cordis attentiōe ⁊ humilitatis obediētia. m Et ambuletis in lege mea ⁊c̄. operādo bene ſm̄ legis inſtructionē: q̄ſi in poteſtate vr̄a eſt facere bñ vel male. Et ideo ad innuendũ hac libertatē dixit: n De nocte conſurgens. ſ. in ꝓphetis. Vñ. ſ. xxv. a. Miſit ad vos oēs ſeruos ſuos ꝓphetas: quos dñs cōpellebat ſurgere de nocte: vt ſic in mane venirēt ad templum dum eſſet ibi ꝑl̄s: In lōginq̄s enī ⁊ remotis locis erāt ꝓphete. Vnde ſpaciũ tēpoꝛis lapſum erat: qñ arripiebāt iter tre hierl̄m: anteq꜄ ibi eſſent. ſ. in hierl̄m in tēplo. o Et dirigens et nō audiſtis. ſ. nũcios meos ad vos. i. ꝓphetas. p Dabo domũ iſtā. i. templũ. q Sicut ſilo: vbi fuit tabernaculũ: vt dꝛ. j. Regꝰ. iiij. d. id eſt ſicut ille loc⁹ deſertus ē ⁊ tabernaculũ inde ſublatũ: vt diciꝛ. ij. Regꝰ. xxiiij. d. Conſtructo enī tēplo in area hiebuſei / ceſſauit religio ſilo: nec poſt celebrata ſunt ibi ſacrificia. r Et vrbem hanc dabo in maledictionē cũctis gentib⁹ terre: poſt templi deſtructionē. Myſtice. q Silo / interp̄taꝛ auulſio: vel vbi eſt

i via ſua mala: ⁊ peniteāt me
mali q̄d cogitaui facere eis /
k ꝓptēr maliciā ſtudioꝝ coꝝ.
Et dices ad eos. Hec dicit
l domin⁹: Si nōn audieritis
m meut āmbuletis in lege mea
quā dedi vobis vt audiatis
ſermones ſeruoꝝ meoꝝ pro
phetarum quos ego miſi ad
n
o vos dē nocte conſurgens ēt
p dirigēs / ⁊ nō audiſtis: dabō
q
r domũ iſtam ſicūt ſilo: ēt vrbē hanc dabo in maledictio
nem cunctis gentibus terre.

† Pſ. 121.

B

¶ ipſa: ꝛ ſignificat eccleſiã / q̃ olim fuit habitaculũ dñi: ſed nunc
auulſa eſt ꝑ magna pte a deo. Uñ recte q̃rit: vbi ē ipſa. Gen.
iij. b. Adam vbi es? Adã interp̃tat terrenus: q2 eccl̃ia mõ nõ
vacat niſi terrenis: ꝛ ideo data eſt in maledictionẽ / ꝛ deriſio/
nẽ cũctis gẽtibus. Simile. ƺ. vij. c. Quia locut⁹ ſum ad vos ꝛ
nõ audiſtis / vocaui ꝛ
nõ r̃ndiſtis: faciam do
mui huic in q̃ inuoca/
tũ eſt nomen meũ: ſic
feci ſilo: ꝛ ꝓiciã vos
Allegorice a facie mea. Uel alle/
gorice / in hoc ſignifi/
cat q̄ inſtituta eccle/
ſia ꝛ ſpũalibus ſacriſi/
cijs: ceſſauerũt cultus
cerimonialium: et da/
ti ſunt in maledictionẽ
C oẽs iudei qui ſub lege
poſt euãgeliũ ſe ſubiu
gauerũt: A qua male/
dictione nos liberauit
chriſt⁹ factus ꝑ nobis
maledictũ: vt dꝛ Gal.
iij. b. a ¶ Et audie/
rũt ſacerdotes ꝛ ꝓ
phete ꝛc̃. q2 eũ ob/
ſeruabant: ſicut multi
obſuãt p̃dicatores vt
eis detrahãt. Uñ Luc.
xiiij. a. Cũ intraſſet ie
ſus in domũ cuiuſdã
p̃ncipis phariſeorum
Ac. xxi. vniuerſũ ſabbato vt mãducaret
B panẽ: ꝛ ipſi obſuabãt
eũ. Joh. xv. c. Si ſer/
monẽ meũ ſuauerũt:
id ē obſeruauerũt. b
¶ Cũq3 cõpleſſet hie
remias. Oſti obſer
uatores mõ nõ expectãt q̄ cõpleat ſmo p̃dicãt / q̃n eis diſpli
cet: imo aliq̃ ſonat cãpanas: vl̃ hmõi alia faciũt vt dimittat ſmo.
Act. xxi. e. Illi q̃ de aſia erãt iudei cũ vidiſſẽt paulũ in tẽplo
ↄcitauerũt oẽm p̄pl̃m: ꝛ iiecẽrũt ei man⁹ / clamãtes: viri iſraeli/
te / adiuuate: hic eſt hõ qui aduerſus p̄pl̃m ꝛ legẽ ꝛ locũ omẽs
vbiq3 docẽs: ꝛ gẽtiles induxit i templũ: ꝛ violauit iſtũ ſanctũ
locũ. c ¶ Apprehẽderũt eũ ſacerdotes ꝛ ꝓphete:
pſeudo: qui ↄtraria p̃dicationi hieremie p̃dicabãt. Auari eñi
erãt ꝛ nõ poterãt ſuſtinere tẽpli deſolationẽ quã hieremias fu
turã p̃dicabat. d ¶ Morte moriat: q2 maiores cõcitabãt
minores cõtra ꝓphetã: ſic ƺ dñm in paſſione. Uñ Amos. v.
c. Odio habuerũt corripiẽtẽ in porta: ꝛ loquẽtẽ ꝑfecte abomi/
nati ſunt. e ¶ Sicut ſilo erit ꝛc̃. q2 maximũ exceſſũ dixit
ꝛ vituperiũ: magis tñ dolebãt de tpaliũ amiſſione. ſ. oblatio/
nũ quas recipiebãt in tẽplo a p̄pl̃o: q̃3 de ſpiritualiũ damnifi/
catiõe. f ¶ Et cõgregat⁹ eſt ois ppl̃s aduerſus hie/
remiã. Ecce ↄcurrit p̄pl̃s audire vl̃ videre iuſti cõdẽnationẽ:
Sic Daniel. xiij. d. cõcurrebãt oẽs ad cõdemnationẽ ſuſan/
ne. g ¶ In domo dñi: q2 ibi erat hieremias. h ¶ Et au/
dierũt p̃ncipes iuda ꝛc̃. de domo regis: q̃ erat ꝓpe
tẽplũ. i ¶ Et aſcẽderũt: q2 i altiori loco erat tẽplũ q̃3 dom⁹
regia. k ¶ Et ſederũt i introitu porte dom⁹ dñi no/
ue. Forte tũc facta erat ibi dom⁹ noua: i cui⁹ porticu audie/
bant cauſe. Uel dꝛ noua / ad innuendũ q̄ nouitati. i. bono opi
ibi intẽdebãt. ſ. iudicijs ꝛ cauſis diſcernẽdis ad faciendũ iuſti
ciã / impios cõdẽnando ꝛ iuſtos approbãdo. In hoc aũt q̄ di
cit / ſederũt: innuit: q̄ ſedendo debẽt audiri cauſe et iudicia
dari ꝛ in loco publico. Uñ Deut. xviij. d. Judices ꝛ magros
cõſtitues in oibus portis tuis / q̃s dñs deus tuus dederit ti/
bi ꝑ ſingulas tribus tuas: vt iudicẽt p̄pl̃m iuſto iudicio: nec in
alterã partẽ declinẽt. l ¶ Judiciũ mortꝭ ē viro huic ꝛc̃.
Simile de paulo / Act. xxij. e. Leuauerũt vocẽ ſuã dicentes:

a Et audierunt ſacerdotes et
ꝓphete ꝛ ois ppl̃s hieremiã
loquẽtẽ verba hec in domo
b dñi. Cũq3 cõpleſſet hiere/
mias loquẽs oia que p̃cepe
rat ei dñs vt loq̃ret ad vni/
c uerſum ppl̃m / apphenderũt
eum ſacerdotes ꝛ ꝓphete et
d ois ppl̃s dicẽs: Morte mo/
riat. Quare ꝓphetauit i no
e mine dñi dicẽs: ſicut ſilo erit
dom⁹ hec / ꝛ vrbs iſta deſola
bitur eo q̄ nõ ſit habitator?
f Et cõgregatus eſt ois ppl̃s
g aduerſus hieremiã in domo
h dñi. Et audierũt p̃ncipes iu
i da verba hec: et aſcẽderũt
de domo regis i domũ dñi:
k ꝛ ſederũt in itroitu porte do/
mus dñi noue. Et locuti ſũt
ſacerdotes ꝛ ꝓphete ad p̃n/
cipes ꝛ ad oẽm ppl̃m / dicẽ/
l tes: Judiciũ mortis eſt viro
huic: q2 ꝓphetauit aduerſũ
ciuitatẽ iſtã / ſicut audiſtꝭ au/
ribus veſtris. Et ait hieremi
as ad oẽs p̃ncipes ꝛ ad vni
uerſum ppl̃m dicẽs: Dñs mi
m ſit mẽ vt ꝓphetarẽ ad domũ
iſtã ꝛ ad ciuitatẽ hãc oia v̄ba
n q̃ audiſtis. Nũc ergo bonas
facite vias v̄ras / ꝛ ſtudia ve
o ſtra / ꝛ audite vocem dñi dei
veſtri / ꝛ penitebit dñm mali
qd̃ locut⁹ eſt aduerſum vos.
p Ego autẽ ecce in manib⁹ ve
ſtris ſum / facite mihi qd̃ bo/
num ꝛ rectũ eſt in oculis ve/
q ſtris. Uerũtamen ſcitote et
cognoſcite q̄ ſi occideritis
r me / ſanguinẽ innocentẽ tra/
detis ↄtra voſmetipſos ꝛ cõ
tra ciuitatẽ iſtam ꝛ habitato
s res eius. In veritate eñi mi/
ſit me dñs ad vos vt loque/
rer in auribus v̄ris oia v̄ba
hec. Et dixerũt principes et
oĩs ppl̃s ad ſacerdotes et
t ꝓphetas: Nõ eſt viro huic
iudiciũ mortis / q2 i noĩe dñi
v dei n̄ri locut⁹ ē ad nos. Sur
rexerũt ergo viri de ſeniorib⁹ tre

tolle de t̃ra hmõi hoĩem: n̄ eñi fas ē eũ viuere. Similꝭ etiã ac/
cuſationẽ quã iſti fecerũt apud p̃ncipes aduerſ⁹ hieremiã / fe/
cerũt iudei paulo / Act⁹. xxi. f. Uñ dꝛ ibi: q̄ cũ eſſet tota ciui/
tas cõmota aduerſus eũ / ꝛ q̃rerẽt eũ occidere / nũciauerũt tribu
no dicẽtes / q̄ i eũ ↄfũdit tota hierl̃m: q̃ ſtatĩ aſſũptis militib⁹
decurrit ad illos: ꝛ iuſ/
ſit catenis illũ alliga/
ri. Scdm aũt Hiero.
cũ iſte accuſaret apd̃
p̃ncipes a ſacerdotib⁹
et ꝓphetis: patet q̄ ſi
illi habuiſſent poteſta 8. 7. a.
tẽ ↄdẽnãdi / ↄdẽnaſſẽt.
Unde ipſi crudeliores
fuerũt: qui tñ religioſi
dediti erãt q̃3 q̃ neceſſi
tatib⁹ ſecularib⁹ p̃erãt:
q2 peiores ſunt clerici
q̃3 laici. Et nota q̄ iſti
p̃ncipes nõ ſtatim ac/
q̃euerunt accuſantib⁹
hieremiã / licet accuſa/
tores illi ꝛ ſacerdotes E
eſſent ꝛ multi: qd̃ ē cõ
tra quoſdã magnos q̃
nimis cito credũt qui/
buſlibet i accuſatione
viri: Cõtra Job. xxix
c. Cauſã quã neſciebã
diligẽtiſſime iueſtiga/
bam. Eccl̃i. xix. a. Qui
credit cito leuis eſt cor
de. m Dñs miſit me
ꝛc̃. Hic ꝓbã illis eũ
accuſãtib⁹ ad p̃ncipes
ꝛ p̄pl̃m loq̃t que illi cõ
citauerũt: Et h̃ prudẽ
ter / hũiliter / ꝛ ↄſtãter.
Prudẽter cũ dic. n
¶ Nũc ẽ bõas facite vias v̄ras / ꝛ ſtudia v̄ra. i. ſtudete bñ
agere ꝛ abſtinere a malis p̃teritꝭ. o ¶ Et audite vocẽ dñi
dei v̄ri ꝛc̃. In datiõe eñi tam ſalubris ↄſilij apparet miſſiõis
ſue prudẽtia. Eccl̃i. xx. b. Sapiẽs in v̄bis ſeipm amabilẽ facit.
Ibidẽ. d. Sapiẽs i v̄bis ꝓducit ſeipm: ꝛ hõ prudẽs placebit
magnatis. Humilit cũ dicit: p ¶ Ego aũt ecce i manib⁹
v̄ris ſum ꝛc̃. Eccl̃i. iiij. a. Corã magnato hũilia caput tuũ.
Prouerb. xv. a. Reſpõſio mollis frangit irã. Eccl̃i. vj. a. Uer
bũ dulce multiplicat amicos: ꝛ mitigat inimicos: ꝛ lingua eu/
charis in bono hoĩe abũdabit. Utinã ſacerdotes q̃ cũ ↄſciẽn
tia pcti mortalis celebrãt / vni⁹ v̄bi eſſent memores: q2 dicit
eis chriſt⁹: In manib⁹ v̄ris ſum ꝛc̃. q ¶ Uerũtñ ſcito/
te ꝛ cognoſcite / q̄ ſi occideretis me ꝛc̃. Indigne eñi
ſumẽtes ꝛ p̃cipue celebrãtes / q̃tũ in ipſis ē ipm occidunt. i.
Cor. xi. f. Quicũq3 mãducauerit panẽ ꝛ biberit calicẽ dñi in
digne ꝛc̃. r ¶ Sãguinẽ inocẽtẽ tradetꝭ ꝛc̃. i. ſãguinẽ mei
innocẽtis. Cõſtãter cũ dic: s ¶ In veritate eñi miſit me
dñs ꝛc̃. q̃ſi ex quo dñs ita p̃cipit: nõ poſſũ nõ dicere q̃ p̃ce/
pit. Act. iiij. d. dixerũt petr⁹ ꝛ iohãnes: Si iuſtũ ē in cõſpe/
ctu dei vos poti⁹ audire q̃3 deũ / iudicate: nõ eñi poſſumus q̃
vidim⁹ ꝛ audiuim⁹ nõ loq̃. t ¶ Nõ eſt viro huic iudiciũ
mortꝭ ꝛc̃. q̃ſi oportebat eũ dicere qd̃ dñs ei p̃cepat. Ita iu/
ſte iudicãtes faciũt qd̃ dꝛ eis Prouerb. xxiiij. b. Erue eos q̃
ducunt ad mortẽ: ꝛ q̃ trahunt ad interitũ liberare nõ ceſſes.
Eccl̃i. iiij. b. Libera eũ qui iniuriã patit de manu ſupbi: ꝛ nõ
acide feras in manu tua: In iudicãdo eſto pupillis miſericors
vt pater ꝛ ꝓ viro matri illorũ: et eris tu velut filius altiſſimi.
Sic moyſes liberauit hebreũ de manu egyptij: Exo. ij. b. q̃n
vidit egyptiũ percutere hebreum. Job. xxix. c. Conterebã
molas iniqui: ꝛ de dentib⁹ illius auferebã p̃dã. Ibidẽ. Be/
nedictio perituri ſup me veniebat. v ¶ Surrexerũt ergo
viri de ſenioribus terre: quoꝝ ē noſſe antiq̃ geſta / ꝛ eorũ
¶ rationes explicare

rationes explicare. a Et dixerūt ad oēm cetū ppl'i lo‑
quētes: nō ad ſacerdotes vel ꝓphas: ne erubeſcerēt ꝛ obſti‑
natiores fierēt ſi ad illos loq̄rēt. Multū enī illoꝝ dolor aug‑
mentatus erat ꝓ reſpōſione ꝑncipū. b Micheas: qui eſt
vnus de duodecim prophetis. c De moraſthin. No‑
mē ē vici. Et oſtēdit ꝑ
hunc hieremiā nō eſſe
occidendū: q2 iſte gra
uiora dixit: ꝛ tñ rex iu
F ſtus nō occidit eū. d
In dieb9 ezechie
regis iuda: vt Mi
cheē .j. e Sion
Mich.3.d. quaſi ager arabi‑
tur. Michee.iij.d. g
Nunq̄d morte cō
Al. nō bo9 tōñi dēnauit eū ezechi‑
as rex iude: q̄ bon9
ꝛ iuſtus fuit: h Et
oīs iuda: q̄ſi nō. i
Nūq̄d nō timuerīt
dñz .ſ. audita cōmina
tiōe dñi: q.d. ſic. Ita
ꝛ vos facere deberis.
k Et depcati ſūt
faciē dñi. Ecce ꝙ timor dñi facit orare et veniā impetrare.
Vñ Eccl.ij.d. Qui timēt dñm ꝑparabūt corda ſua: ꝛ in ꝯſpe
ctu ill9 ſanctificabūt aīas ſuas. Qui timēt dñm cuſtodiūt mā
data illius/ ꝛ patiētiā habebūt vſq3 ad inſpectionē illius/ dicē‑
tes: ſi pēnitentiā nō egerim9 incidem9 in manus dñi. l Et
penituit dominū ꝛc̄. i. ad modū pēnitētis ſe habuit: quia
mutauit ſentētiā. m Itaq3 nos facim9. Ecce ꝙ ſe annu‑
merāt cū eis: vt magis illoꝝ furorē mitigent ꝛ petm̄ non ppe‑
tret. Sic et Judith.viij.b. ſe annumerat cū ſacerdotib9 vt de
pctō ꝑpetrato pēniteāt: dicēs ꝙ patiens eſt dñs: in hoc ipſo
pēniteamus: et indulgētiā eius cū lachrymis poſtulem9: non
enī q̄ſi hō ſic deus cōminabit: neq3 ſicut filij hoim ad iracun‑
diā inflāmabit: et ideo humiliem9 ei aīas nr̄as. n Malū
grāde cōtra aīas nr̄as: occidēdo hieremiā: ſed ꝛ magis
pēniteam9 vt dñs mutet ſentētiā: cū tñ eā ꝓtulit nō ignorās
euētū finis: vt dic̄ Hiero. Immo ſicut hec dictio /forte/ no‑
ta ē liberi arbitrij: ſic ꝛ hec dictio /pēnitere/ dicta de deo nō
in eo aliquā mutationē dicit: ſed in nobis libertatē arbitrij: q2
vt dicit Origenes/ in his liberū arbitriū notat/ ne ex p̄ſciētia
dei q̄ſi facere q̄d vl' nihil facere neceſſitate cogamur .i. cogi vi
deamur. Nō enī q2 de9 ſcit futuꝝ aliq̄d: iō futuꝝ ē: ſ3 q2 futuꝝ
ē de9 nouit. Sed ꝯ. Aug9. in li.xv. de trinitate.ca.xiij. Uni‑
uerſas creaturas ꝛ corꝑales ꝛ ſp̄ūales/ non q2 ſunt iō nouit ſ3
iō ſūt q2 nouit. Et alibi. Oīa q̄ creata ſūt/ nō iō ſciūt a deo q2
facta ſūt: ſ3 poti9 iō facta ſūt: q2 imutabilit̄ ab eo ſciunt. Pre‑
terea ſic creatū eſſet cauſa eſſentie dei /cū ei9 noticia ſit ei9 eſ‑
ſentia. Solo. Li/ q2/ notat cauſā q̄ſi materialē: q2 res ſunt q̄ſi
materia ſciētie dei .ſ. de q̄ eſt ſciētia dei: Scḋm Aug'. aūt di‑
centē res iō eſſe q2 de9 nouit: li/ q2/ notat cauſā q̄ſi formalē vel
exēplarē. Sciētia enī artificis ē cauſa q̄ſi formalis vl' exēplar
ei9: q2 ſ3m illā ſcientiā facit. Alij dicūt ꝙ li/ q2/ notat ꝙ ad ex‑
iſtētiā antecedētis ſequat neceſſitas ꝯſeq̄ntis/ ſic ſi res future
ſūt/ neceſſe ē deū ꝑuidere illas: ꝛ nō ecōuerſo. Sed ꝯ. Hec nō
ē vera niſi cōiūctim ſi res future ſūt ꝛc̄. Sed ſimilit̄ hec vera
cōiūctim ſi de9 ꝑuidet ꝛc̄. Solo: cū dicit ſi res future ſunt ꝛc̄.
id eſt ſi res q̄ ꝑus fuerūt future modo ſunt/ neceſſe ē deū ꝑui‑
Myſtice dere illas: ꝛ tunc eſt verū cōiunctim ꝛ diuiſim. Myſtice.
e Sion q̄ſi ager arabit. Sion interp̄tat ſpeculū vel mā
datū. Ager eſt laicoꝝ cōgregatio: q̄ tñ ad fidē ꝛ obſeruantiā
mādatoꝝ tenet. Hi q̄ſi agri arāt: q2 vomere p̄dicatiōis ꝑſati
fructū faciūt. Oſee.x.c. Arabit iudas ꝛ ꝯfringet ſibi ſulcos ia
cob. f Et hierl'm in aceruū lapidū erit. i. clerici q̄ ve
lut aceruus lapidū ſine cemēto et ordine charitatis ad inuicē
cōprimunt: nec terrā in q̄ ſunt fructificare ſinunt. Vñ Zach.
xij.a. Ponā hierl'm lapidē oneris cūctis pp̄lis. Itē aceruus
lapidum arari non poteſt: quia lapides vomeris ferrum re‑
tundunt: ſic clerici p̄dicationi reſiſtūt. Amos.vj.d. Nun‑
q̄d currere q̄unt in petris equi/ aut arari pōt in bubalis: q.d.
nō. Vñ Amos.vij.c. dixit q̄dā ſacerdos ad amos in bethel:
Nō adijcies vltra vt ꝓpheres: q2 ſctificatio regis ē. Sic dicūt
clerici/ ꝙ nō indigent
ſermonib9: q2 bñ ſciūt
q̄d ſit faciendū/ nō at‑
tēdētes ꝙ virtute ver Al. ꝛfaciamus
borū mutat aliq̄ñ ma‑
la volūtas/ ꝛ dat com
pūctio. Nō enī ꝓpter
ſcientiā: ſed magis ꝓ‑
pter virtutē faciēda et
audiēda eſt p̄dicatio.
Itē ſion eſt aīa pēni‑ Al. ꝛoīa
tens: q̄ q̄ſi ager arat: B
q2 auſteritate pēniten
tie atterit ꝛ inuerſatur
vt afferat fructū in pa
tiētia .j.xxxj.d. Poſt
q̄ ꝯuertiſti me egi pe
nitentiā: ꝛ poſtq3 oſtē‑
diſti mihi /percuſſi fe‑
mur meū. Hierl'm aūt
eſt aīa cōtēplatiua: q̄ eſt in aceruū lapidū/ q̄ dicit mons gau‑
dij: q2 per eā videt terra ad quā itur ꝑ pegrinationē. Ad illā
enī patriā tēdūt oēs pegrini: Ibi enī q̄libet ponit crucē vnā:
vt ſic de crucibus fiat cumulus: per q̄s ſignificat cumulus
paſſiōis chriſti: q̄s ſibi quotidie alligat inter vbera ſua. Cañ.
j.d. Faſcicul9 myrrhe dilect9 me9 mihi ꝛc̄. Sion enī interpre
tat ſpeculū: q̄d ligno affigit: vt ibi hō ſeipm̄ videat. Hec ē ca
ro chriſti cruci affixa: in qua q̄ſi in ſpeculo debet ſeipm̄ hō cō
ſpicere ꝛ mirari. Sap.vij.d. Candor ē lucis eterne: ꝛ ſpecu‑
lū ſine macula. Sion ergo q̄ſi ager arata fuit: q̄ñ caro chriſti
aratro crucis et vomere lancee tranſfixa fuit ꝛ foſſa. In hoc
agro ſic aratro iactare debem9 ſemīa nr̄a .i. cogitatiōes/ medi
tatiōes ꝛ affectiōes/ locutiōes/ opatiōes: vt fructū faciat gra‑
tie in p̄ſenti ꝛ glīe in futuro. De hoc agro Geñ.xxvij.d. Ec‑
ce odor filij mei/ ſicut odor agri pleni. f Et hieruſalē in
aceruū lapidū erit. Sicut illō exponit de chriſti paſſiōe:
ita de ſtephani lapidatione: qui poſt chriſtum ꝛ proximo la‑
pidat9 eſt. Hierl'm enī interp̄tat viſio: ſic iſte inter lapides tor
rentes dixit: Ecce video ꝛc̄. Hierl'm ergo aceru9 lapidū fuit: Act. 7.g.
q̄ñ inter lapides chriſtū vidit. o Fuit quoq3 vir ꝓphe
tans in noīe dñi vrias filius ſemei ꝛc̄. Aliud exemplū
ponit ꝑ ꝯtrariū. Bonus enī rex ezechias nō occidit micheā:
ſed peſſimus rex ioachim occidit vriam p̄dicantē ex ore dñi.
Debet ergo imitari bonū ezechiā: nō peſſimū ioachim. Iō
enī hoc exemplū inducit de vria: vt ſicut mala multa accide‑
rūt malo regi/ q2 ꝓphetā occidit/ ꝛ nihil ei ꝓſperū accidit: ſic
ſi hieremiā occiderēt/ oīa aduerſa eis acciderent. Propheta‑
uit aūt iſte vrias i ꝑncipio regni ioachim. p Et aduerſū
terrā hāc iuxta vniuerſa vba hieremie: q̄ſi eadē cōmi‑
natus eſt ex ore dñi: que ꝛ ille. q Et audiuit vrias: ꝙ
q̄reret ad mortē. r Et timuit fugitq3 ꝛ ingreſſus eſt
egyptū ꝛc̄. Quō hieremias potuit euadere mortē a ꝑncipi
bus q̄ inter eos deſolationē ciuitatis apte p̄dicabat/ cū nō fu‑
gerit: ꝛ ille vrias in egyptū fugiēs poſtq3 eadē p̄dicauit/ inde
extract9 ē ꝛ occiſus: Solo. Scḋm Hiero. ſ3 iudicio dei reſer‑
uādū ē: cū i eadē cauſa/ ꝛ eadē ſētētia ali9 ꝯdēnat9 ſit ꝛ ali9 li‑
berat9. Uel pōt dici ꝙ dñs ꝑmiſit illū occidi in cōdēnationē
accuſatoꝝ et ipſi: hieremias aūt dei iudicio reſeruat9 ē: vt re‑
liq̄s iudeoꝝ ꝑ p̄dicationē ad pēnitētiā reuocaret. Sic i eadē
ſentētia ꝛ cauſa legim9 Act.xij.a. et iacobū occiſū/ ꝛ tñ alios
ap̄los adhuc vite reſuatos ad doctrinā pp̄loꝝ. Cōſtātia aūt
vrie patet in h ꝙ de egypto tract9 ꝛ ad occiſionē duct9/ nō mu
tauit ſētētie cōmiationē quā ꝓtulerat vt mortē euaderet: nec
timore mortis tacuit veritatē. Iuxta illud Job.xiij.c. Etiā ſi
me occiderit in eū ſperabo. Or aūt timēs fugit in egyptū: nō

a ꝛ dixerūt ad omnē cetū ppl'i
b loquētes. Micheas dē mo‑
c raſthin fuit ꝓpheta in dieb9
d ezechie regis iuda: et ait ad
oēm pplm̄ iude/ dicēs. Hec
e dicit dñs exercituū. Sion
f q̄ſi ager arabit: ēt hierl'm in
aceruū lapidū erit: et mons
dom9 ꝛ dñi in excelſa ſiluaꝝ.
g Nunq̄d morte ꝯdēnauit eū
h ezechias rex iude ēt oīs iu‑
i da: Nunq̄d nō timuerūt do
k minū ēt depcati ſunt faciem
l dñi: ꝛ penituit dñm mali q̄d
locut9 fuerat aduerſum eos:
m n Itaq3 nos facim9 malū grā
o de ꝯtra aīas nr̄as. Fuit quo
q3 vir ꝓphetās in noīe dñi/
vrias filius ſemei de charia‑
thiarim: ꝛ ꝓphetauit aduer‑
p ſū ciuitatē iſtā: ēt aduerſum
terrā hāc iux ꝛ vniuerſa verba
hieremie. Et audiuit rex ioa
chim ꝛ oēs potētes ꝛ ꝑnci
pes eius verba hec: ꝛ queſi‑
q uit rex interficere eū. Et au‑
r diuit vrias et timuit fugitq3
ꝛ igreſſus eſt egyptū. Et mi‑

infidelitas eius fuit: ſed magis prudētie: vt det nobis exēplū/ nō fruſtra nos periculis offerre/ niſi inſtet ꝓpter hoc fidei periculū vniuerſale. Vñ Matth.x.c. Si vos pſecuti fuerint in vnā ciuitatē/ fugite in aliā. Sic ⁊ ieſus a facie lapidātiū ſe abſcōdit: vt dz Joh.viij.b. Et nota ꝙ ideo ioachim habuit poteſtatē educēdi eū de egypto: q2 a pharaōe nechao fuerat ꝯſtitutus rex i hierl'm pro ioachaz fratre ſuo .ſ. pmo filio ioſie: quē vinctū duxerat pharao in egyptum. Hec autē ꝓphetia vel hec / facta fuit i pncipio regni ioachim. a Igitur manus .i. auxiliū. b Aichā filij ⁊c. q nobilis valde erat: p quē dñs hieremiā liberauit. Interpretatur autē

A aichā: fratris mei reſurrectio: et ſignificat quēlibet iuſtū/ cuius cōſilio ⁊ auxilio oppſſi liberant ab oppſſionib9

Pſ.34. tyrānoꝝ. Pſ. Eripiens inopem de manu fortiorū eius: egenū ⁊ pauperē a diripiētib9 eū. Talis erat dauid.

ſit rex ioachim viros in egyptū/ helnathā filiū achobor ⁊ viros cū eo in egyptū. Et eduxerūt vriā de egypto: et adduxerūt eum ad regē ioachim/ ⁊ pcuſſit eū gladio ⁊ piecit cadauer eius in ſepul-
a chris vulgi ignobilis. Igitur
b man9 aicham filij ſaphan fuit cū hieremia vt nō traderetur i man9 ppli ⁊ interficerēt eū.
c In pnci Ca.XXVII. pio regni ioachim filij ioſie regis iuda/ factū eſt verbū iſtud ad hieremiā a dño dicēs. Hec dicit dñs
d
e ad me: Fac tibi vincula ⁊ ca-
f tenas / et pōnes eas in col-
g lo tuo: ēt mittes eas ād regē
h edom/ ⁊ ad regē moab/ ⁊ ad regē filioꝝ āmon / ⁊ ad regē
i tyri/ ⁊ ad regē ſidonis in manu nūcioꝝ q venerūt hierl'm ad ſedechiā regē iuda: ⁊ ꝓci-
k pies eis vt ād dños ſuos loquantur. Hec dic dñs exercituū deus iſrl'. Hec dicetis ad
l
m dños vros. Ego feci terrā ēt
n hoīes ⁊ iūmēta q ſunt ſup fa-
o ciē tr̄e i fortitudie mea ma-
p gna ēt in brachio meo extē-
q to: ēt dedi eā ei q placuit in
r oculis meis. Et nūnc itaqꝫ ego dedi omnes terras iſtas in manu nabuchodonoſor
s regis babylonis ſerui mei.

Vñ .j. Reg.xxij.a. Cōuenerūt ad dauid oēs q erāt in anguſtia ꝯſtituti ⁊ oppſſi ere alieno ⁊ amaro aīo: ⁊ factus eſt eoꝝ pnceps. Hieremias ergo ſic liberato iuſte/ ⁊ illis pſeudo iuſte ſic cōfuſis/ īpletur illud Prouerb.xj.a. Juſticia iuſtoꝝ liberauit eos ⁊ in inſidijs ſuis capientur iniqui. Expoſi. Capi. XXVII.

c In pncipio regni ioachim ⁊c. Predicta viſio facta fuit in pmo anno ioachim/ filij ioſie: Hec aūt facta fuit tpe ſedechie q fuit vltimus rex iuda: ad quem ante tēpus obſidionis hierl'm/ miſerūt nuncios ſuos multi reges gentiū .ſ. rex edom ⁊ moab ⁊ āmon ⁊ tyri ⁊ ſidonis: vt inirēt cū eo ꝯſiliū qualiter poſſēt oēs ſub nabuchodonoſor repugnare. Cōtra quos Hieremias ꝓphetat in hoc caplo/ dicēs oēs iſtos nabuchodonoſor ſeruituros/ velint/ nolint: ⁊ fruſtra parare rebellionē. Et diuidit hoc caplm in duas ptes. Primo ꝓcipit hieremie/ vt catenas ligneas ponat i collo ſuo: et mittat eas pdictis regib9 p legatos eoꝝ/ mādans eis ꝙ nabuchodonoſor ſint ſeruituri. Et ne forte legati vel reges pdicti dicerēt: quare nō dicit hoc hieremias ſedechie ⁊ pplo iudee: Jō ſcdo idē dicit ſedechie ⁊ ſacerdotib9 ⁊ toti pplo iuda .ſ. ꝙ ſint ſeruituri nabuchodonoſor/ monēs pplm ne credāt pſeudo qui ꝓſpera ꝓmittebant: ibi: Et ad ſedechiā. Nota ꝙ hoc ꝙ dicit hic: In pncipio ⁊c. dicit Hiero. eſſe de pcedēti viſione. Vñ ſm eū nō eſt hoc caplm: ſed finis capli pcedētis: Precedēs eñ viſio facta eſt in pncipio regni ioachim. Incipit ergo hoc caplm: ibi: Hec dicit dñs ad me. d Fac tibi vincula: i ſignū ꝙ captiuādi ſunt a nabuchodonoſor. g Et mittes eas: p legatos quos miſerūt iſti qnqꝫ reges ad ſedechiā vt inirent ꝯſiliū quō ſimul chaldeis reſiſterēt. Et mittes eas īquā: i In manu nūcioꝝ ⁊c. ⁊ ꝓcipies eis .i. nūcijs: k Vt ad dños ſuos loquātur: Ego feci trā: ⁊ hoīes ⁊ iumēta. Scdm ordinē rei geſte i Geneſi pus fecit iumēta et oīa animātia terre: ſed hic ſequitur ordinē dignitatis. o In

Pſ.117. fortitudine mea magna .i. in filio: de q: Fortitudo mea ⁊ laus mea dñs. p Et in brachio meo extēto .i. filio: q eſt brachiū patris. Eſa.liij.a. Brachiū dñi cui reuelatū eſt: q Et dedi eā ei q placuit in oculis meis .i. homini: q aū pctm placuit deo: ⁊ poſt penitētiā illius/ dñationi ſubdidit deus terrā: ⁊ oīa q in ea ſunt. Vñ Gen.j.d. Replete terrā: et

Pſ.8. ſubijcite eā: ⁊ dñamini piſcib9 maris ⁊c. Pſ. Oīa ſubiecisti ſub pedib9 ei9 ⁊c. Vel. l Ego feci trā/ eccleſiā. m Et hoīes clericos. n Et iumēta/ laicos. p Et i brachio meo extē-

to .ſ. i cruce. Prouerb.j.c. Extēdi manū meā ⁊ nō fuit q aſpiceret. Fecit ergo i fortitudine/ creādo: et i brachio extēto/ recreando. Dedit: q2 ſm Hiero. hūano generi oīa p grām ſunt tributa. j. Cor.iij.d. Oīa vr̄a ſunt. ij. Cor.vj.b. Tāqꝫ nihil habētes ⁊ oīa poſſidētes. Vere eñ paupes oīa poſſidēt: q2 deus qcqd volunt facit: et nihil facit qđ nō eis placeat. Vel hoc qđ dicit/ i fortitudine: pōt referri ad patrē: cui attribuitur potētia: et li/ brachio/ ad filiū: licꝫ vtrūqꝫ poſſit ad filiū referri: q2 ipſe eſt ꝟtus ⁊ ſapiētia dei patris: vt .j. Cor.j.d. Omnia eñ per ipſum facta ſunt: vt dz Joh.j.a. Ipſa eñ ſapiētia fortitudo eſt: q2 cōplementū virtutis vel fortitudinis. Ideo Eccl'.ix.d. dicebat ſapiētiā meliorē fortitudine: et ideo ſapiētie filij bene attribuitur fortitudo. r Et nunc itaqꝫ ego dedi/ ad tēpus. Inſup et

Moralit. d Fac Moralit. tibi: id eſt ad vtilitatem tuam. e Vincula/ donorum diuine largitatis: que nos vinciāt amori dei .ſ. dona nature/ fortune ⁊ gratie. Bene dicit/ fac tibi: quia. ij. ij.d. A ſeculo cōfregiſti iugū meū: Cū tñ hic eſſet triplex funicul9 q difficile rumpitur: vt dz Eccs.iiij.c. Ideo dñs adhuc adiecit mltiplicare vincula charitatis: q bona ſua nō ſolū ꝯtulit/ ſed mala nr̄a p nobis ptulit. Vñ Oſee.xj.b. In funiculis adā trahā eos: i vinculis charitatis. Oz furioſā fortitudinē habet quē tot vincula tenere vel ligare nō poſſunt. Eccl'.vj.d. Vincula illi9 alligatura ſalutaris. Vel vincula hec ſūt mādata diuina: q2 vinculis trahimur ⁊ retrahimur ⁊ cōſtringimur. Vincula ergo attrahētia ſūt ꝓcepta affirmatiua: Vincula retrahētia ꝓhibitiōes: Vincula reſtringētia/ ꝯſilia vel admonitiōes. Preceptis illuc ſepe vrgemur: quo boni opis greſſum ſine difficultate nō dirigim9. Prohibitionib9 ſepe retrahimur/ q p deſideriū ꝓperam9. Admonitionib9 cordiū nr̄oꝝ fluenta reſtringim9/ cum volūtates nr̄as a licitoꝝ vſu ſepe reſtringim9. Sed quoſdā nō ligāt hec vincula: q qſi pullos onagri natos ſe liberos putant: vt dicitur Job.xj.c. De qb9 Eſa.j.b. Vuln9 ⁊ liuor ⁊ plaga tumēs: nō ē circūligata nec curata medicamine neqꝫ fota oleo: Cū tñ ſamaritanus alligauerit vulnera ſauciati: Luc.x.f. Vel vincula ſunt flagella: q ſunt tria ſimiliter: tēptatio .ſ. paupertas/ infirmitas. f Et pones eos in collo tuo: magis q in alieno. Eccl'.vj.c. Inijce pedē tuū in cōpedes illi9: ⁊ in torques illi9 collū tuū. Vel vincula ſunt obſeruatiōes religiōis .ſ. diſciplinarū/ ieiunioꝝ/ vigiliarū/ ⁊ hmōi. Ezech.iij.g. Fili hoīs ecce ego dedi ſup te vincula: ⁊ ligabūt te in eis: et nō egredieris i medio eoꝝ/ ⁊ linguā tuā adherere faciā palato tuo. Joh.vlt.f. Ali9 cinget te ⁊ ducet q tu nō vis. Iſta vincula ſunt catene lignee: qs q habet euadet ferreas: vt .j. ꝓximo .ſ. penā īferni.

Pſ. Ad alligandos reges eoꝝ in cōpedib9 ⁊c. Jō dz Job.vj Pſ.149. c. Qui timet pruinā irruet ſup eū nix. Job.xx.d. Fugiet arma ferrea: irruet i arcū ereū. h Ad regē edom ⁊c. Per hos qnqꝫ reges ſignificantur qnqꝫ ſēſus: ſic ⁊ p illos qnqꝫ qs vicit abraā: Gen.xiiij.c. et per illos qnqꝫ quos ſuſpendit ioſue: Joſue.x.c. Qui debēt ligari vinculis ſapiētie: ne nimia libertate diſſoluti vagentur: ſicut equus indomit9 ſine freno. Ideo Eccl'.xxiij.a. Anime irreuerēti ⁊ infrunito ne tradas me dñe. r Et nūc itaqꝫ ego dedi ⁊c. q2 diabol9 pnceps mūdi dz: vt Joh.xiiij.c. Job.ix.c. Terra tradita ē i man9 ipij .i. diaboli. s Serui mei. Diabol9 eñ chriſto ſeruit/ velit/ nolit: qđ eñ facit

B

a Inſup̄ ꝛ beſtias agri dedi ei
vt ſuiāt illi. Et ſeruiēt ei oēs
b c gētes: ēt filio ei⁹/ ēt filio filij
d ei⁹/ dōnec veniat tēpus terre
ei⁹ ꝛ ipſius: ꝛ ſeruiēt ei gētes
e multe ꝛ reges magni. Gēns
f autē ꝛ regnū qđ nō ſeruierit
nabuchodonoſoꝛ regi baby
lonis/ ꝛ q̇cūq; nō curuaue/
g rit collū ſuū ſub iugo regis
babylonis: in gladio ꝛ in fa/
me ꝛ in peſte viſitabo ſup̄ gē
tē illā/ ait dn̄s: donec ꝯſumā
h cos in manu ei⁹. Vos autē
i nolite audire ꝓphētas vr̄os
k l ēt diuinos ēt ſomniatores ꝛ
m n augurēs: ꝛ malēficos qui di
cūt vobis: nō ſeruietis regi
babylonis: qꝛ ꝓphetāt vo/
o p bis mēdaciū: ūt lōnge faci/
ant vos de terra vr̄a: et eijci
ant vos ꝛ pereatis. Porro
gens q̄ ſubiecerit ceruicē ſuā
ſub iugo regis babylonis: ꝛ
ſeruierit ei: dimittā eā in ter/
ra ſua dicit dn̄s/ ꝛ colet eā et
q habitabit in ea. Et ād ſede/
chiā regē iuda locut⁹ ſū ſm̄
r oīa v̄ba h̄/ dicēs: Sūbijcite
colla vr̄a ſub iugo regi̇ baby
s lonis: ꝛ ſeruite ei ꝛ pp̄lo ei⁹: ꝛ
viuetı̇. Quare moriemini tu
ꝛ pp̄ls tuus gladio ꝛ fame ꝛ
peſte: ſicut locut⁹ eſt dn̄s ad
gētē q̄ ſuire noluerit regi ba
bylonis: Nolite audire v̄ba
ꝓphetarū dicētiū vobis: nō
ſeruietı̇ regi babylōis: qꝛ mē
dacium ipſi loquunt̄ vobis.
Quia nō miſi eos ait dn̄s: ꝛ
ipſi ꝓphetāt in noīe meo mē
t v daciter vt ēijciāt vos ꝛ pereā
tis tam vos q̄ꝫ ꝓphete q̇ va/
x ticinant̄ vobis. Et ād ſacer/
dotes et ad pp̄lm iſtū locut⁹
ſum dicens: Hec dicit dn̄s:
Nolite audire v̄ba ꝓpheta/
rū vr̄oꝝ q̇ ꝓphetāt vobis di
cētes: ecce vaſa dn̄i reuertēt̄
de babylōe nūc cito: Mēda
ciū eīn ꝓphetāt vob̄. Noli/
y te ḡ audire eos: ſēd ſuite re/
z gi babylōis vt viuatı̇. Qūa
re dat̄ h̄ ciuitas ī ſolitudinē:
a Et ſi ꝓph̄e ſūt/ ꝛ ēſt v̄bū dn̄i
ī eis/ occurrāt dn̄o exercituū

C

a Inſup̄ ꝛ beſtias agri: q̄ſi terra illa hoībus fugatis ꝛ in
ſolitudinē redacta/ relinquet̄ etiā ab aīalib⁹/ q̄ nō erūt ibi niſi
ꝓpter hoīem cui ſeruiūt oīa. Vł beſtias agri/ vocat feros
hoīes de gētibus ṗdictis. b Et filio ei⁹. ſ. euilmeradach.
c Et filio filij eius. i. balthaſar. d Donec veniat tē
pus terre ei⁹ ꝛ ipſi
us. i. deſtructiōis ter
re illius: qꝛ ipſe nabu/
chodonoſoꝛ cū ſuo ex
ercitu/ a medis et pſis
deſtruet̄. Vn̄ Eſa. xx/
xiij. a. Ve qui ṗdaris
nonne ꝛ ipſe ṗdabe
ris ꝛc̄. Abacuk. ij. b.
Quia ſpoliaſti multas
gētes ſpoliabūt te oēs
q̇ relicti fuerint de po/
pulis. e Gēs aūt
ꝛ regnū qđ nō ſer/
uierit nabuchodo
noſoꝛ ꝛc̄. ſuo dn̄o tē
porali/ licꝫ mal⁹ ſit. j.
Vł ꝛ ergo Pet. ij. c. Serui ſub/
diti eſtote ī oīm timo/
re dn̄is/ nō tm̄ bonis
ꝛ modeſtis: ſed etiā di
ſcholis. Nec mirū ſi
dn̄s ſubijciat peccātes
nabuchodonoſoꝛ: cū
et paul⁹ eos ſubijciat
ſathane. i. corpa eorū
vt ſpūs ſaluus fiat. j.
Corī. v. b. Et. j. Timo
thei. j. d. Quos tradi
di ſathane vt diſcant
nō blaſphemare. g
Sub iugo regi̇ ba
bylonis. i. ſb dn̄o.
Quia Ro. xiij. a. Oīs
aīa ṗtātibus ſublimio
rib⁹ ſbdita ſit ꝛc̄. īdeoq;
neceſſitate eſtote ſubditi ꝛc̄. h Vos aūt nolite audire.
Verba ſūt hieremie ad ṗdictos reges ꝑ eoꝝ legatos. i Pro
phetas vr̄os/ pſeudo: q̇ ſe dicūt habere viſionē de futuris.
k Et diuinos. Aug⁹. Diuini dicti ſūt/ q̄ſi deo pleni. Diui/
nitate eīn ſe eſſe plenos ſimulabāt: ꝛ aſtutia q̄dam fraudulēta
futura hoībus ṗdicebāt. l Et ſomniatores: q̇ reuelatio/
nē dicūt ſe habere futuroꝝ: Sicut habuerūt daniel ꝛ ioſeph
in interp̄tatiōe ſomnioꝝ. m Et augures: q̇ volat⁹ auiū ꝛ
voces itēdebāt: aliaq; hmōi ſigna rerū ꝑ hoc ṗnunciātes q̄d
faciēdū/ vel nō faciēdū. n Et maleficos/ vł veneficos:
q̇ demonū phātaſmatib⁹ inſeruiūt. Nolite inq; audire eos:
Quia ꝓphetāt vobis mēdaciū. o Vt/ ꝯſecutiuū eſt:
p Longe faciāt vos de terra vr̄a ꝛc̄. qꝛ ꝑ hoc ꝙ illis
falſis ꝓphetis crediderūt/ obſtiterūt chaldeis: et ſic captiuati
ſunt. Multo ergo melius fuiſſet eis ſpōte ſeruire nabuchodo
noſoꝛ ꝛ eū habere amicum/ cuius terrā cū pace colerēt q̄ꝫ ne/
ceſſitate captiuari ab eo. Hoc exponebat interpres allegoric⁹
de angelis malis: q̇ ſi voluerint in corporib⁹ ſeruire ad tēpus
ſub iugo nabuchodonoſoꝛ. i. ṗncipi demonū in babylone. i. in
hui⁹ mūdi ꝯfuſione/ poſtea fiāt beati celeſtes ſpūs: ꝛ inhabi
tabūt t̄rā ſuā: ſ; illi ī etnū erūt demōes q̇ noluerit ei obedire.
Que opinio receſſit ab aula eccleſiaſtice fidei. Quidā putāt tn̄
hāc nō fuiſſe opinionē Origenis.
Moraliter * qđ eīn facit inique/ de⁹ ꝑmittit iuſte: vt ſic dn̄o ſeruiat in eo ꝙ
ꝑ eū exercet iuſticiā ſuā: ꝛ ſibi acq̄rit alios. ſ. bonos: quoꝝ tot
diabol⁹ dn̄o lucrat̄: quot ꝑ ei⁹ tēptationē vł flagellationē ꝓba
ti inueniunt̄. Job. xl. d. Nūq̄d eū accipies ſeruū ſempiternū:
ſuþple ſicut ego: a Inſup̄ ꝛ beſtias agri. Hi ſunt ṗnci/
pes mūdi: q̇ dati ſunt vt ſuiāt diabolo. ſ. paupes opprimēdo.
Oſee. xiij. c. Cōſumā eos q̄ſi leo: beſtia agri ſcindet eos. Eſa.
lvj. c. Omēs beſtie agri venite ad deuorandū. b Et filio
eius. Nabuchodonoſoꝛ ē diabol⁹: cuius fili⁹ eſt malus prin
ceps. c Et filio filij eius. Fili⁹ filij ei⁹ eſt malus ṗpoſi/
tus. Joh. viij. f. Vos ex patre diabolo eſtis. Iſtis modo da/
ta eſt terra: ſed ad vltimū deſtruent̄. f Quod nō ſerui/
erit ꝛc̄. qꝛ Eccl. iiij. a.
Magnato hūilia ca/
put tuum. Ro. xiij. c.
Cui honorē honorē:
cui tributum tributū.
h Vos aūt nolite
audire ꝛc̄. Per fal/
ſos prophetas ſigni/
ficant̄ adulatores: qui
emolliunt dn̄i cōmina
tiones. Pš. Molliti † Pš. 54.
ſunt ſermones ei⁹ ſup̄
oleū. š. vj. d. Curabāt
ꝯtritionē filie pp̄li mei
ꝛc̄. Thrēn. ij. c. Pro/
phete tui viderūt ti/ š. 14. c. et
bi falſa et ſtulta: nec j. 29. b.
aperiebāt tibi īiq̄tatē
tuam vt te ad peni/
tentiam ꝓuocarēt: vi/
derūt aūt tibi aſſūpti/
ones falſas ꝛ electiōes.
q Et ad ſedechiā
regē iuda ꝛc̄. Ne re
ſponderēt legati ꝛ re/
ges ṗdicti: q̄re hec po
pulo tuo non ṗcipis:
Ideo ſedechie ꝛ ꝓphe
tis ꝛ ſacerdotib⁹ hec
eadē loquit̄: ne credat̄
nō audere dicere regi
ſuo tam crudelia. s
Et ſeruite ei ꝛ po/
pulo ei⁹/ ꝛ viuetı̇.
Moraliter: hic ſer/
uire debem⁹: vt in fu/
turo regnem⁹. Pš. Seruite dn̄o ī timore: ꝛ exultate ei cū tre/ Pš. 2.
more. r Subijcite colla vr̄a ſub iugo regis baby
lonis. Ibidē. Apprehēdite diſciplinā ne q̄n iraſcat̄ dn̄s. Et
in hoc notat̄ ad lr̄am/ quanta ſit virt⁹ ꝛ bonitas obediētie: cū
etiā obedire malis meritoꝛiū ſit. t Vt eijciāt vos/ ꝑ mē
dacia ſua/ faciēdo vos cōfidere in egyptijs. š. vj. c. A ꝓpheta
vſq; ad ſacerdotē cūcti faciūt dolū: ꝛ curabant cōtritionē filie
pp̄li mei cum ignominia/ dicētes: pax/ pax: ꝛ nō erat pax. v
Et pereatı̇ tā vos q̄ꝫ ꝓphete. Ad vtroſq; loq̇t̄: qꝛ vtri/
q; ſunt in culpa. Eſa. xxiiij. a. Et erit ſic popul⁹: ſic ſacerdos.
Bern̄. Vtinā nō peioꝛ q̄ꝫ pp̄ls ſit ſacerdos. Eſa. ix. c. Erūt q̇
beatificāt pp̄lm iſtū ſeducētes: et q̇ beatificant̄ ṗcipitati. Vn̄:
x Et ad ſacerdotes ꝛc̄. ecce vaſa dn̄i reuertēt̄: q̄ cū
iechonia fuerāt aſportata. Ita etiā dicūt nr̄i pſeudo ꝓphe et
ſacerdotes q̇ ꝑmittūt veniā pctōrib⁹ etiā in pctis manētib⁹/
dicētes: cito penitebitı̇ ꝑ dei gratiā: adhuc eſtı̇ ſatis iuuenes:
ſitis in bona pace: qđ faciūt ꝓpter pugillū hordei et fragmen
panis viuificātes ſic aīas q̄ nō viuūt: vt dꝛ Ezech. xiij. d. y
Sed ſeruite regi babylonis vt viuatis: in quo appa/
ret miſcđia diuina: q̄ vult eos tradere leuioꝛi pene ne ſubeāt
grauiorem. Unde Ezech. iiij. b. Diem pro anno dedi tibi. z
Quare dat̄ hec ciuitas ī ſolitudinem: vt poſſet dici:
Quō ſedet ſola ciuitas plena pp̄lo: vt dꝛ Thrēn. j. a. a Et
ſi ꝓphete ſunt/ ꝛ eſt verbū dn̄i in eis/ occurrāt dn̄o
exercituū. q. d. qui verus eſt ꝓpheta/ ṗcibus occurrere dn̄o
pōt: et hoc intelligēdū eſt: q̄n malicia nōdū eſt cōſūmata vel
obſtinata: Iſti aūt ꝓphete falſi dicebāt/ maliciā pp̄li nō eſſe cō/
ſūmatā: ꝛ ita ſm̄ hoc poſſent reſiſtere: ſed nō faciūt: ergo non
ſunt veri: ſ; loquit̄ ꝛ textus ꝛ Glo. ſm̄ illoꝝ opinionē: qđ ideo
ſic dico: qꝛ ſic pōt opponi ꝙ hieremias nō fuiſſet verus ꝓphe

 G ta: cui dictū eſt

g ta: Cui dictū ē .i.xſ.d. Nō obſiſtas mihi: qꝛ nō exaudiā te. Et xv.a. Si ſteterint moyſes ⁊ ſamuel ⁊c̄. Qn̄ eñ malicia ꝯſummata ē: tūc null⁹ pōt reſiſtere. Jō ad hos falſos ꝓphas dicit̄ Ezech.xiij.a. Ve ꝓphis inſipiētib⁹ q̄ ſequūt̄ ſpūm ſuū: Nō aſcēdiſtis ex aduerſo: nec oppoſuiſtis murū ꝓ domo iſrl̄ / vt ſtaretis i ꝑlio in die dn̄i. Numeri.xvj.g. Stās aaron int̄ mortuos et viuētes ꝓ ꝑplo depcatus ē ⁊ plaga ceſſauit. Heb .xj.f. Extinxerūt ipetū ignis. Pauci ſūt mō q̄ poſſunt deo occurrere. Eſa. lxiiij.c. Nō eſt q̄ inuocet nomē tuū: q̄ ꝯſurgat ⁊ teneat te. Vl̄ dr̄ ver⁹ ꝓpheta occurrere dn̄o: qn̄ qd̄ dic̄ / ope oſtendit: in quo oſtēdit̄ ver⁹ ꝓpha. a Ut nō veniāt vaſa .i. nō trāſferant̄. b Que derelicta fuerant ⁊c̄. Qn̄ iechonias trāſlatus fuit: q̄dā tranſlata fuerūt cū ipſo i babylonē / et q̄dā remanſerūt: q̄ omnia tranſlata ſūt capto ſedechia: Veniant dico / in babylonē. c Ad colūnas et ad mare et ad baſes et ad reliqua vaſoꝝ ⁊c̄. quaſi de columnis et de mari .ſ. eneo: quod ad lrām lauatorium dicitur: de baſib⁹ ⁊ reliquis vaſis: ⁊ ad oēs optimates.

4.Regl.25.c.

A

cōterā. h Jugū regis babylōis .i. īperiū / vel dominiū. Habuit iſte ꝓpha copiā loquēdi corā iſto: qꝛ leta libēter audiunt̄: ⁊ ita ꝑ hec mēdacia ſepe diligūt̄: qꝛ natura corrupta delectat̄ in vanis. De natura eñ bn̄ inſtituta / dic̄ Aug⁹. i enchiridion: Vſqꝫ adeo natura hūana effugit falſitatē ⁊ errorē deuitat vt falli nolit etiā qui amant fallere. i Adhuc duo anni dierū: vt ſic breue tēpus / gaudij magnitudinē augeret. Et dicit Anni dieꝝ / ad differentiā annoꝝ ſeptimanaꝝ: q̄s vocat Daniel .ix.g. hebdomades: in q̄bus ſunt tot ſeptimane: quot ſūt dies i annis. Dierū .i. īfra duos annos. k Et ego referri faciā ⁊c̄. Ecce quō hieremie ꝯtrariat̄: q̄ dixerat trāſferēda eſſe illa q̄ in hieruſalē remāſerat poſt iechonie tranſmigrationē: iſte autem dicit etiā aſportata ſiue trāſlata ibi eſſe reportāda i hierlm. l Et omnē trāſmigrationē iude .i. oēs q̄ trāſmigrauerāt: qſi nō tm̄ vaſa referēt̄. m Amē: ſic faciat domin⁹: qſi opto ꝙ ſic eueniat ſicut tu loqueris: qd̄ ſic intellige: id eſt optarem: ſi hoc eſſet optabile: Sicut illud Ro.ix.a. Optabam fieri anathema pro fratribus meis: id ē optarem ſi eſſet optabile. Simile Michee.ij.c. Utinam non eſſem vir habens ſpiritum / et mendacium potius loquerer: qd̄ ſic intelligit̄ .i. hoc vellē ſi eſſet volēdū: vel optabile mendaciū .i. falſū nō habēs ſpiritū .ſ. quo ad h̄ ꝙ p̄dixi de deſtructiōe ꝑpl̄i mei. Vn̄ ſumit mēdaciū īpropꝛie .i. falſū. Quo etiā mō dic̄ Hiero. hic in Glo. ionā eſſe mētitū: Jone.iij.b. Adhuc q̄draginta dies et niniue ſ̄buertet̄: qd̄ ītelligit̄ .i. dixit falſum: vl̄ dicit̄ eſſe mētit⁹ / nō in v̄itate / ſ; ſm̄ hoim opinionē: q̄ viderūt euenire ꝯtrariū. Nō eñ mēdax fuit: qꝛ putauit dicere verū. Vel qꝛ h̄ verū fuit ſm̄ cauſas inferiores: qꝛ ſic merita illoꝝ exigebāt. Vel h̄ retorq̄bat / nō ad corꝑalē ſed ad ſpūalē ſ̄buerſionē. Vel cū dixit / amē: reſpectū habuit hieremias ad captiuitatꝭ reductionē: q̄ futura erat poſt ſeptuagita ānos / nō poſt bienniū / vel añ: vt iſte dixerat. Ne tñ ꝑ hoc qd̄ dixerat: amē / videret̄ ꝓbare teſtimoniū pſeudo ꝓphe / v̄itatē ſubiūgit dicēs. Verūtñ audi ⁊c̄. Moraliť: l Et oēm trāſmigrationē iude ⁊c̄. Cōterā eñ iugū regl̄ babylōis. Licet h̄ v̄bū velut falſ⁹ ꝓpha dixerit: tñ q̄tū ad hāc ꝑtē verū fuit / ⁊ ſm̄ lrāz / ⁊ ſm̄ myſteriū. Qn̄ eñ iugū vl̄ ſeruit⁹ diaboli ſup iudā .i. ſup aliquē q̄ aliqñ fuit religioſus īponit̄ / tūc migrat hō in babylonē .i. in ꝯfuſionē ⁊ ꝯſciētie anxietatē: a hierlm .i. a pace pectoris quā habebat. Vn̄ Thren̄ .j.a. Migrauit iudas ꝓpt̄ afflictionē ⁊ mltitudinē ſeruitutꝭ: habitauit inter gentes .i. imitat⁹ eſt gētiliter viuētes: nec inuenit requiē: ſed ꝯtrito iugo redit hō i hierlz .i. i pacē. Vn̄ Joh̄.xvj.g. Jn mūdo p̄ſſurā habebitis in me pacē. Eſa.ix.a. Letabunt̄ corā te ſicut q̄ letant̄ in meſſe: ſicut exultāt victores capta p̄da qñ diuidūt ſpolia: iugū eñ oneris ei⁹ ⁊ v̄ga humeri ei⁹ ⁊ ſceptrū exactoris ei⁹ ſupaſti: ſicut in die madian: qñ .ſ. ꝯfract̄ lagenis filij iſrl̄ ſonātes tubis lāpades i manib⁹ tenuerūt: ⁊ ſic territi fugerūt madianite. Cōfringit̄ lagena in ꝯtritiōe. Vn̄ Eſa.xxx.c. Cōminuet̄ ſic ꝯterit̄ lagena figuli ꝯtritiōe p̄ualida: ⁊ nō ueniet̄ de fragmētꝭ teſta in q̄ portet̄ ignis de incēdio aut hauriat̄

Moraliť

Judic.7.c.

a vt nō veniant vaſa q̄ derelicta fuerāt i domo dn̄i / ⁊ i domo regis iuda / ⁊ in hierlm: in babylonē. Quia hec dic̄ dn̄s exercituū ad colūnas et ad mare ⁊ ad baſes et ad reliq̄ vaſoꝝ q̄ remāſerūt in ciuitate hac: q̄ nō tulit nabuchodonoſor rex babylōis cū trāſferret iechoniā filiū ioachim regē iuda de hierlm in babylonē ⁊ oēs optimates iuda ⁊ hierlm. Qꝛ h̄ dic̄ dn̄s exercituū de⁹ iſrl̄ ad vaſa q̄ derelicta ſūt i domo dn̄i: ⁊ i domo regl̄ iuda ⁊ hierlm. Jn babylonē trāſferēt̄ et ibi erūt vſqꝫ ad diē viſitatiōis ſue dic̄ dn̄s. Et afferri faciā ea ⁊ reſtitui i loco iſto.

Ca. XXVIII.

Et factū ē i āno illo i p̄ncipio regni ſedechie regis iude / i anno q̄rto / i meſe q̄nto / dixit ad me ananias fili⁹ azur ꝓpha de gabaon i domo dn̄i corā ſacerdotib⁹ ⁊ oi ꝑpl̄o dicēs. Hec dicit dn̄s exercituū deus iſrl̄. Cōtriui iugū regis babylōis: adhuc duo anni dierum: et ego referri faciā ad locū iſtū oia vaſa dn̄i q̄ tulit nabuchodonoſor rex babylōis de loco iſto ⁊ trāſtulit ea in babylonem et iechoniā filiū ioachim regē iuda: ⁊ oēm trāſmigrationē iude q̄ ingreſſi ſunt i babylonē ego ꝯuertā ad locū iſtū / ait dn̄s: Conterā eñ iugū regis babylonis. Et dixit hieremias ꝓpha ad ananiā ꝓphetā i oculis ſacerdotū ⁊ in oculis ois ꝑpl̄i q̄ ſtabat i domo dn̄i: ⁊ ait hieremias ꝓpha: Amē: Sic faciat dn̄s. Suſcitet dn̄s v̄ba tua q̄ ꝓphetaſti vt referant̄ vaſa i domū dn̄i: ⁊ ois trāſmigra

B

Myſtice: Columne / q̄ totā domū ſuſtinent / ſunt p̄lati. Mare / ſiue lauatoriū ſūt ſacerdotes: q̄rū officiū ē baptiȥare. Baſes / q̄ tenēt locū īfimū / ſūt ſ̄bditi. Vaſa / q̄b⁹ potat̄ / ſūt p̄dicatores: q̄rū officiū ē potare alios. Oēs iſtos iā ꝓ magna pte tranſtulit nabuchodonoſor .i. diabol⁹ i babylonē ⁊ i fruſta ꝯcidit. iiij. Regl̄.vlt̄. c. Colūnas ereas q̄ erāt in tēplo dn̄i ꝯfregerūt chaldei: ⁊ trāſtulerūt es oē i babylonē. d Vſqꝫ ad diē viſitatiōis ſue: .i. vſqꝫ ad tēp⁹ cyri q̄ remiſit ea in hierlm: vt legit̄ .j. Eſdre.j. c. qñ .ſ. cōpleti ſunt ſeptuaginta anni q̄b⁹ fuerūt i captiuitate.

Myſtice

Et factū eſt. Jn hoc caplo Expo. Ca. XXVIII. duplex ꝓphetia inſerit̄. Vna pſeudo ꝓphete / ꝑplm decipientis: Alia veri ꝓphete / ꝑplm corripiētis. Sic eñ vbiqꝫ eſt ꝙ veritatꝭ p̄conib⁹ falſos p̄cones opponit diabol⁹: vt ꝑ illos fructū illoꝝ impediat. Et diuidit̄ hoc caplm in q̄ttuor ptes. Primo ponit̄ ꝓphetia ananie pſeudo ꝓphete: q̄ licz v̄a in pte fuerit / falſo tñ nūciata ē: qꝛ ſpū ſuo / nō ſpū dn̄i loq̄bat̄. Scd̄o ponit̄ charitas hieremie: q̄ optauit fieri qd̄ ille mētiebat̄: ibi: Et dixit hieremias. Tertio licet potuiſſet dixiſſe hieremias ananie: mētiris / ꝑplm decipis ⁊ hmōi / tanqꝫ q̄ bn̄ ſciebat v̄itatē: tñ qꝛ ille eadē i hieremiā poſſet torq̄re: exēplū ponit antiquoꝝ ꝓphetaꝝ / tā bonoꝝ / q̄ꝫ maloꝝ: vt ex eoꝝ cōſideratiōe ꝑpendat̄ q̄s ſit verus ꝓpha / ananias .ſ. vl̄ hieremias: ibi: Verūtamē audi. Quarto īſpirat⁹ a dn̄o hieremias dure increpat ananiā / ⁊ de mēdacio rep̄hendit / pēnā iminentē ei p̄dicit: ibi: Et factū eſt verbū dn̄i ad hieremiā. e Et factū eſt in anno illo in p̄ncipio ⁊c̄. in anno q̄rto. Quart⁹ annus dr̄ p̄ncipiū regni ei⁹ cōparatiōe bonorū regū q̄ diu regnauerūt / vt dauid ⁊ ezechias: vt ita qſi nihil regnaſſe iſte mal⁹ reputet̄. Vn̄ Eccl̄i. x.b. Ois potētat⁹ breuis vita. Et ītellige hoc factū eſſe anteqꝫ ezechiel incepat ꝓphare illis q̄ trāſmigrauerāt cū iechonia: qꝛ q̄nto anno trāſmigratiōis cepit ꝓphare. f Dixit ad me ananias fili⁹ azur ꝓpha pſeudo: vel qꝛ ꝑpl̄o videbat̄ ⁊ dicebat̄ ꝓpha. g Cōtriui .i.

g parū aque de fouea

C tio de babylōe ad locū iſtū.
a Uerūtamē audi verbū hoc
b qḋ ego loqr in aurib⁹ tuis: ⁊
in aurib⁹ vniuerſi ppli. Pro
c phete q̄ fuerūt an̄ me ēt an̄ te
d ab initio: ⁊ ꝓphētauerūt ſup
e terras multas/ ēt ſup regna
f g magna dē ꝓlio ⁊ dē afflictio
h ne ⁊ dē fame: ꝓpheta q̄ vati
i cinat⁹ ē pacē/ cū vēnerit ver
k bū ei⁹/ ſciēt̄ ꝓpheta quē mi
l ſit dn̄s in v̄itate. Et tulit ana
nias ꝓpheta catenā de col
m lo hieremie ꝓphe: ēt ꝯfregit
eā. Et ait ananias i ꝯſpectu
oīs ppli dicēſ. Hec dic dn̄ſ:
Sic ꝯfringā iugū nabucho
donoſoꝛ regꝯ babylōis poſt
duos annos dierū de collo
n oīm gentiū. Et ābijt hieremi
as ꝓpheta in viā ſuā. Et fa
ctū eſt v̄bū dn̄i ad hieremiā
poſtq̄ꝫ ꝯfregit ananias pro
pheta catenā de collo hiere
mie ꝓphe dicēs. Uade et di
ces ananie. Hec dicit dn̄s.
o Catēnas ligneas cōtriuiſti:
p et faciēs ꝓ eis catenas fer
reas: qꝛ hec dicit dn̄s exerci
tuū de⁹ iſrl̄. Jugū ferreū po
ſui ſup collū cūctarū gentiū
iſtarū vt ſeruiāt nabuchodo
noſoꝛ regi babylōis/ et ſuiēt
ei: inſup ⁊ beſtias t̄re dedi ei

parū aque de fouea. Jta em̄ debet hō minutatim circūſtāti/ as pcti recolere: ita vt ibi nihil ſit ignis vl̄ aq̄.i. ardorꝭ i pctō vl̄ delectatiōiſ male. Eſa.x.g. Cōfringet dn̄s lagūculā i terrore. Sonat tuba in ꝯfeſſiōe: tenet̄ lāpas i manu ſatiſfactione/ ꝑ oſtēſionē boni exēpli i cōuerſatiōe: ⁊ ſic cō/ terit̄ iugū diaboli. Ul' aliter: Omnē tranſ/ migrationem ⁊c. Qn̄ iudaſ.i. ꝯfitēſ ve/ nit in babylonē.i. pcti ſui ꝯfuſionē: tunc libe rat eū dn̄s reducēs in hierl̄m.i. pacē: qꝛ ꝯte/ rit̄ iugū diaboli.i. pec catū. Un̄ Micbee.iiij d. Uenies vſq̄ꝫ ad ba/ bylonē: ibi liberaberꝭ/ ibi redimet te dn̄s de manu inimicoꝝ tuoꝝ. Ul' Judas.i. laudāſ deū in choro ⁊ oꝛone/ freq̄nt̄ venit i babylo/ nē.i. in mētiſ ꝯfuſionē ꝓpter tumultū malaꝝ cogitationū occurrēti um: ⁊ tunc nō eſt ſpe/ cioſa laus in oꝛe pctōris: vt dꝛ Ecci.xv.c. Sed dn̄s in deuo/ tiōe ꝯuertit eū i hierlꝫ.i. pacē: qꝛ tūc ꝯterit̄ iugū diaboli. Un̄ Eſa.x.f. Cōputreſcet iugū a facie olei.i. in ꝯtritiōe ꝯfringit̄ ⁊ ſupat̄ iugū diaboli: ſ; in oleo deuotiōis putreſcit: qꝛ ibi pctm̄ fetidū ⁊ abomiabile fit hoi. a Uerūtn̄ audi v̄bū hoc. Si diceret ei hieremiaſ: mētirꝭ/ qḋ potuit dicere: ip̄m idē hie/ remie poſſet dicere: qꝛ adhuc nō erat manifeſta rei v̄itas ꝑ quā erat ꝯtrouerſia: vn̄ iiuriā feciſſet ei an̄ v̄itatꝭ ꝓbationē ſi dixiſſet ei mētirꝭ/ vl̄ ip̄m decipis/ vl̄ hmōi. Jō magꝭ curia/ lit̄ ei loquit̄/ adducēs exēplū veteꝝ ꝓphaꝝ: qꝝ v̄itatē vl̄ frau/ dulētiā rei exit⁹ demōſtrauit in dictis coꝝ: q̄ſi ita etiā rei exi tuſ demōſtrabit v̄itatē meā ⁊ falſitatē tuā. b Qḋ ego loqr in aurib⁹ tuis: nō ſolū ad aures: ſ; etiā intus ad coꝛ veniat v̄bū. d Et ꝓphetauerūt ſup t̄ras multaſ.i. ꝯtra eas. e Et ſup regna magna/ moꝛaliter.i. ꝯtra eos q̄ diuiſi ſūt/ nō q̄rētes vnā a dn̄o. Un̄. Oſee.x.a. Diuiſum ē coꝛ coꝝ: nūc interibūt. Oē em̄ regnū diuiſum cōtra ſeip̄m diſſipabit̄: vt dꝛ Matth.xij.b. Regna em̄ diaboli ꝯ̄ ſe pugnāt: vt auari cia ꝯtra luxuriā: ⁊ ſic de alijs. Super hos veniet afflictio per oīm maloꝝ p̄ſentiā/ ⁊ fames per oīm bonoꝝ abſentiā. Pre/ liū dꝛ: qn̄ hō in p̄ſenti ꝑ tēptationē ſupat̄ vbi ſpoliat̄ gratui/ tis/ vulnerat̄ naturalib⁹. f De ꝓlio: Luc.x.e. Jncidit in la/ trones: q̄ deſpoliauerūt eū: ⁊ plagis impoſitꝭ abierūt ſemi/ uiuo relicto. g Et de afflictiōe: Ezech.vij.a. Ecce affli/ ctio venit/ venit finis/ finis venit: euigilauit aduerſus te/ ve/ nit cōtritio ſup te q̄ habitas in terra. h Et de fame. Ps.
Ps.106. Uincti i mēdicitate ⁊ ferro. Uincti erūt: qꝛ etiā neceſſaria ſibi acq̄rere nō poterūt. Un̄ ⁊ diuiti epuloni vna gutta aq̄ nega/ ta ē: qꝛ nimiū chaos inter nos ⁊ vos: Luc.xvj.g. Propt̄ hec tria dicit̄ Apocꝭ.viij.d. Ue ve ve habitātib⁹ i terra. Hec tria c Ab initio ꝓphauerūt. Hoc ē ꝯ̄ eos q̄ dicūt/ vn̄ veniūt mō tot noua: talia nō ſolēt p̄dicari. Un̄ Actꝭ.ij.b. Cū loq̄rēt̄ apl̄i magnalia dei/ ſtupebāt ⁊ mirabant̄ oēs dicētes: q̄d nam vult h̄ eſſe: alij aūt dicebāt deridētes: qꝛ muſto pleni ſunt. Et Actꝭ.xvij.e. dr̄ paulo: Noua q̄dā iferſ aurib⁹ nr̄is. Sed dicit̄ ij. Joh.b. Nō mādatū nouū ſcribo tibi: ſ; qḋ habuim⁹ ab in/ itio. Uel de p̄ſiti ꝓliū habet hō ꝯ̄ deū in mortali. Jbi em̄ eſt guerra moꝛtalis: afflictio ꝑ remoꝛſum cōſciētie: fames ꝑ indi/ gentiā bonoꝝ ſp̄ualiū. De p̄mo Actꝭ.ix.a. Ego ſum ieſus na/ zaren⁹ quē tu ꝑſeq̄ris: durū ē tibi ꝯtra ſtimulū calcitrare. Ue/ re duꝝ: qꝛ niſi cito facias pacē/ veniet dies: qn̄/ vt dꝛ Sap.v. d. acuet irā dirā in lanceā: ⁊ pugnabit cū illo oꝛbis terrarū. Fac ḡ ꝯſiliū dn̄i Matth.v.d. Eſto ꝯſentiēs aduerſario tuo dū es in via.i. dū tēp⁹ penitētie habes. De ſcdo.ſ. afflictione: Threñ.j.g. Foris interficit gladi⁹ ⁊ domi mors ſimilis eſt: quo ad ſcdm̄.ſ. intus in ꝯſciētia. De tertio Threñ.j.d. Dede rūt p̄cioſa queq̄ꝫ ꝓ cibo ad refocillādā aiam. Magna ē i aia cariſtia: qn̄ oia tā p̄cioſa.ſ. gratiā dn̄i ⁊ gloꝛiā dat aia ꝓ mi/ nima delectatiōe: de q̄ nō pōt etiā impleri anima: ſed tm̄ refocil/ lari. Uel ꝓliū erit i iu/ dicio i diſcuſſione: af/ flictio in ſentētie ꝓla/ tione: fames in inferni religatiōe/ vbi erit ca/ rētia oīs boni. i Cū venerit verbū ei⁹: i. rei exitus manifeſta/ bit̄.ſ. pax vel ꝓſperi/ tas quā ille p̄dicat: k Sciet̄ ꝓpheta. De hoc autē non poterat iſte exp̄obꝛare hiere/ mie: qꝛ multa p̄dixe/ rat q̄ iā aduenerāt/ et alia erant futura: qꝛ ꝑ exitū vaticinij ꝓbat̄ vtrū verus vel falſus ꝓpheta fuerat. Quia Ecci.xxxiiij.a. A men dace q̄d verū dicet̄: Un̄ Deut.xviij.d. poſtq̄ꝫ dixit: Porphe tā ſuſcitabo eis ḋ medio fratꝝ ſuoꝝ: q̄ v̄ba ei⁹ q̄ loquet̄ i noīe meo audire noluerit ego vltoꝛ exiſtā: ſubdit: Propheta aūt q̄ arrogātia depuat⁹ voluerit loq̄ i noīe meo q̄ ego nō p̄cepi ei vt diceret iterficiet̄: ꝙ ſi tacita cogitatiōe rn̄deris: quō poſſū intelligere verbū qḋ nō eſt locut⁹ dn̄s/ hoc habebis ſignū qḋ in noīe dn̄i ꝓpha ille p̄dixerit ⁊ nō euenerit/ hoc dn̄s nō eſt lo/ cutus. l Et tulit ananias ꝓpheta catenā de col/ lo hieremie: q̄ foꝛte facta erat de anſulis in modū catene ꝯnexis. m Et cōfregit eā: et iō eā frangere potuit: qḋ nō potuiſſet ſi ferrea fuiſſet. Ecce loq̄t̄ facto qḋ p̄us ꝓphauerat v̄bo. Hieremias aūt tāq̄ꝫ agnus māſuet⁹ tacet corā ipſo ſic ſibi iniuriāti ⁊ ꝑ ſubtractionē catenaꝝ violentā/ ei dolorē ma/ gnū incutiēti. Jō aūt tacuit: vt dicit hic Glo. quia nōdū ei a dn̄o q̄d diceret fuerat reuelatū: vt ſic inuat̄ ꝓphas nō loqui tm̄ ſuo libero arbitrio/ ſ; dei volūtate ſola q̄ ei futura iſpirat. Sed quō ergo dicit̄.j. Corꝭ.xiiij.f. Sp̄us ꝓphaꝝ ſubiecti ſūt ꝓphis. Per h̄ em̄ videt̄ velle dicere ꝙ qn̄ volūt loq̄ poſſunt: ⁊ qn̄ volūt tacere poſſunt: Nō em̄ cogunt̄ tacere vel loq̄/ ſicut phanatici. Solutio. Uerū eſt ꝙ loq̄ vel tacere poſſunt ex li/ bero arbitrio: ſed loq̄ ꝓphetice nō: qꝛ nō eſt tm̄ ex libero arbi/ trio. Apl̄s ergo loquit̄ de ſimplici loq̄la. n Et abijt hiere mias ꝓpheta in viā ſuā/ q̄ſi victus: implēs illud ꝓpheti/ cū: Factus ſum q̄ſi hō nō audiēs ⁊ nō habēs in oꝛe ſuo redar Ps.37.
gutiōes. Sed nunq̄d ergo exēplo hieremie ſi audiam⁹ hereti cū hereſim p̄dicantē tacere debem⁹ quoadusq̄ꝫ audiam⁹ v̄bū a dn̄o: ſicut iſte tacet audiēs pſeudo falſa p̄dicantē: Solutio. Nō: qꝛ rn̄ſū dn̄i habem⁹ i ſcp̄turꝭ: qḋ nō habebat hieremias q̄d diceret de futuro. p Et facies ꝓ eis catenas fer/ reas: q̄ſi qꝛ minorē renuiſti penā ⁊ monuiſti ip̄m vt mino/ rē renueret.ſ. trāſmigrando in babylonē ſponte ſcdm̄ cōſiliū veroꝝ ꝓphaꝝ: ſ; ꝑ h̄ cauſa maioꝛis ſupplicij eris ⁊ tibi ⁊ ip̄ſo. Hic delyrat allegoric⁹ int̄p̄res/ vocās ligneas catenas aerea coꝛpoꝛa demonū: ferreas aūt nr̄a coꝛpa groſſioꝛa. Jlli ergo demōes q̄ ꝓ q̄ritate pcti ſui noluerit minores ſubire cruciat⁹ i catenas nr̄oꝝ coꝛpoꝝ ꝯdēnabūt̄/ in eis ſuiētes nabuchodo/ noſoꝛ.i. diabolo. Nabuchodonoſoꝛ em̄ etiā beſtie terre date ſūt: vt h̄ ſubdit̄.i. ſp̄us hoīm in carne ſua moꝛtētiū. Un̄: Ut Al. charitate
ſuiāt ⁊c. Moꝛalit̄. o Catenas ligneas ꝯtriuiſti: Moꝛaliter
q̄ſi modicā penitētiā facere noluiſti/ opoꝛtebit te ſuſtinere toꝛ mēta iferni. Jn hac catena lignea ſūt tres anuli.ſ. ꝯtritio/ cō/ feſſio/ ſatiſfactio. Pena iferni reſpectu penitētie p̄ſentis dicit̄ ferrea: qꝛ eſt durioꝛ/ pōderoſioꝛ/ durabilioꝛ. Un̄ Ps. Reges Ps.2.
eos in v̄ga ferrea. Jō dꝛ Job.vj.c. Qui timet pruinā/ irruet

 ſup eum nix.

ſup eũ niſ. Job.xx.d. Fugiet arma ferrea: irruet i arcũ ereũ.
Et iõ iux̃ ꝯſiliũ Eccl.vj.c. Injice pedẽ tuũ in cõpedes illi⁹ ⁊ i
torq̃s illi⁹ collũ tuũ. Quare? Quia vt ibi ſb̃dit: Erũt tibi cõ/
pedes illi⁹ in ꝓtectionẽ fortitudinis ⁊ baſes virtutis: ⁊ torques
illi⁹ i ſtolã glĩe. Quia vt dr̃ Eccl.iiij.d. De carcere catenisq;
interdũ qs egredit̃ ad
regnũ. Qui ĝ ligneã
penitẽtiã renuit / liga/
bit̃ ferrea q̃ ligatis pe
dibus ⁊ manib⁹ mitte
tur in gehennã: vt dr̃
Matth.xxij.b. ibi erit
fletus ⁊ ſtridor dẽtiũ.
Vñ .ſ. xx.d. dicit̃ ꝙ
phaſſur ꝑcuſſit hiere/
miã: ⁊ miſit eũ i neru/
um: cũ illuxiſſet craſti
nũ/eduxit phaſſur hie
A remiã d̃ neruo. Phaſ/
ſur interꝑtat̃ pauor vn/
diq;. Hic ꝑcutit hiere
miã: qñ hõ ex timore
quẽ habet vndiq; .ſ.
ex morte/ex iudicio/ex
iferno anxiat̃. Phaſ/
ſur etiã hieremiã po/
nit i neruũ: q: ex pauo
re illo aggredit̃ artam
penitẽtiã: ſ illuſceſcẽte
craſtino i morte.i. recedẽte nocte oĩs miſerie ⁊ penalitat̃ edu/
cit̃ hõ. Eſa.lj.d. Venient q̃ redẽpti fuerit i ſiõ: ⁊ leticia ſẽpitna
Ps.115. ſup capita eoꝝ: Qñ dicet q̃libet iuſt⁹: Diruꝑiſti dñe vincula
mea.

Et dixit hieremias ꝓpha ad
a ananiã ꝓphetã: Audi ana/
b nia: Nõ miſit te dñs: ⁊ tu cõ
fidere feciſti ppl̃m iſtũ in mẽ
dacio. Idcirco hec dic̃ dñs:
d Ecce ego mittã te a facie ter
re: hoc anno morieris: ad/
uerſum eñ dñm locut⁹ es.
f Et mortu⁹ eſt ananias ꝓphe
g ta i anno illo/ mẽſe ſeptimo.

Cap. XXIX.

h Et hec ſunt verba libri q̃ mi/
ſit hieremias ꝓpheta
i de hierl̃m ad reliq̃as ſenioꝝ
trãſmigratiõis ⁊ ad ſacerdo
tes ⁊ ad ꝓphetas et ad oẽm
ppl̃m quẽ traduxerat nabu/
chodonoſor de hierl̃m i ba/
k bylonẽ/ poſtq; egreſſus ẽ ie/
l chonias rex/ et dña ⁊ eunu/
chi ⁊ ꝓncipes iuda ⁊ hierl̃m
m ⁊ faber et incluſor de hierl̃m
n in manu elaſa filij ſaphan et
gamalie filij helchie quos mi
ſit ſedechias rex iuda ad na
buchodonoſor regẽ babylo
nis in babylonẽ dicẽs. Hec
dicit dñs exercituũ de⁹ iſrl̃
oĩi trãſmigratiõi quã trãſ/
tuli de hierl̃m in babylonẽ:
o Edificate domos et habita/
p te: ⁊ plãtate hortos ⁊ come/
dite fructum eorũ: Accipite
vxores ⁊ generate filios ⁊ fi
lias: ⁊ date filijs vr̃is vxores
et filias veſtras date viris:

a Audi anania. Pri⁹ noiauit eũ ſepe ꝓphã: nõ q: vere
eſſet/cũ ex ore dei nõ loq̃ret/ ſ q: a ppl̃o ſic putabat̃: Nũc au
tẽ nõ eũ ꝓphetã noiat: quẽ a dño miſſum negat. b Nõ mi
ſit te dñs. Ecce q̃ pꝰs tacuit anteq̃ reuelatũ erat ei qd loq̃ret̃:
modo audact̃ eũ arguit et ex reuelatiõe dñi fit loq̃ns. c Et
tu ꝯfidere feciſti ppl̃m iſtũ in mẽdacio/ ne acq̃eſcerẽt
ſentẽtie dñi: qd ⁊ ꝯfitet̃ ipſe ppl̃s/ Eſa.xxviij.d. Poſuimus
mẽdaciũ ſpem nr̃am. Dixerũt eñ: ꝑcuſſim⁹ fedus cũ morte:
flagellũ inũdãs cũ trãſierit nõ veniet ſup nos. d Ecce ego
mittã te a facie terre: q: morieris: ⁊ ſic nõ eris ſup terrã. Al̃
Mittã ⁊c.ſ. i filijs ⁊ amicis tuis. e A facie terre/ ꝓmiſſiõis.
f Et mortu⁹ ẽ ⁊c. Quõ ĝ iugũ nabuchodonoſor venit ſup
ipm ſm hieremie ꝓphetiã? Sol. Quia venit ſup filios ⁊ ami/
cos ſuos. g Menſe ſeptimo: et ita nõ ſupuixit niſi trib⁹
mẽſibus: q: mẽſe q̃rto hoc ei dictũ eſt. In hoc aũt ꝙ dñs hic
minat̃ mortẽ/reputat eã eſſe ſuppliciũ. Qd eſt ꝯ hereticos di/
centes/poſt mortẽ ampli⁹ hoĩes nõ reuerſuros ad ſua corpa
Ps.141. nec in eis puniri: Juxta illud: Educ de carcere animam meã.
Et ideo dicebãt hũc eſſe mortuũ mẽſe ſeptimo: q: ſeptimus
mẽſis ſicut ⁊ ſeptim⁹ dies requiẽ antiq̃tus figurabat: Juxta
etiã illd Eccl.xxij.b. Modicũ plora ſup mortuũ/ qm̃ req̃euit:
q̃ ꝯdẽnant̃ ꝑ hãc dñi cõminationẽ.

Expoſi. Ca. XXIX.

Et hec ſunt verba. In h̃ capl̃o cõtinet̃ ep̃la quã
miſit hieremias de hierl̃m in babylonẽ. Et diuidit̃ h̃
capl̃m in ſeptẽ ꝑtes. Primo a quo/ ⁊ ad quos/ ⁊ ꝑ q̃s
nũcios hec ep̃la miſſa ſit determinat̃. Scdo ꝓpha monet eos
vt edificẽt ⁊ plantẽt ⁊ vxores ducãt in terra captiuitatis ſue:
nec iſta facere dimittãt ſub ſpe redeũdi i terrã ſue natiuitatis:
ibi: Hec dicit dñs. Tertio monet eos ne credant pſeudo
ꝓphetis q̃ eos in ꝓximo rediturꝯ aſſerebant: ibi: Nõ vos
ſeducãt. Quarto ne oĩo de reditu deſperarẽt/ tẽp⁹ captiui/
tatis eoꝝ ꝑ ſeptuaginta annos duraturũ: ⁊ poſtea viſitãdos ⁊
reuerſuros i terrã ſuã ꝑdicit: ibi: Quia hec dic̃ dñs. Quĩto
etiã in ꝯſideratiõnẽ eoꝝ q̃ trãſmigrauerãt/ captiuitatẽ tam re
gis/q; ppl̃i iudeoꝝ q̃ i hierl̃m remãſerãt ꝓximo futurã oñdit:
ibi: Quia hec dic̃ dñs ad regẽ. Sexto duoꝝ ꝓphaꝝ q̃s
noiat q̃ ppl̃m in captiuitate poſitũ ſeducebãt/ ⁊ in vxores ami
coꝝ ſuoꝝ mechabant̃ determinat penã: ibi: Hec dicit dñs
exercituũ. Septimo ꝯtra ſemeiã ſermonẽ dirigit ei⁹ culpã
⁊ penã exprimens/ pro eo.ſ. ꝙ de babylone in hierl̃m lr̃as cõ
tra ipm hieremiã miſerat ad oẽs ſacerdotes hierl̃m: vt tanq̃
arrepticiũ ⁊ mẽdacie ꝓphetãtẽ: vinctũ catenis tenerẽt: ibi: Et
ad ſemeiã. h Et hec ſũt vba ⁊c. Miſit ꝑ nũcios reg̃
vt ſic opus ſuũ maiori dignitate ꝯfirmaret. i Ad reliq̃as
ſenioꝝ trãſmigra/
tionis ⁊c. q̃ oẽs cũ
iechonia ⁊ matre eius
trãſlati fuert̃ ad nabu
chodonoſor. k Poſt
q̃: q̃ſi hec miſſio fuit:
poſtq̃ egreſſus ẽ
iechonias rex: q̃ſi
ꝓpa volũtate: quã ꝯ/
formauit diuine volũ/
tati/ nõ violẽter tract⁹
vt ſedechias cũ ſuis. B
l Et domina ⁊c.i.
mater ei⁹ ſiue regina.
m Incluſor.ſ. ge/
mmaꝝ in auro/ vel ci/
uitatũ muris. Miſit
inquã: n In ma/
nu ⁊c. quos miſit
ſedechias ⁊c. qua/
ſi ꝑ nuncios regis hec
miſſio facta eſt: quia
forte proprios nunci/
os mittere non po/
terat. Cũ vidiſſet eñ ſedechias ipletũ qd ꝑdixerat hieremi/
as de morte ananie/ valde timuit: ⁊ ꝑ nũcios ſuos miſit in ba
bylonẽ tributũ qd ꝑus negare voluit decept⁹ ab anania: ⁊ ꝑ il
los nũcios miſit hieremias lr̃as ſuas. In hoc aũt notat̃/ q̃tũ
deſideriũ habuit exhortãdi ppl̃m ſuũ ad bonũ: q̃ ad eos lr̃as
mittit: ad q̃s ire nõ poterat. Sic ⁊ fecit.j.xxxvj.b. vbi dixit
ad baruch: Ego clauſus ſum: nõ valeo igredi domũ dñi: In
gredere ĝ tu ⁊ lege de volumine in quo ſcripſiſti ex ore meo
vba dñi. Sic ⁊ paul⁹ ſepe ad abſentes ſcribebat ep̃las. Quid
ergo erit de ꝓlatis: q̃ cũ ſint liberi vacãt ocio: Cũ eñ nec euã
gelio obedire velint: quõ ꝓ illo ſe vinciri vl̃ detineri paterẽt̃:
Eph.iiij.a. Obſecro vos ego vinct⁹ in dño. o Edificate
domos ⁊ habitate ⁊c. q̃ſi ſitis in pace i illa terra in q̃ trãſ
migraſtis: q: ibi diu mãſuri eſtis: ibi etiã mlti plicabimini nu/
mero per filioꝝ

Myſtice. o Edificate domos ⁊c. Prelati debẽt edifi/ Myſtice
care domos ꝯſciẽtiaꝝ ꝓpriaꝝ. Eccs.ij.a. Edificaui mihi do/
mos. Hoc dic̃ ꝯ illos q̃ aliꝗs edificãt: ſ ſibi nõ faciũt niſi de/
ſtruere. Prouerb.ix.a. Sapiẽtia edificauit ſibi domũ. Pro/
uerb.xiiij.a. Sapiẽs mlier edificat domũ ſuã: iſipiẽs extru/
ctã q̃z manib⁹ deſtruet. Prouer.xxiiij.a. Sapiẽtia edificabit̃
dom⁹ ⁊ roborabit̃ prudẽtia. p Plãtate hortos/ eccleſiaꝝ
ſ. in eccleſijs bonas ꝑſonas ꝯſtituite. Eccs.ij.a. Feci hortos ⁊
pomeria ⁊ cõſeui cũcti generis arborib⁹. Cũcti generis dic̃/ ꝯ il/
los q̃ tm̃ ibi volũt plãtare amicos/ vl̃ parẽtes/ vl̃ fulẽtes ſuos.
Hec dom⁹ ⁊ horti debẽt edificari ſup firmã petrã: vt dr̃ Mat/
th.vij.d. Vel virtutes dicunt̃ ⁊ dom⁹ et horti. Dom⁹ inq̃tum
nos cuſtodiũt a fulguribus ⁊ pluuijs tẽptationũ vel pctõꝝ.
Horti inq̃ntũ paſcũt hoĩem interiorẽ. Dicunt̃ autẽ vxores
inq̃ntũ fecũdant hoĩem ſpũalit̃. Filij ⁊ filie eoꝝ dicunt̃ opa
cõtemplatiue/ ⁊ opa actiue. Et hoc eſt: Accipite vxores
⁊ generate filios ⁊c. Vel vxor ẽ ſapiẽtia. Vñ Sap.viij.a
Hanc q̃ſiui mihi ſpõſã aſſumere. Per quã generãt filij ⁊ filie
ſpũales.ſ. in ꝑdicatiõe: ſm illud.j. Cor.iiij.d. Per euãgeliũ
ego vos genui. Multi accipiũt vxores.i. ſciẽtiã dñi habẽt vl̃
parrochias in curã aĩaꝝ: ſed nõ ſuſcitãt fratri ſuo mortuo.i.
chriſto ſemẽ/ ſm ꝑceptũ dñi/ Deut.xxv.b. Ipſe eñ nõ ꝯfun/
dit̃ nos vocare fratres: vt dicitur Heb.ij.c. ſed magis cũ ona
ſemẽ effundunt in terrã: Gen.xxxviij.b. quia totũ ſenſum in
tpalib⁹ effundũt: vel curas aĩaꝝ ad fructũ tpaliũ ꝯuertũt: qd
ẽ de vinea naboth facere hortũ oleꝝ: qd fecit achab.iij. Reg.
xxj.a. Sed quõ dñs ꝑcipit nob edificare et plãtare ⁊ accipe
virtutes/ cũ carꝰ

g mero ꝓ filioꝝ generationē/ ⁊ q̄ratis ꝓ poſſe vr̄o terre illꝰ pa/
Ps.121. cē. a Et orate ꝓ ea ad dn̄m. Ps̄. Rogate q̄ ad pacem
ſunt hierl̄m: Quia ⁊ ap̄ls p̄cipit. j. Timoth. ij. a. fieri obſe/
cratiōes ⁊ poſtulationes pro regibꝰ ⁊ omībꝰ hoībus. Quia
in pace illius erit pax vobis.

⁊ pariāt filios ⁊ filias: ⁊ mul
tiplicabimī ibi: et nolite eſſe
pauci nūero: ⁊ q̄rite pacē ci/
uitatis ad quā tranſmigrare
a voſ feci: ⁊ orāte ꝓ ea ad dn̄z:
q2 ī pace illꝰ erit pax † vobis.
Hec ei dic̄ dn̄ſ exercituū deꝰ
b iſrl̄. Nō vos ſeducant ꝓphe
c vr̄i q̄ ſunt in medio vr̄m: ēt di
uini vr̄i: ⁊ ne attēdatis ad ſom
d nia vr̄a q̄ vos ſōniatis: q2 fāl
ſo ipi ꝓphetāt vobis in noīe
meo/ ⁊ nō miſi eos dic̄ dn̄s.
e Quiā hec dic̄ dn̄s: Cū cepe
rint ipleri in babylōe ſeptua
ginta āni/ viſitabo vos: ⁊ ſu/
ſcitabo ſup vos v̄bū meū bo
f nū: vt reducā vos ad locū
g iſtū. Egō eñ ſcio cogitatio/
nes q̄s ego cogito ſup vos:
b ait dn̄s: cogitationes pacis
i k ēt nō afflictiōis: vt dēm vob
l m finē/ ⁊ patiētiā: ēt inuocabitis
n o me/ ēt ibitis/ ⁊ ādorabitis me:
⁊ exaudiā vos. Queretis me
p ⁊ inuenietis: cū q̄ſieritis me
q ī toto corde vr̄o: ⁊ inueniar a
vobis ait dn̄s. Et reducā ca
r ptiuitatē vr̄am: ēt cōgrega/
bo vos de vniuerſis gētibꝰ:
⁊ de cūctis locis ad q̄ expuli
vos dic̄ dn̄s. Et reuerti vos
faciā de loco ad quē trāſmi/
s grare voſ feci: q2 dixiſtis: ſuſci
tabit nob̄ dn̄s ꝓphas ī baby
t lōe. Q2 hec dic̄ dn̄s ād regē
q̄ ſedet ſup ſoliū dauid: ⁊ ad
v oēm ꝑplm hitātorē vrb̄ huiꝰ

Myſtice. Virtutes/ cū earꝫ infuſio
nō ſit niſi a deo: q2 dic̄
Augꝰ. q̄ eas deꝰ in no
bis īfūdit ſine nobis.
Solō. Virtutes edi/
ficamꝰ nō cooperādo
earꝫ infuſioni/ ſed ope
Al. † veſtra rādo. Quia ḡ oportet
p̄latos generare/ vel
opa bona in ſe/ vl̄ fili/
os ſpūales: Ideo p̄ci
pit Deut. xxiij. a. Nō
intrabit eunuchꝰ ampu
tatis vel attritis teſti/
culis vel abſciſo vere
14.c. et. 23.d. tro eccleſiā dei. Et no
27.c. ta q̄ iſtis in terra alie/
C na exiſtentibus dicit:
Paral. 26.d Accipite vxores:
1. Eſdre. 1. a. ſ aliud dr̄ habitātibꝰ
8. 25. c. in hierl̄m: q̄bus ſub ꝑ/
ſona hieremie p̄cipit.
ſ. xvj. a. ne vxores
accipiāt: quia vt dicit
Gregꝰ: pro qualitate
audiētiū debet formari ſmo doctoꝝ: Sepe eñ alijs officiūt
q̄ alijs ꝓſūt. Leuis eñ ſibilꝰ q̄ eq̄s nutrigat/ alia aīalia īſtigat.
a Et orate ꝓ ea: ⁊ tñ hitatores terre illꝰ erāt īimici iude/
oꝝ: In q̄ inuit q̄ tenemꝰ diligere īimicos nr̄os: ⁊ q̄rere pacē
cū eis. b Nō vos ſeducāt ꝓphe ⁊c̄. ſ. pſeudo: q̄ꝝ multi
habitabāt int̄ iudeos q̄ babylonē trāſmigrauerāt. Vñ ezechi
el eos arguit: Ezech. xiij. Anteq̄ꝫ eñ ille inciperet ꝓphare: illi
ibi erāt. c Et diuini vr̄i ⁊c̄. Eccli. xxxiiij. a. Diuinatio erro
ris/ ⁊ auguria/ ⁊ medacia/ ⁊ ſomnia malefacientiū vanitas eſt.
Ibidē. Somnia extollūt ip̄rudētes. Eccs. v. a. Multas curas
ſequunt̄ ſōnia: ⁊ ī multis ſmōibꝰ iuenit̄ ſtulticia. d Quia
falſo ⁊c̄. ⁊ nō miſi eos. ſ. xxiij. d. Nō mittebā ꝓphas ⁊ ipſi
currebāt: nō loq̄bar ad eos ⁊ ipſi ꝓphetabāt. Ro. x. c. Quō
p̄dicabūt niſi mittāt̄: Tales etiā ſūt heretici: q̄ a deo nō mit/
tunt̄: nec ſenſū eiꝰ in ſcriptura ſequūt̄: ſ ſomno erroꝛis depſſi
nō vidēt v̄itatē. Et diuini dicunt̄: q2 incerta ⁊ a rōnē mētis ſue
tm̄ ꝯiecturata/ euāgelia eſſe dicūt. Ezech. xiij. a. Qui ſequūt̄
ſpm̄ ſuū/ ⁊ nihil vidēt. e Quia hec dicit dn̄s: cū cepe
rint ⁊c̄. q̄ſi nolite credere falſis ꝓphetis q̄ dicūt reditū vr̄m de
babylōe in hierl̄m vicinū eſſe: Anteq̄ꝫ eñ redeatis p̄us expleti
erūt ſeptuaginta anni. Quo facto dedit cyrꝰ licētiā iudeis re/
deundi. f Et reducā vos ad locū iſtū. ſ. hierl̄m. Sic
Myſtice myſtice de celeſti hierl̄m ꝑ inobediētiā ade educti ſumꝰ: ſ ꝑ
gratiā ſeptiformē datā nob̄ ꝑ ſecūdū adā reuertemꝰ ī ſeptima
etate ꝑ obſuationē decalogi/ ſiue eiꝰ obedientiā. Jō dic̄ Ps̄.
Ps.89. Dies ānoꝝ nr̄oꝝ ī ipſis ſeptuaginta āni. Jñ ē q̄ ſeptuageſimā
celebramꝰ q̄ſi tēpꝰ nr̄e ꝑegrinatiōis: q̄ durat vſq̄ ad ſabbatū
in albis qd̄ ē ī octauis paſche. Tūc eñ duplex all'a cātat̄: in
ſignū duplicis ſtole: quā recepturi ſumꝰ ī octaua reſurrectiōis
generalis. In ſabbato aūt añ. ſ. ī vigilia paſche nō celebrat̄ niſi
vnū all'a: ⁊ cū tractu/ ⁊ ꝑ ſeptimanā ſeq̄ntē cū r̄nſorio: ad innu
endā ſeptimā etatē: in q̄ adhuc ñ ē ꝑfecta q̄es: q̄ ⁊ deſignat̄ ꝑ
ſeptē annos/ q̄bꝰ añ reuerſionē generalē iudeoꝝ data fuit eis
licētia redeūdi: q̄ data ñ ſtatim potuerūt redire: ſ ī illis ſeptē
annis p̄parauerūt ſe. Vñ dicit Hiero. datā eſſe illā licentiā
ī ſeptimo āno ſeptime decadis. i. ſeptē ānis añ ſeptimā deca/
dē. i. añ cōpletionē decies ſeptē ānoꝝ/ ſiue ſeptuaginta annoꝝ.
1. Reg. 2. a. Ecce patet q̄ dn̄s mortificat ⁊ viuificat: deducit ad iferos ⁊
reducit: q2 iſtos captiuauit/ ⁊ poſt liberauit. Ipſe eñ vulnerat
Abacuk. 3. a. ⁊ medet̄: ꝑcutit/ ⁊ manꝰ eiꝰ ſanabūt: vt dr̄ Job. v. c. Quia cū
Ps.76. iratꝰ fuerit miſcōie recordabit̄: nec ꝯtinebit ī ira ſua miſcōias
ſuas. g Ego eñ ſcio cogitatiōes ⁊c̄. q̄ſi ñ aliꝰ: q2 ſolꝰ
dei ē cognoſcere futura. h Cogitatiōes pacis. i. liberatiōis
vr̄e. i Et nō afflictōis: ꝑpetue. Sic ⁊ filius q̄ fuit cogita/
tio pacis eterne/ patris: vt dicit Bern̄. factus eſt pacificꝰ. i.
auctor ipſius pacis in vtero matris. Ipſe eſt eñ pax nr̄a: vt
dr̄ Eph. ij. c. ſ. recōci/
liās nos ſuo p̄ri. Vñ
j. Timoth. ij. b. Me/
diator dei ⁊ hoīm/ hō
chriſtꝰ ieſus. Recōcili
ans etiā nos āgelis: q̄
offenſi nob̄ erāt offen/ Al. † vinctis et orabitis
ſo ꝯtra nos ſuo creato
re. Vñ dixerūt angeli
In terra pax hoībus † Luc. 2. b.
bone volūtatis. Recō/
ciliās etiā iudeos gen
B
tilibus: q̄ inter ſe ꝯtra
rij erant: q2 illi plures
deos adorabāt: iſti ce
rimonias vni deo exhi
bebāt: Sed chriſtꝰ fec̄
vtrūq̄ꝫ vnū: q̄ñ ⁊ ido/
latriā eliminauit ꝑ do
ctrine ſue diſſemiatio/
nē: ⁊ cerimoniarū vm
bras ceſſare fecit ꝑ ve/
ritatis exhibitionē/ eos
cōiungēs in vnitate fi
dei. k Ut dem vo
bis finē. i. captiuitatis terminationē laboꝝ p̄ſentiū. l Et
patientiā: quā ſuſtineatis añ illū finē: vl̄ futuroꝝ p̄mioꝝ ſe/
curā ⁊ lōganimē expectationē. Jaco. vlt. c. Patiētiā iob au/
diſtis: ⁊ finē dn̄i vidiſtis. m Et inuocabitis me/ ore. n
Et ibitis/ ope. o Et adorabitis me/ mētis deuotiōe. q. d.
vt h̄ ꝓmiſſa mereamini/ pſeuerate ī oris orōne: ⁊ mētis deuo/
tiōne: ⁊ aſſidua opatiōe. Johel. ij. g. Oīs q̄ īuocauerit nomē
dn̄i ſaluꝰ erit. Vel/ Ibitis/ ad l̄ram ī hierl̄m. p Et inuenietis:
cū q̄ſieritis me ī toto corde vr̄o. Eſa. lv. b. Querite dn̄m
dū inueniri pōt. Luc. xj. b. Oīs q̄ q̄rit inuenit ⁊c̄. Per bona opa
q̄rit̄ dn̄s: ⁊ ꝑ gratiā inuenit̄ h̄: ⁊ ꝑ gloriā in futuro. Sed q̄ di/
midio corde q̄rūt nō inueniūt: q2 duplices ſūt. Jaco. j. a. Qui
heſitat ſilis ē fluctui maris q̄ a vēto mouet̄. Nō ergo ⁊c̄. Eccli.
ij. c. Ve ingrediēti trā duabꝰ vijs. Ps̄. Clamaui ī toto corde Ps.118.
meo exaudi me dn̄e: Q2 vt dic̄ Augꝰ: mēs diuiſa nō ipetrat.
ij. Reg. vij. d. Inuenit ſuus tuꝰ cor ſuū vt oraret te. ij. Pa/
ral. xx. a. Joſaphat timore ꝑterritꝰ totū ſe ꝯtulit ad rogandū
dn̄m. q Et inueniar a vob̄. Hoc dixit dn̄s eis q̄ ī tribula/
tione captiuitatis erāt ꝯſtituti. In delitijs eñ nō inuenit̄ dn̄s.
Vñ Job. xxviij. b. Sapiētia nō iuenit̄ in t̄ra ſuauit̄ viuentiū. Ps.76.
Ps̄. In mari via tua. Cañ. iij. a. In lectulo meo ꝑ noctē q̄ſi/
ui quē diligit aīa mea: q̄ſi ī ꝯtēplatiōe q̄ magis abūdat ī tribu/
latiōe. Sꝫ dr̄ Oſee. v. b. In gregibꝰ ſuis ⁊ armētis ibūt ad q̄rē
dū dn̄m ⁊ nō iueniēt. r Et ꝯgregabo vos ⁊c̄. Sic ī fine
ꝯgregabit diſꝑſiōes iſrl̄. Vñ Ezech. xxxiiij. c. Viſitabo oues
meas: ⁊ liberabo eas de oībꝰ locis in q̄bꝰ diſꝑſe fuerāt in die
nubis ⁊ caliginis: ⁊ educā eas de t̄ris: ⁊ inducā ī terrā ſuā: et
paſcā eas in mōtibꝰ iſrl̄. s Quia dixiſtis: ſuſcitabit ⁊c̄
q̄ſi iō dixi vobis certū tēpꝰ reductiōis future: ne crederetis ꝓ/
phetis falſis: Quia citiꝰ rediretis/ dixiſtis: q2 fruſtra decipimi/
ni putātes vos habere ꝓphetas hec dicētes. Ut aūt nō creda
tis eis. ſ. q̄ ſtatim redeatis de terra illa: ſed magis vos debere
ibi edificare domos ⁊ generare filios: in ſignū q̄ diu eritis ibi:
t Quia hec dic̄ dn̄s ad regē. ſ. ſedechiā: q̄ ſedet ſup
ſoliū dauid ⁊c̄. q̄ſi q̄ mō regnat ī pace in hierl̄m credēs ſe
diu ibi manere. Premittit aūt/ Q2: ⁊ ſic bis dic̄ Q2/ añq̄ꝫ ſub/
iūgat cauſatū illꝰ cauſe: q̄ ſignificat̄ ꝑ Q2: vt ſic notet̄ duplex
cauſa dicendi a dn̄o. ſ. ꝓpter eius inſpirationē in ꝓphetis ve/
ris: ⁊ ꝓpter meritū maloꝝ/ ꝓpter qd̄ debeat fieri cōminatio.
v Habitatorē vrbis. Myſtice: Habitator ē malꝰ ī hoc Myſtice
mūdo: ſed iuſtus eſt ꝑegrinus. Ps̄. Incola ego ſum in terra. Ps.118.

ꝟ a Ecce mittã in eos gladiũ ꝛ famẽ ꝛ peſtẽ: vt qui no luerũt euadere catenã ligneam / nõ poſſint effugere ferreã. b Et ponã eos q̃ſi ficus malas ꝛc̃. Alia lr̃a: ficus nouiſſimas. Hoc dicit̃ ad differẽtiã illaꝝ bonaꝝ q̃ erãt i calatho / vno qui habet ficus bonas valde / vt ſolẽt eſſe ficus ꝑmi tẽporis .i. primitiuę. Ut em̃ .s. habitũ eſt .xxiiij. calathus ficus bonas habens erat iechonias cum ceteris qui tranſmigrauerãt: calathus autẽ habẽs ficus malas / erat ſedechias cũ ceteris q̃ violenter captiuati ſunt. c Et pſequar eos ꝛc̃. qui i hierl'z remãſerũt. d Et dabo eos in vexationẽ ꝛc̃. q2 i illa captiuitate requiẽ nõ habebunt / vt pacifice poſſint ędificare ꝛ generare: vt illi q̃ trãſmigrauerãt. Sic pctõribꝰ i babylõe mũdi manentibꝰ nõ ẽ requies. Uñ Eſa. lvij. d. Non eſt pax ipijs. Threñ. j. a. Migrauit iuda ꝑpter afflictionẽ ꝛc̃. e In maledictionẽ ꝛ in ſtuporẽ ꝛc̃. q̃ſi oẽs alię gentes ſtupebũt pręmagnitudine deſtructionis iudęoꝝ. f Ad q̃s ego eieci eos .i. eijciã. Uel dicit / In maledictionem ꝛ in ſtuporẽ: quo ad quoſdam / licz paucos: qui forte poterunt euadere gladium nabuchodonoſor: ꝛ iſti non remanebunt in hieruſalem / ſed fugient ad alias nationes: vbi in opprobrium habebuntur ab omnibus: ſcd̃m illam maledictionem / Oſee. ix. d. Et erunt vagi in nationibꝰ. g De nocte conſurgens: vt ſic nunq̃ ceſſarem eis loqui: ꝛ eos amonere .ſ. per prophetas. h Et mittens et et nõ audiſtis .ſ. v̾ba mea ꝑ illos. i Uos ergo .ſ. q̃ meę obediſtis ſentẽtię: vt vos ſpõte traderetis trãſmigrationi. k Audite verbũ dñi ꝛc̃. q̃d dicturꝰ ſum .ſ. de v̾ra liberatione / ꝛ de pſeudo ꝓphetaꝝ deſtructiõe: qui vos ſeducere voluerũt: q̃bꝰ crediderũt illi q̃ in hierl'm remãſerũt. l Ad achab filiũ chulię ꝛ ad ſedechiã filiũ maaſię. Dicũt hebrei iſtos duos eſſe illos duos preſbyteros: de quibus Daniel. xiij. quos arguit daniel: qui exarſerũt in concupiſcẽtiã ſuſannę: qui ꝛ erant cõſtituti iudices tunc tẽporis: a q̃bus / vt ibi dicit̃ / egreſſa eſt iniq̃tas. m Qui ꝓphetãt vobis in nomine meo mẽdaciter. Ut em̃ dicunt hebrei / iſti dicebant mulierculis ſui tẽporis ſe eſſe de tribu iuda: ꝛ ideo chriſtũ eſſe naſciturũ de ſemine eoꝝ: ꝛ ſic mulieres alliciebãt ad concupiſcentiã / vt ſic futurę eſſent matres chriſti. n Quos frixit rex babylonis in igne. Hoc videtur cõtra Daniel. xiij. vbi dicuntur fuiſſe lapidati a ꝑp'o. Solutio. Ignis ſcd̃m morem ſcripturę ſignificat pęnã grauiſſimã: ſic ꝛ rex cõfuſionis ſcz diabolꝰ / męchos frigit igne luxurię. Job. xxxj. b. Ignis ẽ vſq3 ad cõſumptionẽ deuorãs. Oſee. vij. a. Oẽs adulterãtes q̃ſi clibanꝰ ſuccẽſus a coquente. Quantũ aũt ad lr̃am q̄ dicit̃ eos frixiſſe nabuchodonoſor / nõ ẽ cõtrariũ illi qd̃ dr̃ Daniel. xiij. q̄ daniel eos ibi condemnauit. Uerũ em̃ ẽ q̄ ipſe cõuicit eos de mẽdacio / ꝛ de iniuſta innocẽtis ꝯdẽnatione: ſed ſentẽtia ꝯtra eos data eſt a nabuchodonoſor. Nec ẽ credendũ ſcd̃m Hiero. etiã q̄ ꝑmitteretur in babylone iudęis ibi captiuatis lapidare aliquẽ: Uñ illud totũ qd̃ dicitur in Daniele. xiij. dicũt hebrei eſſe falſũ: ꝛ magis eſſe credẽdũ hieremię hic / dicẽti eos interfectos a nabuchodonoſor: Ita dic̃ Hiero. Ex his dicit̃ aſſumi maledictio .i. forma malediciõis: vt dicat̃ oibus malefactoribꝰ: Sic ꝯtingat vobis: vt contigit iſtis. o Et męchati ſũt i vxores amicoꝝ ſuoꝝ .ſ. primorum ſuoꝝ iudęoꝝ. p Et locuti ſunt verbũ i noĩe meo mẽdaciter .ſ. cito de babylone reuerſuroſ eſſe iudęos in hierl'm. q Ego ſũ iudex ꝛ teſtis: q̃ſi h̾ bñ ſcio ꝛ vindicabo: q2 ſũ iudex ꝛ teſtis: q2 nemo põt a me celare / cũ oĩa ſciam / ꝛ ita teſtis ſũ: nec alius q̃ ego iudicare poteſt q̃ ſolꝰ ſcio v̾itatẽ ꝛ habeo iudicij auctoritatẽ. Uñ Deut. j. c. Iudicium dñi eſt. Et in iudicio ipſe ſolꝰ erit teſtis: q2 ei patebũt ꝯſciẽtię oim ꝛ cogitationes ꝛ opa / q̃ oĩa iudicabit nõ recipiẽs aliquã excuſationẽ: nec ꝑces nec dona plurima ꝓ redẽptione: vt dicit̃ Prouerb. vj. d. Unde Malach. iij. b. Accedã ad vos in iudicio: ꝛ ero teſtis velox maleficis / et adulteris ꝛ piuris / ꝛ q̃ calũniãt̃ mercedẽ mercẽnarij / ꝛ humiliãt pupilloſ et viduas / ꝛ opprimũt ꝑegrinũ / nec timuerũt me. r Et ad ſemeiã neelamitẽ: q̃ ſimiliter erat pſeudo ꝓpheta / dicẽs in babylõe captiuis q̄ cito reuerſuri eſſẽt in hierl'm. s Dicẽs o tu ꝓpheta: vl' o tu hieremia. t Pro eo q̄ miſiſti in noĩe tuo libros .i. lr̃as. Quia em̃ hieremias ad eos q̃ trãſmigrauerãt miſerat lr̃as in babylonẽ: vt .ſ. ędificarẽt ꝛ plãtarẽt ꝛ generarẽt: ꝛ dixerat eis q̄ nõ crederẽt pſeudo ꝓphetis ꝛ diuinis ꝓphetãtibus mendaciũ in noĩe dñi: intelligens ſemeias noĩe pſeudo ꝓphetę / ſe vocatũ eſſe a hieremia: miſit ſemeias ꝑ nuncios ꝑdictos de babylone redeuntes: v Libros .i. lr̃as ex ꝑte pſeudo ꝓphetaꝝ. x Ad oẽm pplm ꝛc̃. pro ioiade: q̃ſi cũ deberes imitari: vt iterficeres hieremiã falſa ꝛ vana ꝑdicantẽ. Sacerdotũ em̃ eſt diſcernere quo ſpũ q̃ſq3 ꝓphetet. Uñ. y Et nũc q̃re nõ increpaſti ꝛc̃. cũ videat̃ habere ſpiritũ phytonicũ: ſiue etiã arrepticiũ / dicendo tot falſa: ꝛ ſic pplm dei exaſperãdo. Hoc em̃ ꝑtinet diſcernere ad ſacerdoteſ q̃ꝝ ẽ ſcire legẽ ꝛ eã docere. Eis em̃ dr̃ illõ. j. Joh. iiij. a. Probate ſpũs ſi ex deo ſint. Et ibi dic̃ Glo. i. ꝓbate ſi ſint ſpũales: ſi charitati innitent̃: q2 ſi h̾ faciãt .ſ. inniti charitati / ꝑ hoc diſcernit eos eẽ ſpũales. Uñ etiã ioiada iterꝑtat̃ dñi cognitio. Talis em̃ debet eſſe ſacerdos q̃ ſciẽtiã dei habet vl' eoꝝ q̃ ad deũ ꝑtinent. Uñ Aggei. ij. b. Interroga ſacerdotes legẽ. z Qui ꝓphetat vobis: q̃ſi mirũ eſt q̄ te audiente ꝓphetat ꝛ eum nõ increpas. Ideo autẽ dicit / pro ioiade: Iſte enim ioiada fuit ſacerdos: qui poſt interfectionẽ athalię: q̃ occiderat ſemẽ regiũ / tradidit regnũ ioas: ꝛ ſacerdotes baal interfecit. De quo habetur. iiij. Reg. xj. et. ij. Paral. xxiij. quaſi ergo diceret / in hac iuſticia debes eũ imitari. Moraliter. Tales ſunt qui quãdo timent ne accuſent̃ a bonis: vel quãdo

ꝟ a ¶ Ecce mittã in eos gladiũ [the text column follows:]

ꝛ ad fratres v̾os q̃ nõ ſunt egreſſi vobiſcũ in trãſmigrationẽ. Hęc dicit dñs exercituũ:
a Eccẽ mittã i eoſ gladiũ
b ꝛ famẽ ꝛ peſtẽ: ꝛ põnã eoſ q̃ſi ficus malas q̃ comedi nõ poſſũt eo q̄ peſſimę ſint: ꝛ ꝑ
c ſequãr eos in gladio ꝛ in fa
d me et in peſtilentia: et dãbo eos i vexationẽ vniuerſis re
e gnis terrę: in mãledictionẽ ꝛ in ſtuporẽ / ꝛ in ſibilũ / ꝛ in op
f probriũ cũctis gẽtibꝰ ãd q̃s ego eieci eos: eo q̄ nõ audierint v̾ba mea dic̃ dñs: q̃ miſi ad eos ꝑ ſeruos meos pro
g h phetas dẽ nocte ꝯſurgẽs ẽt mittẽſ ꝛ nõ audiſtiſ dic̃ dñs.
i k Uõs ergo ãudite verbũ dñi oĩs trãſmigratio quã emiſi de hierl'm i babylonẽ. Hęc
l dic̃ dñs exercituũ deꝰ iſrl' ãd achab filiũ chulię ꝛ ad ſedechiã filiũ maaſię q̃ ꝓphẽtãt
m
vob' in noĩe meo mẽdaciter. Ecce ego tradã eos i manu nabuchodonoſor regis babylonis: ꝛ ꝑcutiet eoſ in oculis veſtris: et aſſumet̃ ex eis maledictio oĩ trãſmigratiõi iudę q̃ eſt i babylõe dicẽtiũ: Ponat te dñs ſic̃ ſedechiã
n ꝛ ſicut achab q̃uos frixit rex babylõis in igne: ꝓ eo q̄ fe
o cerunt ſtulticiã i iſrl': ꝛ mẽchati ſunt in vxores amicoꝝ ſuo
p rũ: ꝛ lõcuti ſunt v̾bũ in noĩe meo mẽdaciter: qd̃ nõ mãdaui eis. Egõ ſum iudex ꝛ teſtis
q
r dic̃ dñs. Et ãd ſemeiã neela
s mitẽ dicẽs. Hęc dic̃ dñs ex
t ercituũ deus iſrl'. Prõ eo q̄
v miſiſti in nomine tuo librõs
x ãd oẽm pplm q̃ eſt in hierl'm ꝛ ad ſophoniã filiũ maaſię ſacerdotẽ: et ad vniuerſos ſacerdotes dicẽs: dñs dedit te ſacerdotẽ pro ioiade / vt ſis dux in domo dñi ſuꝑ oẽm virũ arrepticiũ et ꝓphetantẽ: vt mittas eum in neruũ et in
y carcerẽ. Et nũnc quare non increpaſti hieremiã anathotiten qũi prophetat vobis?
z

G etiã ab ipſis rephẽdũtur/accuſãt eos apd maiores: vt ſic ſepe prudẽtiores reputent filij tenebrarum filijs lucis in generatiõe ſua: vt dr Luc. xvi. b. a Quia ſup hoc miſit ad nos in babylonẽ. i. poſt illa q̃ dicit etiã vobis. b Longũ eſt vel/ longe ẽ. ſ. reditus: q2 dicit eos nõ reuerſuros in hierlm niſi completis ſeptuaginta annis: ⁊ ideo dicit: c Edificate domos ⁊ habitate et plãtate hortoſ: Ecce quõ iſte iraſcit: q2 aduerſuſ mẽdaciũ ſuũ hieremias loquit veritatẽ: ⁊ vult eũ recludi in carcerem. Quia Amos. v. c. Odio habuerũt corripientẽ in porta. Amos. vij. c. In bethel nõ adijcieſ vt pphetes: q2 ſctificatio regſ ẽ. d Legit ergo ſophonias: ad quẽ ſpecialiter lrẽ miſſe erãt. e In auribus hieremie pphe: ipſo facto increpãs: q̃re auderet i babylonẽ talia ſcribere. In aurib⁹: q̃ſi occulte dicẽs ei: ita dicit de te. Sic aliqui p̃lati q̃n

Al. ⁊ Longe

a Q̃uia ſup hoc miſit ad nos
b in babylonẽ dicẽs: ⁊ Lõgũ ẽ:
c edificãte domos ⁊ habitate:
⁊ plantate hortos ⁊ comedi/
d te fructus eorum. Lẽgit ergo ſo
phonias ſacerdos librũ iſtũ
e i aũribus hieremie pphete.
Et factũ eſt v̓bũ dñi ad hie/
remiã dicẽs: Mitte ad oẽm
trãſmigrationẽ dicẽs. Hec
f dicit dñs ãd ſemeiã neelami
tẽ: Pro eo q̃ pphetauit vo
bis ſemeiaſ: ⁊ ego nõ miſi eũ
⁊ fec̃ vos ↄfidere i mẽdacio:
Idcirco hec dic̃ dñs. Eccẽ
g ego viſitabo ſup ſemeiã nee/
lamiten ⁊ ſup ſemẽ ei⁹. Nõ
h ẽrit ei vir ſedẽs i medio ppli
i hui⁹: ẽt nõ videbit bonũ qd

volũt bonoſ ↄdẽnare: q2 timẽt ne vituperẽt ab alijſ/ dicũt eis occulte: ita dicit de te/ vel de vobis: certe mali eſtis ſi ita facitis. Uel in bono põt intelligi: q̃ q̃n audimus aliqd malũ de alio: non debem⁹ reuelare: ſed ei occulte q̃ſi in aure dicere vel ↄſulere: cauete vob: q2 ita dicit de vobis. Ecci. xix. b. Si ẽ tibi delictũ noli denudare: audiet em̃ te vt cuſtodiet te: ⁊ q̃ſi defendẽs pctm̃ odiet te. Ibidẽ. Audiſti verbũ aduerſus proximũ tuũ/ cõmoriat in te fidẽs q̃m nõ te dirũpet. f Ad ſemeiã neelamitẽ. i. de ſemeia. g Ecce ego viſitabo ſup ſemeiã neelamitẽ. ſ. ſup diſcipulos ſuos quos ſuo errore decepit. Pſ. Semẽ impiorum peribit. Uñ. h Nõ erit ei vir ſedẽs ⁊c̃. vt q̃ nõ laborat cũ laborãtibus. ſ. cũ bonis iudeis q̃ laborãt in ſeruitio dñi in trãſmigratione ſua/ nõ quieſcat cũ q̃ieſcẽtib⁹: q̃n q̃eſcẽt in hierlm poſt reditũ ſuũ. Uñ. i Et nõ videbit bonũ qd ego faciã pplo meo. Simile. ẽ. xvij a. A dño recedit cor ei⁹: erit em̃ q̃ſi myrice in deſerto: ⁊ nõ videbit cũ venerit bonũ. Quare? k Quia p̃uaricationẽ locutus eſt aduerſus dñm: dicẽs iudeorum pctã iã eſſe remiſſa ⁊ captiuos ſtati eẽ reuerſuros: Sic p̃dicãteſ pacẽ vbi nõ erat pax ⁊ pmittẽtes regnũ ⁊ credẽtes regnare qb⁹ p̃dicebat carcer: qbus dicit paul⁹. i. Cor. iiij. b. Iã ſaturati eſtis: iã diuites facti eſtis: ſine nob regnatiſ: q̃ſi ſic crediſ: ⁊ vtinã regnetis vt ⁊ nos vobiſcũ regnemus. Expoſi. Ca. XXX.

Hoc v̓bũ qd factũ eſt. Prius egit hieremias de tẽporali liberatiõe iſrl̓ a captiuitate babylonica: Hic agit de ſpirituali liberatione iſrael: id eſt populi chriſtiani: ſm pphetica veritatẽ: Que q2 longo tpe poſt futura ẽ iubet in ſcriptũ redigi. Tamẽ quidã intelligũt hec q̃ hic dicũtur de liberatiõe iſrl̓ a captiuitate babylonica facta ſub zorobabel: quidã v̓o de liberatiõe iſrl̓ a diſpſiõe facta p romanos: q̃ in fine mũdi implebit ſm illos. Sed ſm nos chriſtianos oĩa iam ſunt impleta ſub chriſto ⁊ aplis eius. Si aũt ſeq̃mur iudeorum opinionẽ: licz falſa ſit: diuidit hoc caplm in q̃nq3 partes. Primo pphetat liberationẽ iſrl̓ de babylone: nõ q̃dẽ futurã infra bienniũ: vt p pſeudo prophetas dicebatur: ſed poſt ſeptuaginta annos. Scdm aũt nos prophetat liberationem iſrael a confuſione peccati: et a ſeruitute diaboli factam per chriſtũ ⁊ ei⁹ appoſtolos. Secũdo deſcribit magnitudinẽ doloris iſrl̓ adhuc in t̃ra ſua pre timore exercitus babylonici aduenientis vel in captiuitate iam ducti: ibi: Et hec verba q̃ locut⁹ eſt. Tertio promittit liberationẽ iſrl̓ a captiuitate babylonica/ vel a diſpſione romana: ibi: Et erit in die illa. Quarto deſcribit duritiã ⁊ ptinaciã peccatorum iſrael propter que meruit captiuari vel a chaldeis vl̓ a romanis: ibi: Inſanabilis fractura tua. Quinto prophetat iterum liberationẽ iſrael/ vel a captiuitate babylonica/ vel a diſperſiõe romana/ vel a ſeruitute diabolica: ibi: Propterea omnes qui comedunt te. Et nota q̃ alternatim pcedit hieremias: modo enim triſtia cõminatur/ que adhuc ſuſtinent: mõ leta pmittit/ q̃ in futuro percipiẽt.

A

ego faciã pplo meo/ ait dñs:
k quia p̃uaricationẽ locut⁹ eſt
aduerſus dñm. Ca. XXX.
l Hoc vẽrbũ qd factum
eſt ad hieremiã a do/
mino / dicens. Hec
dicit dominus deus iſrael:
m Scribẽ tibi oĩa verba que
locutus ſum ad te in libro.
Ecce enim dies veniũt dicit
n domin⁹: ẽt cõuertã cõuerſio
nem populi mei iſrael ⁊ iuda
ait dñs: et conuertã eos ad
terrã quã dedi patribus eo/
o rum ⁊ poſſidebũt eã. Et hẽc
verba que locutus eſt domi
p nus ãd iſrael et ad iudam.
Quoniã hec dicit domin⁹:
q Uõcem terroris audiuim⁹:

l Hoc v̓bũ qd factũ ẽ ad hieremiã a dño. Per hũc modũ loq̃ndi ſemp innuitur de quo v̓bo intelligat. ſ. de v̓bo eterno: qd factũ carnẽ iã in p̃ſciẽtia/ ⁊ faciẽdũ in euidentia p̃ſciebat hieremiaſ: qd dicebat ei qcq̃d ipſe loquebat. m Scribe tibi oĩa v̓ba q̃ locut⁹ ſũ. ſ. de liberatiõe iſrl̓. Abacuk. ij. a. Scribe viſũ ⁊ explana eũ ſup tabulaſ vt pcurrat q̃ legerit: q2 adhuc viſus pcul: q̃ſi hec liberatio iſrl̓ futura nõ ſtatim erit: vt mentiũt pſeudo: ſ; poſt ſeptuaginta annos: ⁊ ideo hec ſcribe/ vt in memoria habeas q̃ ventura p̃nũcio ⁊ pnunciaui. Similiter liberatio chriſtianorũ p chriſtũ incarnatum tũc lõgo tpe futura erat. Ideo Eſa. viij. a. Sume tibi librũ grandẽ ⁊ ſcribe in eo ſtilo hoĩs/ velociter ſpolia detrahe cito p̃dare: ⁊ adhibui mihi teſtes fideles: vriã ſacerdotẽ ⁊ zachariã filiũ barachie. Ideo Abacuk. ij. a. Si morã fecerit expecta eũ. n Et cõuertã cõuerſionẽ ppli mei iſrl̓ ⁊ iuda. i. decẽ et duarum tribuũ. Ergo ſm hoc decẽ tribus reuertent. Ad idẽ Ezech. xvi. f. Cõuertẽs reſtituã ↄuerſionẽ ſamarie ⁊ filiarum eius. Solutio. Quidã de decẽ tribub⁹ ſed pauci redierũt. ſ. illi q̃ remanſerũt a captiuitate facta eis a ſalmanaſar: ⁊ tranſfugerũt p diuerſa loca/ in latibulis ſe abſcõdẽtes: ⁊ mandauit eis ezechias: vt dr. iiij. Reg. xvij. q̃ redirẽt cũ pace in hierlm ad fratres ſuos de duabus tribubus: q̃ poſtea captiuati ſunt/ q̃n due trib⁹ captiuate fuerũt ſub nabuchodonoſor: ⁊ cũ illis poſtea redierũt. ſ. poſt ſeptuaginta annos: ſed illi q̃ vltra mõtes caſpios trãſierũt/ nũq̃3 redierũt. Sic moralit: dñs illos q̃ ↄuerſi fuerũt a pſperitate in aduerſitatẽ/ ↄuertet iterũ in pſperitatẽ: vel eos q̃ cõuerterunt ſe a gr̃a ad pctm̃/ cõuertet ſepe iterũ ad gratiã. Pſ. Dixit dñs ex baſan/ cõuertã: cõuertã in pfundũ maris. i. ex deſperatiſſimis. Baſan em̃ bruchuſ interp̃tat/ vel pinguedo/ vel cõfuſio/ vl̓ ſiccitas. Matth. ix. b. Nõ veni vocare iuſtos ſed pctõres. Luc. xv. b. Gaudium ẽ angelis dei ſup vno peccatore penitentiã agẽte. Uel hec ↄuerſio facta eſt in tpe chriſti: q̃n filij iſrael ⁊ filij iuda poſuerũt ſibi caput vnũ/ p fidei vnitatẽ: vt dr Oſee. i. d. Qd ſignificatũ ẽ i ↄiunctione duorum lignorum in vnũ lignũ in manu ezechielis: Ezech. xxxvij. e. Et ibidẽ. g. dicit: Dauid ſeruus meus erit eorum p̃nceps in ppetuũ. o Et hec verba q̃ locut⁹ eſt dñs/ ſupple ſunt: p Ad iſrael ⁊ ad iudã. i. decẽ ⁊ duas trib⁹. Hic aũt poſt leta cõminat triſtia: vt ſint gratiora pmiſſa in reſpectu triſtiũ q̃ cõminat: ⁊ illa eligant citius p q̃ pmiſſa reddant: ⁊ hec grati⁹ dimittant pter q̃ triſtia inferant: ⁊ vt gratior ſit hõ deo vidẽdo q̃ dat de⁹ ⁊ a qb⁹ eripit. q Uocẽ terroris audiuim⁹. i. cõminatiões pphe: vel rumores de aduẽtu hoſtiũ: q̃ſi vos ſic diceti. Uel h̓ dicit ppha in pſona ppli: cui p̃cepit dñs vt ſic dicat i pſona ei⁹.

2. Parał. 30.

Moraliter

Pſ. 67.

Formido,

a Formido: ſupple eſt nobis ꝑ timoꝛe hoſtiū. b Et nō
eſt pax: vt ꝓmittebāt pſeudo. Eſa. lvij. d. Non eſt pax im/
pijs dicit dn̄s. c Interrogate ⁊ videte ſi generat ma
ſculus. q. d. nō: qꝛ tpe belli nō ſolēt hoīes intēdere operi nu/
ptiali. Sic ipſi dicebāt hoc: qꝛ iam certi erāt de aduentu na/
buchodonoſoꝛ. d

a facie olei. l Et vincula eius dirumpā: vt tēptatio/
nes/ pctā/ afflictiōes coꝛꝑales ⁊ ſpūales/ neceſſitates/ laboꝛes.
Pſ. Dirupiſti dn̄e vincula mea. Eſa. lij. a. Solue vincula col
li tui captiua filia ſyō. m Et nō dn̄abunt̄ ei amplꝰ. ſ. Pſ.115.
iacob. n Alieni. ſ. chaldei/ vel romani/ vel demones. Jo/

Quare ergo vidi
oīs viri manū ſuꝑ
lūbū ſuū q̄ſi par/
turiētis: q̄ſi ꝑ nimio
terroꝛe perterriti/ non
manꝰ ad arma tēdūt:
ſed ad renes tenēdos:
q̄ſi ſi mulier pariens/
illa lūboſq; contine/
at: vel velut parturi/
ens ſuos lumbos te/
B net: ſic viri tāq; femi/
ne timebunt. Sic et
hoc dicitur contra il/
los qui timent timo/
re humano vel mūda
no vel ſeruili: q̄ foꝛmi/

a formidō: ⁊ nō ē pāx. Intrō/
b c gate et videte ſi generat ma/
d ſculꝰ. Quare ḡ vidi oīs vi/
ri manū ſuꝑ lūbū ſuū q̄ſi par
e turiētis: ⁊ ꝯuerſe ſunt vniuer
f ſe facies ī aurugīnē? Ve qꝛ
magna dies illa: nec eſt ſimi/
g lis eius: tēpuſq; tribulatiōis
h i eſt iacob: ⁊ ēx ipſo ſaluabit̄.
Et erit in die illa/ ait dn̄s ex/
k ercituū: cōterā iugū eius de
l collo tuo: ⁊ vincula eius di/
m rumpā. Et nō domiābunt̄ ei

n o amplius ālieni: ſed ſeruient
dn̄o deo ſuo/ et dauid regi
p ſuo quē ſuſcitabo eis. Tū er
q go ne timeas ſerue meus ia/
r cob/ ait dn̄s: neq; paueas iſ/
s rael: quia ecce ego ſaluabo
t te de terra longinqua: et ſe/
men tuū de terra captiuita/
v tis eoꝝ. Et reuertet̄ iacob ⁊
requieſcet: ⁊ cūctis affluet bo
x nis: et non erit quem foꝛmi/
y det: quoniā ego tecum ſum/
ait dominus vt ſaluem te.

bel. vlt. d. Erit hierlm̄
ſctā ⁊ alieni nō tranſi/
bunt ꝑ eam amplius:
Cū dicēt ſcti: Abſoꝛ/ j.46.g.
pta ē moꝛs ī victoꝛia: Eſa.44.a.
vbi eſt moꝛs victoꝛia Al. ī ſeru
tua. j. Coꝛ. xv. g. Eſa
ix. a. Virgā exactoꝛis
eius ⁊ ſceptrū hume/
ri eius et iugū oneris
eius ſuperaſti/ ſicut in
die madian: qđ īterꝓ/ Al. tquie
tat̄ in iudiciū. ij. Pet.
ij. a. Peccātibꝰ ange/
lis. i. demonibꝰ/ nō pe
percit: ſed rudētibꝰ in/
ferni detractos in tar/
tarū tradidit crucian/

doloſi ſunt: et nō ſunt digni ad pꝛelia dn̄i aggrediēda. Deut.
xx. b. Qui foꝛmidoloſus ē reuertat̄ in domū ſuā. Job. xv. c.
Sonitus terroꝛis ſemꝑ in auribꝰ eius: ⁊ cū pax ſit ſemꝑ inſi/
dias ſuſpicat̄. Habēt em̄ mali cōtinuū remoꝛſum cōſcientie.
Tales em̄ generare nō poſſunt: ſed magis cū maledicto onan
ſemē in terrā fundūt: vt dꝛ Geñ. xxxviij. b. Sed. ſ. xxix. b. dꝛ:
Accipite vxoꝛes ⁊ generate filios et filias. Debet em̄ ꝑlatus
ſuſcitare ſemē fratri ſuo moꝛtuo: vt dꝛ Deut. xxv. b. qđ intelli/
git̄ de multiplicatiōe filioꝝ ꝑ ꝑdicationē ꝑlatoꝝ: vel bonoꝝ
opeꝝ filios debet q̄libet hō generare. Eſt em̄ eccl̄ia ſic vitis
Pſ.127. abundās in lateribꝰ domꝰ tue: filij tui ſicut nouelle oliuaꝝ ⁊c.
e Et ꝯuerſe ſunt vniuerſe facies in aurugīnē. ſ. pꝛe
nimio terroꝛe. Vt em̄ dicit Gregꝰ: aurugo ſiue rubigo ſtipu/
lam in nigredinē vertit. Hiero. Aurugo ſiue rubigo eſt/ q̄ñ te/
nere fruges noxio roꝛe ꝑcutiunt̄: ⁊ vertunt̄ tam culmi q̄ ſpi/
ce in rubiginē. De hoc Nau. ij. c. Coꝛ eius tabeſcēs ⁊ diſſo/
lutio geniculoꝝ ⁊ defectio ī cūctis renibꝰ ⁊ facies omniū ſicut
nigredo olle. Johel. ij. b. Omnes vultus redigent̄ in ollā: a
facie eius cruciabūt̄ ꝑpl̄i. Eſa. xiij. b. Toꝛſiones ⁊ doloꝛes ap
pꝛehendēt eos: q̄ſi parturiētes dolebūt. Ibidē. Facies com
buſte vultus eoꝝ. Thren. iiij. b. Denigrata eſt ſuꝑ carbones
facies eoꝝ: ⁊ nō ſūt cogniti in plateis. f Ve/ vobis ſupple:
qꝛ magna dies illa: qꝛ magna ⁊ longa erit tribulatio/ que
tēpoꝛe illo infliget̄. Soph. j. c. Juxta eſt dies dn̄i magnus:
iuxꝰ ē ⁊ velox nimis. Vox diei dn̄i amara/ tribulabit̄ ibi foꝛtis:
Dies illa/ dies ire: dies tribulatiōis ⁊ anguſtie: dies calamita
tis ⁊ miſerie: dies tenebꝛaꝝ ⁊ caliginis ſuꝑ ciuitates munitas/
et ſuꝑ angulos excelſos. g Tēpuſq; tribulatiōis ē ia/
cob. Qñ iacob ꝑ ſe ponit̄/ tūc ponit̄ ꝓ oībus duodecim tri/
bubꝰ: q̄ñ aūt addit̄ iſrael: tūc pꝛo duabus vel decē. q. d. ma/
gna ſiue longa erit tribulatio duodecim tribuū/ tñ habebit fi/
nē: qꝛ tēpꝰ erit. i. tēpoꝛalis erit. Vn̄ patet q̄ ꝓphetat hic hie/
remias generalē liberationē et ſpūalē in nouiſſimis tēpoꝛibꝰ
futurā. De q̄ Eſa. x. e. In ꝟitate relique iſrl̄ ꝯuertent̄: reliquie
inquā iacob ad dn̄m foꝛtē. Hoc em̄ nō pōt intelligi de libera/
tione tēpoꝛali: qꝛ nunq; illa liberate ſunt duodecim tribꝰ/ ſed
magis euāgelica vocatione. Vnde. h Et ex ipſo. ſ. tem/
poꝛe: i Saluabitur: poſt tempus illiꝰ tribulationis pꝛe/
dicte. Vel/ h Ex ipſo/ iacob: i Saluabitur: aliquis
numerus. k Conterā iugū eiꝰ de collo tuo. ſ. ſerui/
tutē q̄ te ligat nabuchodonoſoꝛ. Sed meliꝰ intelligit̄ de iugo
diaboli/ de q̄ liberabit̄ ī die iudicij: q̄ñ deꝰ pacis cōteret ſathā
ſub pedibꝰ vr̄is: vt dꝛ Ro. vlt. c. Geñ. xxvij. f. dixit iſaac ad
eſau/ loquēs ei de iacob: Fratri tuo ſeruies tēpuſq; veniet cū
ſoluas ⁊ excutias iugū eius de ceruicibꝰ tuis. Nau. j. c. Affli/
xi te ⁊ nō affligā te vltra: ⁊ nūc ꝯterā virgā eius de doꝛſo tuo
⁊ vincula tua dirumpā. Eſa. x. f. In die illa auferet̄ onus eiꝰ
de humero tuo: ⁊ iugū eius de collo tuo: ⁊ cōputreſcet iugū

dos ī iudiciū reſeruari. o Sed ſeruiet dn̄o deo ſuo/ ⁊ da
uid regi ſuo. i. chriſto q̄ eſt deus ⁊ hō: ſm̄ qđ eſt de dauid.
Ezech. xxxvij. g. Dauid ſeruus meus pnceps eoꝝ erit in per
petuū. Sed iudaizātes/ ꝑ dauid itelligūt zoꝛobabel: q̄ fuit de
dauid ꝑ quē educti ſūt de captiuitate babylonica: et in illa re/
ductiōe ille fuit eoꝝ dux. Vn̄ dicit̄ ſuſcitatꝰ: nō qꝛ fuiſſet moꝛ
tuus: ſed vt eſſet dux ꝑpl̄i. Simile Daniel. xiij. e. Suſcitauit
dn̄s ſpiritū pueri iunioꝛis. p Tu ergo ne timeas: timo
re ſeruili/ vel hūano/ vl̄ mūdano. q Serue meꝰ iacob. i.
due tribꝰ q̄s vocat ſuos ſuos mō familiari: ſic abraā/ iſaac et
iacob vocant̄ ſerui dei. r Neq; paueas iſrl̄. i. decē tri/
bus: quo ad illos paucos q̄ cū duabꝰ tribubꝰ captiuati ſunt: ⁊
cū eis reducti. s Quia ecce ego ſaluabo te de terra
longinq̄: chaldeoꝝ/ vel romanoꝝ in fine mūdi: qꝛ ab illa di
ſperſiōe romana liberabunt̄/ q̄ in deū crediderūt. t Et ſe/
mē tuū de terra captiuitatiſ eoꝝ. i. iudeoꝝ/ vl̄ de mūdo
⁊ iferno/ a q̄bꝰ liberabunt̄ oēs electi q̄ ſignificant̄ ꝑ duodecim
tribꝰ. Zach. viij. b. Ecce ego ſaluabo ꝑplm̄ meū de terra oriē/
tis: ⁊ de t̄ra occaſus ſolis: ⁊ adducā eos et habitabūt ī medio
hierl̄m: ⁊ erūt mihi ī ꝑplm̄/ ⁊ ego ero eis in deū in ꝟitate ⁊ iu/
ſticia. v Et reuertet̄ iacob ⁊ requieſcet ⁊ cūcti afflu/
et bonis. ſ. ſi mihi obedierit. Hec em̄ cōditio intelligēda eſt
in oībꝰ ꝓmiſſiōibꝰ eiꝰ. Vn̄ Zach. vj. d. Qui ꝓcul ſūt veniēt ⁊
edificabūt ī tēplo dn̄i: Erit aūt h̄ ſi auditu audierit/ vocē dn̄i
dei vr̄i. Tūc affluet bonis: x Et nō erit quē foꝛmidet.
Hoc nūq; plene fuit ſb̄ zoꝛobabel: ſ; ſb̄ chriſto. Michee. iiij.
b. Sedebit vir ſubtꝰ vineā ſuā: ⁊ ſubt̄ ficū ſuā: ⁊ nō erit q̄ deter
reat. Eſa. iiij. b. Tabernaculū erit ī vmbꝛaculū diei ab eſtu ⁊ ī
ſecuritate ⁊ abſcōſiōe a turbine ⁊ a pluuia. Zach. viij. b. Vinea
dabit fructū ſuū: ⁊ terra dabit germen ſuū: et celi dabūt roꝛē
ſuū. Tūc em̄ fiet pax in ꝟtute tua: ⁊ abūdātia in turribꝰ tuis. Pſ.121.
De hac abundātia/ Deut. viij. b. Dn̄s deus tuus introducet
te in terrā bonā: terrā riuoꝝ aquarū et fontiū: in cuius cāpis
⁊ montibꝰ erūpūt fluuioꝝ abyſſi ⁊c. vbi abſq; penuria come/
des panē tuū ⁊ rex abundātia ꝑfrueris: cuiꝰ lapides ferrū ſunt:
q̄ſi ſecurus ⁊ foꝛtis erit locus/ vt nullus ibi timere poſſit. Vn̄
Nau. j. d. Nō amplꝰ adijciet vt ptrāſeat ibi belial: vniuerſꝰ
interijt. y Quoniam ego tecū ſum ait dn̄s: tanq; ductoꝛ in
periculis euadēdis. Deut. viij. c. Ductoꝛ tuus fuit in ſolitudi
ne magna ⁊ terribili: in qua erat ſerpēs flatu adurēs ⁊ ſcoꝛpio
⁊ dipſas ⁊ nulle oīno aque. Itē/ tecū/ tanq; adiutoꝛ in tribu/
lationibꝰ ſuſtinendis. Vn̄. ſ. xx. c. Dn̄s mecū eſt tanq; bella/
toꝛ foꝛtis: ideo q̄ ꝑſequunt̄ me cadēt. Eſa. xliij. a. Cū trāſieris
ꝑ aquā tecū ero: ⁊ flumina nō operiēt te. Itē/ tecū/ tanq; pro
uiſoꝛ in neceſſarijs acq̄rendis/ tam ſpūalibus/ q̄ coꝛpoꝛalibꝰ. Pſ.39.
Pſ. Ego autem mendicus ſum ⁊ pauper: dominꝰ ſollicitus
eſt mei. Item/ tecum/ tanq; cuſtos ꝑpetuus et perductoꝛ
ad brauiū ſuperne vocationis. Matth. vlt. d. Vobiſcū ſum
vſq; ad ꝯſummationē

vſq̄ ad cõſummationẽ ſeculi. a Faciam enĩ cõſummationẽ in cunctis gentibus. ſ. eas diſpergendo. b Te autẽ nõ faciã in cõſummationẽ: quia vt dictũ eſt / reliquię ſalue fient: vel q2 de captiuitate liberabunt. ſ. v. e. Verũtamẽ in diebus illis. ſ. quib9 captiuabo vos / nõ faciã vos in cõſummationem. c

a Faciã enim cõſummationẽ in cunctis gentibus in q̄bus
b diſperſi te: tẽ autẽ non faciã
c in cõſummationẽ: ſed caſti-
d gabo te in iudicio / vt nõn tibi videaris innoxius: q2 hęc
e dicit domin9: Inſanabilis fractura tua peſſima plaga
f tua. Nõ ẽ q̄ iudicẽt iudiciũ
g tuũ † ad alligandã curationẽ
h tuã / vtilitãs nõ ẽ tibi. Om-
i nẽs amatores tui obliti ſunt
k tui: tẽq̄ nõ quęrent. Plãga enĩ inimici pcuſſi te / caſtigatione crudeli. Propter mul

Sed caſtigabo te in iudicio. i. iuſte te affligã / nõ ad cõſumptionẽ: ſed ad correctionem. Iuxta illud: Ie. x. d. Corripe me domine: verũtamẽ ĩ iudicio / ⁊ ñ ĩ furore tuo. Iudith. viij. d. Nos nõ vlciſcamur nos ꝓ his quę patimur: ſed reputãtes peccatiſ noſtris hęc ipſa ſupplicia minora eſſe: flagella domini eueniſſe credam9 tanq̄ ſerui dei qui corripimur ad emẽdationem ⁊ nõ ad perditionem noſtrã. d Et non tibi videaris innoxius: Flagellat enĩ dñs multos vt humilient: vt paulum. ij. Cor. xi. Alia littera dicit: Mũdans non mundabo te: quaſi q̄uis te ꝑ flagella corripuero: non mundabo te: id eſt adhuc immundum te oſtendam. Nullus enĩ in mundo quantumcũq̄ ſine peccato ſit: vel q̄ntũcũq̄ caſtigatus / eſt innocẽs ẽ: quia omnis homo ſemper miſericordia dei indiget. Vel / Mundans / alios: id ẽ mundatos oſtendens per hoc. ſ. q̄ non punio: non mundum te oſtendam in hoc. ſ. q̄ punio. Simile Iob. ix. d. Sordibus intinges me. ſ. intinctum oſtendes. e Inſanabilis fractura tua: id eſt peccatũ propter quod fractus es / inſanabile eſt. ſ. tibi / ſed nõ mihi: quia homo eſt ſpiritus vadens ⁊ nõ rediens. Vel loquit ad hieriñ: q̄ſi a me ſolo habere potes ſanitatem ⁊ culpę ſcʒ et captiuitatis. Unde: Peſſima plaga tua. Vel poteſt dici moraliter / q̄ illorum plaga eſt inſanabilis ⁊ peſſima qui in flagellis dei non corripiuntur / ſed magis indurantur. Tales enĩ percutiunt a deo: nõ vt filij ꝓprij / ſed vt ſerui alieni. De talibus poteſt dici illud Ioh. iij. c. Qui nõ credit: iam iudicatus ẽ. i. quaſi vi coactus ad interitũ. f Nõ eſt qui iudicet iudiciũ tuum. Etſi iudęi mali eſſẽt / tamẽ chaldęi non habebãt ius ita affligendi eos: Unde iniuſte agebãt cum ipſis vel cõtra ipſos: ſed nõ erat qui iudicaret pro iudęis. g Ad alligandã curationẽ tuam. i. plagã tuam ad hoc vt curetur. h Utilitas nõ eſt tibi: etſi ſit tibi aliqua cõſolatio in tẽporalibus / aliunde auxiliũ nõ potes habere ad te curandũ: quia oĩa tibi offenſa ſunt offenſo tibi creatore: qui ſolus eſt verus medic9. Unde. i Oĩes amatores tui obliti ſũt tui. ſ. ſacerdotes / vel p̄ncipes / vel angeli: q̄b9 oĩb9 anteq̄ deũ offenderes fortiſſime vallabaris. Threñ. i. a. Nõ eſt qui conſolet eã ex oĩb9 charis eius. k Teq̄ nõ quęrent: Sic pręlati noſtri animas ſubditoꝝ nõ quęrũt: ſed magis eorũ obliti / tñ ea quę eorũ ſunt quęrunt. ſ. temporalia. Sed dr. ij. Cor. xij. e. Nõ quęro q̄ veſtra ſũt ſed vos. Seneca. Vel muſcę / cadauera lupi: hęc turba prędã ſequitur non hominem. Anima enĩ perit ⁊ non eſt qui curet: aſinus cadit ⁊ eſt qui ſubleuat. Michęę. iij. d. Sion quaſi ager arabitur et hieruſalem in aceruũ lapidũ erit: ⁊ mons templi in excelſa ſiluarum. In p̄mo ſignificat ſollicitudo temporaliũ. In ſecũdo ſciſſiõ eccleſiaꝝ. In tertio negligẽtia prelatorũ: q̄ in hoc ſteriles ſũt ſicut ſilua ſterilis ẽ. l Plaga enĩ inimici pcuſſi te. Dñs enĩ vt amicus ⁊ vt pater corripit ⁊ caſtigat q̄s amat: vt dr Apoc. iij. d. et Prouerb. iij. b. Illos aũt vt hoſtis ⁊ inimicus / quos pcutit vt occidat. ſ. quo ad iſtos quorũ pęna hic incipit vt cõſumant in gehenna: vt fuit in herode: Act. xij. d. Et in antiocho. j. Machab. vj. b. Iõ dic Ps. Dñe ne in fu-

Iere.15.d. (beside "nem ⁊ nõ ad perditionem")
Al. † ad alligã/dum curationẽ tuas (beside "ſtris hęc ipſa ſupplicia")
Ps.77. (beside "nõ mihi: quia homo")
Ps.6.et.37. (beside "Et in antiocho")

titudinẽ iniquitatis tuę du-
m ra facta ſũt pctã tua. Q̄uid clamas ſup contritione tua? Inſanabilis eſt dolor tuus.
n Propter multitudinẽ iniq̄tatis tuę: et ꝓpter dura pctã
o
p tua feci hęc tibi. Propterea
q oẽs q̄ui comedũt te deuorabuntur: ⁊ vniuerſi hoſtes tui in captiuitatem ducentur: et qui te vaſtant vaſtabun-
r tur cunctóſq̄ prędatores tu-
s os dabo in prędam. Obdũcam enim cicatricem tibi: ⁊ a vulneribus tuis ſanabo te:

rore tuo corripias me. Greg9. in moralibus. Cum virtutẽ noſtrę patiẽtię flagella tranſeũt / valde metuẽdũ eſt / ne peccatis noſtris exigẽtibus: nõ quaſi filij a patre / ſed q̄ſi hoſtes a dño feriamur. Tales deſtruunt ab emẽdatiõe. Eſa. j. b. Nõ ẽ malagma iponere / neq̄ alligaturaſ / neq̄ oleũ: ſm lraʒ Septuaginta. Ezech. xxx. f. Fili hominis brachium pharaonis regis egypti cõfregi: ⁊ ecce nõ eſt obuolutum vt reſtitueret ei ſanitas vt ligaretur pannis: ⁊ faſciret lintheolis ⁊ recepto robore poſſit tenere gladiũ. Sed dr bonis Greg9. Quotiẽs deus peccatorẽ feriendo corrigit / ad hoc flagellũ imittit vt parcat. In hac enim vita dñs tanto magis ſtudet vt parcat: quãto magis expectando flagellat. Ps. Qui fingis laborẽ in p̄cepto. † Ps.95. Greg9. Dolor in p̄cepto fingitũr ei / qui a malis operib9 q̄ſi p̄cepti vitę per dolorẽ cohibet. Sed. ſ. v. a. de malis. Percuſſiſti eos ⁊ nõ doluerunt / attriuiſti eos ⁊ renuerũt accipere diſciplinã. Et in talib9 pcuſſio dñi q̄ hic inchoat / in ęterna pęna cõſummabit. Unñ Deut. xxxij. c. Ignis ſuccẽſus eſt ĩ furore meo ⁊ ardebit vſq̄ ad inferni nouiſſima. Nec ẽ hoc cõtra illud Naum. j. c. Non ꝯſurget duplex tribulatio: Siue: Nõ puniet de9 bis ĩ idipſũ: q2 taliũ pcuſſio hic incepta / in futuro pficienda vna reputat. m Quid clamas ſup cõtritiõe tua: Quare fact9 ẽ dolor meus ꝑpetuus: ⁊ plaga mea deſperabilis. ſ. x. c. Vę mihi ſup cõtritione mea peſſima plaga mea. Ie.15.d. n Propter multitudinẽ iniq̄tatis tuę: et ꝓpter dura pctã tua. i. q2 ęſtuas malicia: ⁊ ꝓpria voluntate indurata ⁊ obſtinata es. o Feci hęc tibi. i. nõ ex mea volũtate: ſ ꝓpter tuã maliciã ſic pcuſſi te plaga iſanabili / vt. ſ. ſanari nõ poſſes niſi mordaciſſima potione. ſ. captiuitatis et humiliatiõe delectiõis tuę. Nõ enĩ dñs volens pcutit. Unde Threñ. iij. d. Nõ ex corde ſuo humiliauit ⁊ abiecit filios hominũ. Eſa. j. f. Heu cõſolabor ſup hoſtibus meis. p Propterea oẽs: q̄ſi ſi te intantũ afflixi ꝓpter multitudinẽ iniq̄tatis ⁊ ꝓpter dura pctã tua / cum oẽs aduerſarij tui eandẽ cauſam habeãt. ſ. multitudinẽ iniquitatis et dura pctã: ergo ⁊ ipſi ſimiliter debent deſtrui. Unde li / ꝓpterea / illatiuũ ẽ: Equipollet enĩ huic dictiõi: ergo. q Qui comedũt te deuorabũt. Ut aſſyrij deſtructi ſunt a babylonijs ⁊ chaldęis: babylonij autẽ a medis ⁊ perſis: Sic p̄lati q̄ modo comedũt iacob. i. ſubditos / deuorabunt a dño in futuro. Eſa. xxxiij. a. Vę qui p̄daris: nõne ⁊ ipſe p̄daberis? Abacuk. ij. b. Quia tu ſpoliaſti gẽtes mltas / ſpoliabũt te oẽs q̄ relicti fuerint de ꝑplis. Modo enĩ dñs q̄ſi tacet ⁊ diſſimulat / cõculcãte impio iuſtiorẽ ſe: ⁊ facit hoĩes ſicut piſces maris: q2. ſ. vn9 deuorat aliũ: vt dr Abacuk. j. d. Sed dr Apoc. xiij. c. Qui ĩ captiuitatẽ duxerit in captiuitatẽ vadet: q̄ in gladio occiderit oportet eũ gladio occidi. r Cũctoſq̄ p̄datores tuos dabo in p̄dam. Eſa. xxxiij. a. Cũ cõſummaueris depdationẽ depdaberiſ. s Obducã enĩ cicatricẽ tibi. Poſſent dicere: q̄d curamus nos de deſtructiõe aduerſarioꝝ noſtroꝝ: q2 forte deſtructores illorum magis affligent nos: Iõ reſpõdet q̄ nõ: quia / obducã cicatricẽ: q̄ſi reparabo te in omnimodã ſanitatẽ ⁊ pfectã liberationẽ ab omnibus plagis tuis. Qd ꝓprie factũ eſt p chriſtũ: ⁊ amplius fiet in futuro: q̄ñ remouebit ab electis oĩe vulnus culpę ⁊ pęnę: vt dr Eſa. xxx. f. Erit lux lunę ſicut lux ſolis: ⁊ lux ſolis erit ſeptẽpliciter ſicut lux ſeptẽ dierũ in die q̄ alligauerit dñs vuln9 ꝑpli ſui: ⁊ percuſſurã plagę eius ſanauerit. Moraliter. Cicatrix / indicium eſt vulneris. Domin9 autẽ ſic ſanat ſpiritualiter Moraliter

ſ aiam q̄ remaneat

animam q̄ remaneat cicatrix.ſ.peccati memoria. Vñ.ſ.iij.d
Reuertere ad me aduerſatrix iſrael: ꝛ non auertam faciẽ meã
a vobis: quia ego ſanctꝰ ſum/ ꝛ nõ iraſcar in perpetuũ: tamen
ſcito iniquitatẽ tuam: q2 in deũ tuũ preuaricata es. Threñ.
iij.c. Memoria memor ero ꝛc.Eccl.xj.c. In die bonorũ nõ
ſis immemor malorũ.ſ.ij.e.Vide vias tuas in cõualle: ſcito
q̄d feceris. a ¶Quia eiectã vocauerunt te ſion: id eſt

a dicit dominus: Quia eiectã
b vocauerunt te ſion: hec eſt
que nõ habebat requirentẽ.
c Hec dicit dñs: Ecce ego cõ
uertã cõuerſionẽ tabernacu
d lorũ iacob: ꝛ tectis eius miſe
e rebor. Et edificabit ciuitas
f i excelſo ſuo/ ꝛ templũ iuxta
ordinem ſuum fundabit. Et
g egredietur de eis laus/ voxq̄
h
i ludẽtiũ: ꝛ multiplicabo eos
k ꝛ nõ minuentur: et glorificabo

ex toto proiectã/ ſcȝ a
dño in captiuitatẽ. b
Hec eſt que non
habebat requiren
tem/ deũ.ſ.qui eũ re/
quirat. Sic verũ ẽ mo
do de eccleſia: quia p
iecta eſt/ nec habet p/
latum qui eam requi/
rat. Ezech.xxxiiij.a.
Quod infirmum fuit
nõ cõſolidaſtis ꝛc. c
Ecce ego conuer
tam cõuerſionem
tabernaculorum
iacob. Hic p̄dicit ad
litterã reductionẽ iſrael de captiuitate babylonica. Allegori/
ce/ reditũ iudeorũ ad fidem apl'orũ. Vocat autẽ tabernacula
iacob/ iudeos habitãtes in tabernaculis/ nõ habẽtes hic ma/
nentẽ mãſionẽ: ſm̃ illḋ Heb.xj.b. Fide q̄ vocatꝰ ẽ abraã de/
moratꝰ ẽ i t̃ra pmiſſiõis tãq̄ in aliena habitãdo i caſulis ꝛc.
Numeri.xxiiij.a. Q̃ pulchra tabernacula tua iacob: ꝛ tento/
ria tua iſrael: vt valles nemoroſe: vt horti iuxta fluuios irri/
gui: vt tabernacula que fixit dñs quaſi cedri prope aquas.
Vl' loquitur ad litterã de reuerſiõe facta ſub zorobabel ꝛ eſdra:
qui geſſerũt typũ chriſti ꝛ apoſtolorũ. d ¶Et tectis eius
miſerebor: ſm̃ illud Eſa.lxj.b. Edificabunt deſerta a ſecu/
lo ꝛ ruinas antiquas erigent: ꝛ inſtaurabũt ciuitates diſſipa/
tas ꝛ deſertas a generatione in generationẽ. e ¶Et edifi/
cabit ciuitas in excelſo ſuo ꝛc. Vnde Eſa.lj.a. Conſo
labitur dominꝰ ſion: ꝛ conſolabit omnes ruinas eius: gaudiũ
et leticia inuenietur in ea: ꝛ gratiarũactio/ ꝛ vox laudis. f ¶Et
templũ iuxta ordinem ſuum fundabit: vt ibi fiat reli
gio cultus dei et ſacrificiorũ/ ſicut fiebat ante captiuitatem.
Vel/ In excelſo ſuo: q2 eccleſia ẽ ciuitas ſuper montẽ po/
ſita.i.ſup chriſtũ edificata: q̄ mons ẽ p̄paratꝰ in vertice mon/
tium: qui ſe ad nos inclinauit/ vt ad eum fluerent omnes gen/
tes: Eſa.ij.a. Iuxta ordinẽ ſuum: vt quicq̄d iuxta ritum
iudeorũ fiebat carnaliter/ in eccleſia compleatur ſpiritualiter.
Moraliter Moraliter. c ¶Ecce ego conuertã conuerſionẽ:
id eſt conuerſos per preparationẽ liberi arbitrij conuertam
per gratie infuſionẽ. Zach.j.a. Cõuertimini ad me: ꝛ ego cõ
uertar ad vos. g ¶Et egredietur de eis laus. Vnde Eſa.
ij.a. De ſion exibit lex: et verbum domini de hieruſalẽ. Eſa.
xxvij.b. Qui egredientur impetu a iacob/ florebit ꝛ germinabit
iſrael: ꝛ implebunt faciẽ orbis ſemine. Vel/ Laus: id eſt gra/
tiarũactio quã reddiderunt domino pro templi facta redifi/
catiõe: vt habetur in Eſdra/ et in Neemia: q̄ cãtabãt in choris
ꝛ tympanis pre gaudio de illa redificatiõe. h ¶Voxq̄ lu
dentium: non luſu malo: de quo Exo.xxxij.b. Surrexerũt
ludere: ſed bona in ſignũ leticie ſpiritualis: de quo.ij. Regl.
vj.c. q̄ dauid pſallebat ante arcam totis viribus. Et ibidẽ.d.
dicit: Ludã ꝛ vilior fiam pluſq̄ factus ſum: ꝛ ero humilis in/
oculis meis. Zach.viij.a. Platee ciuitatis complebũtur in/
Moraliter fantibus/ ꝛ puellis ludẽtibus in plateis eius. Moraliter.
Prouerb.viij.d. Delectabar p ſingulos dies ludẽs corã eo
oi tẽpore ꝛ ludẽs in orbe terrarũ: id eſt ludere faciens homi/
nes de orbe terrarũ. Totus enim mundus eſt quaſi quidã lu
dus pile. Modo enĩ tenetur ab iſto/ modo ab illo: modo proijci
tur ad illum: ꝛ aliquãdo diuiditur in partes: ꝛ ille habet vnam:
ꝛ ille aliam. Primo enĩ fuit monarchia apud aſſyrios: et tunc
habuerũt pilam: poſtea apud medos et perſas: deinde apud
grecos: poſt apud romanos: modo conciſſa eſt pila: et vnam

partẽ habet imperator: aliam diuerſi reges. Vnde Eſa.xxij.
e. Mittã te quaſi pilã in terrã latã ꝛ ſpacioſam: et ibi morie/
ris: ibi erit currus glorie tue. Omes ergo qui in mundo ſunt
ludentes ſunt. i ¶Et multiplicabo eos ꝛ nõ minuen/
tur: quia iã de toto orbe multi credentes ſunt. k ¶Et glo/
rificabo eos: q̄ſi faciam q̄ ab omnibus honorabuntur. Zach.
viij.c. Et erit/ ſicut eratis maledictio in gentibus domus iu/

l eos et non attenuabuntur: et
m erunt filij eius ſicut a princi/
n pio: et cetus eius corã me p/
o manebit. Et viſitabo aduer
ſum omes qui tribulãt eum:
p
q ꝛ erit dux eiꝰ ex eo: ꝛ pnceps
r de medio eiꝰ producetur. Et ap/
plicabo eũ: ꝛ accedet ad me.
s Quis enĩ iſte ẽ qui applicet
t cor ſuum/ vt appropinquet
v mihi: ait dñs: Et eritis mihi
x i pplm/ ꝛ ego ero vob i deũ.

da ꝛ domus iſrael: ſic
ſaluabo vos et eritis
benedictio. Eſa.lx.b.
Adducam filios tuos
de longe: argẽtum eo/
rum ꝛ aurum cum eis
in nomine dñi dei tui
ꝛ ſancti iſrael: q2 glori Ps.86.
ficabit te. Ps. Glorio
ſa dicta ſunt de te ciui
tas dei. l ¶Et non
attenuabuntur: q̄ſi
multitudinẽ habebũt
ꝛ ſacramentorũ et do
norũ ſpiritualium et
operum excellentiũ.
m ¶Et erunt filij eius ſicut a principio: id eſt patres
noui teſtamenti reuertentur ad ſtatum perfectionis/ in quo
fuerunt patres veteres: vt abraam/ iſaac/ iacob: ꝛ alij. Vn/ Ps.44.
de Ps. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij ꝛc. Eſa.j.f. Re/
ſtituam iudices tuos vt fuerunt prius: ꝛ conſiliarios tuos ſi/
cut antiquitus: ꝛ poſtea vocaberis ciuitas iuſti vrbs fidelis.
n ¶Et cetus eiꝰ coram me pmanebit: id eſt in benepla/
cito meo. o ¶Et viſitabo aduerſum omes qui tribu/
lant eũ.ſ.poteſtates contrarias: corporales.ſ. quo ad litte/
ralẽ reuerſionem: vel ſpirituales/ quo ad ſpiritualẽ. p ¶Et
erit dux eiꝰ ex eo.ſ.ſaluator quẽ ſequentur: q̄ ẽ iſrl' ſm̃ carnẽ.
q ¶Et princeps de medio eius producetur. Deut.
xviij.c. Prophetã de gente tua ꝛ fratribus tuis ſuſcitabit ti/
bi dñs deꝰ tuus/ ipſum audies. Et eſt hic argumẽtũ q̄ prela/
tus debet eligi de gremio eccleſie/ ſi ſit in ea ſufficiens. Deut.
xvij.c. Cum cõſtitues regem/ eum conſtitues quẽ dñs de/
us tuus elegerit de numero fratrũ tuorum: Nõ poteris alte/
rius gẽtis hominẽ facere: ex ſemetipſo iudicaũ egredietur. r
¶Et applicabo eũ.ſ.filiũ meũ dicit pater: et accedet ad
me. s ¶Quis enĩ iſte ẽ qui applicet cor ſuũ: quaſi
nullus poteſt cor ſuum ſic applicare patri vt filius. Nemo
enim ſic coniunctus eſt patri vt filius. Ipſe enim ſolus po/
teſt dicere illud: Ego in patre ꝛ pater in me ẽ: vt dicit Ioh.
xiiij.b. t ¶Vt appropinquet mihi.ſ.per ſe.q.d.nullus.
Quia dr̃ Ioh.vj.e. Nemo venit ad me niſi pater meꝰ traxe/
rit eum. Appropinquet/ greſſibus bonorũ operũ. Iaco.
iiij.b. Appropiate deo: ꝛ appropinquabit vobis. v ¶Eri/
tis mihi in populũ: per cultũ latrie/ vel reuerentie exhi/
bitionem: ꝛ fidei integram profeſſionẽ/ ꝛ filialem obedientiã.
x ¶Et ego ero vobis in deum: per gratie appoſitionẽ: ꝛ
adiutorij ꝛ glorie pmiſſionẽ. ¶Expoſi. Ca.XXXI.

Ecce turbo dñi. Prius promiſit liberationẽ de ca/
ptiuitate babylonica: vt ſic p pſperitatẽ ſibi a deo p
miſſam corda audiẽtiũ emolliret ad penitentiã. Sed
quia his auditis pauci ad hec promiſſa applicauerãt cor ſuũ:
id eſt intelligentiã ꝛ volũtatẽ/ vt ſic eſſent populus dei/ ꝛ dñs
eſſet deꝰ eorum: Ideo in principio huius capl'i turbinẽ ca/
ptiuitatis: ꝛ furorem vindicte a domio egrediendũ ſuper eos
predicit: poſtea autẽ in conſolationẽ ꝛ in mitigationẽ cõmi/
nationũ proſpera promittit penitẽtibus. Totũ enim hoc ca/
pitulum/ immo ꝛ totus liber interſcalariter loquitur de penis
malorũ/ ꝛ de pmiſſionibꝰ penitẽtiũ. Diuiditur autẽ hoc capi/
tulum in duodecim partes. Primo penã ꝛ vindictã malorũ
ꝛ incredulorũ iudeorũ predicit. Secũdo populũ flagellatum
ꝛ inter flagella penitẽtẽ gratiã inuenturũ in deſerto ſue capti
uitatis p̄dicit: que gr̃a eſt pſperitas in ciuitatum redifica/
tione ꝛ in p̄ſtini decoris ſiue ornatꝰ recuperatiõe/ vinearũ plã/
tatione/ ſolennitatũ

rratiõe ſolēnitatū obſeruatiõe: ⁊ ipſius ciuitatis hierl'm frequē
tatione in feſtiuitatibꝰ in lege determinatis: ibi: In tēpore
illo. Tertio locū captiuitatis eorū de quo ſe eeucturū eos
dicit/determinat: ⁊ vniuerſitatem redeuntiū/et leticiā eorum
in redeūdo declarat: ibi: Ecce ego adducā eos. Quar/
to ꝓpheta omnes tam
propinquos ꝙ remo
A tos ad audiendū pro/
ſperitatē eoꝝ inuitat:
quomodo.ſ. dñs tan/
ꝙ bonus paſtor/oues
ſuas diſperſas cōgre/
gaturuſ ſit i terra ſua:
⁊ ibi eos omniū bono
rum abundātia reple/
turus: ibi: Audite
verbū dñi. Quinto
loquiť de decē tribubus: quarū calamitatē per fletum rachel
matris earū oſtendit. Rachel eñ fuit mater ioſeph: cuius fi/
lius fuit ephraim: de cuius ſtirpe fuerunt reges decē tribuū:
et ideo nomie ephraim frequenter decē tribus appellanť: ibi:
Vox in excelſo. Sexto ꝑdicit ꝓſperitatem decem tribuū
quo ad quoſdā.ſ. paucos: qui redierūt cū duabus tribubus:
⁊ eorū pęnitentiā ſe audiſſe dñs oſtendit: vnde et pęnitentiā
⁊ confeſſionē eorū ibidem oſtēdit: ibi: Quieſcat vox tua.
Septimo iuitat eos vt amplꝰ pctā ſua ꝑterita ꝯſiderēt: et pę/
nitentiā ⁊ emendationē priſtini erroris ꝓponant: ibi: Statue
tibi ſpeculā. Octauo loquēs ad duas tribus/eas ad redi/
tum de babylone inuitat: et ꝓſperitatē ſibi futurā in terra ſua
declarat: ibi: Reuertere virgo iſrael. Nono loquiť con/
tra murmurātes: qui dicebāt ſe non tantā pęnam meruiſſe: et
deum eos pro peccatis patrū ſuoꝝ iniuſte puniuiſſe: ibi: In
diebus illis nō dicent vltra. Decimo dñs fęderis et le
gis renouationē ꝓmittit: ibi: Ecce dies veniūt. Vndeci/
mo populi illius iugem ⁊ perennē ſtabilitatē oſtendit per le/
gem naturę.ſ. per ſtabilitatem ſolis et lunę: ⁊ eorū multitudi/
nem cęlorū comparat imenſitati: ibi: Hęc dicit dñs qui
dat ſolem. Vltimo limites ſiue terminos ciuitatis rędifi/
candę deſcribit: ibi: Et ędificabiť ciuitas a dño. Nota
ergo ꝙ iudęi ea quę hic dicunť/dicunt ꝓ parte eſſe facta in re
ditu de babylone: ⁊ ea quę facta fuiſſe aſtruere nō poſſunt fu/
tura eſſe in aduētu ſui meſſię: quādo dicunt auream hieruſalē
cōſcendere. Hiero. autē oīa quę hic dicunť de pęna malorū:
per romanos completa eſſe aſſerit/vel in futuro in inferno
complenda: Proſperitatē autē quę hic ꝓmittitur/ad conuer/
ſionē eoꝝ refert qui per apoſtoloꝝ prędicationē pęnituerūt:
⁊ oīa ad eccleſię ędificationē aſſerit referēda. Primo ergo
ꝑdicēs afflictionē iudęoꝝ icreduloꝝ dicit. a Ecce turbo
dñi. Hęc magis ad captiuitatē factā ꝑ romanos referuntur:
ſed tamē verius ad diem iudicij: quādo dñs veniet cum tur/
bine et furore malis. Vnde Naum.j.a. Dñs ęmulator et vl/
ciſcens/dñs vlciſcēs ⁊ habēs furorem: vlciſcēs dñs in hoſtes
ſuos: ⁊ iraſcēs ipſe inimicis ſuis. Ibidem. Dñs in tempeſtate
⁊ turbine vię eius. Eſa.xxx.f. Ecce nomen dñi venit de lon/
ginquo: ardens furor eius ⁊ grauis ad portandū: ſpiritꝰ eius
velut torrens inundās ad perdēdas gentes in nihilū. Mala/
chię.iij.a. Quis poterit cogitare diem aduētus eiꝰ: Soph.
j.c. Vox diei domini amara/tribulabiť ibi fortis. Eſa.xxv.b.
Spiritus robuſtorū ꝗſi turbo impellēs parietē. Dicit autē:
b Furor egrediēs/ꝓcella ruēs. Modo eñ latet furor
eiꝰ: qr adhuc nō aſſūpſit tēpus ad iudicandū iuſticias. Furor
īquā: c In capite ipioꝝ cōquieſcet. Caput impiorū
ſunt demones: vel dei filiū blaſphemātes: vel cōtra eius ve/
ritatē prędicātes: qui ſunt caput/quo ad peccatorū magnitu/
dinem. Furor dñi modo trāſit per iuſtos: ſed in futuro funda
Ps.124. bitur ſup demones ⁊ peccatores. Ps. Nō relinquet dñs vir
gā peccatorū ſup ſortē iuſtorū. Sed dr Eſa.xxx.g. Erit trāſi/
tus virgę fundatus quā requieſcere faciet dñs ſuper eum. d
Nō auertet iram indignatiōis dñs/donec faciat
⁊ cōpleat cogitationē cordis ſui. Hic/donec/eſt in/

a Ccē tur/ Ca. XXXI
b bo dñi furor egrediēs
c ꝓcella ruēs i capite i/
d pioꝝ cōquieſcet. Nō auer/
tet irā indignatiōis dñs/ do
nec faciat et cōpleat cogita/
e tionē cordis ſui. In nouiſſi/
mo dierū intelligetis ea. In
f g tpe illō dicit dñs/ erō deus
vniuerſis cognationibꝰ iſrł:
h et ipi erūt mihi i pplm. Hęc
i dic dñs: Inuenit gratiā i de
k ſto ppłs q̄ rēmāſerat gladio:
l vadet ad requiē ſuā iſrael.

cluſiuum: ꝗſi totū complebit furorē ſuum ſuper malos/ ſicut
hoc ante cōpletionē ſe completuꝝ cogitauit: vt ſicut pręco/
gitauit ⁊ prędixit hieruſalē ab exercitu chaldęoꝝ deſtruēdā:
ita hoc opere compleat. Vnus eñ apex ſiue vnum iota nō
pręteribit a lege donec oīa fiant: vt diciť Matth.v.b. Vñ
dixit noemi ad ruth:
Ruth.iij.d. Expecta
filia donec videamus
quē exitum res habe/
at: neqꝫ eñ ceſſabit ni/
ſi compleuerit quę lo/
cutus eſt. Vnde Eſa.
xiiij.f. Iurauit domi/
nus exercituū dicēs:
ſi non vt putaui ita
erit: ⁊ quomodo mēte
tractaui/ſic eueniet vt
conterā aſſyrium in terra mea: ⁊ in montibus meis cōculcem
eum. e In nouiſſimo dierū intelligetis ea. Sicut
enim ſapiētia vel ars artificis nō poteſt cognoſci donec poſt
opus completū: nec medicinę induſtria donec fuerit ſanitas
cōſecuta: ſic ea quę ꝑdixit dominus eſſe vera/nō poſſunt in/
telligi donec poſt illorū completionem. S.xxiij.d. In nouiſſi/
mis diebus intelligetis conſiliū eius. Ps. Exiſtimabā vt co/ Ps.72.
gnoſcerē: hoc labor eſt ante me: donec intrem in ſanctuarium
dei: ⁊ intelligam in nouiſſimis eorum. Ideo dictus eſt iacob
tota nocte luctaſſe cū angelo.i. iudęi cū ſacra ſcriptura: Gen.
xxxij.f. Erat eñ tenebroſa aqua in nubibus aeris: Et tenebrę Ps.17.
erant ſuper faciē abyſſi: Et ideo fatigabanť ad intelligentiā il Gen.1.a.
lius inueniendā: ꝗſi per totā noctē laborantes: ⁊ ideo nihil in/
uenientes. Vñ Iudith.ix.b. Tenebrę fatigauerūt eos: tenuit
pedes eorū abyſſus. Sed ſole orto tūc dexit iacob dicēs: Vi
di dñm facie ad faciē: ⁊ ſalua facta ē anima mea. f In tē/
pore illo: cū.ſ. hęc ipleta fuerint. g Ero deus vniuer/
ſis cognationibus iſrael: ꝗſi omes.i. multi de omibus
ſcꝫ tam de iudęis ꝙ de gentibꝰ credent in me/vt colant me fi/
de/ſpe/charitate/ ⁊ obſequij exterioris exhibitione tanquam
deum. Et hoc dicit quo ad reliquias quę ſaluatę ſunt de iu/
dęis: vel quę ſaluandę ſunt in fine: ⁊ de gentibus conuerſis.
Vnde Ps. Dominabiť a mari vſqꝫ ad mare. h Et ipſi Ps.71.
erūt mihi in populū.ſ. ſpirituale vł peculiarē: quia pro/ Vł. ſpecialē
tegam eū ab hoſtibus: ⁊ neceſſaria miniſtrabo.ſ. tam tempo/
ralia ꝙ ſpiritualia. Et ideo dicit: Cognationibus iſrael:
quia non tm̄ iudęi ſunt de iſrael: ſed ⁊ omnes qui deo fide vi/
uunt. Qui enim opera abrahę faciunt/filij abrahę ſunt: vt dici/
tur Ioh.viij.e. i Inuenit gratiā in deſerto: id eſt in
gentibus: inter quas diſperſus erat. Quę dicunť deſertū: qr
a deo deſertę erant. Vł audiui in occulto. k Populus
qui remanſerat gladio: id eſt qui remanebit.i. qui nō oc/
cidetur ꝑ gladiū. l Vadet ad requiē ſuam iſrael: id
ad terrā promiſſionis. Vel iudęi qui irā furoris dñi quā per
gladiū romanoꝝ exercuit poterūt euadere. i Inuenit gra
tiam in deſerto: id eſt ſalutē inter turbas gētiū. Et ideo:
l Vadet ad requiē ſuā iſrł.ſ. ad eternā vitam eis ꝓmiſ/
ſam per figuram repromiſſionis. Similiter qui remanebunt
a gladio ęternę damnationis: de quo Iob.xix.d. Fugite a
facie gladij: quoniā vltor iniquitatū gladius eſt: ibunt in re/
quiē ęternā: qr data ſentētia his quibꝰ infereť gladius/ dice/
tur eis: Venite benedicti ⁊c. Matth.xxv.c. Et ibidē.b. Euge
ſerue bone ⁊ fidelis. Sed oportet ꝙ prius inuenerit gratiā in
deſerto.i. in pęnitētia/ vbi eſt locus inueniendi gratiā: Extra
enim pęnitentiā nō eſt inuenire gratiam his qui peccauerūt.
Ps. In terra deſerta inuia et inaquoſa ſic in ſancto apparui Ps.62.
tibi: vt viderē virtutē tuam ⁊ gloriā tuā. Eſa.lv.b. Quęrite
dominū dum inueniri poteſt. Matth.vij.a. Quęrite ⁊ inue/
nietis. Sed in ciuitate.i. in mūdana ⁊ carnali ꝯuerſatione nō
iueniť gr̄a. Vñ Oſee.xj.d. In medio tui ſanctꝰ ⁊ nō igredior
ciuitatē. l Vadet ad requiē: qr i deſerto etiā inueniť re/
quies.ſ. mentis. Heb.iiij.c. Relinquiť ſabbatiſſimus populo
dei. De requie ęterna. Ibidem. Feſtinemꝰ ingredi in illā requiē.

Et Ezech.xxxiiij.d.

a Longe dn̄s apparuit mihi.
b Et in charitate ꝑpetua dile-
c xi te: ideo attraxi te miſerans.
d Rurſumq; edificabo te: et
e edificaberis virgo iſr̃l. Adhuc
f ornaberis tympanis tuis/ et
egredieris in choro ludentiū.
g Adhuc plantabis vineas in
montib⁹ ſamarie. Plantabūt
h plantantes: ⁊ donec tēp⁹ veni-
i at nō vindemiabūt: qr erit di-
k es in q̄ clamabūt cuſtodes i
l monte ſamarie et in monte
m ephraim: Surgite ⁊ aſcēdam⁹
in ſion ad dn̄m deum noſtꝝ:
n qr hec dicit dn̄s: Exultate i
o leticia iacob: et hinnite ꝯtra
caput gentiū: ꝑſonate/ cani-
p te ⁊ dicite: Salua domine po
pulum tuū/ reliquias iſrael.

Et Ezech. xxxiiij. d. In mōtib⁹ excelſis iſr̃l erūt paſcue earū:
ibi requieſcēt in herbis virētibus. a Longe dominus
apparuit mihi. Verba ſūt ꝓphete vel populi: q̄ſi nō cito li-
berabit. Et ē breuis duaꝝ perſonarū dialogus. i. ſerui et dn̄i.
Prius dicit ſeru⁹: Lōge dn̄s apparuit mihi. ſ. mihi exi-
ſtenti in captiuitate.
Vel/ Mihi: qr longe
ab eo receſſeram pec-
cando. Vel hoc dicit
propheta contra pſeu
do: qui dicebāt reditū
eſſe prope. Sed dicit
hieremias/ q̄ imo ad-
huc viſus eſt procul:
quia vidit in ſpiritu il-
lum reditum futurum
nō de ꝓpe/ ſed de lon
ge. Quo ad primā ex-
poſitionem dn̄s appa
ruit iudeis ꝓmittēdo
exiſtētib⁹ in captiuitate reditū. Quo ad ſecūdā/ ꝯuertēdo eos
ad penitētiā. Vn̄ Luc. xv. d. Cū adhuc longe eſſet/ vidit eū
pater: ⁊ miſc̄dia motus eſt: ⁊ occurrēs cecidit ſup collū eius/ ⁊
oſculat⁹ eſt eū. Quo ad tertiā. Abacuk. ij. a. Adhuc viſus ꝓ-
cul ⁊ apparebit in finem. Poſtea dicit dn̄s reſpōdēs ſeruo. b
Et i charitate ꝑpetua dilexi te. Patet hoc nō eſſe iple-
tū tēpore zorobabel: qr poſtea capti fuerūt: Hec aūt dilectio
q̄ diligit credētes/ ꝑpetua eſt: nō tp̄alis vt eſt dilectio amico-
rū mūdi. Vn̄ Joh. xiij. a. Cū dilexiſſet ſuos q̄ erāt in mūdo:
in finē dilexit eos. Prouerb. xvij. c. Om̄i tp̄e diligit qui ami-
cus ē: ⁊ frater in anguſtijs cōprobat̃. Sed dr̄ Eccl. vj. b. Eſt
amic⁹ ſoci⁹ mēſe: ⁊ nō ꝑmanebit i die neceſſitat̃. Eccl. xxv. b.
Beatus q̄ inuenit amicū verū. Apoc. j. b. Qui dilexit nos
⁊ lauit nos in ſanguine ſuo. Joh. xv. c. Maiorē charitatē ⁊c̃.
c Jdō attraxi te miſerās: qr amor ſu⁹ vinculū ē q̄ nos at-
trahit. Trahit eñ nos ſurſū charitas: qr machina mēt̃ vis eſt
amoris. Cantic. j. a. Trahe me poſt te. Oſee. xj. b. In funi-
culis ade trahā eos in vinculis charitat̃. Vincula ade ſunt tri
bulatio/ pauꝑtas/ vilitas: i q̄b⁹ poſiti trahemur ad dn̄m. Vin
cula charitatis/ ſunt bn̄ficia q̄ nobis largit̃. ſ. tam nature q̄
gratie q̄ glīe. Et hic triplex funiculus q̄ difficile ſoluit̃: maxi-
me per bn̄ficiū ſue incarnationis ⁊ paſſionis nos traxit. Vn̄
Joh. xij. c. Cū exaltat⁹ fuero a terra/ oīa trahā ad meipſum.
Hi ſunt panni ꝑ quos ſubmiſſos i funiculis hieremias tract⁹
eſt de lacu: vt. j. xxxviij. d. d Rurſumq; edificabo te
⁊ edificaberis virgo iſr̃l: q̄ſi ſimilis eris ꝓp̄lo exeunti de
egypto: tunc eñ virgo ductus eſt. q. d. ad eundē ſtatū inducā
te/ in q̄ eras q̄ſi adhuc non peccaueras/ nec cū idolis fornicata
eras: vt poſſet dici illō Deut. xxxiij. d. Sicut dies iuuētutis
tue: ita ⁊ ſenectus tua. Sic ⁊ eccl̃ia moderna dicit̃ reedificata
mō: qr ꝓ patrib⁹ antiq̄s nati ſunt ei filij. e Adhuc orna-
beris tympanis tuis. i. habebis muſica inſtrumēta: q̄b⁹
canebāt iudei in feſtis Vn̄ Exo. xv. c. Sūpſit maria tympa-
nū in manu ſua: egreſſeq; ſunt oēs mulieres poſt eam cū tym
Ps. 150. panis ⁊ choris. Ps. Laudate eū in tympano ⁊ choro: lauda-
te eū i chordis ⁊ organo. f Et egredieris i choro ludē-
tiū: q̄ſi nō eris ſola o tu iudea. i. eccl̃ia dei/ imo cū gentiū tur-
bis deū laudātib⁹ deū laudabis: q̄ſi in magna pace ⁊ delecta
tiōe eris cū eis. Hoc ꝯtra eos ē q̄ dicūt horas ſoli: nō in cho-
ro cum alijs: Multū eñ diligit diabol⁹ ſolitudinē vel ſingu-
laritatē. Unde dicit. j. Regl. xvij. a. Date mihi virū ⁊ ineat
mecū ſingulare certamē. De hoc ponit Hiero. exemplū bo-
nū/ dicēs tales ſimiles eſſe columbe: quā de grege columbaꝝ
accipiter ſeparat: quā ſtatim lacerat. Simılit̃ morbide oues
cum ſuū relinquūt gregem: tunc luporū faucibus deuorant̃.
Vn̄ Eccs. iiij. c. Ve ſoli qr cū ceciderit ⁊c̃. Vel/ In choro
Ps. 137. ludentiū: quia angeli aſſiſtunt pſallētibus. Unde Ps. In
cōſpectu angelorū pſallam tibi. Valde turpe ē diſcordare in
Ps. 67. tali choro: qō facit ille cui⁹ vox cordi nō ꝯcordat. Ps. Prin-
Moraliter. cipes cōiuncti pſallentibus. Moraliter. e Adhuc or-

naberis tympanis tuis. Tympanum ē mortificatio car
nis/ qua anima ornatur: quia quāto caro attenuat̃: tanto ani-
ma impinguat̃. ij. Cor. iiij. d. Licet is q̄ deforis ē noſter ho-
mo corrumpat̃/ tamē is qui intus eſt renouat̃ de die in diem.
Ps. Sumite pſalmū et date tympanū. Eſa. xxx. g. In tym- Ps. 80.
panis et citharis et in
bellis precipuis expu
gnabit eos ⁊c̃. Sed-
tur. f Et egredie
ris in choro ludē-
tium: quia debet fie-
ri carnis mortificatio
cū leticia ſpūali. Vn-
de Ps. Laudate eum B Ps. 150.
i tympano ⁊c̃. Leuit.
xxiij. e. Dies expiatio
nū erit celeberrimus:
et vocabit̃ ſanctus af-
fligetiſq; animas ve-
ſtras in eo. g Ad-
huc plantabis vineas in montibus ſamarie: in qui-
bus tamē poſt captiuitatē iudeorū alieni habitauerunt. Vn-
de. ȝ. xxix. b. Edificate domos ⁊ plantate hortos ⁊ comedite
fructus eorū. h Et donec tēpus veniat non vinde
miabunt: ſicut fit in terra vbi ſunt guerre: Malūt enim ha
bere immaturos racemos q̄ hoſtes eorū maturos habeant.
Vn̄ captiuandis iudeis dicit̃ Amos. v. c. Vineas amantiſ-
ſimas plantabitis ⁊ nō bibetis vinum earū. Allegorice autē Allegori
hoc impletū eſt tempore apoſtolorū: qui plantauerūt vineas
domini: id ē eccleſias ꝑdicando: ⁊ irrigauerunt ſanguine ſuo:
et ideo comedunt modo fructū in tēpore ſuo. Tēpus enim ē
plantandi ⁊ tēpus euellendi qō plantatū eſt: vt dicit̃ Eccs.
iij. a. Unde/ Donec tempus veniat non vindemia-
bunt: imo patiēter expectauerūt fructum/ nolentes collige-
re fructum aliquē in preſenti. Jaco. v. b. Ecce agricola expe-
ctat precioſum fructum terre ⁊c̃. ȝ. v. f. Metuamus dominū
qui dat nobis pluuiā temporaneā ⁊ ſerotinam in tēpore ſuo
plenitudinē annue meſſis cuſtodiētē nobis. i Quia erit
dies i qua clamabūt cuſtodes in mōte ſamarie ⁊c̃.
ꝑncipes ⁊ magnates vel etiā ipſi ſpeculatores vinearū: qui
ſolent facere ꝯſilia ſua quādo vadūt ad aliquā ſolennitatē. m
Surgite et aſcēdam⁹ i ſion ⁊c̃. vbi ē tēplū dn̄i adorare
ꝓpter largitatē ei⁹ erga nos. o Et hinnite cōtra caput
gētiū: q̄ſi tantā habebitis ꝓſperitatē q̄ hoſtib⁹ inſultabitis:
ſic equ⁹ cū armat⁹ ē/ hoſtib⁹ hinnīēdo iſultat. Gentes eñ tūc
erūt caput ⁊ iudei cauda. ſ. i captiuitate: ſm maledictionē illā
Deut. xxviij. d. Ipſe erit i caput ⁊ tu eris in caudā: ſ tēpore
cyri/ deſtructa babylōe fuerūt hoſtes iudeoꝝ i caudā: ⁊ ipſi i
capnt. Vel Myſtice: i Cuſtodes. i. apl̃i ⁊ apl̃ici viri: q̄ Myſtice
ſūt: k In mōte ſamarie. i. cuſtodie per ſollicitudinē gre
gis. l Et i mōte ephraim: per fructū ⁊ vbertatē ꝑdica
tionis ⁊ bonoꝝ operū. m Surgite ⁊ aſcēdite in ſion:
q̄ſi relinq̄te infima. ſ. ſacrificia vetera: ⁊ ad eccl̃ie magna ſacra-
menta cōſcendite. Eſa. ij. a. Surgite ⁊ aſcendamus ad montē
dn̄i ⁊ ad domū dei iacob. Michee. iiij. a. Venite aſcēdamus
ad montē dn̄i ⁊c̃. Aſcendere autē maxime precipit̃ prelatis.
Eſa. xl. b. Sup mōtē excelſum aſcēde tu qui euāgelizas ſion.
Eſa. lxij. b. Sup muros tuos hierl̃m ꝯſtitui cuſtodes ⁊c̃. Sed
dr̄ Amos. vj. a. Ve vob q̄ opulēti eſt̃ i ſion ⁊c̃. n Exul-
tate i leticia iacob. i. luctātes: vt dr̄ Ro. xij. c. Spe gau-
dētes/ i tribulatiōe patiētes: o Et hinnite cōtra caput
gētiū. Job. xxxix. c. Nūq̄d ꝑbebiſ eq̄ fortitudinē: aut circū-
dabis collo ei⁹ hinnitū: p Salua dn̄e pp̄lm tuū/ reli-
quias iſrael. In nomie reliquiarū notatur paucitas ⁊ hu-
militas: qr pauci ⁊ tm̄ humiles ſalui erūt. De pmo. Matth.
xx. b. Multi ſunt vocati/ pauci vero electi. j. Cor. ix. d. Om-
nes q̄dē currūt: ſ vn⁹ accipit brauiū. De ſecūdo. Matth. v.
a. Beati pauperes ſpiritu ⁊c̃. Matth. xviij. a. Niſi conuerſi
fueritis ⁊ efficiamini ſicut paruuli: nō intrabitis in regnum ce
lorū. De his reliquijs Eſa. j. c. Niſi dn̄s exercituū reliquiſſet
nobis ſemen ⁊c̃.

nob ſemē ⁊c. Et.x.e. Reliq̄e iacob cōuertent ad deū forte. a ¶Ecce ego adducā eos ⁊c. Adhuc ꝓbat de reuerſione eoꝝ de captiuitate. c ¶Inter q̄s erūt ⁊c. q̄ſi nō ſolū diuites ⁊ fortes reuertenť / ſ; paupes ⁊ debiles: Sic ad ſalutem
Ro.2.b. omnes vocanť: nec in hoc eſt differētia apud deum: nec perſonarū acceptio. Vn̄

Sap.vj.b. Puſillū ⁊ magnū ipe fecit: ⁊ ipſi
Myſtice cura ē de omib᷒. Myſtice: Ceci ſunt ſimplices ⁊ ignorātes: claudi / inſtabiles. De q̄b᷒ iij. Reg.xviij.d. Vſquequo claudicat' i duas ptes? Michee.iiij. b. Cōgregabo claudicātē ⁊ quē abiecerā reducā. Pregnantes et parietes ſūt: q̄ poſt bonū ꝓpoſitū exeunt ad op᷒. Pregnās em̄ nō ſaluabitur niſi pariat.

a Ecce ego adducā eos de ter
b ra aq̄lonis: ⁊ ꝯgregabo eos
c ab extremis terre: Inter q̄s
erūt cecus ⁊ claud᷒ ⁊ p̄gnās
⁊ pariēs ſimul / cet᷒ magn᷒ re
d uertentiū huc. In fletu veni
e ent / ⁊ i miſcdiā reducā eos:
f Et adducā eos per torrētes
g aquaꝝ in viā rectā / et nō im
h
i pingent in ea: q: factus ſum
k iſraeli pater: ⁊ ephraim p̄mo
l genitus me᷒ eſt. Audite ver
m bum dn̄i gentes: ⁊ annūcia
te in inſulis que ꝓcul ſunt: ⁊
n dicite: Qui diſpſit iſrael cō
o
p gregabit eū: ⁊ cuſtodiet eum
q ſicut paſtor gregē ſuū.†Redemit enim dominus iacob
†liberauit eum de manu po
r
s tentioris. Et venient / et lau
t dabunt in monte ſion: et
confluent ad bona domini

Fact᷒ ſū iſraeli pater.S.iij.f. Patrē vocabis me et poſt me ingredi nō ceſſabis. l ¶Audite v̄bū dn̄i gētes ⁊c. Hoc v̄bū fuit edictū cyri quādo dedit licētiam iudeis redeundi. Vel eſt ver- Al'†.Redimet
bum ꝓphete inuitantis omnes gentes ad Al'.†liberabit
conſiderandū iudeoꝝ reuertētium de babylone proſperitatē. n ¶Qui diſperſit iſrael cōgregabit eū. Ps. Edificans hieru Ps.146

Luc.xxj.d. Ve p̄gnātib᷒ ⁊ nutriētib᷒ i dieb᷒ illiſ. Eſa.xxvj.d. A timore tuo dn̄e concepim᷒ ⁊ q̄ſi parturiuim᷒: ⁊ peperim᷒ ſpiritū ſalut'. De his aūt Luc.xiiij.c. Cū facis ꝯuiuiū voca pauperes ⁊ debiles / ⁊ claudos / ⁊ cecos. In hoc ḡ notať: q̄ de oib᷒ aliq̄s ſaluabit: ſm̄ illō Joh.xij.c. Si exaltat᷒ fuero a terra oia ⁊c. Matth.xj.a. Ite dicite iohāni: ceci vident / claudi ambulāt / leproſi mūdanť. Qō ad lraꝫ pōt itelligi: Hi oēs adducti ſūt de aq̄lōe.i. de vēto frigidiſſimo infidelitatiſ. b ¶Et cōgregabo eos ab extremis terre.i. infernalib᷒ locis.
Ps.125. d ¶In fletu venient. Cōtra. Ps. Euntes ibāt ⁊ flebāt ⁊c. Sol. qō ibi notať i ire: hic notať i venire. In fletu em̄ veniēt: ſed in exultatione ꝑuenient. Matth.v.a. Beati qui lugēt ⁊c. e ¶Et in miſericordia reducā eos. Eſa.liiij.b. Ad punctū in modico dereliqui te: ⁊ in miſeratiōib᷒ multis cōgregabo te. Eſa.xxx.d. Plorans nequaq̄ plorabis: miſerans miſerebitur tui. Sic ⁊ iudei fleuerūt quādo ducti ſunt: ſed cū leticia reducti ſunt. f ¶Et adducā eos per torrētes aquarum: q: pre deſiderio veniēdi in terrā ſuam ꝯ nō querūt vias rectas: ſed etiā per torrētes tranſibūt: vt rectius ⁊ citius veniant. Vel.i. cōuertā eos per ap̄los ⁊ apoſtolicos viros / aqua
Ps.64. viua ſapiētie ſalutaris repletos: ſm̄ illō: Flumē dei repletū ē aq̄s: paraſti cibū illoꝝ ⁊c. Vl' p torrētes itellige tribulatiōes.
Ps.109. Ps. De torrente in via bibet. Alibi. Trāſiuimus per ignem
Ps.65. et aquā. g ¶In via recta: quia iam nō ſunt claudi per inconſtantiā vel perfidiā. Sap.x.b. Juſtum deduxit dn̄s per vias rectas. h ¶Et nō impingent in ea: quia ceci iam nō ſunt: Quibus cū eſſent ceci dicebatur illud Joh.ix.g. Si ceci eſſetis nō haberetis peccatū: nunc vero q: dicitis videmus / pctm̄ veſtrū manet.i. q: vos videntes reputatiſ: cū tñ in veritate ceci ſitis: ⁊ ideo cecos vos reputare deberetis. Juſt᷒ nō impingit in via: q̄n non vacillat in tribulatione. Prouerb. iiij.b. Ducam te per ſemitas eq̄tatis: quas cū ingreſſus fueris nō artabunť greſſus tui: ⁊ currens nō habebis offēdiculū. Oſee vlť.d. Recte vie dn̄i: iuſti ambulabunt in eis: preuaricatores v̄o corruent in eis. Eſa.xxxv.c. Hec via recta / ita vt ſtulti nō erret per eam. i ¶Quia factus ſum iſraeli pater.i. duabus tribub᷒ eas reducēdo. k ¶Et ephraim primogenitus me᷒ eſt: decē tribus / aliquos de eis cū duab᷒ tribubus reducēdo / qui cū eis captiuati fuerāt. Vel p ephraim populus gentilis: qui dicit primogenitus: quia licet poſterior filius ioſeph fuerit ephraim / q̄ȝ manaſſes: tamē ius p̄mogeniture habuit ſup manaſſem: quia eum manaſſe ꝑtulit iacob cancellādo manus: Geñ.xlviij.c. Sic ⁊ iudei licet primogeniti fuiſſent.ſ. in cultu dei q̄ȝ gentes: tamē gētes mō habēt ius primogeniture ſuper iudeos: quia gentiū illuminatio fuit iudeoꝝ obcecatio: qō factū eſt per crucis myſterium in qua chriſtus manus extēdit. Unde / qui ante ſiniſtri reputabanť: ibi benedictionē dextre habuerūt: ⁊ qui dextri ſiniſtre. Ubi em̄ abundauit delictū / ſuperabūdauit ⁊ gratia. Ro.v.d. Vn̄ Matth.xxj.c. ſignificatur populus gētilis per primū filium qui dixit: Nolo ire / ſed poſt penitētia motus iuit: Judei autē per ſecūdū: q̄ primo dixit ſe velle ire ſ; nō iuit. Sic impleť qō dicit Matth.xx.b. Erūt p̄mi nouiſſimi: ⁊ nouiſſimi p̄mi.

ſalem dn̄s: diſperſiones iſrael cōgregabit ⁊c. Diſperſit: q̄ſi nō hoc attribuendū eſt potētie hoſtiū: ſed domini volūtati.
Myſtice: m ¶Et annūciate in in ſulis q̄ ꝓcul ſunt. Myſtice
Oēs peccatores ſunt inſule.ſ. in ſalo amaritudinū et peccatorū ⁊ tribulationū poſiti. Et ſunt procul: q: in regione diſſimilitudinis. n ¶Qui diſperſit iſrael.i. diſpergi permiſit per diuerſos errores ⁊ peccata. o ¶Cōgregabit eum: in fidei vnitate: ⁊ tādē i gloria. Eſa.xj.c. Leuabit ſignū in nationes: ⁊ ꝯgregabit ꝓfugos iſrť: ⁊ diſpſos iuda colliget a quatuor plagis terre. Ad hoc em̄ leuatus fuit in altum crucis / et exaltatus a terra: vt oīa traheret ad ſe: vt dicit Joh.xij.c. q̄ſi ponēs corp᷒ ſuum in publicū / vt ad illud caperenť aues. Matth.xxiiij.c. Ubicūq̄ fuerit corp᷒ / illuc ꝯgregabūť ⁊ aq̄le. Itē ſibilo q̄n̄q̄ capiūť aues: ſic ⁊ dn̄s p admonitiōes ⁊ iſpirationes ⁊ p retia p̄dicationū. Eſa.vij.c. Sibilabit dn̄s muſce q̄ ē in extremo fluminū egypti: ⁊ api q̄ ē i terra aſſirioꝝ: ⁊ venient ⁊ requieſcēt in torrētibus vallium. De hoc Baruch. iiij.f. Qui induxit vobis mala / ipſe adducet vobis ſempiternam iocunditatē cum ſalute veſtra. p ¶Et cuſtodiet eum ſicut paſtor gregem ſuū: qui ponit animā ſuam pro ouibus ſuis: vt dicit Joh.x.b. Eſa.xl.c. Sicut paſtor gregem ſuum paſcet in brachio ſuo cōgregabit agnos: fetas ipſe portabit. q ¶Redemit em̄ dn̄s iacob: ⁊ liberauit eū de manu potētioris.i. diaboli: qui eſt potētior. Unde Job. xlj.d. Non eſt poteſtas ſuper terrā que cōpareť ei. Sed quomodo dicit diabolus fortior homine: cū dicat Hiero. debilis eſt hoſtis qui nō vincit niſi volētes. Preterea Aug᷒. Nihil eſt fortius homine habente charitatē. Preterea Eſa.lj. g. Incuruare vt trāſeamus. Preterea Aug᷒. Tene voluntatem / ⁊ ſeuiat quātūcunq̄ voluerit hoſtis. Job.xvij.a. Pone me iuxta te: ⁊ cuiuſvis manus pugnet contra me. Nō enim poſſet dici q̄ diabolus cogeret hominē / nec etiā ante chriſti paſſionē: quia ſi ſic / homini nō imputareť peccatū. Solutio. Diabol᷒ nature cōditione eſt fortior homine: ſed homo iuſt᷒ adiutorio dei eſt diabolo fortior ad reſiſtēdū. Vn̄.j. Corſ.x. c. Fidelis ē deus qui nō p̄mittit ⁊c. Redemit / nō corruptibilibus auro vel argēto: ſed p̄cioſo ſanguine q̄ſi agni imaculati: vt dr̄.j. Peť.j.d.j. Corſ.vj.d. Empti eſtis p̄cio magno. Et ipſe alligauit fortē ⁊ vaſa ei᷒ diripuit: vt dr̄ Matth.xij.c. Eſa.xlix.g. Nunq̄d tolleť a forti p̄da: aut qō captum fuerit a robuſto ſaluū eſſe poterit: Equidē captiuitas a forti tolleť: ⁊ qō ablatū fuerat a robuſto ſaluabiť. r ¶Et veniēt: in ſion materialē vl' triūphantē. s ¶Et laudabūt i mōte ſion: liberatorē ſuum. t ¶Et confluēt ad bona dn̄i.i. ad omniū rerum abūdantiā. Eſa.lj.d. Et nunc qui redempti ſunt a domino reuertenť in ſion: et leticia ſempiterna ſuper capita eorum. Unde dicit / cōfluent: Nihil enim fluit niſi ad imū: ſic ſola humilitas ducit ad deum. Unde Luc.xviij.c. Qui ſe

O humiliat exaltabiť

ẜ humiliat exaltabit. Eſa.ij.a. Eleuabit ſup colles / ⁊ fluent ad
eū oēs gētes. a Super frumēto vino ⁊ oleo. Per hęc
tria abūdātia oīm terrenoꝝ ſignificat. Per frumētū oē ali/
mentū: per vinū / omne genus potus: per oleum / omne genus
condimēti. Geñ.xxvij.f. Frumento / vino ⁊ oleo ſtabiliui eū.

a ſupēr frumento / vino ⁊ oleo
b ēt fętū pecoꝝ ⁊ armentoꝝ:
c Eritq̄ ānima eoꝝ q̄ſi hor/
d tus irriguus: ēt vltra nō eſu
e rient. Tūnc lętabit virgo in
f choro: iuuēnes et ſenes ſi/
g mul. Et conuertā luctum eo
rū in gaudiū: et conſolabor
h eos: ⁊ lętificābo a dolore ſuo.

i Et inēbriabo animam ſacer
k dotum pinguedine: ēt ppl's
meꝰ bonis meis adimplebi/
tur / ait dñs. Hęc dicit dñs.
l m Vōx in excelſo auditā eſt lā
n o mētationis / flētus ⁊ lūctus:
p q rachēl plorans filios ſuos
⁊ noluit cōſolari ſuper eis:
r qūia nō ſunt. Hęc dicit dñs

Myſtice Myſtice: Per fru/
mentum qđ eſt rubeū
fides: per vinum qđ
lętificat ſpes: per oleū
charitas / quę ſuperna
tat. Zach.ix.d. Quid
C bonū eius ⁊ quid pul
chrū eius / niſi frumen
tum electoꝝ et vinum
germinans virgines:
Uel per frumētū / vir
tus / inq̄ʒtū hominē cō
firmat per cordis ſta/
bilitatē. Per vinū / vir
tus / inq̄ʒtum mentē lętificat per conſciētię iocunditatē. Per
oleum / virtus / inq̄ʒtum nos armat cōtra diabolū. Uel per pa
nem ⁊ vinū / ſacramentū corporis ⁊ ſanguinis eius. Per oleū
ordinis eccleſiaſtici dignitas / vel gratiarū plenitudo. Ps.
Ps.44. Unxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo lętitię ⁊c. Uel ꝑ hęc tria tres do/
tes aīę in gloria. Oſee.vlt.c. Uiuēt tritico ⁊ germinabūt q̄ſi
vinea: memoriale eius ſicut vinū libani. b Et fętu peco
rū ⁊ armētoꝝ. Ad litterā: poſt reuerſionē ſuā erūt diuites.
Uł ꝑ pecora ſimplices in eccleſia ſignificant: per armenta q̄
ſunt de cornutis animalibus / fortiores qui ventilent aduerſa/
rias poteſtates a ſe ⁊ ab eccleſia. c Eritq̄ anima eoꝝ
quaſi hortus irriguus: cui nihil deeſt. In paradiſo enī
erimus plantati ſecus decurſus aquarū.ſ. gratiarū et delitia/
rū. d Et vltra nō eſurient.i. in nullo deficiēt: ne obijcia
tur illud Eccl.xxiiij.c. Qui edunt me adhuc eſuriēt. De hoc
Eſa.lxv.c. Ecce ſerui mei comedēt / ⁊ vos eſurietis: ſerui mei
bibent / ⁊ vos ſitietis: ſerui mei lętabunt / ⁊ vos cōfundemini:
ſerui mei laudabūt pꝛę exultatione cordis / et vos clamabitis
pꝛę dolore cordis: ⁊ ꝓ cōtritione ſpiritus vlulabitis. Numeri
xxiiij.a. Q̄ pulchra tabernacula tua iacob: tentoria tua iſra/
el vt valles nemoroſę: vt horti iuxta fluuios irrigui: vt taber
nacula quę fixit dñs: quaſi cedri prope aquas. Eſa.lj.b. Po
net deſertū eius quaſi delitias: ⁊ ſolitudinē eius quaſi hor/
tum dñi: gaudiū ⁊ lętitia inuenietur in ea: ⁊ gratiarūactio ⁊ vox
laudis. Sic ⁊ in p̄ſenti anima eſt hortus irriguꝰ.ſ. aquis gra/
tiarū in qua habitat dñs. Iohel.ij.a. Quaſi hortus volupta
tis terra corā eo: et poſt eum ſolitudo deſerti. e Tunc lę
tabit virgo in choro.ſ. eccleſię: quę eſt chorus dñi: ⁊ vir/
go quā ſibi deſponſauit: vt dicit.ij. Cor.xj.a. Deſpondi vos
vni viro virginē caſtā exhibere chriſto. Uel / Lętabit vir/
go / in patria: q2 in ꝑmio abundabūt virgines ꝑ alijs.ſ. ꝓpter
aureolā. Uñ eis debet centeſimꝰ fructꝰ: alijs autē ſexageſimꝰ
vel trigeſimus. f Iuuenes et ſenes ſimul. Simile.j.
Ioh.ij.c. vbi ſcribit iohannes et iuuenibus et ſenibus ſimul.
Unde dicit. Scribo vobis patres: quoniam cognoſcitis eum
qui ab initio eſt: Scribo vobis iuuenes: quoniā fortes eſtis
⁊ verbū dei manet in vobis: ⁊ viciſtis malignū. Tria igit di/
cit. Uirgo / ꝓ innocētiā a malo: Iuuenes / ꝓ ꝓbitatē in bo/
no: Senes per ſapiētię ⁊ ſciētię maturitatē. Quia Iob.xij.
b. In antiquis eſt ſapiētia: et in multo tempore prudētia. g
Et cōuertā luctū eoꝝ in gaudiū: quādo.ſ. quos terruit
vilitas paſſionis chriſti: lętificauit gaudiū reſurrectiōis. Sic
et in futuro erit in electis: qñ abſterget deus oēm lachrymā
ab oculis ſanctorū: vt dicit Apoc.xxj.a. Sed quid abſter/
get in his q̄ nunq̄ fleuerunt: Ioh.xvj.d. Mūdus gaudebit:
vos aūt cōtriſtabimini: ſ; triſticia vr̄a vertet in gaudiū: ⁊ gau
diū mundi vertet in triſticiā: Quia dr̄ Prouerb.xiiij.b. Ri/
ſus dolore miſcebit: et extrema gaudij luctꝰ occupat. h Et
lętificabo a dolore ſuo. Uñ Matth.v.a. Beati q̄ lugēt.
Eſa.xxxv.d. Ambulabūt q̄ redēpti fuerint et liberati a dño:
cōuertent ⁊ veniēt in ſion cū laude / ⁊ lętitia ſempiterna ſup
capita eorū: gaudiū ⁊ lętitiā obtinebūt. Idem Eſa.lj.d. ſed

ibi addit: Et fugiet oīs dolor et gemitus. i Et inebria/
bo animā ſacerdotū pinguedine. Ad litterā: in redu/
ctione eoꝝ habebūt multas victimas / primitias et decimas:
quia eis magna erit abundātia pecorū ⁊ fructuū. Leuit.iij.
d. Omnis adeps dñi erit. Sic apoſtoli i die pentecoſtes pꝛę
abundātia gratię ſpiri
tusſancti ita feruebant
q̄ videbant muſto eſſe
pleni: Act.ij.b. Hic
enī ē calix dñi iebrīās †Ps.22.
q̄ ꝑclarꝰ.ſ. abundātia
gratiarū vel doctrinę
eius. Cant.v.a. Bi/ Matth.2.
bite: ⁊ iebriamini cha/
riſſimi. Ps. Pingue/ †Ps.64.
ſcent ſpecioſa deſerti: Al. † plor
⁊ exultatiōe colles ac/ Al. † nolo
cingent. Alibi. Sicut Ps.62.
adipe ⁊ pinguedīe re/
pleatur aīa mea. Hi ſunt fratres ioſeph: q̄ inebriati fuerūt in
ꝯuiuio qđ eis parauerat: Geñ.xliij.g. k Et ppl's meꝰ bo/
nis meis adimplebitur: hic ex parte: in futuro ex toto.
Eſa.lx.a. Tūc videbis ⁊ afflues ⁊ mirabit ⁊ dilatabit cor tuū.
l Uox in excelſo audita ē. Ne q̄s crederet q̄ pꝛedictū
reditū ꝓdiceret de decē tribubus: ideo hoc ſubdit: q̄ſi decem
tribꝰ ita ſūt deſtructę q̄ nūq̄ fuerūt reductę. Uox i excelſo
audita eſt.i. longe lateq̄ diffuſa. n Lamētationis: in
vibratione brachiorū ⁊ capitis pꝛę doloris magnitudine. o
Et fletus: per lachrymas oculoꝝ. p Luctus.i. plāctus.
q Rachel plorās filios ſuos.ſ. decē tribuū: quarū re/
ges: ⁊ maxime pmꝰ eoꝝ rex hieroboā: fuerūt de ephraim / qui
fuit filius ioſeph: ioſeph autem fuit filꝰ rachel. r Quia
nō ſunt.ſ. reuerſuri de captiuitate / niſi quidā pauci: q̄ fuerūt
cum duabus tribubꝰ. Littera Septuaginta habet / Uox in
rama: qui ē quidā locus iuxta gabaa duodecimo miliario a
bethleē. Rachel enī mortua eſt in bethleem pꝛę dolore con/
ceptus. Et de h̄ ſumpſit Mattheus.ij.c. teſtimoniū poſt in/
terfectionem paruulorum bethleemitarū. Sed ſm hunc ſen/
ſum matthei / alio modo debet exponi. Bethleem enim eſt
in tribu iuda / non in tribu ephraim: nec illi paruuli erant de
tribu ephraim / ſ; de tribu iuda. Hoc ergo ideo dicit / vt i hoc
notet exaggeratio doloris de morte illoꝝ puerorū: q̄ tantus
eſt / vt etiā mortua dicat eos flere. Non aūt dicit eos flere lia
de qua erāt / ſed magis rachel mortua: non quia illi eſſent filij
ſui / ⁊ nō q2 viueret: ſed q2 iuxta illā ciuitatē mortua ⁊ ſepulta
eſt: et ideo dicit flere filios ſuos.i. pueros: q̄ iuxta ſe poſiti et
nati.i. iuxta ſuum ſepulchrū interfecti ſunt: q̄ſi eſſet matrona
ẜ vel mater illius loci:
Myſtice. Uox i excelſo.i. i cęlo apd deū / in Audita Myſtice
ē: q̄ſi cōpatiētis affectu. Tūc enī dicit deꝰ audire qñ miſeret
faciēs qđ rogat. Exo.iij.b. Uidi afflictionē ppl'i mei i egypto
⁊ clamorē eiꝰ audiui. n Lamētatiōis / fletꝰ et luctus.
Hęc tria ponit ꝯ tria pctā mūdi. Lamētatio q̄ ē in brachioꝝ
vibratione / ⁊ capitis tonſione / ⁊ veſtiū laceratione / eſt contra
ſuperbiā. Luctus q̄ cōſiſtit in gemitū ⁊ ſuſpirioꝝ emiſſione /
ē ꝯ luxuriā. Fletꝰ q̄ ē in lachrymarū effuſione / ꝯ oculoꝝ cōcu/
piſcentiā. q Rachel plorās filios ſuos. Rachel in/
terpꝛetat ouis / vel videns ꝓncipiū: ſic eccl'ia eſt ouis centeſi/
ma: quā paſtor inuentā ad ouile ꝓprijs humeris repoꝛtauit:
Luc.xv.a. Uñ i ꝑſona eccl'ię dic dauid: Erraui ſic ouis q̄ pe/ Ps.118.
rijt. Ipſa etiā laborat tota intētiōe vt ſuū ꝓncipiū.i. chriſtū
cōtēplet: q̄ dicit Ioh.viij.d. Ego ꝓncipiū q̄ ⁊ loquor vobis.
Hęc plorat filios ſuos.i. innocētes ⁊ martyres dira paſſos:
Nō vult ꝯſolari.ſ. in p̄ſenti: r Quia nō ſunt: de h̄ mūdo:
ſ; magis in futuro q̄rit ꝯſolationē. Quia vt dic Bern. nimis Ps.76.
delicata eſt diuina ꝯſolatio ⁊c. Ps. Renuit cōſolari aīa mea
memor fui dei ⁊ delectatꝰ ſum ⁊c. Uel / Plorās filios ſu/
os: q2 nō ſunt.ſ. viui: ſed ſcdm aīam in purgatorio ſunt: ꝓ
q̄rū ꝑmij dilatione plorat. Uel illos q̄ nō ſunt.i. q̄ a vero eſſe
ſeparati ſunt: vel ęternalit mortui.ſ. infideles / quos vellet eſſe
filios ſuos. Uel de bonis / q2 nō ſunt.ſ. ad docēdum alios.
☩ Hiere.ix.a.

vel mater illi⁹ loci: ſicut ⁊ patres eccleſiarū vocam⁹ ſanctos ibi ſepultos. Sed cū duodecim miliaribus diſtet rama a bethleē/quomō ibi audita eſt vox plangentiū innocētes: Ideo dic ꝙ rama ponit̃ pro ſua interpretatiōe.i.pro excelſo: eo ꝙ ille locus ad litterā ſit in rupibus. Clamor ergo eorū aſcēdit in excelſum: quia clamorem eorū deus audiuit/et herodē poſt flagellauit. Et ideo dicitur rachel ploraſſe filios ſuos: quia beniamin fuit illius filius: ⁊ multi iam occiſi ſunt in finibus bethleē/ꝓpter viciniā quia bethleem cōtermina eſt iudę. Vel dic ꝙ rama vt dictum eſt/ē locus iuxta bethleem: ⁊ ē iuxta ſilo ꝑ rupibus eminēs: Ibi autē ad litteram/fere deleta eſt tribus beniamin ꝓpter vxorem leuitę: vt dicit̃ Judic.xxi.a. vñ iudei miſerabiliter planxerunt fratrum ſuorū mortem: ita ꝙ vox illorū plangentiū audita eſt in rama: et rachel audita eſt plorans filios ſuos.i.beniamitas: quia beniamin fuit filius eius: ⁊ in exaggeratione doloris dicta eſt ploraſſe cū tñ eſſet mortua. Quaſi ergo dicat ꝓpheta: ſicut ille fletus incōſolabilis fuit: ſic iſte de deſtructione decē tribuū.

a Quieſcat vox tua a ploratu
b ⁊ oculi tui a lachrymis: quia
c ē merces operi tuo/ait dñs.
d Et reuertent̃ de terra inimi-
e ci: ⁊ ē ſpes i nouiſſimis tuis
f ait dñs: et reuertent̃ filij tui
g ad terminos ſuos. Audiēs
h audiui ephraim trāſmigrātē.
i Caſtigaſti me dñe/et erudi-
k
l tus ſum/quaſi iuuēculus in
m domitus. Cōuerte me et cō-
n
o uertar: quia tu dñs deus me
p
q us. Poſtq̃ eñ ꝯuertiſti me
r
s egi penitētiā: ⁊ poſtq̃ oſten
t
v diſti mihi/percuſſi femur me
x um. Confuſus ſum ⁊ erubui

a Quieſcat vox tua a ploratu: q: filij tui in fine mūdi conuertent̃ ad fidem: ⁊ etiā quidā q̃ ſunt cū duab⁹ tribub⁹ in babylone reuertent̃ cū eis. c Quia ē merces operi tuo: q: patres meruerūt de cōgruo: vt filij eoꝝ aliqñ cōuerterent̃: vel q: q̃rundā reſpiciet de⁹ opa in fine: cū.ſ.reliquię cōuertent̃. d Et reuertent̃ de terra inimici.ſ.illi pauci q̃ cōuertent̃. e Et ē ſpes i nouiſſimis tuis.i.in fine: vel in quibuſdā humilib⁹ de illis iudęis qui cōuertent̃: vel q̃ ad hūiles apl'os qui cōuerſi ſunt: vel quo ad innocētes occiſos: qui in futuro reſurgent in virū pfectum/in menſurā etatis plenitudinis chriſti: vt dicit̃ Eph.iiij.c. f Et reuertent̃ filij tui. Eſa.x.e. Si fuerit populus tuus iſrael quaſi arena maris: reliquię cōuertent̃ ex eo. g Ad terminos ſuos.i.eis ꝓmiſſos in ęterna fęlicitate: Sūt eñ ꝓmiſſi ſpiritualiter omī ſemini abrahę ſpirituali.

Myſtice ※ J̃.ix.a. Quis dabit capiti meo aquam: ⁊ oculis meis fontem lachrymarū: ⁊ plorabo die ac nocte interfectos filię ppl'i mei. J̃.xiij.c. Deducet oculus meus lachrymā: q: captus eſt grex dñi. a Quieſcat vox tua a ploratu: pro incolatu huius miſerię. b Et oculi tui a lachrymis: ꝓ dilatione patrię. c Quia eſt merces opi tuo: iam in ſpe/tādem in re. Geñ.xv.a. Ego ſum merces tua magna nimis. Eſa.lxij.d. Ecce ſaluator tuus venit: ecce merces eius cū eo: ⁊ opus eius corā illo. Tūc quieſcet omīs ploratus ſanctoꝝ: Tūc eñ quie- Apoc.14.c. ſcēt ab omīb⁹ laborib⁹ ſuis: q: opera eoꝝ ſequunt̃ eos.i.merces operū. Apoc.vlt.c. Merces mea mecū eſt: reddere vnicuiq̄ iuxta opera ſua. d Et reuertent̃ de terra inimici.i.diaboli: qd̄ fit hic ꝑ baptiſmū ⁊ pęnitentiā: in futuro aūt per gloriā. Baruch.iij.b. Quid ē iſrael ꝙ in terra inimicorū es: Inueteraſti in terra aliena. e Et eſt ſpes in nouiſſimis tuis.i.de nouiſſimis/nō de pſentibus: q̄ſi futura bona ſunt ſperanda/nō pſentia. Ro.viij.e. Spes quę videt̃ nō eſt ſpes: nā qd̄ videt q̄s q̃d ſperat: Si aūt qd̄ nō videmus ſperamus/per patientiā expectam⁹. Prouerb.xxiiij.b. Comede fili mel quia bonū eſt/⁊ fauū dulciſſimū gutturi tuo: ſic doctrina ſapiētię animę tuę: quā cū inueneris habebis ſpem in nouiſſimis: ⁊ ſpes tua non peribit. f Et reuertent̃ filij tui ad terminos ſuos: ſed ſerui pigri remanēt in via colligētes tm̄ flores vt pueri. J̃.xlviij.b. Date florē moab: q: florēs egrediet̃. h Audiēs audiui ephraim tranſmigrantē. Exponit qd̄ obſcure dixerat.ſ.ꝙ per rachel itelligit decē tribus/quę per ephraim ſolēt intelligi: qui fuit filius ioſeph: ⁊ ioſeph filius rachel. Et loquit̃ ꝓpheta in pſona ppl'i tranſmigrātis ꝓ pctō idolatrię in captiuitatē. Et ſtatim itroducit ꝓpheta ephraim confitentē/ꝙ nō ad perditionem: ſed ad correptionē eum flagellauit dñs. Vñ/ i Caſtigaſti me dñe ⁊ eruditus ſum.i.ad erudiēdū me flagella mihi immiſiſti. Unde/ l Quaſi iuuēculus indomitus: q̄ſi multis verberibus ⁊ oneribus inuitaſti me/vt ad pęnitentiā cōuerterer: quę tamē nō profuerūt: quia renui accipere diſciplinā. Unde dicit alia l'ra: Sicut vitulus: ⁊ non didici. Moraliter h Audiēs audiui ephraim trāſmigrātē: q: diuitię mūdi tranſeūt: ⁊ diuites ſubito moriūt̃. Oſee.vj.b. Quid faciā tibi ephraim: q̃d faciā tibi iuda: miſcdia tua q̄ſi nubes matutina: ⁊ q̄ſi ros mane ptranſiens. Ps̃. Vidi impiū ſuperaltatū ⁊ eleuatū ſicͭ cedros libani ⁊ trāſiui ⁊ ecce nō erat. Job.xxi.b. Ducūt i bonis dies ſuos: ⁊ i pūcto ad inferna deſcēdūt. Sap.v.b. Quid nob ꝓfuit ſuperbia: aut diuitiarū iactātia q̃d cōtulit nob: Trāſierūt oīa illa tāq̄ vmbra. i Caſtigaſti me dñe: flagellādo/vt pater filiū: vt magiſter diſcipulū: vt ſpōſus ſpōſā. k Et erudit⁹ ſum: vt bonus diſcipulus: Quia oīs diſciplina in pſenti quidem videt̃ non eſſe gaudij ſed męroris: poſtea aūt fructū pacatiſſimū exercitatis per eā reddet iuſticię. Ps̃. Caſtigās caſtigauit me dñs: et morti nō tradidit me.i.per hoc me ſaluauit. l Quaſi iuuēculus indomitus.i.multo labore ⁊ verberib⁹ eruditus ſum. Eccl.xxxiij.d. Jugū ⁊ lorū curuant collū durū ⁊ ſeruū malū inclināt opatiōes aſſiduę. Sed multi quāto plus flagellant̃: tāto plus indomiti ſunt ⁊ indurant̃. J̃.v.a. Attriuiſti eos ⁊ renuerūt accipe diſciplinā. m Cōuerte me/gratiā conferēdo. n Et ꝯuertar/ego operādo. Simile.J̃.xvij.b. Sana me dñe ⁊ ſanabor: ſaluū me fac ⁊ ſaluus ero. o Quia tu dñs/quē timeo. p Deus/quē honoro. q Meus/quē amo. Et adhuc ſunt v̄ba ephraim poſt flagella dñi pęnitētis et ad perficiēdū pęnitētiā dei auxilium implorātis. Cognoſcēs eñ infirmitatē ſuā/ſcit ꝙ ipſa pęnitētia nō poſſit impleri a ſe/niſi dei auxilio adiuuāte. Et loquitur pro reliquijs: quę in fine mūdi conuertent̃: ⁊ cōuerti cęperunt in chriſti ⁊ apl'orū pdicatione. q.d. pęnitet me/ſed pęnitentiā ſine te implere nō valeo. Et loquit̃ pro illis/q̃ cū duabus tribubus in babylone pęnituerunt de peccato idolatrię. r Poſtq̄ eñ cōuertiſti me.i.poſtq̄ me cōuerteris.ſ. gratiā conferēdo. Nō autē ꝑ me/ s Egi pęnitentiā/ꝓ peccatis ſatiſfaciēdo: per auxiliū tuum.ſ.agam: ⁊ hoc in fine mūdi/vel in pncipio naſcētis eccleſię per pdicationē apl'orū: vel in reditu de babylone/quo ad eos qui erant de decē tribubus captiuati cū duabus. t Et poſtq̄ oſtēdiſti mihi.i. oſtēderis peccata mea/⁊ pęnam ⁊ damnū eorū: vel tui noticiam ad pęnitētię fructū. v Percuſſi femur meū: ſicut ſolet fieri ex nimia admiratiōe/vel ſtupefactiōe: hoc ſigno indicās ſe vt ſtultū feciſſe vel erraſſe in his ꝓ q̄bus dolet. Vel ꝑ femur/carnis voluptas ſignificat̃: quā pcutit q̃ carnis voluptatē: et petulantiā virtute abſtinētię extinguit. De h̄ Job vlt.a. Auditu auris audiui te: nūc aūt ocul⁹ me⁹ videt te: idcirco ipſe me reprehēdo: ⁊ ago pęnitentiā in fauilla: ⁊ cinere. Illi femur pcutiūt: de q̄bus d̄r Gal.v.d. Carnē ſuā crucifixerūt cū vitijs ⁊ cōcupiſcētijs. Ps̃. Accingere gladio tuo ſup femur tuū potētiſſime. Ps̃.44. Cañ.iij.c. Uniuſcuiuſq̄ enſis ſup femur ſuū ꝓpt̃ timores nocturnos. Poſtq̄ oſtēdiſti mihi pcuſſi femur meū. Greg⁹. Ut quāto ſūma placerēt: tanto ima diſplicerēt: Nā quāto q̄ſq̄ incipit ſuperi⁹ viuere: tāto incipit inferi⁹ interire. Vñ Gal.ij.d. Viuo ego iā nō ego: viuit vero in me chriſt⁹. Greg⁹. Quāto minus ſe aliq̄s videt: tanto min⁹ ſibi diſplicet. Et quāto maioris gratię lumīe ſe reſpicit: tanto ſe eſſe reprehēſibilē cognoſcit. x Confuſus ſum ⁊ erubui. Hęc eñ cōfuſio eſt adducēs gloriā: q̄ conſurgit ex

Marginalia: Al. nō h̄z i in (beside "min fuit illius filius"); B Moraliter; Ps̃.36.; Ps̃.117.; Ps̃.44.

ꝗ peccati cognitiōe: que dicit in corde hominis illud Ro. vj. d. Quē fructū habuiſti tūc in illis: in qbus nūc erubeſcis: Seneca. Erubuit/ſalua res ē. Sed. ꝫ. iij. b. Frons mulieris meretricis facta eſt tibi/ noluiſti erubeſcere. a Q̄m ſuſtinui opprobriū adoleſcētie mee. i. erubeſcētiā de his q̄ feci ī adoleſcētia mea: qñ. ſ. poſt diuiſionē regni ſtatim īcepi adorare vitulos. Bonū ē modo erubeſcere de peccatis: qꝛ q̄ h nō/erubeſcet ī futuro. Eſa. liiij. a. Noli timere: qꝛ non confunderis neqꝫ erubeſces: nō eñ te pudebit: qꝛ cōfuſionis adoleſcentie tue obliuiſceris. b Si filius honorabilis mihi ephraim. Uox ē dñi reſpōdētis ei qđ dixerat ephraim: Conuerte me ꝛ cōuertar: Reſpōdet/ conuertā/ſi filius honorabilis mihi fiat ephraim: id ē ſicut filius honorat patrē ei ſeruiendo ꝛ obediēdo: ita me honoret. Ul' reſpōdētis ei qđ dixerat: Cōuertiſti me ꝛ oñdiſti mihi: Et rñdet dñs: Uerū eſt: cōuerti ꝛ oſtēdi tibi: ſi. i. qꝛ/fili⁹. Uel ē ſenſus: Ita cōuerti ephraim ꝛ oſtēdi ei penitentiā ꝛ verā noticiā: nō ꝓpter generis nobilitatē/ aut perſone dignitatē: ſed/ſi. i. quia: filius honorabilis/ factus eſt mihi. ſ. per hoc ꝙ ego dedi ei pimogenita debita fratri ſuo ſcđm naturam: licet magis eſſet puer ipſe ephraim. Honorabilis aūt ꝓprie dño ē: q̄ humilitatē in operibus habet/deo ſoli gloriam attribuēdo. j. Reg. ij. f. Quicūqꝫ honorificauerit me glorificabo eum: qui autē cōtemnūt me erūt ignobiles. c Si puer delicatus: qꝛ multis bonis ditauit eos dñs ꝛ delicate nutriuit. Eſa. j. a. Filios enutriui ꝛ exaltaui: ipſi autē ſpreuerunt me. Baruch. iiij. b. Obliti eſtis dñi q̄ nutriuit vos: ꝛ cōtriſtaſtis nutricē veſtrā hierlm. Oſee. xj. a. Puer iſrael ꝛ dilexi eū: ꝛ ex egypto vocaui filium meū. d Quia ex quo locut⁹ ſum de eo. ſ. per iacob. Geñ. xlviij. d. vbi cū vellet ioſeph ꝙ manū dexterā iacob poneret ſup manaſſen: qꝛ maior erat: ſiniſtrā autē ſup minorē. ſ. ephraim: reſpōdit iacob: Scio fili mi: ꝛ iſte quippe erit in populos ꝛ multiplicabit: ſed frater eius minor maior illo erit: et ſemē illi⁹ creſcet in gētes. e Adhuc recordabor ei⁹: exequendo ꝓmiſſionē. Alia lr̄a habet. Recordabor ei⁹: qꝛ verba mea fuerūt in eo. ſ. in corde eius per fidē: et opere ꝑ obedientiā. f Idcirco ꝯturbata ſunt viſcera mea ſup eum. i. cōdolebo ꝛ compatiar miſerie eius. ſ. cōuertēdo eorū reliq̄as: vel aliquos ex eis/ vt preexpoſitū eſt. Sicut et Matth. xxiij. d. Quoties volui ꝯgregare filios tuos quēadmodū gallina ꝛc̄. In quo oſtēdit affectū cōpaſſionis ſue erga nos. Iob. vij. d. Quid eſt hō qꝛ magnificas eū ꝛc̄. Sic ꝛ ioſeph viſcera mota ſunt ſup fratres ſuos: qui tamen ei multas iniurias fecerūt: Geñ. xliij. g. Oſee. x. c. Conuerſum eſt in me cor meū pariter ꝯturbata ē penitudo mea: nō faciā furorē ire mee: nō cōuertar vt diſperdā ephraim: q̄m deus ego ꝛ nō homo. Uñ. g Statue tibi ſpeculā. Qui ē in ſpecula res videt a longe. Eſt ergo ſenſus. Uide antiq̄ beneficia q̄ feci patrib⁹ tuis: ꝛ antiq̄ peccata: ꝛ ſup hoc cōfuſionē ꝛ amaritudinē ſuſtine: Scđm illđ. Apoc. ij. b. Memor eſto vnde excideris ꝛ age penitentiā: ꝛ pma opera fac. Similiter h dicit cuilibet: Statue tibi ſpeculā. ſ. vt videas a dextris p̄ſentē ꝓſperitatē/ q̄ꝫ breuis ſit ꝛ inutilis: ꝛ ideo nō amāda. Et a ſiniſtris p̄ſentē afflictionē/ q̄ꝫ momētanea ſit ꝛ leuis ꝛ nō vtilis: ꝛ iō non timēda. ij. Cor. iiij. d. Illđ qđ in p̄ſenti ē momētaneū ꝛ leue tribulatiōis ꝛc̄. Itē ſurſū gaudia paradiſi: deorſum ſupplicia inferni: ꝛ añ mortē iminentē: ꝛ retro vitā p̄teritā. Eſa. xxj. b. Pone mēſam/ cōtemplare in ſpecula. Abacuk. ij. a. Sup cuſtodiā meā ſtabo: ꝛ figam gradū ſup munitionē: ꝛ cōtemplabor vt videā q̄d dicat mihi. Sic illa q̄ttuor animalia/ Apoc. iiij. b. habebāt oculos ante ꝛ retro. h Pone tibi amaritudies. i. p̄ſētes miſerias/ futura ſupplicia/ diuinā iuſticiā iudicij ſeueritatē/ pctā p̄terita. Eſa. xxxviij. c. Recogitabo tibi oēs annos meos ī amaritudine anime mee. Ezech. iij. a. Comedi librū ꝛ amaricatus ē vēter me⁹. Et vt ibidē. d. dicit: abijt amarus in indignatione ſpiritus ſui. Multi ponunt ſibi delitias: quia tm̄ bona que diligūt cōtemplant: nec attendūt q̄ ille delitie tendunt ad eternā damnationē. Greg⁹. Sibi mēs electorū amaritudies ponit: qñ in virtutū pace ꝯſtituta/ dū mala inſidiantia cōſpicit/ ſecura quieſcere nō cōſentit. Uñ. In pace amaritudo mea amariſſima. i Dirige cor tuū in viam rectā: vt mala nō agas/ vel bona incaute facias/ vel de altitudine ſtatus vel dignitatis alicui⁹ ſupbias/ vel de iuſticia in crudelitatem cadas/ vel de pietate in remiſſionem/ vel de māſuetudine in torporē. k In qua ambulaſti. ſ. in patrib⁹ tuis/ vel quondā. ſ. in via lata mandatoꝝ dei: a qua declinare a ſiniſtris vel a dextris nō debem⁹. Aggei. j. b. Ponite corda vr̄a ſup vias vr̄as. Hoc fit qñ ſciētia menſurat actiones: vt ſm eam operemur. Inde eſt ꝙ rōnale iūgebat ſuphumerali: Exo. xxviij. e. Uel ad litterā loquit de reuerſione: Dirige ꝛc̄. q̄ſi diligēter attēde viā per quā ambulaſti in captiuitatē: qꝛ ꝑ eam reuerteris. l Reuertere ad ciuitates tuas. i. fac oꝑa qb⁹ merearis reuerti. m Iſtas/ quas captiuas reliq̄ſti: que quondā fuiſti virgo. ſ. anteqꝫ verum ſpōſum amitteres ꝑ idolatriā. Uel/ Ad ciuitates: eccleſie. n Uſqꝫquo delitijs diſſolueris filia vaga. i. per varios vagans errores/ ꝛ ſeculi luxus. ꝫ. iij. a. Tu aūt fornicata es cū amatorib⁹ multis: tñ reuertere ad me/ ꝛ ego ſuſcipiā te. Cant. vj. d. Reuertere reuertere ſunamitis. Hāc eñ virginem ſibi deſpōſauit dñs in iuſticia ꝛ iudicio: in miſcđia ꝛ miſeratiōib⁹: vt dicit Oſee. ij. d. Sed ꝑ idolatriā ꝛ alia pctā ab ea adulterata ē. Per quē aūt fiat hec reuerſio ſpiritualis ſcꝫ per chriſtum/ ſubdit. o Quia creauit dñs nouum ſup terrā: q̄ſi reuertere/ ꝛ bñ poteris: quia creauit. i. creabit nouū: ꝙ virgo peperit/ ꝙ fuit homo viuens ſine pctō: ꝙ de⁹ nat⁹: ꝙ hō credidit. Eſa. lxvj. c. Añqꝫ parturiret peperit: anteqꝫ veniret tēpus part⁹ ei⁹ peperit maſculū: q̄s audiuit vnq̄ꝫ tale: aut q̄s vidit huic ſimile: Eph. iiij. f. Induite nouum hoīem q̄ ſcđm deū creatus ē in iuſticia ꝛ ſanctitate veritatis. Ipſe eñ nouus dicit: qꝛ quicq̄d in eo factū/ ē nouum. Generationē eñ illā q̄s enarrabit: Ipſe creat⁹ ſol⁹ ē ī iuſticia: Oēs eñ cōcepti ſunt in pctō. Uñ dict⁹ ē: Germen iuſtū. ꝫ. xxiij. a. id eſt iuſtus in germine. Triplici vetuſtate ſenuerat mūdus: ſcꝫ culpe/ miſerie/ veteri lege. Prima patet ī primoꝝ parētū īobediētia: ꝛ in angeli pmi ſupbia: ꝛ ei⁹ ꝯtra hoīem inuidia: ꝛ ī ira cain ꝛ ei⁹ cupiditate: ꝛ ī luxuria lamech. Secūda vetuſtas ē q̄druplex. ſ. benefaciēdi difficultas. Uñ dicit ade: Maledicta t̄ra in oꝑe tuo: Geñ. iij. c. Scđa ꝓnitas ad malū. Uñ ibidē. Spinas ꝛ tribulos germinabit tibi. Tertia ē moriēdi neceſſitas. Ibidē. Donec reuertaris in terrā de q̄ ſumpt⁹ es. Quarta labor. Ibidē. In ſudore vult⁹ tui veſceris pane tuo. Tertia ē vetuſtas legis: q̄ erat ī p̄ceptis mltis ꝛ aſperis/ ſacramētis vmbraticis/ ꝓmiſſis terrenis. Sed vt dr̄ Apoc. xxj. b. Ecce noua facio oīa. Uetuſtas eñ culpe renouata ē ꝑ fidei ꝛ gr̄arū nouitatē. Act. xv. c. Fide purificās corda eoꝝ. Uetuſtatē miſerie/ ſpe renouauit ī nob: ī ſe aūt re: quia Ro. viij. a. Spe ſalui facti ſum⁹. Ueterē aūt legē renouauit/ leuia ꝛ pauca dando mādata noua. Uñ Ioh. xiij. d. Mādatū nouū do vobis: et ſacramēta innouātia ꝛ q̄ figurāt efficientia ꝛ ꝓmiſſa eterna. Dicit nouū: qꝛ opere tm̄ ſpiritusſancti nō aliquo alio opere facta eſt hec natiuitas. p Femina circūdabit virum: in gremio vteri ſui: q̄ſi nō creabit vel generabit vel aliquo opere

Alr. ſpeculas

a q̄m ſuſtinui opprobriū ado-
b leſcētie mee. Si filius hono
c rabilis mihi ephraim: ſi pu-
d er delicatus: quia ex quo lo-
e cut⁹ ſum de eo adhuc recor-
f dabor eius. Idcirco contur
bata ſunt viſcera mea ſuper
eū/ miſerans miſerebor eius
g ait dñs. Statue tibi ſpeculā:
h pone tibi amaritudines. Di
i rige cor tuum in viam rectā
k in quā ambulaſti. Reuerte-
l re virgo iſrael: reuertere ad
m n ciuitates tuas iſtas. Uſque-
quo delitijs diſſolueris filia
o vaga: Quia creauit domi-
nus nouum ſuper terram: fe
p minā circūdabit virū. Hec

Apoc. x. d.
Al. ſolicita
Eſa. 38. d.
Eſa. 53. c.
Mūdus ſ- nuerat trip- ꝛ ei vetuſta-

ꝗ quo opere

¶ quo opere alio humano faciet: ſed tm̄ / circundabit: qꝛ tm̄ erit tēplū / ſiue habitaculū eiꝰ. Virū / perfectū ſciētia et vir/ tute. Zach.vj.c. Vir oriēs nomē eiꝰ. Femina / maria. Eſa. vij.c. Ecce virgo cōcipiet ꝛ pariet filiū. Vñ aūt dic: Uſqꝫ q̄ delitijs ꝛc. q̄ſi dō iā nō debes ſolui delitijs: qꝛ creauit ꝛc. Ex q̄.ſ. vides chriſtū incarnatū / in preſepio poſitum: colaphis ceſum: cruci affixū. Ju/ dei autē moliuntur fa/ buloſe hoc exponere / dicentes: deum fa/ cturū nouū.i. noua et inaudita: q̄ſi iudeos de fragilitate ꝛ quaſi femineo ſtatu reducet ad fortem ꝛ ſtabilē ſta tum.ſ. in eoꝝ reuerſio ne. a ¶ Cum cōuer/ tero captiuitatem

E

dic dn̄s exercituū deus iſrl: Adhuc dicēt verbū iſtud in terra iuda ꝛ in vrbibus eius

a cū ꝯuērtero captiuitatē eoꝝ:

b Bn̄dicāt tibi dn̄s pulchritu

c do iuſticie / mōns ſanctꝰ. Et

d hābitabūt in eo iudas: ꝛ om nes ciuitateſ eius ſimul agri/

e cole ꝛ minātes greges: quia

f inebriaui aīam laſſā / ꝛ oēm

eoꝝ.ſ. illos captiuos in terrā ſuam: vel in eccleſiā per fidē. Hoc inqꝫ dicent. b ¶ Bn̄dicat tibi dn̄s pulchritudo iuſticie.i. in quo eſt pulchritudo omniū virtutū. Et/o/ c ¶ Mons ſanctꝰ / bn̄dicat tibi dn̄s. Eccleſia ē mōs ſctūs: i q̄

Ps.67. beneplacitū eſt deo habitare in eo: mons coagulatus: mons pinguis. Eſa.ij.a. Venite aſcēdamus ad montē dn̄i: ꝛ ad do mū dei iacob: ꝛ docebit nos vias ſuas: ꝛ ambulabimꝰ i ſemitꝭ eius. Eccleſia etiā ē pulchritudo iuſticie: Hec em̄ ē bethleē: id eſt domꝰ panis.i. oīm virtutū ꝛ gratiarū habitaculū. Vel

Eſa.11.a. ſic. Dn̄s qui ē pulchritudo iuſticie: imo eſt ipſa iuſticia. Ju/ ſticia em̄ ē cingulū lumborū eiꝰ: et fides cinctoriū renū eius. Ipſe em̄ eſt plenitudo omniū virtutū: de cuius plenitudine om̄es accepimus: vt dicit Joh.j.b. Et qui ē mons ſanctus: id ē ſup quē eſt edificata eccleſia. Eſa.ij.a. Mons prepara/ tus domꝰ dn̄i in vertice montiū: eleuabit ſuper colles: ꝛ fluēt ad eum oēs gentes. Super quē ciuitas nō poteſt abſcōdi: vt dicit Math.v.b. Iſte inqꝫ / bn̄dicat tibi. Numeri.vj.d. Sic bn̄dicetis filijs iſrael / ꝛ dicetis eis: bn̄dicat tibi dn̄s ꝛ cu/ ſtodiat te: oſtēdat dn̄s faciē ſuam tibi ꝛ misereat tui. Conuer/ tat dn̄s vultū ſuum ad te: ꝛ det tibi pacem. Ibidē. Et inuoca bunt nomē meū ſup filios iſrl: ꝛ ego benedicā eis. Unde a ſo/ lo deo poteſt fieri benedictio. d ¶ Et habitabūt in eo iu das ꝛ om̄es ciuitates eius ſimul agricole ꝛ minā/ tes greges: q̄ſi in reuerſione om̄es ciuitates eorū redifica bunt: ꝛ om̄es qui erūt ibi / erunt ſimul in pace: ꝛ erūt diuites.

Myſtice Myſtice: Per iudā / eccleſia cōfitēs deū fide et ope ꝛ p̄dica tiōe ſignificat. Per ciuitates / particulares eccl'ie / ſimꝭ i fidei vnitate / in moꝝ cōcordi ꝯuerſatione / i mutua charitate ꝯgre/

Ps.67. gate. Act.iiij.f. Multitudo credētiū ꝛc. Ps. Qui habitare facit vniꝰ moris in domo. Has ciuitates ſic cōgregatas leti/ ficat fluminis iperꝰ. Per agricolas / p̄dicatores: q̄ eccleſiā co/ lunt vomere p̄dicatiōis.j. Cor.iij.b. Dei agricultura eſtis. Per minātes greges / p̄lati: q̄ ſunt paſtores ouiū. Eſa.xj.b. Vitulꝰ ꝛ leo ꝛ ouis morabunt ſimul: ꝛ puer paruulꝰ minabit eos. Sicut moyſes minabat gregē ad interiora deſerti: Exo. iij.a. e ¶ Quia inebriaui aīam laſſā. Ad lrām omnibꝰ

Myſtice bonis replebunt in terra ſua. Myſtice: Inebriaui ani/ mā laſſam: alimento corporis ꝛ ſanguinis mei. Cant.v.a. Comedite amici ꝛ inebriamini chariſſimi. Hac ebrietate ine/ briatus eſt ioſeph cū fratribus ſuis: Gen̄.xliij.g.ſ. in meridie. f ¶ Et oēm aīam eſurientē ſaturaui.i. qui laborauerūt ꝛ iuſticiā eſuriūt ꝛ ſitiūt. Tales em̄ ſaturabunt hic ꝛ in futuro. Job.iij.c. Ibi requieuerūt feſſi labore ꝛ quondā vincti pari/ ter reqeuerūt. Eſa.xxviij.c. Hec ē reqes mea / reficite laſſū: ꝛ h̄ ē meū refrigeriū. Joh.vij.f. Qui ſitit veniat ad me ꝛ bibat. Et bn̄ dicit / eſurientē ꝛ laſſam: quia illi ſoli qui deficiūt a ſaturitate carnalis delectatiōis ꝛ a fortitudine mūdi vl' corpo ris ſaturabunt. De p̄mo Luc.j.e. Eſuriētes impleuit bonis. De ſecūdo Eſa.xl.g. Qui ſperāt in dn̄o mutabūt fortitudinē .ſ. mundi: aſſument pennas ſicut aquile: current ꝛ nō labora/

bunt: ambulabunt et non deficient: quia.ſ. habent fortitudi/ nem dei. Gregꝰ. Virtute mentis aſcendēte / fortitudo carnis torpeſcit. Unde iacob: quia angelum tenuit / mox vno pede claudicauit: vt dicit Gen̄.xxxij.g. Ps. Concupiſcit ꝛ deficit Ps.83. anima mea in atria dn̄i. Ps. Repleuit animā inanem: ꝛ ani/ Ps.106.

aīam eſurientē ſaturaui. Jō

g quāſi de ſomno ſuſcitatꝰ ſū:

h i ēt vidi: ēt ſomnꝰ meꝰ dulcis mihi. Ecce dies veniūt dicit

k dn̄s: ēt ſeminabo domū iſrl

l m ēt domū iuda / ſēmine hoim

n ꝛ ſemine iumentoꝝ. Et ſicūt

o vigilaui ſuper eos vt ēuelle/

p q rem / et dēmolirer / ꝛ diſſipa/

r s rē / ēt diſpērderē / ēt affligerē:

mā eſuriētem ſatiauit bonis. g ¶ Ideo q̄/ ſi de ſomno ſuſci/ tatus ſum. Auditis p̄miſſionibus dn̄i / re/ ſpōdet p̄p̄s q̄ſi euigi/ lans a ſomno corpo/ ris: ꝛ h̄ p̄ magnitudīe p̄miſſi: Sic iacob au/ dito q̄ ioſeph viueret quaſi de graui ſomno euigilāſ ſurrexit: vt di citur Gen̄.xlv.g. Sic iſti cōmoti hiſ promiſ ſionibus ſurrexerunt ad bene agendum: qui quaſi ante torpebāt. Sic etiam audi/ tis promiſſionibus eternis / debemꝰ operari: vt dicitur Gen̄. xlix.c. Iſachar aſinus fortis / vidit requiem q̄ eſſet bona et terrā q̄ eſſet optima: ꝛ ſuppoſuit humerū ſuū ad portādum. h ¶ Et vidi.i. deprehēdi / qd̄ nō an̄ deprehendebā. i ¶ Et ſomnꝰ meus dulcis mihi: ſicut qn̄ homo de tribulatio/ ne liberatꝰ eſt / ipſa tribulatio preterita dulcis ē ei: Sic quādo iudei conuerſi erunt / vel in terrā ſuam ducti / dulce erit eis q̄ de tāta tribulatiōe liberati ſūt. Vel ſic. Propheta de ſomno corporis ſuſcitatus / per hoc q̄ ſpiritu p̄phetico vidit chriſtū de femina naſciturū ꝛ paſſurū ꝛ reſurrecturū de ſomno mor/ tis / ſomnū cōtemplationis adijt / tantis p̄miſſionibus cōſola/ tus. Et iſte ſomnus.ſ. cōtemplatiuoꝝ eſt dulcis: primus autē grauis ꝛ torpidorum. Unde Cant.v.a. Ego dormio.ſ. ſom/ no cōtemplatiōis: ꝛ cor meū vigilat.ſ. a ſomno corpis. Eccs. v.c. Dulcis eſt ſomnꝰ operāti: ſiue parum / ſiue multū come dat. Prouerb.iij.c. Si dormieris nō timebis: quieſces ꝛ ſua/ uis erit ſomnus tuꝰ. Sed quō dicit quieſcere et nō timere qui ſomno contemplationis eſt ſopitus: cum dicat Gregꝰ: mens plus illuminata / plus metuit. Et Prouerb.xxviij.b. Beatꝰ hō q̄ ſemp ē pauidus. Solō. Dicit dormire securꝰ ſecuritate ſpei: qd̄ aūt dicit Gregꝰ / de via fidei ꝛ cognitiōis itelligitur: qn̄.ſ. homo de peccatis cogitat / et neſcit illa eſſe ſibi dimiſſa: ꝛ de iuſticia dei cogitat / ꝛ ideo timet. Sed ſpes dicit in corde hominis: Si ambulauero in medio vmbre mortis ꝛc. Vl' de Ps.22. martyre expone: qui quādo morit / quaſi de ſomno excitat: qꝛ ſtatim ad vitā oritur eternā: vt nō quaſi ſit mors / ſed quaſi a ſomno euigilatio. Tunc em̄ incipit videre facie ad faciē / que ante per ſpem ꝛ cōtemplationē cōtemplabat quaſi ſomniās. Vn̄ Act.vij.g. Obdormiuit in dn̄o ꝛc. Sic euigilās inuenit ſomnū dulcē: De q̄ Ps. In pace in idipm dormiā ꝛ reqeſcā Ps.4. ꝛc. Vt poſſit dicere illd̄: Ego dormiui ꝛ ſoporatꝰ ſū: exurrexi Ps.3. ꝛ adhuc ſum tecū. k ¶ Et ſeminabo domū iſrl.i. decem tribuū: quo ad illos qui redierūt. l ¶ Et domū iuda: dua/ rū tribuū. m ¶ Semine hoim / ꝛ ſemine iumētoꝝ.i. abū/ dabūt i pecoribꝰ ꝛ hoibꝰ: q̄ſi mlti ꝛ diuites erūt. Sed melius exponit de eccl'ia.i. mltiplicabo ſapiētes ꝛ idiotas in eccleſia. Unde Ps. Homines ꝛ iumēta ſaluabis dn̄e: Quia nō eſt p/ Ps.35. ſonarū acceptor deus / nec eſt diſtinctio iudei ꝛ greci: vt dicit Ro.ij.b. Vel de ſemine hoim et ſemine iumentoꝝ.i. nouo ꝛ veteri teſtamēto: qd̄ hodie impletū ē: qꝛ mō vbiqꝫ ſe/ minat vtrūqꝫ teſtamentū. Eſa.xxvij.b. Qui egredient impe/ tu a iacob implebūt faciē orbis ſemine. n ¶ Et ſicut vigi/ laui ſup eos.ſ. ad puniēdū. Dicit em̄ dn̄s dormire: qn̄ diſ/ ſimulat peccata hoim: ꝛ tacet impio conculcante iuſtiorē ſe. Abacuk.1.a. Jō dicit Ps. Exurge q̄re obdormis dn̄e. Vn̄. o ¶ Ut euel Ps.43. lerē: eos de terra ſua. p ¶ Et demolirer / vineas ꝛ plantas alias. q ¶ Et diſſiparē / terras eoꝝ / vel agros. r ¶ Et diſ/ perderē / ciuitates et caſtella. s ¶ Et affligerē / in capti/ uitate eos. Vel qnqꝫ verba penalia ponit cōtra qnqꝫ ſenſuū

delectationē: ꝛ ꝓpter quinqꝫ q̄ in pctō ſunt. ſ. noxię cogitationes: prauę affectiones: cōſenſus: operationes: cōſuetudines. Threñ. j. c. Vigilauit iugū iniquitatū eius in manu eius. a Sic vigilabo ſup eos: a diſſimulatiōe qua q̄ſi dormiens tacebā / cū opprimerēt eos hoſtes eorū. Vñ de hac diſſimulatione pōt exponi in pſona dñi / illō ſupra:

Ezech. 18. a. De ſomno ſuſcitatus ſum: et tamē iſte ſomn⁹ fuit dño: quia hęc flagella imiſit ad eoꝝ correctionem. b Vt edificem / ciuitates. c Et plantē / terras. Vł / ędificē / in virtutib⁹. Et plantem / in virtutū radicatiōe. Ŝ. j. b. Vt euellas ꝛ deſtruas ꝛc. Vñ

Heb. 8. c. vigilabat ſup noſ dñs ad ꝑcutiendū / peccatiſ noſtris irritatus ꝛ ad iracundiā ꝓuocatus: modo aūt vigilat ſup nos ad ędificandū morte filij placatus. d In diebus illis nō dicēt vltra. Hic loquiť cōtra murmurātes: qui dicebāt ꝙ nō meruerāt mala quę eis cōminabať hieremias: ſed dñs iniuſte volebat eos punire ꝓpter peccata patrū ſuorū: cū ſcriptū ſit Ezech. xviij. c. filius non portabit iniq̄tatē patris. Dicebāt ergo eſſe malū patres peccare / ꝛ inde filios puniri: ſic malū ē / q / e Patres comederūt vuā acerbā: ꝛ dentes filiorū obſtupuerunt. Simile Ezech. xviij. a. Quid eſt ꝙ inter vos parabolā. i. veram dei ſententiā cōuertiſtis in ꝓuerbiū iſtud / dicētes: Patres comederūt vuā acerbā / et dentes filiorum obſtupuerunt: Viuo ego dicit dñs: ſi erit vltra vobis parabola hęc in prouerbiū: Ecce oēs animę meę ſunt: vt aīa patris / ita anima filij: Anima q̄ peccauerit ipſa morietur: quaſi pro ꝓprio pctō non ꝑ alterius. Quia Sap. j. c. Deus mortē non fecit: Impij aūt manib⁹ ꝛ verbis acceſſierūt illam. Et hoc eſt: f Sed vnuſquiſqꝫ in iniq̄tate ſua morieť: quaſi nō peccatis patrū puniti ſunt / ſed ꝓprijs: quia patrꝫ imitatores ſunt. Et ſic intelligiť illud Exo. xx. a. Ego ſum deus zelotes: qui reddo peccata patrū in filios vſqꝫ in tertiam et quartam generationem eorum qui oderūt me: ꝛ facio miſericordiā in milia his qui diligūt me. Exo. xxxiiij. a. Domīe de⁹ miſerator ꝛ clemens ꝛc. qui reddis iniquitatē patrū filijs ac nepotib⁹ in tertiā ꝛ quartā progeniē. In hoc eñ dei patiētia ꝛ miſericordia magna ē / ꝙ nō ſtatim punit peccatores: In hoc tñ punit eos q̄ peccata patrū imitantur. Vua autē acerba eſt fructus ante tēpus: ꝛ hęc eſt omnis peccati delectatio vel mūdi: quia nō erit tēpus delectandi donec in futuro. Greg⁹. Qui iam vuam acerbam comedit dētes eius obſtupeſcūt: quia qui pręſentis mūdi delectatione paſciť / in terrenis eius ſenſus liganť: vt iā ſpiritualia mandere. i. intelligere nequeat: quia vnde in exterioribus delectati ſunt: inde in intimis obſtupeſcunt: vt qō ſapit interi⁹ ſentire nō poſſint: Et hoc ē dētes obſtupeſcere. Eccs. x. c. Vę tibi terra / cuius rex puer eſt: et cuius principes mane comedunt. Prouerb. j. c. Vſqꝫquo paruuli diligitis infantiam ꝛc. Eſa. xviij. c. Ante meſſem totus efflorait ꝛ imatura perfectio germinauit. g Ecce dies veniunt dicit dñs. Hic ꝓmittit veteris legis renouationē: In ſuperioribus enim et vetuſtatē culpę oſtēdit / ꝛ vetuſtatem pęnę tollēdā promiſit: quas oēs nouitates nobis cōtulit ille nou⁹ homo quē fęmina circumdedit. h Et feriam domui iſrael ꝛ domui iuda: id eſt cōuerſis ad deum / tam de decem q̄ꝫ de duab⁹ tribub⁹: vel de gentibus ꝛ iudęis: quoꝝ nō eſt diſtinctio apud deū: q̄ ad hoc nouū teſtamentū: Immo vt diciť Marci. vlť. d. Ite prędicate euangeliū omni creaturę. i Fedus nouum: id ē teſtamentū nouum: in quo fecit nobis dñs pactum: qō ſi obſeruem⁹ / dabit nobis pręmiū ęternum. Unde diciť fędus a fęda porca: quia ſicut in pactis antiquitus animal imundū trucidabať / ꝛ ſanguis eius fundebať ꝛ dicebať / ſic effundatur

a ſic vigilabo ſup eos / vt ędifi
b
c cē ēt plantē / ait dñs. In diē
d
e bus illis / nō dicēt vltra: pātres comederūt vuā acerbā:
ꝛ dētes filioꝝ obſtupuerūt:
f ſed vnuſq̄ſqꝫ in iniq̄tate ſua
morieť. Oīs hō q̄ comederit vuā acerbā / obſtupeſcent
g dētes ei⁹. Ecce dies veniūt
h dicit dñs: ēt feriā domui iſrł
i ꝛ domui iuda fędus nouū.
k Nō ſm pactū qō pepigi cū
m patrib⁹ vr̄is in diē q̄ apphendi manū eoꝝ vt educerē eos
n de terra ęgypti: pactū qō ir
o ritū fecerūt: ꝛ ego dñat⁹ ſum
eoꝝ dic dñs: ſꝫ hoc erit pactū
p qō feriā cū domo iſrł. Poſt
q dies illos dic dñs: dabo legē
meā i viſcerib⁹ eoꝝ: ꝛ i corde
r eoꝝ ſcribā eā: ꝛ ero eis i deū
s
t ꝛ ipi erūt mihi i pplꝫ. Et nōn

ſanguis ei⁹ qui hoc pactū violauerit: ſic chriſtus q̄ſi trucidatus eſt / ꝛ ſanguis eius effuſus: vt timeamus ꝙ ſi hoc in viridi fuerit: multo magis in arido fiat: ſi teſtamētū ſanguinis ei⁹: i. nouū teſtamentū ꝑ ſanguinē ſuū cōfirmatū tranſgreſſi fuerim⁹. Vñ Eſa. lxj. c. Dabo opus eoꝝ in veritate. ſ. vmbras legaliū ceſſare faciēdo: et fędus ꝑpetuū feriā cū eis. Feriam / quaſi de manu in manū dedi eis: vt ſicut feci / ita faciāt. Vł de manu in manū: quia vtrāqꝫ manum in cruce poſui ad cōfirmandū hoc teſtamentū ꝛ promiſſiōes i eo factas ꝙ has dabo oībus illud implētibus: ſm illud Eſa. lv. b. Ego teſtē ꝑplis dedi eum. k Non ſm pactum quod pepigi cū patribus veſtris. Illud eñ in duris lapidib⁹ ſcriptū eſt: quia ꝛ durę nationi ꝛ incredulę datum ē. Hoc autem in tabulis cordis carnalibus: nō attramēto / vel ſtilo viſibili: ſed ſpiritu dei viui: immo ꝛ naturaliter ſcriptū erat in corde hoīs nouū teſtamētū. Sed qꝛ per pctā erat obſcuratum / ꝛ obliuioni traditū / per ſpiritūſanctū diciť ſcribi: quia per eum ad memoriā reuocať. Et etiā ipſe ſpiritus primo hoc in cordibus ſcripſit: quādo impreſſit hoī rationē naturalē: qua naturaliter gētes ea q̄ ſūt legis facerent. De hoc Ezech. xxxvj. f. Auferam a vobis cor lapideū: ꝛ dabo vobis cor carneum. m In die q̄ apprehēdi manū eorū. Sicut mater apprehēdit manū pueri / vt faciat eum trāſilire lutum / qō per ſe nō pōt puer: ſic dñs manū iudęoꝝ apprehēdit vt faceret eos de ęgypto tranſire: qꝛ per ſe nō poterāt. Ezech. xx. a. In die illa leuaui manū meam pro eis vt educerem eos de terra ęgypti: in terrā quā promiſerā eis fluentem lacte et melle: quę eſt egregia inter oēs terras: Sic manum ſuam leuauit in cruce / vt nos de luto peccati / mundi / inferni ad ſe traheret. Non enim voluit pharao dimittere populum / niſi in manu forti. Vnde Ezech. xx. f. Cōgregabo vos de terris in quibus diſperſi eſtis: i manu valida ꝛ brachio forti. Jō dic Pſ. Emitte manū tuam de alto: eripe me ꝛc. Quia de ęgypto. i. de tenebris mūdi vel peccati vel inobediētię nō poſſumus ſine dei adiutorio exire. Vñ Pſ. Tenuiſti manū dexterā meā ꝛc. n Pactū qō irritū fecerūt: trāſgrediēdo. o Et / ideo / ego dominat⁹ ſū eoꝝ. Apparet dominiū alicui⁹ i alio q̄ſi eū affligit. Vñ Pſ. Cognoſceť dñs iudicia faciēs: q̄ mō ignorať eſſet dñs iniurias patiens. Nō eñ q̄ſi ſeru⁹ videť dñs: q̄ tot mala tā patienter quotidie patiť. Sed quādo accipiet tēpus vt etiam iuſticias iudicet / apparebit rex ꝛ dñs: quādo faciet iudicium et iuſticiam in terra: vt dicitur. Ŝ. xxiij. a. Ezech. xx. f. In manu forti ꝛ in brachio extento / et in furore effuſo regnabo ſuper vos. p Poſt dies illos. ſ. incarnationis / paſſionis / reſurrectionis / aſcenſionis. q Dabo legem meā in viſceribus eoꝝ: ꝛ in corde eorū ſcribā eam. Hoc ad differētiam veteris legis: quę ſcripta fuit in lapideis tabulis. Pſ. Lex dei ei⁹ in corde ipſi⁹. Per cor / ratio: ꝑ viſcera / affectus interior. Et hę ſunt duę tabulę cordis: vt ſic corde credimus et voluntate: ſic affectu amemus. Prouerb. iij. a. Fili mi ne obliuiſcaris legis meę: ꝛ ꝑcepta mea cor tuū cuſtodiat: miſericordia ꝛ veritas te nō deſerāt: circūda eas gutturi tuo: ꝛ deſcribe in tabulis cordis tui. Sic ipleť illud Eſa. lj. b. Lex a me exiet et iudicium in luce populorū requieſcet. Eſa. ij. a. De ſion exibit lex ꝛ verbū dñi de hieruſalē. r Et ero eis in deum: eos a malo cuſtodiendo: ꝛ in bono promouendo. s Et ipſi erunt mihi in populū / peculiarem: qui habeat deum ſibi appropinquātem: vt diciť Deuť. iiij. a. t Et nō docebit vltra vir ꝓximū ſuū: qꝛ per hāc legem nouam remota oī duricia de cordib⁹ lapideis: vt diciť Ezech. xxxvj. f. dabo vob cor nouū: ꝛ ſpiritū nouū infūdā in cordibus veſtris: et

Ŝ. 14. c.
Heb. 8. a.
Pſ. 143
Pſ. 72.
Pſ. 9.
Pſ. 74.
Pſ. 36.

bus veſtris: et

B bus viis: ⁊ auferā a vobis cor lapideū: ⁊ dabo vobis cor car/
neū. Tunc nō indigemus doctrina. ſ. exteriori: q2 nec illa ſine
hac valet. Qȝ Joh. xiiij. d. Ille vos docebit oīa. Ideo ꝙ di/
cit: q/ vltra nō docebit vir ꝓximū ſuū: q2 de oib⁹ docet
vnctio: vt dr. j. Joh. ij. d. qſi vt tūc doctria nulli homini ſit at
tribuenda: ⁊ nō neceſ/
ſe habebitis vt aliqs
doceat vos. Greg⁹.
Niſi int⁹ ſit q doceat/
lingua doctorꝫ exteri⁹
invacuū laborat. Nec
tn̄ doctor ceſſare de/
bet qn quod valet faci
at: Jux illd. j. Corī.
iij. b. Ego plantaui/
apollo rigauit: de⁹ au/
tē icremētū dedit. a
Oēs enim cogno/
ſcēt me ⁊c. Hoc fuit
B in primitiua eccłia: qn̄
fere totus mund⁹ cre/
diderit. Ex h ſumit il/
lud Joh. vj. c. Erunt

docebit vltra vir proximum
ſuum: ⁊ vir fratrē ſuum/ di/
a cēs: cognoſce dn̄z. Oēs ēm̄
cognoſcēt me a minimo eorꝫ
vſqȝ ad maximū/ ait dn̄s: q2
b ꝓpitiabor iniquitati eorū: ⁊
c pcti eorꝫ nō ero memor am/
d plius. Hec dic dn̄s/ q dat ſo
e lē in lumie diei: ordinē lune
et ſtellarū in lumie noctis: q
f turbat mare ⁊ ſonāt fluct⁹ ei⁹
dn̄s exercituū nomē illi. Si
g defecerint leges iſte corā me

oēs docibiles dei. Eſa. liiij. d. Ponā oēs filios tuos doctos
Ps. 147. a dn̄o. Ps. Nō fec taliṫ oi natiōi: ⁊ iudicia ſua nō manifeſta/
uit eis. Spūs em̄ ſanct⁹ q ſpirat vbi vult: vt dicit Joh. iij. a.
adducit ſecū noticiā dei ⁊ oīm virtutū poſſeſſionē. Un̄ Sap.
vij. b. Venerūt mihi oīa bona pariṫ cū illa. Loqt aūt de ſci/
entia rei/ n̄ de vocabuli: q p acqſitionē/ nō p grām habet: quā
philoſophi habuerūt: Qui cū deū cognouiſſēt nō ſic deū glo/
rificauerūt: vt dr Ro. j. c. b Quia ꝓpitiabor iniqtati
eorꝫ: in p̄mo aduētu. c Et pcti eorꝫ non ero memor
Ps. 31. amplius: ad puniēdū in ſecūdo. Ps. Beati quorꝫ remiſſe
ſūt iniqtates: ⁊ qȝ tecta ſūt pctā: btūs vir cui nō imputauit
⁊c. Eſa. lxv. c. Nō erūt in memoria priora. Un̄ ⁊ qd̄ p̄us dicit:
Oēs cognoſcēt me/ pōt itelligi de futura cognitiōe q erit
facie ad faciē. Tūc em̄ erūt ꝓpl's dn̄i ⁊ ipſe erit de⁹ eorꝫ: qn̄ ni
hil erit qd̄ eos a deo ſepat: ſed replebunt oēs gaudio cū vul/
tu ſuo: ⁊ delectabunt in dextera eius vſqȝ in finē. j. Corī. xiij.
d. Nūc cognoſco ex pte: tūc aūt cognoſcā ſicut cognit⁹ ſum.
j. Joh. iij. a. Similes ei erim⁹: q2 videbim⁹ eū ſicuti ē. Hāc vi
ſionē petebat moyſes a dn̄o: Exo. xxxiij. c. Oſtēde mihi faciē
tuā/ vt ſciā te ⁊ iueniā gratiā an̄ oculoſ tuos. Et rn̄dit ei: Ego
oſtēdā tibi oē bonū. d Qui dat ſolē in lumie diei. Hic
oſtēdit ꝓpl'i ſui ⁊ legiſ noue ſtabilitatē: Qui dat ſolē: qſi mihi
q tāta facio ⁊ feci credere debetis/ ⁊ ſperare ꝙ q2 hec facio: po
tero ⁊ vobis hec ꝓmiſſa reddere. e Ordinē lune ⁊ ſtel/
larū in lūie noctis. Geñ. j. b. Luminare maius vt peſſet
diei: luminare min⁹ vt peſſet nocti. Ps. Qui fecit ſolē in pote
Ps. 135. ſtatē diei: ⁊ lunā ⁊ ſtellas i ptātē noctiſ f Qui turbat ma/
re ⁊c. p fluctuū ⁊ gurgitū motiōes: q2 ipſe tonat in nubib⁹: ⁊
ſic mare p tēpeſtates turbat. g Si defecerit leges iſte
corā me. i. ordines ⁊ ꝯſtitutiōes qs impoſui reb⁹ ianimatiſ:
q. d. ſic ordo rerꝫ ⁊ ſupiorꝫ ⁊ inferiorꝫ nō pōt mutari/ niſi ſcd̄m
dei volūtatē q reb⁹ tales ordinatiōes naturales impoſuit: h
Tūc ⁊ ſemē iſrł deficiet. i. ꝓpl's dn̄i volūtate dei ppetuus
erit. ſ. q ad bonos: q ſolū ſūt ꝓpl's dn̄i: in qb⁹ nūqȝ deficiet ec/
cleſia: q2 Matth. vlt. d. Vobiſcū ſū vſqȝ ad ꝯſūmationē ſcłi.
Deficiēt qppe hoīes q ad vitā corporalē ⁊ corruptibilē: ſed aſ/
ſūpta vita imortali/ nūqȝ amodo deficiēt: ſic celi ⁊ terra et aq
Ps. 101. deficiēt ſm ſupficiē/ vel ſpeciē exteriorē: Quia dic Ps. Celi
peribūt: ⁊ ſicut veſtimētū veteraſcēt: ſed ſm ſubſtātiā nunqȝ
deficiēt. Vł qztū ē de ſe deficiēt: ſ nō diuia volūtate. Plato.
Plato i timeo Natura qdē diſſolubilia ſūt/ volūtate aūt mea indiſſolubilia.
Cōtra q illos eſt hoc: q mundū eſſe ppetuū dicūt. ſ. hūc viſi/
Matth. 24. c. bilē/ ſm hāc ſpeciē exteriorē: q2 celi peribūt. Et: Celū ⁊ terra
tranſibunt. Et Matth. vlt. d. Vſqȝ ad cōſūmationē ſeculi.
Et cōtra etiā illos qui dicūt aliā nō eſſe futurā vitā q ſit ppe/
tua. i Ut nō ſit gens corā me cūctis dieb⁹. i. in bn̄/
placito meo. k Si menſurari. (Aliud exemplum ad idē)
potuerint celi ſurſū: vt eorū altitudo poſſit rōne humana

cognoſci. l Et inueſtigari fūdamēta terre deorſū:
vt ſimiliṫ rōne poſſint cōprehēdi. m Et ego abijciā vni/
uerſuz ſemē iſrael: qſi ſicut hec q p̄dixi nō poſſūt fieri: ita
ego nō abijciā. Sic ⁊ dn̄s ſepe cōparat impoſſibilia impoſſi/
bilib⁹: vt cū cōparat diuites intrare i regnū celorꝫ/ ad camelū
intrare per foramen
acus: Matth. xix. c.
Multi iudei ex hoc lo
co gloriāt: ꝙ nō pote/
rūt dānificari. Sȝ ma
le applaudunt ſibi: q2
hoc non dicit dn̄s de
ſingulis iudeis: ſed de
vniuerſo eorꝫ ꝓpl'o: q2
reuera nō abiecit totū
illuz ꝓpl'm/ ſed quoſdā
aſſumpſit ⁊ adhuc aſ/
ſumet: ⁊ alios abiecit/
⁊ multoſ adhuc abijci/
et n Ecce dies
veniunt dic dn̄s: ⁊
edificabit ciuitas.
Hic deſcribit termi/

h dicit dn̄s: tūc ⁊ ſemē iſrł de
i ficiet/ vt nōn ſit gēs corā me
cūctis dieb⁹. Hec dicit dn̄s:
k Si mēſurāri potuerint celi
l ſurſū/ et iueſtigari fundamē/
m ta terre deorſū: ⁊ ego abijciā
vniuerſuz ſemē iſrael ꝓpter
n oīa q fecerūt dic dn̄s. Ecce
o dieſ veniūt dic dn̄s: ⁊ edificā
p q bit ciuitas dn̄o a turre anane
r hel/ vſqȝ ad portā anguli Et
s exibit vltra normā menſure:
t v in cōſpectu eius ſuper collē

nos ciuitatiſ reedificāde in eorꝫ reditu. p Dn̄o. i. ad hono/
rē dn̄i. q A turre ananehel. i. a loco illo in quo erat hec
turris. r Uſqȝ ad portā anguli. i. vſqȝ ad illū locū in q
fuerat porta q ſic dicebat. s Et exibit vltra normam
mēſure: qſi non miremini/ ſi tantā deſcribit ciuitatē q reedi/
ficabit: q2/ exibit normā/ quā. ſ. pri⁹ habuit. v Sup col/
lē gareb. Sic vocabat qdā collis: ſup quē edificabat ciui/
B tas. Et circūibit
n Ecce dies ⁊c. Reuera ſm Hiero. nulla lrāli expoſitiōe Myſtice
debet h totū expōi: imo ipa lrā ē ꝓphia d ſtatu moderne eccle
ſie. Un̄ ſic. o Et edificabit ciuitas. i. eccłia: d q Ps. Flu Ps. 45.
minis ipet⁹ letificat ciuitatē dei. Alibi. Glorioſa dicta ſūt d te Ps. 86.
ciuitas dei. q A turre ananehel. i. ab obediētia: ſic em̄ i/
terpraṫ ananehel. j. Reg. xv. e. Melior ē obediētia qȝ victi/
me. Hec ē p̄ma porta eccłie/ vł religiōis: vt cōiṫ exponam⁹
h de vtroqȝ. Mich. iiij. c. Et tu turriſ gregiſ nebuloſa. r Uſqȝ
ad portā anguli. i. ad renūciationē ſecłi vł vite mūdane: q
ē porta itrādi ad religionē/ vł i eccłiā: vbi ſic i muro i angulo
duplex paries iungit. Vł ē finis duarꝫ linearꝫ: q2 debet hō p̄/
ſentē miſiā ad futurā gliam cōpēſare: ⁊ tūc facile ꝯtēnet oīa
p̄ntia. De hac ciuitate Prouer. xviij. d. Frater q adiuuat a
fratre qſi ciuitas firma: q2 debet ibi eē vniformitas vite: q ſi/
gnificat p vniformitatē ordinis veſtimētorꝫ ſuorꝫ ſalomōis:
quā admirata ē regina ſaba. iij. Reg. x. a. p Dn̄o: nō mū/
do vbi intrat p cupiditatē: vt gabaonite q ſe reddiderūt iſrlitꝭ
ꝓpt defectū tpaliū: Joſue. ix. c. Itē Luc. ix. g. cū dixiſſet qdā
dn̄o: Magr ſeqr te qcūqȝ ieris: dixit ei dn̄s: Vulpes foueas
habēt: ⁊ volucres celi nidos: fili⁹ aūt hoīs non habet vbi re/
clinet caput ſuū. Itē non diabolo per ambitionem. Eſa. xiiij.
d. Aſcēdam in celū: id eſt in religionem: et ſimilis ero altiſſi/
mo: id ē abbati/ vel priori. Itē nō hoi p inanēgloriā. Amos.
v. g. Nūqd hoſtias ⁊ ſacrificiū obtuliſtiſ mihi i deſerto: qſi: nō:
ſed magiſ vob. Itē nō ſibi p ꝓprie neceſſitatiſ releuationē: vt il/
li qb⁹ dicit dn̄s Joh. vj. c. Queritis me/ nō q2 vidiſtiſ ſigna:
ſ q2 de panib⁹ māducaſtiſ ⁊ ſaturati eſtiſ. Sed dn̄o. i. vt ibi ob
ſeqmur dn̄o/ ⁊ ꝯfiteamur: vt ibi paſcamur p ſanctā meditatio/
nē: ⁊ cubem⁹ p cōſciētie trāquillitatē. Cant. j. b. Ubi paſcas
vbi cubes in meridie s Et exibit vltra normā mēſure:
q2 debēt habere tales vite eminētiā ⁊ pfectionē ſup mēſurā vi
te mūdanorꝫ/ vel laicorꝫ. Matth. xix. c. Si vis pfect⁹ eſſe ⁊c.
Norma ē fideſ catholica: q ſupexcēdit p operꝫ ſupererogatiōeſ.
t In cōſpectu eius/ p ſanctā cōtemplationē. Ezech. j. c.
Unūqdqȝ an̄ faciē ſuā gradiebat. v Sup collē gareb:
qd̄ interpraṫ incolat⁹/ vł ſcabies: Ut ſim⁹ qſi aduene ⁊ pegri/
ni ſup terrā: nō qrētes hic manentē manſionē: ⁊ ſubdētes no/
bis carnales voluptates. Vł pōt dici de eccłia ꝙ exijt normā
mēſure: q2 cōtinet mō malos cū boniſ: q tn̄ mali ad eā nō pti/
nēt merito licȝ numero: q ſūt alieni ⁊ reprobati a deo p pctm̄.

tas. a Et circũibit goatha: nomẽ loci. b Et omnẽ vallẽ cadauerũ. Forte hec erat vallis tophet c Et cine res. Forte loc⁹ erat in q̃ iaciebant fundamẽta altarĩ. d Et vniuerſam regionẽ mortĩ. Forte ſic dicebatur locus dãna torum vel ſuſpẽſorum. f Et vſq̃ ad angulũ porte equorum. Sic dicebat quedã porta. g

Et nõ deſtruetur ꝛc. Hoc referũt iudei ad ſuã aureã hieruſalem que tãto ſpacio: vt dicitur ẽ ꝓtendetur.

Myſtice. a Et circũibit goatha: qd̃ interpretatur gyratio. ſ. cõſciẽtie ꝓprie ꝑ ſollicitã diſcuſſionẽ. b Et oẽm vallem cadauerũ. i. mũdũ: q̃ totus i maligno poſitus ẽ. Ad quẽ debet extẽdi religio vel eccleſia ꝑ latitudinẽ charitatis/ vel affectũ compaſſiõis. Vel i hoc notatur peccatorum ꝯſideratio. c Et cineres: ꝑ ꝓprie fragilitatĩ ꝛ mortis ꝯſiderationẽ. Pſ. Cinerẽ tanq̃ panem mãducabã. Geñ. xviij. d. Loquar ad dñm meũ cũ ſim puluis ꝛ cinis.

A

Ps. 101.

a gareb: et circũibit gõatha/ et b omnem vallem cadauerũ/ ꝛ c cinéres/ ét vniuerſam regio- e nem mortis vſq̃ ád torrentẽ f cedron/ ét vſq̃ ad angulum porte equorum orientalis. g Sanctũ dñi nõ euelletur: ẽt nõ deſtruetur vltra in ꝑpetuũ.

Cap. XXXII.

b V[erbũ] qd̃ factũ ẽſt ad hiere- i miã a dño/ i ãnõ decimo ſedechie regis iuda: ipſe ẽ ãnus octauuſdecim⁹ nabu- k chodonoſor: Tũc ẽxercit⁹ regis babylõiſ obſidebat hieruſalẽ: et hieremias ꝓpheta erat clauſus in atrio carceris qui erat i domo regiſ iuda. Clauſerat enĩ eũ ſedechias rex iuda/ dicẽs: Quare vaticinari l dicẽs: hẽc dicit dñs: ecce ego dabo ciuitatẽ iſtã i manu regis babylonis ꝛ capiet eã: ꝛ ſedechiaſ rex iuda nõ effugiet de manu chaldeorum: ſꝫ tradetur in man⁹ regis babylõis: m ꝛ loquetur os ei⁹ cũ ore illi⁹/ ẽt oculi ei⁹ oculoſ illi⁹ videbũt: ꝛ i babylonẽ ducẽt ſedechiã n ẽt ibi erit donec viſitẽ eũ/ ait o dñſ. Si ãũt dimicaueritiſ aduerſũ chaldeos/ nihil ꝓſpe- p rũ habebitis. Et dixit hieremias: Factũ eſt vbũ dñi ad q me dicẽs. Eccẽ ananehel fi- r lius ſellũ pãtruelis tuus veniet ad te dicens: Eme tibi agrũ meũ qui ẽſt in anathot:

d Et vniuerſã regionẽ mortĩ: ꝑ inferni meditationẽ. Eſa. xxxviij. b. Vadã ad portas inferi. e Vſq̃ ad torrentẽ cedron: vbi erat hort⁹: vbi tradit⁹ eſt dñs: ad paſſiõis chriſti meditationẽ. Cedron enĩ interpretatur tenebre. Eſt ḡ ꝯſiderare q̃ dñs paſſus eſt ab his q̃ habebãt tenebras ignorãtie. Si enĩ cognouiſſent nunq̃ dñm glie crucifixiſſent: vt dicitur. j. Corĩ. ij. b. f Et vſq̃ ad angulũ porte equorum. Per angulũ porte equorum: ſpes reſurrectiõis ſignificatur. Equi nãq̃ ſunt corpora electorum. Unde Apocã. xix. d. Exercitus q̃ ſunt in celo ſequebantur eũ in equis albis veſtiti byſſino albo ꝛ mundo. Porta ergo eſt chriſtus. Angul⁹ aũt eſt vna fides oĩm ꝑ ipm̃ reſurgẽtiũ. Vel equi ſunt boni clauſtrales: q̃ habet deũ ſeſſorẽ. Porta eſt exit⁹ ab hac vita. Angulus porte ẽ deflexio ab hac vita miſera/ que fit in morte. Prima linea hui⁹ anguli ẽ reflexio a ſeculo ad clauſtrum: ſcd̃a ab hac miſeria ad gloriã.

Expo. Ca. XXXII.

V[erbũ] qd̃ factũ eſt ꝛc. Hoc capĩm diuidit in q̃nq̃ partes. Primo ꝓbat tẽp⁹ ſue icarceratiõis ſiue ſue reclusionis in atrio carceris q̃ erat in domo regis: et cauſam quare incarceratus ſit/ deſcribens tunc/ ꝛ in tali loco verbũ dñi ſibi factũ de emẽdo agro i anathot/ a patruele ſuo determinat. Scd̃o ſe emiſſe agrũ ꝛ teſtes emptiõis adhibuiſſe ꝛ duo paria litterarum de tali emptiõe ſcripſiſſe/ ꝛ ſtipulationes ꝛ rata ꝛ ſigna ſe accepiſſe declarat: ibi: Intellexi autẽ q̃ verbũ dñi eſſet. Tertio ꝑdictas chartas emptiõis dicit ſe tradidiſſe baruch ſollicite cuſtodiẽdas: ꝛ in vaſe fictili in ſignũ q̃ adhuc poſſidẽdi eſſent agri in terra iudee poſt longum tẽpus captiuitatis: ibi: Et dedi librũ poſſeſſiõis. Quarto poſt emptionẽ agri iure celebratã ꝛ poſt ſentẽtiã dñi q̃ pollicitus ẽ domos/ agros/ vineas deinceps poſſidẽdas: orat ꝓpheta ꝛ dolorẽ cordis gemitib⁹ exprĩmit: ꝛ cũ in orõne ſua omnipotẽtiã dei ad miſcordiam ꝛ incõprehẽſibilẽ ei⁹ ſapiẽtiã qua oĩa cognoſcit ꝛ iuſticiã ei⁹ in oẽ genus hoim̃ ꝯfiteatur/ ꝛ tñ bñficia ꝓplo iſraelitico ſpecialiter collata ꝛ eorũ ecõtra ingratitudinẽ deſcribit: tandẽ in admiratione terminat ſuã orõnẽ: quõ ſcꝫ cũ ciuitas poſſideatur ab hoſtib⁹ ꝛ anteq̃ in eã hoſtiũ fiat irruptio/ gladio ꝛ fame ꝛ peſte cõſũpta ſit: ipſe tñ emere agrũ ꝑcipiat cũ h̃ ridiculũ videatur: ibi: Et oraui ad dñm. Quinto reſpõdet dñs ꝓphete oñdẽs nõ eſſe cõtrariũ populũ captiuari/ ꝛ agri iterũ ꝛ vinee ꝛ domus poſſideantur: Primo enĩ dicit eos a chaldeis captiuãdos iuſte ꝓpter pctã ſua q̃ ibidẽ enu-

merat ꝛ poſtea miſericorditer liberãdoſ ꝛ i trã ſuã reuerſuros: q̃ agroſ ꝛ poſſeſſiões emẽt ꝛ ſecure poſſidebũt: ibi: Et factũ ẽ vbũ dñi. Dic ḡ. h Verbũ qd̃ factũ ẽ. Hoc ẽ illd̃ vbũ qd̃ infra ſbdit vbi dicit: Ecce ananehel ꝛc. ſ ꝓpter lõgã interpoſitionẽ ibidẽ repetit: Factũ eſt verbũ dñi ꝛc. Cum ergo dicit: Verbum qd̃ factũ ẽ ad hieremiã/ anteq̃ dicat qd̃ eſt illud verbũ/ dicit: qñ ꝛ vbi factũ eſt. i In anno decimo: qui erat fere vltimus annus regni ſui: in illo enĩ anno iam obſeſſa ẽ hieruſalem a dñ. k Tũc exercitus regis ꝛc. clauſus in atrio carceris. In quo patet regiſ icleměria/ cũ ipſa ciuitas ſuffeciſſet ad carcerẽ que tunc obſeſſa erat. Sꝫ forte timebat rex ne cõfortaret populũ/ ꝛ exiret extra ciuitatẽ ad chaldeoſ obſidẽtes: Magnũ enĩ videbatur regi q̃ haberet cõſolationẽ ex hoc q̃ tãtũ ꝓphetam ſecũ habebat. In q̃ apparet regis obſtinatio: qui in malicia ſua adhuc perſiſtebat: cum tamẽ peſte/ fame/ gladio iam pene conſumpta eſſet ciuitas. l Hec dicit dñs. Ecce malebat propheta deo obedire: qui poteſt corpus ꝛ animã in gehẽnã mittere/ q̃ꝫ proſpera regis nũciare cõtra dei voluntatẽ ꝛ eius amicitiam acquirere. m Et oculi eius oculos illius videbũt. ſ. in reblatha: vbi obcecat⁹ fuit et filij ei⁹ occiſi. Sed tñ ad pẽnã ſuã viderat nabuchodonoſor ibidẽ. Grãdis enĩ ẽ terror videre homicidã ſuũ/ et ei⁹ increpationes audire anq̃ tormẽta infligat. Nabuchodonoſor nõ obſidebat ciuitatem quia remãſerat in reblatha: ſ nabuçardan cũ exercitu ſuo obſidebat eam. Fugit autẽ abſcõdite ſedechias: et captus eſt in cãpis hiericho: ꝛ adduct⁹ ad nabuchodonoſor in reblatha: a quo loco cecus ductus eſt in babylonẽ. n Et ibi erit donec viſitẽ eum. Verbũ viſitatiõis cõmune ẽ ad bonũ ꝛ ad malũ. In bonũ dñs viſitauit illos qui trãſmigrauerũt: ſed in malũ hunc ſedechiã cum ſuis. o Si autẽ dimicaueritis aduerſum chaldeos. Idem habetur. ś. xxi. p Et dixit hieremias ꝛc. Ecce ananehel. Hic narrat hieremias quoddam qd̃ dñs ei reuelauit in carcere. ſ. q̃ ananehel patruelis ſuus vẽtur⁹ erat ad eum vt venderet ei agrum ſuũ: qd̃ dñs inſpirauerat ananehel vt venderet. Ideo autem hoc voluit facere/ in conſolationẽ ꝓphete/ eo q̃ videbat eum in carcere eſſe ꝛ in tribulatione: vt ſic acciperet cõſolationẽ ex ꝓſperis q̃ ꝓphauerat. r Patruelis tu⁹ ꝛc. i. fili⁹ patrui tui.

B

Math. 10

Tibi enĩ competit

Myſtice. q Ecce ananehel fili⁹ ſellũ. Ananehel interpretatur grat⁹ deo ſiue cui donauit de⁹. Hieremias interpretatur excelſus. Ad hũc ḡ venit ananehel: q̃ꝛ habẽti dabitur ꝛ abũdabit: vt dr̃ Luc. xix. d. Ananehel/ ẽ fili⁹/ ſellũ: q̃ interpretatur pax: q̃ꝛ ille q̃ habet grãm dei eſt filius pacis. Ager regnũ celorũ. Matth. xiij. f. Simile eſt regnũ celorũ theſauro abſcondito i agro. Hunc emere ſuadet grã: qñ dat hoi vñ emitur iſte ager: ſ. bona opa/ ꝛ facit ꝯſiderare vtilitatẽ emẽdi. Prouer. vlt. b. Cõſiderauit agrũ ꝛ emit illũ/ de fructu manuũ ſuarum plantauit vineã. Et iſte ager ẽ i anathot: qd̃ interpretatur obediẽtia: q̃ꝛ ſoli obediẽtes poſſidebũt illũ. Phil. ij. b. Fact⁹ ẽ obediẽs vſq̃ ad mortẽ: ꝓpter qd̃ ꝛ de⁹ exaltauit illũ. Eccĩ. iij. a. Filij ſapiẽtie eccl̃ia iuſtorum: ꝛ natio illorum obediẽtia ꝛ dilectio. De hac ẽptiõe Prouer. xx. c. Malũ ẽ malũ ẽ dicit oĩſ ẽptor: ꝛ cũ receſſerit tũc gliabitur. ś h̃ agro Geñ. xxiij. c. quẽ emit abraã i ſepulturã ſare.

Myſtice

Tibi enĩ cõpetit.

a Tibi ēm cōpetit ex ꝓpinq̄ta
te vt emas. Et venit ad me
b ananehel fili⁹ pātrui mei ſm
c verbū dñi ād veſtibulū car/
ceris / ⁊ ait ad me: Poſſide
d agrū meū q̄ ēſt in anathot in
t̄ra beniamin: q̄ʒ tibi cōpetit
e hereditas ⁊ tū ꝓpinquus es
f g vt pōſſideas. Intellexi aūt
h i ꝙ vērbum dñi eſſet: ēt emi
agrum ab ananehel filio pa/
trui mei q̄ eſt in anathot. Et
k l āppēdi ei argentū ſēptē ſta/
m theres: ⁊ dēcē argēteos: ⁊ ſcri
n o pſi in librō / ⁊ ſignāui: ⁊ ādhi
p q bui teſtes. Et āppēdi argētū
r i ſtathera ⁊ āccepi libꝝ poſ/
s ſeſſiōis ſignatū / ēt ſtipulatio
t v nes / ⁊ rāta / ⁊ ſignā forinſec⁹:
x Et dēdi librū poſſeſſiōis ba
ruch filio neri filij maaſię in
ocul̄ ananehel patruelis mei
⁊ i oculis teſtiū q̄ ſcripti erāt
in libro emptiōis: ⁊ in oculis
y oīm iudęoꝝ q̄ ſedebāt i atrio
carcer̄. Et p̄cepi baruch co/
rā eis dicēs: Hęc dicit dñs
exercituū deꝰ iſrl̄. Sume li/
bros iſtos / librū emptionis
3 hūnc ſignatū / et librū hūc q̄
a aptus ē: ⁊ pones illos in vā
b ſe fictili: vt ꝑmānere poſſint
dieb⁹ multis. Hęc em̄ dicit
dñs exercituū deus iſrl̄: Ad
huc poſſidebuntur domus
et agri et vineę in terra iſta.

a Tibi em̄ cōpetit ex ꝓpinquitate ⁊c̄. Anathot erat quidā viculus: q̄ erat de ſuburbanis q̄ data ſūt ſacerdotibus ꝑ ſingulas trib⁹ et ciuitates: vt dicit̄ Joſue. xxj. b. Non erat aūt licitū: vt dīc h̄ Glo. poſſeſſionē de tribu i tribū trāſferre: nec de familia ad familiā: vt dicit̄ Numeri vlt̄. c. Unde ⁊ filię ſalphaad int̄ frēs ſuos acceperūt ſortē: vt d̄r Numeri vlt̄. Pręcipue ſuburbana ſacerdotū venūdari nō poterāt / niſi cui cōpetebāt ꝓpinq̄tate ſanguinis. Sʒ ꝓbo ꝙ nec illi qui erat ꝓpinquior: q̄ʒ Leuit̄. xxv. e. Edes leuitarū q̄ in vrbibus ſunt / ſemꝑ poſſunt redimi ⁊c̄. Suburbana aūt eoꝝ nō venēāt: q̄ʒ poſſeſſio eſt ſempiterna. Solutio. Non veneant. ſ. eo modo quo dom⁹ illoꝝ q̄ nō erāt ſacerdotes que erāt in

C

muralib⁹ veniebāt: q̄ʒ niſi illę infra annū redimerētur / nec etiā in iubileo redirēt ad priſtinos dños: ſed venditio ſburbanoꝝ q̄ erāt ſacerdotū n̄ poterat ſtare: nec etiā vſq̄ ad ānū remiſſiōis durare / niſi venditio fieret ei cui cōpetebat iure ꝓpinq̄tat̄. Unī ſi fieret vēditio ꝓpinq̄ / ſtabat vēditio etiā i anno iubileo: i q̄ tn̄ iuſſū erat ꝙ venditio rediret ad priſtinos dños / ne fieret hereditatū cōfuſio. Ul̄ pōt ſic itelligi: nō poterūt venūdari ſuburbana ſacerdotū / niſi vſq̄ ad annū remiſſionis. ſ. vt vltra duraret venditio / etiā ei cui cōpetebat iure propinquitatis. e Et tu propinquus es. i. q̄ʒ tu f Ut poſſideas. i. poſſidere debeas.

Myſtice a Tibi em̄ cōpetit ex ꝓpinq̄tate: q̄ʒ illi ſoli emere poſſunt agrū iſtū: qui ſunt deo ꝓpinqui ꝑ bonā vitā. Unī Jaco. iiij. b. Appropinq̄te deo ⁊ appropinq̄bit vobis. Sap̄. x. b. Juſtū deduxit dñs ꝑ vias rectas: ⁊ oſtēdit illi regnū dei: q̄ſi propinquo habēti vn̄ emat illud: ſed paupi nihil habēti nō ſolet oſtēdi aliq̄d magnū vt illud emat. Hūc agrū vendit ananehel. i. gratia: q̄ʒ quicq̄d habet meriti p̄uentrix gr̄a donat. b Filius patrui mei. i. chriſt⁹: q̄ fuit frater patris nr̄i adę. c Ad veſtibulū carceris. Carcer eſt corp⁹ vel mūdus: a q̄

Ps. 141. petit iuſtus liberari dicens: Educ de carcere animam meā. Ro. vij. d. Infelix ego hō: q̄s me liberabit ⁊c̄. Veſtibulū hui⁹ carcer̄ ē itroit⁹ vel exit⁹ ab h̄ mūdo ſiue a corpe: vbi habitat hieremias. i. q̄libet iuſt⁹ ꝑ iugē meditationē ⁊ ꝯſiderationē introit⁹ ſui i hūc mūdū q̄ꝫ vilis ſit ⁊ q̄ꝫ imūd⁹: ⁊ exit⁹ ſui ab h̄ mūdo q̄ꝫ ꝑuis ſit ⁊ q̄ꝫ ꝑiculoſus. Hęc em̄ duplex ꝯſideratio generat humilitatē / q̄ ē cuſtos virtutū: ⁊ expellit ſupbiā / q̄ eſt initiū oīs mali: vt dicit̄ Tob. iiij. c. Ideo Eccl̄i. x. b. Quid ſupbis terra ⁊ cinis. Terra ex cōditiōe natiuitatis: cinis ex cōditione mortis. Gen̄. iij. e. Terra es: ⁊ in terrā ibis. S. ij. d. Uide vias tuas in cōualle. i. introitū ⁊ exitū tuū in duplici humilitate: d Qui ē anathot i t̄ra beniamin. Primo / anathot. i. obediētia: Poſtea / beniamin. i. fili⁹ dextrę: q̄ʒ ſi cōpatimur ꝑ obediētiā: poſtea regnabim⁹ ꝑ glīa. g Intellexi aūt. Hoc dicit ne fatuus reputet̄ volēdo emere agrū: cum tn̄ iam terra illa eſſet obſeſſa. Hoc em̄ tn̄ fuit ꝓphetia facti: in quo inuebat̄ ꝙ iudei adhuc i terra illa eſſent poſſeſſuri agros ⁊ domos. h Qz verbū dñi eſſet. i. ꝙ hoc diceret a dño inſpiratus. i Et emi agrū ⁊c̄. Sed vn̄ habuit nūmos cū ꝓprios nō haberet: Solutio. Forte ſenes q̄ ibi ꝯgregati erāt fecerūt ei collectā. Deus em̄ cui⁹ cōſilio h̄ faciebat hieremias excitauit corda illoꝝ ad hoc faciendū. l Septē ſtatheres. i. ſiclos. Sicl⁹ aūt viginti obolos habet: vt d̄r Ezech. xlv. d. Eſt ergo idē / ſeptē ſtatheres: q̄d ſeptuagita denarij ſingulares. m Et decē argēteos: q̄ valēt cētū denarios. n Et ſcripſi in libro. i. in charta ꝯtractū hui⁹ emptiōis. o Et ſignaui. i. feci ꝙ illi q̄ p̄ſentes erāt ſigna ſua ſubſcripſerūt: ſicut fit in chartis. Ul̄ / Signaui. i. ſigilla eoꝝ qui ibi erāt feci apponi: q̄ʒ ibi erāt aliq̄ magni. p Et adhibui teſtes. i. etiā i ipa charta ſcpſi noīa teſtiū q̄ ibi erāt: ſic̄ adhuc fit / vt ſic mihi teſtimoniū poſſent ferre. r Et accepi libꝝ poſſeſſiōis ſignatū. i. clauſum: vl̄ ſigillatū. Et h̄ dicit ad differētiā alterius: q̄ʒ duas chartas ſec̄: vnā clauſā ⁊ aliā apertā. s Et ſtipulatiōes. i. iterrogatiōes ⁊ reſpōſiōes: vl̄ rōnes i charta ſcripſi. t Et rata. i. vba exprimētia ꝯſēſū: q̄ oīa ꝯtinebant in lr̄is. v Et ſigna forinſecus. i. ſigilla q̄ extra dependebant.

Myſtice. Myſtice. k Et appēdi ei argētū. In argēto ſignificatur apta cōfeſſio pctī ⁊ laudis. Per ſeptē ſtatheres / opa gr̄ę ſeptiformis: q̄ ſūt opa euangelij. Per decem argenteos / opera decalogi. Per appēdi / diſcretio cōfitēdi: ⁊ opandi. Per hęc ergo tria. ſ. cōfeſſionē / opationē / diſcretionē / emit̄ ager regni cęloꝝ. Confeſſio eſt in ore: opatio in manu: diſcretio in corde. Unī ſm Glo. in hoc ꝙ dicit: ſeptē ſtatheres ⁊ decē argēteos: notat̄ idē myſteriū: q̄d ꝑ decē ⁊ ſeptē pſalmos q̄s cātauit dauid ꝓ liberatiōe ſua de manu ſaul iā facta. In q̄ notat̄ ꝙ ꝑ eodē a diabolo liberamur: ⁊ ꝙ liberati eadē opa facere debeam⁹. Vel ꝑ ſeptē ſtateres: ſeptē opa miſcdię: quoꝝ ſex Matth. xxv. c. et vnū Tob. ij. ſ. de ſepultura mortuoꝝ. Per decē aūt / ſeptē virtutes. ſ. tres theologicę: ⁊ q̄ttuor cardinales: ⁊ tria opa ſpiritualia: q̄ ſunt inſtruere inſcios / corrigere peccātes / conſulere puſillanimes. Hęc debem⁹ ſcribere ꝑ iugē memoriā ⁊ ꝑſeuerantiā in his: ⁊ ſignare ꝑ bonū exemplū: ⁊ teſtes adhibere. i. paupes fouere: q̄ erūt nobis teſtes in futuro: ⁊ recipiēt nos in ęterna tabernacula. q Et appēdi argētū i ſtathera. i. feci opa cū diſcretiōe. Per ſtipulationes et rata / pactum q̄d fecit nobiſcū dñs: ꝙ ſi ei obedierim⁹ dabit nob̄ p̄mia ęterna. Eſa. j. e. Et audieritis me: bona terrę comedetis. x Et dedi librū poſſeſſiōis baruch: tanq̄ꝫ in manu magni viri vt eſſet apud eū in tuta cuſtodia: q̄ʒ ꝓ magno habebat illam chartā hieremias / ſciēs ꝓmiſſionē dñi eē adiplēdā: vt ita ipe ⁊ iudęi ꝯſolarent̄: ꝙ nō dubitarēt q̄n h̄ eſſet magnę rei futurę indiciū / cū circa hoc viderēt ꝓphetā ita ſollicitū. 3 Hunc ſignatū. Ideo fecit duos libros de eadē emptiōe: vt clauſus cuſtodiret̄ / et aptus cū neceſſe eſſet mōſtraret̄. y Iudęoꝝ: q̄ forte ad ꝯſolādū ꝓphetā venerāt: vel ad audiendū ei⁹ p̄dicationē. b Ut ꝑmanere poſſint: ⁊ nō putreſcāt in terra q̄ aſſignāt lōge poſt futurā. ſ. reuerſionē. a In vaſe fictili: vt nemo eos furaret̄. Et hoc ē factū: q̄d deſignauit p̄dicta emptio. Myſtice. Liber ſignat⁹ ē vetus teſtamētū. Liber apt⁹ nouū. Uterq̄ʒ liber poſit⁹ ē: a In vaſe fictili. i. i vilitate lr̄ę: ⁊ id̄ a q̄buſdā cōtēnunt̄: q̄ʒ lr̄a exterior humilis videt̄: ſ intus latet theſaurus. Id̄ multū flet Joh. Apoc̄. v. a. quia nemo inuēt⁹ eſt dign⁹ aperire librū: ⁊ ſoluere ſeptē ſignacula ei⁹ ⁊c̄. Eſa. xxix. d. Erit vob̄ viſio oim̄ q̄ſi ṽba libri ſignati. Job. xxxj. d. Quis mihi tribuat auditorē: vt deſideriū meū audiat omnipotēs: ⁊ librū ſcribat ipſe q̄ iudicat: vt in humero meo portē illū. ſ. ad iudiciū in teſtimonium emptionis agri. Apoc̄. xx. d. Judicati ſunt mortui ex his q̄ ſcripta erāt in libris ſm opa ipſoꝝ. Datur aūt liber baruch: q̄d interp̄tat̄ benedictus: qui erat

dict⁹: q̄ erat fili⁹ neri/ qḋ interp̄tat lucerna: q̄ fuit fili⁹ maaſie/ qḋ ē facture dn̄i. Qn̄ em̄ dn̄s hoiem facit. i. recreat/ dat ei gra tiā bn̄dictiōis: & lucē ſue cognitiōis. In h aūt apparet: q₂ tam bonus fuit/ vt ei trade ret ad cuſtodiendū tā magnū depoſitū: fide/ litas iſti⁹ baruch mini ſtri hieremie: Contra iſtos ē q̄ malos mini/ ſtros habēt i ſua ſocie

Ps.100. tate. Ps. Ambulās i via imaculata h mihi miſtrabat. Sic heliſe⁹ miniſter helie ex gra ſui miſterij meruit ha

Exo.34.a. bere duplicē helie ſpi/ ritum. iiij. Reg. ij. b.

B a Et orauí ad do minū &c. Hic admi/ rat p̄pheta: q̄re dn̄s p̄ ceperit ei emere agrū cū tota iudea deſtruē/ da eſſet: & p̄plus capti/ uand⁹. Hoc aūt admi rat/ nō q̄ſi ignoret dei om̄ipotētiā: ſed p̄pter p̄p̄li maliciā q̄ obſtina/ tus erat. b Heu heu heu: ter dic̄ p̄pt gladiū/ famē & peſtē. Sic aūt orādo trāſformat i ſe affectū iſtr mo₂: qui q̄uis multa p̄mittant eis: tn̄ ſemp de p̄ſenti aduerſi tate cōquerunt. Hoc aūt facit p̄pheta ſic cōquerēs: vt ipſi au diāt dn̄i reſpōſionē/ cui magis credāt: & ſic de pctis penitēāt p̄pter q̄ mala eis eueniūt. c Ecce tu feciſti celū & terrā: q̄ſi tu es fortis/ & iuſt⁹/ & miſericors. Vn̄/ d In fortitudie tua magna. i. i filio: q̄ eſt virt⁹ & brachiū patris. s. x. b. Qui fecit terrā i fortitudie ſua/ p̄parauit orbē in ſapiētia ſua & pru/ dētia ſua extēdit celos. e Et i brachio tuo extento: ad p̄cutiēdū malos. Vl'/ In fortitudine magna/ ad creādū & conſeruādū oia. f Nō erit tibi difficile oē verbū. Vn̄ Matth. xix. d. Apud hoies impoſſibile/ deo poſſibilia ſunt. Luc. j. d. Nō erit impoſſibile apud deū oē v̄bū: Immo Ps.

Ps.113. Oia q̄cūq₃ voluit fecit. Et iō potes ſi vis iudeos in captiui/ tatē mittere & iterū cū volueris liberare. g Qui facis miſe ricordiā i milib⁹. Ecce exēplificat de ei⁹ miſcōia: q̄ſi miſe/ ricordiā tuā extēdes etiā i mille generatiōes. h Et reddis iniq̄tatē patrū in ſinū filio₂ &c. s. imitātiū patres. Per ſinū notat occulta dei iuſticia: q̄ tn̄ habet admixtā miſcōiam. In h em̄ in ſua iuſticia apparet ei⁹ miſcōia/ q₂ nō ſtatim punit derelinq̄ntē ſe: ſ₃ expectat vſq₃ ad filios reddere penā/ ſi illi pa tres imitati fuerint. Iō d₂ Iaco. ij. c. Miſcōia ſuperexaltat iu/ diciū. Vn̄ Eſa. lxiij. a. Dies vltionis i corde meo: tēp⁹ retri/ butionis mee venit. De hoc Exo. xx. a. Ego dn̄s de⁹ tuus for tis zelotes: viſitās iniq̄tatē patrū in filios in tertiā et q̄rtā ge/ neratiōnē eo₂ q̄ oderūt me: & faciēs miſcōiam his q̄ diligunt me & cuſtodiūt p̄cepta mea. i Fortiſſime/ magne & po/ tēs. Per h noia idicat ſuā potētiā. Iob. ix. c. Si fortitudo q̄/ rit robuſtiſſim⁹ ē. Et iō. s. x. a. d₂. Quis nō timebit te o rex gē/ tiū: k Dn̄s exercituū nomē tibi. Eſa. xlij. b. Ego ſum dn̄s: hoc eſt nomē meū. l Magn⁹ cōſilio: vt ei⁹ ſecreta nemo poſſit cognoſcere/ vel arguere. m Et incōprehē/ ſibis cogitatu: q₂ ſi i co₂ hoim nō pōt aſcēdere q̄ dabit bo

1.Timoth.6.c. nis: multo magis nec ōſiliū ſapiētie ſue. Ipſe em̄ habitat lucē iacceſſibilē. Ro. xj. d. O altitudo &c. Iō d₂ Iob. ix. a. Sapi/ ens corde eſt: & fortis robore. Eſa. xl. c. Quis ōſiliarius eius fuit & oñdit illi: Cū quo iniit ōſiliū & inſtruxit eū: n Cuius oculi ap̄ti ſunt ſup oēs vias filio₂ adā: vt nō poſſit eū latere aliq̄s: vl' aliq̄d occultū hois. Prouerb. xvj. a. Oēs vie hoim patēt ocul' ei⁹. Eccl. xxiij. c. Oculi dn̄i m̄lto pl⁹ lucidio/ res ſūt ſup ſolē: circūſpiciētes oēs vias hoim. Heb. iiij. d. Oia nuda & apta ſunt oculis ei⁹ ad quē nobis ſermo. Iob. xxxj. a.

a Et ōraui ad dn̄m poſtq̄ tra
didi librum poſſeſſionis ba/
b ruch filio neri/ dicens: Heu
c heu heu dn̄e de⁹: Eccē tu fe/
d ciſti celū & terrā in fortitudi/
e ne tua magna/ et in brachio
f tuo extēto. Nō erit tibi diffi
g cile om̄e verbū/ qui facis mi/
h ſericordiā in milibus: & red/
dis iniq̄tatē patrū in ſinū fi/
i liorū eo₂ poſt eos. Fortiſſi/
k me/ magne & potēs: dn̄s exer
l cituū nomen tibi: magnus
m cōſilio/ et incōprehenſibilis
n cogitatu. Cuius oculi aperti
ſunt ſup omnes vias filiorū
o adā: vt reddas vnicuiq₃ ſm
p q viās ſuas: et ſm fructū adin
r uentionū ei⁹. Qui poſuiſti ſi
gna et portēta i terra egypti
s t vſq₃ ad diē hāc: et in iſrl' & in
v hoibus/ & feciſti tibi nomen
x y ſicut ē dies hec. Et eduxiſti
populū tuum iſrael de terra
5 egypti in ſignis et i portētis
a b & in manu robuſta/ et in bra/
c chio extēto/ et in terrore ma/
gno: & dediſti eis terrā hanc
d quā iuraſti patribus eorum:
e vt dares eis terrā fluentē la/
f cte & melle: et ingreſſi ſunt et
g poſſederūt eā: et nō obedie/
rūt voci tue: & in lege tua nō
h ambulauerūt: oia q̄ mādaſti
i eis vt facerent/ nō fecerūt: et
euenerunt eis oia mala hec.
k Eccē munitiōes extructe ſūt
l aduerſū ciuitatē vt capiat:

Nōne ipe cōſiderat vias meas: & cūctos greſſus meos dinu merat: o Et reddas vnicuiq₃. Iō d₂ Eccl. xl. a. Oc cupatio magna creata ē oibus hoib⁹: & iugū graue ſup filios adā. p Scḋm vi as ſuas. Ezech. vij. h. Scḋm viā eo₂ faci am eis. Ibi. Glo. Pec catorib⁹ reddet deus

Ad.tolben iuxta vias ſuas: ſ₃ in ſan/ ctis excedit modū cle/ mētia. Q₂ Ro. viij. d. Non ſunt ōdigne &c. Ideo aūt ſic dicit illa Glo. non q₂ ſimiliter nō ſit dei clementia in malorū punitione: q₂ eos citra ōdignū puni et: ſ₃ q₂ mal' nihil da bit niſi qḋ meruerint: ſed bonis m̄lto plura. q Et ſm fructū ad inuētionū ei⁹. Per vias opa: p fructū co/ gitatiōes. Prouer. j. d. Comedēt fructū vie ſue ſuiſq₃ ōſilijs ſatu/ rabūt. Hoc autē dic poſtq̄ locut⁹ eſt de p̄/ funditate ſapiētie ſue: q₂ multis vident ei⁹ iudicia iniuſta in punitiōe quorūdā. q. d. nihil facit ex ſuo ōſilio qḋ n̄ req̄rat ſua iuſticia. Iō d₂ Ro. ij. Tu aūt ſm duritiā tuā & co₂ impenitēs theſaurizas tibi irā i die ire & reuelationis iuſti iudicij dei: q̄ reddet vnicuiq₃ iuxta opa ſua. r Qui poſuiſti ſigna & portēta i terra egy pti. i. varia & mirabilia ſigna/ q̄bus egyptios affligeres. t Et in iſrl' & in hoib⁹: q̄ſi nō ſolū ſigna potētie tue q̄dā ſup egyptios apparuerūt: ſed & ſup iudeos & cūctos mortales ad/ huc apparēt. Et h s Vſq₃ ad diē hāc. i. q̄tidie vbiq₃ ap/ parēt ſigna potētie tue. Et maxie ſigna potētie miſcōie tue: q̄ oñdiſti/ t Iſrl' & hoib⁹. i. iudeis & gētib⁹. v Et feciſti tibi nomē/ magnū. i. feciſti ea vn̄ p vniuerſū mūdū mō laudaris: et glorioſus p̄dicaris i h. s. q₂ tā iuſte hoſtes tuos punis: et tā mirabilit' ſuos tuos liberas. x Sic ē dies hec. i. ſic appa/ ret nūc. In q̄bus aūt nomē ſuū laudet/ ſubdit. y Et eduxi ſti &c. in ſignis: minorib⁹. 5 Et i portētis/ maiorib⁹. a Et i manu robuſta/ fortit' p̄p̄lm tuū ab hoſtib⁹ liberā/ do. b Et i brachio extēto: ō hoſtes. c Et i terrore ma/ gno/ gentiū. s. vicinarū. Exo. xv. b. vbi loquit de ſubmerſiōe egyptiorū: & ibidē ſubdit: Et ōturbati ſūt p̄ncipes edom &c. d Quā iuraſti p̄rib⁹ eo₂/ abraā/ iſaac & iacob. e Vt dares eis t'rā &c. meritis patrū. Iō aūt eduxiſti eos: q₂ tūc fidelit' tibi ſuiebāt. Per lac & mel/ oim rerū abūdātia ſignifi/ cat. f Et iō/ igreſſi ſūt &c. s. illi q̄ tibi obediētes fuerūt. g Et nō obedierūt &c. Quia vt dic̄ h Glo. vbertas ſecurita/ tē: ſecuritas negligētiā: negligētia ōtēptū parit. ij. Paral. xxvj c. Cū roborat⁹ eſſet ozias/ eleuatū ē co₂ ei⁹ i interitū ſuū & ne/ glexit dn̄m deū ſuū. Oſee. xiij. b. Adipleti ſūt & ſaturati: & ele uauerūt co₂ ſuū: & obliti ſūt mei. h Oia q̄ mādaſti eis &c. cū tn̄ dicerēt Exo. xix. b. Quecūq₃ p̄cepit nob dn̄s faciem⁹ & audiem⁹. Iudic. ij. c. Cito deſeruerūt viā p quā igreſſi ſūt p̄res eo₂: & audiētes mādata dn̄i/ oia fecerūt ōtraria. i Et/ ideo/ euenerūt eis oia mala hec: vt ſic verū ſit qḋ ſup dictū eſt: q₂ vnicuiq₃ dat ſm vias ſuas. k Ecce munitiones extructe ſunt/ ab hoſtib⁹ in obſidionē. l Aduerſū ciui/ tatē vt capiat. Vn̄ Daniel. xj. b. Veniet rex aq̄lonis & cō/ portabit aggerē/ & capiet vrbes munitiſſimas. Qḋ pōt expo/ ni de munitiōibus q̄ in religiōe fiunt: vel de clauſtris q̄ hodie obſidet diabolus in multis locis. Abacuk. j. c. Ipſe ſuper om nem munitionē ridebit: cōportabit aggerē/ & capiet eam. Eſa xxix. a. Iaciā aggerē cōtra te & munimēta ponā in obſidionē tuā: hūiliaberis/ de t'ra loq̄ris: & de humo audiet eloquiū tuū.

Et vrbs data eſt

a Et vrbs data eſt in manus chaldeoꝝ: in pſcientia dei/ iam danda in euidentia rei: et in manu regis babylonis. Prius dicit: in manꝰ chaldeoꝝ: ⁊ poſt/ in manu regis babylonis: qꝛ rex non erat pſens in obſidione: ſed ad eũ ducti ſunt captiui: vñ pmo exercitꝰ cepit ciuitatẽ. Ca/ piat dico: b A facie.i. iſtãtia gladij.

Myſtice. Myſtice. b A facie gladij/ hereſis vel ſchiſmatis/ c Et famis/ ſane doctrię. d Et peſtilentię/ corruptiõis mali exempli. e At tu ipſe cernis.i. cerni facis. f Et tu dicis mihi: cum tamẽ dicat Eſa. xxiiij.a. Nudabit terram ⁊ affliget habitatores eius: ⁊ erit ſicut emens/ ſic ille q vẽdit. Hoc aũt dicit/ nõ pro pter ſe/ cũ cauſam nõ ignoraret: ſed vt audi ret reſpõſionẽ dñi. g Et factũ eſt verbũ dñi. Hic oſtendit nõ eſſe cõtrariũ ꝙ ꝓpꝰus captiuet: et tñ agri et domꝰ ⁊ vinee poſſide bunt. h Ecce ego dñs deꝰ vniuerſe carniſ.i. oĩs hoĩs ſuã fragilitatẽ cognoſcẽtꝰ. Gen.vj.a. Non pma nebit ſpũs meꝰ i hoie qꝛ caro ẽ. Et dic Uniuerſe carnis.i. oim hoĩm/ nõ tm̃ iudeoꝝ: ſed ⁊ gentiũ oim.

a ⁊ vrbs dãta eſt in manꝰ chal deoꝝ: et i manu regis babylonis/ q̃ pliãtur aduerſus eã b ã facie gladij ⁊ fãmis ⁊ peſti c lentie: ⁊ q̃cũq̧ locutꝰ es acci d derũt vt tuipſe cernis. Et tu dicis mihi dñe deꝰ: Eme agꝛ argẽto ⁊ adhibe teſtes/ cum vrbs data ſit in manꝰ chal g deoꝝ. Et factũ ẽ vbũ dñi ad h hieremiã/ dicens: Ecce ego dñs deus vniuerſe carnis. i Nunquid mihi difficile erit k omẽ verbũ: Propterea hec m dicit dñs: Ecce ego trãdã ci n uitatẽ iſtã in mãnꝰ chaldeoꝝ o et in mãnꝰ regis babylõis/ et p capiẽt eã: ⁊ vẽniẽt chaldei q̃ q liãtes aduerſum vrbẽ hãc/ et ſuccẽdẽt ea igni/ ⁊ cõburent r eã: ⁊ domos i q̃rũ domatibꝰ s ſacrificabãt baal ⁊ libãbant dijs alienis libamina ad ir t ritãdũ me. Erãnt em̃ filij iſrl

x ẽt filij iuda iũgiter faciẽntes y malũ in oculis meis: ãb ado leſcẽtia ſua: filij iſrl qui vſq̧ z nũc exacerbãt me in õpe ma a nuũ ſuaꝝ/ dicit dñs: qꝛ in fu rore ⁊ in indignatiõe mea fa b cta eſt mihi ciuitaſ hec/ ã die q̃ ędificauerũt eã vſq̧ ad diẽ iſtã: qua auferet de cõſpectu meo ꝓpter maliciã filioꝝ iſrl et filioꝝ iuda quã fecerũt ad iracũdiã me ꝓuocãtes/ ipſi ⁊ c reges eoꝝ/ ẽt pncipes eoꝝ ⁊ ſacerdotes eoꝝ/ ⁊ pphetę eo d rũ/ viri iuda ẽt habitatores e hierlm. Et vẽrterũt ad me ter f ga et nõ facieſ cũ docerẽ eos g diluculõ ⁊ erudirẽ: ⁊ nõllent audire vt acciperẽt diſcipli i nã. Et põſuerũt idola ſua in domo in q̃ iuocatũ ẽ nomen k meũ vt pollũerẽt eã. Et edifi l cãuerũt excelſa baal/ q̃ ſunt i m valle filij hennõ/ vt initiãrẽt

ad mĩtos illoꝝ: x Faciẽtes malũ i oculis meis: q̃ſi in corde vbi ego ꝓſpicio/ vel apte vel i dei noticia: qꝛ eiꝰ noticiã habẽres ab eo ꝑ pctm̃ recedebãt. Ps. Malũ corã te feci: q̃ſi em̃ i oculis dei ñ peccat: q̃ eiꝰ noticiã ñ habet: qꝛ.ſ. nõdũ deũ cognoſcit ꝯ quẽ peccat. y Ab adoleſcẽtia ſua/ ſ fuit i egreſſu ð egypto. Gen viij.d. Senſꝰ ⁊ cogitatio hũani cordiſ i malũ ꝓna ſũt ab adoleſcẽtia ſua. Prouer.xxij. a. Prouerbiũ ẽ: adoleſcẽs iuxͣ viã ſuã etiã cũ ſenuerit ⁊c. z In ope.i. idolis. a Qꝛ i furore ⁊c. Unde.s. Ego tradam ciuitatẽ iſtã i manu chaldeoꝝ. Ab adoleſcẽtia ſua ꝺi co.ſ. b A die q̃ ędificauerũt eã.ſ. ciuitatẽ.i. ędificatã ihabitare ceperũt.ſ. ſb ioſue vl' ſb dauid: De q̃ legitur.j. Paral'.xj.b. ꝙ ędificauit ſiõ/ ⁊ ioab ciuitatẽ. c Et pncipes eoꝝ ⁊c. q̃ſi nõ mei. Unũ Oſee.viij.a. Ipſi regnauerũt ⁊ ñ ex me: pncipes extiterũt: ⁊ nõ cognoui.i. non approbaui. d Et habitatores hierlm.i. filij beniami. e Et verterũt ad me terga: ptẽnẽtes monita mea ꝑ ꝓphetas. Zach.vij.

Ps.50.

S.2.f.

S.7.b.

i Nũqd mihi difficile erit. Sup videbat ꝓpha q̃ſi reſpõdiſſe ꝯſiliũ dñi: nunc introducit hic dñm ſoluentẽ eius interrogatiõnẽ/ ⁊ oſtẽdẽtẽ q̃re dixerit hieremię ꝙ emeret agrum ſc3 in futurę liberationis ſignũ. Sed primo oſtẽdit dñs ſe potentẽ ⁊ poſt cõminat aduerſa: ⁊ tandẽ liberatiõnẽ ꝓmittit: vt ſic poſita ſua vltione vel cõminatione/ gratioꝛ ſit audiẽtibus liberatiõis ꝓmiſſio. Nũqd ⁊c. Gen.xviij.b. Quare riſit ſara: Nũqd deo q̃cq̧ ẽ difficile: k Oẽ verbũ.i. res digna vbo. l Propterea.ſ. qꝛ ſũ dñs oim/ tãcq̧ curã de oibus habẽs vt oibꝰ reddã ſcdm vias ſuas. p Et veniẽt chaldei ⁊c.i. ingredieẽt ciuitatẽ iſtã. Iã em̃ venerãt: qꝛ ciuitatẽ obſidebãt. S3 poſt obſeſſiõnẽ itrauerũt. Uel veniẽt ſuple alij.

Myſtice Myſtice/ m Tradã ciuitatẽ iſtã: eccleſiã: q̃ hodie traditã ẽ. n In manꝰ chaldeoꝝ.i. fortiũ platoꝝ. o Et i manus regi babylõis.i. diaboli. q Et ſuccẽdẽt ea igni/ ambitiõis/ cupiditatis/ ⁊ luxurię: q̃ oĩa ſũt ignis vſq̧ ad ꝯſumptionẽ deuorans: vt dicit Iob.xxxj.b. r Et domos in quarũ domatibꝰ.i. tectis: q̃ in terra paleſtina plana ſunt. s Et libabãt dijs alienis libamina: de liqdis q̃ offerebãt cũ oĩ ſacrificio. Myſtice: Doma eſt tectũ domꝰ: ⁊ ſignificat clauſtꝛ: qð ẽ ſupioꝛ ps eccłię. Ibi a multis ſacrificat baal: qð interptat ſupioꝛ/ vel vorator. Multi em̃ intrãt clauſtrũ: vt ſint ſupiores et poſſint alios deuorare. Ezech.xix.a. Tulit vnũ de leunculis ſuis ⁊ leonẽ cõſtituit: ⁊ factꝰ eſt leo: ⁊ didicit cape pdã ⁊ hoies deuorare. Tñ ⁊ ibi multi ſunt q̃ non curuãt genua ſua añ baal: q̃s ſibi reliqt dñs: vt dꝛ.iij. Reg. xix.d. s Et libabãt dijs alienis libamĩa. Sic mlti i clauſtro effũdũt lachꝛymas: nõ ad deũ ꝓ pctis: ſ ad hoies vt boni videant: ⁊ citiꝰ pmoueãt. Ecci.xij.d. In oculis tuis lachꝛymat iimicꝰ: ⁊ ſi iuenerit tẽpꝰ/ ñ ſatiabit ſãguine. Iſtis dicũt demões: Nra ẽ aq̃: ſic dictũ ẽ paſtoribꝰ yſaac: Gen.xxvj. d. t Erãt em̃ filij iſrl.ſ. illi ð decẽ tribubꝰ: q ð captiuitate remãſerãt. v Et filij iuda.i. due tribꝰ: x Iugit.i. finalit q̃

c. Noluerũt attẽdere ⁊ auerterũt ſcapulã recedẽtes: ⁊ aggrauauerũt aures ſuas ne audirẽt. Et tñ dñs licz ei vertamꝰ tga: ñ deſerit noſ: ſ poſt tga nrã clamat/ vt reuertam ad ipm: vt dꝛ Eſa.xxx.e. Aures tue audiẽt vocẽ poſt tgũ monẽtis. f Cũ docerẽ eos: ꝑ ꝓphas. g Diluculo ⁊ erudirẽ: i q̃ nõtat diligẽtia ꝓphaꝝ. h Et nollẽt audire vt acciperẽt diſciplinã. Quidã volũt audire ſmões: ſ ñ vt recipiãt diſciplinã pniẽtię: Nolũt em̃ accipe/ ſ ſibi iponere. Abacuk.j. b. Ex ſemetipſo iudiciũ eiꝰ ⁊ onꝰ egredieẽt. Nolũt ꝙ iudicent ab alio/ vl' pniẽtia ab alio eis iniũgat: niſi ſm ſuã volũtatẽ: Cũ tñ dicat Augꝰ vt refert mgr i q̃rto ſniaꝝ: ponat ſe pniẽs oĩo i iudicio ⁊ ptãte ſacerdotiſ/ nihil ſui reſuãs ſibi: vt oĩa eo iubẽte paratꝰ ſit facere ꝓ recipiẽda vita aię/ q̃ faceret ꝓ euitãda corꝑis morte. i Et poſuerũt idola ⁊c.i. platos inſcios ⁊ nihil boni faciẽtes. Zach.xj.d. O paſtoꝛ ⁊ idolũ derelinq̃ns gregẽ. Tãtũ em̃ imaginẽ habẽt manuũ ⁊ oris/ ⁊ nõ veritatẽ. Ps. Os habẽt ⁊ nõ loqnt ⁊c. Baruch.vj.b. Habet in manu gladiũ ⁊ ſecurim: ſe aũt ð bello ⁊ latronibꝰ ñ liberat: vñ notũ ſit vob ꝙ nõ ſunt dij: Sicut imago epi depingit alicubi tẽdẽs manũ ad bñdicẽdũ: ſed nullũ bñdicit. k Et polluerẽt eã. Ad lrã: qdã canonicꝰ ſtercorauit i choꝛo: qꝛ puer erat. Ul' polluerẽt/ exẽplo malo. Ezech.xliiij.b. Sufficiãt vob ſcelera vrã domꝰ iſrl: eo ꝙ iducit filios alienos icircũciſos corde: ⁊ icircũciſos carne: vt ſint i ſctuario meo: ⁊ polluãt domũ meã. l Et edificauerũt ⁊c.i. valle filij hẽnõ: vbi ꝓpt amęnitatẽ loci luxurijs ⁊ idolatrijs vacabãt. m At initiarẽt filios ſuos.i. dedicarẽt: ſicut in baptiſmo pueri dño dedicãt. ꝗ Et filias ſuas

Ps.113.

Myſtice: l Et edificauerũt excelſa baal q̃ ſũt in valle filij hẽnon: qꝛ q̃ ſũt i dignitat' altitudine/ ſũt in imo vitioꝝ. In valle em̃ cõfluũt ſordes. Simile dicit Numeri. xxj.e. ꝙ filij iſrl venerunt in bamoth: que eſt vallis in regione moab. Bamoth iterptat excelſa. Et dꝛ ibi ꝙ ẽ vallis hẽnon: qð interptat fons triſticię: qꝛ tales exterius multũ anxiant: ⁊ interiꝰ adhuc magis Myſtice

a filios ſuos ⁊ filiās ſuas mo-
loch/ quod non mādaui eis:
nec aſcendit in cor meum vt
facerēt abominationē hāc: ⁊
in pctm̄ deducerēt iudā. Et
b nūc ꝓpter iſta: hec dicit dn̄s
deꝰ iſrl̄ ad ciuitatē hāc/ de q̄
vos dicitis ꝙ tradat̄ in manꝰ
regis babylōis i gladio et in
c fame ⁊ in peſte. Eccē ego cō
gregabo eos de vniuerſis ter
ris ad q̄s eieci eos in furore
meo ⁊ i ira mea ⁊ i indigna-
tione grādi: ⁊ reducā eos ad
locū iſtū/ et hitare eos faciā
d ꝯfidēter: ⁊ erūt mihi in pplm
e ⁊ ēgo ero eis i deū. Et dabo
eis cor vnū ⁊ aīam vnā vt ti
meāt me vniuerſis diebꝰ ⁊ bn̄
ſit eis et filijs eorū poſt eos.
f Et feriā eis pactū ſempiter-
nū: ⁊ n̄ deſinā eis bn̄facere:
g ⁊ timōrē meū dabo in corde
eorꝝ: vt nō recedāt a me: ⁊ le
h tābor ſup eis cū bn̄ eis fece-
i ro. Et plātābo eos in t̄ra iſta
k l i v̄itatē/ i toto corde meo ⁊ in
tota aīa mea: Quia hec dic̄
m dn̄s: Sicūt adduxi ſup po-
pulū iſtū oē malū hoc grā-
de: ſic adducā ſup eos oē
bonū qđ ego loquor ad eos.
Et poſſidebunt agri i terra
iſta de q̄ vos dicitis ꝙ deſer
ta ſit: eo ꝙ nō remāſerit hō ⁊
n iūmētū: ⁊ data ſit in manus
o chaldeorꝝ. Agri emēnt pecu
p q nia ⁊ ſcribēnt in libro: ēt im-
r primēt ſignū: ⁊ tēſtes adhi-
bebūt i terra beniamin: ⁊ in
circūitu hierlm/ in ciuitatibꝰ
iuda ⁊ in ciuitatibꝰ mōtanis
⁊ in ciuitatibꝰ cāpeſtribus ⁊
in ciuitatibus q̄ ad auſtrum
s ſunt: qr cōuērtā captiuitatē
eorꝝ/ ait dn̄s. ¶Ca. XXXIII.

t ET factū ē v̄bū dn̄i ad
v hieremiā ſcđo/ cū ād
x huc clauſꝰ eſſet i ātrio
carceris/ dicēs. Hec dic̄ dn̄s:

G a ¶Et filias ſuas moloch: qđ erat idolū āmonitarū: Baal aūt idolū ſidoniorꝝ. Sꝫ dr̄ Leuit. xx. a. Si q̄s dederit d̄ ſemie ſuo idolo moloch/ morte morieꝛ. Moloch interp̄taꝛ rex: h̄ eſt diabolꝰ/ q̄ ē rex ſup oēs filios ſupbie: vt dr̄ Iob. xlj. d. qđ ē/ q̄ſi q̄s bona opa ſua dedicat ſupbie. Amos. v. g. Portaſtis taber-
naculum moloch deo
veſtro.
Myſtice interiꝰ adhuc magis.
Vñ Sap. v. b. Ambu
lauimꝰ vias difficiles:
viam aūt dn̄i ignora-
uimus. i. hūilitatē/ cha
ritatē/ paupertatē. b
¶Et nūc. Sic ꝯſtrue:
hec dicit dn̄s deꝰ
iſrl̄ ad ciuitatē hāc
de q̄ vos dicitis ꝙ
tradaꝛ ⁊c. ꝓpter
iſta. ſ. mala p̄dicta:
Et tn̄ licet tot mala fe
ceritis/ ego liberabo
vos. Vñ. c ¶Ecce
ego congregabo
eos ⁊c. in ſignū cuiꝰ
p̄cepit hieremie vt a-
grū emeret: licꝫ deſtru
ctio inſtaret. d ¶Et
G
Al. ꝯuiam
erūt mihi i pplm:
mihi ſeruiēdo. e ¶Et
ego ero eis i deū/
eos ꝓtegēdo. e ¶Et
dabo eis cor vnū
et aīam vnā. i. fidē
⁊ volū tatē concordē.
Act. iiij. f. Multitudi
nis credentium erat
cor vnū et aīa vna. ij.
Machab. j. a. Det
vob cor oībꝰ vt colatis eū ⁊ faciatis eiꝰ volūtatē. f ¶Et feriā eis pactū ſempiternū: intellige piā cōditionē. ſ. ſi me non dimittāt. Tn̄ qr dicit/ pactū ſēpiternū: qđ ītelligiꝛ de nouo teſtamēto/ meliꝰ h̄ totū exponiꝛ de eccl̄ia: vt dic̄ Hieroꝰ: Iudei eñ poſt illā reductionē a romanis/ capti ſunt. Chriſtꝰ ergo ꝯgregauit fideles de vtraqꝫ gēte in vnitate fidei ⁊ volūtatis: ⁊ i fine ꝯgregabit reliq̄s: vt dr̄ Iob. xj. g. Ieſus moriturus erat ꝓ gēte: ⁊ nō ſolū ꝓ gēte: ſꝫ vt filios dei q̄ erāt diſperſi
Ioh. 14. a. ꝯgregaret i vnū. Vl'/ Cōgregabo/ ad chriſtū: q̄ dicit: Ego ſū via/ v̄itas ⁊ vita. g ¶Et timorē meū dabo i corde eorꝝ:
Ecci. 1. c. qr timor dn̄i expellit pctm̄. Ecci. xxvij. a. Si n̄ iſtāter te tenueris i timore dn̄i: cito ſubuerteꝛ domꝰ tua. Ecci. j. b. Timēti deū bn̄ erit i extremis ⁊ i die defūctiōis ſue bn̄diceꝛ. In h̄ aūt ꝙ dic̄/ Et dabo eis cor ⁊c. vt timeāt me: notaꝛ ſm̄ Glo. ꝙ iitiū bone volūtatis nō ē a nob: ſꝫ a dn̄o iſpirāte: q̄ operaꝛ in
Phil. 2. b. nob velle ⁊ pficere ꝓ bona volūtate. Sꝫ ꝯ Ezech. iij. a. Ciba uit me volumie iſto. Ibi Glo. Apto ore cibos dn̄s largiꝛ: vt initia bone volūtatis in nob ſint. Sol'. Initia dicit ibi potentiā materialē recipiēdi bonā volūtatē: hic aūt dic̄ initiū actū bone volūtatis. h ¶Et letabor ſup eis. i. faciā eos letari: Quia Luc. xv. b. gaudiū ē āgelis dei ſup vno pctōre ⁊c. Vñ oue reperta/ dr̄ ibi: Cōgratulamini mihi ⁊c. i ¶Et plātabo eos. i. firmiter collocabo. k ¶In veritate. i. ſicut pro
Ps. 145. mitto/ faciā. Fidelis dn̄s in oībꝰ v̄bis ſuis. Vl'/ In v̄itate/ fidei: vel vt v̄o corde mihi ſuiāt. l ¶In toto corde meo ⁊ in tota aīa mea. i. ſm̄ meū ꝯſiliū ⁊ volūtatē. m ¶Sicut adduxi ſup pplm iſtū ⁊c. Baruch. iiij. d. Qui adduxit ſup vos mala: ipſe vos eripiet de manibꝰ inimicorꝝ v̄rorꝝ. o ¶Agri emenꝛ pecunia ⁊ ſcribenꝛ in libro ⁊c. i. hāc ꝓſperitatē futurā ſignificauit emptio agri quē emit hieremias. Myſtice. n ¶Hō ⁊ iumentū. i. ſimplices ⁊ prudētes:
Myſtice
Ps. 55. vtroſqꝫ eñ dn̄s ſaluabit. Vñ Ps. Hoies ⁊ iumēta ſaluabis dn̄e. o ¶Agri emenꝛ pecunia: qr ꝑ opa miſcđie acqriꝛ

ager vite eterne. Vnde Luc. xvj. c. Facite vobis amicos de māmona iniq̄tatis. ⁊c. ij. Reg. vlt. d. Emit dauid areā areuna hiebuſei quinq̄gīta ſiclis. Per q̄nq̄ginta ſiclos/ grā remiſſionis ſignificaꝛ: q̄ habeꝛ per opa penitētie: Qr dr̄ Tob. iiij. b. Elemoſyna ab oī pctō ⁊ a morte liberat: ⁊ n̄ patieꝛ aīas ire
i tenebras. p ¶Et ſcri
benꝛ in libro/ viuē-
tiū: vel ſpecula eterni-
tatis: nō tm̄ ꝑ p̄deſtina
tionē eternā: ſed ꝑ pre
ſentē iuſticiā. q ¶Et
īprimeꝛ ſignū/ crucis
ꝑ paſſiōis imitationē.
r ¶Et teſtes adhi-
bebunꝛ ⁊c. ꝑ ſctōꝝ
ſocietatē: Quia parti Ps. 118.
cepſ ego ſū oīm timē-
tiū te. Membrū eñ
vnū cōteſtabiꝛ alterū
mēbrū q̄ adiutū fuit/
vl' qđ adiuuit. Per ter
rā beniamin vita eter-
na ſignificaꝛ vbi ē dex
tera delectationū. Vñ
Delectatiōes i dexte- Ps. 15.
ra tua vſqꝫ in finē. Si-
miliꝛ ꝑ hierlm/ ꝓpꝛ ſe-
curitatē. Vñ Eſa. xx-
xij. d. Sedebit pplus
meꝰ i pulchritudie pa
cis ⁊c. Hierlm eñ vi-
ſio pacis dr̄. Per ciui-
tates mōtanas ſimiliꝛ: A
tū ꝓpꝛ loci altitudinē:
tū ꝓpꝛ glie ſblimitatē.
ij. Cor. iiij. d. In ſub
limitate eternum glie
pōdꝰ operaꝛ i nob. Per
ciuitates iuda eadē ſimiliꝛ/ ꝓpꝛ eterne laudis ꝯfeſſionē: Quia dic̄ Ps. In ſecula ſeculorꝝ laudabūt te. Similiꝛ ꝑ ciuitates Ps. 83.
cāpeſtres/ ꝓpter charitatis latitudinē: ⁊ rex oīm cōmunitatē. Iudic. xviij. c. Intrabimꝰ ad ſecuros in regionē latiſſimam. Idē ꝑ ciuitates ad auſtꝝ: vbi erit calor affectiōis ⁊ plena lux cognitionis. Cañ. j. b. Vbi paſcas: vbi cubes in meridie. s
¶Quia ꝯuertā captiuitatē eorꝝ. Vñ. Aſcēdēs in altū captiuā duxit captiuitatē. Ps. Cum auerterit dn̄s captiuitatē Ps. 67. Eph. 4. Ps. 13.
pleb ſue: exultabit iacob ⁊ letabiꝛ iſrl'. ¶Expo. Ca. XXXIII

ET factū ē v̄bū dn̄i ⁊c. Sup. vij. d. et. xj. c. dixerat dn̄s prophete: Noli orare ꝓ populo hoc ⁊ ne aſſumas ꝓ eo laudē: nūc monet ꝓphetā vt oret ⁊ clamet ꝓ eo: qr exaudiet illū. Primo eñ noluit deꝰ auertere captiuitatē iudeorꝝ iminētē, ꝓpter eorꝝ ipenitētiā ⁊ duritiā/ donec ſoluiſſent penā pcti ſui: Nūc aūt reuerſionē ꝓmittit: qr penituerūt in captiuitate. Vñ illō qđ in p̄cedēti caplo ope ꝓpherauit ſcꝫ agri emptionē: hic v̄bo ꝓpheta adimplēdū ꝓmittit. ſ. ꝓpli de captiuitate reuerſionē. Diuidiꝛ aūt h̄ caplm i tres ptes. Primo moneꝛ ꝓpheta orare ꝓ ꝓpli liberatiōe/ q̄ ibidē ꝓmittiꝛ. Scđo oñdit ꝙ ſicut leges nature īmutabiles ſunt: ſic pactū dn̄i cū eis erit immutabile: qđ fuit de regno in ꝑpetuum duraturo. Vnde cū iā non ſtet regnū eorū/ ad litteram/ patet ꝙ intelligiꝛ de regno ſpūali/ qđ ſtat in chriſto ⁊ eccl̄ia: ibi: Et factū eſt verbū. Tertio p̄diciꝛ ⁊ ꝓmittiꝛ ꝓpli multiplicatio poſt reditū de captiuitate īrātū vt m̄ltitudini ſtellarꝝ ⁊ arene cōpareꝛ: ibi: Sic enūerari. t ¶Et factū ē v̄bū dn̄i ad hieremiā ſecūdo: quia p̄mo factū eſt de emptione agri in p̄cedenti capitulo. Vel primo factum eſt verbū domini/ vt non oraret pro populo. ſ. vij. et. xj. nūc autem fit vt oret. v ¶Cū adhuc clauſus eſſet: ſicut petro in carcere clauſo apparuit angelus: Act. xij. a. x ¶In atrio carceris: vbi eum clauſerat ſedechias: ſed dominꝰ ibidem dat ei conſolationem de reuerſione populi: de cuius deſtructiōe deſolatꝰ erat.

a Qui facturus eſt ⁊c̄. Tria verba ponit/ p q̄ trinitas pſonaꝝ innuit. Potētia faciēdi ad patrē refert: ſapientia formādi/ ad filiū: benignitas parandi/ ad ſpm̄ſanctū. b Clama ad me. Hoc dicit ad innuendū q̄ p orōnes ꝑphaꝝ ⁊ bonorū q̄ erāt in plebe iudeoꝝ ſit liberatio facta. Clama. Exo. xiiij. d. Quid clamas ad me: Ibi Grego⁹. Voces apud aures dei non faciūt verba ſed deſideria. Eternā enim vitā ſi ore petimus/ nec corde deſideramus/ clamantes tacemus: Si vo corde deſideramus ⁊ ore tacemus/ tacentes clamamus. Sic clamās exauditus eſt moyſes ⁊ oſtēſus eſt ei exitus maris rubri. Saluauit etiā dñs filiā mlieris chananeę clamātē p⁹ ipſū. Matth. xv. c. Dimitte eā q2 clamat poſt nos. Sic clamātes domin⁹ exaudiuit duos cęcos/ ⁊ illuminauit: Matth. xx. d. Sic et ſuſannam: Daniel. xiij. e. Et annā. j. Regum. j. b. Eſa. lviij. a. Clama ne ceſſes. c Et exaudiā te/ ⁊ p aliqs rogantem.

a Qui factūrus eſt ⁊ formatu-
rus illud ⁊ paratur⁹/ dñs no-
b mē eius. Clāma ad me ⁊ ex-
c d aūdiam te: ⁊ annūciābo tibi
grandia et firma quę neſcis.
e Qūia hec dicit dñs de⁹ iſrł
ad domos vrbis hui⁹/ ⁊ ad
domos regis iuda q̄ deſtru-
f g ctę ſūt ⁊ ād munitiones ⁊ ād
h gladiū veniētū vt dimicēnt
i cūm chaldeis ⁊ impleāt eas
cadauerib⁹ hoim q̄s pcuſſi i
furore meo ⁊ in indignatiōe
k mea/ abſcōdēns faciē meā a
ciuitate hac ꝑpter omnē ma
l m liciā eoꝝ. Eccē ego ōbducā
n o ēis cicatricē et ſanitātē ⁊ cu-
p rabo eoſ: ⁊ reuēlabo illis de-
q p̄cationē pacis et vēritatis.
r Et cōuērtā cōuerſionē iuda
⁊ conuerſionē hieruſalem: et
s ędificābo eos ſicut a princi-
t pio: ⁊ emūdābo illos ab om
ni iniquitate ſua in qua pec-
v cauerūt mihi: et ꝑpitiūs ero
cūctis iniquitatib⁹ eorum in
quibus deliquerunt mihi et
x ſpreuerūt me. Et ērit mihi in
y z nōmē ⁊ in gāudium ⁊ in lāu
a b dem et in exūltationē cūctis
c gēntibus terrę quę audierūt
omnia bona quę ego factu-
d rus ſum eis: ⁊ pāuebūt ⁊ tur-
e bābunt i vniuerſis bonis: ⁊
f in ōmni pace quā ego faciā
g eis. Hęc dicit dñs: Adhūc
h audiet in loco iſto quē vōs
i k dicit̄ eē dēſertū eo q̄ nōn ſit
l m hō nec iumēntū in cīuitatib⁹
n iuda ⁊ fōris hieruſalem quę
o p deſolātę ſunt ābſq̄ homie ⁊
q abſq̄ hābitatore ⁊ abſq̄ pe-

d Et annūciabo tibi grandia ⁊ firma q̄ neſcis. ſ. reuerſionem quę adhuc occulta latebat. Sic domin⁹ clamantibus multotiens reuelat grādia. De quib⁹ grandibus/ Joh. xv. b. Omnia quęcūq̄ audiui a patre meo nota feci vobis. Ibi Gregori⁹. Quę ſūt hec omnia/ niſi grādia interne charitatis/ niſi feſta ſupnę fęlicitatis: e Quia hec dicit dñs de⁹ iſrł ad domos ⁊c̄. quę deſtructę ſūt: iam in parte: ⁊ in ꝑximo deſtruent omino. f Et ad munitiōes/ iudeorū. g Et ad gladiū veniētū. ſ. egyptioꝝ veniētiū ad auxiliū: h Ut dimicent/ iudei. i Cū chaldeis. i. ꝯ chaldeos. Ul/ f Ad munitiōes/ chaldeoꝝ: g Et ad gladiū venientiū ⁊c̄. ſ. ad auxiliū chaldeorū.

Myſtice Myſtice: Urbs ē vniuerſalis eccl'ia: De q̄ Eccs. ix. d. Inuent⁹ ē in ea vir pauper ⁊ ſapiēs: et liberauit vrbē p ſapiētiā ſuā et nullus deinceps recordatus eſt hominis illi⁹. Domus huius vrbis/ ſunt pticulares eccleſię. ꝟ. ix. f. Aſcendit mors per feneſtras. i. prelatos/ ingreſſa eſt domos veſtras. Dom⁹ regis iuda/ ſunt clauſtra vbi eſt iugis confeſſio peccatorum et laudis. De quibus Oſee. v. a. Attendite domus iſrael: ⁊ domus regis auſcultate: quia vobiſcum eſt iudiciū. Munitiōes ſunt p̄lationes. Abacuk. j. c. Super omnē munitionē ridebit ⁊ cōportabit aggerē ⁊ capiet eā. Dimicās ꝯ chaldeos/ eſt verbū p̄dicatiōis. Eph. vj. c. Et gladiū ſpūs qđ ē verbū dei. Dom⁹ ſūt deſtructę ⁊ plene cadaueribus. i. hominib⁹ in peccatis mortuis ⁊ fetentibus. Et hoc: quia domin⁹ pcuſſit eos in furore ſuo ꝑpter maliciā inhabitantiū. Amos. v. a. Dom⁹ iſrael cecidit: non adijciet vt reſurgat: Urbs de qua egrediebant mille/ relinquent in ea centū: et de q̄ egrediebant centū relinquent in ea decem de domo iſrael. k Abſcondens faciem meā. i. ꝑpitiationē vel ꝑpheticam viſionē: q2 propter peccata populi ⁊ principū claudit domin⁹ ora ꝑphetarum: ſimiliter ⁊ p̄dicatorum. l Ecce/ poſt deſtructionē: m Obducam. i. ſanabo: n Eis. i. domibus/ cicatricem. Uel ad litteram: ſanabo hominib⁹ omnes eorum plagas. ꝟ. xxx. c. Obducam cicatricem tibi ⁊ ſanabo te a vulneribus tuis. o Et ſanitatē ⁊ curabo eos. Hoc dicit: quia aliquādo cicatrix obducit: nec tamē vulnus ſanat: quaſi non ſolum extra ſed intra ſanabo. Cicatrix ſignum eſt vulneris prețeriti. Sic domin⁹ ſpiritualiter hominem ſanat vt remaneat cicatrix. i. peccati memoria. ꝟ. iij. d. Sanct⁹ ego ſum ⁊ non iraſcar tibi amplius: tm̄ ſcito iniquitatē tuā. p Et reuelabo illis depcationē pac. i. pacē dabo eis/ ⁊ oſtendam pro qua deprecati ſunt. q Et veritatis/ impletiōis promiſſoꝝ. Zach. viij. c. Pacē ⁊ v̄itatē diligite. Triplex ē pax. Prima q̄ ē ordinatio in fide ſub ęrna lege. Obediētia ex ſe/ q̄ eſt ordinatio cogitatōiſ ⁊ actionis. Cōſēſio ad ꝓximū: Quę ē triplex. ſ. ad ſuperiorē p obedientiā: ad parem p cōcordiā: ad inferiorem per miſericordiā. Duas primas ponit Auguſtin⁹ in libro de ciuitate dei. r Et conuertā cōuerſionē iuda ⁊ cōuerſionē hieruſalē. ſ. filiorum beniami. s Et ędificabo eos ſicut a pncipio. ſ. in patrib⁹ vel ante captiuitatē. t Et emūdabo illos ab omni iniquitate ſua in qua peccauerūt mihi. i. cōtra me: id eſt ab idolatria. Ezech. xxxvj. c. Effundā ſuper vos aquā mundam: ⁊ mūdabimini ab inquinamētis veſtris. v Et propitius ero cūctis iniquitatib⁹ eorum ⁊c̄. Gregori⁹. Abſit ab eo q̄ ſumme iuſtus eſt ⁊ miſericors/ dimidiā ſpargi veniam. x Et erit mihi. ſ. hec liberatio: y In nomē. i. gloriam. Eſa. xlij. b. Gloriā meā alteri non dabo. z Et in gaudium/ interius. b Et in exultationē/ exteri⁹. a Et in laudem. ſ. dei vel angeli: c Cunctis gentibus terrę ⁊c̄. Non ſunt ergo gentes quę nō gaudent de cōuerſione aliorum. Luc. xv. b. Gaudiū eſt in cęlo angelis dei ſup vno peccatore pęnitentiā agente ⁊c̄. d Et pauebūt ⁊ turbabunt i vniuerſis bonis. i. p vniuerſis f Et in omni pace quā ego faciā eis. Patet hic/ hec magis referenda eſſe ad myſteriū de eccleſia. In illa eīn reuerſione materiali nō habuerūt omnimodā pacem vel ſecuritatē/ imo multę gētes infeſtabāt eos: vt habet i Eſdra. In tēpore etiā machabeoꝝ multa bella paſſi ſunt. e Turbabunt/ p ad miratiōe: q̄ ſepe generat pturbationē. g Adhuc audiet i loco iſto. Totiēs ꝑmittit eis hāc reductionē: quotiēs ipſi añ deſpabāt de reditu/ qñ erāt i captiuitate: vł qñ a chaldeis obſidebant. h Quę vos dicitis eſſe deſertū ⁊c̄. qđ fecit dominus

Moraliter Moralit: i Deſertū/ ē religio: q2 ſic deſertū ē mediū int egyptū ⁊ trā ꝑmiſſiōis: ſic religio int mundū ⁊ padiſū: vbi ē māna ꝯſolatiōis/ ⁊ aq̄ marath. i. lachrymę cōpūctiōis: q̄ dulcorant p memoriā dñicę paſſiōis. Eſt etiā ibi vict⁹ tenuitas ⁊ veſtꝭ aſpitas. Marci. j. a. Fuit iohānes i deſerto p̄dicās baptiſmū pęnitētię: et erat veſtit⁹ pilis cameloꝝ ⁊ zona pellicea circa lūbos eius: ⁊ locuſtas ⁊ mel ſilueſtre comedebat. Sz dr̄ mō q̄ i h deſerto: k Nō ſit hō. i. aliq̄s rōnalis: oēs q̄ ibi ſūt reputant ſtulti. Sap. v. a. Nos inſēſati vitā illoꝝ ęſtimabam⁹ inſaniā. l Nec iumētū. i. aliq̄s de q̄ poſſit haberi aliqđ adiuuamētū. m In ciuitatib⁹ iuda. i. abbatijs. n Et foris hierl'm. i. i porātib⁹ ex̄. o Quę deſolutę ſt/ mō. p Abſq̄ hoie. i. rōnali. q Et abſq̄ habitatore. i. vo clauſtrali q̄ reſideat i clauſtro. Sz/ g Et adhuc audiet i loco iſto/ q̄ ſic deſertus

Triplex pax

B

Ar. flocis

¶ fecit dominus ꝓpter peccata inhabitantiū. a ¶Vox gau
dij: quia faciet eos domin⁹ gaudere exterius. b ¶Et vox
leticie/ interius. c ¶Vox ſponſi ⁊ vox ſpōſe: quia tūc
celebꝛabūt nuptias/ vbi ſolēt fieri cantilene. d ¶Vox dicē
tiū: Confitemini dño exercituū ⁊c. cui oīa q̄ ſūt militāt.

a coꝛe: vox gaudij et vox leti/
b cie: vox ſponſi et vox ſpōſe:
c vox dicentiū: Cōfitemini dño
d exercituū: qm̄ bonus dñs:
e qm̄ in eternum miſericoꝛdia
f eius: ⁊ poꝛtantiū vota in do/
g mū dñi. Reducā eñ cōuer/
h ſionē terre ſicā a ꝓncipio/ di/
i cit dñs. Hec dicit dñs exer/
k cituū: Adhuc erit i loco iſto
deſerto abſq; homie ⁊ abſq;
iumēto: ⁊ in cūctis ciuitatib⁹
l ei⁹/ habitaculū paſtoꝝ et ac/
cubātiū greguꝫ et i ciuitatib⁹
mōtuoſis ⁊ in ciuitatib⁹ cam
peſtrib⁹: et in ciuitatib⁹ q̄ ad
auſtrū ſunt/ ⁊ in terra benia/
min/ et in circūtu hierl'm/ ⁊ in

Tob. xiij. b. Hieru/
ſalē ciuitas dei/ caſti/
gauit te dñs in opib⁹
manuū tuaꝝ. Cōfite/
re dño in bonis tuis: ⁊
bñdic deū ſeculoꝝ ⁊c.
e ¶Qm̄ bon⁹ dñs:
qm̄ in eternū ⁊c.
q2 bon⁹ nobis. f ¶Et
poꝛtantiū vota in
domū dñi: audietur
vox ſuꝑple. Tob. xiij.
c. Munera deferētes
adoꝛabūt in te dñm: ⁊
terrā tuā in ſanctifica/
tionē habebunt. Eſa.
xix. d. Vota vouebūt
Al't. greges dño ⁊ ſoluēt. g ¶Re
ducā eñ ꝯuerſio/
nē trē. i. faciā vos re
uerti i trā vr̄aꝫ. h ¶Si
cut in eā veniſt. i ¶A
ꝓncipio. i. faciā vos
vnū colere deū/ ſicut a
ꝓncipio mundi vnum
deum colebāt: qn̄. ſ. erat trā vni⁹ labij et ſermonū eoꝛūdem:
Gen. xj. a. ſ. ꝑ vnitatē fidei ⁊ cōfeſſiōis catholice.
Moꝛaliter * iſto/ q̄ ſic deſert⁹ reputat: a ¶Vox gaudij. i. ꝑdicatio
euāgelij. b ¶Et vox leticie. i. alleluia: De quo Tob. xiij. d.
Oēs platee ei⁹ ſternent: ⁊ ꝑ vicos ei⁹ all'a cantabit. Eſa. lj. a.
Ponēt deſertū ei⁹ q̄ſi delitias: ⁊ ſolitudinē ei⁹ q̄ſi hoꝛtū dñi.
Gaudiū ⁊ leticia inuenit i ea: gr̄arūactio ⁊ vox laudis. Per
all'a itelligit iubilatio coꝛdis: q̄ debet eē i coꝛde ꝑ iuge gaudiū
interne deuotiōis. Eph. v. d. Nolite iebꝛiari vino: i q̄ ē luxu/
ria: ſed implemini ſpūſancto loquētes vobiſmetipſis i pſalmis
⁊ hymnis ⁊ cāticis ſpūalib⁹/ cantātes ⁊ pſallētes i coꝛdi⁹ vr̄is
dño. Hoc etiā poſſet expōi de q̄dragesima: q2 tūc eccl'ia ē q̄ſi
in deſerto: ſed veniēte paſcha/ tūc ē vox gaudij ⁊ leticie: vox
ſpōſi chꝛiſti/ ſpōſe eccl'ie. Joh. iij. d. Qui h3 ſpōſam ſpōſus ē.
Dicit ſpōſus/ reuertere ſunamitis: dicit ſponſa/ veniat dilect⁹
me⁹ in hoꝛtū ſuū. k ¶Adhuc erit in loco iſto deſerto:
ſuꝑple q̄ ē abſq; hoie: l ¶habitaculū paſtoꝝ ⁊ accubā/
Myſtice tiū gregū ⁊c. i. accubare faciētiū. Myſtice: ꝑ paſtoꝛes ꝑla
ti. ſ. iij. c. Dabo vob paſtoꝛes iux̄ coꝛ meū: ⁊ paſcēt vos ſciē/
tia fidei ⁊ doctrina moꝛū. S3 dr̄ Eſa. xiij. d. Paſtoꝛes nō re/
q̄ſcēt ibi: ſ magis ibi req̄eſcūt beſtie: q̄ gregē dñi dilacerāt.
Eſa. iij. c. Vos depaſti eſtis vineā meā. Per greges accubā/
tes i mōtuoſis ciuitatib⁹/ ſignificant illi de oꝛdine cartuſiēſiū
ꝓpt maioꝛē vite artationē. Per accubātes i ciuitatib⁹ cāpe/
ſtrib⁹/ ciſterciēſes. Per accubātes i ciuitatib⁹ q̄ ad auſtꝝ ſt/ oꝛ/
do nigroꝝ: q̄ quōdā in feruoꝛe ſpūſſancti tot oꝛdines multi/
plicabāt: S3 mō ille ardoꝛ cōuerſus ē in ardoꝛē cupiditat ⁊
ambitiōis. Per illos q̄ in trā beniamin/ q̄ fuit minoꝛ filius ia/
cob/ oꝛdo minoꝝ: q̄ circūeūt hierl'm ꝑ ꝑdicationē: ⁊ abnegātes
omnē ſiniſtrā ꝓſꝑitatē: tanq̃ ponētes leuā ſb capite: dextera
dñi eos amplexat. Per illos q̄ in ciuitatib⁹ iuda: oꝛdo ꝑdica/
toꝝ. De q̄b⁹ oīb⁹ Joh. x. c. Oues mee vocē meā audiūt: et
ego cognoſco eas. Et Ezech. xxxiiij. d. Ego paſcam oues
meas: ⁊ ego eas accubare faciā. Vł/ In mōtuoſis/ ꝑ vite emi
nētiā. In cāpeſtrib⁹/ ꝑ actiōis ⁊ laboꝝ ſollicitudinē. Ad auſtꝝ
per charitatis ⁊ cōpaſſiōis ardoꝛē. In trā beniamin/ ꝑ cōtē/
plationis deuotionem. In circūitu hieruſalem/ per toti⁹ ec/
cleſie ſollicitudinem. In iuda/ per iugem peccati ⁊ laudis cō/
feſſionem. m ¶Adhuc tranſibūt greges ad manum
numerātis. Tangit ꝯſuetudinē paſtoꝛalem: q̄ cū ad caulas
redeūt/ ꝑ oſtiolū faciūt gregē trāſire ſb manu ſua: ⁊ ſic eū nu/

merāt ne aliq̄d amiſerint: ſic dñs oēs apud ſe numerat. Ipſe
eñ cog'cit q̄ ſt ei⁹: q2 ſuos ſb certo numero aſcripſit i celo: vt
dr̄ Luc. x. c. Gaudete: q2 noīa vr̄a ſcꝛipta ſt i celis. Ps. Qui Ps. 146.
numerat multitudinē ſtellaꝝ: ⁊ oīb⁹ eis noīa vocās. Joh. x. c.
Ego cog'ſco oues meas. Sil'r q̄libet ꝑlat⁹ debet ſuas cog'ſce/

ciuitatib⁹ iuda/ adhuc trāſi/
m būt greges ad manū nume/
n rātis/ ait dñs. Ecce dies ve/
o niēt dic dñs: ⁊ ſuſcitābo ver/
p bū bonū qd̄ locut⁹ ſū ad do/
q mū iſrl'/ ⁊ ad domū iuda. In
r dieb⁹ illis ⁊ in tp̄e illo germi
s t nare faciā dauid germen iu/
v ſticie/ ⁊ faciet iudiciū ⁊ iuſti/
ciā i terra. In dieb⁹ illis ſal/
x uabit iuda: ⁊ iſrael habitabit
y cōfidēter. Et h̄ eſt nomē qd̄
z a vocabūt eū: dñs iuſt⁹ noſter.
b Quia hec dic dñs: Nō inte/
ribit de dauid vir q̄ ſedeat ſu
per thronū dom⁹ iſrl': ⁊ de ſa
cerdotibus/ ⁊ leuitl' nō inte/
ribit vir a facie mea q̄ offerat

re/ tanq̃ ꝑ eis rōnem
reddituri⁹ in die iudi/ ſ. 23. a.
cij. Dicet eñ ei i die
iudicij illud. ſ. xiij. d.
Vbi eſt grex q̄ datus
eſt tibi/ pec⁹ tuū incly/
tū: ſ. xxiij. a. Null⁹ q̄/
ret ex numero/ ſuꝑple
q̄ deſit. Jō debet mō
ꝑlat⁹ gregē ſuum de/
ducere/ ſc3 de pctō ad
gratiā: de ꝟtute ad vir
tutē: de actiua ad ꝯtē/
platiuā: de mundo ad
celū. Prouer. xxvij. d.
Diligēter agſce vultū
pecoꝛis tui tuoſq; gre
ges ꝯſidera. n ¶Ecce
dies veniēt/ Anq̃
ad lrāꝫ oīa ꝯtingāt q̄
futura ſūt: ſubiūgit de
illo ꝑ quē ⁊ in cui⁹ tp̄e
cōplēda erāt: vt ſic re/
uocet ad ſpūalē itelli/
gētiā. o Et ſuſcita/
bo vbū bonū qd̄ locut⁹ ſū. i. ꝓmiſſionē factā pr̄ib⁹ anti/
q̄s/ vel iudeis ſepe ꝑ ꝓphas: que moꝛtua videbat. Eccl'i. vj. a.
Verbū dulce multiplicat amicos: ⁊ mitigat inimicos. p ¶Ad
domū iſrl'/ decē trib⁹. q ¶Et ad domū iuda/ duas trib⁹:
vł ꝑ h̄ vtrūq; ꝓpl'm. ſ. iudeoꝝ ⁊ gētiliū: vł clericoꝝ ⁊ laicoꝝ: vł
actiuoꝝ ⁊ ꝯtēplatiuoꝝ. r ¶In dieb⁹ illis: de q̄b⁹. ij. Coꝛ.
vj. a. Ecce nunc tp̄us acceptabile: ecce nūc dies ſalut. Eſa. xl
ix. c. In tp̄e placito exaudiui te: ⁊ i die ſalut auxiliat⁹ ſū tui. s
¶Dauid: datiui caſus: t ¶Germē iuſticie. Idē. ſ. xxiij. a.
Et vtrobiq; notat mod⁹ cōceptiōis chꝛiſti. i. ꝑ h̄ qd̄ dic hic:
germē iuſticie: ⁊ ibi: germē iuſtū: q̄ſi iuſt⁹ fuit i ipſo germie
et i ꝯceptiōe. Eſa. iiij. a. In illa die erit germē dñi i magnifi/
cētia ⁊ glīa. De h̄ Eſa. ij. a. In nouiſſimis dieb⁹ ꝑpar⁹ mons
dom⁹ dñi i ꝟtice mōtiū ⁊c. Vñ ⁊ h̄/ In dieb⁹ illis ſalua/
bit iuda. v ¶Et faciet iudiciū ⁊ iuſticiā. Cōtra: ſup il/
lud Ps. Vniuerſe vie dñi miſcd'ia ⁊ ꝟitas. Glo. Prim⁹ ad/ Ps. 24.
uētus tot⁹ fuit de miſcd'ia. Solutio. Verū ē q̄tū ad hoies: ſ
iuſticia fuit q̄tū ad demōes: q̄r potētiā vicit. Eſa. xj. a. Erit
iuſticia cingulū lūboꝝ eius. Ps. Juſt⁹ dñs ⁊ iuſticias dilexit Ps. 10.
⁊c. Poſſet etiā exponi de q̄libet: q̄ i trā coꝛpis ſui debet face/
re iuſticiā. ſ. malos moꝛ⁹ q̄ſi latrones eliminādo. Sed quidā
mali iudices fauēt latronib⁹: q2 ꝑticipāt i latrocinio. Eſa. xx/
vj. d. Juſticiā nō fecim⁹ in trā: ideo nō ceciderūt habitatoꝛes
tre. Judiciū: de q̄. j. Coꝛ. xj. g. Si noſmetipſos ⁊c. Aug⁹
Sedeat iudex hō: aſcēdat tribunal mētis ſue: aſſit aduerſatrix
cogitatio: teſt' cōſcia: carnifex timoꝛ: inde quidā ſanguis aie
cōfitētis ꝑ lachꝛymas ꝓfluat. Sed quō iuſte iudicat in cuius
curia chꝛiſt⁹ inocēs dānat ⁊ barrabas latro dimittit: x ¶Et
iſrl' habitabit cōfidēter. ſ. in eccl'ia ⁊ i vna fide catholica
⁊ charitate. Vñ de hac ſecuritate/ Mich. iiij. b. Sedebit vir
ſubt⁹ vineā ſuā et ſubt⁹ ficū ſuam: ⁊ nō erit q̄ exterreat. Eſa.
xxxij. d. Sedebit ꝓplus me⁹ i pulchꝛitudie pac ⁊c. Prouer.
xxviij. a. Fugit impi⁹ nemie ꝑſequēte: iuſt⁹ aūt q̄ſi leo ꝯfidēs
abſq; terroꝛe erit. Deut. xxxiij. b. Amātiſſimus dñi habita/
bit i eo ꝯfidēter tota die: q̄ſi in thalamo moꝛabit ⁊c. y ¶Et
hoc ē nomē ⁊c. dñs iuſt⁹/ malos puniēdo. Ps. Cog'cet Ps. 9.
dñs iudicia faciēs. z ¶Juſt⁹/ ꝑenas ⁊ ꝑmia ſm vniuſcuiuſq;
merita mēſurādo. a ¶Noſter/ liberādo ꝑ nr̄e carnis aſſum/
ptionē. Propt qd̄ dr̄ emanuel: Eſa. vij. c. q2 ꝟbū caro factū Joh. 1. b.
ē ⁊ habitauit i nobis. b ¶Nō interibit de dauid ⁊c. ⁊ de
ſacerdotib⁹ ⁊c. q̄ſi trib⁹ regalis ⁊ trib⁹ ſacerdotalis tunc e
erāt: q2 chꝛiſtus

erāt: qꝛ chriſtꝰ de vtraq̄ ē: Omne eīn ſacerdotiū trāſlatū fuit:
ꝛ etiā regnū antiquū: Sed chriſti ſacerdotiū ꝛ regnū / eternū
Ps.88. ē. Ps. Ponā in ſeculū ſeculi ſedē eiꝰ: et thronū eius ſic dies
celi. Ps. Tu es ſacerdos in eternū ſm ordinē melchiſedech.
Ps.106. j. Reg. ij. g. Suſcitabo mihi ſacerdotē fidelē: q̄ iuxᵃ cor meū
ꝛ aiaȝ meā faciet. Hec
ē eccl'ia / i q̄ erūt ſacer/
dotes ꝛ leuite ꝛ reges
i ꝑpetuū. Vn̄. j. Pet.
ij. b. Vos eſtis genꝰ ele/
B ctū / regale ſacerdotiū.
Per holocauſtomata
ꝛ ſacrificia / ſignificant
ſacramenta / ꝟtutes et
dona. Licȝ aūt chriſtꝰ
iterierit / q̄ ad corpꝰ: tn̄
nō dꝛ iteriiſſe / nec mor
tuꝰ fuiſſe: qꝛ cito ſurre/
Moraliter xit. Moralr̄. Du/
plex eſt ſtatꝰ eccl'ie: et
vterq̄ ē ꝑpetuꝰ. ſ. cō/
tēplatiuoꝝ: q̄ oībꝰ tpa/
libꝰ abrenūciātes ho/
locauſtū dn̄o offerūt:
ꝛ actiuoꝝ: q̄ victimas
cedunt ſeipſos per pe/
nitentiā maccrantes.
Eccl. xxxv. a. Salutare ſacrificiū eſt attēde
re mādatis ꝛ diſcede/
re ab iniquitate. Hoc
eīn ad litterā non poſ/
ſunt intelligi cū dicat:
cūctis diebꝰ: qꝛ oīa
ſacrificia fides ceſſare
affirmat catholica. a
Si irritum poteſt
fieri pactum meū
ꝛc. i. conſtitutio ꝛ ordo dierum. b Et pactum meum
irritū eſſe poterit cū dauid ſeruo meo: q̄ſi hoc nō pōt
eſſe / ſic nec illud. Sile. ē. xxxj. g. Sȝ ideo repetit / ad maiorē
ꝯfirmationē. c Et nō ſit ex eo filiꝰ ꝛc. Trāſlato eīn legali
ſacerdotio / chriſti ſacerdotiū eternū ē. d Sic enumerari
nō pn̄t ſtelle. q. d. erūt inumerabiles. Geñ. xv. b. Suſpice ce
lū ꝛ numera ſtellas ſi potes: ſic erit ſemē tuū. e Stelle ce
li / q̄ ad bonos: q̄ alti / q̄ lucidi / q̄ ordinarij / q̄ i firmamēto fixi. f
Et metiri arena mar / q̄ ad malos: q̄ icōpacti / q̄ leues / q̄
fluidi / q̄ aridi / q̄ tre affixi. Ideo ꝓpt hāc multitudinē dꝛ Eſa.
liiij. a. Lauda ſterilis q̄ nō paris: qꝛ multi filij ꝛc. Que eīn de
ſerta erat: mō cōuerſa ē in vbertatē. Eſa. xxxv. a. Letabit de/
ſerta ꝛ inuia: exultabit ſolitudo: ꝛ florebit q̄ſi liliū: Germinās
germinabit: ꝛ exultabit letabūda ꝛ laudās. g Et factū eſt
vbū ꝛc. due cognatiōes ꝛc. q̄ſi ideo totiēs cōculco ꝟba
mea / qꝛ deſperāt. ſ. illoꝝ multi / dicētes: Due ꝛc. h Deſpe/
xerūt: ħ dicētes: k Eo q̄ nō ſit ꝛc. q̄ credūt q̄ decęto
nō debeat eē gēs. Duas cognatiōes vocat decē tribꝰ ꝛ duas:
vł regiā ꝛ ſacerdotalē. Has dn̄s elegit ꝓmittēdo patribꝰ eoꝝ
ꝛ ipſis trā ꝓmiſſiōis: ꝛ i ſemie ſuo oēs gētes accipe bn̄dictio/
nē. Sȝ mlti de iudeis boni ſūt: mlti etiā ꝯuertent i fine. Ma
le q̄ inſultāt dicētes dn̄m abieciſſe ꝑplm ſuū oino. Vn̄ Ro. xj
a. Nūquid deꝰ repulit ꝑplm ſuū? Abſit. Nā ꝛ ego iſraelita ſū
ex ſemine abraā de tribu beniamin. Nō repulit deꝰ plebē ſuā
quā ꝑſciuit. An neſcitis in helia q̄d dic ſcptura: Reliq̄ mihi ſe/
ptē milia viroꝝ q̄ nō curuauerūt genua ſua an̄ baal. Vn̄ ibidē
arguit gētes q̄ inſultabāt iudeis / eo q̄ illi obcecati ſūt vt ipſi
ſaluarent. Sȝ ſi / vt ibidē dꝛ / illoꝝ delictū diuitie ſt mūdi: quā/
Moraliter to magis plenitudo eoꝝ. Moralr̄: h Due cognatiōes
ſūt duo genera religionū: q̄. ſ. tenēt regulā bn̄dicti ꝛ auguſtini:
q̄s multi deſpiciūt / cū tn̄ mlti boni ſint int̄ eos. l Si pactū
meū ꝛc. equidē ꝛ ſemē ꝛc. q̄ſi ſicut leges nature nō ceſſa
būt: ita nec poſteritas dauid ceſſabit / q̄n ſemp ſit aliq̄s de eiꝰ

holocauſtomata ꝛ icēdat ſa/
crificiū ꝛ cedat victimas cū/
ctis diebꝰ. Et factū ē vbū dn̄i
ad hieremiā / dicēs: Hec dic
a dn̄s: Si irritū pōt fieri pa/
ctū meū cū die / ꝛ pactū meū
cū nocte / vt nō ſit dies ꝛ nox
b in tpe ſuo: ꝛ pactū meū irritū
eſſe poterit cum dauid ſeruo
c meo / vt nō ſit ex eo filiꝰ qui
regnet in throno eiꝰ ꝛ leuite ꝛ
d ſacerdotes miniſtri mei. Sicut
e enumerari nō poſſunt ſtelle
f celi et metiri arena maris:
ſic multiplicabo ſemē dauid
ſerui mei / et leuitas miniſtros
g meos. Et factū eſt verbū dn̄i
ad hieremiā / dicēs: Nūquid
nō vidiſti q̄d ꝑplus hic locutꝰ
h ſit / dicens: Due cognatiōes
q̄s elegerat dn̄s abiecte ſūt:
i et populū meū deſpexerūt:
k eō q̄ non ſit vltra gens corā
l eis. Hec dic dn̄s: Si pactū
meū int̄ diē et noctē / ꝛ leges
celi ꝛ tre nō poſui: equidē et
ſemē iacob ꝛ dauid ſerui mei
ꝓijciā vt nō aſſumā de ſemi/
m ne eius principes ſeminis
n abraā iſaac et iacob: Redu/
cā eīn cōuerſionē eoꝝ: ꝛ miſe
rebor eis. Ca. XXXIIII.
o Verbū q̄d factū eſt ad
hieremiā a dn̄o q̄n na
buchodonoſor rex ba
bylonis ꝛ oīs exercitus eius
p vniuerſaq̄ regna tre q̄ erāt
ſub poteſtate manꝰ eiꝰ: ꝛ oēs
q populi bellabāt cōtrā hieru/
ſalē ꝛ cōtra oēs vrbes eius /
dicēs: Hec dic dn̄s deꝰ iſrł:
r Vade ꝛ loq̄re ad ſedechiam
regem iuda / ꝛ dices ad eum:
Hec dicit dn̄s: Ecce ego tra
dā ciuitatē hāc in manꝰ regis
s babylōis: ꝛ ſuccēdet eā igni.
Et tu non effugies de manu
t eius: ſed comprehenſiōe ca/
v pieris / ꝛ i manu eiꝰ traderis:
x ꝛ oculi tui oculos regis baby

ſemie. Sed mō nullꝰ ē: ad litterā: q̄re neceſſe ē intelligi de chri Ps.131.
ſto q̄ fuit de ſemie dauid ſm carnē. Ps. Iurauit dn̄s dauid
ꝟitatē: de fructu vētris tui ꝛc. Sȝ videt q̄ pactū ordinis natu/
ralis deficiat aliq̄n: qꝛ Abacuk. iij. c. vbi loq̄t de iudicio / dic:
Sol ꝛ luna ſteterūt i hitaculo ſuo. Ergo tūc nō ſuccedet nox
diei. Preterea Eſa.
lx. d. Nō erit tibi am/
pliꝰ ſol ad lucēdū. Ibi
Glo. hic viſibilis: qꝛ
tūc ſolis / lune / celi ꝛ tre
nob ceſſabit officiū: g
ſilr nō neceſſe ē eē eter/
nū ſemē dauid p exē/
pli ſilitudinem. Solo
huiꝰ Geñ. viij. d. Fri/ A
gus ꝛ eſtꝰ / eſtas ꝛ hy/
ems / nox ꝛ dies nō re/
q̄eſcēt. Glo. ſeruiendo
hoi: q̄ſi h pactū tādiu
durabit q̄diu erit ne/
ceſſariū homi vſq̄ ad
iudiciū. m Princi/
pes ſemis ꝛc. Ps
Pro patribꝰ tuis nati Ps.44.
ſt tibi filij: ꝯſtitues ꝛc.
n Reducā eīn cō/
uerſionem eorum
. i. eos ꝯuerti faciā.
Expo. Ca. XXXIIII.
Verbū q̄d fa
ctū eſt. Paꝰ
ꝓpheta reuer
ſionē ꝓpli de captiuita
te ꝓmiſit: Hic p̄dici/
cit ſedechie regi iuda
mors ſua: vt ſic ſaltē
ad penitētiā flecteret.
Diuidit aūt h capitu/
lū i duas ptes. Primo ꝓpha mittit ad ſedechiā vt p̄dicet ei vr
bē q̄ iā obſeſſa erat capiēdā ꝛ ipſū regē capiēdū. Secūdo re/
citat ꝓpha bonū q̄d icepat rex ꝛ ꝑplus ad ipſiꝰ ꝓphe exhorta/
tionē: qꝛ oēs dimiſerāt ſeruos ſuos liberos: ſed qꝛ ꝯuerſi re/
trorſū ſuos ꝛ ancillas q̄s liberos dimiſerāt retraxerūt: iō ꝓpha
ipſos morituros gladio ꝛ fame ꝛ peſte / ꝛ ciuitates eoꝝ icēdē/
das minat: ibi: Verbū q̄d factū ē. Dic q̄: o Verbū q̄d
factū ē. Licȝ q̄ iſte rex eſſet neq̄ſſimꝰ ꝛ oi miſcdia indignꝰ: vt
dic Rabanꝰ: tn̄ qꝛ deꝰ mltū ꝛ nimis miſericors ſepius eū per
ꝓphas monebat: nūc p hieremiā i iudea: nūc p ezechielē i ba
bylōe exiſtētē ꝛ mittētē lrās de babylōe: ſi q̄ mō illū ad penitē
tiā ꝓuocaret: ſ mēs eiꝰ indurata magis elegit i nequicia ꝑſe/
uerare q̄ vitā ſuā emēdare: et iō hieremias hic p̄dicit ei q̄ ſit
cū ipſo captiuādꝰ: ꝛ i captiuitate moriturꝰ. p Vniuerſaq̄
regna tre ꝛc. i. de oībꝰ aliq̄. q Cōtra hierlm: nabucho/
donoſor exiſtēte i reblatha: nabuzardan ꝓo cuſtodiēte exer/
citum: ꝛ faciente obſidionē hierlm: et ꝯtra oēs vrbes eiꝰ.
Myſtice Sic myſtice / oēs iā ꝯ eccl'iā bellāt: qꝛ demones pacē turbant
tēptādo: ꝑncipes ſubditos ſpoliādo: heretici fide decipiēdo:
falſi chriſtiani mores corrūpūt / malū exemplū ꝑbendo. Eſa.
xxix. a. Ve ariel: ariel ciuitas quā expugnauit dauid. Additꝰ
eſt annꝰ ad annū: ſolēnitates euolute ſūt: et circūuallabo ariel
ꝛ erit triſtis ꝛ merēs. Luc. xix. f. Videns ciuitatē fleuit ſuper
eā. i. ſup eccl'iā: dicēs: qꝛ ſi cognouiſſes et tu quidē in hac die
q̄ ad pacē tibi: nūc aūt abſcōdita ſūt ab oculis tuis: qꝛ veniēt
dies i te: ꝛ circūdabūt te inimici tui vallo: et circūdabūt te et
coanguſtabūt te vndiq̄ ꝛ ad trā ꝓſternēt te. De h eodē ſm
litterā habet. ē. xxij. b. r Vade ꝛ loq̄re ad ſedechiā:
moralr̄. i. malū ꝑlatū: s Et ſuccēdet eā igni: luxurie /
ambitiōis / cupiditatis: q̄ oīa genimia virtutū ꝯſumūt ꝛ deuo
rāt: vt dꝛ Iob. xxxj. b. t Sed cōprehēſiōe capieris /
in temptatiōe. v Et in manu eius traderis / in morte.
x Et oculi tui oclos regis videbūt / in extrema exami/
 natione.

natiõe. a Et os eiꝰ cũ ore tuo loquet̃/ in accuſatione. b Et babylonẽ introibis.i.in infernũ: ad litteram. Iſte ſedechias in babylonẽ ductꝰ ẽ: ſed eam nõ vidit: quia captus ductus fuit a nabuchodonoſoꝛ in reblatha/ ⁊ ibi deoculatus eſt: deinde ductꝰ ĩ babylonẽ: vt dr̃.iiij. Regl.xxv.b. c Nõ

v.a. Paſcite q̃ in vobis ẽ gregẽ dñi ꝓuidẽtes ⁊c̃. Ecci.xxxij. a. Rectorẽ te poſuerũt ⁊c̃. t Audierũt igit̃ ⁊ dimiſert: ꝑmo.ſ.iminẽte obſidione. v Et cõuerſi ſunt deinceps et retraxerũt ⁊c̃. cũ nabuchodonoſoꝛ receſſiſſet ab obſidi/ one: qđ ꝓmiſerũt ĩ aduerſitate/ dimittẽtes in ꝓſꝑitate: ad tẽ/

moriet̃ ĩ gladio: q̃ſi nõ morieris in gla dio: qꝛ turpiſſima moꝛ te ĩ babylone mortuꝰ eſt: qꝛ corã oĩbꝰ vidẽ/ tibꝰ ĩ eiꝰ morte laxatꝰ eſt venter eiꝰ. Dicunt eñ ꝙ cũ captiuꝰ eſſet ſedechias iã excocula/ tus/ datꝰ eſt ei potus laxatiuꝰ: ⁊ ibi corã oĩ/ bus laxatꝰ ẽ vẽter eiꝰ: ⁊ cito pre doloꝛe moꝛ tuꝰ eſt: tñ qꝛ rex erat/ cũ honoꝛe eſt ſepultꝰ.

B

d Sed ĩ pace mo/ rieris: qꝛ extra carce rẽ mortuꝰ. e Et ſm cõbuſtiones patꝝ tuoꝝ ⁊c̃. Nos em erat antiq̃s accendere ignẽ ſup corpa mortu orũ/ ad honorẽ eoꝝ ħ faciẽtes ei: qꝛ rex erat. Vñ et.iiij. Regl.ix.g. Sepelite maledictã il lã: qꝛ filia regꝭ ẽ. f Et dicentes ſupple: Ve dñe ⁊c̃. Cõtrariũ fe cerũt regi ioachim: vt ȝ.xxij.c. g Uniuer ſa verba hec ĩ hie/ ruſalẽ: nihil de veri/ tate celãs. Sꝫ a multꝭ hodie palliat̃ et celat̃

a lonis videbũt: ⁊ os eiꝰ cũ ore
b tuo loquet̃ ⁊ babylonẽ intro
ibis: Attamẽ audi v̄bũ dñi
ſedechia rex iuda. Hec dicit
c dñs ad te: Nõ morieris ĩ gla
d dio/ ſed in pace morieris: et
e ſm cõbuſtiones patrũ tuoꝝ
regũ ꝑoꝝ q̃ fuerũt ante te/ ſic
f cõburẽt te: et ve dñe plãgẽt
te: qꝛ v̄bũ ħ ego locutꝰ ſũ dic̃
dñs. Et locutꝰ ẽ hieremias
ꝓpħa ad ſedechiã regẽ iuda
g vniuerſa v̄ba hec in hierl̃m:
⁊ exercitus regis babylonis
pugnabat ꝯ hierl̃m: et ꝯ oẽs
h ciuitates iuda q̃ relique erãt
contra lachis ⁊ ꝯ azecha: he
eñ ſuperãt de ciuitatibꝰ iu/
i da vrbes munite. Verbum
qđ factum eſt ad hieremiã a
dño poſtq̃ꝫ ꝑcuſſit rex ſede/
k chias fedus cũ omi populo
l in hierl̃m: ꝑdicãns vt dimit/
teret vnuſq̃ſq꞉ ſeruũ ſuũ: et
m vnuſq̃ſq꞉ ancillã ſuam. He
n breũ ⁊ hebreã liberos: ⁊ nẽ

o quaq̃ꝫ dñarent̃ eis: id ẽ ĩ iu/
p deo et fr̃e ſuo. Audierunt g̃
q oẽs ꝑncipes ⁊ vniuerſꝰ ppl̃s
r q̃ inierãt pactũ vt dimitteret
vnuſq̃ſq꞉ ſuũ ſuũ ⁊ vnuſq̃ſ/
s q꞉ ancillã ſuã liberoſ: ⁊ vltrã
t nõ dñarẽt̃ eiſ. Audierũt igit̃ ⁊
v dimiſerũt. Et cõuerſi ſũt de/
inceps ⁊ retraxerunt ſeruos
ſuos ⁊ ancillas ſuas q̃s dimi
x ſerãt liberos: et ſubiugauerũt
in famulos et ĩ famulas. Et
factũ eſt verbũ dñi ad hiere/
miã a dño/ dicẽs: Hec dicit
y dñs deꝰ iſrl̃. Ego ꝑcuſſi fedꝰ
z cũ patribꝰ veſtris in die qua
eduxi eos de terra egypti de
domo ſeruitutis/ dicens: Cũ
a cõpleti fuerint ſeptẽ anni: di
b mittãt vnuſq̃ſq꞉ fratrẽ ſuum
c hebreũ q̃ venditꝰ ẽ ei: ⁊ ſeruĩ/
et tibi ſex ãnis: ⁊ dimittes eũ
d a te liberũ. Et nõ audierũt pa
e tres vr̃i me: nec inclinauerũt
f aurẽ ſuã. Et cõuerſi eſtis vos
g hodie: ⁊ feciſtis qđ rectũ eſt ĩ

pus credẽtes ⁊ in tpe tẽptatiõis recedẽtes: vt dr̃ Luc̃.viij.b. Sic ⁊ multi multa ꝓmittũt ⁊ vouẽt ĩ infirmitate: q̃ poſtea ſanati nõ red dũt/ vel a quocũq꞉ ꝑi/ culo liberati. Prouer. xxv.b. Nubes ⁊ vẽtꝰ ⁊ pluuie nõ ſequẽtes: vir glorioſus ⁊ ꝓmiſ/ ſa nõ cõplens. Sed dr̃ Eccĩs.v.a. Si q̃d vo/ uiſti deo ne moreris reddere: diſplicet eñ ei infidelis ⁊ ſtulta ꝓ/ miſſio: ſꝫ qđcũq꞉ vo/ ueriſ redde: Meliꝰ eſt eñ nõ vouere q̃ꝫ poſt votũ ꝓmiſſa nõ ſolue/ re. Pſ. Vouete ⁊ red dite. Ibi Gloſ. vouiſ/ tis reddite: Vouere eñ ẽ voluntatiſ: ⁊ redde/ re neceſſitatis. Illđ ẽ voluntariũ iſtud neceſ/ ſariũ. Prouer.xx.d. Ruina ẽ hoĩ deuora/ re ſanctos ⁊ poſt vota retractare. Parũ ẽ g̃ bñ icipere/ niſi aſſit ꝑ/ ſeuerare. Matth.xx/ iiij.b. Qui ꝑſeuerauerit vſq꞉ in finẽ hic ſal/ uus erit. x Et ſub

C

Pſ.75.

Exo.21.a. Deut.15.c.

veritas: vel qđ peiꝰ ẽ falſitate cõmutat̃. Numeri.xxiij.c. Si dederit mihi balach plenã domũ argẽti ⁊ auri/ nõ potero ꝑ/ terire ſermonẽ dñi dei mei/ vt vl̃ boni vl̃ mali q̃d ꝓferã ex oꝛe meo: ſꝫ q̃cq̃d dñs dixerit ħ loq̃r. h Que reliq̃ erãt ꝯtra lachis ⁊ ꝯtra azecha: he eñ/ due/ ſuperãt ⁊c̃. i Ver/ bũ qđ factũ ẽ ⁊c̃. Sedechias audita morte ſua ⁊ captiui/ tate iminẽte timuit: ⁊ q̃ſi cũ decreto ſtatuit vt vnuſq̃ſq꞉ ſuos ⁊ ancillas liberos dimitteret. Recedẽte aũt nabuchodonoſoꝛ ab obſidiõe ꝓpt̃ regẽ egypti venientẽ ĩ ſuccurſũ hierl̃m/ ſede/ chias ⁊ alij/ q̃s ꝑus liberos dimiſerãt iterũ ſeruituti ſubiece/ rũt: Sup q̃ hic grauit̃ cõminat̃ dñs ꝑ ꝓphetã. k Fedꝰ cũ omi ppl̃o in hierl̃m. Licꝫ eñ iudei liberi eſſent ex ꝑcepto dñi: tñ ꝓpter ſuũ pctm̃ poterat q̃s ĩ ſeruitutẽ redigi: ſed dño iubẽte ſeptimo anno liber dimittẽdꝰ erat: vt dr̃ Exo.xxj.d. Ad ꝑdicationẽ g̃ hieremie fecerũt hoc pactũ ꝙ ſic facerẽt cũ ſeruis ꝓpꝛijs ſui: ⁊ ad litterã ſic fecerũt: ſed poſtea trãſgreſſi ſũt. l Predicãs vt dimitteret vnuſq̃ſq꞉ ⁊c̃.ſ. ipſe ſede/ chias. m Hebreũ ⁊ hebreã liberos.ſ.in ſeptimo ãno. Vñ Deut.xv.c.dr̃/ ꝙ ſi q̃s emiſſet ſeruum hebreũ/ ſex annis ſeruiret: ⁊ ſeptimo dimitteret̃ liber. n Et nequaq̃ꝫ dña/ rent̃ eis.i. ſub ſuo dñio tanq̃ꝫ ſeruos retinerẽt: o In iu/ deo ⁊ fr̃e ſuo: qꝛ de aduenis nõ ſic erat. Vñ Leuit̃.xxv.f. Seruꝰ ⁊ ancilla ſint vobis de natiõibꝰ ⁊ de aduenis q̃ ꝑegri/ nant̃ apud vos/ vl̃ q̃ ex eis nati fuerint in tr̃a vr̃a/ hos habe/ bitis famulos: ⁊ hereditario iure trãſmittetis ad poſteros ac poſſidebitis in eternũ: fratres aũt vr̃os nõ oppꝛimatis ꝑ po/ tentiã. p Audierũt g̃ regis ꝑdicationẽ: q Oẽs princi pes ⁊ vniuerſus pplus q̃ inierãt pactũ: cum rege vel hieremia vel cũ dño: r Ut dimitteret ⁊c̃. in ſeptimo an/ no: s Et vltra nõ dñarent̃ eis. Sic dr̃ ꝑlatis.j. Pet.

iugauerũt ⁊c̃. Ezech.xxxiiij.a. Cũ auſteritate imperaba/ tis ⁊ cũ potentia: et diſpſe ſunt oues mee. y Ego ꝑcuſſi fedus cũ patribꝰ veſtris ⁊c̃. Oſtẽdit dñs ꝙ iudei ĩ hoc peccato imitati ſunt patres ſuos: qui cũ ꝓmiſiſſent ſe ſeruatu/ ros legem ſuã: ſeruos ſuos hebreos nõ dimittebant liberos ĩ ſeptimo anno/ iuxta ꝑceptum dñi. z In die qua eduxi eos ⁊c̃. ꝓpter qđ magis deberetis obedire mihi. a Di/ cens: Cũ cõpleti fuerint ſeptẽ anni. In Exo.xxi.d. Leuit̃.xxv.f. Deut.xv.c. b Dimittat vnuſq̃ſq꞉ fra/ trẽ ſuũ ⁊c̃. Deut.xv.c. Cũ tibi venditus fuerit frater tuus hebreus vl̃ hebrea: ⁊ ſex annis ſeruierit tibi: in ſeptimo anno dimittes eũ liberũ. Scḋm Rabanũ myſtice: Frater tuus vendit ſe tibi: cũ ſe tibi ſubijcit ꝑ obediẽtie votũ: qui ſex an/ nis.i. toto tpe vite ſue debet obedire: Tu vero nunq̃ꝫ debes eũ ꝑ potẽtiã oppꝛimere: ſed fraterno affectu tractare: ⁊ verbo ⁊ exemplo iuuare: vt in ſeptimo anno.i. poſt hanc vitã ꝓpꝛie libertati reſtituat̃: q̃ñ liberabit̃ creatura a ſeruitute coꝛruptio/ nis in libertatẽ glorie filioꝝ dei: vt dr̃ Ro.viij.d. Joh.viij. e. Si filius vos liberauerit ⁊c̃. c Et ſeruiet tibi ſex an/ nis ⁊c̃. mutat ꝑſonã more ꝓphetico. d Et nõ audierũt patres vr̃i me: qꝛ nõ dimittebãt ſeruos vel ancillas ĩ ſepti mo anno: e Nec inclinauerũt aurẽ ſuã/ vt audirẽt ad faciendũ. f Et cõuerſi eſtis vos hodie. Iſte ordo de/ bet ſeruari a ꝑdicatoribꝰ: vt ꝑmo cõuertant̃ a peccatis: ſecũ/ do debẽt facere qđ rectũ ẽ/ in oculis nõ hominũ ſicut hypo/ crite. Vñ g Et feciſtis qđ rectũ eſt ĩ oculis meis. Matth.vj.a. Attẽdite ne iuſticiã veſtrã faciatis corã hoĩbꝰ vt videamini ab eis. Eſa.xxxviij.a. Memẽto q̃ſo dñe quõ am bulauerim corã te ĩ veritate ⁊ ĩ corde ꝑfecto: ⁊ qđ bonũ eſt in oculis tuis fecerim. Mich.vj.c. Sollicitũ ambulare cũ deo tuo. Et tũc demũ

Myſtice

a oculis meis: vt ꝑdicāretis li
b c bertatē vnuſq̄ſq; ad amicū
d ſuū: ⁊ iniſtis pāctū in cōſpe/
e ctu meo in domo i qua inuo
catū eſt nomē meū ſuꝑ eam.
f g Et reuerſi eſtis ⁊ cōmacula/
ſtis nomē meū: et reduxiſtis
vnuſq̄ſq; ſeruū ſuū et vnuſ/
quiſq; ancillā ſuam quos di
miſeratꝭ vt eſſent liberi ⁊ ſue
poteſtatis: ⁊ ſubiugaſtis eos
vt ſint vobis ſerui ⁊ ancille.
Propterea hec dicit dñs:
h Uos nō audiſtis me vt ꝑdi
i k carētis libertatē vnuſquiſq;
fratri ſuo et vnuſq̄ſq; amico
l ſuo. Ecce ego ꝑdico libērta
l tē/ait dñs: ad gladiū/ad pe/
m ſtē/ ⁊ ad famē: ⁊ dabo vos in
cōmotionē cūctis regnis ter/
n re. Et dabo viros qui ꝑuari
o cant fedus meū: ⁊ nō obſer/
uauerūt verba federis q̄bus
aſſenſi ſunt in ꝯſpectu meo:
p vitulū quē cōciderūt i duas
q partes: ⁊ trāſiert int diuiſi/
ones ei⁹: ꝓncipes iuda ⁊ ꝓn/
r cipes hieruſalē/ eunūchi et
ſacerdotes: et oīs popul⁹ tre
qui trāſierūt inter diuiſiōes
vituli: ⁊ dabo eos in manus
inimicoꝝ ſuoꝝ/ ⁊ i man⁹ que/
s rentiū animā eoꝝ: ⁊ ērit mor/
ticinū eoꝝ in eſcā volucrib⁹
celi ⁊ beſtijs terre. Et ſede/
chiā regē iuda/ ⁊ ꝓncipes ei⁹
dabo in man⁹ inimicoꝝ ſuo/
rū: ⁊ in man⁹ querentiū aīas
eoꝝ: et in man⁹ exercituū re/
gis babylonis qui receſſerūt
t a vobis. Ecce ego ꝑcipio di
cit dñs: ⁊ reducā eos in ciui/
tatē hanc: ⁊ ꝓliabunt aduer/
ſus eā/ ⁊ capiēt eā/ ⁊ incēdēt
igni. Et ciuitates iuda dabo
in ſolitudinē/eo ꝙ nō ſit ha/
bitator.

Ca. XXXV.

v V Erbū qđ factū eſt ad
hieremiā a dño in die
bus ioachim filij ioſie
x regis iuda/ dicēs: Uade ad
domū rechabitaꝝ ⁊ loquere
eis/et introduces eos in do/
y z mū dñi in vnā exedrā theſau
a roꝝ ⁊ dabis eis bibere vinū.
b Et aſſūpſi iechoniā filiū hiere/
mie filij abſame et fratres ei⁹
⁊ oēs filios ei⁹ ⁊ vniuerſā do
c mū rechabitarū: ⁊ introduxi
eos i domū dñi ad gazophy/
d laciū filioꝝ anan filij iegede/
e lie hoīs dei qđ erāt iuxta ga/
zophylaciū ꝓncipū ſuꝑ the/
ſaurū maaſie filij ſellū q̄ erat
f cuſtos veſtubili. Et poſui co
ram filijs domus rechabi/

tuo: Et tūc demū poſſet alijs ⁊ deberet ꝑdicare. Alioqn vt dicit Auguſtin⁹ in libro Proſperi: Bñ docere ⁊ male viuere nihil aliud eſt ꝗ̄ ſe ſua lingua damnare. Vñ/ a Ut ꝑdicaretis.ſ. facto ⁊ dicto: b Libertatē.i. liberā ſeruoꝝ dimiſſionē. c Unuſq̄ſq; ad amicū ſuū.i. amici ſui.ſ. ſeruiēdo. d Et iniſtis pactū in cōſpectu meo.i. in bñplacito. e In domo i q̄ ⁊c. q̄ſi hoc pactū feciſtis i atrio tēpli exteriori. Et ē argumētū: ꝙ ſolēnitas loci facit magꝭ obligatoriū ſacramētum. f Et reuerſi eſtis/ad pctā v'a. g Et cōmaculaſtis nomē meū. Ro.ij.d. Nomē dei ꝑ vos blaſphemat int gētes. Iſti ſunt ſiles ꝓpoſito pincernarū pharaonis: q̄ ſuccedētibus ꝓſperis oblit⁹ eſt interptis ſui: Gen.xl.d. h Uos non audiſtis me.i. auditū nō feciſtis. i

B Al. vobis Ut ꝑdicaretis/verbo ⁊ exemplo. k Libertatē.i. liberā ſeruorū veſtroꝝ dimiſſionem. l Ecce ego ꝑdico libertatē ⁊c ad gladiū ⁊c. Ironice loqt. Vl/ l Libertatē.i. liberā expoſitionē. m Et dabo vos in cōmotionē.i. in diſperſionē/ cūctis regnis tre.

Myſtice Myſtice. l Ad gladiū ⁊c. Gladi⁹ eſt ꝑſecutio exterior vel interior tā demonū ꝗ̄

Ps. 36. hominū. Ps. Gladiū euaginauert pctōres. Fames ē defect⁹ xbi dei. De q̄ Amos.viij. d. Mittā vobis famē i trā: nō famē panis ⁊c. Peſtꝭ ē pnicies mali exēpli. Ez.xxj.b. Percutiā hitatores ciuitatꝭ hui⁹: hoīes ⁊ beſtie.i. parui ⁊ magni/ peſtilentia magna morient. De his trib⁹/ Ezech.vij.d. Gladi⁹ foris/peſtis ⁊ fames itrinſec⁹. m Et dabo: ſuſpenſiua eſt conſtructio vſq; ibi: n Et dabo ⁊c. qđ repetit ꝓpter longā interpoſitionē. o Fedus meū.i. pactū meū de dimittendo ſeruos. p Uitulū/ repete: et nō obſeruauerūt ⁊c. vitulū.i. pactū in cui⁹ confirmatiōe ſcindit vitul⁹: cui⁹ cōfractio ſignificabat ꝙ optabat eos ſic frāgi ſi pactū diſſoluerēt. q Et trāſierūt int diuiſiōes.i. diuiſerūt/ vl' nō fecerūt ſignificata ꝑ diuiſiōes illas: qui tranſierunt int diuiſiones iurādo ꝙ pactū tenerēt: vel q; fecerūt victimas de vitulo q̄ſi in votū ⁊ obligationē illi⁹ pacti. r Eunuchi ⁊c. q̄ cuſtodiebāt corpa magnatū: ⁊ erant cubicularij eoꝝ. s Et erit morticinū ⁊c. q̄ receſſerūt a vobis/ad tpus: ſed poſtea redierūt. Ad temp⁹ eñ receſſerat exercit⁹ chaldeoꝝ ab obſidiōe. t Ecce ego ꝑcipio ⁊c. ⁊ reducā eos ⁊c. Sic diabol⁹ rediēs ſecūda vice pl⁹ nocet ꝗ̄ ꝓma: ⁊ fiūt poſteriora peiora ꝓorib⁹. Expo. Ca. XXXV.

V Erbū qđ factū eſt. Prius egit ꝓpha de his q̄ facta fuerūt ſub ſedechia/qui fuit vltim⁹ rex iuda: Hic agit de his q̄ facta fuerūt ſub ioachim fratre ſedechie q̄ ante ipſū regnauit.ſ. de rechabitis: quoꝝ obediētiā ꝓponit hieremias iudeis ad eoꝝ ꝯfundēdā ſuꝑbiā. Vñ patet ꝙ ꝓpha i ſua narratiōe nō obſeruat ordinē rei geſte: ſ ſm dei inſpirationē q̄ i eo loq̄bat narratiōis ſue ordinē cōpoſuit. Qđ ideo ſic fit a ꝓphis ⁊ etiā ab euāgeliſtꝭ vt ſciat q̄libet ſacras ſcꝓturas nō hūana diſpoſitiōe cōpoſitas ſ diuina ordinatiōe. Et diuidit h capitulū i tres partes. In ꝓma pte ꝑcipit hieremie vt rechabitas q̄ ꝓpt chaldeos fugerāt i hierl'm itroduceret i domum dñi: et daret eiſ vinū ad bibēdū. Secūdo ad ꝯfundēdā iudeoꝝ ſuꝑbiā q̄ mādatꝭ dei reſtiterūt/ obijcit hieremias rechabitas/ q̄ ionadab i oīb⁹ obedierūt: ibi: Et factū ē xbū. Tertio minat penā iudeiſ Al. tet

q; nō obedierūt dño: ⁊ ꝓmittit rechabitꝭ ꝙ nō deficiet vir de ſtirpe ionadab ſtāſ i ꝯſpectu dñi: q; obedierūt: ibi: Ecce ego adducā. A

Dic ḡ: v Uerbū ⁊c. i dieb⁹ ioachi. In octauo eius anno q̄n poſt nabuchodonoſor venit i iudeā cui ſeruiuit ioachim trib⁹ annis cū nō regnaſſet niſi vndeci ānis: vt dicit.iiij.Reg.xxiiij.a. x Uade ad domū ⁊c. qui tūc fugerāt in hierl'm. y In vnā exedrā. Exedre ſūt domūcule extra edē. In hmōi domūculis hitabāt ſacerdotes et miſtri tēpli. z Theſauroꝝ.i. in q̄ ponūt theſauri. a Et dabis eis bibere: id ē ꝓpinabis: q; ipſi nō biberūt. b Et aſſūpſi iechoniam ⁊c. Iſti omnes erāt rechabite. c Et introduxi eos ⁊c. i gazophylaciū/ vbi reponebant oblatiōes tēpli. d Filioꝝ anan ⁊c. q; de iſtis fuit ille q̄ ꝓmo poſſedit h gazophylaciū. e Qđ erat iuxt gazophylaciū ꝓncipū ⁊c. in q̄ ponebāt ſuas oblatiōes vel ſuos reddit⁹: ⁊ alia q̄ ſua erāt. f Et poſui corā filijs dom⁹ ⁊c.i. familie.

ſs Nō bibemus.

Myſtice: x Uade ad domū rechabitaꝝ. Rechabite interꝑtāt extēdētes vl' excelſi vel delitie patrū. Ubi ſūt religioſi q̄ ſe ad opa erogatiōis extēderūt/excelſi i ꝯtēplatiōnē ⁊ celeſtib⁹ delitijs affluētes. Filij ionadab.i. chriſti: interꝑtat eñ dño obediēs/ vel dñi ſpōtane⁹: q; chriſt⁹ obediuit pri ſpōtanee vſq; ad mortē. Precipit ḡ hieremie.i. ꝑdicatori ꝙ vadat ad domū taliū: q; nō tm̄ ſecularib⁹ ſ ⁊ clauſtralib⁹ ꝑdicādū ē. Per exedrā theſauroꝝ/ intelligit capitulū vbi ē theſaur⁹ diſcipline/imo oīm xtutū q̄ ibi cuſtodiūt. a Et dabis eiſ bibere vinū/ſpūalis ꝯſolatiōis. Prouer.xxxj.a. Date ſicerā merētib⁹ ⁊ vinū his q̄ amaro ſt aīo/bibāt ⁊ obliuiſcāt egeſtatis ſue/ ⁊ doloris ſui nō recordent ampli⁹. b Et aſſumpſi iechoniā ⁊c.i. abbatē ⁊ oēs monachos. c Et introduxi eos in domū dñi ⁊c.i. i capitulū: qđ ꝓprie eſt dom⁹ dñi: q; ibi ſolū debet ꝓlat⁹ ſe dominū demōſtrare: In refectorio eñ et vbiq; alibi debet ſe gerere vt fratrē. Ecci.xxxij.a. Rectorē Myſtice

te poſuerunt ⁊c.

G b Nō bibem⁹. Eis eñ īſpiratū fuit ſic̄ ꝛ hieremię/ q̄ dñſ ñ
p̄cipiebat h̄ p hieremiā/ niſi ad ꝓbādū eoꝝ obediētiā: ſic̄ di/
Geñ.22.a. ctū ē abrāę imolare filiū/ ad ꝓbādū ei⁹ obediētiā. c Oz io/
nadab ꝛc̄. Ecce veri obediētes: nō diſputāt/ ſꝫ auctoritati p̄/
Filij parētibus in trib⁹ tenenꝫ obedire — cipiētis obtēperāt. Filij eñ parētib⁹ carnalib⁹ tenenꝫ obedire
in trib⁹. ſ. in his q̄ ad
eoꝝ correctionē perti/
nēt. Vñ Deut.xxi.d.
B Si genuerit hō filiū
ꝯtumacē ꝛ ꝓteruū q̄ ñ
audierit p̄ris vel m̄ris
impiū ꝛ coercit⁹ obe/
dire ꝯtēpſerit. Et ſbdit
ibi pēnā: q̄. ſ. eū addu/
cēt ad ſeniores: ꝛ ꝓte/
ſtabūꝫ eū eē talē: ꝛ tūc
lapidib⁹ obruēꝫ ꝛ mo/
rieꝫ. Itē i his q̄ ꝑtinēt
ad parētū reuerentiā.
Eph.vi.a. Filij obedi/
te parētib⁹ v̄ris i dño:
h̄ eñ iuſtū ē. Itē i his
q̄ ꝑtinēt ad tp̄aliū ſub
miſtrationē. Exo.xx.
b. Honora patrē tuū
ꝛ matrē tuā. Et dic̄ ibi
Glo. ſ. i tp̄aliū ſbmini
ſtratiōe. e Sꝫ i ta/
bernaclis habita/
bit. Ad lrāꝫ: nō i do
mib⁹ ſꝫ i tabernaculis
hītabāt: h̄ ſignū maio
ris religiōis. g Cū
autē aſcēdiſſet ꝛc̄.
q.d. ſi q̄d min⁹ vel q̄d
qd̄ imꝑfectiōis ſignū
habeat/ fecimus: non
volūtati nr̄ę ſꝫ neceſſi/
tati aſcribe. In q̄ eſt
argumētū q̄ q̄dā reli/
C gioſi ñ peccāt: ſi ſua re
petāt: q̄ꝛ valde creuit
malicia hoim.

Myſtice ✠ te poſuerūt ꝛc̄. a
Cyphos plenos
vino. i. diuerſa gene/
ra ꝯſolationū. i. diuer/
ſas auctēs/ et diuerſa
exēpla ꝯſolatoria: De
q̄b⁹ Eccs.ij.b. Feci
mihi cyphoſ ꝛ vrceo/
los i miſterio ad vina
fūdēda. Sꝫ m̄lti ponūt ibi cyphos vacuos. i. auctēs ſteriles:
vl̄ aliqñ plenas aq̄ vl̄ aceto. i. vanitate vl̄ obiurgatiōe amara
ſił̄es crucifixorib⁹ dñi: q̄ ei i cruce exiſtēti ꝓpinauerūt acetū: ſꝫ
Vinū m̄ltiplex — noluit bibere: vt dī Ioh.xix.f. Eſt aūt m̄ltiplex vinū. ſ. ſpūa/
lis ꝯſolatiōis: de q̄ dixit hieremias rechabitis: Bibite vi/
nū. Et ē vinū mūdanę iocūditatꝭ: de q̄ illi reſpōderūt: Nō
bibem⁹ vinū: q̄ꝛ ionadab ꝛc̄. Nō eñ q̄renda ē ꝯſolatio
mūdana vt ꝑdaꝫ diuina. Unde Berñ. Nimis delicata ē ꝛc̄.
Ps.76. Pō. Renuit ꝯſolari aīa mea. Lucē.vi.d. Vę vobis diuitib⁹
q̄ habetꝭ hic ꝯſolationē veſtrā. Iſti nō ędificauerūt domos p
ſupbiā gl̄iantes i domib⁹ laq̄atis: m̄lto magis q̄ nō deberēt h̄
facere religioſi. Q̄ꝛ Matth.v.c. Niſi abūdauerit iuſticia ve/
ſtra ꝛc̄. ſ.xxij.d. Vę q̄ ędificat domū ſuā in iniuſticia: ꝛ cęna/
cula ſua nō in iudicio. d Et vineas nō plātabitis. ſ. vt
eaꝝ bibatis vinū: q̄ſi in mūdo nō habebitis ꝯſolatiōes. Noe
eñ q̄ plātauit vineā iebriat⁹ ē et nudat⁹: Geñ.ix.c. Amos.v.
c. Vineas amātiſſimas plātabitꝭ ꝛ nō bibetꝭ vinū eaꝝ. Sic fa
ciūt ciſterciēſes: q̄ melı⁹ vinū vineaꝝ ſuaꝝ hoſpitib⁹ dāt/ ꝛ ipſi
pei⁹ bibūt. e Sꝫ i tabernaclis habitabitꝭ. i. ſp habebitꝭ

a tarū cyphos plenos vino et
calices. Et dixi ad eos: Bi/
bite vinū. Qui rñderūt: Nō
b bibem⁹ vinū: q̄ꝛ ionadab fili⁹
c rechab paꝫ nr̄ p̄cępit nobis/
dicēs: Nō bibetis vinū vos
ꝛ filij v̄ri vſq̄ in ſempiternū.
Et domū nō ędificabitis: et
d ſementē nō ſeretis: ꝛ vineas
nō plātabitis nec habebitis:
e ſed i tabernaculis habitabi/
f tis cūctis dieb⁹ v̄ris: vt vi/
uatis dieb⁹ multis ſup faciē
terrę in qua vos ꝑegrinami.
Obediuim⁹ ergo voci ionadab
filij rechab p̄ris nr̄i i oib⁹ q̄ p̄
cępit nob: ita vt nō biberem⁹
vinū cūctis dieb⁹ nr̄is nos ꝛ
mulieres nr̄ę/ filij ꝛ filię nr̄ę:
ꝛ nō ędificarem⁹ domos ad
habitādū: ꝛ vineā ꝛ agꝛ ꝛ ſe/
mētē nō habuim⁹: ſꝫ habita/
uim⁹ in tabnaculis/ ꝛ obediē
tes fuim⁹ iuxꝫ oia q̄ p̄cępit no
g bis ionadab pr̄ nr̄. Cū autē
aſcēdiſſet nabuchodonoſor
rex babylonis ad t̄rā noſtrā/
diximus: Venite ꝛ ingredia/
mur hierl̄m a facie exercitus
chaldęoꝝ/ ꝛ a facie exercitus
ſyrię: ꝛ māſim⁹ in hierl̄m. Et
factū eſt verbū dñi ad hiere/
miā/ dicēs: Hęc dicit dñs ex
ercituū de⁹ iſrł̄: Vade et dic
viris iuda ꝛ hītatorib⁹ hieru
ſalē: Nūquid non recipietis
diſciplinā vt obediatis v̄bis
meis dic̄ dñs: Preualuerūt
ſmones ionadab filij rechab
quos p̄cępit filijs ſuis vt nō
biberent vinū: ꝛ non biberūt
vſq̄ ad diem hāc: quia obe/
dierunt pręcępto patris ſui.
h Ego aūt locut⁹ ſum ad vos
i de mane ꝯſurgēs et loquēs
ꝛ nō obediſtis mihi. Miſiq̄
ad vos oms ſeruos meos ꝓ
phetas ꝯſurgens diluculo
k mittēſq̄ ꝛ dicēs: Conuertimi
vnuſq̄ſq̄ a via ſua peſſima:
ꝛ bona facite ſtudia veſtra: ꝛ
nolite ſeq̄ deos alienos/ neq̄
colatis eos: ꝛ habitabitis in
terra quā dedi vobis ꝛ p̄rib⁹
veſtris. Et nō inclinaſtis au/
rē veſtrā: neq̄ audiſtis me.
l Firmauerūt igitur filij iona/
dab filij rechab p̄ceptū pa/
tris ſui qd̄ p̄ceperat eis: po/
pul⁹ aūt iſte nō obediuit mi/
bi: Idcirco hęc dicit dñs ex/
ercituū de⁹ iſrael. Ecce ego
adduco ſup iudā ꝛ ſup oms
habitatores hierl̄m vniuer/
ſam afflictionē quā locutus
ſum aduerſum eos/ eo q̄ lo/
cutus ſum ad illos: ꝛ nō au/
m n dierūt: vocaui illos: ꝛ nō rē/
ſponderūt mihi. Domui aūt
rechabitaꝝ dixit hieremias.
Hęc dicit domin⁹ exercituū
o deus iſrael: Pro eo q̄ obe/
diſtis p̄cępto ionadab p̄ris
veſtri: ꝛ cuſtodiſtis oia man

i memoria opa q̄ fecit ille q̄ i ſolitudine poſuit tabernaculum
ſuū: vl̄ ſp erūt i expeditiōe ꝛ q̄ſi i ꝑegrinatiōe ſup t̄rā/ nō ha/
bētes h̄ māſionē. Heb.xi.b. Abraā hītauit i caſulis: expecta/
bat eñ fūdamēta habētē ciuitatē cui⁹ artifex ꝛ ꝯditor ē de⁹. f
Cūctꝭ dieb⁹: q̄ꝛ q̄ ꝑſeuerauerit vſq̄ i finē ſalu⁹ erit. De hac Matth.24.
ꝑegrinatiōe.ij. Corē.
v.b. Dū ſum⁹ in hoc
corpe peregrinamur a
dño. Sed m̄ltis religi
oſis pōt dici illō Eſa.
v.c. Vę q̄ ꝯiūgitꝭ do/
mū ad domū: et agrū
agro copulatis. In h̄
eñ q̄ p̄ceptū ſibi da/
tū noluerunt frangere
ꝓpꝫ timorē hieremię:
arguunꝫ illi q̄ manda/
ta hoim magis ſeruāt
ꝓpꝫ timorē p̄ncipū q̄
mādata dei. Eſa.xxix. Ṡ.18.b.
e. Timuerūt me māda/ et.25.b.
to hoim ꝛ doctrinis.
Matth.xv.a. Quare
vos trāſgredimi mā/
datū dei ꝓpꝫ traditio/
nē viam: In his q̄ re/
chabitꝭ itelligūꝫ q̄ ſup
opa p̄ceptoꝝ etiā ꝯ/
B ſilia aggrediunꝫ: vt illi
q̄ oib⁹ ſuis renūciaue
rūt: ſic̄ abraā cū poſſet
de iure hr̄e de ſpolijs
ſodomoꝝ ſupatis illo
rū hoſtib⁹ dixit: q̄ nō
acciperet: Geñ.xiiij.d.
Vñ q̄ dixit: ex oib⁹ q̄
tua ſūt nō accipiā: in/
tellige ſic̄. i. q̄ tibi ꝯce
do: ſed in veritate de
iure oia ꝑtinebant ad
ipſū: q̄ nō erāt ibi ali⁹
ſb cui⁹ dñio eēt. Prę
terea nō tm̄ recuꝑauit
illa q̄ ei ablata fuerāt:
ſꝫ etiā iimicos ſpolia/
uerat/ vñ ꝓprie illa ſpo
lia erāt ſua: etſi min⁹
videanꝫ eē ſua q̄ erāt
ſodomoꝝ: Sic ꝛ oēs
virgines vltra p̄cepta
ſuāt ꝯſilia: ꝛ hęc ꝯſi/
lia abſoluebāt eas a le
ge qua tenebanꝫ decimas ꝛ oblatiōes offerre: Omnib⁹ eñ
renūciauerāt: ꝛ talibus nō fuit lex poſita. Deus eñ obſerua/
torib⁹ legis. ſ. legalis/ ꝓmittebat terrena: ſed obſeruatoribus
conſiliorū ꝛ legis ſpūalis regna cęloꝝ ꝓmittit. Matth.v.a.
Beati paupes ſpū. Sic iſti de ſe ſacrificia deo fecerunt/ im/
plentes legē ſpūaliꝫ. h Ego autē: qui maior ſū ionadab:
imo q̄ ſū vn⁹ dñs ꝛ pr̄ ꝛ creator oim: vt Malach.ij.b. i De
mane ꝯſurgēs ꝛc̄. p ꝓphas. k Conuertimi vnuſq̄ſq̄
a via ſua peſſima. ſ. cogitatiōe/ locutiōe/ ope. l Firma/
uerūt ꝛc̄. i. firmiꝫ tenuerūt. Vñ pōt dici iſtꝭ illō Matth.xij.d.
Viri niniuitę ſurgent i iudicio cum generatione iſta ꝛ condē
nabūt eā: q̄ꝛ ęgerūt pęnitētiā i p̄dicatiōe ionę: ꝛ ecce pluſ q̄
ionas hic. Et ſił̄r de regina auſtri ponit ibi exemplū: q̄ venit
audire ſalomonē: ꝛ tñ pl⁹ q̄ ſalomō h̄. m Vocaui illos. ſ.
p bñficia: n Et nō rñderūt mihi/ p gratitudinem. Vo
caui/ p p̄dicatores. Nō rñderūt/ p obediētiam. Vocaui
p flagella: Nō rñderūt/ p patientiā ꝛ correctionē. Voca/
ui/ p exēpla: Nō rñderūt mihi/ p imitationē. Hęc q̄tuor
Prouer.i.c. Vocaui ꝛ renuiſtis ꝛc̄. o Pro eo q̄ obedi/
ſtis pręcęptis

ſtis ꝓceptis/ ad qḋ tenebanī. a ❡Nō deficiet.i.nō de/
ficiet qn aliqs mihi bñ placeat.ſ. de iſtis: vł de illis q̄ hoꝝ fue
rint imitatores. Et ideo religioſi hanc attēdentes ꝓmiſſionē
imitanē eos. Et in h̄ ē ſpes habēda religioſis: qꝛ ꝓmittit dñs
ꝙ nō deficiet de religiōe qn aliqs ei ibi placeat. Hāc ꝓmiſſio/
nē nō facit illis qui in
mūdo remanēt.
❡Expo. Ca. XXXVI
A Et factū eſt.
Prius arguit
ꝓpħa iudeos
de inobediētia exēplo
rechabitarū: hic autē
A intendit eos deterrere
ꝛ ad pęnitētiā ꝓuoca/
re cōminatiōe futuro/
rū maloꝝ. Hoc capi/
tulū diuidiē in q̄ttuoꝛ
partes. Primo mittit
hieremias ex ꝓcepto
dñi baruch notarium
ſuū q̄ legit ī domo dñi
librū cōmiatiōis: quē
dictauerat hieremias
in die ieiunij: qñ plu/
res cōuenire ſolent: vt
ſic plures ad pęniten/
tiā ꝓuocaret. Scḋo
baruch a ꝓ̇ncipib⁹ vo
catus/ corā ipſis eadē
ꝟba iterauit q̄ legerat
eiſ ꝓus: q̄ ꝛ ipſi abſēti/
b⁹ hieremia ꝛ baruch
regi renunciauerunt:
ibi: Cūq̄ audiſſet.
Tertio ioachim ſe/
dens ī domo hyemali iuxta ignē/ volumē in q̄ legerat baruch
ſcidit ꝛ in ignē ꝓiecit: quibuſdā de ꝓ̇ncipib⁹ ei fauētib⁹: ꝛ qui/
buſdā ꝯdicētib⁹: ibi: Miſitq̄ rex. Quarto ex ꝓcepto dñi
ſcribit hieremias in alio volumīe eadē verba q̄ erāt in pꝛioꝛe
ꝛ multa amplioꝛa cōtra ioachim ꝛ habitatores hieruſalē: ibi:
Et factū ē ꝟbū. Dic̄ ḡ: b ❡Et factū ē ꝛc̄. Tolle volu
mē libꝛi.i. ꝑgamenū vacuū. c ❡Et ſcribes ī eo oīa ꝟba
ꝛc̄. Scribēda ſē ꝟba dñi/ vt ī memoꝛia ſint fixa. Vł ad lr̄aꝫ:
ſcribēda in libꝛis q̄ poſſūt legi a multis. Abacuk.ij.a. Scribe
viſū ꝛ explana ſup tabulas vt ꝑcurrat qui legerit eū. In quo
repḣendunē q̄ ſcribere nolūt ad alioꝝ vtilitatē: vel q̄ ſcribunt
obſcure vel impfecte/ q̄ſi ſibi ſolis. Eccī.xxiiij.d. Videte qm̄
nō ſolū mihi laboꝛaui: ſ; oib⁹ exq̄rētib⁹ ꝟitatē. d ❡Si foꝛte
audiēte domo iuda ꝛc̄. Si foꝛte: non ē nota dubitatiōis
ſ; libertat̄ arbitrij. Ionę.iij.d. Quis ſcit ſi ꝯuertaē ꝛ ignoſcat
de⁹. Et.j. Et vidit de⁹ opa eoꝝ qꝛ cōuerſi ſūt de via ſua ma/
la: ꝛ miſert⁹ ē ſup maliciā quā locut⁹ fuerat vt faceret eis: ꝛ nō
fecit. e ❡Reuertaē vnuſq̄ſq̄ a via ſua peſſima. Ma
la via ē pctm̄ coꝛdis: peioꝛ pctm̄ opis: peſſima pctm̄ cōſuetu/
dinis.ſ.ij.g. O vilis facta es nimis iterās vias tuas. f ❡Et
ꝓpiti⁹ ero iniq̄tati/ maioꝛi. g ❡Et peccato eoꝝ/ mino
ri.ſ.xviij.b. Si pęnitētiā egerit gens iſta a malo ſuo qḋ locu
tus ſū aduerſus eā/ agā ꝛ ego pęnitētiā ſup malo qḋ cogitaui
vt facerē ei. h ❡Vocauit ḡ hieremias baruch/ notariū
ſuū. i ❡Et ſcpſit baruch ex oꝛe hieremię ꝛc̄.i. ſm̄ qḋ
dictabat hieremias. In h̄ īſtruimur ꝙ diligētes debem⁹ eē in
ꝟbo dñi audiēdo/ ꝛ etiā ī ſcribēdo: vt parati⁹ habeam⁹ illḋ cū
fuerit neceſſe. Eccs.vlt.c. Cōpoſuit ſalomon pabolas mł̄tas
q̄ ſiuit ꝟba vtilia ꝛ cōſcpſit ſmones rectiſſimos ꝛ ꝟitate ple/
Verba dñi ſcri/ nos. Triplici aūt rōne ſūt ſcribēda ꝟba dñi. Primo vt in la/
bēda ſūt tripli/ boꝛe honeſto occupeē hō ꝛ mereaē vitā ęternā: ꝛ etiā maioꝛē
ci ratione ſapiāꝫ aq̄rat. Eccī.xxxviij.c. Sapiētiā ſcribe ī tpe vacuitat̄:
ꝛ q̄ minoraē actu ſapiētiā ꝑcipiet: qꝛ ſapiētia replebiē. Secū/
do vt fragilitas hūanę memoꝛię ſcptura ipſa muniaē. Apoc.
j.d. Scribe quę audiſti/ et quę ſunt/ et quę opoꝛtet fieri poſt

data ei⁹ ꝛ feciſti vniuerſa q̄ ꝓ
cepit vob: ꝓpterea hęc dic̄
a dñſ exercituū de⁹ iſrł: Nō defi
ciet vir de ſtirpe ionadab fi/
lij rechab ſtās ī ꝯſpectu meo
cūctiſ dieb⁹. ❡Ca. XXXVI.
b Et factū ēſt in āno q̄r/
to ioachim filij ioſię re
gis iuda: factū ē ꝟbū
h̄ ad hieremiā a dño/ dicēs:
b c Tolle volumē libꝛi ꝛ ſcribēs
in eo oīa ꝟba q̄ locut⁹ ſū tibi
aduerſū iſrł ꝛ iudā: ꝛ aduer/
ſū oēs gentes a die q̄ locut⁹
ſum ad te ex dieb⁹ ioſię vſq̄
d ad diē hāc: ſi foꝛte audiente
domo iuda/ vniuerſa mala q̄
e ego cogito facere eis: reuer/
taē vnuſq̄ſq̄ a via ſua peſſi/
f ma: ꝛ ꝓpitius ero iniq̄tati et
g h peccato eoꝝ. Vocauit ḡ hie/
remias baruch filiū nerię: et
i ſcripſit baruch ex oꝛe hiere/
mię oēs ſermones dñi q̄s lo
cut⁹ eſt ad eū ī volumīe libꝛi.
Et ꝓcepit hieremias baruch
dicēs: Ego clauſus ſum/ nec
valeo īgredi domū dñi. In/
k l grēdere ḡ tu et legē de volu/
mine ī q̄ ſcripſiſti ex oꝛe meo
m verba dñi audiēte pplo ī do/
n mo dñi ī die ieiunij: inſūp et
audiēte vniuerſo iuda q̄ ve/
o niūt de ciuitatib⁹ ſuis: lēges
eis: ſi foꝛte cadat oꝛo eoꝝ in
ꝯſpectu dñi: ꝛ reuertaē vnuſ
quiſq̄ a via ſua peſſima: qm̄
magn⁹ furoꝛ eſt ꝛ indignatio
quā locut⁹ eſt dñs aduerſus
p ppłm hūc. Et fecit baruch fi
li⁹ nerię iuxta oīa q̄ ꝓcepat ei
q hieremias ꝓpheta/ lēgēs ex
volumīe ſermones dñi ī do/
mo domini. Factū eſt aūt in
anno quinto ioachim filij io/
ſię regis iuda in menſe nono

hęc. Vnde.ſ.xxxij.c. pręcepit hieremias libꝛos ſcriptos de
emptiōe reſeruari/ ne pactio a memoꝛia laberet. Tertio/ vt di
uina ſciētia magis elucideē ꝛ multipliceē. Daniel.xij.b. Clau
de ſermōes ꝛ ſigna librū vſq̄ ad tpus ſtatutū: plurimi ptrāſi/
būt: ꝛ multiplex erit ſcientia. k ❡Ingredere ḡ tu: q̄ſi eēt
ego clauſus ſū/ ꝟbū tñ
dñi ñ ē alligatū.ij. Ti
moth.ij.b. In q̄ labo/
ro vſq̄ ad vincula q̄ſi
male opans: ſed ꝟbū
dei non eſt alligatum:
quaſi ideo debes libe/
B re ꝓdicare: ꝛ eſt/ clau/
ſus ſū: ſ; tñ verbū dñi
nō ē clauſū in me. Iō
dicit: l ❡Et lege de
volumīe ī q̄ ſcpſi/
ſti ex oꝛe meo ꝟba
dñi. Ezech.iij.d. Et
audieſ de oꝛe meo ver
bum ꝛ annūciabis eis
ex me. Lege inq̄/ m
❡Audiente pplo in
domo dñi ī die ie/
iunij: qñ homies ſūt
mag̃ deuoti ꝛ audire
pati. Populo/ hiero
ſolymitano. n ❡In/
ſup ꝛ audiēte vni/
uerſo iuda qui ve
niūt ꝛc̄. in die ieiunij
vel feſti ad templū in
hierłm. o ❡Leges
eis/ inq̄: ſi foꝛte ca/
dat oꝛo eoꝝ ꝛc̄. Di
ciē cadere oꝛo ꝓpē hūi
litatē oꝛātis. Diciē aſcēdere vł eleuari ꝓpter feruoꝛē charita/
tis. Eſa.xxxvij.a. Leua oꝛationē ꝓ reliquijs quę repte ſunt.
Et nota hic quattuoꝛ in q̄b⁹ inſtruimur. Primo.ſ. q̄lia doce/
re vel ꝓdicare debem⁹.ſ. verba dñi. Vñ/ Lege de volumi
ne ꝛc̄. Vnde Ps. De medio petraꝝ dabūt voces. Secūdo Ps.103.
quō.ſ. plane ꝛ lucide. Vñ dicit: Audiēte populo. Tertio
quo loco.ſ. publico non occulto. Vñ dicit: In domo dñi.
Quarto quo tempoꝛe.ſ. In die ieiunij. Verba ḡ dñi ꝓdi/
canda ſunt: qꝛ ſpirit⁹ ꝛ vita ſunt: Ioh.vj.g. Ignis etiā ſunt
ad calefaciendū frigidos.ſ.xxiij.f. Verba mea ſūt q̄ſi ignis.
Sūt etiā medicina ꝯtra omnē īfirmitatē. Sap.xvj.b. Neq̄
herba neq̄ malagma ſanauit eos. Habēt etiā virtutē fęcun/
dandi. Eſa.lv.c. Quō deſcendit imber et nix de cęlo ꝛ illuc
vltra nō reuertiē: ſed inebꝛiat terrā ꝛ infundit eā ꝛ germinare
eam facit: ꝛ dat ſemē ſerenti/ ꝛ panē comedenti: ſic erit verbū
meum.ſ.xxiij.e. Propheta q̄ habet ſomnium narret ſom/
niū: et q̄ habet ſermonē meū/ loquaē ſermonē meū vere. Itē
lucide ꝛ plane ꝓdicare debemus. Eccī.xxxiij.b. Sapientia
in oꝛe fidelis cōplanabiē. Neemię.viij.b. Legerūt leuitę ī li/
bꝛo legis dei diſtincte ꝛ aperte ad intelligendū ꝛ intellexerūt
cum legereē. Itē in loco publico ꝓdicandū eſt ꝛ docendū/ nō
occulte/ vt hęretici. Ioh.xviij.d. Ego ſemꝑ docui in ſynago
ga ꝛ in templo quo oēs iudęi cōueniunt: ꝛ in occulto locut⁹
ſum nihil. Act̄.v.d. Et ſtantes loquimī in templo plębi oīa
verba vitę hui⁹. Prouerb.j.c. Sapiētia foꝛis ꝓdicat: in pla/
tęis dat vocē ſuā. Prouer.v.c. Deriuenē fōtes tui foꝛas: et ī
platęis aq̄s tuaſ diuide. Itē ī die ieiunij.ſ.ī mane ē ꝓdicādū:
qḋ ē attentius q̄ꝫ poſt prandiū. Vñ/ ſpūſſanct⁹ datus ē apo/
ſtolis adhuc ieiunis. p ❡Et fecit baruch fili⁹ nerię iuxͣ
oīa q̄ ꝓceperat ꝛc̄. In quo notaē pfecta obedientia diſci/
puli. Baruch dico/ q ❡Legens ex volumine ſermo/
nes ꝛc̄. Hic Glo. Si clauſus ī carcere ꝑ ſemetipſū id facere
nō valens: ꝑ interpꝛetē oīa iuxta id qḋ iuſſū ſibi fuerat exple/
re curauit: Quid ḡ nos inertes ī iudicio dei dicturi ſum⁹: q̄ ſo
luti ꝛ libertate vſi ꝓximis nr̄is dei ꝟbū expēdere negligim⁹.

Ga a Predicauerūt ieiuniū: q2 timuerāt aduētū chaldeoꝝ: et audierunt eos iā venire. Siē/ Jonę.iij.d. dixit rex niniue: Hoies ꝛ iumēta ꝛ boues ꝛ pecora nō guſtēt qcq̄ nec paſcant ꝛ aquā nō bibāt: ꝛ operiant ſaccis homies: ꝛ iumēta clamēt ad dn̄m i fortitudine. b Jeiuniū: vt q̄ ꝑ luxū peccauerāt/ꝑ abſtinētiā pctā ablue rent. Huiuſmodi em̄ pęnitentię exteriores inſtrū habilitāt hoiēs ad gratiā: et fomitē et carnalitatē debilitāt: vt ꝑ quę peccat q̄s ꝑ hęc puniat: Sap.xj.

C c. Et q̄ illicita cōmi/ ſerūt/etiā a licitis ab/ ſtineāt. c Legitq̄ꝫ baruch ex volumi ne ⁊c̄. Nūq̄d p̄dica/ tor deberet ſiſi modo i volumie p̄dicare: vt certi⁹ illa diceret: So lutio. Nō: q2 vilipēde ret p̄dicatio ꝛ nō exci taret deuotionem. d In veſtibulo ſupi ori.i.in parte ſuperiori veſtibuli. e In in/ troitu portę nouę ⁊c̄. Domūcula em̄ il/ la erat iuxt portā q̄ no ua dicebat. Uel forte dicebat noua ꝓpt hoc factū nouū. f Cūq̄ꝫ audiſſet. Nō ſuffecit iſti audire verba dn̄i/ niſi ꝛ alios ad audien dū induceret. Apocl. vlt.d. Qui audit di/ cat veni. g Micheas fili⁹ ⁊c̄. non ille q̄ fuit vn⁹ ex duodecim ꝓphetis. h Miſe/

B rūt itaq̄ꝫ ⁊c̄. ſume i manu tua: nō in ore tm̄: q̄ſi fac qd̄ p̄dicas/ ꝛ ſic audiem⁹ te. Eccl. xxix.d. Quę habes i manu tua ciba cecos. Greg⁹. Cui⁹ vita de/ ſpicit ⁊c̄. i Igit cū audiſſēt oīa v̄ba obſtupuerūt/ꝓpt cōminatiōes q̄ ibi erāt. Talia em̄ debēt eē v̄ba p̄dicatoris/ vt gemitū ꝛ ſtuporē excitēt: nō vulgi clamorē. Hiero⁹. Docēte te/nō vulgi clamor ſ3 gemit⁹ ſuſcitet: lachrymę auditoꝝ lau/ des tuę ſint. Greg⁹. Niſi aſſit ſpūſſanct⁹ i audiētib⁹/ſmo do/ ctoꝝ ē ocioſ⁹: q2 vocalis ſmo exterior nihil opat vbi grā nō inſpirat. k Et interrogauerūt eū.ſ.baruch: l Ex ore ſuo loq̄bat ⁊c̄. q̄ſi ita apte ꝛ ſine ipedimēto ac ſi i libro le/ geret. Uidebat em̄ oīa i libro eternitatꝭ. Jn q̄ patet ꝙ antiq ꝓphę ꝛ apl̄i nō habebāt neceſſe cogitare aut p̄meditari q̄d di/ cerēt: ſ3 dabat eis q̄d loq̄rent. Nō em̄ ipſi erant q̄ loq̄bant ſ3 ſpūſſanct⁹. Joh.xiiij.d. Paraclet⁹ aūt ſpūſſāct⁹ quē mittet pr̄ i noie meo: ille vos docebit oīa: ꝛ ſuggeret vob oīa q̄ dixero

1.Joh.2.d. vob. Jlla em̄ vnctio docebat eos de oīb⁹. m Et ego ſcri/ bebā ⁊c̄. Quę audim⁹/i tabulis cordis carnalib⁹ debemus ſcribere: vt.ij. Corꝭ.iij.a. Ȝ.xxxj.f. Dabo legē meā i viſcerib⁹ eoꝝ: ꝛ i corde eoꝝ ſcribā eā. n Uade ꝛ abſcōdere tu ꝛ hieremias ⁊c̄. Timebāt em̄ ne rex iraſceret ꝛ faceret eiſ ma lū. o Et nūciauerūt audiēte rege.i. dixerūt ꝙ tales ꝛ ta/ les ſmones audierūt. Nota ꝙ iſti regi malo ꝛ nolēti audire/ dicūt v̄ba ꝓphę: ſ3 mlt̄i nolētes audire auertūt aliōſ ne audiāt: ſic ille barien/ſergiū ꝓcōſulē auertebat ne pauli ꝛ barnabę p̄/

a b P̄dicauerūt ieiuniū in cōſpe/ ctu dn̄i omi pp̄lo in hierl̄m ꝛ vniuerſę multitudini q̄ con/ fluxerat de ciuitatib⁹ iuda in

c hieruſalē. Legitq̄ꝫ baruch ex volumie ſermones hieremię i domo dn̄i in gaçophylacio gamarię filij ſaphā ſcribę in

d e veſtibulo ſupiori in introitu portę nouę dom⁹ dn̄i/ audiē

f te omni pp̄lo. Cūq̄ꝫ audiſſet

g micheas fili⁹ gamarię filij ſa phā oēs ſermones dn̄i ex li/ bro: deſcēdit in domū regis ad gaçophylaciū ſcribę. Et ecce ibi oēſ pncipes ſedebāt: eliſama ſcriba ꝛ dalaias fili⁹ ſemeię ꝛ helnathā fili⁹ acho/ bor/ ꝛ gamarias fili⁹ ſaphā: ꝛ ſedechias fili⁹ ananię ꝛ vni/ uerſi principes. Et nūciauit eis micheas oīa verba q̄ au/ diuit legentē baruch ex volu

h mine i aurib⁹ pp̄li. Miſerūt itaq̄ꝫ oēs p̄ncipeſ ad baruch iudi filiū nathanię filij ſele/ mię filij chuſi/ dicētes: Uolu mē ex quo legiſti audiēte po/ pulo/ ſume i manu tua ꝛ ve/ ni. Tulit ḡ baruch fili⁹ nerię volumē in manu ſua/ ꝛ venit ad eos. Et dixerūt ad eum: Sede ꝛ lege hęc i aurib⁹ no/ ſtris. Et legit baruch i aurib⁹

i eoꝝ. Igit cūm audiſſent oīa v̄ba/ obſtupuerūt vnuſq̄ſq̄ꝫ ad ꝓximū ſuū/ et dixerūt ad baruch: Nūciare debem⁹ re/ gi oēs ſermōes iſtos. Et in/

k terrogauerūt eū/ dicētes: In/ dica nobiſ/ quō ſcripſiſti oēs ſmones iſtos ex ore ei⁹. Di/

l xit autē eis baruch: Ex ore ſuo loq̄bat q̄ſi legens ad me

m oēs ſmones iſtos: ꝛ ego ſcri/ bebā in volumie attramēto. Et dixerūt principes ad ba/

n ruch: Uāde et abſcōdere tu ꝛ hieremiaſ: ꝛ nemo ſciat vbi ſitis. Et ingreſſi ſunt ad regē in atriū. Porro volumē cō/ mēdauerūt i gaçophylacio

o eliſamę ſcribę et nūciauerūt audiēte rege oēs ſermones. Miſitq̄ꝫ rex iudi vt ſumeret volumē: q̄ tollēs illud de ga/ çophylacio eliſamę ſcribę le git audiēte rege et vniuerſis p̄ncipib⁹ q̄ ſtabāt circa regē.

p Rex aūt ſedebat i domo hy/ emali in mēſe nono: ꝛ poſita

q erat arula corā eo plena pru nis. Cumq̄ꝫ legiſſet iudi tres

r pagellas vl̄ quattuor: ſcidit

s illud ſcalpello ſcribę ꝛ pro/ iecit i ignē qui erat ſup aru/ lam/ donec cōſumeret omne volumē igni q̄ erat in arula.

dicationē audiret: Actꝭ.xiij.b. ſ3 excecat⁹ fuit. p Rex aūt ſedebat i domo hyemali ⁊c̄. Jſte rex.ſ.ioachim ſignifi cat potētes hui⁹ mūdi: q̄ ſedēt i domo hyemali.i. requieſcūt in vita ſecłari: q̄ ꝑ hyemē notat/ q̄ refrigerat ab amore dei. Ha/ bēt arulā plenā pruniſ corā ſe: q2 delectabilia mūdi hn̄t ꝓ ſua voluptate/ q̄ ad amorē mūdi accēdunt. Hn̄ q̄ hęc duo iūgūt: ſedere i domo hyemali: ꝛ hr̄e Al. hec añ ſe prunas ardētes: q2 quāto magis accē/ dit cor ad amorē mū/ di: tāto magꝭ refrige/ ſcit ab amore dei. Ȝ.i.c. Ollā ſuccenſā ego vi/ deo: et faciē ei⁹ a facie aq̄lonis. Amos.iij.d. Percutiā domū hye/ malē cū domo ęſtiua. Hęc eſt dom⁹ de q̄.Ȝ. xxij.d. Uę q̄ ędificat domū ſuā i iniuſticia. Añ has prunas dn̄m †Joh.18.c. negauit petr⁹. Job.xl. b. Anhelit⁹ ei⁹ prunas ardere facit: ꝛ flāma d̄ ore ei⁹ egredit. S3 dī

E Eſa.xlvij.d. Nō ſūt prunę q̄b⁹ calefiant.ſ. hę predictę prunę. q Arula: forte erat in/ ſtrumentum portatile vbi ponebat ignis: vt patella/ vl̄ craticula. r Pagellas.i. paruaſ paginas: q̄ſi cito faſti diuit: q̄ nec etiā pagi/ nas magnaſ audiuit ſ3 pagellas. s Scal/ pello/ paruo cultello ſcidit ad p̄ceptū regꝭ. Ecce patet verꝫ eē qd̄ dīc Greg⁹. niſi ſit int⁹ q̄ doceat/ doctorꝭ lin/ gua exteri⁹ in vacuū 24.q.1.c. laborat. Jdeo dī p̄di/ nō afferam⁹ cator hieremiaſ ex ore ſuo: q̄ſi legens loq̄: q2 qd̄ loq̄bat eū docebat ſpūſſanct⁹ int⁹ loquēs: q̄ ꝛ neceſſari⁹ ē audiētib⁹ ad h̄ ꝙ obe/ diant. Sine em̄ ſpūſancto v̄bū dei non ē dulce eis. Jdeo dīc Aug⁹: Senſi ꝛ expertus ſū ꝙ palato non ſano pęna ē panis q̄ ſano eſt ſuauis.

Myſtice: p Rex aūt ſedebat ⁊c̄. Reges ꝛ principes Myſtice nō libent audiūt v̄ba dn̄i: ſ3 magꝭ dicūt illud Eſa.xxx.c. Lo/ quimi nob placētia ⁊c̄. Tres pagellę ſacrę ſcripturę ſūt argu/ tio de p̄teritis: icrepatio de p̄ſētib⁹: obſecratio de futuris.ij. Timoth.iiij.a. Argue/ obſecra/ icrepa. Uł q̄ttuor pagellę ſt̄ hiſtoria/ allegoria/ moralitas/ anagoge. Uł illa q̄ttuor q̄ dicit apoſtol⁹.ij. Timoth.iij.d. Omnis ſcriptura diuinit⁹ inſpira/ ta vtilis eſt ad docendū inſcios: arguendū contradictores: corrigendū errantes: erudiendum inſipientes. Uel tres pa/ gellę ſunt argutio de peccato cogitationis/ locutionis/ opis. Uel argutio de peccato/ de iuſticia/ de iudicio. De p̄mo qd̄ fecerunt: de ſecūdo qd̄ neglexerūt: de tertio qd̄ nō timuerūt. Uel p̄dicatio per auctoritates/ per rationes/ ꝑ exempla. Has tres ꝛ quattuor pagellas nō poſſunt audire nobiles ꝛ poten/ tes mūdi: ſed magꝭ dicūt vidētib⁹/ nolite nobis videre q̄ recta ſunt: Eſa.xxx.b. Job.xxj.b. Gaudent ad ſonitum organi: du cūt in bonis dies ſuos: ꝛ i puncto ad inferna deſcendūt. Qui dixerunt deo: recede a nobis: ꝛ ſcientiam viaꝝ tuaꝝ nolum⁹.

Et factū eſt

a Et nõn timuerũt neqꝫ ſcide-
rũt veſtimẽta ſua/ rex et om̃s
ſerui eius qui audierunt vni-
b uerſos ſermões iſtos. Uerũ-
tamẽ helnathan ⁊ dalaias et
gamarias cõtradixerũt regi
ne cõbureret librũ/ ⁊ nõ audi-
uit eos. Et p̃cepit rex hiere-
miel filio amelech ⁊ saraię fi-
lio ezriel ⁊ ſelemię filio abde-
hel vt cõprehẽderẽt baruch
ſcribam ⁊ hieremiã ꝓphetã:
c Abſcõndit aũt eos dñs. Et
d factũ ẽſt verbũ dñi ad hiere-
miã ꝓphetã/ poſtq̃ꝫ cõbuſſe-
rat rex volumẽ/ et ſermones
quos ſcripſerat baruch ex ore
d hieremię/ dicẽs: Rurſum tol
le volumẽ aliud: ⁊ ſcribe i eo
om̃s ſermones priores qui
erãt in p̃mo volumie qđ cõ-
buſſit ioachim rex iuda. Et
ad ioachim, regẽ iuda dices:
Hec dic dñs: Tu cõbuſſiſti
volumẽ iſtud/ dicẽs: Quare
ſcripſiſti in eo annũcians: fe
ſtinus veniet rex babylonis
⁊ vaſtabit terrã hanc: ⁊ ceſſa
re faciet ex illa hoĩem ⁊ iumẽ
tũ. Propterea hęc dic dñs
deꝰ cõtra ioachim regẽ iuda:
e Nõ ẽrit ex eo qui ſedeat ſup
f ſoliũ dauid: et cadãuer eius
ꝓijciet ad ęſtũ ꝑ diẽ ⁊ ad ge-
lu ꝑ noctẽ. Et viſitabo ꝯtra
eũ ⁊ cõtra ſemẽ eius ⁊ ꝯ ſer-
uos eiꝰ iniq̃tates ſuas: ⁊ ad-
ducã ſup eos ⁊ ſup habitato
res hierl'm et ſup viros iuda
omne malũ qđ locutus ſum
g ad eos ⁊ nõ audierũt. Hierẽ
mias aũt tulit volumẽ aliud
⁊ dedit illud baruch filio ne-
rię ſcribę: qui ſcripſit i eo ex
ore hieremię om̃s ſermones
libri quẽ cõbuſſerat ioachim
g rex iuda igni: ẽt inſup additi
ſunt ſermones multo plures
q̃ꝫ antea fuerant.

b Tre- Ca. XXXVII.
gnauit rex ſedechias
filius ioſię ꝓ iechonia
filio ioachim quem cõſtituit
regem nabuchodonoſor rex
babylonis i terra iuda: ⁊ nõ
obediuit ipſe ⁊ ſerui eiꝰ ⁊ po
pulꝰ terrę verbis dñi q̃ locu-
i tus eſt in mãnu hieremię ꝓ-
h phetę. Et miſit rẽx ſedechias
iuchal filiũ ſelemię ⁊ ſopho-
niã filiũ maaſię ſacerdotẽ ad
hieremiã ꝓphetam/ dicens:
l Orã ꝓ nobis dñm deũ no-
ſtrũ. Hieremias autẽ libere
ãbulabat i medio ppl'i. Nõ
m ẽm miſerãt eũ i cuſtodiã car-
n ceris. Igit ẽxercitꝰ pharaõis
egreſſus eſt de ęgypto: ⁊ au-
dientes chaldęi qui obſide-
bant hieruſalẽ huiuſcemodi
nunciũ/ receſſerũt ab hieru-
ſalem. Et factũ ẽ verbũ dñi
ad hieremiã ꝓphetã/ dicẽs:
Hec dicit dominꝰ deꝰ iſrael:

G ſano eſt ſuauis. a Et nõ timuerũt neqꝫ ſciderũt ve-
ſtimẽta ſua ⁊c̃. ſ. qđ ſm̃ cõſuetudinẽ iudęorum facere de-
buerant/ audita vel viſa blaſphemia: et ideo horrere deberent
qui audierunt ⁊c̃. b Uerũtamẽ ⁊c̃. cõtradixerũt
regi ⁊c̃. et ideo magis peccauit rex cũ ſuis. c Abſcon-
dit autẽ eos dñs:
ipſi ſe abſcõderũt: Ni
hil q̃ eis nocere pote-
rat q̃s ſic cuſtodiebat
Ps. 144. dñs. Ps. Cuſtodiet
F dominꝰ om̃s diligen-
Ps. 26. tes ſe ⁊c̃. Ps. Q̃m ab
ſcõdit me in taberna-
culo ſuo in die malorũ
ꝓtexit me/ in abſcõdi-
to tabernaculi ſui.
Myſtice d Et factũ eſt
verbũ dñi ad hie-
remiã ⁊c̃. Rurſum
tolle volumẽ ⁊c̃.
Si p̃mo cõtemnat̃ ꝟ-
bũ dñi/ nõ ꝓpter hoc
ceſſandũ eſt a p̃dicati-
one. Unñ. ij. Timoth.
iiij. a. Inſta oportune
importune. Augꝰ in
libro de diſciplina ec-
cleſiaſtica: Seminãtis
manum nõ terret via
nec terrẽt lapides nec
ſpinę: qñ ſpargimꝰ ſe-
mina/ ſunt qui cõtem-
nũt/ ſunt qui reprehen-
dũt/ ſunt qui irrident:
Iſtos ſi timuerimꝰ: ni
G hil habemꝰ ſeminare/ ⁊
in tempore meſſis ha-
bemꝰ eſurire. Ecc'ts. xi.
b. Qui obſeruat ven-
tũ nunq̃ꝫ ſeminat. e
Nõ erit ex eo q̃ ſe-
deat ⁊c̃. i. aliq̃s filiꝰ
eiꝰ. Etſi ei ſucceſſerit
in regnũ ioachin filꝰ
eiꝰ/ tñ nõ regnauit niſi
menſibꝰ tribꝰ: et ideo
regnũ eiꝰ nõ eſt capti-
uãdũ: p̃terea ⁊ ipſe ca-
ptiuat' ẽ: ⁊ etiã ipſe ſe-
dechias q̃ poſtea fuit
rex: et ideo non ſũt di-
cẽdi ſediſſe ſuper ſoliũ
dauid. i. i pace regnaſ-
ſe. f Et cadauer eiꝰ ꝓijciet ad ęſtũ ꝑ diẽ ⁊c̃. De-
rito q̃ librũ legis i igne cõbuſſerat i domo hyemali/ ad ardo-
rẽ ſolis ꝓijcit ⁊ ad gelu noctl'. g Hieremias aũt ⁊c̃. et in-
ſup additi ſũt ſmones mlto plures q̃ꝫ antea fuerãt.
Hic ſignificat̃ iudęorũ obcęcatio i libri cõbuſtiõe/ ⁊ gẽtiũ ſalꝰ
i libri reſcriptiõe. Hic eadẽ ſcrpta ſũt q̃ ibi: q: rota erat i medio
rotę. i. nouũ teſtamẽtũ in veteri. Sed tamẽ h̃ multa plura: q:
Myſtice h̃ myſteriũ/ ibi tñ hiſtoria. Myſtice: f Et cadauer eiꝰ
ꝓijciet ad ęſtũ ⁊c̃. Cadauer eſt caro data vermibꝰ: ꝑ ęſtũ
ꝓſperitas: ꝑ gelu aduerſitas: qđ fit qñ peccatrix aĩa eleuat̃ in
ꝓſperl' ⁊ i aduerſis dep̃mit̃. Ideo dr̃ Eccl'i. ij. a. Dep̃me cor
tuũ/ ne. ſ. in ꝓſpis eleuet̃: ⁊ ſuſtine ſuſtẽtatiões dei ne in aduer
ſis frangat̃: ⁊ inclina aurẽ tuã ⁊ ſuſcipe verba intellectꝰ: q̃ ſunt
flagella dñi. Q: vexatio dat itellectũ: vt dr̃ Eſa. xxviij. c. Unñ
Ps. 55. Ps. Ab altitudine diei timebo: ne. ſ. i ſupbiã cor meũ erigat̃:
ego vero in te ſperabo/ ne. ſ. in aduerſitate frangatur. Et hęc
ſunt duo p̃ncipia oĩm malorũ. ſ. ardor vel ꝓſpitas male inflã-

mans: timor vel aduerſitas male hũilians. Ps. Incẽſa igni Ps. 79.
⁊ ſuffoſſa. Eſa. j. c. Si fuerint peccata vr̃a vt coccinũ.
c Et regnauit. Nullũ ordi- Expo. Ca. XXXVII.
nẽ ſeruat hieremias: vt dixi i ſua ꝓphetia: ſed ꝓut in-
ſpirabat ei dñs loquebat̃. Ea q̃ dicta ſũt i p̃cedẽti ca
pitulo/ facta fuerũt tẽ
pore ioachim filij io-
ſię: ⁊ q̃ hic dicunt̃ tpe
ſedechię. Sed poſtea
iterũ agit de eis q̃ fa-
cta ſunt tpe ioachim.
Hoc capitulũ diuidi-
tur in quattuor ptes.
Primo oſtẽdit qñ in-
cępit regnare ſedechi-
as. ſ. poſt iechoniã fi-
liũ ioachim. Secũdo
mittit ſedechias nũci-
os ad hieremiã/ cõſu-
lens eum ſup exercitu
chaldęorũ/ q: ab ob-
ſidione receſſerat: qui-
A bus dic hieremias/ q̃
victis ęgyptijs reuer-
tet̃ ad hierl'm obſidẽ-
dã: ibi: Et miſit rex.
Tertio narrat hiere-
mias quõ ipſe vole-
bat ingredi ad villam
ſuã ad diuidendã poſ-
ſeſſionẽ ſuã: ſed captꝰ
a portario q̃ſi fugitiuꝰ
ductus ad principes/
miſſus fuit in carcerẽ:
ibi: Ergo cũ receſ-
ſiſſet. Quarto oñdit
quõ rex tulit eũ de car
cere/ excuſãs ſe q̃ de- i. 42. a.
ceptus poſuiſſet eũ in
carcerẽ: ibi: Mittẽs
itaqꝫ rex. Dicit ergo
b Et regnauit ⁊c̃.
quẽ cõſtituit regẽ
nabuchodonoſor
rex babylonis ⁊c̃.
iiij. Reg'. xxiiij. et. xx-
v. ij. Paral'. vlt'. Iſte
iechonias alio nomie
B vocatur ioachin: qui
non regnauit niſi mẽ
ſibꝰ tribꝰ ⁊ diebꝰ decẽ:
Iſte autem ſedechias
qui poſt illũ regnauit
erat patruus eius. ſ. frater patris ſui ioachim: ⁊ filius ioſię.
i In manu hieremię ꝓphę: q̃ monebat vt nõ rebella-
rẽt chaldęis: ⁊ a peccatis ceſſarẽt. k Et miſit rex ſede-
chias ⁊c̃. Hoc factũ eſt poſtq̃ꝫ chaldęi receſſerũt a hieruſa-
lẽ: vel ante/ ſm quoſdam. l Ora ꝓ nobis dñm: timebat
chaldęos: non dixit/ pro me: quia mandatis dei obedire no-
luit: Qui ẽm auertit aurẽ ſuam ne audiat legẽ/ oratio eius erit
execrabilis: vt dr̃ Prouer. xxviij. b. Unñ dñs dixit hieremię
s. vij. a. q̃ nõ oraret ꝓ ppl'o/ nec ꝓ eis laudẽ acciperet: q: ſ. no-
lebãt audire legẽ. m Nõ eñ miſerãt eũ i cuſtodiã car
ceris. ſ. adhuc. n Igit̃ exercitꝰ ⁊c̃. ſ. ad auxiliãdũ iudęis
ꝯ chaldęos: Erat eñ rex ęgypti amicꝰ ſedechię. Sed nabu-
chodonoſor receſſit de obſidiõe hierl'm: ⁊ fugauit ęgyptios.
Interim autem cũ receſſiſſet exercitꝰ chaldęorũ a hierl'm ad
tpus/ decepũt falſi ꝓphę ſedechiã/ dicẽtes babylonios nõ eẽ
venturos amodo: Hieremias aũt ꝯriũ p̃dicabat. Pharao
ꝓpõ noĩe dicebat̃ nechao: vt dic ioſephꝰ: ſed dictꝰ ẽ pharao
cõi nomie regũ

cū noīe regū egypti. a Sic dicetis regi iuda ₇c. In
tellige ꝙ cū chaldei cōpulsi eēnt obuiare regi egyptio: iterum
misit rex nūcios ad hieremiā vt̄ p̄ reuerterent. Et ipse respō
dit ꝙ sic: b Et redient chaldei / victis egyptijs: et p̄ę
liabunt. Sic diabol⁹ etsi qn̄q; ab apparēti impugnatiōe ceſ
ſet: post tn̄ rediēs gra
ui⁹ ipugnat. Matth.
xij. d. Spūs nequā re
diēſ adducit septē spūs
neqores se: ₇ fiūt no
uiſſima illi⁹ peiora p̄i
orib⁹. d Eūtes
abibūt ₇ recedent
a nobis chaldei:
quasi ampli⁹ nō redi
turi: e Quia nō
abibūt: etsi ad tem
pus recedāt et impu
gnāt egyptios: q̄ illō
recedere est pugnare
ꝯtra vos: q̄ auxiliato
res vestros ipugnāt:
sic diabol⁹ qn̄ nō pōt
hoīez supare i vno vi
tio / ipugnat pro poſſe
suo illa bona que i eo
sunt ꝯtraria illi vitio.
f Sed etsi p̄cuſſe
ritis ₇c. Cōtra p̄su
mētes loquit̄: quia di
cebant ꝙ omnes chal
dei occiderent ab egy
ptijs. Sz respōdet ꝙ
nō: Et si oēs etiā oc
ciderent: ₇ aliq̄ pauci
C vulnerati relinquerē
tur qui nō erāt occisi:
cum illi audacter exi
rent de tabernaculis
suis / destruerēt ciuita
tem: Sic multi supe
rant a leuiſſima tem
ptatione / imo p̄ęue
niunt temptationem.
Thren. j. b. Abierunt
absq; fortitudine ante
faciē subsequētis. Le
uit. xxvj. f. Terrebit
eos sonitus folij volā
§.30.a. tis: ₇ ita fugient quasi
gladium: cadent nullo
perſequēte. g Sin
guli de tētorio suo
cōsurgent: quia licz
singuli debiles ſepe sint ad resistendū diabolo vel peccato: tn̄
simul congregati sūt fortes: sicut vnam candelam leuis ven
tus extinguit / sed nō plures colligatas. Esa. xl. f. Flauit i eos
vent⁹ ₇ aruerunt. Oīs enim pugna vnanimiter aggreſſa / vi
ctoriā parit. Ideo dr̄ Eccs. iiij. c. Ve soli: q̄ cū ceciderit nō
habet sublevantem se. h Ergo cū receſſiſſet exercit⁹
chaldeorū ab hierl'm / ad temp⁹: i Propt exercitū
pharaōis / debellandū. k Egreſſus ē hieremias ₇c.
.i. voluit egredi. s. i anathot / que erat villa sua: ₇ significat re
ligiosos qui volūt ire in patriā suam et diuidere poſſeſſiones
parētib⁹ suis / cū tn̄ an̄ oīb⁹ renūciaſſent. l Et diuideret
ibi poſſeſſionē in ꝯspectu ciuiū. s. agrū quē an̄ emerat.
Sz h̄ nō videt̄ vez: q̄ qn̄ emit erat clausus i vestibulo carce
ris. Iō pōt h̄ itelligi de poſſeſſiōe vl' portiōe q̄ eū ꝯtingebat
rōne sacerdotij: id est iure hereditario. m Cūq; p̄uenisset
ad portā beniamin: que sic vocabat̄. n Et non au
diuit eū. i. nō credidit ei. o Obrē irati p̄ncipes cō
tra hieremiā / credētes ꝙ vellet fugere ad chaldeos: vt hie
rias dicebat. p Ipse eīn. s. ionathas: p̄posit⁹ erat sup
carcerē. q Itaq; ingreſſus ē hieremias in domū
laci ₇ i ergastulū: qd̄ significat clausur̄. Ergastulū / ab er
gos qd̄ est labor: q̄ ibi debet eē labor opatiōis. r Et sedit:
p̄ quietē silētij ₇ cōtē
plationis. Luc. x. g.
Maria sedebat secus
pedes dn̄i. s Tulit
eū: q̄ a labore educet
post hanc vitā: sic da
niel de lacu leonū post
septem dies: Daniel.
vlt. g. Dic iosephus
ꝙ cū hieremias eēt i
carcere p̄dicabat / ad
monens p̄pl'm vt por B
tas apirent regi baby
lonis redeunti: quo fa
cto sic poſſent saluari:
alioqn̄ a terra sua radi
citus euellerent̄: p̄di
cabat etiā ꝙ q̄ in ciui
tate remanerēt / aut gla
dio / aut fame perirēt:
si aūt ad chaldeos pfu
gerēt / mortē declina
rēt. t Putas ne ē
sermo a dn̄o: q. d.
sic cōminar̄ reuersu
ros eē chaldeos: v
Ubi sunt p̄phete
vr̄i / pseudo. x Nūc
ergo audi obsecro
domine mi rex. Ecce
magna humilitas: q̄ pes
simo hominū: q̄ rex
erat / sic se humiliauit.
Eccl. iiij. a. Magna
to humilia caput tuū.
Et Eccl. vj. a. Ver
bū dulce multiplicat
amicos: ₇ mitigat ini
micos. Prouer. xv. a.
Rn̄sio mollis frangit
irā. y Et ne me re A
mittas i domū io
nathā scribe. Iste
ionathas significat
malos p̄latos: q̄ bo
die magi' p̄sequūt̄ ₇ af
fligūt religiosos ꝙ̄ p̄n
cipes seculares. Un̄ ₇ i
morte dn̄i crudeliores
fuerūt sūmi sacerdotes ꝙ̄ pilat⁹ vel herodes. z Ne mori
ar ibi: q̄si alibi poti⁹ pone si volueris. Quidā h̄ excusant se
dechiā dicētes ꝙ nō nisi vi p̄pl'i coact⁹ hieremiā misit i carce
rē ₇ rogatu p̄ncipū: vn̄ ei pio affectu neceſſaria iuſſit ministra
ri / vt hic dr̄. Sed s'm Rabanū nō est excusand⁹: Qui eīn deo
īfidelis ₇ ꝯtrari⁹ fuit / homi amico dei fidē oīno seruare nō po
tuit. Un̄ Luc. xvj. c. Qui fidel' ē i minimo ₇ i maiori fidel' ē:
₇ q̄ i minori īiqu⁹ / in maiori iniqu⁹ ē. Expo. Ca. XXXVIII.
Audiuit aūt. Pri⁹ cōminat⁹ ē hieremias ꝯ regē et
p̄ncipes iuda: Hic aūt ostēdit̄ qd̄ inde ꝯsecut⁹ sit hiere
mias apud regē ₇ p̄ncipes. Cū eīn nō amet pestilēs eū
q̄ se corripit: vt dr̄ Prouer. xv. b. multa mala ꝑt̄ h̄ itulerūt hie
remię. Diuidit̄ aūt h̄ capl'm i q̄nq; p̄tes. Primo de ꝯsilio ₇ pe
titiōe p̄ncipū mittit̄ hieremias i lacū i q̄ nō erat aq̄ s; lutū. Se
cūdo de ꝯsilio abdemelech eunuchi hieremias educit̄ de lacu
funib⁹ de pānis veterib⁹ īuolut̄: ibi: Audiuit aūt. Tertio
dat hieremias ꝯsiliū regi ōndēs ei viā vitę ₇ liberatiōis ex vna
parte: viā aūt mortis

a Sic dicētis regi iuda q̄ misit
vos ad me interrogādū. Ec
ce exercitus pharaonis qui
egreſſus est vobis in auxiliū
reuertet̄ i terrā suā i egyptū:
b et rediēt chaldei ₇ p̄liabūt ꝯ
ciuitatē hanc: ₇ capiēt eam ₇
incēdent igni. Hec dicit do
min⁹: Nolite decipe aīas ve
d stras / dicētes: Eūtes abibūt
₇ recedēt a nobis chaldei: q̄
e f nōn abibūt. Sed etsi p̄cuſſe
ritis omnē exercitū chaldeo
rū qui p̄liant̄ aduersum vos
et derelicti fuerint ex eis aliq̄
g vulnerati: singuli de tētorio
suo cōsurgent: ₇ incēdent ci
h uitatē hanc igni. Ergo cum
receſſiſſet exercit⁹ chaldeorū
i ab hierusalē p̄pter exercitū
k pharaōis / egreſſus est hiere
mias de hierl'm: vt iret in ter
l rā beniamin: ₇ diuideret ibi
poſſeſſionē in ꝯspectu ciuiū.
m Cūq; p̄uenisset ad portā bē
iamin / erat ibi custos porte
p̄ vices noīe hierias fili⁹ se
lemię filij ananię: ₇ app̄hen
dit hieremiā p̄phetā / dicēs:
Ad chaldeos p̄fugis: Et re
spōdit hieremias: Falsū est /
non fugio ad chaldeos. Et
n nōn audiuit eum: sed cōpre
hendit hierias hieremiam et
adduxit eum ad principes.
o Quobrem irati principes cō
tra hieremiā / cesum eum mi
serūt in carcerē qui erat i do
p mo ionathā scribe: Ipse eīn
p̄positus erat super carcerē.
q Itaq; ingreſſus est hieremi
as in domū laci ₇ in ergastu
r lū: et sēdit ibi hieremias die
bus multis. Mittens itaq;
s sedechias rex tulit eum: ₇ in
terrogauit eū i domo sua ab
t scondite / ₇ dixit: Putās ne
est sermo a domino: Et dixit
hieremias: Est. Et ait: In
man⁹ regis babylōis trade
ris. Et dixit hieremias ad re
gem sedechiā: Quid pecca
ui tibi ₇ seruis tuis ₇ populo
tuo: q̄ misisti me i domū car
v ceris: Ubi sūnt p̄phete vr̄i
qui p̄phetabāt vobis / ₇ dice
bant: nō veniet rex babylo
nis sup vos ₇ sup terrā hāc:
x Nūc ergo audi obsecro dn̄e
mi rex: Ualeat dep̄catio mea
y in ꝯspectu tuo: ₇ ne mē remit
tas in domū ionathā scribe /
z nē moriar ibi. Precepit ꝰ
rex sedechias vt traderet̄ hie
remias in vestibulū carceris
₇ daret̄ ei torta panis quoti
die / excepto pulmēto donec
consumerent̄ oīs panes de
ciuitate. Et māsit hieremias
in vestibulo carceris.

Capitulū. XXXVIII

Audiuit aūt saphacias
fili⁹ mathā et hiedeli
as filius phaſſur ₇ iu
chal filius selemię et phaſ
sur filius melchię sermones

parte: viam autē mortis ⁊ destructiōis ex altera. Viā vite/ si
fugeret ad chaldeos: viā mortis/ si remaneret ī ciuitate rebel/
lis: ibi: Et misit rex ſedechias. Quarto regē ꝑterritū ſup
ꝯſilio ſuo cōfortat/ ꝯſulēs vt viā vite eligat: alioquin deſtruet:
ibi: Et dixit rex ſedechias. Quinto rogat rex hieremiā
vt hoc ſuū ꝯſiliū nulli
reuelet: ibi: Dixit ergo
ſedechias. Dicit ergo
a Quicūq̄ māſe/
rit in ciuitate hac:
myſtice. i. ī mūdo: b
Ṫ.21.c. Morieť gladio/
impugnatiōis demo/
nis: c Et fame/ v̄bi
dei. d Et peſte/ p̄ui/
cie exempli. e Qui
autē ꝓfugerit ad
chaldeos: id eſt de/
mones debellandos:
viuet f Tradē/
do tradetur ciui/
tas hec ⁊c. Gemia/
tio notat certitudinē.
Apoc. xviij. c. Ve ve
ciuitas illa magna ba/
bylon: q̄m vna hora
Iſt. iuxta. veniet iudicium eius.
g Et dixerūt p̄nci/
pes regi. Dicebant
eīm iſti regi ꝙ hiere/
mias mētiebať/ dicēs
B ſedechiā ducēdū ī ba/
bylonē: Quia/ Ezech.
xij. dixerat ibi ꝓphe/
ta ꝙ babylonem non
videret: ſed tamen di/

quos hieremias loquebať
ad omnē populum/ dicens:
a Hec dicit dn̄s: Quicūq̄ mā/
b ſerit ī ciuitate hac morietur
c d gladio ⁊ fame ⁊ peſte: q̄ autē
e ꝓfugerit ad chaldeos/ viuet:
⁊ erit anima eius ſoſpes ⁊ vi/
f uens. Hec dicit dn̄s: Trā/
dendo tradeť ciuitas hec in
manu exercitꝰ regis babylo/
g nis/ ⁊ capiet eā. Et dixerunt
h p̄ncipes regi: Rogamus vt
occidať hō iſte. De īduſtria
eīm diſſoluit manꝰ viroꝝ bel/
lantiū q̄ remāſerūt ī ciuitate
hac: ⁊ manꝰ vniuerſi populi
loquēs ad eos † vniuerſa ver/
i ba hec. Siquidē hō iſte non
q̄rit pacē ꝑplo huic: ſ; malū.
Et dixit rex ſedechias: Ecce
k ipſe ī manibꝰ vr̄is ē. Nec eīm
fas eſt regē vobis q̄cq̄ ne/
gare. Tulerūt ergo hieremiā ⁊ ꝓ/

xerat ꝙ duceret in babylonem. h Rogamus vt occi/
dať homo iſte. Amos. v. c. Odio habuerūt corripientē in
porta: ⁊ loquētem perfecte abominati ſunt. iij. Reg. vlt. b.
Ego odi eum: q: nō ꝓphetat mihi niſi malū. Sap. ij. c. Cir/
cūueniamꝰ iuſtū: quia cōtrarius eſt operibꝰ noſtris. i Si
quidē homo iſte nō querit pacē ⁊c. Sic dicit ſepe de
aliquibꝰ q̄ diu in aliquo peccato fuerūt ꝑ ignorantiā: ⁊ audi/
ta veritate/ turbanť ad pacem/ ꝙ predicantes eis turbāt con/
ſcientias ſimpliciū: ſed iuſtus malleus pacē nō querit. Luc.
xij. g. Putatis quia veni pacem dare in terrā: non dico vo/
bis: ſed ſeparationē: Diuideť enim pater in filiū: ⁊ filius in pa/
trem ſuū: mater in filiā ⁊ filia in matrē. Cū eīm mens de tur/
pi delectatione confundiť ⁊ humiliať/ ⁊ de tali parente naſciť
humilitas: quaſi nigra gallina ouum album ponit/ recte talis
proles aduerſus talem parentem ſeparatur: ſic cum caſtitas
ſuperbiā gignit/ vt quaſi contra naturā alba gallina nigrum
ouum ponit/ recte prolem ſuam talis parens deteſtať ⁊ odit.
Iuxta huncmodū ſepe pugnat vir aduerſus fratrem ſuū: et
Mich. 7. b. vir contra amicū ſuū: ⁊ inimici hominis domeſtici eius. S; cū
Luc. 21. c. audieritis hmōi prelia ⁊ ſeditiōes ⁊ opiniones belloꝝ/ nolite
terreri: ſciētes quia ꝓpe eſt deſolatio eius. De hac pace Ps.
Ps. 72. Zelaui ſuper iniquos/ pacem peccatorū videns. Luc. xix. g.
Et quidē in hac die tua que ad pacē tibi: nūc aūt abſcondita
ſunt ab oculis tuis: q: venient dies in te ⁊c. Melius ē ergo
pugnare q̄ facere pacem ſ̄m voluntatē aduerſarij. k Nec
eīm fas eſt vobis quicq̄ negare. Hic patet ꝙ non ꝑus
ſedechias ex vero affectu miſcōiā impēdit hieremie neceſſa/
rioꝝ adminiſtrationē. Vn̄ ſimulata fuit eius pietas/ ſicut ⁊ pila/
ti/ q̄ corā facie populi lauit manꝰ ſuas/ dicens: Innocēs ego
ſum a ſanguine iuſti huius: Matth. xxvij. c. Si eīm vera eſſet
eius pietas. ſ. ſedechie/ ſimiliť ⁊ pilati: nunq̄ ob fauorē prin/
cipum vel populi tantā crudelitatem in eis exercerent. Sic ⁊
Matth. xiiij. a. Herodes nō negauit caput iohānis petenti:
lic; quādam ſimulatā religionem habere videreť: quia liben/

ter eum audiebat: vt diciť Marci. vj. c. Et ſignificanť per
iſtos/ quidā prelati: q̄ abſolute bn̄ volunt bonis: tamē conſen
tiunt ſuis collateralibus: vt totum facientes nihil feciſſe vide/
anť. Qđ ſignificať. j. Reg. xxix. c. vbi dixit achis ad dauid:
Viuit dominus quia rectus es ⁊ bonus in conſpectu meo: et
exitus tuus ⁊ introitꝰ
tuꝰ mecū eſt ī caſtris:
et non inueni in te q̄c/
q̄ mali: ſ; ſatrapis nō
places. l Qui erat
in veſtibulo carce
ris. i. iuxta veſtibulū.
m Et ſubmiſerūt
heremiā ī funibꝰ ī
lacū ⁊c. ꝑ qđ patet
ꝙ ꝓfunda erat fouea.
n Deſcēdit itaq̄
hieremias in cenū/
vſq; ad collū: qđ erat
ei amarius omī mor/
C te. Et poteſt ſignifica/
re ī hoc loco peccato/
rē deſcendentē in imo
vitioꝝ. Ps. Infixus † Ps. 68.
ſum in limo ꝓfundi et
nō ē ſubſtātia. o Au
diuit aūt abdeme
lech ethiops eu/
nuchus ⁊c. ad litte
ram: vel caſtratus ꝓ/ † Matth. 19. b.
pter regnū dei. p Et
moriať ibi fame.
Cenū eīm peccatoꝝ ē
verbi dei fames ⁊ om
niū ſpiritualiū: q: pec
catū ignis eſt conſu/ Iob. 31. b.

iecerūt eū ī lacū helchie filij
l amalech q̄ erat in veſtibulo
m carceris/ ⁊ ſubmiſerūt hiere/
miā in funibꝰ in lacū in q̄ nō
n erat aq̄ ſed lutū. Deſcēndit
itaq̄ hieremias in cenū. Au
o diuit autē abdemelech ethi/
ops vir eunuchꝰ qui erat in
domo regis ꝙ miſiſſent hie/
remiā in lacū. Porro rex ſe/
debat in porta beniamin. Et
egreſſꝰ ē abdemelech de do/
mo regis ⁊ locutꝰ eſt ad regē
dicēs: Dn̄e mi rex/ male fece
rūt viri iſti oīa quecūq̄ ꝑpe/
trarūt cōtra hieremiā ꝓphe/
tā/ mittentes eum in lacū/ vt
p q moriať ibi fame. Non ſunt
eīm vltra in ciuitate panes.
Precepit itaq̄ rex abdeme
lech ethiopi/ dicens: Tolle
r tecū hic trigita viros: ⁊ leua
hieremiam ꝓphetā de lacu

mens omnia gratiarū genimina. q Nō ſunt enim vl/
tra in ciuitate panes: quaſi ad quid poniť ibi vt pereat:
q̄ etiā ſi extra maneat fame peribit. Vel q Nō ſunt vltra
ī ciuitate ⁊c. moraliter. i. non eſt q̄ predicet. Thren. iiij.
a. Paruuli petierūt panē ⁊c. r Tolle tecū hinc trigin/
ta viros: et leua hieremiā ꝓphetā de lacu: quia ni/
mis ꝓfundus erat lacus: nec pauci poſſent ad hoc ſufficere:
vel quia timebat ne principes ei inſidiantes eum impedirēt.
Domū regis

Myſtice: r Tolle tecū ⁊c. Multi a demone mittunť in Myſtice
lacū vitioꝝ. Per abdemelech qui eū extraxit: q̄ interpretať
ſeruus regis illius. ſ. de q̄. ꝓ. xxiij. a. Regnabit rex et ſapiens
erit: ſignificať p̄dicator. Per funes/ aſperitas p̄ceptoꝝ. Eccl
iiij. c. Funiculus triplex. ſ. contritio/ cōfeſſio/ ſatiſfactio. Per
pannos veteres/ exempla ſanctorū: que ſunt ſupponenda fu/
nibus: vt ſic defacili extrahatur peccator de vitijs. Exo. xij.
b. dr̄ in agni imolatiōe/ ꝑ quā penitētia ſignificať: Calciamē
ta habebitis in pedibus. i. exēpla ſanctorū in affectibꝰ. Can.
vij. a. Q̄ pulchri ſūt greſſus tui in calciamētis tuis filia prin/
cipis. Auguſtinꝰ in libro cōfeſſionū. Geſta ſanctoꝝ: quos de
mortuis viuos feceras in viſceribꝰ meis tanq̄ carbones va/
ſtatores poſuiſti. Tales pānos apponit Paulꝰ/ Heb. vlt. b.
Mementote p̄poſitoꝝ veſtroꝝ q̄ locuti ſūt vob v̄bū dei: q̄rū
intuētes exitū cōuerſatiōis imitemini fidē. Heb. xij. a. Nos
tātā habētes impoſitā nubē teſtiū: deponētes oē pondꝰ ⁊ cir/
cūſtans nos pctm̄/ ꝑ patientiā curramꝰ ad ꝓpoſitū nob cer/
tamē. Per triginta viros ſecū aſſumptos/ ſignificať obſerua/
tio decalogi/ ī fide/ ſpe/ ⁊ charitate: ꝑ q̄ educiť hō de lacu pctī.
Ps. Eduxit me de lacu miſerie: ⁊ de luto fecis. Quō? Quia Ps. 39.
ſtatuit ſup̄ petrā pedes meos: ⁊ direxit greſſꝰ meos. Per pe/
trā/ fides/ ſup̄ quā fūdata ē eccl'ia. Per directionē/ ſpes. Per
greſſus/ charitas/ ꝑficiēs opa decalogi. i. fac opari. Hec eīm ē
ioſeph: q̄ īterpťať augmentū: ſine cuiꝰ imperio nō poteſt q̄s
mouere manū aut pedē ī tota t̄ra egypti: vt diciť Gen. xlj. f.
Domū regis

G a Domũ regis q̄ erat ſub cellario: vbi forte erat theſau
rus regis. c Sub cubito manuũ tuarum/ ne lederis: vel
forte quia nudus erat miſſus in lacũ.
Myſtice a Domũ regis q̄ erat ſub cellario. Per cellariũ/ re
poſitio ſacrorum librorum ⁊ exẽplorum ſignificat. Prouer. xxiiij. a.
In doctrina replebũt cellaria/ vniuerſa ſbſtãtia ꝑcioſa ⁊ pul/
cherrima. b Que cõputruerãt. In q̄ multi arguũt cũ
ſedechia: qui ꝑus ve/
ſtimenta ſuo dimittũt
putreſcere q̄ꝫ paupe/
ribus ea tribuant. Vñ
Auguſtinus in libro
cõfeſſionũ: magis re/
prehẽnſibilem ſe dicit
quia poma ſua dimit/
tebat putreſcere/ q̄ꝫ eũ
B qui furat ea. Sic ex/
empla veterum mul/
tis putreſcunt quo ad
vſum: quia nec ea ſu/
munt: nec iuxta ea vi/
uunt. Vñ Gregori⁹.
Facta antiquorũ re/
colamus/ et non erunt
grauia que ſuſtinem⁹:
Vel per lacum intelli/
git paupertas: de qua
pauperes extrahim⁹/
cum eis pannos vete/
res tribuimus. Pau/
per enim eſt pulchra
pertica: ⁊ ibi ſedet op/
time veſtis. Iob. xxxi
b. Si nõ benedixerũt
mihi latera pauꝑis: et
de velleribus ouium
mearũ calefactus eſt:
Qui enim eũ induit:
chriſtum induit/ ⁊ eum
q̄ſi de familia ſua fac:
Matth. xxv. c. Nu/
dus fui ⁊ cooperuiſtis
me. Unde ipſe dixit:
Martinus adhuc ca/
thecumin⁹ hac me ve/
ſte contexit. d Ad
oſtium tertiũ: forte
E atrij immundorum. e
Viuit domin⁹ qui
fecit nobis animã
hãc. Eſa. xlij. a. Dãs
flatum populo qui ſu/
per terrã eſt. f Si
occidero te ⁊c. ſup
ple male mihi accidat.
g Sollicitus ſum
ꝓpter iudeos ⁊c.
quaſi fateor vera eſſe
que dicis: ſed timeo
ne iudei accuſent me
coram nabuchodono
ſor: ⁊ tradar in manus
eorũ. Ecce ſic magis
timet ſuos q̄ꝫ hoſtes.
Vñ Mich. vij. b. Ini
mici hois domeſtici ei⁹. h Ecce oẽs mulieres q̄ remã/
ſerũt ⁊c. qđ eſt magnũ opprobriũ iudeis. i Et ipſe di/
cent/ obiurgando cõtra te. k Seduxerũt te ⁊ ꝑualue
runt aduerſum te/ falſi ꝓphete quib⁹ credidiſti. l Vi/
ri pacifici tui. i. querentes tibi falſam pacem. Hi ſunt ami/
ci fortune: qui cum proſperitate veniunt: ⁊ ea recedẽte/ rece/
dunt. Seneca: Mel muſce/ cadauera lupi/ predam ſequitur
turba non hominẽ. Eccl. xx. b. Fatuo non erit amicus: ⁊ non
erit gratia in bonis illius: Qui enim edunt panem illius: fal/
ſe lingue ſunt. Prouerb. xix. a. Multi colunt ꝑſonam poten/
tis: ⁊ amici ſunt dona tribuẽtis. Ibidem. Diuitie addũt ami/
cos plurimos: a paupere aũt et hi q̄s habuit ſeparant. Viri
ergo pacifici ſunt vo/
luptuoſi cõſiliatores:
qui carnalia conſilia
conſulunt. m De/
merſerunt te in ce/
no/ vitiorum. ſ. vel in
magna tribulatione.
n Et in lubrico F
pedes tuos: id eſt
i carnalib⁹ deſiderijs
greſſus operum tuo/
rũ. Vel te deceperũt
vt qđ rectũ eſt dimit/
teres/ qđ malum eſt fa
ceres: ſicut qui in lu/
brico ẽ a via recta de/
clinat/ quia cadit. Si/
mile/ Abdie. i. c. Viri Al. ipſi
federis tui illuſerũt ti/
bi: inualuerũt aduer/
ſum te viri pacis tue:
qui comedunt tecum
ponẽt inſidias ſubter
te. Eſa. iij. c. Popule
meus qui te beatum
dicunt: ipſi te decipi/
unt: ⁊ viam greſſuum
tuorum diſſipãt. Qđ A. trade
eſt ponere pedes in
lubrico. o Et re/
ceſſerunt a te: quã/
do viderunt tibi cala/
mitatẽ aduenire: cui/ G
us contrarium tibi ꝓ/
phetauerãt: Erãt eñ
ſocij menſe: et in die
tribulationis receſſe/
rũt: vt Eccl. vj. b. di/
citur de falſo amico.
Iõ dr. ꝫ. ix. b. Vnuſ/
quiſq; a proximo ſuo
ſe cuſtodiat: ⁊ in omni
fratre ſuo non habeat
fiduciam. p Et ci/
uitatẽ hanc com/
buret igni. Diabo/
lus incendiarius eſt.
Comburit enim igne
auaricie: De quo Iob
xv. d. Ignis deuora/
bit tabernacula eorũ
qui munera libẽter ac/
cipiunt. Item ignis
luxurie: qui eſt ignis
vſq; ad conſumptio/
nem deuorans: Iob.
xxxi. b. Item ignis
ſuperbie: qui eſt ignis
qui nunq̄ꝫ dicit ſufficit: quia ſemper ambit honores. Itẽ igne
gehenne inextinguibili. Eſa. vlt. g. Vermis eorum nõ mo/
rietur et ignis eorum nõ extinguetur. Per vxores/ carnales cõ/
cupiſcentie ſignificantur: per filios/ mala opera: per chaldeos
demones.

añq̄ꝫ moriat. Aſſũptis ḡ ab/
demelech ſecũ viris/ igreſſ⁹ ē
a dõmũ regis que erat ſub cel
lario/ ⁊ tulit inde veteres pã/
b nos ⁊ antiqua veſtimẽta que
computruerãt: et ſubmiſit ea
ad hieremiã in lacum ꝑ funi
culos. Dixitq; abdemelech
ethiops ad hieremiã: Pone
veteres pannos et hec ſciſſa
c ⁊ putrida ſub cubito manuũ
tuarum ⁊ ſup funes. Fecit ergo
hieremias ſic: Et extraxerũt
hieremiã funib⁹: et eduxerũt
eũ de lacu. Manſit aũt hie
remias i veſtibulo carceris.
Et miſit rex ſedechias et tu
lit ad ſe hieremiã ꝓphetam
d ad oſtium tertiũ/ quod erat i
domo domini. Et dixit rex
ad hieremiã: Interrogo ego
te ſermonem ne abſcõdas a
me aliquid. Dixit autẽ hiere
mias ad ſedechiã: Si annũ/
ciauero tibi: nũquid nõ inter
ficies me? Et ſi cõſiliũ dedero
tibi/ nõ me audies? Iurauit
ergo ſedechias rex hieremie
e clam dicens: Viuit dñs qui
fecit nobis animã hãc/ ſi oc
f cidero te/ et ſi tradidero te in
manus virorum iſtorum q̄ querũt
animã tuã. Et dixit hieremi
as ad ſedechiam: Hec dicit
dñs exercituũ deus iſrl: Si
ꝓfectus exieris ad ꝑncipes
regis babylonis/ viuet anima
tua/ ⁊ ciuitas hec nõ ſuccen/
detur igni/ ⁊ ſaluus eris tu et
populus tu⁹ ⁊ domus tua.
Si autem non exieris ad ꝑn
cipes regis babylonis: tra/
detur ciuitas hec in manus
chaldeorũ: ⁊ ſuccẽdent eam
igni: ⁊ tu non effugies de ma
nu eorũ. Et dixit rex ſedechi
g as ad hieremiã: Sollicitus
ſũ ꝓpt iudeos q̄ trãſfugerũt
ad chaldeos/ ne forte tradar
in man⁹ eorum: ⁊ illudãt mihi.
Rñdit aũt hieremias ⁊ dixit
ad eũ: Nõ te tradẽt. Audi q̄/
ſo vocẽ dñi quã ego loq̄r ad
te: ⁊ bene tibi erit: ⁊ viuet aĩa
tua. Qꝫ ſi nolueris egredi/ iſte
eſt ſmo quẽ oñdit mihi dñs.
h Ecce oẽs mulieres q̄ remã/
ſerũt i domo regis iuda/ edu
cent ad ꝑncipes regis baby
i k lõis: ⁊ ipſe dicẽt: Seduxe/
rũt te ⁊ ꝑualuerũt aduerſum
l m te viri pacifici tui: demerſe/
n rũt te in ceno ⁊ in lubrico pe
o des tuos: ⁊ receſſerũt a te. Et
oẽs vxores tue ⁊ filij tui edu
cent ad chaldeos: ⁊ nõ effu/
gies man⁹ eorũ: ſed in manu
regis babylonis capieris: et
p ciuitatẽ hãc comburet igni.
Dixit ergo ſedechias ad hie
remiã: Nullus ſciat verba
hec/ ⁊ non morieris. Si aũt
audierint ꝑncipes q2 locut⁹
ſum tecum: ⁊ venerint ad te/
et dixerint tibi: indica nobis
quid locutus ſis cũ rege/ ne
celes: ⁊ nõ te interficiem⁹: ⁊
quid locutus eſt tecũ rex/ di
ces ad eos: Proſtraui ego
preces meas coram rege ne
me reduci iuberet in domũ
ionathan ⁊ ibi morerer. Ve/
nerũt ergo omnes principes
ad hieremiã et interrogaue/
runt eum. Et locutus eſt eis
iuxta omnia verba que ꝑce/
perat ei rex. Et ceſſauerunt
ab eo: Nihil enim fuerat au/
ditum. Manſit vero hiere/
mias in veſtibulo carceris
vſq; ad diem quo capta eſt
hieruſalẽ.

Expo. Ca. XXXIX.

Et factū eſt ⁊c. A principio libri vſqꝫ huc/multis verbis ⁊ figuris oſtēdit hieremias populi iudaici captiuitatē ⁊ ciuitatis ſubuerſionē futuram: nūc tādem quaſi factā deſcribit: vt nō iā eā futurā pronūciet/ ſed magis factā demōſtret. Diuidit aūt hoc capitulū in quattuor ptes.

Primo tempus obſidionis ciuitatis: ⁊ tempus captiōis eiuſdem
A oſtēdit. Secūdo fugā ſedechie ⁊ principum
j.52.a. eius cū eo/eorūqꝫ cō/
Reg.25.a. prehenſionē/ ⁊ excecationē/totiuſqꝫ ciuitatis ſuccenſionē oñdit: ibi: Cūqꝫ vidiſſet. Tertio oñdit bñ ſecū actū eē a chaldeis iuſſu nabuchodonoſor: qm̄ cōmendauerat eū godolie: quē cōſtituit nabuchodonoſor p̄fectū reliquijs iudeoꝝ ī terra iuda: ibi: Et reliquias ppl̄i que. Quarto oſtēdit quod dā factū ante ciuitatis ſubuerſionē. ſ. quō ſermo dñi factus fuit ad eū/adhuc in veſtibulo carceris exiſtentē/ in cōſolationē abdemelech eunuchi: quem ſolum liberādum ⁊ ſaluandum oſtendit: ibi: Ad hieremiā autē. Dicit ḡ: a Et factū eſt ⁊c. menſe decimo ⁊c. decima die menſis: vt dr̄. iiij. Reg. xxv. a. Vñ oſtēdit hic qñ facta fuit hec captiuitas/et quō. b Undecimo aūt anno ſedechie. i. regni eius: c Menſe quarto quīta die mēſis apta ē ciuitas. Immo vt habet. iiij. Reg. xxv. c. quīto mēſe ⁊ ſeptimo die. Solutio. Quarto mēſe ⁊ quīta die mēſis capta fuit ciuitas: ſed quīto menſe ⁊ ſeptimo die menſis fuit euerſa: qñ nūcij redierunt de reblatha a nabuchodonoſor. Ul̄ forte quarto menſe ⁊ quinta die capta fuit aliqua munitio cōtra ciuitatē: ⁊ poſtea quīto mēſe ciuitas. Unde dicit ciuitas aperta: id eſt munitio capta: que impediebat intrare chaldeos in ciuitatē. Ideo aūt tūc libere fuit apta: quia iam defecerant omnino victualia in ciuitate: vt mulieres comederent paruulos ſuos ad menſurā palme: vt dicit Threñ. ij. g. e Et ſederūt in porta media. i. in porta medij muri. Ciuitas cincta erat duob⁹ muris: ⁊ mur⁹ ſecūd⁹ dicebat medi⁹: q̄ erat int̄ extremū muꝝ ⁊ domū regis. f Cūqꝫ vidiſſet eos ſedechias rex ⁊c. iam ingreſſos: g Fugerunt. i. fugere inceperūt. h Per viam horti regis. i. que ducit ad hortū. i Et p portā que erat inter duos muros. Tota ciuitas clauſa erat vndiqꝫ duobus muris p̄ter ꝙ in parte illa vbi erat hortus regis: Unde porta que ibi erat dicebatur eſſe inter duos muros. Alij dicunt ꝙ domus regis et templum vno muro cingebantur: et alia pars ciuitatis in qua habitabant homines nobiles alio muro: et inter hos duos muros erat porta quedā p quam erat via ad hortū regis. Meli⁹ credo p̄me ſolutioni: que ponit duos muros quibus tota ciuitas cingebat. Per portā. i. p foramen porte qđ in ipſa fecerūt nocte/ne fugientes perciperent a chaldeis. k Et egreſſi ſunt ad viā deſerti. i. que ducit ad deſertū. l Perſecut⁹ eſt ⁊c. ⁊ cōprehenderūt ſedechiā ⁊c. multi de p̄ncipibus cū eo capti fuerūt: ⁊ quidā euaſerūt. n Et captiuū adduxerūt ⁊c. q̄ eſt in terra emath: hec ē antiochia. o Et locut⁹ ē ad eū iudicia. i. oſtēdit ei ꝙ iuſte eſſet occidend⁹: vel fecit eū iudicari a p̄ncipib⁹ ſuis.

Myſtice Myſtice: d Aperta eſt ciuitas. Ciuitas eſt homo. Ciues ſūt virtutes: quarū debet eſſe vna imperandi obediendiqꝫ cōcordia. Unde Prouer. xviij. d. Frater qui iuuat a fratre qſi ciuitas firma. Sed qñ vna inuadit fines alterius: tūc fit diſcordia ⁊ contentio inter diſcipulos dñi: Luc. xxij. c. et ideo diuiſio ⁊ deſtructio ciuitatis: quia omne regnū in ſe diuiſū deſolabit: Matth. xij. b. Iuſticia eñ aliquādo intrat fines miſericordie/ nimis auſtere volēs oīa iudicare ⁊ agere: Sꝫ dr̄ Eccs. vij. c. Noli eſſe nimis iuſtus. Aliqñ miſericordia intrat fines iuſticie/nimis remiſſe volēs oīa agere. Prouer. xviij. b. Qui mollis ⁊ diſſolutus eſt in ope ſuo/frater ē ſua opa diſſipātis. Porte ciuitatis ſūt quiqꝫ ſenſus: quib⁹ apertis intrat diabolus. Ier. ix. f. Mors intrat p feneſtras. Naū. ij. b. Porte fluuioꝝ aperte ſunt et tēplū ad ſolū dirutū eſt. Sed dr̄ Ioh. xx. c. Ieſus itrauit ianuis clauſis: ſed p̄ncipes diaboli intrāt portis aptī. e Et ſederūt ī porta media. Prima porta ē quīqꝫ ſenſuū: ſecūda ſēſualitatꝭ: tertia rationis: qñ hec ē capta/ capta ē ciuitas. m Et cōprehēderūt ⁊c. Iſte q̄ egreſſ⁹ ē ciuitatē/iō capt⁹ ē: Sic et filij beniamin/ Iudic. xx. eadē ratiōe capti ſūt. Similiter ſemei qui egreſſus eſt de hieruſalē/occiſus fuit. iij. Reg. ij. g. Et dina egreſſa/corrupta ē: Geñ. xxxiiij. a. Egreſſus aūt fuit h Per viā horti regī. Hort⁹ regis ē diuitie regales: via eſt ambitio dignitatis. p Et occidit rex babylonis filios ſedechie ⁊c. Sedechias interp̄tat iuſticia domini: ⁊ ſignificat aduerſitatē temporalē: quam nobis domin⁹ iuſte infligit. Filij ſedechie ſunt bona que in nobis operat aduerſitas temporalis: que ſunt decē. Primo eñ examinat. Unde Eccl. xxvij. a. Vaſa figuli probat fornax. Gregori⁹. Qđ lima ferro et fornax auro: qđ flagellū grano/ h̄ tribulatio viro iuſto. Secūdo purgat. Eſa. iiij. b. Si abluerit domin⁹ ſordē filiarū ⁊c. Auguſtin⁹. Iuſto dei iudicio datur ſepe poteſtas peccatorib⁹: qua ſanctos ipſi⁹ perſequunt: vt qui ſpiritu dei agunt ⁊ iuuent/fiunt per laborum exercitia clariores. Tertio fecundat. Pſ. Fulgura in pluuiā fecit. Ioh. xv. a. Omnē palmitē in me nō ferentē fructū tollet eum: et omnē qui fert fructum purgabit eum vt fructū plus afferat. Quarto defendit. Exo. xiiij. e. Erat aqua quaſi murus a dextera eorum ⁊ leua. Pſ. Da nobis auxiliū de tribulatione. Quinto erudit. Eſa. xxviij. c. Vexatio intellectū dabit auditui. Prouerb. xxij. c. Stulticia colligata ē ⁊c. Threñ. j. c. De excelſo miſit ignē in oſſib⁹ meis ⁊ erudiuit me. Sexto humiliat. Iob. vj. a. Sagitte dñi ī me ſūt: q̄ꝝ idignatio ebibit ſpm̄ meū. ij. Corinth. xij. b. Ne magnitudo reuelationū ⁊c. Septimo ꝯuertit. Eſa. xxvj. c. Dñe ī anguſtia req̄ſierūt te. Pſ. Imple facies eoꝝ ignominia. Octauo ꝯuerſos ire accelerat. Pſ. Multiplicate ſūt īfirmitates eoꝝ poſtea accelerauerūt. Oſee. vj. a. In tribulatione ſua mane cōſurgēt ad me. Nono ſpiritū roborat. ij. Corinth. xij. c. Cum infirmor tunc potens ſum. Ultimo coronat. Iaco. j. b. Beatus vir qui ſuffert temptationē. Auguſtinus in libro Proſperi: Quantūcūqꝫ tumēt tumeant impij: melior eſt etiā in hoc tempore cauſa iuſtorum: qui quāto amplius impetunt: tanto glorioſius coronant. Hos omnes filios ſedechie occidit nabuchodonoſor. i. diabol⁹ ī reblatha: qđ interpretat multa hic. i. in temporali abundantia. Unde. iiij. Reg. xi. a. Athalia occidit oēs açarie filios. Athalia interp̄tat declinatio: Abundātia eñ temporalis facit a deo declinare. Açarias interpretat auxiliū domini. Hec ē aduerſitas

Aduerſitas temporalis ī nobis opat decem

Pſ. 134.

Pſ. 59.

Pſ. 82.

Pſ. 15.

B

Capitulū. XXXIX.

a Et factū eſt vt caperet
hierlm: Anno nono
ſedechie regi iuda mē
ſe decimo/venit nabuchodo
ſor rex babylonis ⁊ oīs exer/
citus ei⁹ ad hieruſalē ⁊ obſi/
b debant eam. Undecimo aūt
c anno ſedechie mēſe quarto
d quīta die mēſis āpta eſt ciui
tas: ⁊ igreſſi ſūt oēs p̄ncipes
e regis babylonis: ⁊ ſederunt
in porta media neregel ſere/
ſer ſemegar nabuſarſathim
rapſaces neregel ſereſer reb/
mag ⁊ oēs reliqui p̄ncipes
f regis babylonis. Cumqꝫ vi/
diſſet eos ſedechias rex iuda
g ⁊ oēs viri bellatores/ fugē/
rūt ⁊ egreſſi ſunt nocte de ci/
h uitate p viām horti regis: et
i p portā que erat inter duos
k muros: ⁊ egreſſi ſunt ad viā
l deſerti. Perſecutus eſt autē
eos exercit⁹ chaldeoꝝ: et cō/
m p̄henderūt ſedechiā in cam/
po ſolitudinis hierichontine: et captum adduxerūt ad
n nabuchodonoſor regem ba/
bylonis in reblatha que ē in
o terra emath: et locutus eſt
p ad eum iudicia. Et occidit
rex babylonis filios ſede/
chie in reblatha ī oculis ei⁹:

a et omnes nobiles iuda occi
b dit rex babylonis. Oculos
quoqꝫ ſedechie eruit: ⁊ vinxit
eum cōpedib⁹ vt duceret in
c babylonē. Domū ꝙ regl ⁊
d domū vulgi ſuccēderūt chal
e dei igni: ⁊ mūrū hieršm ſub
uerterūt. Et reliquias ppli ꝗ
remāſerūt in ciuitate: ⁊ pfu
gos qui trāſfugerāt ad eū: ⁊
f ſuꝑfluos vulgi qui remanſe
rant/trāſtulit nabuçardā ma
giſter militū in babylonē: et
g dē plebe pauperū qui nihil
penitus habebāt/dimiſit na
buçardan magiſter militū in
terra iuda: ⁊ dedit eis vineaſ
⁊ ciſternas in die illa. Pre
h cepērat autē nabuchodono
ſoꝛ rex babylonis de hiere
mia/nabuçardā magiſtro mi
i litie/dicens: Tolle illū ⁊ po
ne ſuꝑ eum oculos tuos: ni
hilqꝫ ei mali faciaſ: ſed vt vo
luerit ſic facias ei. Miſit ꝗ
nabuçardan princeps mili
tie et nabu et ſeſ ban ⁊ rapſa
ces ⁊ neregel et ſereſer ⁊ reb
mag: ⁊ omnes optimates re
gis babylonis miſerūt et tu
lerunt hieremiā de veſtibu
k lo carceris: ⁊ trādiderunt eū
godolie filio aicham filij ſa
l phan: vt intrāret in domum
et habitaret in populo. Ad
m hierēmiam autem fact⁹ fue
rat ſermo domini cū clauſus
eſſet in veſtibulo carceris/di
n cens: Uāde et dic abdeme
lech ethiopi/dicens: Hec di
cit dominus exercituū deus
o iſrael. Eccē ego inducā ſer
mones meos ſuper ciuitatē
hāc in malū ⁊ nō in bonū: et
p erūt i ꝯſpēctu tuo i die illa: ⁊
q liberābo te i die illa/ait dñs:

c Domū ꝙ regis ⁊ domū vulgi: id eſt domos: ſuc
cenderūt chaldei igni. Nō eñ tam cito capta fuit ciui
tas: ſed quīto mēſe/qñ nuncij redierūt de reblatha. ſ. ſeptima
die menſis quinti: vt dr̄. iiij. Regl. xxv. c.

Myſtice temporalis: que in multis iuuat dominū ad noſtrā iuſtifi
cationem. Uñ Eſa. lx
ij. b. Indignatio mea
auxiliata ē mihi. Oſee
ix. c. Ephraim educet
ad interfectionē filios
Pſ. 109. ſuos. Pſ. Judicabit
in natiōibus implebit
ruinas: cōquaſſabit ca
pita i terra multoꝝ. i.
in multiplicatiōe ter
C renoꝝ. Ezech. xxvij.
e. Repleta es ⁊ glori
ficata nimis in corde
maris: ventus auſter
cōtriuit te. Coꝛ maris
eſt abūdantia aduerſi
tatis: ꝗ replet diuitijs
ſpūalibus: ſed ventus
auſter. i. pſperitas tē
poralis totū cōterit et
exufflat. Jō dic̄ Gre
goꝛi⁹: Cū ois foꝛtu
na timenda ſit/magis
tamē pſpera ꝙ̄ aduer
ſa. a Et oēs no
bileſ iuda occidit.
Nobiles iuda ſūt qui
magnitudinē pctōrū
ſuoꝝ quibuſdam ver
bis vel honeſtis circū
ſtantijs in ꝯfeſſiōe pal
liant ⁊ decollāt: quia talis palliatio eſt interfectio. Eccl. iiij. c.
Pſ. 36. Pro aia tua nō ꝯfundaris dicere verū. Pſ. Reuela dño viā
tuā ⁊ ſpera in eo ⁊ ipſe faciet. Eſa. xlvij. a. Denuda turpitudi
nē tuā: diſcooperi humerū: reuela crura. b Oculos ꝙ
ſedechie eruit ⁊c̄. Hic eſt progreſſus in peccatis. Primo
eñ obcecat vt amittat iudiciū rationis: ſecūdo ligat affectus
ad malū: vt bona male ſapiant ⁊ mala bñ: qḋ facit coꝛruptio
palati coꝛdis: tertio ipſū coꝛpus i peccati voraginē ꝓcipitat
agēdo. Idē etiā dr̄ de ſanſone: Judic. xvj. c. Quē cū appre
hendiſſent philiſtijm/ſtatim ei eruerunt oculos: deinde vin
xerunt catenis: ⁊ poſt molere fecerūt. Idē iuſticiarius facit: ꝗ
latroni iam iudicato ad ſuſpendiū: ꝑmo velat oculos: ſecūdo
ligat manus ad tergū: tertio leuat ad patibulum: Sic primo
diabolus aufert iudiciū ratiōis: ſecūdo impedit affectū opa
tionis: tertio ꝓcipitat in peccatis. e Et murum hieru
ſalē ſubuerterūt. Gregori⁹ in paſtoꝛali. Muri hierſm ſūt
virtutes aie ad deſideriū ſuꝑne pacis erecte. De hac ſubuer
ſione: Job. xxxj. b. Oia eradicans ⁊c̄. c Domū ꝙ re
gis ⁊c̄. i. mentes ꝑlatoꝝ ⁊ ſubditoꝝ. d Succenderūt
chaldei igni/luxurie. Hoc peccato oẽs fere coꝛrūpunt. j.
Joh. v. d. Totus mūdus in maligno poſit⁹ ē. i. i malo igne.
Dicitur autē luxuria ignis: qꝛ inflāmat in amoꝛē malū. Eſa.
l. d. Ambulate in lumie ignis veſtri: ⁊ in flammis quas ſuc
cēdiſtis vobis. Dicitur autem luxuria fumus: quia excecat
rationē. Dic̄ etiā ſulphur: qꝛ fetet ⁊ indnat coꝛpus. j. Coꝛ.
vj. d. Qui foꝛnicatur/in coꝛpus ſuū peccat. Uñ Apoc. ix. d.
Ab his trib⁹ plagis occiſa eſt tertia ps hoim/de igne ⁊ de fu
mo ⁊ ſulphure: ꝗ ꝓcedebāt ex oꝛe ipſoꝝ. f Et ſuꝑfluos
vulgi ⁊c̄. ſ. ꝗ nō poterāt pugnare/ nec aliquā artē exercere.
g Et de plebe pauperꝝ ꝗ nihil penit⁹ habebāt. Ta
les eñ nō pōt captiuare nabuçardā. i. ꝓncipes cocoꝝ. ſ. ven
ter vl̄ gula: ꝗ diuites ⁊ nobiles oēs fere captiuat in babylōe.
Pauꝑes eñ nō habēt vnde ꝑparent delitias. Seneca. Im
pone cōcupiſcentie tue frenū: que occulta voluptate animū
trahūt/reijce: ede citra auiditatē: bibe citra ebrietatē: nec ꝑte
rib⁹ delitijs ihereas: nec abſētes cupias: Uict⁹ tibi ex re facili
ſit: Fames excitet palatū tuū/nō ſapoꝛes. Paruo fames cō
ſtat/magno faſtidiū: nec in reb⁹ vitiū ē/ſed in aio. Nihil adeo
ſanitatē impedit ꝙ̄ remedioꝝ crebra mutatio. Faſtidiētis ſto
machi ē multa degu
ſtare: que vbi nimia
ſunt inquinant/nō al
unt. Item venter pre
cepta nō audit/poſcit/
appellat: nō ē tā mo
leſtus creditoꝛ: paruo
dimittit ſi nō das illi
qḋ debes/nō qḋ po
tes. Quidā heremita
dixit carni ſue: occidi
ſti me et ego occidā te.
Quō autē diabol⁹ di
uites ⁊ nobiles ducat
i babylonē captiuoſ. i.
i ꝯfuſionē: pauꝑes au
tē ⁊ ignobiles dimit
tat/ habet exēplū. j.
Machab. ij. b. dixerūt
nuncij regis antiochi
ad matathiam: Prin
ceps ⁊ clariſſim⁹ ⁊ ma B
gnus es i ciuitate hac
⁊ oꝛnatus filijs ⁊ fra
trib⁹: ergo accede pri
oꝛ ⁊ fac iuſſum regis.
Ideo dr̄ Jaco. v. a.
Agite nūc diuiteſ/plo
rate vlulantes i miſe
rijs vr̄is que venient
vob. De pauꝑib⁹ au
tē dic̄ Jaco. ij. a. Nōne deus elegit pauꝑes in hoc mūdo:
diuites in fide ⁊ heredes regni: Iſti relinquent in ṫra iuda. i.
vere cōfeſſionis: qꝛ peccata ſua ⁊ laudes confitent deo. His
dant vinee: qꝛ de pctis ſuis cōpungunt: ⁊ in ipſa cōpunctiōe
delectant. Uinū eñ nō ſolū pūgitiuū ſed ⁊ dulce ē. Dant eis
et ciſterne: id eſt gratia lachrymarū qua peccata ſua deflent:
⁊ pro incolatu huius miſerie ⁊ dilatiōe patrie inceſſanter ge
munt. Ideo dic̄ Eccl. xj. b. Eſt homo marcidus egens re
cuperatione/plus deficiēs virtute ⁊ abūdans paupertate: et
oculus dei reſpexit illum in bono. h Precēperat autē
nabuchodonoſoꝛ rex babylonis de hieremia ⁊c̄.
Sciebat eñ ꝙ dederat conſiliū iudeis ꝙ redderent ciuitatē.
i Tolle illū ⁊ pone ſuꝑ eum oculos tuos ⁊c̄. Ecce
quō oēs vie domini recte et iuſte ſunt: quia reddit vnicuiqꝫ
iuxta opera ſua. i. iudeis ſuꝑbis ⁊ cōtemnētib⁹ dignas penas:
ſed manſuetis ⁊ obediētib⁹ pꝛemia/vt hieremie: Sicut ⁊ egy
ptios in mari ſubmerſit: et iſraelitas iuſtos liberauit: Exod.
xiiij. g. Sic et miniſtri nabuchodonoſoꝛ in foꝛnace combuſti
ſunt/vbi innocētes pueri illeſi inuenti ſunt: Daniel. iij. c. Uñ
Sap. xvj. d. Creatura eñ tibi factoꝛi deſeruiens excandeſcit
in toꝛmentū aduerſus iniuſtos: ⁊ lenioꝛ fit ad benefaciendum
pro his qui in te cōfidunt. k Et tradiderūt eum godo
lie/qui iudeus erat: quē ꝑpoſuerat nabuchodonoſoꝛ iudeis
remanētibus iu iudea. l Et intraret in domū/ ſuam.
m Ad hieremiā aūt fact⁹ fuerat ſermo dñi ⁊c̄. ſ. ante
ꝙ̄ captiuitas inciperet: ⁊ anteqꝫ vrbs caperet. n Uade
⁊ dic ⁊c̄. Quō iuit cū clauſus eſſet: Solutio. Per nunciū.
o Ecce ego inducā ſermones meos ⁊c̄. i. rem ſermo
nū implebo. p Et erūt in cōſpectu tuo i die illa. i. tu
videbis. q Et liberabo te in die illa. Ecce ꝙ nullū bo
num irremuneratū eſt: quia eñ iſte liberauit hieremiā/ a do
mino liberatus ē: vt ſit in plena libertate/alijs in captiuitatē
tractis. Sic ꝗ animā alteri⁹ a peccati moꝛte liberat: multoti
ens a peccato ſuo liberat. Unde. Ja. v. d. Si cōuerteris con
uertam te. Et non

uertam te. a Et nō traderis in manus virorū ⁊c̄.i. chaldeoꝝ. b Sed erit tibi aīa tua in ſalutē: qꝛ ī me habuiſti fiduciā. Ecci.ij.b. Crede deo ⁊ recuperabit te: ⁊ dirige viam tuā ⁊ ſpera in illū. Ibidem. Et ſcitote: quia nulꝰ ſuperauit in domino ⁊ cōfuſus eſt. Expo. Ca.XL.

a et nō trāderis ī manꝰ virorū
q̄s tu formidas: ſ₃ eruēs libe/
rabo te et gladio nō cades: ſ₃
b ērit tibi aīa tua ī ſalutē: qꝛ in
me habuiſti fiduciā/ait dn̄s.
c Ermō qui Ca.XL
d S factůs eſt ad hieremiā
e f a dn̄o pōſtq̄ʒ dimiſſůſ
g eſt ā nabuçardā magiſtro mi
litię de rama: qn̄ tulit eū vin/
ctū catenis in medio omniū
h qůi migrabāt de hieruſalē et
iuda/⁊ ducebant in babylo/
i nem. Tōllens ḡ pnceps mi/
litię hieremiā dixit ad eum:
k l Dn̄s deꝰ tuꝰ locutꝰ ē māluʒ
m h ſup locū iſtū: ⁊ addūxit et
n fecit dn̄s ſic̄ locutꝰ eſt: qꝛ pēc
o caſtꝭ dn̄ō ⁊ nō audiſtis vocē
p eiꝰ: ⁊ factꝰ ē vob̄ ſmo h. Nūc
q r ergō eccē ſolui te hodie de
s catenis qůę ſunt in manibuſ
t tuis. Si plācet tibi vt veni/
v as mecū ī babylonē/vēni: ⁊
ponam oculos meos ſup te.
Si autē diſplicet tibi venire
mecum in babylonē/ reſide.
x Eccē oīs terra ī ꝯſpectu tuo
y eſt: Qd̄ elegēris ⁊ q̄ placue/
rit tibi vt vadas/illuc pge: ⁊
z mēcū noli venire/ſed habita
apud godoliā filiū aichā filij
ſaphā/quē ꝑpoſuit rex baby
lonis ciuitatibꝰ iudę. Habi/
ta ḡ cū eo in medio ppl̄i: vel
quocūq̄ʒ placuerit tibi vt va
a das/vade. Dēdit q̄ʒ ei ma/
giſter militię cibaria ⁊ munuſ
cula/⁊ dimiſit eū. Venit aūt
hieremias ad godoliā filium
aichā in maſphat: et habita/
b uit cū eo ī mēdo ppl̄i q̄ relictꝰ

Ermo q̄ factus eſt. De ſcripta vrbis vaſtatione/regiſq̄ʒ captiuatiōe/pſequit diffuſius q̄d de ſe ⁊ ꝯtra ſe actum fuerit a chaldeiſ ⁊ de reliquijs ſilr̄ q̄ ī hierl̄m remāſerūt.

A Hoc capitulū diuidit in quattuor ptes. Primo dicit ſibi fuiſſe reuelatū anteq̄ʒ eēt implētū q̄d acturꝰ eēt pnceps militię chaldeorū. Secūdo id qō circa ſe egerit oſtēdit: q̄ ſcʒ eum de catenis ſoluerit: et de veſtibulo carcerꝭ eduxerit: ⁊ optionē dederit/vel eundi ſecū in babylonē/vl̄ remanēdi in iudęa ſub procuratiōe godolię: ibi: Tollēs ḡ princeps. Tertio oſtēdit q̄ omēs iudei q̄ diſpſi erāt/latētes ī diuerſis locis/venerunt ad godoliam: et confęderati ſunt et cum eo in abūdantia mlt̄a viuētes: ibi: Cūq̄ʒ audiſſēt. Quarto oñdit quō aliq̄ de pncipibꝰ ꝑnūciauerunt godolię q̄ hiſmael vellet eū occidere: quibꝰ nō credēs occiſus eſt ab hiſmaele: ibi: Johannā autē. Dicit ḡ. c Sermo.i. res digna ſermone: q̄ reuelata eſt hieremię. Hec inq̄ʒ res ſermone digna: d Qui factus eſt.i. impleta ē: e Poſtq̄ʒ dimiſſus ē a nabuçardā ⁊c̄. tūc factū: qꝛ tūc pfectū apparuit. Vel ſic cōſtrue: Hic eſt/ c Sermo q̄ factꝰ ē ad hieremiā a dn̄o.i. res ſermonis facti. Qn̄ tulit eum ⁊c̄. vſq̄ʒ ibi: ⁊ ducebant. Et poſt repete: e Poſtq̄ʒ.i. quo impleto: f Dimiſſus eſt ⁊c̄. de rama. Vſq̄ʒ em̄ ad illū locū iuit hieremias cū eo.

Moraliter Moraliter e Poſtq̄ʒ dimiſſus ē/hieremias/ g A nabuçardā.i. pncipe cocoꝝ: tūc factꝰ ē ei ſermo a dn̄o: ⁊ ī rama qō interp̄tat excelſū. Oſee.ij.c. Et ducā eā in ſolitudinē: ⁊ lo

Daniel.9. quar ad cor eiꝰ. Sic̄ danieli poſt longa ieiunia data ē gr̄a viſionū. h Qui migrabāt de hierl̄m ⁊ iuda. Malū eſt trāſmigrare de hierl̄m ī babylonē ſiue in hiericho.i. de gr̄a in peccatū: vl̄ de mūdo ī infernū. Thren̄.j.a. Migrauit iudas ꝑpter afflictionē ⁊ multitudinē ſeruitutis: habitauit int̄ gentes nec inuenit requiē. i Tollēs ḡ pnceps/de medio captiuoꝝ. Et hic ē ſermo quē dixit ad ſe factū.i. res digna ſermōe.ſ. q̄ tolleret/nec ire ī babylonē cogeret: q̄ ſmo factꝰ fuit.i. cōpletꝰ: poſtq̄ʒ dimiſſus ē ⁊c̄. Intantū em̄ eū honorauit nabuchodonoſor/ eo q̄ eſſet ꝓpha dn̄i: quid ḡ debent facere credētes chriſtiani: Matth.x.d. Qui recipit ꝓphetā in noīe ꝓphę.i. qꝛ ꝓpha ē/mercedē ꝓphę accipiet. k Dn̄s deꝰ tuꝰ locutꝰ ē. Ecce q̄ gentilis nō ſibi ſed deo attribuit victoriā. l Malū hoc ſup locū iſtū.i. hāc deſtructionē. m Et adduxit ⁊ fecit dn̄s ⁊c̄. Amos.iij.b. Si ē malū in ciuitate qō dn̄s nō faciat. Eſa.xlv.a. Ego dn̄s ⁊ nō ē alt̄: formās lucē et creās tenebras: faciēs pacē ⁊ creās malū. Vl̄ Sup locū iſtū.i. ſup eccleſiā adducit dn̄s malū. Ezech.ix.b. Trāſite p ciuitatē ſequētes eū/⁊ pcutite: non parcat oculus veſter neq̄ʒ miſereamini: Senē/adoleſcentulū ⁊ virginē/paruulū ⁊ mulieres interficite vſq̄ʒ ad internetionē: ⁊ a ſanctuario meo incipite. n Quia peccaſtis. Hoc dicit nō ꝓpter hieremiā ſed ꝓpter alios qui cū eo erāt: o Dn̄o. Ezech.ix.d. Ini/

quitas domus iſrl̄ ⁊ iuda magna eſt nimis valde. p Et factus ē vobis ſermo hic.i. p nos iplerū ē qō tibi reuelatū eſt. q Nūc ḡ.ſ. qꝛ nō es de numero peccātiū dn̄o: ſ₃ magꝭ ei obediſti ⁊ peccantes correxiſti. r Ecce ſolui te hodie de catenis/de veſtibulo carceris: s Que ſūt ī manibꝰ tuis.i. q̄ erāt. Sic ſępe aperte mali liberāt eos quos illi q̄ religioſi ſibi videntur grauit̄ affligūt. t Si placet tibi vt venias mecum ī babylonē. Moralit̄: Hec ē admonitio pncipis cocoꝝ: ſ₃ vir ſanctꝰ nō acq̄eſcit. Job.xxxix. a. Quis dimiſit onagrū liberū: et vincula eiꝰ q̄s ſoluit: Cui dedi in ſolitudine domū: et tabernaculū eiꝰ ī terra ſalſuginis: Cōtemnit multitudinē ciuitatis: clamorē exactoris nō audit. v Veni ⁊ ponā oculos meos ſup te.i. diligenter te cuſtodiam. x Ecce oīs t̄ra in ꝯſpectu tuo ē. Voluit hieremiaſ ī iudęa remanere vt doceret reliq̄as ibi remanentes: Sciebat enim q̄ in babylonia erant ꝓphę: vt ezechiel ⁊ daniel qui poſſent docere captiuos. y Quod elegeris ⁊c̄. Simile

Moraliter

Gen̄.13.b.

B

dixit abraā ad loth/Gen̄.xiij.b. Ecce vniuerſa t̄ra corā te ē: recede a me obſecro. Hoc ē qō h dr̄: z Et mecū noli venire: ſ₃ habita apud godoliā: q̄ erat iudęꝰ nepos ſaphā ſcribę: q̄ ꝯſilio hieremię tradidit ſe nabuchodonoſor. Et ideo ꝯſilio hieremię p̄fecit eū nabuchodonoſor reliquijs iudęorū ⁊ t̄rę. Godolias interp̄tat magnificās dn̄m: ⁊ ſignificat cętū iuſtoꝝ: q̄ ſp magnificāt dn̄m.ſ. laudādo/bn̄ viuēdo/ad eiꝰ laudes alios iuitādo. Cū talibꝰ ē habitādū. Ecci.vj.d. In multitudine p̄sbyteroꝝ prudētiū ſta: ⁊ ſapię eoꝝ ex corde ꝯiūgere. Seneca. Recede ī teipſū quātū potes: cū his ꝯuerſare q̄ te meliorem facturi ſunt: illos admitte q̄s tu potes facere meliores. Augꝰ. Mltos ſeruauit inocētes ignorātia pctōꝝ: multos traxit ī vitiū recitatio vitioꝝ. Ut em̄ dixit quidā ſanctꝰ: qualis vnuſq̄ſq̄ʒ ē/taliū ꝯſortio delectat. Aichā interp̄tat deuorator calliditatiſ. Saphā interp̄tat ſpeculū gr̄ę. Qui ḡ magnificāt dn̄m: vt dictū eſt: ⁊ deuorāt calliditatē p̄dicādo ⁊ docēdo: ⁊ ſūt ſpeculū gr̄ę bn̄ viuēdo ⁊ religioſę cōuerſando: tales debēt p̄fici. Eſa.xlix.b. Dedi te in lucē gentiū/ vt ſis ſalꝰ mea vſq̄ʒ ad extremū t̄rę. Exo.xviij.c. Prouide de omi plebe viros ſapiētes ⁊ timētes deū ī qbꝰ ſit veritas: ⁊ q̄ oderint auariciā: ⁊ ꝯſtitue ex eis tribunos ⁊ cēturiones. a Dedit q̄ʒ ei mgr̄ militię ⁊c̄. Ecce q̄ corui paſcūt heliā.iij. Regꝰ. xvij.a. Et eſt argumētum q̄ neceſſaria a malis poſſumꝰ recipere: nō tn̄ de rapina vl̄ de furto. Si em̄ corui helię attuliſſēt carnes porcinas: nō credo q̄ eas comediſſet/niſi aliter eſſet ei reuelatū. In his ḡ apparet magna dei miſericordia: qꝛ p ipſos hoſtes p q̄s inobediētes puniuit/obediētes liberauit. Et reliquijs remanētibꝰ p̄fectum cōſtituit in maſphat/qō interp̄tat ꝯtemplās tpus/vel ſpeculator peccati: qꝛ p̄lati ⁊ p̄dicatores debēt habitare ī ſpeculo cōtemplatiōis ⁊ ſpeculari mala quę fiūt in tpe. Vn̄ Ezech.iij.d. Fili homis/ ſpeculatorē dedi te domui iſrl̄. Eſa.xxj.b. Pone mēſam/ꝯtemplare ī ſpecula comedētes ⁊ bibētes. Et poſt ſubdit: Sup ſpeculā dn̄i ego ſū ſtans iugiter p diē ⁊ ſup cuſtodiā meā ego ſū ſtans totis noctibus. Gregoriꝰ. Sit p̄ cūctis ꝯtemplatiōe ſuſpēſus. Job.vij. c. Elegit ſuſpēdiū aīa mea: ⁊ mortē oſſa mea. b In medio

 populi. Ecci.

populi ꝛc. Eccl.xxxij.a. Rectoꝛē te poſuerūt noli extolli:
eſto i illis.i.int̄ illos q̄ſi vn⁹ ex ipſis. a Cūq; audiſſet ꝛc.
venerūt ad godoliā i maſphat. Ecce vtilitas boni pa/
ſtoꝛis: q̄ꝛ ad eū cōgregant̄ oues q̄ diſpſe erāt: vt dꝛ̄ Joh.x.a.
Qui intrat ꝑ oſtiū i ouile ouiū.i.i ꝑlationē: huic oſtiari⁹.i.chri
ſtus apit: ꝛ oues vocē
eius audiūt: et cū ꝓ/
prias oues emiſerit/āñ
eas vadit: ꝛ oues illū
ſequunt̄. b Et iu/
rauit eis godolias
ꝛc. hoc qð ſequit̄.ſ.
ꝙ bñ eſſet eis ſi ſerui/
rēt nabuchodonoſoꝛ.
C c Habitate in tra
ꝛc. ꝛ bñ erit vobis.
Sic boni ſbditi neceſ/
ſe habēt etiā malis do
minis obedire: vbi nō
eſt peccatū.j.Pet.ij.
c. Serui ſubditi eſto/
te dñis vr̄is in omi ti/
moꝛe: nō tm̄ bonis et
modeſtis/ſed etiā diſ/
cholis: hec eñ ē grā.
Heb.vlt.c. Obedi/
te ꝑpoſitis vr̄is ꝛ ſbia
cere eis: ipſi eñ ꝑui/
4.Reg.25.f. gilāt q̄ſi rōnē ꝓ aiab⁹
Myſtice vr̄is reddituri. My/
ſtice: d Et bene
erit vobis.ſ.in ꝑſen
ti ſi ſerueritis regi cō/
fuſiōis ꝛ in tra habita
ueritꝭ: ſed certe male i
futuro: iux̄ illō Apoc.
viij.d. Ve ve ve habi
tātib⁹ i tra. Luc.vj.
d. Ve vob̄ diuitib⁹ q̄
habetis h̄ cōſolationē
Pſ.72. veſtrā. Pſ. Ecce ipſi
petōꝛes ꝛ abūdātes i
ſeculo obtinuerūt diui/
tias ꝛc.ſ.ix.a. Cōſoꝛ/
tati ſt̄ i tra q̄ꝛ de malo
B ad malum egreſſi ſūt.
Eſa.xvij.d. Mane ſe/
mē tuū floꝛebit: abla/
ta eſt meſſis i die here
ditatis: ꝛ dolebit grauit̄. e Vos aūt colligite ꝛc. ꝛ cō/
dite.i.recōdite/in vaſis ꝛc. f Sed ꝛ oēs iudei q̄ erāt
in moab ꝛc. ad q̄ ꝓfugerāt. g Audito ꝙ dediſſet rex
babylōis reliq̄as i iudea.i.ꝙ aliquos dimiſiſſet i iudea.
Myſtice Myſtice: Per vinū/doctrina ſpūalis: vel cōpunctio coꝛdis
ſignificat̄. Per meſſē/fruct⁹ bonoꝝ operū. Per oleū/nitoꝛ bo
ne cōſciētie. Hec debēt recōdi i vaſis ſiue i lampadib⁹: vt dꝛ̄
Matth.xxv.a. h Scito ꝙ baalis ꝛc. Hiſmael ꝓpt̄ ſchi
ſma fugerat ad āmonitas: q̄ vidēs ꝙ nabuchodonoſoꝛ ꝑfe/
ciſſet godoliā q̄ non erat de ſtirpe regia/ voluit eū interficere:
vt ſic regnaret ſup reliquias: q̄ꝛ de ſtirpe regia erat/ vt dicūt.
Alij dicūt ꝙ militauerat ſb nabuchodonoſoꝛ: et diu ſeruierat
Myſtice ei: et iō idignat⁹ ē: q̄ꝛ nō ſibi ꝛ alij tradite ſūt reliq̄e. Myſti/
ce. Baalis iterꝑtat̄ deuoꝛās virū: ꝛ ſignificat diabolū: q̄ de/
uoꝛat viros: q̄ ē rex filioꝝ āmon.i.oīm ſupboꝝ q̄ turbāt ſe et
alios. Job.xlj.d. Ipſe ē rex ſup oēs filios ſupbie. Hiſmael i/
terꝑtat̄ vir audit⁹. Hic ē adulatoꝛ: q̄ ab oīb⁹ fere libēter audit̄.
Hūc mittit diabol⁹ vt interficiat virū iuſtū ſ. godoliā.i.iuſtū
magnificātē deū/laudādo/bñ viuēdo: alios ad deū ɔuertēdo.
Aug⁹.i libꝛo Proſperi. Adulantiū lingue alligāt aias in pec
catis. Delectat eñ ea facere i quib⁹ nō ſolū nō metuit̄ repꝛhē

a fuerat in tra. Cūq; audiſſent
oēs ꝑncipes exercit⁹ q̄ diſpſi
fuerāt ꝑ regiones: ipſi ꝛ ſocij
eoꝝ ꝙ ꝑfeciſſet rex babylōis
godoliā filiū aichā/ tre: et ꝙ
cōmēdaſſet ei viros ꝛ mlieres
ꝛ paruulos/ ꝛ de paupib⁹ tre
q̄ nō fuerāt trāſlati i babylo/
a nē: venerūt ad godoliā i maſ
phat: ꝛ hiſmael fili⁹ nathanie
ꝛ iohannā fili⁹ charee ꝛ iona/
thā ꝛ ſareas fili⁹ thenoemeth
ꝛ filij offi q̄ erāt de nethopha
ti et iezonias fili⁹ maachati
b ipſi ꝛ viri eoꝝ. Et iurāuit eis
godolias fili⁹ aicham filij ſa/
phā ꝛ comitibus eoꝝ dicēs:
Nolite timere ſeruire chaldē
c is: habitāte in terra ꝛ ſeruite
d regi babylonis: ꝛ bñ ērit vo/
bis. Ecce ego habito i maſ/
phat vt rñdeā ꝑcepto chal/
deoꝝ qui mittunt̄ ad nos.
e Vōs aūt colligite vindemiā
ꝛ meſſem ꝛ oleū ꝛ cōdite i va
ſis vr̄is: et manete in vꝛbib⁹
f vr̄is q̄s tenetis. Sꝫ ꝛ oēs iu/
dei q̄ erāt in moab ꝛ in finib⁹
āmon/ ꝛ in idumea/ ꝛ in vni/
g uerſis regiōib⁹/ audito ꝙ de/
diſſet rex babylonis reliq̄as
in iudea: et ꝙ ꝑpoſuiſſet ſup
eos godoliā filiū aichā filij
ſaphā: reuerſi ſunt inq̄ oms

ſoꝛ: ſ etiā audit laudatoꝛ. Seneca. Lauda parce/ vitupa par/
cius. Semꝑ eñ repꝛhēſibilis ē nimia laudatio/ ꝛ culpabilis i/
moderata vitupatio: illa quidē adulatiōe/ iſta malignitate ſu/
ſpecta ē. Idē. Nō acerba ſed blāda verba timebis: ſi cōtinēs
es/ adulationes deuita: ſitq; tibi tam triſte laudari a turpibus
q̄ laudari ob turpia.
i Ibo ꝛ ꝑcutiā ꝛc.
nullo ſciēte ꝛc. Il/
lud fit q̄ñ facies triſtis
oñdit̄ adulatori. Pro
uerb.xxv.d. Uentus
aq̄lo diſſipat pluuias
et facies triſtis linguā
detrahentem. k Et
diſſipent̄ oms iu/
dei ꝛc. Vñ Matth.
xxvj.c. Percutiā pa/ Zach.13.c.
ſtoꝛē ꝛ diſpgent̄ oues
gregis.
Expo. Ca.XLI.
Et factū eſt.
Pri⁹ dictū ē
quō nūciata ē
godolie infidelitas et
ꝓditio hiſmaelis/ quā
tamē credere noluit: ꝛ
ideo interfect⁹ fuit ab
eo: Vñ de moꝛte go/
lie hic agit̄. Et diuidit̄
h̄ capitulū i tres ptes.
Primo oſtēdit̄ infide
litas hiſmaelis i occi/
ſiōe godolie. Secūdo
ei⁹ ꝓditio i viroꝝ occi
ſiōe/ munera in domo
dñi offerētiū: ibi: Se/
cūdo aūt die. Ter A
tio fidelitas ꝛ ſtrenui/
tas iohānā filij charee
in ꝑſecutiōe hiſmaelis
ꝛ liberatiōe ꝑpli ab eo
captiuati: ibi: Audi/
uit aūt. Dicit ergo:
l Et factū ē in mē
ſe ſeptimo ꝛc. ab
apꝛili q̄ ē ꝑm⁹ apud iu 76.diſ.c. ieiunia.
deos: vt dꝛ̄ Exo.xij.a.
m Venit hiſmael
ꝛc. de ſemie regali.

iudei de vniuerſis locis ad
q̄ ꝓfugerāt: ꝛ venerūt i terrā
iuda ad godoliā i maſphat:
et collegerūt vinū et meſſem
multā nimis. Johannā autē
fili⁹ charee ꝛ oēs ꝑncipes ex/
ercitus q̄ diſpſi fuerāt in regi
onib⁹/ venerūt ad godoliā i
b maſphat/ ꝛ dixerūt ei: Scitō
ꝙ baalis rex filioꝝ āmon mi/
ſit hiſmael filiū nathanie ꝑ/
cutere animā tuā. Et nō cre/
didit eis godolias fili⁹ aichā.
Johannā aūt fili⁹ charee di/
xit ad godoliā ſeoꝛſū i maſ/
i phat loquēs: Ibō et ꝑcutiā
hiſmael filiū nathanie nullo
ſciēte/ ne iterficiat aiāꝫ tuā: ꝛ
k diſſipēnt̄ oēs iudei q̄ ɔgrega/
ti ſūt ad te: et ꝑibūt reliq̄e iu/
da. Et ait godolias fili⁹ aichā
ad iohānā filiū charee. Noli
te facere vbū h̄: Falſū eñ tu
loq̄ris de hiſmael. Ca.XLI.

l Et factū ēſt in mēſe ſe/
m ptimo/ vēnit hiſmael
filı⁹ nathanie filij ma/
aſie filij eliſama de ſemine
regali et optimas regis: et
n decēm viri cum eo ad godo/
liam filium aicham in maſ/
phat: et comederunt ibi pa/
o nes ſimul in maſphat. Sūr/
rexit autē hiſmael filius na/

Hiſmael ſignificat diabolū: q̄ dꝛ̄ de regio ſemine ꝓpt̄ digni/
tatē creatiōis ei⁹. Ezech.xxviij.c. Tu ſignaculū ſimilitudinis
plen⁹ ſapiētia/ ꝑfect⁹ decoꝛe. n Et decē viri cū eo: et ita
vndecim ſūt: q̄ numer⁹ ſignificat trāſgreſſionē decalogi. Vñ
ſ.xxxix.a. dꝛ̄ ꝙ vndecimo anno ſedechie apta ē ciuitas et ca/
pta. o Surrexit aūt hiſmael ꝛc. Godolias q̄ interꝑtat̄
magnificās deū: ē vir iuſt⁹/ q̄ vita ꝛ doctrina magnificat deū.
Pſ.33. Pſ. Magnificate dñm mecū. Luc.j.e. Magnificat anima
mea dñm. Maſphat interꝑtat̄ ſpeculatio pctī. Godolias q̄ ē
in maſphat: q̄ñ vir iuſt⁹ peccata ſua cōſiderat. Ubi comedit:
cū i peccato cōſiderato delectat̄: ꝛ tūc ab hiſmaele iterficit̄.i.
a diabolo. Interꝑtat̄ eñ hiſmael/ vir audit⁹: q̄ꝛ cū diabolus
ſuggerit ſuauia libēter audit̄.ij.Reg.iij.e. Aſael dū inſequit̄
abner/ auerſa haſta in inguine vulneratus eſt. Aſael interꝑtat̄
ſuſtollēs dño. Hic ē vir iuſt⁹: q̄ ſurſū ſe deo tollit. Abner int̄/
ꝑtat̄ lucerna patris: ſic peccatū ē lucerna diaboli. Aſael q̄ in/
ſequit̄ ꝛ ꝑſequit̄ abner: dū iuſt⁹ pctā ſua recogitat ꝛ delectat̄.
Naū.iij.c. Intra i lutū ꝛ calca: ſubigēs tene laterē: ibi come/
det te ignis. In lutū intrat ꝛ calcat: q̄ pctī vilitatē cōſiderādo
exploꝛat: ſ q̄ñq; dū hoc facit/ delectatio peccati allicit ꝛ eru/
rit. Per ſeptimū mēſem ſignificat̄ vite perfectio: in qua venit
hiſmael.i.diabolus

[Tr]ibus modis [insid]iaẗ diabolꝰ

hiſmael.i.diabolus: quia tunc ſepe inſidiaẗ. Tribus eñ modis inſidiaẗ diabolus: vt dicit Gregoriꝰ. Aliquãdo enim inſidiatur in principio / vt intentionẽ corrumpat: vt ſic totum qđ ſequiẗ polluatur. Luc. xj.c. Lucerna corporis tui ẽ oculus tuus: Si oculus tuus fuerit ſimplex: totũ corpus tuũ lucidũ erit: ſi aũt nequã fuerit: etiã corpus tuũ tenebroſum erit. Aliquãdo inſidiaẗ in medio: vt ſi nõ poteſt intentionẽ corrumpere / impediat opꝰ icęptũ. Pſ.141. Vñ Pſ. In via hac qua ambulabã abſcõderũt ſuperbi laqueũ mihi. Aliquãdo inſidiaẗ in fine: vt ſi non poteſt intentionẽ polluere / nec opus bonũ impedire: vanãgloriã vł iactãtiã de bono facto latenẗ ingerit. Vñ Geñ. iij.c. Ponã inimicitias inẗ te ⁊ mulierẽ: ipſa conteret caput tuũ: ⁊ tu iſidiaberis calcaneo eius. Al. ⁊ barba a

B Secũdo autẽ die ⁊c. nłło adhuc ſciente: quia pauci erãt in illa munitiõe: ⁊ forte oẽs occidit. b Venerũt viri de ſichẽ. ⁊c. Sichẽ eñ interpretaẗ humerꝰ. Silo interpretaẗ auulſus. Samaria / interpretaẗ cuſtodia. Hęc tria debet habere homo vt ſit auulſus a vitio / laborans in pęnitẽtia / humiliter ſe in bono cuſtodiẽs. Prouer. iiij.d. Omni cuſtodia ſerua cor tuũ. His inſidiaẗ diabolus. Oſee. vj.c. Galaad ciuitas operantiũ idolum ſupplantata ſanguine: et quaſi fauces virorum latronum: particeps ſacerdotum in via interficientium pergentes de ſichẽ. c Et octoginta viri raſi barbã ⁊c. qui dolebant de morte godolię. Hi ſũt viri iuſti: q nõ tm̃ pręcepta legis ſ etiam cõſiliũ euãgelij cuſtodiunt. Per octonariũ eñ perfectio ſignificaẗ euangelij ꝓpter octo beatitudines que in euãgelio docẽtur: aut ꝓpter octauam reſurrectionis: ſicut per ſeptenarium ſignificaẗ vetus teſtamentũ: ꝓpẗ ſeptimũ diẽ ⁊ ſeptimã ſeptimanã ⁊ ſeptimũ annũ: q lex pręcipit obſeruari. Hi ꝗ ſunt viri religioſi: q dicunẗ raſi barba p tẽpaliũ abiectionẽ: ⁊ ſciſſas hñe veſtes p glię ⁊ pompę mũdi depoſitionẽ: ⁊ ſqualẽtes ꝓpẗ carnaliũ voluptatũ exprobrationẽ ⁊ carnis macerationẽ. Iſti i domo dñi .i. in clauſtro munera bonoꝝ operũ / ⁊ thus deuotę orationis dño offerũt. Sꝫ occurrit eis hiſmael i maſphat: q incedẽs et

2.Cor.11.c. plorãs ibat: qꝛ diabolꝰ i angelũ lucis ſe trãſfigurãs / viros religioſos i cõſideratiõe peccatoꝝ ſuoꝝ ad nimiũ mȩrorẽ ⁊ triſticiã pducere conaẗ. Inuitat etiã ad godoliã .i. ad bonoꝝ imitationẽ: et ad eoꝝ aſcẽdere pfectionẽ: ⁊ tandẽ i medio ciuitaẗ interficit eos: qꝛ i medio deficiẽtes / etiã cõmunẽ vitã quã dimiſerãt ſuare nõ poſſũt: ⁊ ſic i lacũ tędij ⁊ deſperatiõis aliqñ eos pręcipitat. Vñ Geñ. xxxiij.c. dixit eſau ad iacob: Gradiamur ſimul eroqꝫ ſociꝰ itineris tui. Sꝫ reſpõdit iacob: Noſti dñe mi ꝙ paruulos habeã teneros: ⁊ oues ⁊ boues fętas mecũ: quas ſi plꝰ i ambulãdo fecero laborare / morieẗ vna die cũcti greges mei. Eſa. xxxiij.b. Luxit ⁊ elãguit t̃ra .i. aĩa pęnitẽs: cõfuſus eſt libanꝰ ⁊ obſorduit: et factꝰ ẽ ſaron ſicut deſertum: ⁊ cõcuſſa eſt baſan ⁊ carmelꝰ: qꝛ poſt multũ fletũ reddiẗ inutilis ꝓpter indiſcretionẽ ſuã. In his ꝗ v̾bis notaẗ fallacia diaboli occulta. Iob. xlj.a. Quis reuelabit faciẽ indumẽti eius? Vel p mediũ ciuitatis ſignificaẗ ſecularis vita in qua diabolꝰ interficit. Oſee. xj.e. Ego dominꝰ ciuitatem non ingredior.

Per lacum / cupiditas .s. Hiere. ij.c. Foderũt ſibi ciſternas diſſipatas. Sed de hoc lacu ducenẗ ad lacum gehennę. Eſa. xxiiij.d. Viſitabit dñs ſup militiã cęli in excelſo: ⁊ ſup reges terrę q ſunt ſuper terrã: et cõgregabunẗ i cõgregatione vniꝰ faſcis in lacum: ⁊ claudenẗ ibi in carcere. d Noli occidere nos: quia habemꝰ theſaurũ in agro frumenti ⁊c. Theſaurꝰ frumenti et hordei eſt doctrina vtriuſqꝫ teſtamẽti: qui ſi habeaẗ cum oleo cõpaſſionis ⁊ melle deuotionis abſconditus p humilitatem: hiſmael .i. diabolus nõ timeẗ. Ezech. xvj.b. Similã et mel et oleum comediſti: et decora facta es vehementer nimis: et profeciſti in regnum. In ſimila / ſana ⁊ pura doctrina vtriuſqꝫ teſtamenti ſignificatur. In oleo fraẗna cõpaſſio. In melle deuotionis dulcedo. Qui hęc hꝫ / diabolum non timet. Ezech. xxvij.d. Iuda ⁊ t̃ra iſrł / ipſi inſtitores tui i frumẽto pmo / balſamũ ⁊ mel ⁊ oleum et reſinam ꝓpoſuerũt in nũdinis tuis. Hoc dicit ad tyrum: quę ſignificat mũdum / anguſtijs plenũ. Inſtitores ergo tyri de terra iuda et iſrael / ſunt prędicatores: qui in nundinis huius mũdi animas lucrari / quaſi boni mercatores deſiderant: ꝓponentes frumentũ catholicę doctrinę: balſamum bonę famę: oleum compaſſiõis fraternę: mel deuotionis: reſinam pęnitentię. Hic eſt theſaurus abſconditus in agro: vt dr̃ Matth. xiij.f. ij. Corinth. iiij.b. Theſaurũ iſtũ habemꝰ in vaſis fictilibꝰ. Matth. ij.b. Apertł theſauris ſuis obtulerũt ⁊c. Vel per frumentũ / allegoria: per hordeũ / litteralis intelligentia: per oleum expoſitio anagogica: per mel moralitas ſiue tropologia. Vel per frumentũ fortitudo: quę cor hominis cõfirmat. Per hordeum temperãtia: quę aſpera eſt carni. Per oleum prudentia: per quã nauta ſibi puidet in mari. Per mel iuſticia: quę cõſeruat a putredine peccati ⁊ ex omni parte ſeruat: quia vnicuiqꝫ reddit quod debet. Vel per frumentũ / bona ſpiritualis operatio. Per hordeũ corporalis operatio. Per oleum / nitor cõſcientię vł claritas cõuerſationis. Per mel / dulcedo manſuetudinis. e Ipſe eſt quẽ fecit rex aſa. iij. Regł. xv.c. f Propter baaſa regem iſrael. Cum enim baaſa rex iſrael aſcendiſſet in iudęam ⁊ ędificaret rama: vt nõ poſſet quis ingredi vel egredi a parte aſa regis iudę. Hoc audiens aſa miſit ad regem ſyrię multa munera vt ipſe dirumperet fędus quod habebat cũ baaſa: et ſibi ferret auxilium contra eũ. Qui miſit exercitũ ſuum: et percuſſit magnam partem terrę illius. Qđ cum audiſſet baaſa / dimiſit ędificare rama. Rex autem aſa pręcepit ſuis vt tollerent lapides ⁊ ligna de rama: ⁊ fecit extrui ex eis gabaa beniamin / ⁊ maſphat. Et forte pręter alia ędificia quę fecit ędificari in maſphat / fecit fieri hũc lacũ: quẽ hiſmael impleuit occiſis: vt hic diciẗ. Aſa interpretaẗ ſuſtollens vel factura. Baaſa / venit tollens. Sic dominꝰ nos ſurſũ tollit: ſed diabolus nos vult tollere .i. auferre a deo. Fecit ergo dominus infernũ ꝓpter diabolũ: qui eſt lacus ignis et ſulphuris: vt dr̃ Apocł. xx.c. g Et captiuas duxit hiſmael omnes reliquias populi q erãt in maſphat. Cõtra. Iã dictum eſt ꝙ omnes qui erãt in maſphat interfecit. Solutio.

C

thanię ⁊ decem viri qui cum eo erant ⁊ pcuſſerũt godoliã filiũ aichã filij ſaphan gladio: et interfecerũt eum quẽ pręfecerat rex babylonis t̃rę. Omnes quoqꝫ iudęos qui erãt cũ godolia i maſphat: ⁊ chaldęos qui reperti ſũt ibi / ⁊ viros bellatores pcuſſit hiſma-

a el. Secũdo autẽ die poſtqꝫ occiderat godoliã / nullo ad-

b huc ſciente: vẽnerũt viri de ſichẽ et de ſilo ⁊ de ſamaria

c octõginta viri raſi ⁊ barbã et ſciſſis veſtibus et ſqualẽtes ⁊ munera ⁊ thus habebãt in manu vt offerrẽt i domo domini. Egreſſus ergo hiſmael filius nathanię in occurſum eorum de maſphat / incedẽs ⁊ plorans ibat. Cũ autẽ occurriſſet eis / dixit ad eos: Venite ad godoliã filiũ aichã. Qui cũ veniſſent ad mediũ ciuitatis / iterfecit eos hiſmael filꝰ nathanię circa mediũ laci: ipſe et viri qui erãt cum eo. Decem autẽ viri reperti ſunt inter eos qui dixerũt ad

d hiſmael: Nõli occidere noſ: quia habemus theſaurũ in agro frumẽti et hordei ⁊ olei et mellis. Et ceſſauit et non interfecit eos cum fratribus ſuis. Lacus autem in quem pięcerat hiſmael omnia cadauera virorũ quos pcuſſit

e ꝓpter godoliã: ipſe ẽſt quẽ

f fecit rex aſa prõpter baaſa regẽ iſrł. Ipſũ repleuit hiſmael

g filꝰ nathanię occiſis. Et cãptiuas duxit hiſmael omnes

Hic dicunẗ reliquię

Hic dicunt reliquię quę erant in masphat / illi qui erant in vi/
culis ꝑtinentibus ad masphat. Uel forte hic vocat masphat
ipsam ciuitatē: supra autē / ipsum castrum vel munitionē quę
erat in ciuitate. a Filias regis. i. mulieres nobiles q̄ erāt
de stirpe regia. b Et vniuersum populū qui remā
serat in masphat
⁊c. Mortuo em̄ pla/
to per peccatū / facile
morit popul⁹. Zach.
xiij. c. Percute pasto/
rē ⁊ dispergent oues.
c Et cępit eos ⁊c.
vt transiret ad fili
os āmon: qui inter/
pretat populus mur/
murās. Ad hos vadit
diabolus: quādo ali/
quos de tribulatione
vel paupertate murmu/
rare facit. Exo. xvi. a.
Murmurauit omnis
ppl'us ꝯ moysē ⁊ aarō
in solitudine. d Au
diuit aūt iohannā
⁊c. vt bellarēt ad/
uersū hismaelē fi/
liū nathanię. Pro/
uer. xxiiij. b. Erue eos
qui ducunt ad mortē
⁊c. e Et inuene/
rūt eū ad aq̄s mul
tas. Quia di. Job. xl.
c. Sub vmbra dormit
in secreto calami i locis
humentib⁹. e Quę
sūt in gabaon: qd
interpretatur vallis.
B Mystice / ducit ad
ęternum mędrorem il/
los quos decipit. f
Cūq3 vidisset ⁊c.
⁊ vniuersos ꝑnci/
pes bellatorꝝ: non
tamē poterāt se defen
dere: quia erant iner/
mes. g Tulit ḡ io/
hannā ⁊c. fortes
viros ad ꝑliū ⁊c.
⁊ abierūt ⁊ sederūt
ꝑegrināntes i cha/
maam: idē qd gaba
on. h Timebant
em̄ eos ⁊c. i. chaldę/
os. Hāc fugā reliquia
rū in ęgyptū ꝓhibuerat dn̄s ꝑ hieremiā: vt patet in sequenti
capitulo. Expo. Capi. XLII.

Et accesserūt. Prius ęgit ꝓpha de morte godolię
quem ꝑfecerat rex babylonis reliquijs in terra iuda:
quę timētes vt nabuchodonosor veniret et eos quasi
reos mortis godolię puniret / fugerūt i ęgyptū ꝯ ꝯsiliū hiere/
mię. De hoc ḡ agit in hoc capitulo. Et diuidit in duas ptes.
Primo determīat quō ꝑncipes ⁊ vulgus timētes cōsulerūt
hieremiā / ꝓmittētes se ei i omib⁹ obedire. Secūdo refert hie/
mias respōsum dn̄i ad populū / vt nō fugiant ad ęgyptū: ꝓ/
mittēs eis bona si remaneāt in iudęa: et mala si fugiāt in ęgy/
ptū: ibi: Cū aūt cōpleti essēt ⁊c. Dicit ḡ: i Et accesse
rūt ⁊c. Cadat orō nr̄a i cōspectu tuo. In h notat hu/
militas q̄ orōnē fac ascēdere vsq3 ad deū. Ecci. xxxv. d. Orō
hūiliātis se nubes penetrabit ⁊c. k In cōspectu tuo: q̄si
exaudiat a te vel ꝑ te. l Oratio ꝓ nobis. Iaco. vlti. d.
Multū valet deprecacio iusti assidua. m Ad dn̄m deū
tuū ⁊c. Nō audēt dicere nostrū / ꝑ humilitate / reputātes se
indignos audiri. Sic / Esa. xxxvij. a. Leua oratiōnē ꝓ reli/
quijs que repte sunt: si quo modo audiat dn̄s deus tuus. Ita
dixit ęzechias esaię. n Quia derelicti sum⁹ pauci de
plurib⁹. Amos. v. a.
Urbs de q̄ egredie/
bant mille / relinquent
i ea cētū: ⁊ de q̄ egre/
diebant centum / relin
quent i ea decē in do/
mo isrl'. o Et an/
nūciet nobis dn̄s
de⁹ tu⁹ viā ꝑ quā
pergam⁹ ⁊c. Tales
similes sunt illis qui
q̄runt ab aliquib⁹ viā
domini: si autē dicat
eis contra ꝓpriā vo/
luntatē / non credunt:
aut si credunt / non fa/
ciūt. Ut si dicat clau/
stralibus / nolite descē
dere in ęgyptum. i. in A
mundū ad auxiliū: sta
tim dicūt corde vel fa
cto / non misit te dn̄s:
Bene em̄ vult de⁹ vt ꝯ. 21. a.
ꝓuideamus nobis et ꝯ. 37. a.
acquiram⁹ familiarita
tē nobiliū: vt i necessi
tate sint nob i auxiliū.
p Ecce ego oro
ad dn̄m deū vr̄m
⁊c. Licz populus iste
multa mala fecisset: tn̄
hieremias ꝓ eo orat li
bēter. Sic debet face/
re ꝑlatus: Matth. v.
g. Orate ꝓ ꝑsequēti/
bus et calūniantibus
vos. j. Regl. xij. d. di
xit samuel: Absit a me
hoc peccatū in dn̄o vt
cessem ꝓ vobis orare
dominū. Ita dixit sa/
muel postq3 etiam po
pulus abiecerat eū de
ꝑlatiōe sua. q Nec B
celabo vos q̄cq3.
iij. Regl. vlti. c. Ui/
uit domin⁹: quia quę/
cūq3 dixerit mihi do/
min⁹ / hęc loquar. Nu
meri. xxiij. a. Uadā si forte mihi occurrat domin⁹: ⁊ quęcūq3
imperauerit mihi loq̄r. Qd est ꝯtra multos / q̄ dāt cōsilia ſm
voluntatē eorꝝ qui petunt. r Sit dn̄s inter nos testis
veritatis et fidei. i. verę credulitatis. s. q tibi vere credem⁹
⁊ fideliter obseruabim⁹ quę dixeris. Simile ꝓmiserūt iudęi
dn̄o: Exo. xix. b. s Inter nos. i. iter te ⁊ nos. t Siue
bonū est / ꝓsperitatis: v Siue malum / aduersitatis.
x Ut bene sit nobis ⁊c. Obedienti voci domini / bene
erit tēporaliter. Unde Esa. j. c. Si volueritis ⁊ audieritis me
bona terrę comedetis. Iustum enim est vt dominus ꝓui/
deat seruis suis necessaria vitę. Si enim prouidet iniustis et
inimicis suis et auib⁹ et animalib⁹: quanto magis seruis suis.
Matth. vj. d. Si fęnū agri quod hodie ē: ⁊ cras in clibanum
mittit sic deus vestit: quanto magis vos modicę fidei. Quę/
rite igit ꝑmū regnū dei: ⁊ hęc oīa adijcient vob. s. tēporalia.
Item spiritualiter. Uñ Esa. xlviij. d. Utinā attēdisses man/
data mea: facta

reliquias populi qui erāt in
a b masphat: filiās regi / ⁊ vniuer
sum populū qui remanserat
in masphat: quos cōmenda/
uerat nabuçardan princeps
militię godolię filio aicham.
c Et cępit eos hismael fili⁹ na/
thanię: et abijt vt trāsiret ad
d filios āmon. Audiuit autē
iohannā fili⁹ charee et om̄s
principes bellatorū qui erāt
cū eo / omne malū qd fecerat
hismael filius nathanię: ⁊ as/
sumptis vniuersis viris ꝓfe/
cti sunt vt bellarent aduersū
hismaelē filiū nathanię: ⁊ in/
e uenērūt eum ad aquas mul/
e tas q̄ sūt i gābaon. Cūq3 vi/
f dissēt oīs ppl'us q̄ erat cū his
mael / iohannā filiū charee ⁊
vniuersos ꝑncipes bellatorꝝ
q̄ erāt cū eo lętati sūt. Et reuer
sus ē oīs ppl'us quē cępat his
mael in masphat: reuersusq3
abijt ad iohānā filiū charee.
Hismael autē fili⁹ nathanię
fugit cū octo viris a facie io/
hannā: et abijt ad filios am/
g mon. Tulit ḡ iohannā filius
charee ⁊ om̄s ꝑncipes bella
torū qui erant cū eo / vniuer/
sas reliquias vulgi q̄s redu/
xerat ab hismaele filio natha
nię de masphat: postq3 ꝑcus/
sit godoliā filiū aichā fortes
viros ad ꝑliū: ⁊ mulieres ⁊
pueros ⁊ eunuchos q̄s redu
xerat de gabaon: ⁊ abierūt et
sederūt ꝑegrinantes in cha/
maam q̄ ē iuxta bethleem vt
pergerēt ⁊ introirent ęgyptū
h a facie chaldęorū. Timebāt
em̄ eos: qꝛ ꝑcusserat hismael
fili⁹ nathanię godoliā filiū ai
chā / quē ꝑposuerat rex baby
lōis i t̄ra iuda. Ca. XLII.

i Et accesserūt om̄s ꝑn
cipes bellatorū: et io/
hannā filius charee et
ieçonias fili⁹ oçię: et reliquū
vulgus a paruo vsq3 ad ma/
gnū: dixeruntq3 ad hieremiā
i ꝓphetā: Cadat orō nostra i
k l cōspectu tuo: ⁊ ora ꝓ nobis
m ad dn̄m deum tuū ꝓ vniuer
n sis reliquijs istis: qꝛ derelicti
sum⁹ pauci de plurib⁹: sicut
o oculi tui nos ītuent: ⁊ annū/
ciet nobis dn̄s de⁹ tu⁹ viā ꝑ
quā pergam⁹: ⁊ verbū quod
faciamus. Dixit autē ad eos
hieremias ꝓpheta. Audiui.
p Ecce ego oro ad dn̄m deū
vestrū ſm vba vr̄a: om̄e vbū
quodcūq3 responderit mihi
q indicabo vobis: nec celabo
vos quicq3. Et illi dixerunt
r ad hieremiā: Sit dominus int
s nos testis veritatis ⁊ fidei: si
nō iuxta omnę verbū in quo
miserit te dn̄s deus tuus ad
t nos / sic faciem⁹ / siue bonū ē
v siue malū. Uoci dn̄i dei no/
stri ad quē mittimus te obe/
x diemus: vt bene sit nobis cū
y audierim⁹ vocē dn̄i dei nr̄i.

a Cūm autē cōpleti eſſent ſeptē dies: factū ē vbū dn̄i ad hieremiā. Vocauitq; iohānā filiū charee et oēs principes bellatoꝝ qui erant cū eo ⁊ vniuerſum populū a minimo vſq; ad maximū: et dixit
b ad eos: Hec dicit dominus deus iſrl' ad quē miſiſtis me vt pſternerē p̄ces vīas in cō
c ſpectu ei⁹. Si quieſcētes mā
d ſeritis i terra hac/ edificābo
e vos ⁊ nō deſtruā: plātābo ⁊
f nō euellā. Iām em̄ placat⁹ ſum ſup malo qđ feci vobis.
g h Nolite timere a facie regis babylonis quē vos pauidi formidatis. Nolite metuere
i eū dicit dn̄s: q2 vobiſcū ſum ego vt ſaluos vos faciam/ et
k eruā de manu ei⁹: ⁊ dabo vobis miſicordias ⁊ miſereboꝛ veſtri: ⁊ habitare vos faciā i
l terra vīa. Si autē dixeritis voſ: nō habitabim⁹ i t̄ra iſta:
m nec audiem⁹ vocē dn̄i dei no
n ſtri/ dicētes: nequāq;: ſed ad t̄rā egypti pgem⁹ vbi nō vi
o p debim⁹ bellū/ ⁊ clāgorē tube
q nō audiem⁹: ⁊ fāmē nō ſuſtinebim⁹ ⁊ ibi habitabim⁹: propter hoc nūc audite vbū dn̄i reliquie iuda. Hec dicit dn̄s exercituū de⁹ iſrl'. Si poſueritis faciē veſtrā vt ingrediamini egyptū/ ⁊ intraueritis vt ibi habitetis: gladi⁹ quē vos
r formidatis/ ibi cōprehendet
s vos in t̄ra egypti: ⁊ fames p̄ q̄ eſtis ſolliciti adherebit vo
t bis in egypto/ ⁊ ibi moriemi.
v Oēſq; viri q̄ poſuerint faciē ſuā vt ingrediant egyptū vt habitēt ibi/ morient gladio ⁊
x y z fāme ⁊ peſte. Null⁹ de eis remanebit: nec effugiet a facie mali qđ ego afferā ſup eos: q2 hec dic dn̄s exercituū de⁹
a iſrl'. Sic cōflat⁹ ē furoꝛ me⁹ ⁊ idignatio mea ſup habitatores hierlm: ſic cōflabit indignatio mea ſup vos cum in-

data mea: facta fuiſſet ſicut flumen pax tua: ⁊ iuſticia tua ſic gurgites maris: et fuiſſet q̄ſi arena maris ſemē tuū: ⁊ ſtirps vteri tui vt lapilli eius. Quattuoꝛ pfectus ſpirituales tāgunt hic: qui dant obedienti. ſ. pax cordis: abūdantia iuſticie: multiplicatio doctrine: cōfeſſio peccatoꝝ. Eccl. vj. d. In mādatis illius maxie aſſiduus eſto: et ipſe dabit tibi coꝛ: ⁊ cōcupiſcētia ſapiētie dabit tibi. Itē eternaliter. Obediētia em̄ eſt porta paradiſi et meritum regni. Phil. ij. a. Fact⁹ obediens vſq; ad mortē: mortē aūt crucis: Propter qđ ⁊ de⁹ ⁊c. Prouerb. xxi. d. Vir obediens loquetur victorias. y Cum audierimus vocem dn̄i dei noſtri: Primo. ſ. illā vocē: Agite penitentiā: vt dicit Matth. iij. a. Secūdo illā: Nolite timere eos q̄ occidūt corpus: Matth. x. c. Tertio illā: Qui pſeuerauerit vſq; in finē: Matth. xxiij. b. Quarto illā: Venite benedicti ⁊c. Matth. xxv. c. a Cum autē cōpleti eſſent ſeptem dies ⁊c. Hi ſeptē dies ſūt ſeptē virtutes. ſ. tres theologice: et q̄ttuoꝛ cardinales. Poſt q̄rū impletionē fit verbū domini ad p̄dicatorē. Ante enim non debet p̄dicare: quia non eſt a domino edoctus nec miſſus. Gen̄. viij. b. Expectatis ſeptem dieb⁹ miſit columbā ex arca. b Hec dicit dominus deus iſrl' ⁊c. p̄ces vīas in cōſpectu eius. i. meas p vobis. c Si quieſcētes māſeritis in terra hac. Terra iuda ſignificat clauſtrū: vbi ē iugis cōfeſſio laudis: in quo manere debemus ⁊ quieſcere corde ⁊ corpore. Et ideo dicit: Si quieſcētes māſeritis ⁊c. d Edificabo vos ⁊ nō deſtruā: vt ſitis edificiū alioꝝ ad inhabitandū. e Plantabo et nō euellā/ vt arbores fructiferas: vt fruct⁹ afferatis quib⁹ alij paſcant. f Iam em̄ placatus ſum ſuper malo qđ feci vobis. i. tacere pmiſi. Sūt q̄ quidā clauſtrales qui i clauſtro quieſcūt corde ⁊ corpore. Illis eſt placat⁹ domin⁹ ⁊ placent dn̄o: qui ſignificant p mariā ſedentem ſecus pedes dn̄i ⁊ audientē verbū ill⁹: de qua Luc. x. g. Maria optimā partē elegit ⁊c. Luc. vlt. g. Manete in ciuitate quouſq; impleamini virtute ex alto. Alij quieſcūt i corde/ licz exeant corpore pro neceſſitate: qui ſignificant per vaccas. j. Reg. vj. c. Ibant vacce in directū p viam que ducit bethſames: ⁊ itinere vno gradiebant pgentes ⁊ mugientes. Pergentes ex obedientia: mugiētes: quia mallent remanere in clauſtro ⁊ lactare fetus ſuos. i. mores ſuos informare. Alij ſunt qui corpore manēt in clauſtro: ſed corde vagant p mundū. Illi ſunt ſicut latrones in carcere: qui ſemp cogitant qualiter ⁊ quādo ⁊ per quē locū poſſint exire. Quib⁹ dicit Nau. ij. c. State ſtate. ſ. corde qui ſtatis corpore. Alij ſunt qui nec corde nec corpore manēt in clauſtro: cum tamē dicant clauſtrales: ſed abuſiue. Et hi diſplicent dn̄o. Je. xiiij. b. Hec dicit dn̄s populo huic q̄ dilexit mouere pedes ſuos/ ⁊ dn̄o non placuit. g Nolite timere. Bis dicit/ excludens p hoc duplicē timorē malū. ſ. humanū ⁊ mūdanū. q. d. nolite timere vite veſtre: ⁊ nolite timere rebus veſtris. Eſa. lj. d. Quis tu vt timeas ab homine mortali: Matth. x. c. Nolite timere eos q̄ occidunt corpus. h A facie regis babylonis. i. diaboli. Hiero⁹. Nō ē timēdus hoſtis q̄ nō poteſt vincere niſi volentē. Vn̄ Eſa. lj. g. Incuruare vt tranſeam⁹. i Quia vobiſcū ſū. Roma. viij. f. Si deus p nobis/ quis contra nos: Pſ. Cū ipſo ſū in tribulatiōe/ eripiā eū ⁊c. Iob. xvij. a. Pone me iuxta te: ⁊ cuiuſvis manus pugnet cōtra me. k Et dabo vobis miſericordias: id ē bona ex miſericordia: ſcz bona temporalia. Propter q̄ tria dicit: Eruā/ miſereboꝛ ⁊ habitare vos faciam. Eſa. xxx. d. Si reuertimini ⁊ quieſcatis/ ſalui eritis: i ſilentio ⁊ ſpe erit fortitudo veſtra. l Si autē dixeritis vos ⁊c. Hoc idem p̄ceperat eſaias ſb pphia/ cētū ⁊ q̄nq̄ginta annis ante/ q̄ eēt factū: q. ſ. cētū ⁊ quiquaginta anni fuerūt inter eſaiā ⁊ hieremiā. Vn̄ Eſa. xxx. a. Ve filij deſertores q̄ ambulatis vt deſcendatis in egyptum. m Nec audiem⁹ vocē dn̄i dei noſtri: qui p̄cipit nobis quieſcere in terra iuda: vel in clauſtro. n Nequāq;. ſ. faciem⁹ hoc. o Vbi nō videbim⁹ bellum: Myſtice. ſ. tēptationū bellū: q2 ſm Gregl. diabol⁹ illos tēptare negligit/ quos quieto iure poſſidere ſe ſentit. p Clāgorē tube: ad litterā. i. campanaꝝ: quib⁹ pulſat ad matutinas. q Famē/ ieiunioꝝ/ ibi habebim⁹. Exo. xvj. a. Vtinā mortui eſſem⁹ p manū dn̄i in t̄ra egypti qn̄ ſedebam⁹ ſup ollas carniū: ⁊ comedebam⁹ panē in ſaturitate. r Ibi cōprehēdet vos in terra egypti ⁊c. Ideo dicit eis/ Eſa. xxx. b. Egyptus fruſtra et vane auxiliabitur vobis: ideo clamaui ſup hoc: ſupbia tm̄ eſt/ quieſce. Et ibidē. xxxj. a. Ve qui deſcendūt in egyptū ad auxiliū in equis ſperātes: ⁊ habētes fiduciā ſup q̄drigis: q2 multe ſūt: ⁊ ſup eq̄tib⁹. Ibidē. xxx. a. Ve filij deſertores vt faceretis cōſiliū/ ſed nō ex me: ⁊ ordiremini telā/ ſed nō p ſpm̄ meū: q̄ ambulatis vt deſcēdatis i egyptū: ⁊ os meū nō interrogaſtis: ſperātes auxiliū i fortitudine pharaōis ⁊ habētes fiduciā i vmbra egypti: ⁊ erit vob fortitudo pharaonis i cōfuſionē/ ⁊ fiducia vmbre egypti in ignominiā. s Fames/ defectus interne refectionis quo ad myſterium. Amos. viij. d. Mittā famē in terrā ⁊c. t Et ibi moriemini/ morte culpe. Eſa. xxxj. b. Egypt⁹ hō ⁊ nō de⁹: equi ei⁹ caro ⁊ nō ſpūs: ⁊ dn̄s inclinabit manū ſuā ⁊ corruet auxiliator. v Omnſq; viri ⁊c. morient gladio/ diſſenſionis. x Et fame/ defectu interne refectiōis. y Et peſte/ pnicie mali exempli. Ezech. vj. c. Heu ad oēs abomiatiōes maloꝝ dom⁹ iſrl': q2 gladio ⁊ fame ⁊ peſte morient. z Nullus de eis remanebit. i. pauci ⁊ viles ⁊ i magna miſeria. Eſa. xxx. d. A facie terroris fugietis donec relinquamini: q̄ſi mal⁹ nauis in vertice mōtis. Forte alij remāſerūt q̄ nō ducti fuerūt i babylonē. a Sic cōflat⁹ ē furoꝛ me⁹ ⁊ idignatio mea: id eſt tota ſimul veniet ſup vos indignatio mea: cū dicat tn̄ Ezech. xxj. a. Stilla ad ſanctuariū ⁊ pphabis ꝯ humū iſrael.

Quattuoꝛ pfectus ſpūales

Ar. decē

C

Clauſtrales diuerſimode ſunt in clauſtro

Pſ. 90.

B

Myſtice

Eſa. xxx. f. Ardẽs furoꝛ eius ⁊ grauis ad portãdũ: labia eius repleta ſunt indignatiõe: et lingua eius quaſi ignis deuorãs. a Et eritis i iuſiurandũ. Dicẽt eñ: Si hoc feci/ idẽ mihi accidat ſicut illis. In iuſiurandũ .i. in formã execrationis. b Verbũ dñi ſup vos reliquie iuda: quaſi opprimens. Sic multis eſt onus verbũ domini: quia non libenter audiunt. c Sciẽtes ſcietis/ ꝑ ipſam malorum experientiam: que eſt optima magiſtra. d Quia obteſtat⁹ ſum vobis hodie .i. ſumo cõtra vos deum teſtem .ſ. ſi ꝯ feceritis: e Quia decepiſtiſ animas veſtras: quaſi i hoc vos decepiſtis q2 interrogaſtis quid deberetis facere/ ſi illud non impleatis. Et eſt argumentũ: q2 qui querit conſiliũ ſup aliquid et nõ facit illud/ cum tamẽ ſit bonum: magis peccat q̃ ſi nõ queſiſſet illud. ij. Pet. ij. d. Melius erat illis nõ cognoſcere viã iuſticie q̃ p⁹ agnitionẽ retrorſũ conuerti ab eo

A ⁊c. Luc. xij. f. Seru⁹ ſciens volũtatem dñi ſui et non faciens plagis vapulabit multis. Nũc ẽ ſciẽtes ⁊c.

Expo. Ca. XLIII.

Al. toſie — Factũ eſt autẽ ⁊c. Prius retulit ꝓpheta reſponſum domini ad populũ qui eum miſerat/ dicẽs ex parte domini vt nõ deſcederẽt

B i egyptũ/ ſed remanerent in iudea: Hic aũt reſpõdet populus ad ꝓphetam: non iuxta ꝓmiſſum ſuũ ſed magis ſue voluntatis arbitriũ. Et diuidit̃ hoc capitulũ in duas partes. Primo oſtendit̃ inobediẽtia ⁊ infidelitas populi: qui cõtra ꝓmiſſum ſuũ/ ⁊ contra domini mandatũ fugit in egyptũ. Secũdo pena populi iudaici ⁊ egyptiorum in quibus confidebat populus iudaicus facto ꝓphete euidenter oſtẽdit̃: ibi: Et factus eſt ſermo dñi. Dicit ergo: f Factum eſt autem ⁊c. ad populũ vniuerſos ſermones dñi: non quoſdã/ vt timidi: nõ ſuos/ vt pſeudo/ q̃ de corde ſuo loquũtur: vel vane glorianteſ/ q̃ ſua ṽba reputãt q̃ dicũt g Pro quib⁹/ referẽdis ad populũ: h Et oĩs viri ſuperbi: qui nolunt acquieſcere conſilijs alienis/ innitentes proprijs: Cõtra illud Prouer. iij. a. Ne innitaris prudẽtie tue. Bern. Sapientia ſanctorũ eſt magis credere alieno conſilio q̃ ſuo. i Mendaciũ tu loqueris. Hoc dicebant: quia ille dicebat eis cõtra id quod volebant. Sic hodie multi falſas dicunt ſentẽtias: que ſunt cõtrarie: nõ dico ſue opinioni ſed ſue volũtati: q2 magis ſequunt̃ volũtatis appetitũ q̃ rationis arbitriũ.

a greſſi fueritis egyptũ/ ⁊ eritiſ in iuſiurandũ/ ⁊ i ſtuporẽ/ et i maledictũ/ ⁊ in opprobriũ: ⁊ nequaq̃ vltra videbitiſ locũ b iſtũ. Verbũ dñi ſup vos reliquie iuda: Nolite itrare egy c d ptũ. Sciẽtes ſcietis: q2 obte e ſtatus ſũ vobis hodie: quia decepiſtis aĩas vr̃as. Vos eñ miſiſtis me ad dñm deũ veſtrũ/ dicentes: Ora ꝓ nobis ad dominũ deũ noſtrũ: ⁊ iuxta oĩa quecũq̃ dixerit tibi dñs de⁹ noſter: ſic annũcia nobis ⁊ faciem⁹. Et annũciaui vob̃ hodie ⁊ nõ audiſtiſ vocẽ dñi dei veſtri ſup vniuerſis ꝓ quibus miſit me ad vos: Nũc ergo ſciẽtes ſcietiſ q2 gladio ⁊ fame ⁊ peſte moriemini i loco ad quẽ voluiſtis itrare vt habitaretis ibi.

Ca. XLIII.

f Factũ ẽ autẽ cũ cõpleſſet hieremias loquẽs ad pplm vniuerſos ſermones dñi dei g eoꝝ ꝓ q̃b⁹ miſerat eũ dñs de⁹ eorũ ad illos: oĩa verba hec dixit açariaſ fili⁹ ioſie ⁊ iohã h nã fili⁹ charee/ ⁊ oĩs viri ſuperbi/ dicentes ad hieremiã: i Mẽdaciũ tu loqueris. Nõ miſit te dñs de⁹ noſter/ dicẽſ: Ne igrediami egyptũ vt ha k bitetis illic: ſed baruch filius nerie incitat te aduerſũ nos vt tradat nos in man⁹ chaldeoꝝ: vt iterficiãt nos/ ⁊ traduci faciat in babylonẽ. Et l nõ audiuit iohannã fili⁹ charee: ⁊ oĩs pncipes bellatoꝝ ⁊ vniuerſus pplus vocẽ dñi m vt mãnerẽt i tra iuda: ſʒ tollẽs iohãnã fili⁹ charee/ ⁊ vniuerſi pncipes bellatorũ vniuerſos reliq̃aꝝ iuda q̃ reuerſi fuerãt de cunctis gẽtib⁹ ad n q̃s fuerãt ante diſpſi vt habitarẽt i tra iuda/ viros ⁊ mulieres ⁊ paruulos ⁊ filias regis o ⁊ õmnẽ aĩaʒ quã reliq̃rat nabuçardã pnceps militie cũ godolia filio aicham filij ſa p phã: ⁊ tulit hieremiã ꝓphetã ⁊ baruch filiũ nerie: ⁊ ingreſſi ſũt in trã egypti: q2 nõ obe q dierũt voci dñi. Et venerũt vſq̃ ad thãnis. Et fact⁹ eſt ſmo dñi ad hieremiã in thã r nis/ dicens: Sumẽ in manu s tua lapides grandes et abſcõde eos in crypta q̃ ẽ ſub muro latericio i porta dom⁹ t pharaonis in thãnis cernẽtib⁹ viris iudeis: et dices ad eos: Hec dic dñs exercituũ v x de⁹ iſrl. Ecce ego mittã ⁊ aſſumã nabuchodonoſoꝛ regem y babylonis ſeruũ meũ: et põnã thronũ ei⁹ ſuper lapides iſtos q̃s abſcõdi/ ⁊ ſtatuet ſo z liũ ſuũ ſup eos. Venieſq̃ pcutiet trã egypti q̃s i morte i mortẽ: et q̃s i captiuitate in captiuitatẽ: et q̃s i gladio in gladiũ. Et ſuccẽdet ignẽ in

bitriũ. Sed dicit̃ Job. xxxj. a. Si declinauit greſſus me⁹ de via: ſi ſecutus eſt oculus me⁹ coꝛ meũ. k Sʒ baruch filius nerie incitat te. Hoc ideo malũ ſuſpicant̃ contra baruch: q2 frequẽter recitabat ꝓ̃ſo ṽba hieremie ⁊ ei in omib⁹ obediebat. l Et nõ audiuit iohannã/ aure obediẽtie. Nõ audierũt inq̃/ m Vt maneret in tra iuda. Vel no audierunt vocem domini vt manerent Tales ſũt oẽs ſuperbi et inobediẽtes: De q̃b⁹ Eſa. xxx. b. Populus ad iracũdiam ꝓuocãs eſt/ et filij mendaces: filij nolẽtes audire legẽ dei: Qui dicunt videntib⁹ nolite videre: et aſpiciẽtibus/ nolite

C aſpicere nob̃ ea q̃ recta ſunt: Loquimini nob̃ placẽtia. ſ. 40. a. n Ad q̃s fuerãt ante diſperſi .i. tẽpore obſidionis. Reuerſi inq̃ vt habitarẽt i terra iuda. o Et omnẽ aiam .i. omnẽ hominẽ. Sic̃ Gen. xlvj. c. Oĩs anime dom⁹ iacob q̃ ingreſſe ſũt in egyptũ fuerũt ſeptuaginta. Al. ſtaphnis p Et tulit hieremiã ꝓphetã .ſ. vi vt haberent ſecũ ꝓphetam. Vel forte hieremias ſponte cũ eis iuit vt reuocaret eos ad penitentiã. q Et venerunt vſq̃ ad thãnis/ ciuitatẽ egypti. Eſa. xxx. a.

B Erãt in thãnis pncipes tui ⁊ vſq̃ ad anes peruenerunt: q̃ſi non audẽtes ibi ꝑmanere: imo vt ibi ſbdit̃: Omnes cõfuſi ſunt ſup populo q̃ eis ꝓdeſſe nõ potuit: nõ fuerũt i auxiliũ ⁊ in vtilitatẽ aliquã/ ſed i ꝯfuſionẽ ⁊ i opprobriũ. r Sume i manu tua lapides ⁊c. i crypta/ Crypta dom⁹ ẽ/ vel via ſubterranea. t Pharaõis/ regiſ egypti. s Abſcõde: q̃ſi ipſo facto innuens q2 ſic hmõi lapides nõ apparẽt: ita nabuchodonoſoꝛ veniet abſcõdite. v Ecce ego mittã .ſ. angelũ iſpirãtẽ volũtatẽ veniẽdi: vel ipſũ nabuchodonoſoꝛ mittã. x Et aſſumã nabuchodonoſoꝛ: q̃ſi ſic illi lapides nõ apparẽt mõ: ſic mõ nõ videt̃ q2 nabuchodonoſoꝛ veniet i egyptũ/ ⁊ tñ veniet. Dicũt aũt q2 lapidib⁹ illis lapidauerũt hieremiã iudei imponẽtes ei q2 ꝑ hmõi incitabat ꝯ eos regẽ egypti. y Et ponã thronũ ei⁹ ſup lapides iſtos .i. ſup locũ vbi ſũt lapides: Et ponit̃ ps ꝓ toto. Sic implet̃ illõ Ezech. xxix. d. Fili hois nabuchodonoſoꝛ rex babylõis ſeruire fecit exercitũ ſuũ ſuitute magna aduerſus tyꝛũ: oẽ caput decaluatũ ⁊ oĩs humer⁹ depilat⁹ ẽ/ ⁊ merces non ẽ ei reddita: ꝓpterea ecce dabo ei trã egypti et diripiet ſpolia ei⁹: et erit exercitui ei⁹ merces ꝓ eo q2 mihi laborauerũt. Venieſq̃ ⁊c. q̃s i morte in mortẽ ⁊c. in quibus

mortẽ ⁊c̃. in q̃b⁹ cõſidebãt. Eſa.xxxi.b. Corruet auxiliator tu⁹ egypti⁹: ⁊ cadet cui p̃ſtat̃ auxiliũ.i. iude⁹/ſimulq̃ oẽs cõſument. a ❡Et captiuos ducet illos ⁊c̃.i.iudeos vel egyptios. b ❡Sicut amicit̃ paſtor pallio ſuo.i. ſicut paſtor ꝯ̃ pluuiã tegit ſe vel caput ſuũ pallio/et tñ nõ poteſt ſe

hierl'm ꝯ̃ṽteꝛt ad me terga ⁊ nõ facies cũ docerẽ eoſ diluculo. Zach.vij.c. Noluerũt attẽdere ⁊ auerterũt ſcapulã recedẽteſ: ⁊ aures ſuas aggrauauerũt ne audirẽt. r ❡Et cõflata ẽ idignatio mea: q2 nullũ pctm̃ relictũ ẽ ĩpunitũ in eis. Uel indignatio tũc cõflat̃/ cũ pena tp̃alis irrogat̃ ad purificationẽ.

defendere a pluuia: ſic egyptij volũt ſe defendere a babylonijs: ſed nõ poteſt. Eſa.xxx.c. Pro eo q̃ reprobaſtiſ verbũ hoc: ⁊ ſperaſtis ĩ calũnia ⁊ in tumultu ⁊ inixi eſtis ſup eo: ꝑpterea erit vob̃ iniq̃tas hec ſicut interruptio cadens ⁊ req̃ſita

A in muro excelſo: qm̃ ſubito dum nõ ſperat̃ veniet cõtritio ei⁹. c ❡Et egrediet̃ inde in pace.ſ. nabuchodonoſor de egypto.

Al. taphnis

❡Expo. Ca. XLIIII.

V Erbum qd̃ factum eſt. Prius redarguit ꝓpħa iudeos qui deſcẽderũt in egyptũ ꝯ̃ mãdatum dñi: Hic aũt arguit eos de mala cõuerſatiõe in egypto/vbi idola coluerũt: ꝓpter qd̃ cõminatiões dñi aggrauat ſup eoſ. Et diuidit̃ h̃ capitulũ ĩ tres ptes. Primo increpat eos de cultu idolorũ. Secũdo ponit ſupbã ꝓpli rñſionẽ: ibi: Rñderũt autẽ. Tertio determiat eorꝫ pęnã ꝓpter ſupbã eorũ rñſionẽ: ibi: Et

delubris deorꝫ egypti: ⁊ com
a buret ea/⁊ captiuos ducet illos: et amiciet̃ t̃ra egypti ſicut
b amicitur paſtor pallio ſuo/⁊
c egrẽdiet̃ inde ĩ pace. Et cõteret ſtatuas dom⁹ ſolis q̃ ſũt ĩ t̃ra egypti: et delubra deorũ egypti comburet igni.

V Erbũ qd̃ ❡Ca. XLIIII
d factũ ẽ ad hieremiã et ad oẽs iudeos q̃ habitabãt ĩ t̃ra egypti habitãtes
e in magdalo et ĩ thãnis ⁊ in
f mẽphis ⁊ ĩ t̃rã phatures/dicẽs: Hec dic̃ dñs exercituũ
g de⁹ iſrl': Uos vidiſt̃ omne malũ iſtud qd̃ adduxi ſup hieruſalẽ/⁊ ſup oẽs vrbes iuda: et
h ecce ſunt deſertę hodie ẽt nõ eſt ĩ eis habitator ꝓpt̃ mali
i ciã quã fecerũt/vt me ad ira
k l cũdiã ꝓuocarẽt/ẽt irẽt ẽt ſacrificarẽt ⁊ colerẽt deoſ alie
m noſ q̃s neſciebãt/⁊ illi ⁊ voſ
n ⁊ patres vri. Et miſi ad vos oẽs ſeruos meos ꝓphas de nocte cõſurgẽs mittẽſq̃ ⁊ di
o p cẽs: Nolite facere vbũ abominatiõis huiuſcemodi. Et

q nõ audierũt nec inclinauerũt aurẽ ſuã vt cõuerterent̃ a malis ſuis ⁊ non ſacrificarẽt
r dijs alieniſ. Et cõflata eſt indignatio mea ⁊ furor me⁹: et
s ſuccẽnſa ẽ in ciuitatib⁹ iuda ⁊ ĩ plateis hierl'm: ⁊ verſę ſũt in ſolitudinẽ et vaſtitatẽ ſcḋm
t v diẽm hãc. Et nũnc hec dicit
x y dñs exercituũ de⁹ iſrl': Quare vos facitis malũ h̃ grãde
z a cõtrã aĩas vr̃as: vt intereat
b c ex vob̃ vir ⁊ mł'er: paruul⁹ ⁊
d lactẽs de medio iudę/nec relinquat̃ vob̃ q̃cq̃ reſiduũ: ꝓ
e uocãtes me in opib⁹ manuũ
f vr̃aꝝ ſacrificãdõ dijs alienis in t̃ra egypti in quã ingreſſi
g eſtis vt habitẽtis ibi: ⁊ diſpe
h reatis ẽt ſitis in maledictio
i nem ⁊ in opprobriũ cunctis
k gentibus terrę. Nũquid obliti eſtis mala patrum veſtrorum/ et mala regum iuda/et mala vxorũ eorꝫ ⁊ mala vr̃a
l ⁊ mala vxorꝫ veſtraꝝ quę fecerũt in terra iuda et in regi
m onibus hieruſalẽ: Nõ ſunt mũdati vſq̃ ad diem hanc:

Malach.iij.a. Sedebit cõflans ⁊ emũdãs argentum. Sed q̃nq̃ fit inutilis cõflatio ꝓpter argenti maliciã. Unde.ſ̃.vj.g. Defecit ſufflatorium/ĩ igne cõſũptũ ẽ plũbũ: fruſtra cõflauit cõflator: malicię eorꝫ nõ ſũt cõſumptę: argẽtũ reprobũ vocate eos. Jtẽ cõflabunt̃ ĩ futuro reprobi: q̃ñ ꝓ omib⁹ peccatis ſuis punient̃. Job xx.c. Luet q̃ fecit oĩa: nec tamẽ ꝯſumet̃: iuxͣ multitudinẽ adinuẽtionũ ſuaꝝ/ſic ⁊ ſuſtinebit. s ❡Et ſuccẽſa ẽ ĩ ciuitatib⁹ iuda.i. eccleſijs clauſtraliũ. t ❡Scḋm diẽ hãc.ſ. ſicut hodie apparet. v ❡Et nũc hec dic̃ dñs exercituũ/q̃ timẽd⁹ ẽ. x ❡De⁹ iſrl'/q̃ honorãd⁹. y ❡Quare vos facitis malũ.i.ſi ego dñſ: vbi timor me⁹: ſi ego pater vbi amor meus: Hec duo ſępe noiant̃ ſil': vt per vnũ reuocet a malo: ꝑ aliõ iuitet ad bonũ. z ❡Cõtra aĩas vr̃as. Unñ Ps̃. Qui diligit iniquitatẽ odit

B

Al. ⁊ fecit̃is

⁊ Malach.i.b.

C

⁊ Ps̃.10.

dixit hieremias. Dicit g̃: d ❡Uerbũ qd̃ factũ ẽ ⁊c̃. in magdalo: ciuitas ẽ egypti ante tranſitũ maris rubri: q̃ fuit q̃rta mãſio filioꝝ iſrl' ĩ exitu de egypto: vt dr̃ Exo.xiiij.a. e ❡Et in thãnis: ſilr' vrbs eſt egypti. Eſa.xxx.a. Jerant in thãnis principes tui. f ❡Et in t̃ra phatures. Jnterl'. regio ẽ egypti. Sꝫ ꝯ̃ Ezech.xxx.d. Diſꝑdã t̃rã phatures. Jbi Jnterl'. ciuitas ẽ egypti. Sol'. Utrũq̃ verũ eſt. Myſtice hic notat q̃ttuor vitia. Jn magdalo/qd̃ interp̃tat̃ turris: ſupbia: turris eñ alta eſt. Eſa.ij.c. Dies dñi ſup omnẽ turrim excelſã. Thãnis/qd̃ interp̃tat̃ mãdatũ hũile: ẽ auaricia: q̃ dat

Ps̃.16. humile mãdatũ.ſ. amare tp̃alia. Ps̃. Oculos ſuos ſtatuerũt declinare in t̃rã. Mẽphis/qd̃ interp̃tat̃ ex ore/eſt gula. Oſee ix.a. Egypt⁹ cõgregabit eos/ mẽphis ſepeliat eos. Phatures/qd̃ interp̃tat̃ decepti cõculcatio/ẽ luxuria: q̃ deceptũ hominẽ cõculcat. Eccl'i.ix.b. Oĩs mulier q̃ ẽ fornicaria q̃ſi ſtercꝰ in via ab oib⁹ p̃tereũtib⁹ cõculcabit̃. Eſa.lj.g. Poſuiſti corpus tuũ q̃ſi terrã: ⁊ q̃ſi viã trãſeũtib⁹. Talib⁹ fit ſequẽs cõminatio. g ❡Uos vidiſtis oẽ malũ ⁊c̃. Jõ grauꝰ ẽ pctm̃ vr̃m. h ❡Et nõ ẽ ĩ eis habitator ⁊c̃. Per vrbes iuda/clauſtra: ꝑ hierl'm eccl'ia: q̃ oĩa fere ſũt deſerta ⁊ abſq̃ habitatore. i ❡Ut me ad iracũdiã ꝓuocarẽt. Eſa.xxx.b. Popul⁹ ad iracũdiam ꝓuocans ẽ. Job.xxxvi.b. Simulatores ⁊ callidi ꝓuocãt irã dei. k ❡Et irẽt/ad phana idoloꝝ. l ❡Et ſacrificarẽt/idolis: m ❡Quos neſciebant: q2 inde nullã vtilitatẽ ꝑcipiebãt. n ❡Et miſi ad vos ⁊c̃. de nocte cõſurgẽs/ĩ ꝓphetis. o Dicẽs/ꝑ ꝓphas: p ❡Nolite facere vbũ abomiãtiõis huiuſcemodi.i. nolite eẽ idolatrę. q ❡Et nõ audierũt/obediẽdo.ſ̃.xxxij.f. Juda ⁊ habitatores

aĩam ſuã. Tob.xij.c. Qui faciunt peccatũ ⁊ iniq̃tatẽ/hoſtes ſũt aĩę ſuę. a ❡Ut intereat ex vobis vir/ꝑlatus: vl' ſpiritus. b ❡Et mulier/ ſubditus: vel caro. c ❡Paruul⁹/inuidus. Job.v.a. Paruulũ occidit inuidia. Uel.i. diabol⁹. d ❡Et lactẽs/ magiſter: vel adulator. Prouer.j.b. Si te lactauerint pctõres/ne acquieſcas eis. Threñ.iiij.a. Lamię nudauerũt mãmã: lactauerũt catulos ſuos: Filia ꝓpli mei crudelis: quaſi ſtrutbio in deſerto. e ❡Prouocãtes me: id eſt quia ꝓuocaſtis me. f ❡Sacrificãdo dijs alienis ĩ terra egypti. Ecce mala cõuerſatio in egypto. g ❡Ut habitetis ibi. Apoc'.viij.d. Uę vę vę habitantibus in terra. h ❡Et ſitis ĩ maledictionẽ/illã: Matth.xxv.d. Jte maledicti in ignem ęternũ. i ❡Et ĩ opprobriũ: De quo.ſ̃.xx.d. Cõfundant̃ vehemẽter: q2 nõ intellexerũt opprobriũ ſempiternũ qd̃ nunq̃ delebit̃. k Nunq̃d obliti eſtis mala patrũ vr̃oꝝ.ſ. culpę ⁊ pęnę. l ❡Quę fecerũt in t̃ra iuda: q̃ſi vidiſtis qualit̃ ꝓpter peccata ſua puniti ſũt: nec tamẽ timuiſtis peccare: et ideo grauiꝰ peccauiſtis. Unde Geñ.iiij.d. dixit lamech: Quoniã occidi virum in vulnus meũ ⁊ adoleſcentulũ in liuorẽ meũ: ſeptuplum vltio dabit̃ de cain: de lamech vere ſeptuagies ſepties. m ❡Non ſũt mũdati vſq̃ ad diẽ hanc. Hoc dr̃ de illis qui diu in fecibus peccatorũ remanent. Unde.ſ̃.xiij.d. Uę tibi hieruſalem: non mundaberis poſt me: vſq̃quo adhuc: Oſee.viij.b. Uſq̃quo non poterunt emundari: quia ex iſrael et ipſe eſt. Clerici enim et tardius pęnitent/et audacius peccant.ſ̃.xxx.b. Jnſanabilis fractura tua: peſſima plaga tua: non eſt qui iudicet iudicium tuum: ad alligandam curationem tuam: vtilitas non eſt tibi.

 Ezech.xxiiij.c.

Ezech.xxiiij.c. Multo labore ſudatum eſt ⁊ non exiuit ex ea nimia rubigo eius neq̧ p ignē: Immũdicia tua execrabilis eſt: quia mũdare te volui: ⁊ non es mundata a ſordibus tuis. a ¶ Et non timuerũt: neq̧ mortē/ neq̧ iudiciũ futurũ: q̄ (Pſ.1.) ſi timuiſſent/ in lege domini ambulaſſent. Unde Pſ. Beatus vir ⁊c̄. Eccl.xv.a. Qui timet dominũ faciet bona. Ideo autem multi modo nõ timent: quia ſtatim nõ puniunṫ. Eccl. viij.b. Quia nõ proferṫ cito ꝯtra malos ſentētia: abſq̧ timore vllo filij hominũ perpetrant mala. b ¶ Et nõ ambulauerũt i lege dñi/ quo ad cerimonialia: c ¶ Et i p̄ceptis/ quo ad moralia. d ¶ Que dedi corã vobis ⁊c̄. (Amos.9.b.) Exo.xx. et.xxi. e ¶ Ideo hec dic̄ dñs ⁊c̄. Ecce ponã faciē meã in vobis i malũ. (Pſ.33.) Pſ. Vultus aũt dñi ſuper faciētes mala. f ¶ Et aſſumã reliquias iudę/ ad puniendũ.ſ. vel cõſumã. g ¶ Qui poſuerũt facies ſuas vt ingrederenṫ terrã egypti. Nõ ſic dñs: q̄ habebat faciē eũdi i hierl'm: vt dr̄ Luc.ix.f. (B) h ¶ Et habitarent ibi ⁊c̄. Ire i mundũ nõ eſt malũ: ſed malũ eſt ibi habitare/ maxie viro iuda.i. viro religioſo. i ¶ Et cadēt in gladio/ peccati: qd̄ ſeparat animã a deo. Eſa.lix.a. Iniq̃tates veſtrę diuiſerunt inter vos ⁊ deũ veſtrũ. k ¶ Et in fame: defectu ſpũaliũ. Vl' p hec duo/ trãſgreſſio ⁊ omiſſio. l ¶ Et erũt i iuſiurandũ.i. in cõfirmationē iuramēti: ꝙ dicetur: ſi h̄ fecero/ ſic accidat mihi vt iſtı̄ accidit. m ¶ Et i miraculũ/ ſtuporis vel admiratiõis. n ¶ Et in maledictionē: quia diceṫ p maledictiõe: ſic accidat mihi vel illi vt iudęis accidit. o ¶ Et in opprobriũ: quia eis improperabiṫ ꝙ ꝓpter peccata ſua ita afflicti ſunt. p ¶ Et viſitabo ſup ⁊c̄. ſicut viſitaui ſup hierl'm. Si em̄ dñs ita grauiter bonos flagellat/ qui p hieruſalē intelliguntur: quãto magis malos flagellabit/ qui p egyptũ. Unde.s.xxv.f. Ecce in ciuitate in qua inuocatũ eſt nomē meum ego incipio affligere: ⁊ vos quaſi innocentes ⁊ īmunes eritis: Non eritis īmunes.j. Pet.iiij.d. Tempus eſt vt incipiat iudiciũ a domo dei. Si aũt primũ a nobis/ quis finis eoꝝ qui nõ credunt dei euãgelio: Eſa.xx.a. Sicut ambulauit ſeruus meus eſaias nud⁹ ⁊ diſcalciat⁹/ triũ annoꝝ ſignũ erit ſup egyptũ. q ¶ In gladio/ peccati. r ¶ Et fame/ defectu boni. Oſee.iiij.b. Fornicati ſṫ ⁊ nõ ſũt ſatiati. Ibi Glo. Iniquitas nulla ſubſtãtia ē/ ⁊ iõ ſatiari nõ poteſt: ſed ventres deuorantiũ vacuos relinquit ⁊ ſui famē generat. s ¶ Et peſte/ pernicie mali exempli. Unde quantũ ad litterã ad iſtos qui deſcendunt in egyptum ꝯtra dei conſilium diciṫ Eſa.xxx.b. Onus iumentorũ auſtri: in terra tribulationis et anguſtię.i. latiſſima heremi vaſtitate p quã trãſierũt illę reliq̃ę iudęoꝝ egyptũ: leęna ⁊ leo ex eis.i. hieruſalē ⁊ ꝓplus ei⁹: ſm̄ illud Numeri.xxiij.d. Ecce popul⁹ vt leęna cõſurget: et quaſi leo erigeṫ.ſ. cõtra deũ ⁊ ꝓphetas: nõ accubabit donec deuoret prędam: ⁊ ſanguinē occiſorũ bibat. Et ex eis vipera ⁊ regulus volans: quia de malis parētibus peiores generati ſũt filij: portãtes ſup humeros iumentoꝝ diuitias ſuas: ⁊ ſup

a et nõn timuerũt ⁊ nõ ãmbu-
b c lauerũt in lege dñi ēt in p̄cę-
d ptis meis q̄ dēdi corã vob̄ ⁊
e corã patrib⁹ vr̄is. Idēo hec
dicit dñs exercituũ de⁹ iſrł:
Ecce ego ponã faciē meã in
vobis in malũ/ ⁊ diſperdam
f omnē iudã: et ãſſumam reli-
g quias iudę/ qui põſuerũt fa-
cies ſuas vt ingrederenṫ ter-
h ram egypti ⁊ hãbitarēt ibi/ ⁊
cõſumenṫ omnes in ṫra egy-
i k pti: et cãdent in gladio ēt in
fame: et cõſumenṫ a minimo
vſq̧ ad maximũ/ in gladio ⁊
l i fame morienṫ: ⁊ ērũt i iuſiu-
m n randũ/ ⁊ i mirãculũ/ ⁊ in mã-
o ledictionē/ ⁊ i õpprobiũ. Et
p viſitãbo ſup habitatores ter-
rę egypti: ſicut viſitaui ſup
q r hieruſalē in glãdio et fãme ⁊
s pēſte: ⁊ nõ erit qui effugiat et
ſit reſidu⁹ de reliquijs iudęo
rũ q̄ vadũt vt pegrinēṫ i ṫra
egypti ⁊ reuertanṫ i ṫrã iuda
t ad quã ipſi eleuãt † man⁹ ſu-
as vt reuertanṫ ⁊ habitēt ibi.
v Non rēuertenṫ illuc niſi qui
fugerint. Reſpõderunt aũt
heremię oēs viri ſciētes ꝙ ſa
crificarēt vxores eorum dijs
alienis: et vniuerſę mulieres
q̄rũ ſtabat mł'titudo grãdis:
⁊ oīs popul⁹ habitãtiũ i terra
x egypti i phãtures dicentes:
y Sermõnē quē locut⁹ es ad
nos i noīe dñi † dei nr̄i nõ au-
diem⁹ ex te: ſed facientes fa-
ciem⁹ omne verbum qd̄ egre
dieṫ de ore noſtro vt ſacrifi-
z cemus rēginę cęli et libem⁹
a ei libamina: ſicut fēcim⁹ nos
et patres noſtri: reges noſtri
et principes noſtri in vrbi-
bus iuda et in platęis hieru-
ſalem: et ſaturati ſumus pa-
b nibus ⁊ bene nobis erat: mã
c lũq̧ non vidim⁹. Ex ēo autē

gibbũ cameloꝝ theſauros ſuos ad populũ q̄ eis ꝓdeſſe nõ poterit: Egyptus em̄ fruſtra ⁊ vane auxiliabiṫ. Myſtice/ (Myſtice) aũt p iſtos q̄ vadũt in egyptũ pegrinari: vt hic dr̄: et poſtea volũt in iudęã reuerti. Unde dicit: t ¶ Ad quam ipſi eleuant ⁊c̄. deſignanṫ multi qui in iuuētute volunt in peccatis morari: ⁊ in ſenectute ꝓponũt ad iudęã.i. ad confeſſionē ⁊ pęnitentiã reuerti: volentes bene mori/ ſed nolentes bene viuere/ dicētes cũ baalam Numeri.xxiij.b. Moriaṫ anima mea morte iuſtorũ: ⁊ fiant nouiſſima mea horũ ſimilia. Tales orant dñm vt det eis bonã (Al. ſilas) mortē: et non bonam vitã: Orantes etiã nõ vellēt ſtatim exaudiri. Qualis fuit Auguſtin⁹: vt dicit in libro confeſſionũ. Dixerã: dñe da mihi caſtitatem: ſed nõ modo: Timebã enim ne me cito exaudires. Ibi volũt ꝙ dñs expectet eos/ nõ ipſi dñm. Vñ Eſa.xxviij.c. Erit v̄bũ dñi: (Al. nõ hab ↄ dei noſtri) Mãda remãda: expecta reexpecta: modicũ ibi/ modicũ ibi. Cũ em̄ ſatiſfactionē ⁊ emēdationē ꝓmittũt: qd aliõ q̄ mãda remanda: expecta reexpecta/ clamant: modicũ in vno peccato/ modicum in alio: Auguſtin⁹ in libro confeſſionũ. Non erat quid tibi reſponderem dicenti mihi: Surge qui dormis et (E) exurge a mortuis: ve- (Eph.5.d.) ritate conuictus/ niſi tm̄ verba lenta ⁊ ſomnolenta: modo ecce modo/ ſine paululũ: ſed modo ⁊ modo nõ habebat modum: ⁊ ſine paululum ibat in longum: iactabam voces miſerabiles cras et cras: quare non modo: quare non hac hora finis turpitudinis meę: Sed tales vix veniunt ad pęnitentiã. Unde Eſa.xxviij. ſequiṫ: Ut vadant ⁊ cadant retrorſũ et conteranṫ ⁊ illaqueenṫ ⁊ capianṫ. v ¶ Non reuertenṫ illuc niſi qui fugerint.ſ. de egypto. Sic non redeunt ad verã confeſſionē niſi qui mũdũ fugerint.j.lj.e. Egredimini de medio babylonis popul⁹ meus vt ſaluet vnuſquiſq̧ animã ſuã ab ira furoris dñi. x ¶ Phatures: ciuitas ē vel regio egypti. y ¶ Dicentes: Sermonē quē locut⁹ es ⁊c̄. nõ audiemus ex te: quaſi ab alio audirem⁹. Et hoc/ q̄ oderant eum. Gregori⁹: Difficile eſt vt quãtũlibet recta denũcians p̄dicator q̄ non diligiṫ libenter audiaṫ. Vñ Amos.v.c. Odio habuerũt corripientē in porta. z ¶ Ut ſacrificem⁹ reginę cęli: id eſt lunę vel iunoni/ q̄ fuit ſoror iouis: vel berecyntię/ q̄ ſaturni vxor ⁊ mater deoꝝ dr̄. a ¶ Sicut fecimus nos et patres noſtri ⁊c̄. Malũ enim exemplũ prelati multos ad malũ prouocat. Seneca. Summa malorũ ꝙ ad exemplũ viuiṫ. Iſtis ſũt ſimiles qui nullo modo volunt dimittere cõſuetudines ſuas ⁊ p̄deceſſorũ ſuorum: et ſi ſint contra deum. Gal.j.c. Abũdantius emulator exiſtens paternarũ mearũ traditionum. b ¶ Malumq̧ non vidimus: quaſi demones ⁊ (Pſ.95.) nõ deus eis hec bona feciſſent. Oms em̄ dij gētiũ demonia. c ¶ Ex eo autē tempore quo ceſſauim⁹ ⁊c̄. Ecce quõ (Pſ.77.) iſti obliti ſunt benefactorũ dei: ⁊ mirabiliũ eius q̄ oſtēdit eis: ſcʒ qñ mãna de cęlo dedit eis: ⁊ panē angeloꝝ dedit eis: ⁊ cibaria miſit eis in abũdantia: et eiecit a facie eorum gentes: ⁊ ſorte diuiſit eis terrã ⁊c̄. ſed temptauerũt ⁊ acerbauerũt deũ

excelſū: ⁊ teſtimonia eiꝰ nō cuſtodierūt: et auerterūt ſe ⁊ non ſuauerūt pactū ⁊c. Et iō audiuit deꝰ ⁊ ſpreuit: ⁊ ad nihilū redegit valde iſrl ⁊c. Eo tēpore q̄ ceſſauimꝰ. Sic ad lrāz ſepe accidit ꝙ ꝯcito aliq̄s ad penitētiā ꝯuertit̄: icipit affligi ⁊ tribulari: cū ꝑuſ eēt i proſperitate ⁊ pace. Vñ Eſa. lix. c. Qui receſſit a malo: ꝑde patuit.

Moraliter: a Regine celi. Regina celi ē beata virgo: cui qui ſeruire deſiſtit patitur penuriā omīs boni: qui autē humiliter ei ſeruit/ abūdat omni bono. Ipſa eñ optime procurat familiam ſuā. Unde Prouerb. vlt. b. De nocte ſurrexit deditq̄ ꝑdā domeſticis ſuis. Tūc de nocte ſurgit: qñ in aduerſitatibꝰ nr̄is orat ꝑ nob. Sz tūc dat ꝑdā domeſticis ſuis: qñ alij ſancti nō poſſunt/ q̄ſi violēta oratiōe impetrat a filio ſuo: ⁊ ide ei dat ancillas ſuas. i. humiles ſibi ſuiētes. ſ. effectu petitionū/ quē q̄ſi vi optiet a filio ſuo. Eccl. xxiiij. d. Ego q̄ſi fluuius dorix: et ſicut aqueductus exiui a paradiſo: Dixi: Rigabo hortū meū plātationum: ⁊ inebriabo partus mei fructum. b Et gladio/ peccati: c Et fame/ defectu oīs boni/ cōſumpti ſumꝰ. d Qđ ſi nos ſacrificamꝰ regine celi ⁊c. Nūquid ſine viris faciemus ei. Vox eſt mulierū: ad litteram. e Placentas ad colendū eam. i. ſacrificium que ei placebant. Cum dicerent mulieres: Si nos non poterimus/ viri noſtri faciēt. Vñ: Si facimꝰ/ ſine eis non facimus. f Et dixit hieremias ad omnem

Moraliter

E

Al. indigulmꝰ

ſ. 7. d.

F

tempore quo ceſſauimus ſa-
a crificare regine celi ⁊ libare
ei libamina/ ⁊ indigemꝰ om-
b nibus ⁊ gladio ⁊ fame con-
d ſumpti ſumꝰ. Qđ ſi nos ſa-
crificamꝰ regine celi/ et libamus
ei libamia: nūquid ſine
viris noſtris faciemꝰ ei pla-
e cētas ad colendū eā ⁊ libamina
ad libandum? Et dixit
f hieremias ad omnē populū
aduerſum viros ⁊ aduerſum
mulieres/ et aduerſū vniuer-
g ſam plebē/ qui reſpōderāt ei
h verbū/ dicēns: Nūquid nō
i ſacrificiū qđ ſacrificaſtis i ci-
k uitatibꝰ iuda ⁊ in plateis hierusalē/
vos et patres vr̄i: reges
vr̄i et ꝑncipes vr̄i/ ⁊ po-
l pulꝰ terre: horꝝ recordatꝰ eſt
m dñs/ ⁊ aſcēndit ſup cor eius:
n et nō pōterat dñs vltra portare
ꝑpter maliciā ſtudiorū
vr̄oꝝ/ et ꝑpter abomiatiōes
quas feciſtis. Et facta ē tra
veſtra in deſolationē ⁊ i ſtu-
o porē ⁊ i maledictū/ eō ꝙ nō
ſit habitator: ſic eſt dies hec.
p Proptērea ꝙ ſacrificaueri-
tis idolis ⁊ peccaueritꝫ dño/
q ⁊ nō audieritꝫ vocē dñi ⁊ i le-
r ge ⁊ i ꝑcēptis ⁊ i tēſtimonijs
s eius nō ambulaueritis: idcir-
co euenerūt vobis mala hec
t ſicut ēſt dies hec. Dixit autē
u hieremias ad omnē populū
⁊ ad vniuerſas mlieres: Audite
verbū domini oīs iuda
qui eſtis i terra egypti: Hec

pplm aduerſū viros et aduerſū mulieres ⁊c. Primo ſup hoc mulieres reꝑhendit: q̄ q₂ dicebant ꝙ non ſine viris hoc faciebant: ideo ⁊ viros ſuper hoc arguit. g Qui acrius/ reſpōderāt ei verbū. ſ. ꝙ cū hoc feciſſent in terra iuda/ bene erat eis. h Dicens. ſ. hieremias: i Nunquid nō ſacrificiū qđ ſacrificaſtis i ciuitatibus iuda/ idolis: k In plateis hieruſalē ⁊c. qđ grauius ē. l Horum recordatus eſt dñs/ ad puniendū. m Et aſcendit ſup cor eiꝰ. Qđ latet ſup cor/ quaſi abominabile ē: et poſt nō ſuſtinet̄ vt videat̄. Vel dicit̄ latere ſup cor: qđ oibꝰ modis volumꝰ facere: aut aliq̄s cuiꝰ viuēdi modꝰ diſplicet multū. n Et nō poterat dñs vltra portare. i. ſuſtinere quin puniret. Eſa. xlvj. b. Uſq̄ ad ſenectam egoipſe: et vſq̄ ad canos portabo. Ibidē. Qui portamini a meo vtero:

qui geſtamini a mea vulua. o Eo ꝙ nō ſit habitator: myſtice. ſ. deus: qui corda fidelium per gratiā inhabitat. p Propterea ꝙ ſacrificaueritis idolis ⁊ peccaueritis dño. i. ꝯtra dñm: vel ſicut infirmꝰ egrotat medico: q₂ ab illo ſanādꝰ eſt. q Et i lege/ cerimonialiū. r Et i ꝑceptis/ decalogi ⁊ oīm moraliū. s Et i teſtimonijs eius/ iudicioꝝ: q̄ eiꝰ iuſticie atteſtant̄. t Sic ē dies hec. ſ. teſtis: vł ſic nūc apparet nō capet. v Dixit autē ⁊c. Vos ⁊ vxores vr̄e locuti eſtꝫ ore vr̄o/ nō dñi. x Et manibꝰ vr̄is ipleſtis/ cōſiliū oris vr̄i. y Ecce ego iuraui in nomine meo ⁊c. quia maiorē ꝑ quē iurarē nō habuit: vt dr̄ Heb. vj. c. z Quia nequaq̄ ⁊c. ex ore oīs viri iudei. q. d. oēs interficiemini. Et hoc dico ꝑpter maiorē partē: quia pauci ſaluabunt̄: vt poſt habet̄. a Dicēntis: viuit dominus deus in omni tra egypti: q̄ſi non habebūt amplius ibi dei ꝑtectionē Et merito: q₂ ꝯ illiꝰ ꝑceptū et volūtatē ibi ſūt. b Ecce ego vigilabo ⁊c. donec penitus ꝯſumant̄ q̄ ad maiorē ptē. c Et q̄ fugerint gladiū ⁊c. ſ. viri pauci/ ne poſteritas omino deleret̄. Myſtice: c Et q̄ fugerit gladiū/ peccati vel inferni. Iob. xix. d. Fugite a facie gladij: qm̄ vltor iniq̄tatū gladiꝰ eſt. d Viri pauci: Quia dicit̄ Matth. xx. b. Multi ſunt vocati/ pauci ꝟo electi. ſ. illi ſoli qui peccatum fugerint. e Et hoc vobis ſignū. Cōgruū eſt ſignū: vt cū viderent regē egypti in q̄ ſpem habebāt captiuatū ⁊ deſtructū/ certi eſſent de ſua captiuitate: tñ deſtructio regis egypti ſecuta ē ſignificatū. ſ. deſtructionē iudeoꝝ: ſic Exo. iiij. b. dat dñs illud qđ ſequit̄ ꝑ ſigno rei ꝑcedētis/ dicens: ꝙ illa ſigna q̄ fecit/ ſignificabāt ꝙ dñs miſerat illū. Sic ⁊ partꝰ ꝟginis fuit ſignū achaz de liberatiōe a duabꝰ caudis titionū: Eſa. vij. c. f Ecce ego tradā ⁊c. in manu inimicoꝝ eiꝰ. ſ. cyri ⁊ darij vel chaldeoꝝ: vt h̄ vult dicere ioſephꝰ: q. ſ. rex egypti a nabuchodonoſor interfectꝰ ē: ſic iudei a nabuchodonoſor/ eo ꝙ ſpe egyptioꝝ ꝯſilij negabāt ei tributa. Sz nō ille nabuchodonoſor q̄ iudeos deſtruxit/ deſtruxit egyptios: ſ; filiꝰ eius q̄ ſubiugauit ſibi egyptū: et factꝰ ē rex totiꝰ ꝓuincie illius. Iſte autē rex egypti dicebat̄ pharao/ non nechao: ſed tephree ſm̄ ioſephū.

dic dñs exercituū deꝰ iſrael/
v dicēs: Vos ⁊ vxores veſtre
x locuti eſtis ore vr̄o: ⁊ manibus
veſtris impleſtis/ dicentes:
Faciamꝰ vota noſtra q̄
vouimꝰ vt ſacrificemꝰ regine
celi ⁊ libemꝰ ei libamia. Impleſtis
vota veſtra/ et opere
ꝑpetraſtis ea: Ideo audite
verbū domini oīs iuda qui
y habitatꝫ in tra egypti. Ecce
ego iuraui in nomie meo ma-
z gno/ ait dominꝰ: q₂ nequaq̄
vltra vocabit̄ nomē meū ex
a ore oīs viri iudei/ dicēntis:
Viuit dñs deꝰ i omi tra egy-
b pti. Ecce egō vigilabo ſuper
eos in malū et nō in bonū: ⁊
cōſument̄ oēs viri iuda qui
ſūt in tra egypti gladio ⁊ fa-
me donec ꝯpenitꝰ cōſumant̄.
c Et q̄ fugerint gladiū/ reuertent̄
de tra egypti i trā iuda
d viri pauci: ⁊ ſciēt oēs reliq̄e
iuda ingredientiū trā egypti
vt habitēt ibi: cuiꝰ ſermo cō-
e pleat̄: meꝰ/ an illoꝝ. Et h̄ vobis
ſignū/ ait dñs: ꝙ viſitem
ego ſuper vos i loco iſto/ vt
ſciatis: q₂ vere complebunt̄
ſermones mei contra vos in
f malū. Hec dicit dñs: Ecce
ego tradā pharaonē ephree
regē egypti i manu inimicoꝝ
eiꝰ ⁊ i manu q̄rētiū aīaz illiꝰ:
ſicut tradidi ſedechiā regem
iuda i manu nabuchodonoſor
regis babylonis inimici
ſui ⁊ q̄rentis animā eiꝰ.

Heb. 22. c.

G

Al. toēs

Myſtice

Al. tnichān
Al. tnephren

Verbū qđ locutus

VErbū qđ locutus eſt. In ¶ Expo. Ca.XLV ꝓcedentibus quattuor capitulis egit hieremias de his q̄ facta ſūt tēpore captiuitatis/ ⁊ poſt captiuitatē iudeoꝝ: In hoc capitulo reuertit̄ ad priora tēpora ante captiuitatē/ conſolans baruch ſup afflictione ſua: Multa em̄ mala ſuſtinebat baruch/ eo ꝙ dicta hieremie ſcribebat et ꝓuulgabat.

A Et diuidit̄ hoc capitulū in duas partes. Primo arguit eū q̄ſi de murmure ⁊ impatiētia. Secūdo cōſolat̄ eū exemplo alioꝝ: et ꝓmiſſione ſalutis: ibi: Hec dicit dñs. Dicit ergo: a Verbū qđ locut⁹ ⁊c. cū ſcpſiſſet verba hec .ſ. baruch: b

B ¶ In libro: ꝑ cui⁹ cōbuſtiōe iratus fuerat: vt.ſ.xxxvi.g. c ¶ Ve miſero ⁊c. dolorē: quia forte eum flagellauerat domin⁹. Vel dolorem/ de populi calamitate ⁊ ciuitatis et templi deſtructiōe.

¶ Capitulū.XLV.

a VErbū qđ locutus eſt
hieremias ꝓpheta ad
baruch filiū nerie cū
b ſcripſiſſet verba hec in libro
ex ore hieremie anno quarto
ioachim filij ioſie regis iuda
dicens: Hec dicit dñs deus
iſrael ad te baruch: Dixiſti:
c Ve miſero mihi qm̄ addidit
d dñs dolorē dolori meo. La
e boraui in gemitu meo: et re
quiem nō inueni. Sic dices
ad eū: Hec dicit dñs: Ecce
f g quos edificaui/ ego deſtruo:
h i ⁊ quos plantaui/ ego euello:
k ⁊ vniuerſam terrā hanc. Et tu
l q̄ris tibi gaudia. Noli que
m rere: q2 ecce ego adducā ma
lū ſup omnē carnē/ ait dñs:
n et dabo tibi aiaꝫ tuā i ſalutē
in omnib⁹ locis ad quecūq3
perrexeris. ¶ Ca.XLVI.
o QUod factū eſt verbū
dñi ad hieremiā ꝓphe
tā ꝯ gētes: ad egyptū
p aduerſū exercitū pharaonis
q nechao regis egypti: q̄ erat
iuxta flumē euphratē i char
chamiſ: quē ꝑcuſſit nabucho
donoſor rex babylonis i q̄r
to anno ioachim filij ioſie re
r gis iuda. Preparate ſcutū
s ⁊ clypeū ⁊ ꝓcedite ad bellū:

d ¶ Dolori meo: quē habebat de domini ſui incarceratiōe. e ¶ Laboraui in gemitu meo ⁊c. videns populi calamitatem ⁊ ciuitatiſ. Ideo .i. Machab.ij.a. Ve mihi: vt qđ nat⁹ ſū videre cōtritionē populi mei: ⁊ cōtritionē ciuitatis ſancte. Iſte ḡ baruch impatiēs in tolerātia paſſionū: ſignificat illos qui in tribulationū preſſura ⁊ perſecutionū titubant/ querentes hic conſolationem que in futuro promittit̄. Matth.v.a. Beati q̄ lugēt ⁊c. Et Ioh.xvi.a. Vos aūt triſtabimini: ſed triſticia veſtra vertet̄ in gaudiū. Matth.v.d. Beati qui ꝑſecutionē patiunt̄ ꝓpter iuſticiā: qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celorum. f ¶ Ecce quos edificaui/ in ꝓſperitate: g ¶ Ego deſtruo/ in aduerſitate. Vel/ f ¶ Quos edificaui/ interius ꝑ virtutū poſſeſſiōes. g ¶ Ego deſtruo/ exterius ꝑ tribulationū ⁊ infirmitatū imiſſiones. h ¶ Et quos plātaui/ in temporaliū abundātia: vt.ſ.xij.a. Plātaſti eos ⁊ radicē miſerūt/ ꝓficiunt ⁊ faciūt fructū. i ¶ Ego euello/ a temporalibus ꝑ paupertatē. Vel/ h ¶ Quos plantaui/ in celo: i ¶ Euello/ a mūdo. k ¶ Et tu queris tibi gaudia: qđ nō eſt faciendū: imo debem⁹ flere cū flētib⁹: gaudere cū gaudentib⁹: vt dicit̄ Ro.xij.c. Eccl.vij.d. Nō deſis plorātib⁹ i cōſolatione: ⁊ cū lugētibus ambula. Qui em̄ videret per quātā tribulationē trāſierūt antiq̄/ mirū eēt ſi q̄reret hic gaudia. I. xlix.c. Ecce q̄b⁹ nō erat iudiciū vt biberēt calicē/ bibētes bibēt/ ⁊ tu q̄ſi innocēs relinqueris? Lucę.xxiij.e. Si in viridi h̄ faciūt: i arido quid fiet? Eſa.xxxij.c. Sup humū populi mei ſpine ⁊ vepres aſcendent: quanto magis ſup omnes domos gaudij ciuitatis exultātis. l ¶ Noli q̄rere. Quia Prouer. xiiij.b. Extrema gaudij luctus occupat. Hiero⁹. Delicat⁹ ē miles qui vult gaudere cū mūdo ⁊ regnare cū chriſto. Magis ergo hic querēda ē triſticia ꝑ quā veniemus ad gaudia in futuro. Unde Prouer.xxxi.a. Date ſicerā merētib⁹: et vinū his q̄ amaro ſunt animo: bibant ⁊ obliuiſcant̄ egeſtatis ſue:
Heb.12.d. ⁊ doloris ſui non recordent̄ ampli⁹. Modo em̄ omnis diſciplina videt̄ nō eſſe gaudij ſed meroris: poſtea aūt exercitat̄ per eā afferet fruct⁹ iuſticie. m ¶ Quia ecce ego adducam malū ſup omnē carnē .i. ſup omnes viuentes i carnalibus delitijs. Lucę.vi.d. Ve vobis qui habetis hic cōſolationē veſtrā. n ¶ Et dabo tibi animā tuā in ſalutem ⁊c. .ſ. ſi non velis hic querere gaudia: quaſi ex hoc ꝙ ſup ma
Ps.57. los inducam malū/ in hoc inquā ipſo faciam bonū: quia letabit̄ iuſtus cum viderit vindictā.

QUod factū eſt verbū ⁊c. ¶ Expo. Ca.XLVI. Ut dicit Raban⁹/ vſq3 huc mixtim egit ꝓpheta de iuda ⁊ iſrael: de chaldeis ⁊ egyptijs pro conuenientia narrationis. Deinde hic aduerſus alias nationes ꝓphetat: Et primo ꝯtra egyptios: qui maxime deceperūt iudeos. Et diuidit̄ hoc capitulū in tres partes. Primo deſcribit̄ ꝑma deſolatio egyptioꝝ facta a chaldeis an̄ obſidionē hieruſalē eorūq3 pōpa/ ac militū ⁊ equoꝝ multitudo in quibus confidebant. Ar⁹ grand.
A In ſecūdo ponit̄ deſolatio iudeorū facta ſimilit̄ a chaldeis: q̄n ſcꝫ exercitus chaldeorum relinquēs obſidionem/ pugnauit cōtra egyptios/ ⁊ ſuperauit/ totamq3 egyptum vaſtauit: ibi: Verbum quod locutus eſt. Tertio poſt cōminationes predicit̄ liberatio egyptiorum ⁊ ſubinfert̄ cōſolatio iudeorū: ibi: Et poſt hec habitabit̄. Quia ergo a principio libri vſq3 huc egerat de iudeorum deſtructione: Ideo quaſi in conſolationē ipſorum agit hic de deſtructiōe hoſtiliū nationū. Dicit ḡ. o ¶ Qđ factum eſt ⁊c. cōtra gentes .ſ. ad egyptum .i. contra egyptū: p ¶ Aduerſū exercitū ⁊c. ſit ſermo .ſ. q ¶ Qui erat iuxta flumē euphraten ⁊c. Cum em̄ pharao nechao/ de q̄ hic ē ſermo/ receſſiſſet a pugna: in qua interfecit ioſiam: vt dicit̄ .iiij. Regę. xxiij.f. ſtatim filium eius ioachaz qui pro illo regnaturus erat/ vinctū duxit in egyptum: et tradidit regnum ioachim fratri ſuo: faciens eum ſibi tributariū: qui fuit nequiſſimus ⁊ contra deum ⁊ contra homines. Poſtea quarto anno regni eius venit nabuchodonoſor ad quādam ciuitatem que erat iuxta euphraten/ pugnaturus contra pharaonem nechao: ⁊ pharao ibi victus eſt: ⁊ magnam partem exercitus ſui tunc amiſit: qui tranſiens inde cepit omnē ſyriam: ſed adhuc non iudeam/ donec poſtea quādo .ſ. audiuit ꝙ iudei ſpe egyptiorū confiſi: qui iterum contra nabuchodonoſor pugnare volebāt/ tributa nabuchodonoſor negauerūt. r ¶ Preparate ſcutū ⁊ clypeū. Sermo ē dñi per hieremiam ad egyptios: et loquit̄ ironice. Clype⁹ qui triangulus eſt: ſcutum quod rotundū eſt: quaſi ponatis in ſcutis corrigias/ quibus teneantur in brachijs et circa collū: Hoc em̄ eſt ſcutum ꝑparare. Eſa. xxi.b. Surgite principes/ arripite clypeum. s ¶ Et procedite ad bellum/ ordinate: quia omnis pugna vnanimiter aggreſſa/ victoriam parit.

☞ Jungite equos

¶ Moraliter: r ¶ Preparate ſcutū ⁊c. Pugnat̄ contra diabolum/ carnem/ mundum. Iob. i. d. Chaldei fecerūt tres turmas et inuaſerunt camelos et tulerunt eos. Hec ſunt/ ſuperbia diaboli: luxuria carnis: auaricia mundi. Eph. vi.b. Induite vos armaturam dei vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli: quoniā non eſt nobis colluctatio aduerſus carnem ⁊ ſanguinē: ſed aduerſus principes ⁊ poteſtates: aduerſus mūdi rectores tenebrarum harum/ contra ſpiritualia nequitie in celeſtibus. Eccl.ij.a. Fili accedēs ad ſeruitutem dei: ſta in iuſticia ⁊ timore: et prepara animam tuam ad temptationem. Primo preparandum eſt ſcutum fidei. Eph.vi. c. In omnib⁹ ſumentes ſcutū fidei in quo poſſitis omnia tela nequiſſimi ignea extinguere. Secūdo clypeus patientie: que debet eſſe triangula .ſ. contra cōtumelias verborū: cōtra moleſtias verborū: contra iniurias rerum. Eſa.xxi.b. Surgite Moraliter

* ꝓncipes/ arripite

b iungitē equos: et aſcendite
c d equites: ſtatē in galeis: poli/
te lanceas: induite vos lori/
e f cis. Quid igit? Vidi ipſos
g pauidos et terga vertentes:
fortes eoꝝ ceſos: et fugerūt
conciti/ nec reſpexerūt. Ter/
h ror vndiqꝫ/ ait dñs: Nō fu/
giet velox: nec ſaluari ſe pu/
i tet fortis. Ad aqlonē iuxta
k flumē euphraten victi ſūt ꝛ
l m ruerūt. Quis eſt iſte qui qſi
n flumē aſcēdit: ꝛ veluti fluui/
orū intumeſcūt gurgites ei⁹:
o Egyptus fluminis inſtar aſcē/
dit: ꝛ velut flumina mouebūt
fluctus eius/ ꝛ dicet: Aſcen/
dens operiā terrā: perdā ci/
p uitatē ꝛ hītatores ei⁹. Aſcē/
dite equos ꝛ exultate i curri/
q bus: et ꝓcedāt fortes ethio/
pie et libye tenētes ſcutū: et
lydij arripiētes ꝛ iaciētes ſa/
r gittas. Dies aūt ille dñi dei
exercituū/ dies vltiōis: vt ſu
mat vindictā de inimicis ſuis.
s Deuorabit gladi⁹ et ſatura/
t bit: ꝛ inebriabit ſanguie eoꝝ.
v Victimā eni dñi exercituū i
tra aqlonis iuxta flumē eu/
x phratē. Aſcēde in galaad et
y z tolle reſinā vgo filia egypti.

ꝶb Iūgite equos/ in curribus: et aſcēdite/ o/ equites.
c State in galeis: ꝑparate ad prelium: quia miles non
ponit galeā in capite quouſqꝫ ꝓpinqu⁹ ē inimicis. d Po
lite lanceas ꝛc. Ezech. xxi. g. Mucro mucro/ euagina te
ad occidendum: lima te vt interficias ꝛ fulgeas. e Quid
igit? qſi fruſtra hec
faciēt/ nō vtilit ſibi: q2/
f Vidi ipſos pa/
uidos. ſ. egyptios.
g Et terga verten
tes: vt ex timore fugi
ant. h Non fugiet
velox ꝛc. qſi nullus
quātūcūqꝫ velox po/
B terit ſaluari ꝑ fugā: licꝫ
fugere nitat. Amos. ij.
d. Peribit fuga a ve/
loce: ꝛ fortis nō obtine/
bit virtutē ſuā: et aſcē/
ſor eq̄ nō ſaluabit ani/
mā ſuā: ꝛ robuſt⁹ cor/
de inter fortes nudus
fugiet. i Ad aqlo
nē iuxta flumē eu/
phraten: quia reſpe
ctu egypti euphrates
ē ad aqlonē. k Vi/
cti ſunt ꝛ ruerūt/ egyptij ꝑ chaldeos.

Moraliter * ꝑncipes/ arripite clypeū. Tertio ſunt iungēdi equi. ſ. ca/
ro ꝛ anima ſb iugo dñi ordināda. Matth. xi. d. Tollite iugū
meū ſup vos ꝛc. Quarto induēda eſt galea ſpei. Eph. vi. c.
Galeā ſalutis accipite. Quito accipiēda eſt lancea pungitiue
penitētie ꝑ abſtinentiā ꝛ aſperā vitam. Job. xvi. c. Circūde/
dit me lanceis ſuis: ꝛ vulnerauit lumbos meos. Sexto indu/
enda ē lorica iuſticie: vt dr Eph. vi. c. Induite loricā iuſticie.
f Vidi ipſos pauidos ꝛ terga vertētes. Vñ Prouer.
xxviij. a. Fugit impius nemine ꝑſequēte: Et hoc eſt: q2 terga
vertit dño/ ab eo fugiēs ſine quo nullum eſt adiutoriū. S. ij. f.
Verterūt ad me tergū ꝛ nō faciem. Et ideo vt dicit Thren.
j. b. Abierunt abſqꝫ fortitudine ante faciē ſubſequētis: Cum
tamē dicat Jaco. iiij. b. Reſiſtite diabolo: ꝛ fugiet a vobis.
Et ideo facies/ nō tergum ad eum vertēda eſt: quia tūc ſi de⁹
ꝓ nobis/ quis cōtra nos? Ro. viij. f. Job. xxxiiij. c. Ipſo cō/
cedente pacē/ quis ē qui cōdemnet? Ex quo abſcōderit vultū
ſuū/ quis eſt qui cōtemplet eū? Ideo ergo reſiſtendū eſt dia/
bolo/ et nō fugiēdū ne iſequat/ vt hereticos. Judic. xx. q fu/
gientib⁹ filijs iſrael/ viri de gabaa inſecuti ſunt eos: ꝛ multi ex
eis interfecti ſunt: Cū autē reſiſterent filij iſrl/ mortui ſunt illi
de gabaa. Nau. ij. c. Ipſi fugerunt: State ſtate ꝛ non eſt qui
reuertat. h Nō fugiet velox ꝛc. Sic in die iudicij nō
erit fuga damnatis: ſed terror vndiqꝫ. Vñ Gregori⁹. In an/
guſtia erūt vndiqꝫ reprobi: Supius erit iudex iratus: ſubtus
horrendū chaos: a dextris peccata accuſātia: a ſiniſtris infi/
nita demonia ad ſuppliciū trahentia: intus cōſcientia vrens:
foris mūdus ardens: Miſer peccator ſic deꝑhenſus/ quo fu
gies? Latere erit impoſſibile/ apparere intolerabile. Si q̄ris
quis te accuſabit: dico totus mūdus: q2 offenſo creatore om/
nis creatura habet perditū odio. Ideo Malach. iij. a. Quis
poterit cogitare diem aduētus eius: aut quis ſtabit ad viden
dum eum? Ideo dicit Eccs. ix. c. Vidi ſub ſole/ nec velociū
eſſe curſum/ nec fortiū bellū. i Ad aqlonē iuxta flumē
euphratē. Euphrates iterꝑtat frugifer. Flumē ḡ euphra/
tes eſt abūdantia temporalis: iuxta quā multi vincunt et ru/
unt de peccato in peccatū. S. xiij. a. iuxta euphraten compu/
truit lumbare hieremie. Et bñ dicit hoc fieri ad aquilonē: q2
quāto magis aliquis accendit ad amorē tēporaliū: tāto ma/
gis refrigeſcit ab amore ſpiritualiū. Vñ Prouer. j. d. Auer/
ſio paruulorū interficiet eos: ꝓſperitas ſtultoꝝ perdet illos.
Ezech. xxxij. c. Perdā oīa iumēta egypti q̄ erant ſup aquas.
Ps. 109. Ps. Cōquaſſabit capita in terra multorum. Quanto magis
plenus eſt fluuius: tanto magis fluit: ſic eſt de temporalib⁹.
l Quis eſt iſte. ſ. egyptius rex: m Qui quaſi flumē
aſcendit/ ꝑ abūdantiā populoꝝ. Vnde Apoc. xvij. d. Aq̄
quas vidiſti populi ſunt ꝛ gentes. n Et veluti fluuioꝝ
intumeſcūt gurgites ei⁹. ſ. exercitus. Intumeſcūt arro/
gant ſe eleuando ꝯtra
trā chaldeoꝝ: vel etiā
cōtra iudeā: quas ter/
ras ipſi egyptij oprīre
ꝛ diſꝑdere qſi fluuius
conabant. Et dicit: o
Egyptus fluminis
inſtar aſcēdit: quia
terra egypti depſſior
eſt qꝫ chaldea vel eu/
phrates: ſed ipſi egy/
ptij econtrario magis C
deſtruent. Unde Eſa.
xix. a. Tradā egyptū
in manus dominorū
crudeliū: et rex fortis
dominabit eoꝝ: ꝛ are/
ſcet aq̄ de mari: ꝛ flu/
ui⁹ deſolabit atqꝫ de/
ſiccabit: ꝛ deficiēt flu
mina: et attenuabunt
ꝛ ſiccabunt riui agge/
rum. Et loquit ibi de nilo: in cui⁹ abūdantia gloriabant egy/
ptij. Sed domin⁹ ꝑcuſſit eum in ſeptē riuis: vt dicit Eſa. xi.
d. Vel ꝑ flumina: vt dictū eſt: accipit copiā populoꝝ: in qua
gloriabant: Et ꝑ flumen accipit totū regnū: per fluct⁹ et ri/
uos/ principes. Sic impij ſūt qſi mare feruens/ qd quieſcere
nō poteſt: vt dicit Eſa. lvij. d. Eccl. xl. b. Subſtantie impioꝝ
quaſi fluui⁹ ſiccabunt: ꝛ ſicut tonitruū magnū in pluuia per/
ſonabūt. p Aſcēdite equos ꝛc. Loquit ironice. q Et
ꝓcedāt fortes ethiopie ꝛ libye: qui ſunt fortes ꝛ vobis
adiuncti/ ad auxiliū ꝓcedāt ꝯtra hoſtes. Ethiopia eni ꝛ lydia
ꝛ libyes erāt regiōes cōfines egyptijs: que antiquit⁹ ſolebāt
eſſe gentes fortiſſime: et lydij maxime erant expeditiſſimi ſa/
gittarij. r Dies autē ille ꝛc. vt ſumat vindictā de
inimicis ſuis. ſ. de egyptijs: q2 vt dicit Hiero. i originali: Fru
ſtra nitunt quib⁹ diuinū ſubtrahit auxiliū. s Deuorabit
gladi⁹ et ſaturabit. ſ. gladi⁹ chaldeoꝝ deuorabit egypti/
os: t Et inebriabit ſanguie eoꝝ. ſ. egyptiorū. Deut.
xxxij. f. Inebriabo ſagittas meas ſanguie. v Victima. ſ.
occiſio magna: Sic in illis q̄ ſunt iuxta flumen delitiaꝝ: ꝛ tē/
poraliū cupiditatū inſtat occiſio ab illo q̄ voluit ſedere i mō/
te teſtamenti in lateribus aquilonis. ſ. diabolo: vt dicit Eſa.
xiiij. d. Ibidē. xxxiiij. b. Victima dñi i boſra. ſ. i mūdo ꝛ ei⁹ di
uitijs: ꝛ interfectio magna in tra edom. Ibidē: Inebriat⁹ ē
in celo gladi⁹ me⁹: Ecce ſup idumeā deſcēdet: ꝛ ſup ꝑplm iter/
fectiōis mee ad iudiciū: gladius dñi repletus ē ſanguine/ in/
craſſatus ē adipe. x Aſcēde in galaad: quaſi veni in
iudeā vbi ſunt ꝓphete: ꝛ diſce quid te oporteat facere. y Et
tolle reſinam: que ibi abundat ad ſanandum vulnera tua.
z Virgo filia egypti. ſ. delicata ꝛ mollis. Galaad enim
mons vberrim⁹ eſt trans iordanem/ qui cecidit in ſortem fi/
liorum ruben ꝛ gad ꝛ dimidie tribus manaſſe: vt dicit Nu/
meri. xxxij. f. Reſina ergo que ibi inuenit/ que eſt lachryma
ex ſudore lignoꝝ que ibi reperiunt exhalata: et valde ē medi/
cinalis: eſt medicamen penitentie vl conuerſionis ad deum
vel conſilij diuini
v Aſcende in galaad ꝛc. Moraliter: peccator di/ Moraliter
citur virgo propter ſterilitatem: Filia propter vite molliciē.
Galaad quod interpretatur aceruus teſtimonij eſt ſcriptura
ſacra: in qua coaceruata ſunt teſtimonia totius fidei catho/
lice. In galaad ergo debet aſcendere quilibet peccator: quia
non ſolū ſenſum hiſtoricum qui eſt inferior/ ſed myſticum qui
eſt ſupior/ debet ſumere/ vt inde ſibi tollat reſinā. ſ. penitētiā.
Aliter enim niſi ex illius ſtudio agat penitētiam: dicet ei illud
* Luc. xij. f. Seruus

G vel conſilij diuini. Unde.ẜ.viij.g. Nũquid reſina non eſt in galaad: aut medicus nõ eſt ibi? Monet ꝗ egyptios vt agant penitentiã de errore ſuo/ aut aliter deſtruent: ⁊ ab idolis ſuis nulla vera medicamina vel auxilia curationis vulnerum que eis inferent ab hoſtibus accipiẽt. Unde/ a Fruſtra multiplicaſti medica/mina.i. cult⁹ diuer/ſorum idolorꝫ: que ti/bi ꝓdeſſe nõ poterũt. Unde/ b Sanitas non erit tibi: quia magis confuſio/nem ꝙ ſanitatẽ ab eis accipient. Vel dic ꝙ eſt ironia.q.d. cum ab hoſtib⁹ vulneraberis: vide ſi potes tibi ꝗre/re medicamina: quaſi non poteris ꝑ quecũ/ꝙ medicamina cura/ri.ſ.in finali tua deſtructiõe. Ter eñ aſcendit nabuchodono/ſor cõtra pharaonẽ. Primo vt compelleret eum/ ne in fines ſuos ingrederet. Secũdo/ quãdo reliquit obſidionem hieru/ſalem: quia pharao veniebat iuuare iudeos. Tertio/ quando egyptum penitus deſtruxit.

Al. ⁊ mltiplicas

B

Moraliter * Luc.xij.f. Seru⁹ ſciẽs volũtatẽ dñi ſui ⁊ nõ faciẽs pla/gis vapulabit multis. Jõ dr̃ Exod.xxv.d. Inſpice ⁊ fac ẜm exẽplar qd̕ tibi ĩ mõte mõſtratũ ẽ.i.ĩ myſterio ſcꝑture. Peri/culoſũ eñ eſt lr̃as mortꝫ ſue ad iudiciũ ferre: vt dr̃.ij. Reg.xj.c. qd̕ ẽ ſcire ⁊ nõ facere. a Fruſtra multiplicaſti me/dicamina. Hoc ꝯ illos ꝗ poſt multã penitẽtiã quã fecerũt/ iterũ relabunt. Tales eñ tardi⁹ ⁊ difficilius reuertunt. Uñ Heb.vj.a. Impoſſibile eſt eos qui ſemel ſunt illuminati: gu/ſtauerunt etiam donum celeſte: ⁊ participes facti ſũt ſpiritus/ ſancti: guſtauerũt nihilominus bonum dei verbũ virtuteſꝗ ſeculi venturi ⁊ prolapſi ſunt: rurſus renouari ad penitentiã. ẜ.xvij.a. Peccatũ iuda.i. eorũm qui confeſſi ſunt: ſcriptum eſt ſtilo ferreo in vngue adamantino. Amos. v.a. Domus

Triplex vuln⁹ ſpirituale iſrael cecidit: non adijciet vltra vt reſurgat. Triplex eſt vul/nus ſpirituale. Primũ eſt paſſibilitatis humane infirmitas: contra qd̕ ſufficit victus et veſtitus neceſſarius.j. Timoth. vj.b. Habentes alimenta ⁊ quibus tegamur: his contenti ſu/mus. Ecc̃i.xxix.d. Initiũ vite hominis aqua et panis et ve/ſtimentum. Fruſtra ergo huic vulneri medicamina multipli/cat: qui diuerſitates querit ferculorum ⁊ diuerſa paria indu/mentorum: quia per hoc non erit ei ſanitas: ſed magis infir/mitas. Unde Ecc̃i.xxxvij.d. In multis eſcis erit infirmitas: et auiditas approꝑinquabit vſꝗ ad choleram: propter cra/pulam multi obierunt. Tales ſunt ſicut doloſi medici: qui cũ paruis ſumptib⁹ poſſent curare infirmos/ ſumptus multipli/cant copioſos. Secũdũ eſt ignorantie cecitas: cõtra qd̕ ſuffi/ciat veritatis ſcientia. Sap.xiij.a. Uani ſũt omnes hoĩes in quibus nõ ſubeſt ſcientia dei. Fruſtra ergo ſibi multiplicant multi diuerſas ſcientias ⁊ vanas: que potius inflant ꝙ ſanãt. Seneca. Faſtidientis ſtomachi eſt multa deguſtare: et cum multa ꝑcurreris vnũ excipe qd̕ illo die excoquas. Luc.viij. f. Mulier quedã erat in fluxu ſanguinis ab annis duodecim que in medicos erogauerat omnẽ ſubſtantiã ſuam: nec ab vl/lo poterat curari: Acceſſit autẽ retro ⁊ tetigit fimbriam veſti/menti eius: et confeſtim ſtetit fluxus ſanguinis eius. Tertiũ eſt temptationum acerbitas: ad quam ſufficit diuina cõſola/tio. Qui ergo alias querit.ſ. temporales/ fruſtra ſibi medica/mina mltiplicat: qꝛ ꝑ has nũꝙ ſanabit. Threñ.j.g. Uocaui amicos meos ⁊ ipſi deceperũt me. Berñ. Nimis delicata ẽ ⁊c̃. Vel hoc dicit contra theologos: qui multa medicamina alijs multiplicant: ſed inde non ſe ſanant. Ecc̃i.xij.c. Quis medebitur incantatori a ſerpente percuſſo? Periculoſiſſime eñ infirmat ꝑdicator vel doctor: qui alios ſanat et nunꝙ ab alijs vult audire. c Audierũt gentes.ſ. chaldei et qui

a Frũſtra ⁊ multiplicaſti medi/
b camina: ſanitãs nõ erit tibi.
c d Audiẽrũt gẽtes ignõminiã
e tuã/ ⁊ vlulãtus tuus repleuit
f g terrã: qꝛ fõrtis impẽgit in for
h tẽ/ ⁊ ãmbo parit̃ cõciderũt.
i Uẽrbũ qd̕ locut⁹ eſt dñs ad
hieremiã ꝓphetã ſuper eo ꝙ
ventur⁹ eſſet nabuchodono
ſor rex babylonis/ ⁊ ꝑcuſſur⁹
k terrã egypti. Annũciãte egy
l pto ⁊ auditũ facite ĩ mãgda/
m lo/ ⁊ reſonẽt ĩ mẽphis/ ⁊ ĩ thã
n o nis dicite: Stã ⁊ ꝑpãra te qꝛ
p q deuõrabit gladi⁹ eã ꝗ ꝑ cir/
r cũitũ tuũ ſũt. Quãre cõpu/
s truit fõrtis tu⁹? Nõ ſtetit qm̃
t dñs ſubuertit eum. Multi/
v plicauit ruẽtes: cẽciditꝗ vir
x ad prõximũ ſuum: Et dicet:

cum eis erant: d Ignominiã tuam/ quomõ.ſ. coram idolis corrues: que te iuuare nõ poterunt. e Et vlulatus tuus repleuit terrã/ in cõflictu exercituũ: f Quia for/tis/ exercit⁹ babylonicus: g Impegit in fortẽ/ egyptiũ exercitum. h Et ambo pariter conciderũt.ſ. hic ⁊ ille: ſed egypti⁹ longe añ. Aliõ dicit/ parit̃: qꝛ ex vtraꝗ parte multi corruerunt: ſ3 egyptij fuerunt victi. Vel/ f Fortis.i. vnus egy/ptius: g Impegit in fortẽ.i. aliũ egy/ptiũ.i. egyptijs cun/ctis in fugam conuer/ſis vn⁹ fuit alij impe/dimẽtũ fuge: quaſi.ſ. vnus in aliũ impinge/bat. Myſtice: Hoc fuit tẽpore paſſionis: quãdo diabolus: qui fortis impegit ĩ chriſtum qui fortiſſim⁹ eſt. Quia/ Job.ix.c. Si fortitudo queritur/ robuſtiſſimus eſt. h Ambo pariter cõciderũt.ſ. chriſt⁹ corporalit̃ ⁊ tem/poraliter: diabolus ſpiritualiter ⁊ eternaliter. Mich.vij.b. Cecidi/ cõſurgã: nõ ſic diabous. i Uerbũ qd̕ locut⁹ ẽ dñſ ad hieremiã ꝓphetã ſuꝑ eo ⁊c̃. qñ ſic ꝑcepit dñs hieremie vt hec ꝗ ſequũt loquat ad egyptios ⁊ ceteras gen/tes eis affines. k Annũciate egypto ⁊ auditũ faci/te.ſ. vos omnes iudei qui auditis vaticiniũ meũ qd̕ dico con/tra egyptios: vt dicatis eis ꝓpe eſſe deſtructionem eorum. l In magdalo: ciuitas eſt egypti. m Et reſonet in memphis: ſimiliter eſt ciuitas egypti. Similiter/ ⁊ ĩ thã/nis dicite: que omnes in aduentu nabuchodonoſor deſtru/ent. Unde Eſa.xix.b. Stulti facti ſũt principes thãneos: ⁊ emarcuerũt principes mempheos: deceperũt egyptum an/gulũ populorũ eius.i. regnum quod tenet populos ſua forti/tudine/ ſic angulus iungit ⁊ ꝯtinet duos parietes: qꝛ ĩ angu/lo eſt tota fortitudo domus. n Sta ⁊c̃. qꝛ deuorabit gladius/ chaldeorũ. Moraliter: dicitur peccatori: n Sta/ Eſa.j.e. Quieſcite agere peruerſe. Sed dicit Nañ.ij. c. State ſtate ⁊ non eſt qui reuertat. Tales enim de mundo ſunt: ⁊ ideo non ſtant: Quia dicit.j. Corinth.vij.f. Preterit figura huius mũdi.j. Joh.ij.c. Tranſit mũdus ⁊ cõcupiſcẽ/tia eius. o Et ꝑpara te. Poteſt dici mulieribus ornan/tibus ſe luxurioſe. Quarũ ornatũ qui eſt in circũitu capitis: p Deuorabit gladius. Eſa.iij.d. In die illa auferet dominus ornamentũ calciamentorũ ⁊ lunulas ⁊ torques et monilia ⁊c̃. et erit pro ſuaui odore fetor: et pro zona funicu/lus: ⁊ pro criſpanti crine caluitiũ: ⁊ ꝓ faſcia pectorali ciliciũ. Baruch vlt.d. Mulieres circũdate funib⁹ ĩ vijs ſedẽt ſuc/cẽdẽtes oſſa oliuarũ. Vl/ o Prepara te/ vt ꝑgo ad ſpõſũ. Baruch. v.a. Exue te hieruſalẽ ſtola luctus ⁊ vexationis et indue te decore ⁊ honore. Itẽ/ Prepara te/ vt equ⁹ ad ꝑ/lium. Ecc̃i.ij.a. Fili accedens ad ſeruitutem dei ſta in iuſticia ⁊ in timore: ⁊ ꝑpara animã tuã ad temptationẽ. Item vt do/lium ad vinũ.j. Reg.vij.a. Preparate corda veſtra domi/no: ⁊ ſeruite illi ſoli. q Ea que ꝑ circũitũ tuum ſunt: quia impij in circũitu ambulãt. Ideo dicit Job.xx.d. Fugi/ te a facie gladij. r Quare cõputruit: quaſi impotens eſt: ſicut lignũ putridum. s Fortis tuus.ſ. idolum ĩ quo cõfidebant. Vel.ſ. pharao in cuius ſimiliter fortitudine mũl/tũ confidebãt. Sic ⁊ fortitudo malorũ nulla eſt deo abſente. Ps. Poſuiſti firmamentũ eius formidinẽ. Sunt eñ putre/facti ꝑ peccatorũ corruptionẽ. Johel.j.d. Cõputruerũt iu/mẽta ĩ ſtercore ſuo. t Multiplicauit ruẽtes.ſ. egyptus: qꝛ ꝑplus eius/ v Cecidit/ in man⁹ hoſtiũ: x Ad pri/mũ ſuũ.i. iuxta vl̕ cõtra eũ pugnãs. Eſa.iij.a. Corruit po/pul⁹ vir ad vir̃ vnuſquiſꝗ ad ꝓximũ ſuũ. Exponit etiã mo/raliter de peccãtibus ad exemplũ. Ille ergo ad cuius exem/plum peccat:

Al. ſtraph

Myſtice

Moralit̃

Ps.n.

Ps.n.

Moralit̃

Pſ.105. plum peccat/multiplicat ruentes. Pſ. Multiplicata eſt in
eis ruina.ſ. triplex: de virtute in vitiū/de vitio in vitiū/de vi
tio i ſuppliciū. a Surge ⁊ reuertamur ⁊c. qſi hortabunt
ſeſe inuicē ad fugā qſi timidi: q̄ tn̄ vt fortes iactabant ſe poſ
ſe pugnare. c A facie gladij columbe.i. nabuchodo
noſor: qui dicit columba: non ꝑpter bonam ſimplicitatē/ſed
ſtultam: quia non deo cuius fortitudine omnia faciebat attri
buebat victoriā: ſed potētie ſue/ vl̄ falſis ſuis dijs: et iō ſapi
entia rationis carebat
vt colūba. Oſee.vij.
c. Ephraim quaſi co
lumba ſeducta nō ha
E bens cor: egyptū in
uocabant: ad aſſyrios
Al. † pharao abierūt.ſ̄.xxv.g. Fa
cta eſt terra in deſola
tionē a facie ire colum
be. Ibi vide alias ra
tiones quare dicit co
Myſtice lumba. Myſtice: a
Surge: qui ſedes p
Pſ.126. conſenſum. Pſ. Sur
gite poſtq̄ ſederitis q̄
manducatis panē do
loris. Item qui iaces
per malam operationem. Ioſue.vij.b. dixit domin⁹ ad io
ſue: Surge/cur iaces ꝓnus in terra: Peccauit iſrael ⁊ p̄uari
catus ē popul⁹ pactū meū. Itē qui dormis per conſuetudi
nem. Eph.v.d. Surge q̄ dormis ⁊ exurge a mortuis. b Et
reuertamur ad pplm̄ nr̄m. Abacuk.iij.d. Requieſcā in
die tribulatiōis et aſcēdā ad pplm̄ accinctū noſtrū. d Vo
cate nomē pharaonis regis egypti.i. inuocate dicen
tes: Domine pharao ſalua nos. Vel forte nomen regis erat
exhortatio pugnatorū: ſicut mons gaudij eſt exhortatio bel
lica apud gallicos. Vel/ Vocate/o vos omnes qui auditis
vaticiniū meum/dicite pharaoni: e Tumultū adduxit
tempus.ſ. contra te.ſ. domin⁹ in tempore ſuo: quaſi iā ꝓpe
eſt deſtructio tua: vt tumultus chaldeorū contra te dimicet.
Moraliter Sic moraliter/ cōtra malos erit tempus. Unde Threñ.
j.e. Uocauit aduerſum me tempus vt conterat electos me
os. Berñ. Sicut nō peribit capillus de capite: ſic nec momē
tum de tempore. f Uiuo ego inq̄t rex.ſ. domin⁹ ex
ercituū ⁊c. ſicut thabor in mōtib⁹ ⁊c. Per hos duos
mōtes/qui ſunt fertiles/intelligit fertilitas egypti: quaſi ſicut
iſti montes ſi proijcerent in mare/ nō eſſent ampli⁹ fertiles:
ſic nec egyptus erit fertilis. Vel.i. ſicut verum eſt q̄ carmel⁹
⁊ thabor ſunt montes: ſic egyptus veniet in mare.i. in ama
ritudinem tribulationis. Scdm̄ primam expoſitionē hec di
ctio/veniet: iungitur cum hoc/in mari. Scdm̄ ſecundam
hec dictio/in mari: iungitur cum hoc termino carmelus.
Vel: id eſt ſicut magna fertilitas eſt fructuum in illis monti
bus: ſic erit magna ruina egyptiorum i mari tribulationum.
Vel ad litteram: multi ſubmergentur. Thabor mons eſt in
galilea: et eſt terminus zabulon. Carmelus autem eſt iuxta
quoddam oppidum quod vocatur chebron: vbi fuit nabal.j.
Myſtice Regl.xxv.a. Myſtice: Thabor et carmelus ſunt montes
frugiferi: ⁊ ſignificant doctores eccleſie: tum propter altitu
dinem: tum propter fertilitatem: tum propter imobilitatem:
tum propter nominis interpretationem. Thabor enim in
terpretatur lumen veniens: carmelus ſcientia circūciſionis:
Sic ipſi debēt eſſe circūciſi ab omi ſuperfluitate/⁊ habere ſciē
tiam circūcidentem: ⁊ ſic venire lumen ab eis in eccleſiā ſicut
per feneſtras vitreas. Magnū ergo eſt damnū eccleſie ſi illi
mōtes abſorbeant in mari.ſ. vitiorū. Unde.ſ̄.xxv.g. Cadetis
ſicut vaſa p̄cioſa: quorum fractura eſt magna iactura: ⁊ peri
bit fuga a paſtoribus ⁊ ſaluatio ab optimatibus gregis. Eſa.
xxij.g. Auferet paxillus qui fixus fuerat in loco fideli: et fran
get ⁊ cadet: ⁊ peribit qd̄ pependerat in eo. g Vaſa trāſ
migrationis fac tibi habitatrix filia egypti: quaſi

a b Surge/⁊ reuertamur ad po
pulū noſtrū: ⁊ ad terrā nati
c uitatis noſtre a facie gladij
d colūbe. Vocate nomē pha
e raonis regis egypti/ tumul
f tū adduxit temp⁹. Uiuo ego
inq̄t rex/domin⁹ exercituū no
men ei⁹: qm̄ ſicut thabor in
montibus/⁊ ſicut carmel⁹ in
g mari veniet. Vaſa tranſmi
h grationis fac tibi habitatrix fi
i k lia egypti: quia memphis in
ſolitudine erit et deſeretur
l inhabitabilis. Vitula ⁊ ele
gans atq̄ formoſa egypt⁹:
m n ſtimulator ab aq̄lone veniet
o ei. Mercenarij q̄z ei⁹ q̄ vſa
p bant i medio ei⁹ q̄ſi vituli ſa
ginati verſi ſūt ⁊ fugerūt ſil:
q r nec ſtare potuerunt: q2 dies
s interfectiōis eorū venit ſup
t eos/⁊ temp⁹ viſitatiōis eorū.

p̄para ſarcinulas tuas: vel queq̄cū q̄ alia inſtrumēta peregri
norum ad fugiendū. Simile/Ezech.xij.a. Vaſa tranſmigra
tionis fac tibi ⁊ tranſmigrabis per diem coram eis. Tranſmi
grabis autē de loco tuo ad locum alterū in conſpectu eorum:
ſi forte aſpiciant: quia dom⁹ exaſperans eſt: Et efferes foras
vaſa tua quaſi vaſa tranſmigrantis p diem in cōſpectu eorū.
Ubi iubet ꝓpheta facere in ſignum eorum que iudei facturi
erant. i Quia/tranſmigraturi erant de iudea in babylo
nem. k Memphis
in ſolitudine erit
⁊c. quaſi tua famoſiſſi
ma ciuitas/ vbi ſolent
fieri artes ⁊ incantati Al. † laſciuiēs.
ones magice fiet inuia
⁊ inhabitabilis. My Myſtice
ſtice: h Habita
trix filia egypti/eſt
q̄libet habitator mū
di vel amator: qui de
bet tranſmigrare de
amore mūdi in amorē
dei: vt ſe in mūdo re
putet peregrinū. Et
ideo ſumere debet in
ſtrumenta peregrini:
q̄ ſūt maxime duo: ſcʒ pera et baculū. In pera vbi reponūt
neceſſaria victui ⁊ elemoſyna q̄ datur pauperibus: ſignificat
ſapia: In baculo q̄ ſuſtētat peregrin⁹ i lubrico/patiētia. Sa
piētia q̄ neceſſaria ē peregrinis ꝓpt̄ v̄borū ꝯtumelias: Patiē
tia ꝓpt̄ v̄berū ⁊ moleſtiarū iniurias q̄ ſepe occurrūt peregrinis.
l Vitula elegans atq̄ formoſa egyptus: quia po
pulus eius nutritus fuit in delitijs: Et ideo ſemper laſciuus
et indomitus renuens ferre iugū diſcipline. Sed/ m Sti
mulator ab aquilone.i. nabuchodonoſor/ n Veniet
ei.i. cōtra eam acie inſultuū in fugam vertendo. Oſee.iiij.d.
Sicut vacca laſciuiens declinauit iſrael: nunc paſcet eos do
minus quaſi agnum in latitudine. Et loquitur de decem tri
bubus: que iugum legis abiecerunt/ declinantes a dei ſerui
tute: Et ideo latiſſime depaſti ſunt: quia in latiſſimā terram
medorū incluſi ſūt quaſi vacce depaſcentes in campis latis.
o Mercenarij q̄z eius qui verſabantur in medio
eius.i. egypti.ſ. ſtipendiarij regis: qui nō curam populi ha
bebant: ſed magis auaricie et luxurie ſtudebant: et ideo non
paſtores ſed mercenarij dicunt. p Quaſi vituli ſagi
nati verſi ſunt ⁊ fugerūt ſimul: quia delitijs vacabāt:
ſed compulſi ſunt/quaſi ſtimulati ad fugiendum. q Nec
ſtare potuerunt/per timorem: r Quia dies interfe
ctionis eorum.i. egyptiorum: s Venit ſuper eos:
quaſi opprimēs. Myſtice: l Vitula elegās ⁊c. Vi Myſtice
tula laſciuiens egyptus ē laſciuia mūdi. Stimulator ab aqui
lone eſt diabolus: qui amicos huius mundi ſtimulat ad laſci
uiendum. Iob.xlj.b. Halitus eius prunas ardere facit: ⁊ de
ore ei⁹ flamma egredit. Talis etiā laſciuia dicit memphis:
id eſt ex ore: quia tota amicitia huius mūdi nihil eſt niſi i ore:
et nullo modo in opere. o Mercenarij quoq̄ eius:
id eſt terrenorum amatores. Apocl.xviij.c. Negociatores
terre flebunt et lugebunt ſuper illam: quoniam merces eo
rum nemo emet amplius. Iob.x.b. Mercennarius et qui
non eſt paſtor: cui⁹ non ſunt oues ꝓprie: vidit lupum venien
tem/⁊ dimittit oues ⁊ fugit: et lupus rapit et diſpergit oues.
Threñ.j.g. Sacerdotes mei ⁊ ſenes mei in vrbe conſumpti
ſunt. p Quaſi vituli ſaginati: propter laſciuiem vel
luxuriam.ſ̄.v.b. Saturaui eos.ſ. optimates/⁊ mechati ſunt:
⁊ in domo meretricis luxuriabant: quaſi equi amatores i fe
minas: cum tamē deberent habere omnimodā cōtinentiam.
Unde.ſ̄.xiij.a. dictū eſt hieremie qui erat ſacerdos: Poſſi
de lumbare lineū ⁊ pone illud ſup lūbos tuos. t Et temp⁹
viſitatiōis eorū. Eſa.x.a. Quid facietis in die viſitationis
⁊ calamitatis de longe venietis: ad cui⁹ cōfugietis auxilium:
Uox eius.i. babylonij

a Vox ei⁹.ſ.babylonũ exercit⁹ q̄ſi eris ſonabit. Tibie em̄ erſ illos q̄ ſũt ex parte ſua animãt: & aduerſarios ſuos terrent. Vl' q2 es cũctiſ alijs metallis ſonori⁹ tinnit. In h ſignificat q̄ illa tribulatio erit maior z magis faciet vlulare illos.ſ. egyptios: q̄ȝ aliq̄ tribulatio quã añ paſſi fuerãt. b Qm̄ cũ exercitu propera/bũt.ſ.chaldei. c Et cũ ſecurib⁹ veniẽt ei.i.cũ gladijs qb⁹ nõ reſiſtere poſſũt egyptij: ſicut nec arbores ſecurib⁹. d Quaſi ligna cedẽtes ſucciderũt ſaltũ ei⁹.i. ſuccidẽt eos. Aut dicit ſaltũ.ſ. egyptios: tũ quia i infructuoſitatem.i.penuriã bonoꝝ redigenť: tum q2 ſteriles z infructuoſi in bono inuẽti ſũt. f Multiplicati ſunt ſup locuſtas.ſ. chaldei interficiẽtes: vel egyptij interfecti. g Et nõ ẽ i eis numer⁹: quaſi multiplicati ſũt ſup numerũ. h Cõfuſa ẽ filia egypti: id eſt egyptij teneri et delicati.

F

Myſtice Myſtice: a Vox eius quaſi eris ſonabit. Dñs qui modo pluit z rorem emittit/in iudicio emittet tonitrua z fulgura. Tũc em̄ domin⁹ manifeſte veniet z nõ ſilebit: z in circũitu ei⁹ tempeſtas valida. (Ps.49.) Job.xxvi.d. Cũ vix paruam ſtillam ſermonis eius audierim⁹: quis poterit tonitruũ magnitudinis ei⁹ intueri: Soph.i.d. Vox diei domini amara: tribulabiť ibi fortis. Hieronym⁹. Siue comedam ſiue bibam ſiue quicquid aliud faciã/ ſemꝑ reſonat in auribus meis vox illa: Surgite mortui qui iacetis in ſepulchris: venite ad iudiciũ ſaluatoris. (Matth.25.d.) Amara ẽ hec vox. Sed illa amarior: Eſuriui z nõ dediſtis mihi mãducare ⁊c̄. Sȝ illa amariſſima: Ite maledicti ⁊c̄. b Qm̄ cũ exercitu ꝓperabũt ⁊c̄.i. cũ angelis iudicabit: q̄ colligent de regno ei⁹ omnia ſcandala: cũ ſecuribus diuine examinatiõis omnes infructuoſos ſuccidendos. (Ps.73.) Ps. Quaſi in ſilua lignorum ſecuribus exciderũt ianuas eius in idipſum. Tunc em̄ omnis arbor que non fecit fructum bonũ excidetur ⁊c̄. Matth.vij.c. Joh.xv.a. Si quis in me nõ mãſerit: mittet̄ foras ſic̄ palmes z areſcet. e Qui ſupputari nõ poteſt. Quia Eccs.i.d. Stultoꝝ infinitus eſt numerus. f Multiplicati ſunt ſup locuſtas: qui volatum deciduũ habent. Hi ſũt mundi amatores: qui non in altum aſcendũt: ſed in morte ad infernum deſcendũt. Job xxi.b. Ducunt in bonis dies ſuos ⁊c̄. Abdie.i.b. Si exaltat⁹ fueris vt aquila: et ſi inter ſidera poſueris nidũ tuũ: inde detrabam te. h Confuſa eſt filia egypti: quia tũc gloria mũdi confundet̄. i Et tradita in man⁹ populi aquilonis.i.demonũ: a quib⁹ gloriã habuerũt: ẜm illõ Matth. iiij.b. Hec omnia tibi dabo.ſ. gloriam mundi: z omnia regna eius/ ſi ꝓcidẽs adoraueris me. Sed dicit̄ Luc.xij.d. Nolite timere puſillus grex: quia complacuit patri veſtro dare vobis regnũ. k Ecce ego viſitabo ſup tumultũ alexandrie: quia iſti ꝑparauerunt defenſioni egyptiorũ. Alexandria em̄ ciuitas eſt egypti. l Et ſuper reges eius: id eſt ſup homies de ſtirpe regia. Vl' hoc dicit: quia plures forte reguli erãt in egypto: ſicut z capharnaũ: vt dr̄ Joh.iiij.g. m Et ſup omnes qui confidunt in eo: id eſt iudeos z alios qui cõfidebant in egyptijs. n Et dabo eos i manus querentiũ animã coꝝ.ſ. chaldeoꝝ. o Et/ ꝑ id eſt in manus nabuchodonoſor ⁊c̄. Myſtice. Alexandria interpretať alleuans tenebras: vel auferens anguſtias tenebraꝝ: z ſignificat eccleſiã: que merito orationis z exemplo (Myſtice)

a Vox ei⁹ quaſi eris ſonabit:
b qm̄ cũ exercitu ꝓperabunt:
c z cũm ſecurib⁹ venient ei: q̄ſi
d ligna cedentes ſucciderunt
e ſaltũ ei⁹/ait domin⁹: qui ſup
f putari nõ poteſt. Multipli/
g cati ſunt ſup locuſtas: z nõn
h eſt i eis numerus. Cõfuſa ẽ
i filia egypti: et trãdita in ma/
nus populi aquilonis/ dixit
domin⁹ exercituũ deus iſrl'.
k Ecce ego viſitabo ſuper tu/
multũ alexandrie z ſup egy/
l ptum z ſup deos eius: z ſup
reges eius z ſup pharaonẽ:
m et ſuper omnes qui cõfidunt
n in eo: et dabo eos in manus
o querentiũ animã eorũ: z in
manus nabuchodonoſor re
gis babylonis/ et in manus
p ſeruoꝝ eius. Et pñſt hec ha/
q bitabiť ſicut diebus p̄ſtinis/
r ait domin⁹. Et tu ne timeas
s t ſerue me⁹ iacob: z ne paue/
v as iſrael. Quiã ecce ego ſal/
uũ te faciam de longinquo:
x et ſemẽ tuũ de terra captiui/
y tatis tue. Et reuertet̄ iacob z
z requieſcet z ꝓſperabiť: et nõ
a erit q̄ exterreat eũ. Et tu no/
li timere ſerue me⁹ iacob/ ait
b dñs: q2 tecũ ego ſum: q2 cõſũ
mã ego cũctas gẽtes ad q̄s
c eieci te. Te vo nõ cõſumã:
d e ſ; caſtigabo te in iudicio/ nec
quaſi innocẽti parcã tibi.

cõuerſationis z ſtudio p̄dicationis nitit̄ auferre anguſtias tenebrarũ. Tumultus eius eſt multitudo cauſarũ que fiunt in eccleſia: z cõtentiones capituloꝝ: ſup qua viſitabit domin⁹ vl' in p̄ſenti vl' in futuro. p Et poſt hec habitabit/ egyptus. Nõ em̄ ita irrecuꝑabiliť regnũ egyptioꝝ a nabuchodonoſor eſt deſtructũ: q̄n poſtea vltra recuperatũ ſit. Ibi em̄ fuerunt poſtea reges vſq̄ ad auguſtũ ceſarem. q Sicut in diebus priſtinis: quaſi ſine oppreſſione z ruina ſic̄ ante deſtructionẽ. Vl' myſtice exponit̄ de egypto huius mundi: vbi in tempore chriſti reſtauratus eſt diuinus cultus per ipſum z apoſtolos. Unde Eſa.xix.d. poſtq̄ȝ egit de egypti deſtructiõe z chriſti paſſione: vbi dixit: Erit altare domini i medio terre egypti: z titul⁹ domini iuxta terminum eius: Poſt ſubdit: Et cognoſcetur dominus ab egypto: et cognoſcent egyptij dominũ in die iſta: z colent eum i hoſtijs z muneribus: z vota vouebũt domino z ſoluent: et percutiet egyptum plaga z ſanabit eam: et reuertent̄ egyptij ad dominũ. Job.v.c. Ipſe vulnerat et medet̄. Eſa.xiiij.b. Quomõ quieuit exactor: ceſſauit tributũ: quia cõtriuit domin⁹ baculum impioꝝ/ virgã dominantiũ cedentem populos in indignatione. r Et tu ne timeas: Ex quo ꝓmittit egypto reſtitutionẽ: s Serue meus iacob.i.o iudei: quaſi multo magis debes i me ſperare ſi tot bona faciã aliene gẽti. Sȝ meli⁹ exponit̄ totũ myſtice. t Ne timeas ſerue me⁹ iacob .i. actiu⁹: t Et ne paueas iſrl'/ cõtemplatiu⁹. Eſa.xliij. a. Hec dic̄ dñs creans te iacob z formans te iſrael: noli timere: q2 ego redemi te. v Quia ecce ego ſaluũ te faciã de longinquo: Poteſt exponi de reductiõe duaꝝ tribuũ int̄ q̄s etiã pauci reducti ſũt de decẽ. Vel meli⁹ de cõuerſiõe gẽtiũ. Eſa.xlix.d. Ecce iſti de lõge veniẽt: et ecce illi ab aq̄lõe et mari: z iſti de t̄ra auſtrali. Eſa.lx.a. Filij tui delonge venient: z filie tue de latere ſurgent: tunc videbis z afflues: z mirabit̄ z dilatabit̄ cor tuũ: quãdo cõuerſa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gentiũ venerit tibi. x Et ſemẽ tuum de terra captiuitatis tue. Eſa.xlix.g. Equidẽ z captiuitas a forti tollet̄: z q̄d ablatũ fuerit a robuſto ſaluabit̄. y Et reuertet̄ iacob z requieſcet: in terra ſua. Eſa.xxxij.d. Sedebit populus me⁹ in pulchritudine pacis: z in tabernaculis fiducie z in requie opulenta. z Et nõ erit qui exterreat eum. Job.xi.d. Defoſſus ſecurus dormies: requieſces: z nõ erit q̄ te exterreat. a Et tu noli timere ⁊c̄. Matth.x.c. Nolite timere eos q̄ occidũt corp⁹. b Quia cõſumã ego cũctas gentes ⁊c̄. Cõtra.ẜ. Et poſt hec habitabit: vbi loquit̄ de egypto. Solutio. Senſus eſt.i. et ſi alias gentes cõſumerẽ/ nõ tamẽ te. Eſa.xliij.a. Ego dilexi te z dabo homies ꝓ te: z ꝓplos ꝓ aĩa tua: noli timere: q2 ego tecũ ſũ: Ab oriẽte adducã ſemẽ tuũ: z ab occidẽte cõgregabo te. c Te vo nõ cõſumã ſed caſtigabo te i iudicio. Quia Heb.xij.b. Quem diligit dñs caſtigat: flagellat aũt omnẽ filiũ quẽ recipit. Apocl.iij.d. Ego quos amo arguo z caſtigo. Arguo.ſ.verbis: caſtigo verberib⁹. Joh.xi.a. Ecce quẽ amas infirmat̄. d In iudicio: q̄ſi nõ i furore.ẜ.x.d. Corripe me dñe: verũtamẽ i iudicio nõ i furore tuo: ne forte ad nihilũ redigaſ me. Sȝ obſtinatoſ cõſumet i furore. Vñ ibidẽ: Effũde idignationẽ tuã ſup gẽtes q̄ nõ cognouerũt te. e Nec q̄ſi innocenti

G

Eſa.43.a. et.44.a.

Myſtice

innocēti parcā tibi. Eccl. xxx. a. Qui diligit filium ſuum aſſiduat illi flagella. ¶Expo. Ca. XLVII.

Quod factū eſt. Prius cōtra egyptios ꝓphetauit/ ꝓdicens eoꝝ captiuitatem: Hic autem ꝓphetat contra paleſtinos/ ꝓdicens eorum captiuitatē. Et diuidit h capitulū i duas

A ptes. Primo deſcribit auctor deſtructiones illoꝝ ſb metaphora aquarū cū impetu ab aqlone deſcendentiū: Aque em̄ cū impetu deſcendētes/ ſūt

B chaldei cū ſtrepitu et impetu cōtra paleſtinā venientes. Secūdo ſb metaphora mucrōis oia cędētis/ corūdem paleſtinoꝝ occiſio oſtēdit: ibi: Uenit caluitiū. Iſtis ergo paleſtinis ꝓdicit captiuitatē futurā/ eo ꝙ ſicut egyptij īfeſtabant populū domini

Gl. aſcēdet

Quod fa ¶Ca. XLVII.
ctum eſt verbū dñi ad
hieremiā ꝓphetā con
tra paleſtinos/ anteꝗ̄ ꝑcuteret pharao gaçam. Hec dic
b dñs: Ecce aque deſcendēt
c ab aqlone: ⁊ erūt q̄ſi torrens
d inundās: et operient terrā et
plenitudinē eius/ vrbē ⁊ ha
e bitatores eiꝰ. Clamabūt homines ⁊ vlulabūt oms habitatores tre a ſtrepitu pompe
f armoꝝ ⁊ bellatoꝝ eiꝰ/ a commotione q̄drigarū eiꝰ: ⁊ mul
g titudine rotarū illiꝰ. Nō re
h ſpexerūt patres filios mani
i bus diſſolutis: pro aduentu
k diei in quo vaſtabunt oms
l philiſtijm: ⁊ diſſipabit tyrus
m ⁊ ſidon cū omibꝰ reliq̄s auxi
liis ſuis. Depopulatꝰ eſt em̄
n dñs paleſtinos: reliquas inſu
o le cappadocię. Uenit calui
p tiū ſup gaçā: cōticuit aſcalō
q ⁊ reliq̄e vallis eaꝝ. Uſqꝫquo
r cōcideris: O mucro dñi: vſqꝫ
s q̄ nō quieſces: Ingredere i
vaginā tuā/ refrigerare ⁊ ſile.

tūc omnē maloꝝ vlulatū/ ſtrepitꝰ demonū ſup illos rugientiū ſupabit: ⁊ inflexibilis erit iuſticia vt miſereat eoꝝ: nec tūc patres reſpicient filios. ſ. miſerando eis. Tūc enim beati non miſerebunt damnatorū/ ſed potius cōgaudebūt diuinę iuſticię. Pſ. Letabit iuſtus cum viderit vindictā: manus ſuas lauabit in ſanguine peccatoris. Tūc em̄ quilibet tm̄ de ſeipſo ſollicitus erit: quia etiā columnę celi ꝯtremiſcēt ⁊ pauebunt ad nutum eiꝰ: Iob. xxvj. c. Uel pōt h dici de illis q̄ timore dei itrāt religionem: nō hoc dimittentes ꝓpter liuorem parentū. Deut. xxxiij. a. Qui dixerit pr̄i ſuo ⁊ mr̄i ſuę/ neſcio vos ⁊c. Hieroꝰ. Gladiū tenet hoſtis vt me perimat et ego de lachrymis parētū cogitabo: pcalcatū perge patrē ⁊c. Et h debet facere: i

Pſ. 57.

C

B

in illius aduerſitate gaudentes: Sic et Eſa. a. xiij. vſqꝫ. xxiiij. ca. Et Eçech. fere a. xxv. vſqꝫ ad. xl. ca. ſimiliter vicinaꝝ gentiū ꝓphetantur deſtructiones. a ¶Q̄ factum eſt ⁊c. anteꝗ̄ ꝑcuteret pharao gaçā: ciuitatē paleſtinorū quā ꝑcuſſit pharao. Hanc autē deſtructionē de qua hic agit fecerunt aſſyrij. b ¶Ecce aque deſcēdēt ab aquilone. i. exercitꝰ aſſyriorum: qui ⁊ iudeos ⁊ paleſtinos vaſtauerunt. c ¶Et erūt quaſi torrens inundās: quaſi impetu violentiſſimo venient/ omnia deſtruētes. Torrens enim cito venit ⁊ nihil ei reſiſtit. De hac eadē iſtoꝝ vaſtatione dicit Eſa. xiiij. g. Ne leteris philiſtea omnis tu: quoniā cōminuta eſt virga pcuſſoris tui. d ¶Et operient terrā/ pre multitudine exercitus. Uel Operient. q. d. rumor audietur vbiqꝫ ꝙ philiſtei quōdam potentiſſimi deſtruent. Simile/ Eſa. viij. b. Ecce adducet dominꝰ ſuper eos aquas fluminis fortes et multas: regem aſſyriorū ⁊ omnē gloriam eius. Eſa. xxviij. e. Flagellum inundans cum tranſierit/ eritis ei in conculcationem.

Aliter de ira iudicis

Aliter exponitur hoc de ira iudicis: quādo erit in terra ꝑſſura gentiū pre cōfuſione ſonitus maris ⁊ fluctuū/ areſcentibus hominibus pre timore et expectatione que ſupueniet vniuerſo orbi: vt di Luc. xxj. Eſa. xxx. f. Spiritꝰ eius velut torres inundans vſqꝫ ad mediū colli ad perdēdas gentes in nihilum.

Moraliter

Moraliter. Aque gratie ⁊ doctrinę aſcendunt: quia aſcēdere faciunt. Ioh. iiij. b. Aque ſalientis in vitā eternam. Sed aque diuitiarū vl delitiarum deſcendūt: quia deſcendere faciūt in infernū. Ioſue. iij. d. Steterūt aque deſcēdentes in loco vno ⁊ adinſtar montis intumeſcentes apparebant procul ab vrbe q̄ vocat edom vſqꝫ ad locū ſarthan: que autē inferiores erant in mare ſolitudinis/ qḋ nunc vocat mare mortuū deſcēderūt vſqꝫquo omino deficerent. Per vrbē/ mūdus: per habitatores eius/ amatores mūdi. e ¶Clamabunt homies ⁊ vlulabūt ⁊c. iminente captiuitate: quia tunc vnicuiqꝫ mors iminebit. f ¶Et bellatorū eius. i. regis aſſyriorū. g ¶Non reſpexerunt patres filios: Non em̄ potuit alter alteri ſuccurrere/ vbi hoſtes i ſingulos impingerēt ſingulos occidētes. h ¶Manibꝰ diſſoluti: q̄ſi timidi ⁊ impotentes omino i ¶Pro aduētu diei/ captiuitatis tātę. l ¶Et diſſipabit tyrꝰ et ſidon: qꝛ hi in auxilio paleſtinorū. Sic erit i inferno/ vel i die iudicij: q̄n mali vlulabunt pre contritiōe ſpiritus gemētes: vt di Eſa. lxv. c. Soph. j. c. Ululate oms habitatores pile: conticuit omnis populus chanaan: diſperierūt omnes inuoluti argēto. Ibidem. Erit vox clamoris a porta piſcium: ⁊ vlulatus a ſecūda: ⁊ cōtritio magna a collibꝰ. Iaco. v. a. Agite nūc diuites: plorate vlulantes in miſerijs veſtris que aduenient vobis. Sed

¶Pro aduentu diei. i. timore iudicij. Malach. iij. a. Quis poterit cogitare diē aduētus eiꝰ: et q̄s ſtabit ad videndū eū: k ¶In q̄ vaſtabūt oēs philiſtijm. i. luxurioſi: q̄ cū potiōe cadētes. l ¶Et diſſipabit tyrꝰ/ auari. m ¶Et ſidon/ ambitioſi. n ¶Reliquias iſulę cappadocię. De cappadocia em̄ dñs tranſtulerat paleſtinos in terrā paleſtinā: ſic ⁊ iudeos trāſtulit de egypto ⁊ ſyros de cyrene: vt habitarēt oēs hi circa terrā iudeā. Uñ Amos. ix. b. Nūquid nō iſrael aſcendere feci de terra egypti: ⁊ paleſtinos de cappadocia ⁊ ſyros de cyrene: q. d. nō ſuperbiatis vos o iudei/ qꝛ tranſtulerim vos de egypto: qꝛ ſic ⁊ iſtos de alienis regionibꝰ trāſtuli. o ¶Uenit caluitium ſuper gaçam. Gaça ciuitas eſt paleſtinę: que nunqꝫ amodo reſtituet: ſicut caluō capilli nunqꝫ renaſcuntur. Uel qꝛ ibi erit maximꝰ luctꝰ: qꝛ ſm Hiero. capitis barbeqꝫ raſura luctꝰ indiciū fuit apud antiquos: vt dicit Iob. j. d. p ¶Cōticuit aſcalon. Aſcalon alia ciuitas ſimiliter paleſtinę: vbi pre dolore capitis ceſſabit omnis vox leticię ⁊ gaudij: vt ibi ſit meroꝛ continuus. Soph. ij. a. Gaça deſtructa erit: et aſcalon in deſertum. Et ideo/ quia deſtructę ſunt/ ibi non erit vox. i. tumultus hominū: Sic in inferno mali i tenebris contremiſcent. Unde Pſ. Omnis iniquitas eorum oppilabit os ſuum. Pſ. 106. Gaça interpretat robuſta domini. Hec ē eccleſia: que eſt calua/ q̄ nō habet canos in frōte/ ſed poſt habet. Ul de ꝑlatis exponit: qui quia alios decaluauerunt et ſpoliauerunt: tunc expoliabunt. Eſa. xxxiij. a. Ue qui predaris: nonne et ipſe ꝑdaberis: Abacuk. ij. b. Quia tu ſpoliaſti gentes multas/ ſpoliabunt te oms qui relicti fuerint de populis. Aſcalon interpretat ignis infamis. Hi ſunt luxurioſi: hi omnes ꝓpter peccata ſunt de paleſtina: id eſt potione cadētes: quia bibunt ſubſannationē quaſi aquā: vt dicitur Iob. xxxiiij. a. q ¶Uſqꝫquo concideris: Hic notat grauitatem afflictionis: quia gladius quandoqꝫ pre magnitudine ictus cōcidit valide ⁊ conciditur. Ul in hoc innuit: quia chaldei alios deſtruendo meruerūt deſtrui. r ¶O mucro domini vſqꝫ quo non quieſces/ a vindicta: Et loquitur propheta quaſi eis compatiens/ ſcꝫ philiſteis. Iſte enim mucro. ſ. nabuchodonoſor poſtqꝫ concidit/ poſtea ipſe cōciſus eſt. Unde Eçech. xxj. g. Mucro mucro/ euagina te ad occidendum: lima te vt interficias ⁊ fulgeas. Sed poſt ſubdit. Reuertere ad vaginam tuam/ ad locum in quo creatus es. In terra natiuitatis tue iudicabo te: ⁊ effundam ſuper te indignationē meā: in igne furoris mei ſufflabo in te. Et hoc eſt: s ¶Ingredere in vaginam tuam/ refrigerare et ſile. Hoc ergo dixit propheta in perſona ipſorum paleſtinorū afflictorum. Et ideo reſpōdet propheta: quia adhuc nō poteſt quieſcere

R cū dñs ad huc

cū dominꝰ adhuc ꝑ eum non exercuerit totā vindictā. Unde a ¶Quō quieſcet cū dñs ꝓcepit ei ⁊c̄. aduerſū maritimas.i. ciuitates paleſtinoꝝ: q̄ ſunt marine: c ¶Ibiqꝫ cōdixerit illi.i. ꝓceperit hoc mucroni vt interficiat: et ideo anteqꝫ pficiat interfectiō/ nō reponet in vaginā. Moraliter Moraliť: Per mucronē pena: ꝑ vaginam patientia. Dñs extrahit de vagina mucronē: qñ ꝑcutit tribulatiōe aliquē. Sed tūc occultatur peccator i vagina: quando expectatur ad penitentiā. Unde petro volēti ꝑcutere/ A dictū ē: Repone gladiū in vaginā.i. expecta ⁊ nō ſumas vindictam. Ezech.xxj.a. Ecce ego ad te: ⁊ eijciā gladium meū de vagina ſua: ⁊ occidam in te iuſtū ⁊ impiū. Job.xx.d. Gladiꝰ eductus et egrediēs de vagina ſua ⁊ fulgurās i amaritudine ſua. Modo ḡ mucro dñi quieſcit in peccatores: ſed exibit fulgurās contra eos in iudicio. Sed mō deſcuit ſup bonos: ſed in iudicio reuertet in vaginā. b ¶Aduerſum maritimas.i. carnales voluptates: q̄ dicunt maritime: qꝛ i amaritudinē cōuertent. Boetius. Quid dicā de voluptatibus: quoꝝ plenus eſt appetitꝰ anxietate/ ſatietas penitētia: Gregoriꝰ. Uoluptas ꝓſens nō ſatiat/ ꝓterita non delectat/ futura cruciat.

a Quomō quieſcet cū dñs ꝓcepit ei aduerſū aſcalonē b et aduerſum maritimas eiꝰ c regiones: ibiqꝫ cōdixerit illi.

¶Ca. XLVIII

d Ad moab: Hec dicit dñs exercituū deꝰ iſrael. Ve e ſup nabo/ qm̄ vaſtata ē ⁊ cō- f fuſa. g Capta eſt cariathiarim h cōfuſa ē i fortis ⁊ k tremuit. l Nō eſt vltra exultatio i moab: cō- m trā eſebon n cogitauerūt malū. o Uenite ⁊ diſꝑdamꝰ eā de gē- p te: Ergo ſilēs cōticeſces q ſe- r quetqꝫ te gladiꝰ. s Uox clamoris de oronaim vaſtitas ⁊ cōtritio magna. t Cōtrita eſt mo- ab: annūciate v clamorē par- x uulis eiꝰ. y Per aſcenſum eñ z luith plorās/ aſcēdet i fletu: a qm̄ i deſcēſu oronaim b hoſtes c vlulatū cōtritiōis audierūt.

[N] moab: hec dic̄ dñs. ¶Expo. Ca. XLVIII. Prius ꝓphetauit cōtra philiſteos: hic autem contra moabitas/ eoꝝ ꝓdicēs futuram captiuitatē. Et diuidit h̄ capitulū i tres partes. Primo deſcribit deſtructio moab. Secūdo ſubiungit cauſa deſtructiōis: ibi: Pro eo eñ ꝙ habuiſti. Tertio oſtēdit cōpaſſio ꝓphete ſup deſtructiōne moab: ibi: Ideo ſup moab euigilabo. De hoc eodē onere agit Eſa.xv.et.xvj.ca. fere eiſdē ꝟbis. Et hūc eūdē ſequit ordinē etiā eſaias: qꝛ pꝰ onꝰ philiſtijm agit de onere moab. Per moab anteqꝫ interꝓtet/ ſignificant hic peccatores: q̄ ſunt ex patre diabolo: vt dī Joh.viij.f. Iſti moabite ſemꝑ fuerunt hoſtes iudeoꝝ: ⁊ eorum deriſores: et ideo hic dominus eos deridet ꝑ captiuitatē. Unde Prouer.iij.d. Ipſe deludet deriſores: ⁊ māſuetis dabit gratiā. d ¶Ad moab: hec dic̄ dñs ⁊c̄. Ve ſup nabo/ que erat ciuitas nobilis Myſtice moabitaꝝ: ⁊ ſimiliť alie ciuitates q̄s hic nomiat. Myſtice: e ¶Ve ſup nabo. Per nabo/ qđ interꝓtat ſeſſio vl̄ ꝓphetia intelligunt ꝓlati ⁊ doctores. Matth.xxiij.a. Sup cathedrā moyſi ſederūt. f ¶Qm̄ vaſtata ē ⁊ cōfuſa. Pſ. Cōfuſi Pſ.52. ſūt qm̄ deꝰ ſpreuit eos. Johel.j.c. Cōfuſi ſūt agricole: vlulauerūt vinitores. g ¶Capta ē cariathiarim. Cariathiarim interꝓtat villa ſiluaꝝ. Hec ē inutilis ⁊ infructuoſa pctōꝝ ꝯgregatio. Ecci.xxj.b. Stupa collecta ſynagoga peccantiū ⁊ cōſummatio illius flāma ignis. h ¶Confuſa eſt/ ꝓ pudore. i ¶Fortis/ ad faciendū malū. Eſa.v.f. Ve qui potētes eſtis ad bibendū vinū. k ¶Et tremuit/ ꝓ timore. l ¶Nō eſt vltra exultatio i moab: Quia Prouer.xiiij.b. Extrema Job.21.b. gaudij luctꝰ occupat. Ducūt eñ modo in bonis dies ſuos: ⁊ i pūcto ad iferna deſcēdūt. m ¶Cōtra eſebō. Hec fuit quōdā vrbs ſeon regis amorreoꝝ: De q̄ Numeri.xxj.f. Egreſſus ē ignis de eſebon: ⁊ flāma de oppido ſeon. n ¶Cogitauerūt malū/ hoſtes.ſ. dicētes: o ¶Uenite ⁊ diſꝑdamꝰ eam Pſ.145. de gente. Eſebon interpretatur cogitationes. Uñ Pſ. In illa die ꝑibūt oēs cogitatiōes eoꝝ. p ¶Ergo ſilēs ꝯticeſces: qꝛ deſtructi erūt: nec mutire audebūt ꝯ hoſtes. Moraliter Moraliter p ¶Silens/ corde: q ¶Cōticeſces/ a laude dei ore. Quia Ecci.xv.c. Nō ē ſpecioſa laus i ore peccatoris. j. Regū.ij.b. Impij i tenebris cōticeſcēt. Itē/ p ¶Silēs/ a peccati ꝯfeſſiōe: q ¶Cōticeſces/ a ꝯfeſſiōe laudis r ¶Sequetur qꝫ te gladiꝰ/ fugientē. Sic ſepe cōtingit aliq̄s bñ tenere ſilētiū ſuū: ⁊ ecce gladiꝰ tēptatiōis diaboli ꝑſequit eos. Ezech.xxxv.

b. Cum ſanguinem oderis.ſ. peccatum/ ſanguis perſequetur te. Quia dicit Greg.: Illos pulſare negligit ⁊c̄. Sic ⁊ pharao inſecutꝰ eſt iſrael fugientem: Exo.xiiij.b. s ¶Uox clamoris de oronaim. Oronaim ciuitas que eſt terminus terre moab verſus aſſyrios/ vnde venerūt primi rumores de deſtructione. t ¶Annūciate clamorem: id eſt illud vnde clamāt. Ul/ Clamorē/ chaldeoꝝ veniētiū ꝯ eos: q̄s vocat paruulos: qꝛ nō potuerūt repugnare. Myſtice: Myſtice s ¶De oronaim. Oronaim interꝓtat foramen meroris: et ſignificat os detractoris ⁊ adulatoris/ ⁊ mali doctoris/ ⁊ mali aduocati: qđ dicit foramē meroris: qꝛ ē meroris cauſa.ſ. ⁊ pñtis ⁊ futuri. De h̄ foramine audit ſepe vox clamoris ⁊ cōtritio.i. cauſa vaſtitatis ⁊ cōtritiōis.i. malus ſermo. ꝟ.ij.c. Filij mēpheos ⁊ thāneos ꝯſtuprauerūt te vſqꝫ ad verticē. Pſ. Sepulchrū patēs guttur eoꝝ. Uel foramē meroris Pſ.5. ē vulnus lateris chriſti: qđ in nobis deberet generare magnū dolorē ⁊ merorē ſola ſui cōſideratiōe. De hoc foramie audit vaſtitas ſup moab.i. ſup peccatores in iudicio/ cum oſtendet vulnerū cicatrices. Zach.xiij.c. Quid ſunt plage iſte i medio manuū tuaꝝ: Et dicet: His plagatꝰ ſū in domo eorū q̄ diligebāt me.i. diligere debebant. Hieroꝰ. Quis poterit trāſire ſiccis oculis: qđ lancea militiſ latꝰ ꝑtrāſijt ſaluatoris: t ¶Annūciate/ o vos ꝓdicatores: v ¶Clamorē/ ſanguis chriſti qui clamat ad deū ꝓ nobis. x ¶Paruulis.i. peccatoribꝰ: q̄ ſine grā paruli ſūt ex ſeipſis: ſed minores ꝑ peccatū qđ diminuit bona naturalia: ſed minimi ſiue paruuli/ qñ ſubmerſi iacent in magnis peccatis. Talibꝰ annūciandꝰ ē clamor ſanguinis chriſti q̄ clamat miſericordiā. Heb.xij.f. Acceſſiſtis ad ſion montē ⁊ ciuitatē dei viuētis/ ⁊ teſtamēti noui mediatorē ieſum et ſanguis aſperſionē melius loquētem q̄ȝ abel: videte ne recuſetis loquētem. Job.xvj.d. Terra ne operias ſanguinē meū ⁊c̄. Maxime eñ chriſti paſſio ꝓdicanda eſt: qꝛ nihil ita extrahit peccatorē a fouea peccati/ vt bñficiū paſſiōis. Ro.viij.f. Qui ꝓprio filio ſuo nō pepcit: ſed ꝓ nobis oibꝰ tradidit illū: quō nō etiam cū illo oia nobis donauit: Geñ.xliij.a. Dixit ioſeph fratribꝰ ſuis.i. ꝓdicatoribꝰ: Non videbitis faciē meā abſqꝫ fratre veſtro minimo. Iſtis eñ minimis.i. maxis peccatoribꝰ magis ꝓdicādū ē: qđ ē ꝯ multos q̄ nolūt niſi religioſis ꝓdicare. Sꝫ dī Matth.ix.b. Nō veni vocare iuſtos: ſ pctōres. y ¶Per aſcēſū eñ luith plorās. Luith mōs eſt quē oportet trāſire euntibus de terra moab ad aſſyrios vel chaldeos. z ¶Aſcēdet in fletu/ moab captiuꝰ: a ¶Qm̄ in deſcēſu oronaim. Tangit etiā ꝑ hoc ſitū loci: q̄ forte i alto eſt. c ¶Ululatū cōtritiōis audierūt. Cū eñ moabite viderēt ſe extra trā ſuā ducebāt/ vlulauerūt. Moraliť: y ¶Per aſcēſū eñ ⁊c̄. Luith interꝓtat gene. Per h̄ eñ ꝙ lachryme ꝑ genas fluūt/ aſcēdit penitēs ad deū. Ecci.xxxv.c. Nōne lachryme vidue ad maxillā deſcendūt: ⁊ exclamatio illiꝰ ſup deducentē eas: A maxilla eñ aſcendūt vſqꝫ ad celū. Hiere.xxxj.b. In fletu venient: ⁊ in miſcōia reducā eos: ⁊ adducā eos ꝑ torrētes aq̄ꝝ i via recta ⁊ nō impingēt i ea. ij. Reg.xv.f. Dauid aſcēdebat cliuū oliuaꝝ ſcādēs ⁊ flēs operto capite ⁊ nudis pedibꝰ icedēs. Tāgit duplicē fletū: qꝛ dic̄/ plorās in fletu: qꝛ flēdū ē de damno ſui ⁊ offēſa dei. Itē de omiſſiōe ⁊ cōmiſſiōe. Itē de gratuitoꝝ ſpoliatiōe ⁊ naturaliū leſiōe. Itē de incolatu huiꝰ miſerie/ ⁊ de dilatiōe patrie. Itē de pctīs ꝓprijs ⁊ alienis. De hoc Pſ. Aſcēſiōes i corde ſuo diſpoſuit Pſ.83. in valle lachrymaꝝ. a ¶In deſcēſu oronaim: qđ interꝓtat foramē meroris.i. i humili ꝯfeſſiōe: b ¶Hoſtes.i. demōes. c ¶Ululatū cōtritiōis audierūt: et ideo dolēt. Uel i malo ꝑ oronaim pctōres: q̄ i futuro iugit flebūt: qꝛ hic noluerūt flere: et tunc

ſtere: et tunc vlulabit. Soph. j. c. Vox clamoris a porta piſ/
ciū. a Fugite ſaluate aīas vr̄as. Verba ſunt ꝓphete
ad moabitas. q. d. in illa vaſtatione nemo poterit ſaluari niſi
q̄ aſi fugerit: ſi ḡ ſaluari velitis fugite. c Et eritis q̄ſi my
ricę ī deſerto: q̄ſi ſic myricis/ q̄ ſteriles ſūt/ nullū bonū cul
turę infert: nec fruct⁹
inde ꝓuenit: ſic vobis
Ie.17.a. nullū bonū cōfert tūc
ſed eritis in penuria.
B Vel ſic: q̄ſi latitare in
deſertis ſic myricę/ q̄
hūiles ſūt arbores: ſi
vultis ſaluari in deſer/
to: q̄ myricę abūdāt
ī deſerto in t̄ra ſterili.
Myſtice Myſtice: a Fugi
te/ de moab. i. de mū/
do. b Saluate ani
mas v̄ras: q̄ ibi nō
eſt loc⁹ ſalutis niſi cū

a b Fugite/ ſaluate aīas veſtras:
c ⁊ eritis quaſi myricę ī deſer/
d to. Pro eo em̄ ꝙ habuiſti fi
e duciā/ in mūnitōib⁹ tuis/ et
f in theſauris tuis: tu q̄ꝫ capie
g ris. Et ibit chamos ī trāſmi/
h grationē: ſacerdotes ei⁹ ⁊ p̄n
i k cipes eius ſimul. Et veniet
m p̄do ad omnē vrbem ⁊ vrbs
n nulla ſaluabit. Et pibūt val/

difficultate et ꝑiculo multo. j. lj. a. Fugite de medio babylo/
Pſ.59. nis vt ſaluet vnuſq̄ſq; animā ſuam. Pſ. Dediſti metuētib⁹ te
ſignificationē vt fugiāt a facie arc⁹. c Et eritis q̄ſi myri
cę ī deſerto. Hoc dī clericis: q̄ ī diuitijs/ vel litteris/ vl' v̄tu
tib⁹ ſuis ꝯfidūt: q̄ ſūt ī mūdo q̄ſi myricę. i. pulchri exteri⁹/ ſed
infructuoſi: ęrei exteri⁹ ſed interi⁹ lutei: vt dī Daniel. xiiij. b.
Modo em̄ mali florēt exteri⁹ vt myrica: ſ; ad nihilū aliud va
lent niſi ad ignē: q̄ ſine fructu ſūt ⁊ erūt. Sic etiā de myricis
v̄berant pueri: ſic ⁊ iſti ꝑmittūt viuere ī flagellū ⁊ correctio/
nē bonoꝝ: ſ; poſtea pia mat virgā comburet. De myricī etiā
purgatur domus: ſic boni ꝑ tales. d Pro eo em̄ ⁊c̄. Hic
ponit cauſam deſtructiōis: e In munitiōib⁹ tuis: my/
ſtice. i. diuitijs vel ſcientijs vel libris ſuis vel virtutib⁹ exteri
orib⁹/ vel ieiunijs/ ⁊ hmōi. Abacuk. j. c. Sup omnē munitio/
nē ridebit ⁊ cōportabit aggerē ⁊ capiet eā. Nau. iij. c. Oēs
munitiōes tuę ſicut ficus cum groſſis ſuis: quę ſi cōcuſſę fue/
rint cadent in os comedētis: quia ieiunia ⁊ hmōi/ quādo cō/
cutiunt a ventu inanis glorię: ſępe tunc cadit homo a rectitu/
dine ꝓpoſiti boni/ ⁊ cadit ī os diaboli deuorātis. f In the
ſauris tuis/ virtutū ⁊ bonoꝝ operū vel ſapiētię. Eccī. j. d.
In theſauris ſapientię ſignificatio diſciplinę. Ezech. xvj. b.
Habens fiduciā in decore tuo. i. ſapientia ⁊ virtute/ fornicata
es. ſ. inaniter gloriādo. Eſa. lxj. c. Fortitudinē gentiū come/
detis: ⁊ in glia coꝝ ſupbietis. Hoc faciūt q̄ fortes ſupant tem
ptationes: vel q̄ magnos ad deū cōuertūt: et inde aliq̄n ſup/
biūt: ⁊ fiunt aliq̄n q̄ſi myricę in deſerto. Apoc. iij. c. Incipiā
te euomere ex ore meo: quia dicis ꝙ diues ſum ⁊ locupletat⁹
⁊ nulli⁹ egeo: ⁊ neſcis quia tu es miſer ⁊ miſerabilis ⁊ paup/ ⁊
cęcus ⁊ nud⁹. Ad litterā: iſti moabitę ꝯfidebant in theſauris
ſuis: q̄ credebāt ſe inde poſſe cōducere milites ſtipēdiarios.
g Et ibit chamos ī trāſmigrationē. Chamos idolū
erat moabitaꝝ: q̄d q̄ aureū erat/ hoſtes illud ſecū detulerūt.
Amos. j. d. Ibit melchon in captiuitatē. l Et veniet
p̄do/ babyloni⁹: m Ad omnē vrbē/ moabitaꝝ. n Et
pibūt valles. i. ea quę ſunt in vallibus: vt oliueta ⁊ hmōi.
Myſtice Myſtice: g Et ibit chamos ⁊c̄. Chamos interp̄tat cō
gregans vel attrectās. Hęc eſt ſapiētia ſecularis: quę multos
ſibi cōgregat ⁊ attractat. Cui⁹/ i Sacerdotes. i. audito/
res qui ſeipſos ei ſacrificāt ꝑ auditū ⁊ ſtudiū eā honorando.
k Et p̄ncipes ei⁹ ſimul. i. doctores illi⁹ oēs ſimul ibūt/ h
In trāſmigrationē/ vl' pęnitētię/ vl' gehēnę. Numeri. xx/
iiij. c. Orietr ſtella ex iacob: ⁊ cōſurget virga ex iſrl': et ꝑcutiet
duces moab. Eſa. xxix. e. Peribit ſapientia a ſapiētibus eius
⁊ intellect⁹ prudentiū ei⁹ abſcōdet. Abdię. j. c. Perdā ſapiē/
tes de idumęa: ⁊ prudētiā de mōte eſau. Iob. xij. d. Ducit ſa
cerdotes eoꝝ inglorios: ⁊ optimates eoꝝ ſupplantat: adducit
cōſiliarios in ſtultū finē: ⁊ iudices in ſtuporē. l Et veniet
p̄do. i. diabol⁹. ſ. iiij. b. Aſcēdit leo de cubili ſuo/ ⁊ p̄do gētiū
ſe leuauit. o Date florē moab: q̄ florēs egredietr: q̄ſi
ꝑmittite vt ad tempus floreat: quia cito deſtruetr. Dicere do/

mini/ eſt ipſum permittere hoſtes non deſtruere moab donec
poſtq̄ꝫ floruerit. Myſtice: Flos eſt dignitas ꝓlationis et Myſtice
ꝓſperitas temporalis. Moab eſt peccator: qui ī mundo flo/
rere permittitr: ſed nullum fructum bonum facit. Vnde Eſa.
xviij. c. Ante meſſem totus effloruit: et immatura perfectio

les/ ⁊ diſſipabunt cāpeſtria:
o quoniā dixit dn̄s: Date flo/
p rē moab: quia florens egre/
q dietr et ciuitates eius deſertę
r s erūt ⁊ inhabitabiles. Male
t dict⁹ q̄ facit op⁹ dn̄i fraudu/
v lēter: ⁊ maledictus q̄ ꝓhibet
x gladiū ſuū a ſanguie. Ferti/
lis fuit moab ab adoleſcētia
y ſua: ⁊ requieuit ī fęcib⁹ ſuis.

germinauit. Eſa. xvij.
d. Mane ſemē tuum
florebit: ablata ē meſ/
ſis in die hęreditatis.
Oſee. viij. b. Culmus
ſtans/ nō eſt in eo ger/
men: non faciet fari/
nam: q̄d et ſi fecerit:
alieni comedent eam. Al. ꝙ dei negligenter
p Quia florens
egredietr: quia cum
magno faſtu et ambi/
tione ſepelitr. q Et
ciuitates eius de/
ſertę erūt: id eſt tres
vires animę remanent deſertę. r Et inhabitabiles/ in
ęternū. Rationabilis/ ſine luce v̄itatis: cōcupiſcibilis/ ſine le/
ge charitatis: iraſcibilis/ ſine gloria dignitatis. s Male/
dict⁹ qui facit opus dn̄i fraudulenter: Alia littera/
negligenter. i. qui diſcretionem non exercet ſicut debet.
v Et maledictus qui ꝓhibet gladiū ſuum a ſan/
guine. i. ab interfectiōe moabitaꝝ. Moraliter: s Ma
ledict⁹ q̄ op⁹ dn̄i. i. orationē/ p̄dicationē/ t Facit frau Moraliter
dulenter. i. ꝓpter malū fauorem/ aut cōmodum tempora/
le. Gregori⁹. Fraudem in opere dei perpetrat: qui ſe inordi/
nate diligēs/ ꝑ hoc q̄d recte agit ad remuneratiōis trāſitorię
bona feſtinat. Trib⁹ autē modis/ vt ipſe dic hęc fraus cōmit/
titur. ſ. cum per hęc quę agimus/ aut cordis fauorē/ aut oris
laudem/ aut manus retributionē quęrimus. Sed dicitr Eſa.
xxxiij. c. Beatus qui excutit manus ſuas ab omni munere.
Primū munus captare gratiā a cogitatione: ſecundum glo/
riam ꝑ laudem: tertium premiū per dilationem. Primū eſt
a corde: ſecundū ab ore: tertiū a manu. Similiter ſ̄m aliam
litterā: omnes illi maledictionē dei incurrunt: qui negligēter
faciunt opus dei. ſ. orando/ confitendo/ p̄dicando. ij. Paralꝑ.
xxiiij. a. Porro leuitę ęgere negligentius. Malach. j. d. Ma
ledictus doloſus qui habet in grege ſuo maſculū: ⁊ votū faci/
ens īmolat debile domino. v Et maledict⁹ qui ꝓhibet
gladiū a ſanguine. i. verbum p̄dicationis. Eph. vj. c. Et
gladiū ſpirit⁹ q̄d eſt verbū dei. Per ſanguinē/ peccatū. Oſee
.iiij. a. Sanguis ſaguinē tetigit. i. peccatū peccato additū eſt.
A ſanguine ergo gladiū detinere eſt: vt dicit Gregori⁹: p̄di/
cationem a peccati rep̄henſione vel carnalis vitę interfectio/
ne retinere. Et talis eſt maledict⁹. Leuitī. xx. a. Si negligēs
populus terrę ⁊ quaſi paruipendens imperiū meū/ dimiſerit
hominē q̄ dedit de ſemine ſuo moloch: nec voluerit eū occi/
dere: ponam faciem meā ſuper hominē illum ⁊ cognationem
eius: ſuccidāq; ipſum ⁊ omnes qui cōſenſerunt ei. Ideo Pſ.
Ecce labia mea nō ꝓhibebo domine tu ſciſti: iuſticiam tuam Pſ.39.
non abſcondi in corde meo: veritatē tuam ⁊ ſalutare tuū dixi.
Exo. xxxij. f. Ponat vir gladiū ſuum ſuper femur ſuū: ⁊ occi/
dat vnuſquiſq; fratrē ſuū ⁊ amicū ⁊ ꝓximū ſuum. Eccī. iiij. c.
Ne reuerearis ꝓximū tuū in caſu ſuo: nec retineas verbum
in tempore ſalutis. Deut. xxxij. f. Gladius meus deuorabit
carnes. Iō dī Actī. xx. f. Cōteſtor vos hodierna die: q̄ mū/
dus ſum a ſanguine omniū: non enim ſubterfugi quo minus
annūciarē omne conſiliū dei vobis. x Fertilis fuit mo/
ab ab adoleſcentia ſua. Moabitę q̄ſi a p̄ncipio ſp̄ fue/
rūt in abūdantia ⁊ pace: et ꝓpter hoc deſpiciebāt iudęos: q̄
frequenter erant in bellis ⁊ captiuitatibus. x Et ideo/ re/
quieuit in fęcibus ſuis. i. imobilis in vitijs perſeuerās.
Exo. xv. b. Fiat imobiles quaſi lapis. Et eſt hic argumentū
ꝙ abūdantia generat peccatū: ⁊ maxime luxurię. Lucē. xv.
b. Cōgregatis omib⁹ adoleſcētior fili⁹ peregre ꝓfectus ē in
regionē longinquā: ⁊ ibi ſubſtantiā ſuam diſſipauit viuendo
luxurioſe. Vn̄. ſ. xiij. a.

luxurioſe. Vñ ſ.xiij.a. Juxta fluuiū euphraten cōputruit lū/bare lineū. ſ.xlvj.b. Juxª fluuiū euphratē victi ſūt ⁊ ruerunt .i.in foueā luxurię deciderūt. Prouerb.xxiij.c. Fouea pfūda meretrix: ⁊ puteº anguſtº aliena. ſ.ij.b. Induxi vos in trā carmeli vt comederetis fructº eiº: ⁊ igreſſi cōtaminaſtis eā. Pſ.

†Pſ.68. Intrauerūt aq̄.ſ. diluuiaꝝ vſq ad aīaꝫ meā. Et ſtatim ſbdit: Infixus ſū ī limo pfundi. Soph.j.c. Viſitabo ſup viros defixos ī fecibus ſuis. Gregoriº. Dū ꝯceſſis rebº imoderate hō ignauº vtit: vigor animi in luxum reſoluit: ⁊ ꝑtinus ī ſupbiā cor eleuat: ⁊ deſi quem p hūilitatē hēre potuit ꝑpitiū/ facit ſibi p ſupbiā ꝯtrariū eē.

C

a Nec trāſfuſus eſt de vaſe in
b c d vas: et ī trāſmigrationē nō
e abijt. Idcircō pmanſit gūſtº
f eiº ī eo: ⁊ odōr eiº nō ē imu/
tatº. Propterea ecce dieſ ve/
g niūt dicit dñs: ēt mittā ei or/
dinatores ⁊ ſtratores lagun/
h culaꝝ/ ⁊ ſternēt eū/ ⁊ vaſa eiº
i exhauriēt/ ⁊ lāgunculas eoꝝ
k collidēt. Et cōfūndet moab
l a chamos: ſicut cōfuſa ē do/
mus iſrael a bethel ī qua ha/
m bebat fiduciā. Quōmō dici/
n tis/ fortes ſumº ⁊ viri rōbuſti
o ad pręliandum: Vaſtāta eſt
p q moab ⁊ ciuitates illiº ⁊ aſcēn/
r derūt: et elēcti iuuenes eius
s deſcēnderūt in occiſionē/ ait
rex: dominus exercituū no/
t mē eius. Prōpe eſt interitº
v moab vt veniat/ et mālum
eiº velociter† accurret nimis.

sic ipſi tranſfundentur de regione ſua in aliam: et priora vaſa collident: quia ciuitates eorum deſtruent: et ipſi etiam cum multis preſſuris ⁊ colliſionibus tribulationū in terram aliam ducent. k Et confundet moab a chamos: quia nō poterit eis auxiliari: ī quo tamē idolo habebāt fiduciam. l Sicut confuſa eſt domus iſrael a bethel: vbi colebant vitulos aureos. iij. Regū.xij.g. Myſtice: Lagūculę ſunt corpa nr̄a fragilia: vel corda noſtra cito mutabilia: De qbº Job.xxxij.d. Vēter meº q̄ſi muſtū qd lagūculas nouas dirumpit. Ordinatores autē ⁊ ſtratores lagūcularū/ ſunt p̄dicatores/ qui dicunt ordinatores/ cū docent ordinē viuendi: ⁊ ſtratores/ cū hominibº oſtendūt fragilitatem ſuā. Vaſa exhauriūt: cū peccata audiendo cōfeſſiones effundunt. Vaſa collidunt/ cum morituros oſtēdunt. Et tūc cōfundit moab.i. peccator bona confuſiōe. Hos ordinatores mittit dominº/ cū mittit p̄dicatores ad cōuertendū peccatores. Eſa.xlix.e. Venerūt ſtructores tui ad deſtruēdū te ⁊ diſſipātes a te exibunt. Vel/ ordinatores/ bona predicantes: ſed ſtratores/ quicquid verbo ędificant: opere deſtruēdo. Exhauriunt enim vaſa ſubditos ſpoliando: ⁊ collidunt conprimendo ⁊ pſequendo. Eccl.xxxiiij.d. Vnus ędificans ⁊ alius deſtruens ⁊c. Eſa.iij.c. Vos depaſti eſtis vineam meā: ⁊ rapina pauperis in domo veſtra: Quare atteritis populū meū ⁊ facies pauperū cōmolitis: m Quō dicitis: fortes ſumus. Cōfidebāt eñ in fortitudine ſua. Eſa.xix.b. Quomō dicetis pharaoni: filº ſapientū ego/ filius regū antiquorū: Moraliter: Tales deberent eſſe p̄dicatores ⁊ p̄lati.ſ. fortes/ ad mala ſuſtinēda. n Et viri robuſti ad p̄liādū.i. ad ardua aggredienda. Joſue.j.a. Confortare ⁊ eſto robuſtº valde vt cuſtodias ⁊ facias omnē legem. Tota lex conſiſtit in duobus.ſ. in mali declinatiōe/ ⁊ boni opatiōe. o Vaſtata eſt moab.i. vaſtabit cito. p Et ciuitates illius.ſ. deſtruent. q Aſcenderūt/ hoſtes: r Et electi iuuenes eius.ſ. moab: s Deſcenderūt/ vt hoſtibº reſiſterent. Si eñ hoſtes aſcendebāt: quia terra montuoſa eſt/ neceſſe erat illos qui eis obuiabant deſcendere. Myſtice: o Moab.i. mūdus/ vaſtata eſt: Quia.j. Corinth.vij.e. Preterit figura huiº mundi.j. Joh.ij.c. Trāſit mūdus ⁊ cōcupiſcētia eiº. p Et ciuitates.i. diuitię/ delitię/ dignitates: q Aſcēderūt in vanā gloriā: vel hypocriſim: vł auariciā: vel in p̄lationē.ſ. mali p̄lati. Sed/ r Electi iuuenes eiº deſcenderūt in occiſionē: Quia/ Prouerb.xxix.c. In multiplicatione impiorū multiplicabunt ſcelera: et iuſti ruinas eoꝝ videbunt. Ibidē.a. Cū impij ſumpſerint pncipatū gemet populus. Pſ. Juuenes eoꝝ comedit ignis. t Prope ē interitus moab ⁊c. Cōtra illos q longā vitā ſibi pmittūt: ⁊ ideo noluñt peccata dimittere. Sed iuxta illud Job.xxi.b. ducunt in bonis dies ſuos ⁊c. Soph.j.c. Juxta eſt dies domini magnus: iuxta eſt ⁊ velox nimis. v Et malū eius velociter accurret nimis. Omne eñ qd fine clauditur breue eſt.j. Corinth.vij.c. Dico vobis/ tempº breue eſt. Eſaię.xiiij.a. Prope eſt vt veniat tempus eius: ⁊ dies eius nō elongabunt. Prouer.vj.b. Veniet tibi quaſi viator egeſtas et pauperies quaſi vir armatus. Quaſi viator venit/ ne poſſis effugere: q̄ſi vir armatº/ ne poſſis reſiſtere. Jō Eccl.v.b. Ne tardes ꝯuerti ad dominū: ⁊ ne differas de die ī diē: ſubito eñ veniet ira illiº: ⁊ in tempore vindictę diſperdet te. Ideo ergo nō dicant peccatores in ſe confidentes: fortes ſumus vel diu viuemº: ſicut hi dicebant. Ideo Gregoriº. Fruſtra ſe ſperat fortem: qui in deum non confidit omnipotentē:

Myſtice

Al. ſuccedēt

Al. tortores

Moraliter

Pſ.77.

a Nec trāſfuſus eſt de vaſe in vas. Loquit p ſimilitudinē vini: qd quādo corruptiōi ꝑpinquū eſt/ reijcitur de dolio in doliū: vt non ſit ſup feces ſuas: ⁊ ſic ſaluat melius ⁊ reddit purius. Feces ſūt deſideria carnis: a quibus non ſunt purgati per tribulationē captiuitatis: b De vaſe/ culpę: c In vas/ pęnitentię: vel de ocio ad laborem: vel de ſtatu ad ſtatum: vel de loco ad locū. Multū enim valet ad fugiendū peccatū ſtatus vel loci mutatio. Ezech.xij.a. Fac tibi vaſa tranſmigratiōis: ⁊ tranſgrabis per diē corā eis. ſ.xlvj.c. Vaſa trāſmigratiōis fac tibi habitatrix filia ęgypti. Prouer.vj.a. Eruere q̄ſi damula de manu: ⁊ q̄ſi auis de inſidijs aucupis: Vt ſit de vaſe cōtumelię in vas tranſfertº glorię.i. de carne in ſpiritū. Vtrūq eñ vas eſt: quia quidā ſunt ī carne/ vt qui quę carnis ſūt ſapiūt: et quidā in ſpiritu: Ideo Matth.vlt.d. diſcipuli abierūt in galileā in montē ⁊c. Unde/ d Et in trāſmigrationē nō abijt.ſ. de vitijs ad ꝟtutes: ab ocio corporis ad laborē pęnitentię.

Pſ.10. Pſ. Trāſmigra in montē ſicut paſſer. ſ.xvij.b. Erit tanq lignū qd tranſplantat ſup aquas. Ad litterā: moabitę nunq abierunt in tranſmigrationē captiuitatis: ⁊ ideo deſpiciebant iudęos: qui in captiuitatibº multis erāt: ſm illud Pſ.

Pſ.72. In labore hominū nō ſūt: ⁊ cum hominibº nō flagellabunt: Ideo tenuit eos ſupbia. Ezech.xvj.f. Hęc fuit iniq̄tas ſodomę: ſupbia panis ⁊ ſaturitas ⁊ abūdantia ⁊ ociū. e Idcirco pmanſit guſtus eiº in eo.ſ. antiquę fęlicitatis et abūdantię. f Et odor eius/ famę magnę dignitatis ⁊ excellentię eoꝝ/ nō eſt imutatº. Vł/ e Guſtº/ praue cōſuetudinis: qꝛ qd noua teſta capit/ inueterata ſapit. Prouer.xxij.a. Adoleſcens iuxta viam ſuā etiā cum ſenuerit non recedet ab ea. Prouer.xiij.b. Subſtātia feſtinata minuet: quę autē paulatim colligit multiplicabit. Tali eñ hoī in malis iueterato nihil ſpūale ſapidū ē. Eccl.j.d. Execratio pctōri cultura dei. Baruch.iij.b. Inueteraſti in terra aliena: coinquinatº es cū mortuis: dereliquiſti fontē ſapientię. Amittit enim cor in delitijs. Unde Job.xxviij.b. Non inuenit ſapiētia in terra ſuauiter viuentium. Sed recuperat in captiuitate tribulatiōis. Baruch.ij.g. Cōuertet ad cor ſuū in tra captiuitatis ſuę: et ſcient quia ego dominº deus eorum: et dabo eis cor et intelligent f Et odor/ infamię. g Et mittā ei ordinatores ⁊ ſtratores lagunculaꝝ. Proſequit metaphorā vini: q̄ſi ſicut facile frangit laguncula q̄ fictilis eſt: ſic chaldęi facile deſtruent moab. Et ideo dicunt/ ſtratores. Dicunt autē/ ordinatores: qꝛ ordinabūt inter ſe alio faciliori modo vt moabitę tranſfundent in aliud vas.i. in aliam regionē. Vł dicuntur/ ſtratores lagunculaꝛum: id eſt apparitores lagunculaꝝ ſiue doliorū: quaſi parabūt eis carceres vbi cōcludēt eos ī terra ſua. Vł.i. ſeparabūt eos ſicut dolia. Et hoc ē: h Et ſternēt eum/ ⁊ vaſa eiº exhauriēt.i. ciuitates a bonis ſuis euacuabūt. i Et lagūculas eoꝝ collidēt: ſic cū reparat doliū/ vbi ſūt multę tunſiones ⁊ colliſiōes: q̄ſi

Cito eñ veniet ei⁹ certa damnatio: quē ſummi regis nõ defendit protectio: ociuſq; robur eius diſſipabit: qui in ꝓpria virtute ſeu ſciētia gloriat. Solū eſt ꝗ ꝑiclitantibus refugiū/a vero ſaluatore ſalutis ſue querere remediū. De q̄ ſcriptū eſt: Ois qui cõfidit in illū nõ confundet. a Cõſolami eū.

Ironice loquit: vl' ad penitentiā eos vocat poſtq̄ vaſtati fuerūt: vt ſic per penitentiā euadere mereant miſeriā: et ab illa liberari moab/ꝑ hoc. ſ. ꝙ dicit eum/ intellige. Sic ⁊ dicit p̄dicatorib⁹ ⁊ doctorib⁹ q̄ nõ debēt eē in medio maloꝝ tanq̄ eoꝝ imitatores/vl' eis i malo ꝯſentiētes. Sꝫ b Oēs q̄ eſtis i circūitu ei⁹/ꝑ ſollicitudinē ſalutis eoꝝ ⁊ vite eminentiā ab omi malo ſeparationē. Ioh. xvij. c. Ego dedi eis ſermonē meū: ⁊ mūd⁹ eos odio habuit: q2 nõ ſūt de mūdo: ſic ⁊ ego nõ ſū de mūdo. Talib⁹ dr/ Cõſolami eū.

B

Al. ſieſa

a b Cõſolāmi eum oēs q̄ ēſtis
c ī circūitu ei⁹: ⁊ vniuērſi q̄ ſci-
tis nomē ei⁹/dicite: Quõ cõ-
d e frācta eſt v̄ga fortis: bacūl⁹
f glorioſus: Deſcēdē de glīa
g h ⁊ ſedē ī ſiti habitātio filie di-
i k bon: qm̄ vaſtātor mōab aſcē
l det ad te/diſſipābit munitio-
m nes tuaſ. In viā ſta ⁊ ꝓſpice
n o habitātio aroer. Interroga
fugientē: ⁊ ei q̄ euaſit dic/ q̄d
p accidit. Confuſus ēſt moab
q qm̄ vict⁹ ē. Vlulāte ⁊ clāma
r s te/annūciāte in ārnõ: qm̄ va
t v ſtāta ē moab: ⁊ iūdiciū venit
x y z ad tērrā cāpeſtrē ſūp elon et
ſup iaſa ⁊ ſup mephat ⁊ ſup
dibon ⁊ ſup nabo ⁊ ſup do-
mū deblathaim/ et ſup cha-
riathiarim ⁊ ſup bethgamul/
et ſup bethmaon/ ⁊ ſup cha-
a rioth/ et ſūp boſra/ ⁊ ſup oēs
ciuitates t̄re moab q̄ lōge ⁊
b q̄ ꝓpe ſūt. Abſciſū ē cōrnu
c moab ⁊ brāchiū ei⁹ cōtritū ē
d ait dñs. Inebriāte eū qm̄ cõ
e trā dominū erectus eſt. Et
f g allidēt manum moab in vō-
h mitu ſuo: et ērit in deriſum
i etiam ipſe. Fūit enim in de-
riſum tibi iſrael: quaſi inter
fures repiſſes eum. Propt
k vērba q̄ tua q̄ aduerſum illū
locutus es/captiu⁹ duceris.

Eſa. xi. b. Aſcēde ī mõtē tu q̄ euāgelizas ſion. c Et vniuerſi q̄ ſcitis nomē ei⁹. i. poteſtatē/ diuitias ⁊ hmõi/ vñ nominabilis eſt. d Quõ cõtracta ē v̄ga fortis. i. cõfidēs ī fortitudine ſua: ⁊ ꝑus multos ꝓpl'os ꝯfringēs. Eſa. x. b. Ve aſſur virga furoris mei ⁊ baculus ipſe eſt: in manu eius indignatio mea. e Bacul⁹ glioſus. i. rex vel poteſtas regni. Eſa. xiiij. b. Quõ ceſſauit exactor/ quieuit tributū: Cõtriuit dñs baculū impioꝝ: virgā dñantiū. Qd et põt exponi de ſupbis ꝑlatis. f Deſcēde de gloria/poteſtatis/ ⁊ regni/ ⁊ dignitatis. g Et ſede ī ſiti. i. in oīm bonoꝝ penuria. h Habitatio filie dibon. i. omēs illi⁹ habitatores q̄ dicunt filie: q2 molles ⁊ delicate. i Qm̄ vaſtator/chalde⁹. ſ. k Moab. i. moabitaꝝ. l Diſſipabit munitiões tuas. i. vrbes munitas. Myſtice: Dibon iterp̄tat ſufficiēs ad intellectū/ vl' abūdāter intelligēs: ⁊ ſignificat clericos vl' litteratos ⁊ ingenioſos: q̄ ſepe de ſua ſcia ⁊ ingenio gliant: quib⁹ dr/ f De ſcēde de glia. i. nõ ſupbias ● tua ſcia. S. ix. g. Nõ gliet ſapiēs in ſapiētia ſua. g Sede in ſiti/iuſticie. Matth. v. a. Beati q̄ eſuriūt ⁊ ſitiūt iuſticiā. Iuſta ē hec admonitio: vt q̄ diu ſtuduit ad ſcientiā/aliquātulū ſtudeat ad bonā vitā. Eſa. xlvij. a. Deſcende ſede in puluere virgo filia babylonis. i Qm̄ vaſtator moab. i. diabol⁹. Ideo eñ flere debent: vt qui addit ſcientiā/apponat ⁊ dolorē. Eccs. j. d. l Diſſipabit munitiões tuas. i. cõportabit aggerē. ſ. diuitiarum/ et capiet eā. ſ. munitionē: de qua ibi p̄dicit. m In via ſta et ꝓſpice. Sic ſolēt facere illi q̄ ſūt p̄ timore ſolliciti/ſtare ſup vias ⁊ ꝓſpicere/ſi viderēt nunciū: vt audiāt ab ipſo rumores: q̄ſi inquire diligēter ſi audias rumores a veniēte de exercitu chaldeorū. n Habitatio aroer. Metropolis eſt moabitaꝝ: in q̄ innuit ꝙ ſubito veniet vaſtatio. o Interroga fugientē ⁊ ei q̄ euaſit: q̄ſi ſi aliquē videris q̄ fugerit a ꝑlio qd cõmittit: vl' aliquē qui euaſerit q̄re rei veritatē/ ex cui⁹ ꝑte ſit victoria. p Cõfuſus eſt moab: Ecce ꝯfuſio fugiētis. Myſtice. m In via ſta. i. viā tuā ꝯſidera. S. vj. d. State ſuper vias vr̄as: ⁊ interrogate diligēter de ſemitis antiq̄s. Iob. xxj. d. Interrogate quēlibet de viatoribus/ ⁊ hec eadē eū intelligere cognoſcetis. Aroer interp̄tat myrica/ vl' cõſurgens/ vl' ſuffoſſa: ⁊ ſignificat mūdū q̄ eſt myrica ī luxurioſis: cõſurgens in ſupbis: ſuffoſſa in auaris. Habitatores q̄ aroer ſunt pctõres: q̄s monet proſpici. i. ꝓcul aſpici. Ps. Vidi impiū ſupexaltatum ⁊c̄. In originali habet hec lr̄a: ꝓſpice habitatio aroelis. q Vlulate/ꝑ cordis cõtritionem.

Myſtice

Myſtice

Ps. 36.

r Et clamate/ꝑ oris ꝯfeſſionē. s Annūciate/ꝑ opis ſatiſfactionē. t In arnon/ termin⁹ ē moab: ⁊ interp̄tat area merorís: hec ē mūd⁹. v Qm̄ vaſtata ē moab. A quib⁹ ſit vict⁹ vel vaſtat⁹ mūd⁹/dicit. j. Ioh. ij. c. Scribo vobis iuuenes: qm̄ viciſtis malignū. x Et iudiciū. i. vindicta dñi qd ꝑ chaldeos exequet. y Venit ad t̄rā cāpeſtrē: q̄ſi iā trāſiuit mõtes. Ioh. xij. c. Nūc iudiciū eſt mūdi: nūc p̄nceps huius mūdi eijcietur foras. z Sup elon ⁊c̄. ciuitates ſunt de moab: ſup q̄s iubet annūciari ꝓpinquationē exterminij. a Et ſup boſra. Ergo boſra eſt ciuitas moab. Cõtra/ Amos. j. d. Mittā ignē ī themā et deuorabit edes boſre. Ibi Interl. alteri⁹ ciuitatis. ſ. idumee: de q̄ ibi loquit: ſicut ⁊ theman. Sol. Boſra ꝓpriū nomē eſt ciuitatſ in moab. Unde Eſa. lxiij. a. Quis eſt iſte q̄ venit de edom tinctꝭ veſtib⁹ de boſra. Ibi boſra ē ciuitas nõ in idumea ſed in moab. Qñq; aūt ſumit ꝓ nois interp̄tatiõe q̄ ē munita: ⁊ ſic ſignificat idumeā q̄ ē munita collib⁹: Et ſic ſumit in Amos. De hac captiuitate moab dicit/ Amos. ij. a. Mittā ignē in moab ⁊ deuorabit edes charioth: ⁊ moriet in ſonitu moab ⁊ ī clāgore tube. b Abſciſū ē cornu moab ⁊c̄. i. regnū ⁊ poteſtas. Et loq̄t de moab q̄ſi de tauro/cui⁹ poteſtas tota ē ī cornib⁹. c Et brachiū ei⁹ ꝯtritū ē. Hic de ipſo loq̄t q̄ſi de luctatore. Zach. xj. d. Brachiū ei⁹ ariditate ſiccabit. Moralit: Per cornu poteſtas ⁊ diuitie pctõrū: q̄ oīno auferēt. Ps. Oia cornua pctõꝝ confringā. Per brachiū oīs fortitudo maloꝝ. Ezech. xxx. f. Fili hois brachium pharaõis regꝭ egypti ꝯfregi: ⁊ ecce nõ ē obuolutū vt reſtitueret ei ſanitas. d Inebriate eū. ſ. o vos chaldei de calice ire dñi: De q̄ S. xxv. d. Sume calicē vini furoris hui⁹: et ꝓpinab de illo cūctis gētib⁹: ⁊ bibēt ⁊ turbabunt. e Qm̄ contra dñm erect⁹ ē/inſultādo ꝯ iudeos. ſ. duaꝝ ⁊ decē tribuū captiuatos. f Et allidet manū/ſuā vt nõ poſſit alij nocere: nec ſe defendere: ſicut nec q̄ hꝫ manū alliſā. g In vomitu ſuo. i. q̄ſi puniet. Penā eñ vomitū vocat: ſicut ebrius ſolet cadere ⁊ vomere ⁊ allidere manū q̄ vult ſe detinere: ſic ⁊ manus malorū allidunt vt nõ poſſint ampli⁹ bñfacere vel male. h Et erit in deriſū: qui alios irriſit. Vñ/ i Fuit eñ ī deriſum tibi iſrl'. q. d. moab: ipſe iſrl' fuit tibi in deriſū. Sic mali in iudicio deridebunt a dño ⁊ ſanctis/ q̄ hic ſanctos deriſerūt. Prouer. j. c. Ego in interitu vr̄o ridebo ⁊ ſubſānabo cū vobis id qd timebatis aduenerit. Ps. Et tu dñe deridebis eos: ⁊ ad nihilū deduces oēs gentes. Eſa. xxxiij. a. Cum deſieris cõtemnere ꝯtēneris. Sap. v. a. Dicētes intra ſe/ penitentiā agētes ⁊ p̄ anguſtia ſpūs gemētes: hi ſunt quos habuim⁹ aliq̄n in deriſū ⁊ ī ſilitudinē improperij. Quia mõ deridet iuſti ſimplicitas/lampas ꝯtempta apud cogitatiões diuitū: parata ad tp̄us ſtatutū: Iob. xij. a. Tūc etiā vomēt mali: q2 qd cū ſuauitate hic biberīt: tūc cū amaritudine euomēt: q̄ſi diuitias q̄s deuorauit euomet: ⁊ de ventre illius extrahet eas de⁹: vt dr̄ Iob. xx. b. Qui aūt ſint illi q̄ calicē ire dñi bibēt: dr̄ Apoc. xiiij. b. Si q̄s adorauerit imaginē beſtie: ⁊ accepit characterē ei⁹ ī fronte aut ī manu ſua: hic bibet de vino ire dei qd mixtū ē mero ī calice ire ipſi⁹ ⁊ cruciabit igne ⁊ ſulphure: ⁊ fum⁹ tormētoꝝ ei⁹ aſcēdet ī ſecula ſeculoꝝ. k Propter v̄ba q̄ tua q̄ aduerſū illū locut⁹ es/irridēdo/ captiu⁹ duceris. Matth. xij. c. Ex verbis tuis cõdēnaberis.

Moraliter

Ps. 74.

Ps. 58.

Et Prouer. xviij. b.

a b Relinq̄uite ciuitates ⁊ hăbi
tate i petra habitatores mo-
ab: ⁊ eſtote q̄ſi colũba nidifi-
c cans i ſummõ oꝛe foꝛamis.
d Aúdiuim⁹ ſuperbiã moab.
e f Supbús eſt valde. Súbli-
g mitatẽ ei⁹ et arrogăntiã ⁊ ſu-
h pbiã ⁊ altitúdinẽ coꝛdis illi⁹
i ego ſcio / ait dñs. Iactàntiã
k ei⁹ / eõ ꝙ nõ ſit iuxta eã virt⁹
l ei⁹: nèc iux̄ qđ poterat cona
m ta ſit facere. Idẽo ſup moab
n eiulabo ⁊ ad mõab vniuerſã
o clamabo: ad virõs muri ficti
p q lis lămẽtătes. De plăctũ ia-
r çer ploꝛabo tibi vinẽa ſaba-
s t ma. Prõpagines tuę trãſiẽ
v rũt mare: vſq; ăd mare iaçer
x pueneřt. Sup mẽſſẽ tuã ⁊ vi
y z demiã tuã p̄dõ irruit. Ablă
a b ta ẽ lęticia: ⁊ exúltatio de căr
c melo / ⁊ de t̄ra moab: ẽt vinũ
d de toꝛcularib⁹ ſuſtuli. Neq̄-
q; calcatoꝛ vuę ſolitũ celeu-
e ma cãtabit. De clămoꝛe eſe
f g bon vſq; elẽale: ⁊ iăſa dedẽ-
h rũt vocẽ ſuã: a ſegoꝛ vſq; ad
i oꝛonaim vitúlã † cõternantẽ

Prouer. xviij. b. Os ſtulti cõtritio eius: ⁊ labia ipſius ruina aię ei⁹. a Relinquite ciuitates: q̄ſi fugite ſi vultis ſalua ri. b Et habitate i petra ⁊c̄. i. latitare i peccatis: ⁊ locis cauernoſis. c In ſũmo oꝛe foꝛamis. i. ſupꝛemo quaſi latere / in ſupmis cauernis ⁊ pfundiſſimis: vbi nõ poſſent hoſtes attingere: q; non poterit alit̄ euadere.

Myſtice: a Relinquite ciuitates. i. mũdanã ꝯuerſationẽ. Oſee. xj. d. Ego dñs ciuitatẽ nõ ingredioꝛ. Pſ. Quis dabit mihi pẽnas ſicut colũbę ⁊ volabo ⁊ requieſcã. Alibi. Elongaui fugiens: ⁊ mãſi in ſolitudine. Hiero⁹. Oppidũ mihi carcer eſt / ſolitudo paradiſus. Seneca. Quotiẽs int̄ homies fui / min⁹ hõ redij. In vitaſpatrũ q̄ſiuit quidã: O paſtoꝛ quõ ſaluus ero? Rñdit: Fuge homies ⁊ tace: ⁊ ſaluus eris. Hiero⁹ ad helioꝺoꝛ. Quid facis i turba q̄ ſol⁹ es? Seneca. Fuge multitudinẽ: fuge paucitatẽ: fuge etiã vnũ. Nihil tã damnoſũ bonis moꝛib⁹ q̄ in ſpectaculis reſidere. Iob. xxxix. a. Cui dedi in ſolitudine domũ: ⁊ tabernacula ei⁹ in t̄ra ſalſuginis. Contẽnit multitudinẽ ciuitatis ⁊ clamoꝛẽ exactoꝛis nõ audit. b Et habitate in petra / chꝛiſto. j. Coꝛ. x. a. Petra aũt erat chꝛiſt⁹. Eſa. ij. c. Ingredere in petrã: ⁊ abſcondere in foſſa humo. i. p vulnerũ chꝛiſti meditationẽ. Cañ. ij. d. Surge pꝓpera amica mea: ſpecioſa mea ⁊ veni: colũba mea in foꝛaminib⁹ petrę i cauerna macerię. i. vulnerib⁹ manuũ ⁊ pedũ. c In ſũmo oꝛe foramis. i. in vulnere lateris. Eſa. lx. b. Qui ſũt iſti q̄ vt nubes volãt: ⁊ q̄ſi colũbę ad feneſtras ſuas. i. ad quiq; vulnera chꝛiſti. Iob. xxix. c. In nidulo meo moꝛiar. Debẽt eſſe colũbę p ſimplicitatẽ: ⁊ tamẽ ſerpẽtes p pꝛudentiã: vt dr̄ Matth. x. b. Eſtote pꝛudẽtes ſic̄ ſerpẽtes: ⁊ ſimplices ſic̄ colũbę. Ne ſint vt ſtulta colũba q̄ nõ habet coꝛ: vt dr̄ Oſee. vij. c. De quib⁹ Pſ. Erraui ſic̄ ouis q̄ perijt. Uel ſummũ os / foꝛamis ẽ pfecta cõfeſſio paſſiõis chꝛiſti: q̄ tũc pfecta ẽ / qñ ⁊ coꝛde credit̄ ⁊ oꝛe fit ꝯfeſſio ⁊ ope imitatio. Iob. xxxix. d. Pulli aquilę lãbũt ſanguinẽ. d Audiuim⁹ ſupbiã moab. Hoc dic̄ ex pſona vicinoꝝ gẽtiũ. e Supb⁹ ẽ valde: q; plus effert̄ q̄ poſcat ei⁹ foꝛtitudo. f Sublimitatẽ ei⁹. Hoc dic̄ i pſona dñi illis atteſtãtib⁹. Sublimitatẽ / p extollẽtiã exterioꝛẽ. g Et arrogãtiã / p vſurpationẽ boni nõ habiti ſibi q̄ eleuat ſe ſup alios. i. melioꝛẽ alijs ſe putãdo. h Et altitudinẽ coꝛdis / q̄ ad magna ⁊ maxima habẽda pl⁹ q̄ ſe poſſit anhelat ex coꝛde. i Iactantiã ei⁹ / i ṽbis p quã appetit laudẽ i ſeipſo. k Eo ꝙ nõ ſit iux̄ eã virt⁹ ei⁹: q̄ſi plus credit ſe poſſe q̄ poſſit. l Nec iux̄ qđ poterat / ſʒ vltra. Eſa. xvj. b. Supbia ei⁹ et arrogãtia ei⁹ ⁊ indignatio ei⁹ plus q̄ foꝛtitudo eius. Hiero⁹. Pꝛęcipitata audacia plus audet q̄ poſſit. m Ideo ſup moab eiulabo: q̄ſi o moab p hac tua afflictiõe ploꝛabo: q; tãta erit calamitas ⁊ miſeria tua vt hoſtes tuos tibi cõpati cõpellat. Uel dic̄ ꝙ i hac cõdolet pꝓpheta: nõ pęnis coꝝ / ſʒ cauſę pęnaꝝ. i. culpis. n Et ad moab vniuerſã clamabo. i. omnẽ coꝝ pꝓuinciã. Eſa. xvj. c. Uent̄ me⁹ ad moab q̄ſi cithara ſonabit. Iõ etiã ⁊ eſaias ⁊ hieremias ⁊ alij pꝓphẽ ſę cõpatiunt̄ moabitis mag⁹ q̄ alijs: q; moabitę erãt iudęis vicinioꝛes. o Ad viros muri fictilis. i. facti de laterib⁹: in q̄b⁹ gl̄iabant̄. p Lamẽtãtes: p̄ doloꝛe afflictiõis ⁊ captiuitat⁹. q De plăctu iaçer ploꝛabo tibi: q̄ſi q̄uis hoſtiliter cũ pplo meo ęgerit moab: tñ affectio coꝛdis mei ẽ ad moab. r Uinea ſabama. Loc⁹ ẽ i t̄ra moab vbi ſt̄ optima vineta: p q̄ hic itelligit̄ tota t̄ra: tñ ſm̄ Hieronymũ / ciuitas ẽ. s Propagines tuę. Propagines vocat pplos moab: q̄ t Traſierũt mare: q̄ſi p mare ad eundũ i captiuitatẽ. v Uſq; ad mare iaçer. Iaçer em̄ fluui⁹ ẽ babylonis. De h̄ Eſa. xvj. b. Dñi gẽtiũ ceciderũt flagella ei⁹ / vſq; ad iaçer pueneřt: errauerũt i deſerto: pꝓpagines ei⁹ relictę ſt̄: trãſierũt mare. Myſtice: Per muꝝ fictilẽ / coꝛp⁹. Naũ vlt. c. Intra in lutũ ⁊ ſbigẽs tene laterẽ: q̄ſi debem⁹ nos reputare fictiles et luteos. x Sup meſſẽ ⁊c̄. p̄dõ irruit / babyloni⁹. Myſtice. Per meſſẽ / doctrina catholica / vbi eſt difficilis: p vindemiã eadẽ / vbi eſt facilis. Sup has p̄do ruit / cũ diabol⁹ ſemiat pꝛauã doctrinã / q̄ſi ȝiȝania i medio tritici: p qđ fit panis: q̄ cõuertit̄ in fel aſpidũ inſanabile: vt dr̄ Iob. xx. b. Panis ei⁹ i vtero illi⁹ vertet̄ in fel aſpidũ intrinſec⁹. Deut̄. xxxij. e. Fel dꝛaconũ vinũ eoꝝ: ⁊ venenũ aſpidum inſanabile: De vinea ſodomoꝝ vinea eoꝝ ⁊ de ſuburbanis gomoꝛrę. y Pręđo / eſt diabol⁹. Iob. v. a. Cui⁹ meſſẽ famelic⁹ comedet: ⁊ bibãt ſitiẽtes diuitias eius. z Ablata eſt lęticia / exterioꝛ. a Et exultatio / interioꝛ. b De carmelo ⁊c̄. Mons eſt fertiliſſimus / vicin⁹ terrę moab: p quẽ intelligitur fertilitas totius terrę moab. c Et vinum de toꝛcularib⁹ ſuſtuli: ad litterã: vl̄ myſtice / de toꝛcularibus ſacrę ſcripturę. i. de lectionibus et p̄dicationibus. Multi em̄ in theologia legũt vel diſputãt vel p̄dicãt: nec tñ inde extrahũt vinũ cõpunctiõis. Iob. xxiiij. b. Int̄ aceruos eoꝝ. i. ſanctoꝝ vindemiati ſũt q̄ calcatis toꝛcularib⁹ ſitiunt. Soph. j. c. Et plãtabũt vineas: ⁊ nõ bibẽt vinũ eaꝝ. Mich. vj. d. Tu ſeminabis ⁊ nõ metes: tu calcabis oliuã ⁊ nõ vngeris oleo: ⁊ muſtũ / ⁊ nõ bibes vinũ. d Neq; ăq̄ calcatoꝛ vuę ſolitũ celeuma cãtabit. i. ſolitã cantilenã. Mos em̄ fuit i t̄ra paleſtina ꝙ paterfamilias collecta vindemia ⁊ in cellarium repoſita / faciebat cõuiuiũ familię ſuę: ⁊ poſt pꝛandiũ p grãrũ actione / de collectiõe fructuũ cantabãt: q̄ cantilena dicebat̄ celeuma. Et cantilena etiã nautaꝝ quã cantãt i mari / viſo poꝛtu vl̄ t̄ra ad quã tendũt / dicit̄ celeuma. Uult q̄ pħ inuere ꝙ vineę deſtruent̄: ⁊ om̄e gaudiũ ceſſabit. e De clamoꝛe eſebõ: q̄ eſt vn⁹ termin⁹ t̄rę moab. f Uſq; eleale: q̄ eſt mediũ. g Et iaſa / q̄ eſt vltim⁹ termin⁹: q̄ſi ab vltimo termino t̄rę vſq; ad aliũ audiet̄ vlulat⁹: h Dederũt vocẽ ſuã / moabitę: a ſegoꝛ vſq; ad oꝛonaim: Sũt duo t̄mini t̄rę moab i latitudine: Eſebõ ⁊ iaſa i lõgitudine. q. d. p totã t̄rã hoſtes dedeřt vocẽ: vl̄ moabitę vlulatũ. i Uitulã ꝯternãtẽ. Aliq̄ libꝛi habẽt / cõſternãtẽ: a ꝯſternoꝛ. naris: qđ ẽ paueico. cis. Uñ dicũt̄ eq̄ cõſternari qñ paueſcũt. Sʒ Eſa. xv. c. dr̄ ꝙ falſa eſt lr̄a: ⁊ debet eſſe / cõternantẽ. i. ter ſe mouentẽ. Iõ ſic dicrã: q; tertio t̄rẽmotu coꝛruit poſt ſubuerſionẽ aliaꝝ q̄tuoꝛ ciuitatũ: vt dicũt hebꝛęi. Et ſic̄ dicũt Eſa. de ſegoꝛ: vitulã cõternantẽ: ita ⁊ hic dicunt de oꝛonaim. Illi autẽ ciuitati ſegoꝛ: vt dicunt: pepcit tãdiu poſt alias vſq; inde exiret loth. Sed timens frequentẽ terrẽmotum illius / egreſſus de ſegoꝛ manſit in monte: vt dicit Hiero⁹. Et tunc ſubuerſa ẽ ſegoꝛ tertio t̄rẽmotu: Et inde dicta ẽ cõternans. i. tertio ſe mouẽs: vel tertio terrẽmotu ruens. Uitula autẽ dr̄ pꝓpt̄ laſciuiã ⁊ luxuriã q̄ ibi vigebat. Uel põt dici vitula cõternans. i. robuſta / q; triũ annoꝝ. Tũc em̄ bos foꝛtioꝛ ẽ / qñ ẽ triũ annoꝝ: ſic̄ hõ triginta annoꝝ. Uel põt intelligi ꝙ foꝛtis mãſiſſet ſi nõ peccaſſet: vel ꝙ foꝛtis fuit in luxuria: ⁊ ideo dicit̄ vitula conternans. Ul̄ dicit̄ vitula conternans. i. huc ⁊ illuc laſciuiẽdo ſe mouens. Myſtice. Uitula eſt vanitas hui⁹ mũdi. Tres anni ſũt illa tria: ſupbia / luxuria / auaricia: q̄b⁹ ſe ſubijcit vanitas hui⁹ mundi. Uñ. j. Iob. ij. c. Omne qđ eſt in mũdo ⁊c̄. Segoꝛ interpꝛetat̄ locutio inutilis

Margin: Myſtice — Myſtice — E — Eſa. 16. b. — † Pſ. 54. — Pſ. 118. — Al. ficta — Al. † cõſter — Myſtice

locutio inutilis. A ſegor ꝙ vſq; ad vitulā cōternantē debet dari vox cōfeſſionis.i.a locutiōe inutili vſq; ad peccatū operis. a Aque q̄z nemrim peſſime erūt. Hoc eſt opidū qḋ ē ſup mare mortuū/ vbi ſunt aq̄ ſalſiſſime.ſ.in opido illo:et ob hoc terra illa ſterilior:p qḋ innuit totā terrā illā fore ſterilē/ac ſi vbiq; eſſent aq̄ nemrim. Eſa.xv.c. Aque nemrim deſerte erūt:q2 aruit herba/defecit germē/ viror oīs interijt. Myſtice: a Aq̄ nemrī ſūt doctrine hereticorū. Interp̄taꝝ em̄ pardus. Heretici em̄ ſūt ſiſes pardis:q2 doloſi ſūt.ꝫ.xiij.d.Si mutare pōt ethiops pellē ſuā aut pard⁹ varietates ſuas. De his aquis/Prouer.ix.d. Aq̄ furtiue dulciores ſūt:ꝛ panis abſcōdit⁹ ſuauior. b Et auferā ꝛc̄. offerentē.i. imolantē idolis: vel hereticos/vl̄ philoſophos ſupbos ꝛ ambitioſos. c Propterea ꝛc̄. moab q̄ſi tibia eris ſonabit. Nos erat in paleſtina et in moab/ꝙ qn̄ erat fun⁹ p̄ſēs ꝓuocabāꝫ tibicines vt p vocē tibie audiētes ꝓuocarenꝫ ad fletū. Innuit ꝙ ꝓpheta ꝙ cor el⁹ icitabat eū ad fletū ꝓ moab ſicut tibia reſonabit lugubre carmē. d Et cor meū.i.verba mea q̄ ex corde dico/debēt moabitas ꝓuocare ad lachrymas. Vl̄ idem repetit alijs verbis:qḋ facit ad maiorē confirmationē:ne ꝗs putaret planctū ei⁹ exultatiōis ēē indiciū/ non compaſſiōis. f Dabit ſonitū tibiaꝝ.i.carmē lugubre/ ad qḋ affect⁹ cordis mei me mouet q̄ſi eſſet tibia. Ecci.xl.c. Tibia ꝛ pſalteriū ſuauē faciunt melodiā: ꝛ ſup vtraq; lingua ſuauis. e Ad viros muri fictilis.i. habitatores ī ciuitatibus muratis muris fictilib⁹. Cōtra illos p̄dicatores loquiꝫ qui in ſermonib⁹ ſuis ꝓuocant ad riſum. Eſa.xxij.d. In illa die vocabit dn̄s ad fletū ꝛ ad planctū/ad caluitiū/ꝛ ad cingulū ſacci. g Quia plus fecit q̄̄ potuit.i.conata plus facere p ſuperbiā. h Omne em̄ caput caluitium:id eſt caluū. Et ē ibi emphaſis:quaſi non ſolū radēt capita ſed etiā decaluabūt. i In cunctis manibus colligatio:quia ligati ducenꝫ in captiuitatē. Vel quia p̄ dolore tenebūt man⁹ cōploſas. k Et ſup omnia tecta moab:vbi aſcendebant ad adorandū deos ſuos:ꝛ dep̄candum cum lachrymis.

Myſtice Myſtice. h Omē em̄ caput ꝛc̄. Caput ē p̄latus ꝛ p̄n/cipes. Amos.vj.a. Optimates capita ꝓploꝝ. Capilli ſūt cogitatiōes:que ornāt caput mētis. Luc.xij.a. Capilli capitis veſtri om̄s numerati ſunt.i.omnes mētis cogitatiōes. Capilli anteriores ſunt cogitatiōes ſpirituales:poſteriores ſūt carnales. Caluitiū eſt depilatio partis anterioris:q̄ſi ꝙ diceret: oēs p̄lati erꝫ ſine ornamēto ſp̄ualiū cogitationū. Pili barbe ſūt virtutes:barba ſunt doctores:q̄ſi om̄s doctores ſunt ſine virtutibus. Eſa.xv.a. In cūctis capitibus eius caluitium:et omnis barba radeꝫ. Prouer.vlt.d. Fortitudo ꝛ decor indumentū ei⁹.ſ.ſponſe fuit olim: Sed mō Threñ.j.b. Egreſſus eſt a filia ſion oīs decor ei⁹:q2 principes eius facti ſunt velut arietes nō inueniētes paſcua:ꝛ abierūt abſq; fortitudine ante faciē ſubſequētis. Eſa.iij.d. Et ꝓ criſpāti crine caluitiū:et ꝓ ꝯona funicul⁹ ꝛc̄. i In cūctis manib⁹ colligatio:q2 ligati manib⁹ ꝛ pedib⁹ ducenꝫ ī tenebras exteriores: vt dr̄ Matth

Ps.149. xxv.c. Ps. Ad alligādos reges eoꝝ in compedibus: ꝛ nobiles eoꝝ in manicis ferreis. k Et ſup oīa ꝛc̄. ꝛ in plateis ei⁹ oīs planct⁹. Vbicūq; em̄ in mūdo eſt cauſa flet⁹.ſ. peccatū ꝛ miſeria. Exod.xij.c. Ortus eſt clamor magnus in egypto: Non em̄ erat domus in qua non iaceret mortuus: Sic ꝛ in futuro erit fletus. Sap.v.a. Pre anguſtia ſpiritus gemētes. l Qm̄ cōtriui moab ſic vas inutile:qḋ nō pōt reparari:ſic ꝛ mūdus. Unde Ecc.xxj.c. Cor fatui.i.mūdi quaſi vas confractum ꝛc̄. Eſa.xij.a. Dirumpetur ſpiritus egypti in viſcerib⁹ eius. Et hic poniꝫ cauſa fletus p̄cedentis. m Quō victa ē/tra moab: n Et vlulauerꝫ/habitatores eius. Myſtice: quō vincaꝫ mundus/ diciꝫ j.Joh.v.a. Hec ē victoria que vincit mūdum fides nr̄a. n Et vlulauerunt.ſ.illi q̄ non vincunt mūdum: ſed ab illo vincuntur. Jaco.v.a. Agite nūc diuites/plorate vlulātes in miſerijs veſtris que aduenient vobis. o Quomō deiecit ceruicē/ſupbie/ moab:vel principes et regē: ſic etiam ſancti ſup mūdanos ridebūt/ ꝛ dicēt: Ecce hō q̄ nō poſuit deū adiutorē ꝛc̄. p In exemplū/ꝙ cū eēt magna ꝛ ſupba: modo ē vilis et deiecta: Sic/vt dīc Glo. hūana ſapiētia quanto magis contra deū ſe erigit faſtu elationis: tanto veritate ſupante habebit corā omnib⁹ ruborē cōfuſionis. q Ecce q̄ſi aquila volabit.ſ.nabuchodonoſor rapax ꝛ velox. Cōtra em̄ aquilam nō audent volare alie aues quādo vident eam: Sic nulla gens exercitui nabuchodonoſor audet reſiſtere. Item ſicut aquila altiſſime volat:ſic iſte per ſuperbiā nimis ſe exaltauit. Ezech.xvij.a. Aquila grādis:magnaꝝ alarum/ longo membroꝝ ductu:plena plumis ꝛ varietate:venit ad libanū/ꝛ tulit medullā cedri. Vn̄/ r Et extēdet alas ſuas.i.cateruas exercitus ſui. s Capta ē charioth:ciuitas famoſa moab. t Et munitiōs comprehenſe ſūt.i.p̄ſidia ꝛ turres. Moraliꝫ/diabol⁹ eſt aquila rapax:q̄ aufert medullā de libano.i.virtutes ab oliua. v Et erit cor fortiū ꝛc̄. ſicut cor mulieris parturiētis: q̄ſi maxime dolebūt/ſic ante maxime delectati ſꝫ: Sic ī inferno erit dolor ſup dolorē. Eſa.xiij.b. Dolores ꝛ torſiones tenebūt eos: q̄ſi parturiētes dolebūt. x Et ceſſabit moab eſſe ꝓplus:ſicut iudei mō nō ſunt vnus ꝓplus: q2 nō ſunt ſimul:nec ſub vno iure viuūt. y Qm̄ ꝯtra dn̄m gloriat⁹ ē/in ſua potentia:cū tn̄ dicaꝫ Eſa.xlij.b. Gloriā meā alteri nō dabo. ʒ Pauor/in mētis ꝯturbatiōe/cū audierꝫ venientē exercituū nabuchodonoſor. a Laque⁹/captiuitatis vbi ligati ſꝫ. b Fouea/mortis vl̄ interfectiōis:a q̄ nō potuerꝫ exire:ſic nec a fouea. c Qui fugerit a facie pauoris:vt illi q̄ nō timuerꝫ aduētū hoſtiū: ſ defēdere conabāꝫ: d Cadet ī foueā/obſeſſiōis vl̄ mortſ. e Et q̄ conſcēderit de fouea:vt illi q̄ fugere voluerꝫ. f Capieꝫ laq̄o captiuitatſ. Myſtice: ʒ Pauor/auaricie. Or: Job.xv.b. Sonit⁹ terroris ſp ī aurib⁹ ei⁹. a Laque⁹/ſupbie. Ps. Ipſe liberauit me de laq̄o venantiū. b Fouea: Ps.90.
luxurie. Prouer.xxiij.c. Fouea ꝓfūda meretrix:ꝛ pute⁹ anguſt⁹ aliena. Et ita ē ꝙ vna cōmiſſio generat alterā. Eſa.xxiiij.c. Formido ꝛ fouea ꝛ laque⁹ ſup te q̄ hitator es trē:ꝛ erit q̄ fugerit a facie formidis cadet ī foueā:ꝛ q̄ ſe explicauerit de fouea tenebiꝫ laq̄o. Vl̄ erūt hec tria ī inferno. ʒ Pauor:q2 ſemp terribilia expectabūt: et maiora venire ſupplicia q̄̄ habeāt. a Laque⁹/pene p̄ſentis: q̄b⁹ vndiq; ꝯſtringenꝫ. b Fouea/deſpatiōis:q2 nō erit ſpes inde egredīedi. g Adducā ꝛc̄. annū viſitatiōis eoꝝ.i.vindicte: vt tādē p tribulationē ſētiāt qḋ in ꝓſperitate poſiti intelligere noluerūt.

F

a aq̄ q̄z nēmrim peſſime erūt.
b Et aūferā de moab/ ait dn̄s
offerentē in excelſis: ꝛ ſacrifi
c cantē dijs eius. Proptérea
cor meū ad moab quaſi tibia
d t̄eris reſonabit:ꝛ cōr meū ad
e/f virōs muri fictilis dabit ſō/
g nitū tibiarū: q2 plūs fecit q̄̄
potuit/idcirco periērūt. Om
h ne ēm̄ caput caluitiū: et oīs
i barba raſa erit. In cūnctis
manib⁹ colligatio:ꝛ ſup om/
k ne dorſum cilitiū. Et ſup̄
omnia tecta moab/et in pla/
teis eius oīs planct⁹: qm̄ cō
l triui moab ſicut vas inutile/
m ait dn̄s. Quō victā eſt ꝛ vlu
n/o lāuerūt: Quō dēiecit ceruicē moab ꝛ ꝯfuſus eſt: Eritq;
p moab in deriſum: ꝛ in ēxemplū omnib⁹ in circūitu ſuo.
q Hec dicit dn̄s: Ecce q̄ſi aq̄/
r la volabit:ꝛ extēdēt alas ſu/
s as ad moab. Captā ē chari/
t oth ꝛ mūnitiōes cōprehenſe
v ſunt. Et ērit cor fortiū moab
in die illa/ ſicut cor mulieris
x parturiētl. Et cēſſabit moab
y eſſe popul⁹: qm̄ cōntra dn̄m
ʒ/a gliatus ē. Pāuor ꝛ laque⁹ ꝛ
b fouēa ſup te o hītator moab/
c ait dn̄s:q̄ fugērit a facie pa/
d uoris cādet ī foueā:ꝛ q̄ cōſcē
e/f dērit de fouea cāpieꝫ laq̄o.
g Addūcā em̄ ſup moab an/
nū viſitationis eoꝝ/ait dn̄s.

G

Eſa.24.c.

Ps.51.

a ¶ In vmbꝛa eſebon ⁊c̃.i.i ꝓtectiõe. Erat eñ eſebõ munitiſſimũ ꝑſidiũ moabitaꝝ: vbi mlti cõfugerũt vt illic ſaluarenť: ꝓpter qď valde iratꝰ ẽ nabuchodonoſoꝛ ꝙ auſi ſũt q̃ſi ei reſiſtere. Ibi eñ fugerũt a facie laquei captiuitatis/ne.ſ.a nabuchodonoſoꝛ capenť. Et iõ/ b ¶ Ignis egreſſus ẽ.i.ira ⁊ vindicta quã exercuit dñs per nabuchodonoſoꝛ. c ¶ De eſebõ: qꝛ ipſe nabuchodonoſoꝛ iratꝰ fuit de hoc ꝙ ipſi fugerũt i eſebon. Et iõ dꝛ egredi ignis de eſebon. d ¶ Et flãma de medio ſeõ: quod erat aliud pꝛeſidiũ. Vñ hec q̃ h dicunť/ alio mõ ſumunť ꝗ̃ illa q̃ dicunť Numeri.xxi.f. vbi dicit: Ignis egreſſus eſt de eſebon: ⁊ flãma de oppido ſeon: et deuoꝛauit arnon moabitaꝝ. Dicit eñ ibi ꝙ eſebõ fuit ſeon regis amoꝛꝛei q̃ pugnauit ꝯ regẽ moab: et tulit omnẽ terrã illꝰ. Ideo dꝛ ꝙ de eſebon egreſſus ſit ignis.

A

a In vmbꝛã eſebon ſteterunt de laqueo fugiẽtes: qꝛ ignis
b egreſſus eſt de eſebon: et flã-
d mã de medio ſeon: ⁊ deuoꝛa-
f uit ptẽ moab ⁊ verticẽ filioꝝ
g tumultꝰ. Ve tibi moab: periſti pple chamos: qꝛ cõpꝛe-
h henſi ſꝫ filij tui ⁊ filie tue i ca-
i ptiuitatẽ. Et ꝯuertã captiuitatẽ moab in nouiſſimis diebus/ait dñs. ¶ Ca.XLIX.
k H Vcuſꝫ iudicia moab.
l Ad filios ãmon: hec
m dic dñs: Nũquid nõ
n filij ſunt iſrł/aũt heres nõ eſt
o ei: Cur igiť hereditate poſſe-

Moraliť/Eſebon interꝑtať cogitatiões: Seon allocutio inutilis. De vtroq̃ ſepe venit ignis. e ¶ Et verticẽ.i.nobiles q̃ in illa ꝑſidia cõfugerẽt: f ¶ Filiorũ tumultꝰ.i.moabitaꝝ: q̃ ſolẽt ꝯ alios tumultuare. g ¶ Ve tibi moab ⁊c̃. Idẽ Numeri.xxi.f. h ¶ Quia cõpꝛehẽſi ſũt filij tui et filie tue.i.moabite ſupbi et delicati. Walſitꝛ dicunť filij tumultꝰ. Vñ Prouer.x.d. Quaſi tempeſtas trãſiẽs nõ erit impiꝰ. Amos.ij.a. Moꝛieť i ſonitu moab: ⁊ in clãgoꝛe tube. i ¶ Et cõuertã captiuitatẽ moab ⁊c̃. Hec ꝑncipaliť itelligunť impleta i tpe/ vbi quicũq̃ iuocauerit nomẽ dñi/ ſalũ erit: vt Iohel.ij.g. In q̃ nõ eſt diſtinctio apud deum/iudei ⁊ greci: vt dꝛ Ro.x.c. Sed in omi gente quicũq̃ opať iuſticiã acceptꝰ ẽ deo: vt dꝛ Actl.x.e.

H Vcuſꝫ iudicia moab. ¶ Expo. Ca.XLIX. b Prius ꝓphauit ꝯ moabitas: hic aũt ꝯ ammonitas et idumeos ⁊ mltos alios. Et diuidiť h capitulũ i q̃nq̃ ptes. Pꝛimo ꝑdicit deſtructionẽ ãmon/eo ꝙ auſus fuit inuadere terrã iudeoꝝ. Secũdo loquiť ꝯ idumeos: ibi: Ad idumeã. Tertio ꝯ damaſcũ ⁊ ꝑ ꝯſequẽs ꝯ oẽs ſyros ⁊ arabes: qꝛ damaſcꝰ ẽ metropolis ſyꝛie: ibi: Ad damaſcũ. Quarto ꝑdicit deſtructionẽ ſaracenoꝝ habitãtiũ in ſolitudine cedar: cuius regionis metropolis fuit aſoꝛ: ibi: Ad cedar. Quito ꝯ elemitas: ibi: Qd factũ eſt. Dicit ḡ: k ¶ Hucuſꝫ iudicia moab ⁊c̃. id eſt hucuſꝫ pꝛedicta eſt deſtructio moab. m ¶ Nũqd nõ filij ſũt iſrł. Ammonite cõtermini erãt ſoꝛti gad: ⁊ eos pluries infeſtauerãt. Cũ aũt decẽ tribꝰ ducte eſſẽt i captiuitatẽ/ſoꝛtẽ eiꝰ q̃ſi iure hereditario poſſederũt: Et ideo Nũquid nõ filij ⁊c̃. Vel qꝛ erãt filij loth nepotis abꝛae: vñ nõ deberent eſſe infeſti iudeis cognatis ſuis. De h habeť ſatis Ezech.xxv. o ¶ Cur igitur ⁊c̃. melchon: quod eſt idolũ ãmonitaꝝ: r ¶ Et pplus eiꝰ.ſ.melchon: s ¶ In vꝛbibꝰ eius.ſ.gad: q̃ſi auſi ſunt idolatria ſua ⁊ pplm dñi infeſtare et eoꝛum hereditatẽ inuadere vbi idolũ ſuũ coluerũt. t ¶ Ideo: qꝛ ſic fecit ãmon: v ¶ Ecce dies veniũt in te/o ãmon. x ¶ Et auditũ faciã ſup rabbath ⁊c̃. metropol' ẽ ãmonitaꝝ. ʒ ¶ Et erit i tumultũ diſſipata. Ezech.xxv.a. Dabo rabbath in habitaculũ cameloꝝ: ⁊ filios ãmon i cubile pecoꝝ. a ¶ Et poſſidebit iſrł.ſ.trã iuda: qď maxie ipletũ fuit tpe machabeoꝝ. b ¶ Vlula eſebon ⁊c̃. Eſebon ⁊ ar/ciuitates ſũt moab: h ꝯtermine ſũt ãmonitꝭ: qbꝰ deſtructis valde timuerũt ãmonite. Et iõ de deſtructiõe illaꝝ i onere ãmonitaꝝ loquiť. d ¶ Accingite vos cilitijs: i ſignũ doloꝛis ſic faciebãt antiqui. e ¶ Plãgite ⁊ circũite ꝑ ſepes/latitã-

Gen.19.d.

do ⁊ refugiũ querendo: vel fructus ſepiũ q̃rẽdo poſt inopiã: vel inſaniẽdo/ſicut inſani ingraueſcẽte ſuo doloꝛe vndiq̃ diſcurrũt ad medicũ/i vno loco ſubſiſtere nõ valẽtes. i ¶ Sacerdotes eius et pꝛincipes eius ſimul. Eſa.xxiiij.a. Sicut populus/ſic ſacerdos: ⁊ ſic ſeruus/ſic ⁊ dominus eiꝰ.

p dit melchõ gad/ et pplus eiꝰ
q i vꝛbibꝰ eiꝰ habitauit: Ideo
t eccẽ dies veniũt i te dic dñs:
x et auditũ faciã ſup rabbath filioꝛum ãmon fremitũ plij.
ʒ Et erit in tumultũ diſſipata: filieq̃ eius igne ſuccendenť:
a et poſſidebit iſrael poſſeſſo-
b res ſuos/dic dominꝰ. Vlula eſebon/ quoniã vaſtata ẽ
c tar. Clamate filie rabbath:
d accingite vos cilitijs: plan-
e gite ⁊ circũite per ſepes: quoniã melchon in trãſmigrationem ducetur: ſacerdotes
i eius ⁊ pꝛincipes eius ſimul.

¶ Quid gl'iaris ¶ Moraliť: l ¶ Ad filios ãmon. Ãmõ interꝑtať pplus doleñ: vel pplus parcẽs: vel pplus iniquꝰ. Hi ſunt auari diuites: q̃ in doloꝛe acq̃rũt diuitias ⁊ parce viuũt: ⁊ cũ meroꝛe et inique retinẽt. Augꝰ. Omis diues aut iniquꝰ aut heres iniqui. Ecci.xj.b. Si diues fueris nõ eris imunis a delicto. Eccs v.c. Eſt ⁊ alia infirmitas peſſima quã vidi ſub ſole: diuitie cõſeruate i malũ dñi ſui: pereũt enim in afflictiõe peſſima. m ¶ Nũqd nõ filij ſũt iſrł.i.religioſi vel iuſti: qꝛ hereditates ꝑ fraudẽ vel rapinã vel vſurã rapiũt auari. Pſ. Sedet i inſidijs cũ diuitibꝰ i occultis: vt interficiat innocentẽ.ſ. auferẽdo eis ſubſtãtiã ſuã. Et ſubdit: Inſidiať vt rapiat pauperẽ.i.eiꝰ bona. Ecci.xiij.c. Venatio leonis onager in heremo: ſic paſcua diuitũ ſũt paupes. n ¶ Aut heres nõ ẽ ei. Geñ.xv.a. Ego vadã abſq̃ liberꝭ ⁊ filꝰ ꝓcuratoꝛꝭ domꝰ mee iſte elieзer erit/ ſupple heres meꝰ: q̃ſi nõ debet eẽ. p ¶ Melchon/interꝑtať rex meꝰ. q ¶ Gad/ſuccinctꝰ latro. Per melchon diuites q̃ in mũdo regnãt. Per gad/paupes: q̃ q̃ſi ſuccincti latrones reputanť. Prouer.xxij.a. Diues paupibꝰ imperat: ⁊ q̃ accipit mutuũ ſeruꝰ ẽ fenerãtis. Eſt ḡ ſenſus.i. diuites rapiũt hereditates paupeꝝ. r ¶ Et pplus eiꝰ i vꝛbibꝰ eiꝰ habitauit.i.filij diuitũ i domibꝰ ⁊ agris paupeꝝ. Prouerb.xxiij.b. Ne attingas puuloꝝ termios: ⁊ agrũ pupilloꝝ ne introeas: Propiquꝰ eñ illoꝝ foꝛtis ẽ.ſ.chꝛiſtꝰ: ⁊ ipſe iudicabit ꝯ te cauſã illoꝝ. y Sup rabbath filioꝝ ãmon fremitũ plij.i.ſup filios diuitũ fremitũ diripientiũ bona eoꝛũ: ſic patres eoꝝ diripuerãt ab alijs. Hoc eñ ẽ iudiciũ dei iuſtũ. Prouer.xxij.c. Qui calũniať pauperẽ vt augeat diuitias ſuas: dabit ipſe ditioꝛi ſe ⁊ indigebit. Eſa.xxxiij.a. Ve q̃ pꝛedaris: nõne ⁊ ipſe ꝑdaberis: Cũ cõſũmaueris depꝛdationẽ/ depꝛdaberis. Abacuk.ij.b. Ve ei q̃ mltiplicat non ſua: vſq̃quo aggrauat ꝯ ſe denſũ lutũ: Nũquid non repente cõſurgẽt qui moꝛdeãt te: Et ſuſcitabunť lacerãtes te/ ⁊ eris in rapinã eis: Quia tu ſpoliaſti gẽtes mltas: ſpoliabũt te oẽs. Vł ſup illos q̃ ſũt: rabbath: qď interꝑtať iudicãs tpus/ vł multũ tẽpoꝛis ẽ fremitus plij. Abacuk.iij.c. In fremitu cõculcabis trã et in furoꝛe obſtupefacies gẽtes. c ¶ Clamate filie rabbath.i. diuitũ auaroꝝ q̃ iudicãt ⁊ vendũt tpus in vſuris. d ¶ Accingite vos cilitijs/loco ſericaꝝ veſtiũ. e ¶ Plãgite/riſum laſciuie veſtre. Eſa.iij.c. Pro eo ꝙ eleuate ſunt filie ſion et ambulauerũt extento collo: ⁊ nutibus oculoꝛũ ibant et plaudebant pedibus ſuis et compoſito gradu incedebant: decaluabit dominus verticem filiarum ſion: et dominus crinem earum nudabit. f ¶ Et circũite per ſepes: id eſt per religiones. Melius enim eſſet filiabus diuitum intrare religionem q̃ viuere delitioſe de rapinis patrum ſuoꝛũ. Diciť aũt religio ſepes ꝓpter aſperitatem ⁊ cuſtodiam diſcipline. Eſa.lviij.d. Et vocaberis edificatoꝛ ſepiũ: auertens ſemitas iniq̃tatũ. Ecci.xxxvj.d. Vbi nõ ẽ ſepes diripieť poſſeſſio. Eccs.x.b. Qui diſſipat ſepem moꝛdebit eũ coluber. g ¶ Qm melchon: id eſt diues: h ¶ In trãſmigrationẽ duceť: id eſt in infernũ. Lucꝭ.xvj.f. Moꝛtuꝰ ẽ diues ⁊ ſepultꝰ in inferno.

Moralit. | Al. ſbal | Al. trabbe | Pſ.9.

* Quid gloꝛiaris

G a Quid gloriaris in vallibus/ nemoroſis / fecundis ⁊ amenis/ quas habebãt: quaſi quid cõfidis in abũdãtia fructuũ/ credẽs te non poſſe venire ad penuriã: b Defluxit vallis tua: id eſt ex nimia abũdantia ſterilis effecta eſt. Vl' Defluxit vallis .i. exiccata eſt: ⁊ poſt nimiã ſiccitatẽ ſterilis effecta eſt. Vel hoc dicit: q2 in vallib9 aquoſis erat eorũ refugiũ: q2 extranei non audebant illuc ire propter aque abũdãtiã. Ideo dicit: Defluxit vallis tua: q̃ſi non habebis ibi refugiũ. d Ecce ego inducã ſup te terrorẽ ⁊c. ab omib9: vt q̃ ante nullũ timebat'/ modo om̃s timeris. e Et diſpergemi ſinguli a cõſpectu v̈ro/ ducti i captiuitatem: vel in diuerſas regiones captiui: ita vt de cetero alter alterũ nõ videat. f Nec erit q̃ cõgreget fugiẽtes/ i captiuitatẽ. Vel fugiẽtes a prelio. g Et poſt hec reuerti faciã ⁊c. Potuit h' eẽ ad lrãz. Vl' itellige myſtice hoc magis ipletũ tpe grẽ.

Vrbs ẽ idumee: et iterp̃tat' cognatio: i q̃ myſtice innuit q' affectiões carnales fugiẽde ſũt. j. Cor'.vj.d. Fugite fornicationẽ. m Terga v̈tite .ſ. ad petm̃: q̃ ad illõ habert' faciẽ p̃ſã: ẽ tergũ ad deũ. Jõ vxor loth v̈ſa ẽ i ſtatuã ſalis: q2 reſpexit poſt tergũ: vt d' Geñ.xix.f. n Deſcẽdite/ p ꝯſideratione.

a Quid gloriaris i vallibus? b Defluxit vallis tua filia delicata: que cõfidebas in theſauris tuis ⁊ dicebas: Quis d venietad me? Ecce ego inducã ſup te terrorẽ/ ait dñs de9 exercituũ/ ab omnib9 qui e ſunt in circuitu tuo: ⁊ diſpergemini ſinguli a ꝯſpectu veſtro: nec erit q̃ cõgreget fugi g entes. Et poſt hec reuerti faciam† captiuos filiorum ammon/ ait dominus. Ad idumeã. Hec dicit dñs exercituũ. h Nũquid nõ eſt vltra ſa i pientia in themã? Perijt cõ

k ſiliũ a filijs: inutilis facta ẽ l m ſapientia eorũ. Fugite ⁊ tern o ga vertite: deſcẽdite in vorap ginẽ habitatores dedan: q̃m q r perditionẽ eſau adduxi ſup s eum/ tempus viſitatiõis ei9. t Si vindemiatores eius ve niſſent ſuper te/ nõ reliquiſv ſent racemũ: ſi fures in nox cte rapuiſſent q' ſufficeret ſiy bi? Ego vo diſcooꝑui eſau: z reuelaui abſcondita eius et a celari non poterit. Vaſtãtum eſt ſemen eius ⁊ fratres b eius ⁊ vicini eius ⁊ nõn erit. c Relinque pupillos tuos:

o In voraginẽ/ inferni. Eſa. xxxviij.b. Ego dixi in dimidio dierũ meorũ vadã ad portas inferni. Prouerb.xiij.c. In itinere cõtemptorũ vorago. q Perditionem eſau .i. idumeorũ. r Adduxi ſup eum. Vnde Ezech.xviij.c. Impietas impij ſup eũ erit. s Tpus viſitatiõis ei9 .i. iuſte retributiõis. Iſti idumei ſic dicti ſũt ab eſau: qui q2 piloſus fuit/ vocat9 ẽ ſeir .i. hiſpidus: et q2 ob lenticule rufe eduliũ / ab edulio dictus eſt edom. t Si vidẽmiatores ⁊c. quaſi ne dicatis q' theſauros veſtros in ſpeluncis poteritis abſcõdere: ⁊ ideo parum ꝑdetis: q2/ ſi vindemiatores ei9 veniſſẽt ſup te/ ſaltẽ/ nõ reliq̃ſſent racemũ: v Si fures i nocte .ſ. ad te veniſſent: x Rapuiſſet q' ſufficeret ſibi: q̃ſi aliq̃d reliq̃ſſet: q̃ſi iſti nõ poſſet tibi tãtũ nocere quãtũ nocebũt chaldei: q2 chaldei deuaſtãtes nihil relinq̃nt. Per vindemiatores aũt intelligit illos latrones q̃ publice ſũt/ ⁊ raptores apti: p latrones illos q̃ nocte ſuffodiũt domos. Hi q̃ ſignificãt hereticos q̃ furant' ſufficiẽtia ſibi .i. v̈ba ⁊ auctes ſacre ſcripture q̃s ſibi credunt ſufficere. Ĩe.xxiij.f. Ecce ego ad ꝓphas q̃ furant' verba mea. Iſti q̃tidie igrediunt' vinea dñi: quã de egypto trãſtulit .i. de tenebris infidelitat' vocauit. Hi oĩa volũt deꝑdari/ vt nec vix racellũ ibi relinquant. Ideo d' doctorib9 Cañ.ij.d. Capite nobis vulpeculas q̃ demoliunt' vineas. Mich.vij.a. Ve mihi q̃ fact9 ſũ ſic q̃ colligit i autũno racemos vindemie. Sic ⁊ demones mltos vindemiãt: ⁊ i domo dñi mltos rapiũt. Ĩe.vj.b. Vſq3 ad racemũ colligẽt q̃ſi i vinea reliq̃as iſrl'. Eſa.j.c. Derelinquet' filia ſion q̃ſi vmbraculũ in vinea: ⁊ ſic tuguriũ i cucumerario: ⁊ q̃ſi ciuitas q̃ vaſtat'. Eſt aũt duplex tẽptatio .ſ. apta: q̃ ſignificat' p videmiatores q̃ de die videmiãt. Et occulta/ q̃ p fures q̃ de nocte. Iob. xix.b. Simul venerũt latrões ei9: ⁊ fecert ſibi viã p me ⁊ obſedert i gyro tabernaculũ meũ. Hi ſũt latrũculi ſyrie q̃ vaſtauert iudeã. iiij. Reg'.xxiiij.a. Luc'.x.e. Incidit i latrões ⁊c. Oſee.vij.a. Fur ingreſſus eſt ſpoliãs latrũculus foris. Ecce duplex tẽptatio .ſ. apta ⁊ occulta. y Ego vo diſcoꝑui/ p chaldeos. z Reuelaui abſcõdita ei9/ vt oĩa facile poſſẽt deꝑdari chaldei .ſ. a Vaſtatũ ẽ ſemẽ .i. filij: b Et nõ erit/ ita diues ſic p9us. Vl' nõ erit/ de cetero ꝑplus. Vel/ nõ erit: q2 iterficiet'. Siĺe/ Abdie.j.b. Si fures introiſſent ad te: nonne furati eſſent ſufficiẽtia ſibi? Si vindemiatores introiſſent ad te: nũq̃d ſaltẽ racemũ reliq̃ſſent tibi: quõ ſcrutati ſunt eſau? Inueſtigauert abſcõdita ei9: vſq3 ad terminũ emiſerũt te. In futuro oĩa abſcõdita apient'. j. Cor'.iiij.a. Illuminabit abſcõdita tenebrarũ: ⁊ manifeſtabit ꝯſilia cordiũ. Matth.x.c. Nihil optũ. Per ſemẽ mali: p fratres ⁊ vicinos cõplices ⁊ ſoq̃ces illorũ. c Relinq̃ pupillos tuoſ. Scd̃m q̃ſdã dat ꝯſiliũ vt tradãt ſe hoſtib9 relictis pupillis ⁊ viduis: q2 ſi ꝯtingat q' tradãt' pupilli ⁊ vidue q̃ nihil deliq̃rũt/ ſic ⁊ deliquẽtes punient'. Vñ ſi etiã innoxij punient'/ ꝯſtat q' magis noxij. Vnde ☙ ſubdit: Ecce

B

Moraliter * a Quid gloriaris in vallib9 .i. in habitu vili ⁊ domo hũili ⁊ cibo tenui: de quib9 multi religioſi hypocrite gloriant': q̃ſi de ipſa hũilitate ſupbientes. Greg9. Supbia natione celeſtis/ ſub cinere ⁊ cilitio latitãs/ celeſtiũ mentes inhabitat: ſemp eñ nitit' ad ortus ꝓprios remeare. Aug9. Cetera vitia vitioſã habẽt originẽ/ ſola ſupbia radicata ẽ in bono. Seneca. Qui domũ noſtrã intrauerit/ nos poti9 meret' q̃ ſupellectilẽ noſtrã. Magnus ille ẽ q̃ ſic fictilib9 vtit'/ quẽadmodũ argẽto: nec ille minor ẽ q̃ ſic argẽto vtit'/ quẽadmodũ fictilib9. Hiero9. ad euſtochiũ. Veſt' ſit/ nec ſordida ſat' nec mũda ſatis/ diuerſitate notabilis: ne tibi obuia ꝑtereuntiũ turba cõſiſtat ⁊ digito demõſtret: nec ſat' religioſa velis videri: nec pl9 humiler' q̃ neceſſe eſt: ⁊ nec gloriã fugiẽdi q̃ras. A multis eñ mirũ i modũ dũ laus vitat' q̃rit: hoc vitio pauci ſũt q̃ caruerũt/ hoc teſtimonio: nec de diuitijs ꝑterit' glieris: nec gener' nobilitatẽ iactes: nec hoc ipſũ tibi iactantiã generet q' ſeculi iactãtiã ꝯtẽpſiſti: ne q2 i veſtib9 auratis placere deſiſti/ placere coneris i ſordib9. De talib9 Eſa.vij.b. Caput ſyrie .i. ſupbie/ damaſc9: qd̃ iterp̃tat' cilitiũ. b Defluxit vallis .i. nihil valet hũiliatio tua. Eccl'i.xix.d. Eſt q̃ nequit' ſe hũiliat: ⁊ interiora ei9 ſũt plena dolo. c Que cõfidebas in theſauris tuis. Prouer.xj.d. Qui ꝯfidit i diuitijs ſuis corruet. d Terrorẽ. Hũc habẽt ſp auari. Iob.xv.c. Sonit9 t'roris ſp i aurib9 illi9: ⁊ cũ pax ſit/ ille ſemp iſidias ſuſpicat'. h Nũq̃d nõ vltra ẽ ſapiẽtia i themã? Ciuitas ẽ idumee: i q̃ ſolet vigere ſapia ſecularis. q.d. ſapiẽtia v̈ra nõ poterit vos liberare. Eſa.xlvij.d. Defeciſti i multitudine ꝯſiliorũ tuorũ: ſtẽt ⁊ ſaluẽt te augures celi q̃ ꝯtẽplant' ſidera: ⁊ ſupputant mẽſes vt ex eis nũcient vẽtura tibi. Ecce facti ſũt q̃ſi ſtipula/ ignis cõbuſſit eos. Baruch.iij.c. Nõ ẽ viſa i themã .ſ. ſapia. Themã iterp̃tat' defectio: ⁊ ſignificat ꝓſpitatẽ mũdanã: q̃ mĺtis ſuauis ẽ. Iob.xxviij.b. Nõ iuenit' ſapia in t'ra ſuauit' viuẽtium. Luc.ij.f. Querebãt eũ int' cognatoſ ⁊ ñ iuenert eũ. Iob.vj.c. Cõſiderate ſemitas themã: itinera ſaba: ⁊ expectare paulliſp: q2 ꝯfuſi ſũt. Saba iterp̃tat' clamor vl' rete: i q̃ ſupbia. Baruch. iij.c. Nõ ẽ audita i t'ra chanaã. qd̃ iterp̃tat' cõmotio: in h' auaricia. Et ita i ipſis nõ ẽ ſapia. i Perijt ꝯſiliũ a filijs: q̃ſi p' nõ põt dare ꝯſiliũ filijs: nec filij p'i. k Inutilis facta ẽ ſapia eorũ: ſic ⁊ multorũ. Ĩe.x.c. Stult9 fact9 ẽ oĩs hõ a ſapia ſua. l Fugite/ o voſ idumei. o In voraginẽ .i. cauernas: vt ſic nõ poſſit' iueniri ab hoſtib9. p Habitatores dedã:

c Relinq̃ ⁊c. Myſtice/ ꝯ illos q̃s paupertas parẽtũ retrahit ab igreſſu clauſtri: vl' ab aliq̃ ꝓpoſito bono. Hiero9. Facile rũpit h' vicula charitati amor: ⁊ gehẽne timor. Idẽ. Facile ☙ cõtẽnit oĩa q̃ ſe ſemp

fugiẽtes 2

C

Myſtice

ſubdit: b Ecce quibꝰ .ſ. pupillis tuis .i. pupillis iudęorū:
quibus a chaldeis / nō erat iudiciū ⁊c̄.
Myſtice ... cōtemnit oīa: q̄ ſe ſp̄ cogitat moriturꝫ. De vaccꝭ legit .j.
Regꝭ. vj. c. ꝙ vaccę fętę recluſis vitulꝭ eaꝝ i domo / ibāt i dire/
ctū ꝑ viā q̄ ducit bethſames / ꝑgētes ⁊ mugiētes: nec declinaue
rūt ad dexterā nec ad
ſiniſtrā. Magis ḡ ſūt
carnales tales q̄ vac
cę. a Et ego faciā
eos viuere ⁊c̄. vita
ęterna .ſ. illos qui ſunt
pupilli .i. qbꝰ mūdus
p̄r mortuꝰ ē: ⁊ ꝯcupi/
Pſ. 26. ſcētia mr̄: Qꝛ p̄r meꝰ
et mater mea dereliq̄/
rūt me: dn̄s aūt aſſū/
Pſ. 9. pſit me. Pſ. Pupillo
tu eris adiutor. Al/
Pſ. 131. bi. Viduā eiꝰ bn̄dicēs
⁊c̄. b Ecce q̄bus
non erat iudiciū:
q̄ſi tibi erat cauſa q̄re
B. teſt deſtruaris: ſed q̄bus
nō erat iudiciū .i.
qui non meruerūt de/
ſtrui / ſicut multi boni
qui erāt inter iudęos:

a ⁊ ego eos faciā viuere: et vi/
duę tuę in me ſꝑabūt: qꝛ hęc
b dic dn̄s: Ecce qbꝰ nō erat iu/
diciū vt biberēt calicē / bibē/
c tes bibēt: ⁊ tū quaſi innocēs
d relinq̄ris: Nō eris innocens
e ſed bibēs bibes: Quia ꝑ me
metipſum iuraui dicit dn̄s:
f ꝙ i ſolitudinē et i opprōbriū
g h ⁊ in dēſertū ⁊ in maledictionē
i k erit bōſra: ⁊ oēs ciuitates eiꝰ
erūt in ſolitudines ſempiter/
l nas. Auditū audiui a dn̄o /
m ⁊ legatꝰ ad gentes miſſus ſū.
n o Cōgrēgamini ⁊ venite cōn/
p tra eam: ⁊ cōnſurgamꝰ in ꝑ/

vt hieremias ⁊ baruch: tn̄ / erat iudiciū / i ipſoꝝ cōꝑatione.
c Et tu q̄ſi inocēs relinq̄ris: qui idolla colis: d Non
eris innocēs .i. nō agā tecū ſicut cū innocēte. j. Pet. iiij. d.
Si iuſtꝰ vix ſaluabit: impiꝰ ⁊ peccator vbi parebūt: Super
humū ꝓlī mei vepres ⁊ ſpinę aſcēdūt: quāto magis ſup oēs
domos gaudij ciuitatis exultantis: vt dr̄ Eſa. xxxij. c. ⁊. xlv.
b. Quos plātaui ego euello: ⁊ tu q̄ris tibi gaudia: Amos. ix.
b. Qui ędificat i cęlo aſcēſionē ſuā: ⁊ faſciculū ſuū ſup t̄rā fū/
dauit. Faſciculū aūt ſup t̄rā fūdant: q̄ carnē ſuā ieiunijs ⁊ ab/
ſtinētijs ⁊ hmōi caſtigāt: ⁊ ꝑ h̄ aſcēſionē in cęlo ędificāt. Si ḡ
pat ita filiū ſuū caſtigat / q̄d faciet ſeruis nequā: Lucꝭ. xxiij. e.
Si i viridi ligno ⁊c̄. Job. iij. d. Nōne ſilui: nōne q̄eui: ⁊ venit
ſup me indignatio: e Quia ꝑ memetipſū iuraui: quia
maiorē ꝑ quē iurarē nō habui. f Q̄ in ſolitudinē .i. ſine
hitatore. g Et i opprobriū / i captiuitate. h Et i deſer/
tū .i. ſine cultu ⁊ ſine fructu. i Et in maledictionē erit
boſrą .i. qꝛ maledicētes alicui / dicēt: ſic accidat tibi vt accidit
boſrę. Boſra .i. idumęa: q̄ ideo vocat boſra: qꝛ valde mu/
nita. Boſra eñ ad litterā ciuitas ē de moab: vel forte ciuitas
idumeę ſic̄ ⁊ moab. Licꝫ eñ idē ſit nomē: nō tñ eadē ciuitas.
Myſtice Myſtice: k Boſra / mūdus eſt. Eſa. lxiij. a. Quis eſt iſte
qui venit de boſra: f In ſolitudinem / deſꝑationis vel
oīmodę deſolatiōis i futuro. g In opprobriū .i. criminis
improꝑatio: qd̄ vnuſq̄ſq̄ ſibi iꝓperabitur in inferno. P̄ſ. xx.
c. Confundant vehemēter: quia nō intellexerūt opprobrium
ſempiternū qd̄ nunq̄ delebit. h In deſertū / ꝑ defectum
oīs boni. i In maledictionē / per cumulationē oīs mali.
l Auditū audiui a dn̄o ⁊c̄. q. d. nō dicatis ꝙ hęc q̄ dico
fingā / nō miſſus a dn̄o ad gētes. Poſſūt eñ dicere: tu nō fui/
ſti miſſus niſi ad iudęos: quid ergo ad te de nobis attinet:
Ideo dic̄: m Ad gentes .ſ. chaldęos vl̄ ad vos idumęos.
n Cōgregamini / q̄ ⁊c̄. o vos chaldei: o Contra eā / idu/
męā: qꝛ ad h̄ dicēdū miſſus ſū. p Et cōſurgamꝰ i ꝑliū:
q̄ſi egoipſe ero dux p̄mꝰ in acie: vt expm̄it Glo. Sed nonne
hieremias fuit i exercitu chaldęoꝝ ꝯ idumęos: Nō: ſed loq̄t
in ꝑſona dn̄i: q̄ dedit chaldęis virtutē ⁊ poteſtatē impugnādi
idumęos. q Ecce eñ paruulū ⁊c̄. Loquit i ꝑſona dn̄i.
Idumei dicunt paruuli ⁊ ꝯtēptibiles i cōꝑatiōe aliaꝝ natio/
nū q̄ circa eos erāt: ⁊ h̄ nō numero ſ merito. Sed tñ erigebāt
ꝑ ſupbiā. Vn̄ / r Arrogātia tua ⁊c̄. Quia eñ habebāt lo
ca excelſa ⁊ mōtuoſa / credebāt ꝙ a nullo poſſēt expugnari: et
ideo ſe eleuabant. Vn̄ / s Qui habitas i cauernis pe/
trę / ꝑ quibus ſupbis: qꝛ .ſ. in petris habes fortiſſima caſtra.
t Et appħēdere niterꝭ altitudinē collis: qꝛ i mōtibꝰ

excelſis caſtra facis: ſuperbia cordis tui extulit te habitātē in
ſciſſuris petraꝝ. Myſtice / de filio: l Auditū audiui ⁊c̄. Myſtice
Vn̄ Joh. xv. b. Quęcūq̄ audiui a p̄re meo nota feci vob. m
Legatꝰ ad gētes ⁊c̄. Ad lr̄aꝫ Abdię. j. a. Auditū audiuimꝰ
a dn̄o: ⁊ legatū ad gētes miſit. Prouer. xiij. c. Legatꝰ fidelis

q liū. Ecce eñ paruulū dedi
te in gentibꝰ: cōtemptibilem
r inter homīes. Arrōgātia tua
decępit te / ⁊ ſuperbia cordis
s tui q̄ui habitas in cauernis
t petrę / et appħēndere niteris
v altitudinē collis. Cū exālta/
ueris q̄ſi aquila nidū tuum:
inde detrahā te / dicit domi/
nus. Et erit idumęa deſerta.
x Oīs q̄ui trāſibit ꝑ eā ſtupe/
y bit ⁊ ſibilābit ſup oēs plagaſ
z eius: ſicūt ſubuerſa eſt ſodo/
ma ⁊ gomorra ⁊ vicinę eius /
a ait dn̄s. Nō habitābit ibi vir
⁊ nō incolet eam filiꝰ homīs.

ſanitas. Prouer. xxv.
d. Aq̄ frigida aīę ſitiē/
ti ⁊ nūciꝰ bonꝰ de t̄ra
lōginq̄. Aggei. ij. b. Ve
niet deſideratꝰ cūctis B
gētibꝰ. Hic eñ ē ange Eſa. 47. a.
lus magni conſilij: vt
Eſa. ix. b. n Cōgre/
gami .ſ. mecū / o vos
apl̄i et pr̄dicatores. Abdię. i. b.
Exo. xxxij. f. Si quis
dn̄i ē iūgat mihi. Pſ.
Quis ꝯſurget mihi ad Pſ. 93.
uerſus malignātes. o
Et venite ꝯtra eā / Ier. 13. c. et 1. 50. c.
idumęā .ſ. mūdū. Pſ.
Quis deducet me vſq̄ Pſ. 59.
i idumęā .ſ. ſanguineā:
quā chriſtꝰ ſuo ſāguīe
rubricauit. Vn̄ Eſa.
lxiij. a. Quis ē iſte q̄ ve
nit de edō tinctꝭ veſti/

bus de boſra ⁊c̄. q̄re rubꝝ ē veſtimētū tuū vt calcātiū i torcu/
lari: Et rn̄det: Torcular calcaui ſolꝰ: ⁊ de gētibꝰ n̄ ē vir mecū.
Talibꝰ armis ſe chriſtꝰ induit .ſ. ſpūalibꝰ / nō carnalibꝰ ad ꝑli/
andū ꝯ mūdū: q̄ ſūt potētia deo ad deſtructionē oīm muniti/
onū: vt dr̄ .ij. Corꝭ. x. b. Eſa. lxi. a. Spūs dn̄i ſup me: eo ꝙ vn
xerit me: ad annūciādū māſuetꝭ miſit me. p Et ꝯſurgamꝰ
i ꝑliū. Vn̄ Matth. x. d. Nō veni mittere pacē ſ gladiū ⁊c̄.
q Ecce eñ paruulū ⁊c̄. Hoc dr̄ ad hereticos: ꝯ q̄s expu
gnādos ꝓprie chriſtꝰ miſſus ē: q̄ in cōꝑatiōe ꝯtēptibiliores ſūt:
⁊ tñ arrogātia eos eleuat / ꝓferētes intellectū ſuū fidei: vt h̄ di
cit dn̄s / ad oēs hūiles. Vn̄ dic̄: Dedi te. Vn̄ / donū dei ē eſſe
in mūdo ꝯtēptibilē: Multi eñ ſic ſaluant q̄ honorati dāna/
rent. Vn̄ Pſ. Letati ſumꝰ ꝓ diebꝰ q̄bus nos hūiliaſti: annis Pſ. 89.
quibꝰ vidimꝰ mala. ij. Corꝭ. xij. c. Libēter gl̄iabor i infirmi/
tatibꝰ meis. r Arrogātia tua ⁊c̄. Sic multi ſupbiunt: qꝛ
habitāt i clauſtris vel deſertis. Sed nunq̄d placet deo habi/
tatio ſine hūilitate: imo magis diſplicet deo ſupbia clauſtral
q̄ ſecularis. Iſti eñ q̄ ſic de humilitate ſua ſupbiunt: quid fa/
cerēt ſi i dignitate eſſēt: v Cū exaltaueris q̄ſi aq̄la ni
dū tuū ⁊c̄. Aq̄la i alto nidificat / ne pulli eiꝰ vel eiꝰ oua a ſer
pētibꝰ deuorent: Sic idumei i mōtibꝰ excelſis caſtra faciebāt
ne q̄s poſſet eis nocere: et in h̄ gl̄iabant ꝙ caſtra habebant in
expugnabilia: qꝛ ſi int ſidera collocati eſſēt / vl̄ q̄ſi ſi etiā ꝯ na/
turę poſſibilitatē poſſēt cęli alta penetrare: inde detraherē ⁊
ad t̄rā ꝓſternerē. Myſtice: Nidꝰ ē aſper exteriꝰ: ſ mollis Myſtice
interiꝰ. Hęc ē ꝯuerſatio hypocritę: q̄ exteriꝰ hꝫ aſpitatē pęnitē
tię: interiꝰ ſunt pleni delitiaꝝ et ſtercore pctōꝝ. Hypocrita ḡ
nidū vt aq̄la exaltat: cū de ſua religiōe vel aſpitate ſe eleuat: q̄
in fine tāto ꝓfundiꝰ cadet / quāto altiꝰ aſcenderit. Job. xx. a.
Si aſcēderit vſq̄ ad cęlū ſupbia eiꝰ: ⁊ caput eiꝰ nubes tetige/
rit: q̄ſi ſterquiliniū i fine ꝑdet. Abdię. j. b. Qui dicis in corde
tuo: Quis detrahet me in t̄rā: Si exaltatꝰ fueris vt aq̄la: ⁊ ſi
int ſidera poſueris nidū tuū: inde detrahā te. x Oīs q̄ ⁊c̄.
ſtupebit / viſa magnitudine tormētoꝝ: y Et ſibilabit ⁊c̄.
quaſi ſupra modū mirabit: z Sic ſubuerſa eſt ⁊c̄. ſupple
ita deſerta erit idumęa. Sꝫ quō ḡ dixit ſup / ꝙ pupillos eiꝰ fa/
ceret viuere: Sol. i. deſtruā ſicut illos deſtruxi: nō tñ oīno ita
crudelit vel irrecupabilit. a Nō habitabit ibi vir .i. idu
męa. Moralit: x Oīs q̄ trāſibit. Trāſitores vidēt pla Moraliter
gas vl̄ miſerias ⁊ ꝑicula q̄ ſūt i mūdo: ſ i mūdo manētes ⁊ reſi/
dētes n̄ vidēt: nec etiā ſētiūt: qꝛ vt dr̄ Job. xxx. a. Eſſe ſb ſētibꝰ
delitias cōputabāt. Iō tales non bn̄ pn̄t iudicare de mūdo
ſed qui iam ſepati ſūt a mūdo / illi cognoſcūt. Ideo Job. xxj.
d. Interrogate quēlibet de viatoribꝰ: et hęc eadē illū intelli/
gere cognoſcetis

gere cognoſcetis. a ¶Ecce quaſi leo aſcēdet. Jn ſolitu dine iuxta iordanē habitāt leones/ ⁊ veniūt ad iordanē vt bi bāt: ⁊ ita fortiores ad ſolitudinē reuertūt: Sic nabuchodono ſoꝛ iudeiſ deſtructiſ foꝛ tioꝛ venit ad idumeā. Qui dr̄ leo: qꝛ fortis: ferox ⁊ rapax erat. b ¶De ſupbia iorda nis.ſ. de iordane itu meſcente.i.a iudeis q̄ rū erat regio que cir ca iordanē eſt: qui tūc intumeſcebat: quādo ibi venit nabuchodo noſoꝛ: vel q̄ſi inde iuit cōtra idumeam. Vel
E De ſupbia iorda nis.i. de terra iudeo rum: que ſuperba erat ⁊ habitās iuxta iorda nē. c ¶Ad pulchri tudinē robuſtā: id eſt cōtra idumeā: que ſibi pulchra ⁊ robuſta videt. Venit eñ p̄mo nabuchodonoſoꝛ i iu deam/a qua ad idume am trāſit⁹ ē ꝑ iordanē. d ¶Qꝛ ſubito currere faciā eū/ nabuchodonoſoꝛ: e ¶Ad illā/idumeā. f ¶Et q̄s erit elect⁹ quē ꝑponā ei: q̄ſi n̄ opoꝛtet ꝙ ego ei ꝑpono aliū q̄ deſtru et. g ¶Quis eñ ſilis mei: q̄ſi qꝛ ꝑ me potēſ erit/ q̄ ꝑ me po tēs ſū. Et iō cū ei potētiā deſup dem/ nō opoꝛtet eū aliū hr̄e adiutorē: qꝛ ipſe ꝑ me ſic potēs factus/ foꝛtioꝛ erit vob oib⁹. h ¶Et q̄s ſuſtinebit me/reſiſtēs potētie vel volūtati mee: i ¶Et q̄s ē iſte paſtoꝛ: q̄ſi non confidatis in rege veſtro: qꝛ non poterit liberare vos/ ⁊ regē ⁊ paſtoꝛē ꝓpter eſau q̄ fuit paſtoꝛ. k ¶Qui reſiſtat vultui meo.i.ire mee/ vel volū
Moꝛaliter tati. Moꝛalit: b ¶De ſupbia iordanis. Jordanis inter ꝑtat hūilis deſcēſus. Hic ē clauſtralis: quē cū diabol⁹ pōt in ducere in ſupbiā: tunc ſecur⁹ aſcēdit/ c ¶Ad pulchritudi nē robuſtā.i. ad clericos ſeculares: qꝛ ꝑ exemplū clauſtra liū coꝛrūpunt ſeculares. Job.xlj.d. Sternet ſibi aurū q̄ſi lu tū: ⁊ feruēſcere faciet q̄ſi ollā ꝓfūdū maris. Job.xl.c. Abſoꝛ bebit fluuiū ⁊ nō mirabit: ⁊ habet fiduciā ꝙ influat iordanis in os ei⁹. Abacuk.j.d. Jncraſſata ē ps ei⁹: ⁊ cib⁹ eius elect⁹: propter hoc expandit ſagenā ſuā: ⁊ ſemꝑ interficere gētes nō ceſſat. Vel/ Supbia iordanis/ eſt ſupbia de hūilitate: qđ eſt cadere hoīem ſub beſtia quā vicit. f ¶Et q̄s erit elect⁹ quē ꝑponā ei: Vñ Job.xlj.d. Nō eſt poteſtas ſub celo q̄
Pš.85. cōparet ei. g ¶Quis eñ ſilis mei: Pš. Nō ē ſimilis tui in dījs dn̄e ⁊c̄. Job.ix.b. De⁹ cui⁹ ire nemo reſiſtere poteſt. l ¶Propterea audite cōſiliū dn̄i.i. ſecretū qđ nō reue lauit. m ¶Et cogitatiōes ei⁹.i. diſpoſitiōes. n ¶Si non deiecerint eos paruuli gregis: q̄ſi etiā minimi de chal deis q̄ ſequunt greges/ poterunt eos deſtruere. S̄. xxxvij. b. Si derelicti fuerint pauci ex eis vulnerati: ſinguli de tentoꝛio ſuo cōſurgēt ⁊ incendēt ciuitatē hāc igni. o ¶Niſi.i. ſi nō: p ¶Diſſipauerint cū eis.i. contra eos pugnātes.ſ. ꝯtra idu meos: q̄ſi mihi nō credat/ ſupple. Sic ꝑdicatores hūiles deꝗ
Pš.63. cīūt pctōꝛes eos ꝯuertēdo. Pš. Sagitte paruuloꝝ facte ſūt plage eoꝝ. Job.xxx.a. Nūc deridēt me iunioꝛes tpe: q̄ꝝ de dignabar patres ponere cū canib⁹ gregis mei. Prouer.ix.a. Miſit ancillas ſuas vt vocarēt ad arcē. Eſa.xj.b. Puer par uul⁹ minabit eos. q ¶A voce ruine eoꝝ.i. idumeoꝝ: r ¶Cō mota ē tra/ vicinaꝝ ꝓuinciaꝝ.ſ. timoꝛe. s ¶Clamoꝛ i ma ri rubro: cui idumea vicina eſt: iux̄ illud tranſierunt idumei flentes ⁊ clamātes cū in captiuitatē ducerent. t ¶Ecce q̄ſi aquila: nabuchodonoſoꝛ velox ⁊ rapax: v ¶Aſcendet ad rapiendum ⁊ deuaſtandum: x ¶Et expandet alas ſuas/ exercituū ſuoꝝ cateruas: y ¶Sup boſrā.ſ. idumeā q̄ munita eſt. z ¶Et erit coꝛ foꝛtiū ⁊c̄. q̄ſi coꝛ mulieris

a Eccē quaſi leo aſcendet de
b ſūpbia iordanis ad pūlchri
d tudinē robuſtā: quia ſubitō
f currere faciā eum ād illā. Et
f q̄s ērit elect⁹ quē ꝑponā ei:
g Quis eñ ſilis mei: ⁊ q̄s ſuſti
i nebit me: Et q̄s ē iſtē paſtoꝛ
k q̄ rēſiſtat vultui meo: Pro
l ptērea audite conſilium dn̄i
m qđ inijt de edom: et cōgita
tiōes eius quas cogitauit de
habitatoꝛib⁹ themā. Si non
n deiēcerint eos paruuli gre
o gis/niſi diſſipāuerint cū eis
q habitaculū eoꝝ. A vōce ru
r ine eoꝛum cōmōta eſt terra:
s clāmoꝛ in mari rubro audit⁹
t eſt vocis eius. Ecce quāſi
v aquila ⁊ aſcēndet et euolabit
x et expāndet alas ſuas ſupēr
z boſram. Et ērit coꝛ foꝛtium
idumee in die illa quaſi coꝛ
a mulieris parturiētis. Ad dā
b maſcum. Confuſa ēſt emath
c et arphat: quia auditū peſſi
d mū audierunt. Turbāti ſunt
e in mari: pre ſolitūdine quī
f eſcere non potuit. Diſſolū
g ta eſt damaſcus/ vērſa eſt in
h fugam: trēmoꝛ appꝛehendit
i eam. Angūſtia ⁊ doloꝛes te
k nuerūt eam quāſi parturien
l tem. Quō dereliquerūt ciui
m tātē laudabilē/ vrbē leticie:

parturiētiſ.i. dolēs valde: q̄ erat olim gaudēs. a ¶Ad da maſcū. Hoc ꝯ ſyros: q̄ ſiꝉr multa mala fecerunt/ ꝯfede rādo ſe cū decē tribub⁹ ꝯ duas. Ad damaſcū: ſupple/ ſmo dirigit. Damaſc⁹ ē me tropolis ſyrie. b ¶Cō fuſa eſt emath et arphat. Emath et arphat vrbes ſūt per tinentes ad damaſcū. Sꝫ nōne hec damaſc⁹ deſtructa ē tpe achaz p̄ris ezechie: Vñ.iiij. Reg.xvj.b. Aſcēdit rex aſſyrioꝝ i damaſ cū: ⁊ vaſtauit eā ⁊ trā ſtulit habitatoꝛes ei⁹ cyrenē: Quō ḡ ꝑdicit deſtructionē illi⁹/ cum iſte hieremias poſt tē pus illō extitit ꝓphare: Solō. Hic ꝑdicit de ſtructionē futurā ꝑ ba bylonios: Jbi aūt de illa loquit q̄ facta eſt ꝑ aſſyrios. c ¶Quia auditū peſſimum audierūt.i. rumoꝛē captiuitatis iminētis ab hoſtib⁹.ſ. babylonijs vł romanis: qꝛ ſiꝉr romani poſtq̄ vaſtauerūt iudeos/ vaſtauerūt ⁊ iſtos. d ¶Turbati ſūt i mari. Hoc dr̄: qꝛ plures ciuitates ꝑtinētes ad damaſcū erāt iux̄ mare: ⁊ etiā q̄dā i inſulis mariſ. e ¶Qui eſcere nō potuit.ſ. damaſc⁹. Dicunt aūt turbari i mari: qꝛ ibi irruerūt i eos hoſtes: vel ꝓpter maris tēpeſtates ꝓpter quas impediti ſūt ne ꝑ mare trāſeūtes fugerēt. f ¶Diſſoluta eſt damaſc⁹.i. ꝑ pauoꝛe ab eis oīs vigoꝛ receſſit: et iō/ verſa ē
Myſtice in fugā. Myſtice: a ¶Ad damaſcū ⁊c̄. Damaſc⁹ inter ꝑtat poculū ſanguinis: vel ſacc⁹ cilitij. Hi ſūt hypocrite: q̄ ſub cilitio potāt ſanguinē. Vñ dicūt ſiles ſepulchꝛis dealbatiſ: q̄ a foꝛis apparent hoīb⁹ ſpecioſa: int⁹ ꝟo plena ſunt oſſib⁹ moꝛ tuoꝝ ⁊ omi ſpurcitia: vt dr̄ Matth.xxiij.c. Emath interꝑtat foꝛmidās eos/ vł affectio eoꝝ. Hi ſt auari: q̄ libēter accipiūt ⁊ ſemꝑ foꝛmidāt. Job.xv.c. Sonit⁹ terroꝛis ſꝑ i aurib⁹ illi⁹ ⁊c̄. Arphat iterꝑtat ſanas vł ſaluās: Sic hypocrite ꝓmittūt ali os ſanare ⁊ ſaluare ſuis oꝛonib⁹. Matth.xxiij.b. Ve vob ſcri be ⁊ phariſei hypocrite: q̄ comeditiſ domos viduaꝝ: oꝛones longas oꝛātes. b ¶Cōfuſa ē/ſ/ emath ⁊ arphat.i. hypo crite ⁊ auari: q̄ ꝑ oib⁹ ꝯfūdent i iudicio: qꝛ tūc apparebit falſa
Pš.52. ſimulatio ſanctitatis. Pš. Cōfuſi ſūt q̄m de⁹ ſpꝛeuit eos. S̄. vj.d. Cōfuſi ſūt qꝛ abomīatiōnē fecerūt: q̄npotī⁹ ꝯfuſiōe nō ſunt ꝯfuſi: ⁊ erubeſcere neſcierūt. c ¶Auditū peſſimū au dierūt. Mal⁹ erit audit⁹ vox tube ad iudiciū vocātis. Pš.
Pš.111. Ab auditiōe mala nō timebit. Peioꝛ erit vox dn̄i diſceptātiſ.
Pš.90. De q̄ Pš. Libera me de laqo venantiū ⁊ a ꝟbo aſpo. Peſſi
Matth.25.d. ma aūt vox ſeie ꝓlate: Jte maledicti ⁊c̄. De q̄ Job.xxvj.d. Cū vix paruā ſtillā ſmōis ei⁹ audierim⁹: q̄s poterit tonitruū magnitudinis illi⁹ ſuſtinere: d ¶Turbati ſūt i mari.i. i mū do: e ¶Pre ſolitudine q̄eſcere nō potuit. Eccs.v.c. Saturitas diuitiꝫ nō ſinit eū doꝛmire. Prouer.xj.a. Expecta tio ſollicitoꝝ ꝑibit. Eſa.lvij.d. Jmpij q̄ſi mare feruēs qđ q̄ eſcere nō pōt. Jō Matth.vj.d. Nolite ſolliciti eē q̄d mādu cetiſ ⁊c̄. f ¶Diſſoluta ē damaſc⁹/ aīa pctōꝛis. Et pōt expo ni i bono. f ¶Diſſoluta/ ꝑ ꝯtritionē: g ¶Verſa ē i fugā.ſ.a facie pcti. Eccī.xxj.a. Quaſi a facie colubꝛi fuge pctm̄. h ¶Tremoꝛ appꝛehēdit eā/ ꝓ pctis penitentē. i ¶Anguſtia ⁊ doloꝛes ⁊c̄. Pš. Cōmoti ſt/ tremoꝛ ⁊c̄. k ¶Quaſi ꝑtu
Pš.47. riētē. Eſa.xxvj.d. A facie tua dn̄e cōcepim⁹ ⁊ q̄ſi ꝑturiuim⁹ ⁊ ꝑpim⁹ ſpm̄ ſalutiſ. l ¶Quō dereliq̄rūt. Deriſoꝛie loq̄t
Myſtice ad eos. m ¶Ciuitatē laudabilē ⁊c̄.ſ. damaſcū. Myſti ce. Hec ciuitas ē eccl̄ia: quā mſti dereliquerūt Baruch.iiij. c. Nemo gaudeat ſuꝑ me viduā ⁊ deſolatā: a multis dereli cta ſū ꝓpter pctā filioꝝ meoꝝ: quia declinauerūt a lege dn̄i.

Jdeo cadent

a Ideo cadent iuuenes eius
b in plateis ei⁹: et omnes viri
c d bellatores eius conticeſcēt i die illa / ait
e f
g dñs exercituū. Et ſuccendā
h ignē i muro damaſci / ⁊ deuo
i rabit menia benadab. Ad
k l cedar ⁊ ad regna aſoꝛ: q̄ per
cuſſit nabuchodonoſoꝛ rex
babylonis. Hec dicit domi
m nus: Surgite et aſcēdite ad
n cedar: ⁊ vaſtate filios orien
o tis. Tabernacula eoꝝ ⁊ gre
p q ges eoꝝ capient: pelles eoꝝ
r ⁊ omia vaſa eorū ⁊ camelos
s eoꝝ tollent ſibi: et vocabunt
t ſup eos formidinē i circuitu
v x ei⁹. Fugite / abite vehemēter
y z in voraginib⁹ ſedete qui ha
bitatis aſoꝛ / ait domin⁹. Iniit
a eñ contra vos nabuchodo
b noſoꝛ rex babylōis cōſiliū:
c ⁊ cogitauit aduerſū vos co
d gitatiōes. Cōſurgite ⁊ aſcen
e dite ad gentē quietā et habi
tantē ꝯfidenter / ait dñs. Nō
f g oſtia nec vectes eis / ſoli ha
h bitant. Et erunt cameli eorū
i i direptionē: ⁊ multitudo iu
k mentoꝝ in p̄dā. Et diſpergā
eos in omnē ventū q̄ ſunt at
l tonſi i comā: ⁊ ex omi ꝯfinio
eoꝝ adducā interitū ſup eos
m ait dñs. Et erit aſoꝛ i habita
culū draconū deſerta vſq; i
n eternū. Nō manebit ibi vir:
nec incolet eā fili⁹ hois. Qḋ
o factū ē vbū dñi ad hieremiā
ꝓphetā aduerſū elam in p̄n
cipio regni ſedechie regi iu
da / dicēs: Hec dic dñs exer

a Ideo cadent ꝑ peccatū: b Iuuenes eius / laſciui ⁊ leues: c In plateis eius: in lata via hui⁹ mūdi q̄ du cit ad morte: vt dicit Matth. vij. b. Ps. Iuuenes eius i gla dio ceciderūt. Hec eſt platea ducens ad infernū. Iaco. j. b. Diues i itinerib⁹ ſuis marceſcet. d Et oēs viri b̄lij. i. diſ cordiaꝝ ſeminatores. Oſee. xiij. d. Ipſe. ſ. īfern⁹ int̄ frēs diuidet. Ibi Glo. Quicq̄d ſe minat int̄ frēs diſcor diā / ē infern⁹. e Cō

ij. Reg. 2. b. ticeſcent: quia impij in tenebris cōticeſcēt. f In die illa. ſ. iudi cij. g Et ſuccēdā ignem / cupiditatis ⁊ luxurie: h In mu

F ro damaſci: qḋ int̄ pretat ſaccus cilicij. i. hypocrite: q̄ penitētiā exterioꝛem oſtendit. i Et deuorauit menia benadab: q̄ ſ. fecit benadab rex ſy rie: qui edificauit mu ros damaſci. Bena dab interp̄tat ſponta neus. Hi ſunt illi qui ſponte vouēt dño: ſed reddere nolūt / vel dif ferūt. Sȝ dr̄ Eccs. v. a. Si q̄d vouiſti dño ne moreris reddere: diſplicet eñ ei infidelis ⁊ ſtulta ꝓmiſſio. Menia iſtoꝝ. i. virtutes / deuorat ignis peccati. Amos. j. b. Mittā ignē in domos azahel: ⁊ deuorabit domos benadab. k Ad cedar. ſ. dirigit ſermo. Hi ſunt hiſmaelite: qui ꝓpꝛie deberēt dici agareni: ſed ſaracenos ſe nūcupauerūt peruerſa p̄ſumptiōe. Iſti habitabāt in ſolitudinib⁹ ⁊ in tentoꝛijs. Hi ſemꝑ iudeis fuerunt contrarij: iſti multū abūdabant in peco ribus. l Et ad regna aſoꝛ: que metropolis eorū fuit in heremo habitantiū. m Surgite ⁊ aſcēdite ad cedar / o chaldei: n Et vaſtate filios oriētis. Vñ Eſa. xj. d. Per mare ſimul p̄dabunt filios oriētis. o Tabernacu la eoꝝ ⁊c̄. quia oms̄ homies illi⁹ terre habitabant in taber naculis. q Pelles eorū ⁊c̄. i. tabernacula de pellib⁹ fa cta. s Et vocabūt ſup eos formidinē. i. formido ve

Myſtice niet ac ſi eēt vocata. Myſtice: k Cedar / inſcios: l Aſoꝛ / ſapiētes. Cōtra vtroſq; inſurgit diabol⁹. Surgite / o p̄dica tores a quiete cōtemplatiōis / ad opa p̄dicationis. Cant. v. c. Surrexi vt aperiā dilecto meo. m Et aſcēdite / ꝑ oſten ſionē boni exempli. Eſa. xl. b. Sup montē excelſū aſcēde ⁊c̄. n Et vaſtate filios orientis: qui tales ſunt quales na ti. ſ. filij ire. Vel. i. qui ſemꝑ naſcunt / et nunq̄ nati ſunt: ⁊ qui ſemꝑ ꝓponunt benefacere ⁊ nunq̄ faciūt. Eſa. xxxvij. a. Filij venerūt vſq; ad partū: ⁊ nō eſt virtus pariēdi. Matth. xxiiij. b. Ve p̄gnātibus ⁊ nutriētibus in illis dieb⁹. Seneca. Quid turpius q̄ ſenex viuere incipiens: male viuūt qui ſemꝑ viue re incipiunt. o Tabernacula eorū / latebras cōſcientie. p Et greges / motus brutales: q Pelles eoꝝ / cōuerſa tionē exterioꝛē malā. Leuit. iiij. c. p̄cipit vt ſacerdos pellē hoſtie efferat extra caſtra ⁊ cōburat eam. Abacuk. iij. b. Tur babūt pelles t̄re madian. r Et camelos eoꝝ tollēt / ꝑ pec catoꝝ defoꝛmitatē. s Et vocabūt ſup eos formidinē. Debent eñ p̄dicare ea que timoꝛē / non riſum excitant. Sap. xij. a. Miſiſti anteceſſores exercitus tui veſpas. i. aculeos ti moris. t In circuitu eius / oſtēdendo quō omnia pec catorē impugnabūt. Sap. v. d. Armabit creaturā ad vltionē inimicorū: et pugnabit cū illo orbis terraꝝ cōtra inſenſatos. v Fugite. ſ. o vos ſaraceni. x Abite vehemēter. i. ve locit. y In voraginib⁹ ſedete / vt latitetis in locis cauer noſis ⁊ reconditis. a Iniit eñ cōtra ⁊c̄. cōſiliū / ꝑ aſtu

tiā capiēdi vos. c Et cogitauit aduerſus vos cogi tatiōes / diſponēdo quō capiet vos. Myſtice: v Fugi

Myſtice te / a peċō. Ps. Ecce elōgaui fugiēs ⁊c̄. y In voragini

Ps. 54. bus / ꝑ recogitationē peccatoꝝ ad dolēdū / nō ad delectādū. b Rex babylōis. i. diabol⁹. j. Pet. v. b. Aduerſari⁹ vr̄ dia bol⁹ ⁊c̄. z Qui ha bitatis aſoꝛ: qḋ īterp̄ tat ſagitta lumīs. Hec ē lingua adulatoris: q̄ ꝑ lucē vulnerat. S. ix. c. Sagitta vulnerās lin gua eorū: dolū locuta eſt. In oꝛe ſuo pacem cū amico ſuo loquit: ⁊ occulte ponit ei inſidi as. d Cōſurgite ⁊ aſcēdite ⁊c̄. o chal dei. e Et habitātē cōfidēter: q̄i nō in timoꝛe. Sed dr̄ Eccl. xxvij. a. Niſi inſtāter te tenueris in timoꝛe dñi: cito ſubuertet do m⁹ tua. Tales ſūt va

G cantes ꝑ ꝓſperitatē: ⁊ ideo diabol⁹ reuertēs ad eos / facit nouiſſima peioꝛa p̄oꝛib⁹: vt dr̄ Matth. xij. d. f Nō oſtia nec vectes ⁊c̄. q̄i audacter pote ſtis illuc ire et totum capere. g Soli habitāt: q̄ſi nō habēt aliquā ꝯfederationē cū aliqua gente. Sic illi cito a demone capiunt q̄ nō habent vectes ⁊ oſtia ꝑ ſenſuū ſuoꝝ cōcluſionē. Eſa. lviij. c. Egenos vagoſq; induc in domū tuā. Eccl. xxj. c. Coꝛ fatui q̄ſi vas cō fractū ⁊c̄. Prouer. xxv. d. Sicut vrbs patēs et abſq; muroꝝ ambitu: ſic vir q̄ nō pōt i loquēdo cohibere ſpm̄ ſuū. Iō dic

Ps. Pone dñe cuſtodiā oꝛi meo: ⁊ oſtiū circūſtātie labijſ me is. Hi ſūt vectes: q̄ nunq̄ debēt remoueri ab arca: Exo. xxv. Ps. 104.

b. Ps. Qm̄ ꝯfoꝛtauit ſeras poꝛtaꝝ tuaꝝ ⁊c̄. Vl' Soli / a deo vel abſq; ſocietate alioꝝ: vt ſūt homies ſingulares. Hiero⁹. Ps. 147.

Moꝛbide oues cū grege ſuū relinquūt / lupoꝝ moꝛſib⁹ patēt. De agmine colūbaꝝ / vnā accipit ſepat: quā ſtatim deuoꝛat. Iō Eccs. iiij. c. Ve ſoli: q̄ ſi ceciderit ⁊c̄. Iudic. xviij. g. Ve nerūt i lais ad ꝓplm q̄eſcētē ⁊ ſecuꝝ: ⁊ ꝑcuſſert eos i oꝛe gla dij: vrbēq; icēdio tradiderūt / nullo penit⁹ ferēte auxiliū: eo q̄ ꝓcul habitarēt a ſidōe: ⁊ cū nullo hoim q̄cq; haberēt ſocietatē ⁊ negocij. Iō Ps. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū habitare frēs i Ps. 132.

vnū. Vl' ꝑ oſtiū chriſt⁹: ꝑ vectes p̄lati. Qꝛ ḡ nec chriſt⁹ ē i eis ꝑ grām: nec habēt p̄latos bonos: iō ſoli ſūt ⁊ cito a diabolo rapiunt / tanq̄ oues nō habētes paſtoꝛē. h Et erūt came li eoꝝ: diuites gibboſi. Iob. j. d. Chaldei fecerunt tres tur mas ⁊ inuaſerūt camelos ⁊ tulerūt eos. i Et multitudo iumētoꝝ. Vñ Eccs. j. d. Stultoꝝ īfinit⁹ ē numer⁹. k Et diſꝑgā eos ⁊c̄. attōſi i comā. Tāgit ꝯſuetudinē ſarace noꝝ. Sic vētus vanegl'ie arripit eos q̄ t̄palib⁹ abrenūciaue

rūt. Ps. Erit tanq̄ puluis quē ꝓijcit vēt⁹ a facie t̄re. Oſee. Ps. 1.

xij. a. Ephraim paſcit vētū. l Et ex oi cōfinio eoꝝ: q̄ ſt odioſi omib⁹ vicinis ſuis. Sic caro cū ſit inimic⁹ nr̄ familia ris et vicin⁹ / ē peſtilētioꝛ ⁊ ꝑiculoſioꝛ. Mich. vij. b. Inimici homis domeſtici ei⁹. m Et erit aſoꝛ i habitaculū dra conū: myſtice. i. demonū. Eſa. xiij. d. Dom⁹ eoꝝ replebunt draconib⁹: Qui cū naturalit ſint frigidiſſimi / ſup oīa aīalia ſi tiūt: ſic luxurioſi ⁊ auari. Aſoꝛ ſagitta luminis. Hi ſunt p̄lati ⁊ litterati. j. Machab. j. c. Tulit antioch⁹ de ſanctificatiōe i quā intrauit altare aureū ⁊ candelabꝛū lumis ⁊ vaſa ei⁹ vni uerſa. n Nō manebit ibi vir. ſ. in curia magnatū q̄ ſunt ſagitta lumis: q̄ nō niſi lumē ꝗrūt. Matth. xj. a. Qui molli bus induunt i domib⁹ regū ſūt. o Qḋ factū ⁊c̄. aduer ſū elā. Iſti elamite erant de regiōe elam: q̄ ē regio pſidis.

Predicit ḡ hic

Pꝛedicit ꝗ̃ hic deſtructionē pſarū ꝛ medoꝝ: qui licꝫ chalde/os deſtruxerint/ p macedones deſtructi ſūt: vt de⁹ eos impu/nitos ꝓ peccatis ſuis nō relinqueret. a Ecce ego cōfrin gā arcū elā ꝛc̄. Hoc dicit: qꝛ elamite optimi erant ſagitta/rij. Vñ Eſa. xxij. b. Elam ſumpſit pharetrā ꝛ currū homis equitis. b Sumā fortitudinē. i. auferam ab eis. c Eoꝝ/ elemitaꝝ. d Et inducā ſup elā ꝗttuoꝛ vētos ꝛc̄. Alexā der eñi macedo habēſ ſecū gentes de ꝗttuoꝛ plagiſ/ vaſtauit eos. e Et vētilabo eos: elamitaſ. k Et adducā ſup eos ma/lū/ deſolationis ab oī bono. l Irā furoriſ/ captiuitatiſ/ p immiſſio/nē oīs mali. m Et mittā poſt eos gla diū: qſi etiā in capti/uitate habebūt pſecu/tionē. n Et ponā ſoliū meū in elā. i. ſoliū alexādri/ qđ meū eſt. i. a me ei datū. o Et perdā inde re/ges ꝛc̄. i. nobiles de genere regio. p In nouiſſimis aūt dieb⁹ ꝛc̄. Hoc itelligit myſtice: qꝛ pſecutoꝛib⁹ moꝛtuis multi ex eis ↄuertēt ad dñm.

a cituū: Ecce ego ↄfrigā arcū
b c elam ſūmā fortitudinē eoꝝ ꝛ
d inducā ſup elā ꝗttuoꝛ vētos
e a ꝗttuoꝛ plagis celi: ꝛ vēnti/
f labo eos i oēs vēntos iſtos:
et nō erit gens ad quā nō ꝑ/
g h ueniāt ꝓfugi elam. Et pa/
i uēre faciā elam corā inimiciſ
ſuis: et in cōſpectu querētiū
k animā eoꝛū. Et adducā ſup
l eos malū/ irām furoꝛis mei/
m dicit dñs. Et mittā pōſt eos
gladiū/ donec cōſumā eos: ꝛ
n pōnam ſoliū meū in elam: et
o pērdā inde reges ꝛ ṗncipes
p ait dñs. In nouiſſimis autē
dieb⁹ reuerti faciā captiuos

Myſtice Myſtice: b Elam/ interptaꝛ de/ſpiciēs vl' tēptās: ſic ſupbi deſpiciūt oēs alios. a Arcū. Ta les eñi ſūt ſagittarij hoim p detractiōes ꝛ adulatiōes. ſ. ix. a. Ps. 36. Extēderūt qſi arcū linguā mēdacij ꝛ nō veritatis. Ps. Arc⁹ eoꝝ cōfringaꝛ. f In oēs ventos. Ad oꝛientē/ vt ↄſiderēt vilitatē oꝛiginis ꝛ erubeſcāt. Ad occidentē/ vt cogitēt incerti/tudinē moꝛtiſ ꝛ cōtremiſcāt. Ad aquilonē/ vt attēdāt pſentem miſeriā ꝛ ingemiſcant. Ad auſtrū/ vt bñficia dei cōſiderent et gratias agant. e Et ventilabo eos/ ventilabꝛo ꝑdicati/onis: ꝗ ſeparat grana a paleis. Zach. vj. b. Iſti ſūt quattuoꝛ venti celi ꝗ egrediunꝛ vt ſtent corā dominatoꝛe vniuerſe terꝛe. Ab his quattuoꝛ ventis venit ſpūs: vt dī Ezech. xxxvij. c. h Pꝛofugi/ fugiētes pctā: g Perueniāt/ pegrinādo/ cōſilia querēdo. i Et pauere faciam. Prouer. xxviij. c. Beatus hō ꝗ ſemꝑ ē pauidus. k Et adducā ſup eos malū/ p ꝑdicatoꝛeſ cōminādo. m Gladiū: De ꝗ Matth. x. d. Nō veni pacem mittere in terrā ſed gladiū: Veni eñi ſe/parare hominē aduerſus patrē ſuū. Expo. Ca. L.

Verbū qđ locut⁹ eſt ꝛc̄. Expleto vaticinio cōtra egyptios/ moabitas ꝛ āmonitaſ ꝛ oēs alios ꝑdictoſ: ad vltimū ↄtra babylonios incipit ꝓphetare/ eo ꝙ iu deos captiuauerīt ꝛ oēs ꝑdictos arroganꝛ afflixerūt. Proce/dit aūt ꝓpheta mixtim: nūc. ſ. de deſtructiōe babyloniorꝫ agēſ: nūc de iudeoꝝ liberatiōe. Et diuidiꝛ hoc capitulū i vndecim partes. Pꝛimo ꝑdicit ↄfuſionē chaldeoꝝ i idolis ſuis ꝛ eoꝝ vaſtationē. Secūdo iterſerit iudeoꝝ liberationē: ꝛ captiuita/tē quā ſuſtinuerūt in babylone plangendo cōmemoꝛans: ibi: In diebus illis. Tertio inuitat iudeos ad reditū de baby lone/ cui⁹ futurā deſtructionē ꝑdicit perſis ꝛ medis: ibi: Re/cedite de medio babylonis. Quarto oñs hoſtes chal deoꝝ ad eoꝛū impugnationē inuitat: ibi: Pꝛeparamini cō/tra babylonē. Quīto cauſam deſtructiōis chaldeoꝝ. ſ. va ſtationē iudeoꝝ: ꝛ ipſos reducēdos ꝛ multiplicādos oſtēdit: ibi: Grex diſperſus iſrl'. Sexto poniꝛ admiratio ꝓphete ſuꝑ tam ſubita vaſtatiōe/ tam potentis regni: ibi: Quō con fract⁹ eſt. Septimo oſtendit ꝓpheta deū eſſe impugnatoꝛē chaldeoꝛū: ibi: Aperuit dñs theſaurū ſuū. Octauo in/troducit iudeos de babylone redeuntes in hieruſalē: ꝛ p alias nationes iuſtā vindictā in chaldeos exercuiſſe: ibi: Vox fu/gientiū. Nono loquitur ſpecialiter cōtra regem babylo/nis ſuperbū ꝛ arrogantē: ibi: Ecce ego ad te. Decimo lo/quiꝛ ad chaldeos ꝛ ṗncipes cōmuniter/ oſtēdens eoꝝ occiſi/onē: ibi: Gladi⁹ ad chaldeos. Vndecimo auctoꝛē baby/lonice deſtructiōis/ oſtendit: ibi: Ecce popul⁹. Dicit ergo

elam dicit dñs. Ca. L.
q Verbū qđ lōcut⁹ ē dñs
r de bābylone ꝛ de fra.
s chaldeoꝝ i mānu hie/
t remie ꝓphe. Annūciāte i gē
v x y tibūs ꝛ aūditū facite. Leūa/
z te ſignū/ ꝑdicate: ꝛ nōlite ce/
a lare. Dicite: Cāpta ē baby/
b c lon: cōnfuſus eſt bel: victūs
eſt merodach. Confuſa ſunt
omnīa ſculptilia eoꝝ: ſupata
d ſunt idola eoꝛum. Qm̄ āſcē/
d det ↄtra eā gēns ab aqlone:
que ponet terrā eius in ſoli/
tudinē: et nō erit qui habitet
e f in ea ab hōmine vſqꝫ ād pe/
g h cus. Et mōti ſunt et ābierūt.

q Verbū qđ locutus eſt ꝛc̄. i manu hieremie ꝓphe: qꝛ ꝓpter opera ſua bona dñs hec ei reuelauit. t Annūciate i gētib⁹: ſuꝑ qđ valde le/tabunꝛ: qꝛ chaldei omnes alias gentes ſibi ſubiugauerāt: ſꝫ a medis ꝛ pſis deſtructi ſꝫ. y Leuate ſignū. i. vexillū ad veniēdū ↄ babylonios. Vel Leuate ſignū/ a medis ꝛ perſis. a Capta ē babylō. i. i pꝛimo ē vt capiaꝛ b Cōfuſ⁹ ē bel: idolū babylo/nioꝝ. c Vict⁹ ē merodach. i. balthaſar: ꝗ erat ꝓnepos nabu/chodonoſoꝛ. d Gēs/ medoꝛum ꝛ pſarū. b Et abierūt/ i captiuitatē. Myſtice: r De babylōe ꝛc̄. Babylonia iterptaꝛ cōfuſio. Chaldea qſi fera: vel qſi mamil la: hec eſt mūd⁹. s In manu hieremie. i. in adminiſtratiōe ꝓphaꝝ ꝛ aploꝝ. t Annūciate/ mūdi ꝑiculum ꝛ ſuppliciū. Qꝛ Naū. iij. b. Ois qui viderit te reſiliet a te. v In gentib⁹: qſi pctōꝛib⁹ ꝑdicate. Greg⁹. Vecoꝛdē ſe aſſerit ꝗ hoꝛ/tis ſitiētib⁹ in flumē aquam ꝓijcit. Ps. Docebo iniquos vi/as tuas. x Et auditū facite/ p oſtenſionē boni exempli. Ps. 50. y Leuate ſignū/ crucis i coꝛpe veſtro/ p imitationē crucis chꝛiſti. Gal. vlt. a. Stigmata cruciſ chꝛiſti i coꝛpe meo poꝛto. Vl' ſic: qſi diuitib⁹ ꝛ potētib⁹ mūdi crucis myſteriū ꝑdicate. Eſa. xiij. a. Sup montē caliginoſum leuate ſignū. i. ſup acer/uos dignitatū ꝛ diuitiaꝝ: quib⁹ ocul⁹ mētis caligaꝛ. Vñ Iu/dic. ix. e. Vmbꝛas montiū vides qſi hominū capita: et hoc erroꝛe decipis: qꝛ exemplo ꝑlatoꝝ multi decipiunꝛ qui vm/bꝛas qſi ſolidā rem ſequūꝛ. Eccl. xxxiiij. a. Quaſi ꝗ apphen/dit vmbꝛā ꝛ pſequiꝛ ventū: ſic ꝛ ꝗ attēdit ad viſa mēdacia. ſ. xiij. c. Date glīā deo anteqꝫ cōtenebꝛeſcat ꝛc̄. Job. xl. c. Huic mōtes herbas ferūt. Vel/ Leuate ſignū/ boni exempli: et poſtea/ pꝛedicate. Matth. v. c. Qui fecerit ꝛ docuerit ſic homies/ magn⁹ vocabiꝛ i regno celoꝝ. z Et nolite cela/re. Job. xvj. d. Terra ne opias ſanguinē meū: neqꝫ iueniat i te locū latēdi clamoꝛ me⁹. Ps. Nō abſcōdi veritatem tuā ꝛc̄. Ps. 39. Act. xx. f. Mūdus ſū a ſanguie oim: nō eñi ſubterfugi quo min⁹ enūciarē oñe ↄſiliū dei vobis. a Capta eſt baby/lon. i. mūd⁹: b Cōfuſus ē bel/ oīs mūdi dignitas. Apo/cal. xviij. c. Ve ve ciuitas illa magna babylon: qm̄ in vna ho ra veniet iudiciū ei⁹. Bel interptaꝛ vetuſtas: p quā ſignificaꝛ peccatū: qđ i mūdo deſtrueret/ ſi ꝑlati eſſēt boni: vt dictū ē. Merodach interptaꝛ amara ꝓcacitas: i ꝗ ſignificaꝛ oīs mū di philoſophia: vl' doctrina praua. d Qm̄ aſcēdet ↄtra eā gēs ab aqlone ꝛc̄. heretici a diabolo miſſi. ſ. j. c. Ab aqlone pandeꝛ oñe malū. Vl' p hos ꝑdicatoꝛes: ꝗ debēt ↄti nere ab oī pctō: ꝗ ſignificanꝛ p medos et pſas. Vñ Eſa. xiij. d. Suſcitabo ſup eoſ medos ꝗ argētū nō ꝗrūt nec auꝝ velint: ſꝫ ſagittis paruulos interficiēt. Sed ipſi exēplo ſuo malo ma/gis ponunt eccleſiam in ſolitudinem. e Ab homie. i. a ſa/piente. f Vſqꝫ ad pec⁹: id eſt ſimplicem. g Et moti ſunt/ per peccatum/ h Et abierūt/ in captiuitatē inferni. Thꝛeñ. j. b. Paruuli eius ducti ſunt in captiuitatē: Et egreſ/ſus eſt a filia ſion oīs decoꝛ eius: Facti ſunt ṗncipes eius ꝛc̄.

S In diebus illis

a In diebus illis ⁊ in tp̄e illo .ſ. deſtructionis babylo/
moꝝ: b Uenient filij iſrl̄ ipſi ⁊ filij iuda ſimul: q̄ſi de
manib⁹ eoꝝ liberabunt illi pauci de decē tribub⁹ q̄ redierūt
⁊ illi de duab⁹ tribub⁹. Deſtructa eīn babylone / data fuit iu/
deis licētia redeūdi. d Ambulantes ⁊ flentes .ſ. p̄ɋ
gaudio. Ul' flebant pe
tētes vt dn̄s daret eis
pſperitatē in t̄ra ſua.
s̄.xxxj.b. In fletu ve
nient ⁊ i miſcdia redu/
cā eos. b In ſion i/
trogabūt viā .i. d̄i/
tatē vie eūdi ad dn̄m.
k Huc facies ⁊c̄. .i.
voluntas. m Q̄d
nl'la obliuione de/
lebit. Propter hoc
verbum magis debet
exponi de tēpore gra/
tie: quādo de iudeis ⁊
gentibus multi cōuer
ſi ſunt ad deū. Unde /

a In diebus illis ⁊ in tp̄e illo /
b c ait dn̄s: venient filij iſrael / ipſi
d ⁊ filij iuda ſimul: ambulātes
e ⁊ flētes pperabūt ⁊ dominū
f g deū ſuū querent. In ſion in/
h i terrogabunt viā: huc facies
k l eoꝝ venient et apponent ad
dn̄m federe ſempiterno: q̄d
m n nl'lā obliuiōe delebit. Grex
perdit⁹ fact⁹ eſt pplus meus:
o paſtores eoꝝ ſeduxerūt eos:
p q feceruntq̄ vagari in montib⁹.
r s De monte in collem tranſie/
t runt: obliti ſunt cubilis ſui.
v Oēs qui inuenerūt comede/
x rūt eos: ⁊ hoſtes eoꝝ dixerūt:
y Nō peccauim⁹ / p eo q̄ pec/
z cauerūt dn̄o decori iuſticie et
a expectatiōe patrū eoꝝ dn̄o.
b Recedite de medio babylo
nis: et de t̄ra chaldeoꝝ egre/
c dimi ⁊ eſtote q̄ſi hedi an̄ gre/
gē. Qm̄ ecce ego ſuſcitabo
⁊ adducā i babylonē cōgre/
gationē gentiū magnarū de
t̄ra aq̄lonis / ⁊ p̄parabūt aduer/

paſcebāt paſtores ſemetipſos: ⁊ greges meos nō paſcebāt.
Paſtores iudeoꝝ vocat ſcribas / phariſeos / reges ⁊ p̄ncipes:
q̄ traxerūt eos ad peccata. Similiter ſeducūt p̄lati gregē ſuū
tripliciter .ſ. non corrigendo. Prouer.xj.b. Ubi nō eſt guber
nator pplus corruet: ſalus aūt vbi multa ɔſilia. Itē correcti/
onē emolliēdo. Pro/
uerb.xxix.c. Cū diſci
plina ceſſauerit diſſi/
pabit populus. Pro/
uer.xxviij.d. Qui cor/
ripit hominē / poſtea
gratiā inueniet apud
eum magis q̄ ille qui
p lingue blandimenta
decipit. Item malo
exemplo. s̄.xxiij.d.
A prophetis hierl'm
egreſſa ē pollutio ſup
omnē terrā. p Fe/
cerūtq̄ vagari in
montibus: vbi adora
bant idola pp̄t admo/
nitionē ſuoꝝ regum:
vt achaz et manaſſe et

Prelati ſedu cūt gregē ſuū tripliciter

B
a In diebus illis
et in tempore illo /
a deo p̄finito .i. tempore quo p̄dicabit euangeliū in vniuerſo
mūdo. b Uenient / ad penitentiā: vel clauſtrū: vel celum.
c Filij iſrael ipſi ⁊ filij iuda: vterq̄ populus: vel cleri/
ci / ⁊ laici: vl' prelati ⁊ ſubditi. d Ambulātes / de virtute
Ps.125. in virtutē. e Et flentes / pro peccatis ſuis ⁊ alienis: pro
miſeria mūdi: pro deſiderio celi. Ps. Euntes ibant ⁊ flebāt.
s̄.xlj.b. Incedens ⁊ flens ibat. f Properabūt: propter
vie longitudinē: propter latronū multitudinē: propter tem/
poris breuitatem: propter longam ſanctoꝝ qui in paradiſo
ſunt expectationē. Hic eīn periculoſe cōuerſamur / ⁊ diu expe
ctamur / et ad magna vocamur: Et iō pperemus ne forte ex/
cludamur. Cantī.ij.d. Surge propera amica mea ſpecioſa
mea ⁊ veni. Sic venit magdalena .ſ. pperans ⁊ flēs: nec tātū
expectauit q̄ illi ſurgerēt a menſa vbi venit: vt dr̄ Luc.vij.
f. g Et dominū deū ſuū querēt in ſion .i. in eccle/
ſia / vel in clauſtro: non in nūdinis / vel in mercato. Oſee.v.b.
In gregibus ſuis ⁊ in armētis ſuis vadent ad querendū do/
minū / et non inuenient. Eſa.lv.b. Querite dominū dum in/
ueniri poteſt. Et vbi inueniri poteſt / i Interrogabunt
viam / veritatis .i. chriſtū. Joh.xiiij.a. Ego ſum via / veritas
Ps.118. ⁊ vita. Uel / Uiā / mādatoꝝ dei. Ps. Uiam mādatoꝝ tu/
oꝝ cucurri. Ul' / Uiam: Eſa.xxx.e. Hec eſt via ambulate i
ea. Uel / i Interrogabūt viam / qua ſancti p̄ceſſerunt.
s̄.vj.d. State ſup vias ⁊ videte ⁊ interrogate de ſemitis an/
tiquis q̄ ſit via bona: ⁊ ambulate in ea. Multi nō interrogāt
Ps.106. qua incedere debeant: et ideo male incedunt. Ps. Errauе/
runt in ſolitudine i inaquoſo: viam ciuitatis habitaculi nō in/
uenerūt. Eccl's.x.c. Labor ſtultoꝝ affliget eos qui neſciunt
pgere in vrbem. Uel / h In ſion / inuenit domin⁹: id eſt
in ſpeculatiōe ſacre ſcripture. Jaco.j.d. Si q̄s ē auditor ver/
bi ⁊ nō factor: hic comparabit viro cōſideranti vultū natiui/
tatis ſue in ſpeculo: qui autē pſpexerit in lege pfecte liberta/
tis ⁊c̄. hic beatus in facto ſuo erit. k Huc facies eorum
veniēt .i. intellectus ⁊ affectus: qui debent poni in ſacra ſcri/
ptura ambo ſimul. l Et apponent ad dn̄m federe
ſempiterno: vt dicat felix anima illō Roma.viij.g. Quis
poterit me ſeparare a charitate chriſti ⁊c̄. n Grex perdit⁹
factus eſt popul⁹ meus. Hoc dicit: quia ppter peccata
maioꝝ / populus ductus fuit in captiuitatē: quia .ſ. nō docue/
runt populū: ⁊ ideo peccauerūt. Unde / Eſa.v.d. Propterea
captiuus ductus eſt populus meus: quia non habuerūt ſciē/
tiam. o Paſtores eorum ſeduxerūt eos / trahēdo
ad peccatū verbo ⁊ exemplo: vel peccatis eorum cōſentien/
do. Ideo dicit de p̄latis. s̄.xiij.d. Ubi eſt grex qui datus eſt
tibi: inclytū pecus tuum: Ezech.xxxiiij.b. Facti ſunt greges
mei in rapinā ⁊ oues mee i deuorationē omniū beſtiaꝝ agri:
eo q̄ nō eſſet paſtor: neq̄ eīn paſtores q̄ſierūt gregē meū: ſ

hieroboam .i. fuerunt cauſa / vt iudei p montes .i. p loca mōtu/
oſa tranſirent in captiuitatem chaldeorum. r De monte
in collem tranſierūt: quia terra babylonie montuoſa eſt.
t Obliti ſunt cubilis ſui: id eſt terre ſue vbi ante qui/
eſcebant ſecuri. v Oms qui inuenerūt ⁊c̄. .ſ. nabucho/
donoſor / nabuzardan: ⁊ alij hoſtes: vt theglathphalaſar / ſen/
nacherib / rapiaces / pharao et alij. x Dixerunt .ſ. ipſi
eorum prelati / nō reputantes ſe in hoc peccare / q̄ erant cau/
ſa populo tante calamitatis. Myſtice: q In monti/
bus / ſuperbie ⁊ dignitatū ſeculariū: vel ambitionū ⁊ diuiti/
arū: vel in varijs peccatis. Ezech.xxxiiij.b. Errauerūt gre/
ges mei in cūctis mōtib⁹: ⁊ in vniuerſo colle excelſo. r De
monte / ſupbie: s In collem / auaricie. Uel de lege ad
euangeliū: q̄d ex magna ſuperbia dicebant eſſe tenendū cum
lege. t Obliti ſūt cubilis ſui .i. eccleſie: que ē hortus
ſpōſi ⁊ ſponſe: vt dicit Prouerb.xxx.d. Qui collocat i petra
cubile ſuū. Uel / cubilis ſui / hūilitatis: vel pprie cōſcientie:
in q̄ debet hō quieſcere. Matth.vj.a. Intra i cubiculū tuū.
Naū.iij.c. Intra i lutū ⁊ calca. Uel / cubilis ſui / charitatis.
Cantī.j.b. Indica mihi vbi cubas. Et rn̄det: In meridie .i.
charitatis feruore. v Oms q̄ inuenerūt comederūt
eos. Quia Joh.x.b. Quotq̄t venerūt fures ſūt ⁊ latrones.
Ezech.xxxiiij.a. Lac comedebatis ⁊ lanis operiebamini: ⁊ q̄d
craſſum erat occidebatis: gregem autē meū nō paſcebatis.
y Nō peccauim⁹ ⁊c̄. Sic dicūt p̄lati q̄ auferūt monachis
⁊ clericis diuitib⁹. z Dn̄o decori iuſticie .i. contra dn̄m
⁊ cōtra ritū legis: q̄ erat iuſticiā docēs ⁊ faciens: ⁊ erat decor
⁊ ornat⁹ eoꝝ. Sed dicit Threñ.j.b. Egreſſus eſt a filia ſion
ois decor ei⁹. a Et expectatiōe patrū eoꝝ dn̄o .i. ɔ
dn̄m .i. q̄ patres eoꝝ expectabāt. Geñ.xlix.b. Ipſe erit expe/
ctatio gentiū. b Recedite de medio babylonis ⁊c̄.
Interſerit liberationē populi ſui: q̄ facta eſt / facta vaſtatione
babyloniorū a medis ⁊ perſis. Recedite / iminēte captiui/
tate illoꝝ ne cū eis deſtruamini. c Et eſtote q̄ſi hedi an̄
gregē: qui ſaltādo ⁊ q̄ſi ludēdo volūt gregē p̄cedere. Et p h̄
monet diuites
Myſtice: b Recedite de medio babylonis ⁊c̄. .i. de
peccato ⁊ vicinia ſiue circūſtantijs pctōꝝ. De p̄mo / Apoc.
xviij.b. Exite de illa pplus me⁹: ⁊ ne p̄ticipes ſitis delictoꝝ ei⁹:
⁊ de plagis ei⁹ nō accipiatis: qm̄ puenerūt pctā ei⁹ vſq̄ ad ce/
lū. De ſecūdo / Geñ.xix.d. Ne ſtes i oi circa regione. Ps.136. Ce diu
eīn ſup flumina babylōis ſum⁹ / ſuſpēſa ſūt organa nr̄a: q̄r quō
cantabim⁹ canticū dn̄i in t̄ra aliena: Sed in hierl'm eſt cāticū
ſpūale. Un̄. s̄.xxxj.a. Uirgo iſrl' adhuc ornaberis tympanis
tuis: ⁊ egredieris in choro ludentiū. Zach.ij.c. O ſion fuge
q̄ habitas apud filiā babylonis: q̄r h̄ dicit dn̄s / poſt gl'iā mi/
ſit me ad gētes q̄ ſpoliauerūt vos c Quaſi hedi. Hed⁹
lasciuus eſt

Myſtice

⸿ monet diuites q̄ in babylone poſſeſſiões habebāt vt leti rede/
ant i iudeā: ⁊ cōtendāt etiā alios ꝓcedere: qꝛ multo maiores
ibi reperietis poſſeſſiões. Multi eñ nolebāt inde exire ꝓpter
poſſeſſiões q̃s ibi ꝯgregauerāt. a ⸿Et i die capiet̃. Jmmo
nocte: vt Daniel. v. g. vbi dr̃ ꝙ de nocte captiuata ē babylō:
⁊ chaldeꝰ rex īterfectꝰ
ē: cui ſucceſſit rex pſaꝝ
gl. finde Dariꝰ in regno. Solo.
Jn die capiet̃. i. ma
nifeſte: qꝛ h̃ manifeſtū
fuit oībꝰ aliꝭ gētibꝰ.
Myſtice ⸿ laſciuꝰ eſt ⁊ gre/
gē ſaliēdo ꝓuenit: Sic
q̄libet debet alios ꝓ/
uenire ad penitentiā ⁊
confeſſionē: nec debet
expectare donec totꝰ
grex ꝓuenerit. Et ta/
lis ſic penitens multū
placet deo: vt illi q̄ añ
q̄dragesimā cōfitent̃/
nō expectātes vſq̄ ad
C finē. Dicunt̃ aūt peni
tētes hedi: qꝛ placēt
deo/ ſicut carnes hedi
ſapide ſūt: ⁊ qꝛ ꝓ pec/

a b ſus eā ētī die capiet̃. Sagit
ta eiꝰ q̃ſi viri fortis interfectorꝭ
c d non reuertet̃ vacua. Et erit
e chaldea in ꝓdā: oēs vaſtā
f tes eam replebunt̃/ ait dñs.
g h Qm̄ exultatis/ ⁊ magna loq̄
i mini diripientes hereditatē
k l meā/ qm̄ effuſi eſtis ſicut vi/
m tuli ſup herbā: ⁊ mugiſtis vt
n tauri. Cōfuſa eſt mat̃ vr̃a ni/
o mis/ et adequata pulueri q̄
p q genuit vos. Ecce nouiſſima
erit i gentibꝰ: ⁊ deſerta in via
r ⁊ arens. Ab irā dñi nō habi
s tabit̃: ſ; redigetur tota i ſolitudi

cato offerebat̃ hedus ſm legē. Geñ. xxvij. b. Affer mihi du/
os hedos optimos: vt faciā ex eis eſcas patri tuo quibꝰ libē/
ter veſcit̃. Mich. vij. a. Precoq̃s ficus deſiderauit aīa mea.
Debet etiā penitēs ſaltare in penitētia: eā. ſ. hilarit̃ faciendo:
ſicut ⁊ de hoc angeli gaudēt: vt dr̃ Luc. xv. b. Gaudiū erit
corā angelis dei ſup vno pctōre penitētiā agēte. a ⸿Et i die
ꝓſꝑitatis. Prouer. j. d. Auerſio paruuloꝝ interficiet eos: et
ꝓſꝑitas ſtultoꝝ ꝑdet eos. Uel ꝑ diē notat̃ aperta temptatio
Ps. 90. ſicut ꝑ noctē occulta. Ps. A ſagitta volāte i die ⁊c̃. b ⸿Sa/
gitta eiꝰ ⁊c̃. i. exercitꝰ medorū ⁊ perſarum/ qui ſunt ſagitarij
ad minus ꝯtum ad quoſdā. ſ. clemitas. Uel Sagitta. i. pe/
na ſubita ⁊ improuiſa: c ⸿Non reuertet̃ vacua: qꝛ vulne/
rabit ⁊ capiet. g ⸿Qm̄ exultatis/ in interitū iudeorum:
h ⸿Et magna loq̄mini. i. ſupba cōtra ꝑpl̄m meū: ⁊ vobis
potentiā attribuētes. l ⸿Sicut vituli ſup herbā. i. laſci/
uiētes in deuoratiōe ꝑpli: ſic vitulꝰ in deuoratiōe herbe. Uel
ſup herbā/ iacēs. k ⸿Qm̄ effuſi eſtis. Dicit̃ ſe ſup aliq̄d
effundere q̄ de illo ſe ſatiat: Sic ſpoliauerūt iudeos ⁊ deuora/
uerūt t̃rā illoꝝ. m Et mugiſtis ſic tauri/ captiuis inſultā/
do. n ⸿Cōfuſa ē mat̃ vr̃a nimis/ babylon/ vel cōfundet̃.
o ⸿Et adeq̄ta pulueri: quaſi ad nihilū rediget̃. Uñ Eſa.
xiij. d. Et erit babylon illa ciuitas glīoſa i regnis inclyta i ſu/
ꝑbia chaldeoꝝ ꝟſa: ſic ſubuertit dñs ſodomā ⁊ gomorrā: non
habitabit̃ vſq̄ in finē ⁊ nō fundabit̃ vſq̄ ad generationē ⁊ ge
nerationē. Nō eñ amplꝰ i illo loco fuit alia ciuitas edificata:
ſed alibi q̄ dr̃ babylon. q ⸿Ecce nouiſſima erit i genti/
bus. i. viliſſima. r ⸿Ab ira dñi nō habitabit̃. i. ꝓpt̃ irā.
s ⸿Sed rediget̃ tota i ſolitudinē. ſ. illa pōr: licꝫ aliā ali/
bi edificaſſent medi ⁊ pſe. t ⸿Oīs q̄ ⁊c̃. ſtupebit ⁊ ſibila
bit: qꝛ tā ſubito tā potēs regnū ſbuerſū ē. v ⸿Sup vniuer
Myſtice ſis plag. eiꝰ. i. miſerijs. Myſtice/ b ⸿Sagitta eiꝰ ⁊c̃. ꝓ/
dicatiōis. ij. Reg. j. d. Sagitta ionathe nunq̄ rediit retror/
Ps. 119. ſū: ⁊ gladiꝰ ſaul nō eſt reuerſus inanis. Ps. Sagitte potētis
acute. d ⸿Et erit chaldea/ mūdꝰ e ⸿Jn ꝓdā/ ꝓdicatoribꝰ:
q̄ dicūt̃ piſcatores mar. mūdi: ⁊ venatores ſilue mūdi: vt. ſ.
xvij. d. Prouer. vlt. b. De nocte ſurrexit deditq̄ ꝑedā do/
meſticis ſuis. f ⸿Replebunt̃/ gr̃a ⁊ gloria. Prouer. xj. d.
Aīa q̄ bñdicit īpinguabit̃: et qui inebriat ipſe q̄ꝫ inebriabit̃.
g ⸿Qm̄ exultatis ⁊c̃. Hec ſunt tria vitia q̄ debēt ꝓdicato
res deſtruere in mūdo. ſ. ſuperbiā: que ibi tangit̃: Qm̄ exul
tatis ⁊ magna loquimi. j. Reg. ij. a. Nolite multiplica/
re loqui ſublimia gloriātes. Jtē auariciā: ibi: i ⸿Diripien/
tes hereditatē meā. ſ. populi mei bona. Eſa. xix. d. Here/
ditas mea iſrl̃. Auaricia aūt fac̃ diripere aliena. Job. xxvij. b.
Que eſt eñ ſpes hypocrite ſi auare rapiat: ⁊ nō liberet deus

animā eius. ſ. ij. b. Poſuiſtis hereditatē meā i abomiatione.
Prouer. xxviij. c. Leo rugiēs ⁊ vrſus eſuriēs: ꝓnceps impiꝰ
ſup ꝑpl̄m pauperē. Jbidē. Dux idigēs prudētia/ multos opp̄/
met ꝑ calūniā. Jtē luxuriā: ibi: k ⸿Qm̄ effuſi eſt. ⁊c̃. Tau
rus eñ ⁊ vitulꝰ ſt̃ aīalia valde luxurioſa. Ps. Tauri pingues Ps. 21
obſederunt me. Geñ.
xlix. a. Rubē: effuſus
es ſicut aqua: non cre/ ſ. 18. c. et. 19. c.
ſcas: qꝛ aſcendiſti cu/ et. 49. d
bile patris tui. n ⸿Cō
fuſa eſt mat̃ vr̃a. ſ.
cōcupiſcētia. Ezech.
xvj. a. Mater tua ce/
thea: qđ interptat̃ ab/
ſciſa vel confracta. p
⸿Que genuit vos.
ſ. xx. d. Maledicta di
es in q̄ natꝰ ſū: dies in
q̄ pepit me mat̃ mea.
o ⸿Et adeq̄ta pul
ueri. Hoc fit qñ ipſā
carnē in q̄ ante gl̃iaba
mur/ in pulverē redi/
gendā cōſideramꝰ: et
tūc amplꝰ i ea nō glo
riamur. Ps. Si red/ Ps. 7.

t nē. Oīs q̄ trāſibit ꝑ baby/
lonē ſtupebit ⁊ ſibilabit ſup
v x vniuerſis plagis eiꝰ. Prepa
y mini ꝯ babylonē ꝑ circuitū:
z Oēs q̄ itēditis arcū debel/
a late eā: non parcatis iaculis
quia dño peccauit. Clamate
b aduerſus eam. Ubiq̄ dedit
c manū. Ceciderūt fūdamēta
d eiꝰ: deſtructi ſūt muri eiꝰ: qm̄
vltio dñi ē: Ultionē accipi/
e te de ea. Sicut fecit facite ei.
f Diſꝑdite ſatorē de babylo/
ne: ⁊ tenētē falcē i tpe meſſis
g h a facie gladij colūbe. Unuſ/

didi retribuētibꝰ mihi mala/ decidāt ⁊c̃. ⁊ gloriā meā i pulue/
rē deducat. x ⸿Preparami ꝯtra babylonē ⁊c̃. o medi et
pſe. z ⸿Oēs qui intēditis arcū. i. ſagittarij qui ꝓmi ſūt.
b ⸿Ubiq̄ dedit manū. ſ. oīa alia regna vaſtādo. Et ideo
c ⸿Ceciderūt fundamēta eiꝰ. i. cadēt. e ⸿Sic fecit fa
cite ei. ſ. alia regna ꝑ nabuchodonoſor vaſtādo. Sic dr̃ ꝓdi
catoribꝰ: x ⸿Preparami. ſ. in ſcholis theologie/ tanq̄ ibi
armate vos ſciētia ⁊ vita. y ⸿Cōtra babylonē/ mundū.
z ⸿Oēs q̄ itēditis arcū/ ſacre ſcpture. Ps. Filij ephraim Ps. 77.
intendētes ⁊ mittētes arcū. Uñ Eſa. xxj. b. Pone mēſā: cō/
templare in ſpecula. Et poſt ſubdit: Surgite ꝓncipes: arripi/
te clypeum. a ⸿Et nō parcatis iaculis. i. ſentētijs ſacre
ſcripture. ſ. xlviij. b. Maledictꝰ qui ꝓhibet gladiū ſuū a ſan
guine. Prouer. xxx. a. Sermo dei ignitꝰ clypeꝰ ē oībꝰ ſperā/
tibꝰ in eū. Sed multi intēdētes arcū cōuerſi ſunt in die belli:
qꝛ nō faciūt niſi iproperare ⁊ cōminari. Geñ. xxvij. a. Sume
arma tua ⁊ pharetrā ⁊ arcum ⁊c̃. et affer mihi de venatione
tua. b ⸿Ubiq̄ dedit manū. Geñ. xvj. d. Manꝰ eiꝰ ꝯtra
oēs. c ⸿Ceciderūt fundamēta eiꝰ. ſ. diuitie/ delitie/ ho/
nores. Ps. Fūdamēta montiū cōturbata ſūt. d ⸿Deſtru/ Ps. 17.
cti ſūt muri eius/ ſapiētes ⁊ potentes mundi. Abdie. j. c.
Perdam ſapiētes de idumea. e ⸿Sic fecit facite ei. Eſa.
xxvij. b. Jn mēſura ꝯ mēſurā cū abiecta fuerit iudicabit eam.
Apoc. xviij. b. Reddite illi ſic̃ ipſa reddidit vobis: ⁊ dupli/
cate duplicia. Matth. vij. a. Jn q̄ mēſura mēſi fueritis reme/
tiet̃ vob. Judic. j. b. Sic̃ feci ita reddidit mihi dñs. Matth.
vij. a. Nolite iudicare ⁊ nō iudicabimi ⁊c̃. f ⸿Diſꝑdite ſato
rē de babylōe ⁊c̃. vt oīno i ea nullꝰ remaneat: ſic̃ paupes
⁊ vinitores i iudea remāſerūt: vt. ſ. xl. g ⸿A facie gladij
colūbe. i. ꝓpt̃ inſtantiā crudelitatꝭ nabuchodonoſor: q̄ vaſta
uit oēs alias natiōes Qui dr̃ colūba: non ꝓpt̃ ſimplicitatē ſ;
ꝓpt̃ ſtulticiā q̄ ꝯ deū eleuatꝰ ē ſibi attribuēſ potētiā q̄ vaſtauit
alias natiōes. Et tūc babylone deſtructa: h ⸿Unuſq̄ſq̄ ad
ꝑpl̄m ſuū reuertet̃ ⁊c̃. qꝛ nabuchodonoſor de oībꝰ t̃ris
hoīes captiuauerat: q̄ deſtructa/ redierūt in t̃rā ſuā. Uel hoc
dicit: qꝛ nachuchodonoſor vidēs ſibi iminere bellū medoꝝ ⁊
pſaꝝ/ cōuocauit vicinas natiōes ad auxiliū ſuū: ſ; illi vidētes
captā babylonē/ redierūt in patriā ſuā. Myſtice. Sator ba/ Myſtice
bylonie. i. mūdi/ dñs ē. Matth. xiij. d. Dñe: nōne bonū ſe/
mē ſemiaſti in agro tuo: vñ ḡ habet zizania: Et ait: Jnimicꝰ
hō hoc fecit Et Luc. viij. b. Semē ē ꝟbū dei: Sator aūt
chriſtꝰ. Jbidē. Et ē tenēs falcē/ q̄ metit oēs pctōres. Apoc.
xiiij. d. Mitte falcē tuā acutā: ⁊ vindemia botros vinee t̃re qm̄
mature ſūt vue eiꝰ. Joh. iiij. e. Qui ſemiat ⁊ q̄ metit ſil̃ gau/
deat. Debet eñ ꝓdicator ſemiare in ꝓdicatiōe ꝟbū exhorta/

tionis: ſ; mittere falcē

a quiſq; ad populū ſuū cōuer
tet: ⁊ ſinguli ad t̃rã ſuã fugi
b ent. Grex diſperſus iſrl̃/leo
c nes eiecerūt eum. Primus
d comedit eū rex aſſur: iſte nō
uiſſimus exoſſauit eum na
buchodonoſoꝛ rex babylo
e nis. Propterea hec dic do
minꝰ exercituū deus iſrael:
f Ecce ego viſitabo regem ba
g bylonis ⁊ terrã eius: ſicut vi
h ſitaui regem aſſur: et reducã
iſrl̃ ad habitaculū ſuum. Et
i k paſcet carmelꝰ ⁊ baſan/ et in
monte ephꝛaim et in galaad
l ſaturabit aīa eius. In diebꝰ
illis ⁊ ĩ tp̃e illo/ ait dñs: q̃ret
iniq̃tas iſrl̃ ⁊ nō erit: ⁊ pecca
tū iuda ⁊ nō inuenietur: qm̃ ꝓ
m n pitius ero eis quos reliq̃ro.
o Sup terrã dñantiū aſcēde:
et ſup habitatores eiꝰ viſita.

riõis/ſ; mittere falcē icrepatiõis. Ul' ſemiare ad bona opa inſitãdo: falcē mittere ad mala dimittēda exhoꝛtãdo. a Unuſquiſq; ad populū ſuū ⁊c̃. Sic ĩ inferno/ ſimiles ĩ culpa/ erūt ſimiles in pena: vt luxurioſi cū luxurioſis: auari cū auaris/ ⁊ hmõi. Eſa. xxiiij. d. Cōgregabunt ĩ ꝯgregatiõe vnꝰ faſcis in lacum. Matth. xiij. d. Colligite zizania ⁊ alligate ꝑ faſciculos ad cōburēdū. Similiter boni cū bonis in vno oꝛdine erunt. Eccl. xiij c. Omis bō ſibi ſui ſociabit. Eccl. xxvij. b. Uolatilia ad ſibi ſimilia cōueniunt. b Grex diſperſus iſrael ⁊c̃. Hic ponit cauſam deſtructionis babylonis: q2/ Grex diſpſus ⁊c̃. vt lupi et leones/ diſpergunt oues: ſic hoſtes iudeos. Unde ꝑ leones reges aſſyrioꝝ: vt theglathphalaſar/ ſennacherib: q̃ decē tribꝰ captiuauerūt. Unde c Primꝰ comedit eū rex aſſur. Et loq̃t de his ad ſimilitudinē leonis vl' lupi: q̃ p̃mo carnē comedens/ poſt demolit oſſa: Sic aſſyrij nō oēm iſrl̃ deſtruxerūt/ vl' nō oĩno iſrl̃: ſ; nabuchodonoſoꝛ oĩa. ſ. ⁊ ciuitatē ⁊ templū deſtruxit. Et ideo dicit: d Iſte nouiſſimꝰ exoſſauit eū ⁊c̃. Ideo autē dico q̧ ſennacherib deſtruxit decē tribus: licz non hoc videat verum/ imo ſalmanaſar: vt dicit. iiij. Reg. xvij. quia dicunt hebꝛei q̧ idem fuit ſalmanaſar ⁊ ſennacherib ⁊ phul: vl' qd̕ fecit pater/ attribuit filio: q2 ſalmanaſar erat pat̃ ſennacherib.

Myſtice Myſtice: ſimiliter ꝑ p̃latos malos diſpergitur populus dñi ad querendū. ſ. paleas ĩ egypto: vt dicit Exo. v. b. Leones autē ſunt p̃lati. Unde Ezech. xix. a. Quare mater tua leena inter leones cubauit? Et eduxit vnū de leunculis ſuis: et leo factꝰ ē ⁊ didicit capere p̃dã ⁊ homines deuoꝛare. Dicit q̧ leone doꝛmiēte in naue piclitat nauis: Sic ꝑ p̃latoꝝ negligentiã perit eccleſia. Ione. j. a. Facta eſt tempeſtas magna ĩ mari: ⁊ nauis piclitabat cōteri: Deſcēderat em̃ ionas ad interioꝛa nauis: q̃ ſopitꝰ doꝛmiebat ſopoꝛe graui. Prouer. xxiij. d. Eris ſicut doꝛmiēs in medio mari: ⁊ q̃ſi gubernatoꝛ ſopitꝰ amiſſo clauo. Iſti leones eijciūt ⁊ deuoꝛãt oues. Unde Ezech. xxxiiij. b. Diſpſe ſūt oues mee eo q̧ nō eēt paſtoꝛ. Zach. xj. d. Suſcitabo paſtoꝛē in t̃ra q̃ derelicta nō viſitabit/ diſpſa nō q̃ret. Et Eſa. iij. d. Uos depaſti eſtis vineã meã: rapina pauꝑis ĩ domo vr̃a. Nau. ij. d. Leo cepit ſufficiēter catulis ſuis: ⁊ necauit leenis ſuis: ⁊ impleuit p̃da ſpeluncas ſuas: ⁊ cubile ſuū rapina. Eccl. xiij. c. Uenatio leonis onager ĩ heremo: ſic paſcua diuitū pauperes. c Primꝰ ⁊c̃. Ita ē in eccleſia q̧ ſi p̃mꝰ p̃latꝰ fuerit malus: ſecudꝰ erit peioꝛ. d Nouiſſimꝰ exoſſauit eū. In oſſibꝰ ē foꝛtitudo: Oſſa ergo eccleſie ſūt

Pſ.41. p̃lati: q̃bus fractis debilis ē eccleſia. Pſ. Dū confringunt oſſa mea exp̃robꝛauerūt mihi q̃ tribulãt me inimici mei. Ul' ꝑ regē aſſur ſuperbia ſignificat: Quia Eccl. x. b. Initiū oĩs mali ē ſupbia. Nouiſſimus nabuchodonoſoꝛ ē luxuria: cuꝰ ꝓpꝛie eſt exoſſare: q2 aĩal exoſſatū eſt totum caro: ſic luxuria totū hominē facit carnalē. Hoc ē qd̕ dicit Iohel. j. a. Reſiduū locuſte comedit bꝛuchus. e Propterea hec/ mala p̃dicta. f Ecce ego viſitabo/ ſup/ regē babylonis ⁊ terrã eius/ deſtruēdo eum ꝑ pſas ⁊ medos. g Sicut viſitaui regem aſſur. ſ. ſennacherib: quãdo angelꝰ percuſſit de exercitu eius centū octogintaquiq; milia/ igne celitus miſſo. iiij. Reg. xix. g. et Eſa. xxxvij. g. Et poſt reuerſus ſennacherib in patriã ſuam/ interfectꝰ eſt a filijs ſuis. Myſtice:

Myſtice Per regē babylonis/ potentes ⁊ diuites huiꝰ mūdi. Per regem aſſur/ ſupbos demones. Sicut em̃ peccantibus angelis nō pepercit: ſic multo magis nec hominibꝰ: vt dicit. ij. Pet. ij. a. Uel ita viſitabo. ſ. per moꝛtē/ deceſſoꝛem p̃latum: ſicut et ſucceſſoꝛem. h Et reducã iſrael ad habitaculum ſuum/ iudeã: vel myſtice/ ſanctos in celū. i Et paſcetur carmelus. Mons fertilis eſt: per quem intelligit fertilitatem terre iuda. k Et baſan/ ſimiliter regio plana ⁊ vberrima in terra ꝓmiſſionis. l Paſcet ⁊c̃. a populo iſraelitico: quaſi ibi erit omnis abūdantia: quam ſignificat per hec omnia loca: q̃ et per montem ephꝛaim et galaad qui erant in terra illa ſignificant. Ezech. xxxiiij. d. Cōgregabo oues meas de terris: et inducam eas in terram ſuã: ⁊ paſcam eas in montibus iſrael in riuis ⁊ in cunctis ſedibus terre: in paſcuis vberrimis paſcã eas. B

Myſtice Myſtice/ ſm Hieronymū ſ; implebit q̃ſi diabolus q̃ ſeducebat gētes mittet in ſtagnū ignis ⁊ ſulphuris: vt dr̃ Apoc. xx. c. et beſtia et pſeudoꝓphete. i. antichꝛiſtꝰ ⁊ infideles cruciabunt: vbi ſancti cū chꝛiſto regnabūt in eternū: et ſatiabit anima eoꝝ omibꝰ bonis: ſm illud/ Satiaboꝛ cum apparuerit gloꝛia tua. Carmelus interpꝛetatur tenellus: in hoc ſignificat amoꝛis teneritudo. Baſan/ pinguedo: in hoc fruitionis dulcedo. Ephꝛaim/ vbertas: in hoc omniū deſiderabiliū poſſeſſio. Galaad/ aceruus teſtimonij: ĩ hoc omniū ſanctoꝝ iocūda aſſociatio. Sed ſi bene hic dicit Hieronymꝰ: q̧ tunc p̃mo recludet diabolus ĩ inferno: q̃ nō ſūt modo demões ĩ inferno. Itē Matth. viij. d. dicūt demones: Ut qd̕ veniſti an̄ tēpꝰ toꝛquere nos? Cōtra: Apoc. xx. a. Appꝛehēdit dꝛaconē ſerpentē antiquū et ligauit eū ꝑ annos mille: et miſit eū ĩ abyſſū. Sol. Scd̕m Glo. ſup illd̕. j. Coꝛinth. xv. c. Cū euacuauerit oēm p̃ncipatū ⁊ poteſtatē: Ibi dr̃ q̧ nullus diabolꝰ ē in inferno ſp manēs: ſ; quãdoq; ex magna libidine nocēdi deſcendūt illuc aliqui ſucceſſiue vt toꝛqueant homines qui ibi ſunt: ⁊ quando volunt exeunt vbiq; penam ſuam repoꝛtantes. Qꝛ autē dicit diabolus ligatus in abyſſum: hoc ideo dicit: quia tm̃ ſuper malos habet poteſtatē: que etiã refrenata eſt ne tantū noceat quantum vellet: In fine autē relaxabit eius malicia: et dicit tunc ſoluendus. l In diebus illis ⁊c̃. q̃ret iniquitas iſrael et nō erit ⁊c̃. i. gentes vicine vellent eos punire/ ſic pꝛius fecerunt et non poterunt: quia peccatū non habebunt. Punire autem peccatoꝛē eſt querere eius peccatū. Uel. i. ſi quereret nō inueniret. Aliter enim nunq̃ deus permiſit eos puniri niſi propter eoꝛum peccata: vt dixit achioꝛ holoferni Iudith. v. d. Nunc domine mi perquire ſi eſt aliqua eoꝛum iniquitas in conſpectu dei eoꝛum: aſcendamus ad illos/ propter quã tradens tradet dominꝰ eoꝛum illos tibi. Si vero non eſt offenſio populi huius coꝛam deo ſuo/ non poterimus ei reſiſtere: quoniã deꝰ eoꝛum defendet eos. Deus per miſericoꝛdiam dedit gratiã iudeis vt nō adoꝛarent idola poſt reuerſionem ſicut ante. Unde/ m Quoniã ꝓpitius ero eis quos reliquero. ſ. ſeruando eos ab idolatria: vel cuſtodiendo eos ne puniant ab hoſtibus. Moraliter: Moꝛaliter: Dñs dominus permittit peccata fieri: quia vtilia ſunt ad iuſtoꝝ pꝛobationē ⁊ humiliationē ⁊ cautelam: ſed in futuro non dimittet: quãdo non erūt vtilia. Tunc enim alligabit dominus vulnus populi ſui ⁊ ꝑcuſſuram plage eius ſanabit: vt dicitur Eſa. xxx. f. Tunc enim dominꝰ abſterget lachꝛymã ab omni facie: ⁊ auferet oppꝛobꝛiū populi ſui de vniuerſa terra: vt dicitur Eſa. xxv. c. n Quos reliquero/ in p̃ſenti. i. tribulationibus expoſuero. Aliter enim non relinquit dominus iuſtos. Pſ. Deus deus meꝰ reſpice in me: q̃re me dereliquiſti. Pſ.21. o Super terram dominantiū aſcende ⁊c̃. Loquit ad exercitū medoꝝ ⁊ pſarū. Dominãtiū. i. chaldeoꝝ.

Pſ.16.

Diſſipa ⁊ inſice

a Diſſipa ⁊ interfice q̄ poſt eos ſūt.i.ita radicit⁹ eos
deſtrue/ vt nō poſſit eos ſequi aliq̄ poſteritas. c Et fac
iuxta oia q̄ p̄cepi tibi.i.p̄dixi vt faceres. Interfice/quo
Myſtice ad corpora. Diſſipa/poſſeſſiões. Myſtice: p̄cipit hoc
p̄dicatorib⁹: qui qn̄ deū p̄dicare debēt magnatib⁹/debēt aſcē
dere ſup terrā eoꝝ.i.
terrenitatē vt nō par/
cant eis: iuxͣ illud .S.j.
b. Conſtitui te hodie
ſup gentes ⁊ regna vt
euellas ⁊ deſtruas. b
Que poſt eos ſūt:
q̄ſi nō tm̄ peccata/ſed
⁊ reliquias ⁊ circūſtā/
Ps.56. tias. Ps. Simul reli/
quie impioꝝ iteribūt.
Eſa. xiiij.e. Perdam
babylonis nomē ⁊ re/
liquias ⁊ germē et p̄/
genie. d Vox belli.i.doloris ⁊ cōtritiōis: e In ter/
ra/babylonis: f Et contritio magna: q̄ alias gentes
contriuit. g Quomō confractus eſt et contritus.
Irriſorie loquitur: malleus vniuerſe terre/nabuchodo/
noſor: quo dicit regna mūdi cōtriuerat diuerſa. h Quō
verſa eſt ⁊c. in gentibus.i.que multas gentes habebat
Myſtice ⁊ in ſe ⁊ in regnis ſubditis. Myſtice: d Vox belli in
terra.i.cōtentiōes ⁊ diſſenſiones in mūdo. Mich. vij.b. Fi
lius facit cōtumeliā patri: filia cōſurget aduerſus matrē ſuā:
nurus aduerſus ſocrū ſuam: ⁊ inimici homis domeſtici eius.
Sed in celo ē vox pacis. g Quō cōfract⁹ ē ⁊ contrit⁹
malleus: hic eſt diabolus: qui nō fuit cōfractus oīno ante
nouū teſtamentū: quia tūc oēs quantūcunq̄ iuſti trahebanť
a diabolo ad inferos. Sed chriſtus vadens in infernū cōfre/
git eum. Hoc etiā poteſt dici in morte alicuius tyranni/ vel
mali p̄lati. Simile/Eſa. xiiij.b. Quomō ceſſauit exactor:
quieuit tributū: Cōtriuit dominus baculū impioꝝ: virgam
dominātiū cedentē populos. Eſa.x.b. Ve aſſur: virga furo/
ris mei. h Quō verſa eſt in deſertū babylon.i.con
gregatio malorum: que fiet deſerta ab omni bono ī inferno.
Apoc. xviij.a. Cecidit babylon magna ⁊ facta eſt habitatio
demonioꝝ: ⁊ cuſtodia omnis ſpūs imundi. i Illaq̄aui
et ⁊c. Hic reſpōdet illi queſtioni p̄dicte: Quomō cōfra/
ctus eſt ⁊c. Illaqueaui te/ laqueo obſidionis: q̄ de no/
cte capta eſt ⁊ ſubito. k Et neſciebas/quouſq̄ hoſtes
eſſent ingreſſi p̄ meat⁹ euphratis. m Et app̄hēſa/ad pe
Myſtice nā. n Qm̄ dn̄m p̄uocaſti/ad irā p̄ peccata. Myſtice/
Aia intēta delectationib⁹ carnalib⁹/dū nō aduertit capiť la/
queo mortis: ſicut auis dum venit ad eſcam capitur laqueo
venatoris. Eccſ.ix.c. Neſcit homo finē ſuum: ſed ſicut piſ/
ces capiunť hamo: ⁊ aues laqueo cōprehendunť: ſic capiunť
homies ī tpe malo. Prouer. vij.d. Statim ſequiť eā.ſ.iuue/
nis meretricē/q̄ſi bos duct⁹ ad victimā: ⁊ q̄ſi agn⁹ laſciuiēs ⁊
ignorās: et neſcit q̄ ad vincula ſtult⁹ trahať donec tranſfigat
ſagitta iecur ei⁹. j. Theſſal. v.a. Cū dixerint pax ⁊ ſecuritas:
tūc repētin⁹ ſuperueniet eis interit⁹. l Inuēta es: ſic fur in
furto: ſic mulier ī adulterio. Deut. xxij.b. Inuenit eū in ter/
ra deſerta: in loco horroris ⁊ vaſte ſolitudinis. m Et app̄
henſa/in morte. Thren. j.a. Oēs p̄ſecutores ei⁹ apprehen/
derūt eā inter anguſtias. Joh. viij.a. Mulier hec mō dep̄hē
ſa ē ī adulterio. o Aperuit dn̄s theſaurū ſuū. Loquiť
p̄ ſimilitudinē. Ciuitates em̄ nobiles ſolebāt hr̄e domū ī qua
erat theſaurus armoꝝ: q̄ tempore neceſſitatis ſumebāt ciues
quādo volebāt mittere expeditionē ad deſtruendū inimicos.
Vel loquiť p̄ aliam ſimilitudinē: Quādo em̄ aliqui p̄ncipes
volunt impugnare hoſtes ſuos: tūc aperiūt theſauros ſuos ⁊
largiter diſtribuūt ſtipendarijs. Aperuit/p̄ medos ⁊ p̄ſas.
p Et p̄tulit vaſa ire ſue.i. medos ⁊ perſas: p̄ quos ex/
ercuit iram ſuā. Vel q̄ dicit/vaſa ire: expoſitio eſt huius q̄
dixerat/theſaurū ſuū: ne crederet q̄ intelligereť de theſau
Myſtice ro miſericordie ei⁹. q Qm̄ op⁹ eſt ⁊c. de illis vaſis. My
ſtice/hoc erit in die iudicij. Tūc em̄ aperiet domin⁹ theſau/
rum ſuū: ⁊ reddet vnicuiq̄ ſm̄ qđ meruit: Bonis.ſ. aurū et
argentū/lapides p̄cioſos.i. diuerſa p̄miorū genera. Malis
ſtannū/plumbum/ferrum.i. diuerſa tormentorū genera: que
omnia modo abſcondita ſunt quaſi theſaurus. Unde Deut.
xxxij.c. Nōne hec cō/
dita ſunt apud me: et
ſignata in theſauris
meis: Job. xxxviij.c.
Nunquid ingreſſus
es theſauros niuis:
aut theſauros gran/
dinis aſpexiſti: que p̄/
paraui in tempus ho/
ſtis in diem pugne et
belli.i. in die iudicij.
Tūc em̄ aperiet the/
ſaurū bonoꝝ ⁊ theſau
rum malorū. Tūc/ p
Matth. 25.d. Protulit vaſa ire.i. p̄cul feret/dicēs: Ite maledicti ⁊c. Oēs
q̄ ſibi theſauriçāt ſibi: Sȝ q̄dā tormēta: De quib⁹ Jaco. v.a.
Agite nunc diuites: plorate vlulātes ī miſerijs v̄ris q̄ adue/
niēt vob: diuitie veſtre putrefacte ſūt: ⁊ veſtimēta v̄ra a tineis
comeſta ſūt ⁊c. theſauriçaſtis em̄ vobis irā in nouiſſimis die/
bus. Roma. ij.a. Tu aūt ſcđm duriciā tuam ⁊ impenitēs cor
theſauriças tibi iram in die ire ⁊ reuelatiōis iuſti iudicij dei.
Roma. ix.c. Suſtinuit in multa patiētia vaſa ire apta ī inte/
ritum. Et hec ſunt vaſa in contumeliā. Alia autē ſunt vaſa mi
ſericordie ⁊ in honorem: vt boni qui theſauriçant ſibi eterna
gaudia. Matth. vj.c. Theſauriçate vobis theſauros in celo
vbi nec erugo nec tinea demoliť. r In terra chaldeoꝝ:
in inferno vbi ſubiugať homo demonib⁹. q Qm̄ opus
eſt: de quo opere Eſa. xxviij.f. Iraſceť dominus vt faciat
opus ſuū: alienum ē opus eius vt opereť opus ſuū: peregri/
nū eſt opus eius ab eo. s Venite ad eā ab extremis
finibus. Loquiť plurib⁹: quia ad babylonē deſtruendā ve/
nerūt gentes de multis nationib⁹. t Aperite vt exeant
qui cōculcēt eam: q̄ſi o vos reges ⁊ principes diuerſarū
terraꝝ date ſubditis veſtris licentiā: et p̄cipite eis vt exeāt
de terra ſua ⁊ veniant contra babylonem. v Tollite de
via lapides: quaſi remouete impedimenta veniendi con/
tra nabuchodonoſor vt cito p̄perent venire. x Et redi/
gite ī aceruos/ vt nō ſint ī via impedimēta. Vel/in acer/
uos/ vt inde faciatis machinas ⁊ fundas ad obſidendum.
¶ Deſcendāt in
Myſtice: s Venite ad eam ab extremis finib⁹: Myſtice
id eſt vos qui extremi ⁊ viles in mūdo eſtis/ venite ad cocul/
candū diuites in die iudicij. Tunc em̄ pauperes conculcabūt
diuites ſuperbos ⁊ potentes. Eſa. xxviij.a. Pedibus cōcul/
cabiť corona ſuperbie ebriorum ephraim. Malach. vlt.a.
Et ſalietis ſicut vitulus de armento: ⁊ calcabitis impios cum
fuerint cinis ſub planta pedum veſtrorum. Tunc enim ſicut
fecerunt/ſic fiet eis. Unde Johel. vlt.a. Cito velociter red/
dam viciſſitudinē vobis ſuper caput veſtrum. v Tollite
de via lapides.i. offendicula peccatorum de via morum:
que eſt via cuilibet: quia eſt a vita mala abijcere. Eſa. lxij.d.
Preparate viā p̄plo: planū facite iter/⁊ eligite lapides. Eccs.
iij.a. Tēp⁹ colligēdi lapides.ſ. pctā ī memoria ad dolēdū: et
poſt tēp⁹ diſp̄gēdi.ſ.ī cōfeſſiōe. Un/ x Et redigite ī acer/
uos. Nō fructificat ager niſi colligāť de agro lapides ī acer
uos: Sic ager cordis tunc poteſt arari ⁊ fructificare/qn̄ inde
colliguť peccata in aceruum memorie. Unde Amos. vj.d.
Nūquid currere queūt in petris equi: aut arari poteſt in bu/
balis: Eccl. xxj.b. Via peccantium complantata lapidibus:
ideo non poteſt arari. Aceruus lapidum crucibus ſuppoſi/
tis/ dicitur mōs gaudij: quia inde videť eccleſia ad quā itur:
Sic de aceruo peccatorū ſi apponatur crux penitentie et ſa/
tiſfactiōis/poteſt videri paradiſus. Jđ dic Ps. Quoniā ini/ Ps.37.
quitatē meā ego annūciabo: ⁊ cogitabo pro peccato meo: q̄ſi
p̄us colligā lapides p̄ recogitationē: et poſt diſpergā p̄ cōfeſ/
ſionē. Et interficite

a b Diſſipā ⁊ interfice q̄ie poſt
c eos ſunt/ait dn̄s: ⁊ fac iuxta
d oia q̄ p̄cepi tibi. Vox belli ī
e f terra ⁊ cōtritiō magna. Quō
g cōfract⁹ eſt ⁊ cōtrit⁹ malleus
h vniuerſe terre: Quō verſa ē
in deſertū babylon in genti/
i bus. Illaqueaui te et capta
k es babylon et neſciebas: in/
l m uentā es et app̄rehenſa: qm̄
n o dn̄m p̄uocaſti. Aperuit
p dn̄s theſaurū ſuū et protulit
q vaſa ire ſue: qm̄ opus eſt do
r mino deo exercituū in terra
s chaldeoꝝ. Venite ad eā ab
t extremis finib⁹/apitē vt exeāt
v q̄ cōculcēt eā. Tollitē de via
x lapides ⁊ redigite ī aceruos

a b ⁊ intērficite eā: nēc ſit quicq̄
c reliquum. Diſſipāte vniuer/
d ſos fortes eius: deſcēdāt in
e f occiſionē. Ve ēis: q2 vēnit
dies eoꝝ / temp⁹ viſitationis
g eoꝝ. Vōx fugientiū ⁊ eoꝝ
h qui euaſerūt de terra babylo
i nis vt ānnūcient in ſion vlti
k onē dñi dei noſtri / vltiōnem
l templi ei⁹. Annūciāte in ba/
m bylonē plurimis / ōmnib⁹ qui
tendūt arcum. Cōſiſtite ad/
uerſus eam ꝑ gyrū: ⁊ nullus
n euadat. Redditē ei ſm opuſ
ſuū: iux̄ oīa q̄ fecit facite illi:
o p q2 ꝯtrā dñm erecta ē: āduer
q ſum ſanctū iſrł. Idcircō ca/
r dēt iuuenes ei⁹ ī plāteis ei⁹:

F d Deſcendant in occiſionē. Babylon em̄ ex vna parte decliuis erat: et forte pugnatores deſcendebant contra hoſtes eorum.

Myſtice ꝯ ſionem. a Et interficite eā. Col.iij.a. Mortificate mēbra veſtra que ſunt ſup terrā: fornicationē / imundiciā ⁊c. b Nec ſit quicq̄ reliquū: ſm illud Eſa.xiiij.e. Perdā babylonis nomē ⁊ reliquias et germē et ꝓgeniem. Sȝ multi nō

E dimittunt nomē / quia volunt magni vocari in mundo: nec reliquias / quia habēt cogitationes ad ea que fecerunt: nec germen / quia inde loquūt / vel ꝓpt̄ gloriā querēdā vł delectationem: nec ꝓgeniē / q2 de parentela gloriāt. In hoc maxime peccant religioſi. Vñ Ezech.xvj.a. In die ortus tui.ſ. ad religionē / nō ē ꝑciſus vmbilic⁹ tuus.i. nobilitas generis: que totiēs ab eis nomiāt. Cōtra qd̄ Oſee.ij.d. Auferā de ore ei⁹ nomia baalim. Zach.xiij.a. Diſꝑdā noīa idolorū de terra. Ideo bñ dicit: Perdā babylonis nomē.i. dignitatis ī ſeculo habēte noīationē: ⁊ reliqas.ſ. diuitias in ſeculo derelictas: et ꝓgeniē.i. parētelā: ⁊ germē.i. reddit⁹ q̄ quolibet anno germinabit. Job.xviij.d. Nō erit ſemē eius neq̄ ꝓgenies in ꝑplō: nec vlle reliquie ī regionib⁹ eius. c Diſſipate vniuerſos fortes ei⁹ ⁊c.i. diſſipādos ⁊ occidendos nūciate. Eſa.v.e. Ve qui potētes eſtis ad bibendū vinū: ⁊ viri fortes ad miſcēdā ebrietatē. f Quia venit dies eoꝝ / dies ꝓſperitatis: De q̄ s̄.xvij.c. Diē hoīs nō deſideraui. Job.iij.a. Apuit iob os ſuū ⁊ maledixit diei ſuo / ⁊ dixit: Pereat dies in q̄ nat⁹ ſū. e Ve eis / in futuro: quibus modo venit dies quam ſequet nox eterne damnatiōis: melius eſſet nō eſſe in nocte vt poſt eſſem⁹ in die quā nō ſequet nox. g Vox fugientiū eoꝝ / qui exierūt de ciuitate deſtructa: ⁊ nūciauerūt alijs iudeis in hierłm vaſtationē babylonis. Vł quorūdā babyloniorū qui vbicūq̄ poterāt fugiebāt: ⁊ veniētes in iudeā dicebāt iuſte ſe deſtructos: q2 affligerāt iudeos.ſ. ſup modū q̄ ꝑceperat eis dñs: q̄ bñ volebat ꝙ ponerēt eos in cōculcationē q̄ſi lutū platearū: ipſi aūt nō ſic eſtimati ſūt: ſ3 ad ꝯterendū fuit cor eoꝝ: vt di̇ Eſa.x.b. h Qui euaſerūt de t̄ra babylōis.i. fugerūt: i Et annūciēt in ſion ⁊c.i.lj.b. Venite ⁊ narremus ī ſion opus dñi dei nr̄i. k Vltionē tēpli ei⁹.i. quā de⁹ ſumpſit de babylone ꝓpt̄ templi deſtructionē quā chaldei fecerūt. l Annūciate ⁊c. dicit ꝓpha: m Omib⁹ q̄ tendūt arcū.ſ. marie elamitis: qui erant de medis et pſis. Annūciate / inq̄ vel dicite hoc: Cōſiſtite aduerſus eā

Myſtice ꝑ gyrū ⁊c. Myſtice: g Vox fugientiū. Illi poſſunt annūciare q̄ fugiūt a peccato. Luc.xxij.d. Et tu ꝯuerſus cōfirma fratres tuoſ. Eccl.xliij.c. Qui nauigāt mare enarrāt piꝛcula ei⁹. Quia di̇ Eccl.xv.c. Nō ē ſpecioſa laus ī ore pctōris. Greg⁹. Suptectas ſordes man⁹ tergere nō valēt q̄ lutū tenēt. k Vltionē tēpli.i. Cor.iij.c. Templū dei ſanctū eſt qd̄ eſtiſ vos. Si q̄s aūt tēplū dei violauerit diſꝑdet illum de⁹. Unde nunq̄ pompeio bene accidit poſtq̄ templū dei cōbuſſit. Silr̄ nec antiocho epiphane poſtq̄ templū dei violauit. Vñ dicit.j. Machab.vj.b. Reminiſcor maloꝝ q̄ feci ī hierłm vñ ⁊ abſtuli oīa ſpolia argentea ⁊ aurea q̄ erāt in ea: ⁊ iuſſi auferri habitatores hierłm ſine cauſa. Cognoui ḡ quia ꝓpterea venerūt in me mala iſta. Silr̄ heliodorus: q2 templi

et oēs viri bellatores ei⁹ cō/
s ticēſcent in die illa / ait dñs.
t Eccē ego ad te ſuperbe dicit
dñs de⁹ exercituū: q2 venit
dies tu⁹ / tēpus viſitatiōis tuē.
v Et cādet ſupbus / ⁊ corruet:
x y ⁊ nō ērit q̄ ſuſcitet eū. Et ſuc
cendā ignē ī vrbib⁹ ei⁹ / ⁊ de/
uorabit oīa in circūitu eius.
Hec dicit dñs de⁹ exercituū:
z Calūmniā ſuſtinēt filij iſrł et
filij iuda ſimul. Oēs q̄ cēpe
a rūt eoſ tenēt / nōlūt dimittere
b eos. Redēmptor eoꝝ fortis
c dñs exercituū nomē ei⁹. Iū/
d dicio defendēt cauſam eoꝝ:
vt exterreat terram et cōmo/
ueat habitatores babylōis.

erariū ſpoliare attēptauit / vſq̄ ad mortē flagellat⁹ ē: vt di̇.ij. Machab.iij.e. Sic deus illos damnabit qui iniuriā eccleſie dei faciūt. m Oib⁹ q̄ tēdūt arcū ⁊c.i. ꝑdicatorib⁹ q̄ intēdūt arcū ſacre ſcripture ſtudēdo: ſed iaciūt ſagittas ꝑdicādo: qui debēt cōſiſtere aduerſus babylonē vt null⁹ euadat q̄ non interficiat carni ⁊ peccato / vt viuat: ⁊ fiat iterit⁹ carnis: ⁊ fiat ſpūs ſaluus: vt di̇.j. Corī.v.b. Si multi intendūt arcū: q2 multi ſtudēt ſ3 nūq̄ emittūt ſagittā ab arcu: q2 nō ꝑdicant. Oſee.vij. d. Reuerſi ſūt vt eſſēt abſq̄ iugo: facti ſunt q̄ſi arcus doloſus: cadent ī gladio ꝑncipes eorum a furore lingue ſue. Tres ſagittas miſit ionathas / in ſignū quid faceret dauid.j. Regł.xx.f. que ſunt

F lectio / ꝑdicatio / diſputatio. Eſa.vij.d. Cū ſagittis ⁊ arcu ingredientur illuc: vepres em̄ ⁊ ſpine ſunt in vniuerſa terra. n Reddite ei ſm opus ſuū ⁊c. s̄. eodē.c. ſimile. Matth.xvj.d. Fili⁹ hominis vētur⁹ ē in gloriā patris ſui cū angelis ſuis: ⁊ tūc reddet vnicuiq̄ ſm opa ſua. o Quia ꝯtra dñm erecta ē. Job.xv.c. Cucurrit aduerſus deū erecto collo: ⁊ pingui ceruice armatus eſt. p Aduerſū ſanctū iſrł / templū.ſ. vł dño ſanctificatum. q Idcirco cadēt iuuenes ei⁹ ⁊c.i. fortes. s Cōticeſcēt ī die illa / nō audēt eis mutire. Myſtice: r In plateis

Myſtice ei⁹.i. choreis puellarū. Zach.viij.a. Platee ciuitatis replebunt infantib⁹ ⁊ pueris ludētib⁹ in plateis ei⁹. s Cōticeſcent.i. Regł.ij.b. Impij in tenebris cōticeſcēt. Pš. Omnis

Ps.106. iniq̄tas eoꝝ opilabit os ſuū. t Ecce ego ad te ſupbe: q̄ſi ꝑ meipſū hoc faciā: etſi em̄ h alij facerēt / tamē niſi a dño ꝑmiſſi ⁊ cōfortati: ſicut di̇ Jaco.iiij.b. Deus ſupbis reſiſtit. Luc.xix.g. Et nō relinquēt ī te lapidē ſup lapidē: eo ꝙ nō cognoueris tēpus viſitatiōis tue. v Et cadet ſupb⁹: Quia Luc.xviij.c. Qui ſe exaltat humiliabit. Job.xl.b. Reſpice cūctos ſupbos ⁊ ꝯfunde eoꝝ ⁊ cōtere ipſos ī loco ſuo. Vel ꝑ ſupbū antichriſt⁹ ſignificat: q̄ extollit ſup oē qd̄ di̇ de⁹: vt.ij. Theſſał.ij.a. Cui⁹ mēbra ſt̄ heretici mō regnātes. Eſa.xj.a. Percutiet t̄rā v̄ga oris ſui ⁊c. x Et nō erit q̄ ſuſcitet eū: q2 p⁹ balthaſar null⁹ ī babylōe regnauit. Sic ⁊ p⁹ mortē nullus erit q̄ ſuſcitet aīaȝ a peccato. Amos.v.a. Virgo iſrł piecta ē in t̄rā ſuā: nō ē q̄ ſuſcitet eā. y Et ſuccēdā ignē ⁊c. myſtice / luxuriā: q̄ ē ignis vſq̄ ad ꝯſumptionē deuorās: vt di̇ Job.xxxj.b. z Calūniā ſuſtinēt filij iſrł ⁊c. a babyloniꝭs.i. falſi crimis īpoſitionē: q̄ affligūt eos ac ſi meruiſſēt. Et ī h aggrauat pctm̄ chaldeoꝝ / vt ſic iuſtior videat eoꝝ deſtructio. De h Eccs.iiij.a. Vidi calūnias q̄ ſub ſole gerunt: ⁊ lachrymas īnocētū ⁊ neminē ꝯſolatorē: nec poſſe reſiſtere eoꝝ violentie / cunctorū auxilio deſtitutos. Eccs.v.b. Si videris calūnias egenorū ⁊ violēta iudicia ⁊ ſubuerti iuſticiā in prouincia: nō mireris ſup hoc negocio: q2 excelſo excelſior ē ali⁹ ⁊ ſup hos q̄ȝ eminentiores ſunt alij: ⁊ inſup vniuerſe terre rex īmpat ſeruiēti: quia ei vniuerſa terra ſeruit. a Oēs q̄ ⁊c. nolūt dimittere eos: Sic nec pharao. Exo.v.a. Dimitte ꝑplm̄ meū iſrael. Et reſpōdit pharao: Neſcio dominū ⁊ iſrael non dimittā. Sed / b Redēptor eoꝝ fortis ⁊c. q̄ſi ipſe potens eſt eos defendere ⁊ illos deſtruere. c Iudicio.i. iuſte / d Defendet cauſam eorum ⁊c.i. iudeorum. Prouerb.xxiij.b. Agrum pupillorū ne introeas: Propinqu⁹ em̄ illorū

quos em̄ illoꝝ fortis ē:⁊ ipſe iudicabit ↄtra te cauſam illoꝝ. a ¶Gladiꝰ .ſ. pſecutiōis ⁊ deſtructiōis: venit ſupple/ b ¶Ad chaldeos .ſ. ꝑ medos ⁊ perſas. Myſtice/ In die iudicij: a ¶Gladius/deſtructiōis diuine ſententie :que eſt gladius ex vtraqꝫ parte acutꝰ: vt Apoc. j. d. Deut. xxxij. f. Si acuero vt fulgur gladiū meū.

Et gladius meꝰ deuorabit carnes. Job. xix d. Fugite a facie gladij: qm̄ vltor iniq̄tatū gladiꝰ ē. c ¶Et ad ꝑncipes/ꝑlatos: d ¶Et ad ſapientes/ legiſtas ⁊ decretiſtas. e ¶Gladiꝰ ad diuinos/theologos. Eſa. xlvij. d. Stēt ⁊ saluēt te augures celi qui cōtemplabant ſidera et ſupputabant menſes: vt ex eis annūciarent ventura tibi. Ecce facti ſunt quaſi ſtipula: ignis combuſſit eos. Eſa. xix. b. Stulti facti ſunt ꝑncipes thāneos: emarcuerūt ꝑncipes mēpheos: decepērūt egyptū .i. mundum. f ¶Qui ſtulti erūt .i. reputabunt in iudicio. Eſa. xxxiij. c.

a Gladiꝰ ad chaldeos/ait dominꝰ/⁊ ad habitatores baby
b
c lōis/⁊ ad ꝑncipes/⁊ ad ſapiē
d
e tes eius. Gladius ad diui
f nos eiꝰ/ qui ſtulti erūt. Gla
g dius ad fortes illiꝰ/ qui time
h bunt. Gladiꝰ ad equos eius
i ⁊ ad currus eius ⁊ ad omne vulgus qd̓ eſt in medio eiꝰ/⁊
k erūt q̄ſi mulieres. Gladius
l ad theſauros eiꝰ q̄ diripient.
m Siccitas ſup aq̄s eius erit ⁊
n
o areſcēt: q2 terra ſculptiliū ē:
p ⁊ in portētis gloriant. Pro
q pterea habitabūt dracones
r cū fatuis ſycarijs ⁊ habitabūt i ea ſtruthiōes. Et nō inhabitabit vltra vſqꝫ i ſēpiternū: nec extruet vſqꝫ ad generationē et generationē. Sic

Ubi eſt litteratus: vbi legis verba ponderans: vbi eſt doctor paruulorum: Populum imprudentem nō videbis: populum alti ſermonis: ita vt non poſſis intelligere diſertitudinem lingue eius: in quo nulla eſt ſapientia. g ¶Gladiꝰ ad fortes. Soph. j. d. Uox diei domini amara: tribulabitur ibi fortis: id eſt principes ſeculares: quos vocat hic fortes. h ¶Gladius ad equos/reges ⁊ milites. i ¶Et ad currus eius: id eſt nobiles mulieres que in curribus vadunt. Pſ. Hi in curribus ⁊ hi in equis. k ¶Et erunt quaſi mulieres .i. q̄ſi non potentes reſiſtere nec defendere ſe. Eſa. xix. c. In die illa erit egyptꝰ quaſi mulieres: ⁊ ſtupebūt ⁊ timebūt a facie cōmotionis. l ¶Gladiꝰ ad theſauros eiꝰ. Tunc enim diuitias quas deuorauerūt diuites euoment: ⁊ de ventre eoꝝ extrahet eas deꝰ: vt dr̄ Job. xx. b. Naum. ij. c. Diripite auꝝ/ diripite argentū: ⁊ non eſt finis diuitiarū ex omnibus theſauris deſiderabilibꝰ. Ezech. vij. e. Argentū eorum foris proijciet: ⁊ aurū eorū in ſterquiliniū erit. Argentū eorū ⁊ aurū eorum non valebit liberare eos in die furoris domini. Job. v. a. Et ipſum rapiet armatus .i. diabolus: ⁊ bibent ſitientes diuitias eius. De hoc gladio/Zach. ix. d. Dominꝰ deꝰ ſup eos videbit: ⁊ exibit vt fulgur gladius eius. m ¶Siccitas ſup aquas ⁊c̄. Oſtendit quomō capta fuit ciuitas: q2 .ſ. per ſiccū alueum euphratis intrauerūt in ciuitatem. Siccitas ſuper aquas eius erit .i. ſuper alueos. De flumine enim euphrate fecerunt diuerſi diuerſos alueos in circūitu ciuitatis: et ſic quaſi totam exhauſerunt aquam: ⁊ ſicco veſtigio itrauerūt ciuitatem. n ¶Et areſcent: id eſt deficient aque: o ¶Quia terra ſculptiliū eſt: quaſi ideo deſtruent/quia adorant idola. p ¶Et in portentis gloriant: id eſt in monſtris .i. idolis habentia membra diuerſoꝝ animaliū. Myſtice: Malis erit i futuro ſiccitas .i. malis defectio deliciarum: ⁊ hmōi: quia areſcent ſiti ⁊ fame. Eſaie. v. d. Multitudo eiꝰ ſiti aruit. Prouer. xxix. c. Cum defecerit prophetia diſſipabitur populus. o ¶Quia t̄ra ſculptiliū ē .i. inutilium ꝑlatoꝝ. p ¶Et i portētis gl̄iant. Portētū mōſtruoſū ē animal/duo habēs capita. Hi ſūt clerici habētes duos epiſcopos: q2 duas ꝑbēdas. Zach. iij. c. Audi ieſus ſacerdos magne: tu ⁊ amici tui q̄ habitāt corā te: quia viri portendentes ſunt. q ¶Propterea habitabunt dracones. Eſa. xxxiij. c. Et erit babylon cubile draconum: et paſcua ſtruthionū. r ¶Cū fatuis ſycarijs: id eſt animalibus que aſſimilantur hominibꝰ: que vocant fauni vel ſatyri vel piloſi. Et dicuntur ſycarij a ſycos quod eſt ficus. Unde

s min Sf. ſicarijs

Pſ. 19.

Myſtice

Eſa. 13. d.

ſubuertit dn̄s ſodomā ⁊ gomorrā ⁊ vicinas eius/ait do
s minꝰ. Nō habitabit ibi vir: neqꝫ incolet eam filiꝰ hoīs.
t Ecce populꝰ veniet ab aqui
v lone ⁊ gens magna: ⁊ reges multi cōſurgēt a finibꝰ terre.
x
y Arcum et ſcutū apprehēdēt
z crudeles ſt̄ ⁊ imiſericordes.
a Uox eoꝝ q̄ſi mare ſonabit: ⁊ ſup eq̄s aſcēdēt ſic̄ vir parꝰ ad ꝑlium ↄ te filia babylon.
b Audiuit rex babylonis fa
c mā eoꝝ: ⁊ diſſolute ſūt manꝰ
d eiꝰ. Anguſtia apphendit eū:
e dolor q̄ſi parturiētē. Ecce q̄ſi
f
g leo aſcēdet de ſupbia iorda
h nis ad pulchritudinē robuſtā: q2 ſubito currere faciā eū
i ad illā. Et q̄s erit electꝰ quē

Eſa. xiij. d. vbi habemus piloſi: dicit alia littera ſycarij. Uel dicuntur fatui ſicarij/ latrones: qui portāt ſicas: id eſt paruos enſes qui vocant ſici: et habitāt in ſolitudine. Myſtice: Dracōes ſunt detractores: Fatui ſicarij ſunt adulatores: qui habent ſicas: id eſt paruos enſes/ quibus latenter interficiūt homines. Tales ſimul habitāt in domibus principū et prelatorum. Struthiones ſūt hypocrite: qui videtur habere pennas virtutum ⁊ volare non poſſunt: vt dicitur Job. xxxix. b. Penna ſtruthionis ſimilis eſt pennis herodij et accipitris. Eſa. xiij. d. Et replebunt domꝰ eoꝝ draconibꝰ: et habitabūt ibi ſtruthiōes: ⁊ piloſi ſaltabūt ibi: ⁊ reſpōdebūt ibi vlule i edibꝰ eiꝰ ⁊c̄. s ¶Nō habitabit ibi vir ⁊c̄ .i. q̄ vere ſit vir: q2 nihil: niſi qui mollibus induunt in domibus regum ſunt: vt dicit Matth. xi. a. Petrus enim dominū negauit in domo principis ſacerdotū: ſed iohannes ⁊ helias qui erant viri habitabant in deſertis. t ¶Ecce populus veniet ab aquilone ⁊c̄. medorum ⁊ pſarū: ꝑ q̄s deſtruet babylon. v ¶Et reges multi: q̄ ſub cyro ſunt et dario. x ¶Arcum/ ad faciendā impugnationē. y ¶Et ſcutum apprehendent/ad defenſionē. z ¶Crudeles ſunt ⁊ imiſericordes. ſ̄. vj. f. Ecce populus venit de terra aquilonis: et gens magna conſurget a finibus terre: ſagittam et ſcutum arripiet/ crudelis eſt et non miſerebitur. a ¶Uox eorum quaſi mare ſonabit ⁊c̄. propter ſtrepitum exercituū concurrentiū. ſ̄. vj. f. Uox eius quaſi mare ſonabit. Myſtice: Per populū/falſi chriſtiani: Per gentem magnā/heretici: Per reges multos/tyrāni. Tyranni ſūt dracones: heretici ſunt ſtruthiones: et falſi chriſtiani ſicarij. b Audiuit rex babylonis .ſ. balthaſar. Audiuit: inquā quando .ſ. vidit manum in pariete ſcribentem: et danielis expoſitionem: et audiuit q̄ iam hoſtes intrauerunt ciuitatem. c ¶Et diſſolute ſunt manus eius/ pre merore et anguſtia: qui tamē quando glorioſe prandebat cum ſuis principibus: ⁊ in vaſis que aſportauerat de hieruſalem bibebat: d ¶Anguſtia apprehendit eum: timoris ⁊ doloris. e ¶Ecce quaſi leo. Hoc idem et eiſdem verbis habet. ſ̄. xlix. d. Leo/ nabuchodonoſor/ f ¶Aſcēdet/ ad terram ſanctā deuaſtandā: g De ſuperbia iordanis. Hoc dicit: quia forte iordanis intumuerat cum per illū intrauit nabuchodonoſor i terram ꝓmiſſionis. Uel q2 ſubiugata terra que circa iordanem erat ſuperbiuit/ credens q̄ totam terram poſſet ſibi ſubiugare. Et ſuperbus dicit iordanis: quia velociſſime fluit. h ¶Ad pulchritudinē robuſtā. Hanc vocat hieruſalē ꝓpter pulchritudinē cultus: vt dictū eſt ſupra. Inde ergo dicit aſcendere: q2 deſtructis iudeis credidit omnia regna deſtruere: Uel quia ſuperbiuit de eorum deſtructione. i ¶Et quis erit electus ⁊c̄ .ſ. cyrus et darius: ſed nō h̄ faciēt potētia ſua: vt .ſ. illū poſſint deſtruere: ſꝫ potētia mea. Unde

Gen̄. 19. e.

G

Myſtice

Daniel. 5.

cia mea. Unde/ a Quis eni ſimilis mei ⁊c. Et q̇s ē iſte paſtor ⁊c. nabuchodonoſor. b Niſi detraxerint eos.ſ. babylonios: quaſi niſi ita fiat/ non credatur mihi. c Paruuli gregum.i. medi ⁊ perſe: qui videbant paruuli et cōtemptibiles reſpectu chaldeorū: vt ſic in hoc magis gloria appareret. Dominus enī illis dedit hāc potētiā. Unde Eſa.xlv.
Job.41.a. a. Hec dicit dñs chriſto meo cyro: cui⁹ apphendi dexterā vt ſubijciā ante faciem eius gentes ⁊ dorſa regum vertā. Et aperiā corā eo ianuas: ⁊ porte nō claudent. Ego ante te ibo: et glorioſos terre hūiliabo. Portas ereas conterā: ⁊ vectes ferreos confringā. Et dabo tibi theſauros abſconditos: ⁊ arcana ſecretorū: vt ſcias quia ego dñs qui voco nomen tuū deus iſrael ꝓpter ſeruū meū iacob ⁊ iſrael electum meū: vt.ſ. iudeos de manibus eorum liberes. e Clamor/ leticie ⁊ exultatiōis. d A voce: id eſt rumore

a ſpōnā ei? Quis eni ſimilis
mei: ⁊ quis ſuſtinebit me? Et
q̇s eſt iſte paſtor qui reſiſtat
vultui meo? Propterea au-
dite conſiliū domini qđ mē-
te cōcepit aduerſum babylo
nem: ⁊ cogitatiōes ei⁹ quas
cogitauit ſup terrā chaldeo-
b rū. Niſi detrāxerint eos par-
c uūli gregū: niſi diſſipatū fue-
rit cum ipſis habitaculū eo-
d rum. A vōce captiuitatis ba
bylonis cōmota eſt terra: et
e clāmor inter gentes auditus
eſt.

Expo. Ca.LI.

Hec dicit dñs: Ecce ego ⁊c. Adhuc hic ꝓſequit de malis futuris ſuper babylonē ⁊ populū chaldeorum. Et diuiditur hoc capitulū in quīdecim partes. Primo ſub metaphora venti puluerem rapientis/ oīmodā deſtructionē babylonis oſtendit. Secūdo iudeos ad fugiendū de babylone inuitat: ibi: Fugite de medio babylonis. Tertio cauſam deſtructiōis babylonis oſtendit/ eiuſq3 plagam inſanabilem: vnde ⁊ iudeos ad fugiendum de ea iterum inuitat: ibi: Calix aureus babylon. Quarto medos ⁊ perſas ex nomīe deſignans/ inuitat ad occidendum chaldeos: ibi: Acuite ſagittas. Quinto ne credent medi et perſe eſſe auctores deſtructiōis babylonie: ⁊ non magis de⁹/ oſtēdit propheta deum eſſe auctorem illius: ibi: Jurauit dñs exercituū. Sexto oſtendit ꝓpheta babyloniam ſpecialiter eſſe collidendā: ⁊ omnia que in ea ſunt: ibi: Collidis tu mihi. Septimo conuertit ſe ꝓpheta ſpecialiter ad regem babylonis/ mala ei ventura denūcians/ tanq3 monti peſtifero omnē terrā occupāti: ibi: Ecce ego ad te mōs peſtifer. Octauo inuitat medos et perſas ad expugnandos chaldeos: quia ⁊ dominum habent adiutorem: ⁊ hoſtes eorum ſunt eneruati ⁊ impotentes reſiſtere: ibi: Leuate ſignū in terra. Nono modū per quē capta fuit babylon oſtendit.ſ. ꝑ fluminis ductionem: ibi: Currens obuiā currenti veniet. Decimo loquens ꝓpheta in ꝑſona populi iudaici conquerit de crudelitate regis babylonis/ iuſtā dei vindictā ſubiūgens: ibi: Comedit me. Undecimo ponit ꝓpheta admirationē ſuā de tā potentis ciuitatis ſubita deſtructione: ibi: Quomō capta eſt. Duodecimo iterum ſicut prius monet iudeos vt exeant de babylone: ⁊ nullo affectu retineant in terra/ recordantes beneficiorū dei ⁊ ciuitatis ſancte hieruſalē: ibi: Egredimini de medio eius. Tertiodecimo ſicut prius iterum introducit populus iudaicus conquerens de crudelitate chaldeorum: ibi: Confuſi ſumus. Quartodecimo reſpondet ꝓpheta querele iudeorū/ conſolans eos in deſtructione ſuorum hoſtium: ibi: Propterea ecce dies veniūt. Ultimo deſtructio babylonis per ſubmerſionē lapidis in flumine figuratur: ibi: Verbum quod precepit hieremias. Dicit ergo: f Ecce ego ſuſcitabo ⁊c. quaſi ventum peſtilentem: quam nullus poteſt vitare: quia quilibet neceſſe habet reſpirare et attrahere aerem: ſed calorem aut frigus poſſunt vitare diuites. Per hoc ergo innuit q̄ medos et perſas non poterunt aliqui vitare.ſ. nec diuites de illis/ nec pauperes: ſed ipſi omnia deſtruent: ſicut ventus vrens omnia virentia corrumpit. Suſcitabo ſ. vndiq3/ g Quaſi ventū peſtilentē et mittā in babylonē ventilatores/ medos ⁊ perſas. i Et ventilabūt eam/ ſeparādo paleas a granis.i. chaldeos a iudeis. Vel Uentilabūt eam/ fugando eos de terra. Eſaie.xxix.b. Erit ſic puluis tenuis multitudo ventilantiū te: ⁊ ſicut fauilla ptranſiens multitudo eorum qui contra te ꝑualuerūt. l Qm̄ venerūt ſup eā/ vētilatores/ m Undiq3: q̄ omnibus erat odioſa. n Nō habitabit q̇ tendit arcū ſuum: id eſt non erunt ibi ſagittarij qui ſe poſſint defendere: quia fugiēt ante deſtructionem: vel poſt deſtructionem non erunt ibi. r Nolite parcere iuuenibus eius ⁊c. o medi et perſe: quaſi nec etati nec ſexui parcite. ☞ Et cadēt interfecti

A

Al. tendat

Ca.LI.

f Hec dic domin⁹: Eccē
h ego ſuſcitabo ſup ba-
bylonē ⁊ ſuper habita
tores eius: qui cor ſuū leua-
g uerūt contra me: quaſi vēn-
tum peſtilentē: ⁊ mittā in ba-
h bylonē vēntilatores ⁊ vēnti
k labūt eam. Et demōlient ter
l rā eius: qm̄ vēnerunt ſup eā
m ūndiq3 in die afflictiōis ei⁹.
n Nō habitabit q̇ tēndit arcū
p ſuū ⁊ nō āſcēdet loricātus.
r Nolitē parcere iuuenib⁹ ei⁹:

Myſtice

Myſtice: a Ecce ego ſuſcitabo ſup babylonē. Babylon.i. cōfuſio/ ē mūdus: vbi oīa ſūt cōfuſa: ſpes.ſ. et timor: gaudiū ⁊ dolor. Prouerb.xiiij.b. Riſus dolore miſcebit: et extrema gaudij luctus occupat. Sed in celo ſunt gaudia pura ſine omni dolore: In inferno pura tormenta ſine oī gaudio. Sed in mūdo ſunt mixta. Eſa.lxiiij.b. Facti ſumus vt immūdi oēs nos: ⁊ quaſi pann⁹ mēſtruate vniuerſe iuſticie terre: quia alicubi mūdus/ alicubi aūt immūdus eſt. Habitatores eius/ ſunt mūdani: qui cor ſuum leuant contra deū ſupbiendo. Job.xv.c. Cucurrit aduerſus deū erecto collo: ⁊ pingui ceruice armatus ē. g Uentū peſtilentem. Uentus peſtilens eſt ſuperbia corrumpens.ſ. ſuperbia clericorū: que malo exemplo corrumpit laicos. Vel doctrina hereticorū/ que multos corrumpit. Prouer.xxix.a. Homines peſtilentes diſſipant ciuitatem. Oſee.xiij.d. Adducet vrentem ventum dominus de deſerto aſcendentem: et ſiccabit venas eius: ⁊ deſolabit fontem eius. Aggei.ij.c. Percuſſi vos vēto vrēte. h Uētilatores ⁊ ventilabūt eā. Uētilatores ſūt ꝑdicatores/ grana a paleis.i. vitia a virtutib⁹ ſeparantes.ſ. Jere.xv.d. Si ſeparaueris ꝑcioſum a vili: quaſi os meū eris. Eſa.xlj.d. Ego poſui te quaſi plauſtrū triturans nouum: habens roſtra ſerrantia: triturabis montes et cōminues. Et hoc eſt: k Et demolient terrā ei⁹ ⁊c. id ē terrenitatē ei⁹ vaſtabūt. Job.xij.c. Si cōtinuerit aquas.ſ. doctrine: omnia ſiccabunt: ſi emiſerit eas/ ſubuertent terram.i. terrenitatē. n Nō habitabit.i. in mūdo vt manſionari⁹: o Qui tēdit arcum ſuū. Arcum tendit/ qui quod docet facit. Arcus enim manibus et renibus tenditur. Roma.xv.d. Non audeo loqui aliquid eorum que per me nō efficit chriſtus. Gregorius ſuper Ezechielē. Qui verbum dei loquitur/ pri⁹ ſtudeat qualiter viuat: et poſt ex vita ſua colligat que ⁊ qualia dicat: Ad hoc enim vt ſeruetur veritas predicandi/ neceſſaria ē altitudo viuendi.q.d. prius debet arcus tendi q̄ ſagitta emitti. Job.xxix.d. Gloria mea ſemper innouabitur: et arcus me⁹ in manu mea inſtaurabit. p Et non aſcendet/ in babylonē: q Loricatus. Loricatus eſt vir iuſtus lorica iuſticie vndiq3 ꝓmunitus: ſicut ille qui dicebat/ Job.xxix.c. Juſticia indutus ſum ⁊ veſtiui me ſicut veſtimento ⁊ diademate iudicio meo. Eph.vj.c. State ſuccincti lumbos veſtros in veritate: et induti loricam iuſticie: et calciati pedes in preparatione euangelij pacis. r Nolite pacere iuuenib⁹ ei⁹.i. leuibus ⁊ laſciuis

☞ b Et cadent interfecti in terra chaldeorum ⁊ vulnerati in regionibus eius: que ſunt adiutrices eorum. Sed quare ſic deſtruentur? c Quoniam non fuit viduatus iſrael: id eſt noluit dominus ꝙ viduaretur a templo ⁊ cultu eius/ ⁊ populo ſuo omino: qđ tamē ⁊ quē ipſi deſtruxerūt. Bene enim voluit dominus ꝙ chaldei caſtigarent iudeos: ſed noluit ꝙ cōtererēt: qđ tamē fecerūt: vt dicit Eſa.x. Bene eñ voluit dñs vt nabuchodonoſor eſſet virga correctionis: ſed ipſe fuit furoris. Ideo dicit Eſa.x.b. Ve aſſur virga furoris mei. Unde debet exponi: Nō fuit viduatus iſrl̄.i.nūꝗ̄ voluit eſſe viduatus.ſ.quo ad omimodā populi ſui occiſionem/ vel templi deſtructionē. d Terra autē eorū.i.chaldeorū: e Repleta eſt delicto a ſancto iſrael.i.de peccato cōmiſſo cōtra ſanctum iſrael.i.contra populū iudeorum. Uel/ d Terra/ iudeorum: f Delicto a ſancto iſrael.i.cōmiſſo a paſtoribus iſrael: Scđm illud.ſ.xi.c. Quid ē qđ dilect⁹ me⁹ in domo mea fecit ſcelera multa?

a interficite omnē miliciā ei⁹. Et cadent interfecti in terra b chaldeorū: ⁊ vulnerati in re c gionibus eius. Quoniā nō fuit viduatus iſrael ⁊ iuda a deo ſuo/ domino exercituū. d e Terra autem eorū repleta f eſt delicto a ſancto iſrl̄. Fu g gitē de medio babylonis: vt h ſaluēt vnuſquiſqȝ animā ſuā. i k Nolitē tacere ſupēr iniqtatē l eius: quoniā tēmp⁹ vltionis m eſt domino: viciſſitūdinem n ipſe retribuet ei. Calix aure o us babylon in mānu domi p ni inebriāns omnē terram:

Myſtice ☙ leuibus et laſciuis/ quin arguantur vt debent: Quia.ſ.xlviij.b. Maledictus qui prohibet gladium ſuum a ſanguine. a Interficite omnem militiā ei⁹.i.mundi: q: milites hui⁹ mundi ꝓpter guerras ſuas ⁊ torneamēta deſtruūt
Ps.9. pauperes. Ps. Dum ſuperbit impius: id eſt vnus miles cōtra alium: incenditur pauper.i. domus pauperis: ad litterā. In hoc eñ modo cōſummatur omnis militia.ſ. in cōbuſtione domorū pauperū/ et poſſeſſionū eorum vaſtatione. Tales ergo debent ꝑdicatores arguere.ſ.l.c. Omnes qui tenditis arcum debellate eam ⁊ nō parcatis iaculis: quia domino peccauit. Eſa.xiij.d. Suſcitabo ſuper vos medos: qui argentū non querant nec aurum velint: ſed ſagittis paruulos interficient: ⁊ lactantibus vteris nō miſerebunt: ⁊ ſuper filios non parcet oculus eorum.j. Joh.ij.b. Scribo vobis iuuenes: ſcribo vobis ſenes. c Quoniā nō fuit viduatus iſrael ⁊ iuda ⁊c. Per iſrael cōtemplatiui: per iudam boni actiui. Reuera tales non ſunt a domino viduati: ſed ipſi coniūcti. Cōtemplatiui enim ſemꝑ dependent ad vbera conſolationis diuinē. Eſa.vlt.d. Ad vbera portabimini: ⁊ ſuper genua blandiēt vobis: Quō ſi cui mater blandiat: ita ego conſolabor vos. Actiui autē de ſeꝑatione aliquādo conquerunt/
Luc.10.g. licꝫ ſeparati nō ſint. Unde maria ſedente ad pedes ieſu/ conquerit martha ꝙ turbet ſola. A nullo ergo viduat dominus quātum in ſe eſt: quia a nullo ſeparat ſe. Eſa.l.a. Quis eſt iſte liber repudij matris veſtrē: quo dimiſi eam? aut quis eſt creditor me⁹? g Fugite de medio babylonis ⁊c.ſ.vos babylonij vel iudei: quia ciuitas illa iam deſtruet. i Nolite tacere: o vos ꝓphete quibus reuelata eſt hec deſtructio: quaſi annunciate eis iniquitatē eorum/ ne iniuſte videar illos deſtruere. k Super iniquitatē eius.i. de iniquitate. Alia lr̄a habet/ Ne proijciamini iniquitate babylōis. Ut eñ dicit Origenes: qui tacēdo cōſentit iniquitati babylonis ⁊ nō magis eam reprehendit/ particeps eius delicti eſt et conſors vindictē. Mich.ij.c. vbi nos habem⁹: Mulieres populi mei eiecistis de domo delitiarū ſuarum: dic̄ alia littera: Duces populi mei proijcient ex domo delitiarū: propter peſſimas volūtates ſuas: quibus.ſ. conſentiūt peccantibus: vel cum eis peccando: vel peccata illorum tacendo et non arguendo. l Quoniam tempus vltionis eſt domino. Eſa.xxxv.b. Ecce deus noſter vltionē adducet retributionis. Domino/ datiui caſus. m Uiciſſitudinem ipſe retribuet ei: quaſi quia alias deſtruxit terras/ deſtruet
Myſtice et ipſa. Myſtice: g Fugite de medio babylonis: id ē mūdane cōfuſionis: que habet initium/ mediū ⁊ poſtremū. Initium eſt ſollicitudo neceſſariorū: Mediū ſollicitudo ſuperfluorū: Poſtremū ſollicitudo nociuorum. Primū fugere eſt conſiliū: ſecūdū ꝑceptum: tertium neceſſariū. Prouerb.xj.a. Expectatio ſollicitorū peribit. Precipiendo ergo dicit: Fugite de medio babylonis. Unde: h Ut ſaluet vnuſquiſqȝ animam ſuam/ fugiendo: quod non poteſt in babylone manendo.ſ.l.b. Recedite de medio babylonis: de terra chaldeorū egredimini: ⁊ eſtote quaſi hedi ante greges. Al. tēp⁹ ē a dño i Nolite tacere ⁊c.i. o predicatores ⁊ prelati: ſed arguite peccatores/ ne eorum participes ſitis: quia vt dicit Glo. qui tacendo aſſentit/ particeps fit pene et culpe: dum ad huc ſcelera cōmittit necluit. Eſa.lviij.a. Clama ne ceſſes: quaſi tuba exalta vocem tuam: ⁊ annuncia populo meo ſcelera eorum. Ezech.iij.e. Si dicente me ad impium: morte morieris/ non annunciaueris ei: neqȝ locutus fueris vt auertatur a via ſua impia et viuat: ipſe iniquus in iniquitate ſua morietur: ſanguinem autem eius de manu tua requiram. Eſa.lxij.c. Reminiſcamini domini ne taceatis: et ne detis ſilentium ei. Oſee.viij.a. In gutture tuo ſit tuba quaſi aquila ſuper domum domini. l Quoniam temp⁹ vltionis: quaſi annūciate eis/ ⁊ peccatum/ ⁊ penam. m Uiciſſitudinē ipſe retribuet ei. Apoc.xviij.b. Quātū glorificauit ſe ⁊ in delitijs fuit: tantū date illi tormentū ⁊ luctū.ſ.l.c. Sic fecit/ facite ei. n Calix aure⁹ babylon.i. tribulatio ⁊ vexatio ꝗ̄ babylon alias nationes potauit ⁊ quā ipſa deinde potauit. Calix dico/ p Inebriās omnē terrā.i. vehemēter affligēs: eſt/ o In manu domini/ modo: vt propinet illū babyloni: q̄ calix olim fuit in manu nabuchodonoſor: quia cui volebat ꝓpinabat. Sed nūc cum iam regnum eius ſit deſtructioni ꝓpinquum: dicit eſſe in manu dei: qui illum babylonijs ꝓpinauit per medos et perſas. Dicit aūt hic calix quem ipſa potauit aureus: tum quia durabilis in eternum: tum quia omnib⁹ alijs gentib⁹ charus: tum propter regiā dignitatē. Ille ſimiliter quo ipſa alios potauit/ dicit aureus propter diuitias quas rapiebat nabuchodonoſor ab alijs nationib⁹ quas affligebat: et ꝓpter grauitatē: q: aurū ponderoſū ē. Unde ſtatua caput aureū habuit: qđ ſignificabat nabuchodonoſor: Daniel.ij.e. ☞ De vino.i. tribulatiōe
Myſtice: n Calix aureus babylon/ eſt mūdi proſperitas/ continens vinum carnalis voluptatis: quo inebriat omnes terrenos: Cōtra illud/ Eph.v.d. Nolite inebriari vino i quo eſt luxuria. o In manu domini: quia cui vult dat diuitias ⁊ ꝓſperitatē huius mūdi: ⁊ cui vult paupertatē ⁊ aduerſitatem: cui autem vult/ nec hoc nec illud dat. Unde Prouerb.xxx.b. Mendicitatē et diuitias ne dederis mihi: ſed tm̄ neceſſaria tribue victui meo: ne forte ſatiatus illiciar ad negandū/ et dicam: q̄s eſt dominus: aut egeſtate compulſus furer/ et periurem nomen dñi dei mei. Uel/ n Calix aureus babylon: id eſt ſapientia ſeculis habens vinum/ imo potius aquā cupiditatis: quā quanto plus bibit: tanto plus ſitit. Joh.iiij.b. Qui biberit ex hac aqua ſitiet iterum. Aureus/ propter ſermonis ſplendorem. o In manu domini: quia omnis ſcientia a domino deo eſt: Eccl.j.a. De vino vtriuſqȝ calicis intelligit illud Prouer.xxiij.d. Ne intuearis vinum quādo flaueſcit: cum ſplenduerit in vitro color eius. Ingredit blande/ ſed in nouiſſimo mordebit vt coluber: et ſicut regulus venena diffundet. Sicut enim aureus color dat colorem vino: ſic delectatio placentiam peccato. Unde et venena ſepiſſime propinantur in vaſis aureis. Myſtice

a ¶ De vino .i. tribulatione/eius: quam ipſe propinauit: biberunt oēs gentes. Uel/De vino/idolatrię eius: qꝛ faciebat deos ſuos ab omnib⁹ adorari: imo ⁊ ſeipſū faciebat nabuchodonoſoꝛ adorari: Daniel.iij.a. Judith.iij.d. Uñ et ꝙ dicit/aure⁹: alludit in hoc viſioni q̄ ponit Daniel.ij.e. de ſtatua habente caput aureū/qḋ ſignificabat regnum babylonis: regnū autē medoꝛū fuit pars argentea: regnū perſaꝝ/ ęrea: regnum romanoꝛum ferrea.

Eſa.21.c. Apoc.14.b.

b ¶ Et ideo cōmotę ſunt/cōtra babylonem: vel qꝛ ductę ſūt i captiuitatē. c ¶ Subito cecidit babylon ⁊ cōtrita eſt .i. ex improuiſo capiet.

a Dē vino ei⁹ biberūt oēs gē-
b tes: et ideo commotę ſunt.
c Subitō cecidit babylon et
d contrita eſt. Ululate ſuper
e eam: tollitē reſinam ad dolo
f rem eius/ſi fortē ſanet. Cu-
g h rāuim⁹ babylonē/et nōn eſt
i ſanata. Derelinquam⁹ eā: ⁊
k ēam⁹ vnuſquiſqȝ i terrā ſuā.
l Qm̄ peruenit vſqȝ ad cęlos iu
m diciū ei⁹: ⁊ eleuatū ē vſqȝ ad
n nubes. Protulit dñs iuſti-
o cias nr̃as: vēnite et narrem⁹
p q in ſiōn opus dñi dei noſtri.

Myſtice ☙ a ¶ De vino ei⁹ biberūt oēs gentes. Apoc.xviij.a. De vino irę fornicatiōis eius biberūt oēs gentes: et reges terrę cū illa fornicati ſunt. Hoc vinū bibit ad mēſam demonioꝝ.j.Corinth.x.e. Nō poteſtis bibere calicē domini ⁊ calicem demonioꝝ. b ¶ Et ideo cōmotę ſunt. Utrūqȝ em̄ vinū .ſ. pſperitatis mūdanę: ⁊ ſecularis ſapiētię cōmotū eſt. Nā ſapiētia ſecularis inflat: vt dicit.j.Corinth.viij.a. Et diuitię temporales extollūt. vt.j.Timoth.vj.d. Pręcipe diuitibus nō alta ſapere: nec ſperare i incerto diuitiaꝝ. Uel/cōmotę ſunt: qꝛ vnū peccatū cōmouet hominē ad aliud. Eſa.xxviij.b. Pręebrietate abſoꝛpti ſt/errauerūt a vino. Thren.j.c. Peccatū peccauit hieruſalē: ꝓpterea inſtabilis facta eſt. c ¶ Subito cecidit babylon. Apoc.xviij.e. Uę vę ciuitas illa magna: q̄ amicta erat byſſo purpura ⁊ cocco: ⁊ deaurata auro ⁊ lapide ꝓcioſo ⁊ margaritis: qm̄ vna hora deſtructę ſunt tantę diuitię.j.Joh.ij.c. Trāſit mūdus ⁊ cōcupiſcētia eius .i. quicqḋ in eo eſt cōcupiſcibile. Qui ergo hic biberit de calice ꝓſperitatis: in futuro bibet de calice dominici furoris. Abacuk.ij.d. Bibe tu quoqȝ ⁊ conſopire: circūdabit te calix dexterę domini: ⁊ vomitus ignominię ſuꝑ gloriā tuam. d ¶ Ululate ſuꝑ eam/ vos qui eam diligitis: vel o principes eius. e ¶ Tollite reſinā ad doloꝛē eius: quę valet ad curāda vulnera: q̄ſi adiuuate eā ſi poteſtis ad vulnera euādēda/ vl' habita curāda: q̄ſi nō poteritis. f ¶ Si forte ſanet. Si/forte ē tēperatiuū/vel nota liberi arbitrij: q̄ſi poſſibile ſit aliter fieri ſi ipſi vellēt ꝯuerti ad deū. g ¶ Curauim⁹ babylonem ⁊c̄. Loquitur in ꝑſona illoꝛū qui venerant in adiutoꝛiū babylonis. Unde/ l ¶ Quoniā ꝑuenit vſqȝ ad cęlos iudiciū eius .i. deus qui in cęlo eſt/vnde omnia videt: iudicauit eā eſſe damnandā: et ideo eius damnatiōi reſiſtere non poſſum⁹: Quia dicit Job.ix.b. Deus cui⁹ irę reſiſtere nemo poteſt. q.d. fecimus quod in nobis erat vt liberaret: ſed quia peccatis exigentib⁹ ipſa liberari nō poteſt: reuertimini i terrā veſtrā. m ¶ Et eleuatū ē vſqȝ ad nubes: quaſi intantū creuit malicia eoꝛum ꝙ deus amplius ſuſtinere nō poteſt. Geñ.xviij.c. Clamoꝛ ſodomoꝝ ⁊ gomoꝛręoꝝ multiplicatus eſt: ⁊ peccatū eoꝝ aggrauatū eſt nimis. Jaco.v.a. Ecce merces operarioꝝ qui meſſuerūt regiones veſtras quę fraudata eſt a vobis/clamat: ⁊ clamoꝛ eoꝝ in aures dñi ſabaoth introiuit.

Myſtice: d ¶ Ululate ſuꝑ eā ⁊c̄. Hoc dicit medicis animaꝝ .i. ꝑdicatoꝛib⁹ ⁊ ꝑlatis: qui ſuꝑ caſu peccatoꝝ debent dolere ⁊ compati: ⁊ poſtea ſalutarē admonitionē ad medicinā exhibere. Hoc enim ē ꝓmo ſuper eam vlulare: ⁊ poſt reſinam tollere ad doloꝛem eius ſanandum vel mitigandū. Eſ.xlviij.f. Coꝛ meū ad viros muri fictilis dabit ſonitū tibiarū. Uiri muri fictilis ſunt/qui curā carnis agunt i delitijs: quib⁹ debet compaſſio ⁊ admonitio. In ſonitu em̄ admonitio: in tibia exprimit cōpaſſio. Eſa.xvj.c. Uenter meus ad moab .i. peccatoꝛes/ quaſi cithara ſonabit. Et dic/vlulate: Nō em̄ ſufficit ꝑlatis ꝑdicare pęnitentiā: ſed opoꝛtet gemit⁹ ꝓmere. Job.xxxix.a. Nūquid noſti partus ibicū in petris: vel parturientes ceruas obſeruaſti? Incuruant ad fętū ⁊ pariunt: ⁊ rugitus emittunt. Talis cerua fuit paulus: qui dicebat: Filioli mei quos iterū parturio donec formet chꝛiſtus in vob: Gal.iiij.c.ij.Coꝛinth.xj.g. Quis infirmat et ego nō infirmoꝛ: qs ſcandaliçatur ⁊ ego non vroꝛ?: Ie.xxv.g. Ululate paſtores et clamate: ⁊ aſpergite vos cinere optimates gregis. Per reſinā/ pęnitētia/ ſm̄ ſcripturaꝝ teſtimonia ſūpta. Reſina em̄ ſumit in galaad: qḋ iterꝑtat aceruus teſtimonij. Ie.viij.g. Nūquid nō reſina eſt in galaad: g ¶ Curauim⁹ babylonem. Scḋm Glo. vox eſt angeloꝝ/q̄ volunt aīas noſtras curare. Ad hoc em̄ nobis ad cuſtodiā noſtrā dāt: ſ3 eos repellim⁹ vt nō curemur/dū cōſilijs eoꝝ nō acquieſcim⁹. i ¶ Derelinquam⁹ eā: itellige de angelis ꝓuincialib⁹: nō ſingularib⁹. k ¶ Et eam⁹ vnuſqſqȝ in t̃rā ſuam .i. ſpeculatiōi diuinę inſiſtam⁹ tm̄: q̄ ꝓus inſiſtebam⁹ ei ⁊ curationi hoīm. Uel eſt vox ꝑdicatoꝝ: qui dū ſpem habēt de cōuerſione peccatoꝝ/ debēt inſiſtere ꝑdicationi: cū autē vident ſe nihil alicubi ꝓficere/ debēt derelinquere illum locū ⁊ ad alium ſe transferre: vt dicit Matth.x.b. Quicunqȝ nō recęperit vos/neqȝ audierit ſermones veſtros: exeūtes foras de domo vl' ciuitate illa: excutite puluerē de pedibus veſtris. Sicut medicus coꝛpoꝛalis q̄diu habet ſpem de ęgri curatione/ apponit curā: qn̄ aūt videt moꝛbū inſanabilē/relinqt ęgrum. Dicunt ergo ꝑdicatoꝛes: g ¶ Curauim⁹ babylonē .i. remedia curationis adhibuim⁹/ oꝛando/ ꝑdicando/ exēplū bonū demōſtrando. h ¶ Et/tamē/ nō ē ſanata: qꝛ nō vult obedire. Unde nō eſt culpa ꝑdicatoꝛis/ ſed peccatoris. Unde Act.xx.f. Cōteſtoꝛ vos hodierna die: qꝛ mūdus ſum a ſanguie omniū: Nō em̄ ſubterfugi quo minus annūciarē omne cōſiliū dei vobis. k ¶ Et eamus vnuſqſqȝ in terrā ſuā .i. ad cōſcientiā ſuā examinandā: vt nō ſemꝑ ꝑdicatoꝛ alijs intēdat/ſed aliqn̄ ſibi. Geñ.xxx.d. Juſtū eſt vt aliqn̄ ꝓuideā domui meę. Hoc dixit iacob poſtqȝ longo tempore pauerat gregē laban.. n ¶ Protulit dñs: quaſi dñs bñ ſcit ꝙ iuſte ęgimus auxiliū ferendo chaldęis: cyrus autē infideliter ęgit: ſicut habet ſuꝑ illud Eſa.xxj.a. Qui incredulus eſt infideliter agit. Et hoc eſt: Protulit dñs iuſticias noſtras .i. ſentētiauit ꝙ iuſte ęgim⁹ .ſ. quęrēdo auxiliū ad liberationē babylonis/ dicūt chaldęi: vel ferendo auxiliū ad liberationē ei⁹/dicunt adiutores. Uel loquit in ꝑſona aliaꝝ gentiū q̄s nabuchodonoſoꝛ deſtruxerat. Uñ/ n ¶ Protulit dñs iuſticias nr̃as/iuſte deſtruendo babylonē: quę nos iniuſte inflixerat. Uel poteſt eſſe vox iudęoꝛum: quaſi nō ſolum dominus puniuit chaldęos ſm̄ merita ſua: ſed et nos ſm̄ merita noſtra remunerat. o ¶ Uenite ⁊ narremus ⁊c̄. Loquit hic hieremias ad alios ꝓphas/ vt annūciēt iudęis ꝙ dñs vindicabit eos de babylonijs. Uel ē vox iudęoꝝ ſeſe hoꝛtantiū.

Acuite ſagittas.

Myſtice: n ¶ Protulit dominus iuſticias noſtras/ in cruce: quando de latere ſuo fluxit ſanguis et aqua: quibus iuſtificati ſumus. Apoc.j.b. Qui dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis noſtris in ſanguine ſuo. Roma.iij.d. Juſtificati gratis per gratiā ipſius per redemptionē quę eſt in chꝛiſto ieſu: quem ꝓpoſuit deus ꝓpitiatoꝛem per fidem in ſanguine ipſi⁹. Itē/Protulit domin⁹ iuſticias noſtras .i. proferet in die iudicij/ cum dicet: Eſuriui ⁊ nō dediſtis mihi mādūcare ⁊c̄. Matth.xxv.d. Et ideo gratiarūactiones ſunt agendę. Unde/Uenite ⁊ narremus ⁊c̄. Ul' ſimiliter dicitur hoc ꝑdicatoꝛib⁹: qui qḋ in ſe eſt fecerunt ad ſanandum peccatoꝛes: ſed ipſi non acquieuerūt. Sed dominus profert iuſticias prędicatoꝛū/ cum dicit Matth.x.b. Et pax veſtra reuertet ad vos. o ¶ Uenite/greſſu bonoꝝ operū. p ¶ In ſion/cōtemplatiuis: q ¶ Opus dñi dei noſtri. Bonis enim annūcianda ſunt opera domini/ vt eum plus diligant:

ſed malis peccata

B

a Acuite ſagittas/ o medi ꝛ pſe. b Et implete pharetras/ſagittiſ. c Suſcitauit dñs ſpm ꝛc̃. Poſſet qs dicere: fruſtra loquit̃ hieremias ad medos ꝛ pſas: qꝛ nõ poterũt venire: Ideo reſpondet/ ꝙ imo: quia/ ſuſcitauit dñs ſpm regũ medoꝝ.i. dedit eis volũtatẽ/ d Cõtra babylonẽ/ ꝛ poteſtatẽ impugnandi eã. e Mẽs eius.i. domini/ vł regis medorum: eſt vt pdat eã. f Quoniã vltio domini eſt.i. quã ſumet dominus. g Vltio templi ſui/ qđ ſuccenderunt babylonij.ſ. l.c. Vltionem templi ei⁹ annũciare in babylonẽ multis.j. Corinth. iij.c. Si quis templũ dei.ſ. materiale vel ſpirituale violauerit/ deſtruet eũ de⁹.

Myſtice ✠ ſed malis peccata ſua et iudiciũ futurum vt timeant.

a Acũite ſagittas et implẽte
b
c pharetras. Suſcitãuit dñs
d ſpiritũ regũ medorũ: ꝛ cõtrã
e babylonem mẽns ei⁹ eſt vt
f perdat eam. Quõniã vltio
g domini eſt: vltiõ templi ſui.
h Supẽr muros babylonis le
i
k uãte ſignum: augẽte cuſto
l diam. Leuãte cuſtodes/ prę
m pãrate inſidias: quia cogita
n uit dominus ꝛ fẽcit quęcũꝙ
locutus eſt contra habitato
o res babylonis. Quę habi

a Acuite ſagitas.i. auctoritates ꝑ bonas ꝛ pũgitiuas expoſitiões: et per bonã vitam quę multum acuit prędicationẽ. b Et implete pharetras: id eſt corda ꝛ quaternos. c Suſcitauit domin⁹ ſpiritũ regũ medorũ: qui interpretant̃ metiẽtes.ſ. ſe vel alios. Eſa.xiij. d. Ego ſuſcitabo ſuper eos medos: qui argentũ non quęrant nec aurum velint: ſed ſagittis paruulos interficient. Rex medorũ.i. prędicatorũ.ſ. chriſtus: ſuſcitat̃ a domino.i. chriſtus reſurgens. h Super muros babylonis leuate ſignũ.ſ. o vos medi et perſę leuate vexilla veſtra ſuper vrbes vel muros babylonis captę: vt qui extra ſunt ſecure veniant. Vel/ leuate ſignũ: ad impugnandũ. Vel.i. o vos chaldęi leuate ſignũ: ſed fruſtra. k Augete cuſtodiam/ ne vi effugiãt. Vel hoc dicit̃ chaldęis vt multiplicẽt cuſtodes portarum ſuarum/ licꝫ fruſtra. l Leuate cuſtodes.ſ. vocẽ: quaſi dicite/ ꝙ tempus intrandi eſt. Nota ꝙ medi et perſę extra babylonem habebant locum eminentem: vel forte fecerãt turrem ligneam ex qua poterant videre qđ fiebat in ciuitate. Unde Eſa.xxj.b. vbi agit̃ de hoc eodem/ dicit̃: Vade ꝛ pone ſpeculatorẽ: ꝛ quodcũꝙ viderit annũciet. Et vidit currũ duoꝝ equitum: aſcenſorẽ aſini ꝛ aſcenſorẽ cameli: ꝛ cõtemplatus eſt diligẽter multo intuitu. Et clamauit vt leo: Sup ſpeculã domini ego ſum ſtans iugiter per diem: ꝛ ſuper cuſtodiã meam ego ſum ſtans totis noctibus. Ecce iſte venit aſcenſor vir bigę equitum. Et reſpondit ꝛ dixit: Cecidit cecidit babylon: ꝛ omnia ſculptilia deoꝝ eius cõtrita ſunt in terrã. In illo ergo loco eminenti poſuerũt cuſtodes: qui videntes homĩes ſopitos in ciuitate/ dixerunt hoc principibus: qui fecerunt rumpi obſtacula/ vt fluuius in nouos alueos decurreret: ꝛ ſic per antiquũ alueum intrauerũt in ciuitatem. Unde li/ cuſtodes/ accuſatiui caſus eſt.i. ſpeculatores: qui cõſiderent quãdo dormient babylonij. Et ſic/ m Preparate inſidias/ ad capiendum. Simile/ Joſue.viij.a. Ponite inſidias poſt ciuitatem: nec longius recedatis: et eritis omnes parati. n Et fecit quecũꝙ locutus eſt ꝛc̃. per ꝓphetas. o Quę habitas.ſ. o babylon: p Super aquas multas: quia per mediũ eius fluit euphrates. r Venit finis tu⁹ pedalis ꝓciſionis tuę.i. talaris. Loquit̃ metaphorice per ſimilitudinẽ arboris quę caſui propinqua eſt: quãdo nõ reſtat niſi pes ad ſuccidendum: per hoc innuens ꝙ babylon eſt ꝓpinqua deſtructioni. Luc.iij.b. Jam ſecuris ad radicem arboris poſita eſt: quia venit finis ꝑfectę tuę munitionis: Ipſa enim ꝑfectiſſime munita erat: ſed modo inſtat pedalis finis eius.i. cõſummatio vel cõſumptio.i. ꝓpinqua eſt eius ꝓciſio ꝛ modicũ vel nihil reſtat. Myſtice: i Leuate ſignum.i. aperte ꝓdicare chriſti paſſionẽ. Idem.ſ.l.a. Eſa.lxij.d. Leuate ſignum ad populos. k Augete cuſtodiam/ ꝑ gregis veſtri ſollicitudinẽ. l Leuate cuſtodes: q̃ſi non ſufficitis ꝑ vos: ſed habete etiã vicarios q̃ vos coadiuuẽt. Quod eſt cõtra illos qui ꝓbendas ꝛ curas augẽt: ſed cuſtodes nõ. p Sup aquas/ deliciarũ: q In theſauris/ diuitiaꝝ. r Venit finis tu⁹ pedalis ꝓciſionis tuę. Luc.xij.c. cum diceret ille diues: Anima mea multa bona repoſita habes in annos plurimos: requieſce/ comede/ bibe/ epulare: Dixit illi deus: Stulte hac nocte animam tuam repetunt a te: quę autem paraſti cuius erunt? Daniel.iiij.f. Cum adhuc eſſet ſermo in ore regis: vox e cęlo ruit: tibi dicit̃ nabuchodonoſor: regnũ tuũ trãſijt a te ꝛ ab hominib⁹ eijcient te. Dicit̃ aũt finalis pedalis: quia Myſtice Amos.6.c. Ez.10.b.

p tas ſupẽr aquas multas lo
q
r cuples in thẽſauris: vẽnit fi
nis tuus pedalis pręciſionis
s tuę. Jurãuit dominus exer
t cituũ per animã ſuã: quõniã
replebo te hoĩb⁹ q̃ſi brucho:
v et ſũp te celeuma cantabit̃.
x
y Qũi fecit terrã in fortitũdi
z ne ſua: et ꝓpãrauit orbẽ ĩ ſa
a piẽtia ſua: ꝛ prũdẽtia ſua ex
b tẽdit cęlos. Dãnte eo vocẽ
c multiplicant̃ aq̃ ĩ cęlo. Qũi
leuat nubes ab extremo t̃rę:

vſ꜡ ad verticem capitis ꝛ vſ꜡ ad plantã pedis occupabit totum pęna: ſicut totum occupauerat culpa. Eſa.j.b. A planta pedis vſ꜡ ad verticẽ nõ eſt in eo ſanitas: Ecce mẽſura culpę. Sap.iiij.d. Dirumpet illos inflatos ſine voce: et cõmouebit a fũdamẽtis ꝛ vſ꜡ ad ſummũ deſolabũt̃: Ecce mẽſura pęnę. Apoc.xviij.b. Quãtũ glorificauit ſe ꝛ ĩ delitijs fuit ꝛc̃. Eſa. xxvij.b. In mẽſura cõtra menſurã cũ abiecta fuerit iudicabit eam. s Jurauit dñs ꝛc̃. ꝑ animã ſuã.i. toto affectu. t Quoniã replebo te homib⁹ q̃ſi brucho: cui⁹ aliq̃n tanta eſt multitudo vt quaſi nubes ſolem obſcuret: et oĩa virentia ꝯſumat: vt dicit̃ ſuper Johel.j.a. Reſiduũ bruchi ꝛc̃. Et ideo ei comparat̃ exercitus medorum metaphorice: quaſi ad deſtructionẽ tuã o tu babylon faciã conuenire innumeras gentes. v Et ſup te celeuma cantabit̃. Celeuma carmẽ eſt nautaꝝ/ cũ ad portũ veniunt: vel vindemiatoꝝ poſtꝙ collegerũt vindemię abundantiã: ſic ꝓ adepta victoria lętabunt̃ hoſtes. Myſtice: In eccleſia ſunt multi chriſtiani: q̃ſi bruch⁹ ĩ magna multitudine. Sed dicit̃ Eſa.ix.a. Multiplicaſti gentẽ/ nõ magnificaſti lęticiã: qꝛ ꝑ malã vitam ſuam ſe ꝛ alios cõſumũt: ꝛ omnẽ eccleſię viriditatẽ vaſtant. x Qui fecit terram: quaſi nõ miremini ſi tãta ciuitas ita ſubito deſtruat̃: qꝛ dicunt ꝙ bene ẽ tam potens ꝙ poſſit eã deſtruere: y In fortitudine/ filio ꝑ quẽ oĩa fecit. z Et ꝓparauit orbẽ/ mundũ: in ſapientia ſua: vt di.j. Cor.j.d. a Et prudẽtia ſua: qua rerũ exitus metit̃. A firmamẽto aũt qđ intelligit̃ hic ꝑ cęlũ/ eſt generatio ꝛ origo omniũ aliarũ rerũ. b Dante eo vocem ꝛc̃.i. tonitruũ: vel.i. eo ꝓcipiente. c Qui leuat nubes ab extremo t̃rę. Hoc dic̃: qꝛ ſemp videtur ei qui eſt in plana terra ꝙ nubes ſint in fine mundi. Myſtice

Et ꝓducit ventos

Myſtice: x Qui fecit t̃rã ꝛc̃. Terrã.i. terenos facit de⁹.i. reficit: qꝛ mai⁹ ẽ impiũ iuſtificare ꝙ̃ cęlũ ꝛ t̃rã creare Ps. Qui educit vinctos ĩ fortitudine: ſilr̃ eos q̃ exaſperãt q̃ habitãt ĩ ſepulchris. z Preparauit orbẽ ĩ ſapiẽtia.ſ. eccleſiã: extra quã nihil ẽ. Nihil em̃ ſũt q̃ extra ecclĩã ſunt. Sap.j.b. Spũs dñi repleuit orbẽ t̃raꝝ. Terrã fecit de⁹ ĩ fortitudine paſſiõis ſuę: Orbẽ ꝓparauit ĩ ſapiã ꝓdicatiõiſ. a Prudẽtia ſua extẽdit cęlos.i. ſcp̃turas ꝑ multiplicẽ expoſitionẽ. Ps. Extẽdit cęlũ ſic pellẽ. Job.ix.a. Sapiẽs corde ẽ ꝛ fortiſ robore: q̃ extẽdit cęlos ſol⁹. Uñ/ b Dãte eo vocẽ multiplicãt aquę ĩ cęlo.i. ſentẽtię ĩ ſcriptura. Daniel.xij.b. Pertrãſibũt plurimi: ꝛ multiplex erit ſciã. c Qui leuat nubes ꝛc̃.i. ꝓdicatores aſſumit ad ꝓdicatiõis officiũ de loco ꝛ ſtatu infimo: qꝛ ſępe de magnis pctõrib⁹ fiunt magni ꝓdicatores: vt matthę⁹/ paulus/ auguſtin⁹.j. Corinth.j.d. Ignobilia mũdi ꝛ cõtẽptibilia elegit de⁹/ ꝛ ea q̃ nõ ſũt: vt ea q̃ ſũt deſtrueret. Eſa.lx.b. Qui ſũt iſti q̃ vt nubes volãt? Miraculis coruſ- Myſtice Ps.67. Ps.103.

✠ cando: doctrinis

B c Et ꝓducit ventos de theſauris ſuis.i.de occultis
nature ſinib⁹:q2 neſcit loc⁹ vbi oriant̃. Idē.ſ.x.b. q.d.oia q̃
in celo ⁊ que in terra ⁊ que in mari fecit de⁹.
Myſtice ✻ cando:doctrinis pluēdo: minis tonādo. a Fulgura/
cōminationū: b In pluuiam fecit/fecundatiōis.Sepe
enī cōminatio animā fecundat et impinguat ſpū timoris: vt
dicit̃ Eſa.xxvj.d.A facie tua dñe cōcepimus ⁊ quaſi partu/
riuimus.Vel/Fulgura in pluuiā fecit.i.duras tribula/
tiōes i ſuaues cōſola/
tiōes.ſ. Daniel.iij.e.Fe
cit mediū fornacis q̃ſi
ventū roris flantem.
Tob.iij.d. Poſt tem/
peſtatem tranquillum
facis. c Et ꝓducit
ventos de theſau
ris ſuis: id eſt ꝑdica
tores de occultis. Idē
enī ꝑdicatores et vēti
⁊ nubes dicūt̃: ſed nu
bes ꝓpter carnē: ven
ti ꝓpter ſpiritū. Nu/
bes enim vident̃ ⁊ de
C terra oriunt̃: ſic et ca/
ro. Vñ bñ dixit: Le/
uat nubes ab ex/
tremo terre. Vent⁹
aūt bene ſentit̃/ſed nō
videt̃:nec ſcitur origo

a fulgura in pluuiam fecit: et
b
c ꝓducit ventos de theſauris
d ſuis. Stultus factus eſt ois
e homo a ſciētia: cōfuſus eſt
f omis cōflator in ſculptili:q2
g mendax eſt cōflatio ei⁹/ nec
h
i eſt ſpiritus in eis. Vana ſūt
k opa ⁊ riſu digna:in tēpore vi
l ſitatiōis ſue ꝑibūt. Nō ſicut
m hec pars iacob: quia q̃ fecit
n oia ipſe ē/ ⁊ iſrael ſceptrū he
o
p reditatis ei⁹/ dñs exercituū
q nomē eius. Collidis tu mihi
r
s vaſa belli:⁊ ego collidam in
t
v te gentes ⁊ diſperdā in te re/
x

eius:ſic eſt de ſpiritu. Vñ Ioh.iij.a.Spūs vbi vult ſpirat ⁊
vocē ei⁹ audis:ſ3 neſcis vnde veniat/aut quo vadat. Dicunt̃
etiā venti:q2 velociter totū mūdū ꝑcurrūt ⁊ paleas a granis
Ps.18. diuidūt. Ps. In omnē terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ ⁊c. d Stultus
fact⁹ ē ois hō. Ad litterā/chaldei aſtronomi erant: vñ ſcie/
bant ꝙ ſm motū ⁊ virtutē corporū ſupioꝝ multa fiūt i terra.
Vñ credebāt illa corpa eſſe deos:⁊ in illoꝝ veneratiōe adora
bāt idola. Et ideo/ ſtultus fact⁹ eſt ois homo/ chalde⁹:
e A ſciētia/ſua. Sap.xiij.a.Solē ⁊ lunā rectores orbis ter
rarū deos putauerūt. S3 erāt alij rudes: q̃ ipſa idola crede/
bant eſſe deos:et de illis dicit: f Cōfuſus eſt ois cōfla/
tor.ſ. illi q̃ idola artificialit̃ fabricata colebāt. g Quia mē
dax ē cōflatio ei⁹: q2 videt̃ de⁹ ⁊ nō ē: vl' fingit̃ ibi eſſe de⁹
Myſtice ⁊ nō ē. Myſtice: d Stult⁹ ⁊c. a ſciētia/ſua ſeculari:q̃ tm̃
inflat: vt dicit̃.j. Cor.viij.a. Et ideo excecat oculos mētis.
Iob.v.c. Per diē incurrunt tenebras.ſ.xlix.b. Inutilis fa/
cta eſt ſcia illoꝝ.ſ.x.b. Inſipiētes ⁊ fatui ꝓbabunt̃ doctrina
vanitatis eoꝝ. f Cōfuſus ē ois cōflator.i.elector inuti/
lis ꝑlati:Sepe enī electus electorib⁹ ſuis nō facit qđ ipſi ſpe/
rabāt:ſed quicꝫ facit eis peius ꝙ alijs:⁊ tūc cōfundunt̃ ⁊ tan/
dē cōfundent̃ in die iudicij magis:q2 tūc ab oib⁹ videbit̃ intē
tio qua elegerūt. Eſa.xliiij.b. Plaſte idoli omnes nihil ſunt:
⁊ amātiſſima eoꝝ nō ꝓderūt eis: Ipſi ſunt teſtes eoꝝ:q2 nō
vidēt necꝫ intelligūt vt cōfundant̃. Quis formauit deū ⁊ ſcul
ptile conflauit ad nihil vtile: Ecce oms ꝑncipes eius confun/
dent̃. Hec duplex confuſio innuitur Iudic.ix.b. Egrediat̃
ignis de rhāno ⁊ deuoret cedros libani. Et tunc cedri eligūt
rhānum. Baruch.vj.e. Ipſi qui ea faciūt nō ſunt multi tem/
poris: nunquid ergo poſſunt ea que ab eis fabricata ſunt eſſe
dij.i.ꝑlati. g Quia mēdax eſt cōflatio eius.i.ꝑ mul/
ta mēdacia eſt electio facta. Sap.xiiij.b. Supuacuitas hoim
hec.i.idola aduenit in orbe terrarum.i.eccleſia. h Nec eſt
ſpūs in eis.ſ. ſpūſſanctus in his qui eligunt ⁊ qui eligunt̃:
ſed magis ſpiritus malignus. Sap.xv.d. Oia idola nationū
eſtimauerūt deos: quib⁹ nec oculorū viſus eſt ad videndum:
necꝫ nares ad percipiendum ſpiritum. Sap.xiij.a. Vani ſunt
oms hoies in quib⁹ nō ſubeſt ſciētia dei. i Vana ſūt opa
⁊ riſu digna.ſ.flectere genua ante talia idola/ac ſi eſſent ve/
ri epiſcopi. In cui⁹ rei figurā iudei ⁊ milites irridere volētes
chriſtū/ chlamydē coccineā circūdederūt ei:⁊ corona de ſpinis
coronauerūt eū/ ponentes arundinē in dextera eius ⁊ genu

flexo ante eum illudebant/dicentes: Aue rex iudeoꝝ: vt dicit̃
Matth.xxvij.c. k In tpe viſitatiōis ſue peribūt.ſ.
electores ⁊ electi. Sap.xiiij.b. Qđ factū eſt/cum illo qui fecit
tormenta patietur. Et.ſ. parum: Idolum maledictum eſt/⁊
ipſum/⁊ qui fecit illud: quia ille quidē operatus eſt:illud aūt cū
eſſet fragile/deus cognominatus eſt. Sap.xv.b. Digni ſunt
morte qui ſpem habent in talib⁹: ⁊ qui faciūt illos:⁊ qui dili/
gunt ⁊ qui colūt. l Nō ſicut hec pars iacob.i.pars ia
cob nō ē ſicut hec pars:
q2 pars ei⁹ optima.ſ.
deus. Numeri.xxiij.
d. Nō eſt idolū in ia/
cob:nec videt̃ ſimula/
crū in iſrl'. Popul⁹ enī
iſrl' quo ad maiorē ptē
erat cultor dei: ſ3 quo
ad maiorē partē chal/
dei erant cultores ido
lorū. m Quia q̃
fecit oia.ſ.de⁹ q̃ ē pars
iacob. n Ipſe eſt
ſc3 ſolus eſſentialiter ⁊
eternalit̃. Vel ipſe pars
iacob. Exo.iij.d. Qui
eſt miſit me ad vos:
Ego ſum q̃ ſū. o Et
iſrl' ſceptrū heredi
tatis eius.i.eſt ⁊ re/
gnū ⁊ hereditas eius.

y gnā. Collidam in te equum
a ⁊ equitē eius: et collidā in te
b cūrrum ⁊ aſcēnſorem eius:⁊
c
collidam in te virum ⁊ muli/
erē. Et collidam in te ſenem
⁊ puerum:⁊ collidam i te iu/
d uenem ⁊ virginē. Et collidā
e in te paſtorē et gregē eius:et
f collidam in te agricolā ⁊ iu/
gales eius. Et collidam in te
g duces ⁊ magiſtratus: Et red
h
i dam babyloni ⁊ cunctis ha/
bitatoribus chaldee omne
k malū ſuum quod fecerūt in
l ſion i oculis veſtris/ait dñs.

Deut.xxxij.b. Pars aūt dñi popul⁹ ei⁹: iacob funicul⁹ here
ditatis eius. Eſa.xix.d. Hereditas autē mea iſrl'. p Dñs
exercituū nomē eius: cui⁹.ſ. iſrael eſt regnū ⁊ hereditas.
q Collidis tu mihi vaſa belli.ſ.o tu babylon.i.coadiu/
uas ad collidendū. Vel.i.deſtruit viros bellatores:q2 multas
alias gentes que erant armate ⁊ munite deſtruxit babylon:et
ideo illa vocat vaſa belli. r Mihi.i.ꝯtra me. t Et ego
collidā in te gentes: ſm illud.ſ.a. Viciſſitudinē ipſe retri
buet ei. x Et diſperdā in te regna.i. hoies de multis
regnis qui erant in babylone quando ipſa capta fuit. Vel.i.
diſperdā te vt nō ſis domina ſup regna. Eſa.xlvij.a.Sede ta
cēs ⁊ intra in tenebras filia chaldeorū:q2 nō vocaberis vltra
domina regnoꝝ. Vel Diſperdam.i. ſimul perdā. Myſti/ Myſtice
ce: s Vaſa belli/ dñi:ſunt lectores ⁊ ꝑdicatores:quibus
bellat domin⁹ quos mūdus collidit:quia ad vitam ſecularem
pro poſſe reducit. v Gentes/ peccatores: y Regna/
nobiles. 3 Equū/corpus: a Et equitem.i.animam.
Exo.xv.a. Equum ⁊ aſcenſorē deiecit in mare. b Currū
diuites ambitioſos: c Et aſcenſorem.i.diabolū. Exo.
xv.a. Currum pharaonis et exercitū eius proiecit in mare.
d Iuuenem ⁊ virginē. Deut.xxxij.d. Iuuenē ſimul ac
virginē:lactentem cum homie ſene. e Paſtorem ⁊ gre/
gem eius. Eſa.xxiiij.a. Ecce domin⁹ diſſipabit terrā ⁊ nu/
dabit eam:⁊ affliget faciē eius:⁊ diſperdet habitatores eius:
et erit ſicut popul⁹/ ſic ſacerdos: et ſicut ſeruus/ſic dominus
eius. f Agricolā ⁊ iugales eius/ ꝓpter.ſ. decimas et
primitias: q̃s nō ſoluit.ſ.agricola. Malach.iij.b. Vos con/
figitis me:et dixiſtis:in quo configimus te: In decimis ⁊ in
primitijs. g Duces/epiſcopos. h Et magiſtratus:
magiſtros.ſ.xxiij.c. Sacerdos ⁊ ꝓpheta polluti ſunt:et in
domo mea inueni malū eorum. Thren.ij.e. Prophete tui vi
derūt tibi ſtulta ⁊ falſa: nec aperiebāt tibi iniquitatē tuā vt te
ad penitentiā ꝓuocarent. Et nota ꝙ nonies dicit/ collidā:
cōtra nouem/que nobis faciunt nouem ordines angeloꝝ ⁊c.
Et etiā quaſi nō punit̃ homo niſi quia diminutus ē in obſer/
uatione decalogi. i Et reddam babyloni ⁊c. omne
malū.i.penam pro omni malo: k Qđ fecerūt in ſion:
id eſt in hieruſalē. l In oculis veſtris/o vos iudei:id eſt
o vos babylonij videbitis hec omnia mala. Eſa.xxix.b. Erit
ſicut puluis tenuis multitudo ventilantium te: et ſicut fauil/
la pertranſiens multitudo eorum qui contra te ꝑualuerunt.
Ecce ego ad te

a b Ecce ego ad te mons peſti/
fer/ait dñs: qui corrũpis vni
c uerſã trã. Et extendã manũ
d meã ſup te: τ euoluã te de pe
e tris: τ dabo te ĩ montẽ cõbu/
f ſtionis: et nõ tollent de te
g h lapidẽ ĩ angulũ: et lapidẽ in
fundamẽto: ſed ꝑdit⁹ ĩ ęter/
i num eris/ait dñs. Leuate ſi/
k l gnũ in terra: clãgite buccina
m n ĩ montib⁹: Sãctificate ſup
o eam gentes: annũciate ɔtra
p illã regibus ararath menni τ
q aſcenez: numerate contra eã
r thapſar: adducite equũ quã
ſi bruchum aculeatũ: San/
s ctificate ɔtra eã gẽtes: reges
t v medię duces eius: τ vniuer
ſos magiſtrat⁹ eius/ cũctãq̃
terram poteſtatis ei⁹. Et cõ/
x mouebit terra τ cõturbabit:
y quia euigilabit cõtra baby/
lonẽ cogitatio dñi/ vt ponat
terrã babylonis deſertam et
z inhabitabilẽ. Ceſſauerũt for
a b tes babylonis a prelio: habi
c tauerũt in ꝑſidijs. Deuora/
d tũ eſt robur eorũ: τ facti ſunt
e quaſi mulieres. Incẽſa ſũt
f tabernacula ei⁹: cõtriti ſunt
g vectes eius. Currens obuiã
h currẽti veniet: et nũci⁹ obui⁹
nuncianti/ vt annũcient regi
babylonis: qꝛ capta eſt ciui/
i tas ei⁹ a ſummo vſq̃ ad ſũ/
k mũ: τ vadã ꝑoccupata ſũt:
l τ paludes incẽſę ſunt igni:
m τ viri bellatores ɔturbati ſt.
Qꝛ h dic dñs exercituũ de⁹
n o iſrl: Filia babylõis q̃ſi area:

a Ecce ego ad te mons/ o nabuchodonoſor: vel o ba/
bylon/ quę terra montuoſa es. b Peſtifer/ ꝓpter crude/
litatem quã exercuit in omnes gentes. c Et extendã ma/
nũ meã ſup te/ vt ꝑ alios puniaris. d Et euoluã te de
petris. i. auellam. e Et dabo te in montem combu/
ſtionis: et non tollent de te lapidem: vt nõ ſint in te
lapidicinę/ ſꝫ arbores
infructuoſe q̃ incẽdio
exponũt. g In an/
gulũ. i. de te ampli⁹
nõ erit rex. Vñ ꝑnci/
pes vocat petras vel
lapides: q̃ſi ampli⁹ nõ
Al. tollã erũt in te reges vł ꝑn/
cipes. Vel amplius
nõ fiet ĩ te edificia: ad
litterã: qꝛ penit⁹ cõbu/
reris: ita q̃ ĩ te nõ poſ
ſit inueniri qđ ſit vtile
ad aliqđ faciendũ. h
Al. gentibus Et lapidẽ in fun/
damẽto. i. ĩ ꝑncipes
q̃ regnũ ſuſtẽtãt: ſic et
angul⁹ dr rex q̃ regnũ
Myſtice tenet. Myſtice: Per
hunc montẽ diabol⁹:
vel mal⁹ ꝑlat⁹: vel ꝑn
ceps q̃ alios exemplo
ſuo vel ꝑſuaſiõe cor/
rũpit. ſ. xxiij. c. A ꝓ/
phetis hierlm egreſſa
eſt pollutio ſup omnẽ
terrã. Eſa. ij. c. Dies
dñi ſup oẽs mõtes τ colles. Eſa. xl. a. Oĩs mõs τ collis hũi/
liabit: τ erũt praua in directa τc. Qꝛ Eccl. x. a. Qualis ẽ re/
ctor ciuitatꝭ τc. Job. j. c. Ignis de cęlo deſcẽdit. i. malũ a ꝑ/
latꝭ: τ tactas oues τ pueros ɔſũpſit. c Et extẽdã manũ
Ps. 54. meã ſup te. Ps. Extendit manũ ſuam ĩ retribuẽdo Deut.
xxxij. f. Leuabo ad cęlũ manũ meã. i. ad ꝑlatũ. Quia Sap.
vj. a. Potentes potẽter tormẽta patiẽt: τ iudiciũ duriſſimũ
his q̃ ꝑſũt fiet. d Et euoluã te de petris: q̃ ſũt diuitię
τ dignitates tpales/ τ ſciẽtię/ τ nobilitas generis/ fortitudo τ
pulchritudo corpis τ amicitię multorũ. Abdię. j. a. Supbia
cordis tui extulit te habitantẽ ĩ ſciſſuris petrarꝫ exaltantẽ ſo/
liũ tuũ. e Et dabo te in montẽ cõbuſtionis/ ęternę.
f Et non tollent de te lapidem τc. Lapis angularis
q̃ ɔiũgit parietes/ eſt ꝑlat⁹ q̃ debet ꝑpłos ſibi cõmiſſos cõiun
gere ĩ vnitatẽ fidei τ dilectiõis. Idẽ etiã eſt lapis ĩ fundamẽ/
to: qꝛ debet ſuſtinere totũ corp⁹ ecclię. Eſa. xxviij. d. Ponã ĩ
fũdamẽtis ſion lapidẽ: lapidẽ ꝓbatũ: angularẽ/ ꝑcioſũ: ĩ fũda
mẽto fundatũ. Talis ꝑlat⁹ nõ debet tolli de monte peſtifero/
vt ꝑficiatur. i. de numero ſupborum: ſed magis de illo mõte:
de q̃ Eſa. ij. a. Erit in nouiſſimis dieb⁹ ꝑparatus mõs τc. et
Mich. iiij. a. i. de numero hũiliũ τ manſuetorꝫ. Qualis fuit
chriſt⁹: tales vult diſcipulos ſuos eẽ. Matth. xj. d. Diſcite a
me τc. i Leuate ſignũ/ o vos medi τ pſę. k In tra/ ba
bylõis. l Clãgite buccina ĩ mõtib⁹/ babylonię. Signũ/
vexillũ: ꝑ qđ ɔuocãt exercit⁹ ad bellãdũ/ vł alia vaſa bellica:
vt arma τ hmõi. m Sãctificate. ſ. o vos medi τ pſę: vł o
vos ꝓphę. i. oñdite q̃ ſacte τ bñ faciũt gẽtes illã deſtruẽtes. n
Sup eã/ trã. ſ. babylonię. o Annũciate τc. o vos ꝓphę
vł o vos medi. p Ararath τc. Iſti oẽs venerũt cũ medis
ad deſtruẽdũ babyloniã: q̃ oẽs ſancti dicunt reſpectu malicię
natiõis babyloniorꝫ: ſm illud Ezech. xvj. f. Iuſtificaſti ſoro/
res tuas ĩ oib⁹ abominatiõib⁹ tuis. Vel dicunt ſancti in h q̃
exercẽt ſanctã τ iuſtã dei volũtatẽ: q̃ ẽ ĩ vindicta eorꝫ malorꝫ.
q Numerate contra eam thapſar: adducite equũ
. i. ĩ numero mĩto/ deducite. ſ. ꝓpt abũdãtiã equorꝫ. Thapſar
interꝑtat mariſcallus vł ſtabularius: quibus pcipit vt ad/
ducant equos qui totum vaſtant. Vel. i. equos adducite qui
ſunt bñ parati a ſtabularijs: quaſi tanta erit multitudo equo/
rũ q̃ indigebant mariſcallis. r Quaſi bruchũ aculea/
tum: qui oĩa vaſtat: vt ſtimulo incitat⁹ impetuoſe currat ad
deſtruendũ totũ. Myſtice: i Leuate ſignũ/ ꝑnitẽ/
tię. l Clangite buccina/ ꝑdicationis. Oſee. viij. a. In
gutture tuo ſit tuba q̃ſi aquila ſup domũ domini. Oſee. v. c.
Clangite buccina in
gabaa: tuba in rama:
vlulate in bethauen.
s Reges medię. ſ.
cyrus et darius/ ſunt
t Duces eius/ ex/
ercitus. Et repete: q
Numerate: id eſt in
numero adducite: v
Vniuerſos magi/
ſtrat⁹ eius τc. ſ. me/
dię vł armenię: quã ꝑ
ararath intelligit. x B
Et cõmouebit ter
ra/ babylõię/ τ ɔtur/
babitur: y Quia
euigilabit ɔtra ba
bylonẽ cogitatio
dñi. i. faciet dñs qđ co
gitauit. i. faciendũ ꝓ/
uidit. Sic dñs q̃ſi mõ
dormit patiẽter expe/
ctando pctõres: Sed
dr Threñ. j. e. Vigi/
lauit iugũ iniquitatũ
mearꝫ ĩ manu ei⁹. Ps †Ps. 77.
Excitat⁹ ẽ tanq̃ dor/
miẽs dñs. z Ceſſauerũt fortes babylonis. i. oẽ robur
chaldęorꝫ deficiet in aduentu medorꝫ. a A prelio: quia nõ
impugnabũt hoſtes ſuos. Eſa. xiiij. b. Quõ ceſſauit exactor
quieuit tributũ τc. b Habitauerũt in ꝑſidijs: quia
audito aduentu medorꝫ/ balthaſar poſuit viros bellatores ad
cuſtodienda ꝑſidia. c Deuoratũ eſt robur eorꝫ/ fame
vel timore. Oſee. vij. c. Comederũt alieni robur eius: τ ipſe
neſciuit. d Et facti ſunt q̃ſi mlieres. i. imbecilles. Eſa.
xix. c. In die illa erit ęgyptus q̃ſi mulieres. e Incẽſa ſunt
tabernacula eius: myſtice/ igne cupiditatis. Job. xv. d.
Ignis deuorabit tabernacula eorꝫ q̃ munera libẽter accipiũt.
f Cõtriti ſũt vectes ei⁹. ſ. ciuitatꝭ captę. i. oẽs ei⁹ muni/
tiões. Threñ. ij. b. Pręcipitauit dñs oĩa męnia ei⁹: diſſipauit
oẽs munitiões ei⁹. g Currẽs τc. i. aliquis curſor. h Et
nũcius obui⁹ τc. qꝛ capta ẽ ciuitas ei⁹. Capta eñ ci/
uitate ſibi inuicẽ clamabãt dicẽtes alterutrũ: mõ capta ẽ illa
porta ciuitatis/ vel illa ciuitas: mõ illã partẽ ciuitatis vel illã
ciuitatẽ ſuccenderũt. i A ſũmo vſq̃ ad ſummũ. i. ab
vno capite ciuitatꝭ vſq̃ ad aliud. Sic ẽ myſtice ĩ mũdo q̃ oẽs
fere a diabolo capti ſũt. ſ. vj. c. A minore vſq̃ ad maxi
mũ/ oẽs auaricię ſtudẽt τc. k Et vada τc. quia ꝑ vadũ
intrauerũt. Iudicꝭ. iij. d. Occupauerũt vada iordanis q̃ trãſ/
mittũt moab: τ nõ pmiſerũt tranſire quẽq̃. l Et palu/
des incẽſę ſunt igni. i. quedã munitiones quę erant circa
paludes. Per paludes ſignificant diuites. m Et viri bel
latores cõturbati ſunt. ſ. babyloniȷ. n Filia baby/
lonis. i. plebs babylonica: o Quaſi area/ fuit ſupple:
qꝛ ad eã oẽs diuitię regnorꝫ afferebant: ſicut ſegetes ad areã.
Vł ſic ĩ area triturant ſegetes: ſic ipſa pculcabat oẽs gẽtes.
Tempus triturę
Myſtice: n Filia babylonis/ ſunt diuites delicati; Myſtice
qui dicunt area: quia triturant pauperes ſpoliando τ oppri/
mendo/ ſicut granũ ſpoliatur et premit flagello. Eccl. xiij. c.
Venatio leonis onager in heremo: ſic τ paſcua diuitum ſũt
pauperes. Eſa. iij. c. Vos depaſti eſtis vineã meã: et rapina
pauperis in domo veſtra: Quare atteritis populum meum:
et facies pauperum cõmolitis/ dicit dominus exercituum:

Tempus triturę

ꝭ a Temp⁹ triture ei⁹.i.q̄ triturabat alia regna: q̄ſi tempus dilatiōis ꝛ ꝓſpitatis ei⁹: ꝓpt̄ qđ fuit area.i.ī diuitijs abūdās. b Adhuc modicū ꝛ veniet tp̄us meſſiōis ei⁹/ſpoliatiōis/quo ſpoliabit vt ager: ꝛ triturabit ſicut ipſa triturabat alia regna. Et idē qđ dicit ꝑ temp⁹ meſſiōis/pōt ꝛ intelligi ꝑ temp⁹ triture: vt legat̄ ꝟ triture paſſiue/ non actiue.

Rugient/ medi et perſe: ad quoꝝ rugitū ſiue excuſſionē ad ꝑliū ſtupebant babyloniȷ̄. Uel vt leones rugiēt: vt dictū eſt de chaldeis. Leo eīm quādo victus eſt a leopardo/ꝑ indignatiōe rugit: ſic babyloniȷ̄. Myſtice: In leonū rugitu deſignat̄ crudelitas ꝑlatoꝝ. Ezech. xix.b. Tulit vnū de leūculis ſuis: leonē ꝯſtituit eū: qui incedebat inter leones: ꝛ fact⁹ eſt leo ꝛ didicit pꝛedā capere: ꝛ homies deuorare: didicit viduas facere: et ciuitates eoꝝ in deſertum adducere et deſolata eſt terra et plenitudo eius a voce rugitus eius. t Excutient comas veluti catuli leonū/ꝑ ira: ſicut ꝛ leo deuict⁹ excutit comā pꝛe indignatione. Per leones intelligit maioꝛes: per catulos leonum minores. v In caloꝛe eoꝝ.i. eſtu tribulatiōnū quaſ patiant̄ babyloniȷ̄. x Ponā potus eoꝝ.i. auxiliatores eoꝝ ꝛ munitiones in quib⁹ ſperabāt hīe refrigeriū/ vertat̄ eis ī tormētū: ſic pot⁹ licet videat̄ febꝛicitāti refrigeriū: tñ augmētat caloꝛē: ꝛ equ⁹ etiā ī caloꝛe bibēdo facile īfūdit. Uel v In caloꝛe eoꝝ.i. medoꝝ: x Ponā pot⁹ eoꝝ.i. pęnas quas eſtuāti deſiderio affectāt inferre babyloniȷ̄s inferāt. Uel.i. ſicut hō calid⁹ bibit aquā abūdant̄: ſic ipſi punient̄ abūdant̄. Uñ y Et iebꝛiabo eos.ſ. calice irę dñi. z Ut ſopiant̄ ꝛc̄. moꝛte. a Deducā eoſ q̄ſi agnoſ ad victimā/ gladio dñi occidēdos: vt nō poſſint ſe vindicare: ſic nec agn⁹. b Et q̄ſi arietes cū hedis.i. ꝛ maioꝛes ꝛ minoꝛeſ occidēt. Myſtice: v In caloꝛe ꝛc̄. Medic⁹ ī caloꝛe febꝛis nō dat potū infirmo niſi deſꝑato: Sic cū dñs dat ī caloꝛe deſiderij potū abūdantię tꝑalis/ſignū ē repꝛobatiōis. Greg⁹. Maximū ſignū diuinę repꝛobatiōis ē cōtinu⁹ ſucceſſus tꝑaliū. Pſ. Adhuc eſcę eoꝝ erāt ī oꝛe ipſoꝝ: ꝛ ira dei aſcēdit ſup eoſ. Qui ibi ſopiūt̄ doꝛmiūt ſomnū ſēpit̄nū.i. ętnū ſuppliciū incurrūt. a Deducā eos q̄ſi agnos ad victimā. Agn⁹ ꝑ paſcua virentia ducit̄ ad victimā: ſic diuites ad infernū. Pſ. Deduces eos ī puteū interit⁹. c Quō capta ē ſeſach.i. babylon: vt.ſ.xxv.c. dictū ē. d Inclyta.i. domina/ vniuerſę t̄rę. e Aſcendit ſup babylonē mare.i. exercit⁹ medoꝝ: cui nihil pōt reſiſtere/ſicut nec mari. f Multitudine fluctuū ei⁹ opta ē.i. fluctuantis exercit⁹: quia in eis fuit multitudo populoꝝ: ꝛ ideo vocat̄ exercit⁹ ille mare. g Facte ſunt ciuitates ei⁹ ī ſtupoꝛē.i. terrę babylonię.

Myſtice

Ps.77.

Ps.54.

Myſtice ✠ a Temp⁹ triture ei⁹.ſ. mō eſt: ſed b Adhuc modicū ꝛ veniet tp̄us meſſiōis ei⁹ quā ipſe metet falce moꝛtis: q̄ eſt ī manu angeli. Apoc. xiiij.d. Mitte falcem tuam ꝛ mete: q2 venit hoꝛa vt metatur: q2 maturauit meſſis t̄rę. Mich. iiij.d. Surge et tritura filia ſion: q2 coꝛnu tuū ponam ferreū. Sed q̄re deſtruat̄ babylon/ponit̄ cauſa: q2/ c Comedit me ꝛc̄. Loquit̄ in ꝑſona iudęoꝝ ductoꝝ in captiuitatē babylonis: vel in ꝑſona hieruſalē. d Reddidit me q̄ſi vas inane.i. vacuū.

a b temp⁹ triture ei⁹. Adhuc modicū et veniet tp̄us meſſiōis
c ei⁹. Cōmedit me/ deuoꝛauit me nabuchodonoſoꝛ rex ba
d bylōis. Reddidit me quaſi
e vas inane. Abſoꝛbuit me q̄ſi
f dꝛaco: repleuit vētrē ſuū te
g neritudine mea: et eiecit me.
h i Iniq̄tās aduerſū me et caro mea ſup babylonē dic̄ habi
k l tatio ſiō: ꝛ ſāguis me⁹ ſup habitatoꝛes chaldęę dic̄ hieruſalē. Propt̄ea hęc dic̄ dñs:
m Ecce ego iudicabo cauſam
n tuā: ꝛ vlciſcār vltionē tuam.
o Et dēſertū faciā mare ei⁹ et
p ſiccabo venā ei⁹. Et ērit babylon in tumulos/habitatio
q r dꝛāconū ſtupoꝛ ꝛ ſibil⁹: eō ꝙ
s non ſit habitatoꝛ. Simūl vt
t leōes rugiēt/excutiēt comas
v veluti catuli leonū. In cāloꝛe
x eoꝛum pōnā potus eoꝛū:
y z ꝛ inēbꝛiabo eos vt ſopiānt̄ ꝛ doꝛmiāt ſomnū ſempiternū: et non cōſurgant/ dicit dñs.
a Dedūcam eos quaſi agnos
b ad victimam: ꝛ quāſi arietes
c cum hedis. Quōmō capta
c eſt ſeſāch/ et cōpꝛehēſa ē in
d clytā vniuerſę terrę? Quō facta eſt in ſtupoꝛem babylon
e inter gentes? Aſcēdit ſupēr
f babylonē mare: mūltitudie
g fluctuū eius opta eſt. Fācte ſunt ciuitates eius ī ſtupoꝛē: terra ihabitabilis ꝛ deſerta: terra ī q̄ nullus habitet/nec

e Abſoꝛbuit me q̄ſi dꝛaco: q̄ ꝑ nimia ſiti totū fere abſoꝛbet: ſic nabuchodonoſoꝛ cupidus et peſſimus erat. f Repleuit ventrē ſuū teneritudine mea.i. delicatis cibarijs meis: vel iuuenib⁹ de ſtirpe regia/ ꝛ alijs nobilib⁹: q̄s dr̄ in vētre deuoraſſe.i. in maxia vilitate habuiſſe: vt eīm dr̄. iiij. Reg. vlt.c. Oēs nobiles ſecū duxit: ſ paupes ī hierlm̄ reliq̄t. g Et eiecit me/extra t̄rā meā. Myſtice: Rex babylōis ē diabol⁹: q̄ comedit q̄ſi maſticādo/ dū tēptat ꝛ ſuggerit: ſ deuoꝛat/ q̄n pctōꝛ ꝯſētit: abſoꝛbet/ q̄n pctm̄ ope iplet. f Repleuit vētrē ſuū teneritudie mea.i. iuuenib⁹ ꝛ puellis ī eccl̄ia: q̄s q̄ſi fercula delicata libēter comedit: vt maxime nouitios q̄ adhuc habent tenellas virtutes. Thren. ij.g. Uirgines meę ꝛ iuuenes mei ceciderūt gladio. Abacuk. j.d. Pars ei⁹ īcraſſata ē ꝛ cib⁹ ei⁹ elect⁹. Job. xl.c. Abſoꝛbebit fluuiū ꝛ nō mirabit̄. h Iniq̄tas aduerſū me: ſupple ē: ꝛ iō ꝑmiſit de⁹ ſic fieri. i Et caro mea ſup babylonē.i. pęna ꝓ carne mea: quā.ſ. afflixerūt babyloniȷ̄: ſed aīę nocere nō poterunt. k Dicit habitatio ſion.i. dicunt habitatoꝛes hierlm̄. l Et ſanguis me⁹ ꝛc̄.i. pęna ꝓ ſanguie meo ab eis effuſo. Et poſſet eſſe vox martyꝛū/ quo ad ꝑſecutoꝛes/ q̄ ad myſteriū: ſanguis eīm eoꝝ clamabit ī iudicio aduerſus eos. Eſa. xxvj.d. Ecce dñs egredieт̄ de loco ſancto ſuo vt viſitet iniq̄tatē habitatoꝛis t̄rę aduerſū eū: ꝛ reuelabit t̄ra ſanguinē ſuū: ꝛ nō opiet vltra interfectos ſuos. m Ecce ego iudicabo cauſam tuā/ o tu hierlm̄. n Et vlciſcar vltionē tuā. Deut. xxxij.f. Sanguinem ſeruoꝝ tuoꝝ vlciſcet̄: ꝛ vindictā retribuet ī hoſtes eoꝝ. o Et deſertū faciā mare ei⁹: babylonis/ꝑ qđ ad eā veniebāt naues merces poꝛtātes. Uel mare vocat ipſā babylonē: q̄ videbat̄ nō poſſe exhauriri/ſicut nec mare: per quod oēs diuitię cōfluebāt ad eam vndiq̄. Myſtice: Per mare mūd⁹: ꝑ venā luxus hui⁹ mūdi. Uel ꝑ mare/pctm̄: ꝑ venā/fames. Oſee. xiij.d. Adducet dñſ de deſerto ventū vrentē: ꝛ ſiccabit venas ei⁹. Eccl. xj.d. Malicia vni⁹ hoꝛę obliuionē facit luxurię maxię. p Et erit babylon in tumulos/ puluerū vel arenarū. Sic myſtice eſt in eccleſia. Mich. iij.d. Sion quaſi ager arabit̄: ꝛ hieruſalem in aceruū lapidum erit: ꝛ mons templi in excelſa palmarum. q Habitatio dꝛaconū.i. dęmonū: r Eo ꝙ non ſit habitatoꝛ/ in ea. s Simul vt leones rugient: quaſi non vnus ſed omnes.ſ. ꝑ magnitudine ſuę cōfractiōis. Uel

• Myſtice

Myſtice: c Seſach īterꝑtat̄ byſſ⁹ ſacci. Hi ſt illi q̄ pęnitētiā ſuā ī delitijs faciūt/ieiunātes/ſ bona fercula q̄rētes. In byſſo eīm mollicies: in ſacco pęnitētia intelligit̄. Tales ſignificant̄ ꝑ diuitē: de q̄ Luc. xvj.e. Induebat̄ purpura ꝛ byſſo: ꝛ epulabat̄ q̄tidie ſplēdide. Purpura ē pęnitētia: byſſus mollicies. Et talis ſepult⁹ ē ī inferno. De his Aug⁹ ī quodā ſmone de reſurrectiōe. Sūt quidā obſeruatoꝛes q̄drageſimę delitioſi potius q̄ religioſi: exq̄rētes nouas ſuauitates magis q̄ veteres cōcupiſcētias caſtigātes: ꝛ vbi tp̄us refectiōis aduenerit/optimis mēſis q̄ſi pecoꝛa ꝑſepib⁹ irruūt: vētreſq̄ diſtēdūt artificioſiſ ꝛ ꝑegrinis ꝯdimētoꝝ diuerſitatib⁹: tātū capiūt māducādo: quātū digerere n̄ ſufficiūt ieiunādo: Quid icōuenienti⁹ q̄ dieb⁹ hūilitatis quādo paruus guſtus inuitandus eſt/ ita viuere vt ſi toto tempoꝛe ſic viuat̄/ vix poſſint patrimonia diuitum ſuſtinere. Talis ſeſach cōpꝛehenſa ē ꝛ capta.

✠ Et viſitabo ſup bel

a Et viſitabo ſuꝑ bel ī babylone ⁊c. idolū eſt/ī quo ꝯfidebāt. c De ore eiꝰ: q₂ iudei a cyro ꝑmiſſi ſūt redire ī patriā ſuam. e Si quidē ⁊ murꝰ babylonis corruet. i. tota eius fortitudo.

Myſtice a Et viſitabo ſuꝑ bel: quod interpretat̃ ſuꝑior vel vorator: hec ē ꝯcupiſcētia carnis et ſuꝑbia vitę. Interpretat̃ etiam vetuſtas: hec eſt auaricia: q̄ ſemꝑ reſeruat in poſterū. Sȝ dr̃ Eccſ. v. c. Diuitię cōſeruatę ī malū dn̄i ſui. Jaco. v. a. Aurū ⁊ argētū vr̃m eruginauit ⁊ veſtimēta vr̃a a tineis comeſta ſt̃. b Et eijciā qđ abſorbuerat de ore eiꝰ: Sic chriſtꝰ de iferno eiecit ſuos: q̄ſi captiuā duxit captiuitatē. Job. xx. b. Diuitias q̄s deuorauit euomet ⁊c. d Et nō cōfluent ad eā vltra gentes: ſicut ante quādo oēs deſcēdebāt in infernū. f Egredimini de medio eius ⁊c. o iudei q̄ fuiſtis in ea captiui. Deſacili eīn tunc ꝑmiſſi ſunt iudei exire a babylonijs/ne deficerent cibaria ī ciuitate.

Eph. 4. b.

F

trāſiet ꝑ eā filiꝰ homīs. Et vi
a ſitābo ſuꝑ bel in babylone: ⁊
b eijciā qđ abſorbuerat dē ore
c
d eius: ⁊ non cōfluēnt ad eam
e vltra gentes. Si quidē ⁊ mu
f rus babylōis corruet. Egrē
dimini de medio eiꝰ populꝰ
meus vt ſaluet vnuſq̄ſq₃ ani
g mā ſuā ab ira furoris dn̄i. Et
h nē forte molleſcat cor vr̃m:
i et timeātis auditū q̄ audiet̃ ī
k terra. Et veniēt in anno au
l
m ditio: ⁊ pōſt hūc annū audi
n tio et iniq̄tas in terra: et dn̄ā
o tor ſuꝑ dn̄atorē. Proptérea
p
q ecce dies veniūt: et viſitābo
ſuꝑ ſculptilia babylonis: ⁊
oīs terra eiꝰ cōfundet̃: ⁊ vniuerſi interfecti eiꝰ cadent in
r medio eiꝰ. Et laudābūt ſuꝑ
s babylonē cęli et terra ēt oīa
t q̄ in eis ſūt: q₂ ab aq̄lone vē
nient ei ꝓdones/ait dn̄s. Et

Eſa. lij. c. Recedite recedite: exite inde: pollutum nolite tangere. g Ab ira furoris dn̄i: q₂ ſi ibi remāſiſſent/nō poſſet eſſe q̄n anguſtiarent̃ fame cū chaldeis: ⁊ forte deſparēt de ꝓmiſſis. Et hēc/ h Et ne forte molleſcat cor vr̃m. i. turbet̃/vł̃ ſtupeſcat: Vł̃ Molleſcat/ī carnalibꝰ deſiderijs. i Et timeatꝭ auditū ⁊c. ſ. de aduētu medoꝝ: Vł̃. i. tumultū belli eoꝝ. k Et veniet ī anno: q̄ſi de anno ī annū. l Auditio/q. ſ. pſę ⁊ medi ꝑparat ſe ad veniēdū. m Et pꝰ hūc annū auditio ⁊ iniq̄tas ī t̃ra. i. audiet̃ q̄lit ipſi medi ⁊ pſę iniq̄ agēt deſtruēdo oēs gētes. Vł̃/Iniq̄tas. i. pena ꝓ iniquitate quā exercebūt medi ī babylonios. n Et dn̄ator ſuꝑ dn̄atorē. i. alexāder macedo ſuꝑ cyrū vel dariū. Myſtice: m Et pꝰ hūc annū ⁊c. ſ. huiꝰ vitę/audiet̃ a malis illa auditio: Ite maledicti ī ignē ęt̃nū ⁊c. Sȝ iuſti ab auditiōe mala nō timebūt. n Et dn̄ator/deꝰ. o Sup dn̄atorē. i. ꝑncipes malos: q₂ deꝰ potēter affliget tormēt̃ potētes. Eccſ. v. Si viderꝭ calūnias egenoꝝ ⁊ violēta iudicia ⁊ ſubuerti iuſticiā ī ꝓuincia: nō mireris ſuꝑ h negocio: q₂ excelſo excelſior ē aliꝰ: ⁊ ſuꝑ hos q̄ȝ eminētiores ſūt alij: ⁊ inſuꝑ vniuerſę t̃rę rex impat ſuiēti. Baruch. iij. b. Vbi ſt̃ ꝑncipes gētiū ⁊ q̄ dn̄ant̃ ſuꝑ beſtias q̄ ſūt ſuꝑ t̃rā: Exterminati ſūt ⁊ ad inferos deſcēderūt. p Propt̃ea ⁊c. ſ. ꝓpt̃ mala q̄ fecit babylon: q Viſitabo ſuꝑ ſculptilia/in quibꝰ ꝯfidebāt. r Et laudabūt ſuꝑ babylonem cęli ⁊ terra: id eſt angeli ⁊ homines s Et. i. omnia ⁊c. t Venient ei ꝓdones: medi ⁊ pſę.

Myſtice Myſtice q Viſitabo ſuper ſculptilia babylonis: id eſt ꝑlatos mūdanos: q̄ quaſi dij adorant̃ ⁊ nō ſūt dij/vnde peccāt: q₂ ſuſtinēt ſibi īpēdi honorē diuinū: vt dicitur Act̃. xij. d. de agrippa: Statuto die herodes veſtitus veſte regia ſedit ꝓ tribunali: ⁊ concionabat̃ ad eos: populꝰ aūt acclamabat dei voces ⁊ nō hoīs. Cōfeſtim aūt ꝑcuſſit eū angelꝰ dn̄i/eo q nō dediſſet honorē deo: ⁊ ꝯſūptꝰ a vmibꝰ expirauit. ij. Paral̃. xxiiij. c. Ingreſſi ſūt ꝑncipes iuda ⁊ adorauerūt regē: q̄ delinitꝰ obſequijs eoꝝ acq̄euit eis: et dereliq̄rūt tēplū dn̄i dei patrū ſuorū: ſeruierūtq₃ lucis ⁊ ſculptilibꝰ: ⁊ facta eſt ira dn̄i ꝯ iudā ⁊ hierl̃m ꝓpter hoc pctm̄. Ideo Pſ. Cōfundant̃

Matth. 25. d.

Pſ. 111.

Pſ. 96.

oēs q̄ adorāt ſculptilia: et qui gl̃iant̃ in ſimulacrꝭ ſuis. r Et laudabūt cęli ⁊c. i. homines ⁊ angeli gaudebunt ⁊ laudabūt dn̄m: ſic de amotiōe taliū ꝑlatoꝝ. Eſa. ij. d. Eleuabit̃ dn̄s ſolꝰ ī die illa: ⁊ idola penitꝰ ꝯterent̃. v In vniuerſa terra/ad quā ibūt captiui. x Qui fugitis ⁊c. Vox ē ꝓphę. Qui fugitꝭ. ſ. o vos iudei: y Nolite ſtare. ſ. in babylone ſi vultis ſaluari. a Recordamini ꝓcul dn̄i. i. tēpli eius de t̃ra lōginq̄ vbi eſtꝭ poſiti. c Aſcēdat ſuꝑ cor veſtrū/memorātes ꝯſtinę illiꝰ felicitatis. Myſtice: x Qui fugitꝭ gladiū. i. pctā: y Venite/ad corpꝰ dn̄i: alit̃ nō: q₂ q̄ ſumit illđ indigne/iudiciū ſibi mādu cat ⁊ bibit. j. Corꝭ. xj. g. Iō Job. xix. d. Fugite a facie gladij. Eſa. xxj. d. A facie gladij fugerūt. z Nolite ſtare/ocioſi: q₂ ad domū vacantē vñ exiuit diabolꝰ reuertit̃ ⁊ habitat cū ſeptē ſpiritibꝰ nequioribꝰ: ⁊ ſūt nouiſſima hoīs illiꝰ peiora ꝑoribus: vt dicitur Matth. xij. d. Vnde Matth. xx. a. Quid hic ſtatꝭ tota die ocioſi. Hieroꝰ. Semper aliquid boni opis facito/ne te diabolus inueniat ocioſū. Exo. xv. c. Fiāt imobiles q̄ſi lapis. a Recordami ꝓcul domini: q₂ quāto magis hō a deo eſt longe: tāto magis debet cōpūgi. Eſa. xxxj. c. Cōuertimi ſicꝭ ī ꝓfundū receſſeratis filij iſrł̃. Eph. ij. d. Euāgelizauit pacē vobꝭ q̄ lōge fuiſtis: ⁊ pacē hꝭ q̄ ꝓpe. Vel/ꝓcul. i. in hac vita: in q̄ a dn̄o ꝑegrinamur: vt. ij. Corꝭ. v. b. Thren. iij. c. Recordare pauptat̃ ⁊ trāſgreſſiōis meę: abſinthij ⁊ fellis. b Et hieruſalē/ſuꝑna. c Aſcēdat ſuꝑ cor vr̃m: Recordatio eīn gaudiorū cęleſtiū multū ꝓuocat ad bn̄faciēdū ⁊ ad plorādū tā ꝓ dilatione patrię q̄ꝫ pro īcolatu huiꝰ miſerię. Vñ Pſ. Super flumia babylonis illic ſedimus ⁊ fleuimꝰ dum recordaremur ſion. Et poſt: Adhereat lingua mea faucibꝰ meis ſi non meminero tui ⁊c. d Confuſi ſumꝰ: quaſi tu dicis q recordemur hieruſalem: ſed quāto magis illiꝰ recordamur: tanto magis dolemꝰ ⁊ cōfuſi ſumꝰ. Et ſic ē hic vox iudeoꝝ rn̄dentiū ꝓphę: q̄ſi quō faciemꝰ qđ tu dicꝭ/cū inde magis doleamꝰ. e Qm̄ audiuimꝰ opprobriū. ſ. vicinaꝝ gentiū nobꝭ q̄ſi captiuis inſultātiū: q̄ſi locꝰ nr̄ deſertꝰ ſit: ⁊ relicti ſimꝰ a deo. f Opuit ⁊c. q₂ venerūt alieni/babylonij. Vñ Pſ. Deꝰ venerūt gentes ī hereditatē tuā. Alit̃ deberēt dolere chriſtiani de h q capta ē ſancta t̃ra: ⁊ de h q heretici vł̃ iudei iproperāt nobꝭ clericoꝝ ⁊ ꝑlatoꝝ pctā: ⁊ ꝑ h defēdūt errorē ſuū. g Propt̃ea ecce ⁊c. Rn̄ſio ē ꝓphę ꝯſolātꝭ eos ſuꝑ h. h Et viſitabo ſuꝑ ſculptilia babylōis: in q̄bꝰ ꝯfidebāt: i Et in oī t̃ra eiꝰ mugiet. i. plāget. k Si aſcēderit ⁊c. ſuꝑbiēdo. l In excelſo robur ſuū. i. ī altꝭ mōtibꝰ fortiora/caſtra ſua. m Ad me veniēt. i. ſm̄ meā potētiā ⁊ volūtatē ꝑ quā ſolā habebūt potētiā deſtruēdo eos: n Vaſtatores eiꝰ. ſ. pſę ⁊ medi. Job. xx. a. Si aſcēderit vſq₃ ad cęlū. ſuꝑbia eiꝰ: ⁊ caput eiꝰ nubeꝭ tetigerit: q̄ſi ſterq̄liniū ī fine ꝑdet̃. Abdię. j. b. Si exaltatꝰ fuerꝭ vt aq̄la: ⁊ ſi int̃ ſidera poſuerꝭ nidū tuū: inde detrahā te/dic dn̄s. o Vox clamoris de babylōe ⁊c. ſupple audiet̃: p Ex ea vocē magnā. i. ſuꝑbiā: q Et ſonabūt fluctꝰ eoꝝ. i. multitudo exercitꝰ medoꝝ: ſic ī inferno ī tenebris ꝯticeſcēt. Tūc eīn hūliabūt̃ ſic vulnerati ſuꝑbi. Vox coꝝ

Myſtice

Pſ. 136.

Pſ. 78.

quō fecit babylō vt caderēt
occiſi in iſrł̃: ſic de babylone
v cadent occiſi in vniuērſa ter
x
y ra. Qui fugitis gladium vē
z nite: nōlite ſtare. Recordamini
a mini procūl dn̄i: et hierūſalē
b
c aſcēdāt ſuꝑ cor veſtrū. Cōn
d
e fuſi ſumus: qm̄ audiuimꝰ op
f probriū. Opūit ignominia
facies nr̃as: q₂ venerūt alieni
ſuꝑ ſāctificationē domꝰ dn̄i.
g Prōpt̃ea ecce dies veniūt/
h ait dn̄s: ⁊ viſitābo ſuꝑ ſculpti
i lia babylōis: ⁊ in omī t̃rā eiꝰ
k mugiet vulneratꝰ. Si aſcēdē
rit babylon ī cęlū ⁊ firmauerit
l
m rit ī ēxcelſo robur ſuū: ad mē
n veniēt vaſtātores eiꝰ/ait dn̄s.
o Vōx clamorꝭ de babylōe et
ꝯtritio magna đ t̃ra chaldeorū: qm̄ vaſtauit dn̄s babylo
p nē ⁊ ꝑdidit ēx ea vocē magnā
q ⁊ ſonābūt fluctus eoꝝ q̄ſi aq̄

ſupbi. b Vox eoꝝ .i. babyloniorū gemitū: a Dedit ſo
nitū .i. dabit. c Predo/ rex medoꝝ. d Et apphēſi ſunt
fortes ei⁹ .i. babylonis. Per pdonē/ diabol⁹ vel mors: Per
fortes/ illi: de qb⁹ Eſa. v. c. Ve q̄ potētes eſtis ad bibēdū vinū:
⁊ viri fortes ad miſcendā ebrietatē. e Et emarcuit arc⁹

eorum .i. aſtutia ba
byloniorū: qua aſtuti
erāt ad ſagittandum.
Vel ad litteram: ſicut
arc⁹ p nimia ſagitta
tione marceſcit: ſic fiet
de arcubus eorū q ſi
ᵱs. 36. ent eis inutiles. Ps.
Arcus eorū confrin
gat. Vel per arcū my
ſtice/ ſapientia ſecula
ris. Eccs. ix. c. Nō ē
G ratio nec ſapiētia nec
ſcientia apud inferos.
f Quia fortis vl
tor dn̄s ⁊c. Naum
j. a. De⁹ emulator et
vlciſcēs dn̄s/ vlciſcēs
dn̄s in hoſtes ſuos et
iraſcēs/ ipſe patiens ⁊
magn⁹ fortitudine. g
Et inebriabo/ cali
ce tribulationis ire dn̄i.
h Principes ei⁹:
id ē babylonis. i Et
dormient ſomnū
ſempiternū .i. inter
ficient. k Murus
babylōis ⁊c. .i. mu
ri vel munitiōes: in q
bus ſignificant illi qui
alios in ſuis peccatis
defēdūt. Eſa. xxxiiij.
c. Et paliurus in mu
nitionibus eius. Job.
xlj. a. Corpus eius q̄
ſi ſcuta fuſilia. Eſa. ij.

a
b mitte. Dedit ſonitū vox eoꝝ:
qꝛ venit ſup eā: id eſt ſup ba
c
d bylonē predo. Et apphēſi
e ſunt fortes ei⁹ ⁊ emarcuit ar
f cus eoꝝ: qꝛ fortis vltor dn̄s
g reddens retribuet. Et inebri
h abo pncipes ei⁹: ⁊ ſapiētes ei⁹
duces ei⁹/ ⁊ magiſtrat⁹ eius/ ⁊
i fortes eius. Et dormiēt ſom
nū ſempiternū/ et nō expgiſ
cent/ ait rex: dn̄s exercituum
nomē ei⁹. Hec dicit dn̄s ex
k ercituū. Murus babylonis
ille altiſſim⁹ ſuffoſſione ſuffo
l
m diet: et porte ei⁹ excelſe ignē
cōburent ⁊ labores populo
n rū ad nihilū ⁊ gentiū i ignē
o erūt/ ⁊ diſpibunt. Verbū qd
pcepit hieremias pphcta ſa
raie filio nerie filij maaſie cū
pgeret cū ſedechia rege i ba
p bylonē/ i anno quarto regni
q eius. Saraias autē erat pn
ceps pphetie. Et ſcripſit hie
remias oē malū qd ventu
rū erat ſup babylonē i libro
vno: oia verba hec q̄ ſcripta
ſunt cōtra babylonē. Et di

c. Dies dn̄i ſup oēm murū munitū. l Et porte ei⁹ excelſe/
plati: m Igne cōburent/ cupiditatis: ⁊ in fine igne eter
no. n Et gentiū/ labores. o Verbū qd pcepit hie
remias ⁊c. .i. res digna verbo. Nota/ ſedechias in tertio an
no regni ſui iuit in babylonem/ quaſi videre nabuchodono
ſor: qui eum in regem ſublimauerat poſt iechonie trāſmigra
tionē: vel pter aliā forte cauſam. Hieremias aūt oia q̄ dicta
ſūt de onere babylōis ſcripſit i quodā quaterno: ⁊ tradidit ea
saraie q̄ iuit cū ſedechia/ pcipiēs ei vt qn̄ veniret i babylonē
iret ſup flumen/ ⁊ diceret: Dn̄e tu locut⁹ es ⁊c. Et poſtea
legeret oia verba illius quaterni: quo facto/ ipſum quaternū
colligatū lapidi ne ſupenataret pijceret i euphraten: ſignās
q ita babylon deſtrueret. p In anno quarto regni
eius. Vn̄ hoc factū eſt ante deſtructionē hieruſalem. Vn̄ ⁊ hec
pphetia ſimiliter tunc facta eſt. q Saraias autē erat
pnceps pphetie/ eo .ſ. q pphetiā illā in ſcriptū redactam
ſaluabat. Vl. .i. interpres pphetie: Vel .i. ſenior inter pphas:
⁊ ei⁹ erat pbare quis eſſet bonus vel falſus ppha: vel qs di
gnus ad exponendū pphetias. r Cū veneris in babylo
nē ⁊c. Precepit ei hieremias vt hec proferret verba coram
iudeis qui erant in babylone. s Cūq̄ cōpleueris ⁊c.
ligabis. Myſtice liber ligatus ad lapidē eſt decalogus ſcri
ptus in lapide .i. duro corde. t Et pijcies illū in me
diū euphraten: qd iterptat frugifer. In quē libꝝ mittit q
p fructu temporalium diſcit vel docet. s. xiij. b. Iuxta euphra
ten cōputruit lumbare hieremie. v Sic ſubmerget ba
bylon .i. deſtruet vel vaſtabit. Apoc. xviij. f. Suſtulit vn⁹
angel⁹ fortis lapidē q̄ſi molarem magnum: et miſit in mare/

dicēs: hoc impetu mittet babylon ciuitas illa magna: ⁊ vltra
non inuenietur. Expo. Ca. LII.

Huc uſq̄ verba hieremie ⁊c. Que a principio
hui⁹ libri vſq̄ nūc dicta ſūt/ fuerūt pphetica: que aūt
hic ſequuntur magis ſunt hiſtorica. Et ideo dicitur
hic: Huc uſq̄ ver
ba hieremie. Nam
ea q̄ ſequunt magis ſūt
hieremie: nō inquātū
eſt ppha ſed hiſtorio
graphus. Quidā etiā
dicūt q hoc capitulū
additū fuit a baruch
notario hieremie de
ſcribēte captiuitatem
hieruſalē ⁊ deſtructio
nem: vt ſic cōpetenter
poſſent continuari la
mētationes facte pro
eius deſtructione. Di
uidit autē hoc capitu
lum i ſex partes. Pri
mo oſtendit tempus
obſidionis hieruſalē:
pmiſſo tamē tempore
regni ſedechie/ et no
A mine matris ſue. Se
cūdo deſcribit temp⁹
captiuitatis hieruſalē:
ibi: Menſe autem 4. Reg. 2. 2. Paral.
quarto: Vbi etiam
fuga ⁊ compꝛehenſio
ſedechie et bellatorū
eius oſtendit. Tertio
tempus combuſtiōis
ciuitatis et templi de
ſcribit: ibi: In men
ſe autem quinto.
Quarto oſtēdit pro
pheta q de pauperi
bus terre quidā trāſla
ti ſunt in babylonem:

xit hieremias ad saraiā: Cū
r veneris in babylonē ⁊ vide
ris et legeris oia verba hec/
dices: Domine tu locut⁹ es
contra locum iſtum: vt diſp
deres eū/ ne ſit qui in eo ha
bitet ab homine vſq̄ ad pe
cus: ⁊ vt ſit ppetua ſolitudo.
s Cūq̄ compleueris legere li
brum iſtū: ligabis ad eum la
t pidem/ et pijciēs illū in me
diū euphraten/ ⁊ dices: Sic
v ſubmerget babylon: ⁊ nō cō
ſurget a facie afflictiōis quā
ego adduco ſup eam/ et diſ
ſoluet Capi. LII.

x
y Huc uſq̄ verba hiere
mie. Filius viginti ⁊
vni⁹ āni erat ſedechi
as cū regnare cepiſſet: ⁊ vn
decim annis regnauit in hie
ruſalem. Et nomen matris
ei⁹ amithal/ filia hieremie de
z lobna. Et fecit malū in ocu
a lis domini iuxtā omnia que
b fecerat ioachim: qm̄ furor
dn̄i erat i hieruſalem ⁊ i iuda vſq̄
c
d quo pijceret eos a facie ſua.

quidam dimiſſi in iudea ad terram colendam: ibi: De pau
peribus autē. Vbi etiam agit de tranſlatione vaſorum ⁊
ornamētorū templi. Quinto numerat ppheta pſonas trāſla
tas in babylonē ⁊ quoſdam occiſos: ibi: Et tulit magiſter
militie. Sexto oſtendit quomō miſericordia facta ſit cum
ioachin qui ſe tradidit chaldeis ad conſiliū hieremie/ in cōfu
ſionem ſedechie ⁊ principum qui noluerūt hoc facere ad con
ſiliū hieremie: ibi: Et factū eſt. Et ſic eodem fine terminat
liber hieremie/ quo et quart⁹ Regū. Propter qd quidā eſti
mauerūt quartū librum Regum compilatū eſſe a hieremia.
x Huc uſq̄ verba hieremie .ſ. pphete: ſed amodo ipſi⁹
vt hiſtoriographi. Vel ſequētia ſūt verba baruch. y Fi
lius viginti ⁊ vnius anni erat ſedechias .ſ. cōſimilis
erat homini habenti talem numerum annorū/ cū regnare
cepiſſet. Vel ad litterā/ tot fuit annoꝝ. z Et fecit malū
in oculis domini. Boetius. Magna nobis indicta ē ne Boet. de cōſ. li. 5. pſa. 6.
ceſſitas probitatis/ niſi diſſimulare velim⁹/ cū omnia agam⁹
ante oculos iudicis cuncta cernentis. Heb. iiij. d. Oia nuda
⁊ aperta ſūt oculis eius ad quē nobis ſermo. Sed ſpecialiter
in oculis domini mala facit: qui in locis ſanctis peccatū co
mmittit: vt in ſcholis: vel in clauſtris/ vel eccleſia/ vel cimite
rijs. s. xj. c. Quid eſt q dilectus me⁹ facit in domo mea ſce
lera multa: a Iuxta omnia que fecerat ioachim/ fra
ter ei⁹. b Quoniā furor domini erat in hieruſalē ⁊
in iuda .i. iratus erat dominus cōtra beniamin ⁊ iudā/ pro
pter peccata illorum/ ſiue cōtra duas tribus. c Vſq̄ quo
.i. donec: d Proijceret eos a facie ſua: id eſt a terra
promiſſionis: vbi eſt facies domini: id eſt a protectione ſua.

a Et receſſit ſedechias a rege babylonis. Factū eſt aūt in
b anno nono regni ei⁹/in mēn
ſe decimo:decima die mēſiſ
venit nabuchodonoſoꝛ rex
babylonis/ipſe ⁊ oīs exer/
citus eius aduerſus hieruſa
lem/⁊ obſederūt eam/⁊ ędifi
c cāuerūt ꝯtra eā munitiones
in circūitu:⁊ fuit ciuitas ob/
ſeſſa vſqꝫ ad vndecimū an/
d nū regni ſedechię. Mēnſe
autē quarto nona die mēſis
e obtinūit fames ciuitatem:et
nō erāt alimenta pplo terrę.
f Et dirūpta eſt ciuitas/⁊ oēs
g viri bellatoꝛes eius fugērūt
h exieruntqꝫ de ciuitate nōcte
i k pēr viā poꝛte q̄ ēſt inter du/
l os muros/ēt ducit ad hoꝛtū
regis:chaldęis obſidētibus
m vꝛbem in gyro : ēt abierunt
per viā quę ducit i heremū.
Perſecut⁹ eſt autē chaldęo
n rum exercitus regē/ēt appꝛe
hēderūt ſedechiā in deſerto
o qđ eſt iuxta hiericho : ēt oīs
comitat⁹eius diffugit ab eo.
Cūqꝫ cōpꝛehēdiſſent regem
adduxerūt eū ad regem ba/
p q bylōis in rēblatha q̄ ēſt i ter
r ra emath:⁊ lōcut⁹eſt ad eum
s iudicia. Et iūgulauit rex ba
t bylōis filioſ ſedechię/ i ōcul
ei⁹:ſ; ⁊ oēs pncipes iuda oc/
v cidit in reblatha. Et ōculos

a Et receſſit ſedechias a rege babylonis: vt nō red
deret ei ſolitū tributū. Jdō em̄ a tributo receſſit: q2 cōfidebat
in ęgyptijs/credēs q2 poſſent eum liberare de manu nabucho
donoſoꝛ. b In mēſe decimo. Adhuc ieiunāt iudęi deci/
mo mēſe. Zach.viij.d. Jeiuniū q̄rti/⁊ ieiuniū q̄nti/⁊ ieiuniū
ſeptimi ⁊ ieiuniū deci
mi:erit vobis in ſolen
ℨ.29.a. nitates p̄claras : q2.ſ.
Reg.25.a. illo menſe facta eſt ob/
ſeſſio hieruſalē: vt ibi
Myſtice dicit in Glo. Myſti/
ce:Sedechiaſ fuit no
mie. (Interp̄tat em̄
iuſtificās) ſ; vita peſ/
ſim⁹/q2 fuit idolatra :
⁊ ſignificat p̄latū ma/
lum:qui noīeten⁹ bo/
nus eſt. Dicit em̄ epi/
ſcopus/qđ ē dicere ſu/
perintendēs : ſed vita
malus eſt/malo exem
plo ſuo multos coꝛrū
pens. Vñ merito dici
tur regnaſſe vndecim
annis:i quo ſignifica/
tur trāſgreſſio manda
toꝛū dei. Et i anno no
no venit ꝯtra eū nabu
chodonoſoꝛ:i q̄ ſigni/
ficat omiſſio neceſſa/
rioꝛū. Propter hęc duo venit diabolus cōtra p̄latū: quia.ſ.
tranſgredit/ vel omittit p̄cepta dei. c Et ędificauerunt
cōtra eam munitiōes in circūitu. Eccs.ix.d. Ciuitas
parua/⁊ pauci in ea viri: venit cōtra eam rex magnus ⁊ valla
uit eam : ⁊ extruxit munitiones per gyrum/et pfecta eſt obſi/
Ps.121. dio. Ciuitas parua/eſt eccleſia: De qua Ps. Hieruſalē quę
ędificat vt ciuitas. Parua dicit reſpectu ciuitat. diaboli: De
qua Daniel.iiij.f. Nōne hęc eſt babylon ciuitas magna quā
ędificaui in foꝛtitudine mea? Jn qua pauci viri ſūt.i.homies
viriles reſpectu mulierū.i.molliū ⁊ effęminatoꝝ: quia ad mā
data pharaonis oēs maſculi occidunt/et fęminę reſeruant:
vt dicit Exo.j.d. Rex magnus qui venit cōtra eam/eſt dia/
bolus:qui ſup magnos regnat.i.ſuperbos: vt dicit Job.xlj.
d. Et quia regnū eius magnū eſt.ſ.totus mūdus/cuius dicit
pꝛincipes. Jſte rex obſedit eccleſiā ⁊ extruxit per gyrum mu
nitiones quib⁹expugnat eam: Ex vna parte ſunt hęretici be/
ne muniti ꝯtra eccleſiā:ex alia tyranni:ex alia falſi fratres:ſu/
perius ſunt mali pꝛęlati:inferius mali ſubditi. Et oēs impu/
gnant eccleſiā. Prouerb.xxix.a. Homines peſtilentes diſſi/
pant ciuitatem. Eſa.xxvij.c. Ciuitas munita deſolata erit :
ſpacioſa relinquetur ⁊ dimittetur quaſi deſertū. d Men/
ſe autem quarto noua die menſis. Jdeo ieiunant iu/
dęi menſe quarto: vt dicitur Zach.viij.d. Jeiunium quarti.
e Obtinuit fames ciuitatem. Sic myſtice defect⁹ do/
ctrinę cauſa eſt captiuitatis eccleſię. Prouerb.xxix.c. Cum
defecerit pꝛopheta/ diſſipabit populus. Vnde Judith.vij.
Non potuiſſent ſe defendere viri de bethulia/aqua eis abla/
ta ab holoferne/niſi dñs pꝛuidiſſet eis. Amos.viij.d. Mittā
famē in terrā: nō famē panis/neqꝫ ſitim aquę:ſed audiēdi ver
bum dei. f Et dirupta eſt ciuitas:non tunc ſed poſt.ſ.
menſe q̄nto/ſeptima die: vt habet.iiij. Reg.vlt.c. g Fu/
gerunt exierūtqꝫ de ciuitate. Sic mercēnari⁹ p̄dicatoꝛ
Job.10.b. vel pꝛęlatus/dū videt lupum venientē fugit:quia nō ē verus
paſtoꝛ /nec pertinet ad eum de ouib⁹:ſed magis de ſtercoꝛib⁹
de ciuitate eccleſię. h Nocte/culpe. Sic cū iudas exiuit de
apoſtolis/erat nox: vt dicit Job.xiij.d. i Per viā poꝛ/
tę.i.quę erat iuxta illam poꝛtā. k Quę eſt inter duos
muros: q̄ ſic dicebatur. Expone vt.ſ.habes.xxxix.a. Tota
em̄ ciuitas clauſa erat duab⁹ muris p̄terqꝫ i poꝛta illa vbi erat
hoꝛt⁹ regis: Vñ poꝛta q̄ ibi erat/dicebat poꝛta iter duos mu/
ros. Scdm alios / muro vno cingebant dom⁹ regis ⁊ tēplū:
⁊ alia pars ciuitatis in qua nobiles habitabāt alio muro:⁊ in/
ter hos duos muros erat quędā poꝛta p quā via erat ad hoꝛ/
tum regis. Vñ: i Per viā poꝛtę q̄ eſt inter duos mu/
ros.i.p foramen poꝛtę qđ in ipſa nocte fecerūt/ne fugientes
pꝛciperent a chaldęis.
Myſtice. k In/ Myſtice
ter duos muros.i.
inter duo teſtamenta:
ſunt hęreſes/non ple/
ne i atrio. Eſa.xxij.c.
Lacū feciſtis inter du
os muros. l Et du
cit ad hoꝛtū regi:
q2 ad delitias tendūt
omnes hęreſes. m
Et abierūt per vi/
am quę ducit i he
remū.iiij. Reg.vlt.
b.habet. Per viā quę
ducit ad cāpeſtria ſo/
litudinis . Ecce q2 eſt
eadem via ad hoꝛtum
et ad heremum : quia
et in heremo clauſtri
multi nō quęrunt niſi
delitiaſ:⁊ ſic vinea na
both cōuertit in hoꝛ/
tū olerum. iij. Reg.
xxj.a.i.auſteritaſ clau/
ſtri in delitias. Ezech.xxxvj.g. Terra illa inculta facta eſt vt
hoꝛtus voluptatis.i.clauſtrū qđ incultum ſolet eſſe per rigo/
rem pęnitētię:modo carnalib⁹ delitijs affluit. Sed ibi cōpꝛe/
hendunt q̄ fugiunt illuc. Eſa.xxxij.d. Deſertum erit in cher/
mel:id ē clauſtꝝ in delitias :⁊ chermel in ſaltū reputabit:id ē
fient infructuoſi carnales. n Et appꝛehenderūt ſede/
chiam in deſerto qđ eſt iuxta hiericho:nō in hiericho
ſed citra:q2 em̄ nō deficiunt a ſeipſis in clauſtro:iō capiunt a
diabolo. Luc.x.e. Hō q̄dā deſcēdebat a hierl'm in hiericho.
Vel p deſertū hiericho ſignificat lata et ſpacioſa via peti q̄ Matth.7.b.
ducit ad moꝛtē. Geñ.xxxvij.d. Jnuenit ioſeph frēs ſuos in
dothaim:qđ interpꝛetat defect⁹. o Et oīs comitat⁹ ei⁹
diffugit ab eo. ſ.xxxviij.f. Seduxerūt te viri pacifici tui:
demerſerūt te i ceno ⁊ i lubꝛico pedes tuos ⁊ receſſerūt a te.
Hi ſunt amici foꝛtunę: q̄ cū ea veniūt/⁊ cū ea recedūt. Ecci.
vj.b. Ab amicis tuis attēde: Eſt em̄ amic⁹ ſcdm tēpus ſuū:⁊
nō permanebit in die tribulatiōis. p In reblatha:hęc eſt
antiochia. q Quę eſt in terra emath:nomen eſt terrę.
Licet em̄.ſ.xlvij.a.emath nomen ē ciuitatis: tñ hic eſt nomē
terrę. Myſtice: p Reblatha/interpꝛetat multa hęc:et Myſtice
ſignificat abundantiā tempoꝛalē. Emath/interpꝛetat foꝛmi
dans eos:⁊ ſignificat diuites auaros. Ps. Ecce ipſi peccato
res ⁊ abūdātes in ſęculo obtinuerūt diuitias. Jbi excęcat ſe/ Ps.72.
dechias. Ps. Cōquaſſabit capita in terra multoꝛū. Jdeo dr Ps.109.
Ecci.xj.b. Fili nō in mltis ſint act⁹ tui:ſi em̄ diues fueris nō
eris immunis a delicto. Ecci.xxxviij.c. Qui minoꝛatur actu
percipiet ſapientiā. r Et locutus ē ad eum iudicia.i.
iuſte iudicauit eum qui diſſoluerat pactum de tributis ſoluen
dis. Vnde de ipſo dicit Ezech.xvij.e. Nunq̄d pꝛoſperabit
vel conſequet ſalutē q̄ fecit hęc:⁊ qui diſſoluit pactū/ nūq̄d ef
fugiet? Viuo ego dicit dñs: quoniā in loco regis q̄ conſtituit
eum regē/cuius fecit irritū iuramentū/⁊ ſoluit pactum qđ ha/
bebat cū eo/in medio babylonis moꝛiet. s Et iugulauit
rex babylōis filios ſedechię.i.diabol⁹/ bona opa: De
qb⁹ Ps. Et videas filios filioꝝ. t In oculis ei⁹:ſm illđ. Ps.127.
Ps. Deſcēdāt in infernū viuētes. Numeri.xxiiij.c. Qui ca/ Ps.54.
dens apertos habet oculos: h ē ꝓpꝛie errare coꝛde. Abacuk.
ij.c. Peccauit anima tua. v Et oculos ſedechię eruit.
Glo.i.lumen intelligētię. Prouerb.xxx.c. Suffodiant eum
coꝛui de toꝛrētib⁹. Ecce q2 mala vita aufert intelligentiā:ſicut

ecõtrario obediētia mandatoꝝ dat intelligentiã ſecretorū: vt
Pſ.118. dicit ſup illud Pſ. A mandatis tuis intellexi. Et maxime in
reblatha.i.in tēporali abūdātia vel ſollicitudine auferꝭ intelli
gentia. Vñ Judic.xvj.c. Ad molã excecatus fuit ſanſon. a
¶Et vinxit eū cõpedib⁹.i.pctõꝝ funib⁹: qḋ fit ꝑ ꝯſuetudi/
nē peccãdi. Prouer.
v.d. Funibus pctõꝝ
ſuoꝝ qſq; cõſtringiꝭ.
C Eccl.xxxiij.d.Seruo
maliuolo tortura et
cõpedes. b ¶In do/
mo carceris. Sic aïe
damnatorū ſunt mō i
Al.tðle carcere īferni/i die iu/
dicij ante iudicē ꝑdu/
cendę/vt ibi in corpo/
re accipiant ſententiã
ęterne damnationis.
c ¶In menſe autē
quinto. Ideo ieiu/
nãt iudei in mēſe quin
to.Zach.viij.d.Jeiu
nium quinti. d ¶Ue/
nit nabuçardan.
Nabuçardã interpre/
tatur ꝓpheta alieni iu
dicij: ⁊ ſignificat ven/
B tris ingluuiē: qui ſem/
per ꝓpherat ferculorū
abundantiã vnde iu/
dicãt alij. Hic deſtru/
it hieruſalē/qḋ nō po/
tuit nabuchodonoſor:
q2 aliquãdo gula ſub/
uertit qḋ ñ poteſt ſup
bia. Johel.j.a.Reſi/
duum locuſtę come/
dit bruch⁹. Unde cu/
ſtos tuus eſt in ore.
Hoc dicitur principi militię: qui ſecum adduxit multa vitia:
Ro.xiij.d. Non in comeſationibus et ebrietatibus: non in
cubilibus et impudicitijs ⁊c. Ideo Prouerb.xx.a. Luxuri/
oſa res eſt vinum: ⁊ tumultuoſa ebrietas. Et iterꝫ. Prouerb.
xxiij.d. Ne intuearis vinum quãdo flaueſcit: cum ſplenduerit
in vitro color eius: ingrediꝭ blande et in nouiſſimo mordebit
vt coluber: oculi tui videbūt extraneas: ⁊ cor tuū loqueꝭ per/
uerſa: ⁊ eris ſicͭ dormiēs in medio mari: ⁊ q̄ſi ſopit⁹ guberna/
tor amiſſo clauo: q̄ſi hęc oïa mala ſequunꝭ. Jō dr Oſee.iiij.c.
Uinū ⁊ ebrietas aufert cor. Uñ. e ¶Et icēdit domū dñi.ſ.
igne luxurię. Uñ Eph.v.d. Nolite inebriari vino i q̄ ē luxu/
Job.31.b. ria: Quę ē ignis vſq; ad cõſūptionē deuorãs. f ¶Et totū
murum hieruſalē per circūitū. Hęc enim peſtis totum
conſumit. Abacuk.j.d. Totum in hamo ſuo leuauit/extraxit
illud in lagena ſua: ⁊ cõgregauit in rete ſuum. Qḋ poteſt ex/
poni de negligentia. g ¶Deſtruxit cunctus exercitus
chaldęorū ⁊c.i.vitioꝝ q̄ adduxit luxuria. h ¶De pau
perib⁹ ⁊c. q2 nō oēs pauperes fuerūt occiſi: vt dictū eſt. i
¶Quod remanſerat in ciuitate: qḋ.ſ.non fuerat mortuū
gladio vel fame vel peſte. k ¶Et de profugis qui tranſ/
fugerãt ⁊c. timore vel ꝑditione. l ¶Et ceteros de mul/
titudine tranſtulit ⁊c. in babylonē. m ¶De paupibus
vo terrę reliquit nabuçardan ꝑnceps militię vini
tores. Sic hodie viles ⁊ inſcij īſtituūꝭ ꝑlati. Eccs.x.b. Eſt
malū qḋ vidi ſub ſole/q̄ſi ꝑ errorē egrediēs a facie principis:
ſtultū poſitū i dignitate ſublimi: ⁊ diuites ſedere deorſum: q̄
ſcꝫ habēt ſpirituales diuitias. Iſti agricolę et vinitores male
cuſtodiunt vineã vel agrū ſuū. Prouerb.xxiiij.d. Tranſiui ꝑ
agrum hominis pigri: ⁊ per vineã viri ſtulti: ⁊ ecce totū reple
Aliter uerãt vrticę ⁊ ſpinę. Uel in bono expone: q2 pauperes debēt
eſſe prelati ⁊ abiecti in mūdo. Oſee.ij.c. Dabo eis vinitores

a ſedechię eruit ⁊ vinxit ēū cō
pedibus. Et adduxit eū rex
babylõis in babylonē/et po
b ſuit eū in dōmo carceris vſq;
c ad diē mortis ei⁹. In mēn/
ſe aūt q̄nto decima mēſis:
ipſe eſt annus nonuſdecim⁹
nabuchodonoſor regis ba/
d bylõis: vēnit nabuçardã ꝑn
ceps militię q̄ ſtabãt corã re/
e ge babylonis in hieřlm: ēt in
cendit domū dñi ⁊ domū re/
gis ⁊ oēs domus hieřlm: ⁊
omnē domū magnã igne cō
f buſſit: ⁊ tōtū murū hieřlm ꝑ
g circuitū dēſtruxit cūctus ex
ercitus chaldęorū q̄ erat cū
h magiſtro militię. Dē paupe
ribus autē ꝑpli ⁊ de reliquo
i vulgo qḋ rēmãſerat in ciui/
k tate ⁊ dē ꝑfugis q̄ trãſfuge/
l rant ad regē babylonis: ⁊ cē
teros de multitudine trãſtu/
lit nabuçardã ꝑnceps mili/
m tię. Dē paupib⁹ vo ťrę reli/
q̄t nabuçardã ꝑnceps mili/
n tię vinitores ⁊ agricolas. Cō
lūnas quoq; ęreas q̄ erãt in
o domo dñi et baſes ēt mare
ęneum qḋ erat in domo dñi
p cõfrēgerūt chaldęi: ⁊ tulerūt
q oē ęs eoꝝ in babylonē. Et lē
r betes ēt creagras ⁊ pſaltēria
s
t ⁊ phiãlas ⁊ mortariola ⁊ om
nia vaſa ęrea q̄ in miniſterio
v fuerant tulerūt ēt hydrias ēt
x
y thymiamateria/ēt vrceos et
peluēs ⁊ cãdelabra ⁊ morta
z ria ēt cyathos: Quotq̄t au/
rea aurea: ⁊ quotq̄t argētea
a argētea. Tūlit magr militię
b colūnas duas/ēt mare vnū
⁊ vitulos duodecim ęreos q̄
c erant ſub baſibus: q̄uas fe/
cerat rex ſalomō i domo dñi.
d Nōn erat pondus ęris oim
e vaſorū horum. De colūm/
f nis autē dācem ⁊ octo cubi/
ti altitudinis erant in colum
na vna ⁊ funiculus duode/

ex eodē loco. p ¶Confrēgerūt chaldęi. Cõtra.ſ.xxvij.
d. Hęc dicit dñs ad vaſa q̄ derelicta ſūt i domo dñi/in baby/
lonē trãſferenꭍ ⁊ inde ea afferri faciã ⁊ reſtitui in loco ſuo: Et
loquiꝭ ibi de colūnis ⁊ baſibus. Solutio. Reuera hęc cõfre/
gerunt: Cum autē dicit afferri ea faciam: li/ ea/ habet ſimpli/
cem relationem. n
¶Columnas/ maxi/
me enim principales
quę erant in tēplo. o
¶Et mare/ lauatori/
um quoddam. q ¶Et
lebetes/ad colligen/
dos cineres. r ¶Et
creagras.i.fuſcinu/
las: cū quibus carnes
extrahebãt: quę grece
dicūꭍ/χρεάγρη/ Ul
ꝫm alios creagrę ſunt
craticulę. s ¶Et pſal
teria/vaſa ſunt muſi/
ca. t ¶Et phialas.
Dicūt quidã: q2 phia/
lę erant vitreę ad pro/
E bandū vinum libami/
num: non ſolū quo ad
ſaporē/ſed quo ad co/
lorem. Unde dicitur a
hyalos: qḋ grece ſo/
nat vitrū. Cyathi aūt
minores erant ⁊ angu
ſtiores ⁊ aurei: quib⁹
fundebaꭍ vinū ſup al/
tare ꝓ hoſtię libamen
to. Qḋ forte ſic diſtin
guēdū ē: q2 in phialis
ꝓbabaꭍ vinū: in thu/
ribulis th⁹: i cyathis
oleū. Uel forte phia/
lę argētęę erant: ſ3 no/
mē vitri habebãt: vt dixi: q2 erãt factę ad modū vaſoꝝ vitre/
orū. v ¶Et hydrias: in quibus forte oleum ponebaꭍ: vel
ſanguis infūdebaꭍ. Uel forte vaſa erãt in quibus ponebatur
aqua ad lauandos pedes. x ¶Et thymiamateria: in qui/
bus thymiama ſeruabatur. y ¶Et vrceos: vbi ponebaꭍ
vinum. z ¶Quotquot aurea/aurea: ⁊ quotquot ar/
gentea/argentea: q̄ſi vaſa aurea ſimul conflauit: ⁊ argen/
tea ſimul ſeparatim ab aureis. a ¶Tulit magiſter mili/
tię columnas duas: iachin et booz.iij. Reg.vij.c. b
¶Et mare vnum.ſ.luterem. c ¶Quas fecerat rex ſa/
lomon.iij. Reg.vij. d ¶Nō erat pōdus ⁊c. q̄ſi ꝑ mul/
titudine munerari nō poſſet. Myſtice. n ¶Colūnas ⁊c. Myſtice
Prelati ſunt columnę ꝑ minorū ſuſtentationē. Ęreę/per prę/
dicationis ſonoritatē. Baſes/per debilium ſupportationem.
Lebetes ꝑ īfirmoꝝ cõpaſſionē. Creagrę/ꝑ carnis mortifica/
tionē. Pſalteria/ꝑ bonã operationē. Phialę/per diuinã cōtē
plationē. Mortariola/per cordis contritionē. Uaſa ęrea/per
gratiaꝝ receptionē. Hydrię/per lachrymaꝝ effuſionē. Thy/
miamateria/per deuotã orationē. Urceoli/per triſtum cõſo/
lationem. Pelues/per humilis obſequij exhibitionē. Cande/
labra/per honeſtam cõuerſationē. Cyathi/ per aſperam cor/
rectionē. Uaſa aurea/per ſapiētię fulgorem. Uaſa argentea/
ꝑ eloquentię decorē. Debent etiam eſſe iachin.i.firmitas per
patientię cōſtantiã. Debent eſſe ⁊ booz.i.in quo robur/per fi/
dei ꝯtra hereticos defenſionē. De his duob⁹ Phil.j.a. Ha/
beo vos in corde meo in vinculis meis: ⁊ in defenſione/⁊ con
firmatione. e ¶De colūnis.ſ.de duab⁹ ꝑdictis hoc verū ē
qḋ ſequiꭍ. f ¶Decem ⁊ octo cubiti altitudinis. Con/
tra.ij. Paraꝉ.iij.d. diciꭍ de ipſis q2 triginta q̄nq; cubitos ha/
beb ãt altitudinis. Sed forte ibi ꝯnumeraꭍ baſis cū epiſtilio:
hic autē ſolꝰ ſtilus. Tñ quidã dicunt litteram Paraꝉ. eſſe fal/
ſam. Per capitella

cim cubitoꝝ circũibat eam.
Porro groſſitudo eiꝰ q̃ttuoꝛ
digitoꝝ/ ⁊ intrin ſecus caua
erat: ⁊ capitella ſuper vtrãq;
ęrea: ⁊ altitudo capitelli vniꝰ
a q̃nq; cubitoꝝ: ⁊ retiãcula et
b mãlogranata ſup coronã in
circũitu/ oĩa ęnea: ſimilit̃ co-
lũnę alteriꝰ. Et fuerũt malo-
granata nonagintaſex depẽ
dentia: ⁊ oĩa malogranata
c cẽtũ retiaculiſ circũdabãt̃.
d e Et tulit magr̃ militię ſarãiã
f ſacerdotẽ p̃mũ: ⁊ ſophõniã
g ſacerdotẽ ſecũdũ: et tres cu-
h ſtodes veſtibuli. Et de ciui-
tate tulit eunuchũ vnum qui
erat p̃poſitus ſup viros bel-
i latores/ et ſeptẽ viros de his
qui videbãt faciẽ regis: q̃ in-
k uenti ſunt in ciuitate: et ſcri-
bã p̃ncipẽ militũ q̃ ꝓbabat
l tyrões: et ſexagita viros de
pplo terrę q̃ inuẽti ſunt i me-
dio ciuitatis. Tulit aũt eos
nabuçardã mgr̃ militię ⁊ du
xit eoſ ad regẽ babylonis in
reblatha. Et percuſſit eoſ rex
babylõis: et interfecit eos in
reblatha i t̃ra emath. Et trãſ
m lãtꝰ eſt iuda de t̃ra ſua. Iſte
eſt pplus quẽ trãſtulit nabu
n chodonoſoꝛ. In ãnno ſepti
o mo/ iudęos tria milia ⁊ vigin
p tires. In ãnno octauodeci-
mo nabuchodonoſoꝛ trãſtu
lit de hierl̃m aĩas octingen-
q tas/ trigintaduas. In ãnno
viceſimotertio nabuchodo-
noſoꝛ/ trãſtulit nabuçardan
magr̃ militię aĩas iudęoꝝ ſe-
ptingẽtas q̃dragitaquinq;.
r Oĩes ergo aĩę/ q̃ttuoꝛ mi-
lia ſexcẽtę. Et factũ eſt in tri-
ceſimoſeptimo anno trãſmi-
s grationis ioãchin regis iuda
duodecimo menſe/ viceſima
t v q̃nta mẽſis/ leuauit euilme-
rodach rex babylonis/ ipſo
ãno regni ſui caput ioachin
regis iudę: et eduxit eum de
domo carceriſ: ⁊ locutus eſt
cũ eo bona. Et poſuit thro-
nũ eius ſup thronos regum
qui erãt poſt ſe in babylõe:
⁊ mutauit veſtimẽta carceris
eius: ⁊ comedebat panẽ co-
ram eo ſemp cũctis diebꝰ vi
x tę ſuę. Et cibãria eiꝰ cibaria
ꝑpetua dabant̃ ei a rege ba-
bylõis ſtatuta p ſingulos di
es/ vſq; ad diẽ morti ſuę cũ-
ctis diebus vitę eius.

G ſam. Per capitella ſignificantur intentiones et affectiones
p̃latoꝛum. Capitellũ enim erat ſupra columnã. Inter au-
tem columnam ⁊ capitellum erat epiſtilium/ latius columna
⁊ rotundũ opere reticulato. a Et retiacula. Nota capi-
tella erant in parte ſuperioꝛi liciata: latera vero eoꝛum reti-
culata et catenata: ita
artificioſe facta vt re-
tiacula catenę vide-
rẽtur appoſita magis
q̃ inſculpta. Sup ca-
pitella erat funiculus
deſcendens aliquãtu-
lũ circa latera/ in cuiꝰ
ſũmitate depẽdebant
ducẽta malogranata.
b Et malograna-
ta ſuper coronam
i circũitu. i. ſummi-
tate epiſtilij: ſup qd̃ ſe
debat capitellũ. Uel
ad litterã ſup capitel-
F lũ erant malogranata
nonagintaſex. Cõtra
iij. Reg. vij. f. Ma-
logranata quadragin
ta in duobus retiacu-
lis. Sed foꝛte in epiſti
lio erãt quadraginta:
in capitello qd̃ maiꝰ ẽ
nonagintaſex: vel ſup
funes erant. c Cen-
tum retiaculis cir
cũdabãt̃. Cõtra. ij.
Paral. iiij. c. dicitur
tñ de duobꝰ retiacu-
lis. Solõ. Ibi vocat
duo retiacula duos
oꝛdines retiaculoꝝ.
d Et tulit magi-
ſter militię. ſ. nabu-
çardã. e Saraiã.
Glo. qui interp̃tat̃
G vinctꝰ: q2 epiſcopalẽ
oꝛdinẽ amoꝛis volu-
ptuoſi catena cõſtrin-
git: ſacerdotẽ pri-
mũ. f Et ſophoniã ſacerdotẽ ſecũdũ. Dicit Glo.
in oꝛiginali: q2 p̃ſbyteri habẽt ſecundũ oꝛdinẽ. Ex hoc videt̃
q ſicut ſacerdotiũ eſt oꝛdo: ita ⁊ epiſcopatꝰ. Ad idẽ. ð. xiij. b.
ſup illud verbũ: Et ſacerdotes ⁊ ꝓphetas: dicit Glo. Qui eſt
ſecũdus in eccleſia gradus. ſ. ſacerdotiũ: ergo ex hoc cum ſu-
per illud ſit ep̃atꝰ/ debet dici ep̃atus p̃mus oꝛdo. Sed intelli
ge q dicit̃ ibi ſacerdotiũ ſecũdꝰ oꝛdo: nõ ſecũdꝰ in oꝛdine: ſed
ſecũdꝰ in dignitate. Uel ideo dicit̃ ſecundus: q2 reges ſunt in
p̃mo ſm vetus teſtamẽtũ: ſm aũt nouũ eſt ecõuerſo. i. Pet.
ij. b. Uos eſtis genus electũ/ regale ſacerdotiũ. Uel dic q in
hac Glo. vocat̃ oꝛdo ep̃alis/ oꝛdo p̃dicatoꝝ: licet p̃dicatio nõ
ſit oꝛdo. Myſtice: Sacerdos pꝛimus/ eſt ep̃us: qui eſt pri-
mus ſacerdotũ: ſecũdus ſacerdos eſt decanus vel archidia-
conus. g Et tres cuſtodes veſtibuli. Ibi ſunt vt dicit
Glo. pꝛeſbyteri illi qui talentũ verbi dei in terra abſcõdũt. i.
docẽt vel cantãt ꝓ cõmodo tẽpoꝛali: vt dicit̃ Michęę. iij. d.
Principes eius. i. hierl̃m/ in muneribꝰ iudicabãt ⁊ ſacerdotes
eius in mercede docebãt/ ⁊ ꝓphetę eiꝰ in pecunia diuinabãt.
Ibi ſũt q̃ tenẽtes clauẽ ſciẽtię/ nec intrãt nec alios itrare pmit-
tunt: vt dicit̃ Matth. xxiij. b. et Luc. xj. g. h Et de ciui-
tate tulit eunuchũ vnũ ⁊c̃. myſtice: id ẽ fatuas virgines
oleũ in mẽte nõ habẽtes: ⁊ tales ad damnũ ſuũ ↄſtituunt̃ ſup
alios. i Et ſeptẽ viros ⁊c̃. q̃ ſeptifoꝛmẽ gratiã ſpiritus-
ſãcti habẽtes/ eã ꝑdiderũt: q̃ſi ſeptẽ ſpiritibꝰ nequioꝛibꝰ traditi
ſũt: Matth. xij. d. Iã nõ faciẽ regis cęleſtis intuẽtes. ſ. eiꝰ volũ
tati obediẽtes: ſ3 magis regis inferni voluntati obſequẽtes. k
Et ſcribã p̃ncipẽ militũ q̃ ꝓbabat tyrões. i. q̃ viros
in oꝛdine belli ſcribebat/ alios approbãdo/ alios repellendo.
Iſte vocat̃ ſophar. iiij. Reg. vlt̃. c. Interp̃tat̃ aũt diſſipãs:
⁊ ſignificat p̃latoſ qui
eos q̃s ad chꝛiſti mili-
tiã cõfoꝛtare deberẽt:
pꝛauis exẽplis deua-
ſtãt. l Et ſexagin-
ta viros ⁊c̃. imo di
cunt̃ ſex: vt habet̃. iiij
Reg. vlt̃. c. Solutio.
Ibi tñ ſex nominant̃
in libꝛo regũ: q̃ inter
iſtos magis famoſio-
res erãt: ⁊ p hos ſigni
ficant̃ myſtice laici: q̃
ſunt in maioꝛi multitu
dine. Ecce ergo quõ
p̃mo capiunt̃ a diabo
lo: q̃ pꝛioꝛes ſunt in di
gnitate: q̃ deberẽt ali-
os defendere. Ezech.
ix. c. A ſãctuario meo
incipite. Et q2. j. Eſ-
dre. ix. b. Cõmiſcuer̃t
ſemen ſanctũ cũ pplis
terrarũ: manꝰ aũt p̃n-
cipũ ⁊ magiſtratuũ fu
it in trãſgreſſione hac
p̃ma. m Et trãſla-
tus eſt iuda. i. pplꝰ
duaꝝ tribuũ. Iſti oẽs
trãſferunt̃ in ↄfuſionẽ
pctoꝝ p nabuçardã. i.
gulã. n In anno
ſeptimo. Hoc fuit ſb
ioachim. Ideo dicũt
q ibi debet eſſe octa-
uodecimo. Aliter eñ
nõ poſſet ſtare: q2 non
fuit niſi dimidiꝰ annꝰ
a regno ioachim vſq;
ad iechoniã. o Iu-
dęos tria milia et
vigintitres: ⁊ etiã plures: ſi tot erant magni. p In ãno
octauodecimo. iiij. Reg. vlt̃. dicitur q octauo: qd̃ verius
eſt. r Oẽs ergo aĩę q̃ttuoꝛ milia ſexcẽtę: ⁊ mł̃to plu
res ſatis. Sic ergo hic ponit tres vaſtationes quas fecit nabu
chodonoſoꝛ. Pꝛima fuit ſub ioachim filio ioſię: quẽ vinctum
duxit in babylonẽ cũ vaſis dñi. iiij. Reg. xxiij. g. Scđa ſub
ioachin filio ipſiꝰ: q̃ ⁊ iechonias dictꝰ ẽ: q̃ cũ matre ſe tradidiſ
ſe legit̃. iiij. Reg. xxiiij. c. Tertia ſub ſedechia: q̃ñ icẽdit do-
mũ dñi ⁊ ciuitatẽ deſtruxit: vt đr. iiij. xxv. c. In p̃ma trãſlati
fuerũt: vt dicit̃ h tria milia ⁊ vigin titres: ſ3 mł̃to plures ſi tot
erãt ibi noiabiles. In ſcđa octingẽti ⁊ triginta duo. In tertia
ſeptingẽti ⁊ q̃dragintaq̃nq;. Sed intelligẽdũ ẽ q mł̃to plures
fuerũt. Similit̃ plures i vniuerſis captiuitatibꝰ captiuati ſũt
q̃ q̃ttuoꝛ milia ſexcẽti: ſ3 foꝛte tot erãt noiabiles. Ubi aũt ha
bemꝰ. q In ãno viceſimotertio: đr i libꝛo regũ: In an-
no decimonono: qd̃ veriꝰ ẽ. Uñ credo h appoſitũ h vitio ſcri-
ptoꝛum. s Ioachin regis iuda: minoꝛis. ſ. iechonię.
v Euilmerodach/ nepos nabuchodonoſoꝛ. t Leua-
uit caput. i. eũ honoꝛificauit in his q̃ ſequuntur: eo. ſ. q ſe
tradidit ſpontanee cum matre ſua ipſi nabuchodonoſoꝛ. x
Et cibaria eius cibaria ꝑpetua ⁊c̃. i. ſemp.

Explicit poſtilla dñi Hugonis Cardinalis ſup Hieremiã.